

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

تاریخ بیداری ایرانیان

تألیف
ناظم الاسلام کرمانی

تاریخ بیداری ایرانیان

یا

تاریخ مشروح و حقیقی مشروطیت ایران با ۴۲ گراور

تألیف

ناظم الاسلام کرمانی

مجلد اول

شامل مقدمه، جلد اول، جلد دوم و جلد سوم تا رمضان ۱۳۳۴

مؤسسه انتشارات امیرکبیر

تهران، ۱۳۸۷

ناظم الاسلام کرمانی، محمد بن علی، ۱۲۸۰-۱۳۳۷ ق.
تاریخ بیداری ایرانیان، یا، تاریخ مشروح و حقیق مشروطیت ایران با ۴۲ گراور / تألیف محمد بن علی ناظم الاسلام
کرمانی. - تهران: امیرکبیر، ۱۳۷۱.
۳ ج. در یک مجلد (سی و دو، ۵۹۵ ص): مصور، عکس.

ISBN 978-964-00-0489-0

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیفا.
چاپ اول این کتاب در سالهای ۱۳۴۶-۱۳۳۹ به کوشش علی اکبر سعیدی سیرجانی توسط بنیاد فرهنگ ایران منتشر
شده است.

کتابنامه: به صورت زیرنویس.

ج ۱-۳ چاپ هشتم: ۱۳۸۷.

۱. ایران - تاریخ - انقلاب مشروطه، ۱۳۳۴-۱۳۳۷ ق. ۲. ایران - تاریخ - قاجاریان، ۱۱۹۳-۱۳۴۴ ق. الف. عنوان. ب.

عنوان: تاریخ مشروح و حقیقی مشروطیت ایران.

۹۵۵ / ۰۷۵

۲ ت ۲ / ۱۴۰۷ DSR

۱۳۷۱

۵۹۲۸-۷۳م

کتابخانه ملی ایران

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۰۰۰-۰۴۸۹-۰

مؤسسه انتشارات امیرکبیر

تهران: خیابان جمهوری اسلامی، میدان استقلال، صندوق پستی: ۱۱۳۶۵-۴۱۹۱

تاریخ بیداری ایرانیان

© حق چاپ: ۱۳۶۳، ۱۳۸۷، مؤسسه انتشارات امیرکبیر www.amirkabir.net

نوبت چاپ: هشتم

تألیف: ناظم الاسلام کرمانی

چاپ و صحافی و لیتوگرافی: چاپخانه سپهر، تهران، خیابان ابن سینا (بهارستان)، شماره ۱۰۰

شمارگان: ۲۰۰۰

بها: ۷۰۰۰۰ ریال

همه حقوق محفوظ است. هر گونه نسخه برداری، اعم از زیراکس و بازنویسی، ذخیره
کمپیوتری، اقتباس کلی و جزئی (به جز اقتباس جزئی در نقد و بررسی، و اقتباس در گیومه
در مستندنویسی، و مانند آنها) بدون مجوز کتبی از ناشر ممنوع و از طریق مراجع قانونی
قابل پیگیری است.

آخرین عکس مرحوم ناظم الاسلام کرمانی مؤلف تاریخ بیداری ایرانیان

فهرست مندرجات

موضوع	صفحه	موضوع	صفحه
شرح حال مؤلف بقلم		تلگراف میرزای شیرازی بمیرزای -	
آقای سید محمد هاشمی نماینده سابق مجلس		آشتیانی	۲۶
علت نگارش تاریخ بقلم مؤلف	۱	تلگراف تشکر آیه الله میرزای شیرازی	
مقدمه	۴	بناصرالدین شاه و جواب ناصرالدین شاه	۲۷
فصل اول		تلگراف آیه الله میرزای شیرازی بمیرزای	
واقعه رژی	۱۱	آشتیانی - تلگراف امین السلطان بحکام	
صورت حکم بعزمت دخانیات	۱۲	ولایات ایران	۲۸
دستخط ناصرالدین شاه بمیرزای آشتیانی	۱۴	تلگراف و کیل الدوله کرمانشاهی بمیرزای	
جواب دستخط از طرف میرزای آشتیانی	۱۵	آشتیانی تلگراف میرزای آشتیانی به آیه الله	
بناصرالدین شاه		میرزای شیرازی - تلگراف آقا سید علی	
دستخط ناصرالدین شاه در جواب میرزای		اکبر تفرشی	۲۹
آشتیانی	۱۸	تلگراف آقا شیخ فضل الله - تلگراف آقا	
جواب میرزای آشتیانی - مکتوب میرزای		سید محمد رضا طباطبائی به آیه الله میرزای	
آشتیانی بناصرالدین شاه	۱۹	آشتیانی	۳۰
استفتاء از آیه الله میرزای آشتیانی - سؤال		تلگراف امام جمعه تهران و مکتوب امام جمعه	
از حجة الاسلام و جواب - جواب از سؤال		بآیه الله میرزای شیرازی	۳۱
اول - دستخط ناصرالدین شاه - ایضاً		تلگراف آیه الله میرزای شیرازی به	
دستخط ناصرالدین شاه	۲۰	میرزای آشتیانی	۳۲
اعلان رئیس دخانیات در باب فسخ امتیاز -		تلگراف آیه الله میرزای شیرازی به امام	
مکتوب امین السلطان بمیرزای آشتیانی و		جمعه تهران	۳۳
جواب مکتوب مزبور	۲۲	تلگرافات آیه الله میرزای شیرازی بتهریر -	
صورت مکتوب امین السلطان بمیرزای		اصفهان - شیراز - کرمانشاه - تلگرافات	
آشتیانی	۲۳	حاج آقا حسین نوری به یزد - سبزوار -	
تلگراف اول و ثانی میرزای شیرازی به		تهران	۳۴
ناصرالدین شاه	۲۴	مقاله ملی	۳۵
تلگراف علماء تهران بمیرزای شیرازی	۲۵	اعلان جهادیه	۳۶
جواب تلگراف میرزای شیرازی - تلگراف		صورت امتیازنامه تنباکو و توتون مشتمل	
میرزای آشتیانی به میرزای شیرازی		بر ۱۵ فصل	۳۸

موضوع	صفحه	موضوع	صفحه
جلس ضیافت	۴۲	عریضه امین السلطان به آیه الله شیرازی	۴۵
فصل دوم		فصل سوم	
حالات آقامیرزا سید محمد طباطبائی	۴۷	حالات میرزا تقی خان امیر نظام اتابک اول	۵۰
فصل چهارم		حالات سید جمال الدین اسد آبادی	۵۳
مکتوب سید جمال الدین به آقای طباطبائی	۶۴	مکتوب سید جمال الدین بن ناصر الدین شاه	۶۵
مکتوب سید جمال الدین یکی از دوستان خود	۶۷	مکتوب سید جمال الدین به آیه الله میرزای شیرازی	۶۸
مکتوب سید جمال الدین بعلماه ایران	۷۲	احوالات میرزا رضا کرمانی	۷۴
صورت استنطاق میرزا رضا کرمانی	۷۷	سواد نگارش میرزا ابوتراب خان نظم الدوله	۹۱
وصورت تقریرات میرزا رضا کرمانی	۹۱	فصل	
حالات ناصر الدین شاه	۹۸	فصل	
حالات مظفر الدین شاه	۱۰۱	حالات میرزا حسین خان سپهسالار	۱۰۵
دربار همایون	۱۰۸	سوادلیعه مبارکه	۱۰۹
سوادلیعه مبارکه	۱۰۹	سواد دستخط مبارک تشکیل دربار اعظم و	
اسامی نه وزارتخانه دربار مجلس وزراء	۱۱۰	شرایط مشورت وزراء و ترتیب	
وزارتخانه ها	۱۱۱		
فصل		فصل	
حالات میرزا سیدخان وزیر امور خارجه	۱۱۳	حالات آقاشیخ علی مؤلف قانون ناصری	۱۱۴
حالات میرزا ملکم خان	۱۱۷	حالات حاج میرزا طبیحان امین الدوله	۱۲۱
حالات میرزا طبیحان امین الدوله	۱۲۱	یادداشت جلد اول	۱۲۷
مقاله مفید در خاتمه کتاب	۱۴۰		
جلد اول		تاریخ پیداری ایرانیان	۱۰۸
شرح زندگی امیر اعظم	۱۰۸	تشکیل انجمن مخفی	۱۶۲
خطاب بوزیر داخله	۱۶۶	مکتوب انجمن استرآباد بایالت جلیله	۱۶۸
تلگراف امیر اعظم بوزارت داخله	۱۷۰	جواب تلگراف داخله به امیر اعظم	۱۷۲
خطاب بوزیر خارجه	۱۷۵	حالات مستشار الدوله	۱۷۷
خدمت اجزاء و اعضاء انجمن مخفی	۱۸۴	مکتوب مستشار الدوله به مظفر الدین شاه	۱۸۶
فصل		حالات محمد علی میرزا	۱۹۳
حالات مدیر روزنامه مجلس	۲۰۵	حالات ناظم الاطباء کرمانی	۲۱۲
تحصن تجار بزایه مقدسه	۲۱۹	خلاصه موعظه ذوالریاستین - بعضی و موز	۲۲۰
کتاب			

۳۴۶	زندان
۳۴۹	تکفیر آقای بهمانی مظفرالدین شاه را
۳۵۱	ارمن
۳۵۳	دولت ارشا کونیتن
۳۵۴	دولت روبینین
۳۶۰	سبب گرفتاری مجد الاسلام
۳۶۱	سبب گرفتاری میرزا آقا اصفهانی
۳۶۲	سبب گرفتاری مدیر رشديه
۳۶۵	مکتوب مجد الاسلام بعنوان آقای طباطبائی
	مکتوب میرزا آقا اصفهانی بآقای
۳۶۶	طباطبائی
	مکتوب مجد الاسلام بنگارنده تاریخ
۳۶۷	بیداری
	موعظه آقای طباطبائی در چهاردهم
۳۷۴	جادی الاولی ۱۳۲۴
۳۸۱	شورای سرّی عین الدوله
۳۸۲	صورت لایحه ناصر الملك بآقای طباطبائی
	تلگراف آقای طباطبائی به اعلیحضرت
۳۹۲	پادشاه ژاپون
۳۹۴	حالات آقا سید مهدی طباطبائی
۳۹۵	حالات آقاشیخ یحیی مدیر روزنامه مجلس

جلد سوم

۴۰۴	مقتول شدن سید عبدالمجید
	عریضه عضدالسلطان بمظفرالدین شاه -
۴۱۳	صورت دستخط مظفرالدین شاه
۴۱۶	حالات آقاشیخ محمدرضا مجتهد قمی
۴۱۸	حالات علاء الملك وزیر علوم
۴۲۹	واقعه تحصن در سفارتخانه انگلیس
۴۳۳	عریضه ملت بمظفرالدین شاه
۴۳۶	قانون عدلیه مشتمل بر دو فصل
	سواد دستخط مظفرالدین شاه -
۴۴۳	حالات مشروطه

۲۲۴	لایحه انجمن مخفی
۲۲۷	حالات آقا میرزا محمود اصفهانی
۲۳۷	شروع بانقلاب واقعه کرمان
	حالات سلطان المحققین شیخ محمد واعظ
۲۴۰	اصفهانی
۲۶۰	عمارت بانک یا مدرسه چال
	سواد دستخط آیه الله خراسانی و سواد
۲۶۴	دستخط آیه الله خراسانی و مازندرانی
۲۶۶	ایضاً سواد دستخط آیه الله خراسانی
۲۶۷	سواد لایحه هیئت علمیه نجف اشرف

جلد دوم

۲۷۳	واقعه مسجد شاه یا هجرت صغری
۲۹۶	مستدعیات اولیه مهاجرین
۳۰۲	عریضه مهاجرین بشاه
	عریضه اتابک بشاه - صورت مقاصد
۳۰۳	آقایان
	دستخط شاه در جواب عین الدوله و بعلما
۳۰۴	اعلام و به اتابک اعظم
۳۰۶	مراجعت آقایان بدارالخلافه طهران
۳۱۱	تبعد آفاسید جمال واعظ بیلده قم
۳۱۴	راپورت مخفی
۳۱۵	مذاکره مخفی
۳۱۶	مکتوب احیاء الملك
۳۱۹	صورت شبنامه
۳۲۳	خطابه مردم بآقایان علماء
۳۲۶	مکتوب آقای طباطبائی به عین الدوله
۳۲۷	توضیح یا حاشیه
۳۳۰	سبب هیجان اهالی فارس
۳۳۲	تلگراف علماء شیراز بولیعهد
۳۳۳	واقعه مشهد رضوی
۳۳۶	خطابه دوم بعلما
۳۳۸	عریضه آقای طباطبائی بمظفرالدین شاه

موضوع

صفحه

موضوع

صفحه

دستخط مظفرالدین شاه که در سفارتخانه	۴۸۱
قرائت شد	۴۸۱
صورت سواد دستخطی که بامضاء نرسانیدند	۴۸۴
صورت شبنامه مجلس ملیه اسلامی	۴۸۶
حکم صدراعظم	۴۸۹
صورت لایحه مشیرالدوله صدراعظم	۴۹۰
صورت لایحه ملت که سلطان المتکلمین	
قرائت نمود	۴۹۱
تلگراف از باجگیران قفقازیه - جواب	۴۹۳
تلگراف از عشق آباد - جواب تلگراف	
عشق آباد	۴۹۴
انجمن مخفی ثانوی	۴۹۵
صورت عهدنامه بریکاد	۵۰۰
تلگراف از مشهد - از کرمان	۵۰۱
ایضاً از کرمان - از همدان - از کلات	
از همدان	۵۰۲
از کلات - از شیراز	۵۰۳
صورت اسامی اشخاصیکه پول جهت	
خرج درسارخانه پرداختند عنوان پاکت	۵۰۵
شبنامه	۵۰۶
مکتوب فدائیان قفقاز	۵۱۱
دستخط مظفرالدین شاه در جواب لایحه علماء	۵۱۲
صورت دستخط شاه	۵۱۳
نظامنامه انتخابات مجلس شورای ملی	
مشمول بردو فصل وسی و دو ماده	۵۱۴
انتباهنامه فرقه اجتماعيون عاميون ایران	۵۱۹
شبنامه	۵۲۲
متن نطق مظفرالدین شاه	۵۲۳
تلگراف از بوشهر	۵۲۵
تلگراف از رشت	۵۲۶
ایضاً تلگراف از رشت - منع گمرک	
یا تجدید گمرک	۵۲۷

شبنامه	۴۴۹
تلگراف ادوارد هفتم پادشاه انگلستان	۴۵۲
عریضه تلگرافی حجج اسلام بمظفرالدین شاه	۴۵۳
دستخط تلگرافی مظفرالدین شاه	
در جواب علمای تبریز	۴۵۵
تلگراف ولیعهد از تبریز - جواب	
مظفرالدین شاه	۴۵۶
تلگراف مهاجرین بمتحصنین سفارت	۴۵۹
تلگراف آقا شیخ محمود بقم	۴۶۰
تلگراف نظام الدوله و تلگراف	
شعاع السلطنه بقم	۴۶۱
تلگراف مشیرالدوله بقم	۴۶۲
دستخط تلگرافی مظفرالدین شاه بقم	۴۶۳
عریضه تلگرافی آقایان مهاجرین	
بمظفرالدین شاه	۴۶۴
تلگراف مظفرالدین شاه بقم - تلگراف	
از اصفهان بقم - از تبریز بقم	۴۶۶
ایضاً از تبریز بقم - جواب مهاجرین	
به تبریز - تلگراف از عتبات - تلگراف	
از اصفهان	۴۶۷
ایضاً تلگراف از تبریز - تلگراف	
مظفرالدین شاه به عضدالملک	۴۶۸
دستخط مظفرالدین شاه بصدر اعظم - دستخط	۴۶۹
تلگراف مشیرالدوله با آقایان مهاجرین	۴۷۰
سواد دستخط مظفرالدین شاه	۴۷۱
تلگراف از تهران بقم - ایضاً از تهران	
بقم - از اصفهان بقم - ایضاً از اصفهان بقم	۴۷۳
تلگراف از کلات بقم - ایضاً از کلات بقم	
از بروجرود - از شیراز بقم	۴۷۴
دستخط مظفرالدین شاه - سواد مکتوب	۴۷۶
نقل از مکتوب یکی از تجار تبریز	۴۷۷
دستخط ولیعهد	۴۷۸
تلگراف از مراغه بمهاجرین	۴۸۰

۵۳۹	نظار و اعضاء مجلس نظارت	۵۲۸	دستخط شاه
۵۴۱	اسامی مبعوثین ملت از کلیه طبقات	۵۲۹	ورقه انتخاب که صاحب ورقه حق رای دارد
۵۵۳	خطابه مظفرالدین شاه در روز افتتاح مجلس	۵۳۰	واقعه تبریز
۵۵۵	از تبریز به تهران - (تلگراف ولیعهد)	۵۳۳	تلگراف از تبریز
۵۵۷	تلگراف از تهران به تبریز	۵۳۴	تلگراف از کرمان - ایضا تلگراف از کرمان
۵۵۹	چرا سلام و تشکیل مجلس در هجدهم شعبان برپا شد		بقیه واقعه تبریز - دستخط مظفرالدین شاه
	اسامی روزنامه ها و مدارس	۵۳۵	سواد حکم ولیعهد
			از سفارت انگلیس بقونسلمگری تبریز -
		۵۳۶	دستخط ولیعهد بنرال قونسل انگلیس
			متن نطق مظفرالدین شاه در حضور
		۵۳۷	شاهزادگان قاجاریه

فهرست تصاویر

۲۹۷	حاج میرزا یحیی دولت آبادی	۵	حاج محمد کریم خان
۲۹۹	امیر اعظم	۶	میرزا آقاخان کرمانی
۳۰۷	امیر بهادر	۸	شیخ احمد روحی
۳۰۹	علاءالدوله	۲۳	حاج میرزا حسن اشتیانی
۳۳۱	شعاع السلطنه	۳۳	میر سید زین العابدین امام جمعه
۳۸۷	مظفرالدین شاه عین الدوله	۴۵	امین السلطان
۳۸۹	صدرالعلماء سیدمحمد امام	۴۷	ناصرالدین شاه
۴۱۱	حاجی آقا محسن عراقی	۷۵	اولین رجال با سیاست
۴۱۷	اعضاء انجمن ملی	۷۹	میرزا رضای کرمانی
۴۱۹	آقا سید علی آقا یزدی	۹۳	کامران میرزا
۴۲۳	سالارالدوله	۹۷	حاج شیخ هادی نجم آبادی
۴۳۰	ابوالحسن میرزا شیخ رئیس	۱۰۳	مشیرالدوله نصرالله خان
	عده ای از متحصنین در سفارت	۱۰۴	مظفرالدین شاه
۴۳۱	انگلیس برای مشروطه	۱۰۷	میرزا حسین خان سپهسالار
۴۴۵	مشیرالدوله میرزا حسن خان پیرنیا	۱۱۹	میرزا ملکم خان
۴۴۶	میرزا حسین خان پیرنیا (مؤتمن الملك)	۱۲۹	امین السلطان
۵۴۵	آقای آقا سید محمد طباطبائی	۱۳۳	شیخ فضل الله نوری و آقا سید عبدالله
۵۴۷	حاج شیخ فضل الله نوری	۱۳۷	عین الدوله
۵۵۱	میرزا علی اصغر خان اتابک اعظم	۱۹۵	محمد علی شاه
۵۵۷	حاجی میرزا یحیی دولت آبادی	۲۴۱	شیخ محمد سلطان
۵۵۹	آقا سید محمد صادق طباطبائی		

خارج از متن : (۱) تصویر ناظم الاسلام کرمانی مؤلف تاریخ بیداری ایرانیان
 (۲) تصویر نمایندگان دوره اول مجلس شورای ملی

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمه ناشر بر چاپ سوم

تاریخ سیاسی معاصر کشورمان علیرغم قرابت زمانی به دوره کنونی، نسبت به دیگر ادوار پیشین از ابهامات بیشتری برخوردار است. علت این امر روشن است، زیرا تاپیش از ظهور غربزدگی و تجددخواهی در ایران، مورخین متعلق و گزافه گوی درباری که به ثبت و ضبط وقایع و حوادث می پرداختند «برمدح و فعل حسنی که در عالم گمان داشته از شجاعت رستم و سخاوت حاتم و عدل نوشیروان و حلم اخلف و حکمت افلاطون و فصاحت قس و زهد سلمان» به پادشاهان عصر نسبت می دادند (ص ۱) و از زدن هرگونه اتهام و برچسب از قبیل ملحد، زندیق، دهری، طبیعی به مخالفین حکومت ابایی نداشتند تا با هتك اعتبار و حیثیت آنها، زمینه نابودیشان را فراهم کنند.

دوره معاصر و بویژه پس از پیروزی نهضت مشروطیت و به قدرت رسیدن مشروطه خواهان، قلم بدستان غربزده به مدح و ثنای تجددخواهی و مشروطه خواهی پرداختند و مخالفین را با زدن برچسب های معمول آن زمان مانند دشمن ترقی، طرفدار استبداد و ... از صحنه بیرون کردند.

جریان سیل غربزدگی که در جامه آزادیخواهی، قانونخواهی و مشروطه خواهی ظاهر گشت، چنان فراگیر بود که بسیاری از معتقدین به دین اسلام را به کام خود کشید؛ به بویژه آنکه مشروطیت در برابر مظالم رژیم، علم طغیان برافراشت و نفی ظلم و استبداد را - که خواست همه مردم کشور بود - شعار خود ساخت. بنابراین جای تعجب نیست که چرا مؤلف کتاب حاضر که به قصد تکمیل تحصیلات دینی از کرمان رهسپار تهران می شود، پس از چندی چنان شیفته افکار جدید می گردد که درایام عزاداری دهه عاشورا، به مطالعه نوشتجات ملکم خان و مستشارالدوله می پردازد. «قرارداد این چندروزه ایام عاشورا انجمن تعطیل باشد و هر یک بتوانیم نوشتجات ملکم خان و مرحوم مستشارالدوله را بخوانیم.» (ص ۱۸۶)

این شیفتگی چنان است که وی بانیان غربزدگی را به سختی می ستاید هر چند که «شیوة غیر مرضیه متملقان چاپلوس» را محکوم می کند. به عنوان مثال از میرزا ملکم خان با القاب «اکفی اکفاة احمی الحماة» یاد کرده و ایرانیان... ادیب کامل و ادیب فاضل، جامع محاسن بیان و معانی بیت العتیق، دانش و بینش را بانی، میرزا ملکم خان... (ص ۱۱۷) یاد می کند و علت این همه مدح را «سبقت او در انتشار لفظ قانون» می داند. (ص ۱۱۸)

وی همچنین میرزا حسین خان سپهسالار را از «اشخاص بزرگی» می شمرد که ترقیات ایران را در نظر داشت. (ص ۱۰۵) «در فن دیپلماسی اول شخص ایران بود.» (ص ۱۰۶) در صورتی که هیچ اشاره ای به قرارداد ننگین رویتر که توسط اوبا بارون ژولیوس رویتر بسته شد نمی کند. در عوض به مخالفین تجددخواهی شدیداً می تازد و مرحوم حاج ملا علی کنی، عالم بیدار و مقتدر تهران که ناصرالدین شاه را وادار به عزل سپهسالار و فسخ قرارداد رویتر نمود و نیز پیش از این فتوای تحریم فراموشخانه ملکم را صادر کرده بود، «دشمن ترقی» می خواند و می نویسد: «منافقین درباری و دشمنان ترقی، او [میرزا ملکم خان] را بدخواه دولت قلم داده، مجلس و فراموشخانه اش را بطاق نسیان و عدم گذاردند...» (ص ۱۱۸) همچنین علیرغم قرائن و شواهد محکمی که دال بر انتساب حکم تحریم تنباکو به میرزای شیرازی ارائه می دهد، (ص ۱۷، ۱۹، ۲۵) ولی همصدا با دربار ناصرالدین شاه، حکم را معمول و صدور آن را به میرزای آشتیانی نسبت می دهد (ص ۱۲) و از آن قیام شکوهمند ملی- مذهبی که به فسخ قرارداد استعماری رژی و تسلیم استبداد ناصرالدین شاه انجامید با تأسف چنین یاد می کند: «مسأله دخانیات و انقلاب آن ایام... نتیجه طمع خودغرضان بود که احداث اختلاف بین ملت و دولت شد.» (ص ۱۲۳)

مؤلف همه افراد و جریانات سیاسی زمان خود را با افکار تجدد خواهانه خویش می سنجد و سپس حکم‌ش را درباره آنها صادر می کند، از مرحوم سید محمد طباطبایی که علاوه بر «صفات طیبه و اخلاق مرضیه‌شان» از «معلومات جدید» نیز اطلاع داشت و متمایل به مشروطه خواهی نیز بود به نیکی یاد کرده و از زحمات ایشان در جریان نهضت تقدیر می کند. در حالیکه حاج شیخ فضل الله نوری را به جهت تردید اولیه اش در اصالت نهضت و مخالفت بعدیش با نمایندگان غربزده، به باد ناسزا می گیرد و از دادن نسبت های دروغ و دشنام های رکبک به نوری خودداری نمی کند، هر چند معترف است که «... حاج شیخ فضل الله اگر چند ماهی در عتبات توقف کند شخص اول علماء اسلام خواهد گردید، چه، هم حسن سلوک دارد و هم مراتب علمیه، هم نکات ریاست را بهتر از دیگران داراست.» (ص ۴۲۶)

او ضمن اشاره به تصمیم نوری، مبنی بر حرکت به سوی قم و همراهی با مهاجرین، تأثیر سیاسی عظیمی را بر این حرکت مترتب می داند و می نویسد: «... چندین مرتبه نصر السلطنه او (حاج شیخ فضل الله) را ملاقات نمود و آنچه کرد که اواز قصد خود باز گردد قبول نمود... حرکت شیخ فضل الله خیلی آقایان را قوت داد چه... عین الدوله از حرکت حاجی شیخ فضل الله بی اندازه ضعیف شد...» (ص ۴۲۸) اما بدینی و کینه مؤلف به شیخ فضل الله تا بدانجاست که حاضر نیست کوچکترین سهمی برایش در پیشبرد نهضت قائل شود. ناظم الاسلام گرچه به روشن-

اندیشی شیخ واقف است^۱، با این وجود به مبتدل ترین شایعات دست می یازد تا نقش او را در نهضت از بین برده و از نوری چهره ای مرتجع و طرفدار استبداد بسازد. از جمله، این اقدام بزرگ نوری را بانقل شایعات موهوم چنین تحریف می کند: «... بعضی گفته اند مشارالیه بر حسب میل عین الدوله تا قم خواهد رفت، چه اگر نتوانست آقایان را منصرف می نماید از رفتن به عتبات و آنها را معاودت خواهد داد و این خدمتی است که به صدر اعظم کرده است و اگر نتوانست آنان را عودت دهد همان مراجعت خودش اهمیتی خواهد داشت و شاه را از خیالات بزرگ خواهد انداخت.» (ص ۴۲۶)

نکته قابل توجه این است که مؤلف مشروطه خواه از مشروطیتی دفاع می کند که شناخت درستی از آن ندارد و با این شناخت ناقص و نادرست به رد و دم حاج شیخ فضل الله می پردازد. مؤلف ضمن نقل واقعه ای، تعریفی از مشروطیت ارائه می دهد که قابل توجه است. او در پاسخ نوری که مشروطه و جمهوری را خلاف شرع و منشأ فساد می دانست، (ص ۲۵۷) می گوید «مشروطه و یا جمهوری، مقصود از هر دو یکی است [؟] چه جمهوری از افراد مشروطه است و مراد از مشروطه سلطنت عمومی و سلطنت ملی است» همچنین قانون اساسی مشروطیت را که باید توسط نمایندگان منتخب مردم تدوین شود «حکم عمومی پادشاه» می داند و بس. (ص ۳۲۷)

این تصور نادرست تنها مختص به ناظم الاسلام که با نوشته های منورالفکران پیش از مشروطیت آشناست نمی باشد بلکه علمای بزرگی که به تأیید و دفاع از آن برخاستند تصور درست و روشنی از مشروطیت نداشتند. علت این امر را باید در آثار منورالفکرانی از قبیل میرزا ملکم خان و مستشارالدوله جستجو کرد.

این منورالفکران معنی و هدف اصلی مشروطیت را به خوبی می شناختند «ولی به حکم اقتضا و مصلحت، اندیشه های مشروطه گری را رنگ اسلامی زدند. آنان معنای واقعی مشروطه گری غربی را پنهان نگاه داشتند و در مواردی هم مشروطه و اسلام را یکی دانستند.» [از طرفی] کوششی سخت و پیگیر از سوی اندیشه گران نوحه خواه ایران صورت گرفت تا رهبران مذهبی را نسبت به اختلافهای اساسی و تمییزکننده موجود میان نهادهای نوسازی و اسلام بی توجه نگاه دارند. [متجددین مشروطه خواه] علاقه داشتند که علما به برخی از مسائل مربوط به ناهماهنگی اسلام و دموکراسی بی توجه بمانند و گرنه از پشتیبانی کامل علما در انقلاب مشروطیت بی بهره می ماندند. [بدین لحاظ] رهبران روحانی [مشروطه] موضع ناتوان بنیاد مذهب را در یک نظام مشروطه دموکراسی از دیده دور داشتند. آنان به متون اصلی نوشته های اندیشه گران اروپایی دسترسی نداشتند زیرا هیچیک از زبان های اروپایی را نمی دانستند و منابع آگاهی آنان محدود به نوشته های عربی و فارسی [منورالفکران مشروطه خواه] بوده است.^۲

- ۱ - مؤلف خاطره ای را ذکر می کند که نشان دهنده بینش سیاسی شیخ فضل الله است. وی می نویسد: «... روزی که مشارالیه [حاج شیخ فضل الله] در خانه آقای طباطبائی آمده بود در مجلس در ضمن مذاکره گفت ملای سیصد سال قبل بکار امروز مردم نمی خورد. شیخ در جواب گفت خیلی دور رفتی بلکه ملای سی سال قبل به درد امروز مردم نمی خورد. [ملا] باید عالم بر مقتضیات وقت باشد، باید مناسبات اول را نیز عالم باشد.» ص ۲۵۶.
- ۲ - حائری، عبدالهادی. تشیع و مشروطیت. تهران، امیرکبیر، ص ۳۲۸-۳۳۰.

علاوه بر این، قهر سیاسی و نظامی دولت علیه مردم و ستیز مشترک علما و منورالافکران علیه دولت، مانع از آن گشت تا تأملی جدی پیرامون اصول و مبانی مشروطیت بشود و تفاوت های بنیادین مشروطیت و اسلام بر ملا گردد.

این تفاوت آشکار، پس از کسب مشروطیت و به ویژه هنگام تدوین قانون اساسی رخ نمود.

اعتراض حاج شیخ فضل الله نوری و تحصن وی و جمع کثیری از علما در حضرت عبدالعظیم، تنها به منظور نمایاندن این تفاوت ها و نادیده انگاشتن قوانین اسلامی بود. اما چون بیشتر علمای مشروطه خواه به کنه این تفاوت ها پی نبرده بودند و - علیرغم حضور تعدادی نمایندگان لیبرال غیر مذهبی - به مشروطیت و مجلس خوشبین بودند، اعتراض های نوری جدی تلقی نشد، حتی شهادت وی به دست مشروطه خواهان فاتح بیدار باشی برای علما نبود.

پس از فتح تهران و به قدرت رسیدن مشروطه خواهان و تشکیل مجلس دوم و ترور سید عبدالله بهبهانی «علماء مشروطه خواه نظام نوایران [مشروطیت] را از جهات بسیاری برخلاف انتظار خویش یافتند. تلگرافی که خراسانی و مازندرانی به ناصرالملک (که پس از آن نایب السلطنه شد) فرستادند، ناخشنودی علمای از مشروطه گران و شیوه کار مجلس دوم بخوبی نشان می دهد. در آن تلگراف، علماء ... در مورد لامذهب بودن شخصیت های سیاسی، مالیات های سنگین، آزاد نکردن زندانیهای سیاسی و دیگر چیزها ناخشنودی خود را ابراز داشتند. ۱»

ناظم الاسلام مانند بسیاری دیگر از مشروطه خواهان نا آگاه به تفاوت های اساسی مشروطیت و اسلام آگاهی ندارد. به همین جهت ایده آل های سیاسی و اجتماعی خود را تنها در استقرار مشروطیت متحقق می داند:

«تا اساس مقدس مشروطیت فراهم نیاید نور علم پرتوافکن ساحت ایران نخواهد شد...» و «پس از آنکه مردم آزاد شدند دیگر مستبد و ظالم را در کار نخواهند گذارد». اما عملکرد چند ساله مجلس و دولت مشروطه خواه او را و اداد به این اعتراف تلخ می کند که پس از گذشت چهار سال، نظام مشروطیت هنوز نتوانسته است که اساسی ترین شعار خود را جامه عمل پوشد. «با آنکه خونها برای این کلمه [عدالت] ریخت و خسارات پراهل ایران وارد آمده، هنوز عدالتخانه بوجود نیامده است. یعنی مردم ثمره عدالت را ندیده اند و قانون و مجری عدل ظاهر نشده است.» همچنین به سبب آنکه «بسیاری از خادمین خائن و عده ای از خائنین خادم شده اند» (ص ۳۹۳) «نگارنده را آن آزادی نیست که بتواند [پس از شش سال] اسم مانع آب را [در ماجرای بستن آب به روی متحصنین در مسجد شاه سابق] روی کاغذ آورد...» (ص ۴۱۰)

اختلافات بنیادین مشروطه و اسلام را نیز که مؤلف تاپیش از این نمی توانست دریابد از این پس در رفتار مشروطه خواهان با رهبران روحانی مشروطه به عیان می بیند: «رؤسای روحانی را خانه نشین، احکامشان را پشت گوش انداخته صریح گفتند و نوشتند تفکیک قوای روحانی از قوای جسمانی» (۳۹۴) همچنین «مرحوم بهبهانی را در ازاء آنهمه صدمه و اذیت که در

طریق مشروطیت متحمل شد مقتول نمودند. آقای طباطبایی را درخانه خود نشاندند و پیغام دادند که اگر مداخله در امور کنید مثل آقای بهبهانی خواهید شد... (ص ۳۹۴ و ۳۹۵) با توجه به این جهات منفی مشروطیت بود که نویسنده با ناامیدی فراوان می نویسد: «آنچه که مقصود از مشروطیت بود حاصل نشد بلکه برعکس نتیجه داد.» (ص ۳۹۴) این خوش بینی نخستین و بدبینی بعدی نویسنده را در سراسر کتاب به وضوح می توان دید.

□

«تاریخ بیداری ایرانیان» ناظم الاسلام کرمانی در بین کتابهایی که درباره تاریخ مشروطیت ایران نوشته شده از امتیازات ویژه ای برخوردار است. مهمترین امتیاز کتاب، اخبار و اطلاعات دست اولی است که از مذاکرات و گفتگوهای سیاسی رهبران مشروطه تهران، بویژه سید محمد طباطبایی، بدست می دهد. این امتیاز، محصول ارتباط بسیار نزدیک چند ساله ناظم الاسلام و طباطبایی می باشد. ناظم الاسلام سالها نظامت «مدرسه اسلام» را - که طباطبایی مؤسس آن بود - به عهده داشت و در جریان نهضت نیز یکی از نزدیکان و محارم طباطبایی بود. از این رو اطلاعات مستقیم و بی واسطه وی از مواضع سیاسی طباطبایی به معنای اطلاع از یکی از مراکز تصمیم گیری سیاسی انقلاب می باشد.

اطلاعاتی که ناظم الاسلام از نحوه تفکر سیاسی رهبران روحانی مشروطه و بخصوص طباطبایی می دهد، جهت حرکت نهضت را به خوبی می توان پیش بینی کرد. اندیشه های سیاسی طباطبایی، همان نظر عموم منورالافکران لیبرال پیش از مشروطیت است؛ به این معنی که روشنفکران پیش از مشروطیت، ترویج مدارس و آموختن دانش های جدید غربی را مبدأ هر گونه حرکت ضد استبدادی و تحول اجتماعی می دانستند و مشروطیت به عنوان تنها نظام سیاسی ایده آل را زمانی لازم و مفید می دانستند که افراد ملت با سواد شده و تأسیسات نوین اجتماعی کاملاً استقرار یافته باشند. این، تنها، نظر منورالافکران لیبرال نبود بلکه در سطح رهبری روحانی نهضت نیز مانند طباطبایی طرفدارانی داشت. این معنی را ناظم الاسلام از قول طباطبایی اینطور نقل می کند: «... باید سعی کرد که ملت عالم (تحصیل کرده) شوند، چه، پس از آنکه عموم ملت عالم شدند آنوقت حقوق ملی خود را می دانند و... دیگر هرگز زیر بار ظلم و جور و استبداد نخواهند رفت... پس بر شما باد به اصلاح معارف و تأسیس و تکثیر مکاتب و احداث مدارس ابتدائیه و علمیه و غیره.» (ص ۱۶۰) به همین علت بود که طباطبایی علیرغم مخالفت عمومی روحانیون که مدارس جدید را مراکز اشاعه الحاد و غریزگی می دانستند، مدرسه اسلام را تأسیس کرد و ناظم الاسلام را که از روحانیون تجددخواه بود به نظامت آن برگزید.

پس از آغاز نهضت و اوجگیری آن، به دلیل یسواد بودن اکثریت مردم ایران، طباطبایی، استقرار مشروطیت را برای مردم زود می دانست و اظهار می داشت که «... مشروطه نمی خواهیم یعنی مردم ایران هنوز به آن درجه تربیت نشده اند و قابل مشروطیت و جمهوریت نمی باشند زیرا که مشروطیت در وقتی است که افراد يك ملت عالم شوند.» (ص ۳۷۸)

وقتی که شعله نهضت را سید عبدالله بهبهانی با حمله به نوز بلژیکی بر افروخت، مردم تهران که از ظلم و جور مأمورین دولتی به ستوه آمده بودند «همین قدر منتظر بهانه یا اذنی از طرف علما بودند که داکین را ببندند» (ص ۳۶۸) تا با این قدرت نمایی، دست عمال دولت را

برای همیشه از جان و مال و ناموسشان کوتاه کنند. حوادث دیگری که در کشور رخ داد فریاد اعتراض علما را علیه دولت بلند کرد و بردامنه نهضت افزود. گرچه این مخالفت‌ها خالی از غرض‌های شخصی نیز نبود.

به این ترتیب برخلاف پندارهای رایج منورالفکران، نهضت آغاز شده بود در حالیکه هیچکدام از زمینه‌های لازم مورد نظرشان فراهم نیامده بود. اما آنها - برخلاف روشنفکران زمان ما - نهضت را تأیید کردند و در آن شرکت جستند ولی کوشیدند با نزدیک شدن به رهبران روحانی، نهضت را در مسیر اهداف خود - که همان استقرار مشروطیت بود - سوق دهند. در صورتی که خواست علما ایجاد «عدالتخانه دولتی» بود تا «به عرایض کلیه رعایا و مظلومین» رسیدگی شود و «رفع ظلم از مظلوم حقاً و عدلاً» به عمل آید و در اجراء عدل ملاحظه از احدی نشود.» (ص ۳۰۴)

این خواست از يك سو با مقاومت سخت دولت استبداد روبرو گشت و از سوی دیگر با کوشش پی گیر منورالفکران کم کم این فکر پدید آمد که تنها با تشکیل مجلس می توان از حدود اختیارات دولت کاست و آن را به نظم درآورد.

بدیهی بود که وقتی پای مجلس به میان می آمد طبعاً مسأله انتخابات نمایندگان، تدوین قانون اساسی و ... نیز به دنبال آن قرار داشت که علما و رهبران نهضت به کیفیت و جزئیات آن شناختی نداشتند در صورتیکه منورالفکرانی که تشکیل مجلس را پیشنهاد می کردند می دانستند که چه اهدافی را تعقیب می کنند و غرض از ایجاد این نهاد اجتماعی چیست .

با طرح مسأله مجلس و مهاجرت علما به قم (مهاجرت کبری) بتدریج خطر رهبری نهضت از دست علما خارج و در دست انگلستان قرار گرفت. ناظم الاسلام بدون آنکه توجهی به این انحراف داشته باشد، مراحل انحراف نهضت را به دقت شرح می دهد. این انحراف از همان روز مهاجرت علما به قم آغاز شد. در بعد از ظهر روز، جمعی از تجار به توصیه بهبهانی و به منظور حمایت از حرکت علما و اعتراض به سیاست های سرکوبگرانه عین الدوله، به سفارت انگلستان پناهنده شدند. سفارت انگلستان که مؤید رژیم استبدادی بود کوشش بسیار داشت تا با رخنه کردن در نهضت، رهبریت آن را از دست علما خارج کرده و به دست منورالفکران لیبرال انگلوفیل بسپارد تا توسط آنها این نهضت ملی را در جهت اهداف خود هدایت کند و لبه های تیز ضد استعماری آن را بی اثر سازد. تحصن بست نشینان در سفارت، این فرصت طلایی را به انگلستان داد.

متعاقب این سیاست بود که به اشاره سفارت انگلستان «سربازها که در کوچه و بازار چاتمه زده بودند و مردم را اذیت می کردند به اردوی خارج شهر رفتند. يك نفر سرباز در شهرداری نمی شد جزعه ای سرباز که در خیابان علاءالدوله گذاردند برای محافظت مردم که مبادا یکی از دیوانیان به یکی از متحصنین بی احترامی کنند [۱۱] مردم با این حال که دیده شد به طرف سفارتخانه می رفتند یا برای الحاق به متحصنین یا برای تماشا و سیاحت» (ص ۴۳۵) برای جلب قلوب بست نشینان «اجزاء سفارتخانه نهایت حسن سلوک و پذیرایی را ظاهر ساختند و حتی برخلاف سیاست بین المللی، کاردار (شارژ دافر) سفارت انگلستان هم

با آنها همصدا شد.

سفارت مأمنی شده بود برای بست نشینان تا بدور از آزار سربازان، ضمن صرف شام و ناهار مجانی، آموزش های سیاسی لازم را فراگیرند. «می توان گفت سفارتخانه در حکم یک مدرسه شده است، چه در زیر هر چادر و هر گوشه ای جمعی دور هم نشسته اند و یک نفر عالم سیاسی از شاگردان مدارس و غیره آنها را تعلیم می دهند، یعنی چیزهای تازه به گوش مردم می خورد که تاکنون احدی جرأت نداشت بر زبان آورد.» ناظم الاسلام توضیح بیشتری پیرامون این آموزش ها و مذاکرات محرمانه اجزای سفارت با تبحر نمی دهد (ص ۴۵۷). همچنین در این مدت دست اندرکاران تلاش می کردند تا مردم را بامجلس شورای ملی و اهداف آن آشنا سازند. به این منظور تلگراف بی مآخذی را که «از مضامین آن آثار کذب هویدا بود» انتشار دادند و در میان مردم پراکندند. «مردم را هیجانی حاصل گردید و به گوش آنها لفظ مجلس شورای ملی رسید و دانستند که نجات دهنده همه از ظلم و تعدی مجلس شورای ملی است.» (ص ۴۵۲)

در آغاز مهمترین مسأله دولت و ملت هجرت علما به قم بود. اهمیت این مسأله تا بدان حد بود که با وجود تلاش اجزای سفارت، احدی از بست نشینان جرأت نمی کرد جز بازگشت علما، تقاضای دیگری نمایند. (ص ۴۳۳)

اما بتدریج مسأله بست نشینان، خود مسأله بغرنج دیگری در جوار مسأله هجرت علما شد و بر اثر آموزش های سیاسی شاگردان دارالفنون «در آخر امر [بست نشینان] دولت قانونی را تقاضا می نمودند.» (ص ۴۴۶)

مظفرالدین شاه که در فشار سیاسی و روانی عظیمی قرار گرفته بود، عین الدوله را عزل کرد و عضدالملک (از رجال خوشنام قاجار) را برای دادن اطمینان به علما و معاودتشان به تهران، به قم فرستاد.

در این زمان علمای مهاجر که از تهران بدور بودند اخبار رویدادهای پایتخت را از طریق سفارت دریافت می کردند. سفارت گرچه این زمان بظاهر نقش پیک را اجرا می کرد، اما در واقع به تصمیمات علمای مهاجر جهت می داد. به عنوان مثال پس از عزل عین الدوله «متحصنین [سفارت] تلگرافی به علما و مهاجرین مخابره کردند و به آنها رسانیدند که بدون اجراء مقاصد و اشاره مامراجعت نکنید و فریب نخورید.» و از طرف سید عبدالله پاسخ رسید که «ما فریب نمی خوریم... تا مقصود به عمل نیاید و تأمین از سفارت انگلیس و اطمینان به من ندهند حرکت نخواهم کرد...» (ص ۴۵۹)

نخستین چرخش را در «عریضه تلگرافی آقایان مهاجرین» از قم می توان دید که در آن «مجلس عدالت» و عدالتخانه پیشین به مجلسی که افراد آن از ملت و دولت تشکیل شده و اختیارات قوای مقننه و قضائیه را داشته باشد تقاضا شده است.

شاه نیز به تاریخ چهاردهم جمادی الآخر سال ۱۳۲۴ دستخطی به صدر اعظم صادر کرد و در آن با تشکیل «مجلس از منتخبین شاهزادگان و علما قاجاریه و اعیان و اشراف ملاکین و تجار و اصناف و منتخبات طبقات مرقومه دارالخلافه» موافقت نمود و از وی خواست تا با ابلاغ دستخط به آقایان علما «هر چه زودتر تشریف فرمای دارالخلافه شوند.» (ص ۴۷۰)

صدر اعظم نیز صورت دستخط شاه را به قم تلگراف کرد. نکته قابل توجه اینکه صحنه گردانان سفارت، دستخط شاه را به این بهانه موهوم که معتبر نیست و ضمانت اجراء ندارد از درودیوار کنند و اصرار داشتند که «باید وزیر مختار انگلیس ضمانت اجراء آن را بنماید.» (ص ۴۷۲)

پس از صدور دستخط شاه علمای مهاجر به منظور اطمینان یافتن بیشتر از نظرات شاه نمایندگانی به تهران فرستادند تا صحت و سقم اخبار را به اطلاعشان برسانند. نمایندگان علما عبارت بودند از: سید محمد صادق طباطبایی (پرسید محمد طباطبایی) و سید مظهر و سید علاء الدین و میرزا محسن (از اقوام بهبهانی). اما این نمایندگان هیچکدام صلاحیت این امر بزرگوار را نداشتند و وجهه مطلوب و محبوبی نزد مردم نداشتند: «مردم از اعتماد الاسلام و آقامیرزا محسن خیلی بدمی گویند و خائف می باشند...» (ص ۴۷۵) و سید محمد صادق نیز به سبب مخالفت با حجاب بانوان (ص ۱۶۰) و عضویت در فراماسونری (ص ۲۱۱) و پوشیدن لباس های نامناسب و گرفتن رشوه مورد انتقاد بود. (ص ۴۹۷)

به هر صورت، نمایندگان علما پس از دیدار با بست نشینان همراه صدر اعظم به نزد شاه رفتند. از جزئیات دیدار و گفتگوی آنها با صدر اعظم و شاه، ناظم الاسلام سخن نمی گوید؛ اما پس از این دیدار بود که شاه دستخطی در آن روز (شانزدهم جمادی الآخر) صادر کرد که ضمن تأیید دستخط پیشین بر تشکیل مجلس شورای اسلامی تأکید شده بود. (ص ۴۷۶)

این دستخط شاه، مطلب اضافه ای نسبت به دستخط دوروز پیش ندارد، جز آنکه لفظ مجلس در دستخط اول به مجلس شورای اسلامی تغییر یافته است. صدور این دستخط جدید پس از دیدار نمایندگان علما با شاه مبین آن است که علمای قم خواهان تشکیل مجلس شورای اسلامی بوده اند و صدور این دستخط جز اجابت خواست علما و اطمینان دادن به آنها نبوده است. از سوی دیگر صدور این دستخط به معنای آن بود که علیرغم تلاش های سفارت، شاه و دربار تسلیم نظرات علما هستند.

پس از صدور این دستخط، کوشش های وسیعی انجام شد تا این دستخط تغییر یابد، چه این دستخط ضمن تأیید رهبریت علما مجلس آینده را طبق ضوابط اسلامی وعده می داد. در چنان مجلسی طبعاً بسیاری از منورالفرکان لیبرال که به تفکیک دین از سیاست قائل بودند جایی نداشتند. از اینرو این دستخط با مخالفت کاردار و صحنه گردانان سفارت و منورالفرکان روبرو شد. حتی ناظم الاسلام که به طباطبایی و فرزندانش ارادت می ورزد ناخشنودی خود را از علما و نمایندگان نشان که مسببان اصلی صدور دستخط دوم شاه بودند، اظهار می دارد: «اجزاء انجمن مخفی تمام همشان مصروف این است که آقا زاده ها و عالم زاده های بیسواد دخالت در این امر مقدس خطیر نمایند که خدای ناکرده فردا خارجه به اهل ایران نخندند و نگویند جاهل بودند و از عهده بر نیامدند چه پیشرفت این امر مقدس باز منوط به همراهی دولت و دخالت وزراء بصیر و عالم است. چنانچه ملاهای تهران و یا آقا زاده های ایشان داخل در این امر خطیر شدند دیگر کار مشکل است زیرا که هر قدر دولت ضعیف گردد عقلا و دانشمندان از پیشرفت این امر مقدس مأیوس و ناامید خواهند بود.» (ص ۴۷۸)

وقتی که روحانی متجددی مانند ناظم الاسلام نگرانی و ناخشنودیش را از دخالت علما

بدین گونه ابراز می کند ، نارضایتی منورالفکران لیبرال و « اشخاصی که درخارجه تربیت شده اند » ، جای خود دارد .

پس از صدور دستخط دوم ، نمایندگان علما ، متن آن را همان روز به قم مخبره کردند . صحنه گردانان سفارت که پس از صدور دستخط دوم شاه جرأت نداشتند ناخشنودی خود را اظهار کنند بهانه آوردند که « تاسفارت انگلیس ضمانت اجراء دستخط را وعمل به مضمون آن نکند و قول تأسیس و تشکیل مجلس [؟] راندهد ، از این سفارتخانه حرکت نمی کنیم و خارج نمی شویم و بازارها را باز نمی کنیم . » (ص ۴۷۹) به همین جهت روز بعد ظاهراً به منظور اطمینان یافتن و گرفتن ضمانت ، و در باطن برای تغییر دستخط ، همراه با کاردار سفارت به نزد صدر اعظم رفتند . ناظم الاسلام نتایج این مذاکرات را چنین شرح می دهد : « ... قرارداد دو دستخط سابق را تغییر دهند و مضامین هر دو را در یک دستخط بنویسند و نیز در دستخط [دوم] که مجلس شورای اسلامی نوشته اند باید به این عبارت مجلس شورای ملی تبدیل شود ، چه شاید بعضی به اغراض شخصیه ، یکی از مبعوثین را تکفیر کنند و آنوقت بگویند کافر در مجلس اسلامی چه می کند و شاید یک زمانی مانند حاج شیخ فضل الله ملایی پیدا شود که به غرض شخصی خود ، همه اهل مجلس را تکفیر و لا اقل تفسیق کند آنوقت محروک مردم شود که کافر و فاسق را به مجلس اسلامی چه کار است . دیگر آنکه طایفه یهود و ارمنه و مجوس نیز باید منتخب خود را بدین مجلس بفرستند و لفظ اسلامی با ورود آنها نمی سازد ، مناسب لفظ ملی است . باری ، پس از مذاکرات بسیار ، صدر اعظم متقبل گردید که همه مقاصد آقایان و تجار و کسبه را بر آورده نماید . » (ص ۴۷۹ و ۴۸۰)

یک روز پس از ملاقات کاردار و صحنه گردانان سفارت با صدر اعظم ، نمایندگان علما به منزل صدر اعظم رفتند و از آنجا عازم محل سکونت شاه شدند . ناظم الاسلام علت این دیدار دوم را شرح نمی دهد . زیرا پس از صدور دستخط دوم شاه مبنی بر موافقت کامل با خواست علما ، دیدار دیگر موردی نداشت . این دیدار به منظور تأیید مذاکرات دیروز نمایندگان بود ، زیرا تغییر دستخط بدون جلب نظر موافق نمایندگان علما ، امکان نداشت . چه ، اگر فرضاً بدون موافقت نمایندگان علما این امر عملی می شد احتمال آن می رفت که پس از ورود علمای مهاجر به تهران و مشاهده دستخط تغییر یافته شاه ، به اهداف توطئه پی برده و به شاه اعتراض نمایند و بلوای مجددی شروع شود ، در حالیکه حضور نمایندگان علما و تأیید آنها این خطرات احتمالی را برطرف می کرد .

نمایندگان علما گرچه متن دستخط دوم شاه را دایر بر موافقت با خواست های علمای مهاجر روز شانزدهم جمادی الآخر به قم مخبره کرده بودند ، معذک بدون کسب اجازه از علمای مهاجر دوز بعد به دیدار صدر اعظم شتافتند تا ضمن تأیید نظرات صحنه گردانان سفارت ، تغییر دستخط دوم را از شاه بخواهند . پیش از ملاقات شاه بین امیر بهادر [وزیر دربار] و سید محمد صادق طباطبائی مجادله ای روی می دهد که شایان توجه است . دلایلی که سید محمد صادق جهت تغییر دستخط دوم می آورد مانند دلایلی است که صحنه گردانان سفارت ، روز پیش برای صدر اعظم عنوان نمودند . بر این اساس گمان قوی می رود که نمایندگان علما با صحنه گردانان سفارت جلسه ای داشته اند که طی آن از نظرات آنها مطلع شده اند . اما ناظم الاسلام

به این ملاقات اشاره ای نمی کند ولی به شرح دیدار و مجادله وزیر دربار و سید محمد صادق طباطبائی می پردازد. این ملاقات مهم می تواند برای پژوهندگان و علاقه مندان به نهضت مشروطیت قابل توجه و بررسی جدی باشد زیرا چرخش نهضت و انحراف آن، توسط نمایندگان متعهد علما به وضوح دیده می شود.

مؤلف، جریان دیدار وزیر دربار و سید محمد صادق را چنین می نگارد: «... وزیر دربار گفت [مجلس] شورای اسلامی خوب است چرا به شورای ملی بدل گردید؟ جناب آقا میرزا محمد صادق جواب داد برای اینکه رعیت [سفارت!!] این لفظ را خواست [زیرا] که فردا اگر کسی را از اهل مجلس بخواهند نفی و تبعید کنید خواهید گفت این بی دین و خارج از اسلام است. به این بهانه اشخاصی که مخالف میل شما رفتار نموده اند باید خارج شوند اما لفظ ملی این عیب را مانع خواهد بود. دیگر آنکه اگر اسلامی مبدل به ملی نشود مردم از سفارتخانه بیرون نخواهند آمد.» (ص ۴۸۴)

نمایندگان علما از دیدار مجدد شاه طفره رفتند، زیرا که همه خواست علما در دستخط دوم برآورده شده بود و دستخط سوم دیگر معنا نداشت و در صورت پرسش شاه از علت تغییر دستخط دوم، پاسخ مناسبی نداشتند. چون بیم آن می رفت که در صورت حضور امیر بهادر در آن دیدار، شاه را از تغییر دستخط منصرف سازد، لهذا با صحنه سازی قبلی فقط صدراعظم را همراه با مستدعیات خود به نزد شاه فرستادند. «... صدراعظم با نایب السلطنه حرکت کردند که بروند حضور اعلیحضرت شاهنشاه. به جناب آقا میرزا سید محمد صادق و سایرین هم تکلیف کردند که شما هم بیایید حضور [شاه] و با هم عرایض ملت [سفارت] را عرض کنیم. و کلاء آقایان به ملاحظه اینکه شاید در حضور اعلیحضرت مجبور شوند به قبول آنچه که میل درباریها در آن است [مجلس شورای اسلامی] لذا عذر آوردند و گفتند که ما از طرف علما و آقایان مهاجرین آمده ایم که با وزراء مذاکره نماییم نه با شاه. نایب السلطنه چون می دانست اگر امیر بهادر حضور اعلیحضرت مشرف شود سنگ جلومی اندازد و مانع اصلاح خواهد گردید لذا به صدراعظم رسانید و گفت شاید شما بخواهید که باشاه بعض مطالب محرمانه را گفتگو نمایید و شاید شاه بخواهد بعض فرمایشات محرمانه سری بفرماید. من با وزیر دربار نمی آئیم. صدراعظم قبول نمود و تنها رفت حضور شاه و آنچه می دانست عرض کرد. اعلیحضرت شاهنشاه مستدعیات را قبول فرمود. فرمان را [مطابق خواست نمایندگان علما] امضا و مهر نمودند. کار تمام شد. فرمان را آورد و داد به و کلاء آقایان.» (ص ۴۸۴)

گرچه تاریخ دستخط سوم روز هجدهم جمادی الثانی بود اما تاریخ آن را روز چهاردهم جمادی الثانی نوشتند. ناظم الاسلام معتقد است «محض اینکه مطابق باشد با روز تولد شاهنشاه تاریخ آن را در چهاردهم نوشتند.» (ص ۴۸۲)

این احتمال، ضعیف بنظر می رسد. ظن قوی آن است که در ادامه آنهمه مذاکره و توطئه ای که برای تحصیل این دستخط انجام شد، تغییر تاریخ آن به روز چهاردهم به این منظور بوده است که دستخط سوم شاه را همان دستخط اول وانمود کنند. زیرا دستخط سوم شاه عین همان دستخط اول است با این تفاوت که در دستخط اول نام مجلس آمده در صورتیکه در دستخط سوم به مجلس شورای ملی تغییر یافته است.

پس از صدور این دستخط نمایندگان علما به همراه مشیرالملک (پسر بزرگ صدر اعظم) به سفارتخانه آمدند و مراتب را به اطلاع رساندند. «بعد مشیرالدوله حاليه [مشیرالملک سابق] ... رفت روی صندوق فرمان اعلیحضرت شاهنشاه را که کاشف اذدن و اجازه تأسیس و تشکیل مجلس شورای ملی بود... قرائت نمود.» (ص ۴۸۱) پس از قرائت آن مشیرالملک، تلگراف علمای قم را که در پاسخ تلگراف سید محمد صادق که دو روز پیش مخابره کرده بودند، برای بست نشینان سفارتخانه خواند. در این تلگراف، علما، موافقت و خشنودی خود را از دستخط دوم شاه اظهار داشته و به بست نشینان بشارت داده بودند که «مقاصد شما و ما انجام گرفت. از سفارتخانه برخیزید و بیش از این نمائید که مفاسدی بر ماندن زیاد می باشد که در تلگراف نمی توانیم اظهار کنیم. اگر مقاصد شما بقیه دارد در زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم می مانیم تا آن بقیه هم انجام گیرد.» (ص ۴۸۱)

جواب تلگراف علما که پس از دستخط سوم شاه توسط مشیرالملک قرائت گردید، مربوط به دوروز پیش بود که شاه فرمان تشکیل مجلس شورای اسلامی را صادر کرد، اما چنان وانمود گردید که علما با دستخط سوم شاه - که مجلس شورای ملی وعده داده شده بود - موافقت کرده اند. نکته مهمی که علما در تلگراف خود خاطر نشان ساختند ترك سفارتخانه بود. این نکته می رساند که علما نسبت به بست نشینی نظر خوبی نداشته و از عواقب آن بیمناک بوده اند. شواهد موجود در کتاب نشان می دهد که افراد بسیاری به خاطر «متوسل شدن محمدی به مسیحی» و «پناهنده شدن طلبه به خانه فرنگی» (ص ۴۶۲) از این تحصن رضایت نداشته اند و همدردی سفارت انگلستان را با متحصنین به نظر تردید می نگریسته اند: «... عقلا و اشخاص بصیر می گویند مجلسی که بنا شده توسط خارجه گرفته شود بنایی است بر روی آب.» (ص ۴۸۰) به همین جهت بود که پس از رسیدن علما به تهران، بلافاصله «آقا سید عبدالله و آقای طباطبایی رفتند دم سفارتخانه در قراولخانه که نزدیک سفارتخانه بود جلوس فرمودند. متحصنین آمدند نزد آقایان. پس از مذاکرات بسیار، آقایان مردم را راضی نموده و بیرون آوردند.» (ص ۴۸۹) شاید به خاطر جلوگیری از عواقب بیشتر همین تحصن بود که حاج شیخ فضل الله پس از اطلاع از دستخط دوم شاه، توقف بیشتر در قم را جایز ندانست و زودتر از علمای دیگر به سوی تهران حرکت کرد.

این قبیل اطلاعات گرانهارا ناظم الاسلام جسته و گریخته در جلد اول «تاریخ بیداری ایرانیان» آورده است که در کتاب های مشابه نمی توان یافت و از این رو کتابش را از غنا و ارزش ویژه ای برخوردار کرده است. اما هیچگونه ارتباط منطقی بین حوادث و وقایع - از این نمونه که بر شمر دیم - دیده نمی شود.

□

در کنار محاسن فراوان این جلد، نقاط ضعف چشمگیری در آن دیده می شود که از ارزش تاریخی و علمی کتاب می کاهد. برخی از ضعف های کتاب از این قرار است:

الف - علیرغم بدبینی مؤلف به حاکمان مشروطه خواه، خط تجدد طلبی و مشروطه - خواهی بر سراسر کتاب سایه افکنده است.

بر این اساس وی بسیاری از معلمان فکری مشروطه را با القاب مبالغه آمیزی می ستاید و

مخالفتین فکری مشروطه را با اتهامات موهوم بی اعتبار ولکه دار می سازد .

ب - مجلد اول (مشتمل بر سه جلد) از آنرو که يك سال پس از پیروزی نظامی مشروطه خواهان نوشته شده است (سال ۱۳۲۸) ، تازگی واقعه نگاری روزانه را ندارد . بدین جهت قضاوت های نادرست و غیر واقع نویسنده را باید نتیجه طبیعی گذشت زمان از حوادث و دید خاص مورخ دانست . همچنین اقوال او را پیرامون دیدارها و گفتگوهایش با سید عبدالله بهبهانی و حاج شیخ فضل الله را باید با احتیاط تلقی کرد ، زیرا این مطالب پس از شهادت آن دو نفر نوشته شده است و از اینرو هیچگونه دلیلی بر صحت و سقم آنها در دست نیست .

ج - نویسنده صفحات بسیاری را بد شرح وظایف و بحث های سیاسی اعضای انجمن مخفی و فعالیت آنها در جریان نهضت اختصاص می دهد ، در حالیکه تأثیر انجمن و اعضای آن بر روند نهضت ناچیزتر از آن است که بدین تفصیل نیاز داشته باشد .

د - گرچه نویسنده شیعه مذهب است و جز تجدد طلبی و مشروطه خواهی ، گرایش فکری خاصی ندارد ولی طرفداری و حمایتش را به دفعات از شیخیه کرمان و علمای آن ابراز می دارد و آنها را دارای « نجابت فطری » (ص ۲۴۲) می داند و با وجودیکه کشتار مردم بی گناه کرمان را توسط عمال حاج محمد کریم خان - مقتدای شیخیه - خاطر نشان می سازد ، اما تخویف و تبعید حاج میرزا محمد رضا - روحانی مبارز و اصولی کرمان - را به خاطر مبارزه با شیخیه کرمان ، « مکافات دهر » می خواند . (ص ۲۴۹) در چاپ نخست این کتاب سید محمد هاشمی (نماینده سابق مجلس که مسلک شیخی داشت) مقدمه ای به عنوان شرح حال مؤلف بر کتاب نگاشت که در آن از طعن و کنایه به علمای کرمان و تمجید از شیخیه و علمای آن دریغ نکرد ، تا جاییکه عکس بزرگ حاج محمد کریم خان را در صفحات نخست کتاب قرار داد . این مورد و مواردی از این قبیل مربوط به چاپ اول کتاب می باشد .

کتاب حاضر از روی چاپ اول افست شده است . این مقدمه مختصر توضیح نقاط قوت و ضعف ، جبران بعضی کاستی ها و انگیزه انتشار مجدد آن بود . امید است که سودمند باشد .
ومن الله التوفیق وعلیه التکلان

بقلم جناب آقای سید محمد هاشمی کرمانی

نماینده سابق مجلس شورای ملی

بیاری باری

دیباچه

مقدمه تاریخ بیداری ایرانیان مشتمل بر دو قسمت است :

نخست معرفی کتاب و مختصر تقدیری از ناشر دوم آن .

سپس ترجمه و شرح حال نویسنده تاریخ بیداری ایرانیان .

تاریخ بیداری ایرانیان کتابی است (بنا بمعرفی مؤلف) مشتمل برده مجلد که مجموع آن در دو مجلد بنحوی که مشهود میشود بچاپ میرسند .

در این کتاب مطالب و موضوعات مربوط باواخر دوران استبداد و آغاز مشروطیت ایران بی پرده ذکر شده و نویسنده کمال کوشش را بکار برده است که در نقل حوادث از جاده حقیقت منحرف نشود و گویا امتیاز کتاب وی هم بهمین است لاغیر ورنه عبارات کتاب و تشریفات از حیث جمله بندی در پارسی دارای امتیازی نیست و وجه امتیاز فقط همان سادگی موضوعات و مقرون بودن آن است بحقیقت . آری در این کتاب درباره شاه و صدور و رجالی که متقلد و شاغل مشاغل امور بوده اند دور از مدح و ثنائیکه شیوه متداول زمان بوده بیعت و انتقاد پرداخته شده است و از مجتهدین و رهبران آزادی که در راه مشروطیت خدمات صادقانه ای انجام داده اند بنیکی یاد شده ، گرچه القاب زیاد طبق عادت عصر برای اغلب آنان ذکر گردیده و کلاه های مخالفان حریت و مشروطه مورد نکوهش قرار گرفته . خلاصه اینکه از نشریات سالهای اول دوران مشروطه ایران است که بواسطه مقتید بودن مؤلف آن بذکر حقایق تاریخی در میان مطبوعات آن عصر موقع قابل ملاحظه ای احراز کرده که هنوز هم از مقام اول خود ساقط نشده است . پرفسور ادوارد برون معروف در تاریخ ادبیات ایران از آغاز عهد صفویه تا زمان حاضر درباره آن شرحی نگاشته که عیناً نقل میشود ، « بهبود ثر در عصر اخیر ، در عهد جدید ترقیات بسیار در تشریح داد و علتش چنانکه در مورد نظم ذکر شد یکی این بود که نویسندگان زمان اخیر بقدماء مراجعه کردند و از سبک محررین بعد از مغول اعراض نمودند و دیگر توسعه جدید فن روزنامه نگاری است که هر چند عموماً بیک شیوه بدیع و نفی منجر نمیشود اما مستلزم ایجاز و استقامت است از لحاظ طرز و ترتیب و بالاتر از همه از نظر استناد تاریخ بیداری ایرانیان تألیف ناظم الاسلام کرمانی (۱۳۲۸ / ۱۹۱۰) را که متأسفانه بانجام نرسیده میتوان بدرجات بر تاریخهای بزرگ و پر مدعای رضاقلیخان و لسان الملك (روضه الصفای میخواند) (۱) و ناسخ التواریخ) تفصیل نهاد در صورتیکه این دو کتاب بیش از پنجاه سال تقریباً بروی تقدم نداشته اند » .

۱ - باید روضه الصفای ناصری منظور باشد تألیف رضاقلیخان الله باشی نه روضه الصفای میخواند . بدلیل خط آخر که پرفسور ادوارد برون گوید « در صورتیکه این دو کتاب بیش از پنجاه سال تقریباً بروی تقدم نداشته اند » و این اشتباه باید مربوط بترجم باشد .

رویه‌رفته این کتاب کتابی است که قابل تجدید چاپ بود و از قسمتهای سودمند آن نامه‌های مجتهدین و علماء و مرحوم سید جمال‌الدین است که همان نامه‌ها مبداء تغییرات سیاسی کلی کشور گردید و اگر وجود این کتاب و دقت مؤلف در ثبت و درج آن نبود احتمال کلی داشت که بعض آن نامه‌ها از میان میرفت و یا در کلیه آن تحریف و تصحیفی راه مییافت.

در آغاز این کتاب از میانه حوادث مقدم بر مشروطه و بیداری ایرانیان نخست بشرح موضوع انحصار دخیانیت و تنبأ کودردیل عنوان (در بیان واقعه رژی) پرداخته شده است که اهم وقایعی بوده که بفتح روحانیون و ارباب عظام و شکست دربار ناصرالدین‌شاه منتهی گردید و پس از چهل و اند سال سلطنت مطلقه هیئته ناصرالدین‌شاه و وزراء مستبدان در هم شکست و باشخاص روشنفکر جرئت داد که بموضوعات اساسی مهمتری بپردازند گرچه تا حدی از بحث ما خارج است ولی بی‌مناسبت نیست که اشعار داریم که چنانکه کم و بیش از تاریخ موضوع بحث ما نیز مستفاد میشود. پس از آن واقعه و قتل ناصرالدین‌شاه نخست بعض طلاب فاضل برهنه‌نونی نهانی مجتهدین اصلاح طلب شروع بتشکیل جلسات بظاهر بحث و بیاطن تبلیغ کردند، در آن جلسات آیات و اخبار و احادیث مناسب با مقصود قلبی خود را عنوان و چون از افراد جلسات خود اطمینان حاصل میکردند که در میانشان جاسوس دربار وقت وجود ندارد شروع باقدمات جدی‌تری از قبیل ارسال نامه بولایات و نشر اعلامیه و شبنامه میکردند و انجمنهایی بنام انجمن مخفی تشکیل میدادند و این انجمنها را اگر بر خلاف تصور مؤلف تاریخ بیداری علت کلی و مبداء اصلی تحولات ندانیم باید آنرا بی‌اثر در استقرار مشروطیت هم تصور نکنیم.

باز برگردیم بموضوع کتاب - آنچه معلوم است اکثر مطالب مجلدات چاپ شده چند سال قبل از اقدام بطبع تهیه شده بوده بدلیل اینکه قسمتی از مطالب آن در روزنامه کوکب درّی (۱) که بمدیری ناظم الاسلام در تهران چاپ و نشر میشده و گاه ریشه بعض موضوعات آن نیز در روزنامه هفتگی نوروز (۲) که مقدم بر کوکب درّی تأسیس یافته بود دیده شده رجحانی که این نشریه دارد این است که این در حکم تاریخ است و آن دو دوروزنامه هفتگی خیلی عادی بشمارند که مناسب با مقتضیات عصر و حدود فکر ناشر آن بوده‌اند.

(۱) کوکب درّی مقارن مشروطیت در سالهای ۱۳۲۳ و ۲۴ و ۲۵ قمری هجری در تهران بطور هفتگی غالباً در هشت صفحه نیم ورقی (بقطع جریده جبل‌المتین که معروف است) باخط نسخ و چاپ سنگی طبع میگردد و سالی چهل شماره انتشار می‌یافت و محل اداره آن مدرسه اسلام بوده است، مقالات کوکب درّی تا اندازه‌ای متنوع و از حیث عبارت هم بر تاریخ بیداری که تماش بقلم ناظم الاسلام است برتری دارد و غلط چایی تاریخ بیداری از آن کمتر است.

(۲) نوروز بطور هفتگی در هشت صفحه کوچک ۲۱ در ۱۷ سانتیمتر بخط نسخ چاپ سنگی بمدیری ناظم الاسلام کرمانی و دبیری میرزا کاظم‌خان طبیب کرمانی در تهران از ذی‌الحجه ۱۳۲۰ قمری هجری انتشار یافت. جای اداره آن در محله سنگلج گذر در خانگاه بوده و رویه‌رفته کوکب درّی بر این روزنامه برتری داشته است.

بهر حال مجلداتی از این تاریخ بطور هفتگی بقطع خشتی (هر جزوه شانزده صفحه در هفته بخط نسخ و حواشی و باورقی بخط نستعلیق با چاپ سنگی و نقاشی صورت اشخاص بالنسبه خوب در تهران چاپ و نشر یافته بود و جلد سوم ناتمام مانده زیرا که آنچه جستجو شد بیش از ۹۶ صفحه از جلد سوم بدست نیامد و اگر هم چاپ شده باشد مارا بر آن اطلاعی نیست و چون بصورتی که تصریح گردید این کتاب انتشار یافته بود (یعنی بصورت یک جریده هفتگی که علت اینهم عدم توانائی مؤلف آن بوده که نمیتوانسته یکباره آنرا بصورت کتاب تاریخ مستقلى بچاپ برساند) دوره کامل آن که بدون افتادگی باشد در کمتر جائی وجود داشت و کم شدن نسخ و کمی نسخه کامل آن ایجاب میکرد که باریگر تجدید چاپ شود ازینرو همواره نگارنده در این اندیشه بود که اقدامی کند تا با قسمتهای چاپ نشده این کتاب یکباره بصورت کاملتری از سر تا آخر چاپ شود، در اینجائی مناسبت نیست که شرحی راجع به قسمتهای چاپ نشده نیز بنگاریم. وسیله اطلاع نگارنده، بوجود مجلداتی خطی و چاپ نشده از تاریخ بیداری ایرانیان شخص مؤلف آن ناظم الاسلام بود. آن مرحوم در کمرمان در سال ۱۳۳۶ و ۱۳۳۷ قمری هجری مجلس ذکر مصیبتی داشت، یک شب پس از خاتمه مجلس بتکلیف وی بادوست و همدرس قدیم خود جناب آقای لقمان نفیسی مدیر کل سابق وزارت دارائی در نزد او نشستم مرحوم ناظم الاسلام بما گفت «من دو کتاب دارم هر وقت توانستید نگذارید آن دو از میان برود و آنرا بچاپ برسانید، اول مقامات حریری است که بر حسب خواهش میرزا علی اصغر خان اتابیک اعظم آنرا ترجمه کرده ام و بخط نسخ ممتاز متن و بخط نستعلیق ریز ترجمه آن در زیر خطوط روی کاغذی که مناسب برای چاپ و برگردانیدن روی سنگ چاپ است نوشته و تهیه شده، دوم بقیه تاریخ بیداری ایرانیان است که مشتمل است بر حوادث استبداد صغیر».

و آنگاه هر دو کتاب را بما ارائه داد، اوراق مقامات حریری در کمال امتیاز بود که متأسفانه گویا باقی نمانده و از میان رفته است.

من همواره این وصیت ناظم الاسلام را که گویا هفته چند قبل از وفاتش بود بخاطر داشتم تا پس از سالها که توفیق یافتم و توانستم گامی چند در راه انجام وصیت آن مرحوم بردارم.

پس از مختصر معرفی از قسمتهای چاپ نشده بشرح اقدامی که برای چاپ قسمتهای غیر مطبوع شده خواهیم پرداخت.

قسمتی را که بچاپ نرسیده نمیتوان مجلدات تقسیم بندی شده منظمی فرض کرد، با آنکه مؤلف در عنوان جلد اول چاپ شده آنرا **تاریخ بیداری ایرانیان مشتمل بر ده کتاب** نامیده و معرفی کرده و با آنکه در آغاز صفحه نخست چنین نگاشته «چون بنده نگارنده بزحمات بسیار و صدقات بیشمار ده جلد تاریخ بیداری ایرانیان را که محتوی بروقایع مشروطیت است نوشته و یارده از کتاب اول آنرا در روزنامه (کوکب درّی) درج و نشر دادم عازم بودم که بقیه آنرا برای زمان بعد از خود گذارم که مانعی از نشر مطالب آن ابدأ نباشد» چنان مستفاد میشود که توفیق تقسیم بندی مجلدات بلکه بیایان رسانیدن یکسر مجلدات را نیافته است.

و ممکن است که گذشته از نقیصه عدم تقسیم بندی نواقص دیگر از قبیل سقطات بعض مطالب با یا کنویس نشدن بعض اسناد و ازمیان رفتن آن در قسمتهای چاپ نشده دیده شود چنانکه گویا از اول جلد چهارم تا صفحه هفدهم و از آخر کتاب چهارم نیز صفحات بسیاری از میان رفته و تا کنون آنچه جستجو شده بدست نیامده با وجود این بموجب مالایندرك کله لا ینترك کله اولی چاپ و نشر آنچه که باقی مانده است بود تا از فنا و نابودی مصون ماند .

اسلوب قسمتهای چاپ نشده تا اندازه ای با آنچه که چاپ شده فرق و تفاوتی دارد تفاوت هم البته ناشی از زمان و مقتضیات محیط و حوادث جاری بوده .

خلاصه اینکه چنین بر می آید که بیشتر موضوعات مجلدات مطبوع در هنگام توفیق مشروطه خواهان و ذلت مخالفان آنان تهیه شده و مطالب قسمتهای چاپ نشده در هنگام استیلاء مستبدین و غلبه موقه دربار محمد علی شاه و اغتشاشهای آذربایجان و اصفهان و سایر ایالات و ولایات یعنی در حال مقهوری و خانه نشینی و تواری مشروطه خواهان صدیق نگاشته شده و طبعاً تفاوت کلی میان آن دو حال مشهود بوده و در آثار قلمی نویسنده هم تجلی کامل دارد خاصه که نویسنده گرفتار مضیقہ بی نهایت در نتیجه تعطیلات تمتد خیابانها و بازارها و خوف و بیم بی اندازه بوده و از نزدیکترین همشهریان مهم خود هراس داشت که مبادا خفیہ نویس و جاسوس محمد علی میرزا بوده و بیرحانه روزی او و عایله اش را دوچار سر نوشتی شوم و نامعلوم نماید (مستنبط از قسمتهای چاپ نشده تاریخ بیداری ایرانیان) .

پیش از یکسال نویسنده مانند دیگر مشروطه خواهان در مقهوری و فشار استبداد و ترس و هراس بسر برده و هر آن منتظر فرج آسمانی و مدد غیبی بوده تا از آن حال رهایی یابد و از اواخر جمادی الآخر سال ۱۳۲۷ هجری قمری که تهران و کشور بدست مجاهدین تدریجاً فتح میشود و مشروطه خواهان از شمال و جنوب وارد شهر تهران میشوند و اماکن مهم را تصرف میکنند و بالاخره بفتح نهائی مجاهدین غیور و خلع محمد علی شاه و دار زدن امثال صنیع حضرت و شیخ فضل الله مجتهد نوری خاتمه می یابد .

می بینیم آثار فرح و متانت و استواری دیگری در نوشته های نویسنده

ظاهر میشود . و دوباره طرز نگارش از آنجا شبیه بنگارش موضوعات مجلدات اول میگردد و روبه فرقه مطالب سرودمندی در قسمتهای چاپ نشده دیده میشود خاصه در آنچه که مربوط است بیروز اختلافات میان مشروطه خواهان واقعی و درباریان و تشبیهای ناشی از آن اختلافها در تهران و ولایات و بیشتر آن قسمتها بیادداشتهای روزانه یکنفر نویسنده شبیه تر است تا بیک تاریخ منظم که در آن یادداشتها هم مسموعات روزانه انعکاس یافته و دیده میشود که غالباً صحت آن از طرف نویسنده تأیید نشده است و اتفاقاً در قسمتهای چاپ نشده دیده شد که مؤلف خود نیز این قسمتها را بنام تاریخ روزانه نامیده از آنجمله در صفحه ۱۹۵ خطی نسخه اصل در یادداشت مربوط بجمعه ۲۷ محرم ۱۳۲۷ قمری هجری آنجا که شرحی از قول حشمت المالك برادر ارشد الدوله راجع بتریز و اصفهان و گیلان مینگاردر در آخر مینویسد « باری خیلی حرف زد که خارج از تاریخ روزانه است » بهر حال این بود خلاصه ای از معرفی قسمتهای چاپ نشده و ضمناً یاد آور میشود که مطالب خیلی خصوصی آن از متن

خارج و بصورت حاشیه کتاب در ذیل متن بچاپ خواهد رسید. و اینک بمعرفی ناشر و طبع کننده مجلدات سابق که حاضر برای چاپ این قسمتها نیز شده و تقدیر از وی میبرداریم .

نگارنده همواره در این اندیشه بود که وسیله چاپ قسمتهای چاپ نشده را بر حسب وصیت مؤلف فراهم آورد و سالها بیسر بزرگ مؤلف (مرحوم علی ناظم زاده شماعی) و بازماندگان آن پسر سفارشهای اکید نمود که در حفظ اوراق خطی و نسخه اصل سعی بلیغ مبذول نمایند و انصافاً آنان هم باین سفارش نگارنده عمل کردند و آنگاه که از کرمان بتهران آمدند نسخه اصل را با خود بتهران آوردند و آنرا در اختیار نگارنده گذاردند . باری موضوع چاپ آن قسمتها را با آقای لقمان نقیسی کرمانی روزی در میان گذاردم و گفتم من خود حاضر بقدر مقدور بطبع آن کمک نمایم ایشان هم گفتند « من هم مبلغ ده هزار ریال در راه عملی شدن این منظور تمهید میکنم و میبردارم » البته این مبلغ و شاید ده برابر آن کافی بانجام مقصود نبود تا روزی با حضور دوست دانش پرور عزیز آقای ابراهیم رضانی مدیر محترم کتابفروشی ابن سینا که در این عصر وجودش یکی از عوامل مهم نشر علم در کشور عزیز ما ایران بشمار میرود موضوع تاریخ بیداری ایرانیان و قسمت های چاپ نشده آن مورد مذاکره قرار گرفت ، ایشان بیدرننگ حاضر برای تجدید چاپ مجلدات مطبوع و قسمتهای خطی شدند و چون حق طبع برای مؤلف و پس از وی برای وراث وی محفوظ بود نسبت با اجازه تجدید چاپ مجلدات اولیه و طبع قسمتهای چاپ نشده آقای رضانی بنگارنده اختیار دادند که با فرزندان محصل مرحوم علی ناظم زاده شماعی پسر مؤلف وارد مذاکره شوم ، نگارنده از آنان هم اختیار این امر را داشت و چون اصل مقصود انجام امر بود بازماندگان مؤلف هم با عدم تمکن مالی هیچگونه امتناعی نکردند خلاصه آنچه را که در یک جلسه نگارنده گفت طرفین (آقای رضانی و بازماندگان مرحوم ناظم زاده شماعی) که اهل بودند قبول کردند و کار خاتمه یافت و بنابود سریعتر از این کار چاپ هر دو قسمت بیابان برسد ، حوادث غیر مترقبه ای موجب گردید که تا اندازهای برخلاف آرزوی نگارنده و عشق مفرط آقای رضانی امر چاپ تمام آن تاریخ بطور بطوء بر گذارشد باز هم در هر حال از خداوند توفیق میخواهیم .

در خاتمه این قسمت نخست از صمیم قلب از آقای ابراهیم رضانی تشکر مینمایم که بهمت مردانه خود موجب تجدید چاپ یک کتاب کم نسخه (مجلدات اولیه تاریخ بیداری ایرانیان) و طبع متمم آن که نسخه اصل آن واحد و منحصر بفرد بود گردیدند امیدوارم در عمر خود توفیق بسیاری از اینگونه خدمات فرهنگی را بیابند .

و سپس از آقای سید جلال شماعی کرمانی عضو مجلس شورای ملی و مصحح لغت نامه دهخدا (همشیره زاده مؤلف تاریخ بیداری ایرانیان) و آقای میرزا محمد ناظم زاده شماعی پسر مرحوم علی ناظم زاده شماعی فرزند مرحوم ناظم الاسلام تشکر کنم که بدون توجه بسود مادی عشق قلبی خود را ببقای این اثر تاریخی ابراز داشتند و کمال همراهی را با نگارنده در راه انجام این امر از خود نشان دادند - پایان قسمت نخست از مقدمه :

شرح حال ناظم الاسلام کرمانی

محمد ملقب بناظم الاسلام پسر علی (۱) کرمانی الاصل، از فضلا و مؤلفین معروف کرمان است که در نیمه آخر قرن سیزدهم هجری قمری در کرمان متولد گردید. مقدمات پارسی و علوم ادبی عربی و فقه و اصول را در نزد اساتید و مدرسین کرمانی بیامان رسانید، برای تکمیل تحصیلات به تهران مسافرت کرد سالی چند در آن شهر بتألیف و تصنیف و تدریس گذرانید، افزون از ده مجلد کتاب بزرگ و کوچک از خود بیادگار گذارد و آنگاه بکرمان برگشت و سالی چند در داد گستری بشغل قضا مشغول بود تا در آخر ماه صفر ۱۳۳۷ قمری هجری مطابق با ۱۲۹۷ بان خورشیدی در مرض عام انفلوانزا در پنجاه و هفت سالگی در گذشت و در مقبره سید علویه در کرمان مدفون گردید (۲)، پس از این معرفی مختصر بطور تفصیل بشرح حال ناظم الاسلام کرمانی در سه قسمت میپردازیم :

۱ - زندگانی وی در کرمان .

۲ - مسافرت و اقامت چند ساله وی در تهران .

۳ - برگشت او بکرمان .

۱ - زندگانی ناظم الاسلام در کرمان - در هزار و دویست و هشتاد قمری هجری مطابق

با ۱۲۶۰ خورشیدی هجری (۳) (میرزا محمد که بعدها ملقب بناظم الاسلام شد در شهر کرمان یا بصره وجود گذاشت و از هفت سالگی بتحصیل خواندن و نوشتن پارسی و سپس مقدمات عربی طبق معمول عصر پرداخت . چون شوقی کامل بتحصیل داشت در بیست سالگی از تحصیل صرف و نحو و حساب (در حدود معمول زمان) و منطق و هیئت قدیم فراغت حاصل کرد و قادر بود که این چند علم را تدریس کند ، در نزد میرزا عبدالحسین بردسیری (میرزا آقاخان کرمانی معروف نویسنده انقلابی و مقتول در راه حریت) شروع بتحصیل منطق شرح اشارات کرد ، فقه و اصول را در نزد مرحوم حاج شیخ ابوجعفر مجتهد پسر مرحوم حاج آقا احمد احمدی کرمانی رحمه الله علیهما تحصیل مینمود و در حوزة درس آن مرحوم مورد توجه و اکرام استاد خود بود بعضی اخوان کوچک استاد و دیگر طلاب نیز درس میداد، در بیست و هشت سالگی هوای مسافرت اصفهان و تهران برای تکمیل تحصیلات بسرش افتاد، با استجازة از استاد اخیر خود عزم را جزم بر مسافرت کرد اما وصیت استاد بوی این بود که اگر بتواند بعثت عالیا و بسامراه که در آن روز بواسطه وجود مرحوم حاج میرزا حسن شیرازی اعلی الله در چته مرکز علم شیعہ

(۱) پدر ناظم الاسلام از اهل علم نبوده است .

(۲) نگارنده در ایراد شرح حال مؤلف بطور اختصار قبل از پرداختن بشرح حال وی بطور تفصیل در اینجا طبق روشی که در تألیف کرمانیان نامی داشته جاری گردید که معمولاً نخست بطور خلاصه صاحب ترجمه را معرفی و آنگاه از قدیمترین اسناد نزدیک بزمان وی شرح حال او را استخراج میکرده و مینگاشته .

(۳) سال ۱۲۸۰ قمری مطابق با ۱۲۴۲ و چند ماه از ۱۲۴۳ خورشیدی میشود نه ۱۲۶۰

شناخته شده بود سفر کند اما تقدیری را از کرمان بتهران انداخت، بقول او «بالاخره در محرم ۱۳۰۹ قمری از شهر کرمان هجرت کرده چون میل داشتم قدری هم تحصیل حکمت الهی کرده باشم بتهران آمدم» (۱)

۲ - ناظم الاسلام کرمانی در تهران - بقول وی از کرمان بتهران آمد چون شوق تحصیل حکمت الهی داشت بدرس میرزای جلوۀ معروف در تهران حاضر شد ولی دو آن حوزه توفیق استفاده زیاد حاصل نکرد و استفاده کامل در حوزه درس مرحوم سید شهاب الدین شیرازی بهره وی گردید (بعقیده نگارنده ناظم الاسلام هیچگاه در حکمت نه تبصر بلکه اطلاع کامل و کافی هم حاصل نکرد و بهمان علوم مقدماتی و ادبی و اصول و فقه در حدود معالم و شرایع که درس میداد شناخته شده بود). در حوزه درس مرحوم حاج میرزا حسن آشتیانی و مرحوم حاج شیخ هادی نجم آبادی نیز حاضر میشد و بقول وی از آن دو بزرگوار فواید کلی برد.

چندی که از ورود وی بتهران گذشت موضوع رژی و تنباکو پیش آمد و در همه کشور شوری بر پا کرد صاحب ترجمه هم در آن واقعه جزو طلاب و مدرسین فاضلی بوده که شوری در سرداشته و در تعقیب آن قضیه پس از سالی چند جزو طلاب و گویندگانی میشود که دم از تجدید خواهی میزدند، بر ما بدیهی است که چند چیز موجب مجاهده ناظم الاسلام در راه آزادی بوده که اهم آن از این قرار است:

اول - ذوق فطری و شور درونی که بالفطره حرارتی در نهاد داشت خاصه که با یاد آوردن ستمهای سرسلسله قاجار بکرمان و ادامه ستم در اعصار بعد در آن مرزو بوم آن آتش را در درون مشتعلتر میکرد.

دوم - معاشرت وی در کرمان با میرزا آقاخان کرمانی معروف خاصه که ویرا بدیده استادی مینگریست و سخنان هر استادی طبعاً در شاگرد اثر مخصوص دارد.

سوم - معاشرت وی در تهران با مجتهدین خوش ذوق و مخالف با استبداد و مطالعه و تتبع وی در آثار قلمی منادیان حریت و پیروی از اساتید همشهری خود امثال میرزا آقاخان و میرزا احمد مشرف کرمانی (۲) و شیخ احمد روحی در راه قانونخواهی.

گذشته از این موجبات و علل دیگر شاید امانتهای چند ساله ای که کرمانیان مقیم تهران پس از قتل ناصرالدین شاه تحمل کردند در بیدار کردن حس آزادیخواهی صاحب تاریخ بیداری ایرانیان

(۱) باید دانست که در آن موقع محصلین روشنفکر حکمت و معقول غالباً بدیده تحقیر بطلاب فقه و اصول و منقول مینگریستند از این جهت طلاب خوش ذوق منقول برای زهائی از این حال مدتی از وقت خود را صرف معقول نیز میکردند.

(۲) شخص نامبرده یکی از آزادیخواهان ثابت قدم و بسیار فاضل و صریح اللهجه بود که سالها در زندان انبار شاهی بسربرد و تاکنون هم در ایران مجهول القدر مانده برای اطلاع کامل بر حال وی، باید بکتاب «کرمانیان نامی» تألیف هاشمی مراجعه کرد.

نیز بی تأثیر نبوده که سالها کرمانیان میبایستی از نسبت کرمانی بودن گریزان باشند تا باصطلاح آن زمان در ردیف ابن ملجم ثانی میرزا رضای کرمانی محسوب نگردند و از انواع بلیات مصون مانند (آن اهانتها باندازه طاق فرسا بود که بعضی از معروفین کرمان در تهران بکلی نام کرمانی بودن را از خود برداشتند) .

پس از ایراد این قسمت که در حکم معترضه بود خوانندگانرا متوجه میسازیم که مؤلف چند سالی را پس از قتل ناصرالدین شاه بتحصیل و ضمناً تدریس و معاشرت با آزادیخواهان که بسیار تابسیار مخفی و با تقیه میزیستند گذرانید تا بحوزه درس مرحوم میرزا سید محمد طباطبائی معروف راه یافت و با فرزندان آن مرحوم خلصه دوست بزرگوار ما جناب آقای سید محمد صادق طباطبائی آزادیخواه پاک و پاکباز رئیس محترم مجلس شورای ملی در دوره چهاردهم قانونگذاری آشنائی پیدا کرد و از این موقع عنوان دیگر در حریت طلبی و فرهنگ قدیم و جدید حاصل کرد (۱) .

آغاز آشنائی وی با آن خانواده شریف از آمد و رفت بمدرسه حاج رجعی در محله سنگلج تهران بود ، در آن مدرسه شاگردانی داشت که بآنان ادبیات درس میداد و ضمناً بدرس مرحوم سید محمد طباطبائی اعلی الله درجه نیز راه یافت . آن مرحوم هم روزه درس فقه و اصولی داشت و عصرهای پنجشنبه هم درسی از حکمت میگفت و میرزا محمد کرمانی که بعدها ملقب بناظم الاسلام شد در مجلس درس حاضر میشد و رفته رفته در آن حوزه موقعی یافت تا آنگاه که مدرسه اسلام تأسیس گردید که از باب مقدمه باید دانست که در آن موقع یعنی سالهای اول سلطنت مظفرالدین شاه مستبدین بی نهایت مخالف بامدارس و دروس جدید بودند و اهل منبر را وادار میکردند تا تبلیغات عجیب و غریب علیه علوم جدید بکنند ، این موضوع در ۱۳۱۷ قمری هجری در شاه عبدالعظیم در حضور مرحوم میرزا سید محمد طباطبائی طرح شد و گفته شد که علاج چیست که مستبدین و مخالفین اصلاحات تا این حدود نتوانند مردمانرا از معارف جدید معرض کنند در آن جلسه آقای سید محمد صادق طباطبائی متعنا الله بطول بقائه پیشنهاد کردند که علاج این است که از طرف مجتهدین خاصه شخص آقای طباطبائی اقدام بتأسیس مدرسه بشود ، مرحوم آیه الله طباطبائی که همواره گفتار این فرزندانرا محترم میشمرد چون او را شناخته بود که از غرض شخصی دور است فوراً پیشنهاد وی را نسبت بتأسیس مدرسه تصویب کرد و اجازه این امر را داد و در نتیجه آن جلسه بمساعی آقای سید محمد صادق و در سایه حمایت پدر بزرگوارش مدرسه اسلام تأسیس یافت عنوان ریاست مدرسه را آقای سید محمد صادق طباطبائی داشتند و مدیریت آن در اول بامیرزا سید حسن خان بود که از تحصیل کردگان جدید محسوب میگردد و با آقای

(۱) باید دانست که پس از قسمتی که نگاشتیم که مؤلف بحوزه درس مرحوم شیخ هادی و آشتیانی رفت دیگر از نگارش شخص وی راجع بحالاتش سند صریحی نداشتیم ، باقی مطالب یا مستفاد از گفتار جناب آقای سید محمد صادق طباطبائی است و یا استنباط و مشهودات نگارنده در هر صورت مقرون بحقیقت خواهد بود .

سید محمد صادق مزبور هم نسبتی داشت اینمرد با آنکه دارای فضل و علم بود بخوبی از عهده اداره امور مدرسه برنیامد یا ذوق وی با آن امر توافق نداشت لذا ناظم الاسلام را بمدرسه دعوت و امر نظم مدرسه و بعضی دروس را بمعده وی واگذار کردند اوهم چون ناظم مدرسه گردید تاحدی ابراز لیاقت کرد و امور را اداره نمود و تمام کارهایی را که بمعده سید حسن خان بود قبضه کرد و ضمناً بتألیف و تصنیف میپرداخت خاصه تألیفاتی که تناسب با محیط مدرسه و تدریس در آن داشت (از قبیل شمس التصاریف که تحت نظر وی بنام برادرش مرحوم میرزا هدایت الله شمس الحکماء کرمانی تألیف و چاپ نمود و سالها جزو کتب مدارس درمیه ایران بود و نیز شمس اللغات و غیر آن)

درعین حال بتدریس علوم ادبی عربی که بالاتر از حدود تحصیلی محصلین مدرسه اسلام بود میپرداخت، از آقای سید محمد صادق طباطبائی شنیدم که گفتند « من رئیس مدرسه بودم و در همان حال در نزد ناظم الاسلام درس مطول میخواندم » در همان اوقات که مدرسه اسلام شهرت و اهمیتی یافت و مورد توجه رجال دولت گردید و مخصوصاً اتابیک میرزا علی اصغر خان بدان متوجه شد آقای آقا سید محمد صادق طباطبائی لقب ناظم الاسلام را برای میرزا محمد کرمانی (گویا بمناسبت ناظم مدرسه اسلام بودن) رسمی کردند و فرمان آنرا از اتابیک صدراعظم وقت صادر نمودند - چنان برمباید که اتابیک بهمین سبب با ناظم الاسلام کرمانی آشنائی حاصل کرد و درهمین اوقات یا بغواهی وی و یا برای توجه و جلب او ناظم الاسلام اقدام بترجمه پارسی مقامات حریری نموده باشد در این تردید نیست که میرزا علی اصغر خان اتابیک دستور داد که متن مقامات حریری بخط نسخ ممتاز و ترجمه آن بخط نستعلیق ریز و خوب در زیر عبارات عربی بامرکب چاپ روی کاغذی مناسب برای برگردانیدن روی سنگ چاپ تحت نظر ناظم الاسلام مترجم مقامات نوشته و آماده شود و این کارانجام یافت (۱) اماتوفیق چاپ آن حاصل نگردید .

یکی دیگر از تألیفات ناظم الاسلام که نگارنده بر آن اطلاع دارد کتابی است درعلایم ظهور حضرت بقیه الله ص که معروف بعلایم الظهور است و بچاپ هم رسیده ولی اطلاع دقیقی از سال تألیف و تاریخ چاپ آن نداشت که صریحاً بنگارد .

باز نزدیک شدن زمان مشروطیت و بلند شدن زمزمه قانونخواهی و عدالت طلبی و آزادی و درآمدن ناظم الاسلام بمحافل طلاب پر شور قانون طلب توجعش رفته رفته ازمدرسه و تدریس و تألیف برداشته شد و بسیاست و تشکیل انجمنهای سرّی و تأسیس روزنامه و نشر مقالات پرداخت چنانکه همدم فرهنگی وی آقای طباطبائی هم چون بامور سیاسی پرداختند و سپس وکیل شدند نتوانستند بکار ریاست مدرسه

(۱) نگارنده اوراق استنساخ شده و ممتاز را در نزد ناظم الاسلام دیدم و چون خود مقامات حریری را در نزد پدرم (مرحوم آقای حاج سید باقر تبریزی) درس خوانده بودم و موارد مشکل آنرا میدانستم در آن اوراق بچند مورد مشکل مخصوصاً مراجعه کردم و دیدم ناظم الاسلام آن موارد را درست ترجمه کرده از اینرو میتوان گفت که روی آن زحمتی کشیده بوده و فقدان آن نسخه قابل تأسف است .

اسلام و رسیدگی بامور آن پیردازند و اداره امور مدرسه بمعوی ایشان مرحوم سید اسدالله طباطبائی واگذار گردید و ناظم الاسلام نتوانست بعد از رفتن آقای سید محمد صادق از مدرسه بارتیس جدید که عم و پدرزن رئیس سابق بود بسازد یعنی آن رفاقت حقیقی و حسن تفاهمی که باجناب آقای طباطبائی داشت دیگر با رئیس جدید وجود نداشت ازینرو کار مدرسه اسلام را ترک و سالی چند را صرف تألیف تاریخ بیداری کرد، چنان بر میآید که دراستبداد صغیر گرفتار مضیقه مالی بوده و چون در اینموقع دارای زن و فرزند هم شده بود برایش سخت گذشته. (ناظم الاسلام بعد از سال ۱۳۲۰ قمری هجری از حال تجرد در تهران خارج شد و پس از یکی دوسال دارای یسری شد بنام علی که میرزا علی ناظم زاده شعاعی باشد که در ۱۳۶۲ قمری هجری در کرمان وفات کرد) میتوان گفت در حوادث مقدماتی مشروطه و وقایع حاصله از آن ناظم الاسلام نه مانند بعض همقدمانش بوکالت و مقاماتی رسید و نه مانند عده دیگر گرفتار مشقات و بلیات و شکنجه و حبس گردید گویا یگانه نتیجه که از سالها مجاهدت و کوشش برد همان نیابندگی مجلس برادرش میرزا هدایت الله شمس الحکماء بود که آنهم در دوره اول فقط عنوانی بود لاغیر.

چندی که از استقرار مشروطیت گذشت و ناظم الاسلام را بواسطه بالا رفتن سن و گرفتاری پای بند عیال حال مجاهده و تلاش برای زندگانی در تهران نماند یکباره میل برگشت بوطن مالوف را در خود یافت و عزم خود را جزم کرد که بقیه عمر را در کرمان بگذراند بتکلیف دوستان قدیمی و همقدمان صمیمی شغل قضاء در دادگستری (عدلیه آنروز) کرمان را قبول کرد و باچندتن از محترمین کرمان که در تهران بودند در حدود سال ۱۳۳۰ قمری (گویا یکی دوسال بعد از سال سی قمری) بکلی از مرکز قطع علاقه کرد و با عایله روانه کرمان گردید و آنگاه طرق و شوارع مغشوش و هیچ راهی از دزدان و راهزنان در امان نبود و علاوه برای مسافرت وسیله و مرکبی جز همان وسایل و مراکب قدیم نبود و طی مراحل بسیار و راهی دور و دراز از تهران تا کرمان باچنان وسایل و بیم دزد بسیار متعسر بود و حقیقت السفر قطعه من السفر را هر آن مجسم و ممثل مینمود ناظم الاسلام و قافله کرمانیان بیشتر طول مسافت را طی کردند و از راهزنان حول و حوش کاشان و اصفهان جان سلامت بردند ولی در اول خاک کرمان و آخر خاک یزد نزدیک قلعه شمش گرفتار دزدان فارسی گردیدند و مختصر اموال ایشان را راهزنان بردند.

چنین بخاطر دارم که ازوی شنیدم گفت «در آنحال تمام هم من مصروف بحفظ اوراقی که نوشته بودم بود و آن اوراق در دستمال یاجعبه (تردید از نگارنده است) کوچکی بود و از دزدان خواش کردم که فقط آن اوراق و بسته کاغذ را بمن واگذارند در اول خیال کردند که آن بسته اسکناس است و چون اوراق را بایشان نشان دادم راضی شدند که آنرا بمن واگذارند» (برنگارنده معلوم نشد که در آن گرفتاری باز اوراقی از تاریخ بیداری از قسمت های چاپ نشده ازمیان رفته یاپس از آن) بهر حال بدانحال ناظم الاسلام پس از یکسفر بسیار طولانی (افزون از بیست سال) بکرمان وارد شد.

ناظم الاسلام در کرمان - چون بکرمان وارد شد بلافاصله درداد گستری (محکمه استیفاف)

بکار قضا مشغول گردید در آنوقت عدلیه کرمان مانند داد گسترهای دیگر دارای بودجه مقرر و مرتبی نبود و از اکثر ادارات و محاکم حقوقی و داد گسترهای از حیث بی حقوقی مختلتر بود و بهمین ملاحظه و روی احتیاج کمتر قاضی و عضو محکمه و دادگاهی میتوانست دامن خود را پاک نگاهدارد و از هدیه و رشوه مصون ماند و عامل مهم تضییع قضات و انحراف آنان از راه راست و نیز آلودگی اعضاء دفتری در کرمان غالباً بعضی و کلاً عدلیه در آن زمان بودند که قبلاً بر در خانه مجتهدینی که محاکمه میکردند بمحرری اسناد و وکالت اشتغال داشتند و دراینموقع عنوان وکالت عدلیه بر خود گذاشته و همان اعمال سابق قدیم را بعدلیه جدید کشیده بودند و بزور هدیه و رشوه های شبانه از قضات برفع موکلین خود حکم صادر می کردند .

در چنین موقعی ناظم الاسلام دزد زده و تهیدست در چنان عدلیه بقضا اشتغال ورزید و با آنکه کمال احتیاج را داشت و حقوقی مقرر هم عایدی نمیشد و ابواب همه گونه استفاده برای او و بروی وی باز بود معذالك از اکثر قضات با کثر و تمیز تر ماند و بد از بوته امتحان بر نیامد و این صیانت نفس در چنان اوضاع و احوالی خالی از اهمیت نبود .

بی مناسبت نیست که بتشریح روحیه وی در این بازگشت بموطن اصلی نیز بپردازیم ؛ ناظم الاسلام در این برگشت بموطن اصلی خود کرمان میرزا محمد و ناظم الاسلام اول یعنی قبل از مسافرت نبود ، در اول بایک عقاید تعصب آمیز و یک فکر محدود از کرمان رفته بود و دراینموقع با اخلاق و افکار تعدیل شده برگشته بود .

محیط تهران و ورود در دست آزاد یخواهان و اطلاع از دنیای وسیع تر اخلاق او را تصفیه و سطح فکر او را بالا برده و جامه های ضخیم تعصب های بی مورد را از روح وی انتزاع کرده بود و چون معتقدات و مفکونات قلبیه خود را اظهار میکرد گاهی گفتارش در پیش عامه منهدم در تعصبات محلی غریب می نمود .

در این بازگشت نخست مجتهدین کرمان را بابعض امور از قبیل سخر خیزی و قید بنماز صبح در اول وقت و مقید بودن بطواهر شرع مقدس و حکم ندادن مخصوصاً حکم ناحق بیازمود و معدودی که از امتحان وی خالص بیرون آمدند در نظرش خوب جلوه کردند و در این پیش آمد بافرادی خوشبین گردید که شاید قبلاً روی عادت بآن اشخاص خوشبین نبود و این تغییر عقیده یا خوشبینی را هم دوباره آن عده در دل نگاه نداشت و صریحاً بیان میکرد و البته آن گونه اظهارات بر طبع دیگر مجتهدین خاصه مخالفین آن عده کم مورد پسند ناظم الاسلام واقع شده بودند زیاد هوار نبود (۱) مخصوصاً سالی ده روز

(۱) چون هنوز در کرمان بموطن و مولد نگارنده و ناظم الاسلام تعصبات چندی وجود دارد نگارنده از شرح بیانات ناظم الاسلام و تمجید او از افراد و تصریح بنام آن اشخاص خودداری کرد خاصه که وی و کسانی که از ایشان انتقاد و یا بایشان اظهار اعتقاد میکرد همه از این گیتی رخت بر بسته اند و رحم الله معشر الماضین .

مجلس ذکر مصیبتی در منزل خود تشکیل میداد و در آخر مجلس پس از اهل منبر خود یکساعت یا یکساعت و نیم بالای منبر صحبت و وعظی آمیخته با انتقاد میکرد و آنچه را که در این بازگشت در کرمان دیده بود میگفت و ارباب عمایم و یا بعض مجتهدین غیر متقی را سخت مورد حمله قرار میداد، اینهم مزید بر موضوع گذشته یعنی بدبینی جماعتی بدو میگردید، سرانجام ناظم الاسلام شخصی شد که نه عوام متشرعه (با اصطلاح کرمان بالاسریها) او را قبول داشتند و نه عامه شیخه روی سابقه و گذشته زیرا که افکارش از حدود پندارهای عوام دوطایفه خارج شده بود ولی خواص بیغرض او را روی بیغرضی و حقیقتگوئی می‌پسندیدند و می‌ستودند و بهترین ثناها هم آنست که بر زبان اشخاص بیغرض و شرافتمند جاری گردد در سال آخر زنده گانی وی گوئی بیانش مؤثرتر شده بود نگارنده را خوب بخاطر است که در محرم و یا صفر سال ۱۳۳۷ قمری که آخرین سال زندگانی ناظم الاسلام بود در منزل و مجلس خود منبر میرفت بیاناتش بواسطه صراحت در حقیقتگوئی با گذشته از حیث تأثیر امتیازی داشت و در آنموقع بالای عام آنفلوانزا در کرمان مانند همه جا مشغول بکشتاری مهیب بود و حسن تأثیر مواعظ صاحب ترجمه در مستمعین گذشته از عقیده وی شاید بنا به قضایات وقت و گرفتاری سامع و قایل بدان بالای عام بود بهر حال سخنی بود که از دلی متأثر بر میآمد و بر دلها می‌نشست در همانموقع شبی خوابی دید و بر منبر بیان کرد که خلاصه آن این بود که دعوت زیارت حضرت نامن الاثمه م شده بود و آنرا تعبیر زیارت مشهد مقدس یا مرگ خود نمود و پس از انجام مجلس ذکر مصیبت چند روزی بتب و عوارض آنفلوانزا گرفتار شد و در اواخر صفر ۱۳۳۷ قمری هجری مطابق با آبان ۱۲۹۷ خورشیدی در گذشت رحمه الله علیه . چنانکه در زندگانی تظاهری نداشت مرگ وی هم بی صدا و بدون تظاهرات و تشریفات معموله عصر برگزار گردید یعنی شبانه از دنیا رفت و در مدفن سید علویه که در نزدیکی منزل وی واقع بود مدفون گردید و در آنروز ها کشته آنقدر فزون بود که مجال تشریفات بر کسی باقی نمیگذاشت (۱) از وی سه پسر بنام علی و حسین و احمد و یک دختر باقی ماند بضمیمه ذکر خیر و نام نیکی .

فکن حدیثاً حسناً ذکره فانما الناس احادیثُ
باری چو فسانه میشوی ای بخرد افسانه نیک شونه افسانه بد

اسفندماه ۱۳۳۲ خورشیدی

(۱) نگارنده در مرگ وی ماده تاریخی در ضمن دوسه شعر گفته بود که اینک نسخه آن در دست نبود که چاپ شود .

کتاب تاریخ یداری ایرانیان از قلم
 و نتیجه زحمت جناب مستطاب آقای ناظم الاسلام
 کرمانی سامه الله تعالی از جمله کتب نافعه
 مفیده از حیث سلامت الفاظ و صحت معانی
 دارای کمال امتیاز است . وزارت معارف
 اجازه طبع آنرا بمؤلف محترمش داده غدغن
 اکید مینماید که بی اجازه ایشان دیگری
 مداخله در طبع آن نکند و این حق مخصوص خود
 ایشان باشد

وزارت معارف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بندۀ ضعیف فانی ابن علی محمد الشریف الکرمانی مدعو بناظم الاسلام چنین مینکارد . گاهی
 که از درس و تدریس و تألیف و تصنیف علوم متداوله معموله زمان دماغم خسته و خاطریم را ملالی
 حاصل میشد قدری مشغول مطالعه کتب تواریخ و وقایع گذشته میشدم تا آینده را از گذشته قیاس کنم
 و از حوادث ماضیه عبرت بگیرم پس از مطالعه کتب تاریخ ایرانی آنچه مقصود بود نیافته زیرا که بعضی
 از آن کتب پر بود از شرح حالات سلاطین بمبارات متلفانه که گویا هر پادشاهی مدّاحی مخصوص
 داشته که عیوب او را مستور کرده و هر مدح و فعل حسنی که در عالم گمان داشته از شجاعت رستم و سخاوت
 حاتم و عدل نوشیروان و حلم احنف و حکمت افلاطون و فصاحت قس و زهد سلمان در باره او نگاشته
 و باو منسوب داشته شاید آن پادشاه از جبن در حمام بی کشیکچی باشی نمیرفته یا از غرش رعد در
 دامن کسی پنهان میشده و از امساک بدرجه نبوده که کفش نه اندر نه و سه اندر چهار بوده و از علم و
 حلم سلام کننده را دشنام و فحش دهنده را خلعت بخشیدی و سواد فارسی نداشته و برای تکلم محاوراتی
 معطل و جز ما فرمودیم چیزی نمیکفته و زهدش باندازه بوده که آلت داد و ستدش هیچگاه فارغ
 نبوده و و . . .

و برخی مملو بود از تعصبات مذهبی که اشخاص جاهل برای جذب قلوب عامه جمع نموده و
 کم کم جزو تاریخ قرار داده اند که هنوز نگارنده را از جهلایم است که پرده از روی اینکار بردارد
 بالاخره آنچه مقصود از ضبط تاریخ گذشتگان است برای عبرت آیندگان از حالات سلاطین یا
 انقراض دول و سبب انقراض آنها یا حالات علماء و مردمان بزرگ که در هر وقتی خدمتی بهیشت جامعه
 انسانیت کرده اند یا خیانت مردمان پست فطرت که باعث خرابی مملکتی شده اند که از مطالعه آنها
 خواننده بداند نتیجه عمل ثبت است بر جریده عالم و هواره زمانها ؛ بکه هنوز در زیر هزاران پرده

غیب است بمدح و قدح او گویا است که سائق غیرت نیکوکاران شود و مانع از اقدام بدکاران در این کتب ندیدم و پیوسته در اندیشه بودم که بر سبک مورخین اروپا کتابی در تاریخ ایران بنگارم و نکات تاریخی را در آن مندرج دارم مدتی در صدد تهیه اسباب اینکار بودم هنوز جمع نشده بود که دیدم بعضی از علمای ایران و تربیت شدگان این دوران پای بیدان معارف گذارده و گوی سبقت را از من ربوده از آنجمله مرحوم میرزا آقاخان کرمانیست که کتاب تاریخی تثری موسوم بآینه سکندری و دیگری نظمی موسوم بنامه باستان نگاشته افسوس که بآنها نرسید و از مرحوم ذکاء الدلک فروغی به ظهور رسید و فرزندش ذکاء الملک دوم در آن جاده قدم گذارده و وعده انجام و تکمیل این نقیصه را داد از این مسابقت که میبایست سبب حزن من شود بی اندازه مسرور شدم و از صمیم قلب بر روان گذشتگان آنها درود فرستادم و از دیاد توفیق و سعادت حاضرین را از خدا مسئلت نموده و باز بهمین قناعت نکرده دست روی هم نگذارده و آنچه خود از عجایب و غرائب روزگار دیده و از اخبار صحیح آنچه شنیده و حوادث بزرگ این دوره تمدن و بیداری ایرانیان که خود مشاهده کرده و خدمات بزرگ مردمان سترک که کوشش در بیداری خفتگان ایران کرده اند و زحماتی که رجال باعزم در اصلاح مفاسد این خاک پاک نموده و جانها که در سر آزادی هموطنان خود داده اند جمع و تدوین نموده بطریق روزنامه برخلاف سیاق و شیوه غیر مرضیه متملقان چاپلوس بدون ملاحظه بعبارت ساده مصطلح خالی از اغراقات شاعرانه و اغلاقات منشیانه در این صحایف درج و برخی از عمر گرانمایه در آن خرج کردم.

(مگر صاحب دلی روزی به رحمت کند در حق درویشان دعائی)

و ابتدای دوره این تاریخ را از ابتدای دوره زندگانی خود قرار دادم بالله التوفیق و به نستعین.

ترتیب داده میشود این تاریخ بیداری ایرانیان
بريك مقدمه و ده كتاب

مقدمه

و آن مشتمل است بر چند فصل

فصل اول

تولد بنده نگارنده در شهر دارالامان کرمان شده در سال ۱۲۸۰ قمری هجری نبوی مطابق با سال (۱۲۶۰) شمسی هجری مطابق با سنه (۱۸۶۴) مسیحی در این سال که من پای بر صفت زندگان گانی گذاردم (ناصرالدین شاه) قاجار پادشاه ایران بود که کیومرث میرزا پسر قهرمان میرزا حکمران کرمان بود لیکن او را از حکومت فقط اسمی بود و محمد اسمعیل خان و کیل الملک نوری مشغول اخذ مالیات و نظم مملکت بود.

محمد اسمعیل خان و کیل الملک اول پسر فتحعلی خان معروف بکوه نور است که از بدو ظهور دولت قاجاریه خدمات لایقه بسلاطین این دودمان کرده در سنه (۱۲۶۱) مأمور توقف کرمان گردیده املاکی از خالصجات دیوان بتیول داشته و همت در آبادی املاک گماشت تا در سنه (۱۲۷۰) پیشکاری کیومرث میرزا منصوب شد و تا سنه (۱۲۸۴) که بدرود زندگان نمود آنی وقت خود را ضایع ننمود املاک زیاد احداث کرد و عمارات عالیه بنا نهاد کاروانسراها در طرق و معابر ساخت اگر آبادیهای آن مرحوم را از شهر و بلوک کرمان بردارند چیزی باقی نمی ماند.

چون هفت سال از عمر سیری شد پدر و مادر بمعلم سیردند و در این سال (۱۲۸۷) فاضل عظیم و عالم حکیم حاجی سید جواد شیرازی امام جمعه کرمان بدرود زندگان فرمود. جنابش جامع متول و منقول بود در سنه (۱۲۵۳) بامام جمعی کرمان منصوب شده و بعد از هجرت آخوند ملا علی اکبر زمان مرحوم (۱) که از فحول علماء امامیه بود که در سنه (۱۲۵۴) به یزد مهاجرت فرموده و در سنه (۱۲۷۰) در ارض اقدس بر حمت ایزدی پیوست. ریاست شرعیه کرمان بامرحوم حاجی سید جواد بود.

(۱) آخوند ملا علی اکبر زمان از علمای امامیه بود از کرمان بواسطه امر بمعروف و نهی از منکر تبعید به یزد شد از آنجا بهمین سبب بطهران و از طهران بهمین علت بارض اقدس مشهد رضوی (ع) منفی و در آنجا باشاره دولت ابران مسموم و بمالم جاوید شتافت.

در مرحله هشتم (۱۲۸۸) حاج محمد کریمخان مقتدای شیخیه کرمان بدرود جهان گفت جنابش از شاگردان مرحوم حاج سید کاظم رشتی است. مریدانش او را وصی سید وحامل علوم شیخ احمد احسائی میدانند و رکن رابع و شیعه کامل هم.

مرحوم حاج محمد کریمخان کرمانی

در مرحله پانزدهم که سنه (۱۲۹۵) بود مشغول تدریس مقدمات و ادبیات بودم در این سنه عالم عامل فقیه کامل حاج آقا احمد مجتهد کرمانی بهالم دیگر شتافت جنابش در سنه (۱۲۲۰) متولد شده روزگاری دریزد وارض اقدس مشغول تحصیل و زمانی در عتبات عالیات در حوزه درس شیخ محمد حسین صاحب فصول و حاج شیخ محمد حسن صاحب جواهر الکلام و غیرهم مشغول و بالاخره مجاز شد چندی هم بدرس مرحوم حاج سید کاظم رشتی حاضر میشدند و تقریباً در سنه (۱۲۵۷) مراجعت کرده مشغول تدریس فقه و اصول و ترویج احکام شرعیه شدند که میتوان گفت رواج فقه و اصول در کرمان بوجود ایشان شده و تقریباً با ایشان ختم و چهل سال مشغول قضاوت

بودند دوست و دشمن در زهد و ورع ایشان متفق الکلمه بودند.

در مرحله بیستم سنه (۱۳۰۰) از صرف ونحو وحساب ومنطق و هیئت قدیم بدرجه بهره‌ور گشته و اکثر این علوم را تدریس میکردم و از اساتیدم یکی مرحوم میرزا عبدالحسینخان معروف بمیرزا آقاخان بود که منطق شرح اشارات را خدمت آن مرحوم تلمذ نمودم پدرش مرحوم آقامیرزا

عبدالرحیم بردسیری بود (بردسیر از بلوکات کرمانست) مادرش صبیّه مرحوم میرزا کاظم بن میرزا محمد تقی مظفرعلیشاه است.

تولدش در سنه (۱۲۷۰) هجری واقع شده در کرمان مشغول تحصیل بود ادیب کاملی شد در علوم ریاضی و طبیعی بهره وافیه برد و از حکمت الهی نصیب کافی بدست آورد زبان فارسی و ترکی را بخوبی میدانست زبان فرانسه و انگلیسی را بیاموخت در سنه (۱۳۰۲) از تعدی ناصرالدوله سلطان عبدالحمید میرزا هجرت کرده باصفهان رفت و چندی شاهزاده ظل السلطان مسعود میرزا او را نگاهداشت و میخواست که همواره مصاحب خودش بدارد میرزا آقا خان سر بنوگری فرود نیاورده

روانه طهران شد و پس از چندی بمصاحبت شیخ احمد روحی کرمانی باسلامبول رفته زمانی در اداره اختر خدمت بعالم معارف مینمود و در آن صفحات مرحوم سید جمال الدین اسدآبادی مشهور بافغان را ملاقات کرده جاذب و مجذوب شدند.

(ذره ذره کاندیرین ارض و سمات

جنس خود را همچو کاه و کهر باست)

و همت در بیداری ایرانیان کردند لیل و نهاراً همشان مصروف نجات دادن ایرانیان بود از قید رقیّت و عبودیت سلاطین مستبدّه اوایح و خطابات زیاد نوشته و بایران میفرستادند و اغلب از تألیفات و منشآت میرزا آقا خان بود و مقاصد

خود را در ضمن کتب تواریخ و رمان و اشعار نوشته منتشر میکردند اتحاد دول اسلامی را مدعی بودند و تأسیس قانون

مرحوم میرزا آقا خان کرمانی

اسلامی را خواهان و دربر کندن ریشه استبداد مجد^۱ و در زایل کردن رسوم ظالمانه مجتهد بودند و از تألیفات میرزا آقاخانست تاریخی تثری موسوم بآینه سکندری و دیگری نظمی موسوم بنامه باستان که درسنه (۱۳۱۳) درمجلس طرابزون تألیف کرده چنانچه خود گوید :

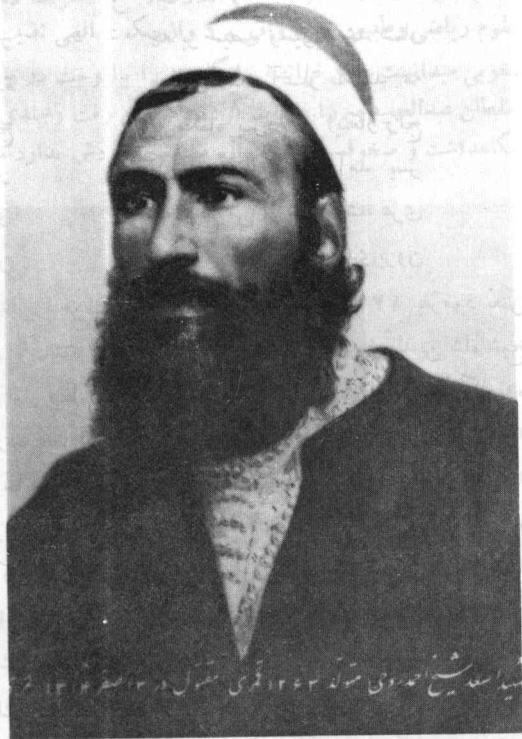
ز تاریخ هجرت پس از یک هزار	چه بر سیصد و سیزده شد شمار
ز شعبان گذشته همی روز ده	مطابق به آغاز اسپند مه
که پایان شد این نامبردار گنج	به یکماه بردم در اینکار رنج
سیاسم ز یزدان پیروز گر	که این نامه نامی آمد بسر
غرض بود تاریخ نی شاعری	که طبع من از شعر باشد عری
بویژه که بدم بیند اندرون	چه لطف آید از طبع بندی برون

بالجمله تاریخ نظمی مرحوم آقاخان را فرمانفرما سالار لشکر درسنه ۱۳۱۰ بفرمود بعض اشعار آنرا که در آن ایام نامناسب بود برداشته و از ظهور اسلام تا جلوس مظفرالدین شاه شیخ احمد ادیب کرمانی بر وزن و سبک بجلد اول بنظم کرده سالاریه نام نهاد و بطبع رسانیده نگارنده آنچه از آنکتاب برداشته اند بدست آورده بعض اشعار آنرا که سائق غیرتست در فصل آخر مقدمه مینگارد و تثری آنرا علاءالملک بطبع رسانده و در طبع آن زحمت و مخارج گزافی را بر خود گرفته و مرحوم میرزا جهانگیر خان مدیر صور اسرافیل در تصحیح نسخه آن خیلی رنج برده و در واقع میتوان گفت علاءالملک جبران نسبتی را که باومیدادند نمود و روح آن مرحوم را شاد و از خود راضی نمود . از قرار مسموع اسباب گرفتاری ایشانرا در اسلامبول علاءالملک فراهم آورد و بسططان عثمانی سلطان عبدالحمیدخان عرضه داشت شورش ارامنه که درسنه (۱۳۱۲) در اسلامبول روی داد بتحریک سید جمال الدین و میرزا حسنخان خبیرالملک جنرال گونسل دولت علیه ایران و میرزا آقاخان کرمانی و شیخ احمد روحی است بعلاوه بواسطه مکاتیب و نوشتجات در ایران هم بعض فتنه ها کرده اند و دور نیست در ایران هم حادثه اتفاق افتد و از سید سندی دست نیامد لکن بعض نوشتجات میرزا حسن خان و میرزا آقا خان و خط شیخ احمد روحی بدست آمد لذا این سه نفر را بطرابزون فرستاده در آنجا حبس کردند تاماه ذی القعدة (۱۳۱۳) که ناصرالدین شاه به تیرمیرزا رضای کرمانی مقتول شد باز سفیر ایران جلوه داد میرزا رضا بتحریک اینها بود که مرتکب این امر شده است .

چون مظفرالدین شاه بطهران آمد و بتخت نشست این سه نفر را از طرابزون بتبریز آوردند و در تبریز بامر ولیعهد محمد علیمیرزا در سنه (۱۳۱۴) بقتل رسانیدند چنانکه در ذیل حالت شیخ احمد روحی ذکر شده است .

حاج شیخ احمد روحی پسر دوم مرحوم شیخ العلماء آخوند ملا محمد جعفر کرمانی طاب ثراه در مجاری سنه (۱۲۷۲) هجری در بلده کرمان متولد گردیده صاحب معالی صفات و محاسن اخلاق بود طبع شعر نیز داشت و روحی تخلص مینمود علوم عربیه و مقداری از مبادی علم فقه و اصول و حدیث را در کرمان خدمت والد خود تحصیل نمود و صاحب قدس و زهد و خیر خواه عامه و طرف توجه و قبول اهالی گردید چندی در مسجد میدان قلعه و مسجد میرزا جبار کرمان امامت

جماعت مینمود در منبر و موعظه یدی طولا داشت در مجاری سنه (۱۳۰۲) از کرمان با مرحوم میرزا آقاخان معروف بطرف اصفهان مسافرت نموده شاهزاده ظل السلطان خواست از آنها نگاهداری کند حضرات قبول نکردند چنانکه سابقاً ذکر شد لذا از اصفهان بطهران مسافرت نمودند شیخ احمد روحی چندی در طهران مشغول بتدریس تفسیر قرآن شده از طهران با میرزا آقاخان برشت رفتند مؤیدالدوله والی رشت چندی از ایشان پذیرائی کرده و چون دانست حضرات در دربار ناصرالدین شاه متهم میباشند اندیشه کرده عذر ایشان را خواست بعلیه اسلامبول رفتند و در آنجا حاج شیخ احمد زبان فرانسه وانگلیسی و ترکی اسلامبولی را تحصیل و تکمیل نمود چندی در اسلامبول مشغول تعلیم السنه مزبوره و فارسی بود و چندین نسخه از کتب و رسائل رمان و علوم انگلیسی و فرانسه را ترجمه بفارسی نمود بعد از آن از اسلامبول

شیخ احمد روحی

عزیمت بیت الله را نمود بعد از مراجعت از مکه معظمه مدتی در حلب اقامت داشت بعد از مدتی اقامت در حلب بعزم دیدن میرزا آقاخان با اسلامبول عودت نمود در این دفعه حاج میرزا حسن خان خیرالملک جنرال گونسل دولت علیه ایران که از جمله اهل فضل و هنر و مدتی از خدمت دولت ایران مستعفی و بسمت ضیافت خاصه سلطنتی مقیم بود ثالث ثلثه آنها شده این سه نفر جداً بهوا خواهی و همراهی سید جمال الدین اسدآبادی در مقام دعوت اتحاد اسلامیه برخواسته مراسلات و مکاتبات عیدیه بعلماء و اشراف عامه بلاد ایران نوشته آنها را دعوت باتحاد اسلامی نموده حتی آنکه حاج شیخ احمد روحی سجع مهری کننده بود باین عبارات (داعی اتحاد اسلام احمد روحی آمده نامم) و معلومست این مطلب تاچه درجه مزاحم در باربان دولت ایرانست خاصه بآن قبايح و ذمائمیکه از میرزا علی اصغر خان امین السلطان در جزو مراسلات خود مینمودند امین السلطان جداً در صدد گرفتاری و اذیت آنها برآمده سفارشتی در اینباب بمیرزا محمود خان علاءالملک که آنوقت در اسلامبول سفیر کبیر ایران بود نوشت و علاء الملک بمأموریت خود عمل نموده تا در مجاری سنه (۱۳۱۲) از طرف بابعالی حکم بطرد

و تبعید میرزا آقاخان و حاج شیخ احمد و میرزا حسنخان خیرالملک از اسلامبول به طرابزون صادر شد آنها را بطرابزون تبعید نموده در آنجا تحت الحفظ بودند. در این اثنا که حضرات در محبس طرابزون بودند میرزا رضای کرمانی از اسلامبول با شیخ ابوالقاسم برادر شیخ احمد روحی تذکره گرفته مرودباشیورت دونفری گرفته بلکه میرزا رضا خودشراست نوکری شیخ ابوالقاسم معرفی کرده بطرف ایران آمده در طرابزون ملاقات کرده و در آنجا معاهدات خود را نموده بطرف ایران آمده تا باطوم با شیخ ابوالقاسم همراه از آنجا از هم سوا شده شیخ ابوالقاسم بطرف کرمان و میرزا رضا بطهران آمده ناصرالدین شاه را کشت از علاءالملک مؤاخذه کردند که چرا باشیورت بمیرزا رضا دادی جواب داد من او را نشانختم من باشیورت بشیخ ابوالقاسم دادم که برادر شیخ احمد روحی است و میرزا رضا نام نوکر او بود باری بتوسط سفیر مزبور شکایت از طرف دولت ایران بیابالی از حضرات شده آنها را قاتل ناصرالدین شاه معرفی کردند و فرستادن آنها را بطرف ایران از باب عالی خواستند سفیر علاءالملک هم بعنوان دوستی این تمنار را بلباس رسانه در آورد تا اینکه مأمورین دولت عثمانی آنها را تحت الحفظ تا سرحد آورد. از طرف ایران هم رستم خان سرتیب سواره از تبریز با عده از سواران ابوابجمعی خودش آنها را تا سرحد استقبال کرده از مأمورین عثمانی گرفته بتبریز آورد در عمارت دولتی حبس کردند از میرزا صالح خان وزیر اکرم که آن اوقات از اجزاء ایالت آذربایجان بود نقل کرده اند که حضرات در محبس با کمال قدس و زهد همیشه مشغول عبادت و تلاوت قرآن بودند خاصه شیخ احمد روحی که اغلب اوقات بصوت حسن تلاوت قرآن میکرد و صوتش خیلی جذابیت داشت بنوعیکه تمام خلوتیها در اطاق محبس جمع شده گوش بتلاوت قرآن اومیدادند و اغلب گریه میکردند باری هنوز میرزا رضا که قاتل اصلی ناصرالدین شاه بود بملاحظه احترام ماه محرم و صفر در طهران زنده بود که امین السلطان حکم قتل آنانرا صادر نمود و چون مرحوم میرزا علیخان امین الدوله مأمور و پیشکار آذربایجان شد بملاحظه اینکه مبادا آنها را از کشتن نجات دهد لذا تعجیل در قتل آنها کرد و در عصر ششم ماه صفر (۱۳۱۴) در باغ شمال محمدعلی میرزا و لیمهد خودش با میرغضب بر باین آنها آمده نخست شروع باستنطاق آنها کرده هرچه پرسید جواب صریح و صحیح باو دادند عاقبت عاجزشد بنای رذالت و بدگوئی را گذارده که شهابی و قاتل شاه شهید هستید چون حاج شیخ احمد حدت مزاج داشت و صفرای او غالب بود فحش زیادی در جواب او داد بنوعیکه نوکرهای او از خجالت از پشت سر او فرار کردند آنوقت خود حاج شیخ احمد میرغضب را بطرف خویش دعوت نمود که زودباش اول مرا آسوده کن همینکه میرغضب نزد او آمد میرزا آقاخان دامان میرغضب را گرفته او را قسم داد که اول مرا بکش او را رها کرده نزد میرزا آقاخان آمده حاج میرزا حسن خان خیرالملک دامان او را گرفته و او را قسم داد که اول مرا بکش مدتی میرغضب در میان آنها سرگردان بود تا عاقبت اول حاج شیخ روحی را و بعد میرزا آقاخان و آخر میرزا حسنخان را بقتل رسانید و بموجب حکم امین السلطان سرهای آنها را پوست کنده و در آنها آرد کرده بطهران نزد او فرستادند و سیعلم الذین ظلموا ای متقلب ینقلبون .

بنده نگارنده از جناب علاءالملک میرزا محمودخان بطریق استعلام سؤالاتی نموده که از آنجمله

گرفتاری حضرات بود در جواب مذکور داشت که وقتی که من بسفارت اسلامبول رفتم این سه نفر طرف سوءظن دولت ایران واقع شده بودند ازجهه کاغذهاییکه بعلماء عتبات و ایران نوشته بودند که اتحاد اسلامی را استدعا کرده بودند و من کاغذی نوشتم بعنوان میرزا علی اصغر خان امین السلطان و در آن کاغذ نوشته بودم فوائد این اتحاد راجع بایران خواهد بود و نیز در آن کاغذ مطالبی را نوشته بودم که اگر آن نوشته من بامین السلطان رسیده بود دیگر خطری برای آنها نبود برادر شیخ احمد کاغذ مرا گرفت عوض آنکه بفرستد بایران نزد صدراعظم، داده بود بصدر اعظم عثمانی که مصدق و شاهد بیگانه‌های برادرش گردد و تا یک اندازه باعث اتهام من هم شد و صدراعظم عثمانی از من رنجش حاصل نمود اما در امور سید جمال الدین میرزا علی اصغر خان صدراعظم اصرار غریبی داشت و از طرف دولت ایران اعدام سید را مستدعی و ملتزم بود و من هم سعی خود را درباره سید نمودم و آنچه در قوه داشتم بفعل آوردم لکن بجای آنکه در حالات سید ذکر میشود منترنم نگردید.

و از اساتید مرحوم حجة الاسلام شیخ ابو جعفر فقه کرمانی بود که تکمیل فقه و اصول را در خدمت آن مرحوم نمود و در حوزة درس آن مرحوم طرف توجه ایشان بود و مکرر بنده را مخاطب داشته میفرمود قدر این درس را بدان که آنچه در اینجا برایت حاصل میشود خلاصه و نتیجة زحمات اساتید است که گمان ندارم جای دیگر بتوانی تحصیل کنی و الحق حق و صدق بود. شرح حال آن بزرگوار از اینقرار است والدش مرحوم حاج آقا احمد فقه کرمانی ولادتش در سنه (۱۲۵۸) واقع شده و در حجر پدرش تربیت شده و چنانچه شایسته بود شد والد مؤلف نقل کرد که در او آن صبی هیچگاه فراغت نداشت و قبل از بلوغ بعبادت و زهدات معروف بود و هم از جوانی بوقار و سکینه حرکت میکرد تا سن آنجناب به بیست و یک رسید در خدمت پدر بمکه معظمه و عتبات عالیات مشرف شد و پس از مراجعت از پدر مجاز شد و بحکم (شبان وادی ایمن گهی رسد بمراد که چندگاه بجان خدمت شعیب کند)

ایشانرا امر بمسافرت و در کفیوضات خدمت اساتید فرمود از کرمان باصفهان سفر کرد و از مرحوم حاج شیخ محمد باقر و بعضی از علماء مجاز شده بعتبات سفر فرمود که در کتب صحب علماء عتبات را بفرماید والد ماجدشان امر بمراجعت باصفهان و ملازمت مرحوم حاج سید اسدالله و مرحوم حاج سید محمد شمعشعانی و آقامیر محمد هاشم چارسوئی فرمود و بایشان فرموده بود مقصود من اجازه گرفتن از علماء نیست بلکه باید مدتی در اصفهان توقف کرد و با این سه بزرگوار معاشرت نمود کسب اخلاق از این سه نفر بنمائید و همین قسم که فرموده بودند هر کس آن سه نفر عالم بزرگوار را دیده بود و مرحوم استاد را ملاقات کرده بود میدید زهد و تقوی و فقه مرحوم حاج سید اسدالله دقت و کنجکاوی در اصول و اجتهاد در جزئیات حتی امور معاشیه مرحوم حاج سید محمد شمعشعانی و ادب و حسن معاشرت و بزرگ منشی مرحوم آقا میر محمد هاشم در ایشان هویدا بود بالاخره در سنه (۱۲۸۷) مراجعت بوطن فرمود و بدرس و قضاوت روزگار خود را بسر آورد تا محرم (۱۳۱۴) که بدروزدنگانی فرمود. دوست و دشمن بزه و تقوی ایشان متفق بودند در احکام و نوشتجات ایشان کسی نسبت سهوی هم بایشان نداد رحمة الله علیه.

در مرحله (بیست و هشتم) زندگانی مطابق سنه (۱۳۰۸) عزم بر مسافرت جزم شد از حجة الاسلام استادی العلامة اجازت مسافرت خواسته و با ایشان مشاورت نموده فرمود گمان ندارم در اصفهان و جای دیگر از بلاد ایران بر معلومات تو افزوده شود بهتر اینست بعتبات عالیات سفر

کنی و بسامراء توقف نمائی که امروز مرکز علم است و منبع فضل و مهبط رجال از علماء است و محط رجال فقها و بالجملة روانه شدم و بر چیزیکه زیاد متأسف بودم فرقت ابوبن و دوری احباب بود (یقولون ان الموت صعب و اتما مفارقة الاحباب بالله اصعب) و از میانه دوستان و همصحبتان دوری جناب آقا یحیی برادر مرحوم استاد بیشتر بود که ده سال فزون لیلآ و نهارآ با من انیس و جلیس بود رفیق حجره و همخوابه گلستان بودیم و بهترین ایام زندگانی ما همان ایام بود که با هم زندگانی داشتیم مختصر شرح حال زندگانش از این قرار است :

والد ماجدش مرحوم حاج آقا احمد فقیه کرمانی بود تولدش در ربیع الاول سنه (۱۲۸۷) و چون از مکتب ابتدائی فارغ شد برای تحصیل مقدمات عربی از جانب حاج شیخ ابو جعفر برادر والا کهرش باین بنده سپرده شد و ده سال فزون پیوسته با هم بودیم تا سطح شرح لمعه و قوانین را تا قبل از مسافرت من دید و از ادبیات و ریاضیات بهره کافی بدست آورد و از تاریخ و هیأت و جغرافیا نصیبی وافی برد چون من سفر کردم بواسطه ازدواج نتوانست سفر کند بضرورت مفارقت بین ما واقع شد و از این رهگذر هفده سال دلتنگ بودم تا سنه (۱۳۲۵) که بسمت وکالت مجلس مقدس ملی از جانب کرمانیان منتخب شد و در ربیع الاول این سنه با برادرش شمس الحکماء که هم سن ایشان و هم درس و هم شغل در وکالت وارد دارالخلافه شدند و در روز ورودشان احترام فوق العاده از ایشان بعمل آمد و استقبال خوبی از ایشان کردند و همواره بر راستی و درستی خدمت کرد و مورد هیچگونه ایرادی واقع نشدند با اینکه کلی ضرر جانی و مالی را متحمل شدند و هیچگاه اظهار شکایت نکردند و بنهایت عفت و با کدامنی در طهران بسر بردند و در ایام فترت و تعطیل مجلس نیز متوقف و منتظر فرج و هم اکنون چشم بوجود ایشان روشن و دلم گلشن و از آثار ایشان تاریخ هفت هزار سال که از ظهور آدم ابوالبشرا تا سنه (۱۳۲۷) وقایع معظمه را فهرست نموده از ظهور انبیاء و حکماء و علماء و عرفاء و جلوس سلاطین و اختراعات عمده و غیره و تاریخ کرمان و جغرافیای آن سامان و کتابهای کوچک در هیئت و جغرافیا که مشاهده نمودم .

بالاخره در محرم (۱۳۰۹) از شهر کرمان هجرت کرده چون میل داشتم قدری هم تحصیل حکمت الهی کرده باشم بطهران آمدم و بدرس مرحوم میرزای جلوه حاضر شده ولی استفاده کامل در حوزه درس مرحوم آقا سید شهاب الدین شیرازی نمودم و حاضر درس مرحوم حاج میرزا حسن آشتیانی و مرحوم حاج شیخ هادی نجم آبادی نیز میشدم و از هر دو بزرگوار فواید کلی بردم .

(در بیان واقعه رژی)

در سنه (۱۳۰۹) کمپانی رژی امتیاز دخانیات را از ناصرالدینشاه گرفت که بیع و شرای دخانیات منحصراً بیک اداره باشد و بعضی چند کروربشاه و درباریها داد و بهمه بلاد ایران گماشتگان فرستاد و اداره خود را دایر نمود حتی در قری و دهات کس فرستاد و بمردم سخت گرفتند بزرگان ایران از علماء و غیرهم بر معایب و خامت این عمل واقف شدند که امروز دخانیات محدود شد فردا نمک و روز دیگر هیزم و ذغال و آب و غیره و بازای آن مبالغی گرفته خواهد شد و صرف آبادی مملکت نخواهد شد یا تفاوت مواجب فلان شاهزاده است یا مدد معاش فلان آقا زاده یا خرج مسافرت فرنک یا نیاز خانم قشنگ ملت متضرر شده است نفع را خارجه برده و بر مملکت هم مسلط و نفوذ تامی حاصل خواهند کرد جمعی

ازعقلاء خدمت مرحوم حاج میرزا حسن مجتهد آشتیانی رسیده معایب متضمنه و مستتره در این کار را عرضه داشتند و هم بعلما اصفهان ضرر و عاقبت امتیاز و نتایج مترتب بر آنرا نوشتند لذا مرحوم میرزای آشتیانی حکم بحرمت استعمال دخانیات کرده و حکمی باین عبادت نوشتند و نسبت آنرا بر حرم حجة الاسلام حاج میرزا حسن شیرازی دادند و منتشر ساختند .

(صورت حکم بحرمت دخانیات)

بسم الله الرحمن الرحيم - اليوم استعمال تنباکو و توتون بای نحو کان در حکم مجاریبه با امام زمانست عجل الله فرجه .

قبل از انتشار شرح رابه حجة الاسلام حاجی میرزا محمد حسن شیرازی که در سامراء متوقف و رئیس امامیه بودند نوشتند ایشان هم امضاء فرمودند و خوب ایستادگی فرمود بالجمله در تمام بلاد ایران این حکم منتشر شد و همه اطاعت کردند ترک استعمال دخانیات نمودند چون حال بدینمنوال شد کمیانی بتوسط قوام الدوله و وزیر امور خارجه شکایت بناصرالدینشاه برد شاه عبدالله خان والی را خدمت میرزای آشتیانی فرستاد که یاباید درملاء عام غلیان بکشید و یا از ایران خارج شوید مرحوم میرزا شق اخیرا قبول فرمود و عازم بحرکت شد که اهالی طهران ازاعلی و ادنی زن و مرد سیاه و سفید غریب و خودی بومی و شهری حر و مملوک از صغیر و کبیر بهیجان آمده زلزله در ارکان شهر افتاد و همه ناله کنان و فریاد زنان و اشریعتا گویان بهر طرف در حرکت و دورخانه میرزا طواف کنان بودند و بفاصله یکساعت تمام دکل کین و سراها بسته و تعطیل عمومی شد .

راستی شور ملی را چه اثر است بخاطر دارم که در آن هنگامه چون ابر بهاری گریان بودم و سبب آن گریه را تا کنون ندانسته ام باری مرحوم آقا سید محمد رضای مجتهد طباطبائی با فامیل خود و مرحوم آقا سید علی اکبر مجتهد تفرشی و سایر علماء اطراف جناب میرزا را گرفته هنگامه برپا شد مجدداً میرزا عیسی و وزیر و عبدالله خان والی و مجد الدوله خدمت جناب حجة الاسلام میرزای آشتیانی رسیده عرض کردند شاه فرموده است امتیاز داخله ایران را موقوف کردیم که در داخله ایران اهالی آزاد باشند و بیع و شری منحصر نباشد لکن امتیاز خارجه با کمیابست حالا از صرافت و ضدیت با دولت متصرف شوید و درملاء عام غلیان بکشید جناب حجة الاسلام فرمود خلاف حکم را نمیتوان نمود و شق عصای مسلمانان را نمیتوانم عبدالله خان والی در مقام اجراء حکم شاه برآمده و گفت حتماً باید غلیان بکشید که یک دفعه مرحوم آقا سید محمد رضای طباطبائی از حالت طبیعی خارج شد و بنای بد گفتن را گذاشت که شاه و تونایب السلطنه غلط کردید دور شو ای ملعون از مجلس مسلمانان الخ . مردم که این تغیر آقا را دیدند بهیجان آمدند مجد الدوله از مجلس حرکت کرد که فرار کند او را بمیان گرفتند نزدیک بود کار او را یکسره نمایند که حاج علی اکبر بروجردی که همه وقت در پی بهانه و مستمسکی بود که با مجد الدوله دوستی مخصوص داشته باشد و خدمتی باو بنماید مستمسک دست او آمد فوراً دست مجد الدوله را گرفت که الآن ما باهم میرویم به ارك و این امر را به اصلاح میگذرانیم مجد الدوله که برای خود نجات را فوری میدانست تصدیق حاج علی اکبر را نمود و دست هم را گرفته از خانه حجة الاسلام خارج و بطرف ارك

رهسپار شدند جمعی از مردم هم با حاج علی اکبر و مجدالدوله براه افتاده که نتیجه را بداندند نزدیک به دروازه ارك که رسیدند نایب السلطنه کامران میرزا با جمعی از اهل نظام بمجد الدوله برخورد و چون حاج علی اکبر را با او دید بنای تشدد و تفتیر را گذارد و عده از مردم که مسبوق بمطلب نبودند در مقام حمایت از حاج علی اکبر برآمده میاهو و فریاد کنان بطرف نایب السلطنه و حاج علی اکبر جمع شده نایب السلطنه که اینحال را دید وارد ارك شده و حکم داد که درب ارك را ببندند مستحفظین و قراولان ارك در مقام ممانعت مردم درآمده مردم بازاری چون منع را دیدند حریص تر شدند هجوم آورده که وارد ارك شوند آقا بالا خان معین نظام که این اواخر سردار افخمی ملقب شده چون حال را بدینمنوال دید حکم داد سرباز شلیک نماید سرباز اطاعت او را ننمود که در این اثنا يك دسته از فوج مخصوص او رسید بآنها حکم شلیک داد آنها هم بدون ملاحظه اطاعت او را ننموده بطرف هوا شلیک نمودند چند نفر از آنها تفنگها را بطرف مردم گرفته شلیک نمودند گروهی از مردم بیطرف و بیچاره بخاک هلاک افتاده هدف تیر اغراض آنها شدند باقی مردم فرار نمودند دولتها درهای ارك را بستند و نمشهارا در ارك پنهان کردند جز چند نفر که در حال فرار در خارج ارك افتادند آنها را ملت برداشته آمدند درب خانه مرحوم میرزای آشتیانی هیجان مردم زیاد تر شد و جمعیت بیشتر. زنهای اندرون ناصرالدینشاه هم بنای گریه و زاری را گذارده دیگر از ترس جان خود گریه میکردند، یا شور ملی آنها را بگریه انداخته بود شنیدیم یکی از کنیزهای اندرون بیحد گریه میکرد است ناصرالدینشاه باو بر میخورد میگویی اینحکم از حجة الاسلام میرزای شیرازی نیست والا من اطاعت آنرا نمیکنم آن کنیز عرض کرده بود این صدای تفنگ که بطرف سادات و علماء خالی شده است آیامیشنوید شاه گفت این تیرها را بهوا خالی میکنند که در این بین نایب السلطنه رسید و واقعه را عرض کرد ناصرالدینشاه جناب عضدالملک و مرحوم میرزا عیسی وزیر طهارانرا خدمت مرحوم میرزا فرستاد که از حرکت و مسافرت منصرف شوید مجلسی در دربار منعقد کنید عقلاء ملت باوزراء دولت در اصلاح این امر مشاورت نمایند مردم متفرق شدند روز دیگر بازارها باز شد و مجلس دربار منعقد گردید پس از مذاکرات بسیار در چند مجلس و بد گفتن آفاسید علی اکبر تفرشی بقوام الدوله بلکه بطور کنایه بشاه نتیجه این شد که امتیاز مرتفع باشد و شش کرو و خسارت کمبانی را دولت قبول کرد و این اول قرضی بود که دولت ایران بخارجه مدیون شد اگرچه این خسارت بایران وارد آمد لکن در عوض ملت ایران بخود آمده و اندکی رو ببیداری کرده چه از این ارتفاع امتیاز رژی ملت ایران دانست که میشود در مقابل سلطنت ایستاد و حقوق خود را مطالبه کرد و دیگر معلوم شد که با این اختلاف مذهبی بین ملت ایران ممکن است همگی در امری متفق شوند چنانکه از انتشار حکم مزبور در همه بلدان ایران عموم مردم بهر مذهبی که بودند متفق شده غلبان و چپوق و سبگار را ترک کردند مردم بدست خود غلبانها را شکسته و بسیاری از تنباکو هارا آتش زدند شنیدم در کرمان از مرحوم حاج محمدخان رئیس شیخیه تکلیف را استعلام کرده بودند در جواب گفته بود ما با مشرع در فروع اختلاف داریم در امور سیاسی البته اطاعت حکم را بنمائید و اول خودش غلبانرا ترک نمود و نیز در طهران در بعض سفارتخانهها اجزاء مسلمان از خدمات دخانی امتناع کرده و معذور هم شدند حتی آنکه از قرار مذکور کلفتها و خدمه اندرون ناصرالدینشاه

دست بغلیان و سایر دخانیات نمیرسانیدند .

از علماء طهران آقا سید عبدالله بهبهانی تبعیت میرزای آشتیانی را ننمود که اولاً من مقلد نیستم و مجتهدم و ثانیاً این صورت حکم که نسبت بجناب میرزای شیرازی میدهند حکم است یافتوی اگر حکم است که باید بین مدعی و مدعی علیه و در مقام ترافع باشد و اگر فتوی است که باید کلیت داشته باشد و فتوا نسبت بمقلدین لازم العمل است نه نسبت بمجتهد باری جنابش با حضرات همراهی نفرمود . مرحوم حاج شیخ هادی نجم آبادی هم در مجالس مذاکره حاضر نشد لکن پیغام داد من استعمال دخانیات را مطلقاً حرام میدانم مخصوص بوقتی دون وقتی نیست و اگر بنای آقایان بر حرکت از طهران و مهاجرت بتبایات شد اول کسیکه ردا بردوش کند و با پای پیاده مهاجرت نماید من میباشم بنده نگارنده در مجلس مرحوم حاج شیخ هادی بودم که این مذاکره را فرمود از پاره مکاتیب و تلگرافاتی که در امر تنباکو بین اولیای امور مکاتبه و مخابره شده است و ما بدست آوردیم بسیاری از نکات و ذقایق استنباط میشود و ما بدون ملاحظه ترتیب نخست مکاتیب سپس تلگرافات را درج مینمائیم نوشتجاتیکه از طرف ناصرالدینشاه صادر شده است اکثر آنها بخط خود ناصرالدینشاه نوشته شده است .

دستخط اعلیحضرت ناصرالدین شاه بحضرت مستطاب

حجة الاسلام میرزای آشتیانی

جنابا بعضی احکام بود خواستم با یک نفر زبانی برای شما پیغام بدهم دیدم مفصل بود بهتر دانستم بنویسم و بعد از آنکه این دستخط را ملاحظه کردید جواب عرض نموده و همین دستخط را پس بفرستید بحضور .

در فقره عمل دخانیات هیچکس عقل کل نیست و احاطه کلی در بشریت منحصر است بوجود یاک پیغمبر ما علیه السلام و الصلوة انسان گاهی یلک خیالی و کاری میکند بالاخره از آن پشیمان میشود در همین عمل دخانیات مدتی بود که من میخواستم انحصار داخله را از کمپانی فرنگی سلب نمایم و بجناب امین السلطان دستور العملها داده بودم که کم کم با فرنگیها حرف زده طوری بکند که هم عمل داخله انجام بگیرد و هم آنها نتوانند ایرادی بگیرند و از دولت خسارات عمده مطالبه کنند و مردم هم آسوده از این مداخله داخلیه فرنگیان که الحق مضر بود شوند مشغول و در تدارک بودیم که این انتشار حکم میرزای شیرازی در اصفهان یا جعلاً یا حقیقهً بروز کرد و کم کم بطهران رسید و شما که علماء عاقل بزرگ هستید بدون اطلاع دادن بدولت بدهن خواص و عوام انداختید که غلبان را ترك نمائید و اینهمه قال و مقال و اسباب بی نظمی را در پای تخت فراهم آورده آیا بهتر نبود که متفقاً یا تنها عریضه میکردید در دفع عمل ما هم که در تدارک بودیم بدون این های هو و ترك غلبان همینطور که بانجام رسید احکام صادر میشد بعد از آن از جاجارود بجناب امین السلطان و نایب السلطنه حکم شد مجلسی از علماء و وزراء فراهم بیاورند سؤال شود که خلاف شریعت در این قرارنامه در کجاست بنمائید ترافع شود مجلس اول همه حاضر شدند بجز شما که تمارض کرده بودید جهة و معنی اینرا نفهمیدم مجلسی که بحکم

ما شما را برای همچو کاری احضار بکنند و حاضر نشوید مجلس دیگر که حاضر شدید بعضی عبارات گفته بودید که هیچ ربطی بعمل نداشته مثلاً بانك و راه آهن و غیره را عنوان کرده بودید ، بعد از آن عرایض حسابی شما در باب دخانیات بما رسید آن بود که حکم فرمودیم جناب امین السلطان بشما قول بدهد که موقوف خواهد شد در داخله کتباً و تلگرافاً اظهار تشکر و مسرت عامه بعرض رسید مگر از شما ، معنی اینرا هم نفهمیدم که یعنی چه و عمل صحیح بقاعده با احتراز از فساد و فتنه آن بود که بعد از موقوفی عمل دخانیات فوراً شما میرفتید در مسجد و منبر بمردم مرحمت و التفات ما را اعلان میکردید و هم استعمال دخانیات را فوراً تجویز میکردید چرا که بقول ملاها مانع مفقود و مقتضی موجود بود آن سببی که تنباکو را حرام کرده بود رفع و تمام شده چرا اینکار را نکردید سبب و جهتش را هیچ نفهمیدم و مثل اینستکه ابدأ دولت در موقوفی اینکار اقدام نکرده باشد اینطور قرارداد نبود بکنید بعوام کالانعام یعنی چه آیا عوام فریبی بنظر شما رسیده یا مسند خود را میخواهید باین واسطه رونقی بدهید و باز هم در مجالس و محافل خودتان درعوض تحدین و تمجید برضد دولت و اولیای دولت حرف میزنید یعنی چه من شما را آدم فقیر و شخصی ملای بیغرض و دولت خواه میدانستم حالا برضد آن میبینم که اقتباس بمجتهد تبریز و آقای نجفی اصفهانی و غیره میکنید آیا نمی دانید که کسی نمیتواند برضد دولت برخیزد آیا نمیدانید که اگر خدا نکرده دولت نباشد یک نفر از شماها را همان بایهای طهران تنها گردن میزنند آیا نمیدانید که اگر دولت نباشد زن و بچه شماها هر کدام بدست قزاق روسی و عسکر عثمانی و قشون انگلیس و افغان و ترکمان خواهد افتاد حیف از شما است با علم و عقلیکه دارید عقل خود را بدست چند نفر طلاب و اراذل و اجامر محله و شهر بدهید و ببیل آنها حرکت کنید خلاصه چون خیلی لازم بود محرمانه این دستخط را بشما نوشتیم دیگر خود دانید يك دفعه نصیحت لازمست و عجب خدمتی بملت و مردم می کنید هر کس هم که تریاک کش نبود حالا چیوق تریاک میکشد غلبان چرس را عجب رواجی دادید مرد که بیجهت غلبان را ترك نمیکند لابد است برود یا تریاک بکشد یا چرس یا هر نجاستی که گیرش بیاید سر غلبان بگذارد بکشد و دیوانه شود ناخوش شود بمیرد حقیقه خیلی اسباب استسقاء شده و السلام .

جواب دستخط از طرف حضرت حجة الاسلام میرزای آشتیانی

بشرف عرض اقدس اعلی حضرت شاهنشاه اسلامیان پناه میرساند - دعا گو سابقاً عازم بود که عریضه بحضور مبارک عرض نماید که هم حاکی از تشکر مراحم ملوکانه نسبت بعموم رعایا و دعا گوینان خاصه بر سلسله جلیله علماء که رؤسای دین و ملت و حله شریعت و بواسطه همین مرتبت شایسته مزید مکرمت و مرحمت باشد و هم اشعار بر برخی عرایض صادقانه و دولت خواهی بیغرضانه که انکشاف صدقش از ملاحظه سطور و فقراتش بعین مرحمت و مکرمت ظاهر و پیدا و گمان راستی و استقامت و خلوص از ابتناء وی بمصالح عامه ملت و دولت و قوام مملکت و دوام سلطنت روشن و هویدا است داشته باشد لکن با احتمال آنکه اطلاع اش شاید موجب ملالت خاطر عاطر بندگان اعلی حضرت گردد یا خدا نخواستہ معمول بفرض و بدین واسطه نقض غرض گردد تکاهل نموده و تساهل ورزیده ترکش را اولی و اناسب دانستم

تادیشب گذشته که بزیارت دستخط مبارکی که فقراتش مبنی بر کمال بی‌مرحمتی و سلب مراحم ملوکانه و عواطف خسروانه و منتج عکس امنیه و آمال و خلاف خدمات و دولت خواهی‌ها بود مشرف شده لازم بل متحتم دانسته که درصدد رفع بعضی از شبهات که شاید ناشی از عرایض بعضی از مغرضین هدیه‌م‌الله الی صراط‌الاستقیم باشد برآیم که خاطر عاظر بندگان اعلیحضرت همایونی را آسوده و فارغ و بی‌مرحمتی مبدل بکمال مرحمت و انشاءالله مشمول مراحم کامله ملوکانه و مکارم شامله خسروانه شوم . لذا بشرف عرض بندگان اعلیحضرت همایونی میرساند که حالت خلوص و دعا گوئی کلیه دعا گویان خاصه دعا گو نسبت بسططان اسلام مدالله اخلاالله علی رؤس الخواص و العوام پمرتبه‌ایست که گوش از بیان و تحدیدش کروات و لسان از توصیفش الکن و ابکمست و بنا بر این مطلب گذشته از آنکه از مستقلات عقیده بل از فطریات اولیه است نفوس مطلوب حضرت احدیبت عزاسمه و منظور حضرت ختمی مرتبت صلی‌الله علیه و آله و سلم است چه سلطان اسلام حامی دین‌مبین و حافظ شریعت سید المرسلین و استقرار دولت و دوام سلطنتش موجب بقای امن و امان که اعظم نعمای الهیه است میباشد و بالضروره نفس مبارکش مورد مراحم الهیه و مشمول حفظ و تأیید مکارم غیبیه خواهد بود و با این‌مطلب چگونه میشود که تساهل در امثال امر احضار شود و بدون عذر عقلی تمارض نموده و معتذر شده متقاعد از شرفیابی گردد با آنکه خود استدعای مجلس اجتماع را نموده و سبب حضور سایر علماء شده و معلومست که مقتضای اتحاد دولت و ملت و خلوص مفرط بدعا گوئی و دولت خواهی صمیمی که شهدالله و کفی به شهیدها مشوب بهیچ‌گونه از اغراض فاسده عاطله و خیالات کاسده باطله نیست آنست که اگر مطلبی را ببیند که خالی از اصلاح دولت و ملت بل موجب فساد انتظام امور مملکت و سلطنتست با حسن الوجوه دفع و بداعی حفظ نفس نفیس سلطنت که اعزّ نفوس است مهما ممکن متقاعد از رفعش نشوند و از این قبیل است عرایض صادقانه جناب مستطاب حجة الاسلام آقای میرزای شیرازی سلمه‌الله تم در خصوص امتیاز دخانیات و مداخله خارجه در داخله مملکت ایران و دعا گو و سایر دعا گویان که کرا در آتلگرافاً بعرض حضور مبارک رسانیده و مفاسد این امر را مشروحاً نصب‌العین اولیای دولت قوی شوکت نموده که موجب اخلال نظام امر مملکت و رفته رفته سبب عدم استقلال سلطنت و علی الانصاف هدام اساس دین‌مبین و مافی غرض از صدمات و ابتلاء آت حضرت خاتم النبیین صلی‌الله علیه و آله و بعثت انبیاء و مرسلین است و چون مدت متداری از زمان عرض عریضه گذشت و بزیارت جواییکه حاکی از رفع کلیه این بلیه کبری و مفسده عظمی که ناشی از سوء تدبیر اولیای دولت قوی شوکت است باشد مشرف نکردیدند چنین گمان کردند که شاید اولیای دولت مساهله در عرض و ایصال عرایض کرده و مفاسد این امر را اغفال نموده باشند و یا بواسطه تنعّز امتیاز و استیلای کمیانی ممتاز سلب قدرت از رفعش شده متمکن از اصلاحش نباشند تأملات و افکار نموده بل انتصار از اولیای دین‌مبین نموده و بوجهی که نه موجب کشف خلاف کلمه دولت و نه سبب شق عصای کلمه رعیت باشد طریقی را انتخاب و انتخاب فرموده و مردم را از استعمال تنباکو و توتون منع نموده که بدون ترتب مفسده بالا مضطر از موجب انصراف شود قهرراً رفع مینماید و سایر علماء هم یا انشاء بواسطه رفع این مفسده مؤبده و یا اقتداء این طریق را احسن الوجوه و اقرب الطرق دانسته موافقت و متابعت نمودند و چون رفع این مفسده بجز رفع

کلی امتیاز از خارجه و داخله متصور و تبعیض مؤثر نبود و اظهار این مطلب از دعاگو در مجلس احضار شاید محمول بر بعضی اغراض فاسده باشد و مورد افکار میشد لذا دعاگو هم بواسطه عدم مخالفت با علماء و قبح شق عصا و مصلحت یبینی ایشان صلاح چنین دیده که بجانب آقای معظم سلمه الله تم تلگراف و مطلب را علی ما هو الواقع اعلان دارند و قبل از ملاحظه جواب چون رافعی از برای حکم سابق نبود و مانع بالکلیه رفع نشده همان حکم را معمول داشته اجرا نمایند بواسطه آنکه تحریم استعمال دخانیات از ایشان بوده و لابد حکم تحلیلش هم باید مستند بایشان باشد اولیاء دولت مطلب را علی ما هو الحق تلگراف نکرده و آقای معظم را از کیفیت و حقیقت مطلب اعلام ننمودند بل مجمل و سر بسته بتمام اطراف بلاد ممالک محروسه اعلان و تلگراف نمودند که حسب الامر امتیاز برداشته شد و علماء سایر بلدان هم با اعتقاد آنکه رفع بلیه بالکلیه شد عرایض متشکرانه عرض نمودند .

بالمآل که عبا قریب معلوم شود و کشف خلاف گردد بالکلیه از مراحم ملوکانه مأیوس و دیگر اعتمادی از برای ایشان بل عموم رعیت نسبت باولیای دولت نخواهد ماند و در مسئله بانک و راه آهن و غیره که عرض کرده اند دعاگو طرف بوده و دستخط فرموده اند مطالبی بیربط بوده خلاف عرض شده بواسطه آنکه در مسئله بانک بهیچوجه گفتگوئی نشد و از راه آهن بهمین قدر عنوان شد که مفاسد این امتیازات هم بسیار است و منجمله آنست که فرنگیان بعد از آنکه قضای حاجتشان شود بقانون و زاکون خود هم عمل نخواهند کرد بل ببیل خود سلوک خواهند نمود مثل آنکه ملک رعیت را خراب میکنند و عوض نداده از طریق عبور مینمایند و اما سایر مسائل مثل دعوت کشیش نصاری مسلمین را بدین عیسوی و ترغیب نمودن بکتاب و قول و تألیف لسانی باین مناسبت گفتگو شد که وزراء اظهار نمودند که هم سلطنت همواره بر ترویج و تشیید ملت بوده دعاگو تصدیق نموده لکن اظهار داشت که اولیای دولت تقصیر داوود که اینگونه از مفاسد را که موجب هدم اساس دینست بحضور مبارک عرضه نمیدارند و بالجمله داعی گمانم این بود که درازای این دولت خواهیها و زحمات قاطبه علماء مورد مراحم و بیشتر از بیشتر مشمول مکارم و عواطف ملوکانه شوند حال که معلوم میشود بقول شاعر عرب

(ماکل ما یتمنی المرء یدرکه تجری الریاح بالانتهی السفن)

نتیجه برعکس داده و برخلاف معمول ثمر بخشیده و خاطر عاطر مبارک از دعاگو رنجیده تر شده بل حسن خدمت و نیکوئی تدبیر علماء بلدان هم از قبیل مجتهد تبریزی (۱) و آقای نجفی اصفهانی سلمه الله تم که همیشه خیر خواه دولت بوده اند بسوء تدبیر بنظر انور رسیده که دعاگو را هم قیاس بآنها نموده و دستخط فرموده اند که تبعیت اجامر و اوباش میکنی و اینمطلب یا معمول بعوام فریبی و یا بواسطه رونق دادن مسند است و بسیار عجب دارم ازین بی مرحمتی شدید ملوکانه که تصور خیال فساد در حق دعاگو شود و بتبعیت عوام و جهال و حب مسند منتسب گردد با آنکه فقره اولی کاشف از بیعتی و نابخردی و سنگیت با جهال و اوباش و العیاذ بالله تم منته است چه تبعیت عاقل از جاهل نامعقول و بیرویش در نظر عقلاء مرود و غیر معقولست و فقره ثانیه حاکی از ضعف و بطلان مستند است بملاحظه امتتالش بدعاگو زیرا که مسند شرع مبین را رونق از خاتم النبیین و مروّجش بحمد الله تعالی نفس نفیس بندگان اعلی حضرت است گذشته از آنکه دعاگو در این بلد مسندی نمی بینم و جز دعاگوئی و تدبیر غرض و اشتغالی

ندارم و بعضی از بیمرحمتیهای دیگر که خود را در دعا گوئی شایسته و مستحق آن نمیدانم که مذاکره کنم و فی الحقیقه خیلی مایوس از مراحم ملوکانه شدم که تقریباً بعد از پنجاه سال زحمت و خدمت در ملت و دعا گوئی دوام دولت و سلطنت با خلوص عقیدت در نظر انور همایونی مقدار یک قاضی سنی و کشیش ارمنی را در نظر سلطان روم و سلاطین عیسوی نداشته باشم با آنکه شاید مشهور جمله از اهل علم باشد که اگر تمدن و توقف و توطن در عراق عرب کرده بود در حوزه علمی اسلام منحصر و معروف بشخص اول بودم انصاف آنست که در این مملکت خیلی ترقی کردم و بعد از زحمات بسیار و دعا گوئی خالصانه بیشمار مفسد بخرج رفته و بکفر آن مورد بیمرحمتی و الطاف ملوکانه شدم گمان ندارم که در هیچ دولتی جزای چون من دعا گوئی دولت خواهی را که سر تا پا وجودش دعا گوئی دولت و همواره بر صلاح امر مملکت و تشدید ملت است بدینگونه دهند باری هر چه آن خسرو کند شیرین بود. اگر فی الحقیقه بعد از ملاحظه صدق عرایض و حسن مقال باز هم شایه خلاف واقعی العیاذ بالله در عرایضم رود و خاطر مبارک از غبار کدورت و گرد کدورت صافی و پاک نشود و مع ذلک دعا گورا مفسد در انتظام امور مملکتی بدانند با امتنان و تشکر از مراحم ملوکانه استدعای مرخصی دارم که معجلاً باندازه خود در تدارک هجرت از این مملکت بر آیم و یسکی از زوایای مقدسه عتبات عالیت مشرف شده این دوروزه عمر را که فی الحقیقه کالعدم است بدعا گوئی مشغول بر وجود مفسد در این مملکت مفسده مترتب نشود بواسطه آنکه دعا گو نه در این مملکت ضیاع و عقاری دارد و نه بحمد الله تعالی بعلاقی دنیویه علاقه بینشماری اما امیدوارم که انشاء الله صدق عرایض گفتارم بر بندگان اعلیحضرت همایونی پوشیده و مستور نماند و ملاحظه صلاح امر مملکت و سلطنت و بقاء ملت و تشکر و دعا گوئی کلبه رعیت را فرموده این بلیه عظیمه را بهمت علیای ملوکانه بالکلیه رفع فرموده در ترویج شریعت و علماء که اخص دعا گو یانند بذل جدو جهد خسروانه نمایند تا یأس رعایا و دعا گو یان از مراحم ملوکانه مبدل بامیدواری و رجاء و بدعا گوئی ذات خجسته صفات مبارک اعلیحضرت شاهنشاه ججاء اسلامیان پناه مشغول شوند الامر الاقدس الاعلی مطاع.

دستخط اعلیحضرت ناصر الدین شاه در جواب

مکتوب جوابیه مرحوم میرزای آشتیانی

جناب - عریضه شما را ملاحظه کردم اولاً این دستخط مجرمانه بود و احدی نمیدانست اگر بدنو شتم یا خوب ثالثی نمیداند و نخواهد دانست ثانیاً از کثرت اوقات تلخی و اینکه بعد از اینهمه زحمت و مرارت کار را باین پایه با کمپانی خارجه تمام کرده و باین خوبی انجام داده ایم چرا باید مثل شما علمای بزرگ بمردم نادان عوام اینطور اهمات و مراحم ما را حالی نکنند که مردم آسوده شده پی کار خود بروند مگر شوخی بود که بعد از دادن همچو قرار نامه بفرنگی و آن همه مخارجیکه او کرده است باین سهولت از عمل خود دست بردارد و برود پی کارش در فقره تجارت خارجه هم ابداً ضرری بر رعیت و تجار ما ندارد و نخواهد داشت و اینحرف مفصل است باید یک نفر از اولیای دولت بشما حالی نماید و اینها موافق عهد نامه های قدیم حق تجارت دارند کار تازه نیست در حقیقت تمام آن قراری که با کمپانی دخانیات در داخله ایران داده بودیم تماماً باطل و نسخ شد اینکار را بیش از این نباید

دنبال کرد و البته شما در روی منبر و مجلس درس باید بتمام مردم حالی بکنید که اینکار تمام شده و گذشته است بر شما فرض است که هرچه زودتر بهمه حالی بکنید غلبان نمیکشند نکشند اما بدانند که دیگر برای احدی مجبوریت باقی نمانده است و همه آزاد هستند دربیع و شری و اختیار مال خودشانرا دارند و کمال امیدواری و تشکر را از دولت داشته باشند که رفع همچو کار بزرگ را کرده است حالی کردن این فقره بمردم عوام باشما است که شاگرد دعاگو باشند شما میدانید که من همیشه احترام علماء را لازم میدانم بخصوص در حق شما يك مرحمت قلبی داشته و داریم البته کمال اطمینانرا از التفات باطنی ما داشته باشید و ابدأً حالت یأس از آن نداشته باشید زیاده زحمتی نیست جواب را عرض بکنید.

جواب دستخط مزبور از طرف حجة الاسلام آشتیانی اعلی الله مقامه

بشرف عرض اقدس بندگان اعلی حضرت قدر قدرت شاهنشاه حجه الاسلامیان پناه ابدالله دولته میرساند که دعاگو مایوس از مراحم ملوکانه نشده و نیستم و چون دستخط مبارک سابقه مشر بر بعضی بی مرحمتها بود که کمال تنافی با فرط دعاگوئی و خلوص دعاگو داشت بهدای طمع ازدیاد مرحمت و اشتداد مرحمت و مودت و مکرمت بعریفه سابقه جسارت ورزیدم و اما در خصوص امر به تشکر عموم علماء و دعاگو رعایا از مراحم ملوکانه و مذاکره دعاگو در مجلس درس و غیره که دستخط مبارک صدور یافته گذشته از آنکه در مجلس احضار بلیه مرفوعه و مفسده ممنوعه را اول المتشکرین بودم در امثال امر حاضر و تشکر مراحم ملوکانه را در مجلس درس و غیره نموده کثرت مرحمت و شدت زحمت و مشقت بندگان اعلی حضرت هایونیرا در خصوص اصلاح فی الجملة عمل دخانیات و تقاعد کمیانی و امثال امر هایونی نصب العین خاص و عام خواهد شد که انشاءالله کما فی السابق بلکه بیشتر از پیشتر رجاء بمراحم ملوکانه حاصل شده با حسن الوجوه عموم رعیت اشتغال بدعاگوئی و مشغلت دوام دولت داشته باشند لکن مسئله غلبان را همانطور که اعلی حضرت قدر قدرت هایونی دستخط فرموده اند نباید متعرض شد که بر امر شرب و استعمالش جز ترتب مفسده ثمره مترتب نخواهد شد و تا مشاهده حکم تجویز و تحلیل از آقای حجة الاسلام شیرازی سلمه الله تعالی نکنند مرتدع نخواهند گردید دعاگو هم محض امثال امر قدر قدرت اگر رأی مبارک تعلق گیرد رقمه بجناب آقای معظم عرض نماید که مشتمل بر تشکر از مراحم ملوکانه باشد و محتوی بر عدم اصلاح بالکلبه لکن مجرمانه - الامر الافس الاعلی مطاع .

صورت مکتوب میرزای آشتیانی مرحوم باعلی حضرت ناصر الدین شاه

بشرف عرض اعلی میرساند - که انزجار و وحشت قلوب رعیت از این مسئله و تصرف خارجه در داخله بر مرتبه ایست که گمان ندارم بغیر عدم تصرف کلی و رفع اصلی و عود بصورت اولی آسوده خاطر و امیدوار شوند بلکه شاید تکذیب دعاگو را نمایند خاصه با وضع حاله کمیانی و اشتغال تام بلوازم امتیاز بجز سخت گیری در امر توتون و تنباکو که سابقاً مینمود و بجبر و غف از تجار مأخوذ میداشته

از قبیل صنعت و اعمال گروانکه و غیره که از لوازم تصرف در داخله است و عدم علم باسترداد و ملاحظه قرارنامه نسبت بهامه رعیت و اختصاصش ببعضی از اولیای دولت شایسته آنستکه بملاحظه جذب قلوب رعیت و امیدواری بر ارحم ملوکانه مقرر فرمایند که عجله کمیانی از تصرفات متعلقه بداخله که سبب استیغاش رعیت و اهل ملتست ممنوع و قرارنامه که استرداد شده مشهود نظر خاص و عام گردد الامر الاقدس الاعلی مطاع .

استفتاء از حضرت آیه الله میرزای شیرازی اعلی الله مقامه

که در باب غلیان شده است

حجة الاسلاما مشغ الله المسلمين بطول بقائکم صورت سؤال وجوابی بتفصیل ذیل منسوب بجناب عالی شیوع یافته مستدعی آنکه اگر صحیح است بخط مبارک تصریحاً مرقوم فرماید و بر تقدیر صحت هر گاه این عمل امتیاز برداشته شد این حکم باقیست یا خیر .

صورت سؤال از حجة الاسلام

ادام الله ظلمکم العالی باین وضعی که در بلاد اسلام از بابت عمل تنبا کوبیش آمده فعلا کشیدن غلیان شرعاً چه صورت دارد تکلیف مسلمانان چیست مستدعی آنکه تکلیف مسلمانان را مشخص فرماید .

جواب - بسم الله الرحمن الرحیم الیوم استعمال تنبا کو و توتون بای نحو کان در حکم معاربه با امام زمان عجل الله فرجه است .

جواب از سؤال اول

بسم الله الرحمن الرحیم - بلی صحیح است و سؤالیکه از بقاء حکم بر تقدیر رفع امتیاز شده جواب اینست که بر تقدیر رفع از این جهت منعی ندارد و الله العالم حرره الاحقر محمد حسن الحسینی

دستخط ناصر الدین شاه

جناب امین السلطان - امتیاز دخانیات داخله که چند روز قبل موقوف شده بود این روزها که امتیاز خارجه را هم موقوف فرمودیم و کلیه این عمل بطرز سابق شد حالا بتام علماء و حکام و مردم اطلاع بدهید که مطمئن باشند و بتام رعایا حالی نمایند . (۱۳۰۹)

ایضاً صورت دستخط ناصر الدین شاه

شرح سریاکت - جناب امین السلطان و نایب السلطنه ملاحظه کرده فوراً مجری دارید لازمست نایب السلطنه و جناب امین السلطان و سایر وزراء محترم دولت این یادداشت ما را ملاحظه کرده برای تجار معتبر و غیره و تجار معتبر تنبا کو فروش قرائت نمایند .

حکمی که پادشاه و دولت میکند او را خود دولت لازم الاجراء میداند و هر حکمی که میکند چه در داخله و چه در خارجه از روی خدعه و اشتباه نخواهد بود يك وقتی مقتضی شد عمل دخانیات را بکمپانی انگلیس بدهند و دادند چندی بعد مقتضی شد که آن امتیاز را از کمپانی بگیرند و گرفتند اعلان دولتی هم نوشته و بهمه جا انتشار داده شد که اینعمل از کمپانی گرفته شده علاوه بر این خود کمپانی انگلیس هم اعلان نوشت که دولت ایران این امتیاز را از من پس گرفت و کف ید از من شد هر کس در طهران یا ولایات دیگر تنبا کوئی بمن فروخته است بیاید پول خود را بدهد و تنبا کو را پس بگیرد و بهمه معابر چسبانیده و همه مردم را مطلع و مستحضر کرد که این امتیاز از من خلع شده است باوجود این همه توضیحات و اسناد و احکامی که صادر شد در نسخ و ابطال این قراردادنامه های دخانیات با کمپانی کمال تعجب را دارم از اینکه باز میثویم در میان مردم و تجار و غیر ذلک اشتباهی در این فقره حاصلست که رفع دخانیات نشده و اگر شده باشد موقتی است اولاً معلومست که این انتشارات را اشخاص مفسد رذل که بدخواه دولت و ملت هستند میدهند و این اراجیف را شهرت داده اند البته هیچ شخص عاقل دولتخواهی نباید باین حرفهای بی معنی و اقوال معمول اعتنائی بکند بلکه بر همه اعلای و ادانی و بر همه نوکرها و رعیتهای دولتخواه صادق صمیمی لازم و واجبست که بعد از این از هر شخص مفسد مفرض که این حرفها را بشنود یا اعلانی بنویسند و نصب نمایند و او را ببینند گرفته بحکومت تسلیم نمایند که آنها را تنبیه شایسته نمایند چرا که این نوع شهرت های بی معنی مفسده انگیز باعث ناامنی تجار و کسبه و رعایا بر تمام اهالی مملکت و اهل طرق و شوارع شده و کسب و تجارت از میان خواهد افتاد و آنوقت دولت لابد میشود که برای نظم امور جمهور تشددات فوق العاده بظهور برساند و خود شخص رئیس دخانیات البته نمیتواند بعد از موقوفی مجدداً دخیل امور دخانبه بشود بقای این شخص رئیس دخانیات عجله در طهران برای اینست که محاسباتی که با مردم دارد مفروق و ادعای مخارجی که در این امور کرده و با دولت دارد قرارش را داده و کار خود را تمام کرده راهش را بگیرد از این دولت برود و اینهم البته يك دو ماهی طول دارد که کارش تمام شده آنوقت برود از آنطرف رئیس تنبا کو در تمام شهرها و بلاد ایران مأمور و علمه جانی که برای انجام اینکار داشت چه از فرنگی و چه از ایرانی تماماً را متفرق و احضار و جواب داد چنانچه يك نفر در دولت و بلاد ایران از این اشخاص نیست و اگر در جائی باشد و کسی مطلع است بعرض رساند تا دولت او را خارج نماید و باز هم تکرار میکنیم که اینکار بالمره خارجاً و داخلماً متروک و موقوف شده دائمیست و ابداً موقتی نیست و این امتیاز را بعد از این دولت باحدی از تجار خارجه و داخله نخواهد داد تمام آسوده و مطمئن باشند (صحه همایونی و دستخط)

تمام این یادداشت بحکم و فرمایش ما است که در این ورقه نوشته اند و سوادى از این فرمایشات را ملك التجار برداشته بهمه جا منتشر نماید (توشقان ثیل ۱۳۰۹)

تعجب در اینست که بعد از اعلان چرا آنهائی که بکمپانی تنبا کو فروخته نمیروند پول داده تنبا کوی خود را پس بگیرند .

صورت اعلانی که از جانب رئیس دخانیات

در باب فسخ امتیاز شده است

اعلان - چون دولت اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی خلدالله ملکه و سلطانه منویول وانحصار دخانیات را کلیه اذ داخله و خارجه موقوف فرمودند و بمن رسماً نوشتند لهذا بعموم تجاری که بداره (رزی) تنباکو و توتون فروخته اند اعلان مینمایم هر کس بخواهد تنباکو و توتون خود را پس بگیرد بداره دخانیات رفته و قیمتی را که برای آن دریافت نموده رد کند و جنس خود را تحویل بگیرد (ارنستین) -

مکتوب امین السلطان بحضرت حجة الاسلام مرحوم میرزای آشتیانی

عرض میشود جناب حاج ملك التجار فرمایشات جناب مستطاب عالی را کاملاً رساندند مایه کمال امتنان شد و یقین دارم که عرایض اخلاص کیش را هم تماماً و صحیحاً رسانده است و خاطر عالی را مستحضر داشته است لازم دانستم که این مختصر را هم تحریراً مصدع خاطر عالی شوم که خاطر جناب مستطاب عالی از این طرف خاصه بندگان اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاه روحی فداء و از ارادت و اخلاص این بنده از حالا تا هر وقت بلکه بعون الله تعالی مادام العمر مطمئن باشید که بهیچوجه خللی و نقصی در آن حاصل نخواهد شد مشروط بر اینکه جناب مستطاب عالی هم بشبهات مفسدین و ارباب غرض اعتناء نفرمائید و هر وقت هر چه عرض شود از این بنده استفسار فرمائید تا حقیقت معلوم شود زیاده عرضی ندارم (ایام افادت مستدام)

جواب مکتوب مزبور

عرض میشود جناب ملك التجار همان قسمی که فرمایشات جناب عالی را کاملاً ابلاغ نموده قاطع هستم که عرایض داعی را هم تماماً و کاملاً بعرض رسانیده است اگرچه بهمان بیانات ایشان کمال استظهار و اطمینان حاصل گشته بود ثانیاً هم که رقعۀ شریفۀ جناب عالی را رساندند بر مراتب استظهار و اطمینان داعی افزود و محض رعایت ادب لازم دیدم که کتابۀ در مقام تصدیع برآمده و این فقره را تصریح نماید که بصاحب شریعت مقدسه قسم است این داعی دوام دولت ابد مدت قاهره هیچوقت از دعای بقای ذات اقدس ملوکانه غفلت ننموده و نخواهد نمود بلکه دعای آن وجود مبارک را بر خود و بر قاطبه اهل اسلام خاصه سلسله جلیله علماء واجب میداند از شخص محترم جناب عالی هم از هر جهت همه وقت کمال امتنان را داشته و دارم و مخصوصاً جناب عالی را از غالب و زرای سابق و لاحق نیک نفس تر و خوش اعتقاد تر میدانم و یقین دارم که بهیچوجه من الوجوه اهیچ بابت از خیر دولت و ملت چشم نخواهید پوشید حتی بجناب ملك التجار گفتم از روی انصاف و قتیکه انسان ملاحظه نماید برای این منصب جلیل حال هیچ شخص عاقلی از جناب عالی تعدی نخواهد نمود و همانطوریکه جناب عالی امر فرموده اید که اعتنا بشبهات ارباب غرض نشود داعی هم خواهش و استدعا میکند که جناب عالی هر وقت چیزی بشنوید بتوسط خود جناب ملك التجار که معتمد جناب عالیست و داعی هم وثوق و اعتماد دارد پیغام فرمائید تا فوراً رفع

شبهه شود ائمه جماعت هم که در این دوروزه بمسجد نرفته بودند فوراً بهمه اطلاع داد که منبر رفته وجود مسعود اعلی حضرت همایونی ایدالله جیشه وابد عیشه رادعا کنند بایمانات کافیه جناب ملک التجار زیاده براین تصدیع وجسارت است . ایام افادت مستدام

صورت مکتوب امین السلطان بحضرت مستطاب

میرزای آشتیانی اعلی الله مقامه

عرض میشود امیدوارم انشاءالله تعالی وجود مسعود عالی مقرون بسلامتست رقیمه مطاعه عالی باعریضه تلگرافی جناب مستطاب حجة الاسلام میرزاملطالع عالی رسید فوراً از عرض لحاظ اقدس همایون

مرحوم حاج میرزا حسن آشتیانی

گذراننده از این نوع اظهار دعا گوئی جناب معظم الیه خاطر مهر مظاهر خیلی خیرسند و خوشنود شدند وهم از اقدامات جناب عالی خاطر همایون راضی شدند بدیهیست مراتب را چنانچه باید وشاید

خاطر نشان ایشان فرموده اند و رفع اشکالات شده است جواب تلگراف جناب آقای میرزا راهم صادر و مرحمت فرموده اند لذا ارسال داشت که بملاحظه شریف جناب مستطاب عالی هم برسد و بعد بتلگرافخانه ارسال فرمایند که تلگراف شود و چون از تلگراف خود جناب عالی هم اظهار لطف در باره ارادت کیش فرموده اند خواهش دارم امتنان و تشکر بنده را بنحویکه شاید و باید خدمتشان مرقوم فرمائید (ایام افادت و افاضت مستدام)

اول تلگرافی که مرحوم آیه الله حجة الاسلام

حاج میرزا محمد حسن شیرازی اعلی الله مقامه

باعلی حضرت ناصر الدین شاه مخبره نموده

بسم الله الرحمن الرحیم - بتوسط حضرت اسعد امجد ارفع والا شاهزاده اعظم نایب السلطنه دام اقباله العالی بشرف عرض حضور اعلی حضرت اقدس شاهنشاه خلد الله ملکه میرساند - اگرچه دعا گو تا کنون بمحض دعا گوئی اکتفا نموده تصدی است دعائی از حضور انور نکرده ولی نظر بتواصل اخبار بوقوع دقایقی چند که توانی از عرض مفاسد آنها خلاف رعایت حقوق دین و دولتست عرضه میدارد که اجازه مداخله اتباع خارجه در امور داخله مملکت و مخالطه و تودد آنها با مسلمین و اجرای عمل بانک و تنباکو و راه آهن و غیره از جهاتی چند منافی صریح قرآن مجید و نوامیس الهیه و موهن استقلال دولت و مخل نظام مملکت و موجب پیریشانی عموم رعیت است و اقمه شیراز از قتل و جرح جماعتی از مسلمانان در حمای مطهر حضرت احمد بن موسی علیهما السلام و هتک آن بقعه مبارکه و تبعید جناب شریعت مآب حاج سید علی اکبر (۱) سلمه الله بوضع ناشایسته نمونه از نتایج این امور است البته مفاسد این امور از عرض حضور اقدس نگذشته و الا از فرط اهتمام خاطر همایون در ترقیات ملت و دولت رضا با اجرای این امور متروک و مأمول نبوده دعا گو هیچ در مقام دولت خواهی هم رضا نمیدهد که بعد از استمرار نعمت خداوند جلّت عظمته باعلی حضرت شهر یاری عزّ نصره و بقوت شوکت و دوام سلطنت این امور که مفاسد آنها در اعصار لاحقه دامن گیر دین و دولت و رعیت است در این عهد همایون جاری شده نام نیک چند ساله دولت خدای نخواست به خلاف مذکور شود رجا و ائق از مراحم ملوکانه آنکه اگر اولیای دولت در این امور ترخیصی فرموده اند باتفاق کلمه ملت معتذر شده این مفاسد را باحسن وجه تدارک و جناب معظم را که تا کنون پناهنده ناحیه مقدسه است بتلافی این وهن مورد عواطف خسروانه فرمایند تا سبب مزید دعا گوئی و امیدواری کافه علماء و رعایا گردد الامر الاقدس الاعلی مطاع .

تلگراف ثانی حضرت آیه الله میرزای شیرازی

بحضور اعلی حضرت ناصر الدین شاه

بشرف عرض حضور اعلی حضرت اقدس شاهنشاهی خلد الله ملکه میرساند سابقاً دعا گو عرضۀ تلگرافاً در باب مفاسد مداخله خارجه در داخله مملکت ایران بحضور مبارک عرض نموده بود جوابی (۱) مراد آقا سید علی اکبر فال اسیری است که او را از فارس نفی و بعتبات تبعید نمودند .

از جانب اولیاء دولت قویشوکت نقل نمودند که کاشف بود از آنکه بمفاسد اجرای این امور حق التفات نفرمودند و چون اغماض از آن منافی رعایت حقوق اسلام بود لهذا ثانیاً بمعرض حضور مبارک میرساند که مفاسد انفاذ این امور بمراتب اعظم از مفاسد صرف نظر از آنها است کدام مفسده با اختلال قوانین ملت وعدم استقلال سلطنت و تفرق کلیه رعیت و یأس آنها از مرام ملوکانه برابری میکند چگونه میشود که باوجود اینکه در قرون متداوله اولیای دین مبین و سلاطین مسلمین شکرالله مساعیهم آنهمه اتلاف نفوس و بذل اموال خطیره در اعلاى کلمه اسلام بفرمایند امروزه باندک فایده باترقت ترتب مفسده از تمام اغماض نموده و کفره را بروجوه معایش و تجارتات آنها مسلط کرد تا بالاخره اضطراب با آنها مخالطه و مواده کنند و بخوف یا رغبت ذلت نوکری آنها را اختیار نمایند و کم کم بیشتر منکرات شایع و متظاهر شود و رفته رفته عقاید شان فاسد و شریعت اسلام مختل النظام گشته و خلق ایران بکفر قدیم خود برگردند البته شدت واضطراب و وحشت رعیت و استنکاف علماء اعلام را در انفاذ این امور بمعرض حضور مبارک نرسانیدند و بردول اغفال نمودند زیرا که این امور قابل انفاذ نیست و نخواهد شد هر چند منجر باتلاف نفوس شود و الا از حزم خسروانه مأمول نبود رضا دهند رعیت که فی الحقیقه خزانه عامره دولتند بالمره از وجوه تجارت و مکاسب خود مسلوب الاختیار و مقهور کفار باشند بدیهیست اولیای دولت قویشوکت را از اجرای این امور جز ترقی دولت مقصدی در نظر نیست بهتر آن بود که این رنج را در تربیت اتباع دولت قویشوکت متحمل شوند که هم سبب جمعیت قلوب رعیت و امیدواری آنها گردد و هم منافی با قوانین ملت و استقلال دولت نباشد مأمول از عنایات ملوکانه چنانست که عرایض صادقانه دعا گو را باتأمل ملحوظ نظر انور و در جمع قلوب رعیت بذل مرحمت فرمائید تا بکمال امیدواری و شکر گذاری مشغول دعا گوئی دوام دولت جاوید مدت باشند - الامر الاقدس الاعلی مطاع - تاریخ وصول این تلگراف چهارم شهر رجب (۱۳۰۹)

تلگراف آقایان علماء طهران حضور حضرت آیه الله

میرزای شیرازی اعلى الله مقامه

خدمت سراسر سعادت بندگان جناب مستطاب حجة الاسلام والمسلمین آقای حاج میرزا محمد حسن دام ظلّه العالی - امتیاز و اختصاصی که در مسئله دخانیات از جانب اولیای دولت ایران بفرنگیها داده شده بود بحکم اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی خلدالله ملکه از کل ممالك محروسه ایران برداشته شد و کل اهالی ایران از زارع و کسبه و تجار و مالکین تنباکو و تنباکوفروشها و غیره از امروز ببعد آسوده و مختارند که تنباکو و توتون و عموم اجناس عایده دخانیه خودشانرا بهر کس و بهر قیمت و هر نحو که دلخواه آنها است بیع و شری در ممالك محروسه ایران و بدون استثناء بتمایند لهذا لازم شد که تفصیل را بمعرض حضور جناب مستطاب عالی برسانیم که چون بنابر احترام تلگراف جناب عالی و بعضی مذاکرات منسوبه بجناب عالی اعلیحضرت اقدس شهرباری ماها را خواسته تحقیقات فرمودند که آیا این شهرت حکم منسوب بجناب عالی صحیح است یاخیر، بمحض اینکه عرض شد صحیح است فوراً

جناب امین‌السلطان را مأمور فرمودند با دستور العملهای مؤکده و زحمات زیاد اینعمل را موقوف و انحصار را برداشته خوبست که جناب مستطاب عالی دراینموقع تشکر این توجّه ملوکانه را تلگرافاً بعرض حضور همایونی برسانید امضاء (محمدحسن آشتیانی) (سیدعلی اکبر تفرشی) (محمد رضا طباطبائی) (فضل‌الله نوری) (امام جمعه) ۱۶ جمادی الاولی (۱۳۰۹)

جواب تلگراف آقایان از میرزای شیرازی

خدمت آقایان عظام دارالخلافه ضاعف‌الله اقدامهم - بشارت رفع دخانیه موجب‌مزید تشکر و امیدواری و دعا گوئی ذات اقدس همایون اعلیحضرت شاهنشاه خلدالله ملکه گردید انشاءالله بهمت عاطفت ملوکانه دست خارجه بالمره از ایران کوتاه خواهد شد . (محمدحسن‌الحسینی) تاریخ وصول تلگراف ۳۰ شهر جمادی الاولی (۱۳۰۹) .

تلگراف حضرت مستطاب میرزای آشتیانی

بحضرت آیه‌الله میرزای شیرازی اعلی‌الله مقامهما

بعرض بندگان حضرت مستطاب حجة الاسلام آقای حاج میرزا محمد حسن دام ظلّه میرساند عریضه تلگرافی شما تشکر از مراحم ملوکانه در باب رفع امتیاز که بتوسط دعا گو بحضور مبارک بندگان اعلیحضرت اقدس شاهنشاه حجاجه اسلام پناه ظلّ الله تعالی خلدالله ملکه و دولت و ادام الله ظلّه‌العالی عرض شده بود بعا کفان حضور مبارک به توسط حضرت مستطاب اسعد اشرف اجل افخم وزیر اعظم آقای امین‌السلطان دام اجلاله رساننده جواب را بتوسط ایشان تحصیل کرده مخابره نمودم معلومست همواره در دعا گوئی وجود مبارک بندگان اعلیحضرت اقدس ظلّ الله خلدالله ملکه که سبب قوام دین و دولت است اهتمام داشته ودارند که سایر علماء اعلام فضلاً از رعیت و عوام اقتدا نمایند و حضرت مستطاب اجل وزیر اعظم دام اجلاله کمال مسرت و اطمینان امتنانرا از تفقّدات حضرت عالی از تلگرافاتی که بدعا گو شده و از نظر ایشان گذشته دارند و مستدعی هستم که درمضان اجابت دعا از نظر حضرت عالی نروند (الداعی‌المخلص محمد حسن الآشتیانی)

تلگراف حضرت آیه‌الله میرزای شیرازی

بجناب حجة الاسلام میرزای آشتیانی اعلی‌الله مقامهما

بسم‌الله الرحمن الرحیم - خدمت جناب مستطاب شریعتمدار افتخارالمجاهدین العظام حجة الاسلام آقای میرزا محمد حسن سلمه‌الله تم - تلگراف جناب عالی در باب رفع امتیاز دخانیه و اعلان برترخیص استعمال بموجب نوشته احقر رسید البته آنچه صلاح دانسته‌اید عین صوابست و من بعد هم منعی از استعمال چنانچه اعلام فرموده اید نیست و الحق از مراحم ملوکانه که مایه قوام دین و دولت بود کمال امتنان و شکر گذاری دارم تلگراف تشکری بحضور مبارک عرض کرده‌ام که انشاءالله بمرحمت جناب

عالی خواهد رسید و از حسن اقدامات و اهتمامات جناب مستطاب اجل آقای امین السلطان دام اقباله العالی هم جناب عالی اظهار کمال امتنان احقر را خواهید فرمود عریضه هم بحضور مبارک با جواب رقیقه جناب اجل زیداجلاله بصحابت جناب مستطاب عمده الفضلاء و المحترمین حاج میرزا باقر واعظ ایدالله افادته که برای اظهار شکر این نعمت بطهران معاونت نموده انشاءالله خواهد رسید .
(الاحقر محمد حسن الحسینی)

تلگراف تشکر حضرت آیه الله میرزای شیرازی

بمحضور اعلی حضرت ناصرالدین شاه

بسم الله الرحمن الرحيم - بتوسط جناب مستطاب شریعتدار افتخار المجتهدین العظام حجة الاسلام آقا میرزا محمد حسن سلمه الله تعالی - بشرف عرض حضور اعلی حضرت اقدس شاهنشاه خلدالله ملكه میرساند . بشارت رفع اختصاص دخانیه بر حسب تلگرافات علماء اعلام دار الخلافه كثر الله امثالهم موجب کمال شکر گذاری و امیدواری و سبب مزید دعا گوئی گردید ، بر اهالی مملکت لازمست بمرزبانی شاهنشاه اسلام پناه اعز الله نصره مباهات نمایند که با کمال استقلال و نهایت مطاوعت رعیت همین که محقق شد که این اختصاص منافی ملت و بر عموم رعیت شاقست محض اعلاء کلمه ملت و رفاه عموم رعیت صرف توجه ملوکانه و همت خسروانه فرموده باستمداد از میامن الطاف امام زمان عجل الله ارواحنا فداه بالمره رفع همه مفاسد مترقبه را فرموده اند و این سنت عادلانه را که واقعا موجب حفظ دین و دولت و مایه احیاء مساعی جلیله سلاطین سلف شکر الله مساعیهم و سرمشق ملوک اعصار لاحقه در نشر عدل و ترفیه حال رعیت و محافظت حدود دولت و ملت و بسط بساط امن و امان بود اجراء فرموده اند تا دلیل فرط معدلت و رعیت پروری شاهنشاه اسلام پناه خلدالله ملكه باشد و این معنی سبب مزید تشکر کافه علماء و عموم رعایا گردید همواره از حضرت احدیت عز اسمہ خواستارم که نعمت وجود سلطان عادل و پادشاه دین پرور را مستمر فرماید و ظل عواطف ملوکانه را بر مفارق مسلمین جاوید و پاینده دارد .

(الاحقر محمد حسن الحسینی)

تاریخ وصول تلگراف شهر رجب المرجب (۱۳۰۹)

جواب تلگراف مزبور از طرف اعلی حضرت

ناصرالدین شاه قاجار

جناب مستطاب حجة الاسلام آقای حاج میرزا محمد حسن شیرازی سلمه الله تعالی - تلگرافنامه آنجناب متضمن تحسین الغاء عمل تنباکو و شکر نسخ قراردادیکه موجب بعضی توهّمات و شکایتها شده بود ملحوظ افتاد نیت پاک آنجناب در اصلاح اسلام و مسلمین و خیر دولت و دین معلوم است البته از نظر حق آنجناب پوشیده نیست که حفظ صرفه و آسایش رهبت را فریضه ذمت خود شمرده و هرگز از این وظیفه اصلیه غافل نمانده ایم ، دعوات خیریه و توجهات مقدسه آنجناب را منتظریم در هر مرحله بنیات ما مدد کند و آنچه مایه سعادت و سلامت این ملت است بخواست خدا تکمیل نمائیم

و انشاء الله بهمت آنجناب مستطاب و اهتمام علماء اعلام اساس دين مبین محکم و این اخلاق و معارف که مزیت مسلمین در این است ترویج شود تا بعون و عنایت باری تعالی بتوانیم تکلیف واجب خود را ادا کنیم . باز از آنجناب التماس دعا داریم .

تلگراف حضرت آیه الله میرزای شیرازی

بحضرت آیه الله میرزای آشتیانی

بسم الله الرحمن الرحيم - خدمت سرکار شریعتمدار مجتهد الزمان ملاذالانام حجة الاسلام آقا میرزا محمدحسن سلمه الله تعالی . سابقاً تلگرافی در امر دخانیات و تعلیق اذن بر وصول خط شریف عرض شده ولی فعلاً مجرمانه مینویسم که در اصلاح این امر ، حال که اولیای دولت قاهره اقدام دارند باید جناب عالی بر مکنون خیالات ایشان مطلع باشید و از کیفیت علاجی که در این باب متصدی میشود مستحضر شوید که مؤدی فساد دیگری نباشد که در علاج او باز گرفتاری جدید برای دین و دولت دست بدهد و البته عین آن سندیکه دولت بفرنگی داده اند مسترد خواهند داشت که دیگر اجانب امیدی در مملکت ایران نداشته باشند و یکسره مقطوع الرجا بشوند و باید از جانب دولت اطمینان کاملی برعیت داده شود و فرمانی مستحکم در رفع ابدی این امر و مختاریت رعیت صادر شود که بر بیع و شرای دخانیات در داخله و حمل بخارجه مسلط و مختار باشند و از هر جهت قلوب رعیت از وحشت و اضطراب بیاسایند و از وخامت عاقبت اینکار مأیوس شوند و با رفاهیت و آسایش مشغول دعا گوئی و شکر گذاری ذات هایون شاهنشاه اسلامیان پناه اعز الله نصرته باشند و تا تفصیل مطلب بهمین وجه بر خود احقر بتصریح جناب عالی معلوم نشود اذن نمیتوانم داد و حکم بحرمت مستمر است و خوبست همین مطلب را بجناب مستطاب اجل آقای امین السلطان دام اقباله العالی در موقع مناسب مذاکره نموده مسئله را موافق صلاح دین و دولت فیصل بفرمائید (محمدحسن الحسینی) تاریخ وصول تلگراف (۴ شهر رجب ۱۳۰۹) .

صورت تلگراف امین السلطان

به حکام ولایات ایران

بحکام ولایات عموماً بر حسب امر قدر قدرت اعلیحضرت اقدس هایون شاهنشاهی روحنا فداء ابلاغ میشود . بنا بر محنت و رافت هایون شاهنشاهی نسبت بعموم ممالک محروسه ایران بعد از آنکه معلوم شد که عمل انحصار تنباکو و منوئل آن بر عموم اهالی قدری شاق است و از خاکبای اقدس هایونی مستدعی معافی و موقوفی آن شدند برای آسایش خاطر عموم اهالی و رعایا و تکمیل مزید دعا گوئی وجود مبارک این انحصار و منوئل در تمام ممالک محروسه ایران از امروز متروک و موقوف فرمودند و ضرر و خسارت کمپانیرا از میر دیگر معین و مقرر خواهند فرمود که بررور بکمیانی پرداخته خواهد شد از تاریخ این تلگراف بدانید و بعموم اهالی و علماء و اعیان و تجار و غیرهم اطلاع بدهید تنباکو و تن و عموم اجناس دخانیه خودشانرا بهر کس و بهر قیمت و بهر نحو که میل

دارند بیع و شری نمایند بأمورین و کسان اداره دخانیه اگرچه رئیس آنها یقیناً اطلاع داده است شما هم اطلاع بنهید که حکم از اینقرار است و ضمناً بموجب امرهایونی روحنا فداء تأکید میشود مبدا نسبت بأمورین آنها خلاف قاعده و خلاف احترامی حرکت بشود که موجب تنبیه و سیاست شدیدی خواهد شد. مردم هم خودشانرا از این زحمت آسوده دانند و بدعا گوئی وجود مسعودهایونی و شکر گذاری مراحم کامله همایون خسروانه بیفزایند و بعضی حرکات جاهلانه را بکلی موقوف نمایند و عرایض تشکرانه علماء اعلام را بخاکبای مبارک برسانند.

(۱۶) جمادی الاولی ۱۳۰۹ (امین السلطان)

تلگراف حاج حسن و کیل الدوله کرمانشاهی

بتوسط حاج عبدالرحیم

حضور مبارک بندگان حجة الاسلام آقای میرزا روحی فداء جسارت عرض مینماید. علماء دارالخلافه سه طغرا تلگراف بحضور مبارک عرض کرده و بتوسط جناب آقای ملک التجار دارالخلافه که از اجلاء اشخاص و دوستان فدویست استدعای بذل مرحمت و عنایت در صدور جواب کرده اند مستدعی آنکه از مرحمت جواب، جناب معزی الیه و فدوی را قرین سر افزای و افتخار فرمائید.. (فدوی - حسن)

تلگراف آقامیرزا حسن آشتیانی

بحضرت آية الله میرزای شیرازی

کرمانشاهان - بغداد - بتوسط حاج عبدالرحیم و کیل الدوله. خدمت ملاذ الانام حضرت مستطاب حجة الاسلام والمسلین آقای حاج میرزا محمد حسن دام عمره و مدظلّه - عرض می دارد که امتیاز دخانیات از داخله ایران و خارجه آن بکلی بهمت ملوکانه خسروانه و تدبیرات کافیّه از جانب سنی الجوانب اعلی حضرت اقدس شاهنشاه اسلام پناه خلدالله ملکه و دولته بتوسط حضرت مستطاب اجل اشرف وزیر اعظم آقای امین السلطان دام اجلاله و کفایت ایشان از بابت آسودگی عامه رعایا و احترام حکم سابق براین هم مطلب عرض شده بود چون سر بسته بود و فی الجمله اجمالی داشت لهذا مجدداً حاجت بعرض شد که صریحاً اذن کشیدن غلبان و غیره را داده و ضمناً اظهار دعا گوئی از این مرحمت ملوکانه بفرمائید و خدمت حضرت اجل را هم در ملت و دولت منظور داشته باشید.

(الداعی المخلص - حسن آشتیانی)

تلگراف آقا سید علی اکبر تفرشی

کرمانشاهان - بغداد - بتوسط حاج عبدالرحیم و کیل الدوله. بشرف عرض حجة الاسلام آقای حاج میرزا محمد حسن ادام الله افاضته میرساند که آنچه جناب شریعتمدار ملاذ الاسلام بعرض

رسانیده اند مطابق واقع میباشد انشاء الله مرحمت فرموده تجویز شربت تن و تشکر از مراحم ملوکانه خدیوانه خواهند فرمود .

(خادم شریعت مطهره - علی اکبر حسینی تفرشی)

تلگراف آقا شیخ فضل الله

کرمانشاهان - بغداد - بتوسط حاج عبدالرحیم - خدمت حضرت مستطاب حجة الاسلام والمسلمین ادام الله تعالی ظله - عرض میشود که چون سابقاً بحسب حکمی که از جناب مستطاب عالی سمت انتشار پذیرفت در نهی استعمال دخانیات بمجرد استماع ، عامه مسلمین اطاعت نمودند و بکلی ترک کردند و فعلاً نیز متروکست از آنجا که ذات اقدس همایون علیحضرت قدر قدرت شاهنشاه دین پناه ابدالله شوکته همواره بتبعیت قواعد دین مبین کمال اهتمام و بذل جهد میفرمایند بتوسط حضرت مستطاب اجل اشرف وزیر اعظم آقای امین السلطان و کفایت ایشان استدعای حضرت عالی و رعایت رعایای ممالک محروسه ایران رأفت و مرحمت فرمودند امتیاز انحصاریکه بغارجه مرحمت شده بود موقوف و ید خارجه را از تصرفات دخانیات ایران در داخله و خارجه کوتاه و مسلوب الاختیار فرمودند و حسب الامر اقدس اعلانات شافی بعموم رعایا شد که با کمال امیدواری بمرام ملوکانه بدعا گوئی و کسب تجارت خود کما فی السابق من غیر تفاوت باشند و سابقاً بنحو اختصار تلگرافی دایر بتشکرات عرض شده بود چون فعلاً رفع مانع بکلی شده و بالمره امتیاز را برداشته امر بعد خود کما فی السابق رسید مستدعی از حضرت عالی آنکه بعبارت صریح واضح بعد از تشکر از مراحم ملوکانه اجازه بفرمائید که خلق مشغول استعمال دخانیات کما فی السابق باشند و از مکاسب خود باز نمانند و مشغول بدعا گوئی سلامت ذات اقدس همایون شاهنشاه دین پناه متع الله المسلمین بطول بقاء دولت باشند و این عرایض صادقانه از احقر فضل الله نوری است بنشان و علامت تفویض و کالت مطلقه در امر مرحوم حاج محمد علی اصفهانی شهیر بتاجر شاهرودی . فوراً جواب لازمست سلام علیکم ورحمة الله وبرکاته (شیخ فضل الله نوری)

تلگراف آقا سید محمد رضا طباطبائی

کرمانشاه - بغداد - بتوسط جناب وکیل الدوله دام مجده - خدمت جناب مستطاب حجة الاسلام والمسلمین آقای حاج میرزا محمد حسن ادام الله ظله عرض می دارد . مسئله انحصار دخانیات همان قسم است که آقایان عظام سلمهم الله مشروحاً معروض داشته اند فی الحقیقه بندگان اقدس همایونی خلد الله ملکه و سلطنته در آن مرحمت تمامی بعموم ملت ایران تفضل فرموده و کلیه این فقره صورت قدیم شد و حضرت اجل اشرف وزیر اعظم آقای امین السلطان دام اجلاله لازمه جد و جهد را در رفع اینکار بعمل آوردند اکنون استدعای همه آنست که معجلاً اجازه استعمال تنباکو و تن را مرحمت فرمائید که در تأخیر اجازه خدا نخواستہ فسادى مرتب نشود با احتمال اینکه جناب آقای آقا سید محمد اخوی بسمت کربلا مشرف شده باشند مستقیماً جسارت شد .

(اقل خدام اهل علم - سید محمد رضا)

تلگراف آقامیرزا زین العابدین امام جمعه طهران

بغداد - بتوسط حاج عبدالهادی تاجر استرآبادی - خدمت حضرت حجة الاسلام والمسلمین آقای حاج میرزا محمد حسن دام ظلّه العالی در فقره دخانیات تفصیلی واقع گردید که عرضش حضور عالی لازمست سواد دستخطی از حضرت عالی معروف گردید که عین عبارت اینست :

« بسم الله الرحمن الرحیم - الیوم استعمال تنباکو و تنن بای نحوکان در حکم مجاربه با امام زمان صلوات الله علیه است »
(حرره الاحقر - محمد حسن الحسینی)

بعضی گفتند دستخط حضرت عالی این نیست بعضی گفتند هست چون نیست بحضرت عالی داده شده بود شاهنشاه اسلام پناه بجناب امین السلطان امر فرمودند امتیاز دخانیات بکلی موقوف و برداشته شود و بحالت اولیه رجوع گردد و بزرمت زیاد امتیاز و انحصار دخانیات را از خارجه و داخله برداشتن و داعی و سایر آقایان علماء بشکرانه این مرحمت تلگرافی حضور حضرت عالی عرض نمودیم جواب رسید چون تصریح نسبت بحلیت غلیان نشده بود بین عوام غائله مرتفع نشده است حال لازم شد تلگرافاً عرض کنم که چنانچه غلیان حرمت ابدی دارد تلگراف فرمائید که دیگر احدی غلیان نکشد و چنانچه اصلاً حرمت نداشته و یا بعد از رفع علت و برداشتن امتیاز حرمت پیدا کرده نیز مفصلاً تلگراف فرمائید که جمیعاً اطاعت نموده و رفع تردید و فساد عوام بشود تعلیقهای که در حق جناب شریعتآب آقای حاج سیدعلی اکبر سلمه الله تعالی فرموده بودید کتباً جواب عرض کرده ام علاوه بر این تلگراف که میفرمائید جواب این عریضه را نیز کتباً دستخط مبارک باذن و رخصت یا حرمت غلیان و منع مفسدین فرمائید که لازم است .

« جواب مکتوبی که امام جمعه نوشته است چون محتوی بر مطالب »

« تاریخی است در این مقام درج مینمائیم »

مکتوب امام جمعه بحضرت آیه الله شیرازی

بشرف عرض عالی میرساند - تعلیق شریفه حضرت حجة الاسلام عالی مدظله که بداعی مرقوم فرموده بودند زیارت نمود و کمال مسرت از سلامت وجود مقدس حاصل گردید حضرت احدیت جل اسمه را بتمام نعمائیکه باهل اسلام عنایت فرموده شکر میکنم خصوصاً بنعمت وجود مبارک حضرت عالی که باهل اسلام عنایت فرموده سلامتی وجود مبارک را از درگاه احدیت مشکت میکنم که بحمدالله ترویج شرع با آن وجود مبارک است . در فقره جناب شریعتمدار آقای آقا سیدعلی اکبر سلمه الله تعالی اظهار مرحمت فرموده بودند خداوند شاهد حالست که از وقتی که واقعه ایشانرا شنیدم در اصلاح آن کوتاهی نکردم و آنی آسوده نبوده ام و بعد از آنکه بسمع مبارک اعلی حضرت اقدس همایونی خلدالله ملکه رسید که با ایشان این نوع حرکت شده است نهایت افسردگی بر ایشان دست داده است و در صدد تلافی و اصلاح برآمدند و جناب اجل افخم عالی وزیر اعظم دام اقباله هم نهایت اهتمام را در اصلاح این مسئله فرمودند، بجعل اکاذیب خاطر شاهنشاه اسلام پناه را از مفسده مشوش نموده عرض

نموده بودند که جناب سید در منبر صریح گفته که تمام فرنگیها که در شیراز هستند باید کشت و جمعی را ایشان برای کشتن فرنگی و خلاف مذهب در دور خود جمع آوری نموده قلب مبارک شاهنشاهی را مشوش ازین فقرات نمودند این بود که همین قدر تلگراف فرمودند که جناب آقای معظم بزیارت عتبات مشرف شوند چند وقتی در شیراز نباشند کسانی که سابقه عداوت با ایشان داشتند آن حرکات خلافی که بسم مبارک رسیده و نسبت بجناب ایشان کردند و خدا و رسول و ائمه را بغضب آوردند خداوند آنها را لعنت کند که برای چند روز دنیا اینقسم حرکات میکنند و سید بزرگوار را باین صدمات میاندازند از برکات اجداد طاهرین و توجه خاطر مبارک امیدوارم که امور جناب ایشان بعد از ورود بطریق دلخواه حضرت عالی و ایشان انجام داده شود ولی همین قدر عرض میکنم و لازم دانستم که جسارت کنم که قلب مبارک شاهنشاه اسلام پناه راضی باین قبیل امورات که عرض شده و میشود نبوده و نیست و هرگز باینکه کفر باسلام غلبه پیدا نماید نبوده و نیست و نخواهد بود. و همچنین جناب اجل و زیر اعظم دام علاه که در این جوانی معرتی و میری از کافه معاصیست و مطیع شرع و شریعت، و اخلاصی نسبت بسادات خاصه دارد که هیچیک از دولتیان مثل او نیستند (۱) و هر امریکه از حضرت عالی نسبت بایشان صادر بشود در اطاعت و اجرای آن حاضر بوده و هستند در رقیه مبارکه که بداعی مرقوم فرموده بودند اظهار مرحمت و عنایت هم بایشان فرموده بودند لهذا لازم دانست که بعضی از حالات ایشان را بر عرض عالی برسانم و خود ایشانهم عریضه محض اظهار ارادت و اخلاص بحضور مبارک عرض نموده اند چنانچه صلاح دانند جواب عریضه ایشانرا مرحمت فرمایند که بیشتر مایه ارادت ایشان خواهد شد. منتظر صدور اوامر و نواهی حضرت عالی بوده و هستم خداوند وجود مبارک را از برای اهل اسلام پاینده بدارد. (الامر العالی مطاع و اسئلكم الدعاء)

در نوزدهم ماه جمادی الاولی (۱۳۰۹) چند تلگراف از سامره

رسید که عیناً درج میشود

تلگراف حضرت آیه الله میرزای شیرازی

بحضرت حجة الاسلام میرزای آشتیانی

سرکار شریعتمدار افتخار المجتهدین العظام عماد الاسلام آقا میرزا محمد حسن سلمه الله تعالی - تلگراف جناب عالی و سایر علماء اعلام در باب رفع دخانه رسید اگرچه بر ارحام ملوکانه و التزام شاهنشاه دین پناه خلد الله ملکه باحکام شرع و فرموده جناب عالی و سایر علماء کثر الله امثالهم کمال وثوق و اعتماد هست ولی چون تلگراف در اینوقت محل اعتماد نیست، متوقع آنکه بخط شریف تصریح فرموده که اختصاص بالکلیه از داخله و خارجه بحسب واقع از ایران مرتفع و دست اجانب را از اینعمل بالمره قطع نموده اند

(۱) وقتی که مثل امام جمعه کسی را، اینگونه ترویج و تعدیل نماید از مثل امین السلطان فاسقی و ظالمی که او را بمرتبه عصمت رسانیده است دیگر ما از سایرین چه بنویسیم همین مدایح بی مأخذ بود که ما را بآنروز نشانید.

و احتمال عود و تبدیل و تبعیض بهیچوجه نیست تا سبب خاطر جمعی اینجانب شود والا بموجب شریعت مطهره استعمال دخانیات جایز نیست و حکم بحرمت کماکان برقرار است تغییر نخواهد یافت .
(محمدحسن الحسینی)

تلگراف حضرت آیه الله میرزای شیرازی

بجناب امام جمعه طهران

جناب مستطاب ملاذالانام ظهیر الاسلام آقای امام جمعه سلمه الله تم - تلگراف جنابعالی درباره دخانیه رسید از صدور حکم سابق و ارتفاع آن سؤال فرموده بودید بلی سابقاً حکم کرده ام و هر چند

جنابعالی و سایر علماء اعلام تصدیق بر رفع اختصاص فرموده اند و نهایت اطمینان و سکون نفس بمعدلت و حسن نیت اعلی حضرت ظل الله عز نصره دارم ولی بجهت عدم اعتماد بر طریق تلگراف در این اوقات فعلاً رخصت موقوفست بر اینکه از طریق معتبر و فکر واقع ، حال بر خود حقیر معلوم شود و خود اخبار میکنم والا حکم بحرمت کما فی السابق باقیست . رقیمة شریفه که در امر جناب مستطاب شریعت مآب آقا سید علی اکبر فرموده بودید و مشتمل بود بر رقیمة جناب مستطاب اجل آقای امین - السلطان دام اقباله رسید اقدامات و اهتمامات جناب اجل موجب امتنان شد از صدق نیت و حسن فطرت ایشان همین قسم مترقب بوده هست و انشاء الله تعالی در پیشرفت مقاصد راجعه بصلاح دین و دولت بااستمداد از توجهات امام عصر (عج) کمال همراهی و مساعدت خواهند فرمود . جواب کتبی انشاء الله با پست میرسد .

میر سید زین العابدین امام جمعه تهران و داماد ناصر الدین شاه

از وصول این جوابها که بدین صراحت و وضوح در منع از دخانیات تأکید و تشدید شده بود بر تشویق و اضطراب اولیای دولت افزوده این بود که اولیای دولت اظهار این تلگرافات را موافق صلاح وقت ندانسته بتلگرافخانه دارالخلافه و سایر تلگرافخانه های بلاد محروسه قدغن اکیدی شد که در اینخصوص هر تلگرافی که منافی مقاصد حالیه دولت باشد پنهان داشته اصلاً اظهار ندارند لهذا تلگرافاتی که در اینخصوص از جانب حجة الاسلام سایر بلاد محروسه نیز فرستاده شد همه جا مأمور تلگرافخانه پنهان داشته و تا این غائله در میان بود اظهار ننموده اند . صورت پاره ای از تلگرافات را که بوسایلی چند بدست آورده ایم عیناً درج مینمائیم .

تلگراف تبریز

تبریز - جناب مستطاب شریعتدار ملاذالانام ظهیر الاسلام آقای حاج میرزا جواد آقا دام علاه - از آذربایجان سؤالاتی از حکم حقیر بحرمت استعمال دخانیات رسیده بلی حکم کرده ام ولی اکنون تغییر نیافته و برقرار است و تا خبر محقق برفع حکم از خود حقیر بجناب عالی نرسد البته امر باستمرار ترک بالمره خواهید فرمود (محمد حسن العسینی)

تلگراف باصفهان

اصفهان - جناب مستطاب شریعت مآب آقای حاج شیخ محمد تقی سلمه الله تم . از اصفهان سؤالاتی از حکم حقیر بحرمت دخانیات شده بود بلی حکم کرده ام و فعلا حرامست و تا رفع ید فرنگی بالمره از داخله و خارجه بطریق تحقیق معلوم نشود و خود اخبار برفع نکنم حکم منع باقی و اجتناب لازم و رخصت نیست . (محمد حسن العسینی)

تلگراف بشیراز

شیراز - جنابان مستطابان شریعتداران آقامیرزا محمد علی و آقا شیخ محمد حسن سلمه الله تم - سؤال از حکم حقیر بحرمت استعمال دخانیات فرموده بودید . بلی حکم کرده ام و فعلا حرامست و تا رفع ید فرنگی بالمره از داخله و خارجه بطریق تحقیق معلوم نشود و خود اخبار برفع نکنم حکم منع باقی و اجتناب لازم و رخصت نیست . (محمد حسن العسینی)

تلگراف بکرمانشاه

کرمانشاهان - جناب مستطاب عمده العلماء العظام آقای حاج آقا سلمه الله تم (الی آخر مثل سابقست)

تلگراف یزد

یزد - خدمت سرکار شریعتدار آقای آقامیرسید علی مدرس دام علاه - از تفصیل احکام محکمه بندگان حضرت مستطاب حجة الاسلام دام ظلّه العالی بحرمت استعمال دخانیات بای نحو کان البته اطلاع دارید ولی اکنون بر حکم باقیند و مقرر فرموده اند که مادام که رفع امتیاز بالمره از داخله و خارجه بطریق تحقیق بر خودشان محقق نشود و اعلام جدید برفع حکم نفرمایند حکم بحرمت باقی و اجتناب لازم و رخصت نیست . دستخط مبارک بهمین مضمون خواهد رسید . (حسین النوری)

تلگراف بسبزوار

سبزوار - جناب مستطاب عباد الاسلام آقای آقا میرزا ابراهیم شریعتدار دام علاه - چون بجهت مفاسد مداخله اجانب در بلاد اسلام بندگان حضرت حجة الاسلام دام ظلّه العالی حکم بحرمت استعمال مطلق دخانیات بای نحو کان فرموده اند که البته باطلاع جناب عالی رسیده محض اعلاء کلمه حق عرض میشود که فعلا هم حکم بحرمت باقیند و تا رفع مداخله آنها از داخله و خارجه بخودشان محقق نشده اعلام بر رخصت نفرمایند حکم بحرمت باقی و اجتناب لازم و رخصت نیست . (حسین النوری)

تلگراف بطهران

تاریخ ۱۵ جمادی الاولی (۱۳۰۹)

جناب شریعتمدار آقا شیخ فضل الله نوری سلمه الله تعالی - از طهران جمعی سؤال نموده اند از حکم حضرت حجة الاسلام در خصوص دخانیات ، عجب است ، بلی حکم صادر مجدداً هم بدستخط مبارک بایست میرسد .
(حسین النوری)

دراواخر ماه جمادی الاولی ۱۳۰۹ مقاله سودمندی از طرف یکی از علماء نوشته و بدر دیوارها چسبانیده و در مدارس و مساجد انداخته که صورت آن از اینقرار است :

مقاله ملی

بسم الله الرحمن الرحیم - در مسئله تن و تنباکو و شخص مستأجر انگلیسی و حکایت منع از استعمال آنها که منتسب بر رؤساء ملت گردیده است منباب مقدمه عرضه میدارد که از اصول موضوعه و مسلمات تمام ارباب عقولست که باید شخصی که مالک نقطه ای از نقاطست سد احتمالات ورود اجنبی را بر آن نقطه بنماید حتی هر گاه عاقل احتمال بدهد فلان که اقرب مردست باو ، اگر چندی در خانه او بنشینند اظهار مالکیت خواهد نمود و اخراج نتوان کرد مگر بمشقت ، فرمود از اول ممنوع از دخول خواهد بود چه رسد باینکه اگر کسی دشمن قوی پنجه داشته باشد و احتمال بدهد شاید شیخون بخانه او بزنند یا در صدد قتل او بر آید ویرا راحت نشاید و ثقیات و ثغور آنخانه را کمال محافظت و مراقبت باید بنماید و دیگر آنکه الملك عظیم از شیم نفوس و مسلمات ملوکست چه بسیار عقود و عهدود نبود بسته شد و بصلاح حفظ مملکت و سلطنت در انتقاض آن منتقض گردیده و دشمنان را با بمان مغلظه مطمئن ساخته پس از استیلاء از پایش در آوردند . و دیگر قطع حاصل از تجربه که عبارت از تکرار مشاهده است از اصول برهان و امور قوی بینانست و بتکرار مشاهده از حالت اهالی انگلیس و مکرو خیال آنها نسبت با اهالی هندوستان و مصر و سایر جاها واضح و هویدا کالشمس فی وسط السماء گردیده که قرارداد آنها پایه اصلی ندارد چنانچه در بدو ضبط هند باسم تجارت رعایای آنجا را تبعه ساخته و از خود هم جماعتی منضم نموده بالاخره بدون زحمت منازعه بر تمام مملکت استیلاء یافتند و به قرارهای اولیه وفا نمودند ، مصر را هم بهمین نهج مقهور ساختند و الآن آن نابکاران در صدد ضبط و بردن مملکت ایران بر آمده اند اعاذنا الله تعالی من ذلك از طرف فارس که اول ثغور اسلامست راه را مفتوح ساخته و در سرحد خراسان که از موقوفه قدیمه آستان ثامن الائمه (ع) است بنای شهر آن تفصیل گذاردند و اسباب و آلات جنگ در آن نقطه بنحو تمام و اکمل فراهم آوردند مستأجر تنبا کورا چه واداشته که همچو بنای عظیمی با اسم محل تنبا کور در نقطه باغ ایلخانی که مشرف بر تمام شهر و ارک و سایر نقاط این شهر است بنماید . قریب چهار ذرع عرض دیوار از گچ و آجر ساخته اند مانند کشتی زره پوش توپ بر او گردش میکند باینکه برای او ممکن بود سرای امین الملك را خالی از اغیار اجاره نماید از کجا با اشاره دولت آنها نباشد . بلکه مظنون اینست که تمام این مخارج گزاف از مالک مملکت آنها است والا تاجر را چکار بهفت کرویرا دوازده کرویر مخارج اجاره داری بنماید . کی میتواند اصل مایه خود را از این اهالی فقیر ایران دریافت دارد . از کجا میتواند اطمینان تحصیل نمود که در بارهای قماش و تنباکو و غیره توپ و تفنگ باین محل حمل ننماید که در مقام حاجت بکار برند و تمام شهر را در آن واحد خراب و منهدم سازند . باسم مفتش تاسی تومان بسر کردها دادن و غلامها در اطراف مهیا ساختن

دلیل واضحیست بر طول آمال و بلندی خیال و دفع ضرر مظنون بلکه محتمل عقلاً لازم و از آنجا که امام عصر حجت بن الحسن (عج) را توجهی نداشت بشیعیان و بقاء سلطنت سلطان ایران چنانکه متکلمین فرمایند وجوده لطف و بقاءه لطف آخر از بابت لطف جاری فرمود بقلم شریف جناب مستطاب قبله الانام حجة الاسلام آقای حاج میرزا محمد حسن شیرازی دام ظلّه العالی که از خواص بندگان امام همام خدا و شیعیان امام (ع) است و قریب نود سال در خدمتگذاری شرع مبین و ترویج دین خانم النبیین (ص) زحمت بلانهای کشیده و متوسل بناحیه مقدسه امام زمان گردیده که (الیوم استعمال تنباکو و تنبای نحو کان در حکم محاربه با امام زمانست) و الحق اینکلمه جامعه شریفه که مشتمل بر معانی کثیره است داخل در امثال توقیعات رفیع و الفاظ صادره از لسان صاحب الزمان (ع) است و چنان ایهت واقعی در قلوب و ضیع و شریف و عالم و جاهل افکند که با هزار توب و تفنک ممکن نبود ممانعت این خلق را از شرب دخانیه کرد. گویا منادی امام عصر (عج) ندا در داد که (ای مطیعین امام (ع) حفظ اسلام موقوف بعدم استیلای کفار است) و لن یجعل الله للکافرین علی المؤمنین سیلاً دادن تنباکو و تنب بدست کفار مثل سایر چیزها سبب استیلاء و رخنه و کثرت نفوذ آنها است و بالمآل سلطنت شیعه به ید بد آنها قرار خواهد گرفت پس چیزیکه ممکن الترس است باید تمام مردم فعلاً ترک کنند لعل الله یحدث بعد ذلك امرأ و حفظ بیضه اسلام داخل در اصول و فرائض عینیّه است بر تمام آحاد مسلمانان با عدم من به الکفایه واجب عینی است و اصل مسئله ما داخل در احکام و موضوعات مستنبطه نیست تا اینکه اطاعت آن تنها بر مقلدین واجب باشد بلکه از قبیل حکم در موضوعات صرفه است که اطاعت حکم حاکم شرعی مطاع بر مجتهد دیگر و مقلدین لازم و متعین است بمقتضای فرمایش حضرت صادق (ع) (اذا حکم بحکمنا فلم یقبل منه فانما بحکم الله استخف و علینا ردّ علیه رادّ علی هذا الشک بالله تعالی) مثل حکم جناب حجة الاسلام میرزا ادام الله ظلّه العالی حکم حجت امام عصر است بر خلق و نقض حکم ایشان نقض حکم امام (ع) است و وسوسه و بودن حکم از جناب ایشان مثل وسوسه در قرآنست که آیا کلام خلقت یافرمایش خالق گذشته از اینک خط و مهر ایشان بالعبان دیده شده است اینکلمه شریفه نظیر توقیعات رفیع است که برای عالم ربانی که داخل در مراتبین و اهل الله و خواص اولیا است ورود نمود و انقطاع سفارت در غیبت کبری منافی با ورود توقیع بر خواص نیست چنانچه بر شیخ مفید و دیگران نازل گردید. نمود بالله من سیئات العمل و قبح الزلل و به نستعین.

این مقاله نیز در رفع شکوک و شبهاتی که در اینخصوص باذهان

مردم عوام جاداده شده خیلی مؤثر و مفید افتاد

صورت اعلانی روز جمعه بیست و سوم جمادی الاولی سنه ۱۳۰۹ بدیوار شمس العماره و سایر گذرها و مجامع شهر چسبانیده بدین مضمون که :

بر حسب حکم جناب حجة الاسلام آقای میرزای شیرازی یوم دوشنبه آتیه جهاد است مردم مهیا شوید.

این شایعه شورانگیز دروغین بزودی در شهر منتشر گردیده عامه مردم را مهیج گردید مردم راستی بخيال جهاد افتادند در صدد کارسازی تهیه و تدارک و فراهم کردن اسلحه برآمدند و آذوقه جمع و فراهم آوردند. مردمان در مقام وصیت و وداع با اهل و عیال خودشان بناله صدا بلند نمودند فرنگیانی که مقیم دارالخلافه بودند از سفرها و غیرهم همگی از این معنی سخت مضطرب

و پیریشان شده برای حفظ خودشان از دولت در اینخصوص امنیت و اطمینان طلبیدند که ما با اطمینان دولت بدین مملکت آمده ایم اکنون که مردم ملت را حکم بجهاد آمده و رعیت در خیال شورش و ستیزگی با دولتند تکلیف ما چیست و از طرف حفظ خودمان چگونه و بچه وسیله مطمئن باشیم اولیای دولت که درباره خود و حرمرای سلطنتی و سایر اجزاء سلطنت بغایت مضطرب و هراسان بودند از این اطمینان خواستن خارجه نیز چند درجه بروحشت و اضطراب ایشان افزوده لذا از یکطرف مستمسک باذیال علماء گردیدند که این شایعه را تکذیب کنند از یکسو مجلسی در دربار تشکیل دادند که صورت آن مجلس از اینقرار است :

اجزاء حضار مجلس از طرف ملت (جناب آقا میرزا حسن آشتیانی - جناب آقا سیدعلی اکبر تفرشی - حاج شیخ فضل الله نوری - جناب امام جمعه - جناب آقا سید محمد رضا طباطبائی - جناب آقا سید عبدالله بهمانی - جناب آخوند ملا محمد تقی کاشی) اجزاء حاضرین مجلس از طرف دولت (نایب السلطنه کامران میرزا - وزیر اعظم امین السلطان - حاج امین السلطنه - امین الدوله - مشیر الدوله - قوام الدوله - مخبر الدوله) .

از جانب ناصرالدینشاه صورت فرمان امتیازنامه عمل این امتیاز را بمیان گذارده که بر حسب امر همایونی شما که علماء شریعت و رؤسای ملت هستید صورت این امتیازنامه را ملاحظه بفرمائید و درخصوص قرارداد عمل این امتیاز هرگونه تعهد و شرطیکه دولت بموجب این امتیازنامه بر خلاف مقاصد ملت و احکام شریعت ملتزم گردیده تغییر بدهید شروع بخواندن امتیازنامه کردند نخستین کلمه که عنوان فرمان این عمل در صدر این نامه نوشته شده کلمه (منوبل) است اولیای شریعت نخست از معنی این کلمه پرسش نمودند جواب گفته شد این کلمه لفظیست فرنگی و بر حسب وضع این لغت در اصل معنی امتیاز و انحصار است (منوبل) خرید و فروش تنها کو یعنی انحصار معامله تنها کو و تنن مملکت بشخص صاحب امتیاز بطوریکه معامله این اجناس مخصوص او باشد و در مملکت هیچ کس را حق این معامله جز باذن و اجازه او نباشد و صاحبان این اجناس مجبوراً باید با و بفروشند و بدیگری نمیتوان فروخت . پس از شرح و تفسیر این کلمه اولیای ملت فرمودند که این نخستین التزامیست که در این امتیازنامه بر خلاف احکام شریعت و اصول مسلمة ملت واقع شده است (الناس مسلطون علی اموالهم) در شریعت اسلام مالک در مال خود صاحب اختیار است مالک را از هیچ روبرو مالش جبر و قهر نتوان نمود . بنای حک و اصلاح شد . این کلمه اولین باید حک شود اولیای دولت در اینخصوص که اصل عنوان این عمل و تمام مطلب و مدعای ایشان بود بکوشش افتاده که بلکه بتوانند بمداخته و صورت سازی یک نحو کلاه شرعی بر سر این عمل گذارند و بعضی از منتسبان بشریعت که در باطن کمال موافقت و همراهی را با خیالات ایشان داشتند نیز در مقابل علماء بنای لم ولا تسلم را گذاشتند علماء نیز در این مقام سخت ایستاده که ما پیغمبران مشرّع و شریعت آور نیستیم تا بتوانیم حرامی را حلال کنیم و طیفه ما علمای اسلام تنها بیان حلال و حرام شریعت اسلام است حکمی که در اینخصوص در شریعت اسلام مقرر گشته همانست که بیان شد، از اینگونه جوابهای سخت علماء ابواب هرگونه مداخته بر اولیای دولت بسته شده عرصه از هر جهت برایشان تنگ گردید این بود که امین السلطان جان مطلب را اظهار نمود که آقایان بی پرده میگویم اعلیحضرت شاهنشاهی صریحاً

فرموده‌اند تغییر و تبدیل این امتیازنامه از هیچ‌رو دولت را ممکن نتواند بود اینمعنی محال و ممتنع است شما از اینمعنی قطع نظر نموده فکر دیگری بکنید . علماء نیز در کمال صفا گفتند ما هم می‌برده می‌گوئیم حرام شریعت اسلام را از هیچ‌رو نمیتوانیم حلال نمود مساعدت با دولت درخصوص این امتیازنامه از ما نیز محال و ممتنع است علاوه بر اینکه غرض دولت از انعقاد این مجلس هر گاه تدبیری برای برداشتن منع و متارکه دخانیات است شما خود میدانید که در این منع ما را از هیچ‌رو مدخلیتی نبوده و نیست . از جانب رفیع الجواب حضرت حجة الاسلام که نایب امام و حکم جنابش دربارهٔ مجتهد و مقلد نافذ و واجب الاتباع است درس^۱ من رأی حکمی بمنع استعمال دخانیات بتفصیلی که میدانید شرف صدور یافته و این حکم بمجرد رسیدن در کمتر از نیمروز در این بلد همه جا شایع و همه کس اطاعت نمود ما نیز در اینخصوص مانند سایر مردم اطاعت نمودیم . اولیای دولت از این در راهی بمقصد نیافته از در تهدید بدر آمدند مشیرالدوله خطاب بعلما کرده و گفت آقایان این امر برای شما خوبی ندارد . آقا سید علی اکبر تفرشی از این سخن تهدید آمیز برآشت که این نامربوطها چیست چه معنی دارد چه می‌کنند ما را . قوام الدوله بسخن در آمد و گفت برداشتن این امتیاز محال و ممتنع است باز جناب آقا سید علی اکبر گفت ، (گویا رئیس دخانیات ورژی شما باشد) امین السلطان گفت خیر ایشان جناب قوام الدوله وزیر امور خارجه میباشد . جناب آقا سید محمد رضا فرمود اگر این حکم را دولت داده است که باید بامضای ملت باشد و اگر شخص شاه داده است که حتی نداشته و ندارد . اولیای دولت که عرصه را بر خود تنگ یافته از خواندن امتیازنامه صرف نظر کرده شروع بقرائت تلگراف کردند که سابقاً نگارش یافت بالجمله پس از مذاکرات بسیار امین السلطان از طرف علماء و کالت گرفت و متعهد شد که بر حسب و کالت از جانب علمای ملت در فسخ و ابطال این عمل اقدامات مجد^۲انه بکار برده و بقدر امکان در دفع این امتیاز کوشش نموده از هیچ‌رو فرو گذاری نکنند مشروط بر اینکه علماء هم پس از رفع این امتیاز درخصوص اباحهٔ دخانیات و تکذیب اعلان جهاد مضایقه روا ندانسته . مجلس بدینجا ختام یافت .

آن مقاله و این اعلان باعث شد که سفیر روس هم در سفارتخانهٔ روس مجلسی بعنوان ضیافت تشکیل داد که ما صورت آن مجلس را درج مینمائیم لکن در این مقام بهتر اینست که صورت امتیازنامه را هم درج کنیم و هذا صورته .

صورت امتیازنامه

صورت فرمان امتیاز تنباکو و تنن منوبل خرید و فروش و ساختن در داخل یا خارج - کل تنن و تنباکوئیکه در ممالك محروسه بعمل آورده میشود تا انقضای مدت پنجاه سال از تاریخ امضاء این انحصارنامه به (ماژور تالبوت) و بشرکاء خودشان مشروط بشرایط ذیل مرحمت و واگذار فرمودیم .

فصل ۱

صاحبان این امتیازنامه همه ساله مبلغ پانزده هزار لیره انگلیسی بغزانه عامره اعلی کارسازی خواهند نمود از اینک از اینکار نفع ببرند یا ضرر این پول هر ساله در پنج ماه از سال گذشته پرداخته میشود .

فصل ۲

فقط محض تعیین از تنبا کو و تننی که در ممالك محروسه بعمل آورده میشود صاحبان این امتیاز ثبت از زارعی که میخواهد عمل زراعت این امتیاز را بکنند نگاه خواهند داشت و دولت علیه بحکم محلیه حکم اکیدی خواهد فرمود که زارعین تنبا کو و تنن را مجبور بدادن ثبت نمایند و اذن و اجازه نامعیه از برای فروش و معامله و غیره تنن و تنبا کو و سیگار و سیگارت و انقبیه و غیره حق خالص صاحبان این امتیاز است و احدی جز صاحبان این امتیاز نامه حق صدور اجازه نامه جات مزبوره ندارند و نخواهند داشت اصناف تنن و تنبا کو فروش که مشغول این حرفتند در کسب و معاملات داخله خود برقرار خواهند بود مشروط بداشتن اجازه نامه که دارنده امتیاز خواهد داد .

فصل ۳

بعد از وضع جمیع مخارج متعلق باینعمل و تقسیم صدو پنچ سرمایه خودشان بین صاحبان این امتیاز یک ربع منافع باقیمانده سال بسال تسلیم خزانه عامه اعلی خواهند نمود دولت ایران حق واریسی بدفاتر هر سال آنها خواهد داشت .

فصل ۴

جمیع اسباب کارخانه و ملزومات اینکار که صاحبان این امتیاز داخل ممالك محروسه می آورند از جمیع عوارضات گمر کی و غیره آزاد خواهد بود .

فصل ۵

حمل و نقل تنن و تنبا کو در ممالك محروسه بلا اجازه صاحبان این امتیاز ممنوعست مگر آنچه که مسافرین برای استعمال یومیه خودشان همراه داشته باشند .

فصل ۶

صاحبان این امتیاز باید جمیع تنن و تنبا کوئی که در ممالك محروسه بعمل آورده میشود ابتیاع در عوض آن نقد کار سازی نمایند تا آن درجه که قابل استعمال باشد باید تمام تنبا کو و غیرها که فعلا موجود است ابتیاع نمایند قیمت که باید بعمل آورنده یا مالک داده شود دوستانه بین عمل آورنده یا مالک و صاحبان این امتیاز قرار خواهد شد ولی در صورت عدم رضایت طرفین بحکمت مرضی الطرفین رجوع خواهد شد و حکم قطعی مجری خواهد شد .

فصل ۷

دولت علیه متقبل میشود که بهیچوجه علاوه و اضافه بر مالیات و عوارضات و رسوم گمرک حالیه درباره تنن و تنبا کو و سیگار و سیگارت و انقبیه تا انقضای مدت پنجاه سال از تاریخ امضای این امتیاز نامه ننمایند همچنین دارنده امتیاز و شرکای او متعهدند که تمام رسوماتی که بالفعل از تنبا کو عاید دولت علیه ایران میشود کماکان عاید گردد .

فصل ۸

هر کس یا کسانی که بخواهند از این فصل گریزی اختیار نمایند مورد سیاست و مجازات دولت

خواهند شد و هر کس یا کسانی که در پیش آنها خفیه تنباکو و تن و غیره بجهت فروش این معامله پیدا بشود نیز بجریمه و سیاست سخت دولت گرفتار خواهد شد دولت علیه حمایت و تقویت صریح هر چه تمامتر خود را درباره جمیع عمال صاحبان این امتیاز مرعی خواهد نمود و صاحبان این امتیاز تعهد مینمایند که بهیچ وجه از حقوق خود موافق این امتیاز نامه تجاوز نمایند .

فصل ۹

صاحبان این امتیاز مختار خواهند بود تمام حقوق یا امتیازات و یا تعهدات و غیره خود را بهر کس یا کسانی که میل دارند منتقل نمایند ولی قبل از وقت باولای دولت اطلاع خواهند داد .

فصل ۱۰

عمل آورنده یا مالک تن و تنباکو هر وقت تن یا تنباکوی خود را حاصل نمود باید خود بنزدیکترین وکیل صاحبان این امتیاز اطلاع بدهد که حاصل ایشان بچه مقدار است تا اینکه صاحبان این امتیاز نامه بتوانند تعهدات مقرر فوق را در فصل ششم بموقع اجرا گذارند و آن را بزودی اتباع نمایند .

فصل ۱۱

صاحبان این امتیاز حق نخواهند داشت اراضی اتباع نمایند مگر باندازه ازوم اجرای این امتیاز نامه بجهت انبار و مورد لزوم آن .

فصل ۱۲

زارعین بر طبق تفصیل شروط که از جانب صاحبان این امتیاز بهمراهی دولت مقرر میشود و محق میباشند که باندازه (فی) برای حاصل خود پیشکی بآنها داده شود .

فصل ۱۳

اگر از تاریخ امضاء این امتیاز نامه تا انقضاء مدت یکسال کمیانی اجزای آن تشکیل نشود و شروع بکار نشود این امتیاز نامه از درجه اعتبار ساقط و باطل خواهد شد مگر اینکه جنگه یا امثال آن که مانع تشکیل کمیانی باشد واقع شود .

فصل ۱۴

در صورت وقوع اختلاف مابین دولت علیه ایران و صاحبان امتیاز آن اختلاف رجوع بحکمت مرضی الطرفین خواهد شد و در صورت عدم امکان رضایت طرفین حکم اختلاف را رجوع بحکمت قطعی حکمی بتعیین یکی از نمایندگان دولت اتازونی یا آلمان یا اطیش مقیم طهران خواهد شد .

فصل ۱۵

این امتیاز نامه بدو نسخه مابین دولت علیه ایران و (ماژور تالبوت) بامضای اعلیحضرت همایون شاهنشاهی و ثبت وزارت امور خارجه مبادله شده و مضمون فارسی آن محل اعتنا خواهد شد . تاریخ مطابق (۲۸) رجب ۱۳۰۸

این امتیاز مشثوم را بدین تفصیل که مرقوم افتاد در فرنگستان تحصیل نموده بمقتضای آن

مال اندیشی و ایتاقی که انگلیسبانرا در کاراست برای استحکام کار خود که دیگر قابل نسخ نباشد حقوق و تمهیداتیرا که بموجب این قرارداد برعهده دولت ایران می‌داشته بچندین دست نقل و تحویل داده یائی نیز از سایر دول بزرگ اروپ در میان کشید بخیال خود تا آنجائیکه او را در امکان می‌کنجد مطلب را بزرگ کرد که دیگر دولت ایرانرا مجال فسخ و ابطالی نباشد و پس ازهمه این اساس بندیها و تمهید سایر مقدمات کار بفاصله هفده ماه از معاودت موکب هایونی بقر سلطنت جمعی از فرنگیان بنام هیئت کمیانی این عمل بآرزوی وصل جوئی مقصود عمده خودشان با اشتهاى هرچه صافتر بایران شتافتند دراثاتی همین مسافرت عبورشان باسلامبول افتاده صاحب روزنامه اختررا باریس این جماعت ملاقاتی دست داده روزنامه گرامی را دراینخصوص مقاله ایست که عیناً نقل میشود .

صاحب روزنامه مذکور میگوید مارا با صاحب امتیاز در اینجا ملاقاتی دست داد در آن ملاقات در خصوص شرایط امتیاز صحبتی در میان گذشت مومی الیه مدعی این شد که انحصار تنباکو و تن در ایران موجب منافع دولت و زراعت تجارتست پرسیدم که اولاً از منافع زراعت شرحی بیان نمائید که از این معنی چه فایده دارند گفت که زراعت بیش ازاین محصول را یا نسیه بتجار مملکت می‌فروختند و یا اینکه با چیت و کرباس مبادله مینمودند اما من پس از برداشتن محصول پول نقدخواهم شمرده جواب دادم که این دعوی بی دلیل و سخن ناتمامست زیرا که زراعت هموقت محصول را بنقد می‌فروختند سهلست که بسا میشد سه ماهه پیشکی هم از تجار پول میگرفتند که هنگام درك محصول جنس بدهند و فرقی اینست که آنگاه مرد زارع صد نفر مشتری داشت و ازروی رواج وقت مالش را بنحویکه دلش میخواست می‌فروخت حالا باید تنها یک نفر بفروشد آنهم بقبضتی که خریدار معین میکند پس این معنی موجب مضرت گردید نه منفعت بفرمائید منفعت دولت از این امر چیست گفت سالیانه بملاوه پانزده هزار لیره انگلیس ربع مداخل نیز بدولت عاید خواهد شد جواب داده شد که این نیز حرفیست سست بعلمت اینکه دولت عثمانی در صورتیکه تن ممالك محروسه خیلی کمتر از محصول تنباکو و تن ممالك ایرانست سالیانه از اداره (رزی) یعنی انحصار معادل هفتصد هزار لیره عثمانی میگردد خمس مداخل نیز بدولت عاید است (بین تفاوت ره از کجااست تا بکجا) و حال آنکه تنتی که بخارج میرود نیز از قید انحصار آزاد است یعنی هم زراعت میتواند بخارج بفروستند هم تجار حتی دولت نیز بملاحظه رفاه حال زراعت و تجار محصولیکه بخارج میرود حبه و دیناری گمرک نمیگیرد تا دست رعیت باز شده رغبت زراعت از کاشتن و پرورش دادن آن محصول نکاهد . بنابراین مبلغی که سالانه شما بدولت خواهید داد در جنب منافی که اداره (رزی) بدولت عثمانی میدهد وقتی ندارد یعنی اینهمه مداخل بکیسه خود شما خواهد رفت دست تجار هم که از امروز بالمره بسته شد بعلمت اینکه محصولی که بخارج خواهد رفت نیز داخل شرایط امتیاز است معلومست که صاحب امتیاز چندین تصمیمات در آورده مبالغی بام بخارج و منافع انحصار بدان افزوده آنگاه بتجار خواهد فروخت که هیچکس زیر آن بار نتواند رفت بجملاً ازاین انحصار و امتیاز منافی بملك و ملت عاید نخواهد شد سهلست که خیلی ضرر و خسارت از اینرو بمملکت وارد خواهد آمد که از حالا تعداد آن ممکن نیست

این قدر هست که در شرایط امتیاز خیلی سماح شده واسطه کار غفلت کرده است چنانچه امروز تنها انحصار برای تنباکوی اصفهان آنهم باستانی داخله مملکت چند تن از معتبران تجار ایران هستند که سالانه بیست هزار لیره بدولت میدهند پس از این یکی میتوان دریافت که در شرایط امتیاز آن چقدر سماح شده است افسوس است که اولیای دولت بجه ملاحظه زیر این بار گران رفته اند معلوم است در امثال اینکارها که هنوز در ایران رواج نگرفته مأمورین بی خبر از وضع کار که تا کنون امثال آنرا در ملک خود ندیده اند الته از میدان مردمان محیل و چرب زبان و خوش آمدگوی فرنگستان گوی نتوانند ربود معایب و مضرات اینکار نه چندانست که بنوشتن تمام شود عجالتاً باید سوخت و ساخت تا خدای خود بحال ملت ترحم فرماید .

مجلس ضیافت

پس از آنکه اعلان جهادیه منتشر گردید و مرتب بر آن مجلس علما و درباریان منعقد ، امین - السلطان متقبل گردید که امتیاز را مرتفع سازد و معامله را فسخ نماید آقایان هم متعهد شدند که شایعه جهادیه را مکذب شوند و در بالای منبر مرد مرا امر بصبر و تأمل و انتظار تا روز چهارشنبه ۲۱ ماه فرمودند و نیز بمردم رسانیدند که شما بپادشاه طرف میبایشد و استرداد حقوق خود را بجاهدید این مقاله و مجاهده را جهاد گفتن خطاست امام جمعه در بالای منبر بهمین مضمون نطق نمود که يك دفعه صدای زنها وضجه آنها بلند شد که امروز اگر مردان ما مانند زنان در خانه بنشینند ما زنان جامه مردان می پوشیم و حق خود را ازدست نمی دهیم این چه فرمایش است که میفرمائید ما نه بپادشاه طرفیم نه با کس دیگر ما اجراء حکم خدا را خواهیم این مذاکرات آقایان اگر چه قدری مردم را ساکت و آرام نمود لکن باز از وحشت و اضطراب آسایش نداشتند این شد که سفیر دولت روس مجلس بعنوان ضیافت ترتیب داده و سایر سفرای خارجه را بانضمام رئیس کمیانی امتیاز (آرسن) نام دعوت نموده همگی شان حاضر آن مجلس شدند پس از پذیرائی و ورودشان چون هنگام دور باده رسید صاحب منزل یعنی سفیر روس خود ابتداء نموده جامی بدست گرفت و این عبارت بگفت (بسلامت اتفاق کلمه ملت اسلام) و لاجرعه نوش جان کرد . حضار مجلس از استماع این کلمه که بر حسب رسم و عادت مردم فرنگستان این چنین کلمه در چنین موقعی کاشف از کمال اشتیاق و آرزومندی گوینده باین معنی است بغایت در عجب شده بدیهیست (سلامتی اتفاق کلمه ملت اسلام) گذشته از اینکه بکلی منافق مقاصد عموم فرنگستان است امروزه همان اتفاق کلمه ملت اسلام است که عرصه را بر همه مقیمین این شهر بدین حد تنگ گرفته .

سفیر روس چون آثار تعجب از ایشان مشاهده نمود بگفتار آمده که مرا از ترتیب این مجلس غرض جز این منظور نظر نبود که همگی شماها را در یک مجلس جمع آورده همین عبارت را بگویم و شرح دهم اگر رخصت فرمائید بی پرده سخن کنم گفتند همه گوشیم تا چه فرمائید آغاز سخن کرد که آقایان من ، امروزه معادل دو کرور مالیت از اجناس و معمولات فرنگستان از قبیل غلبان و سرغلبان چینی و بلور در جاهای خود موقوف و معطل مانده و حال آنها بالآل هم معلوم نیست چه خواهد بود

و سبب اینوضع اختلال آمیز همگی را معلومست که (آرسن) اینمرد صاحب امتیاز دخانیه عملی را برخلاف آئین مسلمانان با دولت گذرانیده و چون اینگونه عمل مطابق اصول اسلامی نبوده است رئیس اسلامیان که بمراحل از حدود ایران بیرونست رفع و ابطال اینعمل را در این دیده که مسلمانانرا از استعمال دخانیات ممتنع دارد در این مقام برآمده دو کلمه درخصوص منع مسلمانان از این عمل نوشت و فرستاد و این نوشته بمحض وصول در ظرف يك نیمروز در شهر باین عظمت همهجا منتشر گردیده و بمحض انتشار این يك دو کلمه نوشته تمامی مسلمانان با اینکه هنوز صحت و صدق این نوشته برا کثر و اغلب محقق نشده بود تنها با احتمال اینکه شاید صحیح باشد این چنین عادت پانصد ساله را يك دفعه چنانکه می بینند بالمره متار که نمودند حالا شما سفرای محترم که وکلای دول بزرگ اروپا هستید و بر حسب وظیفه و منصب بزرگ خودتان نظر در وجوه صلاح و فساد و منافع و مضار دولت و مملکت خود را در عهده دارید معین بفرمائید که منشاء این خسارت و ضرر و تدارک آنرا در چه میدانید . اینمطلب تاباین حد هنوز جزئیست و این مقدار ضرر را میتوان متحمل شد ولی هرگاه این مرد صاحب امتیاز اندکی دیگر این معامله را دنبال کند و آن مرد بزرگ اسلام نیز برای دفع طرف مقابل بنای تشدید در امر گذارده بنویسد که شرب چائی نیز همین حال دارد هیچ تصور کرده اید چه مقدارها مالیه از اجناس و معمولات فرنگستان که لوازم اینکار است از قبیل قند و چائی و سماور و قوری و سینی و استکان و نعلبکی و غیر اینها بالمره عاقل و باطل مانده تاچه پایه سکتة بکلیه تجارت فرنگستان وارد خواهد آمد اینهم گوئیم آسانست اگر این مرد مسلم القول بنویسد که تمامی امتعه و اجناسی که از فرنگستان حمل و نقل بایران میشوند کائنا ما کان حالش همین و استعمالش روا نیست بلکه مایحتاج مسلمانان باید مثل سابق از داخل مملکت فراهم شود شماره گرفته اید چندین باب بزرگ از تجارت تمامی دول اروپا از این رهگذر مسدود خواهد شد .

اینرا هم سهل گیریم هرگاه این شخص بزرگ نافذ الکلمه حکم بتی بدهد که بر مسلمانان حتم و لازمست که تمامی فرنگیانی را که در بلاد اسلام منتشرند همگی را باید قتل و اعدام نمود هیچ میدانید آنگاه چه خواهد شد و چه قدرها نفوس از تبعه دول اروپا در این مملکت عرضه دمار و هلاک خواهند شد و اینهمه نفوس تلف شده را آنگاه بچه میتوان تلافی نمود و حال آنکه می دانید موافق قانون تمامی دول متعده روی زمین هر نفر که در بلوای عمومی تلف شود خونس هیا و هدر خواهد رفت زیرا که مواخذه داشتن عمومی را در اینخصوص از آنرو که تلافی فاسد با فساد است نقض غرض و منافی مقاصد سیاسیه دول متعده خواهد بود .

بعد از این بیانات گفت نه تنها دولت متبوعه من در معرض اینگونه مخاطرات واقعت بلکه دول متبوعه شما که حاضرین این مجلسه حتی دولت انگلیس نیز در این مفساد و مضار شریک و سهم خواهند بود . من امروز شما خفته گانرا بیدار نمودم تا فردا هیچیک از شما را نزد دولت متبوعه خود عذری نباشد تا هنوز وقتست بیش از اینکه این فتنه چنان غلظت و اشتدادی گیرد که رشته چاره بالمره از چنگ هر کس بیرون شود فکری بکنید .

چون سخن این مرد خردمند کار آگاه بیایان میرسد تمامی سفراء متوجه (آرسن) تنبا کوئی

شده میگویند سخنان این مرد دانشمند همگی درست و تمامست. اینوضع فساد آمیز حالی و آنچه از این مفاسد که بدین رشته و ترتیب پیش آمد تمامی دول میتواند گردید، نه منشاء همه اینها تومی؟ و تحریک این فتنه را بدین گونه که امن و امان از مال و جان همگی در این بلد برداشته شده است تو باعث بوده و هستی باید البته حکماً هرچه زودتر درصدد علاج کار برآمده یا رأساً فسخ و ابطال این عمل نموده بالمره دست از اینکار برداری و یا اینکه مخصوصاً از رؤسای اسلام در اینخصوص امضا بیاوری.

(آرسن) امتیازی در جواب سفر میگوید من چگونه دست از این معامله میتوانم داشت حال آنکه اینکار تا کنون زیاده از چهار کرور برشوه و تعارف و مرسوم و مواجب و تعمیرات و سایر تهیه اسباب و لوازم خسارت کشیده ام.

سفیر روس نیز در جواب این حرف او میگوید مسلمانان را میرسد بگویند چون تو از اول میدانستی این چنین معامله برخلاف اصول و قواعد ملت و بدون رضا و امضای رؤسای اسلام است، لاجرم این خواهد شد که خود بر ضرر خود اقدام نموده و این مبلغ خسارت را دانسته بکس خود وارد آورده ای و هر کس دانسته بر ضرر خود اقدام نماید البته غرامت او بر کس دیگر نخواهد بود چنانچه این مطلب نیز از اصول مسلمة ملت اسلام بلکه تمامی ملل است.

سفرآ نیز در این خصوص تصدیق از سفیر روس نموده مرد امتیازی بالمره معمم شده از هر گونه سخنی در جواب بماند این شد که لا علاج در آن مجلس از سفر مهلت میطلبد تا بخیال خودش از رؤسای اسلام برشوه و نوید امضای نام بگیرد. استمهال نامه او را پذیرفته مجلس را برهم زدند بیچاره (آرسن) تنها کوئی متحیر که چکند چگونه چشم از همه این خسارتهای پوشیده دست از این عمل برگیرد و اگر نه چگونه در مقابل این دول بزرگ از عهده جواب بیرون آید. رفته بامین السلطان وزیر اعظم در آویخت که من باطمینان دولت اقدام بر این عمل نموده وزیر بار گران اینهمه خسارت رفته ام حالا بسبب این روش و غوغای عمومی مردم مملکت از اصل عمل باز مانده ام سهلست که طرف مسئولیت تمامی دول نیز واقع شده ام شما درباره من از دو کار یکی را اختیار کنید یا خسارت های مرا غرامت کشیده و تدارک کنید تا کمبانی دست از عمل برگرفته و بی کار خود رفته این فتنه بغود فرو نشیند و یا اینکه دولت ایران اقدام نموده این فتنه و غوغای عمومی را با اجازه و همراهی هلمه ملت فرو بنشانند. امین السلطان نخست امضای علماء را متقبل شد یکی از علماء را بخانه صاحب امتیاز فرستاد که سه هزار و پانصد تومان هم از این ملاقات برخسارت افزوده گردید که در اینجا قلم نگارنده تاریخ پیش نمیرود و چشم از دوجز و تاریخ خود که خیلی باعث بیداری خواهد گردید پوشیده و برای احترام و حقوق آن عالم رشته تاریخ خود را بهمین مقام ختم میکنم که اولیاء دولت دیدند از هیچ رو استخلاص برایشان ممکن نیست لذا خسارت کمبانی را متقبل شده و یک ملت بزرگ را زیر قرض انداخته پولها پارک ساخته شد و خرج خانها شد قرضی برای دولت و ملت باقی ماند.

و اسفا! این قرض را کی می دهد جز بیچاره ملت! جز از مال رعایا دیگر از چه محل میدهد نمیدانم شاید از کدیمین و عرق جبین و اندوخته های آبا و اجدادشان. نه والله نه بالله.

محل اداء این پولها همان فلاحین و زارعین همان فقراء همان بیچاره ها میباشند والا یولیکه بکس

آقا و خان و شاه و وزیر و اعیان دفت دیگر خارج نشده و نخواهد شد بالجمله در این مقام این رشته از تاریخ را ختم مینمائیم بپاره از مکتوب میرزا علی اصغر خان که بر حوم آیه الله میرزای شیرازی قدس سره نوشته است و هو هذا .

صورت عریضه امین السلطان

بحضرت آیه الله میرزای شیرازی

ملاذ الاناما ، حجة الاسلاما ، قبله گاها - چون این مسئله اعطاء امتیاز تجارت دخانیات بکمپانی

امین السلطان

درانظار واذهان محل بعض شبهات گردید و حقیقت آن دربرده خفا مانده است و این بنده لازم شمرده

سبب اقدام و ارتفاع و جهت الفاء و ارفاع آنرا من البدو الی الختم بطریق ایجاز کما هو الواقع باطلاع خاطر شریعت مظہر جناب مستطاب عالی دامت افضاله برسانم کہ از بادی و خاتمه آن مستحضر شدہ بالکلیہ کشف غطا از این مسئلہ بشود .

لہذا بتصدیع میردازد : چون در ایامی کہ مرحوم میرزا حسینخان مشیرالدولہ بخدمت صدارت در این دولت جاوید عدت مفتخر بود با کمپانی انگلیس قراردادہ تمدید راہ آہن را از بوشہر تا گیلان منعقد ساخت و قراردادہ مزبور بقدری متضمن خطرات دولتی و ملتی بود کہ علاوہ بر تلمہای حقوق دولتی تمام حدود ملک و ملتی ہبہ منشوراً معدود بود همان اوقات ذات کامل الصفات اعلی حضرت قویشوکت اقدس ہایون ظل اللہ روحافدا خطرات مزبورہ را بنظر دقت ملاحظہ و خود آن مرحوم را بالفاء آن قراردادہ مکلف و محکوم فرمودند ہر قدر با کمپانی مزبور و دولت انگلیس مذاکرہ کرد مقصود حاصل نگردیدہ بر اصرار آنها افزود تا مشارالہ مرحوم شد بعد از آن نیز تا مسافرت اخیرہ ہایون بفرنگستان این مسئلہ بحالت اولیہ باقی بود کہ تقریباً چہارہ سال طول کشید و بر قوام ادعای کمپانی و مخاطرات آن افزودہ بود در آن سفر بازجات و تدابیر و مشمول تفضلات خداوندی آن قرار نامہ مشنومہ لغو و این امتیاز تجارت دخانیات کہ آنوقت همچو مینمود کہ بہیچوجہ ضرری برای دولت و ملت ندارد برقرار شد و از آن مخاطرات عظیمہ آسودگی حاصل آمد بعد از اقدام باجرائی فصول این قراردادہ متدرجاً معایب و مضار مخفیہ این امتیاز نیز بظہور پیوستہ زراع و تجار و رعایای دولت علیہ بمقام عرض و اظهار مضار مزبورہ آمدند نظر بآنکہ ذات ملکوتی صفات ہمایونی رعایت رعایای دولت ابد بنیاد را کہ ودایع محترمہ رب العباد میباشند ہوارہ بر عہدہ شاہنشاہانہ خود فرض می شمارند از فواید اینکار بکلی صرف نظر و باعفاء آن عن الاصل امر و مقرر فرمودند تخلص نیز با کمال شغف بالجنان والارکان مشغول اجراء این ارادہ مطاعہ مبارکہ بود کہ در آن بین از لطایف غیبیہ فقرہ احتراز شرب دخان الہام و مقوی اصل مقصود محمود ہمایونی گردیدہ شوق و جہد بندہ نیز در الفاء امعاء این امتیاز بہزار چندان کشیدہ خالصاً مخلصاً کوشیدہ تا بحمد اللہ تعالی بکلی محو و کان لم یکن شیباً مذکورہ شدہ عموم رعایا و وریایا و تجار و زراع آسودہ و آزاد شدند والآن وجہاً من لوجوہ ولوبقدر الذرہ احدی از خارجہ مذاخلہ در زراعت و بیع و شری و تجارت و حمل و نقل و انتقالات دخانیات ندارد و عاملہائی کہ در ولایات داشتند برداشتند برخی ہم مشغولند کہ محاسبات خود را با مردم پرداختہ بروند بعضی اخراج شدہ عنقریب حوزہ ایران از وجود آنها خالی و متخلی میشود .

منتہی اینست کہ دولت علیہ خسارت واردہ بر آنها و مخارج را کہ کردہ اند معض رفاه رعیت و اجراء حمایت ملت و ترویج شریعت از ہر دیگر کہ ضرری براحدی نخواہد داشت برور خواهد داد الخ .
بقیہ مکتوب تعارفات رسمی و خارج از مانعن فیہ است .

در مرحلہ ۳۲ سنہ (۱۳۱۲) بزم عتبہ بوسی ائمہ عراق و تنہیم تحصیل علم و تکمیل اخلاق از طہران حرکت کردہ نخست درک فیوضات محضر مرحوم حجۃ الاسلام حاجی میرزا محمد حسن شیرازی را کردہ از آن پس بکربلا مشرف شدم در حوزہ درس آقا میرزا محمد حسین شہرستانی وارد شدہ

از رشحات فیوضات ایشان بهره‌ور گشتم چون هوای آنسامان مخالف مزاجم بود بحکم طبیب عودت بمعجم را عازم گشتم در اینوقت نیز مرحوم حجة الاسلام حاج میرزا محمدحسن شیرازی در ماه صیام (۱۳۱۲) بدرود جهان گفت دیگر امیدی در توقف نماند لابد معاودت بطهران نمودم و بخدمت جناب حجة الاسلام آقا میرزا سید محمد طباطبائی مشرف شدم و نفحات قدس ایشان بنده را جذب و صفات طیب و اخلاق مرضیه‌شان دل بنده را بخود جلب نمود و همواره ملازم حضرتش بودم و از معلومات جدیده‌شان بهره‌ور گشتم مساعی جلیله‌شان در ترقی نوع بشر بود و قطع شجرة خبیثه شریسته مواعظ ایشان در تنویر عقول بود و همیشه جهدها در تعلیم جهول از اینرو امر بتأسیس مدرسه اسلام نمود و تشکیل انجمن مخفی که در آن نوابوگان وطن و رجال آتیه را بطرز جدید آموزش گازی کنم و در این خفتگان بادیه و مردان حالیه را بیداری دهم و ضمناً آنچه از این دو مقصد نتیجه حاصل شود بیادداشت بنگارم و تجارب خود را محفوظ دارم .

شروع در عمل شد مدرسه اسلام افتتاح یافت و شاگردان آن ترقیات فوق العاده کردند و انجمن مخفی نیز تأسیس شد و نتایج آن آشکار گشت و این هر دو سر مشق دیگران شد از آن پس مدارس زیاد دایر و انجمنهای بسیار تشکیل یافت و یادداشتها بر اوراق بشمار ثبت گردید که اینک تدوین میشود در مرحله ۳۸ سنه (۱۳۲۱) کتاب شمس اللغات و شمس التصاریف و خلاصة العوامل و خلاصة النحو و اصول عقاید و رساله مسائل لازمه را که از طهارت الی صلح جمع کرده و بامضاء جناب حجة الاسلام آقای حاج سید اسمعیل صدراعصفهانی رسانیده و ترجمه مقامات حریری و رساله درمعانی و بیان جمع و تألیف نموده و لذت زندگانی خود را در اینمخت چشیده .

فصل دوم

در حالات آقای آقا میرزا سید محمد طباطبائی که اول کسیت

از علمای شیعه و فقههای اثنی عشریه که در امور معاشیه

مردم را بطریق تمدن تحریر و ترغیب فرمود

جناب مستطاب حجة الاسلام آقا میرزا سید محمد طباطبائی پسر حجة الاسلام جنت‌مکان آقا سید صادق طباطبائی قدس سره که مدت شصت سال در دار الخلافه طهران بلکه تمام محروسه ایران رئیس بزرگ ملت بود و آن مرحوم پسر مرحوم آقا سید مهدی است که آن سید جلیل در بلده همدان رئیس شریعت و مطاع بریت بود و او پسر مرحوم آقا میرزا سید علی کبیر است که معروف آفاق بود والده آقا میرزا سید علی خواهر آقا محمد باقر بهبهانی اعلی الله مقامه است که در حوزه اسلام صیت منزلت و مقامش مستغنی از بیانست والده ماجده مرحوم آقا سید صادق دختر مرحوم آقا سید محمد مجاهد است که آن عالم اجل و سید دین پرور غیور در عهد خاقان مرحوم فتحعلیشاه پیشرو عسکر ایران در جنگ با روس بوده مؤلفاتش در فقه و اصول اکنون متداولست چون کتاب مفتاح در اصول و رسایل در قواعد فقه و اصول و مناهل در فقه و مصابیح در فقه و آقا سید محمد مجاهد پسر

مرحوم آقا میرزا سید علی صفیر صاحب ریاض معروف بشرح کبیر است که خواهر زاده آقای بهبهانیست والد آقا سید صادق دختر آقا سید مهدی بحر العلومست و والد آقا سید محمد مجاهد دختر آقای بهبهانی است و والد ایشان ملا محمد اکمل داماد مرحوم مجلسی اعلی الله مقامه است پس صاحب چنین نسب جلیل واصل اصیل را سزد که مؤسس مشروطیت ایران شود علم عدالت را بدست گیرد (اولثک آبائی فچشتنی بشلهم) و این خاندان عظیم الشان زیاده از یک قرن است که افتخار بزرگ ملت ایران بلکه تمام حوزه اسلامند و در علم و عمل وزهد و تقوی و قبول عامه و مطاعیت و شرافت نسب و کرامت حسب از طراز اول محسوبند .

بالجمله جناب آقا میرزا سید محمد در نوزدهم ماه ذیحجه الحرام سنه ۱۲۵۷ هجری در کربلای معلّا متولد شده و یکسال در آن شهر مقدس بوده آنگاه ایشان را بهمدان آورده شش سال در حجر جد بزرگوارش آقا سید مهدی پرورش یافته از آن پس بطهران آمده خدمت پدرش نائل و مشرف گشته پس از تحصیل علوم عربیه و ادبیه مشغول تحصیل علوم عالیّه شده معقول را در خدمت آقا میرزا ابوالحسن جلوّه وقفه و اصول را در خدمت مرحوم والدش و سایر اساتید تحصیل نموده و کسب اخلاق از مرحوم حاج شیخ هادی نجم آبادی فرموده و همواره طالب صحبت بزرگان و جهانگردان دانا بوده و بمطالعه روزنامجات و اطلاع بر حال اروپائیان مایل ، در شوال سال (۱۲۹۹) هجری باینکه مستطیع نبود و حج بیت الله برایشان فرض نبود بزم سفر کعبه و زیارت مدینه مشرفه و سیاحت بلاد روسیه و آسیای صغری و اسلامبول و ملاقات رجال بزرگ و دانایان سترک از راه دریای خزر روانه شد و بواسطه موانعی چند در موسم بیکه نرسید و روز بعد از اضحی وارد مکه شده و حج را بدل بعمره کرده بجهه وبا و بدی هوا و عدم استطاعت تحمل توقف تا موسم حج نکرده بعثبات عالیات سفر کرد و در سامراء خدمت حضرت حجة الاسلام میرزای شیرازی رسیده عزم رجلیش بدل باقامت شد و در سال (۱۳۰۰) خبر ارتحال والد ماجدش را شنید اهل و اولادش را از طهران بسماره خواست و در آنجا مشغول تحصیل و تکمیل علوم دینیه شده در فضل و فقاّهت و ووع و تقوی بغایت قصوی نائل و از آنحضرت قدسی آیت مجاز و از جمله اصحاب آن حوزه ممتاز گشته زیاده از ده سال بر حسب میل خاطر سامی حضرت حجة الاسلامی در آن روضه قدس و محفل انس مقیم بود و بخدمت بشریعت مطهره و قضاء حوائج مسلمین و معاضدت با آن پیشوای بزرگ دین قیام داشت بلکه محل شور و مشاورت امور سیاسی آن حضرت بودند تا سنه (۱۳۰۹) که واقعه رژی واقع شد ناصرالدین شاه از ترقی مرحوم میرزای آشتیانی توهم نموده خواست رونق بازار میرزا را بشکند و او را از اهمیتی که حاصل شده بود تخفیف بدهد و از مدارج عالیّه که ارتقاء جسته بود فرود آرد چاره را در آن دید که یکی را در مقابل میرزا ترقی دهد ، در طهران کسی را لایق اینکار ندانست چه که هر یک از علماء طهران به درجه که مقدورشان بود در انظار مقامی گرفته بود و این کس میبایست از خارج برسد و از اول ورود صاحب مقامی بلند شود و منظری ارجند حاصل کند لابد حضور حضرت حجة الاسلامی عرضه داشت که لازمست یکی از آقا زاده های طهرانی را که مرتبای آنحضرت هستند و محل وثوق و اعتماد ، گسیل طهران کنند که گذشته از مرجعیت عامه واسطه بین شاه و حجة الاسلام

باشد بعبارة اخرى شاه را اعتمادی بعلما حاليه حاضر نيست مجتهد تازه قریب العهدی بترييت حجة الاسلام را طالبست که اخذ مسائل شرعيه نمايد و اداء تکالیف فرضيه فرمايد اين بود که مرحوم حجة الاسلام شیرازی آقاي طباطبائی را اختبار، و اختيار فرمود و الحق جامه بود که بر قامت او دوخته اند بالاخره بنابر اشارت و تقاضای سلطنت و امر و اجازه مرحوم حجة الاسلام معاونت بايران نموده در جمادی الاولی سنه (۱۳۱۱) وارد دارالخلافه طهران شدند و عموم اهالی از ادانی و اعالی مقدم شریف ایشان را بسی گرمی داشتند لکن ناصرالدینشاه بآرزوی خود نائل نگردید چه که گمان داشت آقاي تازه رسیده را از خود خواهد نمود و بواسطه او بمقاصد خود خواهد رسید و هم توهین از میرزای آشتیانی خواهد نمود قضیه بر عکس نتیجه داد آقاي طباطبائی در توقیر و احترامات میرزا مبالغه فرمود و از معاشرت شاه و درباریان تنفر میفرمود. بلکه آنچه بزرگان دیگر از قبیل سید جمال الدین و میرزا ملکم خان جرئت تصریح نداشتند و با کنایه اشاره میکردند تصریح میفرمود و معایب سلطنت مستبد و مفساد حکومت خودسرانه جابرانه را آشکار میفرمود درباریان لابد شدند در شهرت دادن اکاذیب باطله و بدروغ عقاید فاسدی نسبت بسید جمال الدین میدادند گاهی او را بایی و گاهی دهری و طبعی معرفی میکردند و بلفظ سید جمال الدین قانونی سید را میشناسانیدند و قانون را مرادف کفر مینمایانیدند و تا چهار پنج سال قبل این لفظ قانون فحش و سبب اتهام بود.

از آن پس که از کار سید فارغ شدند آقاي طباطبائی را بدوستی سید جمال الدین متهم میداشتند بلکه مردم را از مصاحبت آقا دور و از معاشرتش مهجور نمایند. این شهرت بر حرص من بخدمت آقا افزود و مکرر میخواستیم از آقا استعفا کنیم و از حالات سید استفسار نماییم تا روزی یکی از دوستان مرا ملاقات نمود و در مقام پند و اندرز گفت به آشکار خدمت آقاي طباطبائی مروید و طریقه احتیاط را از دست ندهید سبب را پرسیدم گفت جنباش را متهم نموده اند باینکه جمهوریت را طالبند و قانونیت مملکت را مایل، باینجهت پادشاه را با ایشان رغبتی نیست و درباریان را ایشان میلی نی، در جواب گفتم:

ای پدر پند کم ده از عشقم که نخواهد شد اهل این فرزند
من رو کوی عافیت دانم چکنم کا وقتاده ام بکنم

لکن شرم داشتم که از حالات سید تصریحاً از آقا سؤال کنم یا از این مقوله سخنی عیان آرم جز اینکه پاره ای از مکاتیب مرحوم سید جمال الدین را که بعنوان حضرتش نگاشته بود دیده و استنساخ مینمودم که از آنجمله است مکتوب ذیل که در زمانیکه در سامره متوقف بودند بایشان مرقوم داشته است و هذا صورته:

من لندن الی سامره - العالم الخیر و الفاضل البصیر و المحقق التحریر جناب آقا کوچک ادام الله وجوده - ان الامة قد احدثت بصرها الی نفوس عظيمة تقوّم بناصرها و تنقذها من ورطة مهاکها و من یکون البیق بهذه الوظیفة منك و انت عزیز العقل ذکی الفطرة عالی الهمة نامی النسب اخبارک ان ثبات العلماء فی البلاد الایرانیة قد اعلی کلمة الاسلام و عزّ شأنه و اثار برهانه و کل الافرنج قدها بومان هذا القوة التي طالما کانوا یزعمون انها قد زالت کلیة و ایتقنوا ان اللدین عملا لا یخشون فی سبیله شو که الجبارة جزاهم الله عن الاسلام

خیرا والسلام علیکم (جمال الدین الحسینی) ولقد طبع مکتوب الذی ارسلته الی جناب المیرزا من البصرة فی مدینة لندن وارسلت الیک منه نسخا ارجو من الله الوصول . باری آقای طباطبائی از حق چشم نبوشید و از مسلك خود دست نکشید و از طریق حق از یای نشست تا بمقصود رسید که شرح زحمات ایشان در طی نگارشات این تاریخ مرقوم میشود و پیوسته بخدمت اسلام و بیداری انام مشغول بوده و آنی غفلت نفرمود چنان که تأسیس مدرسه مبارکه اسلام و انجمن مقدس اسلامی که در رفع شبهات دینیه بود از شواهد صدق این ادعاست در مناعت طبع و علو همت و غیرت وطنیه و حجت دینیه متفرد و طاق و در تواضع نفس و مکارم اخلاق یگانه آفاق اند و هیچوقت جانب اهل دین را مراعات نمیکرد هر صدر اعظمی که در زمان ایشان بر مسند صدارت نشست با اومتار که میفرمود با اینکه قبل از صدارت او نهایت دوستی را باهم داشتند معاصر پنج پادشاه تا کنون بوده محمد شاه ، ناصرالدین شاه ، مظفرالدین شاه ، محمد علی شاه ، احمد شاه . با دوازده شخص اول دولت چه صدر اعظم چه سیه سالار طرف شد ایرادیکه بر جنابش وارد آوردند یکی عدم حسن سلوک دیگری عدم همراهی و مدافعت با رؤساء در وقتیکه بنده نگارنده ، همین دو ایراد را بحضرتش عرض کرد در جواب فرمود مرا با این مردم طمع نیست و نه از کسی مرا خوف و ترسی است دیگر چرا طریق تدلیس را بپیمایم و براه متقلقین سلوک کنم .

صدماتیکه در طریق مشروطیت دید در این تاریخ بیداری مشروحاً نگارش یافته در ماه شوال (۱۳۲۳) بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم پناهنده در سال (۱۳۲۴) بیلده دارالامان قم مهاجرت فرموده تاهمت گماشت و مجلس شورای ملی را منعقد ساخت در واقعه یوم التوب بمباردمان جنابش را بغفت و خواری بیاغ شاه بردند و چند دقیقه زنجیر بگردن شریفش انداختند و با سایر علماء اعلام و سادات گرام در حبس محبوسش داشتند تا آنکه در ماه شعبان ۱۳۲۶ بعد از آنکه چند ماهی در شیرانات آواره و متواری بود بطرف ارض اقدس و مشهد مقدس رضوی نفی بلدش نمودند و یکسال در آن مکان قدس منزوی بود تا اینکه شب سه شنبه هفتم ماه شعبان (۱۳۲۷) وارد طهران شدند . جنابش را چهار پسر و سه دختر است ، پسر بزرگ ایشان جناب آقا میرزا ابوالقاسم فرزند دیگرشان جناب آقا میرزا محمد صادق مدیر روزنامه مجلس دو فرزند دیگرشان جناب آقا عبدالمهدی و آقا عبدالهادی است که شرح حالات هر یک در این تاریخ خواهد آمد .

فصل سوم

در حالات میرزا تقی خان اتابک اول امیر نظام

اگرچه ما در این تاریخ خود بیداری ایرانیان را از سال ۱۳۲۲ شروع کرده ایم لکن اگر خیال خود را جمع کنیم و بنظر دقت و انصاف در تاریخ گذشتگان بنگریم هر آینه بخوبی مشاهده میکنیم که در مجاری سنه ۱۲۶۵ بسیاری از امور و وقایع را که دلالت دارد بر بیداری ایرانیان و قدم گذاردن آنها براه تمدن و باعث و مسبب آنرا جز مرحوم میرزا تقیخان امیر نظام احدی را سراغ نداریم چه آن بزرگ مرد از آن بیکه اشخاصی بود که بقابلیت خود بدون اسباب و مساعدت خارجی از پستی بلندی

رسید یعنی پسر آشنای مقام بود و در اثنای کار و شغل، خویش را دارای رتبه و مقام صدارت نمود، دوست و دشمن او را از نواد در هر شمرده اند و از خلقت های فوق العاده دانسته و کارهای امیر نظام از ترتیب و انتظام قشون و اصلاح حال و کار و قتر و مالی که خرج، دو کروا اضافه بر دخل بود و عمارت و مرمت خرابی های دیگر که بزودی محال مینمود و همه در یک دو سال صورت گرفت گواه و دلیل بزرگی مرداست.

امیر نظام در نظم و امنیت پایتخت و سایر ولایات و بلاد و مصفا نمودن طرق و شوارع و بر انداختن رسم جور و ظلم و تاخت و تاز و چپاول و تطاول و اعتبار دولت در ممالك خارجه و ترویج و تشویق علوم و صنایع در داخله و انتشار زراعت و نسج و بنای چاپارخانه و مهمانخانه و غیره و نسخ و ترك عادات رذیله و حالات ذمیمه از گرفتن تعارف و رشوه و معمول کردن صفات حسنه و اخلاق مرضیه و فراهم آوردن این باب تربیت ملت بایجاد روزنامه و بنای مدرسه دارالفنون که در واقع آنچه امروز داریم از آثار این مدرسه است و غیره ها چیزی فرو نگذاشت و تخمی کاشت که ما امروز از آن حاصل میبریم و هم فاضل معاصر ذکاء الملك فروغی نقل کند یکی از دانشمندان انگلیس تاریخ قاجاریه را بزبان انگلیسی نوشته و طبع کرده در آن کتاب مینویسد آنها که امثال قیصر و شارلمان و نابلیون را سائل می دانند که خداوند عالم برای ارائه طرق سعادت میان اقوام و ملل میفرستد درباره امیر نظام چه خواهند گفت که باین زودی حکم تقدیر در هلاک او صادر شد و نگذاشت مقاصد خود را انجام دهد و حال آنکه یقیناً از همان اشخاص محسوب می شد و ملتی را خوش بخت و آسوده مینمود افسوس که (خوش درخشید ولی دولت مستعجل بود).

شاهزاده ظل السلطان در تاریخ مسعودی خود در صفحه (۸۰) درباره امیر نظام نگاشته است: «ولی از زوری انصاف بگویم و خدا را بشهادت میطلبم که در مقام آن مرد نمک بجلال یکتا، غلو نکردم از خواجه نظام الملك مرحوم و وزیر مشهور و معروف سلاجقه و صاحب بن عباد وزیر مشهور و معروف دیالمه و پرنس بیسمارک و لرد پالمستون و ریشیلو و وزیر مشهور لوی سیزدهم فرانسه و پرنس کارچه کف روس بحق حق بمراتب با عرضه ترو بهتر بود».

در صفحه (۴۱۴) نیز مینویسد: «میرزا تقیخان امیر نظام در اوائل دولت مدرسه برپا کرد و ترتیب قشون داد در شهرها قراولخانه ها ساخت چاپارخانه دایر نمود روزنامه راه انداخت سرش را بیچاره در این راه داد».

باری مجملی از حالاتش آنکه میرزا تقیخان امیر نظام پدرش از معارف الناس و در خدمات میرزا ابوالقاسم قائم مقام اجتماع حواس معروف میداشت چون قائم مقام در ناصیه میرزا تقیخان آثار رشد و شمائل شهامتی تفرس کرد آنرا در عداد نویسندگان خویش معدود نمود و از آن پس چندی در سلك محررین محمد خان زندگانه امیر نظام منسلک گردید بسبب جوهر ذاتی و کاردانی باندک مدت از امثال و اقران خویش قصب السبق ربوده بمنصب عالی رسید مستوفی نظام شد چون امیر نظام از حسن رأی و کمال فطنت و ورزشت او اعتماد تمام حاصل کرد بمنصب وزارت نظام سرافرازش گردانید.

در سال (۱۲۶۰) هجری میرزا تقیخان بعنوان سفارت بازرنة الروم مأمور شد و در آنجا کاری کرد که ایرانیان را هنوز مفتخر دارد چه بعد از فاجعه فحیجه کربلا و آن حرکات نانبجیانه نجیب پاشا

قرار شد که سفراء اربعه روس و انگلیس و ایران و عثمانی در ارزنه الروم اجتماع کنند و در ایران و عثمانی مذاکره نمایند پس از ورود امیرنظام بارزن الروم چون مدت این سفارت از سه سال افزون گشت مردم ارزن الروم درخاطر گرفتند که سفیر ایرانرا زیانی رسانند و چون دانستند که این اغلو طه درجبر کسر محمره سودی خواهد داشت یکروز کودکی را که سنین عمرش از چهارسال برزیادت نبود دست آویزفته کردند و گفتند یکتن از ملازمان میرزا تقيخان با او در آویخته و در آمیخته و بدینجهت جمعی ازعامه شهرخانه و کوی بگذاشتند و غوغا برداشتند اسعد پاشا یکتن کهیا با جماعتی از غوغا طلبان بنزد میرزا تقي خان رسول فرستاد و پیغام داد که بی بهانه آنمرد که این گناه کرده بما بفرست تا تباه کنیم و آتش این فتنه را فرو نشانیم میرزا تقي خان گفت منت خدایرا که ما هر دو از مسلمانانیم در شریعت ما فاعل این امر شنیع واجب القتل باشد هم اکنون بفرمای تا هر که این نسبت بملازمان من کند در محضر یکتن از علماء بلد حاضر شود و چراغ علی خان و ملازم خویش را بدان محضر فرستم و فرستادگان دولت روس و انگلیس را نیز حاضر کنم و بهره چه حکم شرع برآید اطاعت کنم کهیا باز شد و این پیام باز داد باز برد سفرای روس و انگلیس گفتند که ما هم اکنون انورافندی را دیدار میکنیم و فردا بگاه در محضر شرع حاضر میشویم و هم در ساعات اسعدپاشا و انورافندی سفیر عثمانی را دیدار کردند و این حکومت را بمحکمه قاضی مقرر داشتند لکن هم در آتشب اعیان شهر در سرای اسعدپاشا انجمن نمودند و مواضع نهادند که فردا چون آفتاب سرزند ابواب حجرات و بازارها را استوار ببندند و صغیر و کبیر شهر برشورند و هر که از مردم ایران در ارزن الروم بدست کنند سرازتن برگیرند صبحگاه که میرزا تقي خان چنان مینداشت که کس بخانه قاضی باید فرستاد ناگاه غوغای مردمانرا اصفاء نمود و هنوز مجال فحص نکرده بود که خانه او را محاصره کردند و بانگ تفتنگ و فریاد مردان جنگ بالا گرفت و اینوقت ملازمان میرزا تقي خان فزون از سی تن نبودند که بآنها حکم مدافعه داد که در این اثنا فریق پاشا بمعانوت سفیر ایران رسید و این فریق پاشا با دهمزار عسگر در خارج شهر اردو زده بود چون این خبر را شنید بمعانوت امیرنظام برخاست و به اسعدپاشا و اهل شهر پیغام داد که بی احترامی بسفیر و کسانش ننگ تاریخی خواهد بود برای دولت عثمانی و من تا زنده ام نخواهم گذاشت بی احترامی بسفیر و کسانش شود و اگر از پای ننشینید شهر را باتوپ خراب میکنم بالاخره مردم رجاله را از اطراف خانه سفیر ایران متفرق نمود و اراده کرد که سفیر ایرانرا از شهر باردوی خود نقل دهد اسعدپاشا و قاضی گفتند صواب آنستکه همراهان میرزا تقي خان جامه رومی پوشند و از میان شهر عبور کنند تا مبادا دیگر باره مردم برشورند و ایشانرا آسیبی رسانند میرزا تقي خان وزیرنظام گفت من هرگز نام ایران بننگ آلوده نمیکنم و با جامه عثمانی بهشت جاودانی نمیروم اگر خواهید هم اکنون با این چند تن مردم مجروح که مراست سوار میشوم و بدین شهر عبور میدهم اجازت دهید تا همه مردم بمبارزت ما بیرون شوند و شجاعت مردم ایران و حمله شیران را بدانند الخ - رجوع بناسخ التواریخ شود تا واقعه را مشروحاً بدانند .

و نیز از کارهای محیر العقول امیرنظام واقعه آوردن آقا سید صالح عربست بایران که مختصر از مفصل آن اینست که بعد از آنکه آقا سید صالح در کربلا طرف شد بادولت عثمانی و نجیب پاشا با سی هزار

نفر مأمور کربلا و گرفتاری مرحوم سید شدند و مرحوم سیدشش روز جنگ رسمی کرد با آنها و مقدری از اهالی کربلا کشته شدند که خون صحن مقدس حسینی را فرا گرفت تا بالاخره آقا سید صالح تسلیم و دستگیر شد و او را بردند باسلامبول سلطان عثمانی بملاحظه مراتب علمیه و سیادت سید از کشتنش در گذشت و سید را در قفس آهنین محبوس داشت این خبر بایران رسید امیر نظام عرق تشیعش جنبش کرده مجله تمام کرد که سید صالح ایرانی و زدهات بین محرمه و شیراز است بالاخره سید را بایران جلب نمود و در طهران بر مسند حجة الاسلامی جلوسش داد این دو واقعه و آن تاریکمرحوم میرزا تقی-خان امیر نظام و تأسیس و بنای مدرسه دارالفنون باعث شد که امروزه تمثال آن وجود محترم را زیب صحایف تاریخ خود کنیم و او را از اشخاص بزرگ ایران ینداریم رحمة الله علیه .

هنگام نهضت و حرکت ناصرالدینشاه از آذربایجان بجانب دارالخلافه طهران در نوزدهم شوال سال (۱۲۶۴) هجری از مشارالیه خدمات نمایان بظهور رسید بمنصب امیر نظامی نایل گردید و روز ورود بطهران که ۲۱ ذیقعدة همانسال بود لقب اتابکی اعظم و منصب صدارت با شغل امیر نظامی توأم گشت و ناصرالدینشاه با وجود کمی سن قدرایتکافه مرد را میدانست و با او کمال همراهی را داشت اما مغرضین و مفسدین دور و اطراف و حواشی که او را مانع حصول مآل خود دیدند و حرص جاه و مال داشتند متصل از اتابک در محضر شاه سعایت میکردند و خوینهای او را بیدی تعبیر مینمودند و زیبا را زشت قلم می دادند تهمت داعیه سلطنت باورده پادشاه را ترسانیدند تا عاقبت او را معزول کرده بکاشان فرستادند و چون میدانستند پادشاه ایران بزودی از اشتباه بیرون میآید و باز او را سرکار میآرد آرام نه نشستند تا امیر نظام را بقتل رسانیدند روز ۱۸ ربیع الاول ۱۲۶۸ در حمام او را فصد کردند تا بدیاری عدمش روانه ساختند مدت صدارت امیر نظام سه سال و چند روزی بود آثارش هنوز باقیست .

فصل چهارم

در حالات سید جمال الدین اسدآبادی معروف بافغانی

نخستین فروزنده آسمان شرف و جلال و اولین مربی عالم تربیت و کمال حامل لواء آزادی و حریت و هواخواه استقلال حقوق بشریت پیشرو آزادی طلبان مملکت عجم و سرسلسله تربیت یافتگان طوایف و امم العالم الربانی و البحر الصمدانی السید محمد جمال الدین بن السید صفدر المعروف به افغانی از اول اشخاص مشهور این قرنست (قرن ۱۴ اسلامی) (و قرن ۲۰ میلادی) که عالم تمدن را با انوار ساطعه علم و فضیلت منور فرمود و سلسله هواخواهان ترقی مقام انسانیت را ببیش قدمی سرافراز و مفتخر نمود .

این شخص عجیب و غریب و حید زمان نادره دوران را جمعی کثیر از مردم اسدآباد همدان ایران دانند طایفه و فامیلش را نشان میدهند .

و جمعی غیر از سادات عالی درجات اسعدآباد کابل شمارند چنانچه صاحب کتاب مشاهیر الشرق فاضل معاصر جرجی زیدان گوید از فرزندان عالم جلیل سیدعلی ترمذی محدث مشهور است و نسب عالی بخامس آل عبا حسین بن علی بن ابیطالب علیه آلاف التحية والثناء میرساند تولدش سنه (۱۲۵۴) هجری مطابق

(۱۸۳۹) میلادی درقریه اسعدآباد ازقراء كزاتوابع كابلست خانواده محترمى كه از اولين خانواده هاى ديشان افغانستان بشمارمى آيند و بواسطه علو نسب و شرافت مولد در نزدهاالى آن ديار مقامى منيع و منزلتى بس رفيع را دارا و سى قطعه از خاك افغانستان را مالك بودند و ستمحمد خان جدا مير عبد الرحمن خان ملك را از آنها انتزاع نمود و پدر سيد را با بعضى از اعمام او بشهر كابل تحويل داد و در آن زمان سيد بهشت سال بالغ و آثار بزرگى و نجابت و ذكاء و فطانت از بشرة او پديدار بود پس پدر بزرگوارش را خيال تربيت او بسرافتاد و بتحصيل علومش اشارت فرمود مدت ده سال بتحصيل علوم عربيت و ادبيت و تاريخ و علوم دينيه از تفسير و حديث و فقه و اصول و كلام و تصوف و علوم عقليه از منطق و حكمت عمليه سياسيه و منزليه و تهذيب و حكمت نظريه طبعيه و الهيه و علوم رياضى از حساب و هندسه و هيت و علم طب و تشريح و غير ذلك پرداخت و در سن هيجده سالگى از تحصيل آنها فراغت جست پس عزيمت مسافرت هند نموده مدت يكسال و چند ماه در هندوستان بتحصيل علوم رياضيه جديد اشتغال نمود پس از آن در سنه (۱۲۷۳) هجرى مطابق سنه (۱۸۵۵) ميلادى رحل مسافرت بسوى مملكت حجاز كشيده و مدت يكسال بطريق سياحت در آن مملكت اقامت جست و بر بسيارى از عادات و رسوم اهالى آن مملكت و قوفى بسزا حاصل نمود و اين مسافرت را بحج بيت الله الحرام اختتام داده و پس از اداء مراسم حج بوطن اصلى خود عودت نموده و در كابل درسلك رجال دربار امير دوست محمد خان منسلك گرديد هنگامى كه امير دوست محمد خان عزيمت فتح هرات و قلع و قمع سلطان احمد شاه پسر هم و داماد خود نمود سيد جمال الدين بار دوى كابل در ركاب امير سابق الذ كر نيز بسيج سفر نمود و مدت محاصره را بمصاحبت امير بسرميبرد تا آنكه زمان امير دوست محمد خان سپرى شد و وليعهد او امير شير عليخان سنه (۱۲۸۰) هجرى مطابق سنه (۱۸۶۴) ميلادى بر مسند امارت افغانستان متمكن گرديد و پس از طول زمان و تحمل رنج فراوان شهر هرات نيز مفتوح شد در آن هنگام محمد رفيق خان وزير امير شير علي خان مشار اليه را بگرفتارى سه نفر برادر خود محمد اعظم خان و محمد اسلم خان و محمد امين خان كه در لشكر هرات بودند اشارت نمود شير عليخان هم از اندیشه اينكه مباد آنها بهواى امارت مردم را بشورش بر آغلانند و در مملكت احداث فتنه نمايند رأى وزير را پسنديد و بخيال گرفتارى برادر زاده خود افتاد سيد جمال الدين محمد اعظم را از واقعه و خيال امير درباره آنها آگاهى داد چون برادران از شور و وزير و عزيمت امير آگاهى يافتند از هرات فرار نموده هريك بمقر حكومت خود كه در زمان پدر دارا بودند پناهنده شدند پس از آن كار فتنه در مملكت بالا گرفت و جنگ داخلى بين آنها و امير شير علي خان اشتداد يافت بعد از زد و خورد هاى طولانى و جنگهاى بسيار سخت امير محمد اعظم عظيم شد و غلبه اورا نصيب گرديد پس از استيلاء او و برادر زاده اش عبد الرحمن بر حكومت افغانستان محمد افضل خان برادر خود پدر عبد الرحمن خان را كه در فرنگه محبوس بود از حبس بيرون آورده بامارت نشانيد مشار اليه مدت يكسال تقلد امارت افغانستان نمود و پس از يكسال مسند را بمحمد اعظم خان سابق الذ كر واگذار نموده اين جهان را وداع كرد پس از فوت محمد افضل خان محمد اعظم خان برادر او بالاستقلال امير افغانستان گرديد و سيد جمال الدين بواسطه سابقه خدمت و حسن كفايت و لياقت نيز نزد او مقامى منيع و عالى حاصل نمود و درجه اول وزارت را دارا گرديد روز بروز اعتماد و توجه و وثوق امير نسبت باو زياده شد

و در کارهای بزرگ از رای او استعانه می‌جست و بشور او حل‌غوامض امور سیاسی می‌نمود و بواسطه تدابیر صائبه و آراء مستقیمه سید نزدیک بود مملکت افغانستان برای امیر محمد اعظم خان تصفیه شود بدبختانه سوء ظن امیر مشارالیه بر آنش داشت که غالبی از اقارب و خویشان خود را که کارزار نموده بودند از اطراف خود پراکنده نمود و پسران خود را که جوانان حدیث‌السن که بی تجربه و بی تدبیر بودند بر مملکت گماشت و زمام امور بدست آنها سپرد و بالاخره امارت و ریاست بر سر اینکار نهاد چنانکه یکی از پسرانش که حاکم قندهار بود بخیال اینکه اظهار زبردستی نماید و نزد پدر و سایر برادران برتری یابد جنگ باعموی خود امیر شیرعلی خان را که آنوقت جزه‌رات جائی را مالک نبود تصمیم عزم کرد و بقصد فتح هرات بالشگری بدانسوی رکضت نمود پس از تلاقی فئتن جوانی و غرور بر آنش داشت که بر لشکر هرات حمله آورد پس بادویست نفر بر آنها حمله ور و صفوف آنها را از هم شکافت و از این حمله جسورانه رعب غریبی در دل هراتیان انداخت و نزدیک بود که هزیمت شوند ناگاه یعقوب خان سردار لشکر شیرعلی خان بریکه تازی و انقطاع اواز لشکر خود آگاهی یافت و تنهائیش را غنیمت شمرده بر او حمله آورد و در میدان جنگ اسیرش گرفت پس از گرفتاری او لشکر قندهار شکست خورده و بهزیمت رفتند این فتح ناگهانی بر قوت قلب و امیدواری شیرعلیخان افزود و بر قندهار غلبه آورده آنجا را مسخر نمود پس از فتح قندهار دوباره آتش جنگ میان شیرعلیخان و محمد اعظم خان در گرفت دولت انگلیس نیز بحماییت شیرعلی خان برخاست و بیول فراوان او را کمک نمود تا اینکه وجوه اعیان و عمال و سران سپاه محمد اعظم خان را روی دل باخود کرد و آنها بطمع مال نقض عهد نموده روی از محمد اعظم خان گردانیدند و با شیرعلی خان همدست شدند و پس از جنگهای سخت شیرعلیخان بر مملکت استیلا یافت و محمد اعظم خان را هزیمت داد مشارالیه بمملکت ایران فرار نمود و در نیشابور وفات یافت در اینحال شیرعلیخان با سابقه معاداتی که با سید جمال‌الدین برای معاضدت اواز محمد اعظم خان داشت ابتدا متعرض او نشد و نظر بمقام سیادت و احترام خانوادگی و خوف انزجار و شورش مردم صوراً با مشارالیه با احترام سلوک می‌نمود ولی کینه او در دل داشت و بعد از حیل و میخواست از او انتقام کشد بنابراین سید مصلحت خود را در مهاجرت و ترک وطن دیده عزیمت مسافرت بسوی مکه معظمه نمود از امیر شیرعلی خان اجازه حج خواست مشارالیه هم رخصت داد بشرط اینکه از بلاد ایران مرور ننماید چه در آنزمان هنوز محمد اعظم خان وفات نیافته بود و شیرعلیخان از ملاقات سید با او وحشت و مضایقت داشت پس سید سنه (۱۲۸۵) هجری مطابق ۱۸۶۹ میلادی از طریق هندوستان بطرف مکه مشرفه روانه گردید و این مسافرت بعد از سه ماه شکست و هزیمت محمد اعظم خان بود.

پس از ورود بغاک هندوستان فرمانفرمای هند ورود سید را بانهایت مهربانی و احترام پذیرفت و او را با حسن قبول استقبال نمود ولی بطول اقامت در آنجا اجازت نیافت و معاشرت با علماء را بدون مراقبت و نظارت حکومتی نائل نگردید و توفیق در هندوستان یکماه بیشتر طول نکشید پس حکومت هند مشارالیه را بایکی از کشتیهای خود از سواحل هند بمملکت سوئیس حرکت داد و از آنجا بمصر انتقال نمود و مدت چهل روز در مصر توقف داشت و بیشتر ایام در جامع ازهر آمد و شد داشت و غالب طلاب سوریه با او ابواب مراد و معاشرت گشودند و در نزد آنها مقبولیتی بکمال حاصل نمود و بنابر خواهش

طلاب قدری از کتاب شرح اظهار داد درخانه خود برای آنها تدریس نمود پس از مسافرت حجاز و تشریف بمکه معظمه قسح عزیمت کرد و معجلاً بسوی اسلامبول حرکت نمود چند روزی بعد از ورود اسلامبول با عالی پاشا صدراعظم ملاقات کرد بانهایت احترام و استقبال پذیرفته شد و در همان مجلس اول بقوه جذابه فضیلت و بیان چنان صدراعظم را بسوی خود جذب نمود که مافوق آن تصور نمیشد رفته رفته صیت علم و فضیلت و کمال استعداد و قابلیت او قلوب عامه وزراء و علماء و امراء و اعیان و اشراف را بسوی خود متوجه ساخت و نزد آنها منزلتی منبع و مقامی رفیع حاصل نمود و مورد تمجید و ثنای عامه گردید و باینکه از عادات و رسوم و اخلاق و زبان آنها بیگانه بود در همان لباس وزی افغانیت بخوبی از عهده معاشرت و مراودت با آنها بر میآمد و پس از انقضاء مدت ششماه در انجمن معارف اسلامبول سمت عضویت یافت و یکی از اعضاء آن انجمن بشمار آمد و الحق از عهده این مسئولیت بخوبی بر آمد و از آراء متقنه ابواب ترقی بر روی معارف گشود ولی رأی و مسلک او را در تعمیم و ترقی معارف غالبی از اعضاء آن انجمن نپسندیدند و شیخ الاسلام را بعضی از آراء او که منجر بضرر مشارالیه میشد گران آمده کینه اش در دل گرفت و منتظر فرصت بود تا اینکه رمضان (۱۸۷۱) میلادی رسید مدیر مدرسه دارالفنون از سید تمنای خطابه نمود که مردم را ترغیب و تحریم نماید بتحصيل و ترویج صناعات سید بیهانه قلت تتبع و احاطه اش بلفت ترکیه از قبل این تکلیف معذرت خواست مشارالیه برالحاج و التماس افزود تا آنکه سید را مجبور بقبول نمود پس از آن سید خطابه غراء و طولانی انشاد نمود و قبل از قرائت در مجمع عام بیعضی از اصحاب خاص آنرا عرضه داشت و مورد تحسین آنها واقع شد پس برای استماع آن کلمات روزی را معین و مردم را بدان اعلام نمودند چون روز موعود رسید جمعیتی بیحساب از اعیان و اشراف و علماء و وزراء و سایر طبقات در دارالفنون اجتماع یافتند پس سید بر بالای منبر بر آمد و شروع بتکلم نمود و خطابه را چنان با فصاحت و بلاغت و طلاقت لسان بآخر رسانید که مرد مرا مات و مبهوت آن سحر بیان یا عاجز در تبیان نمود روسای اهل علم از بعضی از آراء سید در ترویج صناعات و معارف خوش نیامد و مطلب را بشیخ الاسلام رسانیدند مشارالیه را نظر بکدورت سابقه فرصت و راه بهانه بدست آمده تبعید سید را از سلطان استدعا نمود پس از باب عالی چنین حکم صادر گردید که برای اسکات فتنه و رفع غائله سید چند ماهی از اسلامبول مهاجرت اختیار کند و پس از آرامی و سکوت مردم اگر میل نمود باز معاودت نماید مشارالیه بصواب دید بعضی از دوستان عزیمت مصر کرد و در اول محترم (۱۲۸۷) هجری ۲۲ ماه مارس (۱۸۷۱) میلادی بعزم تفرج بدانجا تحویل نمود و بدون قصد اقامت تماشای مناظر و مظاهر و تماشخانه های آنجا پرداخت تا آنکه بملاقات ریاض پاشا وزیر خدیو مصر نائل گردید مشارالیه سید را باتاکید و ابرام مایل باقامت مصر نمود و بدون تمنای خدمتی از طرف حکومت مصریه ماهی هزار و غروش مصری (تقریباً پنجاه تومان ایرانی) ماهانه برایش مقرر گردید

چون طلاب از عزیمتش آگاهی یافتند بر او ازدحام و اجتماع کردند و برای استفاضه و استفاده از آن بحر فیاض تمنای تدریس نمودند اجابة لمسئولهم شروع بتدریس فرمود و در همان خانه خود فنون علوم عالی را از معقول و منقول و ادبیات و ریاضی و غیر ذلک تعلیم آنها نمود رفته رفته در اذهان و

نفوس اهل علم نفوذی شایان و رتبه نمایان پیدا کرد معالی مدارج علم و ادبش عقول آنها را حیران مینمود و تلقی نوادر افکار را بسی عظیم و مفتنم میشمردند صیت علم و فضلش اقطار مصریه را احاطه نمود مدح و ثنایش در السنه و افواه شایان گردید پس همت بر تنقید مسائل حکمیه و علوم عقلیه گماشت

ناصرالدین شاه

و ابواب فیوضات علمیه بر روی مصریان باز فرمود شاگردان خود را امر بتدوین و تصنیف کتب علمیه و ادبیه و حکمیه و دینیّه نمود و خویشان بر آنها نظارت فرمود و از اینراه فن تألیف و تصنیف را در مصر ترقیات بی پایان حاصل گردید دسته از شاگردان او که بعضی از مسائل فلسفه را از او یا از بعضی از تلامذه او اخذ نموده بودند با وجود ترقیاتی که در فنون علمیه و مهارتیکه در تصنیف و تألیف حاصل نموده بودند بواسطه حدوث سن و قلت بضاعت و قصور بال از ادراک مطالبه عالیّه و استکشاف مسائل

عقاید سخیفه فلاسفه را پیروی نمودند و آن عقاید را در بین عامه ناس مشتهر ساختند و نسبت آنها را به سید دادند و بعضی از مذاهب مختلفه نیز آنها را در این مسلک معاضدت نمودند و این مسئله اگرچه در نفوس مردمانی که عارف باحوال و عقاید سید بودند اثری نبخشید ولی تایک درجه او را در نزد عوام متهم ساخت سید جمال الدین علاوه بر مقامات فضلی و علمی از عوالم سیاسی نیز بی بهره نبوده و میل مفرطی بدخول در فن پلتیکی داشت و چون در آن ایام مداخله انگلیسها در مصراوضاع پلتیکی آنجا را منقلب و استقلالش را منهدم ساخته بود سید خواست تغییری در احوال آنجا دهد و آن مملکت را مستخلص سازد بمناسبت عضویت و ریاستی که در یکی از اجتماعات و مجامع فراماسونی داشت بترتیب نشرهای فرانسه انجمنی تشکیل داد اصحاب و دوستان خود را از علما و اعیان و غیرهم در آن انجمن دعوت نمود و قریب سیصد نفر در آنجا عضویت یافتند و بواسطه تعدیاتی که از انگلیسها نسبت بابناء وطنش شده بود عداوتی مفرط با آنها داشت و جهاداً با آنها اظهار معادات مینمود چنانکه از سلو کشان با او درهند این مسئله خوب مکشوف میگردد پس لوایحی بر ضد انگلیسها منتشر نمود و آن لوایح را در روزنامجات بزبان انگلیسی ترجمه نمودند و باندازه جالب دقت نظر سیاسون ملت انگلیس گردید که مستر کلاستون بنفسه در مقام مدافعه از آن لوایح بر آمد پس رفته رفته کار انجمن بالا گرفت و گونسل انگلیس را بوحشت انداخت مشارالیه بحکومت مصر رسید سعایت نمود و نیز جماعتی را برای افساد در انجمن فرستاده در این بین نیز احوال مصر روی بسختی نهاد و انقلاباتی در آنجا بظهور پیوست که بر قوت اتهام سید افزود پس از پیشگاه خدیوی توفیق پاشا امر باخراج او و ملازمش ابوتراب را صادر نمود و مشارالیه سنه (۱۲۹۶) هجری مطابق (۱۸۷۹) میلادی از مصر مهاجرت نموده به هندوستان آمد و در حیدرآباد دکن اقامت جست و در آنجا رساله در رد مذهب دهریین تصنیف نمود و در آنجا بود تا اینکه فتنه هرابی پاشا در مصر شروع شد آن هنگام حکومت هند مشارالیه را از حیدرآباد بکلکته خواست و در آنجا اقامتش داده تا اینکه کار مصر یکسر شد و جنگ انگلیس در آنجا بآخر رسید پس او را اختیار مهاجرت و مسافرت بهرجا که خواهد دادند مشارالیه میل مسافرت اروپ نمود و اول مسافرتش بلندن اتفاق افتاد چند روزی در آنجا توقف نموده بسمت پاریس حرکت کرد در این مسافرت شیخ محمد عبده مفتی دیار مصر با او موافقت و مراقت نمود و باهم وارد پاریس شدند پس انجمن وطنیه عروۃ الوقتی که در مصر تشکیل یافته بود روزنامه دائر بر دعوت مسلمین بسوی اتحاد اسلامی از او استعدا نمودند مشارالیه روزنامه موسوم بعروۃ الوقتی تأسیس و دوست قدیمی و واقعی خود شیخ محمد عبده را بتحریر آن نامزد فرمود هجده نمره از آن روزنامه را منتشر ساخت و در عالم اسلامیت وقعی شایان حاصل نمود انگلیسها آن روزنامه را سخت تعاقب نمودند و با کمال سختی انتشار آنرا درهند مانع شدند و بدینجهت بهمان نمره هجدهم اختتام یافت مشارالیه در مدت سه سال توقف در پاریس مقالاتی در پبولتیک روس و انگلیس و عثمانی و مصر انتشار داد که غالبی از آنها را درجراید انگلیسی ترجمه و ضبط نموده اند و در بین او وحکیم فرانسوی دینان مناظراتی در اصول اسلامی و سایر علوم اتفاق افتاد که او را مجبور بتصدیق بعلوم مقام علمیت و اقبال برهان و حجت خود نمود پس برای جواب از سؤال لرد چرچیل ولرد سالسبوری در خصوص حضرت مهدی (عج)

و ظهور آن جناب موقهٔ بلندن مسافرت و بزودی مراجعت بیاریس نمود و در آنجا با اکثری از علما و حکما طریق مؤالفت و مراودت پیمود و در نزد آنها مقامی عالی حاصل گردانید پس قصد مسافرت نجده نمود و در این اثناء ناصرالدینشاه بر مراتب عالی و مقامات شایستهٔ سید مطلع گردید و از اعالی و ادانی کفایت و لیاقت و فضل و هنر آن حضرت را استماع نمود طالب ملاقات و مایل ندامتش گردید لذا با نهایت میل و رغبت و شوق و سورت ملاقات سید را تلگرافاً تقاضا نمود پس مشارالیه مسافرت ایرانرا اختیار فرمود و بدانسوی حرکت کرد اول دفعه در اصفهان بر ظل السلطان ورود نمود مشارالیه مقدمش را بسی گرمی داشت پس از چندی بطهران مسافرت نمود ناصرالدینشاه او را بخوبی تلقی و استقبال نمود و در نزد او بقدری عزیز گردید که بر تمام اولاد و کسان خود مقدمش میداشت و نظارت ادارهٔ جرئیة خود را برای تکمیل بدو تفویض نمود و او را وعده داد که بزودی برمسند صدارت ایران ارتقای دهد چیزی نگذشت که سید بواسطه اطلاعات علمیه و سیاسیه و احاطه بر تواریخ عالم و اخلاق امم و طلاقت لسان و حسن بیان بانه ازا در نفوس علماء و امراء و بزرگان ایران نفوذ و منزلت و مقامی حاصل نمود که کمتر کسی در آن عصر میتوانست آن درجه را از مقام عالی تحصیل نماید منزلش مجمع بزرگان و مطاف اشراف و اعیان گردید و استماع کلامش را بریکدیگر مسابقت میجستند و از تقرب بحضرتش بر دیگران مباحثات میکردند رفته رفته امر رسید شاه را بخیال انداخت و براستقلال خویش از او در دل هراسی برداشت و در بعض مواقع از او اظهار کراهت نمود سید بر خیال شاه آگاهی یافت و صلاح خویش در مهاجرت دید پس بعنوان تغییر آب و هوا اذن مسافرت خواست و بممالک روسیه مهاجرت نمود بدو بمسکو ورود داد و نظر بسابقه اطلاعات اهالی آنجا بحالاتش در نهایت احترام پذیرفته شد پس بسوی پترزبورغ روانه گردید و در آنجا نزد بزرگان از علما و رجال معروف و پذیرفته آمد و مقالاتی صافیه دایر بر بولتیک ایران و افغان و عثمانی و روس و انگلیس در جراید آنجا انتشار داد و در نزد سیاسيون آن مملکت بسی مطبوع و دلپذیر افتاد و عالم سیاست را بهیچان آورد در این بین بازار عمومی (اکسیوزیسیون) (سنه ۱۸۸۹ م) در پاریس افتتاح یافت و سید جمال الدین بدانسوی شتافت در وقت مراجعت در (مونیه) پایتخت بافاریا (یعنی باویر) باناصرالدینشاه ملاقاتش دست داد مشارالیه او را بایران دعوت نمود سید اجابت فرمود بمجرد ورود بطهران مردم براو اجتماع نمودند و اطرافش حلقه زدند و چون مسافرت اروپا ذهن شاه را نسبت باوصافی نموده بود از این اجتماعات چندان نگرانی درمادهٔ او حاصل نمیکرد بلکه روز بروز برتقرب او میافزود و در بسیاری از امور و مهم سلطنتی او را واسطه قرار میداد و در خصوص قوانین مملکتی از رأی و زین او استشارات میفرمود پس بعضی از رجال درباری خاصه صدراعظم امین السلطان براو رشک بردند و از او نزد شاه بنای سعایت گذاشتند و شاه را بر نفوذ استقلال و استبداد خود از او ترسانیدند و کلمات آنها باندازهٔ درمزاج شاه اثر نمود که خودداری نتوانست و آثار بدگمانی را از وجنات خود ظاهر ساخت سید چون چنین دید از طهران ببلده حضرت عبدالعظیم یک فرسخی طهران رفت و در آنجا اقامت جست در آنجا نیز مردم دست از ملاقاتش برنداشتند و براو گردآمدند مشارالیه تقریباً هشت ماه در میان آنها خطابه میخواند و آنها را بر اصلاحات مملکتی ترغیب و تحریض مینمود کم کم نامش بلند شد و عقایدش

در اصلاحات مملکت ایران مشتهر گردید و مردم رفته رفته خواستند بیدار شوند پس امر سید بر ناصرالدین شاه گران آمد و بر استبداد و استقلال خود از او بوحشت افتاد هنگامیکه سید در بستر بیماری غنوده بود یانصد نفر سوار برای اخراج او بحضرت عبدالعظیم (ع) فرستاد و مشارالیه را باحالتی فجیع از صحن مطهر بیرون کشیده تحت الحفظ از ایران بمملکت عثمانی انتقال دادند مشارالیه چندیکه مریض بود در بصره اقامت جست و پس از بهبودی بلندن رفت انگلیسها نظر بسابقه معرفتیکه در حق او داشتند بخوبی پذیرفتندش و در مجامع علمی و سیاسی دعوتش مینمودند مدت توقف در لندن را بیشتر در مباحث پلنیک ایران و سلوک ناصرالدین شاه و خرابیهائییکه در زمان سلطنت او بایران وارد آمده بود مذاکره نمود و اغلب انگلیسها را بخلع او از سلطنت ایران ترغیب میکرد در خلال آن اوقات بتوسط رستم باشا سفیر عثمانی مقیم لندن دعوت نامه از طرف سلطان عبدالحمید سید را باسلامبول دعوت نموده سید اشتغال باصلاح امور وطنی خود را بهانه نموده دعوت سلطانرا اجابت ننمود مجدداً با کمال اصرار والاحاج و ترغیب و تحریص دعوتش نموده این مرتبه حضور خود را باسلامبول بشرط معاودت تلگرافاً بعرض سلطان رسانید و در سنه (۱۸۹۲) میلادی مطابق ۱۳۰۹ هجری بدان صوب حرکت نمود توجهات سلطانی و تکریمات علما و رجال دیپلوماسی مدت چهار سال در آنجا اقامتش داد و در این مدت با نهایت خوشی و احترام واجلال زیستن نمود در اواخر سنه ۱۸۹۶ مرض سرطان در فک اسفلش بروز نمود و تا گردش امتداد یافت و بهمان مرض سرای فانی را وداع گفت در نهم مارس ماه سنه (۱۸۹۷) میلادی مطابق سنه (۱۳۱۴) هجری جنازه اش را در مقبره (شیخ طاهر زارلفی) نزدیک نشان طاش دفن کردند رحمه الله علیه.

این بود آنچه که از عبارات فاضل معاصر جرجی زیدان ترجمه و انتقاد و در این تاریخ خود درج نمودیم پس از این فاضل معاصر در صفات شخصیه سید شرح مفصلی مینویسد که از موضوع ما خارجست و درباره از آن در ذیل اماله و اعماله مینویسد قصد سید اتحاد مسلمانان و جمع آنان در حوزه یک دولت اسلامیه بود در تحت لواء خلافت عظمی اما آنچه بنده نگارنده از جناب آقای طباطبائی وحاج سیاح محلاتی و غیره درباره سید استعلام و استفسار نموده از این قرار است سید جمال الدین ایرانی و از قریه اسدآباد همدان است.

قصبه اسدآباد افشار در هفت فرسخی همدان و پنج فرسخی کنگاور است و اسدآباد از املاک مرحوم سلیمان خان صاحب اختیار است جمعیت اسدآباد تقریباً هشتصد خانوار و عده نفوس آن تقریباً چهار هزار نفر میباشد.

پدر سید جمال الدین سید صفدر بیسواد و از سادات فقیر اسدآباد و شغلش رعیتی بود خانواده سید جمال الدین از خانواده های صحیح و از سادات عالی درجات حسینی و اتصال شجره این سلسله نجبیه بغامس آل عبا حضرت امام حسین (ع) ثابت و معلوم است.

سید صفدر پسرش سید جمال الدین را در پنج سالگی بمکتب گذارده چون فطانت و ذکاوتی خوب داشت در هشت سالگی از خواندن و نوشتن فارسی فارغ گردید زبان فارسی و ترکی را بخوبی میدانست در سن ده سالگی سید جمال الدین از پدرش قهر کرده بشهر همدان رفت و در مدرسه همدان مشغول

تحصیل بود مدتی هم دراصهان و مشهد مشغول تحصیل بود از آنجا بطرف افغانستان مسافرت نموده و در آنجا زبان انگلیسی را فرا گرفته بحسن خلق و فضل و دانش محبوب رجال دربار گردید چنانچه سابقاً ذکر شد خانه مسکونی سید امروز در اسدآباد معلومست طایفه و فامیلش را همه کس میشناسند .

جناب آقا میرزا علی مجاهد همدانی که از موثقین است گوید من خواهر سید جمال را در چند سال قبل در اسدآباد ملاقات نمودم جناب علیخان امیر تومان پسر مرحوم صاحب اختیار بنگارنده گفت دوخواهرزاده دارد سید جمال الدین میرزا شریف و میرزا لطف الله که در اسدآباد موجود و مباشر آنجا میباشد و اینطایفه اباعن جد در اسدآباد مشغول رعیتی بوده و میباشد . و نیز گفت زمانیکه سید جمال الدین بطهران آمد بملاقاتش رفتم و در مجلس مذاکره ازمایش کردم سید تجاهل کرد و فرمود شنیدم اسدآبادی در نزدیک همدان است که اهالش بسیار جاهل و عامیاند . چون دانستیم که تجاهل میکند لذا ساکت شدم .

جناب آقای طباطبائی فرمود که پسرعموی سید جمال الدین آقا سید هادی در مدرسه چاله حصار طهران تحصیل مینمود و سید از اهل اسدآباد است . طایفه صاحب اختیار میگویند سید کمال برادرزاده سید جمال الدین اليوم در اسدآباد است .

باری بودن سید جمال الدین از اهل اسدآباد بتواتر ثابت و مسوع گردید لکن سبب اینکه سید خود را بافغان نسبت داد وجدی در این امر داشت معلوم نبود تا اینکه در این ایام یکی از موثقین گفت از خود سید جمال الدین سبب را پرسیدم جناب آخوند ملا آقای طالقانی معروف بشیخ رئیس نقل کرد از جناب آقا سید اسدالله خرقانی که اليوم در نجف در اداره آقای خراسانی و از بزرگانست شنیدم که گفت از سید جمال الدین سبب را پرسیدم جواب داد چون افغان درجائی گونسل ندارد من خود را بافغان نسبت دادم که از دست گونسل های ایرانی آسوده باشم و در هر شهر بیکه میروم گرفتار گونسل نباشم .

جناب حاج سیاح محلاتی که از دوستان سید میباشد مذکور ساخت چون سید جمال الدین مقصد بزرگی داشت درباره ایران لذا خود را بافغان نسبت داد تا از صدمه و اذیت ناصرالدینشاه محفوظ بماند .

خادم و مصاحب سید که معروف بعارف افندی است ابوتراب نامیست از اهل ویدر زرنده ساوه که برادرش خادم مدرسه چاله حصار است و مشهدی علی اکبر نام دارد و خود عارف افندی نوکر جناب آقا میرزا سید محمد طباطبائی بود در زمانیکه سید جمال الدین وارد طهران گردید ابوتراب مجذوب سید جمال شده از حضرت آقای طباطبائی اذن و مرخصی خواست و خود را بعنوان خادمی بسید بست و با سید مسافرت نمود و از تربیت و انقاس قدسیه سید نگذشت مدتی که بعارف افندی و مصاحب سید جمال الدین معروف گردید .

زمانی که سید جمال الدین عازم نجد بود به بوشهر وارد شده تلگرافی از طرف حاج احمدخان کیا به سرتیپ مسقطی پدرسید السلطنه حاله از بوشهر خبر داد که سید وارد بوشهر شده است از طرف دوستان و هواخواهان سید تلگرافاً و کتباً اصرار در آمدن سید بایران شد در این اثنا ناصرالدینشاه

هم تلگراف بسید نمود و آمدنش را بطهران تقاضا کرد تا آنکه سید از راه شیراز و اصفهان وارد طهران شد در طهران درخانه مرحوم حاج محمد حسن امین‌الضرب منزل کرد ناصرالدین شاه نهایت احترام را از سید نمود و مراعات مقامات عالیه سید را میکرد علماء و بزرگان و رجال دولت و خواص ملت اطراف سید را گرفتند سید بدون ملاحظه و مدهانه لیل و نهاراً سرّاً و جهاداً در بیداری ایرانیان میکوشید انجمنهای سری تشکیل یافت و اسرار نهفته گفته آمد .

مرحوم ذکاء الملک گفت وارد شدم برسید و اورا دریائی از علم و فضل دیدم و ان من البیان لشرقاً در نطق و بیان سید پیدا بود هفت زبان را بخوبی تکلم میکرد فارسی ، ترکی همدانی ، ترکی اسلامبولی ، فرانسه ، روسی ، انگلیسی ، عربی ، افغانی و عبری را هم میدانست خلاصه گفت عالمی مانند سید قبل از آن و بعد از آن ندیدم .

مرحوم شیخ محمد حسن شریعتمدار مدعی شد که با سید مباحثه علمی کند ولی از عهده اش بر نیامد و مغلوب گردید اگر چه شیخ مرحوم گفت سید جمال‌الدین خلط مبحث کرد لکن سید جمال‌الدین کسی نبود که در مباحثه بی انصافی کند. حکایت کرد مرا کسبیکه اورا غرضی نبود که هیبت سید شیخ را مبهوت کرد . مرحوم میرزا ابوالحسن جلوه هم طرف مذاکره با سید شد ولی بعدی از سید مغلوب شد که کینه سید را همواره داشت .

باری پادشاه ایران بر سید متغیر و خاطرش از او رنجیده اظهار بی میلیش را نسبت بسید ظاهر نمود چون سید بی میلی ناصرالدین شاه را درباره خود تفرس نمود لذا اجازه مسافرت خواسته بطرف روسیه مهاجرت نمود در سفر دویم ناصرالدین شاه در مونیخ پایتخت بافاریا (باویر) که جزو آلمانست سید را باناصرالدین شاه ملاقاتی دست داد ناصرالدین شاه از سلوک با سید اظهار بی اطلاعی و ندامت کرد و اصرار بر آمدن سید بایران کرد تا سید را راضی نمود و پس از مراجعت شاه سید ورودش را بدوستانش اطلاع داد حاج میگوید من بتوسط میرزا ضایع‌نام دادم که ابدی‌الورد بر امین‌السلطان وارد شود و منزل خود را خانه امین‌السلطان قرار دهد تا اینکه امین‌السلطان از سید در نزد شاه بد نگوید لکن سید قبول نکرد و بر حاج محمد حسن امین‌الضرب وارد گردید این دفعه مردم بیشتر دور سید را گرفتند مجالس سری برپا شد امین‌السلطان شاه را ترسانید که عملاً قریب حوزه سلطنت ایران از هم خواهد پاشید شاه ناچار بحاج محمد حسن امین‌الضرب نوشت که عذر سید را بخوبی بخواهد امین‌الدوله قبل از رسیدن دستخط بامین‌الضرب بسید اطلاع داد لذا سید قبل از دیدن دستخط شاه نقل مکان کرد بزایه حضرت عبدالعظیم و مدت هفت ماه و چند روز در زایه مقدسه بدعوت خلق اشتغال داشت و مفاسد سلطنت استبدادی را بمردم رسانید مردم را آگاه کرد بحقوق خود و پیوسته میگفت من با ظالم و مظلوم هر دو عداوت دارم ظالم را برای ظلمش دشمن دارم مظلوم را برای اینکه قبول ظلم نمیکند و سبب جسارت و ظلم ظالم میشود .

از آنجائیکه باید ادعایش را برهانی تکذیب نماید خودش مظلوم واقع شد چه امین‌السلطان در مقام تخویف ناصرالدین شاه برآمد و از سید سعایت نمود و بشاه عرض کرد عملاً قریب دولت ایران را جمهوری خواهد نمود دوستان سید هم در مجالس علناً مطالب سید را ذکر مینمودند تا آنکه پادشاه ایران

در مقام نقض قول خود بر آمد دستخط تبعید سید را از ایران صادر فرمود پانصد سوار مأمور حرکت دادن سید شدند حالت مأمورین دیوانی در آنوقت معلوم بود که چگونه در خانه سید ریختند و بیچاره را که در حالت مرض و در بستر افتاده بود کشیدند و فرصت ندادند زیر جامه خود را بپوشد با اینحال مرض زنجیر بگردنش انداختند و او را سوار یابو کردند چون از شدت مرض روی اسب خودداری نمیتوانست لذا پاهایش را با طناب بزیرشکم اسب بستند و با اینحال سید را روانه کرمانشاه کردند حاج محمدحسن امین الضرب پول و لباس و لوازم سفر برایش روانه داشت و پولی هم برای رئیس سوار ها فرستاد که باسید بدرقاری نمایند و به کرمانشاه بحسام الملك حاکم و حاج آقا حسن و کیل الدوله کرمانشاه سفارشانامه نوشتند بحسام الملك اگر چه باسید بدرقاری ننمود لیکن سید را ممانعت نمود از مراده و مردم را از معاشرت او نیز اقتضار برادرزن خود را نگهبان یا سجان سید قرار داد اما و کیل الدوله از همراهی سید و معاونت او دریغ و مضایقه نکرد پس از چندی سید را محترماً روانه بغداد داشت در بغداد نقیب و والی بغداد مقدمش را مغتنم داشته و ایضاً حاج عبدالصمد اصفهانی معروف بهمدانی کلیه از لوازم احترام فروگذار نکردند سید بجهاتی روانه بصره گردید و در آنجا توقف نمود تا مرضش بهبودی یافت از آنجا به هندوستان و از آنجا بلندن مسافرت فرمود در لندن باندازه محترم و معزز بود که در مجالس سیاسی دعوتش مینمودند .

سلطان عثمانی عبدالحمید خان کتباً و تلگرافاً او را باسلامبول دعوت نمود و بحدی اصرار و ابرام کرد تا سید بسمت اسلامبول حرکت فرمود و در اسلامبول بانهایت اعزاز و اکرام چندی بسر برد و با کالسکه سلطنتی حرکت میکرد علما و رجال سیاسی پیوسته با او بودند مجالس سید را بسی مغتنم میداشتند تا آنکه بسطان رسانیدند که سید با خدیو مصر عهد اتحاد و اتفاقی بسته سلطان عبدالحمیدخان بر خود و استقلالش ترسید و هم قتل ناصر الدینشاه را باو نسبت دادند که میرزا محمد رضا در اسلامبول دستوری از سید گرفته و بطهران رفته و بمقصد نائل گشته سفیر ایران جمعی از سفراء کرده و بسید اظهار داشت که عمل میرزا رضا بتحریر شما است جواب داد که من نگفتم میرزا رضا ناصر الدینشاه را بکش بلکه گفتم ایران آباد نمیشود مگر بقطع ریشه شجره خبیثه استبداد در حالتی که جزئی درد گلو عارض سید گردید که طبیب سلطان بر او وارد شد مرض سید اشتداد یافت جزئی کلی مزکوم شبیه بمسموم بفاصله چند ساعت گلو و دهن سید آماس کرده و در گذشت رحمة الله علیه .

هر چند امین السلطان صدراعظم ایران نهایت سعایت را در قتل و اعدام سید جمال الدین نمود لیکن سفیر ایران علاء الملك بمساعده گذرانید چه عرق سیادت سفیر و اطلاع بردوستان و هواخواهان سید باعث شد که سعی در نجاتش نماید لیکن سعی او مثمر نگردید چه سید طرف سوء ظن دولت عثمانی واقع گردید و موقع رفع اتهام از خود نیافت .

اشخاصی که بامقاصد سید همراه شدند از علما مرحوم حاج شیخ هادی نجم آبادی و جناب آقای طباطبائی از رجال دولت مرحوم امین الدوله و مرحوم مشیر الدوله از اعیان آقا میرزا نصر الله خان و برادرش آقا میرزا فرج الله خان از شعراء مرحوم ذکاء الملك از جریده نگاران مرحوم اعتماد السلطنه

از اطبا دکتر مهدی خان و میرزا داودخان و میرزا عبدالله خراسانی از تجار مرحوم حاج محمدحسن امین‌الضرب و جمعی دیگر از کسبه مثل آقا میرزا علی‌اکبر ساعت ساز معروف بحکیم از ملاکین حاج میرزا آقای ارباب و حاج میرزا حسینعلی پسر مرحوم حاج عبدالعظیم هراتی حاج سیاح نیز از دوستان سید بود از قبیل میرزا رضا متجاور از پنجاه نفر بودند که در مجالس سید مات و مبهوت و ساکت می‌نشستند و بخندمتش افتخار مینمودند. آقا میرزا حسن که الیوم در مطبعه آقاسید مرتضی است نیز در اداره سید آمد و رفتی داشت.

مقصود سید در ظاهر اتحاد دول اسلامی و اتفاق مسلمانان بود لیکن در معنی جمهوریت و مشروطیت ایرانرا ساعی و جاهد بود. در مجالس علنی مفاصد استبداد و سلطنت استبدادیرا آشکار میفرمود و در محافل سری دوستان خود را تحریص و ترغیب مینمود بیداری مردم لکن پس از تبعید و نفی از طهران دوستانش را وصیت میفرمود بکتمان و استتار مقصد چنانچه در یکی از مکاتیب خود بحضرت آقای طباطبائی چنین نوشته است.

پاره از مکتوب سید به آقای طباطبائی

« لاصداقة الا باتحاد المشرب ولا قرابة الا بوحدة المارب و بعد ذلك ليس لك ان تقول مارايتك و مارايتنى ».

زمانی هم درمکه معظمه تشکیل انجمنی داد موسوم به ام‌القری و خیالش این بود نماینده‌های مسلمانان روی زمین را در این انجمن گرد آورد و برای مسلمانان روی زمین يك سلطان که یاد را لا مبول یا در کوفه سکنی گیرد و يك اعلم که درمکه نشیند و تکالیف مسلمین از این مجلس برخیزد و پس از امضاء سلطان و اعلم منتشر گردد و سایر پادشاهان مسلمان با اسم امیر الامرائی موسوم و در تحت امر سلطان محکوم باشند سلطان عبدالحمیدخان این انجمن را برانداخت بتوهم اینکه شاید انتخاب سلطان بر حسب قرعه قرار گیرد و بغیر او قرعه افتد. مدت دوام انجمن یکسال بود و نظامنامه آن طبع و بتام بلدان فرستاده شد اجزاء این انجمن معدوم و یا در زوایای خفاجان دادند فتنه عرابی پاشا در مصر از نتایج این انجمن بود و عرابی پاشا از شاگردان سید بود.

اگرچه فاضل معاصر جرجی زیدان مینویسد از سید تالیف و تصنیفی دیده نشده است لیکن روزنامه عروة الوثقی و روزنامه جبل‌المتین اول و رساله فضایح الاستبداد و رساله در رد دهرین و طبعیین و رساله در حقوق صفحات عالم را گرفته است.

نمیدانم علت چیست که فاضل مزبور مینویسد درباره سید (فقدنشأ قطباً من اقطاب الفلسفة و عاشر کثمن ارکان السیاسة ولكنه مات ولم یتم عملاً و لالف کتاباً الخ).

چند مکتوب از مکاتیب سید جمال‌الدین بدست نگارنده آمد یکی را در حالات آقای طباطبائی درج نمودیم و دیگری را هم که با آقای طباطبائی نوشته است چند فقره آنرا ایضاً درج نمودیم سومی مکتوبیست که از حضرت عبدالعظیم بنابر الدینشاه نوشته است چهارم و پنجم دو مکتوب عربی است که بمرحوم آیه‌الله میرزای شیرازی و علماء ایران نوشته است.

مکتوب سید جمال الدین که در سفر ثانی ایران

از حضرت عبدالعظیم بن ناصر الدین شاه نوشته

عرضه داشت بسده سینه عالیّه و عتبه رفیعۀ سامیۀ اعلیحضرت شاهنشاه اسلام پناه در (مونیک) وقتی که از شرف وعد احترامات و اجازه مصاحبت موبک همایونی در زمره طرد بودم در همان محضر اسنی جناب امین السلطان وزیر اعظم چنان پسندیدند که این عاجز برای اصلاح بعضی امور ضروریّه اولابۀ (پطرز بورغ) رفته پس از انجام آنها بایران بیایم اعلیحضرت شاهنشاه اقام الله به دغامة المدين استحسان فرمودند در شب همان یوم الشرف پنج ساعت جناب وزیر اعظم باین عاجز مکالمه نمودند خلاصه اش آنکه اولاً دولت روسیه و رجال و ارباب جراید آنرا حق نیست که ایشانرا برجلس و نشانه سهام نمایند و از درمعدات و معاندت برآیند چون که ایشان یعنی جناب وزیر اعظم مالک و صاحب ملک نیستند و رتق و فتق امور بقدرت ایشان نیست دیگر آنکه مسئله کارون و بانک و معادن قبل از ارتقاء ایشان برتبه وزارت عظمی انجام پذیرفته است نهایت اینست که اجراء آن از سوء بخت در زمان وزارت ایشان شده است پس حین ورود پطرز بورغ باید در نزد وزارت روسیه ابراهیم و تبرئه بر ساحت ایشانرا بنمایم و تبدیل افکار فاسده وزراء روس را در حق ایشان داده و حسن مقاصد و نیات ایشانرا درباره دولت روس مسجل کنم ثانیاً از این عاجز خواهش نمودند که به (مسیو کیرس) رئیس الوزراء و وزیر دول خارجه و مستشارهای ایشان (ویلنکالی) و (زینووی) شفاهاً بگویم که ایشان یعنی جناب وزیر اعظم از برای اثبات حسن مقاصد خود در حال حاضرند که اگر از طرف روس طریق سهلی ارائه شود در ظرف چند روز مسئله کارون و بانک و معادن را حل نموده بحالت سابقه اعاده نمایند این عاجز چون نجات مقاصد جناب وزیر اعظم را عین رضایت پادشاه و خیر ملت اسلام میدانستم به پطرز بورغ عود نمودم و چند نفر را که در سیاست مشرق زمین با خود هم مشرب میدانستم چون ژنرال (ابروچف) در حریره و ژنرال (دیختر) در وزارت دربار و ژنرال (اعناتیف) سفیر سابق روس در اسلامبول و مادام (نودیکف) که از خواتین نافذ الکلمه و غالباً در مسائل سیاسیه که مابین روس و انگلیس است میکوشید با خود متفق کردم و در ظرف دوماه بیست بار با مسیو (کیرس) و با مستشارهای ایشان ملاقات کردم و پیش از آنکه در مقاصد جناب وزیر اعظم شروع نمایم اولاً در این سعی نمودم که باده و براهین سیاسیه و باعانت هم مشربهای خودم ثابت کنم که صلاح دولت روس در مشرق زمین آنست که علی الدوام با دولت ایران از در مسالمت و مواده و محامله برآید و سخت گیری و محاصمت ننماید و در ضمن هموقت منح و سماح اعلیحضرت شاهنشاه اسلام پناه را در ارتکاب و اراضی ترکمانیه و جایهای دیگر خاطر نشان ایشان مینوادم چون دانستم که این خطاب اصلی مسجل شد و مقبول گردید و از برای ایشان انحراف رأی روی داد و آتش غضبشان فرونشست در آنوقت مقاصد جناب وزیر اعظم را پیش نهاده گفتم وزیر اعظم بنفس خود در مونیک بمن گفتند بشما تبلیغ کنم که ایشان حاضرند اگر شما طریقی نشان دهید که موجب حرب و سبب غرامت نگردد مسئله کارون و بانک و معادن را حل نمایند و موازنه سابقه که در میان دولت روس و ایران و انگلیس بود دوباره برقرار کنند و در تلو این مطلب اینقدر که ممکن بود

در تیرمه ذمه جناب وزیر اعظم وحسن مقاصد ایشان در حق دولت روسیه کوشیدم چنانچه دوباره هم این مطالب را از پترسبورغ بایشان نوشتم مسیو کیرس و مستشارهای ایشان پس از آنکه مکرراً از حسن مقاصد و نیات عزم جناب وزیر اعظم پرسیدند گفتند که ما باید در این مسئله با وزیر جنگ و وزیر مالیه اولاً مشورت کنیم و بامپراطور حاصل مشورت خود را عرضه نمایم بعد از آن اگر طریق سیاسی یافت شد که بدان توان حل مسئله را نمود بشما شفاهاً خواهیم گفت که بنهج جواب بجناب وزیر اعظم برسانید البته اگر این مسئله بنهجی حل شود که موجب محاصره در میان دولت ما و دولت ایران نگردد بهتر است .

پس از چندین بار مشورت دو مسلک پلتیک یکی از برای خود و یکی از برای جناب وزیر اعظم تعیین نموده بمن گفتند که اگر جناب وزیر اعظم میخواهند ابواب خطرهای آینده را به بندند در جواب رسالت این دو مسلک را بدیشان از طرف ما تبلیغ کن و چون هر یک از ما خط حرکت پلتیک خود را بر آن دو مسلک معین قرار دهیم مسئله بخودی خود بلاغرامت و بلا جدال حل شده سبب رضایت همه خواهد بود این عاجز شادان و خرسند شدم که بقوت الهیه بتنهائی توانستم پس از اطلاع تام از مسالك سیاسیه خفیه روس در مشرق زمین خدمتی بدولت اسلام نمایم و وزیر اعظم را از خود خوشنود کرده باشم چون بطهران رسیدم خارج شهر توقف نموده بجناب وزیر اعظم اطلاع دادم جناب ایشان خانه حاج محمدحسن امین الضرب را معین نمودند که در آنجا فرود آییم و نعل ایشان را مهماندار مقرر نمودند و این عاجز مدت سه ماه تمام از جای خود حرکت نکردم بغیر از یکبار آنهم بعد از یکماه که عز شرف حضور حاصل شد و بدین نویندهای ملوکانه مفتخر گردیدم و در این مدت جناب وزیر اعظم هیچگونه از این عاجز سؤال نکردند که در پترسبورغ چه واقع شد و جواب آن مسئله که ترا برای آن بدانجا فرستادم چه شد بلی در این مدت چند بار بعضی از حاشیه خود را برای احوال پرسی فرستادم وعده ملاقات مفصل میدادند چون مدت طول کشید از کیفیت مسئله سؤال شد در جواب گفتم که هنوز از طرف وزیر اعظم استفسار نشده است و سبب را هم نمیدانم در وقتیکه افعال جناب وزیر اعظم بوزارت روس معلوم گردید با همه آن محاجات و مجادلات و تبلیغات ملحانه این عاجز در پترسبورغ ایشان این امر را بمجرد ملاعبه بازی و اهانت و تحقیر و با خود حبسه سیاسیه مقصود کشف افکار طرف مقابلست (کاش سؤال میشد و کشف افکار طرف مقابل میگردد) شمرده بسفارت خود در دارالخلافه طهران تلگراف نمودند که سید جمال الدین از طرف وزیر اعظم شفاهاً بعضی تبلیغات نمود اگر وزیر اعظم میخواهند که در آن مسائل داخل شوند رأساً بنهج رسمی با سفارت روس در تهران یا با سفارت ایران در پترسبورغ مکالمه نمایند و سید جمال الدین که بنهج غیر رسمی بعضی تبلیغات نمود اگر پس از این سخنی از اینطرف بگوید مقبول نیست (لاحول و لا قوة الا بالله) راه رفته رنج کشیده بر جوع قهقرا بنقطه اولی برگشت (شگفت) عقده حل کرده را دوباره محکم کردن (شگفت) اعلیحضرت پادشاه اسلام پناه نتایج اینگونه حرکات را بخرد خدا داد دیپلوماسی از هر کس بهتر میدانند جناب وزیر اعظم چون از مضمون آن تلگراف مطلع شدند بخلاف عادت سیاسین جهان بجای آنکه تأسف نمایند که چرا افکار وزراء روس را در این مسائل استکشاف ننمودند و جوابهای ایشانرا استماع

نکردند (بعر ب صاحب گفته بودند که من چیزی بسید جمال الدین نگفته بودم که بوزارت روس تبلیغ نمایند) و من ایشانرا به پطرزبورغ نفرستادم (انالله و انا الیه راجعون) اینک لب معکوس اینک فکر عقیم اینک نتیجه فاسده با این مسلک چگونه توان راه اخطار را بست و از مهالك دوری جست (بلا سبب شبهه دردلها افکندن و قلوب را متفر کردن خداوند تم مگر بقدرت کامله خود ما را از آثار وخیمه این حرکات حفظ کند) و اعجب از اینواقعه اینست پس از آنکه وعد احترامات و ستایش خود را از اسان مبارک اعلیحضرت شاهنشاهی شنیدم حاج محمد حسن امین الضرب تبلیغ نمودند که رضایت اعلیحضرت شاهنشاهی اینست که این عاجز طهرانرا ترك نموده مجاور مقابر شهرقم بشوم هرچه درخیایای ذهن خود تقشیر نمودم سبب را ندانستم . آیا بجهت آن بود که دولت روس را پیراهین و وسائط دعوت بسلك و مواد دولت ایران نموده - یا برای آنست که بخواش وزیراعظم به پطرزبورغ رفته در تبرئه ذمه و حسن مقاصد ایشان بادولت روس کوشیدم - یا بدینجهت که طرق حل مسائل را چنانچه خواش وزیراعظم بود بقوه کذ وجد بدست آوردم - اگرچه برمغرب ندامت رواست آنچه پیاداش مهمانی اول بمن گذشت مرا کافی بود که دگر خیال ایرانرا نکنم اما لفظ شاهنشاه را مقدس شمرده خواستم آنچه خلاف گفته بودند معلوم گردد که هم خیرخواهم هم مطیع دیگران چه نقش است که باز ژاژ خیابان کوازه پسند بالله علیکم اگر خدا نخواست ظهورات مرا از مسلک خیرخواهی منحرف و منصرف کند بر من چه ملامت خواهد بود سبحان الله توهم مزاحبت در مناصب هروقت این صاحبان عقول صغیره و نفوس حقیره را بر این میدارد که ذهن وقاد نقاد اعلیحضرت شاهنشاه را درباره این عاجز مشوب گردانند اینک در حضرت عبدالعظیم نشسته تا امر از مصدر عزت چه صادر شود و اسئل الله تعالی ان یمدکم بالعدل و الحق و ینصرکم بالحکمة و یشد دولتکم بقدرته و یجرسه عن کید الغائنین آمین .

پاره از مکتوب سید جمال الدین که یکی از دوستان خود نوشته است

من در موقعی این نامه را بدوست عزیز خود مینویسم که در محبس محبوس و از ملاقات دوستان خود محروم نه انتظار نجات دارم و نه امید حیات نه از گرفتاری متألّم و نه از کشته شدن متوحش خوشم بر این حبس و خوشم بر این کشته شدن . حبس برای آزادی نوع ، کشته میشوم برای زندگی قوم ولی افسوس میخورم از اینکه کشتهای خود را ندرویدم بآرزویی که داشتم کاملاً نائل نگردیدم شمشیر شقاوت نگذاشت بیداری ملل مشرق را به بینم دست جهالت فرصت نداد صدای آزادی از حلقوم امم مشرق بشنوم ایکاش من تمام تخم افکار خود را در مزرعه مستعد افکار ملت کاشته بودم چه خوش بود تخمهای بارور مفید خود را در زمین شوره زار از سلطنت فاسد نمینمودم آنچه در آن مزرعه کاشتم به نمر رسید هرچه در این زمین کویر غرس نمودم فاسد گردید در اینمدت هیچک از تکالیف خیرخواهانه من بگوش سلاطین مشرق فرو نرفت همه را شهوت و جهالت مانع از قبول گشت امیدواریها بایرانم بودند اجر زحمتام را بفراش غضب حواله کردند با هزاران وعد و وعید به ترک یا احضارم کردند این نوع مغلول و مقهور نمودن غافل از اینکه انعدام صاحب نیت اسباب انعدام نیت نمیشود صفحه روزگار

حرف حق را ضبط میکنند باری من از دوست گرامی خود خواهشمندم این آخرین نامه را بنظر دوستان عزیز وهم مسلکهای ایرانی من برسانید و زبانی بآنها بگوئید شما که میوه رسیده ایران هستید برای بیداری ایرانی دامن همت بکمر زده اید از حبس و قتل ترسید از جهالت ایرانی خسته نشوید از حرکات مذبحخانه سلاطین متوحش نگردید بانهایت سرعت بکوشید با کمال چالاکی کوشش کنید طبیعت بشما یار است و خالق طبیعت مددکار . سیل تجدد بسرعت بطرف مشرق جار است بنیاد حکومت مطلقه منعدم شدن نیست شماها تا میتوانید در خرابی اساس حکومت مطلقه بکوشید نه بقلع و قلع اشخاص . شما تا قوه دارید در نسخ عاداتیکه میانه سعادت و ایرانی سد سدید گردیده کوشش نمائید نه در نیستی صاحبان عادات هر گاه بخواهید باشخاص مانع شوید وقت شما تلف می گردد اگر بخواهید بصاحب عادت سعی کنید باز آن عادت دیگرانرا بر خود جلب میکنند سعی کنید موانعی را که میانه الفت شما وسایر ملل واقع شده رفع نمائید . گول عوام فریبانرا نخورید (انتهی)

مکتوب سید جمال الدین بمرحوم

حاج میرزا محمد حسن شیرازی اعلی الله مقامه

بسم الله الرحمن الرحيم - حقا اقول : ان هذا الكتاب خطاب الى روح الشريعة المحمدية اينما وجدت ، وحيثما حلت ، وضراعة تعرضها الامة الى نفوس زاكية تحققت بها ، وقامت بواجب شئونها ، كيفما نشأت ، وفي اي قطر نبغت ، الا وهم العلماء فاحببت عرضه على الكل وان كان عنوانه خاصا .

حبر الامة بارقة انوار الائمة ، دعامة عرش الدين ، و اللسان الناطق عن الشرع المبين جناب الحاج الميرزا محمد حسن الشيرازی صان الله به حوزة الاسلام ورد كيد الزنادقة للثام لقد خصك الله بالنباة العظمى عن الحجة الكبرى و اختارك من العصابة الحققة و جعل بيدك ازمة سياسة الامة بالشريعة الفراء و حراسة حقوقها بها و صيانة قلوبها عن الزيغ والارتباب فيها و احال اليك من بين الانام (و انت وارث الانبياء) مهام امور تسعد بها الامة في دارها الدنيا و تحضى بالعقبى ووضع لك اريكة الرئاسة العامة على الائمة والنهى اقامة لدعامة العدل واثارة لمحجة الهدى و كتب عليك بما اولاك من السيادة على خلقه حفظ الحوزة والذود عنها والشهادة دونها على سنن من مضى وان الامة قاصيها ودانيها وحاضرها وباديها و ضيعها و عاليها قد اذعنت لك بهذه الرئاسة السامية الربانية جاثية على الركب خارة على الاذقان تطمح نفوسها اليك فيكل حادثة تعروها تطل بصائرنا عليك في كل مصيبة تمسها وهي ترى ان خيرها و سعدما منك و ان فوزها و نجاتها بك و ان امنها و امانها فيك .

فاذا لمع منك غض طرف ، اونيت بجانبك لحظة ، وامهلتها وشانها المحبة ، ارتجفت افئدتها ، و اختلت مشاعرها ، وانتكثت عقائدها ، وانهدمت دعائم ايمانها ، نعم لا برهان للعامة فيما دانوا ، الا استقامة الخاصة فيما امروا ، فان وهن هولاء في فريضة اوقعد بهم الضعف عن امطة منكر ، لاعتور اولئك الظنون والا وهام ونكص كل على عقبه مارقا من الدين القويم ، حائداً عن الصراط المستقيم .

وبعد هذا وذاك وذلك اقول ان الامة الايرانية بما دهمها من عراقيل الحوادث التي آذنت باستيلاء

الضلال على بيت الدين ، و تطاول الاجانب على حقوق المسلمين ، ووجود الحجة الحق اياك اعنى عن القيام بانصارها وهو حامل الامانة ، والمسئول عنها يوم القيمة قد طارت نفوسها شعاعا ، وطاشت عقولها ، و تاهت افكارها ووقفت موقف الحيرة (وهي بين انكار واذعان و جحود وايقان) لاتهندي سبيلا وهامت فى بيداء الهوا جس فى عتمة الوساسوس ، ضالة عن رشدها لاتجداليه دليلا واخذ القنوط بمجامع قلوبها و سدودنها ابواب رجائها ، وكادت ان تختار راياسامنها الضلالة على الهدى ، وتعرض عن محبة الحق و تتبع الهوى ، وان آحاد الامة لايزالون يتسائلون شاخصة ابصارهم عن اسباب قضت على حجة الاسلام (اياك اعنى) بالسيات والسكوت ، و حتم عليه ان يطوى الكشح عن اقامة الدين على اساطينه ، واضطره الى ترك الشريعة واهلها ، الى ايندى زنادقة يلعبون بها كيفما يريدون و يحكمون فيها بما يشاءون ، حتى ان جماعة من الضعفاء زعموا ان قد كذبوا و ظنوا فى الحجة ظن السوء و حسبوا الامرا حبولة العاذق ، و اسطورة المندق ، وذلك لانها ترى (وهو الواقع) ان لك الكلمة الجامعة ، والحجة الساطعة ، وان امرك فى الكل نافذ ، وليس لحكمك فى الامة منابذ ، و انك لو اردت تجمع احاد الامة بكلمة منك (وهى كلمة تنبثق من كيان الحق الى صدور اهله) فترهب بها عدو الله و عدوهم ، وتكف عنهم شر الزنادقة ، وتزيح ماحاق بهم من العنت والشقاء ، وتنشلهم من ضنك العيش الى ماهو ارغدوا هنى ، فيصير الدين باهله منبعاً حريزا ، و الاسلام بحجته رفيع المقام هزيزا .

هذا هو الحق انك راس العصاة الحققة ، و انك لروح السارى فى آحاد الامة فلا يقوم لهم قائم الابك ولا تجتمع كلمتهم الاغليك ، لو قت بالحق نهضوا جميعاً ولهم الكلمة العليا ، ولو قعدت تثبطوا ، وصارت كلمتهم هى السفلى ، ولربما كان هذا السير والدوران حيشما غض حيز الامة طرفه عن شئونهم ، و تركهم هملا بلاراع ، وهمجا بلاراداع ولاداع ، يقيم لهم عذراً فيما ارتابوا ، خصوصاً لما راوا ان حجة الاسلام قد ونى فيما اطبقت الامة خاصتها وعامتها على وجوبه ، و اجمعت على حظر الالتقاء فيه ، خشية لغوبه ، الا وهو حفظ حوزة الاسلام الذى به بعد الصيت و حسن الذكر و الشرف الدائم والسعادة التامة ، ومن يكون البق بهذه واحرى بها ممن اصطفاها الله فى القرن الرابع عشر ، وجعله برهاناً لدينه ، و حجة على البشر ،

ايها الحبر الاعظم ، ان الملك قد وهنت سريرته ، فسأئت سيرته ، وضعت مشاعره فقبحت سريرته ، وعجز عن سياسة البلاد ، وادارة مصالح العباد ، فجعل زمام الامور كليها و جزئها بيد زنديق انيم ، غشوم ثم بعد ذلك زعيم . . يسب الانبياء فى المحاضر جهرا ، ولا يذعن لشريعة الله امرا ، ولا يرى لروساء الدين و قرا ، يشتم العلماء ، ويقذف الالتقاء ، و يهين السادة الكرام ، و يعامل الوعاظ معاملته النائم ، و انه بعد رجوعه من البلاد الافرنجية قد خلع العذار ، وتجاهر بشرب العقار ، وموالاة الكفار ، ومعاداة الابرار ، هذه هى افعاله الخاصة فى نفسه . ثم انه باع الجزء الاعظم من البلاد الايرانية ومنافعها لاعداء الدين - المعادن ، والسبل الموصلة اليها ، و الطرق الجامعة بينها وبين تخوم البلاد ، والخانات التى تبنى على جوانب تلك المسالك الشاسعة التى تشعب الى جميع ارجاء المملكة وما يحيط بها من البساتين والحقول .. نهر الكارون والفنادق التى تنشأ على صفتيه الى المنبع وما يستبتعها من الخبائن والمروج ، والجادة من الاهواز الى طهران وما على اطرافها من العمارات والفنادق والبساتين و الحقول .. والتنباك وما يتبعه

من المراكز ومحلات الحرت وبيوت المستحفظين والعاملين والبائعين اني وجدو حيث نبت ، وحكر العنب للخمور و ما تستلزمه من الحوانيت والمعامل و المصانع في جميع اقطار البلاد ، والصابون والشمع و السكر ولوازمها من المعامل ، والبائك (١) و ما ادراك ما البائك هو اعطاء زمام الاهالي كلية بيدعدو الاسلام و استرقاقه لهم واستملاكه اياهم وتسليمهم له بالرياسة والسلطان .

ثم ان الخائن البليداردان يرضى العامة بواهی برهانه فحقيق قائلان ان هذه معاهدات زمانية و مقاولات و قتیة لا تطول مدتها ازيد من مائة سنة !! يالله من هذا البرهان الذي سؤله خرق الخائنين و عرض الجزء الباقي على الدولة الروسية حقا لسكرتها (لوسكتت) مرداب رشت ونهر الطبرستان والجادة من نرلي الى الخراسان وما يتعلق بها من الدور والفنادق والحقول . . . ولكن الدولة الروسية شغيت بانفها و اعرضت عن قبول تلك الهدية ، وهى عازمة على استملاك الخراسان والاستيلاء على آذربايجان و ما زندران ان لم تنحل هذه المعاهدات ولم تنفسخ هذه المقاولات القاضية على تسليم المملكة تماما بيد ذاك العدو الالذ ، هذه هى النتيجة الاولى لسياسة هذا الخرق .

و بالجملة ان هذا المجرم قد عرض اقطاع البلاد الايرانية على الدول ببيع المزاد ، و انه يبيع ممالك الاسلام ودور محمد واله عليهم الصلوة والسلام للاجانب ولكنه لخصه طبعه ودنائه فطرتة لا يبيعها الا بقيمة زهيدة و دراهم معدودة (نعم هكذا يكون اذا امتزجت الشامة و الشررة بالخيانة والسفه) وانك ايتها الحجة ان لم تقم بناصر هذه الامة ولم تجمع كلمتها و لم تنزعها بقوة الشرع من يد هذا الاثيم لاصحبت حوزة الاسلام تحت سلطة الاجانب (يحكمون فيها بما يشاؤون ويفعلون ما يريدون) واذا فاتتكم هذه الفرصة ايتها الجبر ووقع الامر وانت حى لما ابقيت ذكرا جيلا بعدك فى صحيفة العالم و اوراق التواريخ . . . وانت تعلم ان علماء الايران كافة والعامه باجمعهم ينتظرون منك (وقد خرجت صندوقهم وضاعت قلوبهم) كلمة واحدة ويرون سعادتهم بها ونجاتهم فيها . . . ومن خصه الله بقوة كهذه كيف يسوغ له ان يفرط فيها ويتركها سدى .

ثم اقول للحجة قول خير بصير ان الدولة العثمانية تبجح بنهضتك على هذا الامر و تساعدك عليه لانها تعلم ان مداخله الافرنج فى الاقطار الايرانية والاستيلاء عليها تجلب الضرر الى بلادها لالحالة و ان وزراء الايران و امراء هاكلهم ينتهجون بكلمة تنبص بها فى هذا الشأن لانهم باجمعهم يعافون هذه المستعذبات طبعاً ، ويسخطون من هذه المقاولات جبلة ، و يجدون بنهضك مجالا لابطالها ، و فرصة لكف شر الشره الذى رضى بها وقضى عليها .

ثم ان العلماء وان كان كل صدىح بالحق وجه هذا الخرق الخائن بسوء اعماله ولكن ردعهم للزور وزجرهم عن الجناية ونهرهم المجرمين ما قرت لسلسلة المعدات قرارا ، ولا جمعتها وحدة المقصد فى زمان واحد ، وهؤلاء لثماثلهم فى مدارج العلوم وتشاكلهم فى الرياسة و تساويهم فى الرتب غالباً عند العامة لا ينجذب بعضهم الى بعض ولا يصير احد منهم لصفاً للآخر ولا يقع بينهم تأثير الجذب وتأثير الانجذاب حتى تتحقق هيئة وحدانية وقوة جامعة يمكن بهادفع الشر و صيانة الحوزة . كل يدور على محورة ، و كل يردع الزور وهو فى مركزه ، (هذا هو سبب الضعف عن المقاومة وهذا هو سبب قوة المنكر والبني) . وانت وحدك ايتها الحجة بما اوتيت من الدرجة السامية والمنزلة الرفيعة علة فعالة فى نفوسهم ، وقوة جامعة لقلوبهم ،

وبك تنضم القوى المتفرقة الشاردة ، وتلتئم القدر المتشعبة الشاذة ، وان كلمة منك تاتي بوحداية تامة يحق لها ان تدفع الشر المحقق بالبلاد ، وتحفظ حوزة الدين وتصور بيضة الاسلام . . . فالكل منك وبك واليك . . وانت المسئول عن الكل عند الله وعند الناس .

ثم اقول ان العلماء والصالحاء في دفاعهم فرادى عن الدين وحوزته وقد قاسوا من ذاك العتل شدائد ماسبق منذ قرون لها مثيل ، وتحملوا الصيانة بلاد المسلمين عن الضياع و حفظ حقوقهم عن التلف كسل هوان وكل صفاروكل فضيحة .

ولاشك ان حبر الامة قدسمع ما فعله ادلاء الكفر واعوان الشرك بالعالم الفاضل الصالح الواعظ الحاج الملا فيض الله الدربندي وستسمع قريبا ما صنعه الجفاة الطغاة بالعالم المجتهد النقي البار الحاج السيد علي اكبر الشيرازي وستحيط علما بما فعله بحماة الملة والامة من قتل وضرب وكى وحبس . ومن جملتهم الشاب الصالح الميرزا محمد رضا الكرماني الذي قتله ذلك المرتد في الحبس . والفاضل الكامل البار حاج سياح والفاضل الاديب الميرزا فروغي والاربيب النجيب الميرزا محمد عليخان والفاضل المتقن اعتماد السلطنة وغيرهم .

واما قصتي ، وما فعله ذاك الكنوذ الظلوم معي ، فمما يفقت اكباد اهل الايمان ، ويقطع قلوب ذوالايقان . ويقضي بالدهشة على اهل الكفر وعباد الاوثان ، ان ذاك اللثيم امر بسجني وانا متحصن بحضرة عبدالمعظم ع في شدة المرض على التلج الى دار الحكومة بهوان و صفار وفضيحة لا يمكن ان يتصور دونها في الشناعة (هذا كله بعد النهب والغارة) (انالله وانا اليه راجعون) .

ثم حملني زبانيته الاوغاد وانا مريض على برذون مسلسلا في فصل الشتاء وتراكم الثلوج والرياح الزمهريرية وساقنتني جفلة من الفرسان الى خانقين وصحبني جمع من الشرط . . . ولقد كانت الوالي من قبل والتمس منه ان يبعدني الى البصرة علما منه انه لو تركني ونفسي لا تيتك ايها الحبر وتثبت لك شانه وشان الامة وشرحت لك ماحاق ببلاد الاسلام من شر هذا الزنديق ، ودعوتك ايها الحجة الى عون الدين ، وحملتك على اغاثة المسلمين . . . و كان على يقين اني لو اجتمعت بك لا يمكن ان يبقى على دست وزارته المؤسسة على خراب البلاد وهلاك العباد . واعلاء كلمة الكفر . . . ومما زاده لؤما على لومه ودنائة على دنائته انه دفعا لثورة العامة وتسكينها لهماج الناس نسب تلك العصاة التي ساقتها غيرة الدين وحماية الوطن الى المدافعة عن حوزة الاسلام ، وحقوق الاهالي (بقدر الطاقة والامكان) الى الطائفة البابية . . كما اشاع بين الناس اولا (قطع الله لسانه) اني كنت نختون (واسلاماه) ما هذا الضعف ؟ ما هذا الوهن ؟ كيف امكن ان ضلوكا ذى النسب ، ووغدا خيس الحسب ، قد ران يبيع المسلمين وبلادهم بثمان بخس دراهم معدودة ويزدري بالعلماء وبهين السلالة المصطفوية وبهت السادة المرتضوية البهتان العظيم ، ولا يد قدرة نستاصل هذا الجذر الخبيث شفاء لفيظ المؤمنين ، وانتقام لال سيد المرسلين عليه واله الصلوة والسلام .

ثم لما رايت نفسي بعيدا عن تلك الحضرة العالية امسكت عن بث الشكوى . . . ولما قدم العالم المجتهد القدوة الحاج سيد علي اكبر الى البصرة طلب مني ان اكتب الى الجبر الاعظم كتابا ابث فيه هذا الغوائل والحوادث والكوارث فبادرت اليه امتثالا ، وعلمت ان الله تعالى سيحدث بيدك امرا ، والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

(جمال الدين الحسيني)

مکتوب سید جمال الدین بعلماء ایران

بسم الله الرحمن الرحيم - حملة القرآن ، وحفظة الايمان ، ظهراء الدين المتين ، و نصراء الشرع المبين ، جنود الله الغالبة في العالم ، حججه الدامغة لضلال الامم ، جناب الحاج الميرزا محمد حسن الشيرازی و جناب الحاج الميرزا حبيب الله الرشتی ، و جناب الحاج الميرزا ابی القاسم الکر بلائی ، و جناب الحاج الميرزا جواد الآقا التبریزی ، و جناب الحاج السيد علی اکبر الشيرازی ، و جناب الحاج الشيخ هادی النجم آبادی ، و جناب الميرزا حسن الآشتیانی ، و جناب السيد الطاهر الزکی صدر العلماء ، و جناب الحاج آقا محسن العراقي ، و جناب الحاج الشيخ محمد تقی الاصفهانی ، و جناب الحاج الملا محمد تقی البجنوردی ، و سایر هداة الامة ونواب الائمة ، من الاحبار العظام ، والعلماء الکرام ، اعز الله بهم الاسلام والمسلمين وارغم انوف الزنادقة المتجبرين ، آمين .

طالما تاقت الامم الافرنجية الى الاستيلاء على البلاد الايرانية حرصاً منها وشرها . ولكم سولت لها امانيتها خدعا تمكنها من الولوج في ارجائها وتمهد فيها سلطانها على عرة من اهلها تعاشياً من المقارعة التي تورث الضغائن فتبعث النفوس على الثورة كلما سنحت لها الفرص وقضت بها الفطرات . ولكنها علمت ان بلوغ الادب والعلماء في عز سلطانهم ضرب من المعال لان القلوب تهوى اليهم طرا ، والناس جميعاً طوع يدهم ياتمرون كيفما امروا ، ويقومون حيثما قاموا ، لامرد لقضائهم ، ولادافع لحكمهم ، وانهم لا يزالون يدابون في حفظ حوزة الاسلام لاتخاذهم فيه غفلة ، ولا تعروهم عزه ولا تميدهم شهوة ، فخنست وهي تتربص بهم الدوائر ، وتترقب الحوادث ، ايم الله انها قد اصابت فيمارات ، لان العامة لولا العلماء وعظيم مكانتهم في النفوس لالتجأت بطيب النفس الى الكفر واستظلت بلوائه خلاصاً من هذه الدول الذليلة الجائرة الخرقى التي قد عدمت القوة وفقدت النصفة وانفت المجاملة ، فلاحازت منها شرفاً ، ولاصانت بها نفسها حقاً ولا انشرح منها صدورها فرعاً .

ولذا كلما ضعفت قوة العلماء في دولة من الدول الاسلامية وثبت عليها طائفة من الافرنج ومحت اسمها ، وطلمست رسمها .

ان سلاطين الهند وامراء ما وراء النهر جدت في اذلال علماء الدين فماد الوبال عليهم سنة الله في خلقه . . . وان الافغانيين ما صانوا بلادهم عن اطماع الاجانب وما دفعوه هجمات الانكليز مرة بعد اخرى الابوة العلماء وقد كانت في نهبها .

ولما تولى هذا الشاه (الحارية الطاغية) الملك طفق يستلب حقوق العلماء تدريجاً ويخفض شانهم ويقلل نفوذ كلمتهم حبا بالا ستبداد بباطل او امره ونواهي ، وحرصا على توسيع دائرة ظلمه وجوره ، فطرد جمعاً من البلاد بهوان ونهته فرقة عن اقامة الشرع بصغار ، وجلب طائفة من اوطانها الى دار الجور والخرق (طهران) وقهرها على اقامة فيها بذل فخلاله الجوقهر العباد و اباد البلاد وتقلب في اطوار الفضائح وتجاهر بانواع الشنائع وصرف في اهوائه الدنية وملاذه البهيمة مامصه من دماء الفقراء والمساكين عصرا ونزع من دموع الايتام قهراً (يا الاسلام)

فاذا اشتد جنونه بجميع فنونه فاستوزر وغدا خيساً ليس له دين يردعه ولا عقل يزجره ولا شرف

نفس يمنعه ، وهذا المارق ما قعد على دسته الاوقام باادة الدين ومعدات المسلمين وساقته دنائه الارومته ونزلة الجرثومة الى بيع البلاد الاسلامية بقيم زهيدة .

فحسبت الا فرنج ان الوقت قد حان لاستهلاك الاقطار الايرانية بلا كفاح ولا قتال وزعت ان العلماء الدين كانوا يذوبون عن حوزة الاسلام قد زالت شوكتهم ونفذ نفوذهم فهرع كل فاغرافاه يبنى ان يسطر قطعة من تلك المملكة . فغار الحق وغضب على الباطل فدمغه فغاب سواه وذل كل جبار عنيد .

اقول الحق انكم يا ايها القادة قد عظمت الاسلام بعزيزتكم واعليتكم كلمته وملثتم القلوب من الرهبة والهيبه . وعلمت الاجانب طراً ان لكم سلطاناً لا يقاوم وقوة لا تدفع وكلمة لا تردوانكم سياج البلاد ويديكم ازمة العباد ولكن قد عظم الخطب الآن وجلت الرزية لان الشياطين قد تالبت جبر اللكسر وحرصاً على الوصول الى الغاية وازمعت على اغراء ذاك المارق الاثيم على طرد العلماء كافة من البلاد . وابانت له ان انفاذ الاوامر انما هو بانقياد قواد الجيوش وان القواد لا يعصون للعلماء امراً ولا يرضون بهم شراً فيجب لاستتباب الحكومة استبدالهم بقواد الا فرنج . وارت لذلك البليد الخائن رئاسة الشرطة وقيادة فوج القزاق نموذجاً (كنت واضرابه) وان ذاك الزنديق وزملاءه في الالحاد يجدون الآن في جلب قواد من الاجانب . والشاه اجنونه المطبق قد استحسن هذا واهتز به طرباً . لعمر الله لقد تحالف الجنون والزندقة وتعاهد العتة والشرة على محق الدين واضمحلال الشريعة وتسليم دار الاسلام الى الاجانب بالامقارعة ولا منقارة .

يا هداة الامة انكم لو اهلتم هذا الفرعون الذليل ونفسه وامهلمتوه على سريو جنونه وما اسرعت به بخله عن كرسي غيه لقضى الامر ففسر العلاج وتمنر التدارك .

انتم نصراء الله في الارض . ولقد تمحصت بالشرعية الالهية نفوسكم عن اهواء دنياه تبث على الشقاق وتدعو الى النفاق ويش الشيطان بفدقات الحق عن تفريق كلمتكم . فانتهم جميعاً يد واحدة يذود بها الله عن صياصي دينه الحصينة ويذب بقوتها القاهرة جنود الشرك واعوان الزندقة . وان الناس كافة (الامن قضى الله عليه بالخيبه والخسران) طوع امركم . فلوا علمتم خلع هذا (الحازية) لاطاعكم الامير والحقيروادغن لحكمكم الغنى والفقر (ولقد شاهدتم في هذه الازمان عياناً فلا اقليم برهانا) خصوصاً وان الصدور قد حرجت و ان القلوب قد تفطرت من هذه السلطة القاسية الحمقى التى ما سدت ثغورها ولا جندت جنودها ولا امرت بلادها ولا نشرت علومها ولا اعزت كلمة الاسلام ولا اراحت يوماً ماقلوب الانام بل دمرت واوقت وافقرت واذلت ثم بعد ضلّت وارتدت و انها سحقته عظام المسلمين وعجنتها بدماهم فعملت منها للبنات بنت بها قصور الشهواتها الدنية . هذه آثارها في هذه المدة المديدة . والسنين العديدة تمسأ لها وتبت يداها .

واذ اوقع الخلع (وتكفيه كلمة واحدة بنصب بها لسان الحق غيرة على دينه) فلارب ان الذى يغلف هذا (الطاغية) لا يمكنه الحيذان عن اوامركم الالهية ولا يسمعه الا الخضوع بعتبتكم عتبه الشريعة الحمديدية كيف لا وهويرى عياناً مالكم من القوة الربانية التى تقبلون بها الطغاة عن كرسي غيها . وان العامة متى سمعت بالعدل تحت سلطان الشرع ازدادت بكم ولماً وحامت حولكم هيماً وصارت جميعاً جند الله وحزبا لا وليا له العلماء .

ولقد وهم من ظن ان خلع هذا (الحازية) لا يمكن الا بهجمات العساكرو وطلقات المدافع والقناير . بيس الامر كذلك . لان عقيدة ايمانية قد رسخت في العقول ، وتمكنت من النفوس ، وهى ان الراد على-

العلماء راد علی الله (هذا هو الحق وعلیه المذهب) فاذا اعلنتم (یا حملة القرآن) حکم الله فی هذا الغاصب الجائر وابنتم امره تم فی حرمة اطاعته لانقض الناس من حوله وقوع الخلع بلا جدال ولا قتال .

ولقد اراکم الله فی هذه الايام اتماماً لحجته ما اولاکم من القوة التامة) والقدرة الكاملة ، وکان الذين فی قلوبهم زيغ فی ريب منها من قبل . اجتمعت النفوس بكلمة منکم علی ارغام هذا الفرعون الذلیل و هامانه الرذیل (مسئلة التنباک) فعمجت الامم من قوة هذه الكلمة وسرعة نفوذها وبهت الذي كفر . قوة انمها الله علیکم لصيانة الدين وحفظ حوزة الاسلام . فهل يجوز منکم اهانها وهل يسوغ التفريط فيها ؟ حاشا ثم حاشا .

فدان الوقت لاحياء مراسم الدين ، واعزاز المسلمين ، فاخلعوا هذا (الطاغية) قبل ان يفتک بکم ، ويهتک اعراضکم ، ويثلم سياج دينکم . ليس علیکم الا ان تعلنوا علی رؤس الاشهاد حرمة اطاعته فاذا يرى نفسه ذليلاً فريداً يغرمه بطانته وينفر منه حاشيته وينبذه العساكر ويرجه الاصاغر .

انکم یا ايها العلماء والذين قاموا معکم لتأييد الدين بعد اليوم فی خطر عظیم . قد کسرتم قرن فرعون بمصالحق وجدعتم انف الحارية بسيف الشرع فهو يتربص فرصاً تساعد علی الانتقام شفاءً لفيظه ومرضاة لطبيخته التي فطرت علی الحق والنجاة فلا تمهلوه اياماً ولا تمکنوه ان يقبض زماماً اعلنوا خلعه قبل اندمال جرحه .

وحاشاکم ايها الراسخون فی العلم ان ترتابوا فی خلع رجل سلطانه غصب وافعاله فسق واوامره . جور وانه بعد ان مص دماء المسلمين ونهش عظام المساکين وترك الناس عراة حفاة لا يملكون شيئاً حکم عليه جنونه ان يملك الاجانب بلاداً كانت للاسلام عزا وللدين المتين حرزاً وساقته سورة السفه الى اعلاء كلمة الکفر والاستغلال بلواء الشرك .

ثم اقول ان الوزراء والامراء وعامة الاهالي وكافة العساكر وابناء هذا الطاغية ينتظرون منکم جميعاً (وقد فرغ صبرهم ونفذ جلدهم) كلمة واحدة حتى يخلعوا هذا الفرعون الذلیل ويريحوا العباد من ضره ويصونوا حوزة الدين من شره قبل أن يحل بهم العار ولات حين مناص والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته .

جمال الدين الحسيني

احوالات ميرزا رضا کرمانی

ميرزا رضا پسر ملاحسين عقدائست و عقدا دهیست از توابع يزد چون ميرزا رضا در کرمان متولد شده و تربيتش نیز در کرمان بود لذا کرمانی محسوب ميشود و در اوائل سن و جوانيش سفری بطهران کرد و یکسال و خورده در طهران توقف نمود و خدمت مرحوم سيد جمال الدين رسیده و مجذوب سيد شد پس از تبعيد اولی سيد از طهران ميرزا رضا در مجالس بد از شاه ميگفت مرحوم آقا سيد عبدالرحيم معين التجار اصفهانی که در کرمان متوطن بوده و آن ايام آمده بود بطهران ميرزا رضا را از طهران بکرمان عودت داده زمان مراجعت بکرمان بهمان وضع پایتخت حرکت ميکرد يعنی متکلم ميشد بکلماتي که احدی از اهل کرمان جرئت تکلم بآن کلام را نداشت يعنی ميگفت چرا قبول ظلم ميکنيد و چرا بدون جهة مال و عرض خود را از دست میدهيد جمع شويد و نگذاريد حاکم شمارا سوار

شود نگذارید اموالتان را غارت کنند دیگر میگفت در طهران که پایتخت است مردم میگویند میشنوند با شاه ملاقات می کنند پادشاه انسانیت مثل شما بعراض متظلمین رسیدگی میکند دیوانخانه عدلیه دارد و آنچه حکومت یا اجزاء او بخواهند مال مردم را ببرند حق ندارند حاکم باید مالیات بگیرد و نظم مملکت را بدهد حاکم حق ندارد دختران رعیت را بزور ببرد و ضمناً مدعی مرحوم حاج آقا ابوجعفر هم شد که ملک شورو که وقف بر جمعیتست با جاره پدر من بوده و باید در تصرف من باشد آن مذاکرات و این ادعا با تبعیت و تقلید از سید جمال الدین باعث شد که میرزا رضا را گرفته و چندی او را در حبس داشتند تا اینکه علماء کرمان از او توسط کرده و او را از حبس نجات دادند این دفعه میرزا رضا بعنوان تظلم روانه طهران شده و در طهران آنچه تظلم نمود کسی بداد او نرسید بلکه نایب السلطنه

ملک المتکلمین

سید جمال الدین اسد آبادی

سید جمال و اعظم حاج آزا هم و کمال قزوین

میرزا رضا کرمانی

میرزا جها نگیر خان

میرزا جها نگیر خان

عباس آقا قزوینی

سید حسن شیرازی

عدهای از اولین رجال با سیاست

کامران میرزا بر حسب خواهش آقا بالاخان معین نظام که این او اخرو کیل الدوله و بالاخره سردار افخم شده بود میرزا رضا را بحسب انداخت آقا بالاخان معین نظام برای خوش آمد ناصر الدوله حاکم کرمان که میرزا رضا از او متشکی بود این بیچاره را عقبه میکرد تا اینکه این او را بحسب قزوین فرستاد با جناب حاج سیاح و حاج میرزا احمد کرمانی و چند نفر دیگر و مدت بیست و دو ماه در زندان قزوین و چندی هم در انبارشاهی با نهایت سختی محبوس بودند و در سفر دوم مرحوم سید جمال الدین، ارادتی بهتر از اول بآن مرحوم پیدا کرد و پس از نفی سید جمال الدین و رفتن او باسلامبول میرزا رضا هم که از حبس رها شد رفت باسلامبول و چون خدمت سید رسید تظلمات خود را بطریق عجز و لابه اظهار داشت

مرحوم سید در جوابش گفت می‌بایست که قبول ظلم نکنی اینکلام در میرزا رضا مؤثر افتاد و عرض کرد همین قدر دفع کسالت می‌شود انتقام خود را میکشم و پس از دفع خستگی مراجعت کرد بطهران و در حضرت عبدالعظیم در بالاخانه که میان صحن و مدرسه است منزل گرفته و بشغل جراحی خود را معرفی نموده و ضمناً امنیت خواستن را بهانه خویش نموده بهر یک از بزرگان که میرسید اظهار مینمود که توسط کنید و تحصیل امنیت برایم بنمائید یکروز بنده نگارنده با مرحوم و کیل الممالک کرمانی او را ملاقات نموده از حال او چیزی استنباط نکردیم تا اینکه در روز جمعه ۱۷ ذی القعدة سنه (۱۳۱۳) ناصرالدینشاه را که تازه میخواست شروع جشن قرن پنجاه ساله خود نماید بیک گلوله تیر ششلوله کشت بنده نگارنده با جناب آقا سید محمد کرمانی اتفاقاً در آنروز بزیارت حضرت عبدالعظیم رفته بودیم جناب آقا سید محمد اصرار کرد که در بودن ناصرالدینشاه در حرم مطهر داخل بقعه مقدسه شویم که سلوک شاه را با مردم و رفتارش را در مقام عبادت ملاحظه کنیم بنده نگارنده گفت با این بُعد مسافت و طی طریق را با پای پیاده سزاوار نیست که عمل خود را معشوش نمائیم و بزیارت امری دیگر را توأم کنیم و نیت خود را خراب کرده خسر الدنیا و الآخرة باینجهت رفته در مدرسه نشستیم و منتظر رفتن شاه شدیم که یک دفعه دیدیم درها را می‌بندند و میگویند شاه را تیر زده‌اند چون تا یک اندازه احتمال صدور این امر را از میرزا رضا می‌دادیم رفتیم دم منزل او که استعلامی کنیم شخصی فراش آنجا ایستاده گفت آقایان زود بروید و در اینجا نمانید که برایتان خطر دارد باری فوراً از دور سلامی بحضرت عبدالعظیم داده و روانه شهر شدیم در بین راه کالسکه شاهی را دیدیم که با سوار زیادی بشهر می‌آوردند بفاصله یا قصد قدم میرزا رضا را در درشکه سوار کرده متجاوز از یا قصد نفر سوار اطراف او را گرفته می‌آوردند بشهر و میرزا رضا با نهایت قوت قلب و یک اطمینانی که از جبهه ییگناهان مشهود میشد با طرف خود مینگریست و نظاره مردم را میکرد گویا بلسان حال میگفت ای اهل ایران من بتکلیف خود عمل نمودم و درس خود را بشما تعلیم کردم بزودی فرا گیرید آنرا در الواح صدور تکرار کنید تا در مقام امتحان درست امتحان بدهید.

باری ناصرالدین شاه در همانروز که روز جمعه ۱۷ ماه ذی القعدة سال (۱۳۱۳) بود از این دارفانی بسرائی جاوید شتافت.

مرحوم مظفرالدین شاه خیال کشتن میرزا رضا و قصاص آنرا نداشت کراً گفته بود قصاص و کشتن میرزا رضا تشفی قلب من نیست من اگر بخواهم انتقام بکشم باید تمام اهل کرمان را از دم تیغ انتقام بگذرانم نوکرهای شاه از اینکلام پی بردند باینکه مظفرالدینشاه از اهل کرمان متفر است و باین جهت مدتی اهالی کرمان در انتظار ذلیل و خوار بودند حتی آنکه بنده نگارنده در چند مجلس خود را خراسانی الاصل معرفی کردم.

از مرحوم شیخ محمد حسن شریعتمداری طهران شنیدم که میگفت من با علیحضرت مظفرالدینشاه گفتم چرا در کشتن میرزا رضا مسامحه دارید و کشتن او را چرا بتأخیر انداختید مظفرالدینشاه فرمود این شخص قابل کشتن نیست من جواب دادم اعلیحضرت از حق خود گذشتند و ما رعایا که فرزندان شاه سعید شهید هستیم تا قاتل پدر خود را بدار نیینیم چشمان گریان خواهد بود مستعدی هستیم که میرزا رضا

را بملت بدهد تا مردم گوشت بدن او را با دست و دندان بکنند مرحوم مظفرالدینشاه فرمود که آیا این طور کشتن موافق با شریعت و آیا قانون اسلام اجازه میدهد که اینطور کسیرا بقتل رسانند جناب آقا شیخ محمد رضا مجتهد برادرزاده شیخ مرحوم گفت این طور کشتن را قانون اسلام اجازه نداده است وانگهی باینطور و اینجور، چه درین ورثه شاه سعید جمعی صغیر و غایب می باشند وانگهی عفو اعلیحضرت و تأخیر در قصاص را شاید همه کس بیسند چون مقصود مظفرالدین شاه طفره از کشتن بود جناب آقا شیخ محمد رضا ملتفت شده با شاه همراهی کرد ولی مرحوم شیخ محمد حسن شریعتمدار یا ملتفت نشده یا بغرضی دیگر اصرار بر کشتن میرزا رضا میکرد تا شاه متغیر شده رو کرد با تائب میرزا علی اصغر خان امین السلطان و فرمود فردا بدهد سر این پسر را ببرند باری میرزا رضای کرمانی گمان میکرد شاید کسی پیدا شود و او را نجات دهد دیگر نمی دانست که تاملتی او را مورد لعن و طعن قرار خواهند داد که حتی پسر و زن و خواهرش مدتی در رنج و صدمه و مورد اذیت و طعن و زخم زبان مردم خواهند بود خلاصه از استنطاق میرزا رضا که درباره او بعمل آمد و میرزا ابوتراب خان نظام الدوله که رئیس نظمیّه بود و صورت استنطاق را بعد از مدتی نشرداد خیلی مطالب دست می آید فلذا صورت استنطاق میرزا رضا را در این مقدمه تاریخ بیداری ایرانیان درج مینمائیم و هذا صورت .

صورت استنطاق میرزا رضا کرمانی پسر ملا حسین عقدائی

که عجالتاً بدون صدمه و اذیت با زبان خوش تا انقدر

تقریرات کرده است و مسلم است بعد از صدمات لازمه

ممکن است مکنونات ضمیر خود را بروز بدهد

سؤال - شما از اسلامبول چه وقت حرکت کردید .

جواب - روز بیست و ششم ماه رجب ۱۳۱۳ حرکت کردم .

س - بحضرت عبدالعظیم کی وارد شدید .

ج - روز دوم شوال ۱۳۱۳

س - در راه کجاها توقف کردید .

ج - در بارفروش در کاروانسرای حاج سید حسین چهل و یک روز بواسطه بند بودن راه توقف کردم .

س - از اسلامبول چند نفر بودید که حرکت کردید .

ج - من بودم و شیخ ابوالقاسم .

س - شیخ ابوالقاسم کیست .

ج - برادر شیخ احمد روحی اهل کرمان سنش هیجده شغلش خطاطیست .

س - او با شما بچه خیال حرکت کرد .

ج - برای اینکه برود کرمان بعد از آنکه برادرش را با دو نفر دیگر میرزا آقاخان و حاج

میرزا حسنخان هستند در اسلامبول گرفته بایران بیاورند در طرابزون توقف دادند حالا نمیدانم آنجا هستند یا نه .

س - بعد از گرفتن برادرش او وحشت کرد آمد .

ج - خیر برادرش را که گرفتند بخیال برادر دیگرش که وطنش آنجا است بسمت وطنش حرکت کرد برادرش شیخ مهدی پسر آخوند ملا محمد جعفر (ته باغ لله) ایست .

س - آن سه نفر را شما در اسلامبول که بودید بچه جرم و بچه نسبت گرفتند .

ج - علاء الملك سفیر از قرار معلوم غرضی با این سه نفر داشت بجهت اینکه بساوا اعتنائی نمیکردند چون اینها دونفرشان مدرس هستند چهار زبان میدانند در خانه مسلمان و ارمنی و فرنگی برای معلمی مراد می کنند . هر کس بخواهد تحصیل کند اینها بخانه او میروند گفتند اینها خبرچینی میکنند و در ایران مفسد بودند . باینجهات آنها را متهم کردند و گرفتند این تقصیر ایندو نفر بود ولی حاج میرزا حسنخان بواسطه کاغذهائی که گفتند بمالهای نجف و کاظمین نوشته است . و همچو گفتند که اینکاغذها بدست صدر اعظم آمده بود که آنها را بمقام خلافت جلب نموده بود . بتوسط آقا سید جمال الدین و دستور العمل ایشان . غرض سفیر ایران این بوده که سبب شد جهت گرفتاری آنها .

س - اینجا بعضی اطلاعات رسید که شما در موقع حرکت غیر از شیخ ابوالقاسم همسفر دیگر هم داشتید و بعضی دستور العملها هم از طرف آقا سید جمال الدین بشما داده شده بود تفصیل آن چه چیز است .

ج - غیر از شیخ ابوالقاسم کسی با من نبوده است شاهد بر اینمطلب غلام رضا آدم کاشف - السلطنه است در قهوه خانه حاج محمد رضا که در باطومست و جمعی ایرانیها آنجا هستند غلامرضا قبل از آمدن ما تقریباً ۲۰ الی ۲۵ روز کمتر یا بیشتر از اسلامبول حرکت کرد چون در راه باطوم تا بادکوبه چندیل خراب شده بود در قهوه خانه توقف کرده و مشغول خیاطی بود که ما رسیدیم و در بین راه از اتفلیس باین طرف جوانی ارمنیه برادری دارد صاحب منصب سوار بود و اسم خودش امیرخانست . میگفت برادرم درب خانه علاء الدوله منزل دارد در راه آهن بما برخورد باهم بودیم تا بادکوبه شیخ ابوالقاسم با کشتی (یشتوای) از سمت (ازون آده) آورده رفت که بعشق آباد و از خراسان بکرمان برود و من و غلامرضا و آندو نفر ایرانی دیگر که امیرخان و برادرش باشند از بادکوبه بمشهد سرواز آنجا بیار فروش وارد شدیم بعد از رسیدن توی کاروانسرا و گرفتن بار غلامرضا منزل انتظام الدوله رفت و مراجعت کرده اسبابش را برداشت و رفت بیابغ شاه منزل انتظام الدوله سه چهار روز بعد آمد در حالتی که لباس سفرش را پوشیده با من مصافحه کرده روانه طهران شد و من در کاروانسرای حاج سید حسین منزل کردم و امیرخان هم بفاصله یکشب در بار فروش ماند و روانه طهران شد والسلام .

س - دستور العملی که میگویند از آنجا داشتید نگفتید .

ج - دستور العمل مخصوصی نداشتم الا اینکه حال سید واضحست که از چه قبیل گفتگو میکند پروائی ندارد . میگوید ظالم هستند از اینقبیل حرفها میزنند .

س - پس شما از کجا بخيال قتل شاه شهيد افتايد .

ج - از کجا نميخواهد . از کندها و بندها که بناحق کشيدم ، و چوبها که خوردم و شکم خود را پاره کردم از مصيبتها که در خانه نايب السلطنه و در امپريه و در قزوين و در انبار و باز در انبار بسرم آمد چهار سال و چهار ماه در زنجير و کند بودم و حال آنکه بخيال خودم خير دولت و ملت را خواستم خدمت کردم . قبل از وقوع شورش تنباکو نه اينکه فضولي کرده بودم اطلاعات خودم را دادم بعد از آنکه احضارم کردند .

س - کسيکه باشما غرض و عداوت شخصي نداشت در صورتیکه اين طور ميگوئيد خدمت کرده باشيد و از شما آنوقت علامت فساد و فتنه جوئي ديده نشده باشد جهتي نداشت که در ازا خدمت بشما آنطور صدمات زده باشند پس معلومست که در همانوقت هم در شما آثار بعضي فتنه و فساد ديده بودند .

ج - الحال هم حاضرم بعد از اين مدت که طرف مقابل حاضر شده آدم بيغرضي تحقيق نمايد که من عرايض صادقانه خودم را محض حب وطن و ملت و دولت بعرض رساندم و ارباب غرض محض حسن خدمت و تحصيل مناصب و درجات و مواجب و نشان و حمایل و غيره و...و... بعکس بعرض رسانند الحال هم حاضرم براي تحقيق .

س - اين ارباب غرض کيها بودند .

ج - شخص پست و نا نجيب و بي اصل زذل غير لايق که قابل هيچک از اين مراتب نبود آقای آقا بالاخان و کيل الدوله ، و کثرت محبت حضرت والا آقای نايب السلطنه باو .

ميرزا رضا کرمانی

س - و کيل الدوله ميگويد همان وقت با اسناد و کاغذجات مفسدانه که بر همه کس معلوم شد شما را گرفته است و اگر آنوقت شما را نگرفته بود بموجب استنطاقی که همانوقت بعمل آوردند اين خيال را از همانوقت شما داشتيد شايد همانوقت شما اين کار را کرده بوديد .

ج - پس در حضور و کيل الدوله معلوم خواهد شد .

س - پس در صورتیکه شما اقرار ميکنيد که تمام اينصدمات را و کيل الدوله براي تحصيل

شئونات و نایب السلطنه برای حب باو بشما وارد آورده اند شاه شهید چه تقصیر داشت منتها مطلب را اینطور حالی ایشان کردند شما بایستی تلافی و انتقام را از آنها بکنید که سبب ابتلاء شما شده بودند و يك مملکتی را یتیم نمیکردید .

ج - پادشاهی که پنجاه سال سلطنت کرده باشد هنوز امور را باشتباه کلری بعرض او برسانند و تحقیق فرمایند و بعد از چندین سال سلطنت ثمر آن درخت و کیل الدوله ، آقای عزیز السلطان ، امین خاقان و این اراذل و اوباش بی پدر و مادرهاییکه ثمره این شجره شده اند و بلای جان عموم مسلمین گشته باشند چنین شجر را باید قطع کرد که دیگر این نوع ثمر ندهد . (ماهی از سر گنده گردد نی ز دم) اگر ظلمی میشد از بالا میشد .

س - در صورتیکه بقول شما این طور هم باشد در ماده شخص شما و کیل الدوله و نایب السلطنه تقصیرشان بیشتر بود شاه شهید که معصوم نبود و از مقتیبات هم خبر نداشت . يك آدمی مثل نایب السلطنه که هم پسر شاه و هم نوکر بزرگ دولت مطلبی را بعرض میرساند خاصه با اسنادیکه از شما بدست آورده . و بنظر شاه رسانده بودند برای شاه تردیدی باقی نماند آنها که اسباب بودند بایستی طرف انتقام شما واقع شوند این دلیل صحیح نبود که ذکر کردید شما مرد منطقی حکیم مشرب هستید جواب را با برهان باید ادا کنید .

ج - اسناد من بدست نیامد الا اینکه درخانه و کیل الدوله باسه یایه و داغی در حضور دونفر دیگر یکی والی و یکی هم سیدی که یکوقت محض تعرض بصدر اعظم عمامه خود را برداشته بود و آنجا آنشب افطار مهمان بود و شاهد واقعه آنشب است که سند را بقهر و جبر قلمدان آوردند و از من گرفتند شب قبل هم مرا پیش نایب السلطنه بردند .

س - شما که آدم عاقلی هستید و میدانستید نباید همچو سندی داد بچه عنوان از شما سند گرفتند و چه گفتند .

ج - عنوان سند این بود . بعد از آنکه من بآنها اطلاع دادم که در میان تمام طبقات مردم حرف و مهمه است بلو او شورش خواهند کرد برای مسئله تنباکو قبل از وقت علاج بکنید . بنایب السلطنه هم گفتم تو دلسوز پادشاهی ، تو پسر پادشاهی ، تو وارث پادشاهی کشتی دولت بسنگ خواهد خورد و این سقف بر تو پائین خواهد آمد . دور نیست خطری بسلطنت چندین هزار ساله ایران وارد شود يك دفعه این امت اسلامی از میان خواهد رفت آنوقت قسم خورد که من غرضی ندارم مقصود من اصلاح است تو يك کاغذ باینمضمون بنویس :

که ای مؤمنین و ای مسلمین امتیاز تنباکو داده شد بانك (تراموه) در مقابل مسلمین براه خواهد افتاد ، امتیاز راه اهواز داده شد ، معادن داده شد ، قند سازی و کبریت سازی داده شد ، شراب سازی داده شد . ما مسلمانها بدست اجنبی خواهیم افتاد . رفته رفته دین از میان خواهد رفت . حالا که شاه ما بفکر ما نیست خودتان غیرت کنید و اتحاد نمائید همت کنید در صدد مدافعه بر آئید . تقریباً مضمون کاغذ همین است بمن دستور العمل داد و گفت همین مطالب را بنویس ما پشاه نشان خواهیم داد و میگوئیم در مسجد شاه افتاده بود پیدا کردیم تا در صدد اصلاح بر آئیم . و نایب السلطنه هم

قسم خورد که از نوشتن این کاغذ برای تو خطری نیست بلکه فرض دولست که در حق تو مواجب برقرار نماید و التفات کند. آنوقت از حضور نایب السلطنه که رقتیم بخانه و کیل الدوله آنجا نوشته را بازهم بقر و تهدید نوشتن و قتیکه نوشته را از من گرفتند مثل این بود که دنیا را خدا بایشان داده است.

قلمدان را جمع کردند اسباب داغ و شکنجه بمیان آوردند سه پایه سربازی حاضر کردند که مرا لخت کنند سه پایه ببندند که رفقایت را بگو مجلس نان کجا است رفقایت کیست. هر چه گفتم چه مجلس چه رفیق من با همه مردم راه دارم از همه افواهی شنیدم حالا کدام مسلمانرا گیر بدهم مجبور کردند من دیدم حالا دیگر وقت جانبازیت و موختست که جانم را ندای عرض و ناموس و جان مسلمانان بکنم چاقو و مقراض را که از شدت خوشی فراموش کرده بودند که توی قلمدان بگذارند در میان اطلاق افتاده بود نگاه بچاقو کردم رجعلیخان ملتفت شد چاقو را برداشت مقراض پای بخاری افتاده بود والی که روی قبله نشسته دعایم خواند گفتم شمارا بحق این قبله و بحق این دعائیکه میخوانید غرضتان چه چیز است در آن بین هم کاغذی از نایب السلطنه بآنها رسیده بود کاغذ را خواندند و پشت رو گذاشتند والی گفت در این کاغذ نوشته که حکم شاه است که مجلس و رفقای خودتانرا حکماً بگوئید و الا این داغ و درفش حاضر است و تازیانه موجود است. من چون مقراض را پای بخاری دیدم بقصد اینکه خودم را بمقراض برسانم گفتم بفرمائید روی منحه تا تفصیل را بشما عرض کنم داغ و درفش لازم نیست دست والی را گرفتم کشیدم بطرف بخاری خودم را بمقراض رساندم و شکم خود را پاره کردم خون سرازیر شد مابین جریان خون بنای فحاشی را گذاشتم پس از آن مضطرب شدند بنای معالجه مرا گذاشتند زخم را بخیه زدند دنباله همان مجلس است که چهار سال و نیم من بیچاره بیگناه را که بغیال خودم بدولت خدمت کرده ام از این محبس بآن محبس از طهران بقروین از قزوین بانبار در زیر زنجیر مبتلا بودم در این دو سال و نیم دو سه مرتبه مرخص شدم ولی از همه جهة در ظرف این مدت بیشتر از چهل روز آزاد نبودم من (نوروز علیخان قلعہ محمودی) سبزه علیخان میدان قلعہ.

خ. ل. نایب السلطنه و آقا بالاخان شده بودم.

س. - نوروز علیخان قلعہ محمودی که بوده.

ج. - محمد اسمعیل خان و کیل الملک حاکم کرمان هر روزی برای خرج تراشی و اضافه مواجب و منصب یک پادشاه و یک نفر یاغی بدولت جعل میکرد و مدتها هم باسم نوروز علیخان قلعہ محمودی دولت را مشغول کرده بود. هر وقت نایب السلطنه هم یک امتیاز نگرفته داشت مرا میگرفت هر وقت و کیل الدوله اضافه مواجب و منصب میخواست مرا میگرفت، عیالم طلاق گرفت، پسر هشت ساله ام بیخانه شاگردی رفت، بچه شیر خواره ام بسر راه افتاد. دفعه اول بعد از دو سال حبس که از قزوین ما را مراجعت دادند ده نفر ما را مرخص کردند و نفر از آن میان که بابی بودند یکی حاج ملا علی اکبر شمیرزادی بود و دیگری حاج امین قرار شد بانبار بیرند چون یکی از آن بابیها مایه دار بود پولی خدمت حضرت والا تقدیم کرد او را مرخص کردند و مرا بجای او بانبار فرستادند. واضحست انسان از جان سیر میشود بعد از گذشتن از جان هر چه میخواهد میکند و قتیکه باسلامبول رفتم در جمیع انسانهای

عالم در حضور مردمان شرح حال خودم را که گفتم بمن ملامت کردند که با وجود اینهمه ظلم و بی اعتدالی چرا باید من دست از جان نشسته و دنیا را از شر ظالمین خلاص نکرده باشم .

سی - تمام این تفصیلات را که شما میگوئید بسؤال اول من قوت میدهد از خود شما انصاف میخواهم اگر شما بجای شاه شهید بودید نایب السلطنه و وکیل الدوله نوشته بآن ترتیب پیش شما میآوردند و آن تفصیلات را بشما میگفتند جزاینکه باور کنید چاره داشتید یا خیر در این صورت مقصر این دونفر بودند و بقتل اولویت داشتند چه شد که بخیال آنها نیفتادید و دست باینکار بزرگ زدید .

ج - تکلیف بیغرضی شاه این بود که يك محقق ثالث بیغرضی بفرستند میان من و آنها حقیقت مسئله را کشف کند چون نکرد او مقصر بود سالها است که سیلاب ظلم برعامه رعیت جاریست مگر این سید جمال الدین این ذریه رسول صم این مرد بزرگوار چه کرده بود که با آن اقتضای او را از حرم حضرت عبد العظیم م کشیدند زیر جامه اش را پاره پاره کردند ، آنهمه اقتضای سرش آوردند او غیر از حرف حق چه میگفت . آن آخوند چو لاق شیرازی که از جانب سید علی اکبر فال اسیری قوام فلان شده را تکفیر کرد چه قابل بود که بیابند نوی انبار اول خفهاش کنند بعد سرش را ببرند من خودم آنوقت در انبار بودم دیدم با او چه کردند . آیا خدا اینها را بر میدارد ، اینها ظلم نیست ، اینها تعدی نیست . اگر دیده بصیرت باز باشد ملتفت میشود که در همان نقطه که سید را کشیدند در همان نقطه گلوله بشاه خورد مگر این مردم بیچاره و این يك مشت اهالی ایران و دایع خدا نیستند . قدری پایتانرا از خاک ایران بیرون بگذارید در عراق عرب و بلاد قفقاز و عشق آباد و اوایل خاک روسیه هزار هزار رعیت بیچاره ایرانی ببینید که از وطن عزیز خود از دست تعدی و ظلم فرار کرده کثیف ترین کسب و شغلها را از ناچاری پیش گرفته اند هر چه حمل و کناس و الاغی . و مزدور در آن نقاط می بینید همه ایرانی هستند . آخر این کله های گوسفند شما مرتع لازم دارند که چرا کنند شیرشان زیاد شود که هم بیچه های خود بدهند هم شما بدوشید نه اینکه متصل تا شیر دارند بدوشید شیر که ندارد گوشت تنشان را بکلاشید گوسفندهای شما همه رفتند متفرق شدند نتیجه ظلم همین است که می بینید ظالم و تعدی بیحد و حساب چیست و کدام است و از این بالاتر چه میشود گوشت بدن رعیت را میکنند بخورد چند جره باز شکاری میدهند صد هزار تومان از فلان میمروت میگیرند قبالة ملکیت جان و مال و عرض و ناموس يك شهر و یایک مملکتی را بدست او میدهند رعیت فقیر و اسیر و بیچاره را در زیر بار تعدیات مجبور میکنند که يك مرد زن منحصر بفرد خود را از اضطراب طلاق بدهد و خودش صد تا صد تا زن بگیرند و سالی يك کروڑ پول که باین خونخواری و بیرحمی از مردم میگیرند خرج عزیز السلطان که نه برای دولت مصرف دارد و نه برای ملت و نه برای حفظ نفس شخصی و غیره و غیره آن چیزهاییکه همه اهل این شهر میدانند و جرئت نمیکند بلند بگویند . حالا که این اتفاق بزرگ بحکم قضا و قدر بدست من جاری شد يك بازهنگینی از تمام قلوب برداشته شد مردم سبک شدند دلها همه منتظرند که پادشاه حالیه حضرت ولیعهد چه خواهند کرد بعدل و رأفت و درستی جبر قلوب شکسته خواهند کرد یا خیر اگر ایشان چنانچه مردم منتظرند يك آسایش و گشایش بمردم عنایت فرمایند اسباب رفاه رعیت میشود و بنای سلطنت را بر عدل و انصاف قرار بدهند البته

تمام خلق فدائی ایشان میشوند و سلطنتشان قوام خواهد گرفت و نام نیکشان در صفحه روزگار خواهد بود. و اسباب طول عمر و صحت مزاج خواهد شد. و اما اگر ایشانهم همان مسلک و شیوه را پیش بگیرند این بار کج بمنزل نمیرسد. حالا وقتی است که بمحض تشریف آوردن بفرمایند و اعلان کنند که ای مردم حقیقه در این مدت بشما بد گذشته است و کار بشما سخت بوده است آن اوضاع برچیده شد حالا بساط عدل گسترده است و بنای ما بر معدلت است و رعیت متفرقه را جمع کنند و امیدواری بدهند و قرار صحیحی برای وصول مالیات باطلاع ریش سفیدان از رعایا بدهند که رعیت تکلیف خود را بداند و در موعد مخصوص مالیات خودش را بیاورد بدهد. هی محصل بی محصل نرود که یک تومان اصل را ده تومان فرع بگیرند و غیره و غیره و ۱۰.

س - در صورتیکه واقعاً خیال شما خیر عامه بوده و برای رفع ظلم از تمام ملت اینکار را کردید پس باید تصدیق بکنید باینکه اگر این مقاصد بدون خونریزی بعمل بیاید و این مقصود حاصل شود البته بهتر است. حالا ما می خواهیم بعد از این در صدد اصلاح این مفاسد بر آئیم باید خیال ما از بعضی جهات آسوده باشد که از روی اطمینان مشغول ترتیب تازه بشویم در این صورت باید بدانیم اشخاصی که با شما متفق هستند کی هستند و حالشان چیست و این را هم شما بدانید که غیر از شخص شما که مرتکب این جنایت هستید یا کشته میشوید یا شاید چون خیالتان خیر عامه بوده است نجات یابید امروز دولت متعرض احدی نخواهد شد برای اینکه صلاح دولت نیست فقط می خواهیم بشناسیم اشخاصی که با شما هم عقیده هستند که در اصلاح امورات شاید یکوقت بمشاوره آنها محتاج بشویم.

ج - صحیح نکته میفرمائید من چنانچه بشما قول دادم بشرف و ناموس و انسانیت خودم قسم است که شما دروغ نخواهم گفت هم عقیده من در این شهر و مملکت بسیار هستند در میان علماء بسیار و در میان وزراء بسیار و در میان امراء بسیار و در میان تجار و کسبه بسیار و در جمیع طبقات بسیار هستند شما میدانید و قتیکه (سید جمال الدین) در این شهر آمد تمام مردم از هر دسته و هر طبقه چه در طهران چه در حضرت عبدالعظیم زیارت و ملاقات او رفتند و مقالات او را شنیدند چون هر چه میگفت لله و محض خیر عامه مردم بود همه کس مستفید و شیفته مقالات او شدند و تخم این خیالات بلند را در مزارع قلوب پاشید مردم بیدار بودند هوشیار شدند حالا همه کس با من هم عقیده است ولی بخدای قادر متعال که خالق سید جمال الدین و همه مردم است قسم از این خیال من و نیت کشتن شاه احدی غیر از خودم و سید اطلاع نداشت سید هم در اسلامبول است هر کاری یارو میتواند بکند. دلیلش هم واضح است که اگر همچو خیال بزرگی را من با احدی میگفتم حکماً منتشر میکردید و مقصود باطل میشد و انگهی تجربه کرده بودم که این مردم چه قدر سست عنصر و حب جاه و حیات دارند و در آن اوقاتیکه گفتگوی تنباکو و غیره در میان بود که مقصود فقط اصلاح اوضاع بود و ابداً خیال کشتن شاه و کسی در میان نبود چقدر از این ملکهها و دولتها و سلطنتها که با قلم و قدم و درم هم عهد شده بودند و میگفتند تا همه جا حاضریم همین که دیدند برای ما گرفتاری پیدا شد همه خود را کنار کشیدند منم با آنهم گرفتاری اسم احدی را نگفتم چنانچه بجهت همین کتمان سر اگر بعد از خلاصی یک دور میزدم مبالغی میتوانستم از آنها پول بگیرم ولی دیدم نامرد هستند گرسنگی خوردم و ذلت کشیدم

دست پیش احدی دراز نکردم .

س - در میان اشخاصی که دفعه اول باسم همخیالی و همدستی شما بودند گویا حاج سیاح از همه پرماده تر باشد .

ج - خیر حاج سیاح مرد مذدب خودپرستی است ابدأ بمقصود ما کمک و خدمتی نکرد و او ضمناً آب گل میکرد که برای ظل السلطان ماهی بگیرد و خیالش این بود که بلکه ظل السلطان شاه بشود و امین الدوله صدراعظم و خودش مکتبی پیدا کند ، چنانچه حالا قریب شانزده هزار تومان در محلات املاک دارد همان اوقات سه هزار تومان از ظل السلطان باسم سید جمال الدین گرفت نه صد تومان بسید داد باقی را خودش خورد .

س - شما قبل از اینکه اقدام باینکار بکنید ممکن بود بعد از خلاصی دسترس داشتید خودتان را بیک ثالثی ببندید مثل صدراعظم چنانچه معمول به اهل ایران ما است که در وقت تعدی به پست میروند و متعصب میشوند و حرف حسابی خود را عاقبت میگویند و رفع تعدی از خود میکنند شما هم میخواستید اینکار را بکنید اگر از این اقدامات شما نتیجه حاصل نمیشد آنوقت دست باینکار میزدید کشتن یک پادشاه بزرگی که کارشوخی نیست .

ج - بلی انصاف نیست از برای گوینده این کلام بتوهم اینکه در دفعه ثانی من رفته بودم عرضحال خود را بصدارت عظمی بکنم باز نایب السلطنه مرا گرفت و گفت چرا بمنزل صدر اعظم رفتی وانگهی شما همه میدانید همینکه پای نایب السلطنه در یک مسئله بمیان میآید صدر اعظم و دیگران ملاحظه میکردند و جرئت نمیکردند حرف بزنند اگر هم میزدند شاه اعتنا نمیکرد .

س - این طیانچه ششلول بود که داشتی .

ج - خیر پنج لول روسی بود .

س - از کجا تحصیل کردید .

ج - در بار فروش از شغص میوه خریکه برای باد کوبه میوه حمل میکرد در سه تومان و دو هزار با انضمام پنج فشنگ خریدم .

س - آنوقت که خریدید بهمین نیت خریدید .

ج - خیر برای مدافعه خریدم بخیال نایب السلطنه بودم .

س - در اسلامبول آنوقتی که در خدمت سید شرح حال خودتان را میگفتید ایشان چه جواب میفرمودند .

ج - جواب میفرمودند با این ظلمها که تو نقل میکنی که بتو وارد شده است خوب بود نایب السلطنه را کشته باشی چه جان سخت بودی و حب حیات داشتی باین درجه ظالمی که ظلم کند کشتنی است .

س - با وجود این امر مصرح سید پس چرا او را نکشتید و شاه را شهید کردید .

ج - همچو خیال کردم که اگر او را بکشم ناصرالدین شاه با این قدرت هزاران نفر را خواهد کشت پس باید قطع اصل شجر ظلم را کرد نه شاخ و برگ را اینست که بتصورم آمد اقدام کردم .

س - من شنیدم که گفته بودی که در شب چراغانی شهر که هنگام جشن شاه شهید خواهد بود و شاه بگردش میآمده است اینکار را میخواستی بکنی .

ج - خیر من همچو اراده نداشتم و این حرف من نیست و نمیدانستم که شاه بگردش شهر خواهد رفت و این قوه را هم درخودم نمیدیدم . روز پنجشنبه شنیدم که شاه بحضرت عبدالعظیم میآید در خیال دادن عریضه بصدارت عظمی بودم که امنیت بخوام عریضه را هم نوشته در بغل داشتم و رفتم در بازار منتظر صدراعظم بودم از خیال دادن عریضه منصرف شدم و یکمرتبه باین خیال افتادم و رفتم منزل طیانچه را برداشتم آمدم از درب امامزاده حمزه رفتم توی حرم قبل از آمدن شاه تا اینکه شاه وارد شد آمد حرم زیارتنامه مختصری خوانده بطرف امامزاده حمزه خواست بیاید دم در یکقدم مانده بود که داخل حرم امامزاده حمزه بشود طیانچه را آتش دادم .

س - شاه شهید بطرف شما مستقبل میآمد و شما را میدید یا خیر .

ج - بلی مرا دید و تکانی هم خورد که طیانچه خالی شد دیگر نفهمیدم .

س - حقیقه اطلاع ندارید که طیانچه چه شد میگویند در آن میان زنی بود طیانچه را او ربود و برد .

ج - خیر زنی در آن میان نبود و اینها مزخرفاتست پس ایران ما یکباره نهلیست شده اند که میان آنها آنطور زنهای شیردل پیدا شود .

س - من شنیدم و شهرتی دارد که همان وقتیکه سید شما را مأمور باینکار کرد زیارتنامه برای شما انشاء کرده و شما گفت که شما شهید خواهید شد و مزار و مرقد شما زیارتگاه رندان جهان خواهد بود .

ج - سید اصلاً پرستش مصنوعات را کفر میدانند و میگویند صانع را باید پرستید و سجده بصانع باید نمود نه بمصنوعات طلا و نقره نمودن مزار و مرقد را معتقد نیست و جان آدم را برای کار خیر حقیقه چیزی نمیدانند و وقری نمیگذارد با اینکه آن همه بلیات و صدمات را برای او کشیدم صدای چوپا را که بمن میزدند میشنید و هر وقت من حرف میزد و ذکر مصائب خودم را میکردم میگفت خفه شو روضه خوانی مکن مگر پدرت روضه خوان بود چرا عبوسی میکنی با کمال بشاشت و شرافت حکایت کن چنانچه فرنگیها بلیاتی که برای راه خیر میکشند همین طور با کمال بشاشت ذکر میکنند .

س - در حضرت عبدالعظیم که بودید شیخ محمد اندرمانی مثل آن سفر سابق پیش شما میآمد شما را میدید و با شما حرف میزد یا خیر .

ج - نه والله بلکه حضراتیکه آنجا بودند او را مذمت میکردند که نه بمن سلام کرد و نه آشنائی داد و همچنین سایر اهالی حضرت عبدالعظیم نه اظهار آشنائی با من میکردند و نه حرفی زدند .

س - شیخ حسین پسر دائی شیخ محمد خودش میگفت دو مجلس در ضمن با شما صحبت کرده بود .

ج - بلی راست است .

س - ملاحسین پسر میرزا محمدعلی برای شما چه قسم خدمات کرده بود چون خودش میگفت مدتی برای او خدمت کردم چیزی بمن نداد .

ج - خدمتی نکرده بود سه عریضه و دو اعلان که برای جراحی خودم نوشته بودم برای من نوشت دوائی که سالک و کچلی را علاج میکند میدانستم اعلان کرده بودم .

س - آنروزیکه همین شیخ با شما بتفرج آمده بود کاهو و سر که شیره خورده بودید درضمن صحبت شما چه گفته بودید که او این شعر را خوانده بود . (دنیا نیززد آنکه پریشان کنی دلی) .

ج - خیلی عجب است من بیک همچو ضعیف العقلی بعضی صحبتها بکنم که او بمناسبت یک شعری خوانده باشد .

س - همانروز بعد از خوردن سر که شیره و کاهو که مراجعت کردید او میگفت سه نفر بشما رسیدند یک سید و یک آخوند و یک مکلا با شما کنار کشیدند بقدر سه ربع ساعت نجوی میکردید بعد آنها رفتند و شما بمنزلتان آمدید . حاج سید جعفرهم میگفت من دربخانه نشسته بودم دیدم که آنها میآیند برخواستم رفتم تو آن سه نفر کبها بودند .

ج - حاج میرزا احمد کرمانی با یک سیدی که هیچ نمیشناختم با صد دینار که توی عمامه اش گذاشته بود سفر کردند رفتند (۱) .

س - کجا رفتند شما اطلاع دارید میگویند بطرف همدان رفتند .

ج - خیر والله من هیچ نمیدانم بکدام سمت رفته اند همینقدر میدانم سر دو راه استخاره کردند که بکدام طرف بروند استخاره ایشان بطرف بالای کهریزک حرکت کردن راه داد و رفتند .

س - از این حرکت متوکلآ علی الله آنها همچو معلوم میشود که از قصد شما چیزی دانسته اند و برای اینکه باشنائی شما مسبوق بوده اند و از ترس اینکه مبادا شما حرکتی بکنید و آنها گرفتار بشوند رفته اند .

(۱) مقصود مرحوم میرزا رضا از سیدی که میگوید نمیشناختم آقا سید حسن خواهرزاده مشیرالسلطنه است که مشهور و معروف بسید حسن صاحب الزمانیست و آقا سید حسن از فضلا است والیوم در طهران است این سیدفاضل با حاج میرزا احمد کرمانی قبل از قتل ناصرالدین شاه بطرف همدان مسافرت کردند زمانیکه خبر قتل ناصرالدین شاه بآنها رسید شوری بسر آنها افتاد و مردم را دعوت کردند بجمهوریت لذا آنها را گرفته آوردند بطهران در انبار شاهی محبوس شدند تا آنکه مرحوم حاج شیخ هادی نجم آبادی از آنها توسط کرد مظفرالدین شاه گفت اگر این دو نفر را رها کنم تخم قاجاریه را از روی زمین بر میدارند چون جناب حاج شیخ هادی در استخلاص آنها اصرار کرد آقا سید حسن را رها کردند ولی حاج میرزا احمد بیچاره در همان محبس مرحوم شد و عالمی بود مانند نداشت در علوم عقلیه و نقلیه تکمیل و سرآمد امثال و اقران بود عیبی که آن مرحوم داشت بی انداره طالب ریاست بود و همین باعث شد که نامش از زمره احرار محو گردید و با آنهمه صدمات و زحمات امروز نمیتوانیم او را از شهداء راه وطن حساب کنیم .

ج - شبهه نباشد حاج میرزا احمد را من آدم سفیهی میدانم مثل من آدمی که همچو حرکت بزرگی را میخواهد بکند بمثل حاج میرزا احمد آدمی نیت خود را بروز نمیدهد .

س - شنیدم شما مکرر بعضی از دوستان خودتان گفته بودید که من صدراعظم را خواهم کشت با صدراعظم چه عداوت داشتید .

ج - خیر این مقالات دروغ است بلی در اوایل امر که سید را اذیت و نفی بلد کردند خدشه برایش حاصل شده بود که او سبب ابتلا و افتضاح و نفی او شد ولی بعد در اسلامبول متواتر برای او ثابت شد که صدراعظم دخیل این کار نبوده و نایب السلطنه سبب شده بود من هم بخیال کشتن ایشان نبودم .

س - در این مدت که شما از اسلامبول آمده در حضرت عبدالعظیم منزل کردید هیچ بشهر نیامدید .

ج - چرا يك مرتبه مستقیماً بمنزل حاج شیخ هادی نجم آبادی رفتم دو شب هم مهمان ایشان بودم از من پذیرائی کردند یکتومان هم خرجی از ایشان گرفته مجدداً همانطوریکه مخفی بشهر آمده بودم بحضرت عبدالعظیم مراجعت کردم .

س - دیگر بشهر نیامدید و با کسی ملاقات نکردید .

ج - خیر ابدأ بشهر نیامدم .

س - پس سرت را کجا ملاقات کردی .

ج - پیغام فرستادم پسر را آوردند بحضرت عبدالعظیم چند شب او را نگاه داشتم .

س - همراه سرت کی آمد بحضرت عبدالعظیم .

ج - مادرش که مدتیست مطلقه است پسر را آورد و مراجعت کرد بعد از چند روزی باز آمد و پسر را برگردانید .

س - شما از کجا در تمام این شهر حاج شیخ هادی را انتخاب کردید و بمنزل او آمدید مگر سابقه و آشنائی اختصاصی باو داشتید .

ج - اگر سابقه اختصاصی نداشتم که از من مهمانداری نمیکرد . حاج شیخ هادی که باحدی اعتنائی ندارد تمام مردم را در کوچه روی خاک پذیرائی میکند .

س - مگر شیخ هادی با شما هم عقیده و همخیالست .

ج - اگر هم عقیده و همخیال نبود بمنزلش نمیرفتم .

س - پس یقین است از نیت خود در شهادت شاه بایشانهم اظهاری کردی .

ج - خیر لازم نبود که بایشان اظهاری بکنم .

س - از طرف سید جمال الدین برای ایشان پیغام و مکتوبی داشتی .

ج - مگر پستخانه و وسایل دیگر قحط است که بتوسط من که همه جاتمهم و معروف هستم مکتوب برای کسی برسد وانگهی شما چه میگوئید مگر حاجی شیخ هادی تنها است که با من همخیال باشد عرض کردم که اغلب مردم با من همخیال هستند مردم انسان شده اند چشم و گوششان باز شده است .

س - اگر مردم همه با شما همخیال هستند پس چرا آحاد و افراد مردم از بزرگ و کوچک زن

ومرد در اینواقعه مثل آدم فرزند مرده گریه میکنند درخانه نیست که عزایا نباشد .

ج - این ترتیبات عزاداری ناچار مؤثر است اسباب رقت میشود اما بروید در بیرونها حالت فلاکت رعیت را تماشا کنید حالا واقعاً بمن بگوئید بینم بعد از اینواقعه بی نظمی در مملکت پیدا نشده است . طرق وشوارع معشوش نیست بجهت اینکه این فقره خیلی اسباب غصه واندوه من است که درانظار فرنگیها وخارجہ بوحشیگری معروف نشویم ونگویند هنوز ایرانیها وحشی هستند .

س - شما که این قدرغصه مملکت را میخورید ودخیال حفظ آبروی مملکت هستید اول چرا این خیال را نکردید مگر نمی دانستید کارباین بزرگی البته اسباب بی نظمی واغتشاش میشود اگر حالا نشده باشد خواست خدا واقبال پادشاهست .

ج - بلی راستست اما بتواریخ فرننگ نگاه کنید برای اجرای مقصد بزرگ تاخونریزها نشده است مقصود بعمل نیامده .

س - آنروزیکه آقای امام جمعه بحضرت عبدالعظیم آمده بودند تورفتی ودستش را بوسیدی وجه گفتی بایشان وایشان بتوجه گفتند .

ج - امام جمعه با پسر هاشان ومعتدل الشریعة آمدند من درتوی صحن رفتم دستش را بوسیدم بمن اظهار لطف ومهربانی کردند (گفتند کی آمدی، آمدی چکنی) گفتم آمدم که بلکه یکطوری امنیت پیدا کنم بروم شهر مخصوصاً ازایشان خواهش کردم خدمت صدراعظم توسط کنند کار مرا اصلاح نمایند که من ازشرّ نایب السلطنه ووکیل الدوله آسوده شوم . ولی پسر های امام بمن گفتند شهر آمدن ندارد اینروزها شهر بواسطه نان وگوشت ویول سیاه بهم خواهد خورد وبلوائی میشود خود امام هم بمن امیدواری واطمینان داد .

س - با معتدل الشریعة چه میگفتی وجه نجوی میکردی .

ج - همین را میگفتم که خدمت آقای امام شرح حال مرا بگوئید وآقا را وادارید که ازمن توسط کند .

س - ملا صادق کوسه محرّر آقا سید علی اکبر باتوجه کار داشت شنیدم چند مرتبه درحضرت عبدالعظیم منزل توآمده بود .

ج - خود آقا سید علی اکبر هم آمده بود حضرت عبدالعظیم بقدر نیمساعت با ایشان حرف زدم التماس کردم که یک طوری برای من تحصیل امنیت کنند که ازشرّ حضرات آقایان درامان باشم بیایم شهر، آقا سید علی اکبر گفت من باینکارها کاری ندارم ملا صادق محرّرش هم یکی دومرتبه آمد همین مقوله صحبت کردیم از آقای حاج شیخ هادی هم آنشب که رفتم منزلشان همین خواهش را کردم گفتند این مردم قابل این نیستند که من از آنها خواهش کنم ابدأ از آنها خواهش نمیکنم .

س - چطور شد که تو با اینهمه وحشت که از آمدن بشهرداشتی وهیچجا هم غیر از منزل آقای حاج شیخ هادی نرفتی واقعاً راست بگو شاید کاغذ وپیغامی برای ایشان داشتی .

ج - خیر کاغذ وپیغامی نداشتم مگر اینکه آقای حاج شیخ هادی را از سایر مردم انسانتر

میدانم با او میشود دو کلمه صحبت کرد .

س - مثلاً از چه قبیل صحبت کردی .

ج - مشرب آقای حاج شیخ هادی معلومت که چه قسم صحبت میکند . اوروز که کنار خیابان روی خاکها نشسته است متصل مشغول آدم سازیست و تا بحال اقلاً بیست هزار آدم درست کرده است و پرده از پیش چشمان برداشته است و همه بیدار شده مطلب را فهمیده اند .

س - با سید جمال الدین هم خصوصیت و ارسال و مرسولی دارد .

ج - چه عرض کنم درست میدانم ارسال و مرسولی دارد اما از معتقدین سید است و او را مرد بزرگی میدانند . هر کس که اندک بصیرتی داشته باشد میداند که سید دخلی بر دم این روز کار ندارد . حقایق اشیاء جمیعاً پیش سید معکشفست تمام فیلسوفهای فرنک و حکماء بزرگ ایشان و همه روی زمین در خدمت سید گردنشان کج است . و هیچ از دانشمندان روزگار قابل نوکری و شاگردی سید نیست واضحست حاج شیخ هادی هم شعور دارد مثل بعضی از آخوندهای پیشعور نیست () هر کسیکه باینعلامات و آثار پیدا شد () خودش است . دولت ایران قدر سید را نشناخت و نتوانست از وجود محترم او فواید و منافع ببرد . بآن خفت و اقتضاح او را نفی بلد کردند بروید حالا ببینید سلطان عثمانی چطور قدر او را میداند . وقتی که سید از ایران بلند رفت سلطان عثمانی چندین تلگراف باو کرد که حیف از وجود مبارک تست که دور از حوزه اسلامیت بسربری و مسلمین از وجود تو منتفع نشوند بیا در مجمع اسلام اذان مسلمانان بگوشت بخورد و باهم زندگی کنیم . ابتداء سید قبول نمیکرد آخر پرنس ملکم خان و بعضیها باو گفتند همچو پادشاهی آنقدر بتواصرار میکند البته صلاح در رفتن است سید آمد باسلامبول سلطان فوراً خانه عالی باو داد ، ماهی دویست لیره مخارج برای او معین کرد ، شام و نهار از مطبخ خاصه سلطانی برای او میرسید ، اسب و کالسکه سلطانی متصل در حکم و اراده اش هستند . در آنروزیکه سلطان او را در قصر یلدوز دعوت کرد و در کشتی بخار که در توی دریاچه با غش کار میکند نشسته صورت سید را بوسید و در آنجا بعضی صحبتها کردند . سید تعهد کرد که عنقریب تمام دول اسلامی را متحد کند و همه را بطرف خلافت جلب نماید و سلطان را امیر المؤمنین کل مسلمین قرار بدهد این بود که بتنام علماء شیعه کربلا و نجف و تمام بلاد ایران باب مکاتبه باز کرد و بوعد و نوید و استدالات عقلیه بر آنها مدلل کرد که ملل اسلامی اگر متحد بشوند تمام دول روی زمین نمیتوانند بآنها دست بیابند . اختلاف لفظ علی و عمر را باید کنار گذاشت و بطرف خلافت نظر افکند ، و چنین کرد و چنان کرد . در همان اوقات فتنه سامره و نزاع بستگان مرحوم میرزای شیرازی طاب ثراه با اهل سامره و سنیها برپا شد سلطان تصور کرد که این فتنه را خصوصاً پادشاه ایران محرك شده است که بلاد عثمانی را مغشوش کند با سید در این خصوص مذاکرات و مشورتها کرد و گفته بود ناصر الدین شاه بواسطه طول مدت و سلطنت و شیخوخیت یک اقتدار و روحی پیدا کرده است که فقط بواسطه صلابت او علماء شیعه و اهل ایران حرکت نمیکند که با خیال ما همراهی کنند و مقاصد ما بعمل نخواهد آمد در باره شخص او باید فکری کرد و بسید گفت تودر باره او هر چه بتوانی بکن و از هیچ چیز اندیشه مدار .

س - تو که در مجلس سلطان وسید حاضر نبودی این تفصیلات را از کجا میدانی .

ج - سید از من محرتر نداشت چیزی از من پنهان نمیکرد من در اسلامبول که بودم از سکه سید بمن احترام می کرد در انظار تمام مردم تالی خود سید بقلم رفته بودم بعد از خود سید هیچ کس با احترام من نبود تمام اینها را خود سید برای من نقل کرد و خیلی صحبتها از این قبیل سید برای من نقل کرد ولی در خاطر من نیست سید وقتی که بنطق میافتاد مثل ساعتی که فنرش در رفته باشد مسلسل میگفت مگر میشد همه را حفظ کرد ؟

س - در صورتیکه شما در اسلامبول بآن احترام بودید دیگر بایران آمدید چه کنید که اینقدر باین و آن التماس کنی که برای تو امنیت حاصل کند .

ج - مقدّر این بود که بیایم و این کار بدست من جاری شود . خیال داشتم که آدمم تحصیل امنیت هم برای اجرای خیال خودم میخواستم بکنم .

س - خوب از مطلب دور افتادیم بعد چه شد سید بعلمای شیعه و ایران کاغذهایی که نوشته بود اثری هم کرد .

ج - بلی تمام جواب نوشته و اظهار عبودیت کردند بعضی آخوندها و ملاهای لاش خور را مگر نیشناسید وعده پول و امتیازات بشنوند دیگر آرام میگیرند . خلاصه بعد از اینکه تدبیرات گل کرد و بنای نتیجه بخشیدن را گذاشت چند نفر از نزدیکان سلطان و مذهبیین منافق که دور و بر سلطان بودند مثل ابوالهدی وغیره در میان افتاده خواستند خدمات سید را باسم خودشان جلوه بدهند سلطان را در حق سید بدگمان کردند بواسطه ملاقاتیکه سید از خدیوم مصر کرده بود ذهنی سلطان کردند که سید از توأمایوس شده است میخواهد خدیو را خلیفه بکند سلطان هم مالیخولیا و جنون دارد متصل خیال میکند که الان زنهاش میآیند و میکشندش . لهذا بسوء ظن افتاده پولیسهای مخفیّه بسید گماشت اسب و کالسکه هم که باختیار سید بود از او منع کرد سید هم رنجش حاصل کرده گفت و اصرار کرد که میخواهم بروم لندن این بود که دوباره اصلاح کردند و پولیسها را از دور او برداشتند و اسب و کالسکه اش را دادند بعد از اصلاح سید میگفت حیف که این مرد یعنی سلطان دیوانه است و مالیخولیا دارد و الا تمام ملل اسلامی را برای او مسلم میکردم ولی چون اسم او در اذهان بزرگست باید باسم او اینکار را کرد . هر کس سید را دیده میداند که او چه شوری در سر دارد و ابدآ در خیال خودش نیست نه طالب پول است نه طالب شئون است نه طالب امتیاز است زاهدترین مردمست فقط میخواهد اسلام را بزرگ کند حالا هم اعلیحضرت مظفرالدین شاه باین نکته ملهم بشود سید را بخواهد استمالت کند اینکار را بنام نامی ایشان خواهد کرد .

س - یعنی سید بعد از این تفصیلات که ذکر کردید مطمئن میشود بایران بیاید .

ج - من سید را میشناسم همین قدر که یکی از دول خارجه را ضامن بدهد که جان او در امان باشد او دیگر در بند هیچ چیز نیست خواهد آمد که شاید خدمتی باسلامت بکند و انگهی اویقین میداند که خون او کار آسانی نیست و تا قیامت خشک نخواهد شد .

سواد نگارش میرزا ابوترابخان نظم الدوله که در آخر استنطاق نوشته ومهر کرده است

هو العلیم - این کتاچه سؤال وجواب واستنطاقیست که در محالس عدیده در حضور این غلام خانزاد ابوتراب وجناب حاج حسینعلی خان رئیس قراولان عمارات مبارکه همایونی عجلتاً بطور ملایمت وزبان خوش از میرزا محمدرضا بعمل آمد لیکن مسلم است در زیر شکنجه و صدمات لازمه استنطاق بهتر از این مطالب ومکنونات بروز خواهد داد .

اما عجلتاً از این چند مجلس سؤال وجواب که این غلام خانزاد کرده است چیزیکه باین غلام معلوم شده اینست که او خودش در همه جا میگوید ابداً در خیال و صلاح خیر عامه نبوده وتمام این مهملات ومنخرفات را از سید جمال الدین شنیده و فقط از شدت نادانی شیفته وفدائی سید شده و محض تلافی صدماتی که بسید وارد آمده بود بدستور العمل سید آمده اینکار را کرده است حالا اگر سید خیالش بجای دیگر مربوط باشد مسئله علیحده است و در خصوص آن مهملات که مبنی بر خیرخواهی عامه اظهار میکند دور نیست در میان مردم بمضی همعیده داشته باشد . اما در این خیال شومی که داشت گویا همدستی نداشته باشد و اگر قبل از وقت از خیال خود کسی را مطلع کرده باشد این فقره در زیر شکنجه و صدمات دیگر (۱) معلوم خواهد شد .

(غلام خانزاد ابوتراب) محل مهر نظم الدوله

صورت تقریرات میرزا محمدرضا

که عصر روز سه شنبه غره ربیع الاول هزار و سیصد و چهارده در باغ گلستان
با حضور فرمانفرما ومخبر الدوله و وزیر علوم ومشیر الدوله
و وزیر عدلیه وتجارت وسردار کل ونظم الدوله وامین همایون
وحاج حسین علیخان امیر تومان کرده است

پدر من ملا حسین عقدائیت ومعروف بود بملا حسین پدر . من خودم در اوائل کار از تعذیبات محمد اسمعیل خان وکیل الملک که ملک مرا گرفت و بملا ابوجعفر داد از کرمان بیزد رفته مدتی طلبه

(۱) گویا مراد از صدمات دیگر غیر از شکنجه باشد مانند آنکه طفل او را بیاورند و داغ آتش کنند بلکه پدرش بیطاعت شود و مطالب را بروز بدهد چنانچه در باب وصول پول سرشماری سابقاً در دهات کرمان معمول بوده که طفل را در حضور پدر و مادر مینشانند و آتش حاضر کرده انبر را در آتش میگذارند همین که انبر آهن سرخ میشد بدست و پای طفل دوسه ساله میگذارند آنوقت پدر یا مادر لابد شده پول و تعارف مأمور دیوانی را میدادند چنانکه همین کار را بامر امیر بهادر در باغ شاه در باره پسر ده ساله و هفت ساله مرحوم سید جمال الدین واعظ کردند که بروز بدهد پدرش کجافته است طفل بیچاره آنچه قدم میخورد والله بجدم قسم ما نمیدانیم آن بیرحمها دست بر نمی داشتند تا طفل را غشوه دست داد و افتاد .

بودم و تحصیل میکردم بعد بطهران آمدم پس از چندی بشل دست فروشی مشغول بودم پنج شش سال قبل از آن گرفتاری اول قریب هزار و صد تومان شال و خز نایب السلطنه ازم خرید مدتها از برای پولش دویدم آخر رفتم بنای فضاچی گذاردم قریب سیصد تومان از پولم کم کرد بعد از کتک و پشت گردنی زیاد که خوردم پولم را گرفتم دیگر پیش او نرفتم تا پنج شش سال که همه هم رژی در میان مردم افتاد و کیل الدوله فرستاد عقب من که بیا حضرت والا میخواست ترا ملاقات کند رفتم اول ازمین پرسید من شاه میشوم یا نه گفتم اگر جذب قلوب بکنی شاه میشوی گفت وزرای خارجه اینجا هستند قبول نمیکند گفتم وقتیکه ملت کار را کرد خارجه چه میتواند بگویند .

پس - پس شنیدم تو باقا وعده سلطنت داده بودی و گفته بودی اگر تو جلو بیفتی من هفتاد هزار نفر دور تو جمع میکنم شاه میشوی .

ج - آخر و کیل الدوله بمن گفت آقا این تالار بزرگ را برای صف سلام ساخته است خیال سلطنت دارد از این حرفها بزن خوشش میآید من هم گفتم . بعد آقا گفت شنیدم تو بعضی اطلاعات داری خدمت بدولتست و بملت من گفتم بلی در میان طبقات مردم از وزراء ، ملاها ، تجار و غیره این گفتگو هست باید فکری کرد جلو گیری کرد بعد از وعده و قسمهای زیاد که حضرت والا مرا مطمئن کردند و بردند خانه و کیل الدوله عبدالله خان والی در آنجا بود با آن سیدی که یکوقت بصدراعظم تعرض کرده بود عمامه اش را برداشته بودند بمن گفتند تو یک کاغذی بنویس باین مضمون که (ای مؤمنین ، ای مسلمین امتیاز تنباکو رفت قند سازی رفت ، راه اهواز رفت . بانگ آمد ، راه تراموه آمد . و مملکت بدست اجنبی افتاد حالا که شاه در فکر نیست خودمان چاره کنیم) .

پس - اینها همه که اسباب ترقی بود شماها اگر طالب ترقی ملت هستید چه جزو جای شکایت بود .
ج - بلی اگر بدست خودمان میشد اسباب ترقی بود نه بدست خارجه خلاصه گفتند این نوشته را بنویس ما میدهیم بشاه میگوئیم در مسجد شاه افتاده بود پیدا کردیم آنوقت اصلاحی خواهند کرد . من نمینوشتم اصرار کردند منم نوشتم تمام هم نکرده بودم که ازدست من گرفته مثل اینکه کنج پیدا کردند قلمدانرا زود جمع کردند از شدت خوشحالی چاقو و مقراض را فراموش کرده بعد بنای تهدیدات را گذاردند که رفقای را بگودا غی آوردند هر چه گفتم رفقای من کسی نیستند میان همه مردم این حرفها هست من حالا کی را گیر بدهم هر بیچاره که یک روزی بمن مراده داشته حالا گیر بدهم نشد . من دیدم حالا وقت جان فدا کردنست بچاقو نظر انداختم رجب علیخان ملتفت شد چاقو را برداشت نگاه کردم مقراض را پای بخاری دیدم بعد از آنکه خان گفتم ترا باین قبله که بطرف آن نشسته مقصود چیست گفت مقصود اینست رفقای را بگوئی گفتم تشریف بیاورید تا بشما بگویم او را کشیدم بطرف بخاری آنوقت مقراض را برداشته شکم خود را پاره کردم خون سرازیر شد که آمدند جراح آوردند بخیه کردند من ابدأ در جمع آن اشخاص که کاغذ نویسی و کاغذ پرانی میکردند نبودم . آقا سید جمال الدین که اینجا آمده بود بعضیها تقریرات او را میشنیدند مثل میرزا عبدالله طیب میرزا ناصر الله خان و میرزا فرج الله خان گرم میشدند میرفتند بعضی کاغذها مینوشتند بولایات میفرستادند که از خارج تبر پست

میخورد بر میگشت جمع آنها را میرزا حسنخان نواده صاحب دیوان گرم نگاه میداشت بجهت اینکه سید را دیده کلماتش را شنیده بود. بعضی از رفقا شان هم مشغول کلاه درست کردن بودند مثل حاج سیاح که میخواست ظل السلطان را شاه کند و یکی دیگر را صدر اعظم. خلاصه بعد که اینها را گرفتند یکروز آمدند گفتند شما بیائید امیریه آقا شما را میخواهد به بیند ما را گذاردند توی کالسکه بردند

نایب السلطنه (کامران میرزا)

امیریه دیدیم سربازهای گارت وارد شدند بیک حالتی که همه ماها متوحش شدیم میرزا نصرالله خان میرزا فرج الله خان بنا کردند هم دیگر را وداع کردن یک اوضاعی برپا شد بعد ما را نشانند توی کالسکه با سوار و دستگاه بردند قزوین در نه ساعت بقزوین رساندند آنجا سعد السلطنه اگر چه خیلی سخت بود ولی

ترتیب زندگی ما فراهم بود . در آمدنی که ما آنجا بودیم شورش (رژی) برپا شد بعد از شانزده ماه آمدند مژده دادند که مرخص شدید خیاط آمد باندازه قد هر يك از ما لباسی دوختند ما را فرستادند طهران یكراست رفتیم امیریه در آنجا بعضی که پول داشتند برای آقا چیزی از آنها گرفتند و نفرهم بایی میان ما بودند یکی از آنها هم پول داشت داد و مرخص شد سایرین هم مرخص شدند باز من بدبخت را بردند با يك نفر بایی دیگر بانبار چهارده ماه در انبار بودم یكروز توی انبار بنای داد و فریاد گذاشتم که اگر کشتنی هستم بکشند اگر بخشیدنی هستم ببخشند این چه مسلمانست حاجب الدوله با يك دسته میرغضب آمدند عوض استمالت ما را بچوب بستند يك چوب کاملی بمن زدند تا اینکه از انبار خلاص شدم (۱) هرچه فکر کردم عقلم باینجا رسید که بروم خود را بامام جمعه بیندم اوهم رئیس ملتست هم اجزای دولت ، در همانجا در منزل آقای امام خدمت صدر اعظم رسیدم عریضه دادم بعد از چند روز دیدم نایب محمود فرستاد پیش فراشبازی بامام جمعه گفت میرزا محمد رضا را بگوئید آقا میخواهد پولش بدهد من تعاشی کردم از رفتن ، امام گفت برو ضرری ندارد آدم خدمت آقا اول بمن گفت تو بمنزل صدراعظم چرا رفتی گفتم نرفتم بعد نایب محمود گفت بیا دم صندوق خانه پول بگیر رفتم آنجا دیدم حسینخان صندوقدار يك چیزی بگوش نایب محمودخان گفت او هم گفت بیا برویم کاروانسرای وزیر نظام حواله کنم از تاجر بگیر ما رفتیم دیدم باز مرا بردند انبار خلاصه چهارسال و نیم بیجهت و تقصیر گاهی در انبار گاهی در قزوین زیر کند و زنجیر بودم چه صدمات کشیدم دیگر زندگی را انسان برای چه میخواهد ایندفعه آخر بعد از مرخصی از انبار آقا ده تومان دادند پانزده تومان هم و کیل الدوله داد رفتم بطرف اسلامبول آنجا که سید شرح حالت مرا شنید گفت چقدر جان سخت بودی چرا نمردی در مراجعت آدمم باز فروش در کاروانسرای حاج سید حسین از يك میوه فروش يك طپانچه پنجلول روسی باینچ فشنگ خریدم سه تومان و دوهزار و بیخیال نایب السلطنه بودم تا دوزخ قبل از تحویل بحضرت عبدالعظیم آدمم در اینمدت هم غیر از دوشب که شهر آمده منزل حاج شیخ هادی ماندم و از ایشان سفارش نامه خواستم و گفتم شنیده ام امین همایون مرد است از من نگاهداری خواهد کرد سفارشنامه باو بنویسد حاج شیخ هادی گفت من اطمینان ندارم و نمیتوانم دوباره مراجعت کردم دیگر ابدأ بجائی نرفتم . رفتن بسر خه حصار و زرگنده دم باغ نصر السلطنه هم دروغست در حضرت عبدالعظیم هم بودم بهمه آقایان ملتجی شدم با آقای امام جمعه با آقا سیدعلی اکبر و دیگران ملتجی شدم که برای من تحصیل امنیت کنند هیچ کدام اعتنائی بحرف من نکردند یكروز هم صدر اعظم آمد بهصفائیه عریضه عرض کرده بودم که بدهم بحضرت عبدالعظیم نیامدند .

(۱) باعث خلاصی میرزا رضا از انبار شاهی جناب آقا سید عبدالرحیم اصفهانی نایب ظهیر الدوله شد چه مدتی که میرزا رضا در انبار محبوس بود احدی از او معاونتی نکرد جز این سید بزرگوار که بعض اوقات پول برای او میفرستاد و مخارج عیال او هم میرسانید و بواسطه برانگیختن وسایط و زحمات بسیار اسباب مرخصی او را فراهم می آورد و چنانکه در شرح حالات این سید بزرگوار در تاریخ مذکور خواهد آمد .

در اینجا سؤال شد راستست که این کلفتهای اندرون با تو متحد بودند و بتو خبر میدادند .

جواب گفت اینها چه حرفیست آنها چه قابل هستند که بمن خبری بدهند روز پنجشنبه در حضرت عبدالعظیم شهرت کرد که فردا شاه بزیارت خواهد آمد آب و جاروب میکردند من هم شنیدم صدراعظم قبل از شاه تشریف میآوردند عریضه نوشته بودم آمدم توی بازار که عریضه بدهم نمیدانم چه طور شد آنجا باینخیال افتادم گفتم میرزا محمد رضا برگردد شاید امروز اصل مقصود دست دهد رفتم طیانچه را برداشتم از درب امامزاده حمزه رفتم توی حرم ایستادم تاشاه وارد شد که وقع موقوف خدمت بزرگی کردم بایران و ایرانیان .

من قدری هستم و مؤمن بقدر و معتقد که بی حکم قدر برك از درخت نمیافتد حالا هم بخیال خودم يك خدمتی بتمام خلایق کرده و ملت و دولت را بیدار کرده ام و این تخم را من آبیاری کردم و سبز شد همه خواب بودند بیدار شدند یکدرخت خشک بی ثمری را که زیرش همه قسم حیوانات موزی درنده جمع شده بودند از بیخ انداختم و آن جانورها را متفرق کردم حالا از پهلوی آندرخت يك جوانه بالا زده است مثل مظفرالدینشاه سبز و خرم و شاداب امید همه قسم ثمر باو می رود . حالا شاهم فکرو رعیتشان باشید همه رفتند همه تمام شدند من قدری از خارجه را دیده ام . ببینید دیگران چه کردند شما هم بکنید لازم هم نیست حالا قانون بنویسید چه قانون اسلام هم را کفایت برای دیوان هم قانون فعلی لازم نیست چه قانون نویسی حالا در ایران مثل اینست که يك لقمه نان و کباب بخلق طفل تازه متولد شده بپایانند البته خفه میشود ولی بارعیت مشورت کنید مثلا کدخدای فلان ده را بگوئید بچه قسم از تو مالیات گرفته شود و با تو رفتار کنند راضی خواهید بود هر طور که او بگوید با او رفتار کنید هم کارتان منظم میشود و هم ظلم از میان می رود .

در اینجا سؤال شد تو قدری هستی باید بدانی حکم قدر نیست که هنوز این کارها در این جا واقع شود .

جواب گفت پس شماها خانه خود را جاروب نکنید که حکم قدر نشده است .

در اینجا سؤال شد در این مدت هیچ بخیال کشتن صدر اعظم هم بودید .

جواب گفت در این خیال نبودم حالا که من این کار را کرده ام امید حیات هم ندارم بجهت اینکه يك بزرگی لازم است مثل بزرگی خدا يك پرده پائین تر که مرا عفو کند . در خصوص دستور العمل سید جمال الدین و صحبتهای سلطان با سید سؤال شد .

جواب گفت وقتی که فتنه سامره برپا شد و میان شیعه های اتباع مرحوم میرزای شیرازی و اهل سامره گفتگو و جنگ بمیان آمده بود سلطان هم را از تحریکات شاه میدانست بسید گفته بود در حق ناصرالدینشاه هر چه از دست میآید بکن و خاطر جمع باش وقتی که من شرح مصیبت ها و صدمه ها و حبسها و عذابهای خود را برای سید میگفتم بمن گفت که تو چه قدر بی غیرت بودی و حب حیات داشتی ظالم را بایست کشت چرا نکشتی و ظالم در این میان غیر از شاه و نایب السلطنه کسی دیگر نبود اگر چه در خیال نایب السلطنه هم بودم دیگر آنروز خیالم در باره شاه مصمم شد گفتم شجر ظلم را از بیخ

باید انداخت شاخ وبرك بالطبع خشك میشوند.

سؤال شد روز سیزده عید اعتمادالسلطنه را در حضرت عبدالعظیم ملاقات کردی یاخیر.

جواب گفت بلی با شمس العلماء او را دیدم ولی حرف نزدیم او آدم مزوری بود بسید خیلی اظهار ارادت میکرد ولی سید میگفت آدم بدذاتیت از او نباید ایمن بود.

سؤال شد کس و کار چه داری.

جواب گفت یکنزدن دارم که همشیره خواهر میرزااست بادو طفل ویکخواهر پیری دارم در کرمان که پسر او را که مشهدی محمدعلی نام دارد پیش حاج سید خلف گذارده‌ام.

سؤال شد جهت مناسبت و آشنائی تو با سید جمال‌الدین چه بوده.

جواب گفت من پیش حاج محمدحسن بودم و قتیکه سید آمد بطهران و در منزل حاجی منزل کرد من مهماندار او بودم و از آنجا آشنا شدم.

سؤال شد مشهور است که تو يك خواهرت را در کرمان کشتی.

جواب گفت خدا کشت اما مرا متهم کردند و گفتند تو کشتی. **انتهی.**

صورت استنطاق و تقریرات مرحوم میرزا رضا چون حاوی یارۀ مطالب بود لذا هر دو را درج نموده.

میرزا رضا مسلمان و متدین بدین اسلام بود و در فتوت و مردانگی مسلم و متفق علیه‌است چه در حبس آنچه کردند یکنفر از آشنایان و دوستان خود را گیر نداد و نام نیک خود را در صفحه روزگار باقی گذارد.

از مزاج و شوخی و لغویات پرهیز مینمود جز آنکه از قرار مذکور در حبس آخری که انعدام خود را یقین مبداشت گاه گاهی مزاج مینمود و صورت بشاشت ظاهر میساخت گویند روزی حاج ملك التجار متقبل شد که او را استنطاق نماید و مهدستان او را استكشاف کند در محبس او رفت و با او بطریق مهربانی و ملایمت رفتار و ضمناً از او پرسید در قتل ناصرالدینشاه تنها بودی و یا معاون داشتی در جواب گفت پنج کس با من همراه بودند حاج ملك التجار از این جواب خوشحال و خرم گردید و گفت اسامی آنها را بمن بگو که من محل اسرار میرزا رضا پس از آب و تاب زیاد گفت خودم بودم و سایه‌ام ... بود و دو خایه‌ام حاج ملك از این جواب خجل و شرمسار گردیده و از نزد او بیرون رفت و نیز حکایت خواجه و ترسانیدن میرزا رضا او را که بحالت ترس افتاد و غشوه عارض او شد معروفست ولی ما از مأخذ صحیح چیزی دست نیاوردیم.

باری میرزا رضا در صبح روز پنجشنبه دوم ماه ربیع الاول در میدان مشق طهران بخلق آویخته مردم بتماشای او میرفتند چون شب او را در قزاقخانه نگاه داشته بودند لذا صبح زود او را از قزاقخانه بیرون و بیای دارش آوردند قبل از طلوع آفتاب در حالتیکه اطرافش را شجاع السلطنه پسر سردار کل داماد اتابک و بستگان اتابک پراکنده و صدای موزیک بلند بود او را بدار کشیدند گویند میرزا رضا اعتمادی بمیرزا علی اصغر خان داشت که احتمال قصاص بر خود نمیداد وقتی که نظرش بدار افتاد

خواست حرفی بزند که همه و صدای موزیک مانع آمد صدایش را بشنوند از اینرو میتوان گفت امین-السلطان داخل وراضی بقتل شاه بود و دستی در کار داشت چه که بواسطه سوء حرکتی که از او ناشی شده نسبت بیکی از خدشات ، ناصرالدینشاه را درخاطر بود که پس از انجام امر جشن سزای او را بدهد در هر صورت میرزارضا را اطمینانی کامل بامین السلطان بود . دیگرالعلم عندالله .

(سایر استنطاقات که در مورد میرزا رضا بعمل آمد از قبیل استنطاق میرزا تقی پسر میرزا رضا و عیال اووایضاً از خدام حضرت عبدالعظیم چون خارج از ما نحن فیه بود درج نشد) .

در دوازدهم ربیع الثانی (۱۳۱۴) که چهل روز بعد از قتل میرزا رضا بود در نزدیکی خانه حاجی شیخ هادی مرحوم نجم آبادی آقا میرزا حسن کرمانی با آقا شیخ محمد علی دزفولی که امروز بشغل عطاری مشغولست و بعضی از اجزاء مرحوم حاجی شیخ هادی چهل میرزا رضا را گرفتند (در ایران

حاج شیخ هادی نجم آبادی

معمولست که چهل روز بعد از مردن شخص خویشان و بازماندگان میت مجلسی برپا میکنند فقرا را اطعام مینمایند ، استرحام و استغفار برای میت می کنند) برای میرزارضا هم مشارالیهم این مجلس را تشکیل دادند لکن طعام حاضرین این مجلس بادنجان بریان کرده و نان و نمک بود فقط در این نقطه بود که طلب مغفرت برای میرزا رضا کردند بلی در سایر بلاد ایران در خانه های مظلومین و غارت شدگان و دردهات و قری که آتش ظلم دیوانیان آنها را محترق و معدوم کرده برای میرزا رضا طلب مغفرت کردند از حلقوم مقتولین ستم و ظلم و از قبور مقتولین و مظلومین و ستمدیدگان نیز دست مریزاد بمیرزارضا گفتند) و نیز در ایران معمولست که یکسال بعد از مردن شخص

خویشان و وراث میت مجلس ضیافتی منعقد میدارند و طلب مغفرت برای میت میکنند و اطعام مساکین مینمایند این مجلس را سال میت مینامند سال میرزارضا را مرحوم حاج شیخ هادی نجم آبادی گرفت که از امین الدوله دعوت نمود و در ساعت پنج از شب گذشته مجلسی که حاضرین آن سه نفر بودند شخص حاج شیخ هادی و امین الدوله و یکی از محارم حاج شیخ هادی طعام آن مجلس را خود حاج شیخ هادی مهیا نمود که طبخ حضوری کرده بود و آن عبارت بود از یک چارک برنج کرده و یکسیر روغن و دو سیر شیره و سه عدد نان پس از صرف غذا حاضرین طلب رحمت و مغفرت نمودند برای مرحوم میرزا رضا

کرمانی از نتایج این مجلس بود اقدام امین الدوله بافتتاح معرسه رشديه و ترويج معارف و تكتير مدارس ومكاتب).

چون حالات قاتل را نوشتيم مناسب اينست كه حالات مقتول را نيز متمقّب بر آن درج نماييم.

فصل

دريان حالات ناصرالدينشاه

چهارمين پادشاه سلسله قاجاريه در ايران

تاريخ حالات ووقايع زمان ناصرالدينشاه قاجار را براي اينكه ترقى ايران در اين اواخر و يا خرابى دربار ايران از اين تاريخ شروع شده است ناچار بايد بطريق فهرست اشاره بآن بكنيم و چون فاضل معاصر مؤيد الاسلام مدير روزنامه جبل المتين بطريق ايجاز چند سطرى درباره اين پادشاه نوشته است لذا ما عين عبارت اورا نقل ومعلومات خود را ضميمه آن ميداريم وهمچنين در حالات مظفرالدينشاه هم عبارت اورا كه از روى بيغرضى نوشته است نقل ميكنيم و آنچه خود ميدانيم ضميمه آن ميسازيم اما در شأن چهارمين پادشاه چنين مينويسد.

«در سال (۱۲۶۴) بعد از پدرتاج سلطنت بر سر نهاد قبل از ورود موكب شاهانه بطهران سيف الملوك ميرزا پسر ظل السلطان بدعوى سلطنت برخاسته پس از چند روزى زبون گرديد در آغاز سلطنت سر جنبانان غالب بلادهم سرى جنبنانند از آن بعد آشوب خراسان و فتنه سالار برخواست و در سال ۱۲۶۶ بقتل سالار و پسر و برادرش خاتمه پذيرفت سپس فتنه باب بالا گرفت و بقتل شاه برخواسته در مازندران و زنجان و تبريز پيش از ساير بلاد جويهاى خون بيگناهان از حر كات نابكارانه جارى و چند سال امتداد يافت. در سال (۱۲۷۳) بسردارى شاهزاده حسام السلطنه عم پادشاه، هرات مسخر شد.

مجدد دولت انگليس لشكر بحرى و جهازات جنگى بخليج فارس فرستاده و همان بهانه اوليه خود را پيش نمود. از نكبت بى علمى دربار و خودخواهى ميرزا آقاخان صدر اعظم معاهده ملعونه پارس بين ايران و انگليس بسته آمد - و رسماً حق حاكميت ايران از افغانستان مرتفع و حصه از خاك خراسان هم ضميمه افغانستان گرديد - يكي از مورخين در اين موضوع چنين مينويسد. (دريكتورن ايرانيان دوسهو بزرگ كردند كه تلافيش آنرا محالست - اول ترك معاهده سوق عسكرى با ناپليون - دوم چشم پوشى از حقوق خود در افغان - آنهم در بجهوه بلواى هند كه انگليسا به تسليم حدود نادرى بايران حاضر بودند. در اواسط سلطنت يك اردوى بزرگ ايران بسردارى شاهزاده حمزه ميرزا عم پادشاه زبون و اسير تركمان گرديد - اين پادشاه در عياشى وكامرانى گوى مسابقت را از جد خود ربود - و خزائن معموره ايران را كه در تمام عالم ضرب المثل بود بعياشى صرف نمود - آنچه محقق است از آغاز تا انجام يكصد و هشتاد و سه زن اختيار كرد - و بعد از رحلت شاهانه شش پسر و چهارده دختر بيادگار گذارد - و پنج سفر رسمى و چند مسافرت غير رسمى كرد - و اضافه بر يكصد و كرور خزانه ايران صرف اين مسافرتهاى بيمعنى شد

یکی از مورخین این پادشاه را (عالم بی عمل) مینویسد - در پنجاه سال سلطنت آنچه تصدیق شده هشتاد و سه مقاولات تجارتی و سیاسی و سرحدی و امتیازی بادل و اتباع خارجه بست در جمیع آنها ایران منبون گردید سی و پنج از آن مقاولات و امتیازنامهها بقوت رشوت و اخذ پیشکش چشم بسته بصره رسید که منجمه امتیازرزی و بانك شاهنشاهی انگلیس و روسی و اجازه تعمیر راه آهن و شوسه که مضارش بر هر ذی حسی پوشیده نیست - ممالکی که در عهد سلطنت این پادشاه رسماً از ایران موضوع شد از اینقرار است: افغانستان تمام، نصف از خاک خراسان، سیستان، قائنات، مرو، سرخس، مسقط و عمانات و ترکمان تمام، صد و هفتاد و سه قطعه از جزائر و سواحل خلیج فارس و دوتک از بلوچستان و نیز سرحدات آذربایجان و گیلان و مازندران و استرآباد و کردستان هم از همسایگان خیلی تجاوز شده است» .

در ایام سلطنت این پادشاه، اعظم خسار آنیکه بایران وارد آمده شهادت میرزا تقی خان امیر نظام اتابك اعظم است که باتفاق سیاسیون تالی مدحت پاشا و بسمارك و کلادستون بود و گناهی جز جلوگیری از حرکات بچه گانه پادشاه و خیرخواهی مملکت و سلطنت نداشت .

چنانچه اصلاحات مدت قلیله صدارت آن مرحوم در جمیع ادارات این نکته را بخوبی روشن میدارد و بقول (لاردهیو) اگر پیروی از خیالات عالبه این وزیر بی نظیر شده بود امروز ایران تالی آلمان بود .

چند جنگهای داخلی و خارجی مختصر در عصر این پادشاه شد که من جمله جنگ بندر عباسی و (صیدسونی) امام مسقط و شیخ عبدالله کرد و غیره میباشد که همه را ایران فتح نمود .

کم کم شروع خرابی در اداره نظامی شد و گرفتن رشوه و فروختن نشان و لقب نظامی بهر طفل امر و مردمان ناقابل شیوع یافت - امتیاز نشان و لقب و اعتبار فرمان و دستخط سلطنت در عهد این پادشاه در خارج و داخل از میان رفت .

رعیت کشی ملک فروشی و علانیه رشوه گرفتن و گروه گروه مهاجرت ایرانیان از ظلم و ستم بخارجه در عهد این پادشاه خیلی بالا گرفت .

در پنجاه سال سلطنت یکقدم بجانب اصلاحات برنداشت و برای اسكات ملت در سالی چند بصدر يك فرمان دروغین مردم را بخواب غفلت انداخت و پنجاه سال بهترین اوقات مغتتم ایران را برای بندگان از دست داد هر کس را که استشمام ترقی در او مینمود بقتل میرسانید چنانچه نماند در ایران سرجنبانیکه سرش را با سنك استبداد نکوفت - هريك از وزرایش که اندك قوت میگرفت فوراً او را ضعیف میساخت - الفاء ضدیت بین وزراء و درباریان شعار پلتیکی شاهانه بود و خود را وارث اعظم جمیع متمولین ایران خاصه درباریان که میشناخت بود .

بسا خاندان بزرگ که از ابواب سلطانی بنان شب محتاج گردید - مسافرت های اروپا باندازه این پادشاه را مرعوب ساخت که هر خواهش نامشروعی را ادنی دول اروپا مینمود با سم صلح پسندی تسلیم میکرد - از همه بیشتر مرعوب روسها بود بلکه در باطن خود را تحت حمایت آنها می پنداشت - حتی در مسئله ولیمهدی هم آنچه روسها خواستند مجری شد .

بسمی میرزا حسین خان مشیرالدوله در ایام سه سالاری که مشاق از اطیش آورد نزدیک بود

اداره نظامی ایران منظم شود - باشاره روسها اطریشها را جواب داده آن اداره عالی تبدیل باذاره قزاق شد .

این پادشاه را خودنمائی و تلون مزاج بدرجه کمال بود - و بهرکاری اقدام کرد ناتمام گذارد - اداره پولیس دائر کرد برخی کارخانجات دولتی آورد صحبت از بعضی اصلاحات هم نمود ولی هیچ یک را باتمام نرسانید فرومایگان را عزیز میخواست و برومندان را ذلیل - ابراهیم آبدار و علی اصغر خان صاحب جمع را که گرجی زاده بودند بر جمیع شرفا و عظمای ایران برتری داد - بلکه برگردن هم حتی پسران خود سوار کرد .

در ایران همه گونه مناهی و ملاهی در عهد این پادشاه آشکار شد دشمن تعلیم و معارف و آزادی قلم و افکار بود همی خواست ایران غلاف اصلاح بیوشد بدون اینکه حقیقتی در او پیدا شود - شعرنیکو میفرمود - پای بند بنمازم بود - مجالس تعزیه را دوست میداشت برخلاف پدر دماغش از خرافات صوفیه پاک بود - از مدایح خود خیلی مسرور میشد - خویش را دیپلمات جلوه میداد ، از تاریخ بی اطلاع نبود - عربی فارسی و ترکی و فرانسوی میدانست - در سلسله قاجاریه پادشاهی باین کمال برنخواست - چهار مسافرت نامه با قلم خود نوشته - غالب در سیر و شکار بود - و نیکو تیر میانداخت - خطی شیرین داشت - به پلتیک در سلب قوت علماء خیلی کوشید ولی مسئله رژی رشته اش را پنه کرد - خوش ظاهر و بد باطن بود - هزاران نفوس بیگناه را فدای نفس و شهوت رانی خود ساخت - خدمات صادقانه را اصلاً منظور نمیداشت - مخلص کسی بود که راه مدخول اعم از مشروع و غیر مشروع به او مینمود - الحق والانصاف ایران بهرجهت برباد کرده او است .

این پادشاه باندازه استبداد دوست بود که اگر عزیزترین فرزنداناش سخنی در اصلاحات میراند از نظرش میانداخت و بذاك تیره اش مینشانند - چنانچه در حق شاهزاده سلطان مسعود میرزای ظل السلطان فرمود - هر کس را که راغب بطرف اصلاحات دید با خا کش یکسان ساخت مانند میرزا حسنخان مشیرالدوله و حاجی میرزا علیخان امین الدوله و پرنس ملکم خان و سیدالحکماء سید جمال الدین که مدعوا بایران آمده بود و . . .

در سال (۱۳۱۳) در زاویه حضرت عبدالعظیم در حالتیکه تدارک جشن سال پنجاهم شاهانه دیده شده بود میرزارضای کرمانی که از ستمدیدگان دربار بود به فتوای فیلسوف اعظم اسلام (سید جمال الدین) اسد آبادی الهمدانی که اولین خیرخواه باسیامت اسلام بود با طیانچه از یایش در آورد رحمه الله علیه (۱) .

(ناصر الدین شاه) در شب سه شنبه (۶ ماه صفر سنه ۱۲۴۷) هجری متولد شده در ذی القعدة سال (۱۲۶۴) در طهران بتخت سلطنت نشست و در ذی القعدة سال (۱۳۱۴) بدرود زندگانی گفت آثار خیریه که در سلطنت او بشهود رسید ایجاد مدرسه دارالفنون در طهران ، نشر علوم عالیه ، ایجاد مریضخانه و دواخانه ، تذهیب کتب مطهر سرمن رای ، ایوان طلای مشهد مقدس ، تذهیب کتب حضرت عبدالعظیم ، ایجاد تلگراف خانه ، ایجاد ضراب خانه یا چرخ خانه ، ایجاد چراغ گاز ، ایجاد

(۱) یعنی خدا رحمت کند میرزا رضا را .

پست خانه ، چرخ بخار در قورخانه ، کارخانه توپ ریزی ، باروت کوب خانه با چرخ بخار ، کارخانه فشنگ سازی ، کارخانه چاشنی سازی ، ایجاد دایره یولس ، سربازخانه ها در شهرها ، نظم عساکر و ترتیب آنها ، بنای قلمه جات درسرحداث ، بنای مجمع الصنائع ، ترقی درنسیج حریر و غیره ، ترقی در شال کرمان ، بنای ابنیه متعدده در بلاد و شوارع عام بجهت رفاهیت عابرین ، ساختن راهها در اغلب بلاد که غالباً مسالك صعبیه را سهل کرده ، انکشاف بعضی ازمعادن ، ایجاد مجلس شورای دولتی ، تعیین وزارتخانه های مرتب و دارالطباعة و ایجاد روزنامه در ایران .

فصل

در بیان حالات مظفرالدین شاه قاجار

پنجمین پادشاه سلسله قاجاریه در ایران رضوان آرامگاه مظفرالدین شاه رحمة الله تعالی علیه و اولین پادشاهی که در ایران اساس مشروطیت را نهاد .

در سنه (۱۲۶۹) متولد و در سال (۱۳۱۳) برادریکه جهانبانی تکیه نمود شش پسر وشانزده دختر بیادگار گذارد وقریب یکقرن بسمت ولیعهدی وفرمانفرمائی آذربایجان شناخته می شد ، روسها حسب العاده دیرینه رسوخ و نفوذ خود را از ایام ولیعهدی سخت در قلب این پادشاه جای دادند در ایام ولیعهدی دعوی اصلاح خواهی و حریت پسندی میفرمود ، اخبار ناصری هم در تبریز به تشویق شاهانه اشاعت یافت و قانون که ممنوع از دخول بایران بود در لف پاکت بابشان میرسید دانشمندان بملاحظه بی کفایتی ذاتی و عدم جودت طبیعی خصوصاً بعد از طغیان شیخ عبیدالله وبروز آن درجه جنیت امید خوشبختی بسلطنت ایشان نداشتند .

در آغاز جلوس سخنان دل خوش کن یوک که دال بر توجهات ملوکانه باصلاحات ملکی ونظام ادارات دولتی خاصه نظامی بود میفرمود از این رو تا درجه توجه عامه را مبذول بخود نمود خصوصاً در سال (۱۳۱۵) که میرزا علی اصغرخان مطرودومیرزا علیخان امین الدوله بوزیراعظمی انتخاب شد - اصلاح خواهان را تا اندازه امیدوار ساخت افتتاح مدارس بوضع جدید و اشاعه چند اخبار در داخله قدری از نا امیدها را کاست طول نکشید که در سال (۱۳۱۶) گرسنگان دربار وضع امین الدوله را منافی با منافع شخصی دیده دوباره امین السلطان را بروی کار آوردند و امین الدوله بدو از طهران سپس از ایران مهجور شد در حالتیکه پسر و عروسش که دختر شاه بود همراه او بودند .

بعد از ورود امین السلطان بطهران در سال (۱۳۱۷) اولین استقراض بدلالی میرزا رضاخان ارفع الدوله با شرائط مشتمله استقلال بر باد کن از روس شد چندی طول نکشید یعنی در اوائل سال (۱۳۱۸) بار مسافرت بارویا بسته آمد وجوه استقراض تمام صرف ملاحی وملاعب شد - مردم ایران خصوصاً طهران ازاین حرکات برآشفته با اینکه ایران برجال دربارسپرده بود درغیاب پادشاه اهالی طهران در ظاهر بر آصف الدوله حکمران و درباطن برخلاف دولت شوریدند .

پادشاه در عودت بطهران بیش از پیش تهی دست ماند همان سفر در پاریس یکی از مجذوبین

عوامل مدینت بشاه شلیک کرد تیرش اصابت نمود - مجدداً استقراض ثانوی در سال (۱۳۱۹) از روس شد و معاهده تجارتی ترکمان چائی که بحال تجارت و صناعت امروزه ایران خیلی نافع بود باطل و عهدنامه جدید بسته آمد و سالی ملیونها ضرر تجارتی و صنعتی بایران وارد آورد - گمرکات در مقابل قروض روس مرهون و بر حسب ایماي روس بریاست بلژیکیان اداره گردید و گویا تجارت ایران کاملاً بقبضه روس در آمد وجه استقراض ثانوی هم در مسافرت ثانی اروپا در سال (۱۳۲۰) تمام شد و در غیاب موبک هایونی شاهزاده شعاع السلطنه نایب السلطنه بود (بطمع ولایت عهد بدسلوک نمود).

این حرکات ناموس شکنانه درباریان طشت از بام افتاده شد و ملت را در غیاب هایونی و حضور شاهانه بهیجان آورد - خصوصاً بعد از قتل میرزا محمود خان حکیم الملک در رشت که علماء هم بصدا آمده بودند تمام مفاسد را از میرزا علی اصغر خان دانسته - در جمادی الثانی (۱۳۲۱) بارتدادش فتوی صادر و عزل او را از پادشاه خواستند و فوراً معزول و از ایران مهاجرت نمود و شاهزاده عین الدوله بجای او وزیر اعظم مقرر شد و روزنامه جبل المتین را همانوقت بایران طلب نمود این شاهزاده اول خوب پر کرد و آخر بد خیالی نمود.

در سال (۱۳۲۳) باز تدارک سفر سوم اروپا دیده شد - و این مسافرت در بجزوه جنگ اقصای شرق و شکستهای پی در پی روس از ژاپون بود و استقراض سوم هم گویا در چنین موقع تازگی بطریق خفیه از روس شد - در این سفر والا حضرت محمد علی میرزا که در آنزمان ولیعهد بود بقاء مقامی سلطنت انتخاب شد.

با این همه در این سفر بیش از پیش آثار هيجان در مردم بلاد و اهالی دربار نمایان گردید - از آغاز جلوس هایونی هر وقت دربار دست تنگ شد بقیه خالصه جات و جواهرات نادری و غیره هم بفروش رسید و از این مبلغ هنگفت و پنجاه و اندک روور قرض یکشاهی بصرف ملک و ملت و دولت نرسید - علاوه نیز سالی چند کرور از گمرک و مالیات و عوارض تازه بر رعایا تحمیل شد.

سال (۱۳۲۴) در صدد استقراض چهارم از روس و انگلیس بودند چون در آن ایام شوری منعقد بود و کلاهی ملی ابا و امتناع نمودند - در همان سال ملت از بی اعتدالی دربار و بی انتظامی مملکت بستوه آمده بدو آیینشوائی حجة الاسلام السیدین السندین آقا سید عبدالله مجتهد بهبهانی و آقامیرزا سید محمد مجتهد طباطبائی مدظلها بحضرت عبدالعظیم متحصن و سپس در مسجد جامع طهران و پس از قتل دو نفر بیگانه علماء بمعصومه قم رفته و عامه ملت بسفارتخانه انگلیس پناهنده بر آمدند - تا اینکه در چهاردهم جمادی الثانی (۱۳۲۴) پس از عزل عین الدوله فرمان مشروطیت صادر و در ۱۸ شعبان همان سال رسماً دارالشورای ملی انعقاد و دولت ایران بجمع دول، مشروطه معرفی شد.

در ذی القعدة همان سال اولین قانون اساسی را در مرض موت شاه، مرحوم میرزا نصرالله خان مشیرالدوله که بسمت رئیس الوزرائی ششخته شده بود بامضای شاهانه رسانیده با هیئت وزراء و درباریان بدارالشورای ملی آورد.

این پادشاه زاید الوصف ساده لوح، سهل القول، متلون المزاج، مسخره و مضحکه پسند بدخلوت و باشرم حضور بود - امور سلطنت بامیل عمله جات خلوت با وزراء خود غرض اداره می شد.

خلوتیان پادشاه گویا از پست فطرتان و پست نژادان و بی تربیت و بد اخلاقان انتخاب شده بود . و از اینرو وضع دربار ملاحظه بود ، پادشاه شخصاً با آن همه تعلیم و تربیت دارای هیچ علم نبود و از اطلاعات سیاسی و تاریخی و غیره که لازمه جهاندار است بی بهره بود . و از این رومآل بینی و عاقبت اندیشی

حتی برای خود و اخلاف خویش هم بغا طرش خطور نمی کرد . چون این پادشاه را شخصاً قوه متصرفه در مهم امور جمهور نبود اگر وزیر کار دان کافی او را دچار میشد و خلوت او را صاف و پاک میکرد رشته امور باین قسمها از هم نمی گسیخت . در عهد این پادشاه در هیچ شعبه از شعبات دولتی و ملکی اصلاحی نشده بلکه نسبت بایام پدرش تمام راب تر گردید حکومت علاینه حراج و القاب و نیاشین و فرامین بدست کهنه فروشان داخله و خارجه آشکارا بمرض یسع میرسید ، اعتبار دستخط و فرامین دولتی یک دفعه زایل گردید . یکی از مورخین در توصیف این پادشاه چنین نویسد : (آنچه را بزبان میگفت کلاهش خبر نمیشد) . خیلی مایل بتقلید از پدر بود ولی آن ماده وجودت را نداشت ، یک مسافرت نامه هم نوشت ، بتعزیه داری راغب معلوم میشد ، در فن تو بیچگیری

مشیر الدوله (نصر الله خان)

بی مهارت نبود ، اگر چه مانند جدش (محمد شاه) موهوم پرست نبود ، ولی دماغش مانند پدر از خرافات صاف و پاک نبود ، شوق بسیار بگریه داشت و حکایات غریبه در این باب ذکر مینمایند . این پادشاه خیلی بدآل و منتها درجه چنان بود ، از اغصاب اموال رجال و ممولین مملکت و قتل نفس برخلاف پدر اجتناب مینمود . جنیت پادشاه هاقبت بحال ایران مفید واقع گردید که بیک جنبش ملی مشروطیه سلطنت را تسلیم نمود . این پادشاه عاقبت بخیر شد و در آخر عمر جلب نام نیک کرد و محبوب القلوب رعایای خویش بلکه عامه نوع خواهان عالم گردید ، از تمام اجداد خود معارف دوست تر بود ، بترقی مملکت هم مایل تر بود و لو اندکی هم از اقتدارات او کاسته میشد حرفی نداشت مشروط برای نکه بدخواه هر گونه تصرف در خزینه بخواهد بنماید . در عهد این پادشاه آنچه رسماً از ایران کاسته شد (فیضان رود) هیرمند بود که در تصفیه سرحدی سیستان و افغان قطع گردید و عثمانی هم بدعوی

سرحدی بنگاه ایران قدری تجاوز نمود ، بحرین علناً خودسر یا زیر بار انگلیس رفت ، چند بندر و جزیره کوچک هم در خلیج فارس و برخی مقامات نیز در بلوچستان از ایران موضوع شد ، امتیازات بسیار مضر بخارجه داد منجمه تجدید امتیاز راه آهن بروس ، بانک آلمان ، حفر شوش کهنه برای

مظفرالدین شاه

آثار عتیقه بفرانس ، معادن نفت قصر بانگلیس و غیره . اگرچه گفتگوی بعضی از این امتیازات در زمان ناصرالدینشاه شد ولی اتمام و اجرائش در عهد این پادشاه بود . هرگاه چشم از همه اینها هم پوشیده شود قبول شرایط استقراض که پنجه روس را به جسم ایران جای داد در اضمحلال این سلطنت کافی بود . در سال (۱۳۲۴) بانیکنامی تمام این پادشاه صافی درون خوش عقیدت ترك جان و جهان فرمود (انتهی)

چون جزئیات وقایع این پادشاه را در اصل تاریخ درج نموده لذا در این مقام از شرح چشم پوشیده و بهمین چند سطر فوق اکتفا نمودیم الا آنکه گوئیم عمده هیجان و شورش رعایا و بیداری ایرانیان را پسران مظفرالدین شاه و سلسله شاهزادگان اینطایفه باعث شدند چه مرحوم مظفرالدین شاه حکومت ایران را بین پسرهای خود وطایفه قاجاریه قسمت فرمود . صدارت ایران را که تا زمان این پادشاه شاهزادگان نمیدادند و اگذار شاهزاده عین الدوله نمود وزارت جنگ و سپهسالاری را برادر خود کامران میرزا تفویض داشت حکومت آذربایجان را به ولیمهد خود محمد علی میرزا داد حکومت فارس و شیراز و بنادر را پسر دیگرش شجاع السلطنه بخشود ، حکومت گیلانات را پسر دیگرش عضد السلطان داده ، حکومت لرستان پسر دیگرش سالارالدوله داد ایالت کرمان هم درواقع با داره ناصرالدین میرزا در آمد سایر بلدان را بسایر شاهزادگان نزدیک خود عطا فرمود . این پسرهای جاهل و شاهزاده های متکبر با نهایت غرور و بر احدی ابقا نکرده اموال و نفوس و اعراض و نوامیس رعایا را از خود میدانستند ، دخترهای رعایا را ب قهر و غلبه متصرف میشدند ، آتش ظلم و بیداد در تمام ایران مشتمل گردید . شاهزاده عین الدوله هم بغرور شاهزادگی و منصب صدارت مغرور بود وقتی هم که ملتفت شد اعمال و افعال شاهزادگان عملاً قریب دولت را منقرض خواهد نمود خواست معالجت کند و دست ابناء سلطان را از تعدی بازدارد هر يك را بوعده ولایت عهد و تقبیر آن داده لکن شاهزادگان ملتفت شده باذیال علماء اعلام تمسک نموده مخفی و محرمانه با علماء اعلام همراه شده و از بعض مخارج مضایقه نکردند و همان پول خودشان خرج اضحلال ایشان گردید بمجمل حکومت ایران بین پسر ها و دختر های مظفرالدین شاه قسمت شد پسر ها و داماد ها بر مردم مسلط شدند آتشی در ایران روشن شد که دودش غبار چشم رعایا را بر طرف نمود و رعیت از خواب غفلت بیدار شد دیدگان دیوانیان کور همه بخود مشغول و بر بودن حصص و تقسیم باقیمانده خزانه قانع و در ضمن عقلا و دانشمندان مقتضی را موجود و مانع را مفقود دیده شروع بکار کردند تا اینکه پیش آمد وقایعی که تاریخ بیداری ایرانیان حاوی آنست .

شرح حال میرزا حسین خان سپهسالار

یکی از اشخاص بزرگ که ترقیات ایران را در نظر داشت و بیک اندازه اثری در این عالم گذارد مرحوم میرزا حسین خان سپهسالار و بانی مدرسه ناصریه و عمارت بهارستان است که این عمارت عالیه و این بنای شامخه که امروز ملجأ و مرجع انام است از آثار خیریه مرحوم سپهسالار است .

حاج میرزا حسین خان مشیرالدوله سپهسالار فرزند میرزا نبی خان امیدویان قزوینی است از اولاد عابدین بیک معروفست میرزا نبی خان شخصی زیرک بود چون آثار فطانت در ناصیه پسرش مشاهده نمود او را بتحصیل واداشت بعد از تحصیل علوم معموله بمدرسه دارالفنون داخل شده زبان فرانسه و علوم ریاضیه را فرا گرفت در سنه (۱۲۵۵) بسمت منشی گری سپرده بمیرزا باقر ملک الکتاب شد بعد از چند سال در وزارت خارجه مستخدم گردید بعد از مدتی به ژنرال قونسولگری بمبئی مأمور و بعد ژنرال قونسول تقلیس شد بواسطه خدمات شایان طرف توجه اولیای امور آمده در سال (۱۲۷۹) بلقب

مشیرالدوله ملقب گردید پس از چند سال سفیر کبیر دولت ایران در اسلامبول و چند سال در عثمانی خدمات نمایان کرد.

ودرفن دیپلوماسی اول شخص ایران بود در سال (۱۲۸۷) که ناصرالدین شاه بعثت عالیات مشرف شد مشیرالدوله برای پذیرائی از اسلامبول بیفداد آمد در سال (۱۲۸۸) بطهران احضار شد نخست بوزارت عدلیه اعظم سر بلند و مفتخر گردید قوانین جدید در آن وزارت خانه بر قرار داشت سبک الافرنگی را در ایران اومؤسس بود خبلی میل داشت در اداره اونا سح و منسوخ صادر نشود و همیشه پیرو قانون بود.

سپس وزارت اوقاف و وظایف را ضمیمه وزارت عدلیه نمودند چون بخوبی از عهده مشاغل خود بر آمد ابتداءً اورا سپهسالار اعظم و بعد صدراعظم نمودند اگر چه ابتداءً صدارت او مقارن با گرانی و قحطی سال (۱۲۸۸) شد و این فقره شکستی بکار او وارد آورد مع ذلک کفایت و قابلیت خود را ظاهر ساخت چون مقصود او ترویج معارف و وضع قانون بود و بدون همراهی شاه صورت نمیگرفت خواست چشم و گوش ناصرالدین شاه را باز کند و ترقی دول مشروطه را بر آید العین ببیند اورا بسیر و سیاحت اروپا برد در غیاب او درباریان علماء عظام طهران را ترسانیدند که مشیرالدوله میخواهد وضع فرنگستان را در ایران جاری کند و امتیاز خط آهن را بانگلیسها داده است لذا مرحوم حاجی ملا علی و آقا سید صالح عرب وعده دیگری از علماء و غیرهم حکم بکفر مشیرالدوله نمودند زمانیکه ناصرالدین شاه بسرحد ایران معاونت نمود در درشت لایحه علماء باورسید که مشیرالدوله نباید بایران بیاید و اگر بخوانید اورا بطهران بیاورید ما شما را بسمت پادشاهی نمیشناسیم. ناصرالدین شاه از آوردن مشیرالدوله خائف شده اورا معزول نموده و در درشت بعنوان حکومت گذارده و خود بطهران آمد.

و در سال (۱۲۹۱) از درشت بطهران احضار شد و اورا وزیر دول خارجه بعد از آن سپهسالاری اعظم را بر آن شغل خطیر افزودند. اما مشیرالدوله دانست که حفظ مقام و مسند او به همراهی با جماعتست لذا در مقام جلب قلوب و جذب میل خواص بر آمد نگارنده از مرحوم حاجی شیخ هادی نجم آبادی شنید که در یکی از لیالی محرم که در خانه مشیرالدوله ذکر مصیبت و روضه بود مرحوم حاجی سید صالح عرب شیشه گلاب را بدست گرفته و بمستمعین گلاب می داد و بمشیرالدوله میگفت ما باید در این مجلس خدمت کنیم که منظور نظر امام زمان است.

بملا آنهاییکه مشیرالدوله را تکفیر مینمودند هم برگشتند بعضی هم اورا تعدیل کردند جز مرحوم حاجی ملا علی که این شخص بزرگ از حکم خود نکول نکرد و آنچه مشیرالدوله اصرار کرد یک مجلس با مرحوم حاجی ملاقات کند راضی نشد و اذن نداد حتی آنکه مشیرالدوله برای مرحوم حاجی ملا علی پیغام داد که اذن بدهید در حرم خدمت شما برسم آن مرحوم اذن نداد و با مشیرالدوله تا زنده بود ملاقات نکرد.

باری ایستادگی مرحوم ملا علی باعث شد که باز مشیرالدوله را از کار معزول نموده و بقزوین فرستادند در آن سال طفیان شیخ عبیدالله در نواحی آذربایجان شروع شد و خسارت بسیاری بایران وارد آمد

ناچار مشیرالدوله را پیشکار مملکت آذربایجان و بدفع شیخ عبیدالله مأمور نمودند و بخوبی این مأموریت را انجام داد و بطهران مراجعت نمود در اینوقت (الکساندر سوم) پادشاه روسیه وفات کرده بود مشیرالدوله برای تسلیت و تهنیت جانشین او با هیئتی مأمور بطرسبورغ گردید در سال (۱۲۹۵) بترغیب مشیرالدوله ناصرالدین شاه باردیگر بفرنگ رفت لیکن مقدمات کلیه بی نتیجه ماند.

اگرچه مشیرالدوله در زمان ریاست خود میرزا ملکم خان را بایران عودت داده مجلس فراموش خانه ترتیب داده لکن موانع و اغراض شخصیه مانع آمد و میرزا ملکم خان بعنوان سفارت بلندن رفت چنانکه شرح حالات او خواهد آمد.

مادر این مقام استشهاد میآوریم بنقل چند سطری از تاریخ معاصر خود میرزا محمد حسین ذکاء الملك فروغی و نیز نقل چند سطری از روزنامه ایران تا مقام مشیر-الدوله و منظور او برای خواننده این تاریخ مجهول نماند.

اگرچه مرحوم ذکاء-الملك در زمان مظفرالدین شاه تاریخ خود را نوشت و در آن وقت آزادی نداشت. باری ذکاء الملك چنین مینویسد :

در سال (۱۲۸۷) شاهنشاه شهید (ناصرالدین شاه) سفری برای زیارت ائمه عراق بآن حدود کرد حاجی میرزا حسینخان مشیر-

میرزا حسین خان سپهسالار

الدوله قزوینی که در پایتخت عثمانی سفیر کبیر بود و از دیرگاهی قابلیت خود را ظاهر مینمود در اینموقع بعراق عرب آمد و شاهنشاه او را بطهران آورده نخست وزارت عدلیه و وظایف و اوقاف را باو دادند آن مرد کافی الحق عدالت را بدرجه کمال رسانید نه تنها مردم پایتخت بلکه اهالی سایر ولایات را نیز مشمول عدل و انصاف گردانید و شاه شهید که یقیناً از واقعه میرزا تقی خان

امیر کبیر نادم و متأسف بودند وجود حاجی میرزا حسینخان را مقتضی دانسته ابتداء او را سپهسالار اعظم و بعد صدر اعظم نمودند اگر چه ابتداء صدارت مشیرالدوله مقارن و مصادف شد با گرانی بلکه قحطی سال (۱۲۸۸) و این فقره شکستی بکار او آورد مع ذلك کفایت و قابلیت عجیبی ظاهر ساخت و مخصوصاً به قحطی زده گان از هر جهت کمکی بقاعده کرد. اما در امور دولتی درباری با عظمت و هیئت وزارت خانه بسبب فرنگستان تشکیل داد و مواجب و مستعزبات را که ترتیب وقاعده نداشت در تحت نظمی صحیح گذاشت و اسباب وصول و نظم آنها را فراهم آورد و در دفع تعدی حکام ولایات و عمال دیوانی و بستن دست ظلم و جور آنها زیاده از حد سعی شد و کار را پیش برد و راستی که صاحبان اعمال بینهایت از او ملاحظه و ترس داشتند و جرئت خلاف و تخلف نمیکردند رشوه و تعارف و طمع و توقع بکلی از میان رفت مشیرالدوله میخواست کارهای فرنگ را در ایران معمول و متداول کند و نتایج عدل و داد یعنی آبادی و ترقیات حاصله از این راه را شاهنشاه شهید نماید و برأی العین ببینند و بدانند که عدل و نظم درست در امور بلاد و رفاه عباد چه می کند و مملکت را بکجا میرساند پس بنابراین قصد و نیت استحکام روابط دولت ایران با دول متحابه متدنه و مزید اتحاد با ملل کاردان ترقی کرده اسباب سفر اروپا را فراهم آورد و شهریار سعید ناصرالدین شاه را در سال هزار و دویست و نود بفرنگ برد و بنابراین مساعی دولت ایران جزء دول میشد و کار بالا میگرفت و نزدیک بود جبر سانحه امیرنظام بشود اما اتفاقاً یا عادتاً این دفعه هم همان موانع پیش آمد یعنی در مراجعت از فرنگ اشخاصیکه ملتفت محسنات کار مشیرالدوله نبودند جداً عزل او را درخواست نمودند شاهنشاه را مجبور کردند که حاجی میرزا حسینخان را با کمال بی میلی از صدارت بیندازد شاهنشاه شهید نورالله مضجعه ببیل ایشان عمل کرده و رفع گفتگو شد.

و اگرچه باز بزودی مشیرالدوله را وزارت امور خارجه دادند و بعد از آن سپهسالاری اعظم را بر آن شغل خطیر افزودند و در تقویت او همت گماشتند اما حاج میرزا حسین خان دانست حفظ مقام و مسند او بهمراهی با جماعت است و از خیالات بلندی که در باره مملکت داشت افتاد و شاید قصد او این بود که بمروور کاری بسازد چنانکه در سنه (۱۲۹۵) باز بترغیب او شاهنشاه سعیدانارالله برهانه بار دیگر بفرنگ رفتند لیکن مقدمات کلیه بی نتیجه و حاصل ماند و علت این وقایع غرض یا بی خبری هرچه باشد ما در عالم توقف ماندیم و از کیاست و فراست و اطلاعات آن مرد کاردان بهره درستی نبردیم (انتهی).

در روزنامه ایران مورخه شنبه ۴ ذی القعدة الحرام (۱۲۸۹) چنین مینگارد :

دربار همایون

بارها بوسایل مختلفه باطلاع مطالعه کنندگان روزنامه (ایران) رسانیده ایم که جناب مستطاب اشرف امجد ارفع صدراعظم از روزیکه بمقام جلیل صدارت عظمی نائل گشته همت خود را بالانحصار مصروف داشته اند بر اینکه اساس محکمی بر کلیه امور دولت قرار دهند و قوانین ممدوحه که معمول دول متدنه و موجب ترقیات عظیمه است در دولت ایران وضع نمایند و نظر باین نیت حسنه که ناشی از کمال

دولت خواهی و پادشاه پرستی ایشانست تأسی و اقتداء بصدور سابق را که جز خود نمیدیدند و جز خود نمیخواستند یکسو نهاده در جمیع موارد اتحاد آراء و اجتماع عقول را که مسلم حکماء و عقلا و سرمایه ترقی ملل سایره است پیشنهاد نموده و برخلاف اسلاف خود که شخص خود را مرجع امور جزئی و کلیه قرار داده و برای سایر وزراء جز اسمی بیرسم باقی نگذاشته بودند . نیت صدراعظم هم اینست که هرامری در مرکز قرار گیرد و هر يك از وزرای فغام باندازه مقام در اداره دوایر متعلقه مستقل باشند و نظر بهمین خیالات عالی و عقاید پسندیده است که این اوقات بصرافت این افتادند که چنانکه در جمیع دول متمنه صورت کلیه و هیأتی ثابت و برقرار است از فرّ اقبال و یمین همت اعلیحضرت قویشوکت شاهنشاهی خلدالله ملکه در دولت علیه ایران نیز رسم و صفت هیئت دولت که باصطلاح فرانسها کابینه میگویند دائر و برقرار شود و بعبارة اخری وزارت های متعدده مستقله و مجلس مشورت خاصی که مرکب از وزراء فغام باشد مرتب و این هیئت بدربار اعظم موسوم گردد تا دولت را صورت کلیه و هیئتی که نظیر آن در تمامی دول منتظم موجود است حاصل گردد و کارها در میزان مشورتی قرار گرفته و اجرای آن بتصدیق و امضای اعلیحضرت قویشوکت شاهنشاهی که شخص دولت را بمنزله روحست موقوف و منوط باشد بنابر مراتب مسطوره جناب مستطاب اشرف امجد ارفع صدر اعظم در دوازدهم شهر شعبان لایحه را که در ترتیب وزارتخانه ها و تعیین تکالیف و حقوق ادارات دولتی نوشته بودند بخواکیای همایون اقدس اعلی عرضه داشته و این تدبیر خجسته و ترتیب مبارک که باعث احیای دولت و ملت است بلانهایه مقبول خاطر خطیر شاهانه افتاده و بامضای اعلیحضرت همایونی مزین و موشح گردیده و این هیئت فرخنده آغاز وسعادت انجام بدربار اعظم نامیده شده بود جناب مستطاب تا روز چهارشنبه دوم شوال المکرم هزار و دوست و هشتاد و نه هجری که روز اول افتتاح مجلس و اجتماع وزراء در دربار اعظم بود جناب مستطاب اشرف امجد ارفع صدر اعظم مقدمات نیت خود را بفصاحتی هرچه تامتر در محضر وزراء تقریر و لایحه مزبوره را قرائت کردند و همه وزراء با دل های صادق و نیت موافق رأی صائب جناب مستطاب معظم را تحسین و تمجید فرمودند برای مزید استقلال دولت و بقاء سلطنت اعلیحضرت قویشوکت شاهی را دعا کردند و بعد از ختم مجلس در ملازمت خدمت جناب مستطاب صدر اعظم شرف اندوز حضور مبارک همایون گشته صورت مجلس را عرض کردند و از طرف قرین الشرف همایون بعد از ظهور مراحم مخصوصه نسبت بصدراعظم همه وزراء فغام تأکید بلیغ شد که تشکیل این هیئت و حفظ این اسلوب را فریضه ذمه خود دانسته از فقرات آن انحراف نورزند و از همان روز این قاعده محکم و این قانون مبارک بموقع اجراء گذارده شد و اکنون روزنامه نگار صورت رابورت و لایحه جناب مستطاب صدر اعظم را که متضمن اصل و اساس این امر است با مضمون دستخط همایون شاهانه بدین تفصیل در روزنامه ایران درج مینماید .

سواد لایحه مبارکه

محسنت تشکیل دربار اعظم را مکرر بندگان اقدس همایون شاهنشاهی خلدالله ملکه و دولته بیان و تصدیق فرموده اند باقتضای همان فرمایشات ملوکانه این دولت ابد مدت باید حکماً يك هیئت

رسمی داشته باشد فواید چنان هیئت رسمی با منظورات جدید شاهانه از برای دولت علیه ایران محسوس است بخصوص از برای این عهد که بندگان اقدس شاهنشاهی عازم مسافرت فرنگستان هستند در غیاب همایون زیاده از حد لازمست که دولت ایران یک هیئت رسمی و یک صورت با عظم با شکوهی داشته باشد.

خلاصه اصول دربار اعظم را عرض کرده ام چون این معانی در این صفحات چندان بروز و ظهوری نداشته اند بنظر خیلی ساده و سهل و بی نتیجه خواهد آمد همین قدر عرض میکنم که انتظام کل امور دولت بسته باین چند فقره مطالب ساده است نتایج این مطالب را باید در امتحانات سایر دول مشاهده کرد امیدوارم که از این تربیت و تقویت همت شاهنشاهی بر این اساس ساده یک بنایی ساخته شود که نام نامی شاهنشاهی را تا انقراض تواریخ مایه تشکیر ملت ایران و موجب تمجید کل آیندگان سازد.

سواد دستخط مبارک صدر لایحه

جناب صدر اعظم - این تفصیل وزراء و دربار که نوشته اید بسیار بسیار پسندیدم و انشاء الله قرارش را بزودی بدهید و معمول بدارید که هر قدر بتعویق افتد باعث ضرر دولت است تحریر آ فی ۲۰ شعبان سنه ۱۲۸۹.

تشکیل دربار اعظم

سرکار عالی حضرت اقدس همایون شاهنشاهی کل امور دولت را در میان نه وزارت و یک صدارت تقسیم خواهند فرمود.

اسامی نه وزارت از این قرار است :

وزارت داخله - وزارت خارجه - وزارت جنگ - وزارت مالیات - وزارت عدلیه - وزارت علوم - وزارت فواید - وزارت تجارت و زراعت - وزارت دربار - صدارت عظمی .
اجرای جمیع اوامر پادشاهی و اداره کل امور دولت ایران بر عهده این نه وزارتست اداره این نه وزارت محول به صدارت عظمی است دربار اعظم عبارتست از هیئت اجتماع این ده وزارت صدر اعظم شخص اول دولت و رئیس دربار اعظم است .

عزل و نصب صدر اعظم منحصر آ موقوف با راده اقدس همایون شاهنشاهی است .
عزل و نصب سایر وزراء بحکم اقدس همایون شاهنشاهی موقوف بتعین صدر اعظم است .

در باب مجلس وزراء

کلیات امور دولت راجع بمجلس وزراء و حضور صدر اعظم است .
صدر اعظم شخص اول دولت و رئیس مجلس وزراء است .
مسئولیت کل ادارات دولتی بر عهده صدر اعظم است (باین معنی که ارجاع خدمات و صدور فرمایشات علیه بلا واسطه بشخص صدر اعظم خواهد شد و صدر اعظم هرامری که منوط بهر اداره است راجع بآن اداره خواهد داشت) .

سایر وزراء هر کدامی مخصوصاً در محضر صدارت عظمی مسئول وزارت خود میباشند .
 هر روزی در امور وزارت خود کاملاً مسلط است .
 هیچ وزیری عملاً حق مداخله بامور وزارت دیگر ندارد اما کل وزراء در شور کلیه امورات دولتی
 شریک اعمال هم دیگر و عموماً مسئول امور دولت هستند .

در باب شرایط مشورت وزراء

عموم وزراء هر روز یکشنبه و پنجشنبه در يك اداره در جنب اداره صدارت عظمی چهار ساعت بظهور
 مانده جمع خواهند شد .
 مطالب مشورت قبل از انعقاد مجلس معین خواهد بود (که در آن روز از چه قبیل گفتگو و چه مواد
 موقع مذاکره خواهد شد) .
 محل مشورت در يك محل مخصوص همیشه ثابت خواهد بود خارج از آن دایره مشورت جایز
 نخواهد بود در دایره مشورت بجز امور مشورت بهیچ کار دیگر اقدام نخواهد شد .
 بجز وزراء هیچکس داخل دایره مشورت نخواهد شد .
 در دایره مشورت مشغولیت خارجی بهیچوجه جایز نخواهد بود .

در باب اصول ترتیب وزارتخانهها

هر وزارت باید يك وزارتخانه مخصوص داشته باشد .
 اجزاء هر يك از وزارتات از روی راپورت آن وزیر بصدارت عظمی و بتصدیق صدراعظم و بامضای
 اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاهی خواهد بود .
 عدد و مواجب و مناصب و تکالیف جمیع عمال وزارتخانهها بحکم مشورت وزراء معین خواهد بود .
 هیچ وزیری مأذون نیست که عدد اجزاء وزارت خود را بدون اجازه صدراعظم در مجلس مشورت
 زیاده و کم نماید .
 هیچ وزیری نمیتواند بدون اجازه مجلس منصب تازه اختراع نماید .
 هیچ وزیری نمیتواند مواجب و مناصب را تغییر بدهد .
 هیچ وزیر نمیتواند بدون اجازه صدر اعظم یکی از اجزاء وزارت خود را از نو کوری
 اخراج نماید .
 مواجب مربوط و مخصوص منصب است هیچ ربطی باشخاص نخواهد داشت .
 مواجب حق و اجرت تکالیف نو گزینست و باصل منصب مخصوص است .
 وجود اشخاص بمواجب و حقوق دولتی ارتباط و بستگی ندارد تنها اجرت خدمتی است که باشخاص
 رجوع شده است .
 ترقی مناصب اجزاء از روی يك قاعده معین خواهد بود .
 اسم و رسم مواجب ازشم جدا نیست و هر چه بازای هر منصب داده میشود بی زیاده و نقصان
 همان میرسد .

مواجبی که حق شخصی اجزای وزارتخانه‌هاست بعد از این اسم موجب ندارد مستمری و مقرری گفته میشود .

عطای این نوع مستمری موافق يك قاعده مخصوص خواهد بود .
مستمری هرگز با موجب مخلوط نخواهد شد .

درباب ترتیب وزارتخانه‌ها

بجهت ترتیب هریک از این نه وزارتخانه يك قاعده جدا گانه وضع خواهد شد .
چون وضع این قواعد موقوف بمشورت وزراء است باید اول مشورت وزراء را برقرار کرد
روح دربار اعظم همین مجلس مشورت وزراء است .
هر وقت مجلس وزراء موافق این اصولی که وضع شده قرار یافت دربار اعظم نیز برقرار
شده است .

این اساس اصلی هرگاه درست منتظم بشود سایر امور دولت بالطبع بتدریج انتظام
خواهد یافت .

چیزی که حال بر ما واجب است این است که این اصول موضوعه را که هیئت اجتماع آنرا دربار
اعظم میگوئیم درست و محکم نگاه بداریم و آنهم موقوف بعزم همایون شاهنشاهی است که اطاعت
و محافظت این اصول را برعهده جمیع وزراء مؤکداً واجب بسازد .

صدراعظم باید مسئول کل باشد در حضور مبارک همایونی و جمیع وزراء در شعبات سیرده بخودشان
مستولند در نزد صدراعظم واسطه سرادقات امور دولت در خاکبای مبارک شخص صدراعظم است باین
معنی که سایر وزراء مطالب و مستدعیات و راپورت کارهای وزارتخانه خودشانرا باید بصدراعظم اظهار
نمایند و صدراعظم امورات لازمه را بخاکبای مبارک عرضه داشته تحصیل جواب نموده بهریک از وزراء
که تعلق دارد مکتوباً اخبار نماید .

این است قاعده هیئت وزراء که به اصطلاح فرنگیها کابینه مینامند حالا رد یا قبول کل یا بعضی
از فقرات معروضه موقوف بر رأی صواب‌نمای سرکار اقدس همایون شاهنشاهی ارواحنا فداه است .

الامر الاقدس الاعلی مطاع معروضه دوازدهم شهر شعبان المعظم ۱۲۸۹ (صدراعظم)

آقا شیخ عطاءالله پسر جناب بحر العلوم کرمانی نقل کرد که روزی وارد شدم بر ظل السلطان در
حالتی که شیخ المالك قمی و مجد الاسلام کرمانی در نزد او بودند مذاکره از مرحوم سپهسالار بمیان آمد
ظل السلطان گفت من با میرزا حسینخان سپهسالار خوب نبودم و در تاریخ مسعودی او را ببینی یاد نموده‌ام
لکن پیش‌بینی و مال‌اندیشی سپهسالار باعث شد که من او را بعد از این به نیکی و زیرکی معرفی کنم چه
پس از معزولی او روزی که عازم بر مسافرت بخراسان بود بدیدن او رفتم مشغول بنماز بود من باعه خود
صحبت میداشتم و آنها را از جهت بی‌لطفی شاه بابایم تسلیت میدادم که میرزا حسینخان از نماز فارغ شد
و رو کرد بعه من و گفت برادر تو خانه و عمارت مرا از دستم گرفت و من امیدوارم که روزی آید و همین

خانه و عمارت من پارلمان و مکان جلوس مبعوثین گردد که همان پارلمان ریشه استبداد قاجاریه را از بدخ بر کند .

و این گفتار میرزا حسینخان همیشه در تذکار و خاطر من بود تا اینکه خانهٔ او را دیدم که مجلس مبعوثین و محل اجتماع و کلاء ملت گردید .

بعضی دیگر از موقتین نقل کنند که کراراً از او شنیده بودند که من این عمارت و مدرسه را بنا میکنم که شاید وقتی و کلاء ملت در آن جلوس نمایند .

حاج میرزا حسینخان مرد ولکن نام او بواسطهٔ این عمارت مقدس و مدرسهٔ مقرنس باقی ماند .

هرگز نپدید آنکه دلش زنده شد بعشق ثبت است بر جریدهٔ عالم دوام ما

خلاصه مرحوم حاج میرزا حسینخان سپهسالار از کار خلع و بحکومت خراسان برقرار گردید پس از یک سال حکومت و تمام شدن مقبرهٔ ابو مرثضه مفاجهٔ در گذشت و یا آنکه به امر ناصرالدین شاه او را معدوم نمودند در او اخزندگانی خود اصرار و عجلهٔ زیادی داشت در اتمام و مرمت شدن مقبره اش همان روزیکه تعمیر مقبرهٔ او در دارالسیادهٔ ارض اقدس بآخر رسید در گذشت .

ناصرالدین شاه در ماده تاریخ اوربائی انشاء کرده است که حروف مصرع آخر را که جمع کنند ۱۲۹۸ خواهد شد و آن این است .

سپهسالار صدحیف از کمان رفت چه تیری کو نیاید از جهان رفت

پی تاریخ فوتش گفت ناصر سپهسالار صدحیف از جهان رفت

فصل

در حالات میرزا سعیدخان وزیر امور خارجه

مرحوم میرزا سعیدخان وزیر امور خارجه را بعضی از معاصرین در زمرهٔ اشخاص بزرگ شمرده اند ما هم تبعیت نموده (صرفین چنان کردند ما هم چنین میکنیم) . بلکه چند سطر هم علاوه نموده معلومات خود را ضمیمهٔ آن میکنیم چنین مینویسد :

مرحوم میرزا سعیدخان وزیر امور خارجه نسب بخواجه عبدالله انصاری معروف میرساند در سال ۱۲۳۳ هجری متولد شد بعد از فرا گرفتن علوم ادبیات را بطور اکمال در سن شانزده سالگی در جزو ادارهٔ حکومتی تبریز مستخدم شد پس از آن در جزو کارگذاری مهم خارجهٔ آذربایجان درآمد پس از آن با امیر نظام بطهران آمد و مشغول تحریرات و اسرار ادارهٔ رسائل شد در شصت و پنج نیابت وزارت خارجه را نایل در آنسال بشغل دبیر مهمائی از وزارت خارجه منصوب در شصت و هفت که جوهر ذاتیش مشهود اولیای دولت شد بلقب مؤتمن الملک و وزارت امور خارجه سر بلند گردید خدمات بزرگ بدولت ایران نموده و حدود سفراء را معین نمود و در مجلس فراماسنری سرسپرد و از جمله خدماتش بعالم تمدن یکی این بود که ناصرالدین شاه میخواست آن اشخاص را صدمه بزند و بقتل

برساند مانع شد پس از چندی از وزارت خارجه معزول و درنود بمنصب تولیت آستانه مقدسه رضویه سربلند گردید آثار خوب بجای گذاشته و در نود و هشت احضار بطهران و دوباره بشغل وزارت خارجه خرسند شد و در هزار و سیصد هجری رحلت کرده است رحمه الله علیه .

از جمله آثارش سه جلد قانون ناصری است که در کتابخانه دولتی میباشد کتاب گلستان شیخ سعدی را عربی نموده خطوط آن مرحوم دست بدست میرود در فن سیاسی و حقوق بین الملل یگانه عصر خود بود . **انتهی .**

اگرچه میرزا سعیدخان بانی و مسبب تألیف قانون ناصری بود لکن مؤلف و جمع کننده قانون ناصری مرحوم آقا شیخ علی شریعتمدار بود که هم آن مرحوم تفنگ ته پر را در ایران اخراج کرد و نیز ساعت معروف را مخترع بود و ما در این مقام از برای شرح حالات آن مرحوم فصلی علیحده ذکر میکنیم چه آن مرحوم را حتی بزرگ برمن بنده ثابت است و در این مقام همین قدر گوئیم مرحوم میرزا سعیدخان بناصرالدین شاه گفت سلاطین صفویه که ترقی و دوامی کردند نبود مگر باتفاق و اتحاد با ملت و عمل کردن بقانون شاه اگر اذن دهد یکی از علماء بزرگ را متکفل شویم مخارج و تهیه اسباب او را تا قانونی بنویسد که تکلیف افراد مسلمین را حاوی باشد از شاه و رعیت حاکم و محکوم و غیره ناصرالدین شاه گفت بسیار خوب چه بهتر از این آنوقت مرحوم میرزا سعیدخان آن مرحوم را احضار کرده و قانون ناصری را تألیف نمود هنوز تمام نشده که میرزا سعیدخان بدرود گانی را گفت و خائنین دولت مانع شدند از اجراء قانون والیوم آن کتاب آن کتابخانه دولتی موجود است و ما متعقب بر این فصل قدری از حالات مرحوم آقا شیخ علی را در فصلی علیحده مینویسیم و بطور فهرست ذکری از کارهای آن مرحوم مینمائیم و آن این است :

فصل

در حالات آقا شیخ علی مؤلف قانون ناصری و مخترع تفنگ ته پر

مرحوم مغفور مبرور آقا شیخ علی بن الحاج مولی محمد جعفر الاسترآبادی اعلی الله مقامه در سنه هزار و دویست و چهل و دو در بیست و دوم ماه شعبان در قزوین متولد شد انعقاد نقطه او در زمان رفتن مرحوم والدش بجنک روس بود و او را ملقب بلقب سیف الدین که اسم جدش بود نمودند خاقان مغفور اظهار میل و شفقت نسبت باو بسیار مینمود حتی آنکه یکی از دخترهای خود را مخطوبه ایشان فرموده بود .

در حدت ذهن و هوش بمرتبه بود که در سن دوازده سالگی بعضی از مصنفات در علم عربیت از ایشان بروز کرده در سن بیست سالگی پدرش فوت نمود و در این مدت خدمت آن مرحوم تلمذ مینمود و مکرر در حق ایشان میفرمود که شیخعلی مجتهد یاقرب الاجتهاد است بعد از فوت پدرش ریاست مسندی که امروز بین آفا زاده ها معمول است برایش مهیا و حاضر بود چه هم نوکر داشت و هم محرر و

هم موقوفه زیاد و هم خانه پدری که ملجأ و مرجع دولت و ملت بود کراراً محمد شاه آمد بخانه مرحوم حاج ملا محمد جعفر و آن مرحوم در اندرونی مشغول مطالعه بود و شاه در بیرونی مینشست تا آقا از اندرون خارج میشد با این ریاست موردنی آماده مرحوم آقا شیخ علی پشت‌پا بآن زده و مشرف شد بعتبات هالیات و در حوزة درس صاحب جواهر الکلام وارد شد تا فارغ التحصیل گردید و اجازه مبسوطی از آن مرحوم و بعض دیگر از علماء آن عصر داشت و بعد از فوت مرحوم صاحب جواهر الکلام زمانی در حوزة درس مرحوم حاج شیخ مرتضی حاضر میشد تا در سنه ۱۲۷۲ نیز از آن مرحوم مجاز شده و بطهران معاودت نمود از آنجائیکه اغلب اوقات مشغول تصنیف و تألیف بود حتی آنکه قرب هشتاد مجلد از مصنفات و مؤلفات آن مرحوم فعلاً در دست است با مردم کمتر مراد و میگردند و با اولیاء دولت و ابناء سلطنت آمد و شدی نداشت و چون در آن دوره امر ریاست و سهولت معیشت گویا منحصر بمراد و بود لهذا در کمال انزوا و عسرت گذران میفرمود و بجزئی مستمیری که از دیوان برایش مقرر بود گذران میکرد تا آنکه جمعی و عیال زیاد شد بخیال کسب افتاد اختراع تفنگ ته پر و ساعتی که با سم شب کوک بود کرد که هر کس آن اسم را بداند بی خطر بگذرد و الا بچنگ ساعت گرفتار شود آن ساعت را در قریه دزاشیب شیران ساخت که همه رجال دولت مشاهده کردند تفنگ ته پر را وقتی که داد به ناصرالدین شاه پادشاه اول ملتفت نشد خود آن مرحوم گرفت و فشنگ را گذارد و خالی کرد پادشاه از خوشحالی از جای برخاسته و گفت این آقا از ابوعلی سینا گذرانیده است ناصرالدین شاه تفنگ را گرفته و بخارجه فرستاد پس از یکسال دو تفنگ مثل آن از خارجه آوردند ناصرالدین شاه یکی را برای آن مرحوم فرستاد که الحال نزد فرزند ارجمند آن مرحوم جناب آقا شیخ محمد رضای شریعتمدار موجود است چشم آن مرحوم که به تفنگ افتاد دنیا در نظرش تیره و تار شد و از روی تأسف و تحسر دست بردست زد و بگریه افتاد که ایوای من خواستم خدمتی به اسلام کنم حالا معلوم شد چوب بدست دشمن دادم ناصرالدین شاه ملتفت شد که بد کرده است در مقام اعتدال برآمد آن مرحوم گفت میتوانم کالسکه اختراع کنم که او را کوک کنند یک فرسخ راه را طی کند آنوقت چند دقیقه بایستد از چهار طرف درهای آن باز شود از هر طرفی چند گلوله توپ خالی شود آنوقت درهای آن بسته شود و بمکان خود برگردد لکن اظهار این صنعت وقتی خواهد بود که پادشاه تهیه قشون خود را دیده و متقبل شود که با یکی از دول دشمن جنگ کند لااقل شهرهای ایران را پس بگیرد ناصرالدین شاه گفت ما جز بارعیت خود دیگر با کسی جنگ نداریم و باندازه آنها هم توپ داریم لذا دماغ آن مرحوم سوخته و رفت در مازندران و در آنجا مشغول رعیتی و زراعت شد و در خیال بود که بعضی اسبابها و آلات برای زراعت اختراع کند که مرحوم میرزا سعید خان وزیر امور خارجه شاه را بخیال قانون انداخت چنانکه سابقاً ذکر شد و بشاه عرض کرد که ترقی سلاطین صفویه برای این بود که با ملت همراه بودند اگر پادشاه باعلماء متفق شود و قانونی از آنها بخواهد که اهالی ایران از آن قانون تخطی ننمایند هرآینه سلطنت و مملکت ترقی فوق العاده میکند محسنات این امر را مرحوم وزیر بشاه رسانید تا شاه کمال اشتیاق را حاصل نمود و امر نمود که البته بزودی باید یک عالم با علم و عمل و صاحب هوش و فراست قانونی در اسلام بنویسد که تمام بلاد از روی آن عمل نمایند و وزیر بعرض رسانید

که چنین کسی که اعلیحضرت میخواست امروز آقا شیخ علی است که مازندران رفته و خیال توقف در آن سامان را دارد باری باصرار و امر شاه آن مرحوم را آوردند بطهران و در نزدیکی خانه وزیر خانه و مایحتاجی فراهم کردند کتابی در قانون اسلام از عبادات و سیاسیات و عادات و معاملات جمع کردند حتی تکالیف جمیع اصناف و طبقات خلایق را از نو کر و سرباز و رئیس و سلطان و حکام و قشون نوشتند که درین اثناء مرحوم میرزا سعیدخان بر حجت ایزدی پیوست پادشاه مطالبه کتاب را کرد بعد از ملاحظه امر بطبع و اجرای آن فرمود و پسر وزیر را مأمور این کار کرد که امین السلطان بشاه رسانید این کتاب استقلال دولت و سلطنت را منافی است و امر بدست ملت می افتد دیگر پادشاه تصرف در امور نمیتواند بکند مگر مواجبی بگیرد و شکاری بکند سلطنت قاهره که و دیمه الهی است و نعمت خداداد است و دسترنج اجداد است از میان خواهد رفت باین جهت ناصرالدین شاه خائف شد و آن کتاب را در کتابخانه دولتی ضبط کردند و اکی الان موجود است بعد از مدتی باز ناصرالدین شاه پیغام داد برای آقا شیخ علی که آن کتاب را باخر برسانید مرحوم آقا شیخ علی جواب داد آنکه کتاب را مؤسس بود و وزیر بود که مرحوم شد مرا دیگر آن توانائی نیست.

باری آقا شیخ علی دریائی بود از علم و هنر نگارنده در سال آخر عمر ایشان گاه گاهی خدمت آن مرحوم میرسیدم و بعضی اشتباهات را از ایشان پرسیده پس از قدری تأمل آنرا حل میفرمود از نصایح آن مرحوم باین بنده یکی آن بود که هیچوقت در فضولات عیش و نسیه و قرض مکن مثلاً اگر استطاعت داری غلبان بکش چای صرف کن پلاو بخور و بپزد و بپزد و بپزد اما اگر نداری قرض و نسیه مکن بلکه باصول زندگانی قناعت کن خلاصه آن مرحوم در سال ۱۳۱۸ بدرود زندگانی فرمود.

در زمانیکه آقا جمال بروجردی بابی آمد بطهران و از طرف دولت مجلسی رسمی تشکیل یافت که علماء با آقا جمال مباحثه کنند از مرحوم آقا شیخ علی خواستند که کسیرا معین فرماید تا با آقا جمال مباحثه نماید آن مرحوم برادر کهتر خود آقا شیخ محمد حسن شریعتمدار را انتخاب نمود مرحوم شیخ محمد حسن شریعتمدار با حضور چند نفر از علماء طهران در آن مجلس حاضر شده و مذاکره آن مجلس بمشقه هر و بر اختتام یافت قُبْهَةُ الَّذِي كَفَرَ بَارِي از مختصرات آن مرحوم تفنگک تهیر و ساعت دزد بگیر و کالسکه خودرو جنگی و قبله نمای معروف که هم قطب و قبله را نشان میداد و هم ظهور و درجات را معین مینمود و هم خواص دیگر داشت.

دیگر تختی بود که وصیت کرد روی همان تخت او را غسل دهند این تخت هم تختخواب و هم درشکه خانگی و هم ذخیره و صندوق و هم محل مأکول و مشروب و هم در گرما و سرما آدمی را حفظ مینمود دیگر آنکه مدعی شد اگر از او همراهی کنند اسبابی اختراع کند که آب طهران را بکوه توجال برساند و بیخ آنرا بشهر طهران بیاورد بعضی بغیال افتادند که ایشان را ببرند بخارجه از ترس آنکه شاید از لابی راضی شود آنوقت مختصرات ایشان بدست خارجه افتد روانه عتبات عالیات شد در آنجا باز محرك ایشان شدند و پولی هم بقدرشخصه تومان بایشان دادند که بروند به اسلامبول وعده دادند که بیایند طهران و از طهران بروند. پس از آنکه آمدند بطهران مرض و یا تمارض مانع ایشان گردید

وبحال فزونی از دنیا رحلت فرمود و زاضی نشد که اعمالش بدست خارجه افتد .
گویند ناصرالدین شاه پس از آنکه ساعت معروف و نمونه کالسکه را دید برای اینکه دماغ
آن مرحوم را بسوزاند گفت حیف صد حیف که فکر شما در مقام صنعت صرف شود شما باید این هوش
خدا داده را مصروف دین و علم و مذهب بفرمائید .

از آن مرحوم شنیدم که گفت بنابرالدین شاه گفتم اگر بخارج يك مدرسه را بدهید من يك
مدرسه تشکیل میدهم که در هر اطاقی از آن مدرسه يك علم صنعتی تدریس شود و پس از زمانی قهراً
صنایع ایران در تحت علمیت خواهد آمد و نظر آن مرحوم بمدرسه دارالفنون بوده ولی ناصرالدین شاه
چون دید این مدرسه اگر منقذ گردد اصلاح اهالی ایران را منتج خواهد گردید لذا جواب داد حیف
است که فکر شما در جزئیات خراب شود بهر جهت دماغ آن مرحوم سوخت چنانکه دماغ دیگران سوخته
گردید . رحمه الله علیه

فصل

در حالات اکفی الکفاة احمی الحماة بیدار کننده ایرانیان

مرحوم میرزا ملکم خان

ادیب کامل و ارباب فاضل جامع محاسن بیان و معانی بیت العتیق دانش و بینش را بانی میرزا ملکم
خان اصفهانی شرح خدمات لایقات آن مرحوم در جنبش خفتگان و بیداری ایرانیان دفتری هلیحده را
در خوراست میتوان گفت اول کسی است که تخم قانون در این سرزمین کاشت چنانکه میرزا ملکم خان
قانونی معروف گشت .

این شخص نجیب در سال ۱۲۴۹ هجری در اصفهان متولد شده پدرش میرزا یعقوب خان
ارمنی بود مسلمان شد اسباب تحصیل پسرش ملکم را از همان طفولیت بخوبی فراهم نمود علوم مقدمات
را بمراقبت و شوقی تمام دوسه سال تحصیل نموده در سن ده سالگی بیاریس رفته و در مدارس پاریس
بتحصول انواع علوم و تعلم فنون علوم پرداخته بپیم استعداد در علوم ریاضی و حقوق و فنون ادبیه
و روابط و تنظیمات دول ماهر و متبحر و مورد تحسین و تمجید علماء و اساتید فن گردیده وقتی مراجعت
بایران نمود بشرف مترجمی مخصوص حضورهایونی نایل و در اندک زمانی طرف اعتماد دربار ایران
و دخیل مسائل مهمه دولتی شد و در سفارت مرحوم فرخ خان امین الدوله بسمت مستشاری مأمور فرنگستان
گردیده و با عموم دول فرنگ و امریکا از طرف دولت علیه عهدنامه دوستی و تجارتی بسته در سن ۱۲۷۶
وقتی که بدربار ایران معاودت نمود محرم و محل اعتماد اولیای دولت علیه و مؤسس بعضی قواعد جدید
و رسوم مفیده شد .

اغلب از صنایع و بدایع عصر جدید را از فرنگستان بایران او جلب نمود بخصوص تلگراف را
که او در این مملکت دایر نمود در قواعد تنظیمات دولت کتابچه های متعدد نوشت در امور وزارت خارجه

رسم تحریر را با سلوبی تازه در آورد پس از چندی اقامت و تقلد خدمات در دربار ایران بسمت سفارت و کارپردازی مأمور مصر شد تا زمان صدارت مرحوم میرزا حسینخان مشیرالدوله اجضا ریدر بار و پستشاری صدارت عظمی منصوب و در جلال امور ملک و معظمت مهمام دولت دخیل و مشاور و هنگام مسافرت ناصرالدین شاه بفرنگستان که مبادی سال ۱۲۹۰ بود بسفارت فوق العاده مأمور دربار دول اروپ گردید بعد از مراجعت شاه بایران بسمت سفیر و وزیر مختاری مأمور باقامت در دربار لندن و وینه و برلن شد و در سفر ثانی ناصرالدین شاه بفرنگستان جنابش بسمت وکالت مختاری دولت علیه که اعظم مناصب دولتی است مأمور کنگره برلن گردیده در محل توقیر کامل و با اجرای مقصود دولت علیه بر وجه کامل موفق و نایل آمد و چون خوب از عهده مأموریت خود بر آمد بمنصب جلیل سفارت کبری ورتبه والای پرنسی و خطاب نبیل جناب اشرف که مرادف با آلتسی است فایز و مفتخر گردید.

ظل السلطان در تاریخ مسعودی خود گوید میرزا ملکم خان پسر میرزا یعقوب خان معلم زبان فرانسه من است که ارمنی بوده و مسلمان شده و نیز گوید این شخص از نجبای ایران است خانواده ملکمها در ایران مشهور و معروف هستند این شخص فیلسوف و معلم اول است خالی از اغراق بعقیده من مثل ارسطاطالیس و افلاطون است بلکه از علماتی که امروز هست و آنروز نبوده در هر دوهزار سه هزار سال قبل بر آنها برتری دارد بسیار با کمال در چندین زبان خارجه معلم است حقیقه مثل زبان فرانسه و انگلیس و غیره و قوه نظامی او را کمتر کسی دارد و اگر هم دارا باشد بر او برتری ندارند. در تمام عمر بوطن عزیزش و به پادشاهش جز با کبازی و خدمت و حق گوئی و حق شناسی کاری نکرد لکن چون دنیا همیشه با یاکان و نیکان برخلاف است الخ.

در فضل آن مرحوم شبهه نیست و حرفی است که جلگی بر آنند لکن فضیلت دادن شاهزاده مزبور او را بر افلاطون و ارسطو خالی از اغراق و اطراء نیست و برتری دادن او را بر همه معاصرین نیز از محسنات شعری است.

چیزیکه ما را وادار میکند بمدح او فقط سبقت اوست در انتشار لفظ قانون و جد و جهد او و آثار او از مکتوبات و مرها های او و از سعادت او بود که نمرود دید مقصود خود را و دروید کشته خویش را.

در اوایل سلطنت ناصرالدین شاه مشارالیه مجلسی در طهران تشکیل داد و نام آنرا فراموشخانه نهاد خواست بتوسط این مجلس اتحاد کاملی بین ارباب حل و عقد اندازد و نفاقی را که میان ملت و دولت و بین درباریان بود مرتفع سازد بلکه باین بهانه شروع در اصلاحات نماید لکن افسوس که خوش درخشید ولی دولت مستعجل بود. منافقین درباری و دشمنان ترقی او را بد خواه دولت قلم داده مجلس و فراموشخانه اش را بطلاق نسیان و عدم گذاردند اگر چه بر بعضی امر مشتبّه است که میگویند میرزا ملکم خان خواست مجمع فراماسون را تشکیل دهد لکن دانشمندان و خرده بینان بخوبی میدانند که مقصود ملکم خان تشکیل مجلسی بود موسوم به فراموشخانه نه مجمع فراماسون چه افتتاح فراماسون در شهری یا مملکتی منوط و بسته با اجتماع عده از اعضاء و صاحبان مناصب عالیّه مجلس عالی است و در آن زمان در طهران بلکه در ایران آن عده مهود موجود نبود و شرایط افتتاحش معدوم و نیز مقصودش

از تأسیس فراموشخانه فقط اتحاد ایرانیان بلکه در باریان ایران بود و معلوم است که مقاصد اجزاء فراماسون راجع باتحاد نوع بشروانجمن انسانیت است .
در تاریخ مسعودی نوشته است این میرزا ملکم خان مترجم و جزو اعظم و نایب اول و مستشار فرخ خان امین الدوله بود و در سفر سفارت کبرای پاریس خدمات بزرگ در بستن عهد نامه میان دولت

میرزا ملکم خان

ایران و انگلیس کرد در مراجعت از برای اینکه شاید این تخم نفاق و شقاق که در ایران روئیده و

بقسمی ریشه دوانیده که ریشه خانواده چهار هزار ساله را کنده از میان بردارد مجلس فراموشخانه قرار داد که شاید مردم برادر و برابر و خیرخواه یکدیگر بشوند بیچاره ندانست که ، بدبخت اگر مسجد آدینه (۱) بسازد یا سقف فرود آید و یا قبله کج آید .

ایرانیهای مبغض بدبخت حقیقی این بیچاره یا کباز را بکشتن دادند خدا نخواست نوعی به اعلیحضرت پادشاه خدمات و یا کبازی او را خیانت قلم دادند که مجبوراً وطن عزیزش را که واقعاً بسیار دوست میداشت و ولینعت تاجدارش را زیاد تر از وطنش میخواست ترک داد و وداع گفته بغربت رفت **انتهی** .

از علم سیمیا و شعبده بی اطلاع نبود یکی از دوستانش گفت میرزا ملکم خان ناصرالدین شاه را که طفلی بود مایل باین بازی ها دید خواست او را مشغول سازد باین امور عجیب و غریبه و ضمناً مقاصد خود را اجراء دارد که دست طبیعت بسینه او زد و او را بمالك بعبده انداخت .

میرزا ملکم خان زمانی که در طهران بود از مرحوم آقا سید صادق طباطبائی وقت ملاقات خواست و آن مرحوم وقت نمیداد و بسامحه میگذاشتند و شاید ملاقات و مجالست میرزا ملکم خان را بر خود حرام میدانست .

تا اینکه در روزیکه مرحوم آقا سید صادق بشیرانات رفتند در دربند بخانه آقا سید علی دربندی ورود فرموده بود پیشخدمت خبر داد که میرزا ملکم خان حاضر و ربع ساعت وقت برای ملاقات حضرت آقا میخواهد در این هنگام خود میرزا ملکم خان در روی مہتابی در مقابل حضرتش دیده شد که حضرت آقا از پذیرائی ناگزیر گردیده مشارالیه با حضرت حجة الاسلامی خلوت نمود و در را بروی اغیار بستند ربع ساعت وقت منجر به پنج شش ساعت گردید در این اثنا کراراً میرزا ملکم خان عازم رفتن میشد و حضرت آقا او را مانع میگردد مذاکرات آن دو را کسی ندانست لکن از آنروز حالات حجة الاسلام طهران بکلی تغییر نموده و در راه و مقصود میرزا ملکم خان هم خود را داد و هم پسرش را از این رو گویند مرحوم آقا سید صادق و خلف عالیمقامش آقا میرزا سید محمد را نسبتی بود بفراماسون چنانچه از حالات و اقدامات حضرت آقای آقا میرزا سید محمد طباطبائی میتوان استنباط نمود که این رئیس بزرگ اسلام را چه مسلکی و چه مقصودی در نظر است .

باری میرزا ملکم خان از خوب راهی وارد شد و منظور خود را بوجه اتم و اکمل جاری ساخت چه منقلب کردن رئیس اسلام را با رسیدن بمقصد توأم دید و آن مقدمات را نتیجه این است که مشهود میگردد .

ودیمه میرزا ملکم خان از مرحوم آقا سید صادق به ارث رسید بجناب آقا میرزا سید محمد و از ایشان بجناب آقا میرزا محمد صادق مدیر روزنامه مجلس چنانکه در شرح حالات جناب آقا میرزا محمد صادق ذکر خواهد شد میرزا ملکم خان در خیال بود چند نفر از علماء و رؤسای ملت را هم منقلب

(۱) معروف آدینه با دال است و این غلط مشهور است چه مسجد جمعه غلط است و مسجد جامع است جز آنکه آدینه با ذال خوانده شود یعنی محکم و مرتفع بعضی هم آگینه با کاف فارسی خوانده اند .

نماید دیگر وقت و دشمن فرصت نداد و بهمان يك نفر قناعت نمود .

دروقتی که ملک خان دریای تخت ایتالیا مقیم بود پدرش میرزا یعقوب خان در اسلامبول بدرود زندگانی گفت او را در مقبره آرامنه دفن کردند پس از اطلاع میرزا ملک خان از فوت پدر به اسلامبول رفته و نیش قبر پدرش را کرده او را در مقبره مسلمانان نقل داد .

یکی از معاصرین چنین نوشته است : مقام پرنس ملک خان در ایران همان مقام ولتر و ژان ژاک و لرد ویکتور هوگو است در ملت فرانسه و همان قسم که ملت فرانسه بآن دانشمندان افتخار دارد ملت ایران هم باین یگانه دانشمند مینازد و شاهد مدعای ما همان کلمات حکیمانه او است که از او بیادگار مانده است و فرضاً بعد از اینهم هزار نفر امثال او در وطن عزیز ما پیدا شود باز بمقتضای الفضل للمقدم فضیلت اولیت او را ثابت است چرا که در وقت ساز تمدن آغاز نمود که از هزار نفر یک نفر باین مراتب آشنا نبود و کلمات او اثری شایان در قلوب ایرانیان نمود و تا همین اواخر با ضعف مزاج و غلبه شیخوخت از انجام مأموریت خود از خدمت بعالم تربیت و تشیید مبانی آدمیت خودداری نکرد و مرد درحالی که نام گرامی او تا باد زنده و آثارش تا قیامت پاینده است و ثبت است بر جریده عالم دوام او . روزنامه قانون و سایر نوشتجات میرزا ملک خان اقوی شاهدیست بر فضل و دانش و وطن دوستی و ملت پرستی او (۱) .

در سال (۱۳۲۶) در رم پایتخت ایتالیا پس از آنکه وصیت نمود که مرا بر حسب آئین مسلمانان کفن و دفن کنید بدرود زندگانی گفت و از این دارفانی بدار باقی شتافت رحمة الله علیه . نام نیکو گر بماند ز آدمی به کزو ماند سرای زرنگار

يك پسر مسمی به فریدون و سه دختر از او بجا ماند پسرش جوانی دانشمند و از ارث پدر بی بهره نیست لکن اولاد روحانی آن مرحوم در ایران متعددند نوشتجات میرزا ملک خان لائق دولاتخصی است چون اکثر آنها طبع شده است لذا ما از درج آنها در این موقع صرف نظر نمودیم . روزنامه شرف در نمره ۴۶ مورخه ۱۳۰۳ مینویسد جناب اشرف پرنس میرزا ملک خان ناظم الدوله سفیر کبیر دولت علیه ایران مقیم دربار دولت فحیمه انگلیس .

و از این القاب مستفاد میشود که در بیست و شش سال قبل از این میرزا ملک خان دارای مقامی بس عالی بوده و خدماتش منظور دولت بوده است .

شمس الکفاة بدرالثقات بیدارکننده ایرانیان

مرحوم حاجی میرزا علیخان امین الدوله

که دولت ایران را رکتی رکتی و ملت را سرپرستی بزرگ بود

در سنه ۱۲۶۰ در طهران متولد شده پدرش مرحوم میرزا محمدخان مجدالملک از خانواده های نجیب قدیم ایران که همیشه در خدمت دولت بوده اند .

(۱) این لفظ ملت پرست در بین ایرانیان معمول است مثل لفظ شاه پرست و مراد از آن مبالغه در دوستی است والا هیچ زمانی اهالی ایران ملت پرست و پادشاه پرست نبوده اند .

درمبادی عمر بقدر میسور تحصیلات معمولی و متداولی مملکت را نموده بعلاوه بواسطه فرط میل ترقی و تمدن امروزی بتحصیل زبان فرانسه و معلومات عصر جدید پرداخت از نوشتجات حکما و ادبا و فلاسفه آن سرزمین حظ وافق و توشه کامل برداشت این آدم درسلیقه و تتبع دردوره خویش مقدم هم بوده وضع رفتارش خیلی سالم و بامتانت و اغلب معایب و ایراداتی که در همگنان خویش میدید بطور کنایه ادا مینمود در وقت محاوره اغلب متبسم و بقدری خوش مشرب بود که اگر روزهای متعادی کسی با وی مجلس و انیس بودی خستگی و کمالات احساس نمینمودی این مرد دانشور بقول قلم و رشافت کلام ممتاز و معروف و صاحب رسایل عیدیه در مسائل پلتیک و سیاست است منجمه رساله مجدی که در آن وضع مملکت ایران را در مستقبل شرح میدهد و فی الحقیقه آنچه در این چند رساله مشهود میگردد هم را بیش بینی و بیش گوئی نموده است با عباراتی شیرین و بیاناتی مطبوع و دلکش که خواننده و شنونده را بوجود می آورد.

گویند تألیف کتاب حاج بابا را آن مرحوم باعث شد.

بهر جهت در بین ارباب ترسل و انشاء و صاحبان قلم مرتبه بلند و مقامی ارجند دارد.

درمبادی عمر که بدایت عهد ناصرالدین شاه بود باقتضای لیاقت فطری و وفور عقل و هوش طبیعی و دانش کسبی که سرآمد مقامات عالی انسانی است سزاوار عنایت و درخور الطاف مخصوصه خسروانی آمده سالها در خلوت خاص سلطنت مشغول خدمت و منشی مخصوص حضورهایونی بود و ضمناً از سلك و سلیقه و سرائر مکنونات خاطر خطیر پادشاهی و اسرار ملکی و سیاسی و مصالح مملکت خبرت و بصیرتی بسزا حاصل نمود و اکثر ایام تا ساعت پنج و شش از شب در خلوت هایونی بسر میبرد.

در سال ۱۲۹۰ حسب الاستحقاق بلب امین الملکی و منصب وزارت رسائل نایل شد.

اداره پست که از بدو تشکیل دولت ایران جز زمان امیر نظام هیچگاه مرتب و منظم نبود او اکثر موجب تحمیلات بر رعایا و اهالی قری و دهات و سطر راه میشد در همان اوقات بعهده کفایت و کاردانی معظم له مفوض ووا گذارشد در اندک مدتی ازین همت و حسن سیاست او چون اداره پست یکی از امالک فرنك مرتب و منظم و یکی از ادارات بزرگ دولتی محسوب شد خود و دولت را بمنافع بسیار رسانید و رعایا را از جور و تعدی آسوده نمود تجار را که بدون پست تجارتشان بی رونق بود رونق بخشود و وسیله آگاهی و اطلاع را فراهم نمود.

این بنده نگارنده دو امر راجع به پستخانه را از آن مرحوم دید که دیگر در خواب هم نخواهم دید یکی آنکه پست کرمان بطهران و از طهران بکرمان هفت الی هشت روز میرسید کاغذی یا امانتی که از کرمان بطهران میفرستادند یا نزده روزه جوابش میرسید بعد از آن زمان هشت روزه بهیست روز و یا نزده روزه چهل و پنجاه روز رسید و الی اکنون همینطور است.

دیگر آنکه اشخاصی که در پستخانه موظف بودند و مواجبی داشتند پس از مردن آنها بورئه او میدادند و قطع نمیکردند و اگر وارثی قابل داشت بجای موروث برقرار میفرمودند و روز بروز دخل پستخانه زیاده و دولت را از این راه فایده معتدیه حاصل میگشت.

در سال هزار و دویست و نود و پنج (۱۲۹۵) (ویکتور امانوئل) پادشاه ایتالیا وفات نمود

واعلی حضرت (هومبرت) بجای پدر بر سر سلطنت جلوس نمود آن مرحوم از طرف دولت ایران بسمت سفارت مخصوص برای ابلاغ تعزیت از فوت و بکتور امانوئل و تهنیت جلوس. هومبرت مأمور دربار ایتالیا گردیده این خدمت عمده را چنانکه باید و شاید انجام داد پس از مراجعت زیاده مورد اشفاق و الطاف ناصر الدین شاه شد.

اداره دارالشورای دولتی و وساطت تبلیغ او امر سلطنت بمجلس شوری نیز بعهده امانت و لیاقت او مفوض آمد.

وزارت وظایف و اوقاف ممالك محروسه نیز در سال هزار و دویست و نود و هفت (۱۲۹۷) ارثاً و استحقاقاً ضمیمه سایر مشاغل و اعمال او گردید.

در سال هزار و دویست و نود و نه (۱۲۹۹) که مراتب دانائی و کاردانا ئیش گوشزد خاص و عام و باتفاق دانشمندان خبیر نمرة اول سیاسی عصر خود گردید بلقب جلیل امین الدوله ملقب گردید و یومانیّت و آوازه عقل و درایتش افزون شد تا آنکه در سال (۱۳۰۴) بریاست مجلس وزراء و دارالشورای کبری که اعظم مناصب دولتی بود منتخب گردید.

در اسفار ناصر الدین شاه بفرنگستان ملتزم رکاب و در دربار سلاطین و مجالس بزرگ رسمی بخوبی و شرف پذیرفته شد و روز بروز در ترقی بود تا آنکه کوکب نحوست ایرانیان از افق شرارت و تقلب طلوع کرد و روزگار بنای کج رفتاری نهاد زمام امور جمهور بدست فرومایگان افتاد شارلاتانی رواجی وسیع یافت حبله و دسیسه و ایذاء مردمان بزرگ مرسوم و معمول گشت هر کس و نا کس تکیه بر جای بوذرجه و خواجه نظام الملک زد کار مملکت از نظم و ترتیب افتاد این مردم معظم که مستقبل حال و وخامت مآل را مشاهده نمود از امور افسرده و ملول گشته مداخله در مهم امور کمتر میفرمود و جز در مواقع لازمه چندان بدر بار نمیرفت و بحال ملک و ملت افسوس میخورد چندی بعد مسئله دخانیات و انقلاب آن ایام واقع شد که نتیجه طمع خود غرضان بود و احداث اختلاف بین ملت و دولت شد دانست که مباشرت اینگونه پست نژادان چه نتیجه خواهد داد ناچار صبر و شکیبائی پیشه کرد و نظر بتکالیف و فرائض لازمه وطنیه از قبیل احداث راه آهن و کارخانه قند سازی و حفر چاه آرتیزان و غیره نفس را مشغولیتی خواست بدهد ولی دشمن دولت و ملت ایران بهر حیل که دانست و هر وسیله که توانست موانع فراهم نمود و اینگونه کارها را که موجب ازدیاد صنایع و ثروت وطن بود نخل گردید.

ناصر الدین شاه که از عهد وزارت حاج میرزا حسین خان سپهسالار عازم و جازم بر اجراء قوانین اساسیه بود امر نمود که معزی الیه کتابچه راجع بمواد قانون نوشته تا در موقع اجراء گذارده شود آن مرحوم کتابچه را بوجهی مرتب نمود که دشمن و دوست بر علو مقام نویسنده و براعت و طول ید و وسعت افکار او مقر و معترف شدند در نزد اولیای امور و پادشاه مورد الطاف و اشفاق گردید امر حتمی صادر شد که موادش در مقام اجراء آید. آنکس که همواره مانع ترقی وطن بود باغراض نفسانی و خیالات شیطانی انواع افتاک و اکاذیب و اقسام مکر و تدویر بکار برد تا این کار را برهم زد و بنیان این اساس مقدس را به تیشه بیداد خراب نمود.

و نیز در همان اواخر ترتیب صحیحی برای نوشتجات شرعی و عرفی و تجارتی مقرر نموده بعرض

رسانیدند دستخط شاه صادر شد که بریاست معظم له اداره تشکیل یابد که مرجع نوشتجات بوده موافق دول متمنه تمر زده در دفاتر متعدده ثبت وضبط شود و چنان شالوده این عمل محکم بود که معزی الیه صریحاً فرموده بود که اگر مطابق این قانون رفتار شود تا پنج سال دیگر مطلق دعاوی در ممالك ایران از جهت اموال و املاک موقوف و متروک خواهد شد باز عدو عالم انسانیت سنگهای عظیم در جلو چرخ کالسکه تمدن انداخته این را هم ممانعت نموده از موقع اجراء انداخت .

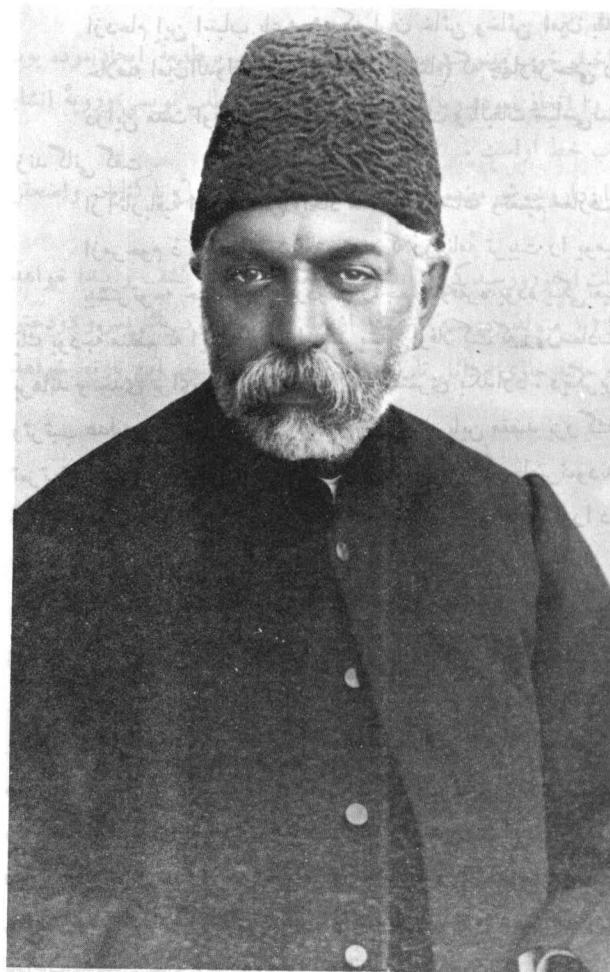
خلاصه اگر يك عقده و گرهی را از قلب ملت و دولت میگذرود دیگری هزار گره محکمتر میزد هر چه میگذشاد آن می بست دانست هر چه زحمت بکشد تمام بیهوده خواهد شد پس بالکلیه از امور کناره جست وزارت و وظایف و اوقاف را ببرد و الا گهر خود (مجد الملك) و وزارت پست را بعهده پسرش معین الملك تفویض نمود و بکلی از همه مشاغل دوری جست مع ذلك ناصر الدین شاه همواره وجود آن مرحوم را مغتنم میشناخت و در معظمات امور صوابدیدش را بر رأی دیگران مقدم و ترجیح میداد . در اواسط سال پیچی ثیل ۱۳۱۳ بوزارت ویشکاری آذربایجان منصوب و از عهده نظم و اداره آن مملکت بخوبی برآمد این سفر برای او حکم تبعید را داشت چرا که امین السلطان مصدر امورات دولت بود و امین الدوله را منافی خیالات فاسد خیانت آمیز خود میدید .

باری قدم میمونش آن صفحه را چون باد بهاری پرازا گل وریحان نمود تا آن ایام اهالی آن سامان از تمدن و تربیت و وطن پرستی و ترقی و تقدم سخنی نشنیده بودند و از این عوالم بکلی بی خبر بودند در اندک مدتی بندر تمدن را کاشته چنانکه امروز وطن پرستی و تمدن خواهی اهالی آذربایجان ضرب المثل است و فتوت و جوانمردی آنها صحایف تواریخ و صفحات عالم را فرا گرفت .

در یازدهم ذی القعدة ۱۳۱۴ که سال دوم سلطنت مظفر الدین شاه بود بطهران احضار و بریاست وزراء و بعد بوزارت اعظم و سپس در رجب ۱۳۱۵ بمسند صدارت عظمی متنگن آمد امر اکید از طرف مظفر الدین شاه صادر شد که بروفق نقشه جاتی که سابقاً در عهد ناصر الدین شاه کشیده بود باصلاح امور ملک و ملت پردازد نخست بجهت انتشار معارف و علوم انجمن معارف را تشکیل و مدرسه رشديه را تاسیس فرموده دوازده هزار تومان از کیسه همت خود بدو صرف نمود و تا کنون آن مدرسه دائر است .

جرايد را زیاد نمود و تأمین باصاحبان جرايد داد (و ماهی الالمعه و تنیب) بجهت اصلاح عمل کمرک که تا آن هنگام اجاره و کرایه بود چند نفر مأمور از دولت بلژیک کترات نمود از تغلب مستوفیان و ارباب دفتر رشیداً جلوگیری کرد . ناصر الملك را که با اطلاع از علوم جدید و قوانین دول و ملل و فنون اقتصادی و سیاسیه و اداره و حید و طاق است بوزارت مالیه انتخاب نمود در مدتی اندک چهار صد هزار تومان وجوه تغلبات اهالی دفتر پیدا شد دست تعدی حکام را بواسطه مراقبت و نظارت شدید کوتاه نمود چون اراده از لیه هنوز بطلوع نیر اقبال ایرانیان تعلق نگرفته بود و مقدرشان بود که چندی دیگر حال ملک و ملت آشفته تر گردد لذا بدخواهان ملت و دولت و دشمنان تمدن و تدین و خود پسندان با غرض و بدنفسان بمرض و وجود این شخص معظم مانع منافع غیر مشروع و تغلبات و دساییشان بود از هر طرف چون شیطان مارد

بنای اغوا نهادند و بحمل اکاذیب و افائک عوام و خواص ملترا برضد این اصلاحات که همه نفع و بهره خودشان بود دعوت کردند مقربان حضرت و اجزاء خلوت همایونی جمعی بواسطه بر نیاوردن مقاصد و منویات فاسده از قبیل اضافه مواجب و انعام و تبول و غیره کینه دردل داشتند و پاره دیگر نیز فریب وعده

و وعید خائن دولت و ملت و برهمزن حوزه جمعیت را خوردند در نزد مظفر الدین شاه آنچه توانستند بهر اسم و هر عنوان بی شرمانه عرضه داشتند و از خدا و سلطان آزرم ننمودند اغراض شخصی و هوا جس نفسانی را بر ترقی دولت علیه و آسایش رعایا که هموطنان آنها بودند مقدم داشتند .

مرحوم حاج شیخ محسن خان مشیرالدوله بواسطه عداوتی که داشت بمظفر الدین شاه عرض کرد که اگر امین الدوله یکماه دیگر برمسند صدارت دائم و متمکن باشد دولت قاجاریه را منقرض خواهد نمود و این ادعا مصادف شد با رسیدن لایحه امین الدوله

مرحوم امین الدوله

شاه که در آن نوشته بود اول باید مواجب شاه معلوم و معین باشد تا سایر تکالیف معلوم گردد در این هنگام اجزاء خلوت بشاه عرض کردند که پادشاه ایران همه وقت مواجب میداده است و رعایا از سفره و عطایای او منتعم بودند حال باید ملت مواجب به پادشاه بدهد و پادشاه مواجب خور ملت گردد این نیست جز اینکه امین الدوله در خیال است استقلال سلطنت را مضمحل نماید .

آن اظهار حاج شیخ محسن خان و این سعایت مقارن شد با ضدیت و کدورت بعض علماء و اظهار عداوت از طرفین .

دیگر آنکه مرحوم امین الدوله يك زمانی بمرحوم مظفرالدین شاه اظهار داشته بود که صلاح دولت ایران است که با دولت عثمانی متحد گردد و سلطان عثمانی را بسمت امیرالمؤمنینی و خلیفه اسلام شناسد این مکتون هم در ضمیر مظفرالدین شاه طوری دیگر جلوه کرد .
از دحام این اسباب باعث شد که امین خائن و خائن امین بقلم رفت .
خلاصه امین الدوله از طهران به (لشت نشاء) که چهار فرسخی رشت است مهاجرت نمود .
در این مدت اوقات خود را مشغول زراعت و تألیفات سیاسی نموده در اواخر رجب ۱۳۲۲ بدرود زندگانی گفت .

از آثار باقیه این شخصی ایجاد مدارس ، اشاعه و تعمیم معارف است .
از مرحوم ذکاءالملک تشویق نمود که روزنامه تریب را یومیه طبع کند .

بیشتر توجه خیال او در امور دولت راجع بدو فقره بوده یکی تعیین خرج و دخل دولت یعنی ترتیب يك بودجه منظم که ایران را از این پریشانی و فلاکت که روز سعادت این خاک را مبدل بشب تار نموده برهاند و حدی برای موجب و مقرری و مستمری بگذارد . دیگر برانداختن رشوه از ادارات دولت و ترتیب عدلیه و قضات در مملکت بوده و برای نیل باین مقصد بزرگ جهت اسناد و قبایلجات و احکام تمر ترتیب داده و تا اینجا رسانید که تمرها را چاپ کرده حاضر نمودند و برای ولایات و مرکز هم اداره این کار تأسیس شد لکن درباریان از شخص سلطنت نسخ این کار را درخواست نمودند .
دیگر ترتیب پستخانه ایران بود چنانچه از پیش مرقوم افتاد .

دیگر ایجاد کارخانه قند و کبریت در کهریزک و خرازین اگرچه اساساً خیال صحیحی بود اما بواسطه راه نبودن اسباب کار و عدم اقتضای موقع و مکان بهره و نتیجه جز ضرر رعاید نشد .
زمانی که اداره امور مملکت بدست او آمد شروع به اصلاحات نموده خرابی بیشتر بعمل ماله بود برای مردم دانا و هوشیار اقدامات او در عمل اصلاح فتح بابی گشته طالب و خواهان اساس جدید گشته و امیدواری پیدا کرد که میتوان برای آتیه مملکت فکری متین نمود و بایه آنرا که از دیر زمانی متزلزل و دستخوش هواهای نفسانی و اغراض شخصی است روی اساس محکمی قرارداد روشنائی ضعیفی که از زمان امیر کبیر مردم را بسوی تمدن و تجدد امروزی هدایت مینمود قوت گرفت و نوشتجات ملکم و پندیات سید جمال الدین مجدداً بمجرک خوبی برای بیداری عموم شد و از آنوقت کم کم مردم محرمانه با امین السلطان شروع با اعتراضات نمودند .

این آدم نکته سنج بسی چیزها که حال مردم فهمیده اند و پی برده اند در آن اوان بی خبری میدانسته ارتباط کامل و دوستی ایشان با سید جمال الدین و مرحوم حاج شیخ هادی نجم آبادی و آقای طباطبائی سلیقه و خیالات ایشان را معرف خوبی است قسمت او اخردوره ناصر الدین شاه و تمام مدت سلطنت مظفر الدین شاه در دربار دولت غیر از کشمکش این شخص با امین السلطان و سایر درباریان خائن چیز دیگر نبوده عداوت آنها سر همین اختلاف مسلک و عقیده بوده است و آنها تقلید ادارات امور دولتی یعنی عمومی را برای این میخواستند که دزدی و غارت نمایند برخلاف امین الدوله که صداقت و امانت و اداره و اجرای يك قانون ظلم براندازی را آرزو مینموده .

درباریان آن زمان تنها عیبی که از این شخص میگرفتند این بوده که قوهٔ فعالیه و مجریه ندارد . برخلاف امین السلطان که ولو غلط کاری را به یک نحو میگذرانیده البته عقلا میدانند که آدم مآل اندیش و بیش بین نسنجیده و نفهمیده اقدام بامری نخواهد نمود و البته این تعمق و بیش بینی محتاج بوقت است و موجب تأخیر آتی امور .

مرحوم امین الدوله خط را خیلی خوب مینوشت و سبک مخصوصی در تحریر طبعهٔ ایجاد نموده بود که امروز خیلی اشخاص آن شیوه را اتخاذ نموده و بآن سبک مینویسند ولی مطلب نویسی و رویهٔ انشاء آن مرحوم اهمیتش بیشتر از اسلوب خط او است .

مطلب را خیلی مختصر و زبان دار و خوش مضمون بمداول خیر الکلام قل و دلّ با کنایات واضحترا از زبان تحریر میفرمود .

اگر شخص ادیبی بنوشتجات او غرور رسیدگی نماید صنایع جدیده بدیعیه کشف و پیدا خواهد نمود باری امین الدوله در سال ۱۲۶۰ متولد و در سنه ۱۳۲۲ از دنیا رحلت فرمود یک پسر و دودختر بیادگار گذارد پسرش امین الدوله حالیه حاوی مسائل تاریخی است که در جلد پنجم این تاریخ خواهد آمد انشاء الله تعالی .

فصل

یادداشت جلد اول

درایران همیشه معمول و مرسوم بوده که ارباب حل و عقد و صاحبان مسند نسبت بصدر اعظم و شخص اول مملکت دو قسمت میشدند (فرقهٔ له و فرقهٔ علیه) جمعی با او دوست و باب مراده را مفتوح رای پیشرفت مقاصد شخصیه هم خود را صرف تملق گفتن از شخص صدارت مینمودند . برخی دیگر ازین مجاز گوئی و تمجیدات بيموقع فارغ بوده تملق بیجا از صدارت نمیکفتند بلکه معایب و مفاسد کار او را هم در مواقع مقتضیه اظهار میداشتند .

هنگامی که نوبت صدارت بمیرزا علی اصغر خان امین السلطان رسید این مسئله را ملتفت شده خواست تا محبوب القلوب عامه گردد و جذب و جلب نفوس همه را بطرف خود نماید با همه کس بطور تدلیس اظهار دوستی و هم مشرب میگرد در نزد متصوفه اظهار درویشی مینمود با طبیعی دهری بود با علماء تدلیس میکرد و حسن عقیدت بخرج میداد متملقین را هم اطراف خود داشت لقمه نانسی هم نزد آنها می انداخت تا آنکه در دورهٔ سلطنت مظفر الدین شاه از صدارت مستعفی و در بلدهٔ قم مقیم گردید .

صدارت ایران چندی در بالای سر فرمانفرما و مخبر الدوله و امین الدوله در گردش بود لیکن شاهزادهٔ فرمانفرما که قابلیت این شغل را داشت بعشق سپهسالاری و اسباب دیگر که بعد از این خواهد آمد آنرا از خود دور کرد مخبر الدوله از عهدهٔ این منصب بزرگ و شغل سترک بر نیامده امین الدوله هم خواست مقاصد خود را یکباره بظهور رساند که صدا ها بلند شد بمظفر الدین شاه عرضه داشتند که امین الدوله طالب و مایل به جمهوریت است بالاخره امین الدوله از صدارت ایران معزول و دیگر باره

امین السلطان از قم احضار و برمسند صدارتش برقرار کردند اگرچه شاهزاده فرمانفرما نهایت سعی را در خصوص امین السلطان کرده بود اعمال و ثبات او را مسجل کرد و غالب علما هم نوشتند جز مرحوم حاج شیخ هادی و آقای طباطبائی دیگر همگی رقم صفر او را کشیدند لکن آقای طباطبائی فرمود من چون با امین الدوله دوستم و امین السلطان دشمن لذا چیزی در این باب ننویسم و انگهی تا جناب میرزای آشتیانی چیزی مرقوم نفرمایند من نخواهم نوشت شاهزاده فرمانفرما نوشته جناب میرزا را هم صادر کرد و با مبلغ ششصد تومان بروایتی با هزار و ششصد تومان مجدداً وارد بر آقای طباطبائی شده حضرتش بکلی از نوشتن امتناع فرموده و پول را هم رد نمود از جنابش شنیدم که شاهزاده فرمانفرما گفته بود حالا که نمیتوانید ننویسید دیگر پول را چرا رد میفرمائید جواب داد که این پول سحت و نجس است این جور پول را نمیخواهم عجب این است که با اینکه آقای طباطبائی این همراهی را از امین السلطان کرد و محمد حسین بیگ آدم او را که از طرف امین الملک برادر میرزا علی اصغر خان امین السلطان کاغذی برده بود دم اندرون مظفرالدین شاه داده بود که اگر امین الدوله را عزل نکنی تو را میکشیم و او را شناخته بودند پناه بهر کس برده بود او را پناه ندادند تا اینکه آمد بخانه آقای طباطبائی پناه آورد آن جناب او را پناه داد و با اینکه مظفرالدین شاه دستخط سخت صادر کرده بود او را نفی کنند از او نگهداری کرد و تا آمدن امین السلطان از قم او را داشت و او را با خود برد و به امین السلطان سپرد و فرمود اگر این شخص گیر افتاده بود خانواده تو و برادرت را تمام میکردند امین السلطان نه از آقای طباطبائی همراهی کرد و نه از آن بیچاره محمد حسین بیگ بلی فقط ماهی ده تومان مواجب به محمد حسین بیگ میداد و او را از خود مطرود نمود (من اعان ظالمًا سلطه الله علیه).

یکی از موثقین گوید که شبی از شبها در نیاوران در چادر شاهزاده موثق الدوله خوابیده بودم که شاهزاده فرمانفرما با یک نفر نوکر وارد چادر شد آدمش بقیچه بردوش زمین گذارده و در آن بقیچه ده هزار تومان اسکناس و پول طلا بود که برای موثق الدوله آورده بود که قول از او بگیرد در مسئله نفی امین السلطان و اجرای حکم علماء لکن موثق الدوله پول را قبول نکرد و رد نمود ولی قول داد که اقدام برضد هم نکند و این مسئله هم بجرمانه بماند پس از آنکه از او مأیوس شد و از آنکه آن جا خوابیده بود مطمئن گردید از چادر خارج شد.

سرتخدا که عارف سالک بکس نگفت در حیرتم که باده فروش از کجا شنید

کما تبطنه تظهره الايام

اگر چه نگارنده را عقیده این است که شاهزاده فرمانفرما خوب اقدامی کرد و شاهزاده موثق الدوله بد کرد که همراهی از این عمل نیک نکرد لیکن چون موثق الدوله در آن زمان امین و معتمد مظفرالدین شاه اگر این پول را قبول کرده بود هر آینه خیانتی بود که با آقای خود کرده بود و من نگارنده با اینکه موثق الدوله را کاملاً نمی شناسم و با او مجالست نکرده لکن او را ازین جهت تبریک میگویم راستی کارهای خوب از این شاهزاده شنیده ام که در تاریخ نوشته ام و خواهد آمد . باری زحمات و مقدمات شاهزاده فرمانفرما که اصلاح دربار را منتج بود مثر و مفید نیفتاد اگر چه بیفایده هم نبود

رونق نخستین را شکست و آن عظمت میرزا علی اصغر خان رخت بر بست و فی الجمله خرق موهومات شد از آن جله و همی در دماغ ها بود که همواره کرورها و مبالغ بیشمار در خزانه موجود است و نقدی ناصرالدین شاه را هیچ پادشاهی ندارد از خورد کردن فرمانفرما صندلی های طلا و اوانی ذهب و فضه را این پرده موهوم پاره و این سحر باطل و طلسم شکسته شد و دیگر کار ها که در موقع خود خواهد آمد.

خلاصه امین السلطان باز برمسند صدارت ایران متمکن و این دفعه چون دربار ایران را بخود محتاج دید و دانست که از رجال درباری کسی نیست که بتواند تقلد امور جمهور را بنماید لذا مغرورانه

امین السلطان

با عامه علمای اعلام و رجال کرام و شاهزادگان عظام و اشراف و کسبه بنای بدسلوکی را گذارده اشخاصی هم که همیشه حاشیه نشین مجلس او بودند در خلوت و جلوت خودشانرا محرم میدانستند و امور معیشتشان از عطایای او میکشدت دیدند در مزاج صدراعظم تغییر کای پیدا شد آن سبب شکست و آن پیمانه ریخت لغا در هر مجلس و محفلی بنای بد گوئی را گذاردند در این اثناء اسباب مسافرت مظفرالدین شاه را بفرنگستان فراهم آورد و بهانه بدست زنود افتاد به آقایان علماء اعلام رسانیدند که امین السلطان دولت را مقروض کرد و شاه را بفرنگ برد از يك طرف متوالیاً نوشتجات برای علمای عتبات فرستادند از يك سمت محرك علمای طهران شدند بالاخره ورقه تكفیر امین السلطان در اسلامبول عکس انداخته باطراف فرستاده شد اگرچه بعضی غلطها در آن ورقه امر را برفضلا مشتبّه کرد لکن توهین بزرگی و لطمه سختی بر امین السلطان وارد آمد.

در طهران آقا سیدعلی اکبر مجتهد تفرشی و آقای طباطبائی و امام جمعه و آقامیرزا ابوالقاسم طباطبائی و چند نفر دیگر از علماء و عده از رجال دولت مجلسی تشکیل داده همگی متحد و متفق شدند و بر طبق اتحاد خود لایحه نوشتند و قسم یاد کردند که هر کدامی در عزل امین السلطان بقدر میسر اقدام کنند و او را از صدر بذیل آورند بعد از مراجعت امین السلطان از فرنگستان اقبال الدوله کاشانی که قبل از وقت عکسی از روی آن ورقه برداشته بود و آن عکس را بامین السلطان ارائه داد در نزد آقایان متعذر شده که کیف نوشتجات خود را در راه حضرت عبدالعظیم (ع) مفقود کرده شخصی آنرا یافته پس از چند روزی بمن رد کرد و در این چند روز عکس آن ورقه را برداشته اند. خلاصه امین السلطان فوراً پانصد تومان برای آقا سیدعلی اکبر تفرشی فرستاد و او را با خود دوست و همراه نمود میانه سایرین هم نفاق انداخت رجال دربار هم که با آقایان همراه بودند هر يك را بطرفی تبعید و نفی کرد بیچاره حکیم الملک را که طیب و ندیم و وزیر دربار و جله الملک بود بحکومت رشت مجبور نمود پس از ورود برشت چیزی نگذشت که غفله بمرک مفاجاة و یا اثرسم از دنیا در گذشت یکی از نوکر های خاص او و یکی از دوستان او که لقب مستشاری داشت نیز در همان ایام مردن حکیم الملک بهمان مرض و همان علائم و آثار از دنیا در گذشتند از این رو میتوان گفت حکیم الملک مسموم گردید این شد که متحدین و متفقین از ترس یا با امین السلطان دوست و همراه شدند و یا از خوف اظهار مخالفت نمیکردند فقط آقای طباطبائی پادار و بر عهد خویش استوار ماند.

گر سرم میرود از عهد تو سر باز نه پیچم تا بگویند پس از من که بسر برد و قارا

جناب معظم در هر مجلس و محفل علناً از امین السلطان بدگوئی میفرمود تا اینکه شیخ فضل الله نوری از سفر مکه معظمه معاودت به طهران نمود چون در این سفر مکه تغییر مسلک داده و بطریق اعیانیت سلوک کرده بود با قرض گرافی وارد شده مبلغ دوازده هزار تومان برای اداء دیونش از امین السلطان درخواست نمود او هم از دادن این مبلغ امتناع نمود پیغام داد که ادای این مبلغ این ایام در قوه من نیست در مجلس خود هم گفت بیک نفر آخوند مازندرانی دوازده هزار تومان دادن از طریق اقتصاد خارج است حاج شیخ فضل الله که این سلوک صدراعظم را باخود تازه دید دانست که امین السلطان تغییر مسلک و عادت داده است و ملاحظه پیش را ندارد لذا با آقای طباطبائی متحد گشت و مجالسی تشکیل داد هر هفته در یک شب در خانه یکی از آقایان اجتماعی داشتند.

شاهزاده عین الدوله حاکم طهران و اقبال الدوله و سلطان علی خان وزیر ارفع و چند نفر دیگر هم از رجال دولت را باخود همراه نمودند باز نوشتجات بعلما عتبات و سایر بلاد ایران نوشتند و بتوسط رسائل مدد خواستند نگذشت مدتی که از عتبات و سایر بلدان عرایض و لوایح متوالیه بمظفرالدین شاه رسید که میرزا علی اصغر خان امین السلطان خائن دولت و دشمن ملت است امین السلطان يك دفعه ملتفت شد که عنقریب رشته کارش از هم گسیخته و شیرازه زندگانش قطع خواهد شد لذا بحکام ولایات و دوستانش که در شهرهای ایران بودند اشاره کرد که از آقایان و علمای حوزه حکومت خود رضایت نامه گرفته و بفرستند حاکم فارس از جناب آقامیرزا ابراهیم مجتهد شیراز خواهش نمود که شرحی از رفتار حکومت و رضایت از صدراعظم و دیانت او و رضامندی اهالی فارس از او و اهتمام

مشارالیه در انجام امور عامه و و.و.و. بنویسد آقا میرزا ابراهیم جواب داد که علمای عتبات و طهران او را بد دانسته و بر علیه او اقدام کرده اند من چگونه برخلاف آنها چیزی بنویسم بالاخره بین حاکم و علماء فارس برای این مسئله کدورت واقع شد در اصفهان آقای نجفی همین جواب را به ظل السلطان داد و همان نتیجه را حاصل بخشید تا منجر شد به آمدن حاج آقا نورالله برادر آقای نجفی بطهران و ورود حاج آقا نورالله بطهران مستمسکی بدست آقایان آمد و اجتماعاتشان علنی شد حکومت تبریز هم همین جواب را از علمای تبریز شنید و نتیجه جز کدورت نبخشید چندی نگذشت که عموم علمای ایران سرأ و چهارأ با امین السلطان عداوت ورزیده دشمنی خود را اعلام دادند رفته رفته عرایض را بشاه رسانیدند اعلیحضرت مظفرالدین شاه در این خصوص با رجال دربار خود مشاورت نمود و فرمود من از عزل امین السلطان امتناعی ندارم جز اینکه گمان میکنم این عزل باعث انقلاب و اختلال ادارات گردد شاهزاده عین الدوله و برادرش سپهسالار قول و اطمینان و بر طبقش نوشته دادند که ادارات را بخوبی نگاه دارند .

بالاخره میرزا علی اصغر خان معزول و عین الدوله بوزارت عظمی منصوب و طولی نکشید که صدراعظم بلکه اتابک اعظم گردید .

(در ایران شغل صدراعظمی بهترین مشاغل و لقب اتابک اعظمی بالاترین القاب است) .

عین الدوله در ابتدای امر هواخواهان حریت را امیدواری داد . روزنامه حبل المتین را که تا آن زمان ورودش بخت ایران ممنوع بود اجازه ورود داد میرزا سید حسن برادر مؤید الاسلام را که در محبس مبارک آباد بود مرخص نمود شیخ یحیی کاشانی که امروز نویسنده روزنامه مجلس است و آروز بگناه مقالات روزنامه حبل المتین مأخوذ شده بود و در اردیبل محبوس بود از حبس خلاصی یافت لکن در همان اردیبل متوقف بود چه استطاعت آمدن بطهران در او نبود و گناهی جز بیداری ایرانیان و ترویج از معارف نداشت و ما حالات این اشخاص محترم را در اصل تاریخ مشروحاً درج نموده ایم .

باری عین الدوله صندوق مالیه را ترتیب داد و خرابی دربار را خواست اصلاح کند لکن جهالت و استبداد و تکبر این شاهزاده کار را خرابتر نمود با حاج شیخ فضل الله متجد گردیده امورات شرعی و عرفی بلکه مملکتی را راجع بمعکمه شیخ نوری کرد تا آنکه کار شیخ بالا گرفت و کارهای عمده را صورت و انجام میداد . حکومت بعض از ولایات عمده بر حسب مشورت و تصویب شیخ نوری معین و برقرار میشد مانند شوکت الملك حاکم قاینات که شیخ نوری سی هزار تومان از او تعارف گرفت و از عین الدوله خواهش نمود که حکومت قاینات و ارثیه برادرش مرحوم شوکت الملك را باو واگذار و تفویض نماید فوراً تمنای او باجابت مقرون شد شیخ نوری شوکت الملك جدید را بخانه خود دعوت نمود بپناه آنکه او را از عزای برادرش بیرون آورد او را با خود بحمام سرخانه برده او را سر و کیسه کرده و حنائی بدستش مالید او هم حواله سی هزار تومان در مسلخ حمام تقدیم شیخ نمود چه بابت فروش قاینات و چه بابت ارثیه برادرش و چه بابت حق الحکومه و بهمین میزان تقدیمی هم برای عین الدوله گرفته شد اگرچه از بول حشمت الملك ناسخ بزودی صادر شد لکن عین الدوله پاسخ نداد .

اما آقای طباطبائی مسلک خود را که همه وقت با صدور ابرار داشت تجدید و تغییر نمود و با عین الدوله هم مراوده نکرد و از کسی نزد او توسط و شفاعتی نمیکرد آقای بهبهانی بواسطه دوستی با امین السلطان باطناً از صدارت عین الدوله راضی نبود ولی علانیه مخالفت هم ننمود تا اینکه در واقعه ازوقایع برحسب لزوم آقا سید علاءالدین اعتماد الاسلام داماد آقای بهبهانی رفت نزد عین الدوله و خواست که با او بطریق نجوی مذاکره نماید عین الدوله گفت هر مطلبی که دارید آشکارا مذاکره کنید من با احدی بطریق نجوای صحبت نمیکنم. اعتماد الاسلام که اینگونه سلوک را دید خدمت آقای بهبهانی شکایت برد و آنقدر گفت تا آقای بهبهانی جداً اظهار رنجش نمود.

در این اثناء هواخواهان امین السلطان که همه وقت در مقام مستمسکی بودند که اختلالی در مملکت اندازند بتحریر بعضی احداث نفاقی کردند بین طلاب مدرسه صدور و طلاب مدرسه محمدیه. طلاب مدرسه محمدیه واقع در بازار طهران مستظهر به آقا سید علی اکبر تفرشی و آقا زاده ایشان بودند که آقا زاده طالب بود مدرسه محمدیه را به اداره پدرش در آورد. طلاب مدرسه صدر معتمد به امام جمعه بودند چه امام جمعه رئیس آن مدرسه شیخ زین الدین را تسخیر کرده و در اداره خود آورده بود (نزاع برای مدرسه محمدیه راجع بموقوفه آن بود چه مدرسه بدون موقوفه جز ریاست بر طلاب آن دیگر فایده ندارد).

رفته رفته کار تشاجر و تنازع بالا گرفت يك زد و خورد مختصری بین طلاب واقع شد چون اول ریاست عین الدوله بود و مشاغل عمده در پیش داشت اعتنائی باین واقعه نکرد لکن مؤسسين فتنه ساکت نشده آتش فتنه را دامن میزدند، سادات قمی از يك طرف حمایت میکردند امیرخان (۱) سردار و احتشام الدوله پسر حسام الملك هم از طرف مقابل تقویت مینمودند، از طرف سالار الدوله و شعاع السلطنه هم باطناً از آقایان همراهی میشد، رکن الدوله هم برای آقایان محرک پولی میفرستاد، هواخواهان امین السلطان هم که در کار بودند تا آنکه طلاب مدرسه صدر بتحریر شیخ زین الدین زنجان و امام جمعه مفاصه ریختند به مدرسه آصفیه که واقعه در نزدیکی مدرسه صدر بود برای اینکه طلاب آن مدرسه را خارج کرده و آن مدرسه را بتصرف خود در آورند، طلاب مدرسه محمدیه به همراهی جناب معتمد الاسلام (۲) رشتی و عده از دوستان مشارالیه در مقام حمایت از طلاب مدرسه آصفیه برآمده و نزاع مفصلی احداث شد عده زخمی و جمعی سرویای شکسته بزمین افتادند با اینکه سادات قمی بحمايت طلاب مدرسه صدر رسیدند عاقبت غلبه حزب جناب معتمد الاسلام را نصیب شده طلاب مدرسه صدور سادات قمی بهزیمت رفتند آنچه از آنها در مرع که ماند همان افتاده ها و زخیمها بود که قوه فرار در آنها نبود.

-
- (۱) مراد امیر اعظم است چون این جوان مرد را با عقلا و اصلاح خواهان متحد بود از اول تا بآخر در خدمت بوطن و ملت و استقلال مملکت سعی و جاهد لذا ما شرح زندگانی ایشان را در آخر این مقدمه درج خواهیم نمود که معلوم شود این رادمرد از اقران و امثال احتشام الدوله نیست.
- (۲) جناب معتمد الاسلام از مجاهدین و اشخاص با علم و ملت دوست و از اول تا بآخر در این مقصود مقدس ثابت و برقرار و شرح حالات و مقاصد ایشان در تاریخ خواهد آمد.

حکومت طهران در مقام گرفتاری طرفین برآمد جناب معتمد الاسلام با جمعی دیگر پناه بخانه آقای بهبهانی آورد، آقای بهبهانی از معتمد الاسلام نگهداری و سایرین را جواب داد، آقا شیخ علی اصغر سیستانی که از همه جا بیچاره ماند پناه بزاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم (ع) برد ولی بیچاره را در همانجا حبس کردند و خدام آستانه حضرتی هم بملاحظه عین الدوله از او دستگیری نکردند.

باری طلاب مدرسه چون دیدند آقای بهبهانی از معتمد الاسلام همراهی فرمود لذا از آقا مکدر شده امام جمعه هم که مدتها در فکر بود انتقام پدرش را از آقای بهبهانی بگیرد چنانچه در تاریخ مذکور است محرك طلاب شده که اگر آقای بهبهانی را بنزد شاهزاده عین الدوله در باره شما لطف خواهد فرمود و هریک از شما صاحب صد الی دویست تومان مستماری خواهید شد.

این بود که در یکی از لیالی که آقای بهبهانی از خانه شیخ فضل الله مراجعت مینمود جوانان طلاب از مدرسه بیرون ریخته و دم بازار محاذی مدرسه دارالشفاء دست بچوب و قندار بطرف آقای بهبهانی حمله آوردند اگرچه بشخص آقا جسارتی نشد لیکن قاطر آقا دیوانه وار بحرکت درآمد و آقا را فوراً بخانه دسانید فردای

شیخ فضل الله نوری و آقا سید عبدالله بهبهانی

آنشب واقعه را به عین الدوله را بورت دادند باینکه جسارتی بزرگ و خسارتی سترک وارد آمده بود عین الدوله بروی خود نیاورده بمساعه و ماطله گذاراند تا اینکه از طرف آقای آقا سید علی اکبر تفرشی وبستگان آقا رسماً شکایت کردند و مجازات مقصرین را درخواست نمودند عین الدوله پس از گرفتن عهد و نوشته که آقایان شفاعت و توسط نکنند حکم بگرفتاری مقصرین داد چهارده نفر از طلاب را مأخوذ داشتند که اسامی ایشان از قرار ذیل است :

اسامی مأخوذین

(آقا شیخ احمد خراسانی) (آقا شیخ علی اکبر اشتهاردی) (آقا شیخ بابا اشتهاردی) (آقا شیخ اسمعیل رشتی) (حاج میرزا آقا همدانی) (آقا شیخ عبدالحسین همدانی) (آقا شیخ جعفر تنکابنی) (آقا سید حسین قمی) (آقا یدالله قمی) (آقا سید تقی قمی) (آقا شیخ علی خمای رشتی) (آقا

سید عزیزالله روضه‌خوان قمی) (آقا سیدعلی قمی برادر حاج آقا جعفر) (آقا شیخ ابوطالب قمی).
(نخفی نماند که عده مأخوذین سیزده نفر بود چون این عدد نحس بود لذا يك نفر هم از اشخاص
بی گناه گرفته و بآنها ضمیمه کردند که عدد میمون باشد).

حضرات مزبور را شب شنبه یازدهم ماه رجب ۱۳۲۱ گرفتار و در اداره نظمیہ در زیر زنجیر و کند
محبوس داشتند. روز سه شنبه ۱۴ رجب ۱۳۲۱ دوساعت بغروب مانده حضرات را در گاری ریخته پانصد
سوار از سوارهای کشیکخانه باشمشرهای برنده و تفنگهای زننده اطراف گاری را احاطه کرده بانهایت
خفت و خواری درحالتی که تقریباً بیست هزار نفر تماشاچی اطراف خیابانها نظاره میکردند آنها را از
خیابان جلیل آباد و خیابان ناصری از جلو عمارت بهارستان از دروازه خارج و در اردوی امیر بهادر که
پشت دروازه طهران تشکیل یافته بود وارد نمودند شب چهارشنبه پانزدهم آنها را در آنجا نگاه
داشتند چه امیر بهادر بسالار اعظم گفته بود که شب چهارشنبه وانگهی شب نیمه رجب میمون نیست
که با سید طرف شوند و در میان این مقصرین بعضی از سادات میباشند.

(در این مقام رشته تاریخ را قطع نموده بجمله معترضه پس از آن شروع می کنیم بجائی که سخن
را از آنجا قطع نموده). پس از آنکه جناب آقا سید عبدالله بهبهانی ملتفت شد که راستی طلاب را
نفی بلد کردند لذا در مقام شفاعت برآمده برای عین الدوله پیغام فرستاد که من از لطف حضرت والا
متشکر شدم ولی خواهش دارم حضرات طلاب را مرخص فرمائید چه من آنها را معفو داشته و بیش
از این راضی بصدمة آنها نمیباشم. عین الدوله جواب داد که من نه برای خاطر آقا این جماعت را تبعید
کرده تا جنابش از من ممنون و متشکر باشد بلکه سیاست ملکی و نظم مملکتی مقتضی گردید که این
جماعت را مأخوذ دارند بعد از اینهم اگر طلاب خلاقی را مرتکب شوند گرفتار خواهند شد دیگر
آنکه حکومت از طرف جناب آقا منصوب نشده است که مطیع میل آقا باشد هر کس را بخواهند
گرفتار و هروقت خلاصی آنانرا بخواهند آزاد باشند این پیغام هم بر کسورت باطنی آقا افزود.

باری در شب پنجشنبه ۱۶ دورشته زنجیر آوردند با چهارده قاطر هفت نفر از طلاب را در يك زنجیر
سوار هفت قاطر و هفت نفر دیگر را در يك زنجیر سوار هفت قاطر نمودند، چهل نفر از سوارهای کشیکخانه
را مأمور کردند که حضرات را ببرند تا اردبیل چون حضرات را میبایست بدروازه قزوین برسانند
که از آنجا بخط مستقیم و شارع عام میرسند.

دم دروازه بهجت آباد که رسیدند بیست نفر از سوارها برگشته رفتند نزد سالار که اگر این
مقصرین مسلمان میباشند که با ما هم مذهب اند و نمیتوان اینطور سلوک کردن و اگر مسلمان نیستند که
آنها را در همین جا بکشید که اینطور بردن آنها تا در يك فرسخی تلف میشوند سالار اعظم گفت
شما مأمور دولت میباشید به مأموریت خود رفتار کنید هر جا که افتادند آنها را زیر خاک پنهان کنید.
بدین منوال آنها را بردند بهر آباد يك فرسنگی طهران از آنجا حضرات را از بیراهه میبردند
که موجب هیجان عامه نشود.

در هر منزلی که آنها را وارد میکردند باباخان قرجه داغی که رئیس سوارها بود کدخدای ده را
احضار میکرد و میگفت این زنجیر دولت و این مقصرین دولتی است مال بدهید سیورسات بدهید کدخدا!

هم پولی بمنوان تعارف بر عده نفوس هر ده تقسیم میکرد و میگرفت قدری را خود بر میداشت قدری هم بر رئیس سواران میداد (۱)

مردم می گفتند این جماعت از سادات و ارباب عایم میباشد این نوع سلوک با آنها خدا را خوش نیاید جواب می گفتند اینها از طایفه بایته و ارامنه میباشد که باین لباس درآمده اند (۲) مجلاً

(۱) شاید در مآخوژی و دفتر آن دهم مرسوم شده و هر سال بگیرند چنانچه در دهات کرمان هنوز پول چوب حاکم و پول بی ادبی که در چند سال قبل اتفاق افتاده است میگیرند اگر چه علاءالملک در زمان حکومت خود پول چوب را موقوف کرد چنانچه نقل کنند زمانی که علاءالملک بطرف بلوچستان مسافرت کرد در منزل اول که ماهان است حاکم ماهان عرض کرد قبض پول چوب را مرحمت فرمائید پول هم حاضر است علاءالملک استعلا از کیفیت کرد مذکور داشت در سابق که حاکم میرفت به بلوچستان آنچه چوب برای سیاست و زدن مقصر لازم بوده است از ماهان میگرفت و مال هم که آنها را حمل کند نیز بر مردم حواله میدادند یکی از حکام برای سهولت و همراهی از رعایا این چوب را تبدیل و تسعیر نموده در سال دوست تومان مثلاً پول چوب را میگرفت و قبض میداد حاکم هم از خود میداد بعد بر مرور ایام بر رعایای ماهان توزیع مینمود حالاهم من پول را حاضر کرده ام قبض بدهید تا پول را داده بعد از رعایا میگیرم علاءالملک این بهعت را موقوف و نسخ نمود .

اما پول بی ادبی آن بود که روزی يك نفر از کدخدایان یکی از دهات در نزد حاکم نشسته بود غفله بادی از او صادر شده است حاکم حکم کرده بود که ریش سفید کدخدا را ببرند کدخدا ریش خود را ببلغ هفتاد یا هشتاد تومان خریده پس از آن سال دیگر این مبلغ را از رعایای ده گرفته و این مبلغ باسم پول بی ادبی هر سال از آن ده گرفته میشود یعنی تحمیل بر رعایا میشود اگر کسی دفتر تا دو سال سابق کرمان را ملاحظه نماید بسیاری از این امور را خواهد دید این است که صد و خورده مالیات کرمان امروز از چهل و صد هزار تجاوز کرده است یعنی حاکم کرمان بچهار صد قانع نخواهد شد مگر آنکه خداوند توفیق باولیاء امور عنایت فرماید و زودتر تعدیل مالیات را بفراواند تا فقراء راحت و آسوده شوند و نیز مخفی نباشد که تمام خدمات و تحمیلات بر فقراء و زارعین و کسبه است اغنیاء و علماء و خوانین و ملاکین راحت و آسوده اند ضرر بر بیچاره ها و عجزها است .

(۲) در ایران همه وقت معمول بوده است که هرگاه شخصی مغبوض دولت میشد و پادشاه از ملامت خاصه و هیجان عامه میانداشید که او را تلف نماید او را نسبت میدادند بدین و مذهبی که منفور نزد سلطان آن زمان بوده مثلاً قبل از صفویه مغبوض را نسبت بتشیع میدادند در زمان صفویه برعکس یا منسوب بملاحده میدانستند در زمان فتحعلیشاه بسیاری از مردم و مسلمانان را بگناه تصوف تلف نمودند در زمان محمدشاه و ناصرالدین شاه و مظفرالدین شاه نسبت بیاییت میدادند در زمان محمدعلیشاه مردم را بگناه مشروطه خواهی میگرفتند زمانی هم بگناه استبداد مأخوذ میشوند امیدوارم که چشم ما بظهور حق و دائر شدن قانون روشن گردد که دیگر اتهام و اغراض شخصیه باحدی صدمه نزند . آه از اتهام و جهالت که چه بسیار خونهای مقدس را ریخت و بچه اندازه اطفال را یتیم و خانه ها را خراب نمود در واقع اسلام و مسلمانان را ضعیف نکرد جز همین اعمال و اغراض شخصیه و تخلف از عقاید و قوانین اسلامی .

سه ساعت بغروب روز سه شنبه ۲۸ رجب ۱۳۲۱ خبر ورود آنها بزنجان رسید اهالی زنجان به هیجان آمده دکان و سراها را بستند که طلاب و سادات را از چنگ دیوانیان خلاصی دهند لذا مأمورین آنها طلاب را بشهر وارد نکردند در کاروانسرای خرابه که در خارج شهر بود آنها را جادادند .
بابا خان رئیس قزاسوران چون وضع را قسمی دیگر دید شبانه مقصرین را حرکت داد و کمال عجله و شتاب در حرکت سرعت دادند .

حاج میرزا آقا وسید تقی قمی در آن شب سه دفعه از قاطر زمین خورده دست و سرشان شکست تا ظهر روز چهارشنبه ۲۹ دو منزل از زنجان دور شدند و همه جا از بیراهه تاختند و بدین منوال وارد نارین قلعه که در جنب اردبیل است شده پلها را کشیدند و از دو خندق آنها را گذرانیده وارد قلعه کردند و در زندان آنها را جادادند .

حکمی که عین الدوله به سعد السلطنه حاکم آنجا نوشته بود قریب باین مضمون بود چون این جماعت لامذهب و مزدکی میباشد نهایت سختگیری و مراقبت را از آنها داشته باشید . این حکم را باباخان داد به سعد السلطنه و قبض رسید از او گرفت زنجیرهای دولتی را برداشت و مراجعت نمود سعد السلطنه حاکم اردبیل حضرات را سپرد به نایب عبادالله زندانبان اوهم حضرات را در یک زنجیری بست که هر حلقه از آن یکمن بود .

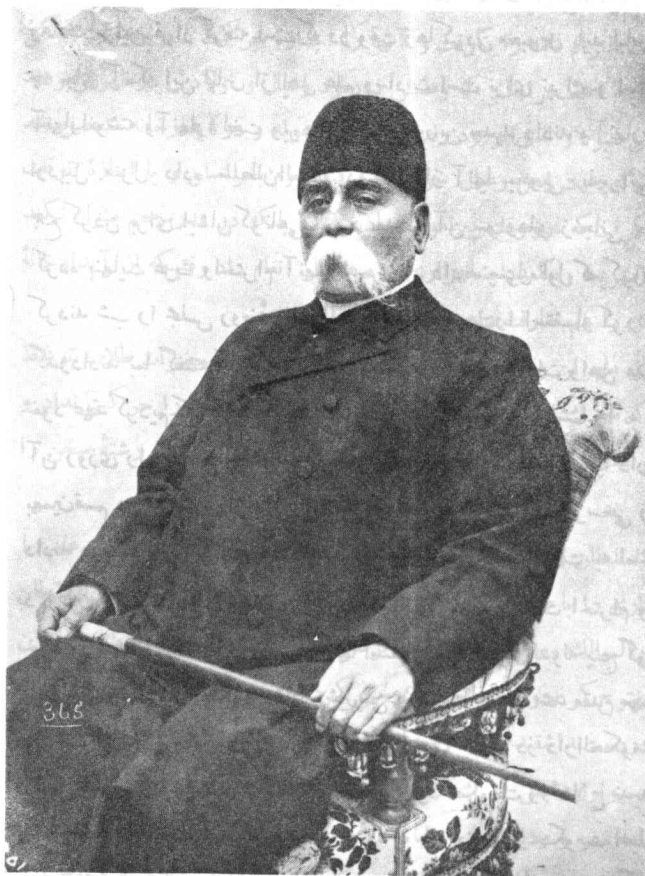
محبس عبارت بود از یک اطاق که طول آن تقریباً پنجاه ذرع و عرض آن پنج ذرع خیلی تاریک و نمناک و عفن و کیف بود شب اول که سه ساعت از شب گذشت نایب عبادالله مزبور بسروقت آنها آمده و یکمن نان و دوسیر پنیر برای چهارده نفر آورد و گفت هفت نفر یک طرف و هفت نفر دیگر طرف مقابل بنشینید که روبروی هم واقع شوید آقایان گمان کردند که به سوری رسیدند یکدفعه دیدند خلیلی را که گند باشد آورده در وسط گذارد پاهای حضرات را در گند کرده سیخ آنرا کشید و آنرا قفل کرد دو عدد اولین هم بآنها داد یکی برای آشامیدن آب و دیگری برای ادرار .

اول صبح عبادالله آمد و در زندان را باز کرده پاهای آنها را از گند در آورد مقداری خاک تبسم خواستند برای نماز در جواب گفت مأمورین شما بما گفتند که شما لامذهب هستید پس چگونه میخواهید نماز بخوانید در جواب گفتند خداوند عالم است حالا ما اسیر تو و خود را مسلمان میدانیم . مشارالیه قدری گریه کرد و رفت نزدیک ظهر هم مقداری نان و پنیر برای آنها آورد .

عبادالله سبحان به سعد السلطنه گفت محبوسین لحاف و لباس ندارند در جواب گفت عمامه ها را زیر سر و عباها را روانداز کنند .

درب زندان کوچک بود که در وقت داخل شدن میباشد خم شوند و داخل شوند بالای در پنجره آهنین نصب کرده بودند بعض اوقات رهایای خارجه و ارامته بتماشای آنها می آمدند و برجال آنها گریه میکردند نان و پول بآنها میدادند بدین حال تا دو ماه بر آنها گذشت بعض اوقات جناب آقا شیخ یحیی کاشانی که در اردبیل محبوس بود ولی در زندان نبود نزد آنها می آمد و معرفی آنان

را نزد مردم مینمود و بآنها احسان میکرد (۱) بواسطهٔ مکاتیب آقاشیخ یحیی و اصلاح خواهان عالم اهالی زنجان بر حاکم زنجان وزیر همایون هجوم آورده که این جماعت طلاب و سادات را که دو ماه قبل از این جا عبور دادند بی تقصیر بودند جناب آقا سید عبدالله آنان را معفو داشته آقای نجفی سفارش آنها را نوشته از دولت خواهش کنید آنها را رها کنند و یا محبس آنها را در زنجان قرار دهند که ما از جهت لباس و غذا از آنها معاونتی کنیم وزیر همایون از آنها توسط نمود در طهران هم از آنها شفاعت کردند سه تلگراف

از شاه و عین الدوله بتوسط وزیر همایون مخایره شده که آنها را روانهٔ زنجان نمایند سعد السلطنه اعتنا نکرد و آنها را از دست نداد تا اینکه چهار نفر سوار قرا سوران بایک تلگراف از طرف وزیر همایون وارد اردبیل شده و حالت محبوسین را دیده بر حال آنها رقت کرده حکم وزیر همایون و تلگراف عین الدوله را ارائه دادند سعد السلطنه گفت تا قبض رسید مرا رد نکنند من محبوسین را رها نکنم در دفعهٔ سوم بیست نفر سوار بریاست جواد بیک یاور از زنجان حرکت و وارد اردبیل شدند لدی الورود رفتند به محبس از پشت

عین الدوله

پنجره تماشا کرده صدای ضجه و گریهٔ آنها بلند شد مردم هم ازدحام کرده فریاد یا علی از آنها

(۱) آقاشیخ یحیی کاشانی امروز نویسندهٔ روزنامهٔ مجلس است در مقام بیداری ایرانیان صدمات و زحمات را بر خود هموار کرد تا اینکه بسبب عداوت امین السلطان او را به اردبیل فرستادند حالات ایشان در تاریخ مشروحاً مذکور است.

بلند شد محبوسین که در زیر گند و زنجیر بودند بخیال افتادند که شاید میخواهند ایشان را بکشند که آقا شیخ یعقوبی کاشانی ملتفت این نکته شده فوراً خود را رسانید به پشت پنجره مزبور و بمحبوسین گفت این جماعت از زنجان آمده اند برای استخلاص شما حالت شما را که دیده اند بی طاقت شده بر مظلومیت شما کریه میکنند و اینک خبر بحکومت رسیده فراشبازی خود را فرستاده است که شما را از زندان خلاص نمایند که در این اثنا فراشبازی رسیده یکی به یکی را تحویل جوادبیک یاور داد و قبض رسید از او گرفت لکن لباس و عبا و عمامه را از آنها گرفتند که رسم و عادت بر این قرار گرفته است که در وقت رها کردن محبوس باید لباس و اسباب او را داد بزندانیان چه جای آنکه این لباس از اهل علم و سادات است برای تبرک و استشفاء لازم میشود خلاصه اسامی آنها را نوشته و آنها را لخت و برهنه تحویل مأمورین جدید دادند و آنها را بردند بشهرخانه سلطان العلماء اردبیل منزل داده سلطان العلماء دوشب از آنها بخوبی پذیرائی نمود از لباس و پول و اعانه جمع کردن برای ایشان کوتاهی نکرد بعد از آن سوارهای زنجان چهارده مال برای آقایان کرایه کرده بنهایت عزت و احترام آنها را حرکت دادند منزل اول که کورین قلعه باشد استقبال از واردین کردند شب را مجلس روضه مفصلی برپا نمودند جهت را استفسار کردند گفتند و قتیکه شمارا از این جا گذردادند بما گفتند که شما لامذهب میباشید ما چمن سادات و اهل علم را هومیان شما دیدیم باخدای خود عهد کردیم که اگر شما لامذهب باشید که ما دیگر روی شما را نه بینیم و اگر بی گناه و مسلمانید آن روزی را که خلاص شدید و بر ما وارد ، ما مجلس روضه را برپا داریم اینک بمعهد خود وفا کردیم بهمین قسم در همه منازل از ایشان استقبال و احترام کردند تا دوفرسخی زنجان که از آنجا خبر بحکومت دادند دوست نفر سوار با هشت عدد درشکه او طوف بحکومت به استقبال آنها رفت مردم زنجان دکانین را بستند علما و طلاب از آنها استقبال نموده بانهایت احترام و اعزاز ورود بر حکومت نمودند خود وزیر همایون تا دم دروازه از آنها استقبال کرد اعتبارالدوله پنج گوسفند در جلو آنها قربانی کرد باین حال وارد دارالحکومه شدند شیرینی و شربت صرف شد مقدم مهمانان را بخوبی تلقی نمودند . در شب اول وزیر همایون آنها را مختیر کرد بین ماندن در دارالحکومه یا رفتن در خانه رشیدالدوله رئیس قشون زنجان بجهاتی چند توقف در نزد حکومت را صلاح ندیدند و رفتند منزل رشیدالدوله علماء و سایر اصناف از ایشان دیدن کرده بعد از چند روز حکومت اعیان شهر را حاضر کرده و گفت این جماعت از طلاب میباشد صلاح نیست در منزل دیوانیان باشند اگر صلاح دانید من وجهی میدهم و شما در شهر منزلی برای ایشان بگیریید هفت نفر از اعیان زنجان متقبل شدند که هر یک دوفتر از آقایان را ببرند منزل خودشان و ایشان را بین خود تقسیم کردند .

پنج ماه بهمین منوال در منزل اعیان بودند وزیر همایون نظر باینکه زودتر ایشان را آسوده و اعیان را از پذیرائی راحت کند متوالیاً با عین الدوله مکاتبه و مخابره مینمود و عین الدوله اجازه خروج آنها را از زنجان نمیداد تا اینکه در غره ماه صفر (۱۳۲۲) وزیر همایون هزار عدد پنجهزاری زرد حاضر نمود و روانه داشت در نزد عین الدوله و نوشت محض سلامتی اعلیحضرت این جماعت را تصدق

فرمائید که بروند به اوطان خود نزد اهل و عیالشان .

جواب وزیر همایون قریب باین مضمون از طرف عین الدوله مخابره شد .

جناب وزیر همایون - ما حضرات طلاب را مرخص ننمودیم بشرط آنکه همه علمای زنجان بنویسند و التزام دهند که حضرات پس از حرکت از زنجان بروند با اوطان اصلی خودشان که دیگر بدار الخلافه طهران نیایند و از خود آنها هم التزام بگیرید بهمین مضمون چه پدر من بمن وصیت کرده است که هر وقت باین طایفه دست یافتی این نوع را از خود دور کن و حتی المقدور آنها را بخود راه مده .

وزیر همایون از حضرات التزام نامه را گرفت و آنها را اجازه حرکت داد حضرات همگی رفتند با اوطان اصلی خود جز شیخ احمد خراسانی که وطنش دور بود و عیال و اولادش در طهران بودند او هم بطور مخفی ورود بطهران نمود و لدی الورود رفت بخانه عین الدوله و در آبدارخانه متحصن شد و گفت یا مخارج راه مرا بدهید که دست اهل و عیال خود را گرفته بروم بخراسان و یا اجازه توقف بدهید عین الدوله از او التزام گرفت که هیچوقت پیرامون فساد نگردد بلکه در مدرسه هم منزل نکند و او را ملقب نمود به اردبیل الشریعه و یکمدهد پنجهزاری زرد هم باو انعام داد و قتیکه از آبدارخانه عین الدوله خارج شد پنجهزاری را هم تعارف داد به آدم اعظام الممالک .

عجب است که همه علمای طهران و بعضی علمای اصفهان در این مدت از حضرات طلاب توسط و شفاعت کردند جز امام جمعه که محرک ایشان بود که بهیچوجه زبان و قلم شفاعت را حرکت نداد و يك كلمه در باره آنها نگفت و معاونتی از آنها ننمود . خلاصه برگردیم به آنجائیکه رشته سخن را قطع کردیم .

عین الدوله وقایع امین السلطان را فراموش کرده مصمم گردید که سطوت و هیبت اهل علم را از میان ببرد لذا طریق بدرفتاری را با علماء پیشنهاد خاطر کرد . دوستان و هواخواهان امین السلطان از قبیل اعتصام السلطنه پسر معیر الممالک و معین حضور و غیره فرصت را غنیمت دانسته با اجزای آقایان باب مراده را بطور محرمانه مفتوح کرده و اظهار اتحاد و دوستی کردند و پیوسته اجزاء آقایان را محرك بودند لیکن بهانه و مستمسکی در دست نداشتند تا آنکه اجزاء انجمن مخفی بجناب آقامیرزا مصطفی آشتیانی رسانیدند که يك صفحه عکس مسیونوز رئیس گمرک در اطاق امین السلطان است که مسیونوز در مجلس بال عکس برداشته در حالتیکه عمامه بسر و ردا بدوش انداخته اگر این صفحه عکس بدست افتد مستمسکی بدست خواهد افتاد . جناب آقامیرزا مصطفی فوراً محمد تقی خان پیشکار امین السلطان را دیده صفحه عکس را بدست آورد و آنرا کپی کرده صفحات عدیده از آن برداشته و در میان مردم منتشر ساخت بهانه و مستمسک بدست آقایان افتاد آقای بهبهانی در بالای منبر و در مجلس درس شایعه را عنوان فرمود طلاب علوم اطراف آقا را گرفته بنای داد و فریاد را گذاردند که این لباس مذهبی ما است اهانت بلباس مذهبی در هیچ مذهب روا نیست . بالجمله این مسئله در مجالس مطرح مذاکره گردید لکن از رؤساء و علماء معدودی با آقای بهبهانی همراهی نکردند . عین الدوله سرگرمی مظفرالدین شاه را بمسافرت فرننگ دیده . لذا شاه را حرکت داده بیهانه معالجه به آب معدنی و چند ماهی مشغول سیرو گشت فرنکستان

بودند آقایان هم بملاحظه نبودن شاه در مملکت مدتی ساکت شده تا اینکه شاه وارد شد. عین الدوله در خیال بود دماغ اعداء خود را بخاک مالیده و تلافی زمان سابق را نماید هم علما را بترساند و هم سزای تجار را که با نوز طرف بودند بدهد که واقعه کرمان و اهانت شاهزاده ظفر السلطنه بجناب حاج میرزا محمد رضای کرمانی و اهانت وزیر اکرم به آقای آقا سید جمال الدین قزوینی و اهانت حاکم سبزوار به یکی از اهل علم پیش آمد حضرت آقای طباطبائی در مسئله کرمان بهیجان آمده در بالای منبر ذکر فرمود آقای بهبهانی و آقای صدر العلماء و سایرین با هم متفق شده در ماه رمضان (۱۳۲۳) عقد اتحاد بین آقایان محکم گردید.

در اوایل ماه مبارک سال مزبور واقعه خرابی عمارت بانک بامر جناب حاج شیخ مرتضی آشتیانی اتفاق افتاد. طوفان انقلاب وزیدن گرفت روز ۳ شنبه ۱۴ ماه شوال (۱۳۲۳) علاء الدوله حاکم تهران چند نفر از تجار و آقا سید هاشم قندی را بیهانه کرانی قند چوب زد روز چهارشنبه یازدهم واقعه مسجد شاه روی داد روز پنجشنبه شانزدهم (۱۳۲۳) مهاجرت اولیه آقایان بزایه مقدسه حضرت عبدالعظیم علیه السلام پیش آمده روز جمعه شانزدهم ذی القعدة (۱۳۲۳) متحصنین زایه مقدسه تا صدور دستخط انعقاد عدالتخانه بطهران معاودت نموده در این اثناء واقعه مشهد و گلوله زدن به گنبد مطهر رضوی علیه الصلوة والسلام و اغتشاش شیراز واقع شد از تمام بلدان و ولایات ایران صدا بلند شد عین الدوله هم بر بی اعتنائی افزود و سخت گیری بیشتر شده در مقام نفی و تبعید آقایان برآمد چنانچه در اصل تاریخ مرقوم شده است. این بود فهرست جلد اول تاریخ.

اشخاصی که باعث بیداری ایرانیان شدند شرح حالات آنان در تاریخ مشروحاً ذکر شده است پس ما بر حسب وعده که سابقاً دادیم این مقدمه تاریخ را ختم میکنیم به اشعار مرحوم میرزا آقا خان کرمانی که شاهزاده فرمانفرما برای عدم مناسبت در زمان سابق از تاریخ سالاریه موضوع نمود و چون در آن اشعار بیان میکند مناسبت زمان ناصر الدین شاه را و از تاریخ نظمی آن مرحوم هم برداشته شده بود و در محبس طرا بزون هم وصیت کرده بود بطبع این اشعار لذا ما آنچه را که دست آوردیم در این آخر مقدمه در فصلی علیحده آنها را درج مینمائیم پس از آن بعون و توفیق خداوندی شروع بطبع و نشر اصل تاریخ میکنیم لکن معذرت خود را بمقاله نثری آن مرحوم که در آخر تاریخ خود نوشته است که این مقاله را هم از آن کتاب برداشته اند تقدیم خوانندگان گرام میداریم (و هذا صورت)

فصل

مقاله مفیده در خاتمه کتاب

بمناسبت اینکه این مختصر تاریخ را حقیر از روی آثار عتیقه و خطوط قدیمه و مکاشفات جوهری مورخین این عصر نگاشته بودم آخر کتاب را نیز بر طرز ترتیب شعرای فرنگستان بیک نتیجه ایویکی نهایت دادم شاید بعضی از ارباب کمال و ادبای فرخنده فال ایران بنده را مورد بحث قرار داده در مقام اعتراض بگویند که این چه اسلوب سخن سرائی و چه طرز شعر و شاعریست که برخلاف جمهور شعرای ایران

از دایرهٔ ادب و معقولیتی که لازمهٔ کاسه‌لیسان مبتصیص است خارج شده طریق مستقیم سلامت را که مدهانه و چاپلوسی باشد کنار نهاده این طور راست و جدی سخن میگوئی (ره چنان رو که ره روان رفتند) جواب عرض میکنم باید درختان را از میوه‌ها شناخت و امور را از نتایج تمیز داد.

در تأثیر و خلافت کلام فصحاء و بلغاء متقدمین ایران سخنی نیست و در آبداری و لطف اشعار ایشان حرفی نمیرود شوخ و شنگی اشعار متأخرین هم (قولی است که جلگی برآندند) ولی باید ملاحظه نمود که تا کنون از آثار ادباء و شعرای ما چه نوع تأثیر بعرضهٔ ظهور رسیده و نهالی که در باغ سخنوری نشاندند چه ثمر بخشیده و تخمی که کشته‌اند چگونه نتیجه داده است آنچه مبالغه و اغراق گفته‌اند نتیجهٔ آن مرکوز ساختن دروغ در طبایع سادهٔ مردم بوده است. آنچه مدح و مدهانه کرده‌اند نتیجهٔ آن تشویق وزراء و ملوک به انواع رذایل و سفاهت شده است. آنچه عرفان و تصوف سروده‌اند ثمری جز تبلی و کسالت حیوانی و تولید گدا و قلندر نداده است. آنچه تنزل کل و بلبل ساخته‌اند نتیجهٔ جز فساد اخلاق جوانان و سوق ایشان بساده و باده نبخشوده است. آنچه هزل و مطایبه پرداخته‌اند فایده جز شیوع فسق و فجور و رواج فحشاء و منکر نکرده است. اگر ما در تاریخ شعرای اسلام و ممدوحین ایشان نظر کنیم خواهیم گفت اشعار و مدایح ابی‌نواس و امثال او بود که خلفای عباسیه را ببطالت شرب قهوات و نوم ضحوات و مفاسد دیگر انداخت. قصاید عنصری و رودکی و فرخی و امثال آنها بود که سامانیان و غزنویان را تباه و منقرض ساخت. عرفان و تصوفات لاهوتی شیخ عراقی و مغربی و امثال ایشان بود که اینهمه گدای لاابالی و تبیل بیعار تولید نمود. مدهانات انوری و ظهیر و رشید و کمال بود که چنان سلاطین ستمکارهٔ نابکار مغرور پدید آورد. ابیات عاشقانهٔ سعدی و همای و امثال ایشان بود که بکلی اخلاق جوانان ایران را فاسد ساخت. هزلیات و مطایبات سوزنی و سنائی و دیگران بود که فسق و فجور را باین درجه رواج داد. اغلاقات منفور خاقانی و امثال او بود که میرزا مهدی خان و صاحب و صاف را بقسفات بیهوده افکند. نفس درازهای صبا و نازک و بندیهای شهاب و کلاه‌جلی علیقلی‌های قآنی است که امروز بکلی حب فضایل و بغض رذایل را از طبایع بزرگان ایران محو ساخته و ایشان را بندالتها و دذائتهای فوق‌العاده انداخت قوله تعالی (والشعراء یبتمهم القاون) شعرای فرنگستان انواع این شعرها را گفته و میگویند ولی چنان شعراعری را در تحت ترتیبات صحیح آورده‌اند و چنان اشعار خود را مطابق منطق ساخته‌اند که جز تنویر افکار و رفع خرافات و بصیر ساختن خواطر و تنبیه غافلین و تربیت سفهاء و تأدیب جاهلین و تشویق نفوس بفضایل و ردع و زجر قلوب از رذایل و عبرت و غیرت و حب وطن و ملت تأثیری دیگر بر اشعار ایشان مترتب نیست. این است معنی ان من الشعر لحکمة بلی نتیجهٔ حقیقی شعر هجیان قلوب و ترقیق نفوس و تشویق عقول و خواطر مردم است اما باید ایشانرا سابق بفضایل و تقوی و اعتدال باشد نه بقبايح و رذایل و امثال آن تنها کسی را که ادبای فرنگ میستایند همان فردوسی طوسی است که اشعار شاهنامهٔ او اگر چه بعضی جاها خالی از مبالغه نیست ولی حب ملیت و جنسیت و شجاعت را تا یکدرجه در طبایع مردم ایران القا میکند و بارهٔ جاها به اصلاح اخلاق نیز میکوشد امیدوارم نتیجهٔ اشعار ناچیزانهٔ بندهٔ حقیر هم عنقریب

درعالم انسانیت معلوم ومشهود افتد و ارباب فصاحت و بلاغت را بعد ازاین از برای اقتضای بشعراى
فرنگستان نمونه واسطوره بدست آید و بدانند آن شعری که در تحت فایده ونتیجه فلسفی نیست از قبیل
لغویات و در شمار خرافات و شمسات خواهد بود . والسلام .

در تأسف بر اوضاع حالیه گوید

همه جای اهریمنان گشته است
دل خود بخون کسان کرده شاد
جگرهای مردم همه خون شده
رعیت ز جورند در پیچ و تاب
که شد خاک ایران ز مردم تهی
گریزند در هند و قفقاز و روم
همی بگذرانند خار و ذلیل
نه هرگز روا می شود کامشان
قناعت نموده ز دنیا بقوت
همه یایمانند در رهگذار
ندارند آن بینوایان امان
برین بیکسان هیچ مأوا نبود
بسرشان یکی اختر شوم گشت
که بخت بد از شهر خویشش نراند
که آواره گیهای اینان ز چیست
که بینی یکی هیبت افزا مزار
نه بینی یکی روح زنده بجای
بماننده گور و بیمارسان
پدیدار از چهره ها سوك و درد
همه پیکران زار و بگداخته
مگر آبروی همه ریخته
تو گوئی یکی را بتن نیست خون
ز سیمای بیدار سوز و گداز
بویرانه بگزیده جا همچو بوم
فسرده همه خونشان در بدن

مگر حال آن ملك برگشته است
گروهی همه بد دل و بد نهاد
مگر جور و بیداد افزون شده
مگر شه گدا گشت و کشور خراب
همانا که شه نیستش آگاهی
همه مردم از دست بیداد شوم
در آنجا بهر کار پست و رذیل
نه کس می بیرسد همی نامشان
همه لرك (۱) و بیچاره ولات ولوت
قتاده بغربت درون خار و زار
بغربت هم از جور شهیندران
مگر خود در ایران زمین جانبود
که پرکنده گشتند در کوه و دشت
بایران یکی نامداری نماسند
الا گر بدانی بخواهی گریست
یکی ره گذر کن بایران دیار
در آن ظلمت آباد و حشت سرای
بهر جا که بینی یکی شارسان
همه رنگها رفته و روی زرد
همه زهره ها کنده و باخته
همه چشمها گود و بگسیخته
کنتف کوژ و گردن شده سرنگون
فرورفته چشمان و بینی دراز
همه مرغ ماتم همه فال شوم
چنو مرده گانند در گور تن

نه آگه ز آزادی و زندگی
مگر گشته ز آباء علوی عقوق
شما ت ابر مردن یکدگر
شب و روز بر حال خود سو گوار
ندانند فریاد رس را که کیست
تنی مانده بر پا و جانی بجای
یکی را بناخن درون کرده نی
بریده شده چون تن بی روان
که هر کو به بیند بسوزد ز خشم
که هر کس بدید آن بر آرد خروش
از این خستگان هر کسی در شگفت
یکی را کشیده به تنگ قجر
که کس با ددو دام ز اینسان نکرد
چو بر آتش تیز بریان شوی
که در آفرینش ز یک گوهرند
دگر عضو ها را نماند قرار
نشايد که نامت نهند آدمی

همه در اسارت و در بندگی
بحرمان جاوید از هر حقوق
ز لذات گیتی ندیده مگر
همه زرد و بیجان و زار و نزار
کسی مالک مال و ناموس نیست
بریده یکی را دودست و دو پای
یکی را بخنجر بیرتده بی
یکی را دودست و دو پای زبان
یکی را بمسمار کننده دو چشم
یکی را ز سر دور کرده دو گوش
یکی را بسفته بتن هر دو کف
یکی را بریده است دژخیم سر
دل و جان انسان بیاید بدرد
سزد گر بر این حال گریان شوی
بنی آدم اعضای یکدیگرند
چه عضوی بدرد آورد روزگار
تو کن محنت دیگران بیهمی

یاد ایام نیکبختی و سعادت روزگار پیشین

همیشه ز تو دور دست بدی
که روم و فرنگ از تو جستی امان
که بودت بهر سوی لشکر کشی
که استنبول بود جای شکار
همه تر کتازت بیونان و روم
که میتاختی تا ختا و ختن
تورا آمد از مصر و از کار تاج
نیشتنند نام تورا بر نگین
که استخر تو بود باغ بهشت
که زرنوشت آباد بودی بشوش
که بودی عروس جهان شهر راز
خرامان بهر سوی بودی بتان

ایا ملک ایران انوشه بزی
خوشا روز گاران فرخ زمان
بسی خرم آن روزگار خوشی
همی یاد بادا از آن روزگار
همه ایلغارت به آباد و بوم
خوشا آنچنان روزگار کهن
زهی عصر و فرخ زمانی که باج
خجسته زمانی که در هندو چین
چه خوش بودی آنروز فرخ سرشت
خوش آنعصر رخشان باناز و نوش
مبارک بد آنعهد فرخنده باز
خوشا روز گاری که در اکبتان

خنك روز خرم چنو روزگار
خوش آنروز فرخنده دلستان
كنم باد آنروز بادار و برد
خوشا آنچنان روز با كيرو دار
نبد هیچكس را همی تاب تو
خوش آنروز گاران سور و سرور
چه خرم بد آنروز بیدرد ورنج
سیاه تو بودی همه کوچ کوچ
ز پنجاب بودی بسودان سیاه
فرونت سواران نیزه گذار
خوش آندم كه خسروز ایران زمین
خوش آنروز خرم كه كاوس کی
خوش آنروز گاران كه اسپندیار
شكسته شد از وی ده ونه سیاه
خوش آنروز میمون كه فرخ زریر
همه ملك یونانیان كرد پست
خوش آنعصر فرخ كه شاه اردشیر
كنونت بتن هیچ نیرو نماند
از آن پهلوان واسب و سلیح
دلیرانت امروز نازك بدن
وزیران كشور منیچك نهاد
امیران جنگی بزخم درشت

كه در بلخ بر یا بدی نوبهار
كه چون گلستان بود زابلستان
كه شاپور طرح نشاپور كرد
كه كشتی بدریات بودی هزار
نشسته بهر جای ستراب تو
كه بد مردم تو دوره صد كرور
كه آكنده بودی زمینت بگنج
ز افغان و لاپچین و كرد و بلوچ
مدی داشت مكدونیا را نگاه
كمان آورانت برون از شمار
همی تاخت تا پیش دریای چین
بسودان و مصراندر افكندی
بر آورد از قوم سیستا دمار
ببند گران بست ده پادشاه
سر شاه اسپرته آورد زیر
بآئینه بگزید جای نشست
همه مردم آتیه كرد اسیر
تو گوئی كه در دشت آهو نماند
نمانده بجا جز فسون و مزیح
نبرد آورانت همه سیمتن
دیران لشكر بت و حور زاد
بیزم و برزم آوریدند پشت

تعزیت و سوگواری ایام گذشته

كجاست آنهمه رسم و آئین و راه
كجاست آنهمه دانش و زور دست
كجاست آن نبرده یلان دلیر
كجاست آنسواران زرین ستام
كجاست آنهمه مردی و زور فر
كجاست آن بزرگی و آندستگاه
كجاست افسر كاویانی درفش
كجاست آن برزم اندران فرو نام

كجاست افسر و گنج و ملك و سپاه
كجاست آن بزرگان خسرو پرست
كه شیر ژیان آوریدند زیر
كه دشمن بدی تیغشانرا نیام
كه گیتی همه داشتی زیر پر
كه سر بر كشیدی ز ماهی بماء
كجاست آنهمه تیغهای بنفش
كجاست آن بیزم اندران كام و جام

کجات آن دلیران روز نبرد
 کجات آن کمین و کمان و کمند
 کجات آن فزونی گنج و سپاه
 کجات آن سواران و میدان و گوی
 کجات آن دلیران و مردانگی
 کجات آن هنرهای بیش از شمار
 کجا شد دل و هوش و آئین تو
 کجا شد برزم آن نکوساز تو
 کجا رفت آن جام گیتی نمای
 کجا رفت آن اختر کاویان
 که اکنون پیستی نیاز آمدت
 که بنشانند این شمع افروخته
 دریغ آن بلند اختر و رای تو
 دریغ آن یلان و کبان جهان
 دریغ آن بزرگان والا کهر
 دریغ آن امیران والا بشان
 از ایشان نه بینم یکی را بجای
 ابا چند تن از مهمان گزین
 شده آمدیت از ایشان پدید
 همه سالشان بخت و پیروز باد
 نگهدارشان باد زروان پاک

کجات آن بزرگان بادار و برد
 که کردی همه دیو و جادو ببند
 کجات افسر و تخت و فر و کلاه
 که ز آنها بگیتی بدی گفتگوی
 هش و رای و فرهنگ و فرزاندگی
 که علم و هنر از تو شد یادگار
 توانائی و اختر و دین تو
 کجا شد بیزم آن خوش آواز تو
 کجات آنهمه خسرو پاک رای
 کجا رفت اورنگ فر کیان
 چنین اختر بد فراز آمدت
 کزو شد همه مردمان سوخته
 دریغ آن سر عرش فرسای تو
 که بودی پناه کهان و مهان
 بمردی ز شاهان بر آورده سر
 کز ایشان بگیتی نمانده نشان
 بعز نصره الدوله (۱) پاک رای
 که از آسمانشان رسد آفرین
 همه گنجهای وفا را کلید
 همه روزشان روز نیروز باد
 بود یارشان هرمن تابناک

خطاب باورنگ کیان

تو ای گاه و دیهیم شاهنشاهی
 خنک روز کاندلر تو بد جَمَشید
 که بی تو مبدا مهی و بهی
 که آورد بس نیکویها پدید
 که اهریمن بد کنش را بکشت
 خنک روز کاندلر تو بد زرد هشت

(۱) مراد از نصره الدوله فرمانفرما عبدالحمید میرزا است چون سوء سلوک ناصر الدوله عبدالحمید میرزا سبب آوارگی میرزا آقاخان از کرمان شد و فرمانفرما در حکومت کرمان جبران اعمال برادر را نمود و نسبت به میرزا آقاخان و کسان او محبت کرد و در مکاتیب خود اظهار هم مشرب میگرد این بود که میرزا آقاخان دو جلد تاریخ خود را از مجلس طرابزون نزد فرمانفرما فرستاد که اکنون آن کتب بخط مؤلف نزد فرمانفرما موجود است و همه کس میدانند که در آن زمان این قدر اقدام و اظهار از حکام مایه بسی تمجید و امیدواری بود.

خوش آن روزگار کیومرث شاه
 خجسته بُدی گاه او کشته (۱)
 بگاه فریدون همایون بُدی
 همایون بُدی گاه ارباس گرد
 خجسته بماندی پس از کعباد
 بهنگام کسی آرش نامور
 بدوران اکین کرکس نژاد
 همایون بُدی گاه کاووس کی
 چومهری که بیرون بیاید زمیخ
 مبارک بُدی وقت اسپند یار
 که روی زمین همه بنده بود
 خجسته بهنگام شاه اردشیر
 بوقت جهانجوی ساسان نژاد
 همان گاه شاپور فرخنده رای
 همایون بُدی گاه بهرام گور
 در ایام فرخ قباد گزین
 بهنگام نوشیروان بزرگ
 در فرّهی بر تو اکنون بیست
 شد آن تخته ویران و ایران همان
 گزند آمد از پاسبان بزرگ
 مگر روز بدبختیت شد پدید
 که نفرین براین بخت ناخوب باد

کزو شد پدیدار دیهیم و گاه
 که تازه شد ازوی جهان یکسره
 زمان منوچهر میمون بُدی
 که او کرد بر زینوا دست بُرد
 همان در که طوس نوذر نژاد
 گرفتگی همه خاور و باختر
 همه خاک شامات دادی بیاد
 همان وقت کیخسرو نیک پی
 گرفتگی همه روی گیتی به تیغ
 همان گاه فرخ زریر سوار
 بفرمان و رایت سرافکنده بود
 همان گاه داراب ارزاس پسر
 جهانرا نمودی پر از مهر و داد
 ابر تارک قیصرت بود پای
 بوقت ذوالکثاف با فرو زور
 پر از دانش و داد کردی زمین
 یکی کردی آبشخور میش و گِرك
 که آن فرد بُرز (۲) همین گشت پست
 بر آمد همه کامه بد گمان
 شبان شد بجای رمه همچو گِرك
 سیه گشت ازین روز بخت سید
 سزدگر نباشیم از آن هیچ شاد

خطاب به ابنای وطن گرامی

کنون ای مرا ملت هوشمند
 بر آئید و بینید کار شکفت
 ولی تا شناسید از خیر و شر
 که تا خود بدانید ز آئین و راه
 اگر آگهی‌تان رسد کم و بیش

چراغید در چاه غفلت نزنند
 به آسان توانید گیتی گرفت
 بیاست خواندن حقوق بشر
 بد و نیک گیتی نباشد ز شاه
 به بینید هر چیز در دست خویش

(۱) او کشته بمعنی کسی است که اصلاح باغ و بستان کند و نام فریدون زیرا که اصلاح دین آذر هوشنگ را نمود.

(۲) بُرز بر وزن قفل بر آمدگی و بلندی از زمین را گویند مقابل آن جُراست که بمعنی پست باشد.

همه نیکبختی و بیچارگی
چرائید در چاه غفلت اسیر
چرا چنبری گشت پشت یلی
کجایند آن نامداران راد(۱)
کجا شد فریدون باداد و دین
کجا رفت آن کاوه نیک نام
بر انداخت آئین ضحاک را
کجایند آن پهلوانان نیو
بزرگی ایران چرا شد بسر
فریدون فرخ فرشته نبود
ز اژدر گشی یافت او فرهی
منالید چندان ز شاه و وزیر
بویژه که چونین شه باهنر
همش رای فرخ همش روز هنک
فراوان هنرها و رایش نکو
شهنشاه ما ناصرالدین بود
دو صد حیف کاین نوجوان ببکس است
دریغا اگر مردم نیک رای
اگر بود او را چه بوذرجمهر
وگر ملتی داشتی باخبر

بدست شما هست یکبارگی
کجایند آن مردم شیر گیر
چرا کنند شد خنجر کابلی
همان ملت آسمانی نژاد
که پرداخت ازماردوشان(۲) زمین
که در کشور انداخت بلوای عام
چنان ازدها دوش نایک را
چو شیدوس و کستم و گودرز و گبو
چرائید نومید از دادگر
ز مشک و زعنبر سرشته نبود
تو رو ازدها گش فریدون توئی
جوانست دستور و شاه است پیر
نیسته است بر تخت ایران کمر
بخشگی پلنک و بدریا نهنگ
سزد گر نگیری به بد یاد او
طرفدار قانون و آئین بود
فریداست و بی یار و بی مونس است
بیوندند بر پیش تختش بیای
ز نو شیروان بر گذشتهی بهر
گذشتی ز اسکندر نامور

در خطاب زمین بوس باعلیه حضرت شاهنشاه ایران

بترس ای جهانجوی ایران خدای
بنالند از دست جور و ستم
که ایزدهمی تا جهان آفرید
که جز کشتن و بستن و در درنج
ندانست و آزر م کس را نداشت
نه جان سیاهی ازو شاد گشت
نماند ایچ در ملک جایی درست

که بعد از تو خیزند مردم بیای
بگویند با ناله زیر و بم
کسی زین نشان شهر یاری ندید
گرفتن هم از کهتران مال و گنج
همی این بر آن آن برین برگماشت
نه یک ذره زو کشور آباد گشت
همه کار کشور ازو گشت سست

(۱) راد بمعنی عاقل است .

(۲) ماردوش همان مرداس است که معرب شده بمناسبت اینکه کلدانیان شکل مار را بر دوشهای خود علامت قرارداد داده بودند .

بکار رعیت نپرداخت هیچ
 درین مدت سال پنجاه باز
 همه جان مردم ازو شد غمی
 خزینه تهی گشت و ملت گدا
 سه نوبت شتاید سوی فرنك
 چو مست شکاراست و محو خوشی
 نخواهیم برتخت ازین تخمه کس
 کزین شه ستمکارتر کس ندید
 همه ملك ایران ازو شد بیاد
 خدایا روانش به آتش بسوز
 و کر دادگر باشی ای شهریار
 به نیکی گذارند نام تورا
 تن خویش را شاه بیدادگر
 اگر چند بد کردن آسان بود
 الا ای شه نامدار كههن
 نه دربند آسایش خویش باش
 نیاساید اندر دیار تو کس
 زمن بشنو این نکته شاهد درست
 تورا هست فرهنگ و رای و هنر
 که بیدادگرئی ز بیچارگیست
 ز بیدادگر کیست بدبخت تر

پرستید که گربه گاهی مینج
 که برتخت میزیست با عز و ناز
 بهر شعبه از ملك آمد کمی
 ز بیداد او دستها بر خدا
 نیفزود او را بدل هار و ننگ
 کجا داند آئین لشکر کشی
 ز خاکش بیزدان پناهیم و بس
 نه از نامداران پیشین شنید
 بخاك آمد آن افسر کیقباد
 دل بنده مستحق بر فروز
 بمانی و نامت بود یادگار
 پرستند مردم نژاد تورا
 جز از گور و نفرین نیارد بسر
 بفرجام زو دل هراسان بود
 سزد گر زسعدی پذیری سخن
 که خاطر نگهدار درویش باش
 چو آسایش خویش خواهی و بس
 نباید شهی چون تو بیداد جست
 ندارد هنر شاه بیدادگر
 به بیدادگر بر پیاید گریست
 که بیدادش آید بخود سخت تر

در مقام شرح حال گوید

تو تا باشی ای خسرو نامور
 بویژه که باشد ز روشن دلی
 یکی نامداری ز ایران منم
 قلم دارم و علم و فرهنگ و رای
 بگاهی که آمد تمیزم پدید
 ز گیتی نجستم بجز راستی
 همه خیر اسلامیان خواستم
 می خواستم تا که اسلامیان
 همه دوستی با هم افزون کنند

مرنجان کسیرا که دارد هنر
 بجان دوستدار نبی و علی
 که خو کرده در جنگ شیران تنم
 نژاد بزرگان و فرّهای
 روانم بدانش می بُد کلید
 نکشتم بگرد کم و کاستی
 دلم را به نیکی پیلاستم
 بوحدت بیندند یکسر میان
 ز دل کین دیرینه بیرون کنند

مر اسلامانرا فزاید شرف
 در اسلام آید بفر حمید
 شود ترك ايران و ايران چو ترك
 همان نیز داندگان عراق
 ز دلها زدایند این کینه زود
 وزان پس بگیرند کیتی بزور
 ابا چند آزاده مرد گرین
 روانه نمودیم سوی عراق
 به نیروی دادار جان آفرین
 ببخشید حسن اثر نامه ها
 سیام ز یزدان پیروزگر
 نوشتند ز ایران و هم از عراق
 همه جان فدای شریعت کنیم
 گذاریم قانون بیگانگی
 ازین پس همه کفر سازیم پست
 کسی از سلاطین اسلامیان
 ز سامانی و غزنوی و دیلمی
 ز صدر سلف تابگاه خلف
 مگر اندرین عصر کامد پدید
 گرت زین بدآمد گناه من است
 برین زاده ام هم برین بگذرم
 اگر شاه را بود حسی نهان
 و گر از مسلمانیش بود بهر
 چو درخون اوجوهر شرک بود
 پشیزی به از شهریاری چنین
 مرا بیم دادی که در اردبیل
 ز کشتن ترسم که آزاده ام
 کسی بی زمانه بگیتی نه مرد
 نیمیر ازین پس که من زنده ام
 بگوش از سروشم بسی مزدهاست
 پس از مردنم هست پایندگی
 نصیب من آباد تحسین بود

نفاق و جدائی شود بر طرف
 یکی اتحاد سیاسی پدید
 نماند دوئی در شهان سترک
 بسطان اعظم کنند اتفاق
 نگویند سنی و شیعی که بود
 ز جان مخالف بر آرند شور
 نیستیم بس نامه های متین
 که بر خیزد از عالم دین نفاق
 همه بر نهادند امضا برین
 که خام و نیخته بند خامه ها
 که این نخل امید شد بارور
 که از دل بشستم گرد نفاق
 بسطان اسلام بیعت کنیم
 بگیریم آئین فرزاندگی
 بیاریم کیتی سراسر بدست
 ز عباسیان تا بمشائیان
 ز سلجوق و خوارزمی و فاطمی
 موفق نگردید بر این شرف
 چنین طرح محکم ز رای سدید
 که این شیوه آئین و راه من است
 وزین فخر بر چرخ ساید سرم
 مرا ساختی بی نیاز از جهان
 به نیکی مرا شهره کردی بدهر
 ز توحید اسلام خشمش فرود
 که نه کیش داردنه آئین و دین
 تنم را بزنجیر بندی چو پیل
 ز مادر همی مرگ را زاده ام
 بعدر آنکه نام بزرگی نه برد
 که این طرح توحید افکنده ام
 دلم گنج گوهر قلم ازدهاست
 که جاوید باشد مرا زنده کی
 تورا بهره همواره نفرین بود

سرایند بایکدیگر مهتران
 همه داد مردی و دانش بداد
 نمودار کرد اوره ائتلاف
 به پیچید از کزی و جادویی
 که بودم فداکار دین مبین
 هم از آسمانم فشانند نور
 همت لعنت آید زاییر و جوان
 به نیکی نیارند نام تو یاد
 از او گرم گردید بازار کفر
 بدین مقصد قدس بر خواستند
 بگیتی بجز نام زشتی نخواند
 بخیره همی نام خود بد مکن
 همه دودمانت بر آرم ز پای
 بسنم گهر های ناسفتنی
 چگونه بشام آوردند سر
 ز شام از برای چه بگریختند
 بقوت فروتنتر ز توپ کروپ
 که بیخ و تبارت پریشان شود
 ز کینه فراموش سازی مرا

پس از من بگویند نام آوردان
 که کرمانی راد پاکی نهاد
 پس از سیزده قرن پر اختلاف
 بتوحید دعوت نمود از دوئی
 مرا آید از مشتری آفرین
 درودم ز مینورسانند حور
 بدوزخ بمانی تو تیره روان
 نشینند و گویند مردان راد
 که شه ناصرالدین بُدی یار کفر
 کسانی که توحید دین خواستند
 بیازرد و افسرد و از خود براند
 توای شه چنین راه دین سد مکن
 که ناگه بر آری دلم راز جای
 بگویم سخنه های ناگفتنی
 که چون بود بیخ و تبار قجر
 بتاتار بهر چه آمیختند
 مرا هست تاریخی اندر اروپ
 مبادا که آن نامه افشان شود
 همان به که خاموش سازی مرا

افغانیاریه در مقام تحدیث نعمت گوید

نیندیشی از کلک خونریز من
 بدوزم بلند آسمان بر زمین
 شرار افکنم در دل بد نشان
 که نوکش بکافد دل کوه قاف
 ز بانم بسوزد دل آفتاب
 که آوای او بگذرد از اثیر
 به البرز کوه اندر آرم شکست
 مرا هست بازوی نامرد کوب
 بلرزانم آن دستگاه جلال
 چو موسی کنم غرقه فرعونیان
 فشانند فروغ و رساند گزند

ندیدی تو این خامه تیز من
 که من از سنن قلم روز کین
 هم از نیروی کلک آتش فشان
 مرا خامه هست خارا شکاف
 همان از سخنه های با آب و تاب
 مرا هست کلک سیاسی صریر
 چو آرم سوی خامه تیز دست
 مرا هست آثار آفاق شوب
 چو من نیزه خامه سازم شلال
 فرازم اگر ازدهای بنان
 مرا هست طبعی چو چرخ بلند

من آنم که هنگام نطق و خطاب
 بیفروزم از خامه يك لكتريك
 يکی شعله از كلك افروختم
 من از ازدهای قلم آن کنم
 منم کوه آتش فشان سخن
 شهابی جهانم اگر از بنان
 من این شاعرانرا نگیرم بچیز
 که تاب و توان از سخن برده‌اند
 گر این چایلوسان نبود بدهر
 تو كلك سیاسی کجا دیده
 به بینی کنون كلك بیسمارکی
 مرا از شمار دگر کس مگیر
 ایا چرب گویان نباشم بهم
 ترسم من از بانك باد و بُروت
 چو بر بارهٔ ثر کردم سوار
 فروغ بیانم فروزد جهان
 نباشد سخنهای من رعد و برق
 مبدا که اذرب کشیب دلم
 سراسر جهانرا بهم برزند
 ازین گفتم این شعرهای بلند
 دگر مردمانرا نیاز دارد او
 کسیرا که باشد فداکار دین
 نکر تا چه گوید سخنگوی بلخ
 هر آنکس که آهوی شاهان بگفت
 هیدون بجانست او را خطر
 من از بهر ترویج آئین خود
 از آن روی دادم سر خود بیاد

کنم کوه آهن چو دریای آب
 که در جان شه افکند تالك وتيك
 تن ناصرالدوله را سوختم
 که بر تو دل چرخ بریان کنم
 بمن تازه شد داستان کهن
 بسوزم همه جان اهریمنان
 نیرزد بمن شعرشان يك پشیز
 یکی سفرهٔ چرب گسترده‌اند
 نمیکشت شیرین بکام تو زهر
 که بانك چنان خامه نشنیده
 همان دبسکود کلی آرکی
 توسیمرغ راهمچو کرکس مگیر
 که من کوه آهن بسوزم بدم
 ز جا برکنم ریشهٔ دیسوت
 بر آرم من از جان ناظم (۱) دمار
 صریر بنانم بسوزد نهان
 که سبل دمان آردم سوی شرق
 دمد از دم ازدهای قلم
 همه بیخ ناصر دمان بر کند
 که تا شاه گیرد ازین نامه پند
 هم آئین شاهی نگهدارد او
 نیاز دارد از خویشتن اینچنین
 که باشد سخن گفتن راست تلخ
 همه راستیها گشاد از نهفت
 مگر شاه باشد بسی دادگر
 فدا کرده‌ام جان شیرین خود
 که تاخود نباشم به ییگانه شاد

درستایش پادشاهان و فواید طبیعی ایشان

که کشور به ییگانگان اوفتد

بایران مباد آنچنان روز بد

(۱) گویا مرادش ناظم السلطنه است چه از ناظم الدوله در تاریخ تشریش تمجید نوشته است و آن تاریخ بهمت جناب علاء الملك بطبع رسیده است خواننده میتواند رجوع بآن نماید.

ولی شوی اوزشتخوی و ترش
 بیفتد بزیر جوانان روس
 شود همسر لردی از انگلیس
 به از آنکه فرزند گردد یتیم
 ولیکن بسان پدر از خودی
 ولی بس جفاجوی و ناسازگار
 ولی نیست بیگانه بر من امیر
 که روشن روانم بود شاد و شن
 از آن به که مامم رود در بدر
 بیرهان حکمت چنین گفته اند
 بود حال آن ملت از بن تباه
 دگر چون پدید آید ازوی توان
 سر آید بر ایشان همه افتخار
 نه بینند روز بزرگی دگر
 بیازار گانی سر آرند روز
 نه يك اختراعی ز کار جدید
 نه شاعر نه يك مرد تاریخ گوی
 نه ذو فن نه مرد ستاره شناس
 ز رفتار کار سرائیلیان
 نخیزد از ایشان یکی نامور
 کز ایشان نباشد بگیتی خروش

همه کشور ما عروسی است خوش
 نخواهم زمانی که این نو عروس
 بگیتی مباد آنکه این حور دیس
 پدر گر چه باشد خسیس و لثیم
 تو هر چند نامهربان و بدی
 پدر هستی ای مهتر نامدار
 اگر چند امروز هستم اسیر
 اسارت مرا هست لیکن بتن
 مرا گر بود وحشیانه پسر
 بزرگان که این رازها سفته اند
 که هر ملت از خود ندارند شاه (۱)
 کسیرا که در تن نباشد روان
 بیاشند در پیش بیگانه خوار
 همه پست باشند و افکنده سر
 نخیزد از ایشان یکی دلفروز
 دگر نامداری نیاید پدید
 نه سردار جنگی نه يك ناججوی
 نه يك فیلسوف مبارک اساس
 چنان چونکه این حال باشد عیان
 که در ذلت و خواری آرند سر
 همان قوم کلدان و آنور (۲) کوش

در مقام اندرز و نصیحت ملوک

گزینی تو رسم و ره مهتری
 بر آئی همی از پی نام و ننگ
 به پیرانه سر نو جوانی کنی
 تو در پیکر مرده آری حیات
 جهان را کنی از نکوئی تو شاد

سزد گرا زین حال عبرت بری
 بجنبی زجا با کمر بند تنگ
 چونو شیروان حکمرانی کنی
 مسیحا صفت با دم معجزات
 پدیدار سازی هم آئین داد

(۱) مرادش پادشاه عادل است چه مسلک ناظم معلوم است سلطان ظلوم خیر من امیر حطوم مأول است و یا فمول بمعنی فعیل است یعنی پادشاه مظلوم بهتر است از شیر درهم شکننده و پوشیده نیست که پادشاه ظالم مملکت و رعیت را خراب خواهد نمود مانند گرگی که در کله کوسفند افتد .
 (۲) آشور

نوازش کنی هر چه دانشور است
 نکه داری ارباب سیف و قلم
 همه کشور آباد سازی بداد
 ستمکاره را بیخ و بن بر کنی
 زداد آوری رسم و آئین پدید
 بهر جای بر پا کنی داد که (۱)
 بدریا پدیدار سازی تو ناد
 کشاورز (۲) را نیک داری بسی
 نوازی همی مرد بازارگان
 نرنجانی از خویش مرد کریم
 که دانا بسختی بگوید پند
 مبدا ز دونان بگیری فریب
 که نفرین تو را آید از آسمان
 درین کیفیت درد و سختی بود
 بگفتیم ما آنچه بایست گفت
 ز جان دست شستیم و گفتیم راست
 سخنها بگفتم همه خوب و نغز
 خردمند ازین گفته شادان شود
 چه هر جای آمد ترقی پدید
 طیبیان روحانند این گروه
 ولی خستگانرا شفائی دهند
 امیدم که دارای ایران زمین
 که تاروشانش ز چرخ کبود
 بگیتی شود نام او جاودان
 و گر شاه از پند من بگذرد

بدست آوری هر کجا مهتر است
 فرازی چو خورشید خاور علم
 بر اندازی از بن بد و بدنهاد
 یکی طرح نیکوز نو افکنی
 بسازی دبستان و راه جدید
 همه داورها بآئین و ره
 ز خشکی بآئین ستانی تو ساد
 که بروی نیاید ستم از کسی
 بسازی همه کار آوارگان (۳)
 برانی ز خود چایلوس و لثیم
 فرومایه سازد تو را ریشخند
 سر مرد داننده آری بشیب
 هم آخر تبه سازد بد گمان
 چوزین بگذری شوربختی بود
 بدینگونه کس در معنی نسفت
 که ایزد جز از راست ازمانخواست
 ولیکن بد آید بر تیز مغز
 که گیتی بدینگونه بادان شود
 بد از سایه اعتراض شدید
 ز دارو کنند ارچه جانها ستوه
 بدلهای پاکان صلائی زنند
 برین نامه من کند آفرین
 فرستند همواره نور و درود
 ستایند او را همی بخردان
 مراورا به يك جو نسجد خرد

استدراك

در مقدمه کتاب در ضمن شرح گرفتاری شهدای وطن روایتی که شخصی نقل از جناب وزیر اکرم میرزا صالح خان کرد نگاشته آمد. آن جزو که بنظر ایشان رسیده ایضاً شرح مرقومه ذیل را مرقوم داشته و درجش را خواسته بودند چون علاوه بر آنچه متعلق بشهداء است حاکی از حالات خودشان است درج شد اگرچه شرح حال و خدمات ایشان درجای خود خواهد آمد.

جناب ناظم الاسلام در باب مرحوم حاجی شیخ احمد کرمانی و مرحوم حاجی میرزا حسنخان و مرحوم میرزا آقاخان که در تبریز محبوس و در آنجا شهید شدند از قول بنده چنین مینویسد :

از میرزا صالح خان وزیر اکرم که آن اوقات از اجزاء ایالت آذربایجان بودند نقل کرده اند که حضرات در محبس با کمال قدس وزهد همیشه مشغول عبادت و تلاوت قرآن بودند خاصه شیخ احمد که اغلب اوقات بصوت حسن تلاوت قرآن میکرد و صوتش خیلی جذایت داشت بنوعیکه تمام خلوتیها دراطاق محبس جمع شده گوش بتلاوت قرآن او میدادند و اغلب گریه میکردند چون تاریخ باید صحیح باشد این است که این بنده میرزا صالح خان اصل مآوقع را مینویسم :

اولا این بنده بعد از حرکت مرحوم مظفرالدین شاه بطهران نایب الحکومه رسمی آذربایجان بودم نه از اجزای جزو یک روز محمدعلی میرزا که آن ایام تازه ولیعهد شده بود بنده را خواسته تلگرافی از مرحوم میرزا علی اصغر خان امین السلطان نمود که سه نفر مقصر از اسلامبول می آورند سی نفر سوار بفرستید در آواجق چالدران که سرحد ایران و عثمانی است مقصرین را تحویل گرفته به تبریز بیاورند بنده هم رستم خان قراجه داغی را با سی سوار روانه نموده رستم خان قریب یکماه در سرحد معطل شده از حضرات خبری نشد مشارالیه بدون اجازه به تبریز مراجعت نمود محمدعلی میرزا تلگرافی بطهران کرد که رستم خان یکماه در سرحد معطل و چون از حضرات خبری نشده مراجعت به تبریز کرده است . از طهران جواب دادند که مقصرین اینروزها بسرحد وارد میشوند معجلآ رستم خان را بسرحد مراجعت دهید مجدداً رستم خان را روانه کردیم بنده هم نمیدانستم که این مقصرین کجا هستند و تقصیرشان چیست دوسه دفعه هم از محمدعلی میرزا تحقیق کردم گفت منم نمیدانم ولی محققاً میدانسته چون از بنده ظنین بود نمیخواست بگوید و از اینجا سوءظن او که حسن ظن بوده معلوم میشود حضرات را که وارد مرند و فخرلی تبریز نمودند محض احتیاط که مبادا اسباب فراریا استخلاص آنها فراهم بیاید اسکندر خان فتح السلطان کشیکچی باشی خود را هم با جمعی سوار بر بند فرستاد که در معیت رستم خان با هم باشند .

همچنین چون بنده نایب الحکومه بودم و اختیار محبوسین انبار دولتی را داشتم حضرات را بمن نداد خود محمدعلی میرزا خانه در محله ششکلان داشت بجهت ناتمامی تعمیرات عمارت دولتی در همان عمارت و خانه مخصوص خود می نشست شبانه بدون اطلاع بنده حضرات را وارد نموده و در خانه اختصاصی خود حبس نمود که بنده هم نتوانستم آنها را ملاقات و از وضع آن بیچاره ها مطلع شوم در این بین از یاره جاها لازمه تحقیقات را محرمانه نموده و در صدد استخلاص آنها برآمدم حتی یکی از قراولها ده تومان داده قلمدان و کاغذی بحضرات رساندم که از محبس بر مرحوم میرزا آقای مجتهد پسر مرحوم حاجی میرزا جواد آقا و سایر علماء کاغذ التجا نوشته و استخلاص خود را بخواهند آنها هم بعلما کاغذ نوشته بتوسط همان قراول کاغذها بعلما رسید . بنده هم خیلی طالب و مایل بودم که با حضرات ملاقاتی کنم یک روز وقت غروب نمیدانم برای چه کاری از دار الحکومه بخانه محمدعلی میرزا رفته دیدم تنها دراطاق کتابی میخواند به بنده هم اجازه جلوس داده گفت این کتاب را یکی از این سه نفر محبوس که اسمش میرزا حسنخان است برای ایران قانون نوشته کتاب را داد دست بنده من هم چند سطر خوانده بعد

گفت شما این محبوسین را ندیده‌اید جان من امشب بمحبس رفته آنها را استنطاق کنید گفتم باین شرط میروم که یک نفر هم با من بیاید خودتان هم در پشت درایستاده هر چه صحبت میکنیم بشنوید، قبول کرد، محمدعلی میرزا و بنده واسکندر خان فتح السلطان و میرزا قهرمان خان نیر السلطان رفتیم به محبس خودش پشت درایستاد ما سه نفر وارد محبس شدیم. دیدم این بیچاره‌ها تازه از نماز فارغ و هنوز خلیلی را بیایشان نگذاشته و سه نفری صحبت می کنند فتح السلطان و میرزا قهرمان خان روبروی آنها نشسته بنده هم محض اینکه نمیخواستم محمد علی میرزا حال ملالت مرا به بیند گوشه محبس نشسته محمدعلی میرزا هم از سوراخ در نگاه میکرد فتح السلطان و میرزا قهرمان خان با حضرات بنای صحبت گذاشتند بعد از ربع ساعت گفتم من هم میخوام با شما قدری صحبت کنم گفتند شما میرزا محمود (۱) خان حکیم فرمانفرما هستید گفتم نه می بینید که لهجه من ترکی و یکی از نوکرهای ولیعهد قوطی سیکار خود را در آورده بهر يك يك سیکار تعارف نموده خود هم سیکاری دست گرفته مشغول صحبت شدیم با ایما و اشاراتی که لازم بود حضرات جنس بنده را شناختند صحبت از مرحوم آقا سید جمال الدین انداختم که در کجا با او آشنا شدید گفتند در اسلامبول برای اتحاد اسلام مجلسی تشکیل شده بود ایشان رئیس بودند ما هم از اعضای مجلس در آنجا آشنا شده ایم بنده صحبت را کشیدم بفواید اتحاد اسلام و نتیجه آن که برای ایران حاصل میشود خیلی در این خصوص صحبت کردم حضرات بنده را خوب شناختند دیدم این بیچاره‌ها دور نیست بعضی صحبتها کنند که مضر حال آنها باشد بنده مخصوصاً صحبت را پرت نموده نمیخواستم صحبت دیگری بمیان بیاید در آخر گفتم که ناصر الدین شاه را برای چه کشتند شیخ احمد گفت بسکه نوشتند دادند دستش و قبول نکرد کشتند بنده یاشدم شیخ احمد گفت خواهش داریم بقدر نیم ساعتی هم تشریف داشته باشید که صحبت نمایم بیچاره‌ها نمیدانستند که محمد علی میرزا پشت در ایستاده و من طفره میزنم گفتم چون من روماتیسم دارم و هوای زیر زمین رطوبی است نمیتوانم زیاد تر از این بنشینم گفتند از ولیعهد خواهش میکنیم که فردا شب یا پس فردا شب اطاق خشکی قرار دهند شاهم تشریف بیاورید قدری صحبت نمایم گفتم چه عیب دارد اگر ولیعهد اجازه بدهد حاضرم همینکه یاشدم شیخ احمد گفت میدانی این چه زنجیر است که گردن ما زده اند اگر میدانستید این زنجیر را از طلا درست نموده روزی یکمرتبه بزیارت آن می آمدید من هم واقعاً خون ب سرم زده از حال طبیعی خارج شده بودم گفتم من میدانم اگر بعضی ها هم بدانند همین حرف تامدتی که در تبریز بودم بکلی محمد علی میرزا از من سلب اطمینان نموده و مرا دوچار چه صدماتی نمود. بعد از اینکه از محبس بیرون آمدم محمد علی میرزا گفت که استنطاق شما همه از اتحاد مسلمین دنیا و علمی بود گفتم بلی در اول استنطاق

(۱) مقصود حاج میرزا محمود خان د کتر خلف مرحوم میرزا عبدالکریم معتد الحکماء است که بد کتر فرمانفرما معروفست و از یگانه دانشمندان این عصر بشمار میرود و از منادیان آزادی محسوب و در عداد پیدار کنندگان اولین و از بدایت عمر هر جا بوده تلویحاً و تصریحاً آنچه امروز شنیده میشود گوشزد مردم میکرد و با مرحوم سید جمال الدین اسد آبادی در پاریس و جاهای دیگر مجالست نموده و با مرحوم میرزا آقاخان خصوصیت غایبانه و مکاتبه داشت و در موقع حالات این دانشمند بیاید.

باید به یختگی حرف زد که طرف مقابل از خود دانسته در استنطاق دویم و سیم هر چه در دل دارند بگویند.

بنده با نهایت افسردگی رفتم منزل و همه را در تدارك چاره استخلاص و فکر نجات آنها را میگردم یکی دو مجلس هم با مرحوم میرزا آقای امام جمعه و مرحوم حاجی میرزا موسی ثقة الاسلام در باب حضرات مذاکراتی بمیان گذاشتیم که روزا ربیعین مردم را وادار به استخلاص و توسط آنها بطهران نمائیم چند روز از این مقدمه گذشت صبح زود بمن خبر آوردند که حضرات را شب تلف کردند فوراً بی اختیار رفتم نزد محمدعلی میرزا قبل از اینکه بنده عنوان کنم گفت که شب حسین قلیخان عمو زاده امیر بهادر مأموراً با دستخط شاه از طهران رسید که حضرات را تلف و سر آنها را بطهران بفرستم منم مجبور باطاعت بودم. گفتم بنده که نایب الحکومه هستم اقلاً میخواستید به بنده هم بفرمائید گفت اجازه نداشتم که قبل از وقت بکسی بگویم باری دواز شب رفته در خانه اختصاصی خودش زیر درخت نسترن یکی یکی بیچاره ها را آورده سر بریده در صورتیکه خودش هم در بالاخانه نشسته تماشا میکرد سر هر سهر را بریده بعد پوست سر آنها را کنده پراز کاه نموده همان شب بتوسط حسینقلی خان بطهران فرستاده بود سرها را هم فرستاده بود توی رودخانه که در وسط شهر میگذرد زیر ریگها پنهان کرده بودند.

فردای همان شب که بچه ها توی رودخانه بازی میکردند سرهای بی پوست از زیر ریک در آمده به بنده اطلاع دادند فوراً فرستادم سرها را در جایی دفن نموده در صدد پیدا کردن نش آن شهدا افتادم معلوم شد که نعشها را همانشب برده در داغ یولی زیر دیوار گذاشته و دیوار را هم روی نعشها خراب کرده اند شب دویم نایب عبدالله آدم خود را با چند نفر محرمانه فرستادم نعشها را در آورده و سرها را هم بردند غسل داده و کفن نموده در قبرستان همان محله دفن کردند حالا به بیند محمدعلی میرزا چه خوابی برای من دیده وجه تیشة بریشه خانواده من می خواهد بزند.

همان شبی که بنده را بمجلس برد صبح همان شب تلگراف رمزی بمرحوم مظفرالدین شاه می کند که هر چه خواستم چیزی از این سه نفر بفهمم نشد خیال کردم یکی را پیدا کنم که جنس خود اینها باشد پیدا نکردم مگر فلانکس او را برای استنطاق فرستادم بمجلس خودم هم محرمانه رفتم از پشت در گوش میدادم هر مذاکره که فلانی میکرد تمام بر علیه سلطنت قاجاریه و اعلیحضرت هایونی بود بنده هم غافل از اینکه مرا باین خطر انداخته گاهی بتوسط صدق الدوله عریضه بشاه مینوشتیم هم صدق الدوله و هم سایر رفقا بمن نوشتند که نمیدانیم چه کرده اید که شاه پشت سر شما خیلی بد میگوید حتی عریضه هم نوشته بودم و نخوانده پاکت را پاره کرده بود هر چه فکر کردم که از من چه خطائی سر زده و یا چه خلافی کرده ام چیزی بخیالم نرسید و هر کاری کردم که علت کم التفاتی شاه را بفهمم نتوانستم معلوم کنم تا اینکه بنده را از یگلری یکی گری معزول و بعد از مدتی که مقدمه غارت خانه های مرحوم نظام العلماء و مرحوم وکیل الملک و جناب علاء الملک در تبریز بمیان آمد محمد علی میرزا باز رمزاً بطهران تلگراف کرده بود که تمام این مقدمات را فلانی تحریک کرده و حال اینکه خدای من شاهد است که بنده بکلی بی اطلاع و همه را خودش تحریک کرده بود بنده را احضار بطهران کردند بعد از دوسه ماه

مرحوم مظفرالدین شاه با حضور مرحوم حکیم‌الملک و مقتدرالسلطنه در صاحبقرانیه به بنده فرمودند که دراستنطاق آن سه نفر و ایعهد بامر بن اینطور تلگراف کرده بود که شما در محبس به‌علیه من و سلطنت بعضی حرف‌ها زده‌اید بنده هم حکایت را من البدو الی الغتم بمرحوم مظفرالدین شاه عرض کردم و آنوقت ملتفت شدم که کم‌التفاتی شاه از چه جهت بوده .

از انتقام خدائی نباید غفلت نمود . در این دو سال اخیر و بعد از انهدام مجلس مقدس شورای ملی و توب بستن بمنزل بنده بچه صدماتی بنده را دوچار نمود در لایحه علی‌عده خواهم نوشت . (صالح)

(راجع به صفحه ۱۲۸) شاهزاده فرمانفرما در زمان مظفرالدین شاه در دو خط کار میکرده است یکی اعدام امین السلطان و دیگر انداختن مرحوم امین‌الدوله را . در اولی از آقای طباطبائی‌مأیوس شد و در دومی از موق‌الدوله . پس نگارنده شاهزاده موق‌الدوله را تقدیس میکنم و شاهزاده فرمانفرما را در اقدام اولی تبریک میگویم چون در اینجا گنجایش بیش از این نیست و در تاریخ هم خواهد آمد لذا مقدمه را ختم نمودم .

جلد اول

تاریخ پیداری ایرانیان

محتوی بر وقایع مشروطیت ایران

تألیف ناظم الاسلام کرمانی

(اصطلاح)

بدلیل خبر ذیل کسی را که در راه مشروطیت کشته باشند شهید میدانیم و در باره اوشهید مینویسیم فی الجار عن ابی جعفر علیه السلام کاتی بقوم قد خرجوا بالمشرق يطلبون الحق فلا يعطونه ثم يطلبونه فلا يعطونه فاذا راوا ذلك وضعوا سيوفهم على عواتقهم فيعطون ما سئلوا فلا يقبلونه حتى يقوموا ولا يدفمونها الا الى صاحبكم قتلاهم شهداء اما انى لو ادركت ذلك لا بقيت نفسى لصاحب هذا الامر .

در جلد سیزدهم بحار مطبوعه امين الضرب صفحه ۱۶۵ خبر فوق را نقل میکند خلاصه مضمون آن بفارسی این است که حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود گویا می بینم طایفه را که خروج کرده اند در مشرق زمین (مراد ایران است بقرینه قتلاهم شهداء) که طلب میکنند حق را پس بآنها نمیدهند حق را باز در مقام مطالبه حق بر آیند و طلب کنند آن حق را باز بآنها نمیدهند حق را پس هر گاه چنین به بینند میگذارند اسلحه خود را بر دوشهای خود پس آنچه را که خواستند بآنها میدهند لکن آنها قبول نمیکنند آنها را اینکه خودشان قائم بحق شوند یا آنکه آنها را از مکان خود دور کنند و دیگر از دست نخواهند داد آنها را مگر بصاحبان کشته های آن جماعت و مقتولین در آن راه شهیدان باشند آگاه باش اگر من در آئزمان میبودم خود را نگاه میداشتم برای صاحب الامر علیه السلام . مصداق این خبر مشروطه خواهان میباشد که دو سال گذشته دودغه در مقام مطالبه حق بر آمدند در دفعه سوم که بآنها داده شد قبول نکردند تا آنکه خودشان قائم بحق خود شدند و یا آنکه ظالمین از جای خود قیام نمودند و رفتند .

جلد اول تاریخ بیداری

از سال هزار و سیصد و بیست و دو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کربانده نام نیکی ز آدمی به که زوماند سرای زرنکار

شب سه شنبه دویم ماه ذی الحجه العرام سال هزار و سیصد و بیست و دو هجری و هفتم فوریه ماه فرانسه سال ۱۹۰۵ میلادی نگارنده این تاریخ میرزا محمد ناظم الاسلام کرمانی وارد شد بر جناب آقا میرزا سید محمد طباطبائی در حالتی که تنها نشسته و کتابی در پیش گذارده با نهایت حزن و اندوه سربجیب فکرت و گریبان حیرت فرو برده پس از ادای سلام و استماع جواب عرض کردم این ایام اهلای طهران با افتتاح مکاتب و تأسیس مدارس شوقی وافی و فوقی کافی دارند اگر باینطور زمانی بگذرد هر آینه بزوجه ابناء وطن را عالم و دانشمند خواهیم دید جنابش نخست اظهار مسرت فرمود سپس گفت افسوس که هشت سال است در پیشرفت ترقی این مملکت خیالات مینمایم چنانچه نهایت جد و جهد و کوشش را در امر مدارس و مکاتب ملیه جهت تربیت نوباوگان وطن نموده با معاندین طرف مباحثه و معاوضه مباحثه شده و آنها را تا یک اندازه مجاب و ساکت کرده با اینکه رساله ها در رد مدارس و حرمت ایضا افتتاح مکاتب نوشتند از تشویق مکاتب و مدارس و ترویج جراید و رسایل مفیده و تقویت مدارس و معاهد بیداری ملت غفلت و تسامح نکرده عزل امین السلطان را از صدارت که مانع پیشرفت معارف مینمونه با هزاران صدمه و برانگیختن وسایل از اعلیحضرت پادشاه (مظفر الدین شاه) استدعا نمودم لیکن عین الدوله که شخص مستبد خود رأی خود سربلای علمی است بجای او منصوب گردید و او هم مانند صدور سابق بلکه از جهاتی بدتر و نادان تر است . نگارنده عرض کرد عزل این صدر اعظم را نیز از پادشاه درخواست کنید فرمود بالفرض این وزیر هم مزول شود دیگر کدام شخص عالم هافل کامل بصیر را

شرح زندگانی امیر اعظم

صاحب سیف و قلم . ماحی جور و ستم . ناعی استبداد . داعی عدل و داد نصر الله خان امیر اعظم خلف مرحوم و جیه الله میرزا سپهسالار اعظم نواده خاقان مغفور طاب ثراه در سال ۱۲۹۷ متولد گردیده در عنفوان شباب عمر خود را بتحصیل علوم صرف نموده از علوم غریبه قدیمه و جدیده و زبان فرانسه و تاریخ و جغرافیا و غیره بهره وافی برده و در فنون نظامی از اقران و امثال پیشی گرفته و بر آنان تقدم جسته تا آنکه در مدرسه نظام طهران صاحب دیپلم شده و در تمام مسافرتها و ماموریتهای اخیر سپهسالار مستخدم بوده اول مأموریت او در زمان استبداد تبعید علما از زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم عنفاً بطرف

دارند که شایسته مسند صدارت باشد و بتواند خرابیهای چندین ساله این مملکت را آباد و نواقص را اصلاح نماید عرض کردم پس هلاج از چه راه است فرمود باید سعی کرد افراد ملت عالم شوند چه پس از آنکه عموم ملت عالم شدند آنوقت حقوق ملی خود را میدانند حقوق دولت را بر خود و ملت و حقوق ملت را بر خود و دولت که آگاه شدند دیگر هرگز زیر بار ظلم و جور و استبداد نخواهند رفت آنوقت کارها راجع به صاحبان کفایت و درایت خواهد شد پس بر شما باد به اصلاح معارف و تأسیس و تکثیر مکاتب و احداث مدارس ابتدائیه و علمیه و صناعیه و غیره. عرض کردم اگر صلاح بدانید مدرسه‌ای برای دخترها و دوشیزگان مفتوح نمائیم و در تربیت بنات و دوشیزگان وطن بکوشیم و بآنها لباس علم و هنر ببوشیم چه تا دخترها عالم نشوند پسرها بغوی تربیت نخواهند شد در این گفتگو و مذاکره بودیم که فرزند آنجناب آقا میرزا سید محمد صادق رئیس مدرسه اسلام وارد شد و در باب مدرسه دوشیزگان اینطور فرمود: چیزیکه مانع ایجاد و احداث مکاتب دخترهاست نبودن اداره نظمی و نداشتن پلیس مرتب و مصادف شدن دخترها با اشرار در هنگام ذهاب و ایاب و ممانعت معاندین و تهیه نکردن زنان معلمه با اخلاق و ترتیبات صحیح و کتب کلاسی و عدم امنیت و اجرای مجازات الواد بر فرض اسم حضرت حجة الاسلام منع معاندین را بر دارد با جوانان جاهل و اشخاص عرب و بی لجام چکنیم اگر یکنفر از اشرار بایکی از دخترها طرف شد و اسباب زحمت را فراهم آورد کی ممانعت میکند و که مجازات میدهد اگر دختری راه خود را کج کرده عوض رفتن بمکتب رفت بخانه یکی از دوستان خود پدر و مادر آن دختر چگونه مطلع میشوند و چطور دختر خود را در خانه غیر بیابند استطاعت آنکه در هر مدرسه فراش متعدد بیاوریم که نداریم پس باید نخست اداره پلیس و نظمی را مرتب کنند سپس موجبات تأسیس مدارس دخترها را فراهم نمایند که اقلًا اگر هنگامی یکنفر خواست راهزن دختری شود پلیس فوراً او را دستگیر نماید و مجازات او را در نظمی بدهند و از احدی هم ملاحظه نمایند دیگر آنکه معلم مردانه که نمیتوان برای دخترها آورد پس باید در فکر معلمه زنانه باشیم تا در وقت و موقع آنها را بکار واداریم چه احتیاج و مستور بودن زنان کار و تکلیف آنانرا مشکل و سخت نموده است (مذاکره و نظر کردن بصورت دست زن در نزد حاکمه و ضرورت به اجماع مسلمین جایز است مانند معامله و نشان دادن بطیب و جراح و یا در مقام شهادت و یا در موقع تعلیم احکام شرعیه و در غیر ضرورت اختلاف است از عامه شافعی و از خاصه معدودی جایز نمیدانند مرحوم شیخ مرتضی انصاری پس از

عقبات بود که بالعکس آنها را مقضی المرام عودت داد و دستخط انعقاد عبدالغفار را که در واقع پیش قراول و مقدمه مشروطیت و تأسیس کعبه مقصود آزادی طلبان بود باعث شد و مهاجرین را لدی الورد بحضور مظفرالدین شاه برد و بعدی خدماتش در سده سلطنت مشهود گردید که مرحوم مظفرالدین شاه در حضور آقایان علماء انگشتی الماس خود را از انگشت خود در آورده و بانگشت او کرد خدمات در آن واقعه چنانکه در تاریخ خواهد آمد بعدی این جوانمرد را در نزد دولت و ملت محبوب القلوب نمود که موجب رشک و حسد درباریان گردید.

در حالت نزع مظفرالدین شاه که حال استرآباد بآن درجه مغشوش بود و همسایگان در شرف تخطی و برای ورود خودشان بجهت تسویه امور اتباع خود یادداشت رسمی بوزارت خارجه فرستاده بودند این

حکم بجواز فرموده است احوط منع است در صورت جواز مشروط بشرایطی است مثل آنکه موی سر داخل نباشد و نظر بشهوت و خوف فتنه نباشد و غیر آن).

باری چون آقا زاده این تقریر را فرمود جناب حجة الاسلام فرمودند تا دولت ایران مشروطه و دارای قوانین اساسی نگردد و این استبداد برداشته نشود هرگز متوقع اصلاح و منتظر انتظام نباید بود و انگهی اگر با این وضع حالیه بماند چندی نگذرد که مملکت اسلامی از دست خواهد رفت و ما بدست خارجه خواهیم افتاد باید تا زودتر است اقدامی کرد که این مشتمل مسلمان پیامال خارجه نگردد.

نگارنده عرض کرد کی وجه وقت دولت مشروطه خواهد شد فرمود وقتی که افراد ملت عالم و از خواب گران غفلت بیدار و معنی ملیت و قومیت را بدانند و بر نفع و ضرر ملکی که مابه الاشتراك عمومی اهالی مملکت است واقف شوند و یاعده عالم بر جاهل غلبه نماید و یا لاقول عالم و جاهل در عدد مساوی باشند و اقلاً بدانند اینقدر نباید متحمل بار ظلم شد و بدانند رفع ظلم بدست خودشان است کلاویانی صفت ریشه مار دوشانرا از ایران برکنند. نگارنده عرض کرد هشت سال است که ظاهر آ در این امر مهم مقدس اقدام فرموده چنانکه مدرسه اسلام را خودتان مفتوح نمودید و سایر مکاتب و مدارس را اجازه و تشویق در افتتاح و از جراید و معارف ترویج کردید که اینک مکرر واداشتید در قهوه خانه ها و معابر و مناظر برای عوام الناس روزنامه بخوانند و آنها را بیدار و آگاه سازند و چه قدر اوقات شریف خودتان را صرف امتحانات شاگردان مدارس فرمودید چه نتیجه داد و چه فایده بخشید فرمود این اقدامات و مقدمات در موقع نتایج خود را ظاهر خواهد داشت عجاله باید در انعقاد مجالس و انجمنها اقدام کنید و درخفیه و آشکار با اشخاص عالم و متمدن بنشینید و در امر وطن عزیز و اصلاح خرابیها سخن رانید و شاگردان مدارس و طلاب علوم بلکه عموم و ملت دوستان را این خرابی و نواقص آگاه و هوشیار سازید و خون غیرت و محبت ملی را بجوش آرید و ب مردم بفهمانید که وقت بسیار تنگ و مملکت در حالت شدت مرض بل مریض محترضی است و باهم متحد و متفق شوید و برادرانه و غیرتمندانه در مقام مجاهده و خدمت باسلام و وطن بر آئید و این کتاب ابراهیم بیك که سیاحت نامه یکنفر ایرانی است و ورود او را بلك ایران منع کرده اند گرفته و بخوانید این همان کتابی بود که در نزد ایشان بود و به بنده دادند و بعضی نصایح محرمانه و مواعظ مشفقانه که راجع بخدمت باسلام و وطن بود فرمودند و

شخص داوطلبانه این خدمت را متعهد شد و از بخل جان و مال مضایقه نکرد پس از اعاده انتظامات آنجا بر حسب استعداد خودش بطهران آمد و این وقتی بود که مستبدین بر ضد آزادی این مخلوق بیچاره یارتیها و انجمنها تشکیل داده و هر يك از اشخاصی که سالها در بالش خود پرستی غنوده بودند عرصه را بر خود تنگ دیده دست به ترانه های خانمان سوز زده بودند این جوان جوانبخت بدستباری بعضی از دوستان خود مانند سردار منصور و علاء الدوله هیئت امرا را جمع کرده و بهتر ترتیب بود از سوء رفتار ماضی متنبه و بوخامت نتایج مستقبل تهدید نمود و همگی را بقرآن برای وفای بااساس مشروطیت قسم داد و آن عریضه مشروطه را که در تاریخ خواهد آمد به محمد علی میرزای پدبخت نوشت و برای التزام رفقای خود به هر و امضای همه رسانیده و پس از ختم آن چون هیچ کس جرئت این رسالت را نکرد

طرق ترقی و تمدن را اراغه نمودند فرمایشات آن بزرگوار که از روی غیرتمندی و وطن‌خواهی بود درمن اثری تام نمود که دیگر حالت نشستن برایم نماند. از شب هم تقریباً هفت ساعت گذشته بود لذا برخاسته و رفتم جنابش بافرزند خویش مشغول بقیه همین گفتگو بود.

تشکیل انجمن مخفی

نتیجه مذاکرات مجلس شب گذشته این شد که فردای آنشب رقه جات دعوت برای بعضی دوستان و آشنایان فرستاده دو روز دیگر انجمن مخفی تشکیل یافت و این انجمن در امکنه مختلفه مخفیانه سایر بود صورت مذاکرات و مقالات بعضی مجالس را عیناً مینویسم تا اشخاصی که دراین مقصود مقدس سخنی رانده و اقدامی کرده‌اند ذکر خیرشان شده باشد و اسم سامی و نام‌نامی ایشان در صفحات تاریخ بماند و اخلاف وطن‌آنان را به نیکی یاد نمایند و ما هم به یک اندازه ادای شکر اقدامات خیرخواهان عالم انسانیت و اسلامیت را کرده باشیم.

روز پنجشنبه هیجدهم ماه ذی‌الحجه الحرام سال هزار و سیصد و بیست و دو هجری که عید غدیر بود در منزل بنده نگارنده جمعی از فضلا و دانشمندان حضور بهم رسانیده یکی دومی مسئله مطرح و مذاکره شد بنده نگارنده عنوان سخن را اینگونه نمود:

ای آقایان ای دانشمندان و ای وطن‌دوستان و ای اسلام‌خواهان و اصلاح‌طلبان و ای غیرتمندان آیا خواهید یا بیدار آیا غیرت وطنی و شرف نوعی و حس ملی و مذهبی و دولت دوستی و ملت پرستی و ~~مصلحت‌خواهی~~ در شما هست یا نه.

آیا شما خود را در عدد انسان می‌شمارید یا نه اگر حس انسانیت دارید چرا فکری بحال زار ~~خو~~ و ~~مصلحت~~ و هم کیشان ~~خو~~ نمبرمائید و چرا در اوضاع عالم مشاهده نمی‌نمائید این مملکت زابون برادر شرقی و آسیائی شماست که می‌بیند چگونه باوج ترقی ~~صعود~~ و نه ~~چگونه~~ و چه حرکات غیر العقول و خارق عادت نموده و مینماید.

این ملت روسیه است که می‌بیند چگونه بنحیال حریت و آزادی افتاده و مقام افسری و سروری نوعی خود را دریافته و درجه خیالاتی هستند و برای ادراک مقامات منبعه شرف و آزادی تحمل چه زحمت مینمایند و چگونه از مال و جان میگذرند.

لذا خودش حامل آن شده و بعضی مطالب شفاهی به محمد علی میرزا گفت که خیالات او را بتأخیر انداخت یعنی وخامت عدم همراهی و مساعدت با ملت را با و مدلل و میرهن داشت درباریان چون این جوان را نخر ب خیالات و مانع استبداد خود دیدند او را بعنوان حکومت گیلان تبعید کرده و برشت فرستادند و پس از انفصال او واقعه میدان توپخانه را پیش آوردند بعد از واقعه میدان این شخص وطن دوست خود را خواهی نخواهی بطهران رسانید و در واقعه ناگوار مجلس صدق نیاث و شور و وطن پرستی او معلوم ملت شد تا اینکه او را بفرنگ تبعید کردند معظلم به برو کسل رفته در (انستوربر) Institut Robert مشغول تکمیل تحصیلات خود شد پس از استماع مژده فتح قشون ملی و سرداران جنگجو بطهران آمد و چون شخص حساس نمیتواند خود را از زحمت وطن مألوف معاف به بیند از ناله جان سوز برادران استرآبادی

و این اهالی هندوستان میباشند که بخیال آزادی و استرداد استقلال خود افتاده و عمقاً قریب افکار عالی آنها نتایج حسنه داده و بمنتهای آمال خود نایل خواهند شد و این امارت افغانستان است که یکی از قطعات و حکومتهای ایران بود و خود را بچه مقامی می بیند و چه سودائی در سر دارد. ما اهالی ایران چه تقصیر کرده و چه گناهی را مرتکب شدیم که باید در نهایت ذلت و خواری و مسکنت و خاکساری بوده در جزه و حشیها و بی تربیتهای محسوب باشیم و مبتلای هزاران دردهای بیدرمان از خارج و داخل گردیم. این است امر نان و گوشت و روغن و سایر مأكولات، آن است حال آب و هوا و سایر مشروبات، گاهی بتقدیبات حکام ظالم، و زمانی گرفتار ظلم دیوانیان، وقتی بستم و هوای میل و نفس کسبه گرفتاریم، کوچه و خیابانها کثیف، حمامها و آبها بدبو و نجس، نه راه آهنی داریم و نه کارخانه و روزنامه آزادی، نه اخبار یومی و نه آثار عیشیه، دوسه روزنامه در داخله داریم آنهم جز تملق و دروغ و چاپلوسی و مهملات دیگر چیزی ننویسند.

احدی نیست که بخیال ترقی این ملت نجیب و اصیل و ضعیف افتد، حکام برشوه و تعارف خو گرفته اند، و وزرای خائن وطن عزیز را بیعائی کم و ثمنی بخش به اجانب از هر جانب می فروشند، رؤساء گرفتار اغراض شخصی میباشند، نه کشتی و دریا داریم نه بندری و لنکرگاه، نه لشکر داریم نه دفتر، نه بلدی داریم نه نظمی، نه مالیه داریم نه عدلیه، نه مدارس داریم نه مجالس، نه معارف نه محارف، نه فلاحت نه زراعت، نه علم عسکری نه ترتیب لشکری، نه آسایش نه آرامش، نه حال نه مال، نه شب نه روز، نه ربّ نه رب، نه و نه، نه و نه بالینکه پادشاهی داریم مانند این پادشاه (مظفرالدین شاه) رؤف و مهربان متدین و مسلمان نسبت بسلاطین قاجاریه از همه بهتر است با اینکه جمعی مقصد بد منش دور او را گرفته اند باز مایل بمعارف و علوم است چنانکه در مدت هشت سال سلطنت این پادشاه چه قدر مدارس و مکاتب ایجاد و احداث شده است و بچه اندازه مردم بیدار و هوشیار. در اغلب امور خیریه اول این پادشاه پول میدهد و بهر اندازه که بعرض او برسانند در امور مقدسه اعانت میفرماید مانع ترقی نیست و عائق تمدن نه، بلکه اگر وزرای خائن بگذارند در اعلی مرتبه همراهی است و در ترقیات این ملت و مملکت به يك درجه ساعی (۱) و از حسن تصادف و اتفاق در این عصر و زمان عالم و رئیس روحانی هم مانند جناب آقا میرزا سید محمد مجتهد طباطبائی داریم که تا کنون عالمی باین خوبی و آگاهی و صحت (۱) آنچه از مدایح این پادشاه گفتم بمقتضای آن عصر بود که غیر از این ممکن نبود گفته شود.

خود تاب نیاورد با کمال بی اساسی به طرف استر آباد رهسپار شد و چون حضرت وزیر داخله و سایر اولیای امور حس ملیت و قوه بازوی این جوان را میدانستند حکومت سمنان و دامغان و شاهرود و بسطام و فرماندهی قشون مازندران و کلبه نقاط حکومتی مشارالیه را بهمه خود اوباز گذاشتند لدی الورود ابواب سعادت بر مردم نجیب استر آباد باز شد متجاوز از بیست نفر از اسرار که در استبداد صغیر گرفتار چنگ و حشیان ترا که شده بودند مستخلص کرد و وعده توپ دولت را که در زمان فطرت بدست یاعیان ایل افتاده بود مسترد داشت و کیل ترا که که معلوم است چه قدر بذل سعی و جهد می خواهد منتخب و بطهران اعزام داد مابین بیعت و ولایت را اصلاح کرد و سران ترا که را بانجمن ملی حاضر نموده بخدمت این حکومت مشروطه قسم داد و سالارین مستبد وطن فروش را روانه اسفل السافلین داشت تأسیس

وانصاف ندیدیم ، سیاسی میداند خطوط خارجه را میخواند ، بحقوق ملل عارف ، بقوانین ممالك ودول واقف ، ملت دوست ، معارف خواه ، وطن شناس ، دولتخواه ، بمواقف ومقتضیات عصر آگاه ، بادانش ودوربین ، موشکاف ونکته چین ، بمعضلات امورینا ، خرده بین و خرده گیر و خرده دان ودانا ، غیرتمند وجوانمرد ، با ذوق واهل درد ، برای وطن شب وروز در چاره جوئی وخیر گوئی ، در امور خیریه ساعی وجاهد ودر ترقی ملیه مجاهد ، مخصوصاً برای اصلاح معارف ایران سری پرشور دارد ودقیقه آرام ندارد مشوق مدارس ومکاتب ، مروّج جراید ومکاسب ، چنانچه خود مدرسه اسلام را در طهران افتتاح نمود واز سایر مدارس ومکاتب ملیه تشویق نمود وحق این است با موانعی که در پیش بود لولا وجود ایشان واقداماتشان کار مدارس ومکاتب نفعی نمیگرفت واغلب جرأت اقدام باینگونه امور نداشتند همه میدانید که در ابتدای افتتاح مدارس بعضی از مغرضین بعوام الناس مشتبه کرده بودند که مباشرین مکاتب واجزاء مدارس کافرونجنس اند وبمردم گفته بودند که این مدارس اطفال مسلمانان را بی دین وخارج از مذهب میکنند نزدیک بود که رشته مکاتب از هم گسیخته گردد که جناب حجة الاسلام مدرسه اسلام را تأسیس نمود آنوقت مردم دانستند که مدرسه وعلم منافاتی با دین داری ندارد و این وجود محترم در ترویج مذهب اسلام ودر تقویت واجرای قوانین خیر الانام مراقبتی تام دارد کما اینکه مجلسی هم برای شبهات مذهبی منعقد فرمود ومعارف را حتی المقدور در این مملکت دائر وتشویق نمود . آثار خیریه و اقدامات بریه ایشانرا همه میدانید .

حالا با داشتن پادشاهی چنان ورئیس روحانی چنین تا يك اندازه مقتضی موجود وموانع مفقود واین ایام لیل وظلمانی برای ما ایرانیان وخیر خواهان اسعد زمان مغتنم ومسعود . وقت را غنیمت دانید وفرصت را مغتنم شمارید بیائید جنبش وحرکتی ننمائید ودر موجبات ترقی مملکت و تربیت افراد ملت وابناء وطن عزیز کوشش وجوشش ننمائید شاید بالاخره بتوانید اهالی مملکت را از قید عبودیت واسارت رهائی داده آزاد سازید ومقام منبع شرف وملیت وقومیت واقتدار را درك ننمائید وخود را بمقام عزت وسربلندی برسانید وآبهای رفته را بزور بازوی غیرت وجهیت بجوی باز آرید (خوانندگان میدانند هنگام نطق وخطابه نظربه تنبه وهیجان خاطر مخاطب وبیداری قلوب است وباید اغراق ومبالغه در نطق باشد تا سائق غیرت شود) جناب ذوالریاستین آقامیرزا احمد کرمانی که حاضر در آن مجلس بود وشنش قریب بچهل سال شخص فاضل با علم ودارای اخلاق حمیده وصفات محموده ملت خواه و وطن دوست

مدرسه امیریه را که تمام اساسیه ولباس وهمه چیز آن از کیسه خود این جوانمرد راد است نمود ببلدیه ونظمیه را تشکیل کرده اموال واسلحه را که در این مدت بنهب وغارت رفته بود استرداد فرمود والیوم مشغول تشکیل اردوی نظامی است تا از این کارچه نتیجه بگیرد .

خداوند امثال این جوانان عالم وطن خواه را که جامع شرایط خدمتگذاری ملت هستند در این مملکت زیاد کند که یار شاطر ندانه بار خاطر امیدواریم که امیراعظم از زحمات خود خسته نشود وعقرب و استرآباد را نمونه از شهرهای نظامی قرنک که بچشم خود دیده نماید . باری ما درین تاریخ خود زحمات وصدمات امیراعظم را در هر مقامی مشروحاً ذکر نموده ایم در این مقام چند امر را خاطر نشان خواننده تاریخ میدانیم .

(مؤلف صرف صالحی) از سابق مسبوق بمقصود بود کلام بنده را قطع نموده و چنین گفت امیدواریم که در چنین ایام و از برکت حقیقت اسلام بتوانیم تخم علوم و معارف و تربیت و بیداری را در قلوب افراد بکاریم و چند دیگر حاصل و ثمر را برداریم و یا تخمی را که پیشینیان کاشته‌اند ما آبیاری کنیم و ثمر را برگیریم زیرا که تا کنون بطوری که باید و شاید کسی نگفت و بخیال بیداری مردم که افتادند با خرنس‌اندیدند و قدمهای مردانه مجذانه آنانرا قطع کردند و دشمنان تمدن آنها را بزواپای محسهای تنگ و تاریک انداختند لکن امروز که ما بتقویت و همراهی جناب حجة الاسلام اتفاق کنیم و اتحاد و وفاق نمائیم و معایب و خرابیها را به اهالی ارائه دهیم قهراً و طبعاً خود اهالی رفته رفته در مقام اصلاح برمی آیند بعد از آنی که در مقام اصلاح برآمدند البته بجائی میرسند.

بنده نگارنده گفت هر گاه اجازه بدهید قدری از کتاب ابراهیم یک را که بیان میکند حالت ایران و ایرانی را بخوانم حاضرین که بعضی از آنها مسبوق بمقصود بودند فرمودند البته بخوانید زیرا که انعقاد این مجلس برای اینگونه مذاکرات است نگارنده فوراً کتاب را باز کرده صفحه (۶۶) را که خطاب بوزیر داخله است خواندم سبب خواندن کتاب ابراهیم یک چند امر بود.

اول آنکه همه اهالی آن مجلس جرئت استماع اینگونه مذاکرات را نداشتند و از ترس آنکه شاید خبر به عین‌الدوله برسد در شرف حرکت کردن و رفتن بودند ولی کتاب خواندن چندان نقلی و ترسی نداشت.

دوم آنکه ایرانیان مطالبی را که در کتاب باشد بهتر اهمیت بآن میدهند و خوب حاضر و مهای استماع میشوند.

سیم آنکه هر کس متکلم باین کلمات میشد فوراً باو می‌بستند که بابی و لامذهب است لکن در خواندن کتاب محذوری نبود.

چهارم آنکه کتاب ابراهیم یک تازه شایع شده بود هر کس نسخه آنرا نداشت و مایل بشنیدن و خواندن مطالب آن بودند.

این جواب را هم نگارنده بابعضی مهیا کرده بودیم که اگر گرفتار شویم و یکی از ملاها بر ما ایراد وارد سازد که این کتاب از کتب ضالّه است چرا میخواندید باو بگوئیم ما برای اینکه ردی بر آن بنویسیم و بعض مطالب آنرا نقض کنیم آنرا میخواندیم خلاصه کتاب را در دست گرفته چنین خواندم.

اول آنکه امیراعظم از اشخاصی است که از اول مشروطیت ایران الی کنون یکقدم مخالف این اساس برنداشته است و از اول تا باخر همراه بوده و مباشر بسیاری از امور.

دوم آنکه اگر ما ده نفر مانند این جوانمرد در این مملکت داشتیم هر آینه امروز این مملکت با ممالك متمدنه برابری بلکه پیش هم بوده.

سوم آنکه امیراعظم یک شرافتی از برای اهالی استرآباد ثابت نمود که تا قیام قیامت صحایف تاریخ نام آنان را بخوبی ذکر مینماید چه در این مدت قلیل انجمن ولایتی و عدلیه و نظمی و بلدیه و مدرسه بلکه معارف آنجا را برپا و تأسیس نمود که وکیل ترا که مستی بادینه محمد خان است یا همان لباس ایلیت و یک عالم شرف و افتخار در مجلس مقدس با علما و بزرگان وزراء همسر و هم مشرب

خطاب بوزیر داخله

حالا بفرمائید به بینم در کدامین شهر از شهر های این مملکت وسیع بیمارخانه بنا نهاده اید و یادارالعجزه مسکن ایتمی ساخته و برای تربیت اطفال بی کس ملت دارالصنایعی پرداخته اید و در کدامین قصبه از قصبات وطن برای تسهیل نقلیات راههای شوسه درست کرده اید و اسباب ترقی و تسهیل زراعت و فلاحه را که مایه حیات ملک و ملت است فراهم آورده اید در باب ترقی تجارت مملکت که دولتهای بزرگ دقیقه از آن غفلت نکرده بلکه ملیونها پول در راه توسیع آن خرج نموده اند و در موقع اقتضا برای حصول آن مقصود خونریزیها کرده اند چه اقدامات مجدانه از شما سر زده است آیا هیچ خبر دارید که سالیانه از امتعه ایران چه قدر بخارج حمل و نقل میشود یا چه قدر مال التجاره از خارج داخل این مملکت میشود عجباً هیچ بخاطر مبارك عالی خطور کرده است تدبیری بکار برده باشید که مقدار امتعه و محصولات داخله که بخارج میرود بیش از آن باشد که از خارج بمملکت داخل میشود تا دخل وطن را برخرج آن غلبه روی داده رعیت را بدان وسیله توانائی حاصل آید و خزانه دولت آباد گردد چرا باید رعیت ایران تاجزئیات لوازم زندگانی محتاج خارجه باشد آیا شمع کافوری را خدای تعالی نصیب کامله خود اختصاص داده یا کار بشر است مگر قند از آسمان میبارد عجباً خاک ایران استعداد رویانیدن چغندر و یا نیشکر را ندارد مگر بیه گاو و گوسفند ایران مانند بیه مواشی و دواب ملل خارجه قابل تصفیه نیست یا للعجب مگر اینهمه پنبه ایران که بکرورها بخارج میرند کفایت ملبوس اهالی را نمیکند جناب وزیر از مقدار نفوس و جمعیت ایران هیچ خبر دارید ؟ از مقدار توالد و تناسل که مایه بقا و دوام قومیت و ملیت ما است آگاه هستید ؟ آیا تاکنون اسباب مهاجرت اینهمه ایرانی را که بممالك روس و عثمانی و هند پراکنده میشوند تحقیق فرموده تدبیری برای منع اینکار بکار برده اید ؟ چرا اقدامات بکارنمیرید که برای رفع احتیاج ملت اقلاً در بعضی ولایتهای مناسب فابریکهای مختصر بنام سرکار ساخته و پرداخته گردد خواهید فرمود که ساختن (فابریک) وظیفه و تکلیف من نیست سلماً لکن تدبیر احداث آن و تشویق نمودن ملت و ضامن شدن بحفظ حقوق رعیت کار وزیر با کفایت و خردمند با انصاف است بخدا در ممالك خارجه اینها را که یکان یکان شمرده هم از تکالیف وزیر داخله است باید رشته اینگونه نیک بختیها را او از هر جانب پیدا کرده بدست رعیت بسپارد هر گاه نکند معاقب

و جلیس و جلوس مینماید .

چه افتخاری بهتر و برتر که وکیل یک شهری و یک ایلی از خود آنها باشد خلاصه امیر اعظم راضی نشد که دست تقلب در انتخاب و کلاه استرآباد افتد (ایکاش یک نفر مانند امیر اعظم هم در وطن عزیز نگارنده بود که مانع میشد از اینکه یک افتخار بزرگی از اهالی کرمان سلب شود) و ما در این مقام چند فقره از تلگرافات و نوشتجات راجع باسترآباد را درج میکنیم اگر چه در تاریخ مشروحاً ذکر شده است لکن مقدم بر آن یک دو سطر می نویسیم و آن اینست که امیر اعظم با آن ریاست و بزرگی و آن شأن و مقامی را که حایز و حاوی است پس از آنکه مدرسه امیری را در استرآباد افتتاح نمود و معلم از طهران تقاضا نمود چند روزی را خودش در مدرسه درس میگفت آیا تصور میشود که

و مسئول است چرا اسباب پیریشانی و پراکندگی ملت را نمیرسید که سبب چیست سالیانه چندین هزار رعیت ایران ترك دار و دیار خود گفته بهاك عثمانی و روس و هند میریزند و در ممالك غربت در پیش دوست و بیگانه بدان ذلت و خواری و پیریشان روزگاری بسر میبرند آیا هنوز زمان آن نرسیده که وزرای ایران رعیت را بحکام و حکام را به پیشکار و پیشکار را به بیگلربیگی و داروغه و آنان به کدخدایان و ایشانهم بفراشباشی و نایب نفروشد .

در کدامین مملکت دیده شده است که داروغه کی شهر را با جاره بدهند و انگهی به اراذل و ادانی ناس . آخر انصاف باید کرد این مأموریت گرامی را در ممالك متمدنه دایره پلیس مینماید آیا رواست که پلیس مردمان بی سروپا و بی سواد باشند و علاوه بر همه عدم لیاقت تجار زادگان محترم را به اسباب چینیهای گوناگون بانواع کارهای نامناسب متهم ساخته آبرو و اعتبارشان را برای پنج تومان پایمال سازند و از جوان با حیا و نجیبی برای شرم از پدر و مادر و برادر بی هیچ تقصیری چهل پنجاه تومان یا زیاده تر بنام جریمه بگیرند آیا از وضع ناگوار این گمر کخانه های بی تعرفه که موجب هزار گونه شتمات دوست و دشمن است خبر ندارید که از يك جور متاع داخله و یا خارجه از یکی دو تومان و از دیگری يك تومان و از یکی دیگر که گویا پدرش سرباز یا برادرش توپچی است پنجاهزار میگیرند . اصلاح اینهم که محتاج بیول و آدم یا تدبیر آسمانی نیست تا چند در دست حکام ظالم در باب رفتار آنان با رعیت و اخذ مالیات کتابچه دستور العمل مانندی نخواهد شد تا کی حال این ودایع گرانهای خداداده را که رعیتش نام است رعایت نخواهید فرمود آنانرا بهوای نفس حکام بی مروت سیرده ناگزیر از تبعیت خواهشهای رذیلانه آن فرومایگان خواهید داشت آیا دولت سه هزار ساله ایران مقتدر نیست که در هر يك از شهرهای معظم خود اداره صحنه برپا نموده سه چهار نفر طبیب موظف بدانجاها بگمارد که مردمان آن شهر را از اجل معلقی که اثر جهل و نادانی متطببین (۱) است برهاند چرا بجهت معالجه جذام و برص که در دوره اول معالجه آنها خیلی آسانست بیمارخانه نباشد که در هر شهر مسافر در اول ورود بجماعتی ازین بدبختان دوچار نشود که از آسیب این مرض کثیف لب و دماغشان ریخته و چشم و دهانشان را اعوجاج روی داده کف گدائی به پیش خودی و بیگانه دراز کرده خودشان هم (۱) متطبب در زبان عرب کسی را گویند که خیلی طب بداند و در فارسی کسی را گویند که علم طب را بخود ببندد و در واقع نداند .

حاکم يك ولايتی اوهم مثل امیر اعظم شخصی خودش را برای ترقی ابناء وطن معلم قرار دهد و این زحمت را بر خود هموار نماید بلی عقلا و دانشمندان و خورده بینان همه وقت از بزرگان و رجال مملکت این گونه سلوك را متوقع و منتظر بوده اند .

باری انجمن ولایتی استرآباد که اجزاء و اعضاء آن از علماء و بزرگان استرآباد میباشند مکتوب ذیل را بآن رادمرد می نویسند و هذا صورته .

مانند وحوش دریابان زیست کنند و از دار و دیار مطرود و در نظر اهل و عیال منفور باشند بخدای که از برای مرد وطن دوست غیرتمند مرك از دیدن حالت آن بدبختان سهل و آسانتر است من یکبار آنان را دیدم و هنوز دلم در تب و تاب است شما همه روزه می بینید و هیچ کردی بدامن کبریای شما نمی نشیند مگر نه اینان ابنای وطن شما و برادران دینی شما نیستند دیگران برای حفظ حیات یک تن از ابنای وطن و بنی نوع خودشان چه زحمتهای بر خود هموار نموده چه پولها خرج میکنند اصلاح این کارها که در انظار خارجه موجب ننگ دولت و ملت و اسباب هزار گونه سرزنش خودی و بیگانه است محتاج چندان مخارج گزاف نیست که دولت و ملت از تدارك آن عاجز باشند بوجدانیت خدا قسم از خود ملت وجه اصلاح اینگونه معاير را که سبب کاهش ثنونات دولت در انظار بیگانگانست بسهل ترین وجهی میتوان گرفت که از آن روی در ظرف بیست و سی سال اولاد و اقارب و بستگان يك مرد فقیهی که خود بوساطت چندین نفر از دولت تنها سالیانه شصت تومان وظیفه دعا گوئی داشت اکنون صاحب پنج کرور ثروت و سامان بشوند اما برای اصلاح نقایص جزئیة وطن نمیشود به اعانت عمومی رجوع نمود و همچنان کار مقدسی را از پیش برد در این باب آنچه لازم است تنها حس نیت و تدبیر و درستکاری و بی طمعی است در صورتیکه ملت خود را از دولت و دولت خود را از ملت دانست و فهمید که اینان لازم غیرمفارق و تنها در لفظ دو اما در معنی واحدند همه کارهای سخت ساخته و پرداخته میشود از دولت و میامن اتفاق این دو عنصر گرامی وطن هیچگونه مشکلاتی در مقابل پایداری نتواند نمود . دولت همه زاتفاق خیزد - بی دولتی از اتفاق خیزد . بدستکاری عدالت و مساوات بر همه سختیها غلبه توان نمود در اثنای این مسافرت که قسمت قلبی از ممالك ایران را دیدم دلم خون شد همه جا ملك پریشان ملت پریشان تجارت پریشان خیال پریشان عقاید پریشان شهر پریشان شهریار پریشان خدایرا این چه پریشانی است تعجب دارم که با اینهمه پریشانی دیگر این جمعیت وزراء چه لازم است عرض بنده همین بود که از شما بیرسم سبب این همه پریشانی چیست اگر رسول خدا از شما بیرسد که ای وزرای ایران و ای رؤسای ملت کو شریعت من ، کو اسباب جهاد شما ، کو مجاهدین شما ، کو ایمان شما که من حب وطن را ردیف آن قرار داده ام چه جواب عرض خواهید کرد و چه عذر خواهید آورد هر گاه يك دوست و یا دشمنی از شما بیرسد که آیا چه مانع شد که در مدت این پنجاه شصت سال سلطنت که

مکتوب انجمن استرآباد بایالت جلیله

نمره ۳۹ مورخه پنجشنبه ۹ ذی الحجه الحرام ۱۳۲۷

حضور مبارك حضرت مستطاب اشرف ارفع اسعد والا ایالت جلیله استرآباد دامت شوكنه العالیه در باب علت تعطیل ادارات حكومتی که مرقوم فرموده هر سواد آرتیكلی که در روزنامه شرق مندرج شده ملاحظه و اسباب حیرت شد که چرا باید خاطر مبارك از يك همچو آرتیكلی که فصول مندرجه در آن به هیچوجه مناسبتی با ترتیبات حاضره آنوجود مقدس ندارد مكدردشود زحماتی و خطراتی که آن وجود مقدس برای اعاده انتظامات این مملكت استرآباد تحمل کردید از خاطر عموم بخونخواهد

بی‌منازعه خارج در نهایت استقلال و راحتی حکم می‌راندید نتوانستید از این بیست و پنج کرو (۱) جمعیت ایران بیست و پنج نفر را تربیت کنید که بتوانند بطور لایق از عهده اداره گمرکات مملکت برآیند تا محتاج نشوید که از فرنگستان ملل خارجه را بموجب گزاف کرایه کرده بگمرک خانه‌های خودتان بگذارید چه جواب خواهید گفت .

اگر بیگانه از شما بپرسد که چه مانع پیش آمد که شما در مدت شصت سال نتوانستید بمالیات این مملکت وسیع حاصل خیز يك ملیون تومان بیفزائید که خرج تزیید اسباب مدافعه وطن شود چه جواب مُسکت براو خواهید داد و حال آنکه در ظرف این مدت شصت سال بمالیات سایر مملکت های دور و نزدیک چند مقابل اول افزوده‌اند و همان مقدار نیز آبادی و جمعیت آنها زیاد شده است اگر ناموس خودتان از شما بپرسد چه صرفه دیدید که مداخل مملکت را فقط منحصر باخذ رشوه و تعارف و جریه داشتید و از فراهم آوردن اسباب تزیید مالیات و توسیع دایره تجارت و زراعت و وطن غفلت ورزیدید چه پاسخ خواهید داد که موجب رفع سرافکنندگی شما گردد آیا می‌ت رسید که از اصلاح جنگلهای مملکت و کار فرمودن معادن بی‌صاحب و فراهم آوردن اسباب ثقلیات وطن کمتر از تاخت و تاز رعیت منافع حاصل آید آیا میدانید که رعیت بمشابه دست و پای دولت است و پریشانی امروزه آنان پنج روز دیگر سبب خواری و پریشانی خود شما است انتهى .

تا اینجا کتاب خوانده شد و تا يك اندازه مقصود بعمل آمد چه اکثر از حاضرین مسبوق و مهیا و مستعد بودند اشخاصی هم که مسبوق نبودند اگر چه پس از اظهار حرارت به بروود دائمی برگشتند لکن بکلی مأیوس نشدیم .

نگارنده گفت آقایان بسیاری از اشخاص قبل از این شروع باینکار کرده‌اند اما مدعی به راخیلی بزرگ وانمود کردند و مانند ناصرالدین‌شاهی برای آنان مانع و عائق بود و علما هم همراهی نکردند باین جهت بمقصد خود نایل نشده‌اند لکن ما ادعا و مقصود را منحصر می‌کنیم بتقاضای اجرای قرآن طرف هم مظفرالدین شاه است که حالش معلوم است آقای طباطبائی هم باما همراه است آقایان دیگر هم (۱) میدانم این عدد بیست و پنج کرو را که در بین ایرانیان انداخته است که از مسلمات و بدیهیات اولیه شده است و حال آنکه جمعیت ایران تا کنون تعداد نشده است و بطور تخمین هم از پنجاه کرو متجاوز است .

شد و انشاء الله تعالی از ناحیه مقدسه حجة عصر و امام زمان ارواح العالمین له الفداء توجه مخصوص بتمام درستکاران و وطن پرستان که سبب رفع کدورت ناشی از این قسم آرتیکل شود خواهد شد فوراً تلگرافی حضور مبارک وزارت جلیله داخله عرض شده که در صدد رفع این عویصه شرف سوز برآیند و علی‌العجاله عرض عموم اعضاء انجمن ولایتی و تجار محترم و وطن پرستان و خیر خواهان ملت استرآباد بحضور مرحمت ماسور آنست که از تعطیل ادارات صرف نظر فرموده و امر بتحصیل فرمایند و از زحمات و خدماتی که در راه این ملت و این مملکت کشیده‌اید حقیقتان بیاید و اگر خدای نخواست در صدد امر تحصيل بر نیائید قهرأ امر منجر بتعطیل انجمن ولایتی خواهد گردید . ادام الله تعالی ایام اجلالکم (محل مهر انجمن ولایتی استرآباد) و نیز دو فقره از تلگرافاتی که بین امیر اعظم و وزارت داخله مخابره شده است در این موقع درج میکنیم

چون مقصود ما را که اجرای قرآن است بدانند البته همراهی خواهند فرمود شیخ محمد فیلسوف شیرازی که از حاضرین بود گفت این شیخ فضل الله و شیخ عبدالنبی و بعض دیگر را که من می بینم اگر العیاذ بالله خدا با آنها طرف شود و بخلاف ریاست آنها رفتار نماید هر آینه او را تکفیر مینمایند چه جای کلام خدا دیگری گفت باید از طریق خودشان وارد شد و جلب ریاست بطرف آنها نمایم تا حاضر شوند نگارنده گفت آقایان مقتضیات زمان را اگر بخواهید بدانید این عرض و حکایت مرا گوش دهید .

در چند سال قبل به ناصرالدین شاه رایورت دادند که شب ها جمعی در محله سنگلج در یک خانه اجتماع کرده و در امر مملکت و اصلاح مذاکره می کنند پادشاه جمعی را فرستاد شش هفت نفر از اصلاح خواهان که دورهم نشسته بودند مأخوذ و شبانه آنها را بحضور پادشاه بردند چاهی که در اندرون حفر کرده بودند که برف در آن میریختند و یا برای همین جور کارها مهیا بود سنک سر آن را برداشته مأخوذین را در آن چاه انداختند آنوقت خود پادشاه تفنگ را بدست گرفته متجاوز از سی فشنگ از پی آنان فرستاد که باعتقاد خود زودتر آنها را به اسفل السافلین رساند و حاضرین را هر کدامی يك اشرفی انعام داد برای شکرانه موفقیت بر قتل آنها لکن مظفرالدین شاه از قتل يك نفر میرزا رضای کرمانی نادم است و از مرحوم شدن حاج میرزا احمد کرمانی در انبار بوحشت دیگر آنکه مقصود ما اجراء قرآن است و بس .

امروز از هزار نفر اهل این شهر يك نفر را ما با خود همراه کنیم بمقصود خواهیم رسید آفاسید برهان خلغالی که حاضر در آن مجلس بود گفت در هر مملکتی که تمدن و ترقی و قانون ظاهر شده است از غیر پایتخت شروع شده است و از جماعت فقراء و کسبه اقدام شده است شما میخواهید دریایتخت که اهالی آن همه پرورده نعمتهای شاه و هوا خواهان سلطنت اند این مقصود را پیش ببرید و انگهی به اطمینان رؤساء و صاحبان مسند بر فرض که ما مقصود را پیش بردیم فردا همین آقایان که شما بقوة ایشان مستظهرد بر مردم مسلط خواهند شد منتها تغییر موضوع را سبب شدید . جناب ذوالریاستین کرمانی گفت مقصود ما بیداری مردم است از راه اجراء قرآن اگر ما اقدام نکنیم دیگران اقدام خواهند کرد پس خوب است ما بمقاد کنتم خیرامه اخرجت للناس تامرون بالمعروف و تنهون عن المنکر دامن همت و عزم را بکمر زده و لا اقل تکلیف خود را که بیداری مردم باشد بجا آوریم حاضرین در مقام

و مابقی را راجع بتاریخ میداریم .

تلگراف

مقام منیع وزارت جلیله داخله دوز قبل تلگرافی در فرستادن میر سعد الله خان سالار مقتدر عرض شد الساعه بطوریکه از مأمورین تلگراف خبر رسید بواسطه عادتیکه بتریاک داشت و مسلول بودن در تاش دارفانی را وداع کرده با اینکه فیلسوفهای این ولایت عقیده شان بر این بود که بعضی استماع دستگیری او ترا که اغتشاش فوق العاده خواهند کرد و برای عقد اتحادیکه فیما بین سالار و حضرات بسته شده بود در این مورد از شرارت ذره فرو گذار نخواهند نمود فدوی پس از اعزام سالار بطهران تمام سران وقضاة و رؤسای طوایف را بشهر احضار کردم و امروز وارد شهر شدند و متفقاً بانجمن رفتم

اتحاد و اتفاق بر آمده و باهم معااهده نمودند که تا آخرین قوای خود را در بیداری اهل وطن مصروف دارند و از لازمه سعی و کوشش کوتاهی نکنند و در تزئید اجزاء انجمن بدقت بذل جهد فرمایند و چیز را عائق و مانع از برای این مقصود مقدس ندانند و از هیچگونه فداکاری در این مشروع مهم مضایقه ننمایند و ترک جان و مال و خانمان و عیال را سهل ترین اقدام بشمارند تا باین وسیله و واسطه کوی سعادت و جوانمردی را از میدان بر بایند . جناب آقا شیخ حسینعلی ادیب بهبهانی که نیز حاضر بود گفت اما من تا جایی که مزاحمت با تکلیف شرعی من خدا داشته باشد حاضرم . جواب گفته شد شما از دایره امر بمعروف و نهی از منکر خارج نشوید .

نگارنده بیان کرد اگر با اینحال بمانیم پنجسال دیگر این مملکت اسلامی بدست خارجه خواهد افتاد پس مسئله حفظ بیضه اسلام مارا مکلف کرده است بر حرکت اگرچه حرکت مذبوح هم باشد . مجلس باینجا ختم و اجزاء متفرق شدند .

روز جمعه بیست و ششم ذی الحجه هزار و سیصد و بیست و دو که مطابق بود با سوم مارس ماه فرانسه ۱۹۰۵ در خانه جناب ذوالریاستین کرمانی انجمن منعقد گردید سربازان راه صلاح و فلاح وطن در حالتی که از همه چیز جز حزب وطن و ارسته و کمر غیرتمندی و مردانگی برای نجات ملت اسلامی و هموطنان عزیز خود محکم بسته بادی پر خون و سری پر شور اجتماع فرمودند بعد از صرف غذا و غلبان میزبان محترم چنین فرمود :

آقایان و برادران عزیز بدانید که تا افراد ملت عالم نشوند حقوق خود را نخواهند دانست و تا عموم مردم حقوق خود را ندانند امید اصلاح نداشته باشید ملاحظه فرمائید در هیچ مملکتی از مأكولات و مشروبات عمومی بهیچ اسم دیناری نمیگیرند و این مملکت ما برعکس است آنچه فشار می آورند بفقراء و ضعفاست و هر چه اخذ مینمایند از حقوق فقراء میباشد ناصرالدین شاه لعنت نامه نوشته و فرمان با صحنه چاپ کرده و منتشر نمودند و سنك لغت نامه را بدیوار مسجد شاه طهران نصب نموده اند که ازان و گوشت که غذای عمومی است مالیات بگیرند این ایام عین الدوله صدراعظم ایران روزی هزار تومان با سم تعارف از خبازخانه و قصابخانه طهران میگیرد که نان و گوشت را بهر قیمتی که بخواهند بفروشد میگویند اعلیحضرت مظفرالدین شاه گمرک داخله را بخشیده لکن حاکم حق الحکومه میخواهد دم دروازه از هر چه وارد شود با سم حق الحکومه و تعارف و رشوه بسختی مطالبه می کنند بلکه با سامی

و تمام آنها بکلام الله مجید در همراهی با اساس مشروطیت و مبانی عدل و داد قسم یاد نمودند و قبل از ورود بانجمن هم خبر فوت سالار منتشر شد ابدآ آسمان بر زمین نیامد بفضل الهی عجله که هیچ کس قدرت اقدامی ندارد و در موقع رفتن بصحرا هم دوعراة توپ که سابق از آق قلعہ برده و در اردوی خود برای شلیک نگاه داشته بودند عتفاً گرفتیم و در باب تعیین و کیل هم از ترا که اقدامات نمودم و تا چند روز دیگر انتخاب کرده بطهران می فرستند باینکه فدوی هیچوقت بر جزخوانی عادت نکرده ام در این موقع عرضه میدارم که سالارین مستبد خائن وطن فروش بدرک رفتند و اغتشاشات این ولایت مرتفع و اموال مسروقه و اسرا را گرفتیم و دوعراة توپ دولت را مسترد و و کیل طوایف را معین و اصلاح بین ولایت و بیوت را نمودم و اعاده و انتظامات را دادم و با کمال جرئت بتاج و تخت کیانی و بسر مبارک حضرت اشرف

مختلفه و عناوین متفرقه تا باسم حق الحکومه و یا بنام حق الصداده و یا بعنوان حق کدخدا و یا باسم قیان - داری یکجادم دروازه و یکجا میدان و سراها بهراسم و رسم که بتوانند از مردم بگیرند مگر آنکه صاحب مال یکی از رؤساء و علماء و رجال دولت باشد و یا بستگی بآنها و یا از آنها نوشته در دست داشته باشد اگر صدراعظمی هم عمل خیری نماید و تخفیفی صادر کند صدراعظم بعد از او آنرا نسخ مینماید و قبول این ظلمها بواسطه جهالت ما میباشد .

نگارنده گفت چند روز قبل از این آقا سید مرتضی با سمسچی مدعی شد که کارخانه صابونری دایر کند و صابون بعمل آورد که مثل صابون خارجه باشد و ارزانتر از صابون متعارفی هم بفروشد امتیاز هم نمیخواست فقط اذنی میخواست که صابون پزها مانع او نشوند مالیات دیوان را هم میداد نمونه صابون راهم بانواع مختلفه بمن داد من هم صابون آنرا خدمت آقای طباطبائی ارائه دادم جناب معظم فرمود عریضه کند بعین الدوله چون اینعمل خدمتی است بمملکت و رفع احتیاج داخله را از خارجه میکند لذا من از او معاونت میکنم . نگارنده پیغام آقای طباطبائی را به آقا سید مرتضی گفته و اورا تشویق نموده او هم عریضه کرد به صدراعظم آقای طباطبائی هم در اینخصوص چیزی نوشت کافذ آقای طباطبائی و عریضه آقا سید مرتضی را بعین الدوله رسانیده اجازه نامه صادر شد سید بیچاره به اطمینان کامل شروع بعملیات نمود صابون پزها به نظام الملک راپورت دادند نظام الملک در مقام ممانعت برآمده که مالیات صابون را ناصرالدین شاه بیدرم داده است و اوهم وقف نموده است که باید برود پنجف اشرف و صرف روشنائی مقبره پدرم گردد آقا سید مرتضی آنچه گفت من مالیات را میپردازم جواب دادند که صابون تو که باین خوبی درآید سایر صابونها را میشکنند و آنوقت روشنی قبریدرم کم میشود سید بیچاره گفت من امتیاز نخواستم بسایرین هم یادخواهم داد بخرج نفرت مخارج گزافی که سید کرده بود دماغش را سوزانید لباسهای نگارنده هم که البته با صابون بجانی خوب شسته میشد بهمان حالت کثافت باقی مانده است برای اینکه در سر مقبره مرحوم نظام الملک يك چراغ زیادت در روشن گردد حالاشما آقایان این بدبختی را جز از نکبت جهل میدانید پس کاری بکنید که قانون در مملکت تدوین و اجرا شود پس از تدوین قانون معارف هم تکمیل خواهد شد .

دیگری گفت من منکر لزوم قانون نیستم ولی عرض میکنم اگر علم نباشد قانون که تدوین نمیشود سهل است که هیچ چیز اصلاح نخواهد شد ملاحظه کنید مرحوم امین الدوله کارخانه کبریت سازی

قسم میخورم که دیگر در این ولایت کاری نیست که فدوی بتعهدات خود وفا ننموده حالا موقع مواعید حضرت اشرف است که آنشب در دولت منزل فرمودید بقیه را بموکل بحس پدرانه حضرت اشرف می نمایم (امیراعظم)

جوابی که از طرف وزارت داخله مخابره شده است

حکومت جلیله استرآباد ، سمنان ، دامغان ، شاهرود ، بسطام ، دوقفره تلگراف محترم حضرت اشرف والاشرف وصول داد درخصوص سالارین و رفع اغتشاش ولایات و استرداد اموال مسروقه و گرفتن دوعرابه توپ و اصلاح ولایت یموت و انتخاب و کیل و از اظهاراتی که فرموده اید مطلع شدم هریک ازین خدمات شهدالله شایان مرحمت مخصوص دولت و بروز اظهار چنین کفایت های خارق العاده

آورد و در کهریزك كارخانه قند سازی احداث نمود و کلی خرج کرد هم کبریت اورا دیدیم و هم قند آنرا خوردیم در محله دروازه قزوین کارخانه بلورسازی راه انداختند صنایع الدوله کارخانه نخبافی آورد شیشه ونخ هر دورا دیدید چه شد که همه خراب و بایر ماند این خرابی جز از بی علمی بود .

جواب گفته شد اینهمه از نبودن قانون بود چه این کارخانها را امین السلطان بواسطه عداوتی که با امین الدوله داشت بایر و خراب خواست زیرا که این کارخانها بدخالت امین الدوله دائر شده بود و در زمان صدارت او اگر قوه امین السلطان تمام نشده بود از مدارس هم امروز خبری و اثری نبود چنانکه نهایت سعی را در انهدام مدارس نمود لکن خدا نخواست و سه قوه در مقابل قوه امین السلطان ایستادگی نمود یکی قوه روحانی آقای طباطبائی دیگر فطانت وزیر کی حاج میرزا یحیی دولت آبادی (۱) سیم اشاعه و تکتیر مدارس والا مؤسین مدارس نزدیک بود مضمحل و معدوم شوند چنانچه مفتاح الملك (۲) در عین ترقی مدرسه افتتاحیه که عدد شاگردش از سیصد تجاوز کرده بود و اسمش آفاق را گرفته بود یک دفعه از کار و ریاست مدرسه کناره جست و آنهمه خسارت را متحمل گردید و همچنین میرزا علی اکبر خان ناظم الاطباء (۳) که از اساتید دارالخلافه بشمار میرفت و در تأسیس مدارس عزمی راسخ و جهدی کامل داشت یکدفعه از کار عقب نشست و آنهمه مساعی و مجاهدتش بهدر رفت و یک عالم حرارت و شوقش به بی میلی امین السلطان منتفی و خاموش شد و کذا سایرین. حالا اگر ما مجبور بودیم که در تحت قانونی باشیم که شاه و صدراعظم از آن نتوانند مخالفت نمایند این اشخاص بزرگ هرگز دست از مقصد خود برنمیداشتند .

باری چون قانون جاری نیست اگر امروز مردم بکاری اقدام کنند فردا کسی دیگر آن کار را خراب خواهد باین جهت مردم امنیت و اطمینان ندارند . آیا نظر نمیکنید بحال شرکت عمومی که ملك التجار کتابچه نوشت بلیطی چاپ نمود اعلیحضرت شاهنشاه (مظفرالدین شاه) بصله مبارك آنرا (۱) جناب حاج میرزا یحیی دولت آبادی حاوی وقایع تاریخی است شرح حال ایشان عما قریب خواهد آمد .

(۲) جناب مفتاح الملك از اشخاص وطن دوست و عالم است شرح حال ایشان نیز میآید .

(۳) جناب ناظم الاطباء کرمانی صاحب تألیفات بسیار و مدون لغت فارسی است شرح حالات ایشان انشاء الله می آید .

منحصر بوجود محترم خودتانست وحقاً و انصافاً دولتخواهی خود را بپایه قرارداد اید که فضای تحسین و تمجید را گنجایش ادای حق آن نیست معذک بنده چه در حضور وزراء و چه در محضر ائمه ملت هیچوقت از شرح و بسط اقدامات غیرتمندانه سرکار والا غفلت نکرده و نخواهم کرد شرحی را که در روزنامه نوشته بود هنوز ندیده ام اولاً تلگراف سرکار را درج خواهم کرد تا همه بدانند خادم و خائن کیست و مقام سرکار والا با آحاد و افراد اهل این مملکت معلوم باشد .

ثانیاً در جلوگیری اینگونه نکات هر اندازه که قانون معین کند ایستادگی کرده رضای مثل سرکار والا نوکر رشید دولت را که جان در راه خدمت ملت و دولت بر کف دست گرفته اید از دست نخواهم داد و ابداً منتظر نیستم برای این نوع نوشتجات بی مأخذ اسم استعفا بزبان جاری فرمایند امروز روزی

موشح و امین السلطان آنرا مهنمود هفده نفر یابیشتر از تجار معتبر پشت بلیطهارا مهر و ذیل بلیطها را امضاء نمودند باین بهانه چند کرور پول جمع نمودند حال صاحبان بلیط آنچه مطالبه پول و ایمنافع شرکت عمومی را مینمایند جوابی نمیشنوند خیلی که سخت میگیرند ملکالتجار میگوید در وسط سرای امیر و یا باغ قصر در شیران عمارت بنا کرده ام و فلان قدر خرج شده است آنچه شرکاء میگویند ما پول دادیم که امتعه ایرانرا دایر و ترویج و تجارت کنی نه عمارت بنانمایی فحش و تغیر جواب میدهد اگر باز سخت تر بر او بگیرند خواهد گفت بلیط هارا بر عیت خارجه خواهم فروخت چند روز دیگر هم شاید مفلس نامه تمام و بخانه یکی از آقایان و یا یکی از سفارتخانه متحصن خواهد گردید حالا اگر قانون بود و مجازات و مکافات میدادند و نمیکنداردند پول مردم تفریط شود چه قدر شرکتهای و انجمنهای تجارتی تشکیل می یافت البته سدها و از بسته و خط آهن هم کشیده میشد ملت صاحب ثروت و مملکت آباد میبود.

خلاصه مذاکرات بطول انجامید بعضی معتقد باینکه اول باید قانون اجراء شود تا از برکت قانون معارف تکمیل گردد بعضی را عقیده این بود که اول باید معارف را تکمیل نمود چه تا علم نباشد قانون تدوین نخواهد شد. ذوالریاستین که پی بهانه میگشت که کتاب خوانی کند فرمود ما وزارت خارجه را می بینیم که بیک اندازه مردمان عالم راجع کرده است و نسبت بادارات دیگر بهتر است آیا هیچ اثری بوجود آنها مترتب است و آیا اگر یک عهدنامه و یا یک نوشته را که راجع بخارجه باشد از وزیر آن اداره بخواهند میتواند آنرا دست آورد و یا اگر تاریخ یک واقعه از وقایع را از جناب وزیر استیضاح خواهند از عهده بر خواهد آمد و یا اگر باو بگویند مأمور شما در سرحد سیستان چه قدر از سرحد را باخته است میداند آن مأمور کیست و چه کرده است و بالفرض که بداند بخواهد بدون اذن و اجازه صدر اعظم آنرا عزل و مأمور امینی بجایش نصب کند میتواند و یا توانائی آنکه امری را که راجع بر عیای ایرانست راجع بسفیر اسلامبول و یا مأمور مصر نماید دارد یا نه. بالاخره آیا این وزیر امور خارجه فضایح اعمال و افعال وزراء سابق را دانسته یا نه بر فرض دانستن آیا عمل بر طبق علمش میکند یا نه.

کلام که باینجا منجر شد کتابرا یکی برداشته و چنین خواند :

است که يك قسمت معظم مملکت که دارای همه قسم اهمیت مادی و معنوی است بحسن کفایت سرکار معظم و اولیاء دولت و ملت آسوده باشند ممکن نیست قدر خدمت را بفرض مجهول گذارند سرکار والا حتماً به نتیجه این جان فشانیهای صادقانه خواهید رسید بکفایت و کاردانی مثال مجسم خواهید بود تلگراف حضوری را صبح عرض کردم اگر فرمایشی باشد و خیلی مهم فوری است بفرمائید با همه فرط مشغله که دارم حاضر شوم والا تلگرافاً مرقوم فرمائید جواب فوری عرض خواهم کرد. (وزیر داخله) در حقیقه از روی انصاف وقتی ملاحظه شود وزیر داخله از روی عقل و انصاف اینهمه تنجید فرموده اند زیرا که همه ساله با چندین هزار قشون و دویست سیصد هزار تومان خرج تراشی حکام این سرحد را با آن بی نظمیها از عهده بر نمی آمدند در همچو زمانی با آنهمه اغتشاش و انقلاب که در ستر آباد

خطاب بوزیر خارجه

جناب وزیر از شما سؤال می کند یک نفر غریب و متعصبی از ملت ایران .

سبب فضاختی که در ممالک خارجه قونسولهای شما میکنند آیا خبردارید یا نه . تا چند این تذکرهاى دولت که نمایندهٔ تابعیت ملت ایران درانظار خارجه است مانند کاغذ دواپیچی عطاران بی قدروبی اعتبار خواهد شد تا کی این بروات شرف ملی مامل کاغذ کتفه در محالّ متعدد بفروش خواهد رسید آنهم بقیمتهای متفاوت مثلاً در طهران پنجقران در تبریز یکتومان در کنارارس یکتومان ونیم در قفقاز چهار منات ونیم در خاک عثمانی هفتاد و پنج غروش و گذشته از اینها مأمورین شما در همه جا بهر دزد و دغل و بیسروپائی از تبعهٔ خارجه که چند غروش بدهد این تذکرها را خواهند فروخت که در تمام ممالک عثمانی و روس حتی در فرنگستان بنام تبعهٔ ایران دزدی و انواع فضاختها را مرتکب شده مارا در میان هفتاد و دو ملت رسوا نمایند در بعض جاها که بدست حکومتها افتادند پس از تحقیقات معلوم شود که آن دزد وجیب بر یا از ارامنه و یا گرجی قفقاز بوده یا از رازن و چپاولان عثمانی که قونسولهای ما آن تذکره را بایشان فروخته اند آیا با این حال عظمی برای آن قونسول و یا اعتباری برای آن تذکره که دارای نشان و علامت دولتی و ملتی ماست باقی خواهد ماند . آیا رواست که بعضی سفرای شاهم دانسته و فهمیده در مقابل چند لیرای مردار و متعفن از مقام بلند خودشان خجالت نکشیده مرتکب این فضاخت بزرگ شوند این رشوت مشوم تا چند از مأمورین شما مانع هر گونه مؤاخذة و مسئولیت خواهد بود عجباً هنوز وقت آن نرسیده است که جلو این رسوائیا گرفته شود و دولت و ملت از زیر بار گران بدنامی و ننگ رهائی یابد تا چند قونسولهای دول خارجه بسبب این بی نظمیا در وطن ما فعال ما یرید بوده و بالعکس قونسولهای شما در ممالک روم و روس چون دست نشاندۀ ولایة و حکام از آنان تملق و چاپلوسی خواهند نمود .

سفرای شما محض پرده پوشی بسیئات اعمال خودشان این زیاده روی و تعدیات قونسولهای خارجه را حمل بعدم اقتدار دولت ایران خواهند کرد و شما نخواهید دانست که این معنی غلط است زیرا که در عالم دولتهای ضعیف خیلی هستند هر گاه بنابر این باشد که اقویاً ضعفا را یابمال کنند امور دنیا مهمل میباند .

بود و هیچ يك از رجال و امرای ایران زیر بار حکومت و سرداری آنجا نرفته اند لکن امیر اعظم بادت خالی و چند نفری معدود از اتباع خود این خدمت بزرگ را قبول نموده و بطوری هم از عهده بر آمده است که موجب تحسین عموم ایرانیان شده حتی آنکه وکلای ملت و مبعوثین پارلمان در چند مجلس اظهار تشکر نموده اند چنانچه نمرات روزنامهٔ مجلس و سایر جراید مصدق این ادعا است در نمره (۷۱) روزنامهٔ مجلس سال سوم مورخه ۲۷ محرم سنه ۱۳۲۸ در ذیل نطق شاهزاده اسدالله میرزا چنین مینویسد :
بعلاوه لازم میدانم از طرف مجلس مقدس از شاهزاده امیر اعظم اظهار رضایت و امتنانی بشود زیرا که در این موقع خدمت نموده الی آخره .
چند سطر بعد این عبارت مرقوم شده است - رئیس . اظهار امتنان از امیر اعظم صحیح است الخ .

بلی هر دولتی که قانون معین و مدون ندارد به او همه طور رفتار میکنند و دیگری هم مانع نمیشود حالا جنرال قونسول انگلیس یا فرانسه یا روس هر گاه هنر دارند در بلغارستان که حکومتی تازه و جمعیتش زیاده بر سه ملیون نیست بکاری مداخله نمایند و یا اینکه یکی از تبعه بلغار بگویند که از اینجا بر خیزو در آنجا بنشین همانروز نملهایشانرا میکنند چنانچه تا کنون چندین بار کنه‌اند بلکه سفراء و قونسولهای خارجه این زیاده روی را که در ایران میکنند خود از سفراء و مأمورین ایران سرمشق گرفته‌اند درحالتیکه آنان حافظ حقوق رعیتند خود علی ملاالناس آنانرا بجاییدن از مأمورین خارجه چه توقع توان داشت در صورتیکه خودمان قانون و عدالت نداریم بچه زبان بایشان توان گفت که باما بعدالت رفتار نمائید بخدا پناه میبریم از این وضع ناگوار که هر جاقدم نهی پراست از دلسوختگان که دود آهشان روی سپهر راتیره و تاریک می کند از تعدیات داخله میگریزند در خارجه بظلمهای بدتر از آن گرفتار میشوند بهرجا وهرده که در ممالك روم و روس میرسی خواهی دید که جمعی بیعار و بیکار بنام فراش دوریکبریا گرفته اسمشرا قونسول گذارده‌اند و به اتفاق او کمر بتاراج و غارت این بیچارگان آورده از وطن بسته‌اند که نه در دفتر دولتی اسمی از آنان هست و نه رسمی .

اولا چرا در داخله ابواب ظلم را بر روی ایشان نبست که ترك وطن گویند .

ثانیاً قونسولها چرا از هر يك از این بیچارگان سالی پنج منات بعنوان پول تذکره بگیرند و بکیسه خودشان برود .

هر گاه بفرمائید که آنها را در مقابل مواجب بایشان میدهیم بخدای بسیار مغبون هستید در صورتیکه این پول از رعیت گرفته میشود هر گاه دولت بگیرد و بدین بی‌مروتان بی شرم مواجب بدهد سالیانه مبالغ زیاد منفعت خزانه دولت خواهد بود و امثال این رسوائیهائیز تا یکدرجه از میان خواهد برخواست . امروز در ممالك روم و روس هر ایرانی از هر طبقه که باشد وقتی بمیرد اولین وارث اوسفیر و قونسول است هر گاه وارث و طلب کار او قدرتی داشته باشند ایشان نیز حصه توانند برد والا فلا و همچنین است مسئله باشپرت . درست حساب شده در ایاب و ذهاب يك نفر ایرانی بزیارت مکه معظمه از هر سرحدی که حرکت کرده چهل و پنج تومان تا بازگشت بدان نقطه پول تذکره و قول باید بدهد و اقلا همه ساله چهار هزار ایرانی بمکه میرود و چه تذکره اینان سالیانه زیاده بر یکصد و شصت هزار تومانست و اگر

در تاریخ انشاء الله خواهد آمد تلگرافاتی که از طرف متحصنین زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم و متحصنین سفارتخانه عثمانی بتوسط انجمن سعادت اسلامبول با امیر اعظم مخبره شده است لکن این چند سطر را که بیان میکند شرح حالات و زندگانی این شاهزاده بزرگ را برای این جلوانداخته‌ایم که سائر شاهزادگان و بزرگان پیروی با اقدامات این جوان غیور نمایند و بدانند صحایف تاریخ چگونه ثبت می‌نماید افعال نیک و بد را و الاحالات امیر اعظم را دفتری علیحده و کتابی مستقل لازم است و ما آنچه را که خود دیده و یا از تلگرافات و اسناد معتبره و اشخاص موثق شنیده و بدست آورده در مجلدات تاریخ نوشته و انشاء الله خواهد آمد .

در سالی ده هزار نفر مشرف شوند تقریباً به يك كرور تومان میرسد که با این مبلغ در تمام نقاط مهمه و مقتضیه ممالك روس و عثمانی قونسولهای با مواجب و تعلیمات مخصوصه توان گذاشت که در حین وقوع شکوه و شکایتی طرف مؤاخذة و عتاب هم بشوند.

در بند رجده که دروازه قبله ما و طرف توجه عموم اسلامیان است چرا باید کارپردازی نجیب و با ادب و متدین پادشاه شناس از خانواده معروف صاحب علم و سواد نباشد و همه ساله در بیع من ترید کارپردازی آنجا را بدست هر سفله بی پدر و فرومایه و بی سواد در مقابل یکی دوهزار لیرا بپارند و او را بر جان و مال حجاج که رعایت خاطر و حفظ حقوقشان بر ذمت دولت واجب است صاحب اختیار سازند و او از هر تذکره زیاده از يك تومان ما نگیرد بی شرفانه و بی باکانه نیم لیرا که معادل دو تومان و نیم است گرفته و باز دست بر ندارد با جمال و جمال نیز در تاخت و تاز آنان شریک شود و برای کرایه شتر و الاغی که از جده بمکه سایرین یعنی مسافرین خاک عثمانی و مصر و جزایر و هولند و هند و قفقاز سی فروش میدهند از ایرانی دویست فروش که شش برابر آنهاست پول بگیرند و همه ساله هم این تفصیل را در روزنامهها بنویسند و فریاد تظلم حجاج با آسمان برسد کسی گوش ندهد مرتکبین بی آزر ابد مؤاخذة نشوند تنها آنچه در جده از حجاج ایرانی قونسولهای موقتی سه ماهه میگیرند برای مواجب سفیری کافی است اگر اینها را که عرض کردم میدانید و طرف توجه و اعتنا نمیشمارید زهی بی انصافی است اگر خبر ندارید و نمیدانید در آن صورت همه حق دارند که شما را غافل پندارند و سزاوار این عنوان بلند بشمارند والسلام.

کلام که باینجا رسید اهالی انجمن و فدائیان وطن بعضی بحال تباهی و بعضی از کثرت حزن و غم از خود رفته و حالت بهت بآنها دست داده تا چندی حالت يك کلمه سخن گفتن باقی نبود هم و غم غریبی عارض هر يك گردیده باوضاع غریبه مملکت و گرفتاریهای عجیبه این ملت سر بگریبان تعجب و حیرت و سرافکندگی و فکر ت فرو برده بعد از ساعتی بحال طبیعی عود نمودند و مجدداً هم قسم و معاهد شدند که تا جان در بدن دارند در خدمت بملت و وطن عزیز خود داری نمایند و بهر وسیله که دست آید مردم را از خواب گران غفلت بیدار و از سكرات نادانی و جهالت هوشیار سازند که جمعی را متفق نموده تقاضای عدالتخانه و مجلسی از دولت نمایند که بکارهای مملکت رسیدگی نمایند و بیش از این ذلت و نکبت را باین ملت و مملکت بیچاره روا ندارند پس از مذاکرات دیگر اجزاء انجمن متفرق شدند.

مستشار الدوله

معرفی مرحوم میرزا یوسف خان مستشار الدوله طاب ثراه را کتاب يك کلمه و رمز یوسفی و تعلیم- الاطفال و کتاب حساب و چندین جلد کتاب دیگر که از تألیفات آن مرحوم وطن پرست و حقایق شناس است کافی خواهد بود لیکن چون در این تاریخ نام نامی آن مرحوم ذکر شده است و نوشتجات آن مرحوم برای اجزاء انجمن مخفی سر مشقی وافی بود و در واقع دستور العملی بود که از آن قرار رفتار شد لذا نخست مختصری از زندگانی آن مرحوم را ذکر می نمایم سپس بعضی از نوشتجات را که هم امروز مفطور و مجبوریم بر طبق آن رفتار نمایم.

مرحوم میرزا یوسفخان مستشار الدوله پسر حاجی کاظم آقای تاجر تبریزی از اهالی آذربایجان

این مجلس اگرچه نسبت بمجلس اول بهتر و خیر بود ولی بواسطه عدم وثوق و اطمینان کامل هنوز وقت اظهار مقصود نرسیده است و باید در دوسه جلسه دیگر باز کتاب خوانی کرد تا غیرت و حرارت وطن در همگی بروز و ظهور نماید و الا هنوز حبس و قتل امریقین است و راپورت دادن بعین الدوله را نسبت ببعضی از اجزاء احتمال میدهم راپورت این دو مجلس را کماهی خدمت حضرت حجة الاسلام داده فرمود امیدوارم که اقدامات خیر خواهانه و اهتمامات مجدانه غیرتمندانه امثال شما اثری بخشد و دست غیبی نیز مددی فرماید و چون غرض اصلی نجات این ملت از این روزگار سیاهی است که فعلاً چون شب دیجور تماماً فرو گرفته است لذا مطمئن باشید که اقدامات بیغرضانه اثرات خود را خواهد بخشید و چیزی که مکنون خاطر خیر خواهان عالم اسلامیت و انسانیت است از پس پرده غیب بیرون خواهد آمد ترغیب و تشجیع زیادی در اقدام باین مشروع مقدس فرمود و امیدواری و قوت قلبی خود را در این امور خیریه اظهار داشت .

روز دوشنبه بیست و نهم ذی الحجة الحرام سال ۱۳۲۲ هجری در مدرسه ناصری معروف بمدرسه سپهسالار جدید در حجره جناب آقا شیخ محمد شیرازی مشهور به فیلسوف انجمن تشکیل یافت جناب فیلسوف که میزبان امروز ما بود سنش قریب بیچهل سال در علوم عقلیه و سیاسیه باریط ، در حب وطن و بیداری اهالی مجد و ساعی بود این فیلسوف باحرارت شروع بتکلم نمود و گفت من اکثر از مطالب کتاب سیاحتنامه ابراهیم بیک را از حفظ دارم در ضمن برای شما نقل میکنم هر کدام هم که آنرا بخوانید میدهم همراه خود ببرید در خانه های خود هر قدر مایل باشید بخوانید بلکه از آن کتاب لازم تر خواندن روزنامه جبل المتین است در هر جلسه تا اجزاء همگی حاضر شوند از برای شما روزنامه خواندن الزم است یکی از اجزاء گفت ما امروز لازم داریم که اشخاص عاقل را بسایر بلدان روانه کنیم بلکه در ایالات و دهات هم داعی گسیل داریم که مردم سایر شهرها را بیدار کنند و نگذارند آنها قبول ظلم کنند فیلسوف مذکور جواب داد شما مردم پایتخت را بیدار کنید قهراً سرایت بسایر بلدان هم خواهد نمود شما از بدبختی خود مذاکره کنید شما نظر بهمین پایتخت اندازید به بیند چگونه هرج و مرج زیاد است هر کس قوتی دارد بر ضعیف مسلط خانمان بلکه هستی او را نابود میکند فقط نظر خود را محدود و مشخص نمائید و اندکی در امر آب ملاحظه کنید که تمام ممالک متمدنه و غیر متمدنه از جهت آب از حیث پاکیزگی و محفوظیت راحت و آسوده میباشند ما ایرانها باید اینگونه آبهای کثیف و ملو از نجاسات را باین ذات و خواری بیاشامیم آنهم محدود و ممنوع . صدراعظم

است در عنفوان سن علوم ادبیه عربی را تحصیل نموده و قدری از علوم شرعیه را نیز آموخت در قونسول گری انگلیس بسمت منشی گری برقرار و در آنجا نکات سیاسیه را فرا گرفت و از اوضاع تمدن آگاهی یافت خواست که خدمتی بدولت و ملت خود نماید از مستخدمی انگلیسیها استعفا داده و در اداره وزارت خارجه در آمد در سال (۱۲۷۰) بموجب فرمان ناصرالدین شاه بکار پر دازی حاجی ترخان (قونسولی) مأمور شد مدت هشت سال در آنجا اقامت کرده در تاریخ (۱۲۷۸) بطهران احضار شده پس از هفت ماه توقف در طهران حسب الامر اولیای دولت ثانیاً بحاجی ترخان مأمور گردید بعد از سه ماه بعزم سیاحت از حاجی ترخان بمسکو و از آنجا به پطرزبورگ و ارد شده شش ماه در پطرزبورگ در جای وزیر مختار دولت علیه بسمت شارژ دافری توقف فرمود پس از آن در تاریخ ۱۲۸۰ بقونسول ژنرالی تقلیس منصوب

ایران شنیده است در مالک خارجه مشروبات محدود است دیگر ندانسته است مراد از مشروب آب نیست بلکه مسکرات است آنهم محدود است نه ممنوع بیچاره عین الدوله خواسته است مشروبات را محدود کند آمده است امتیازات را داده است بیکنفر سید و او هم جمعی از اراذل و اوباش را با خود همدست نموده آبهای این شهر را از صاحبانش اجاره کرده و اسم اداره اش را اداره میاه گذارده در هر فصل و هر روزی به یک بهانه و یک اسم مطالبه یک مالیاتی از مردم و خانه ها و حمامها و کاروانسراها می کند در زمستان با سم مخارج خرابی نهر در تابستان با سم میرابی دریائیز با سم پول آب در بهار بنام تنقیه قنات بعد از آنکه پول را گرفت آبر را در خارج شهر بصاحبان باغ و زراعت میفروشد تا کسی بخواهد دو کلمه حرفی بگوید میگویند حضرت والا نایب السلطنه حضرت والا شجاع السلطنه حضرت والا عین الدوله حضرت والا حضرت والا حضرت بالا حضرت اشرف حضرت اقدس در این شرکت دخالت دارند . مردم هم بشنیدن اسم مضاف بدولت و سلطنت میترسند خصوص اگر مضاف و مضاف الیه شجاع السلطنه و عضد السلطان و سالار الدوله پسرهای شاه باشند و یا نایب السلطنه برادر شاه باشد آه از ظلم آه از جور آه از استبداد باین آب کثیف هم عادی و قانع بودیم دارند از دستمان میگیرند دیگر این آبهای کثیف را که حیوانات از شرب آن کراهت دارند ما باید بقیمت گزاف بخریم و بفخوریم .

یکی از حاضرین گفت آه از جهالت تمام این خرابیها از جهل است چرا مردم اجتماع نمی کنند که دفع ظلم را از خود بنمایند چرا ساکت می نشینند . نگارنده گفت آقایان دو کلمه بعرض من گوش دهید این جناب ذوالریاستین حاضر این جناب آقا سید محمد حجت کرمانی که از عدول است شاهد اهالی کرمان در این بایتخت بسیارند از هر کدام سؤال کنید مطلع اند و جواب خواهند داد در چند سال قبل در کرمان بیکنفر رفت نزد آصف الدوله که در آنوقت شهاب الملک لقب داشت و حاکم کرمان بود عرض کرد آقای حاکم هیچوقت در کرمان قیمت ماست از یک من پنجشاهی زیادتیر نبوده در حکومت شما قیمت یک چارک که ربع یکمن است به پنج شاهی رسیده است فوراً میرغضب خواست و حکم داد سر بیچاره عارض را بریدند که چرا فضولی کرده و در امر تسعیر که شأن حاکم است چون و چرا کرده است و نیز در حکومت دیگری یک طفل چهارده ساله میرود دکان خبازی که نان بخرد جمعیت مشتریان زیاد بوده طفل خردسال میگوید استاد نانوا دیشب نان گیر ما نیامد من و مادرم بی شام خوابیدیم یکعدد نان زودتر بمن بده که مادرم منتظر و گرسنه است فراشی آنجا ایستاده بود آن طفل

چهار سال در قلیس مانده در مدت اقامت در مملکت مزبوره پیوسته بدوستان خود میگفت که کی باشد انتظام و اقتدار لشکر و آسایش و آبادی کشور و تمدن خود را میدیدم و چه می شد که در وطن عزیزم نظم و آسایش و آبادی حاصل میگردد .

در اواخر سال ۱۲۸۳ بموجب فرمان پادشاهی بشارژدافری پاریس نایل آمد از راه اسلامبول عازم مقصد گردیده اکسپو ریسون یعنی بازار و بساط عمومی ۱۸۶۷ میلادی را که مطابق با ۱۲۸۳ بود مشاهده نمود در مدت سه سال اقامت در پاریس چهار دفعه بعزم سیاحت بلندن رفت و با مرحوم میرزا ملکم خان هم مسلک و دوست و مجالست سری و علنی داشت انتظام لشکری و آبادی کشوری و ثروت اهالی و کثرت هنر و معارف و آسایش و آزادی عامه آنجا ها را که دیده برشور و حرارت قلبی و آرزویش

را گرفته چون پول نانش را بفراش نداد لذا او را بطرف دارالحکومه برد از اتفاقات شاهزاده حاکم سوار بوده و عزم گردش و رفتن خارج شهر را داشته است در میدان باغ فراش را می بیند که دست آن طفل معصوم را گرفته و او را بمنف میرداز فراش استفسار مینماید سبب رافراش میگوید این طفل با بعضی دیگر سنک بدکان نانوائی زده و فریاد کشیده که چرانان کم و گرانست شاهزاده حکمران فوراً حکم داده میرغضب سر آن طفل را برید و نعش آن جوان مادر منتظر را درمیدان انداختند . باز درحکومت آصف الدوله از طهران مؤاخذه کردند و بلوائی در کرمان برای آن عمل زشت شد در حکومت این شاهزاده حاکم احدی جرئت نکرد يك کلمه بگوید چرا برای آنکه آن حاکم ماهی دوهزار تومان خرج قهوهخانه امین السلطان را میداد برای آنکه مقتول طفل بود برای آنکه يك مادری داشت فقیر برای آنکه کرمان در تبول حضرت والاها بود برای آنکه روز بعد از آنروز هم شش نفر گرسنه دیگر روی میدان سر بریدند بجهت آنکه گفته بودند این طفل بی گناه بود و خلانی نکرده دیگر برای چه برای آنکه چندی بعد از آن دونفر را دهنه توپ گذاردند و اجزاء ایشان در هوا طعمه و کباب مرغها شده بود دیگر برای چه برای آنکه یکنفر سید محترم را چوب زدودر آب حوض انداختند در حالتی که برف هم می آمد و پای او را فراشها گرفته بغاک کشیدند تا آوردند بخانه اش دیگر برای چه برای اینکه دو گوش و ریش يك استاد مسلمانی را از بیخ بریدند و دو هزار چوب بهمان حالت باوزدند و چهل تومان جرم از او گرفتند بجهت اینکه بدون اذن حضرت والا یکنفر جدید الاسلام را خخته کرده بود که اليوم آن جدید الاسلام از تجار معتبر کرمان و اسمش میرزا علی است و همیشه میگوید از مسلمانی خود ندامت ندارم جز آنکه حاج محمد تقی سلمانی برای خاطر من مضروب و مقطوع اللحیه و الاذنین و مفلوک و بالاخره مرحوم شد دیگر برای چه برای خیلی از ظلمها باینجهت دیگر احدی جرئت نمیکند حرف بزند چون مردم دیده اند این امور را میترسند باید کلیات را درست کرد جزئیات قهراً اصلاح خواهد شد من راضیم که مملکت کرمان برای ایرانی بماند اگرچه روزی ده نفر را بکشند .

لکن اینوضع حالیه و اینخواب غفلت که ما را گرفته است عما قریب ما را معدوم و مملکت اسلامی را بدست خارجه خواهد انداخت جز آنکه ملت بیدار و حقوق خود را بدانند .

باری ناطق امروز فیلسوف گفت دیگر از بدبختیها آنکه این دباریهای خائن سالی یکبار

نسبت بایران افزوده گردید سبب ترقیات فرانسه و تنزلات ایران را از مرحوم میرزا ملکم خان پرسیده جوابش چنین داد که بنیان و اصول نظم فرانسه يك کلمه است و هر گونه ترقیات و خوبیها که در اینجا دیده میشود نتیجه همان يك کلمه است و اهل مملکت شما از اصول مطلب دور افتاده اند پرسید چگونه است این جواب داد که بعضی از شما نظم و ترقی فرانسه را از فروعات برقرار میدانید و برخی از علوم و صنایع تصور مینمایند .

مانند تلگراف و کشتیها و عراده های بخار و آلات حربیه که اینها از نتایج است نه مقدمات و فقط به نظریات ساده قصد نظر می کنند و اگر می خواهید در ایران اسباب ترقی و مدنیت راه بیندازید در بهو کارها از تعیین کلمه واحده غفلت مینمایید بالاخره در معنی يك کلمه گفت يك کلمه که جمیع انتظامات

پادشاه را بیهانه استعلاج میبرند بخارجه و در باطن خود بفکر عیش و مداخل هستند کلی پول ملت را در فرنگستان خرج خانهای فرنگ میکنند و یا عوض برای ماسک کوچک و موش بزرگ می آورند خاک گلدانها را باید از خارجه بیاورند برای آنکه اگر یکوقتی یکی از خانهای تازه رسیده را مهمان کنند باو بگویند خاک این گلخانه را از وطن تو آوردیم تا خاطر عزیز آن عزیز خورسند شود . (از یکی از موثقین شنیدم که زمانی سردار نصرت میرزا حسینخان کرمانی قونسول روس را ضیافت کرده بود در مجلس ضیافت اسباب سیکار و شمعچه انگلیسی گذارده بود قونسول سیکارو کبریت خود را آتش میزد است میزبان میگوید با این سیکار اعلی و شمعچه معطر چرا کبریت بدبورا آتش میزنی قونسول در جواب میگوید این کبریت را که آتش میزنم کبریت مملکت خودم است ولکن آن شمعچه از مملکت انگلیس است در آتش زدن آن خدمتی است به انگلیس و در آتش زدن کبریت خود خدمتی است بوطن خود ولکن افسوس که بزرگان و شاهزادگان وطن ما افتخار میکنند به استعمال اتمعه دیگران) پادشاه را ترسانیده اند که مرض اعلیه حضرت علاج نمیشود مگر با آب معدنی که در خارجه میباشند مالیات ایران بعلاوه قرضهائی که از خارجه میکنند خرج سفرو فدای هوا و هوس چند نفر دزد درباری میشود و حال آنکه این پول مالیات را باید خرج قشون و نظام کنند و سرباز و مستحفظین مملکت را نان و لباس دهند تا حدود و ثغور را مستحکم نمایند کشتیهای جنگی در دریا اندازند اسلحه را تکمیل نمایند اگر یکوقتی يك عاقلی در دربار ایران پیدا شود و کسی این حرف را باو بگوید در جواب میگوید ایلات ایران جواب خارجه را لدی الحاجة خواهند داد دیگر نمیدانند ایلات خود را فدای شهوت چند نفر شاهزاده نفس پرست نمیکند ایل وقتی حاضر است که از هم نیاشیده باشند ولی این حرکات و اعمال درباریان عماً قریب ایلات را هم پراکنده و متفرق خواهد نمود مگر ناصرالدین شاه یکنفر از سران و بزرگان ایلات را باقی گذارده است آتش ظلم در ایلات روشن تر و افروخته تر است آخر نظر کنید و به بیند وزیر جنگ ما که حضرت والا نایب السلطنه است شغلش چیست و اطرافش کیست همه جوانان خوشگل و ظریف شب و روز همش این است که يك جوان خوش صورتی بدام آورد و او را سرهنگ و سرتیپ یا امیر تومان و امیرنویان کند این سرداران حالیه مناصبشان از زمان طفولیت تحصیل شده است از برای مشق نظام کدام مشق و تعلیم را دادند .

این از سربازهای ما که بهیژم شکنی و فعلکی مشغولند این از تویخانه و تویچی که یا بدادن

و ترقیات فرانسه در آن مندرج است کتاب قانون است که جمیع شرایط و انتظامات معمول بها بامور دنیویه تعلق دارد در آن محروم و مسطور است و دولت و ملت معاً کفیل اجرای آن است و در هیچ کاری که متعلق بامور محاکمه مرافعه و سیاسیات و امثال آن باشد بهوای نفس خود عمل نمیتواند کرد شاه و گدا ورعیت و لشکری در آن مقیده هستند و احدی قدرت مخالفت بکتاب قانون ندارد باری شرح این مذاکره در کتاب يك کلمه نوشته است خواننده می تواند بآن رجوع کند .

مرحوم مستشارالدوله با حاج میرزا حسین خان سپهسالار دوست و هم مسلک بود در زمان ریاست مشارالیه کدورتی بین آنها حادث شد سبب آن این بود که مستشارالدوله با میرزا محمودخان ناصرالملک (جد ناصرالملک حالیه) دوست و معاهد بود ناصرالملک هم بامرحوم سپهسالار صفائی نداشت و از هم مکدر

یول بمردم و گرفتن تنزیل درب خانه‌های حکام شرع مشغول مراغه و نزاع میباشند آن از نداشتن سواره و پیاده نظام. عوض سرباز و سوار سرتیب و سرهنگ و امیرتومان و میرینج داریم. آخرین سرتیب کدام سرباز را دارد و فوج او کجا مأمور است این میرینج بر کدام تاین ریاست دارد. وضع دولت ایران ازدوشق خالی نیست اگر با همه همسایگان بر سر صلح است و خاطر جمعی دارد که جنگی واقع نخواهد شد در آن صورت اینهمه سرتیب، میرینجه، امیرتومان، سردارا کرم، سردار افخم سردار اعظم و و و لازم نیست. برای محافظت ارك تنها يك فوج كفایت میکند و هر شهر را نیز به يك حاکم میسپارند با سی چهل نفر فراش بی مواجب ترك و عراقی محافظت می کنند زیرا که رعیت ایران مطیع اوامر پادشاه میباشند. آمدم بشق ثانی هر گاه احتمال می رود که دولت ایران را ممکن است دشمنی پیش آید که ناچار از جنگ بشود پس لشکر آزموده دولت که باقتضای زمان مشق دیده باشد کو و مهمات جنگ و آذوقه و اسباب دفاع دشمن از توب و تنگ کجاست انبار اسلحه والبسه لشکریان کو اردوهای سرحدی چند فوج است و در کدامین نقاط مهمه سرحد اقامت دارند. بیمارخانه‌های لشکری کجاست اطبا و جراحان این اردوها را در کجا معین کرده اند.

برای زخم داران و شهدای وطن در کدامین نقاط مملکت سر باز خانه ها ساخته اند و برای جلوگیری یورش و مهاجمات دشمن در کجا قلاع متین و باستیانهای حصین پرداخته اند که هنگام ضرورت بکار آید آیا با سربازان شصت ساله و سرتیبان بیست ساله جلوا اینهمه دشمنان را که از چهار جانب چشم بوطن ما دوخته اند توان گرفت اینهمه سرتیبان بیست ساله کدامین خدمت نمایان بملت و دولت کرده اند که سزاوار شمشیر و حمایل سرتیبی شده اند.

کلام باینجا ختم شد در این جلسه بهانه کتاب خواندن بود اما از حفظ خوانده شد که بعض مطالب نیز اداء گردد. رؤساء و اجزاء انجمن بعضی صحبت های محرمانه داشتند دستور العمل لازم داده شد و تجدید معاهده سابق نیز شد.

روز پنجشنبه دویم محرم ۱۳۲۳ مطابق نهم ماه مارس فرانسه انجمن مخفی در خانه ادیب بهبهانی تشکیل یافت پس از تقدیم مراسم ضیافت میزبان محترم ما لب بتکلم و نطق گشود و گفت امروز اصلاح مملکت به اجراء قانون است تا ما صاحب قانون نباشیم و تا در مملکت ما قانون اجراء نشود ظلم و تعدی برداشته نمیشود بدبختی ما از بی قانونی است همه ممالك و عموم ملل روی زمین حتی وحشیان افریقا

بودند تا اینکه يك روز مرحوم سپهسالار به مستشار الدوله گفت یادوستی با ناصر الملك را ترك كن و یا ازدوستی من چشم پیوش مشارالیه گفت من با هر دو دوستم و بدون جهت و سبب ترك دوستی ناصر الملك را نگویم سپهسالار از او رنجیده و در ضمن هم معترضین از اوسعایت مینمودند.

بالاخره در سال (۱۲۹۰) تبعید به خراسان شد در ارض اقدس و مشهد مقدس لازمه خدمت بملت را از دست نمداد و کتابچه راه آهن از طهران بخراسان را نوشت و منافع آنرا نمود علما هم تصدیق نمودند چیزی نگذشت که کار گذار خراسان شده پس از آن بطهران عودت نمود خدمات نمایان در آنجا مرعی داشت بعد از سالی بدار الخلافه احضار گردید در این وقت وزارت عدلیه بمعهد یحیی خان مشیر الدوله قزوینی بود چون یحیی خان لذت آزادی را در خارجه چشیده بود لذا مستشار الدوله را بمعده جلب

برطبق قانونی که دارند رفتارمینمایند جز ما که گویا ملتزم شده ایم بر خلاف قانون خود رفتار نمائیم بیا باید فکرتانرا منحصر باجراء قانون اسلام کنید اغلب آنچه دیگران دارند از قانون اسلام اتخاذ و اقتباس نموده اند و (زما دزدیده و بر ما فروشد) پس باید کاری کرد که قانون اسلام در بین ما جاری گردد و از برای دولت هم قانونی که عقلا و دانشمندان بنویسند لازم است وزراء باید تکلیفشان معلوم باشد حکام باید حدودشان محدود گردد رعایا و تبعه خارجه در ایران باید حدودشان محفوظ باشد .

در تاریخ نظری اندازید به بینید چه بودید و چه شدید ماها در جزء موحدین محسوب میشویم لکن در عین شرك واقعیم .

نظر کنید در کتاب نهج البلاغه که حضرت امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیهم السلام در مقام مکالمه با فرزند خود امام حسن علیه السلام میفرماید یا بنی لاتکن عبداً لغیرک وقد جعلک الله حراً یعنی ای پسر من مباش بنده غیر خود چه خداوند تورا آزاد قرار داده است و نیز فرموده اند ان الله بعث محمد صلی الله علیه و آله لیخرج عباده عن عباده . یعنی خدای برانگیخت محمد را برای اینکه بیرون آورد بندگانش را از بندگی بندگانش مردم را از قید عبودیت خارج و بعالم حریت و آزادی داخل نماید تا کی ما بیچارگان در بندگی پادشاه و حکام و وزراء مقید باشیم آیة مبارکه که از باب متفرقون خیر ام الله الواحد القهار مشعر است که ما واقعیم در محل شرك که باید بنده شاه و وزیر و حاکم و دیوانیان باشیم اگر تأمل کنیم در اخبار بخوبی می فهمیم که بیغمبر ما چگونه حریت بما داده است و ما ملتفت نیستیم .

در کتاب اثنی عشریه روایت می کند که روزی حضرت رسول صلی الله علیه و آله از خانه خود بیرون آمد اصحاب که در خارج خانه دور هم نشسته بودند برای تواضع و احترام آنحضرت برخاستند و ایستادند حضرت از مشاهده این سلوک متعجب شده فرمود لا تقوموا کما تقوم الاعاجم یعنی نه ایستید چنانچه عجمها می ایستند . و نیز در اخبار وارد است که چند نفر بدون حساب داخل آتش میشوند فلان و فلان و آنکه سوار شود و در جلو خود مردم را پیاده ببرد در خبر دیگر کسی که او را خوش آید از صدای کفشها که در عقب او را برونند و در خبر دیگر ملعون من ترا پس یعنی ملعونست کسی که بخواد ریاست کند و ریاست بخود ببندد .

مفاد این اخبار این است که عبودیت و بندگی مخلوق منافی بادین اسلام است حریت و آزادی

نمود و فرمان لقب مستشار الدوله و معاونت عدلیه برای اوصاد کرد مشارالیه گفت پاس شرط این خدمت را مقبل میشوم که صدور و اجراء احکام عدلیه از روی قرآن و بر طبق قانون باشد چون در آن زمان رشوه گرفتن و ناسخ و منسوخ دادن دایروا زعادات و رسوم شده بود لذا مستشار الدوله تاب و توان در عدلیه را در خود ندیده از کار کناره جست در این اثنا روزنامه اختر معایب عدلیه ایران را طبع و نشر نموده مغرضین بناصر الدین شاه اظهار داشتند که محرم این کار مستشار الدوله است لذا با مرناصر الدین شاه محمد حسن خان حاجب الدوله او را گرفته و چوب زده در انهار دولتی او را پنجماء حبس کردند و جریمه کامل از او گرفتند تا اینکه بشفاعت و توسط بعضی او را از حبس خارج و خانه نشین کردند بعد از چندی او را بعنوان کارگذاری آذربایجان انتخاب کردند در آنجا خدمات نمایان کرد تا اینکه باز مغرضین در باره

با آن مستلزم . حالا انصاف دهید آیا اهالی ممالک خارجه واشخاصی که ما ایشانرا مسلمان نمیدانیم بهتر بفرمایشات پیغمبر ما عمل میکنند یا ما .

آیا آنها بقانون اسلام پیروی میکنند یا ما پس بیائید بحال خود و مردم بیچاره فکری کنیم و از برای این خرابیها علاجی کاوه صفت درفش کاویانی و علم اسلام را بلند نماییم و این بتها را که ما پرستش میکنیم با تیشه تمدن و قانون ازهم متلاشی سازیم .

بعض از اهالی انجمن گفتند جز اینکه علمارا با خود کنیم و ایشان اقدامی کنند و نواقص را اصلاح کنند دیگر ترتیبی و علاجی برای پیشرفت مقصود نداریم .

نگارنده بیان کرد آقای طباطبائی جداً با مقصود ما همراه است باید قدر بدانیم ماطله و مسامحه در این امر را روا ندارید بخدا که مملکت در خطر است اجانب از اطراف ما را احاطه کرده اند چنانچه يك استقراض دیگر برای دولت پیش آید دیگر باید فاجعه مملکت را خواند . نمیدانم چه کسالت و خوابی است که ما را گرفته است پس از تهیه مقدمات درسوم ماه گذشته این انجمن را تأسیس و در هیجدهم رسماً منعقد کردیم تا کنون چه اقدامی کردید و کدام قدم را برداشتید یکنفر از اعضاء گفت اینقدر اظهار یأس نکنید در اینمدت قلیل ما جمعی را با خود همدست و هم قول کرده ایم که هر يك مشغول کار و مأموریت خود میباشند و لازم نیست که آنها حاضر باشند این است راپورتهای آنها گرفته بخوانید . بعضی راپورتها را اظهار داشته و در انجمن قرائت شد خلاصه یکی از آنها از اینقرار است :

خدمت اجزاء و اعضاء انجمن مخفی اعلام میشود .

بر حسب دستور العمل برادران محترم جناب آقامیرزا مصطفی آشتیانی را که از اشخاص با کفایت و درایت است با خود متحد نموده و قول همه گونه همراهی را داده است يك عنوان خاص و بهانه مخصوص جناب حجة الاسلام آقا سید عبدالله بهبهانی را ملاقات نموده عمأ قریب صدایش بلند و گوشزد اخوان محترم خواهد گردید .

چه جناب معظم با عین الدوله صفائی ندارد بهانه که بدست آمده منتج مقصود خواهد بود (الی آخره) .

بعد از قرائت راپورت و بعض مذاکرات دیگر مجدداً بر دعوت نوع و تکثیر و تزئید اشخاص اصلاح خواه انجمن از رسمیت افتاد .

او سعایت کرده نوشتجات و لواایح او را بدست آورده با کتاب يك کلمه آنرا بناصرالدین شاه ارائه دادند لذا حکم گرفتاری او صادر و او را مغلولاً بقزوین آوردند و در آنجا مدتی محبوس بود خانه اش را غارت و مواجیش را قطع کردند قریب سیصد هزار تومان اربیه پدر را در راه آزادی و مقصود خود از دست داده تا اینکه از حبس نجات و بطهران آمده در سال ۱۳۰۹ باز مأخوذ و بقزوین تبعید شد با کمال پریشانی در نهایت جدوراستی مشغول خدمت بملت و نوشتن لواایح مفیده بود یکی از مکاتیب او که در زمان مرض موتش بتوسط حسنعلیخان امیر نظام بمرحوم مظفرالدین شاه که در آن وقت ولیعهد بود نوشته است و ما بدست آورده ذیلا درج مینمائیم که خواننده تاریخ بداند که عقلا و دانشمندان مملکت چگونه در مقام دست آوردن آزادی و حریت زحمت کشیده و متحمل مشاق و صدمات شده اند باری از

روز سه شنبه هفتم محرم الحرام ۱۳۲۳ در مدرسه ناصری در حجره آقا سید برهان الدین خلخالی رؤساء انجمن دعوت داشته پس از حضور آنها شروع بمذاکره شد.

میزبان مزبور گفت آقایان مگر عزل امین السلطان که صدراعظم سابق بود در نظر شما نمیباشد مگر سبب آنرا نمیدانید جواب گفته شد عزل او از صدارت بواسطه اتفاق علماء اعلام بود که عده از درباریان را با خود همدمت کرده و بر ضد امین السلطان اقدامات سری کرده تا او را از کار انداختند حتی آنکه روز قبل از عزل او اعلیحضرت مظفر الدین شاه در پارک او مهمان بوده و در آن روز نهایت مرحمت و عنایت را درباره او فرموده (سبب عزل امین السلطان در مقدمه تاریخ ذکر شده است چنانکه در مقدمه تاریخ اشاره بآن نمودیم) لکن باعث اتفاق علماء پیش آمد خرابی مملکت و مخاطره وطن بود چه پس از استقرار چهل کرور و تقسیم آن بین چند نفر درباریان خائن باز بخیال استقراضی دیگر افتادند.

لذا وطن خواهان و اشخاص بصیر و دانا خواهی نخواهی علما را با هم متفق نموده درباریان هم دوطایفه شده بودند جمعی که از آذربایجان آمده بودند عزمشان مصروف جمع مال و عده دیگر همشان جلب قلب شاه و انداختن مدعیها بود.

دانشمندان هم وقت را غنیمت دانسته متابعت علما را نموده بمساعی ایشان يك دفعه قلوب اهالی ایران از امین السلطان برگشت اگرچه باز بر حسب ظاهر دنیا پرستان بطرف او میرفتند و پروانه وار دورش میگشتند حتی آنکه چند روزی اطراف آقای طباطبائی احدی نمی آمد و بخانه اش یا نمیگذاشتند برای آنکه آقای طباطبائی با اتابك مراده نداشت.

يك شب را در خانه آقای طباطبائی بودم که پسر بزرگ ایشان جناب آقامیرزا ابوالقاسم برادران وفامیل خود را تسلی میداد و میگفت از فواید اتفاق و عزم راسخ مایوس مباشید عمأقرب این مجلسی را که تشکیل دادیم تار و پود امین السلطان را از هم گسیخته و صدراعظمی عالم و امین و درستکار بجایش خواهیم دید از کمی انصار و دوستان خائف مباشید.

برای آنها مثلی ذکر نمود و فرمود آيا ملتفت شده اید در آب جاری که گاهی يك شاخه درختی جلو آب می ایستد باینطور که چوبی بدیوار و یا اطراف نهر بند میشود آنوقت يك شاخه علفی بچوب می چسبد بعد از آن شاخه دیگر و کذا شاخ و برگ درختان می رسند و بآن چوب ضم میشوند پس از مدتی يك سد بزرگی در جلو آب حادث میشود و مانع می گردد از جریان آب حالا امروز پدر من با

صدمات و لطافات ایام استبداد چشم آن مرحوم آب آورده شیخ محسن خان مشیرالدوله برای او هزار تومان از دولت مخارج گرفت در سال (۱۳۱۳) روحش بشاخصار جانان پرواز کرد از قرائکه از جناب آقامیرزا عباسقلیخان مدیر آدمبت که از موثقین و اشخاص درست قول است شنیدم مرحوم مستشارالدله در مرض فوت بدوستان خود وصیت کرد که هر گاه بیدرید می خواهم پس از ارتحال من با خف و وجوه تا مدفن من مرا بروی خاک با ریسمن کشیده حمل دهید زیرا بسوی کسی میروم که کبریای احدی از آفریدگان کاینات در جنب عظمت و کبر بائی حضرت اوعظمی ندارد شاید برخاکساری بنده خود ترحم فرموده روح مرا مستغرق بعار رحمت خود فرماید هر آینه رضایان طور حمل جنازه من نشوید وصیت میکنم نش مرا بدوش حمل گذارده در صحن شرقی قبر آقا دفن نمائید لهذا بر حسب وصیت آن مرحوم

اتابک طرف است عده موافق و معدودی منافق با او اظهار همراهی می کنند امیدوارم روزی آید که بمقصود خود نایل شده باشیم چنانچه جنابش حدس زده همانطور پیش آمد (چنانکه در مقدمه ذکر شد) .
جناب ذوالریاستین گفت آنروز در بین وزراء و درباریان بودند اشخاصی که عرایض علما را بشاه میرسانیدند اما امروز عین الدوله بعدی طرق دسترس بشاه را سد نموده است که ممکن نیست عرضی و خبری بشاه برسد .

آقاسید برهان گفت باید چند کاغذ بنویسیم یکی باسم عین الدوله و دیگری بشاه و همچنین بعموم وزراء و معایب و مفاصد را برای آنها مدلل سازیم و راه اصلاح را باندازه بنمایانیم بلکه با دارات جراید هم لوائح و مکاتیب متوالیه بنویسیم مقصود اصلاح است چه ضرر دارد بتوسط خود عین الدوله کارها اصلاح گردد چه این صدراعظم از آن صدراعظم براتب بهتر است . عین الدوله ناسخ نمیدهسد . امتیاز بخارجیه نداده است . وضع مالیه را تا يك اندازه اصلاح نموده . باز صندوقی برای مالیه برپا کرده است . شهرها را منظم کرده . راهها را امن . پس بالنسبه عین الدوله از امین السلطان بهتر است و اگر بنا را بگذاریم بر نوشتن لوائح البته با و اثر خواهد کرد . نگارنده گفت هر کاری وقتی دارد . الامور مرهونه باوقاتها . امروز باید مردم را بیدار کنیم که نه ظلم کنند و نه قبول ظلم .

خداوند در قرآن در وصف مؤمنین فرموده است لا یظلمون و لا یظلمون قبول کننده ظلم با ظالم مساویست چنانکه ما باید مظلومین را بیدار کنیم که قبول ظلم نکنند همچنین باید ظالم را نیز آگاه کنیم که ظلم نکنند و این هر دو حاصل گردد باجرا قانون . امروز بعضی راپورها قرائت شد که انفاس قدسیه خیر خواهان و اصلاح طلبان را بهیجان آورده و خیلی مؤثر افتاده است جماعتی از اهل علم و هنر و معدودی از واعظین و اهل منبر قبول دعوت نموده و متقبل شده اند که در منابر و مجالس به بیداری قوم ساعی باشند و این مجلس خبر از امیدواری و مسرت داد . قرار شد این چند روزه ایام عاشورا انجمن تعطیل باشد و هریک بتوانیم نوشتجات ملکم خان و مرحوم مستشار الدوله را بخوانیم بلکه هر گاه ممکن شود کتاب يك كلمه مستشار الدوله را ثانیاً طبع کرده و در بین مردم منتشر سازیم .

روز دوازدهم محرم الحرام ۱۳۲۳ رؤساء انجمن در خانه نگارنده حاضر شده راپورت کارهای خود و اصلاح خواهانرا مذاکره کردند و قایع این ایام از این قرار است :

جناب آقاسید عبدالله بهبهانی در خانه خودش بمنبر صعود نموده و پس از حمد خدا و ثنای بر رسول

طاب ثراه جمعی از دوستان او چند نفر حمال آورده تا نقش آن مرحوم را بفضای شرقی محوطه قبرستان معروف بقبر آقا که در جنوبی طهران واقع است دفن نموده انالله وانا الیه الراجعون .

**صورت مکتوب مرحوم مستشار الدوله صاحب کتاب يك كلمه
بمرحوم مظفر الدین شاه در زمان ولایت عهد آن مرحوم سنه ۱۳۰۶
که بتوسط حسنعلیخان امیر نظام نوشته است**

قربان خاکیای اقدس شوم - از زندگی پیر غلام زیاده از سه چهار روز گویا باقی مانده در دولتخواهی و خانه زادی از تکالیف واجبه خود میداند که افکار و اسپین خود را که در این نفس آخرین بغاکیای

والاد آنحضرت صلی الله علیه وعلیه اجمعین فرمود ای مردم درچندی قبل تجار اطراف متظلم و شاکی بودند که پادشاه ما اعلی حضرت مظفر الدین شاه گمرک را واگذار فرمود به مسیونوز مستخدم بلژیکی اوهم تعرفه بر گمرک بست و کتابچه طبع کرده و نشر داد که گمرک اجناس را از صادر و وارد بر طبق آن کتابچه بگیرند لیکن در این مدت بر طبق آن کتابچه احدی از عمال او عمل ننموده اند هر کس هر چه توانسته است از مردم و مال التجاره گرفته اند حتی آنکه از یک نفر که بر حسب تعرفه گمرک یکقران میبایست بگیرند دو تومان و پنجهزار گرفته اند و در سرحدات خیلی مسلمانان را اذیت می کنند از آن جمله زوار حضرت سید الشهداء علیه السلام را در سرحدات خصوص سرحد کرمانشاه گرفتار و سرگردان داشته اند حتی آنکه زیر چادرها و شلواری زنانه را تفحص کرده اند لکن این ایام امری تازه اتفاق افتاده است که کمر اسلام و مسلمانان را شکسته است و مسلمین را خوار و ضعیف نموده است و آن این است که عکسی از نوز منتشر شده است و در حالتی عکس برداشته است که لباس مذهبی یا رسمی ما را پوشیده است یعنی عمامه بسر گذارده و عبا بدوش افکنده است با این توهین و این کار کارهای دیگر هم نموده است مثل آنکه در گمرک و بستخانه و اداره صندوق مسلمانانی را که در این ادارات مشغول خدمت و زحمت بودند و سالها از این طریق معاش خود را تحصیل مینمودند خارج نموده و بجای آنها رعیت خارجه و یهود را منصوب داشته باید از اعلی حضرت پادشاه استدعا نمائیم که نوز را بواسطه این اهانتی که وارد آورده است و این خیانت هائی که کرده و میکند از کار خنوع بلکه او را اخراج نمایند .

طلاب و سایرین و سادات و حاضرین در مجلس بواسطه استماع فرمایشات و ملاحظه نتایج و خیمه صدا را بگریه و زاری بلند کردند طلاب که مهیا و مستعد بودند عمامه ها را از سر انداخته و یقه پیراهن ها را پاره نموده هیاوهی غریبی در شهر افتاد بعضی از آقایان از قبیل جناب صدر العلماء و جناب حاج شیخ مرتضی و جناب آقا سید احمد طباطبائی و جناب آقا شیخ محمد رضای قمی و بعضی دیگر از علماء و ائمه مساجد با جناب آقا سید عبدالله همراهی نموده لکن جمعی دیگر از آقایان همراهی ننموده گفتند کافر لباس مسلمان را بیوشد کاشف از اهانت و قصد توهین نیست بر فرض اینکه قصدش توهین باشد بر کفرش که افزوده نخواهد گردید . دیگر آنکه یهود و مجوس هم ردا میپوشند و هم عمامه بسر میگذارند بواسطه این اختلاف شاهزاده عین الدوله که صدراعظم و داماد شاه هم بود بر استبدادش افزوده اعتنائی باین هیاوه نکرد بلکه بر اعتبارات و استقلال نوز افزود و گفت چون نوز را میرزا علی اصغر خان امین السلطان که

اقدس تقدیم نماید چون این عریضه در موقعی بلحاظ مبارک اجازه تشریف حاصل مینماید که پیر غلام عالم فانی را وداع نموده است یقین دارم با اعتقاد تمام بعریض بی غرضانه و صادقانه خانه زادی که هرگز نسبت پادشاه خود و وطن خود خیانت را شعار خود نکرده ملاحظه و امعان نظر خواهند فرمود محل تردید و انکار نیست صدائی که از بعد پیرون آید از روی صداقت و حقیقت و راستی است حضرت اقدس امجد اعظم روحنا فداء را خداوند عالیمان بر تبه و مقام بلند و عالی انتخاب و نایل فرموده ولی در ضمن بمسئولیت خیلی مهم و بزرگی دعوت فرموده که حق تفکرهای وقت حزن انگیز را سزاوار خواهد بود .

ممالك وسیع ایران که وطن اصلی و خانه واقعی شاهنشاه اسلام است بعقیده کافه سیاستون در محل خوف و خطر است زیرا ترقیات شدید و سرعت همسایگان و افعال و اغفال خود سرانه و بی باکانه درباریان

صدراعظم سابق بود برسر اینکار گذاشته بود خیال داشتم او را از کار خلع نمایم حال که ملاها از او عقب کرده‌اند من باید برخلاف آنها از او همراهی کنم .

پس از قرائت این راپورتهای و مذاکرات دیگر اهالی انجمن مذکور داشتند این اقدام آقای آقا سید عبدالله اگر سبب آن شخصی نبود و نوعیت داشت خوب بود برای مقاصد اصلاح خواهان .
نگارنده گفت در چند روز قبل از این راپورتی بانجمن رسید که مقدماتی فراهم آمده است ولی طریق آن طولانی است شاید این اقدام آقا نتیجه آن مقدمات باشد .

آقا سید برهان گفت این مسئله چه ربطی بمقصد ما دارد بر فرض که نوز را عزل کنند دیگر صداها خاموش میشود و دردهای بیدرمانی که مملکت را احاطه کرده اصلاح و علاج نخواهد شد .
ذوالریاستین گفت امروز که نوز عزل شد فردا عین الدوله از صدارت معزول خواهد شد .
ادیب بهبهانی گفت بر فرض که عین الدوله هم معزول شد آیا کسی دیگر را دارند که بجای او منصوب کنند .

فیلسوف گفت من شنیدم بعضی از هوخواهان امین السلطان این اسبابها را فراهم آورده و تمهید مقدمات مینمایند بلکه شاه لابد شود از آوردن امین السلطان را بایران .

نگارنده گفت این خیالی است باطل چه اکثر از آقایان بر ضد امین السلطان هم قسم شده‌اند محال است بگذارند که او پسند صدارت قدم بگذارد امروز امین السلطان در فرنگستانست ما را با او کاری نیست اگر یکوقت بایران آمد و بر این مسند نشست آنوقت باید خیالش را کرد پس بهتر این است اولاً ما اطراف جناب آقا سید عبدالله را بیدار کرده و مقتضیات زمان را حالی آنها نمایم بلکه کاری بکنیم جنابش با آقای طباطبائی متحد و متفق شوند ثانیاً بلکه سعی کنیم گفتگوی ایشان نوعیت پیدا کند و غرض شخصی مبدل باغراض نوعی گردد آنوقت بمقصد خود نایل خواهیم کردید . اهالی انجمن با کمال میل و جدیت تصدیق نموده قرار بر این شد چند نفر از اهالی انجمن اطراف و اصحاب آقای بهبهانی را داشته باشند و مواظب باشند که این رشته اتحاد و اتفاق را بین سیدین سندین محکم نمایند .
نگارنده متقبل شد که آقا سید محمد تقی را که یکی از محارم آقای آقا سید عبدالله است ملاقات نمایم پس از قرارداد بازنطقی مبنی بر تأکید و تسدید اتفاق و بیداری ملت و خدمت بمملکت شده و قرار شد که هر فرد از افراد انجمن بکاری که از عهده او ساخته است مشغول بوده تکامل و تسامح را در او

قوای چندین هزار ساله دولت ایران را بطوری از هم متلاشی و دچار ضعف و نانوایی صعب نموده که علاج آن از قوه و قدرت متوطنین این مرز و بوم بکلی خارج است ولی عقیده حکما و سیاسون جمهور ملل متمدن بر این است .

رفع خطرات و چاره اشکالات ایران را بهمین دو کلمه میتوان اصلاح کرد که باید از اعمال گذشته چشم پوشید و شروع بتأسیس قوانین تازه نمود ازین راه میتوان احترام و اعتبار سابقه دولت و ملت قدیم ایران را در انظار اقوام خارجه و ملل متمدنه و همسایگان مجدداً جلب کرد و این مطلب را در نظر خردمندان مستقیم الادراک چنان واضح و آشکار است که محتاج بهیچ دلیل و برهان نیست . محتمل است بدین وسیله آثار و اسبابی که نیک بختی مملکت را امنیت تواند داد بدست آید که بعدها مأمورین

ندارند و نیز قرار شد که عده انجمن هر گاه به سی نفر برسد آنوقت هریک از اجزاء مأمور و مأذون باشند که انجمنی تشکیل دهند هر وقت عده اجزاء آن انجمنها بسی نفر برسد باز اجزاء آن مکلف باشند به انعقاد انجمنی دیگر لکن این انجمنها مجالس یکدیگر را ندانند فقط مرشدوهادی یکدیگر را بشناسند . یکی از اجزاء گفت رسم طایفه بایه این است که هر کس را که گرفتار محاکمه و مرافعه درب خانه های ملاها باشد او را دیده و بطرف خود مایل مینمایند لامحاله از متخاصمین یکی محکوم شده است او را دعوت بدین خود مینمایند . حالا خوبست ماملتفت این نکته باشیم ملاحظه کنیم هر کس که ستم دیده ظلم دیوانیان باشد او را دیده و بمقصود خود او را جذب و جلب نمائیم دیگری گفت بنابراین امروز در بین اهل ایران کمتر کسی است که ستم و ظلم دیوانیان را ندیده باشد همه کس مایل باین مقصود است ولی مایباید در بیداری اهالی اختصاص ندهیم هر کس را که بیدار ندیده بیدار کنیم ولی در جلب بانجمن هم مسلك شخصی را منظور داریم که یادرد دین داشته باشد و یادوستی وطن مرکوز ذهن او باشد یقین بدانید اگر تعجیل و مسابقت و مسارعت نکنید مملکت سهل است که دین هم ازدست خواهد رفت مملکت در خطر اسلام در خطر ناموس در خطر با نهایت تعجیل شروع کنید در بیداری .

روز چهارشنبه یازدهم محرم سال ۱۳۲۳ که روز بعد از عید نوروز بود در خانه آقا سید احمد ناصر الشریعه کرمانی انجمن بعنوان مجلس ضیافت مخصوص منعقد گردید جمعی از اهالی انجمن و غیر انجمن حاضر (مقصود از این ضیافت امتحان بعضی بود در حضور اجزاء انجمن) پس از صرف نهار جناب آقا سید محمد تقی را که در مجلس سابق وعده داده بودم ملاقات نمایم و ببهانه ضیافت او را حاضر نموده پس از تمهید مقدمات نگارنده گفت : امروز شما باید کاری کنید که این زحمت و اقدام جناب آقا سید عبدالله بی نتیجه نماند مسیونوز عمامه بگذارد و یا اصلاً نباشد کاری نکرده اید باید این فرمایش آقا نوعیت داشته باشد عوض عزل نوز عدالت بخواهید رفع ظلم را باعث شوید احکام قرآن و قانون اسلام را تقاضای اجراء نمائید حال همه مردم نمیدانند فایده عزل نوز را امروز که شما اقدام مینمائید و زحمتی میکشید خوبست مطلب بزرگی و اهتبی را که راجع بنوع باشد عنوان کنید که برای عموم مردم و اهالی مملکت مفید باشد و موجب نیکنامی و شرف گردد .

آقا سید محمد تقی گفت عزل نوز مقصود نیست این بهانه است امروز که نوز از کار عزل شد فردا مستبدین و ظالمین از ریاست مسلمانان خلع خواهند شد بلکه بعزل نوز اکتفاء نمی کنند مقصود عزل عین الدوله است .

دوائر دولتی که از عالی و دانی و بزرگ و کوچک در اعمال و افعالی که درخور درجه مأموریت ایشان است خود را بانقیاد و اطاعت مواد و احکام قانونیه مکلف بدانند و مساوات حقوقیه بعموم اهالی وزیردستان از هر صنف و طایفه داده شود و برای حصول صلاح حال آنها هر گونه تدبیری که لازم است بکار برند .

وآلایان حال بشتباه وزراء و درباریان دولت از حیز امکان و قدرت انسان بطور یقین خارج است که بتوان عظمت و اقتدار سلطنت قدیمه ایران را در این دور زمان مجدداً بوسایل نیاکان خود در خارجه و داخله مملکت نگاهداری و حفظ نمود .

بخاکیای اقدست قسم که ما ایرانیان را توتیای چشم است آنانکه عرض و جسارت مینمایند که

جناب ذوالریاستین گفت مبرسم این هیاهوی بزودی خاموش شود .
آقا سید یوسف سیرجانی گفت من یقین دارم مقصود جناب آقا سید عبدالله منحصر بعزل نوز نیست .

ناظم الشریعه گفت مقصود چه عزل نوز باشد وجه عزل عین الدوله چون غرض آقا رفاهیت مردم است منتج نتایج حسنه خواهد بود که بعد از این ظاهر خواهد شد دانشمندان وطن کار خود را خواهند نمود .
خدا را بر آن بنده بخشایش است که خلق از وجودش در آسایش است و اما ماینفع الناس فیمکت فی الارض .

آقا سید محمد تقی گفت عیب کار این است که جناب آقا پول ندارد که خرج طلاب کند و تالاب را پول ندهند جمع نخواهند شد حتی آنکه چند شب قبل پول برای جای و غلیان مجلس طلاب نداشتند .
آقا سید احمد گفت غصه پول را نخورید عمّا قریب جناب آقا صاحب پول خواهد شد آنکه باید برساند خواهد رسانید .

مجد الاسلام مدیر روزنامه ادب گفت طلابی که اطراف جناب آقا میباشند چون قصدشان ترویج اسلام است و نجات دادن ایران محتاج بیول و مخارج گزاف نمیباشند باندازه مخارج جزئیة هم ملت حاضر است و میرسانند .

آقا سید محمد تقی گفت چند نفر از هواخواهان اسلامیت حاضر شده اند که پول بدهند تا ده هزار تومان هم متقبل شده و آوردند لکن جناب آقا قبول نکرد و میفرمایند من جز رفاهیت و آسودگی مردم مقصودی ندارم گرفتن پول منافی است با این غرض مشروع و مقدس .

ناظم الشریعه گفت من شنیدم هواخواهان امین السلطان محرک آقا شدند .
آقا سید محمد تقی گفت نه احدی محرک آقا نیست اطراف جناب آقا احدی از هواخواهان امین السلطان نیست محرک آقا ظلم و ستمی است که از بعض رجال دولت و درباریان دیده میشود حالا ضمناً حضرت آقا در ضمن این مقصود مقدس انتقام خود را از عین الدوله بگیرد و با دوستان خود را بجای دشمنان خود منصوب کند چه ضرر دارد چه عیب دارد که ایشان خدمتی بملت و وطن و اسلام بفرمایند و فوایدی هم بالتبع ببرند البته اگر این مقصود را نایل آیند هم رئیس خواهند شد و هم از دوستان خود دستگیری و هم از دشمنان خویش انتقام خواهند کشید .

اداره وزارتخانه های حاله ابداً عیب و نقص ندارد و محتاج بتغییرات نیست حرفی است بیغیر زلالی است تلخ و قولی است نامسموع .

این ناقص فهمان از طفولیت تا امروز بچاپول نمودن اهالی بیچاره ایران معتمد شده اند و بهمینطورها شرف و مکنت ملت را گرفته بخرقه خزور شده طلا داده اند و باین حرفها که علما خیر خواه دولت و پادشاه است و ولایت نظام و رعیت آسوده و نو کرد عاگو و قشون حاضر خود را مادام العمر از مسئولیت دولت خارج می دانند .

اگر دولت وضع قانون و تنظیمات در مملکت مقرر فرماید معلوم خواهد شد که این الفاظ مزخرف در هیچیک از درباریان و ادارات ممالک دول کستنی توسیون وزن و قیمتی ندارد الا در نزد دول آسیا

مجد الاسلام گفت امروز در روی زمین و کره مسکون بدبخت تر و جاهل تر از ما احدی نیست سائرین تا یکدر چه حقوق بشریت را دارا میباشند و روز بروز میلشان بر ترقی وطن است ولی ایرانیان مظلوم هر روز سخت تر از روز قبل بر ایشان پیش می آید هر گاه بگوئیم خداوند اینگونه خواسته است که ماذلیل و منکوب باشیم و توسری خود هر آینه این نسبت را بخداوند دادن قبیح است اگر بگوئیم جادو و طلسم افتاده ایم اینهم اعتقاد نیست باطل پس باید بگوئیم سبب این خرابی همانا کفر کردارهای ناشایست خودمان و نتایج مششومه تنبلی و غفلت و بی اطلاعی و جهالت است .

بعد از مدتی که جناب آقا سید عبدالله اقدامی فرموده میفرمایند ما مسیو نوز را نمیخواهیم بر ما و شما واجب و لازم است که مردم را بیدار و هوشیار کنیم یقین بدانید که دو روز دیگر صداها خاموش و حرارتها بیروودت مبدل خواهد گردید . سال گذشته چه اندازه زحمت کشیدیم برای آقای نجفی و چه استقبالی برایش فراهم آوردند آخرش دیدید که يك حلقه انگشتی الماس که در روز قتل حضرت امام حسن علیه السلام از اعلی حضرت شاه بعنوان خلعت گرفت چگونه رفت که با آقایان و علمایم خدا حافظی نگفت حالا هم يك کالسکه و یا يك درشکه و يك دیدن صدراعظم این هیاهو را ساکت خواهد نمود . نگارنده گفت آقایان اولاً بدانید که خداوند عالم با ما است نه عین الدوله آدمی است که پول خرج کند و نه مظفرالدین شاه کسی است که سادات را ذلیل بخواهد ثانیاً جناب آقا سید عبدالله در کار خود معکم است آقایانی که با ایشان میباشند همگی از ایشان قول گرفته اند و معکم ایستاده اند به صد هزار تومان هم خاموش نخواهند شد ثالثاً فتوت و مردانگی آقای بهبهانی را همه میدانید مراداتی را که بعضی با ایشان دارند جز و اسرار است و در این مجلس نمیتوانم عرض کنم همینقدر برای اطمینان شما عرض میکنم این اقدام جناب آقا عمأقرب نتیجه اش ظاهر خواهد شد باز عرض کنم هر گاه آقای بهبهانی از قولش برگشت فوراً ایشانرا معدوم و دیگر را بجایش منصوب خواهیم نمود .

آقا سید احمد گفت اگر بین دو حجة الاسلام آقای بهبهانی و آقای طباطبائی عقد اتحاد و اتفاقی بسته میشد و این دو نفر رئیس بزرگ دست بدست یکدیگر میدادند هر آینه کاری از پیش میرفت . ذوالریاستین گفت از این جهت مطمئن باشید جمعی در این خیال میباشند و عمأقرب نتیجه اش ظاهر خواهد شد .

نگارنده گفت چند روز قبل ازین جناب معتمد الاسلام رشتی از طرف آقای بهبهانی آمد خدمت

اگر دولتهای همسایه مبنای کارشان از روی دستور العمل های وزراء و حکام و مأمورین پلیکی و سیاسی دولت ایران بود چه تمناها که دولت علیه از آنها نمی کرد و قبول نمیشد . و کدام امتیاز بود که خواهشاً بر عایای مملکت ایران نمیدادند که مواد آن صرفه ایرانیان نبود . چگونه بی اطلاع مأمورین پولتیکی ایران رابطه سیاسی و تجارتنی در مملکت خود جرئت داشتند یا می توانستند با دیگران مبادله نمایند .

چون دستور العمل آنها قانون است که گاهی باقتضاء وقت مواد آنرا تغییر میدهند و در هر سال طبع و در میان آحاد و افراد ملت حتی دهقانان و پرزگران و عملجات بتوسط اوراق اخبار منتشر میشود باینجهت تکالیف و حدود عموم اهالی محدود است و اتصالاً جلو میروند . دستور العمل ایرانیان

آقای طباطبائی که قول همراهی را از ایشان بشنود جنابش در اول او را میبوسد و فرمود ولی در آخر فرمود اگر جناب آقا سید عبدالله مقصود را تبدیل کنند و غرض شخصی در کار نباشد من همراه خواهم بود از آنجا رفت منزل حاج شیخ فضل الله از آنجا بکلی میبوس کردید بلکه شیخ معتمد الاسلام را ترسانید که تو را چه با این رسالت بر فرض عین الدوله متعرض سید نشود ولی تو را تمام و معدوم خواهد نمود .

از آنجا رفت منزل حاج میرزا ابوطالب زنجانى او هم در اول امر معتمد الاسلام را ترسانید ولی در آخر قول داد که بی طرف باشد نه همراهی کند و نه مخالفت نماید پس از آن حاج شیخ عبدالنبی را ملاقات نمود مشارالیه گفت من باید خودم با جناب آقا سید عبدالله ملاقات نمایم معتمد الاسلام گفت مکان و زمان ملاقات را معین نمائید جواب داد من که بخانه آقا سید عبدالله نخواهم آمد ایشان هم اگر بخواهند منزل من بیایند خبر بعین الدوله میرسد و از من خواهد رنجید بالاخره قرار بر این شد که در خارج طهران در ابن بابویه از یکدیگر ملاقات نمایند پس از اطلاع جناب آقا سید عبدالله فرموده بود همان آقای طباطبائی بامن باشد مرا کافی است شیخ عبدالنبی که قابل و داخل آدمی نیست حاج میرزا ابوطالب هم اگر مخالفت نکند مرا بس است اما حاج شیخ فضل الله این ایام گرم عین الدوله است چند روز دیگر او هم میبوس خواهد شد باری مقصود این است که جناب آقا سید عبدالله ارباب حل و عقد را با خود کرده است فقط ما باید ایشان را با آقای طباطبائی متحد و دوست نمائیم و مراودات بین آنها را علنی و آشکار داریم .

ناظم الشریعه گفت آقا شیخ مهدی سلطان المتکلمین که از واعظین معتبر و از دوستان مخصوص آقای بهجانی است ایشان را باید ملاقات نمائیم و با و احالی کنیم مقتضیات امروز را بلکه او را در کار داخل کنیم که در موقع مقتضیات را الفاء نماید .

نگارنده گفت جناب سلطان المتکلمین ملتفت و بیدار و همراه است لکن باید او را با جناب حاج شیخ محمد (۱) سلطان المحققین و واعظ اصفهانی که از واعظین معتبر است جز و انجمن کنیم چه حاج شیخ محمد در نزد عامه مقبولیتی فوق العاده دارد و کلامش را اثری خاص باشد اینگونه اشخاص را باید داخل کنیم تا در موقع اثرات خود را ظاهر سازند و نیز باید در دوستی بین دو حجة الاسلام آقای بهجانی و آقای طباطبائی نهایت سعی را بجا آوریم که این دونفر اگر با هم متفق شوند بمقصد زودتر خواهیم رسید مجد الاسلام گفت اگر چه خیال آقای طباطبائی جمهوریت دولت ایران است لکن با مقصد ما منافاتی ندارد

(۱) شرح حالات حاج شیخ محمد و واعظ عمّا قریب ذکر میشود .

ضمیر منیر در بیان است که هر چه بمقتضای اراده و میل ایشان باشد صحیح است و الا اجوف .

این است که همه روزه عقب می نشینند و حقوق حقه خود را مجبوراً در کمال فروتنی و انکسار با خواهش و تمنا با آنها فیصل بدهند . در افواه منتشر است دولت ایران در خیال نظم و ترتیب دوائر دولتی است .

عقلا می گویند بدون توضیح قوانین این حرکت مذبح است . سیاسيون و حکمای عصر با آواز بلند فریاد میزنند چون اهالی ایران از امیر و فقیر قانون را تقلید پارو پائیان میدانند ورشته تغییر و تبدیل مأمورین دولت از زمان قدیم در ید اقتدار شخص اول دولت است و اقدامات دولتیان در اصلاح حال اهالی وزیرستان بدون قانون با ترقیات محیر العقول این زمانه مطابقت نداشته و ندارد دولت و بقای سلطنت

چه ما اجزاء قانون اسلام و تنظیم اداره دولت را خواهانیم و این در ضمن جمهوریت و مشروطیت هر دو حاصل است (جمهوریت از افراد مشروطیت است) مقصود ما رفع ظلم و استبداد است خواه بعنوان جمهوریت باشد خواه بعنوان مشروطیت .

روز سه شنبه ۲۱ محرم الحرام سال هزار و سیصد و بیست و سه هجری انجمن مخفی در خانه جناب ذوالریاستین منعقد گردید . بعضی راپورتها قرائت شد از آن جمله امروز ولیمهد از شهر تبریز بطرف طهران حرکت نموده است . علی الظاهر اعلیحضرت مظفرالدین شاه خیال مسافرت فرنگستان را دارد محمد علی میرزای ولیمهد را حضار فرموده است که در مدت غیاب اعلیحضرت در مرکز خلافت و مقر سلطنت اقامت و بنیابت پادشاه بهما امور سلطنتی اشتغال ورزد . و نیز امروز نظام السلطنه برای پیشکاری آذربایجان روانه گردید .

از حالات ولیمهد قدری مذاکره شد و چون ما در این تاریخ خود خیلی با این ولیمهد طرف خواهیم بود و کرا را اسم او و کارهای او از قلم نگارنده بروی کاغذ خواهد آمد پس مناسب دیدم که بعضی حالات او را در فصلی علیحده در همین مقام در متن تاریخ بنویسم . اگر چه حالات سایرین را بعنوان حاشیه در ذیل صحایف مینویسم اما حالات این ولیمهد را که مسائل تاریخیه مبتنی بر آنست ناگزیر ولابد کرد نگارنده را که در همین مقام بنویسم فلذا رشته تاریخ را بذکر این فصل قطع نموده و گوئیم .

فصل

در حالات محمد علی میرزا

ششمین پادشاه سلسله قاجاریه در ایران

که بمقاد کل سادسی مقتول او مخلوع از سلطنت خلع و در خارجه

بکفر اعمال خود گرفتار گردید

محمد علی میرزا در چهاردهم ربیع الثانی سنه ۱۲۸۹ هجری در تبریز متولد شد . بمقاد الولد للفراش پدرش مظفرالدین شاه و مادرش ام الخاقان دختر میرزا تقی خان امیر نظام

ایران را تنها تشویق بر گذشتهگان کافی نمی دانند وزراء و خیر خواهان دولت نظر بتکالیف واجبه خود دودست دیگر نیز از صاحبان علم و افکار عاریه نموده شروع بتأسیس قوانین و تنظیمات نمایند . چون قانون را مضرب حال خود میدانند تا جان در تن ندارند اقدام باین امر نخواهند کرد در این صورت باید با همسایگان در یکدرجه کم سلوک و رفتار نمود زیرا این دایکان مهربان تراز مادر و این گریان مرغابی صفت و این خیر اندیشان خانمان بر انداز تا دولت مقننه نشود چشم از منافع خود نبوشیده و برای جنبش موشی گریهای چند میرقصانند و بجهت تشویق در امر سیاست و تجارت به یکدیگر بازبهای رنگارنگ بروی کار می آورند و لو آنکه بقدر مکنات انگلیسها در خزانه دولت لیره موجود باشد و بقدر صنعت گران فرانسویها ارباب صنایع در کارخانه جات و بقدر اهالی چین قشون آزموده و حاضر رکاب و بقدر دول امریکا سفاین

اتابیک بود که مظفرالدین شاه او را بیدی اعمال و افعال زشتش مطلقه نمود در سال ۱۲۹۲ که طفلی سه ساله بود با مادر مطلقه خود بطهران آمد یعنی مادرش او را با خود آورد.

دو سال در نزد ام الخاقان مادر خود بود بعد شکوه السلطنه دختر شجاع السلطنه مرحوم که والده مظفرالدین شاه بود حضانت او را متقبل گردیده او را برد باندرون ناصرالدین شاه نگاه داشت.

در سال ۱۳۰۱ که جوانی دوازده ساله بود مظفرالدین شاه او را به تبریز عودت داد و در نزد خود

او را نگاهداشت. در سال ۱۳۰۶ که هفده ساله بود فوج امیریه را که قراول مخصوص ارك حکومتی تبریز

بود به اوسپرد چون آئزمان پیشکار و مربی صحیحی نداشت خود بشخصه به امورات فوج رسیدگی میکرد

و در کارها فعال مایشاء بود و چون در زمان استبداد هر فوجی و حکومتی بکسی میدادند برای نان خانه

او بود باینجهت هم* و عزم محمدعلی میرزا مصروف دخل و جمع پول بود و از مجالست اخبار و ابرار منصرف

و از تحصیل علوم و کمالات منحرف، با اشخاص رذل جلس، بانا کسان انیس، مردمان پست و شریر و او پاش

والواد را طرف وثوق و اعتماد خویش قرارداد، بکارهای زشت عادی شد، مثلاً از سربازی دو قران

و سه قران میگرفت و او را از سر خدمت مرخص خانه میکرد. در آئزمان مرسوم بود که اشرار و قطاع

الطریق برای فرار از مالیات دیوانی و یا برای فرار از مجازات و اینکه هر چه بخواهند رعیت بیچاره صدمه

وارد آورند و بزور ملک و اموال آنها را بگیرند می آمدند سرباز میشدند بلکه دستی هم بصاحب منصب

میدادند که آنها را بسربازی قبول کنند در سال یکدوسه ماهی هم سر خدمت حاضر میشدند بعد تعارفی

داده بقیه سال را مرخص و بخانه خود میرفتند اگر بالفرض در میان ایشان مردمانی خوب بود که کلاه

خود را نگاه داشته و الا مشغول چاییدن و غارت رعیت بیچاره میبودند باینجهت محمد علی میرزا شروه

و تعارف میگرفت و از سربازها حمایت میکرد و چون این فوج از اهالی بلوک الان بر آغوش بودند

حکومت آنجا را هم ضمیمه شغل خویش کرده در این ضمن چند نفر از یاورها و سلطانهای فوج را که

مردمان پست فطرت و جزو قطاع الطریق محسوب میشدند با اشخاصی که در جزو نو کرای پست خود

از قبیل تفنگدار و قهوجی و فراش و غیره داشت منظور نظر خود قرارداد و سعی در ترقی دادن ایشان

شد و اشخاص نجیب و خانواده که مظفرالدین شاه برای نوکری و تربیت او معین کرده بود آنها را خارج

نموده و یا بخود راه نمیداد اشخاص جدید و نو کرای تازه برای ترقی و پیشرفت کار خودشان در مقام

خدمت باو بر آمده در (الان بر آغوش) آنچه ممکن بود املاک مردم و رعیت بیچاره را یا بزور و یا

زور پوش ... پس بعهد مأمورین سیاسی و ملکی است همیشه بروفق مقتضای عصر و احتیاج زمان رفتار ننموده هفته

یکروز بمفاد آیه کریمه و شاور هم فی الامر. باتفاق یکدیگر از روی حقیقت در تصفیه امور دولت و ملت شور

نمایند. زیرا از بدیهیات است احکام خداوندی در هر دین واضح و آشکار است و حق آفتابی است علی السویه

عالم را روشن و نورانی میکند پوشیدن آن در میان هیچ ملت ممکن نیست و پیر غلام شاید بقدر کفایت از احکام

قرآن مجید و احادیث نبوی صم اطلاع داشته باشد و شریعت مطهره اسلام ابداً منافی قوانین عادلانه نیست

و خیالات هنوز جمع است و آنقدر شعور دارم که قباحیت خیانت را نسبت بوجود مقدس پادشاه و ولی نعمت

زاده خود و دین و مذهب خود و وطن و ابنا، وطن خود درک نمایم و بفهمم خصوصاً در این حال که

از این جهان بجهان دیگر باید بروم و در دیوان عدل آفریننده کاینات خواهم ایستاد. پس بقوت قلب

به اسباب چینی نمدانك و يك دانك از برای محمدعلی میرزا تصرف می‌کردند مقرب‌ترین نوکرهایش

محمدعلی شاه

کسی بود که چیزی
باو عاید میداشت باین
طریق اکثر دهات رعیت
آنجا را چه بیول و چه
بزور از دست صاحبانش
گرفت از خارج هم
بنا کردند بملك خریدن
از برایش و گندم و جو
را بهر قسم بود در اول
خرمن احتکار و انبار
می‌کرد و در آخر سال
بقیمت گران می‌فروخت
و این سبب شد که
بعضی از ملاکین
آذربایجان هم تأسی
باو کرده از قبیل حاج
میرزا حسن مجتهد و
حاج میرزا کریم آقا
امام جمعه و ساعد الملك
و غیره که بمفاد الناس علی
دین ملو کهم آنچه
توانستند در ظرف
دوازده سال بجا آوردند

بخداوند صاحب عظمت و جبروت قسم یاد مینمایم و خاطر مقدس بندگان اقدس امجد اسعد و الا روحانواده
را از پیش آمد امور روزگار مطلع می‌نمایم که با این ترقیات فوق العاده اروپائیان چندی نخواهد
گذشت موقع حال اهالی ایران مقتضی آن خواهد شد که لابد و لاعلاج دولت ایران در سخت‌ترین
روزگار در عداد دول کنسی توسیون برمی‌آید.

و باقتضای ملك و مملکت و مناسبت وضع و طبایع مواد قانون را بحری مینمایید و نتیجه معتنا به حاصل
می‌کند این ممالك وسیعه و اهالی و ملل مطبوعه را در اجرای قانون بیک اسم و بیک چشم در تحت بیرق
وطن پرستی می‌آورد و احکام عادلانه حریت افکار و مساوات حقوقیه را جاری نموده دیگر گوش به
سخنهای واهی نمیدهد چون پیش آمد کار از آئینده خبر میدهد لهذا به شخص حضرت اعظم والا روحنا

تا آنکه صاحب کروها شدند چون اهالی آذربایجان اعمال و افعال آنها را دیده بودند لذا با کمال غیرت و شجاعت ایستادگی کرده حقوق خود و ملت ایران را پس گرفتند دیگر آنکه از اول جوانی محمدعلی میرزا همان اشخاص که دور او را گرفته بودند او را تحریم و ترغیب بقتل و غارت میکردند که خودشان فایده ببرند باینجهت چندین نفر از قبیل خسروخان اردبیلی و هاشم خان قزاقه داغی و جعفر آقا و غیره و غیره که در سرحدات ایران مشغول خدمت بودند آنها را تلف و معدوم کرد و اگر هم خلانی از آنها سر میزد بواسطه تعدیات محمدعلی میرزا نسبت بآنها بود که تحمل نمیکردند وزیر بار ظلم نمیرفتند والا یاغی دولت نبودند. از قراری که مشهور است اکثر شبها با چند نفری از مخصوصان خود سوار میشده میرفتند بخارج شهر تبریز برای شکار رعیت بیچاره چه در ایران مرسوم و معمولست که دهات و رعایای نزدیک هر شهری جنس فروش خود را از قبیل شیر و ماست و تخم مرغ و هیزم و ذغال و یا متاعی دیگر حمل نموده و میاورند بشهر فروخته و وجه آنها را یا بمنه و یا بعد از تبدیل بجنس دیگر میبرند و با اهل و عیال خود گذران مینمایند این پادشاهزاده با چند نفر از خواص خود نصف شب از دارالحکومه حرکت میکرد و در بین راه یکی دو تا یا زیاد تر از رعیت بیچاره را که از آن شهر مراجعت میکردند گرفته اگر جنسی و پولی همراه داشت آنها را میگرفتند والا الاغ او را گرفته میفرستادند بدهات خود یا جاهای دور دست که در آنجاها بفروش میرسید بعض اوقات که خواص او میخواستند او را خورسند نمایند تقسیم او را از غنیمت بیشتر میدادند گاه گاهی هم باو میگفتند که فایده اینکار از شکار بهتر است چه شکار اگر بخت مدد کند یا یک آهو یا یک بز کوهیست که قیمت هر یک از یکتومان کمتر است لکن این شکار در هر شبی بیش از یکتومان سهم حضرت اقدس ولایت عهد است مجعلا بواسطه محالست با اینگونه اشخاص رذل و پست فطرت که مؤثر است این شاهزاده بزرگ بقتل و نهب اموال و رشوه و غیره که از اخلاق مذمومه است عادت داده بعضی از اشخاص هم در ضمن پیدا شدند و اطراف او را گرفته و گفتند که اگر شما عمل جادو را بکنید و لیعهد میشوید شاه میشوید این مذاکرات اتفاقاً با خیالات او گاهی مصادف می افتاد مثلاً دعانویس چند کلمه برایش مینوشت که اگر این نوشته را با خود داشته باشید بر دشمن مظفر و غالب میشوید چند ساعت بعد از آن تلگراف اعدام یک بیچاره باو میرسید. و یا آنکه اگر این عمل را بجای آوری بمقصود نائل میشوی در شب آن روز در شکاری که بار ذغال بهره او میگردد این بود که اعتقاد غریبی برای اعمال سحر و جادو بهم رسانیده بود. بعض اعمال که عادات زنان حالیه ایرانست از او و از عیالش ملکه جهان صادر میگردد منجمله در نزدیکی رحلت مرحوم مظفر الدین شاه از خراسان

فداه واجب و متحتم است که قلب مبارک شاهنشاه اسلام را بر اعیاض صادقانه از اشتباهات مزورانه و درباریان آگاه نمایند که جدوجهد ایشان برای منافع دو روزه خودشان است نه از برای قوام سلطنت دولت ایران. این فقره از و اضحات است که بعدها هیچیک از اقوام و ملل مسلم و غیر مسلم بدون قانون زندگی نمیتوانند بکنند و هرگاه خودشان اقدام به نشر قانون ننمایند بطوریکه در ماده صرستان و غیرها دیگران دولت عثمانی را با آن قدرتی که داشت مجبور کردند مارا نیز آسوده نخواهند گذاشت و مجبور خواهند کرد.

و باز قسم به ذات پاک احدیت یاد میکنم که وضع قانون هرگز منافی مذهب حق اسلام نیست و خلل و نقصی بدین و اسلامیان نمیرساند بلکه بواسطه اجرای قانون اسلام و اسلامیان بفواید غیر مترقبه

شخصی را که خیلی اعتقاد باو داشت چاباری بتبریز احضار کرد که چرا مرض مظفرالدین شاه اینقدرها طول کشیده و کاری بکن که مرا زودتر بطهران برسانی اتفاقاً چند روز بعد او را بطهران احضار کردند. بعد از رحلت پدر و جلوس باریکه سلطنت باز این اشخاص خاطر جمعی باو میدادند که تو بمرملت غالب خواهی شد و مشروطه ایران فنا و نابود میشود در واقعه ۸ تا ۱۶ ذی القعدة ۱۳۲۵ که پادشاه علناً با مجلس طرف شد در یک عمارت بزرگ جمعی از علماء و ارباب عثمائم نشسته فتوای قتل و کلاه مجلس را میدادند در میدان توپخانه و ارك دولتی سر باز و سوار و قزاق و چهار عراده توپ حاضر و مهیا و مستعد حمله بمجلس، لکن این پادشاه بهیچیک از این اسباب اعتماد نداشت تمام اعتماد و وثوق و نقطه توجهش بیک مکانی بود که چند نفر مسلمان و یهودی در آنجا مشغول جادو بودند و در بین آنها يك نفر دعا نویس بود که نسبت بسایرین با هوش و از استعداد ملت با اطلاع بود او خبر خوشی بشاه نمیداد و میگفت شاه قران دارد و صلاح او در صلح است و نیز در وقتیکه بتبریز و قزوین قشون میفرستاد بعضی طلسمها و خاک مرده که معمول این اشخاص موهوم پرست است بسردارهای خود میداد که در فلان طرف قشون مشروطه خواه در زمین چال کنبد و فلان خاک را در فلان زمین بطرف دشمن پاشید که شکست بخورند و در باغ شاه از موم یا از چیز دیگر صورت آدم میساختند و بعضی عزایم با آنها میخواندند و بهر کدام از آن صورتها اسمی میگذاشتند و میگفتند این ستارخان سردار ملی و این باقر خان سالار ملیست این فلان و این فلانست آنوقت با چاقو سر آنها را میریدند و می گفتند الان در تبریز آنها را کشتند چند ساعت بعد از آن خبر کشتن آنها را منتشر میکردند و بر طبق این عمل بعضی تلکرافات و کاغذهای جعلی نیز نشر میدادند این بود که هر روز خبر کشته شدن سرداران ملی در طهران منتشر میشد حتی آنکه صورتهای مومی آنها را شقه و بدر و از های مصنوعی آویزان مینمودند و می گفتند الان در تبریز سرداران را شقه و بدر و از هاهای آویخته خواهند نمود . باری ماخذ این اخبار همان اعمال جادوانه بود که باعث وثوق و اعتماد نزد پادشاه بود و اقامت نوکرهای مخصوص او که طرف وثوق و اطمینان او واقع میشدند و فایده از او میردند این قسم اشخاص بودند که او را و اداراینکارهای زشت میکردند .

در سال ۱۳۱۱ بریاست قشون آذربایجان با لقب سردار کلی برقرار گردید و در سنه ۱۳۱۳ به ولیعهدی دولت علیه ایران و فرمانفرمائی آذربایجان منتخب و برقرار گردید نائل شدن باین منصب بواسطه طرفداری امین السلطان و حکیم الملک از او بود که در آن زمان بر ضد عین الدوله بودند و مشارالیه میخواست

نائل میشوند و از دستبرد اجانب خلاص و آسوده شده در انظار اهل عالم بعظمت و بزرگی زندگی مینمایند .

در این حال که بکلی از زندگانی خود یاس دارد ناگزیر است که برای اطلاع کارگذاران آستان مبارک عرایض چند در خصوص علاقه دولت ایران با دولت خارجه اطلاعاً بعرض برساند . وضع دول فرنگ و طریقه که در این جزء از زمان پیش گرفته اند لایق آنست که در این باب قدری دقت شود .

پیش از جنگ (۱۸۷۷) مسیحی قیما بین دولتین روس و عثمانی اعتقاد همه ملت های متمنه بر این بود که هشت دول اروپا هم در خیال این هستند که روز بروز اوضاع آسایش ابناء بشر و رفاهیت

شعاع السلطنه را که مادرش از شاهزادگان و سلسله قاجاریه بوده و لیمهد نماید .

درایام و لیمهدی در تبریز ادارهٔ رایورتچی و خفیه نویس تشکیل داده و سالی مبلغی بخارج آن اداره میکرد و همه جا رایورتچی میگذاشت که مردم با دوست و آشنای خود نمیتوانستند صحبت از وضع رفتار و ظلم او و کسانش نمایند حتی کسی نزد عیال و اولاد خود هم جرئت مذاکره اعمال و لیمهد را نداشت با اینکه در ولایت عهد او بمردم سخت گذشت باز مردم امید داشتند که آتیهٔ ایران خوب خواهد شد و حسن ظن مردم او را به شجاعت و انتظام ملکی و حسن اداره و قبض ید ظاهر میساخت او هم در جلب قلوب رعیت پایتخت و علماء طهران سعی بود در آخرین مناقشهٔ ملت با دولت و مخالفت عین الدوله با علماء تلگرافاً توصیه بیدرتاجدار خود در اصلاح ذات البین و قبول خواهش های ملت استدعا نمود پس از صدور فرمان مشروطیت که اهالی آذربایجان بسمت و لیمهدی امضای او را خواسته اند کی تعلیل دیده ناچار به گونسلخانهٔ انگلیس پناهندند . پادشاه مرحوم هم تأکید در اقبال آن فرموده امضاء نمود .

همینکه شاه مرحوم را مرض شدید شده بطهران احضار گردید و در امضای قانون اساسی اول هم پس از هیاهوی بسیار بر اثر صحنهٔ پدر امضاء نمود بعد از رحلت پدر و قیام بر تخت سلطنت آنچه توانست بر علیه مشروطیت اقدام نمود . از بدو جلوس در برهم زدن این اساس از درباریان هم گونه اقدام دیده شد بدبختانه نتیجه بهمکس بخشید .

اولین بروز مخالفت طلب نمودن امین السلطان بود که در عشر اول ربیع الاول ۱۳۲۵ بقوت سلطنت ورود او را بایران و دخالت ویرا در کارهای دولت بملت قبولانند و عاقبت برادر نرسیده در ماه رجب ۱۳۲۵ بتیردیم فدائی ایران عباس آقای تبریزی به قتل رسید .

در او اخر ماه جمادی الثانیة ۱۳۲۵ شاهزاده سالار الدوله برادر کهتر او در لرستان علناً سرپیافگیری گذاشته جمعی بیگناه را کشت و بسیاری را بیخانمان ساخت و خیلی اموال بیچارگان را بفارت برد عاقبت دستگیر کرده بطهرانش آوردند .

تا وقتی که امین السلطان کشته نشده بود ملت تمام مفاسد را اعم از حرکات بسرحیم خان و قتل و غارت اقبال السلطنه درما کو و خوی و ظلم و مستمهای رشیدالملک و وقعهٔ حضرت عبدالعظیم و ناامنی طرق و اغتشاش بلاد و تجاوزات سرحدی ایران و عثمانی و غیره را تمام نسبت باو میدادند همینکه مشارالیه بقتل رسید باز همان آش را در کاسه دیدند دانستند که اینهمه آوازا ازشه بود از اینرو عامه را روی خاطر

جهانیان را رونق داده آئین عدالت و حریت و حقانیت را در جهان عمومی کنند . در این اعتقاد قوی داشتیم بر آنکه مدار زندگی و نظم بلاد و آسایش عباد بسته بر کزهای سیاسی دربار های دول اروپ است اهالی فرنگستان بعضی اطوار و آداب دول مشرقیان را بوحشی گیری و نادانی و بی علمی نسبت میدهند و وضع دول اروپا را به تربیت و مدنیت و انسانیت می شمارند . اگر انصاف را بدقت همراه کنیم خواهیم دید وضع حالیهٔ اروپائیان با حالت وحشیان افریقا فرقی ندارد زیرا که از یک طرف و وحشیگری نسبت بسابق کم بلکه معدوم شده .

لکن از طرف دیگر وحشیگری بسیار وحشت ناکی در میان دول اروپ شایع و ظاهر

شده است .

از شاه برگشت خصوصاً در واقعه ۸ تا ۱۶ ذی القعدة ۱۳۲۵ که پادشاه علناً با مجلس طرف شد و چهارنوبت تخلف نمود و خیلی سخنان نشنیده شنید .

در ۲۹ شعبان ۱۳۲۵ متمم قانون اساسی پس از مباحثات بسیار امضاء شد و در عشاء اول شوال ۱۳۲۵ پادشاه شخصاً در پارلمان آمده در حضور و کلاه تجدید قسم نمود و قولاً با مجلس و مشروطیت همراه اظهار همراهی داشته ولی عملاً قدمی همراهی نکرد کار بجائی کشید که اطمینان آحاد ملت یکدفعه از او منسوب شد .

محمد علی میرزا نیز مانند اجداد خود از ایام ولیعهدی مرعوب روسها شد جمیع عقلاء مخالفهای او را با مجلس و مشروطیت بدستور العمل روس میبنداشتند . از یکی از محارم اوشنیدم که در زمان ولایتعهد او روسها باو قول دادند که در وقت احتیاج بسی هزار قشون و چهارده کرویر تومان باو امداد کنند این بود که چند دفعه در مقام اطمینان بدوستانش میگفت (هر وقت اشاره بکنم سی هزار قشون با پول برایم حاضر خواهد شد) . و بهمین وثوق و اعتماد بود که سفارتخانه روس پناهنده شد و هر ساعت انتظار قشون میکشید و شاید اگر مجاهدین دوسه روز مساعه و ملاحظه کرده بودند و ورودشان را بشهر طهران بتأخیر میانداختند هر آنه قشون اجنبی وارد طهران شده بود بهر جهت محمد علی میرزا وثوقی بر روسها داشت چه باو قول همراهی داده بودند .

در ۲۵ محرم ۱۳۲۶ یکی از مجنوبین عوالم آدمیت بقصد هلاک او برخاست و بسبب بکالسه او انداخت ولی محمد علی میرزا مصون ماند و مرتکب معلوم نگردید برخی را عقیده اینست که این مسئله هم باغراض پلتیکسی ساختگی بود که شاید بتواند اعضاء مجلس شورایی را متهم سازند .

در اواخر ماه ربیع الثانی ۱۳۲۶ ملت که آثار مخالفت را از پادشاه دیدند و منویات او را دانستند در مقام تبعید مفسدین اطراف او برآمده در حالتیکه قوه دادش نفرا از اطراف تخت سلطنت دور کند که مسئله منعکس گردیده او خواست از مجلس که هشت نفر از ناطقین بزرگ و وکلاء را تبعید نمایند .

روز پنجم ۴ جمادی الاولی ۱۳۲۶ در مقام مخالفت برآمده از شهر طهران و اراک دولتی بیاض شاه که خارج دروازه طهران بود نقل و انتقال داده روز سه شنبه ۹ جمادی الاولی ۱۳۲۶ علاء الدوله

اگر بحقوق خودشان راضی هستند . و مقصودشان رفاه حال عمومی است پس چرا این قدرها بقوت جنگ و قهر و استیلای خود می افزایند . و نام آنها را حقوق میگذارند و کرویر و مخلوق خدا را بی جهت و بواسطه پیروی و تأسیس بخیالات نفسانیه خود فدا می کنند . دولت ایران نیز لازم است در حفظ حقوق خود مساعی جلیه بکار ببرد و برای خود از دولت خارجه دوستان و یاران معین نماید دولتین روس و انگلیس حق همسایگی با ایران دارند ولی حقد و حسد ایشان به یکدیگر دولت ایران را به سخت ترین حالتی افکنده که بجهة حفظ حقوق مجبور به تکلفات مالا یطاق شده است .

اولاً با دولت عثمانی و امارت افغانستان بطوریکه برادر شریعت و هم مذهب و همسایه هستیم

وجلال الدوله و سردار منصور (۱) را که هواخواه مشروطیت بودند مغلولاً تبعید نمود.

روز دوشنبه ۱۵ جمادی الاولی میرزا سلیمان خان مدیر انجمن برادران دروازه قزوین را گرفتار و محبوس نمود. (در تاریخ مشروحاً خواهد آمد)

روز سه شنبه ۲۳ جمادی الاولی ۱۳۲۶ مجلس را بتوپ بسته و سیدین سندیین آقای بهبهانی و آقای طباطبائی را با عده دیگری از علما و سادات گرفتار نموده در باغ شاه حبس نمود.

روز چهارشنبه ۲۴ جمادی الاولی ملک المتکلمین را که از ناطقین بزرگ بود با میرزا جهانگیرخان مدیر روزنامه (صورا سرافیل) بقتل رسانید. این پادشاه جاهل تا ماه جمادی الثانی ۱۳۲۷ با ملت خود در جنگ و نزاع بود از قتل نفوس و نهب اموال چیزی فروگذار نکرد چنانچه در تاریخ بیداری خواهد آمد.

روز جمعه ۲۷ جمادی الثانی ۱۳۲۷ پس از آنکه محمدعلیشاه از باغ شاه نقل مکان کرده بود به سلطنت آباد و چند روز در آنجا سنگربندی کرده و با ملت در جنگ و نزاع بود چشم از ملت و مملکت پوشیده به سفارتخانه زوس پناهیده و از سلطنت مستعفی شده روز پنجشنبه ۲۳ شعبان ۱۳۲۷ با عده از دوستان و بستگانش بطرف روسیه حرکت کرد. این پادشاه در بدو امر در تمام کره ارض زایدالوصف نیکنام بود ولی اعمالش بعدی او را مفتضح و رسوا نمود که دوستانش هم بیدبختی او تصدیق داشتند. وضع اخلاق محمدعلی میرزا از اعمالش بخوبی آشکار و هویدا است و (تاریخ بیداری) حاوی آنست لکن بطور اجمال بعضی اخلاق او را ذکر میکنیم.

محمد علی میرزا خست و لذات و سفاقت و قساوت قلب و بیرحمی را بمنتهای درجه رسانیده بود، خیلی راحت طلب بود و تن پرور، بهیچ وجه ملاحظه و رعایت زیر دست را نداشت، تمام خدام و رعیت را فدای خود میخواست چنان تصور میکرد گویا خداوند این مخلوق را برای راحت وجود او خلق کرده است. بهر کس احتیاج پیدا میکرد با او بکمالی ملایمت و مهربانی رفتار مینمود بعد از رفع احتیاجش مثل این بود که او را هیچ نمی شناسد، همیشه با اشخاص نانچیب و پست و قطاع الطریق که اسباب صدمه

(۱) سردار منصور در این واقعه نسبت بسایرین صدماتش بیشتر بود چه قرابتی با محمدعلی میرزا نداشت و در امر مشروطیت برآستی و جدی اقدام مینمود حالات تاریخیه او موجب افتخار اخلاف است و انشاء الله خواهد آمد.

باید متعادل القول باشیم و یگانگی مسلمین را غنیمت بشماریم هر چند دشمنان مذهب اسلام تا امروز نگذاشته اند و باین واسطه اغلب ممالک اسلام را تصاحب نموده اند و تا جان دارند منتهای مواظبت و اهتمام را در تفرقه انداختن مابین مسلمین بعمل خواهند آورد و رسوخ ظاهریه و باطنیه و معنویه خود را در منع حصول سرهت اسلامیان به مقصود بکار خواهند برد.

افسوس که اسلامیان هنوز در خواب غفلت غنوده اند. خود اسلامیان باید ملتفت نکات شده تعصب و تعند را کنار گذاشته زیاده از این منکوب و مضحک و مخدول نشوند.

ثانیاً - با دولت فرانسه که بعد از امریکائیها و انگلیسها متولترین دول روی زمین است و مضرتی بحال ایران ندارد عهدنامه تجارتی و سیاسی مبادله نمایند. کشیدن خطوط راههای آهن و ساختن

وخانه خرابی مردم بودند وثوق پیدا میکرد و تمام مشورت خود را در کارها با آن اشخاص مینمود ، دردنیاء عشق و محبت با حدی نورزید ، جز بول بهیج چیز دیگر علاقه نداشت . دیده شد که از قبیل جواهر و شال و قالیچه های قیمتی و اسباب آنتیک میبخشید اما یکقران پول نقد با حدی نمیداد ، مستبد برآی بود اگر هم در کاری با کسی مشاورت مینمود عمل برآی خود را مقدم میداشت ، هر کس با میل و اراده او رفتاری کرد او را محرم اسرار خود قرار میداد اگر چه بر ضررش هم بود و هر کس صلاح و خیر او را میگفت اگر منافای با اراده اش بود از او متنفر و منزجر میشد ، اعتقاد با شخص رمال و فالگیر و جادوگر داشت ، اظهار تدین میکرد اما مقید بدینش نبود ، خود را مسلمان میدانست بمسجد و معبد توپ بست ، معتقد بقرآن بود لکن قرآن را سوزاند ، نسبت بسادات اظهار اخلاص میکرد لکن سید را میکشت چنانچه مرحوم سید جمال الدین اصفهانی را حکم قتل داد و بی احترامی با آقای بهبهانی و آقای طباطبائی کرد ، نسبت بحضرت سیدالشهداء امام حسین ارواحنا فداه اظهار ارادت و عقیدت میکرد چنانچه در روز عاشورا قمه و قداره بسر میزد و خون سرش را بروی و صورتش میمالید و در شب عاشورا هزار و یک عدد شمع در اطافش روشن میکرد و شمع چهل منبر را روشن میکرد اما احترام ماه محرم را منظور نداشت و در ایام عاشورا بود که تلگراف حمله بتهریر را مخبره کرد و حکم داد که اهل تهریر را در حالتیکه مشغول عزاداری بودند قتل و غارت نمایند . در روز عاشورا آنقدر خون از سر خود جاری میکرد که بحالت غشوه میافتاد اما در شب چندان مسکرات و الکلیات می آشامید که مست و لایشر میشد با طفلان امرد میل داشت چنانکه بزنان خوشکل مایل بود . زمانی که خبر باو دادند در تهریر رعیت از گرسنگی تلف میشوند و بواسطه محصوریت علف میخورند . و در اصفهان اقبال الدوله بمسجد توپ بسته است بشکرانه این خبر آنروز را با یکی از فامیل خود که جوانی چهارده ساله بود مشغول هیش و عشرت گردید ، خود را ناموس پرست وانمود میکرد در حالتیکه با محارم خود همان رفتار را مینمود که با اجنبی روا میداشت ، با علماء موافق خود همان عقیده را اظهار میداشت که با علماء مخالف خود داشت کراراً از اوشنیده بودند که در غیاب حاجی شیخ فضل الله گفته بود (این شخص بهیج چیز بایدار نیست و جز بول بهیج کس و بهیج چیز معتقد نیست) .

بجلا محمد علی میرزا دو چیز برای ایرانیان باقی گذارد که میتوان او را باین دو چیز مدح گفت و از آن دو یکی وجود اعلی حضرت حالبه ایران **سلطان احمد شاه** خلد الله ملکه است و دیگری حضرت والا

کارخانه جات در داخله مملکت را بآنها واگذار نمایند . غلوهت ملت غیور فرانسه شباهت تامه به اهالی ایران دارد با هر دولتی که طرف شده اند طالب نیکنامی بوده اند نه تقلب و بدنامی . نزدیکست بواسطه افتتاح بانک در ایران مسکوکات ایران از طلا و نقره بکلی در عوض مال التجاره های قلب و مصنوعی فرنگستان از میان برود . چندی نمیگذرد بواسطه زیادی خرج و کمی دخل دولت محتاج با اولین قرض از اروپائیان خواهد شد .

اگر دولتیان امتیازاتی که بخارج می دهند بفرانسه بدهند ممکن است در سود صد صد و سه و چهار بهلترین وجهی مبلغ معتنا به از آنها گرفته بمصرف دائر نمودن کارخانجات و کشف معادن برسانند . و قرض وجهی که گرفته میشود از محل عایدی کارخانجات و معادن بدهد .

ولیعهدامت ولایت الکبری که این دو وجود مقدس از دختر کامران میرزا بیادگار ماندند . پسری دیگر بیادگار گذارد که از حیث سن بزرگتر است و او چون مادرش شاهزاده نیست از سلطنت محروم ماند . این بود بجملی از حالات محمدعلی میرزا و چون در تاریخ بیداری حالاتش مشروحاً ذکر شده است لذا ما بر میگردیم بر رشته تاریخ خود و مذاکرات انجمن مخفی که از آنجا باینجمله معترضه پرداختیم . جناب ذوالریاستین گفت دیشب ادیب بهبهانی مرا ملاقات نموده و مذکور داشت این خیالات و اقداماتی که شادرنظر گرفته اید عمّا قریب باعث در بدری جمعی خواهد شد بالفرض ناظم الاسلام بواسطه بستگی با آقای طباطبائی محفوظ بماند و کسی متعرض او نشود لکن ما ها با يك مشت عیال چه بکنیم اگر فردا ما را سربه نیست کردند کیست که از حال ما خبر بگیرد و کیست که بفریاد ما و اهل و عیال ما برسد ، کیست که ضامن حفظ جان و مال ما بشود با این مردم متناقض و این نادانی عامه مشکست که ما بمقصود برسیم جز آنکه جمعی را تلف و برخی را در بدر و آواره کند . میرزا ملکم خان خواست که شروع باینکار کند اورا بجائی انداختند که دیگر روی وطنش را ندید .

امین الدوله با آن کمال وزیر کی و آن قدرت دیدید که در گوشه دهی غصه مرگ شد مگر مدیر روزنامه پرورش میرزا علی محمدخان را در خاطر ندارید که چگونه در غربت جان داد . مرحوم سید جمال الدین اسدآبادی را بهمین قصد از زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم با آن حال فطیعی و بی احترامی اخراج و تبعید و بالاخره مسمومش نمودند . میرزا آقاخان کرمانی ، شیخ احمد روحی و میرزا حسنخان خیبرالملک را در خاطر دارید که در تبریز سرازتن جدا کردند . میرزا محمد علی خان نوه مؤتمن لشکر را برای همین گناه از بام خانه اش بیزیر انداخته و اورا شهید کردند .

میرزا رضای کرمانی را که دیدید چگونه به دار آویخته و هلاکش نمودند . حاج میرزا احمد کرمانی را دیدید که در انبارشاهی جان داد . حاج سیاح را که بخوبی یاد دارید چند ماه در زیر زنجیر و کند محبوس داشتند . مرحوم مستشار الدوله را که شنیدید چگونه حبس و اموالش را غارت کردند .

افسوس درباریان با این وضع که دیده میشود این قرض را از همسایگان به سخت ترین شروط میگیرند بطوریکه لکه آن تا انقراض عالم از روی اهالی ایران به هیچ آب و تاب پاك نمی شود بعد از این استقراض ایرانیان را زود لازمست که در مقابل همسایگان خود را حفظ و حراست نمایند کافی نیست که تنها بحقوق خودشان متمسک بشوند . و بگویند زور است بلکه زور تازه و زوریکه همیشه باعث نصرت و فیروزی ابدی تواند بود ، زوری که امروزه سبب اقتدار و شوکت دول اروپا است و وجه ترقی ایشان شده است . این فقره ممکن نمیشود مگر آنکه تلاش نموده طوایف مختلفه را که در ایران سکنی دارند در خیر و شروطن عموماً باهم شریک و سهم باشند .

آقا میرزا سید حسن برادر مؤید الاسلام مدیر روزنامهٔ جبل‌المتین را که همین ایام دوسال حبس کردند برای اینکه برادرش بیدار کنندهٔ ایرانیان و خدمت کنندهٔ باسلام است.

آقا شیخ یحیی کاشانی را دیدید که چگونه او را به محبس اردبیل انداختند. میرزا علی آقا مدیر روزنامهٔ مظفری را در بوشهر بگناه روزنامه نویسی چه بلاها بر سرش در آوردند و چه صدمه‌ها بروی زدند که هنوز گرفتار و اسیر آن صدمات است.

مدیر روزنامهٔ کمال را مگر در تبریز بچوب نبستند. مگر این انبارشاهی و این چاههای ارکٔ نیست که هزاران محبوس و مظلوم در آنها جان دادند.

پس حالا که چنین است بیائید از اینکار پر خوف و خطر در گذرید و مردم را بیجهت در خطر و صدمه نیندازید و باعث اتلاف نفوس نشوید چه این مقصود با قوت استبداد کنونی کار کوچک و سراسری نیست و امید نیست که طالع ایرانیان باین زودی رو بقبال کند که با موانع موجوده کثیره همچو امری بزرگ صورت پذیرد.

باری من بایشان قول دادم که امروز جواب ایشان را بگویم حالا باین تفصیل و این مخاطراتی که در پیش است چه میفرمائید باید حرف ایشان را شنید و از این مقصود صرف نظر کنیم و مانند سابق راحت طلب شده و هر چه دیدیم دم نزنیم یا آنکه در این مقصود ایستادگی کرده و بفکر دولت و ملت و وطن باشیم. در این مقام اختلاف کلمه زیاد شد بالاخره اکثر از هواخواهان حریت مذکور داشتند (که مادر چند مجلس قسم یاد کرده‌ایم که از این مقصود منصرف نشویم از بدل مال و جان مضایقه نکنیم حالا که اندکی کاری پیشرفته است و جناب آقا سید عبدالله بهبهانی شروع باجرای مقصود ما کرده است چگونه دست برداریم نهایت بی شرفیست که باین زودی ما سرد شویم باید کوشید و جان داد البته در اینکار حبس و نفی و نقص اموال و انفس محدود است لیکن صدای مظلومین و مقتولین را بشنوید که میگویند (ای ایرانیان خون ما را بپدر ندهید یا بمقصود رسیده نوع خود را آزاد کنید و یا خودتان را بما برسانید) (حضرت سیدالشهداء (ع) میفرماید یا شیعة ای سفیان ان لم یکن لکم دینا ولا تخافون المعاد فکونوا احراراً الدنیا کم).

اگر ما برای اسلام هم کار نکنیم پس برای حفظ دنیای خود بکوشیم این چه دنیائی است که ما داریم خدا میداند اگر تاکنون بندهٔ رؤسا و شاهزادگان بودیم بعد از این بندهٔ روس و انگلیس

شریک و سهیم نمیشوند مگر آنکه قلم آزادی بدهند و در نشر معارف و تأسیس مدارس جدید جد بلیغ نمایند و برای بارآوری درخت مساوات بیشتر از همه چیز واجب است بدوایر دیوان خانه‌های دوائر عدلیه و ملکیه و محلیه نظم درست داده شود که بر طبق قوانین عادلانه مال و مکتنت جمیع تبعه بلا تفاوت و بدون توفیر و ملاحظهٔ مصون از تعرض داخله و خارجه باشد.

آنوقت خود دولت در دایر نمودن بانک و ایجاد کارخانه‌جات و کشیدن خطوط راههای آهن از مکتنت و ثروت اهالی وطن محتاج بدیگران نخواهد شد.

این مسائل از مقتضیاتی است که جدو جدهای بلا تأخیر لازم دارد.

یقین دارد اکثری بزوح یرغلام لعنت خواهند فرستاد که دشمن اسلام و اسلامیان بوده‌ام این

خواهیم بود عتاقرب این دودولت ما را ذلیل و منكوب بلکه معدوم خواهند کرد . ما اگر لذت آزادی را چشیده بودیم اندك تسامح را در این مقصود مقدس روا نمی داشتیم .

فیلسوف گفت از آزادی حرفی نزید ملت جاهل باید عبد باشد بر فرض مملکت ما قانونی و یا مشروطه و یا بالاتر جمهوری گردید آیا باز همین مستبدین و همین ظلمه نمیشاند آنوقت بلباس قانون طلبی در میآیند و پدر ما را میسوزانند همین عین الدوله بقوه پول یازید و عدو که امروز جان مرد مرا میگیرند فردا که مملکت قانونی شد باز رئیس و سر کار خواهند بود همین شخص که امروز در جلوعین الدوله نشسته است و بقوت قلم خون مردم را میخورد فردا بهمین قلم رئیس يك کابینه و یا بالفرض لقب را تغییر و شغل را هم تغییر خواهد داد .

و کذا فلان الدوله امروز در جلوزیر دفتر مینشیند فردا وزیر مالیه شده و یا در روی صندلی برابر وزیر مالیه می نشیند . منتها امروز فلان عزب دفتر سالی بیست تومان یا دویست تومان بعنوان دزدی میبرد . فردا که مملکت قانونی شده ماهی چهار صد تومان بعنوان ریاست اطلاق حساب خواهد برد . امروز وزیر امور خارجه سالی به ده هزار تومان قناعت دارد ولی فردا پسرش روی کار و سالی صد هزار تومان خواهد برد . لامحاله اسم قانونی هم بالای اطلاق میکند .

من شبهه را قوی میگیرم میگویم امروز ما صاحب مجلس و یا پارلمان بشویم جز آنکه همین آقا زاده ها که امروز پدر مردم را در میآوردند فردا وکیل پارلمان و در ادارات تصرف در کار میکنند تا کسی بخواهد حرف بزند میگویند این پسر آقای فلان است این پسر وزیر . . . است . والله بازیول شیر نیست پول صاحب قوتی بزرگ است ، پول دهان هم کسرا مانند ترشی کند می کند . مگر مثل معروف را نشنیده اید که میگویند دهان هر کس را ترشی کند می کند و دهن رؤساء را شیرینی .

پول منصب می دهد ، پول ریاست می آورد ، پول گناهان را می بخشاند ، پول ، پول ، پول ، هم کار میکند .

پس کاری بکنید ملت عالم شود ، کاری بکنید ملت معنی شرافت را بداند ، آنوقت اگر يك محاسبی را که ماهی ده تومان حق او است اگر دیدند صاحب یارک و کالسکه شد فوراً میدانند این یارک

غلام بهیچوجه از آنها شکایت ندارد ایران و ایرانیان را بآنها گذاشتم و گذشتم چون عرایض را نمی فهمند و خیالاتم را درك نمیکنند آنچه میخواهند بگویند .

اعتاب و اخلاف ماها در زمان آینده خواهند فهمید که ایشان مسلمان بوده اند یامن که در ترقی ابنای وطن مثل شهداء فی سبیل الله مادام العمر جهاد میکردم که اقتدار و عظمت اسلام و اسلامیان را بدین وسایط نگذارم پامال شود . حال از آستان اقدمت مشلت مینمایم بهر ارض بیغرضانه این پیر غلام عطف نظر بنمایند نزدیک است روح خود را تقدیم در گاه احدیت نموده به فرمان (یا ایها النفس المطمئنة ارجعی الی ربك) سرفراز آمده از این عالم فانی بدون تاسف و ندامت اعمال ناشایسته در گذرد (۱۳۰۶) نام نیک مرحوم مستشار الدوله بواسطه این مکتوب تا ابد باقیست .

و کالسه را از چه مرتبه تحصیل کرده است اگر بدزدی تحصیل کرده باشد اورا مجازات میدهند. اگر ملت عالم شد بر پادشاهی که پول ملت را بيمصرف و مسرفانه خرج میکند ایراد وارد میآورد مثلا میگوید پول سرشماری که از دهات کرمان و شیراز از هر پیرزنی در سال یکتومان بجبر گرفته شود سزاوار نیست يك دفعه ماهی صدتومان دربارهٔ فلان آقا و یافلان خانم برقرار کنید البته مانع میشود، البته نمیکندارد. آنوقت این پولها صرف مملکت خواهد شد نه صرف جنده بازی آقا زاده.

اگر ملت جاهل شد در مملکت جمهوری هم باشد هر بلائیکه صاحبان نفوذ بتوانند بر مردم وارد میآورند. این را بگیر اورا بکش دیگری را حبس کن احدی نمیتواند دم بزند.

اما اگر مملکت قانونی و ملت عالم شد دیگر احدی نمیتواند اعمال غرض دربارهٔ کسی بکند. دیگر بدون جهت احدی را حبس نمیکند چه جای کشتن پس خوب است ملت را آگاه و بیدار و عالم کنیم.

نگارنده گفت آقایان این عمارتیکه در او نشسته اید اگر بخواهید عمارتی باشد که شما را در زمستان و تابستان از سرما و گرما نگاه دارد باید آنرا خراب کنید و بعد از روی قوانین هندسه آنرا بنا کنید.

امروزمی بینید این عمارت ایران مخروبه شده است سلاطین قاجاریه چیزی از آنرا باقی نگذاشته اند و اگر شما آنرا بکلی خراب نکنید و پس از آن خرابی تعمیر و آباد ننمائید دیگران می آیند آنرا برای خودشان تعمیر و آباد میکنند.

تا انقلاب در مملکت نینید اصلاح نتوانید کرد طالب باشید انقلاب را که بیداری در انقلاب است جوینده باشید انقلاب را که باصلاح خواهید رسید سعی کنید در انقلاب تا عدالت طلبان بیدار شوند گویا حدیث و قول معصوم باشد که میفرماید نَحْبُ الْأَنْقِلَابَ وَلَوْ عَلَيْنَا.

اما اینکه میفرمائید پس از اصلاح باز اشخاص ظالم و مستبد روی کار می آیند اینهم نقلی نیست پس از آنکه مردم آزاد شدند دیگر ظالم و مستبد را در کار نخواهند گذاشت چند صباحی اشتباه کاری میکنند ولی ملت بیدار همان مشتبه کننده را مجازات می دهند. امیدواریم که اولاد مستبدین را بسزای پدرهایشان برسانیم خداوند بموسی میفرماید ای موسی به بنی اسرائیل بگو ظلم نکنند که تلافی ظلم و انتقام ظلم را از اولاد آنها بگیریم اگر چه هفت پشت و یا چهل پشت بر آنها بگذرد. در اخبار

مدیر روزنامه مجلس

ناصر ملت مؤسس مشروطیت حامی عدالت هوا خواه حریت آقا میرزا سید محمد صادق مدیر روزنامه مجلس و کیل و نماینده مجلس شورای ملی منتخب اهالی خراسان دومین فرزند حضرت آقای آقا میرزا سید محمد طباطبائی در سال ۱۲۹۷ در شهر طهران متولد شده در سنه ۱۳۰۰ با بستگان و والده ماجده اش بعبت عالیت مشرف شده مدت ده سال در سامره در حجر پدر بزرگوارش تربیت شده در سنه ۱۳۱۱ با پدر و مادر بطهران معاودت نمود مقدمات و علوم ادبیه را در سامره تحصیل فرمود. علم حساب و هندسه و جغرافیا را بخوبی در مدرسه اسلام تجدید نظر فرمود، قدری از فقه و

داریم که امام زمان (ع) انتقام خون جدش را از بنی امیه میگیرد و حال آنکه در زمان ظهور امام (ع) بنی امیه هزار سال قبل موجود نیست مراد اینست از اولاد آنها اعمال اجدادشان را بازخواست می کند حالا ما امیدواریم که نگذاریم اولاد ظلمه و غاصبین درد دنیا باشند چه جای آنکه خودشان آنهم در کار و مصدر شغل باشند .

ذوالریاستین مذکور داشت که ما اولاً انجمنی تأسیس کردیم بطور خفیه و باید در این انجمن حق بگوئیم و حق ظاهر کنیم و مطابق آنچه میگوئیم عمل نمائیم و مفساد ظلم را اظهار کنیم و خدمت بملت و وطن و عالم اسلامیت کنیم بدیهست خالی از زحمت و مشقت و خطر نخواهد بود و باید اول قبول تحمل مصائب و خطرات عظیمی که محتملست بلکه یقین است با کمال شرف و مردانگی نمود و هیچ چیز را مانع و عایق ندانیم و مرگ را اسهل چیزی در این مشروع مقدس دانست .

ثانیاً آنکه این اقدامات ماخلاف شرع انور نیست زیرا که مقصود ما اجراء احکام قرآن و قانون اسلام است همه مسلمانان با ما همراه خواهند بود .

پادشاه مسلمان و دین دار است مانع این مقصود مقدس نخواهد بود قافلاً دور هم نشستن و تأسیس انجمن مخفی و دعوت خلق و بیداری آنان که دستوری است از شرع اسلام بما داده شده است چه اول کسیکه انجمن را تأسیس نمود در اسلام و مردم را امر بدعوت و احقاق حق فرمود مقنن قوانین عدالت و مؤسس آزادی و حریت دومین فرزند پیغمبر و سومین امام ما حسین بن علی (ع) بود .

آن حضرت اول کسی بود که برای پیشرفت مقصود در انجام تکلیف الهی انجمن مخفی را تأسیس نمود ، اول کسی بود که داعی باطراف فرستاد ، اول کسی بود که قبول ظلم و ذلت ننمود . اگر آن حضرت تأسیس انجمن مخفی نفرموده بود اسلام بالمره از بین رفته بود و امروز از اسلام اسمی و از شریعت و طریقت رسمی نبود .

ادیب بهبهانی گفت اینمطلب را از کجا میگوئید اگر بر طبق آنچه گفتید سند اظهار داشتید دیگر مرا هیچ چیز مانع نخواهد بود .

چه من از کشتن و حبس چندان نمیترسم ولیکن از اینکه مرا نسبت بکفر و خارج از مذهب بدهند خیلی میترسم زیرا که کشته شدنی که اولاد و اخلاف انسانی مفتخر باشند بهتر و خوشتر مرد نیست اما برخلاف اولاد و اخلاف شخص خجل و شرمسار باشند خیلی بد است .

اصول را خدمت پدر بزرگوار خود و سایر اساتید طهران تلمذ نمود ، در جود ذهن و شوق به تحصیل مقامی را داشت که در کمتر کسی دیده شده . در اول تأسیس مدرسه اسلام يك دوره جغرافیا تألیف کرد که معلم مدرسه تا دو سال همانرا تدریس مینمود .

مرحوم حاج نجم الدوله کراراً میفرمود (این آقا زاده اگر چندی نزد من بماند از اساتید بزرگ محسوب خواهد شد) و بسیاری از مسائل علمیه از آن مرحوم اخذ و اقتباس نمود ، پیوسته در امور سیاسی و تمدنی مذاکره و در مجالس و محافل علناً معایب حکومت استبدادیه را متذکر بود بعض اوقات دوستان ساده ایشان در مقام تحذیر و تنبیذ او بر میآمدند لیکن جنابش را انصراف و انحراف از مقصود ممکن نبود ، زبان فرانسه را بطور مخفی آموخت از زبان ترکی هم بی اطلاع نبود ، زبان

جناب ذوالریاستین تشریف برد در کتابخانه خود کتاب احتجاج شیخ طبرسی رحمه الله را آورده باز کرد صفحه (۱۵۴) را این قسم نشان داد . ترجمه این حدیث در کتاب جلاء العیون هم مسطور است (فأما مات الحسن بن علی (ع) ازدا دالبلاء والفتنة فلم یبق لله ولی الاخائف علی نفسه او مقتولاً او طریدا او شریدا فلما کان قبل موت معاویة بسنتين حج الحسین (ع) بن علی (ع) و عبد الله بن جعفر و عبد الله بن عباس معه و قد جمع الحسین بن علی (ع) بنی هاشم رجالهم و نسائهم و موالیهم و شیعتهم من حج منهم و من لم یحج و من الانصار ممن یعرفونه و اهل بیته ثم لم یدع احداً من اصحاب رسول الله و من ابنائهم و التابعین و من الانصار المعروفین بالصلاح و النسك الا جمهم فاجتمع الیهم بمنی اکثر من الف رجل و الحسین (ع) فی سداقه عامتهم التابعون و ابناء الصحابة فقام الحسین (ع) فیهم خطیباً فحمد الله و انثنی علیه ثم قال اما بعد فان هذه الطاغیة قد صنع نبا و بشیعا ما قد علمتم و رایتم و شهدتم و بلغکم انی ارید ان اسئلكم عن اشیاء فان صدقت فصدقونی و ان کذبت فکذبونی اسمعوا مقاتلی و اکتبوا قولی ثم ارجعوا الی امصارکم و قبائلکم من امنتم و وقتتم به فادعوه الی ما تعلمون فانی اخاف ان یندرس هذا الحق و ینذهب و الله متم نوره و لو کره الکافرون فما ترک الحسین (ع) شیئاً انزل الله فیهم من القرآن الا قاله و فسر و لاشیئاً قاله الرسول فی ایه و اهل بیته الا ارواه فکل ذلك یقول الصحابة اللهم نعم قد سمعناه و شهدناه و یقول التابعون اللهم قد حدثناه من نصده و فاتمه حتی لم یتک شیئاً الا قال ثم قال انشدکم الله الارجعتم و حدثتم به من تتقون به ثم نزل و تصرف الناس علی ذلك .

خلاصه ترجمه خبر این است که بعد از رحلت امام حسن (ع) بلاوقته بر شیعیان و دوستان آل محمد ص از هر جهه فراهم شد بعضی را قتل و برخی را از دیار خود میرانند چه بسیار اشخاص را که بهتیم دوستی علی بن ابیطالب بقتل رسانیدند حق را بصورت باطل و باطل را بصورت حق دروغ را راست و راست را دروغ مینمودند کار بجائی رسید که اگر شیعیان میخواستند همدیگر را ملاقات کنند از زن و خادم ایمن نبودند . تا اینکه دوسال قبل از مردن معاویه حضرت سید الشهداء حسین بن علی (ع) اراده حج فرمود و به عموم دوستان و تابعین و صدیقین اعلام فرمود که در آن سفر حاضر باشند . خواه حج کرده باشند خواه نکرده باشند . این بود که حسب الامر تمام تابعین و دوستان و بنی هاشم بعد از فراغت از اعمال حج در زمین منی جمع شدند خیمه و بارگاه برپا کردند و جمعیت آنها در آن روز از هزار متجاوز بود .

سریانی و قدری عبری هم نزد فخر الاسلام آموخت در سال ۱۳۱۷ محرم پدربزرگوارش گردید که مدرسه اسلام را تأسیس فرمود هشت سال هم بریاست مدرسه اسلام و تحمل صدمات و مشاق و مخارج گزاف گرفتار بود در مدت ریاست مدرسه اسلام از سایر مدارس هم همراهی و تقویت میفرمود ، در سال ۱۳۱۸ کارخانه قالی بافی و عبا بافی را بطرز قالی کرمان در طهران تأسیس فرمود در سال ۱۳۱۹ شرکت منسوجات وطنی را در طهران دائر و تأسیس نمود که الیوم هر دوه کارخانه دائر است و قالیچه های خوب و ملبوسات وطنی اعلی و بسیار ممتاز رائج و متعارف است .

و نیز در سال ۱۳۱۹ مجلس ازاحه شهادت دینیه تأسیس نمود که ایام جمعه جناب فخر الاسلام و جمعی از علما را در خانه خود با حضور پدر بزرگوارش احضار میفرمود . و مذاکراتشان جواب از

بعضی هم این قسم نقل میکنند که حضرت امام حسین (ع) دیده بان وجاسوس معین فرمود و قدغن کرد خارجی و منافق و ناشناس را بآن انجمن قدس راه ندهند و آن انجمن بطریق خفیہ منعقد گردید آنوقت حضرت برخواست و شروع فرمود بحمد خدا و ثناء رسول پس فرمود شما همگی آگاهید که معاویه با دوستان ما که هواخواه عدل و دادند چه کرده و چه میکند و هم دیدید و شنیدید و شما رسیده است آنچه که بدوستان ما وارد میآید و من اراده دارم از شما بعضی سؤالات کنم اگر راست گفتیم تصدیق کنید و اگر دروغ گفتیم مرا تکذیب نمایند آنچه میگویم بشنوید و هر چه شنیدید پنهان کنید (در این مقام معلوم میشود که آنحضرت خیلی از امور را بآنها فرمود لکن بطریق سرومحرمانه که آنان را امر فرموده است بکتمان آن).

باری میفرماید برگردید بشهرهای خود اقوام و طوائف خود هر کس را که امین و ثقة دانستید بخوانید او را بسوی آنکس که حقانیت او را می دانید.

زیرا که من میترسم که این دین حق مندرس شود و از میان برود لکن خدا دین خود را تمام میکند اگر چه کفار کراحت داشته باشند.

خلاصه حضرت چیز را فروگذار نکرد مگر آنکه آنرا بیان کرد و تفسیر فرمود و در هر کلمه از سؤالات آنحضرت حاضرین عرض میکردند خدایا شاهد باش که ما شنیدیم آنچه را که حسین بن علی فرمود و از جد بزرگوارش نقل کرد و تابعین میگفتند خدایا شاهد باش که ما شنیدیم از اشخاص راستگو آنچه را که حسین بن علی (ع) گفت آنرا.

بعد از گرفتن اینعهد باز آنها را قسم داد که هر يك بولایت و شهر خویش مراجعت کنید و آنچه را که گفتیم عمل نمائید پس از آن از کرسی فرود آمد و مردم متفرق شده و بنای دعوت را باتحاد و اتفاق و اعلاء دین مبین اسلام گذاردند. و مردم را بسوی آن حضرت دعوت کرده و از آنها بیعت گرفتند.

حالا از معنی این خبر دانسته میشود که حضرت باقر (ع) میفرماید که سیصد هزار نفر با جدیم بیعت کردند اما یارایش نکردند مگر سیصد نفر.

نگارنده گفت از این خبر چند چیز دیگر بعلاوه آنچه ذکر شد مستفاد میشود یکی آنکه اول کسی که در اسلام انجمن مخفی تأسیس نمود حسین بن علی بود.

ایرادات صاحب الهدایه که برد دین اسلام نوشته است بود.

این مجلس مجلسی بود که مرحوم سید جمال الدین اصفهانی بارها می گفت مقصود و منظور ما از این مجلس بروز و ظهور خواهد نمود، کراراً علماء نصاری و یهود در این مجلس حاضر شده و مبهوت میشدند، چندی هم عازم شدند که از این مجلس دعاة باطراف کسبل دارند که صدراعظم عین الدوله جداً مانع گردید و بیهانه اینکه اعلیحضرت شاه باید اذن بدهد اجازه نداد.

باری کتابهای متعدد در این مجلس تألیف و طبع شد.

در سال ۱۳۲۳ با پدر بزرگوارش بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم مهاجرت نمود و مدتی در آنجا متحصن و پناهنده بودند تا دستخط عدالتخانه را از مرحوم مظفرالدینشاه صادر نمودند در سال

دیگر آنکه اول کسیکه دعاء باطراف فرستاد و بطریق خفیه مردم را دعوت نمودند آن حضرت بود .

دیگر آنکه نطق را در حال قیام ادا فرمود چه درخبر بود (قام الحسین) یعنی ایستاد حسین . ذوالریاستین گفت بلکه مستفاد میشود که حضرت روی کرسی و یا صندلی ایستاد زیرا که در آخر خبر است (فتزل و تفرق الناس)

نگارنده گفت ازاینکه حضرت فرمود اگر دروغ گفتم تکذیبم کنید و اگر راست گفتم تصدیقم نمائید مستفاد میگردد که آن حضرت مایل با کثرت آراء و حامی حریت افکار بود نه استبداد . حالا دیگر تکلیف خود را بهتر میدانید که در این مشروع مقدس یعنی خدمت بملت و وطن بلکه اسلام اقدام بفرمائید یا نفرمائید .

آقا سید برهان گفت خوب است قرآنی حاضر کنید که باحضور این آقایان جدیدالورود تجدید عهد خود را بنمائیم . قرآن حاضر شد و همگی قسم یاد نمودند که تا زنده باشند در بیداری مردم و اهالی وطن کوتاهی نفرمایند .

جناب ذوالریاستین فرمودند من يك نظامنامه برای این انجمن نوشته و حاضر دارم اگر اذن میدهید بخوانم .

اجزاء انجمن اجازه داده شروع بقرائت نظامنامه شد .

(چون این نظامنامه اول نظامنامه ایست که در ایران برای طالبین حریت نوشته شده است لذا ما در این تاریخ بعض فصول و مواد آنرا درج میکنیم و هذا صورتة) .

بسم الله الرحمن الرحيم

این نظامنامه محتویست بر چند ماده .

ماده اول - انعقاد این انجمن فقط برای بیداری برادران وطنی و ابناء وطن و آگاهی آنها بحقوق خود و رفع ظلم و چاره جوئی برای اصلاح مفاسد مملکتی است .

ماده دوم - در این انجمن از پیروان چهار مذهب پذیرفته میشود . اول اشخاصیکه در تحت کلمه جامعه لا اله الا الله محمد رسول الله میباشند . دوم طایفه زردشتیان ، سوم یهود ، چهارم نصاری . بشرط

۱۳۲۴ نیز باید بزرگوارش ببلده قم مهاجرت فرمود .

نوشتهای و مکاتیب دولتی و سیاسی که از طرف علماء اعلام بدولت ایران فرستاده میشد بخط و املاء جنابش بود .

تبدیل مسئله مسیو نوز و مستدعیات علماء بخواستن عدالتخانه باشان بود یکی از سفراء آقایان در نزد مظفرالدینشاه مرحوم جنابش بود .

در سال ۱۳۲۵ روزنامه مجلس را تأسیس نمود . اول کسیکه نطق و کمر بند روزنامه را موقوف و متروک نمود و رسانیدن روزنامه را بوضع حالیه و دادن روزنامه را باطفال که در کوچه و بازار بفروشد جنابش بود ، ایجاد روزنامه یومیه در زمان مشروطیت از آثار ایشانست .

آنکه ایرانی‌الاصل و ایرانی‌نژاد باشند .

ماده سوم - هر کس وارد این انجمن میشود اول باید شهادت بذات باری تعالی و رسالت پیغمبر خود بدهد و بکتاب آسمانی بهر کدام که معتقد است قسم یاد کند که تا دم مرگ از این انجمن غرضی جز نوع پرستی نداشته باشد و هم خود را مصروف بخدمت نوع و وطن نماید .

ماده چهارم - چون اشخاصیکه در این انجمن پذیرفته میشوند از این چهار مذهب همه بظهور حضرت مهدی عجل الله فرجه در آخر الزمان قائلند از این جهت این انجمن در تحت اسم مبارک آنحضرت است و لذا اسم ریاست در این انجمن بر کسی گذارده نمیشود و تمام افراد در حکم شخص واحد است .

ماده پنجم - در هر جا که این انجمن منعقد شود در آخر مجلس قبل از تفرق اشخاص باید يك نفر روضه بخواند یعنی مصائبی را که پیشوایان مذهب ما برای بسط و نشر عدالت متحمل شده‌اند تذکر دهد و مجلس بنام مجلس روضه ختم شود .

ماده ششم - اهل انجمن باید رعایت حال یکدیگر را در هر حال داشته باشند لکن تکالیف شاقه بر یکدیگر نکنند .

ماده هفتم - تکالیف رکیکه و مجادله و سخت گوئی و مزاح و بدخلقی و کذب و بهتان بکلی ممنوعست .

ماده هشتم - مذاکرات انجمن باید راجع بتریت و بیداری نوع و خیر خلائق و اظهار ظلم ظالمین و چاره جوئی و استخلاص برای مظلومین باشد .

ماده نهم - توقیر علماء هر طایفه فریضه ذمه انجمن است پس بر هر يك از طبقات لازم است که علماء را محترم بدارند و آنها را بر خطرات اهالی وطن آگاه نمایند و محذورات دنیوی را بآنها بنمایند و آنانرا عند الله و عند المخلوق مسئول قرار دهند .

نتیجه این ماده اینست که نه تنها فقهاء اسلام در مقام حفظ وطن و مملکت خود سعی خواهند بود بلکه علماء مطلقا چه عالم بعلم فقه و چه غیر آن چه علماء اسلام چه علماء غیر اسلام که موطن خود را خاک ایران می‌دانند در این عقیده و مقصود با علماء اسلام همدست و متفق خواهند شد .

ماده دهم تا پانزدهم متعلق بر موزات و اسرار انجمن است که بر حسب قسم از اظهار آن ممنوعم

در سال ۱۳۲۶ در روز بمب باردمان در مجلس شورای ملی طرف صدمه جیش محمد علیشاه واقع شد و با پدر بزرگوارش و سایر علماء و ذریه رسول صم ماخوذ و دستگیر شده چند ساعتی در زیر زنجیر و کتفهای بسته و در مرئی و مسمع پدر پیرش ایشانرا با شلاق و ته تفنگ میزدند تا اینکه بامر محمد علیشاه از ایران منفی و مبتد گردید بین او و پدرش رایکسال تفریق کردند با اینکه پدر بزرگوارش نهایت محبت و الفت را با ایشان داشت يك سال در ممالک خارجه بسر برد مدتی هم در انجمن سعادت اسلامبول وارد شد خدمتیکه در خارجه از ایشان پدید آمد کمتر از خدمات داخله نبود تا اینکه در سال ۱۳۲۷ که اوضاع جدید پیش آمد و محمد علیشاه از سلطنت خلع گردید بطرف ایران معاونت نموده و بپدر و مادر و برادرهای خویش ملحق شده با پدر بزرگوارش رهسپار طهران گردیدند .

این چند سطر را که نوشتیم برای اینست که خواننده تاریخ بداند چه اندازه اهالی ایران در فشار ظلم بودند که از اجتماع و دورهم نشستن هم ممنوع بودند.

پس از قرائت عهدنامه قرار بر این شد که دوهفته انجمن تعطیل باشد و هر يك از اجزاء بعض مقالات و لوايح به ادارات جراید بنویسند یعنی مقالات را در این دوهفته حاضر کرده در مجلس قرائت کنند پس از امضاء انجمن به ادارات جراید ارسال دارند که در آنها درج شود و گوشزد مردم گردد و بعضی الفاظ اذهان مسبوق گردد.

روز دوشنبه ۱۲ صفر ۱۳۲۳ - انجمن در خانه نگارنده تشکیل یافت راپورت های چند روزه تعطیل قرائت شد که از آن جمله بود محمد علی میرزا ولیعهد وارد طهران شده است و نیز بعضی تلگرافات جمعی از طرف علماء نجف منتشر شده است که تعریف و توصیف از عین الدوله بوده و مرد مرا توصیه باظهار تشکر از عین الدوله کرده اند.

و اینکه ما حرکات جناب آقا سید عبدالله را که بر ضد شاهزاده عین الدوله است صحیح نمیدانیم الی آخره.

صورت های متعدد از این تلگرافات برای هر يك از آقایان فرستاده اند. ادیب بهنجانی گفت من یقین دارم که این تلگرافات جعلی است زیرا که تلگرافخانه در دست خودشان است آنچه بخواهند مینویسند لکن عوام را باید فهمانید و ملتفت نمود.

فیلسوف گفت معصوم بمادستور العمل میدهد که هر گاه اخبار ما که بشما میرسد موافق با کتاب خدا است بپذیرید و اگر مخالف با قرآن است آنها را واگذارید بلکه در بعضی اخبار است فاضر بوها علی الجدار یعنی اخبار مخالف قرآن را بزنید بدیوار حالا ما تلگرافات علما را اگر مخالف با مقصود ما است دور می اندازیم.

ذوالریاستین گفت علماء اعلام نجف هرگز ترویج از ظالم نمی کنند و انکهی ما باید بتکلیف خود عمل نمائیم لویحی که بنا بود نوشته شود اگر حاضر است قرائت کنید.

نگارنده گفت آقایان این مختصر عرض مرا بشنوید آنوقت شروع در قرائت لوايح نمائید. من بنده دبروز تلگرافات را دیده بلکه آنها را یکی از آقا زاده ها بمن داد و گفت فردا بیائید در خانه آقای آقا سید احمد که در آنجا مجلس روضه است و آنها را برای مردم بخوانید چون من دیدم که

پس از آمدن بطهران از طرف اهالی خراسان بسمت وکالت و نمایندگی ملت منصوب و معرف گردید.

از سال ۱۳۲۶ با اعضاء منتسبین به فراماسون مراودت و معاشرت داشته که چون سرریست بطریق حدس و ظن و مفاد (یعرف المرء باقرانه) میتوان گفت که در آن بجمع انسانیت داخل شده و در مسافرت بخارجه هم دلیلیست بر این احتمال تغییر اخلاق و تبدیل افکار یعنی تشکیل هر دو سؤید این حسن ظن خواهد بود در زهد و ورع و تقوی و قدس و حسن سلوک و خوبی رفتار بحدیست که مسلم عندالکل و قولی است که جلگی بر آنند.

در عقل و هوش و ذکاوت و فطانت از اقران و امثال خود برتری دارد.

مضمون آنها با مقصود ما مخالفست لذا گفتیم اینکار از عهده من خارج است چه اولاً من روضه خوان نیستم که در مجلس روضه بتوانم تلکرافات را بخوانم ثانیاً آنکه درخانه جناب آقا سید احمد هواخواهان و دوستان آقای بهبهانی حاضرند و همگی بامن بدخواهند شد بهر طور بود معذرت خواستم حالاً از دست که زودتر جلو گیری کنید و نگذارید مابین آقایان نفاق و خلافتی پدید آید که اگر آقا سید عبدالله ذلیل و مکتوب شود مقصود ما خیلی بتأخیر خواهد افتاد.

آقایان گفتند مقدمات کار بخوبی تهیه شده است احدی اعتنا باین تلکرافات نمی کند عمأ قریب ناسخ آنها میرسد هواخواهان حریت در کارند بالغرض چند روزی امر بمردم مشتبه خواهد بود بعدها امر واضح و آشکار خواهد شد.

فیلسوف گفت من لایحه نوشته ام اگر امضاء کنید بیکی از جراید فارسی ارسال داریم لایحه را از او گرفته چنین خواندند (چند سطر از آن لایحه را در این تاریخ درج کنیم)

پس از چند سطری - استبداد ملت را جاهل ، کور ، ترسو ، جبن ، ضعیف ، منکوب ، ذلیل ، خوار و بی غیرت میکند . بالعکس مشروطیت آنان را عالم ، بینا ، شجاع ، باجرت ، با قوت ، با غیرت سر بلند و بیدار مینماید . شجاعت و شهامت فوق العاده باآحاد ملت و افراد لشکری میبخشد چه تاریخ بما نشان میدهد که از بدو تشکیل سلطنت الی یومنا هذا دولت مستبد مغلوب دولت مشروطه و ملت ظالمانه ذلیل دست عادلانه بوده ، ملتیکه ذلیل و منکوب پنجه استبداد رجال دولت باشد يك وحشت و جبن طبیعی ابدی بقلوب آنها راسخ گردد و از ترس و تنفر قلبی از حوزه و هیئت دولت ابدأ در خویش احساس کند ، علم و صنعت ، عدل و مساوات و تدین و انسانیت مستلزم مشروطیت است . جهل و خرابی و ظلم و بیکاری لازمه استبداد .

از وقتی که نور عدل و مساوات و نور علم و مواسات دین مقدس اسلام بقلوب اقوام و اعراب و طوایف بادیه نشین را منور ساخت از قوت (امرهم شوری ینهم) سلاح پوشیدند و از جام حیات بخشای (وشاورهم فی الارض) جرعه نوشیدند و از ندای (اتما المؤمنون اخوة) بیدار شدند و از برکت (یدالله مع الجماعة) قوت و توانائی یافتند جمیع افراد عرب از رئیس و مرئوس و شاه و گدا مابین خود فرقی ندیدند همگی خود را حامی اسلام ، کفیل اسلام ، صاحب اسلام ، پدر اسلام ، پسر اسلام و مکلف بحفظ آن دیدند ، تن خود را جوشن اسلام کردند ، اولاد خویش را در مقام ثبات و بقای اسلام دادند .

بنده نگارنده که متجاوز از پانزده سال است با حضراتش معاشرت و مخالطت دارد ابدأ خلاف انسانیتی از ایشان مشاهده ننموده است شرح زحمات و خدماتشرا در این (تاریخ بیداری) در هرجا درج و ثبت نموده ام با اینکه از روز شروع به نشر و طبع روزنامه مجلس و دایر کردن مطبعه مخصوصه برای روزنامه (مجلس) متجاوز از ده هزار تومان متضرر و مقروض شده است يك دینار وجه اعانه از احدی درخواست نمود مقالات روزنامه مجلس کاشف از صدق و درستی ایشانست .

ناظم الاطباء کرمانی

بیدار کننده ایرانیان ، مهین مؤلف فارسی زبانان ، دانشمند مخفم آقا میرزا علی اکبر خان

آنوقت خزائن پرویز را تاراج توانستندی و قیاصره و سلاطین را از تخت و تاج مستعفی داشتندی . پس قانون عقلانی دول همیشه مقتضی است که ملت را معتاد استبداد نکنند . در حقوق و حدود وطن اورا شریک نمایند تا قسمی شود که دوستی وطن در دل ملت جای گیر شود و در نگهداری هریک خود را مکلف دانند و باید شیرینی و حلاوت و مزه و شرافت عدل و مساوات و اساس مشروطیت را با حاد ملت چشایند و آنرا از تلخی و مرارت و خبابت و نجاست استبداد رهانید بعضی گویند باید افراد ملت عالم شوند و علم مقدمه بیداری ملت است .

من بنده عرض میکنم تا اساس مقدس مشروطیت فراهم نیاید نور علم پرتو افکن ساحت ایران نخواهد شد و تعلیم اجباری که باعث تأسیس مدارس و مکاتب عمومیست وقتی خواهد بود که دولت ایران مشروطه گردد والا تا استبداد داریم چهل مصادف آنست اگر علم فی الجمله را کافی دانید که باین اندازه اهالی ایران عالم خواهند بود و علم اجمالی بحقوق خودشان که دارند مؤید عرضم آنکه ملت روسیه تا یک اندازه عالم بحقوق خویش بودند لیکن بواسطه استبداد و نفاق داخله دیدید چگونه مغلوب دولت و ملت معتدله ژاپون گردیدند . الخ .

ادیب گفت فرمایشات شما صحیح است لکن امروز ما نمیتوانیم این کلمه مشروطیت را بر زبان آریم چه جای آنکه در این صراط قدم گذاریم چه این کلمه مقدسی است که اگر در السنه و افواه جاری گردید متعجب بر آن نفی و حبس و قتل است (زبان سرخ سر سبزی دهد برباد) برای این کلمه است در هر مملکتی که این لفظ وارد شد صد هزاران نفوس تلف شدند . ما باید دست اندازیم به دامن علم و اجرای قانون اسلام .

فیلسوف گفت چرا ضعف قلب دارید مگر ما قول ندادیم و عهد نکردیم که خود را فدای ملت نمائیم مگر ما حاضر نشدیم برای نجات وطن باید اقدام کرد اگر کشته شدیم در راه وطن شهید شدیم . ذوالریاستین گفت فرق است بین فدائی و ما . ما کی گفتیم فدائی ملت هستیم . ما گفتیم که متحد و متفق باشیم برای بیدار کردن مردم را بحقوق خودشان از اینکه خود را فدائی قرار دهیم نکول داریم . آقاسید برهان گفت آقایان خداوند درباره ما فرموده است (کنتم خیرامة اخرجت للناس تأمرون بالمعروف و تنهون عن المنکر) .

(ناظم الاطباء) کرمانی از اولین اشخاصی است که در تأسیس مدارس و مکاتب جدیده سعی بلیغ فرموده شاگردانش در اطراف و بلدان ایران هریک شمع روشن و چراغی با فروغست . مؤلفاتش عنوم دانا با نازا مفید و درکار است . شرح زندگانی حضرتش از این قرار است :

میرزا علی اکبر خان ناظم الاطباء خلف مرحوم آقا میرزا حسن طیب کرمانیست در عنفوان شباب در کرمان تحصیل خود را با آخر رسانیده قدری از علمیات و عملیات طب را در نزد پدر خود و سایر اطباء فرا گرفته .

در اواخر سال ۱۲۸۲ بر حسب امر مرحوم محمد اسمعیل خان وکیل الملک اول که در آن زمان حاکم کرمان بود از کرمان بطرف طهران مهاجرت نمود و در مدرسه دارالفنون مشغول تحصیل علوم

ما مکلف می‌باشیم با سرِ معروف ونهی از منکر . آیا تقاضای اجراء احکام قرآن از معروف نیست ، آیا اجراء احکام و حدود اسلام بر عهدهٔ ما مسلمانان نمی‌باشد ، امروز که پادشاه ما مسلمان و معتقد بقرآن است و مایست باجاء احکام آن چه سبب دارد که از پادشاه خود نخواهیم اجراء قوانین اسلام را .

نگارنده گفت آقایان مثلی ما مثلی جماعتیست که بعمارت آنها آتشی افتاده است عوض آنکه متفق شوند آتش را خاموش کنند و حریق را نجات دهند دورهم نشسته و مباحثه و مذاکره میکنند (آیا حریق با حاء حطی است و یا با هاء هوز و آیا آتش بفتح شین است و یا بکسر آن) . آیا لفظ مشروطه را مصداق رسیده است یا نه ، آیا باید اجراء احکام قرآن را تقاضا کرد یا قانونیت دولت را . بخدا قرآن را ازدست شما گرفتند عملاً قریب عنوان مسیونوز ازمیان خواهدرفت دیگر مانند آقا سید عبدالله کسیرا نداریم که طرف با دولت شود این چه مذاکراتی است که می‌کنید .

مشروطیت و مشروعیت دولت با اجراء قانون اسلام و با عدل و مساوات یا علم و تمدن هم را نتیجه یکبست نتیجه حریت است آنرا دست آورید امروز زن‌ها و اطفال و خواجه‌سرایان قاجاریه شما را عبد خود می‌دانند می‌خرند ، می‌فروشند ، می‌کشند و می‌بخشند . اقلاً بآنها بگوئید خداوند ما را آزاد آفریده است اگر بآنها نمی‌گوئید اقلاً خودمان بدانیم که ما حیوانی آزاد می‌باشیم . بکشید ، بکشید و جان بدهید امروز نتیجه ندهد ده سال دیگر نتیجه خواهدداد ما ثمر را نه بریم اولاد و اخلاف ما ثمر را خواهند برد .

یکی از اعضاء گفت شما گفتید آقامیرزا سید حسن کاشانی برادر مؤید الاسلام را با آقا شیخ یحیی کاشانی و صحاف‌باشی و مجد الاسلام کرمانی و شجاع لشکر و معین حضور را دعوت کردید باین انجمن پس چرا حاضر نشدند .

نگارنده گفت حاضر شدن باین مجلس شرط دعوت نبود دیگر آنکه پنده زحمت کشیده هم را در دوسه مجلس دعوت کرده قبول هم کردند و یگروز مخصوص بعضی را برای ناهار دعوت کردم بعدی ترسیدند که برای ناهار هم حاضر نشدند جز معدودی نقصیر هم ندارند چه صدماتیکه آقامیرزا سید حسن و آقا شیخ یحیی در راه ملت متحمل شده‌اند فوق الطانۀ آنانرا مرعوب نموده ما باید آنها را بسمت عضویت انجمن بشناسیم خدمت خود را خواهند کرد چه حاضر بشوند و چه حاضر نشوند .

جدیده گشته و پس از یکسال تحصیل وزیر علوم شاگردان مرتبهٔ دویم طب را بمعلمی ایشان سپرده و در اطاق اول طب هم معاون معلم شده و علم تشریح را بآنان آموخته و در اوایل سال ۱۲۸۴ از جانب مرحوم شاهزاده علیقلی میرزا اعتضاد السلطنه وزیر علوم مشغول طبابت فوج مهندس شده و در سال ۱۲۸۸ که قحط و غلامه ایرانرا فرا گرفته بود در مریشخانه فقراء چهار ماه مشغول خدمت بود و در سال ۱۲۸۹ اجازه فائزغ التحصیلی از وزارت علوم صادر کرده و در سال ۱۲۹۰ بریاست مریشخانه دولتی و خطاب حکیم باشی از طرف دولت مفتخر گردیده و در تأسیس آن مریشخانه بسبب بیمارستانهای فرنک کوشیده و آنرا مرتب نموده و در سال ۱۲۹۸ به منصب سرهنگی و نشان و حایل آن با خطاب خانی مفتخر آمده و در سال ۱۲۹۸ پس از مرحوم اعتضاد السلطنه و تفویض وزارت علوم

فاما صحاف باشی میگوید من باید بروم به هندوستان و یکی از بزرگان آنجا را بطرف ایران جلب کنم که از آن راه بلکه این ملت خفته پندار گردد .
 دیگر آنکه میگوید من در صورتی عضویت انجمن را قبول میکنم که اهالی انجمن مادام العمر لباس سیاه بپوشند زیرا که مادر ما وطن در حال احتضار است و تا او را بهبودی حاصل نشود ما باید سیاه پوش و بحالت عزاباشیم اگر این شرط را قبول می کنید که فردا حاضر خواهید شد و اما معین حضور و شجاع لشکر قبول کردند و هر دو حاضر خواهند شد . اما مجد الاسلام را که اذن ندادید اسرار انجمن را باو بگوئیم باید او را امتحان کنید .

ناظم الشریعة گفت ای وای که اسرار انجمن فاش شد . نگارنده گفت من اسرار انجمن را تماماً بآنها نگفتم و بهر کدام اندکی گفتم آنرا هم اطمینان دارم بلکه يك خدمت بزرگی هم کرده ام و آن اینست که شجاع لشکر عازم بود بواسطه صدور حکم مطلقه بودن زنش آقای بهبهانی را بکشد من بواسطه این انجمن او را از این خیال منصرف کرده و گفتم آقای بهبهانی امروز برای ملت کار می کند به او کار داریم . توهم بر فرض صحت ادعایت زنت را فدای ملت بکن و آنکه چه ربطی به آقای بهبهانی دارد ملایده را بکش که اصل حکم را داده دیگر آنکه قول و نوشته از او گرفتم که لدی الحاجة یانصد نفر سوار دم دروازه طهران حاضر کند .

معین حضور هم قول داده است ملک سی هزار تومانی خود را بفروشد و در این راه صرف کند و حاضر شده است که اگر انجمن مأموریت بدهد عین الدوله را بکشد و وجود اینگونه اشخاص برای مقصود ما خیلی نافع است .

ادیب گفت آقا میرزا سید حسن با عین الدوله مراوده دارد ، مجد الاسلام با دبیر حضور منشی عین الدوله دوست است .

نگارنده گفت من جمیع اسرار را بآنها نگفتم فقط گفتم اشخاصی حاضر شده اند برای خدمت بملت و بشرف انسانیت قسم خورده اند که خدمت کنند بملت .

دیگر زیادتر چیزی بآنها اظهار نکردم ، دیگر آنکه صدمه و زحمتی که از طرف عین الدوله نسبت به آقا میرزا سید حسن وارد آمده است که ممکن نیست دیگر با عین الدوله خوب شود .

درباب مجد الاسلام که با دبیر حضور دوست است اولاً آنکه دبیر حضور اطمینان به اقوال

به علیقلخان مخبر الدوله از ریاست مریمضخانه دولتی استعفا خواسته و با مرحوم حاجی میرزا حسینخان سپهسالار اعظم بغراسان رفته و پس از تشریف باستان مبارکه رضوی دارالشفای آن استان مقدس را بر حسب امر سپهسالار که جز اسم چیزی از آن باقی نمانده بود تأسیس و مرمت نموده و آنرا مانند مریمضخانه های دولتمندانه در تحت نظم و ترتیب آورده و در این سفر از جانب اولیای دولت قاهره بمنصب و نشان و حمایل سرتیپی مفتخر آمده و پس از فوت مرحوم سپهسالار بطهران آمده چند سالی مشغول خدمات عامه و اشاعه معارف بوده و در سال ۱۳۰۳ بر حسب امر شاهزاده ظل السلطان باصفهان رفته و در آن شهر مینو نشان دو سال توقف کرده سپس بطهران مراجعت نموده و اوقات خود را بتدریس و تألیف کتب و ترجمه از زبان فرانسه و طبابت عامه میگذرانیده تا در سال ۱۳۱۰ در خدمات ناصرالدین شاه

مجدالاسلام ندارد .

اگر اطلاع دیر حضور مضر باشد که جناب ذوالریاستین بتوسط آقامیرزا سیدعلی شیرازی برادرش وثوق الدوله را دعوت کرده و مطلب را به او رسانیده است .

در جواب گفتند وثوق الدوله ربطی بدیر حضور ندارد .

نگارنده گفت وثوق الدوله برادر دیر حضور است و هر دو شاخ يك درخت و از يك جوی آب خورده اند .

بعضی گفتند وثوق الدوله باطناً با برادرش دیر حضور خوب نیست و چون برادر کوچکتر را در مقام ترقی و تقرب بعین الدوله می بیند لذا مایل است که عین الدوله بلکه این بساط بر چیده شود شاید او هم پیش افتد .

جناب ذوالریاستین گفت بهر جهت من وثوق الدوله و آقامیرزا محمد کلیایکانی و حاج ملاعباسعلی واعظ را از همه جبهه شایسته می دانم .

اجزاء انجمن از جبهه آقامیرزا محمد کلیایکانی و حاج ملاعباسعلی نهایت مسرت را حاصل نمودند . نگارنده گفت آن روزی را که حاج ملاعباسعلی واعظ در منزل جناب ذوالریاستین مدعو بود من هم حاضر بودم قول داد که در منبر شروع سیاسی کند و در پیداری مردم کوتاهی نکند .

آقا میرزا محمد کلیایکانی هم از قراری که شنیدم آدم صحیحی است و عاشق مقصود ما . اما وثوق الدوله را نیشناسم ولی این جور اشخاص را ما باید داشته باشیم و آنها را آلت کار خود قرار دهیم . (اعمال خوب و بد این دو برادر در موقع خواهد آمد)

ذوالریاستین گفت ما امروز خیلی اشخاص را با خود همراه کردیم و بخوبی مشغول کار میباشند خواه حاضر شوند و خواه حاضر نشوند .

آقا برهان گفت مقصود خدمت بوطن و سعی در پیداری اهالی وطن است . من پاره از خیالات خود را به بسیاری از رجال دولت گفته ام و همه مرا تصدیق کرده اند .

ادب گفت قرار بر این بود که در هر اجتماعی يك لایحه خوانده شود و پس از امضاء به ادارات جراید خارجه و یا جراید بوشهر و کلکته و مصر ارسال شود . و ادارات جراید را هم باید با خود متفق نمائیم که آنها هم شروع در این مقصود نمایند حالا چند لایحه حاضر است اذن بدهید که ارسال شود .

منسلک گشته و در سفر و حضر علاوه بر خدمت و پرستاری شخص پادشاه آتی نیا سوده و از خدمت بنوع دمی فراغت نداشته و از جانب آن پادشاه مورد عواطف ملوکانه بوده و در آمدت بخطاب جنابی و جبه ترمه و شمشیر مرصع و عصای مرصع و تمثال همایونی سرافراز گردیده و پس از قتل ناصرالدینشاه به تیر اولین فدائی ایران مرحوم میرزا رضا منصب طبابت مخصوصه اعلیحضرت مرحوم مظفرالدینشاه بایشان تفویض گردید سفر آ و حضراً در خدمت آن پادشاه ذیجاء بسر میرد و در سال ۱۳۱۹ ب نشان و حمایل درجه اول خارجه مفتخر گشته و در سال ۱۳۲۲ ب نشان مرصع از درجه اول نیز نایل آمده از کارهای محیر العقول ناظم الاطبا آنکه در زمانیکه مرحوم مظفرالدین شاه دستخط مشروطیت ایران را صادر فرمود لیکن هنوز امر مشروطیت ناتمام بود و شاید باندك سستی از بین رفته بود که طبیب مخصوص

راپورت چند روزه از این قرار است که جناب آقای صدرالعلماء که از رؤسای روحانین است در بالای منبر همان رشته سخن آقای بهبهانی را تعقیب فرموده اند .

جناب آقا سید احمد طباطبائی نیز در بالای منبر همان رشته را گرفته و صریح در بالای منبر فرموده است : (ما مقصودی جز عزل این وزیر خائن یعنی عین الدوله از صدارت و عزل نوز نداریم . چه این صدراعظم حایل و مانع است بین شاه و رعیت و نمی گذارد عرایض ما بشاه برسد .)

نگارنده گفت آقایان بارها عرض کردم مقصود آقای بهبهانی عزل مسیونوز نیست بلکه مسیو نوز را بهانه کرده اند . حالا که علماء طرف شده اند با عین الدوله خوب است تجار را بیدار کنیم اگر سلسله تجار با علماء متفق شوند آنوقت زودتر بمقصود میرسیم .

بعضی ذکر نمودند که تجار را هم مستعد می بینیم چه سابقاً اظهار حیاتی کردند و از اطراف شکایات آنها رسید این ایام هم بعضی در کارند .

نگارنده گفت آقا میرزا محمود اصفهانی را با اینکه مریض است ملاقات کرده او را واداریم بشروع در این کار چه مقدمات آنها هم تهیه شده است روز ۲۲ صفر ۱۳۲۳ انجمن در خانه آقا سید برهان تشکیل و انعقاد یافت يك راپورت خوانده شد که جمعی از تجار پناه برده اند بزائیه مقدسه حضرت عبدالعظیم و میگویند مسیو نوز بلژیکی که رئیس گمرک ایران و مستخدم سلطانت زیاده از آنچه تعرفه گمرکی قرارداد داده است از مال التجاره اخذ میکند و عمالش در سرحدات اجحافات فوق الطاقه و خلاف قانونی وارد می آورند عین الدوله هم بصرافت و لجاجت با علماء و ملاحظه بولی که از نوز میگردد جوابی بتجار نمیدهد تا آنکه آخرین عریضه که تجار بتوسط سعدالدوله در خصوص شکایت از نوز دادند عین الدوله نخوانده جواب داد که این لوطی بازیها چیست که تجار میکنند تمامشان را دهنه توپ میگذارم این حرف برویزر تجار که سعدالدوله است گران آمده گفته است پس خوب است مجلسی در دربار تشکیل دهید و بعرایض تجار رسیدگی کنید عین الدوله خواهی نخواهی بتشکیل مجلسی اذن داده مجلس در دربار منعقد گردید هفت نفر از تجار حاضر شدند از رجال درباری هم چند نفری از قبیل وزیر مخصوص (صاحب اختیار حالیه) و علاء الملک و دبیر حضور و جمعی دیگر حاضر بودند مسیو نوز را حاضر کردند يك نفر از تجار چند قطعه پارچه بعنوان مستوره و نمونه در دست گرفته آن نقطه و محلی را که رئیس گمرک سرحد مهر کرده و تعیین گمرک آن پارچه را نوشته بزرگ دست خود گرفته طرف

سها و یا کس دیگر عمداً دواى عوضی بمظفرالدینشاه داده و آن مرحوم را گمان این بود که او را مسموم نموده اند نزدیک بود خیالات مالخولبائی بسر آن مرحوم افتد که فوراً ناظم الاطباء رسیده اطباء حضور رامات و متحیر و شاه را مهوت و مرعوب دیده بقیه دوارا که در فنجان نگاه داشت بودند و اگر طبیب آلمانی دیده بود علناً میگفت این دوا سم است یا مضر . ناظم الاطباء ملتفت شده که هم بعضی در خطر است و هم خیالات موهوم شاه را تلف میکند فوراً بقیه دوارا لاجرعه بسر کشیده و ته فنجان را با آب خالص شسته و نیز آشامیده و گفت نقلی ندارد دوامضر نیست .

بعد از آن بمعالجه شاه و خود پرداخته تا چندی دیگر شاه را نگاه داشت تا امر مشروطیت مستحکم گردید .

دیگر آن پارچه را به نوز نشان داده و گفت گمرك اين پارچه چه قدر است نوز نگاهي بآن کرده و نظر بکتابچه نموده و گفت اين پارچه مثلاً سی شاهبست پارچه دیگری را نشان داده گمرك آن را دوهزار و هکذا چند پارچه را که نشان دادند بعدی معین جواب داد تجار مهر و خط رئیس محل را ارائه دادند که خیلی تفاوت داشت کتابچه با مأخوذه مثلاً دوهزار را بیست و پنج هزار وسی شاهی را دو تومان و هفت هزار را هفت تومان بانواع مختلفه گمرك گرفته بودند از آن قرار خسارت تجار از چند کرور تجاوز کرده بود پس از تحقیقات و صدق ادعای تجار نوز حالش دگرگون شده چند کلمه مهمل تکلم نمود حاضرین همگی ملتفت شده اما چیزی نگفتند اهل مجلس برخواسته بعضی رفتند و بعضی ماندند باز تجار تجدیدسخن نمودند .

در این اثنا کلمه ریکیکی از دهان نوز بیرون آمد که در این مملکت بآن فحش میگویند و آن را بد میدانند دیگر باعتقاد نوز چه بوده است خود داند و آن عبارت (پدر سوخته ها) بود چه اگر نوز این عبارت را تجزیه و تفسیر میکرد هر آینه عبارتی راست و صحیح بود چه قاجاریه پدر ما را سوختند که سهل است همه چیز ما را سوختند لکن علی الظاهر این لفظ مرکب که از دهان نجس او درآمد يك لفظ بسیطی بود که عبارت از فحش بود نه مرکب خبری . بالجمله علاء الملك که در آن وقت از رجال دولت و وزیر علوم و از سادات طباطبائی و مقرب در نزد مظفرالدین شاه بود رو کرد بسعدالدوله و گفت هنوز هم ملاحظه می کنید .

سعدالدوله وزیر تجارت جواب داد چه بگویم این مردك عین الدوله خودش شنید . علاء الملك گفت شاید نشنیده باشد وزیر مخصوص هم بی میل نبود که در این مجلس اهانتی از مسیونوز بشود . لذا در مقام تأیید کلام علاء الملك برآمده و گفت گویا عین الدوله نشنیده باشد . سعدالدوله مجبور گردید که بعین الدوله اظهار کند لذا رو کرد بعین الدوله و گفت نوز حق ندارد که بتجار محترم مسلمان فحش بدهد . عین الدوله از شدت حرص بیول و طمع بمساحه و بی اعتنائی گذرانیده اهل مجلس متفرق شدند .

تجار که حقانیت خود را مدلل نموده و کسی بعراض و تظلمات آنها گوش نداد عازم شدند بروند و ملتجی بزایه مقدسه حضرت عبدالعظیم بشوند روز بعد از آن را برای اتمام حجت و گرفتن دستورالعمل و تحریک اجزاء انجمن مخفی رفتند منزل آقای طباطبائی آقا میرزا سید محمد جنابش را

عجب در اینست که ناظم الاطباء با اینکه چندین دفعه خطاهای اطباء را ملتفت شده و جبران هم نمود لکن الی کنون فتوت کرده به احدی این راز را نگفت و راضی نشد که طبیب نادان از نان خوردن بازماند . دیگر آنکه پیوسته در خلوت مضار استبداد و منافع مشروطیت را به مرحوم مظفرالدین شاه میرسانید . مجملات ناظم الاطباء در تمام عمر خود از تربیت محصلین طب و خدمت بنوع کوتاهی نکرد چنانچه اکنون زیاده از صد نفر شاگردان ایشان در شهرهای ایران پراکنده و مشغول طبابت میباشند و علاوه بر خدمات مذکوره بر حسب امر مرحوم میرزا علیخان امین الدوله صدراعظم در انجمن معارف داخل شده و از اندام آن مجلس محترم بشمار آمده و در خدمت بمعارف از هیچ گونه مشقت کوتاهی نفرموده و در تأسیس مدارس رنجهها برده و یژه در تأسیس مدرسه شرف و تربیت کودکان بی بضاعت از بذل مال و

مسبق و مطلع برواقه نمودند و از عزم خود آگاه ساخته .

سعدالدوله از این قصد تجار با خبر شده يك مجلد كلام الله برای آنها فرستاده و آنها را قسم داد که يکروز ديگر باو مهلت دهند .

بلکه در اينخصوص طريق اصلاحي دست آرد و خودش بدربار رفت که شايد بعين الدوله بگويد که در دفع اين غائله چاره نمايد .

قريب چهار ساعت منتظر جواب شد که شايد جوابی کافی بشنود . عين الدوله بمسامحه و مامله گذرانیده واقعه را اهميت نداد و وقعی بر آن نهاد .

تحصين تجار بزايوة مقدسه

تجار که از همه جا مأیوس شده روز سه شنبه نوزدهم ماه صفر ۱۳۲۳ بزايوة مقدسه حضرت عبدالعظيم پناهيدهند .

سعدالدوله وزير تجارت برای اسكات و آوردن تجار بشهر چنددفعه خودش و چندین مرتبه واسطه اش نزد تجار رفت که بلکه تجار را عودت دهد که اين خبر بساير شهرهای ايران منتشر نشود و باعث هيجان عامه نگردد . چه تجار ساير بلدان چندین مرتبه در مقام تشکی و تظلم برآمده بودند و مواد همه مستعد بود که باندک بهانه مشتمل ميشدند خصوصاً در اين ایام که صدای آقای بهبهانی عالم را فرا گرفته بود و شاه عازم بود بر مسافرت بفرنك .

لكن تجار متقاعد نشده و جواب دادند که جز رسيدگی بمحاسبات نوز و احقاق حق ما و رفع ضرر ما ديگر علاجی نيست . تا اينکه وليعهد محمدعلي ميرزا چند نفر از رؤساء تجار را خواست و گفت که اعلیحضرت شاهنشاه پدر تاجدارم خيال مسافرت بفرنك را دارند امروز نمیتوان دست بکار نوز بزنيم . لكن من قول میدهم تا چند ماه ديگر عزل نوز را از شاه استدعا نمائيم و حتماً بمريض و تظلمات شما رسيدگی مينمايم .

تجار هم محض ضمانت ولايت عهد و خواهش وزير تجارت از زايوة مقدسه حضرت عبدالعظيم مراجعت بشهر طهران نمودند .

فيلسوف گفت اين اميد ماهم قطع شد پس از آنکه تجار بريسمان پوسيده وليعهد بجاه افتادند

جان دريغ و مضايقه نکرد .

اگر ساعات شبانه روزی ناظم الاطباء را تقسيم بر عيادت مرضی و حق الزحمه که بايشان ميدادند بکنيم هر ساعتی پنج تومان پول ايران ميشود باوجود اين دخل لا اقل ديده شد که دريست و چهار ساعت شبانه روزی ۱۶ ساعت اوقات خود را مصروف مدارس و انجمن معارف مينمود يعنی حضور در مدرسه و رسيدگی باطفال يتيم و امور انجمن معارف را مقدم ميداشت بر حضور مجالس پادشاه و ابناء آن . و نيز ديده شد که از صد تومان حق الزحمه و حق القدم عيادت مريض گذشت برای رفتن بمدرسه شرف و رسيدگی کردن باطفال يتيم .

بجلا مبلغی هنگفت از کيسه قنوت خرج ايتام و اطفال فقراء نمود و عزمی راسخ بر ترويج

آقای بهبهانی هم شاید فردا ساکت شود .

نگارنده گفت آقایان اظهار یأس نکنید سکوت تجار بیشتر موجب هيجان اهل علم خواهد شد .
عين الدوله بر طبق ضمانت و قول و ليعهد عمل نخواهد کرد و همين باعث کدورت و نفاق بين عين الدوله و وليعهد خواهد شد بگذاريد شاه برود ميدان ما وسيع و مانع در جلو ما نخواهد بود در اين دو سه ماهه غيبت شاه ما ميتوانيم تمام ايران را بيدار و با خود کنيم آقای بهبهانی هم روز بروز جنودش زيادتر و بيشتر خواهد بود .

در اين اثناء يکي از حاضرين گفت راپورتي بانجمن رسيده است که جناب ذوالرياستين در بالاي منبر بعض مذاکرات را کرده و عملاً قريب باعث گرفتاري ما خواهد شد خوب است در اين راپورت تأملي شود .

راپورت ملاحظه شد خلاصه آن از اين قرار است :

ديروز که روز ۷ ماه صفر بود جناب ذوالرياستين در خانه جناب عبداليل السادات واقعه در محله شاه آباد کوچه آفاسيد هاشم در بالاي منبر بعض مذاکرات نموده است و حرفهاي نگفتني را گفته است در حالي که در آن محضر جمعي از رجال دولت از قبيل حاجي امين السلطنه و امين همايون و بعض ديگر حضور داشته است مناسب اينست که اعضاء انجمن ذوالرياستين را چندي از رفتن منبر منع نمايند بلکه او را مخفي دارند که مراوده با مردم را هم ترک نمايد .
حاضرين مضطرب شده واقعه را از جناب ذوالرياستين مستسفر و جدآ خواهش نمودند که صورت موعظه را بيان نمايد .

ذوالرياستين اين طور موعظه را بيان فرمود .

خلاصه موعظه

آنچه را که ما از ملاحظه سير و تواريخ و شرح حال علماء متقدمين و متأخرين بدست آورده ايم اين است که متقدمين از علماء را درباره امام عقیده مخصوصی بوده مثلاً تازمان قمين عقیده علماء درباره امام اين بود که امام شخصی است عابد عالم وزاهد و مستجاب الدعوة و اگر کسی زايد بر اين درباره امام (ع) قائل ميشد او را نسبت بفلو ميدادند و غالي ميخواندند و از اين جهت بود که شخصی مثل

معارف و ترقی ابناء وطن داشت که اگر امين السلطان عدو ايرانی و ايران در مقابل نبود امروز در ايران دشمني برای علم و عالم ديده نميشد .

بالجمله در اشاعه معارف آنچه ممکن بود و در قوه داشت به فعل آورد و کوتاهی نکرد و علوم چندی از زبان فرانسه بزبان فارسی ترجمه نمود و منتشر ساخت از قبيل علم فيزيک و شيمي و تشریح و بائولوژی و جراحی و کحالی و روادی علاوه بر اينها کتب چند از تصنيفات و تأليفات ايشان امروز در بين مردم طبع و منتشر است از قبيل کتاب زبان آموز فارسی که در حقيقت ايشان اول کسی ميباشند که اين باب را مفتوح کرده و زبان فارسی را احيا نموده .

و نيز از تأليفات ايشانست رساله تعليمات ابتدائی که برای کودکان نو آموز دبستانها نوشته است

معلی ابن خنیس و شیخ رجب بُرسی را غالی میدانستند و اخباریکه از ایشان روایت شده بود ده را طرح میکردند تا زمانی که دوره علمیه به میر داماد و ملا صدرا و شیخ احمد احسائی رسید این بزرگواران زحمتهای کشیدند رساله‌ها نوشتند ولایت را با امامت مستلزم دانستند و مدلل نمودند که آنچه را که قمیین طرح کرده بودند و منکر شده بودند از قبیل معجزات و کرامات و خوارق عادات و اخبار از معنیات همه صحیح بوده پس امروزه يك بابی از علم بر روی مامتوح شده که میتوانیم همه قسم از آن استفاده کنیم. مثلا در مسئله شیخ رجب بُرسی و خطبه‌هایی که از امیرالمؤمنین (ع) روایت کرده و ما امروز منطبق میکنیم آنها را با زمان خودمان می‌بینیم که تمام آنها از مصدر ولایت صادر شده است از آنجمله خطبه زوراء است و در آن خطبه شرح حال امروزه مصریها و تصرفات انگلیس در مملکت مصر و ظهور متمدنی سودانی را که ما حقه بیان می‌فرماید صورت این خطبه در کتابخانه حاج میرزا ابوطالب زنجانی بخط قدیم موجود است هر کس بخواهد میتواند با آنجا رجوع نماید.

و دیگری خطبه طنبخیه است که بعضی فقرات آن راجع بایران است مثلا در آخر این خطبه می‌فرماید: (حتى اذا طالت الشدائد في دولة الغصيان و ملكة الصبيان والنسوان فمئذ ذلك ترج الاقطار بالدعاة الى كل باطل الاويل لمداينكم و امصاركم من طغاة يظهرون فيغيثون و يبدلون فمئذ ذلك توقعوا حلول الفرج الاعظم).

ماحصل معنی آنست که چه بسیار رنجها و سختیها از دولت خواجه بشما روی دهد (مراد از خصیان خواجه است و آن منطبق است بر آقا محمد خان که تشکیل سلطنت قاجاریه را کرد) در زمان پادشاهی که این دو علامت (۱) در او باشد. در این هنگام وای بحال شما. وای بحال شهرهای شما از طاعیانی که ظاهر میشوند تغییرها بدهند تبدیلها بکنند پس در این هنگام فرج بزرگ را منتظر باشید و بدانید که زمان ذلت شما بسر آمده و روزگار خوشبختی رسیده است.

حالا تصور کنید ببینید آیا روزگاری بدتر از این میشود، آيا زمانی سخت‌تر از این میشود، کدام بدبختی است که امروزه ما نداریم، این وضع ناست که می‌بینید روزی هزار تومان از نانواخانه‌ها می‌گیرند و در عوض نان مخلوط بخا که نجاری بها میدهند و می‌گویند آرد حاج ترخان است نانی که

(۱) مراد از این دو علامت آنست که هم با طفل سرکار داشته باشد هم با نسوان.

و تا کنون چندین دفعه بطبع رسیده است. و نیز از تألیفات آن یگانه هنرمند است کتاب پزشکی نامه در علم تراپوتیک و علم تاثیر میدیکال که آنهم بطبع رسیده و اطباء لازم و واجب است.

و از کارهای بزرگ و تألیفات سترک آن دانشمند است که اکنون قریب ده سال است که در تدوین و ترتیب لغات فارسی مشغول و اکثر اوقات خود را مصروف این خدمت نموده است که در واقع میتوان گفت مجلس آکادمی صحیح خانه ناظم الاطباء است و تمام لغات فارسی و غیر فارسی را که امروز بین ایرانیان مستعمل است بترتیب حروف تهجی مرتب و جمع و در چهار جلد مندرج کرده که هر جلد زیاده از هشتاد هزار بیت کتابت دارد سه جلد آن تمام و مجلد چهارم نزدیک باتمام است.

در سابق یکمن دوعباسی منتها سه عباسی بود حالا باید یکمن سه هزار بخریم و این وضع گوشت ما که باید روزی کلی حکومت نفع از آن ببرد .

بیچاره پادشاه صد هزار تومان برای تفاوت جنس داد یکشاهی بمصرف فقراء نرسید هم را از وجه استقراری از شاهنشاه گرفتند و رجال دولت بین خودشان قسمت کردند بعلاوه روزی هزار تومان هم از خبازخانه میگیرند .

من نمیگویم که شما از حال خودتان خبردارید یا نه هیچ میدانید که امروزه هریک از افراد ما و شما را در مبلغ سه تومان گرو روسها گذارده اند هیچ میدانید که ما و شما را بنده و کنیز اجانب قرار داده اند .

هیچ میدانید که ما را تا هفتاد سال دیگر یا کمتر یا زیاد تر بنده کفار قرارداده اند .

هیچ اطلاع دارید که اختیارات مطلقه شما را محدود کرده اند لیکن من میگویم که بمفاد این خبر باید در زمان این پادشاه فرج بزرگرا متوقع و منتظر بود . کلام ذوالریاستین که باینجا رسید بعضی از اعضاء نتوانستند خود داری کنند شروع کردند بیرخاش کردن بذوالریاستین چه یقین کردیم که این وعظ مشارالیه ما را بمخاطره خواهد انداخت نزدیک بود مطلب بمشاجره و منازعه منجر شود .

لیکن مشارالیه اذعان و اعتراف نمود که تجاوز کرده و اقرار نمود بخطایش و گفت وقتی که از منبر یائین آمدم آقای سلطان الداکرین آقا میرزا ابوالفتح مرا کنار کشیده و گفت من سؤال نمیکم ملا فیض الله خودش کجاست ولی سؤال میکنم که قبرش در کجا است .

(ملا فیض الله یکنفر از واعظین معروف ایران بود که بواسطه اظهار بعض کلمات در بالای منبر در زمان ناصرالدین شاه نیست و نابود گردید و ما تا کنون شرح حال آن بیچاره را و کیفیت اعدام او را بدست نیاورده ایم) .

فیلسوف گفت من این موعظه را پسندیدم باید همین طور مردم را بیدار کرد .

نگارنده گفت دو چیز ما را نگه دار خواهد بود و هیچ امری اتفاق نخواهد افتاد . اولاً آنکه بیغرضی ذوالریاستین را همه کس میدانند و قصد قربت او همه را حفظ خواهد نمود . ثانیاً آنکه مستمعین

و این خدمت را دانشمندان و عقلا بزرگترین خدمات بمعارف ایران بلکه بمعارف اسلامیه میدانند و با اینکه نهایت سعی و کوشش را در اختصار و ایجاز آن کتاب فرموده باز متجاوز از سیصد هزار بیت کتابت دارد که اگر بعضی الفاظ و عبارات را بر من نوشته بودند هر آینه از یک کرور بیت متجاوز شده بود و ما برای وضوح این ادعاء چند سطر و چند لغت از آن کتاب شریف را در این مقام نقل میکنیم . مینویسد :

قائم - ماخوذ از تازی ایستاده و افرشته و برپا داشته و عمود و استوار و ثابت و برقرار و پایدار و باقی و دایم و جاویدان و واقف و سخت و پنهان الی آخره .

اقو مسفر - ماخوذ از یونانی مرکب از دو کلمه یکی (اتمس) یعنی بخار دیگری (ایفر)

در مجلس اشخاصی بودند که با عین الدوله مراوده ندارند بلکه با او دشمن میباشند .

بالاخره اجزاء انجمن صلاح در این دیدند که تا یکسال دیگر جناب ذوالریاستین منبر نرود الا در وقتی که اجزاء انجمن بالصراحت ایشان را اجازه دهند و نطق ایشانرا محدود نمایند .

روز دوشنبه ۳ ربیع الاول (۱۳۲۳) انجمن در خانه جناب ادیب بهبهانی منعقد گردید . فیلسوف گفت دیروز موبک مظفرالدینشاه بسمت فرنگستان حرکت نمود آخر عین الدوله صدراعظم شاه را گول زد که مرض شاه علاج نمیشود مگر بسفر فرنگستان و کار خود را محکم و حرف خویش را پیش برد .

زحمت چندین ساله حریت خواهان و مقدمات آقای بهبهانی بی نتیجه ماند تجار را بوعده و وعید عودت دادند فکری در این باب بفرمائید .

نگارنده گفت از تفضلات خدا مایوس نباید شد کار و تکلیف ما بیداری مردم است تا چند ماه دیگر شاه مراجعت نماید ماکار و تکلیف خود را انجام خواهیم داد .

اما در باب سکوت آقای بهبهانی ، ولیمهد رفت منزل ایشان و قول داد که نوز را چندماه دیگر معزول فرمایند . تجار هم قول ولیمهد را مطمئن شده ، ولی بر شما واضحست که باین قول و معاهده وفا نمی کنند امر از دوشی خارج نیست یا وفا بقول ولیمهد میکنند یا نمی کنند اگر وفا کردند که همین باعث تشویق و رشک سایر ملاهای طهران میشود آنوقت ما یکی دیگر را دیده میگوئیم دیدید که آقا سید عبدالله چگونه رئیس شد و غالب حالا مثلاً شما هم یک حرکتی بکنید تا جلو افتید و اگر وفا بعهد نکردند که همین موجب تجرّی و اقدام جدی آقای بهبهانی خواهد شد . از رفتن شاه بفرنگ هم مایوس نباشید چه سوغاتی که برای ما خواهند آورد یکی لقب کراندوکی برای عین الدوله و دیگر غذا خوردن وزراء از روی ساعت و ایستاده شاشیدن رجال دولت نتیجه این سفر بغض ملت و بیدارشدن آنها است بگذارید چشم ملت باز شود دشمن خود را بشناسند .

یکی از اعضاء گفت در این سفر علاوه بر اینکه پول ملت ایران خرج خانهای فرنگ خواهد شد حقوق ملت را هم خواهند فروخت فردا است که امتیازات خواهند داد ، معاهدات خواهند بست تا مردم را بیدار کنیم کار از کار گذشته و آب از سر در رفته است .

آقا سید برهان گفت من شنیدم که خلعت نیابت سلطنت از روسیه برای محمد علیمرزا ولیمهد

یعنی کره و عبارت است از طبقه بخاری شکلی محیط بر کره زمین و مرکب از دوسیهاله مرتجله یکی هوای خالص که بخار اکسیژن و دیگری بخار ازت و هر قدر از سطح زمین بالا رویم و دور شویم وزن مخصوص اتومسفر کمتر میگردد زیرا طبقات پست از طبقات فوق خود منضبط و متراکم میشود از هر طبقه از هوا که بالاتر بود کمتر فشرده شده و متراکم گشته و یا بالعلازمه سبکتر خواهد بود و وزن مخصوصش کمتر و در باب ارتفاع اتومسفر عقاید حکماء مختلف است (لاهیتر) از روی انعکاس اشعه آفتاب از ارتفاع اتومسفر را (۶۰۰۰) متر میدانند و (لابلاس) که از دانشمندان معروف است اتومسفر را شبیه به کره تصور کرده که نسبت به شبه کره زمین تسطیحش بیشتر است و نسبت دو محورش مثل نسبت دو بیه میباشد .

می‌آورند اگر این خبر صحیح باشد دیگر کار ما یکسره خواهد شد ولی فعلاً باید کاری بکنیم که اتفاقی نیفتد فردا ملت ایران مورد ملامت خارجه نشوند که ایرانیان در غیاب پادشاه خویش شورش کردند.

ذوالریاستین گفت البته باید این ملاحظه را بنمائیم عین‌الدوله هم این مسئله را میدانست که زود شاه را حرکت داد لکن ما باید انجمن خود را تعطیل نکنیم و سعی نمائیم در بیداری مردم از فرستادن لوایح ومقالات بادارات جراید مصری و غیره کوتاهی نکنیم.

آقا سید برهان گفت يك لایحه حاضر شده است اگر اجازه میدهید خوانده و چند نسخه هم از آن استنساخ شود و باسم هریک از رجال دولت که با شاه رفته اند یکی بفرستیم بلکه یکی هم باسم خود شاه و یکی هم باسم عین‌الدوله و برای ادارات جراید هم ارسال داریم بفرض که بشاه‌نرسد بدست مردم می‌افتد و گوشها باین مطالب آشنا خواهند شد.

ناظم الشریعة گفت بسیار خوبست بخوانید. صورت یکی از لوایح قرائت شد اجزاء پسندیده چندیاکت باسم هریک از جراید و رجال دولت نوشته و آنصورت را باژلاتین متعدد نموده يك نسخه از آن را باداره روزنامه حبل‌المتین کلکته و دیگری باداره مظفری بوشهر و چند نسخه بمصر فرستاده شد. روزنامه مقدس حبل‌المتین در شماره (۲۴) از سال ۱۳ آنرا درج و منتشر کرد.

روزنامه مظفری پس از مدتی مدید آنرا درج کرد چه مقارن رسیدن لایحه به بوشهر روزنامه مظفری بحکم عین‌الدوله توقیف شده بود پس از رفع توقیف در شماره (۳) سال ششم باندک تغییر و تصرفی در آن مندرج گردید. صورت لایحه از اینقرار است

صورت لایحه انجمن مخفی

که بادارات جراید ووزراء نوشته شد

اگر کسی امروز مطالب و معایب ملت و دولت را که در قهوه‌خانه‌های ایران و مهمانخانه‌های فرنگ مطرح مذاکره است بسمع مبارك شاهزاده اتابك اعظم نرساند و علاج نخواهد هر آینه خیانت بزرگی بوطن خود کرده لذا با کمال ادب شاهزاده اتابك اعظم را مخاطب ساخته عرض مینمائیم که ای مقوی اعصاب ملیه چرادر حق فرزندان مجازی پادشاه فکری نمیفرمائید چرا عاقبت ملت را منظور نمیدارید،

واتومسفر وزین وقابل سنجیدن است زیرا که هم هوا و هم سایر هوای مادی شکل که با آن مختلطند تماماً صاحب وزن میباشند و وزن آنرا باین نسبت میتوان بیان کرد. وزن یکستون از این سیاله برابر است با وزن يك ستون هفتاد و شش سانتیمتر زیق یا یکستون ده متر ونود و هفت سانتی متر آب در صورتیکه درجه حرارت را دوازده و قطر هرستون را متساوی قرار دهیم الی آخره. بعضی از رموز آن کتاب شریف را هم نقل کنیم که کاشف از اسلوب آن خواهد بود.

بعض رموز کتاب

(*) علامت (۱) علامت اسم (۱ -) علامت اسم و صفت (ج) علامت جمع (ج ج) علامت

چرا بشکرانه نعمت خداوندی مملکت را از ورطه خطر و گرداب هلاکت نجات نمیدهد. مگر نشنیدید که دولت و ثروت و قدرت و حرمت ملی از دست رفته و از یکصد و شصت کرور جمعیت مشتی چند باقی مانده و اراضی آباد ما محروب شده و افکار آزاد ما معیوب گشته. حقوق ما را تصاحب کرده اند و حدود ما را تقاصب نموده کلیه بلاد فاسد و بازار تجارت کاسد است.

مگر نمیشنوید فریاد مظلومان را از دست حکام ظالم، مگر نمیدانید امسال پانصد نفر دختر ایرانی بتر کمان فروخته شده، مگر خبر ندارید که هر ساله کرورها مردم ایران بروسیه و عثمانی و هند میروند و رعیت خارجه میشوند مگر اطلاع ندارید که پول ماتنزل کرده، مگر ندیدید که سر باز دولت از گرسنگی حمالی و هیزم شکنی میکنند، مگر مطلع نیستید که عقلاء مملکت و دانشمندان ملت و اشخاص با تربیت بیکار و معطل در گوشه فقر خزیده و خاکساری ورزیده اند و مردمان جاهل و عوام دخیل امور و متصدی مهمانند و علم را مسخره می کنند و جهالت را اسباب شرافت و شرارت را مایه شهامت می دانند، مگر بمرض نرسیده که این مملکت کیان است و این سلسله جلیله جانشین ایشان، مگر عرض نکرده اند که سرحد مملکت ما پنجاب بود تا بوغاز قسطنطنیه مگر نخوانده اید که در زمان بهمن پنج کرور لشکر مسلح بطرف یونان از ایران حرکت نمود، مگر در جزایر فرنک ننوشته اند که حکومت ایران اینک اضعف حکومتها است از حیث ثروت و قوای حریبه، مگر ملاحظه نفرموده اید که اشخاص بیکار و بی علم از خان و ملا و مستوفی و رقاص و کسبه و اصناف بازاری بدون استحقاق حقوق دیوانی میبرند و سایر مردم هم باین خیال ترک کسب نموده و در پی تحصیل مواجب و مستمری اند، مگر نمیدانید که دست خارجه در اغلب دوایر دولتی بند شده و هر جا دست آنها بند شد دست دیگران را از بند قطع می کنند، آیا اینها نیستند آنها که سلام خالی را حقوق میدانند و باین بهانه اثبات حقوق لازمه کرده و می بلغند مملکتی را دولت انگلیس را بر مالک هند و دولت فرانسه را بر حراکش چه حقوق بود غیر از سلام علیک و معامله غیر رسمی. آیا دیدید آخر بکجا کشید اگر گفته شود ملت با دولت همراهی ندارد جواب میدهم که هیچ رعیتی در روی زمین مثل ایرانها مطیع و شاه پرست و دولتخواه نیست و اگر ایراد شود اجزاء در بار بارای من شریک نبوده و موافقت ندارند تصدیق کرده عرض مینمائیم تمام کارها چه خوب و چه بد از شخص شخص صدارت شناخته میشود اگر فلان حاکم در اقصی بلاد ایران بی اعتدالی نماید در حقیقت از شخص صدارت آن تعدی را میپندارند.

جمع الجمع (ج ۲) علامت حاصل مصدر (ص) علامت صفت (ر) بجای مرور نمائید (ك) علامت کنایه (م) علامت مصدر (ل) علامت فعل لازم (ف م) علامت فعل متعدی (ا ف) علامت اسم فاعل (ا م) علامت اسم مفعول از اینعلامات معلوم میشود که نهایت سعی را در ایجاز و اختصار آن کتاب شریف ملحوظ داشته اند باوجود این متجاوز از سیصد هزار بیت کتابت دارد و ما میترسیم طبع این کتاب هم نصیب خارجه گردد و چه اگر دانشمندان خارجه که همواره هواخواه معارف و دوست علوم شرق میباشند مطلع بر این کتاب شریف گردند هر آینه مبادرت بطبع آن خواهند فرمود مؤلف محترم را هم مقصودی جز طبع و نشر این کتاب نخواهد بود چه میدانند که فایده اینکتاب شامل عموم خواهد گردید.

مجملا ناظم الاطباء در ۱۷ ربیع الثانی سنه ۱۲۶۳ در شهر کرمان که آنرا کواشیر نام است

چرا مراتب اجزاء دربار محدود نباشد که فلان خواجه یا پیشخدمت یا دلاک همایونی مداخله در امور دولتی نماید .

هرگاه گفته شود که مالاها نمیکذارند ، با کمال ادب عرض خواهد شد که تقصیر با دولت است چرا دولت حقیقت امور را واضح نمیکند که عموم ملت بدانند که دراینکار فایده عمومیت و فلان ملا بملاحظه غرض شخصی خود مانع از اجراء آن میگردد .

اگر گفته شود که اگر این تظلمات صحیح است چرا عموم ملت در یک نقطه جمع نمیشوند و بدولت متظلم نمیکردند . این سؤال بزرگ است و حضرت اتابک می دانند آنچه عوام است در این عوالم نیست و آنچه خواص است از قبیل وزراء و حکام و ملاها هستند صلاح آنها ابداً در این نیست که قانون و مسئولیتی در کار باشد و آنچه دانشمندان مملکتند مطرود و مردود شده تا نتوانند حرف قانون بزبان آورند .

اگر ملا اسم قانون بشنود تکفیر میکند ، اگر دولتیان بشنوند فوراً ده نفر قزاق یا غلام کشیکخانه حاضر و آن بیچاره را سر برهنه و کتف بسته تسلیم حاکم اردبیل نموده قبض وصول گرفته بر میگرددند .

شک نیست که دولتیان ایران مختار کل و فعال مایریند و صلاح مملکت را بخیال خود بهتر میدانند و ما هم تسلیم داریم فقط مقصود دنونگه است اول بقای دولت دوم رفاهیت ملت که جز در سایه قانون حاصل نمیشود رفاهیت و امنیت تامه و عدالت مطلقه هیچ دولت پایدار نمانده مگر با قانون ملک با کفر باقی میماند و با ظلم باقی نمیماند مقصود ما این است و بس .

در هیچ مملکت ملت بالطبیعه متمدن نشده مگر بقوه جبریه تا دولت همراهی با ملت ننماید ملت نائل بهیچ مقصودی نتواند شد بعلاوه اینکه ما امنیت نداریم و مردم بمال خود مسلط نیستند تا بخواهیم امروز کارخانه دائرنمائیم فردا فلان دولت همسایه همان متاع را بقیمت مناسب تر وارد کرده کارخانه ما را میخواباند و لو بضرر موقتی باشد در اینصورت باید ملاحظه اطراف مسئله را نمود گمرک گزافی بآن جنس مخصوص خارجه بسته تا مال داخله بفروش برسد . در این دوره پریشانی ملت از همه ادوار بیش است .

آن پارکهای عالی که دیده میشود هر یک قیمت ده هزار خانه رعیت است که خراب شده ، آن

متولد شده و پنجاه سال فواید عمرش را صرف ابناء وطن خود کرد . ایشان را پنج پسر و دو دختر یادگار است که بهترین و بزرگترین اولادش میرزا علی اصغر خان مؤدب الدوله است که نگارنده ندید پدر و پسر را که متناسب هم باشند جز این پدر و پسر را که در واقع مؤدب الدوله پسر جسمانی و روحانی ناظم الاطباءست که در مریمخانه های خارجه بر تبه اسپستالی نائل آمده و صاحب دیلمهای متعدده است که ما در موقع خود شرح حال ایشان رانیز درج و گوشزد خوانندگان تاریخ میداریم .

شرابه‌ای رنگین که در آن پارکها بمصرف میرسد خون دل مظلومان میباشد. خوب است شاهزاده اتابک اعظم يك سفری در سایر بلاد و قری فرمایند خانه‌های رعیتی را ببینند که ده خانوار محتاج بيك ديکند.

می‌دانیم که چون حقوق وموابع را خواستند اصلاح نمایند اینهمه تعرضات پدید آمد ولی باید دانست بغير ارباب نظام و خدمت دیگران را چه حقی است از بیت المال مسلمین که باید بمصرف لازم و حفظ ثنور و شعائر اسلامی برسد البته در اینصورت اغلو طه از تقی و نقی اگر کسر شود بر علی افزوده شود جای اعتراض است نباید خیال نمود که چرا وزرای سابق اقدام در اصلاح این امور نکرده اند. اول آنکه هیچ يك از آنها خانواده سلطنت نبودند و ثانیاً دلسوزی حضرت را نداشتند چشم داشتی که بحضرت اشرف است هرگز بدیگران نبود اسلاف بواسطه غفلت در کارهای دولت و ملت بجای خود رسیدند و یا خواهند رسید.

البته اولاد و احفادشان بر آي المین خواهند دید که ملت غیور ایران هر سال در روز معین مجسمه آنها را ساخته در تمام دهات و ایلات آتش زده و خواهند گفت که این مجسمه آنکسانی است که دولت را یایمال نموده و ثروت ما را بر باد داده و عزت ما را بدل بذلت کرده اند.

از آنطرف نام نيك اتابک مرحوم (امیر نظام) و (امین الدوله) مغفور باقی خواهد ماند مقصود نام نيك و ذکر جمیل است.

اینکه بعضی خیال میکنند که اگر قانون باشد و مردم متمدن و متمول گردند خدا نکرده از اقتدارات واحترامات سلطنتی کاسته میشود حرفی است مهمل که قابل هیچ اعتنا نیست احترام سلطنت در دولت قانونی است و قانون حکم عمومی پادشاه است به بزرگ و کوچک و وزیر و امیر، فقیر و غنی بطور تساوی و همین است حکم خداوند بر پندگان خود که بتوسط انبیاء گرام مقنن و فرستاده شده است سلطنت بی قانون چه شرف دارد بر ممالك بربری وسط افریقا که با آن همه جمعیت جمع دولتی نیستند و در

آقامیرزا محمود اصفهانی

دیگر از اشخاص وطن دوست که از آغاز مشروطیت ایران از بذل مال و جان در این مشروع مقدس دریغ نفرمود و در مجامع سری و علنی در مقام بیداری ایرانیان و بسط بساط معدلت بذل جهد فرمود جناب آقا میرزا محمود اصفهانیست که در تاریخ مشروطیت ایران در هر موقع نام نامی و اسم سامی او مذکور است و زحمات و اقداماتش ثبت تواریخ و تا ابد ذکر خیرش در مجامع انسانیت به خوبی مذکور است و ما در این مقام بطور فهرست اشاره بشرح زندگانی این فدائی وطن مینمائیم تا در موقع خود اعمالش نیز مشروحاً بیاید.

آقامیرزا محمود اصفهانی خلف مرحوم آقامیرزا احمد اصفهانی در ماه ذی القعدة سال ۱۲۷۴ متولد گردید دو سال که براو گذشت پدرش مرحوم شد ۱۲۷۶ جد و جده پرستاری و حضانت او را نمودند تا در سال ۱۲۸۱ جدش نیز مرحوم گردید حضانت و پرستاری او منحصر به جدش گردید در سن ده سالگی او را بمکتب بردند چون صباحت منظر و وجاهت را دارا بود و حال مکاتیب

مجمع بشریت وانجمن انسانیت نامی ندارند عجباً هر وقت اقله آلمان وانگلیس وفرانسه از قانون کم شود مال ما هم کم خواهد شد .

هر گاه شاهزاده اتابک محض رضای رحمانی واقتضای مسلمانی وتقاضای دولتخواهی قنوت و سروتی فرمایند و جمعی از دانشمندان آگاه و عقلای دولتخواه و علمای بیغرض وفلسوفان بی مرض را گرد آورده علاج خواهند که تکلیف چیست و چه باید کرد که دولت و ملت متحد شوند و سلطنت ایران تا وقت نشور و نفعه صورت و ام گیرد مملکت آباد و خیالات آزاد و اهالی شاد و اصلاحات جدیده اجرا شود بدون اینکه کسی از من ملاحظه کند یقیناً جواب داده میشود که بامر خداوند معین و تأکیدات انبیاء مرسلین و اصرارات ائمه دین و باذن ملائکه آسمان هفتمین و باتفاق عقلای روی زمین و باجماع مسلمین و نص قرآن مبین قانون است قانون است قانون .

قانون ابداً ضرری بدستگاه دولت ندارد ، قانون دخالتی بمذهب ندارد . باز تصریح می کنیم که قانون حکم عمومی پادشاه است و بس البته اگر آن قانون بمشاورت دانشمندان ملت و وزراء عاقل و عالم باشد و بامضای پادشاه برسد نور علی نور است و قتیکه مجلسی برای وضع قانون منعقد شد فقط دوازده فصل مطرح مذاکره آید کافیت .

اول - قانون عدل و ایجاد عدالتخانه . دوم - مساحت اراضی و تعیین ملاک بموجب دفتر دولتی . سوم - تعدیل مالیات بر وجه صحیح . چهارم - نظم قشون . پنجم - اصول انتخاب حکومت و تعیین حق حاکم و محکوم . ششم - اصلاح و ترویج تجارت داخله . هفتم - تصفیه عمل گمرک . هشتم - تصحیح عمل ارزاق و اجناس . نهم - اصول کلیه در تأسیس مدارس علمی و تشکیل کارخانجات و معادن . دهم - تکلیف وزارت خارجه . یازدهم - اصلاح عمل مواجب و مستمریهای دولتی . دوازدهم - محدود نمودن حدود وزراء و وزارتخانهها و ملاها بقانون شرع . اگر همین فصول دوازده گانه مرتب و بموقع اجرا آید دولت ایران در عرض بیست سال از ژاپون میگذرد . (والسلام علی من اتبع الهدی و خالف الهوی) .

و مدارس سابقه نیز مغشوش بود لذا تحصیلات را بآخر نرسانیده بادره تجارت وارد گردید . در سال ۱۲۹۰ جده او نیز فوت شده لذا برای ضرورت متأهل گردید در آن زمان ظل السلطان از فارس معزول و بحکومت اصفهان منصوب گردید .

چون در حکومت او احدی مالک جان و مال و ناموس نبود بهمان ملاحظه که از تحصیل منصرف گردید از توطن اصفهان نیز منصرف شده یعنی پس از اطلاع بر حکومت ظل السلطان و قبل از ورودش باصفهان مشارالیه برای خویش و ناموسش از اصفهان مرعوباً بتبریز فرار نموده و در تبریز از سال ۱۲۹۱ مشغول تجارت اسلامبول و داخله ایران بود تا در سال ۱۳۰۶ در تبریز با کمال اعتبار و معروفیت به تجارت عمده و بزرگ اشتغال داشته و باندازه هم که در آن زمان معتنا به بود ثروت معتدبه بهم بست .

در سال ۱۳۰۶ قطع علاقه از تبریز نموده بدارالخلافه طهران رو آورده در سال ۱۳۱۱ مسافرت بطرف روسیه نموده یا اینکه روسیه نسبت باروپا و اهالیش وحشی بودند ولی نسبت بابیران مملکتی قانونی بود و اهالیش تا بیک اندازه بیدار و تمدن خواه این بود که مشارالیه

روزدوشنبه ۱۵ ربیع الاول انجمن اصلاح خواهان در منزل نگارنده منعقد گردید .

ذوالریاستین گفت در این مدت مسافرت شاه باید تشکیل انجمن بطریق خاص باشد یعنی خاص الخواص و اصحاب سر جمع شوند و مذاکرات انجمن هم نوشته نشود . مأموریت اجزاء صرف دعوت و بیداری اهالی وطن و نوشتن لوایح باشد . بسایر بلاد ایران یا مخصوص بهر شهری یک نفر داعی گسیل داریم . پس از مذاکرات بسیار قرار شد که هریک از اجزاء بعنوان خاص در هریک از شهرهای ایران شخصی را معرفی کنند و متوالیاً باو و بدیگران بتوسط او لوایح و اعلانات بفرستند . باین جهت در چند جلسه انجمن مشغول این کار بود . مذاکرات انجمن تا ماه رمضان ۱۳۲۳ نوشته نشد .

(بنده نگارنده وقایع و مقدمات مشروطیت را تا ۱۸ ماه جادی الاولی سنه ۱۳۲۴ بطریق اجمال مطابق نوشتجات انجمن و مکاتیبی که از بلدان بانجمن رسیده نوشته است و هر جا هم که مذاکره در انجمن شده باشد که وقایع تاریخیه ایران منوط بآن باشد نیز مینویسم و از روز هیجدهم ماه مزبور وقایع را روز بروز الی کنون که زمان طبع این تاریخست (۱۳۲۸) نوشته و بعد از این هم اگر خدایم توفیق دهد مینویسم) .

در مدت مسافرت مظفرالدین شاه امر مهمی که ربطی بمشروطیت داشته باشد اتفاق نیفتاد جز واقعه کرمان و هیجان اهالی فارس از جهت خریدن شعاع السلطنه املاک و خالصه جات فارس را که درواقع همان فشار ظلم شعاع السلطنه ، شعاعی از نور بیداری بقلب مردم فارس انداخت والا لوایح انجمن علت تامه نبود .

در طهران هم آقای بهبهانی مشغول هسته بندی و ازدیاد یک قوه مدافعه برای آمدن عین الدوله بود . آقا میرزا مصطفی آشتیانی این مجامع غفنی آقایان علما را بشکل مهمانی دوره در آورده . نظام الملك رئیس دیوانخانه عدلیه هم گاه گاهی با اشاره درباریان احکام آقایان مخالف عین الدوله را

بعزم خدمت بوطن پس از ملاقات جمعی از هوا خواهان عدالت که منجمله مرحوم آقا سید جمال الدین اسدآبادی بود بایران معاودت نمود در طهران قدری توقف فرموده تاب و توان دیدن بعض چیزها را در خود ندید خصوص تمهید مقدمات ناصرالدین شاه برای جشن قرن خود خبر از امور موحشه میداد و مشارالیه مسبوق بود که حریت خواهان عوالم انسانیت و مجذوبین حریت و آزادی نخواهند گذارد که قرن ناصرالدین شاه برحسب میلش انجام گیرد لذا از طهران بقرزوین مهاجرت نمود و در آنجا صدای تیراول فدائی ایران مرحوم میرزا رضا راشنید مجدداً بطهران آمده و چون عقیم و بلاعقب بود چند نفر از اولاد یتیم را بفرزندی قبول و متحمل مخارج تربیت آنان گردیده در این اثنا مریض شده و بحکم طبیب امامزاده قاسم را که یکی از دهات ییلاقی شیران بود برای توقف موقتی اختیار نمود و در آنجا خوشبختانه بمعاشرت و مودت مرحوم آقامیرزا حسین مدعو و متخلص به قطب که مردی فاضل و عالم و حکیم و فقیر و سالک بود موفق آمده و برای بیداری هموطنان و طرق بیداری هموطنان نقشه ها می کشیدند و دروس مرحوم سید جمال الدین را مذاکره مینمودند پس از آنکه بشهر طهران معاودت نمود واقعه تجار و مسیونوز پیش آمد باینکه مشارالیه مریض بود باتجار مساعدت

مردود داشته گاهی هم اظهار دوستی بآنها و همراهی مینمود لیکن چه عدلیه معلومت عدلیه بی قانون ، عدلیه که جمعی جاهل و دزد دست بدست هم داده تقی را بکیر تقی را بکیر ، احمد علینقی را بکیر از آن رشوه بکیر از این تعارف بکیر . امروز حکم مینوشتنند فردایش ناسخ را مینوشتنند بعض اوقات اتفاق می افتاد که ناسخ را احتیاطاً باحکم مینوشتنند که در وقت دادن بمدعی علیه معطلی نداشته باشند و گاهی هم باصطلاح کاسه از آتش گرم تر بود . مثلاً مدعی چهار هزار تومان برزید ادعا میکرد عدلیه حکم چهل هزار تومانی میداد . هم مدعی حاضر داشتند هم ملا که حکم بدهد اکثر مراعات عمده را راجع میکردند بمحکمه ملائی که با اجزاء عدلیه مناسبت تامه داشت .

از آن جله شخصی از رعایای خارجه مدعی گردید برزن يك نفر رعیت داخله و مدعایه تقریباً پنج هزار تومان بود لیکن رئیس عدلیه هفتاد هزار تومان املاك شوهر زن را بتصرف مدعی داد که نزدیک بود این حکم يك نزاعی در مملکت پدید آورد که بتداییر وزیر مخصوص و ملاحظه آقای طباطبائی از غیب شاه در بوته اجمال ماند و املاك بیچاره رعیت داخله را پس از خسارات بسیار یابو مسترد داشتند و نیز در این مدت زن موقر السلطنه را که دختر مظفرالدین شاه بود بحکم ولیمهد و مأموریت سعید السلطنه رئیس نظمیّه در محضر حاج شیخ فضل الله مطلقه نمودند و برای اینکه این بدنامی را اصلاح کنند چهل هزار تومان به موقر السلطنه دادند و آن زن را که همه علماء طهران طلاقش را صحیح نمی دانستند در حالتی که شوهرش خودش راضی بطلاق نبودند پس از چند ماهی امام جمعه طهران بمقد خود در آورد و چون احدی نبود که عقد او را برای امام جمعه اجرا نماید خود حاج شیخ فضل الله او را معقوده امام جمعه نمود در مقابل خدمتی که از امام جمعه صادر گردید چنانچه خواهد آمد .

دیگر از اتفاقات که درغیاب شاه اتفاق افتاد این بود اجزاء انجمن صلاح در این دیدند که یکی دو نفر از درباریها را مستعد نمایند از برای صدارت ایران و از برای این شغل ومنصب وزیر مخصوص

نموده بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم پناهنده گردید در بین تجار فقط مشارالیه و حاج محمد علی شال فروش و یکی دیگر از آنها نتیجه را مسبوق بودند و میدانستند که مسئله گمرک و نوز بهانه است ولی سایرین کور کورانه حرکت میکردند .

مجملاً نزدیک بود که مقاصد سری خود را پیش ببرند و درس خود را تکمیل کنند که حاج محمد اسمعیل مغازه مخالفت و مناقضت نمود .

وسعد الدوله وزیر تجارت هم از طرف محمد علی میرزا ولیمهد که در آن وقت بعزم نیابت سلطنت در طهران بود تجار را بشهر آورده و در آن هنگام مسافرت مظفرالدین شاه به فرنگستان پیش آمد تا آنکه واقعه قند و چوب خوردن آقا سید هاشم قندی روی داد در شب آنروز جناب آقامیرزا محمود باعده از تجار و چند نفری از اجزاء انجمن مخفی تاصبح در گردش و برای حرکت دادن آقایان در تلاش بودند تا بالاخره آقایان را بحضرت عبدالعظیم چپانیده و در آنجا آنانرا متحصن وانمود کردند .

حاج محمد تقی معروف به بنکدار و یا معروف بسفارتی بابرادر خود حاج محمد حسن از طرف تجار وکیل خرج آقایان بودند تا دستخط انعقاد عدالتخانه را صادر کردند .

را با شاهزاده ظفر السلطنه مناسب دیدند لذا حل این مسئله را دردست آقای طباطبائی دیدند و بایشان مطلب را رسانیدند .

آقای طباطبائی فرمودند من تا يك اندازه ظفر السلطنه و نیرالدوله را برای وزارت جنگ و صدارت مهیا نموده ام اگرچه نیرالدوله منافق است لیکن ظفر السلطنه شخصی است ساده و با قول در بین شاهزادگان اخلاق این شاهزاده خوب است امیدوارم که از دست او گره ها حل شود . فاما وزیر مخصوص باید در چند مجلس او را دید و باین خیالش انداخت لذا در روزی که وزیر مخصوص آمده بود منزل آقای طباطبائی نگارنده خود را رسانیده و یادآوری آقای طباطبائی نموده درین مذاکرات که وزیر مخصوص گفت اگر عین الدوله را از این مسند بردارید کرا دارید که بجایش منصوب کنید باز عین الدوله ربطی بسایرین ندارد .

آقای طباطبائی در جواب فرمود خودت هیچ نسبت بعین الدوله نداری صدارت را قبول کنی دیگران چه دارند که در شما نیست باین جهت وزیر مخصوص که امروز ریاست نظام با او است مایل بطرف ملت است عین الدوله امور لشکری و کشوری را درغیاب شاه راجع بچند نفر نموده است وزارت خارجه و امور کشوری را راجع بمشیرالدوله و امور لشکری را راجع بوزیر مخصوص ونظم شهر را راجع به امیرخان سردار نموده است . اموریات سلطنت را درظاهر با محمد علی میرزا قرار داده است لیکن باطلاع ظفر السلطنه .

این اشخاص مذکور هر يك را بطرف ملت و برضد عین الدوله مایل نمودیم جز امیرخان سردار را که بملاحظه عمویش عین الدوله باو اظهاری نشد لیکن مقدمات تمایل او را از وضع خرابی دربار مهیا کردند اما سایر شهرهای ایران و حکومت های بلدان مشغول ظلم و غارت و چاییدن صدای مظلومین مانند طنین زنبور مبدل بیک دودی ظلمانی میشود و باآسمان صعود میکند تا چه وقت این دودها محترق و یک صاعقه سوزاننده بطرف ظالمین هبوط نماید وضع حاکم های بلدان ایران در محل

از آن وقت شخص شخیص آقامیرزا محمود بانجمن های مخفی متعدده وارد گردید در چند انجمن باشخص نگارنده معاهد و متحد و هم قسم بود خدمات نمایان در آن انجمنها نمود . درواقع مسجد جامع که آقایان بلده قم مهاجرت نموده و علی الظاهر عین الدوله غالب و ملت مغلوب اول کسیکه قدمردانگی را راست و علم نموده مقدمات تحصن بسفارت خانه انگلیس را فراهم کرد مشارالیه بود باچند نفری و حاج محمد تقی بنکدار .

و حاج محمد تقی بنکدار در تمام این زحمات هیچ مقصودی نداشت جز قانونیت و مشروطیت و حریت نوع خود و ازبذل مال بهیچ وجه مضایقه نکرد تا اینکه به مقصود نایل آمده و باسلسله جلیله تجارت ایستادگی نمود تا دستخط مشروطیت را صادر نموده و مهاجرین قم را وارد کردند .

و ازطرف تجاریول معتد به جمع آوری نموده مخارج گزاف مدت تحصن را که حاج محمد تقی متحمل شده بود تا دینار آخر دادند و مخارج مهاجرین را نیز دادند بلکه تا يك اندازه اجرت المثل زحمات بعضی را دادند که بعد ازاین آنها بر ملت امتثالی وارد نیآوردند و از اینجهت خاطر ملت را آسوده داشتند .

مأموریت خود بمراتب‌بشتی‌از پادشاه بالاتر و بی‌اندازه مسلط بر مردم بیچاره، در وقت حرکت از طهران و رفتن بمحل مأموریت خود چه یکسال در آن محل توقف نمایند چه بیشتر بوضع ملوکانه حرکت میکنند که نگارنده یکی از آنها را در این تاریخ شرح میدهم و پاره‌ای از حالات آن را ذکر مینمایم دیگر خواننده میتواند سایرین را قیاس بآن نماید مابین پسرهای مظفرالدین‌شاه نجیب‌تر و معقول‌تر و درویش‌تر از شعاع السلطنه کسی را سراغ نداریم در سال گذشته حکومت فارس را به او تفویض نمودند آنچه که از این حاکم در فارس دیده شده است در موقع خواهد آمد لیکن در زمان حرکتش که در خارج دروازه طهران چادر زده و نقل مکان کرده بود عده همراهانش از چهار هزار نفر متجاوز بود. صدویست هزار تومان پول کرایه حمل اسباب و احوال و بنه او شده بود بعلاوه قاطرهای شخصی و مال‌های بستگانش.

بهمان استعدادی که نادر شاه افشار بطرف هندوستان رفت حضرت والا بطرف فارس روانه شد الا آنکه نادری‌ها در بین مسافرت و حرکت احدی را از عابری‌ن متعرض نمیشدند اجزاء حضرت والا همه گرسنه و حمله‌کننده بعا برین، لشکر نادر شاه بچنگ دشمن میرفت همراهان حضرت والا برای غارت دوست سفر میکردند.

دیگر آنکه نادر شاه سوار اسب و با لباسهای خشن و شاید دو روز و سه روز چکمه‌های پاره از پا بیرون نمی‌آورد ولی حضرت والا مثل آنکه به حجله عروس تشریف می‌برند لباسهای ظریف میپوشند مناسب هر روزی يك رنگ را. مثلاً روز شنبه را لباس سفید و روز يك شنبه را لباس زرد و روز دوشنبه را لباس قرمز و کذا سایر ایام را و برای هر لباسی يك کالسکه شش‌اسبه مناسب آن لباس مثلاً هر وقت که حضرت والا لباس سفید میپوشید میبایست يك کالسکه سفید با آلات نقره و شش اسب سفید بآن بسته و یک جوان خوشگل و سفید در جلو کالسکه نشسته باشد و هر وقت لباس زرد پوشد باید يك دستگاه کالسکه زرد بشش اسب زرد بسته باشند که اسباب و آلات آن همه طلا باشد و هر زمان لباس

زمانیکه شروع بانتخاب و کلای مجلس شده برای دادن تمبر و گرفتن رأی و نظارت انتخاب پیوسته مشغول خدمت بود و آنی راحت نبود.
در این اثناء از طرف تجار بنمایندگی ملت و وکالت مجلس مقدس شورای ملی منتخب و برقرار گردیدند.

در مدت وکالت چه بسیار صدمات برایشان وارد آمد که تاریخ بیداری حاوی آنست در آن وقت انجمنهای علنی که بالغ بر صدویست انجمن بودند در طهران تشکیل یافت که اکثر آنها بتحریر مستبدین و محمد علی میرزا دایر و منعقد گردید و همگی تیشه بریشه خود و مملکت میزدند الا معدودی از آنها که خدمتشان خالص و منزله و یا ساده و صرف تقلید بود.

از جمله انجمنهای معتبر انجمن اصفهان بود که بدو باهتمام و مساعی جناب حاجی میرزا یحیی دولت‌آبادی منعقد و دایر گردید و بعد از چند ماهی جناب آقامیرزا محمود به مدیری آن منتخب گردید که با شغل وکالت مجلس و عضویت در مجامع سری او را مجبور به قبول کردن مدیری آن کرده بودند و مکان این انجمن رانیز در خانه مسکونی ایشان قرار دادند. در جشن مولود محمد علی میرزا چون اندک

سیاه پوشیده باشد باید يك دستگاه كالسكه سیاه با سب‌های سیاه بسته حاضر باشد بایك غلام سیاه در جلو . بهمین نسبت درشكه بهمین نسبت سایر اشیاء وای بر آن روزی كه حضرت والا لباس قرمز بپوشد كه آن روز روز قضب است آن روز روزیست كه باید يك بیچاره ازاین عالم برود آن روز روزیست كه باید اطفال یتیم شوند ، آن روز روزی است كه باید زنها بی شوهر شوند .

نتیجه این حرکت و سلوك را نگارنده باید در فارس و شیراز ارائه دهد لیكن برای تشریح و توضیح و برای آنكه خواننده تاریخ اندكی در این مقام تأمل نماید و علت فقر اهالی ایران را بداند يك دوسطر مختصر نتیجه را در كرمان مآوریم و بهمان قیاس حالت اهالی فارس و سایر بلدان معلوم میشود و نیز مدلل داریم كه اگر مظلومی با اهالی فارس شود ضررش بسایر بلدان هم خواهد رسید بطور تخمین محقق و معلوم است سالی دو كرور تومان پول خارجه وارد كرمان میشود برای خرید شال و قالیچه و پسته و حنا و رنگ و كتیرا (جناب آقا یحیی و كیل كرمان كه از موثقین و اهل خبره است نقل كرد كه در يكسال من از آقا محمد اسمعیل تاجر مقیم رفسنجان پرسیدم كه امسال صد هزار تومان كتیرا در كرمان و رفسنجان خریده شده است یا نه مشارالیه جواب داد امسال بتوسط شخص من دویست هزار تومان كتیرا خریده شد) . پس چه علت دارد كه ده‌خانه در كرمان استطاعت چراغ روشن كردن را ندارند با اینکه چراغ در كرمان در شب كه از اول شب تا صبح روشن باشد صد دینار است (صد دینار قیمت عشر يك منقل نقره است) .

و باز چه علت دارد كه مأمور حكومت دردهات كرمان كه میخواهد يكتومان پول خری (۱) از رعیت بگیرد رعیت ندارد او را بدرخت میندند و آنقدر شلاق باومیزند كه عابرین يكشاهی يكشاهی بدهند پس از يك دوروز يك تومان جمع میشود برای مأمور حكومت و باز چه سبب دارد كه رعیت دختر (۱) پول خری قسمی از مالیات است غیر از سرشماری چه این پول را از كسی میگیرند كه صاحب يك خر یا يك گاو باشد پس از يكتنفر ممكن است سه پول بگیرند اول از ملك ، دوم از حیوان ، سوم از خود او گاهی هم بعنوان عوارض و بقیه را بعنوان جرم .

همراهی از اوظاهر شد عقلا چنین صلاح دیدند كه از طرف ملت هم باحسن وجهی تلافی شود . لذا از طرف مجلس مقدس تا كید شد كه انجمنها جشن را شایان وعالی بگیرند از آنجمله انجمن اصفهان محض امتثال و اطاعت از اوامر مجلس مقدس دوشب راجشني بس‌عالی گرفتند كه زیاده از دوهزار تومان مخارج آن دوشب را جناب آقامیرزا محمود متحمل شد فقط دویست تومان از طرف اعضاء انجمن همراهی شد .

پس از اینکه بامر محمد علی میرزا مجلس و مسجد و معبد مسلمانان را به‌توپ بستند و كردند آنچه كردند . همان روزی كه خانه جناب ظهیر الدوله را به‌توپ بستند و متجاوز از بیست هزار تومان اثاثه‌اش را بفارت بردند محمد علی میرزا حكم كرد انجمن اصفهان و بعضی انجمنهای دیگر را نیز به‌توپ خراب كنند و مشارالیه را نیز گرفتار نمایند كه اقبال الدوله بخواش حاج عبدالحمود بانكی كه منتهای دوستی را با اوداشت توسط و شفاعت نمود لذا محمد علی میرزا او را معفو داشته تا مدت سه چهارماه آقامیرزا محمود در مجامع سری كار میكرد با اینکه نهایت دقت را در كتمان و اخفاء داشتند و ساعی بودند كه كسی واقف نشود باز به محمد علی میرزا راپورت دادند حكم بدستگیری و چوب زدن و تبعید او نمود .

خود را در مقابل پنج هزار و یا يك تومان میدهد بمأمور حکومت .

چه سبب دارد وقتی که می‌آیند دختر سه ساله را از آغوش مادرش جدا کنند مادر التماس و گریه میکند اینقدر مهلت بدهید که طفل خواب برود در حالت خواب او را ببرید آیا این پدر و مادر طفل خود را نمی‌خواهند یا سببی دیگر دارد چه شده است که زنهای دهاتی برای حفظ اولاد خود با پلنگ و کرگس طرف شده‌اند و با شیر و بیر جنگیده و غالب آمده‌اند ولی در مقام دادن يك تومان و یا نژده هزار بمأموردیوان راضی میشود دخترش را بکنیزی بدهد که بولایات خارجه ببرند و مانند حیوانات بفروشند و اگر پول ندارند پس این دو کرور مال التجاره که وارد کرمان میشود بکیسه کسی می‌رود باینکه مال التجاره را همین بیچاره پدر و مادر بعمل آورده اند کثیرا را آنها در بیابان جمع میکنند ، حنا را رعیت زراعت میکند ، قالی را زنها نساجی میکنند الخ .

دیگر آنکه رعیت که از اول سال تا آخر سال زحمت میکند زراعت میکند چه علت دارد که خود و عیالش باید نان جو و ارزن و ذرة بخورد . آیا این از گندم ونان آن بدش می‌آید . دیگر آنکه اگر کسی بکرمان برود و در دهات کرمان گردشی بکند می‌بیند اطفال کرمان و زن و مردشان را که چشمهای آنها بگودی فرو رفته است و کمرهای آنان از بار ستم خم شده و استخوانهای اضلاع شان بطوری بیرون آمده که بخوبی شمرده میشود .

شاید در ایشمقام خواننده تاریخ گمان کند که نگارنده اغراق نوشته است و یا اهل کرمان مردمانی بیکار و بی‌عارند که مشغول کسب نمیشوند از احتمال دویم جواب میدهم اطفال کسبه کرمان قبل از طلوع صبح صادق می‌روند سرکار و شغل خویش دو ساعت از شب گذشته از کارخانه مراجعت میکنند بخانه خود این بیچارها آفتاب را نمی‌بینند مگر در عصرهای روز جمعه که تعطیل شان است . فاما فقر و گرسنگی آنها از وضع بشره و صورت آنها معلوم است آنهاائی که مشغول زراعت و بیابان گردی میباشند همه سیاه و سوخته ، آنهائیکه در کارخانه‌ها کار میکنند زرد و پوسیده‌اند

به‌مأموریت مفاخر الملك که رئیس تجارت بود در اینموقع حاج محمد اسمعیل مغازه بملاحظه نوعیت توسط نموده و رفع شرو صدمه از او کرد یعنی ضمانت کرد که آقا میرزا محمود در هیچ مجمعی یا نگذارد .

(بنده نگارنده را هم با آنکه مرحوم نظام السلطنه و جناب حشمت الدوله از من توسط کرده و دستخط عفو خصوصی صادر نمودند . برای همین انجمن مخفی که جناب آقامیرزا محمود را مقصر گردما خود داشته لیکن از آنجائیکه عدو شود سبب خیرا اگر خدا خواهد شیخ حسن سنگلجی به محمد علی میرزا گفت ناظم الاسلام در کو کب درّی نوشته است (امام موهوم بدرد نمی‌خورد) و این عبارت کفر است باید او را باینجهت بقتل رسانید محمد علی میرزا هم مستمسک کرد این عبارت موهوم را ، نگارنده در جواب آنها گفتا گر این عبارت در کو کب درّی باشد خون من هدر است لذا حکم شد که روزنامه کو کب درّی را از اول تا بآخر بخوانند سه شبانه روز شیخ مزبور با ملا محمد آملی و اجزاء حاج شیخ فضل الله در مقام فحش بر آمده چیزی ندیدند شیخ الممالک قمی بآنها گفته بود این عبارت در روزنامه کلید سعادت است نه کو کب درّی و نویسنده

اینکه بعضی از علماء جغرافی نوشته اند کرمان گرمسیر است اشتباه بزرگی کرده اند و از صورت و اندام اهالی کرمان این حکم را کرده اند و الا کرمان زمستانش مثل طهران سرد و یخ فراوان میگیرند و برف بسیار میبارد. علت سیاه چردگی اهالیش همان فقر و فاقه است که استطاعت خوردن اغذیه لذیذه و میوه جات و دسومات برای آنها باقی نمانده است. پس چه میشود مال التجاره آنها و زراعت آنها و حاصل دست رنج آنها همان وضع سلوک حکومت همان وضع حرکت حضرت والا باز خواننده تاریخ نگوید حرکت و حال حضرت والا چه ربطی بکرمان دارد زیرا که جواب میدهم وقتی که پسر شاه آن طور سلوک نماید و رعیت را غارت خواهد سائرین بطریق اولی خواهند خورد خون رعیت را.

دیگر آنکه وقتی رعیت فارس و ایل بهارلو و یا لشنی را غارت کردند و آنچه داشتند از دستشان گرفتند البته آنها هم حمله بکرمان میآوردند و تا پشت دروازه کرمان را بنهب و غارت میبردند. بالاخره حاصل دسترنج رعیت و بهای اولادشان در طهران که پایتخت است جمع میشود در یکشب قصر قجر را بیک رقاص مطرب می بخشد و یا چهارده کروار انعام یک نفر سید و بالاخره خرج سفر فرنگ و خانهای آنجا خواهد شد.

این است که بارها گفته ام و بار دیگر میگویم که اهالی پایتخت و اغنیاء آن هیچ وقت راضی بعدالت و مشروطیت نخواهند شد این است که حاکم مشروطه خواه بفارس میفرستند همان اعمال استبدادی از او صادر میشود.

پسر شاه زاده . . . محالست راضی بعدالت بشود پسر . . . وزیر . . . ممکن نیست معارف ایرانرا تکمیل نماید. کسیکه سالها خون رعیت را خورده و اعصاب و عروقتش با آن خون پرورش یافته محالست راضی بعدالت و تجدد بشود.

کسیکه مثل گوسفند در زمان استبداد در فارس و کرمان آدم گشته است محالست راضی شود

و مدیر آن شخص افغانی است که در مقام اجتهاد در اصول دین میگوید خدا و رسول و ولی را باید از روی دلیل و یقین بشناسند نه از طریق و هم «کلنا میزنمونه باوها کم فیهو مخلوق مردود الیکم» بهر جهت چون دیدند مستمسکی ندارد جز ورود با اجتماعات و مجامع لذا پس از گرفتن التزام و توسط بعضی از تقصیرم گذشتند).

بجمله ضمانت و توسط حاج محمد اسمعیل قبول شد مشارالیه از این مهلکه رهایی جست و با مفاخر الملك ظاهر سازی نموده غالب ایام در مجلس محاکمات تجارتی حاضر می شده و با آقامیرزا کریم خان علی آبادی خلف مرحوم میرزا محمد حسین وزیر در محاکمات خیلی بدرد میخوردند و مشروطه خواهان که بچنگال مفاخر الملك می افتادند بتدایر عملیه رفع شر او را از آنها مینمودند. شبها هردو به کار و مسلک قدیم خود مشغول بودند یعنی هم مسلمان خود را جلب و برای نجات وطن و رفع استبداد و قوت مشروطه و چاره جوئی بود و ما خدمات آقا میرزا کریم خان را در موقع خود شرح داده و انشاء الله خواهد آمد.

باری رفته رفته اجتماعات فراهم و جمعیت هم مسلمان مشارالیه در مدت قلیل بالغ بر هزار نفر گردید

که این بنای عدالت برپا شود، کسیکه خانه های رعیت را خراب کرده است محالست راضی شود که بنای تجدید برپا شود، کسیکه در سالی بصد هزار تومان قانع نبود چگونه بسالی هزار تومان قانع است. شاهداده که در شب ده هزار تومان خرج اسافل اعضایش میشده است چگونه راضی خواهد شد که در عدالتخانه بشری در مقابل یک بیچاره مظلوم جواب بدهد پس ما باید اصلاح را از فقرا بخواهیم بنای عدالت را فقرا و عامه محکم کنند و یا اشخاص عاقل که طالب نام و ننگ باشند و بدانند ده سال دیگر ملت ایران خائن را از خاک بیرون کشیده و آتش خواهند زد و بدانند از اولاد و احفادشان انتقام خواهند کشید و بدانند نام آنها موجب ننگ اخلاف خواهد بود و بترسند که اعمالشانرا تاریخ ظاهر خواهد ساخت.

باری (این زمان بگذار تا وقت دیگر) برویم برشته تاریخ خود.

دیگر از وقایع آنکه دویم ماه رجب ۱۳۲۳ پادشاه ایران مظفرالدین شاه وارد سرحد روسیه گردید و پنجشنبه ۱۴ رجب پنج ساعت بغروب مانده وارد بندر آستارا و شب شانزدهم رجب چراغانی و ورود شاه بسرحد ایران اتفاق افتاد در همین روز اول مکتوبیکه بتوسط پست برای عین الدوله صدر اعظم و بعضی رجال دولت آوردند لایحه سابق بود که ذکر شد و قریب بهمان مضمون چند پاکت هم بتوسط سایر رجال دولت بعین الدوله داده شد لیکن هیچیک را حضور شاه نرسانیدند جز یکی از اجزاء انجمن که در دربار مرتبتی عالی داشت که یکی از پاکت را که حاوی لایحه مزبور بود در خلوت شاه رسانید از این جهت در هفتم شعبان که سلام عید بود اعلیحضرت پادشاه به نظام الملک فرمود باید دیوانخانه عدلیه منظم گردد و قانون عدلیه مثل عدالتخانه های خارجه مجری گردد و نیز با اجزاء خلوت فرمود اگر دولت ایران مانند سایر دول مشروطه گردد هم من آسوده و راحت خواهم گردید و هم رعیت. امیر بهادر جنک حاضر بود و عرض کرد اگر شاه این فرمایش را یکدفعه دیگر بفرماید من شکم

که چهارصد نفر از جوجه علماء و تجار و کسبه معا هد و متفق الرأی شدند که در ۲ ذی الحجه ۱۳۲۶ بدو نقطه و دو مکان تحصن بجاویند و حقوق ملت را تقاضا نمایند حزب دولتیها خبردار شده عزم کردند که جناب صدرالعلماء را تلف و یا بطرفی منفی و مبعّد دارند لذا مقصود را پیش انداخته در ۲۷ ذی القعدة دو یست و پنجاه نفر به سفارتخانه عثمانی و یکصد و پنجاه نفر بر اویّه مقدسه حضرت عبدالعظیم متحصن و پناهنده شدند که در تاریخ بیداری مشروحاً اعمال و افعال همگی آنها مذکور اگر چه صدمات و زحمات فوق الطاقه بر متحصنین وارد آوردند از قتل و تخویف و بستن آب و نان بروی آنان و شبها به قتل آنان اقدام نمودن لیکن به حدی این تحصن مفید افتاد که ما فوق آن متصور نیست کمر محمد علی میرزا را این تحصن شکست آذربایجانیه را این تحصن قوت داد بلکه نجات اهالی ایران را این تحصن بیدار کرد سپهدار و سردار اسعد را این تحصن بطهران آورد.

مجملاً نجات ایران را این تحصن باعث شد چه بسیار از نکات سیاسی و پولتیکی در تحت این کلمه

تحصن مستتر است.

بعضی از سیاسیون واقف به پولتیک روس و انگلیس و آلمان و عثمانی میگویند خدمات جنابان

خود را پاره کرده و خود را میکشم .

باین‌جه شاه مظلوم ساکت گردید . از قرار مذکور یکی از حاضرین این شعر را خوانده بود :

شاه ترکان سخن مدعیان میشنود شرمی از مظلوم خون سیاوشش باد

اعلیحضرت در جواب فرمود ساکت باش عین‌الدوله ترا نفی خواهد نمود امیدوارم که بتوجهات

امام زمان عجل‌الله فرجه مقاصد قلبیه من در اجراء قانون اسلام بزودی ظاهر و آشکار گردد .

بعضی گویند خواننده شعر مزبور امیرخان سردار و بعضی بر آنند نظام‌السلطان بود اگرچه ممکن است در وقت این فرمایش را فرموده و این شعر را شنیده باشد همین شعر باعث شد که پس از مدتی هر دو مغضوب صدر اعظم شدند چه نظام‌السلطان منفی و مبعّد از دربار گردید چنانچه در تاریخ خواهد آمد امیرخان سردار هم با آن خدمتیکه در غیاب شاه در نظم شهر نمود بعدتی‌مورد بی‌لطفی عمویش گردید که اجر خدمتش را ندادند بلکه چند ماهی بی‌بها نه رسیدگی باملاکش از طهران خارج گردید .

شروع بانقلاب

واقعه کرمان در سال ۱۳۲۳ - از محرم که بدو سال شمسی و قمری بود در اینسال حکومت کرمان باشاهزاده رکن‌الدوله بود بواسطه علل چندضعفی در قوای حکومت پدید آمد - نخست ازاول ورودش که ربیع الاول ۱۳۲۲ بود باهیچیک از طبقات مردم کرمان آمیزش نکرد و بر سبک شاهزاده گان بزرگ قدیم سلوک مینمود و همواره تنها در اطاق مینشست و جز معدودی از علما را نمی‌نشاند و در سخن گفتن اقتصار مینمود و بیکاریش هر چند روز با کسی بود دویم سخت گیری اجزاء صندوق بود که اقساط مالیات را در وقت معین بصندوق برسانند سوء سلوک و تکبر رکن‌الدوله وعدم اعتبار و اطمینان نوکرهای او سبب جسارت و سخت گیری رئیس صندوق شد که مکرر خفته‌ها

صدرالعلماء و امام‌جمعه باسلام و ایران بیش از همه است چه این دونفر و آنانیکه بسفارتخانه عثمانی پناهنده شدند اولاً يك اتحاد اسلامی را باعث شدند که سالها عقلاً منتظر آن بودند و ثانیاً جلب نمودند يك قوه بزرگ و يك رقیب سیاسی را بطرف ایران بهر جهت فواید و منافع این دوتحصن را احدی منکر نیست . چه پس از توب بستن بمجلس دوا بر باعث اعاده مشروطیت گردید . یکی قیام برادران آذربایجانی و دیگر تحصن بسفارتخانه دولت عثمانی و زواویه مقدسه حضرت عبدالعظیم که این دوسبب شد از برای آنچه بعد بظهور رسید و سبب این تحصن جناب آقا میرزا محمود و چند نفر از اقربان و امثال ایشان بودند که اس‌اس آنها اشخاصی هستند که اسامی آنها از اینقرار است .

صدرالعلماء ، امامزاده ، حاج شیخ عبدالحسین کنی ، آقاسید مهدی طباطبائی ، حاج سید محمد صراف ، حاج علی شالفروش ، حاج ندیم باشی تربتی ، حاج میرزا حسن کاشانی ، آقا میرزا ابوالقاسم خان ، آقا میرزا محمد ارباب ، حاج وکیل‌الرعا یا مهدانی ، آقا میرزا محمود اصفهانی .

زحمات متحصنین سفارتخانه و حل و عقد امور باین جماعت بود و زحمات عمده و مخاطرات یقینیه برای قوه عامله این کمیسیون که چهار نفر بودند بود .

باو وارد می آورد. در بدو این سال که محرم و صفر ۱۴۲۳ باشد، جناب امیرالامراء که یکی از اجزاء رکن الدوله بود متقبل شد که مقرری مالیات را در وقت معلوم و مشخص بصندوق برسانند مشروط بر آنکه رکن الدوله را بهیچ وجه مداخله در کار حکومت از کلی و جزئی نباشد پیمان مؤکد شد. امیرالامراء از طایفه خوانین کرمان و از سلسله ابراهیم خان ظهیرالدوله است.

مشارالیه اقوام و کسان خود را دعوت کرده انجمنی تشکیل داد و شرح ماجری را اظهارداشت بالاخره قرار شد اداره حکومت کرمان کمپانی باشد. چند نفر معین شد از خوانین ابراهیمه و برای هر یک شغلی معین و جعی مقرر شد مثلاً مختارالملک کلانتری شهر وفلان مبلغ رفعة السلطنه حکومت رفسنجان وفلان مبلغ مستعانالملک را زرند وفلان مبلغ وهکذا وهکذا عمل مالیات معلوم شد وهریک سهم خود را چیزی نقد داد قسطهای آتیه را ضامنهای معتبر داد از تجارمسلمان و زردشتی که بصندوق برسانند. عمل ختم شد و اسباب آسودگی حضرت والا فراهم آمد خوانین و کبیلالملک که عده آنها کمتر است لکن همیشه مشغول خدمات بزرگ دولتی هستند و از جهت منصب پیش مثل عدل السلطنه (سردار نصرت) که از سنه ۱۳۱۰ جلّة الملک و نایبالحکومه و رئیس نظام و سرتیب تویخانه بلکه همه امور لشکری و کشوری با او است و عمویش ولیخان که اغلب ضابطی بلوکات بزرگ با او است و رستم خان برادر عدل السلطنه به همچنین میرزا حسن خان پسر عدل السلطنه ضابطی دوبروک را داشت دیدند از این خرمن خوشه نبردند و از این نمد بکلاهی نرسیدند درصدد برآمدند که این شالوده را بهم بزنند از هردری که خواستند داخل شوند، راه ندیدند حسن اتفاق یا سوء قضاء در این حیص و بیص شیخ شمشیری برینی ظاهر شد این خلقت عجیب و هیکل غریب جوانی بود بسن بیست و پنج الی سی بقدی بلند و عمامه بسیار بزرگ که چپش بزرگی بسر انداخته با چشمهای ریز و ریش بغایت کوسه شمشیری حمایل و عصای بلند در دست شباهت صوری او بترکمانها میماند (یحسبه الجاهل مایعلما شیخا علی کرسیه معما) این مرد از طرف خراسان و از کرمان شد. گاهی از گبر وهنود بدمیگفت و آنها

و آن چهار نفر مستعانالملک و حاج ندیم باشی و آقامیرزا محمود و آقا میرزا ابوالقاسم خان بودند و از کار خسته نشدند تا بمقاصد ملیّه خود نایل آمدند پس از آنکه محمد علی میرزا از سلطنت خلع شد و مجلس عالی عضدالملک را بنیابت سلطنت منصوب نمودند. جناب آقامیرزا محمود اصفهانی از کار کناره نکرد با عده از هواخواهان ترقی به این خیال افتادند که یک بلای بزرگی که همه وقت مانع ترقی نوع بشر است و در بین ایرانیان شایع از بین مردم بردارند و این مانع مسئله تریاک بود لذا در مقام منع و تعدید تریاک برآمده و باین تدبیر دولّت از اهل ایران را که مبتلای این مرض بودند جداً مانع شده نظمیه هم بخوبی این مسئله را تعقیب نمود و نزدیک بود خیال تریاک از سر گرفتاران باین مرض بیرون رود که مسئله تغییر کرد و باز تریاک اندازه فرق کلی حاصل شد. یعنی بر حسب تخمین از عده مردمی که گرفتار کشیدن تریاک بودند دولّت ترک این عمل را کردند.

پس از آن مشارالیه شرکت متفقه را تأسیس و امروز از این راه خدمت بزرگی بمشروطیت نمود چه بواسطه کمی نان مستبدین و مفسّدین را بهانه دست آمد عوام کالانعام را محرک شده که کمی نان برای مشروطیت است یکدفعه قلوب عوام از مشروطیت منصرف شده عده از اشخاص باغرض یابی علم که در ادارات

را کافر حریبی میدانست و مالشان را حلال و خونشان را مباح می دانست . گاهی از رباخواران و سودگیران سخن میراند . اغلب اوقات در منبر و موعظه در کمال وقاحت و زشتی از مذهب و طریقه شیخیه بد می گفت و آنها را ضال و مضل و مبدع و در دین میخواند ، رؤسا و مشایخ آنها را ست و لعن و تکفیر میکرد حتی آنکه عقد نکاح زنانی را که علمای شیخیه بسته بودند تجدید میکرد . چون مواعظ او بنظر مردم عوام سودمند آمد دورش جمع شده و در کوی و برزن از پیش و پس هزاران زن و بی زن روان بودند و بخندمتش دوان و مقدمه فتنه آشکار شد لذا کار گذاران حکومت شبانه فرستاده و او را گرفته به (داور) که سی فرسنگی کرمان است فرستادند که از آنجا بطرف خراسان تبعیدش نمایند (از همانجا که آمد آنجا میرود) شهر بهم خورد، مردم بلوا کردند اشخاصی که در این موقع دست آویزی میخواستند اسباب خوبی بدست آوردند و مجبور کردند حکومت را در برگرداندن شیخ برینی در مراجعت شیخ وارد شد بر جناب آقامیرزا علی محمد فرزند آقاباقر چون آقاباقر شخص اول کرمان و در سن نود و عالمی بود که در کرمان نظیر نداشت لذا توقف شیخ در آن خانه باعث اعتبار او گردید بعد از چندی باز در مسجد ملک بموعظه خلق و رفتن بالای منبر شروع نمود این دفعه موعظه خود را منحصر به بدگویی از طایفه شیخیه قرارداد و مردم را بداشت از اجتناب از این طایفه این نکته را هم باید دانست که حضرات شیخیه در این اواخر از جاده خود تخطی کرده و بر شئون خود افزوده بودند اگرچه عنوان مذهبی در میان نبود و اسم شیخی و بالاسری گفته نمیشد لکن از هرجه چیزهایی که اسباب حسد بعضی و فشار بر طبیعت بعضی فراهم می آمد در ایشان جمع شده بود مثلاً مرحوم حاج محمد خان مقتدای شیخیه و شخص اول از هرجه رئیس مسلم شده بود .

اولاً اسم شیخی را از خود برداشته و بزبانهای خوش بر علمای کرمان تفوق میجست . ثانیاً مالیه و ملک زیادی بر او گرد آمده بود چه ابتیاعی و چه از خالصه چه وقفی و چه تقدیمی و بهر یک از خوانین و اگذار شده و بواسطه غلای اجناس کرمان در این سنوات ثروت و دولت کلی عاید مشارالیه

وارد شده اند چشم از وخامت بعض اعمال پوشیده اقدام بحرکاتی کردند که این خیال عوام را تقویت و تأیید کرد تا بجائی کشیده و منجر گردید که دفعه عموم را از مشروطیت مأیوس و نتایج مشروطیت را که چندی دیگر منتظر بودند آنی متوقع گردیدند پرده بالا رفت بحران کابینه وزراء هم يك اندازه فرصتی بدست عوام و زنان داد در بین این اتفاقات شرکت متفقه بکار خویش مشغول بود از يك طرف کابینه اصلاح از طرف دیگر امرنان بسردار محبی معز السلطان تفویض شد و از يك طرف و کلا ملت ملتفت شده در مقام جلوگیری بر آمده شرکت متفقه هم کار خود را منحصر به ورود جنس نمود تا اینکه بهانه که دست دشمن افتاده بود می اصل گردید .

در واقع میتوان این خدمت اندك شرکت متفقه را که جزئی خدمتی است به ملت از خدمات بزرگ تصور کرد . چه مردمان جاهل را مقصودی از مشروطیت جز فراغت حال و آسودگی شکم شان نخواهد بود و نتایج مشروطیت را گویا منحصر بارزانی و فراوانی نان و گوشت میدانند که بحمد الله باین منظورشان هم رسیده و نان شان را تهیه کردند .

پس ما وجود اشخاص کافی بیغرض را هم وقت باید مغتنم دانیم . و چون اقدامات و زحمات جناب

شده بود. گرانی و ارزانی جنس را از آنها می‌دانستند و چنانچه رسم فقراء است که آنان را با اغنيا عداوتی است منفور شده بود. در این موقع که اداره های حکومتی با آنها شده و همه بزرگان از کار افتاده و لابد همه باید زیر بار آنها بروند يك دفعه بهیجان آمده فرمایشات شیخ برینی را وحی منزل من السماء دانستند. در سرها شوری پیدا شد در ربیع الاول ۱۳۲۳ جناب حاجی میرزا محمد رضا که چهارده سال بود زحمت غربت را بر خود گذارده در اصفهان و عتبات مشغول تحصیل بود و از علماء اعلام خاصه از جناب آخوند ملا کاظم خراسانی مد ظله العالی مجاز شده و بکرمان مراجعت و معاودت کرده بود.

در روز ورودش هنگامه غریبی برپا شد در شهر کرمان از پیر سالخورده و جوان خورده کسی نماند که باستقبال او نرفت حتی المخدرات فی العجال و چند روز دکا کین بسته و در زیارت آقا هنگامه غریبی بود.

فته جوان مستفسر عقیده آقا در ماده شیخیه شدند و موافق میل خود یافتند استفتاء نوشتند آقا جواب را مرقوم فرمود جناب آقا سیدعلی پسر مرحوم آقا سیدعباس که او هم چندی در عتبات تحصیل نموده و از جناب آقا سید کاظم یزدی مجاز شده بود بآمدن بکرمان بالصراحة نجاست شیخیه را گفت و نوشت این گفته و نوشته استظهاری از شیخ شد خوانین و کیلی با جماعتی از سادات میرزا حسین خانی و غیره را محرك شده درب خانه حاج میرزا محمد رضا متحصن شدند که غیر ممکن است ما بگذاریم کفار بر مسلمانان سلطنت کنند داد و فریاد کردند و شبها که جناب حاج میرزا محمد رضا بمسجد میرفت این جماعت در مسجد جامع جمع شده و فریاد میزدند.

شیخ شمشیری هم بمنبر رفته آتش فتنه را دامن میزد و مهیج عوام میشد در این موقع چون جناب آقا باقر که حامی شیخ برینی بود دید این شیخ مقصودی جز فساد و اتلاف مسلمانان ندارد این مسئله بدگفتن از شیخیه را بهانه مقصود خود قرار داده است لذا فرزند خود آقا میرزا علی محمد را

آقا میرزا محمود اصفهانی در هر موقعی در تاریخ مضبوط و ثبت است. لذا در این موقع بهمین قدر اکتفاء نموده و نیز گوئیم مشارالیه در واقع بلاعقب نماند و خداوند بهتر از اولاد که بقاء نام نیک است برای ایشان پاینده باقی گذارد.

(نام نیکوگر بماند ز آدمی به کز ماند سرای ز رنگار)

خلاق المعانی سلطان المحققین

حاج شیخ محمد واعظ اصفهانی

دیگر از اشخاص بزرگ که در تأسیس اساس مشروطیت مجاهدت فرموده بلکه اولین مؤسس این اساس است و از بذل مال و جان در این مقصود مقدس دریغ و خودداری نفرمود جناب مستطاب ثقة الاسلام خلاق المعانی سلطان المحققین حاج شیخ محمد واعظ اصفهانی است که یکی از ناطقین بزرگ و واعظین سترک بشمار است. و ما شرح خدمات این عالم بصیر را در هر موردی از تاریخ بیداری مشروحاً

منع نمود از حمایت کردن از شیخ و نتیجه مقصود شیخ را باو حالی کرد .

آقامیرزا علی محمد هم فرمایش پدر خود را اطاعت نمود و دست از حمایت او برداشت شیخ هم شبانه نقل مکان نمود از خانه جناب آقا باقر بغانه جناب حاج میرزا محمد رضا و بر جناب معظم ورود نمود با مقدمات سابقه و خیالات خوانین و کیلی جناب حاج میرزا محمد رضا حمایت شیخ را فریضه ذمه خود دانست و جدّاً

ذکر کرده ایم لیکن در این مقام که حالات رجاله را درج مینمائیم فهرست حالات این واعظ علیم را

مرحوم حاج شیخ محمد سلطان المحققین

از آقا زاده ایشان جناب مستطاب شریعتدار آقا شیخ محمد علی سلمه الله تقاضا نموده تا اینکه بر من نگارنده

در مقام نگهداری شیخ برآمده از طرف دیگر جناب امان الله خان شهاب الممالک که نایب الحکومه کرمان و بیشکار رکن الدوله بود و از اول ورود رکن الدوله تایکسال پیشکاریش با امان الله خان که مردی کافی و وافیست بود .

بواسطه ریاست امیرالامراء و معزولی او از شغل خود ریاست باطایفه و کیلی همراه شده هر روز تلکرافات متعدده متوالیه بطهران بخابره مینمود و لبعهد محمد علی میرزا هم بملاحظه مسافرت شاه بمساحت می گذرانید تا اینکه دوسه تلکراف از عموم علماء کرمان رسید که شکایت از یکفایتی رکن الدوله کرده بودند بعنوان جناب آقای طباطبائی آقا میرزا سید محمد جنابش هم تلکرافات را بتوسط شاهزاده ظفر السلطنه فرستاد نزد ولبعهد لذا تلکرافات عزل امیرالامراء از ریاست از طرف ولبعهد بخابره شد . (تا با امروز اهالی کرمان نمیدانستند ممکن است تظلمات خود را بتوسط تلکراف عرض کنند گمانشان بود عارض از حکومت باید رنج مسافرت را بر خود هوار کند و بر کز حاضر شود) .

شهاب الممالک دومسئله را یاد داد بآنها یکی آنکه ممکن است تلکراف برضد حاکم بخابره کنند دیگر آنکه ممکنست ظالم را از کار خلع کرد بدون اجتماع و هیاهو و نوشتن يك صورت تلکراف و بطور مخفی و محرمانه آنرا بامضاء علماء رسانیدن و بطهران بخابره کردن مقصود را منتج خواهد بود . خلاصه امیرالامراء از نایب الحکومگی که آن عزول گردید این عزل علی الظاهر غلبه طایفه متشرعه را مینمود عوام هم که دیدند امیرالامراء عزول شد بر جرئت آنها افزوده گردید روز بروز قوت و قدرت آنها دراز دیاد بود .

طایفه شیخیه هم بر حسب نجابت فطری که در آنها است بمسامحه و تحمل مشاق میگذرانیدند تا آنکه یکنفر از طایفه شیخیه که بازوجه خویش نزاع کرده بود و در ماهان کرمان زنش از ضرب کتک و یاسیسی دیگر بر حمت ایزدی پیوست طایفه زنان بلوا نمودند که این مرد بعداوت بامشرعه زن خویش را که از اسادات متشرعه بوده است به قتل رسانیده چند روزی این گفتگو در بین بود و مردم هیاهو و شورشی

منت گذاشته مجملی از حالات والد ماجدشان را روی کاغذ آورده و چون آنچه مرقوم فرموده است مطابق و موافق با معلومات نگارنده است لذا تیمناً و تبرکاً زب صحایف تاریخ خود نموده و بدون تصرف در انشاء آن بدرج آن پرداخته آنچه را که خود علاوه دانیم یا ضمیمه آن ساخته یا بذکر در متن تاریخ اکتفا و آن مجمل را مبین خواهیم داشت . در جواب نگارنده مرقوم داشته .

بسم الله الرحمن الرحيم

خدمت ذی شرافت نگارنده تاریخ بیداری ایران مصباح الظلام ملاذ الانام ناظم الاسلام دامت افضاله العالی زحمت عرض میدهم در خصوص یادداشت مجملی از حالات و مختصری از خدمات بنده گان آقای خدایگانی والد ماجد مد ظله العالی دستوری خواسته بودید اینک بطریق اختصار اظهار میداریم .

جد داعی العالم النبیل والمجتهد الجلیل محمد اسمعیل بن عبدالعظیم بن محمد باقر رحمهم الله تعالی است مولد و مسکن آن طهران (کان رجلاً عابداً ورعاً عالماً عاملاً مجتهداً) در عنفوان شباب از اکثر علوم کامیاب بود و پس از تکمیل مقدمات علمیه در مقام تحصیل علوم عالییه برآمده و بقدر الطاقة والقوة البشریه در حل غوامض مسائل حلال و حرام و معضلات حکمت و کلام کوشیده و مدتی از تحقیقات کافی و

داشتند. در این اثناء واقعه مسجد بازار شاه پیش آمد مختصر از مفصل آن این است. مسجدی در محله بازار شاه کرمان بود که سالها دردست و تصرف طایفه شیخیه بود بواسطه جزئی موقوفه آن مشتری زیاد داشت و همه کس طالب امامت آنجا بود این ایام که ضعف و فتوری در طایفه شیخیه پدید آمد جناب حاج محمد رضا امامت مسجد را واگذار نمود بجناب آقا شیخ محمد صادق پسر عمه خویش که تازه از عتبات عالیات وارد شده بود.

جناب آقا شیخ محمد صادق هم بزم نماز در آن مسجد و امامت آن مکان قدس باجمعت زیادی روانه مسجد گردید.

این خبر که بطایفه شیخیه رسید در مقام مدافعه برآمده زد و خوردی واقع شد فراشان و اجزاء حکومت هم که برای رفع فساد حاضر شده بودند مردم را مانعت نموده عوام که بدون اسلحه و استعداد و همه وقت آلات اجراء خیالات رؤساء می باشند چون دیدند واقعاً چوب و تفنگ و ضرب و کتک در کار است بنای فرار را گذارده در وقت فرار بطرف خانه حاج محمدخان رسیده آدمهای او که صدای مردم را شنیده گمان کردند مردم بزم خرابی خانه اومی آیند در مقام مدافعه برآمده چند تیری خالی شد قریب چهل نفر مجروح و چند نفری بقتل رسیدند لکن اکثر مقتولین از اطفال و جوانان نورس بودند که هیچ قصدی نداشتند جز فرار از صدمه اجزاء حکومت.

باری این اخبار هم تلگرافاً بطهران رسید و لبعهد مجبور شده رکن الدوله را معزول و ظفر السلطنه را بجای او منصوب کردند.

چون شاهزاده ظفر السلطنه چند سال قبل در کرمان حکومت کرده بود و با مردم بطور خوبی سلوک نموده لذا برسیدن خبر بکرمان بلوا و شورش برطرف شد خوانین و کیلی که خود را مظفر و منصور و غالب دیده در نظم شهر و اعاده امنیت نهایت سعی و کوشش را نمودند گفتگوی شیخی و متشرعه ازین مرتفع گردید (کاسب) کرمانی گوید:

سخن در سر کار مذهب نبود حکایت بغیر از ریاست نبود

تدقیقات شافیه افتخار المجتهدین مرحوم آقا سید ابراهیم قزوینی صاحب ضوابط الاصول درک فیوضات کامله نموده و به اقصی مرتبه قوه مستنبطه اجتهاده در کمال قدس نائل گردید و بعد از مراجعت بطهران در مدرسه صدر روزها اشتغال بتدریس احکام شرعیه و کتب فقهیه داشته و حوزه علمیه در آن ازمه از انفاص قدسیه اش فوائد کثیره و نتایج وفیره بهر مند میگرددند تا در سنه (۱۲۷۷) بواسطه مرض عام و با داعی حق را لیلیک گفته و در ایوان شمالی سرقبر آقا مدفون گردید رحمه الله علیه ولی شجره وجودش را چهار ثمره طنبیه بود. ثمره اولی ثقه المحدثین و قبله المسلمین الحاج ملا محمد باقر الواعظ اعلی الله مقامه میباشد که در سنه (۱۲۵۵) در دار الخلافه طهران متولد گردید. و شخصاً کریم النفس حسن الصحبه طلیق اللسان فصیح البیان بود و تمام عمر خود را در ترویج احکام و تشیید اسلام صرف کرده لیل و نهاراً سرّاً و چهاراً سفرّاً و حضراً قلماً و قلمناً در تفسیر آیات الهیه و تعبیر کلمات نبویه کوشیده بملأوه کتب عذیده تألیف و تصنیف فرموده (منها) (جنة النعیم) فی احوال سیدنا عبد العظیم. منها (خصایم الفاطمیه)

و در سنه ۱۳۱۴ در مشهد سلطان سریر ارتضا علی بن موسی الرضا (ع) بمرض استسقاء از دار فانی

خلاصه رکن الدوله بیاغ ناصریه که جزء ارك و متصل بدیوار حصار خارج شهر است نقل مکان کرده منتظر ورود حکومت جدید و دادن بقیه مالیات و تفریغ حساب بود شاهزاده ظفر السلطنه هم عازم بر حرکت که چایاری خود را بکرمان برساند یگروز بقصد خدا حافظی خدمت آقای طباطبائی رسید پس از مذاکرات محرمانه آقای طباطبائی فرمود من وشما شاهزاده نیرالدوله باهم معاهده کردیم که در خدمت بملت کوتاهی نکنیم وشما قسم قرآن یاد کردید و قرآن را بین خود شاهد قرار دادیم اینک شاهزاده نیرالدوله با شاه رفته است بفرنگ حالش معلوم نیست شما هم که میروید بحکومت کرمان پس من از شما متوقعم که در همانجا بکار خویش مشغول باشید طریق ظلم و استبداد را مسلوك ندارید و بر رعایای کرمان که مردمان فقیر و بیچاره میباشند ترحم کنید و از راه عدل و انصاف انحراف نورزید و با علماء اعلام عموماً و جناب حاج میرزا محمد رضا خصوصاً بطریق دوستی رفتار نمائید چه ضرر دارد شما در کرمان شروع بمقصود کنید و مقصود ما از کرمان بروز نماید .

من هم بجناب حاج میرزا محمد رضا مینویسم که جانب شما را مراعات کند و اقدامیکه مضر حال شما باشد نفرمایند .

این فرمایشات حضرت آقای طباطبائی در شاهزاده ظفر السلطنه اثر نمود یا ننمود نمیدانیم لکن تجدید عهد کرد و قول داد که برخلاف سایرین در کرمان سلوك نماید و در اواخر ماه رجب ۱۳۲۳ بطرف کرمان چایاری حرکت نمود .

حاج ندیمباشی که از بستگان رکن الدوله بود گوید رکن الدوله با من مشاوره نمود که اگر ظفر السلطنه از من دستور العمل رفتار و سلوك با این دو طایفه را بخواهد من چه باو گویم گفتم آنچه بگوئید برخلاف آن رفتار خواهد کرد پس خیر آنرا باو بگوئید که هم در مشورت خیانت نکرده باشید و هم بمقصود خود رسیده باشند .

دیگری از موثقین گوید چند روز مانده بود بورود شاهزاده ظفر السلطنه يك روز جناب

بسرای باقی شتافت . و در بقعه شیخ مشیخه اثنی عشریه شیخ بهائی قدس سرّه مدفون گردید .

نمره ثانیه - ذخیر الشریعة و فخر الشیعة العلم الازهر الشیخ محمد جعفر علیه الرحمة الله الاکبر میباشد که در سنه ۱۲۵۷ متولد شده و صاحب مقامات عالی و درجات سامیه در علوم عقلیه و نقلیه بوده است چنانچه در کتاب عرجه الاحمدیه الی حضرة الاحدیه که از مؤلفات آن مرحوم است از مراتب علمیه و شئونات عملیه اش حکایت مینماید و در سنه ۱۲۹۴ بمرض سل در طهران روح پرفتوحش بجنان واصل و در جوار اقدس امیر مؤمنان مدفون گردید .

نمره ثالثه - ملاذ المحدثین الحاج شیخ آقا بزرگ نظام الواعظین دام بقاء میباشد که در سنه ۱۲۶۹ در طهران متولد گردیده در تعلق با خلاق نبویه معروف و در تأدب بآداب شرعیه موصوف است .

نمره رابعه - جناب مروج الاحکام و مشید الاسلام و مؤسس المشروطه بین الانام ملاذ المتکلمین خلاق المعانی الوالد الاوحد الحاج شیخ محمد سلطان المحققین دامت افاضاته میباشد که در طهران در سنه ۱۲۷۱ متولد شده و جوهر وجود شریف خود را در اول جوانی از تحصیل علوم ادبیت و عربیت فلسفه و حکمت بسرحد کمال رسانیده و در مدت شش سال در دار الولاية نجف اشرف علی مشرفها الف سلام و تحف

حاج میرزا محمد رضا با شاهزاده رکن الدوله خلوت کرد و معاهداتی مابین ایشان برقرار شد از آنجمله رکن الدوله خواهش کرده بود که معظم له قسمی سلوک نماید که ظفر السلطنه هم نتواند حکومت کند و گفته بود من قصدی جز توهین بطایفه شیخیه نداشتم حالا که من بروم و از کرمان صدائی بلند نشود دولت محل بر یکفایتی من خواهد کرد الخ .

باری پس از ورود ظفر السلطنه از طرف حاج میرزا محمد رضا اقدامی بر خلاف حکومت نشد جز اینکه یکشب را بعد از آمدن از مسجد میرود بخانه یکی از کسبه کرمان که مجلس روضه بوده است در ورود بآن خانه جنابش چنانچه این شیوه را اتخاذ کرده بود در صحن حیاط در صف فقراء می نشیند یکی از مردم بازاری میآید خدمت آقا که در همسایگی من شخصی شراب فروشی میکند استدعا دارم او را منع و موعظه فرمائید جناب آقا شخص شراب فروش را احضار کرده بطور نصیحت و پند میفرماید خواهش دارم از این عمل نامشروع کناره گیری و این کسب حرام را ترک نمائی . چون قصد آقا قربت بود پندش در شخص خوار اثر کرده از عمل خود نادم و جداً تائب شد و مال التجاره خود را که سرمایه سرور جمعی بوالهوسان بود بخل ریخت مجلس تمام شد و آقا بخانه خود رفت اشخاصیکه همواره طالب فتنه و فساد و جالب کینه و عناد بودند و این چند روزه که فتنه شیخی و مشرعه از میان رفته بغایت حزين بودند و تجدید مطلع میخواستند سر رشته بدستشان افتاد روز چهارشنبه که آقا در خانه خود در خواب بود محرك چند نفر شده بخانه یهودیها رفته چند ظرف شراب آنها را شکستند که حکم آقا است و بتحقیق بیچاره آقا از این حکم بیخبر بود .

عصر چهارشنبه شاهزاده ظفر السلطنه جناب عدل السلطنه و معتضد دیوان را فرستاد نزد جناب حاج میرزا محمد رضا که این چه واقعه ایست و مرتکبین اینعمل باید تنبیه بشوند .

جنابش فرمود شما میدانید من نوکر شخصی ندارم و نمیدانم مرتکب اینعمل کی بوده است و ملاحظه کنید از آن اشخاصی که میگوئید در خانه من کسی نیست احیاناً اگر کسی هست او را ببرید و هر چه میخواهد بکند .

بتحصيل فقه و اصول مشغول بوده و در سنه ۱۲۹۷ در شیراز به منصب وهظ و موعظت نصیح و نصیحت سرافراز گشته و در مدت هفت سال تمام بترویج اسلام و تکمیل نفوس ناقصه انام قیام فرموده تا تبریز اقران و سرآمد اهل زمان آن سامان گردید و بعد از تشرف بآستان ملايك ياسبان سلطان سریر ارتضا اعليحضرت علی بن موسی الرضا (ع) علیهما السلام علماء اعلام اصفهان مقدم شریفش را معتنم شمرده و اسباب توطن را فراهم آوردند مدت نه سال در اغلب مساجد جامعه و مجامع عامه لیلاً و نهاراً اشتغال بترویج اسلام و تشدید احکام و تشویق خواص و عوام برآمده با وجود کثرت دعاة و واعظین رغبت فوق العاده مکلفین بمواعظ و نصایح آن برهان المتکلمین بود و در سنه ۱۳۰۴ خلاق عالم و مصوّر بنی آدم این بنده محمد علی الملقب به بیان المحققین را باین بدرمهر بان مرحمت فرموده و در سنه ۱۳۱۲ ایضاً بعد از تشرف بزیارت عتبة سنيه و بقعه رضویه علی ساکنها الف سلام و تحية بر حسب امر مطاع عم اکرم الحاج ملا محمد باقر الواعظ طاب ثراه رحل اقامت در مسقط الرأس خود که دار الخلافه است انداخته و آیه (ان الذی فرض علیک القرآن لرأدک الی معاد) را نصب عین نموده بلی (حب الوطن من الایمان) اگر چه (این وطن مصر و عراق و شام نیست - این وطن شهر یست کورا نام نیست) در این مدت شانزده سال

تا شب جمعه مشغول مذاکره و در این سؤال و جواب بودند شب جمعه عزم جزم کرد از شهر کرمان بارض اقدس مشهد مقدس مهاجرت کند این خبر در شهر منتشر گردید صبح جمعه از هر محله مردم گروه گروه مجتمع شدند و قصدشان این بود که مانع از رفتن و مهاجرت آقا بشوند چنانکه مدتی قبل از ورود ظفر السلطنه در ایام ایالت رکن الدوله بهمین اندیشه تا خارج شهر رفتند مردم کرمان از مرد وزن بزرگ عاقل و باقل عالم و جاهل جمع شده که جنابش را از رفتن منصرف نمایند پس از اصرار فرمود من صبحی در زیارت جامعه که توخجم بحضورت ثامن الائمه بود باین فقره زیارت که رسیدم : (من آتیکم فقد نجی ومن لم یأتیکم فقد هلك) بدلم اثر کرده که اگر بظاهر هم نروم هلاکتی برای من است آخر الامر بنا را بر استخاره گذارده و بکلام الله المجید تقال زدند این آیه مبارکه آمد (من اعرض عن ذکرى فان له معیسه ضنکا) عزم جزم بر تشرف شد لذا بعنوان نقل مکان سوار شده که بخارج دروازه نقل مکان کند که يك دفعه این عوام کرمان که افزون از ده هزار بودند بهیجان آمده سرکار آقا را روی دست بطرف شهر برگردانیدند .

باری ازدحام امروز بهمین جهت و نیت بود مفسدین نزد ظفر السلطنه جلوه دادند که این جمعیت و ازدحام برای جنگ و فرار دادن شما است و محرك اینکار رکن الدوله است که جمعی را در این شهر دستور العمل داده که فتنه کنند و شمارا نیز فراری نماید تا تنها بدنامی خود نبرده باشد و شریک داشته باشد از آنجمله ناظم التجار است که چند روز قبل که روز قبل از این واقعه از بدرقه رکن الدوله مراجعت کرده (گویا بی حقیقت هم نبود چون سابقاً در مقام مشاورت رکن الدوله باو گفته بود که اگر میخواهید حکومت کنید باحاج میرزا محمد رضا بخوبی سلوک نمائید) .

این اخبار مهیج ظفر السلطنه شد لکن حوصله میکرد و دست بکار نمیزد اعدل الدوله و عین الملک برادران رکن الدوله ساعی بودند (که سرباز و سوار بفرست بگیرد و ببنده عنقریب است که باید باسب

توطن طهران جوهر نفس قدسی خود را بذل در ابلاغ از احکام دین حضرت سید المرسلین و تنبیه غافلین و تحریص مسلمین به پوشیدن لباس و منسوجات ایرانیین و در معابد و مساجد معظمه و محافل مکرمه در کمال آزادی و حریت از امر بمعروف و نهی از منکر تغافل نورزیده و طوری محبویت بین خواص و عوام پیدا نموده که اندازا و ابشار و پند و اندرز و اسرو نهی و آنچه از آن ناحیه صادر می شد معمول و مطاع در موقع اجرا میگذاشتند چنانچه اگر توجه قلوب ملت را بخواهند به میزان بسنجید از این فقره معلوم میگردد که در اواخر شهر رمضان هزار و سیصد و بیست و سه بر منبر مسجد مرحوم حجة الاسلام و المسلمین الحاج میرزا محمد حسن آشتیانی طاب ثراه بجهة قرب جوار فرمودند کیفیت خلاف شرع بودن عمارت کردن در گورستان مسلمین و نبش قبور مؤمنین و نقل ابدان و خورد کردن استخوان و تصرف در اراضی موقوفه و تأسیس اساس بانك استقراضی روسی در این محوطه و ترویج خارجه و تشدید کسب ربا و تضعیف داخله و اعانت بائیم و نصرت کفر باین رسم و اسم بیان نمودند باوجودیکه طریق ممانعت آن عمارت را بعرض عریضه حضور اعلیحضرت مرحوم مظفر الدین شاه زیدقفرانه موکول داشته و ضمناً اصلاح این امر خطیر را از حضرتش استدعا نمایند و ملت بخودی خود اقدام در انهدام آن بنا ننمایند تا تشکیل فساد تولید فتنه و افساد نشود

خود سوار شده و فرار نمائی (ظفر السلطنه اعتنائی بگفته آنها نمیکرد و همی خواست اینکار بصلح بگذرد و بتدبیر آتش فتنه فرو نشیند میرزا علی خان گماشته خود را فرستاد و پیغام بحاج میرزا محمد رضا داد مردم هرزه گو و فتنه جو نگذاشتند که رسول بآقا رسیده و ابلاغ رسالت نماید و میخواست بلکه جناب آقا یحیی عموی آقا را ببرد باریک شاید آتش فتنه را فرو نشانند نیز مردم نگذاشتند یکی از موثقین نقل کرد که پس از آنکه میرزا علیخان را از دست مردم نجات داده و بنزد آقا رسانیده از ترس نتوانست تکلم نماید میخواست بگوید غلط کردم که قبول رسالت کردم گفت ظفر السلطنه عرض کرده است غلط کردم که قبول حکومت کرمان را کردم این وضع و سلوک مأمور حکومت بر تجری مردم افزوده از آنطرف این اخبار که بظفر السلطنه رسید دو شاهزاده مزبور اعدل الدوله و عین الملک بهانه بدست آورده بر سعایت خود افزودند چه که آنها شریک خیالات برادر خود بودند و میخواستند فتنه را بزرگ کنند که ظفر السلطنه را جای اقامت نماند .

علی الجمله ظفر السلطنه گفت من حکم بقتل و نهب نمیکم و راضی نمیشوم هتک احترام کسی شود . امروز حکومت را بشما تفویض کردم و بغلوت نسترن اندر شد و در را بروی خود بست این دو شاهزاده مغرض جمعی سرباز و تفنگچی و عده غلام را رو بخانه حاج محمد رضا فرستادند و این لشکر دو قسمت شد یک قسمت از بالای پشت بامها یکی از بازارها و کوچهها حرکت کردند شیور و موزیک و طبل میزدند و تیر می انداختند که دونفر از تماشاچیان که بالای بام بودند کشته شدند که هنوز بحد رشد و بلوغ نرسیده بودند و این دونفر بتیر تفنگ شاهزاده حسین میرزا کشته شدند .

عجب آنکه سربازها و غلامها گریه میکردند و تیر می انداختند مردم شهر که برای نزاع و جدال حاضر نشسته بودند و اسلحه باخود نداشتند چون حال را چنان دیدند فرار کردند الا زنهای که ماندند تا جمعیت جنگی داخل خانه شدند سرتیپ آنها عبدال مظفر خان چون زن ثکلی در خارج گریه

و منجر بزهت نکرد چون از منبر بزرگ آمدند مستمعین و مستمعات در مدت دوساعت بقسمی در اقدام اندام آن آثار مشغوم بر آمدند و تمام آجرها و آلات بنائی را بیغما برده گویا هیچوقت در آن مکان بنائی نشده بود اگرچه روز جمعه قبل حضرت حجة الاسلام آقای حاجی شیخ مرتضی مدظله العالی در منبر مسجد مزبور مذاکره از حرمت اینعمارت بانک استقرار مسطور فرمودند لیکن ظهور هیجان مسلمانان در خرابی آن بنیان از بیان سحر اقتران این پدر مهربان گردیده و این محبوبیت در قلوب امت اسباب زحمت و تأسیس عداوت فروشدگان آن زمین و حامیان حوزه مستبدین خصوصاً شخص عین الدوله گردید زیرا که آنسلطان عادل و ملک باذل مرحوم مظفرالدین شاه بعد از تفتیش و غوررسی بر حقانیت ملت حکم فرمودند عین الدوله خسارات رعیت خارجه که مدیر این بانک بود از طرف دولت متحمل گردد و شخص عین الدوله به واسطه این خسارت در مقام اذیت بود اما انتظار وقت میکشید تا زمانیکه حجج اسلام و علماء اعلام طهران کثر الله امثالهم به واسطه تعدیات مسیونوز بلژیکی وزیر اداره گمرکات و تحکیمات ظالمانه فوق العاده عین الدوله و اذیتهای دل بخواهانه و مستبدانه علاء الدوله پناهنده بحضرت شاهزاده عبدالعظیم علیه السلام والتکریم شدند و شخصی که ناحیه حجج المسلمین و

میکرد. معتمد دیوان چون در نزد ظفر السلطنه متهم بود کاری باو راجع نبود بانو کمرهای شخصی خود همراه جماعت بود و ساعی که خدمتی نماید و تقریبی بحکومت بجوید نو کمرهایش چند نفر زن را مجروح نمودند هر زنیکه زینتی داشت بر بودند.

این خبر در کتابخانه باقا رسید بیرون آمده گفت چرا مزاحم بیچاره زنهار میشوید اگر من مقصرم که حاضر من این زنهای بیچاره تقصیری ندارند مریدان آقا هر کدام بطرفی فرار کردند شریعتمدار در تنور مخفی شده دیگری درین زنهار پنهان شده یکی به بیت الخلوۃ پناه برد دوسه نفر هم که ماندند آنها را گرفته بودند که بیرند به اربک اسفندیار خان پچاچی کفشهای آقارا بدست گرفته و همی گفت (بیوریور) سرکار آقا روانه شد سرباز و غلام اطراف ایشان بره زدن آقا شیخ محمد صادق مجتهد که عمه زاده آقا بود با شریعتمدار راین را گرفته نصیر الاسلام را که از پیش بردند شیخ جواد که از طلاب بود آن را هم کت بسته همراه داشتند آقایان مزبور را بحالتی بسیار فضیع و شنیع میبردند در جلو آنها موزیک و بالابان میزدند زنهار در بالای بام گریه میکردند و خاک بسر میریختند.

واحسین گویان بحال آنها تضرع و زاری مینمودند لدی الورود به اربک به گفته اعدل الدوله و عین الملك که حکم و امر ظفر السلطنه است پاهای آقا را به فلك بستند چند چوب که زدند محمدخان سرتیپ داماد آقا باقر خود را روی پای آقا انداخت بعد از آن آقا شیخ محمد صادق را بفلك بستند پس از خوردن چند شلاق سران سیاه مانع شدند که اگر بنای اهانت باشد اماها از شغل و کار دولتی استعفا میکنیم.

جنابان حاج میرزا محمد رضا و آقا شیخ محمد صادق را بردند باطابق سپس شریعتمدار راین و شیخ جواد را چوب مفصلی زدند در این مقام چند سطر علاوه میکنیم که با اینکه جناب حاج میرزا محمد رضا خودش و پدرش و جدش سالها باهل کرمان خدمت کرده و برمسند شرع متمکن بودند و احدی یاد نمی دهد که در اینطایفه یک نفر رشوه خور بوده است چه جای ایشان و همه وقت مانع

حوزه مظلومین را معمور نمود و جلب جمعیت فرمود و قریب چهل روز متوالیا در بقعه و صحن و مسجد حضرت عبدالعظیم منبر رفت و به مقتضای وقت در هر روز آیه کریمه عنوان کرد و ذم ظلم و نفاق و فساد و جور و استبداد و مدح عدل و داد و اتفاق اقتصاد میکرد بلکه معنی مشروطیت را گوشزد عباد و منتشر در بلاد نمود و جمعیت مستمعین و متحصنین زاویه مقدسه را روز بروز زیاد کرد بطوریکه نبودخانه در طهران و مضافات آن مگر اقلاً یک نفر بجهت حمایت خود را جزو آن جمعیت قرار میدادند و قسمی بیانات مضجعه و کلمات موجهه از ابیائات الهیه تقریر میکرد که ذکور و اناث به صدای واحد وضجه واحده از ناله و ندبه جوهرای دارالخلافه را مشحون و هر چه مستبدین محض خیالات مستبدانه فاسده بر قوای حریه تخریب کریاس عدالت و اساس سیاست می افزودند این ناطق ملیح و متکلم وحده فصیح جز اظهار مظلومیت بقانون شریعه و استغاثه و اغاثه صحبتی نمیداشت و جواهر بیانات خویش را آلوده به کدورات دشنام و غیره نمینمود و در اواخر ایام تحصن علماء عاملین بطوری برهان الناطقین صحبت داشت که حضرات حجة الاسلام و المسلمین آقای بهیمانی و آقای طباطبائی و سایر علماء ربانی مدظلهم العالی متجد القول از جانب سنی الجوانب و لسی عصر و حجة دهر امام زمان علیه السلام الله المنان لقب خلاق

ظلم بوده اند چه شد که اینطور مظلوم افتاد واحدی از ایشان همراهی نکرد با اینکه خوانین و کیلی که از هواخواهان ایشان بودند اگر از ایشان یاری کرده بودند کفایت بود بلکه اگر سردار نصرت خود را بظفر السلطنه رسانیده بود و عظمت امر را گفته بود کار باینجا نمیکشید و شخصی مانند حاج میرزا محمد رضا را که رئیس ملت کرمان بود يك نفر مانند ظفر السلطنه که در جنب او هیچی نبود بفلک بیند که اگر زنهای کرمان در مقام حمایت و نصرت آن مظلوم برآمده بودند هر آینه ظالم را معدوم کرده بودند .

چند سبب از برای این مسئله تصور میشود اول که سبب طبیعی است مکافات دهر است چه رئیس طایفه شیخه از خفت و خوارئی که از جناب حاج میرزا محمد رضا دیده بود از این دار فانی بدار باقی رحلت نمود در این مقام استشهد مو. آوریم بچند بیت از ابیات کاسب کرمانی که در تاریخ خود گوید :

رئیس کریمی ز بس غصه خورد	بلنگر برفت و از این فصه مرد
پس از مردن خصم شادی مکن	بعر خودت اعتمادی مکن
مکافات کرد او پس از چند سال	ولی زود دادش قضا گوشمال
ازین مرحله جان سلامت ببرد	بحق زد ولی بین چه ناحق بخورد
سوار بجاقچی سرش تاختند	در آروز بس کارها ساختند
مجازات او گشت چوب و فلک	از آن درد شد ناله اش بر فلک

سبب دیگر آنکه نفاقیکه بین آقاییان کرمان بود از هیجان و بلوای مردم جلوگیری کرد ، و بعضی هم در خانه نشسته منتظر صاعقه آسمانی بودند امام جمعه کرمان هم که رسید در باغ بدیدن این واقعه غشوه عارض او شد و افتاد .

اول کسیکه از این خانواده از خانه خود بیرون آمده دو عم " آقا بودند جناب حاج شیخ علی

المعانی بسلطان المحققین مرحمت کردند بطوری بیان سحر اقتران جلب قلوب نمود و خاطر مبارک پادشاه را عطوف گردانید که رجال دولت در کمال منت اسباب راحت رعیت را فراهم آورده بر طبق مشغول و متمنیات نافعه ملیه دستخط انجم نقطه عز صدور یافته مقضی المرام محترماً معززاً باو طان مألوفه مراجعت نمودند . و چون هر روز خفیه نویسه در حضرت عبدالعظیم علیه السلام در جمیع مستمعین مطالب منبریّه آن قبله الواعظین را به مرکز اطلاع میدادند و تزیید اجتماعات فوق العاده را در اوقات موعظه اخبار میکردند و معتقد مستبدین گردید که عمده اسباب آن جماعات کثیره بکلمات بلیغه این هادی ملت است بر عداوت سابقه افزودند و مترصد وقت اذیت بودند تا آنکه بصواب دید بعضی خائنین رجال دولت و ملت برای انصراف عموم رعیت و توهین و اخافه نواب عام حضرت حجت علیه السلام رأی چنین دادند که از هر اداره و صنف و طبقه شخصی که مشارالیه است ماخوذ شده و تبعید گردد تا دیگران عبرت گرفته در زاویه خود تواری پذیرند و دست از خیالات عاقلانه و عادلانه بردارند و ظلمت ظلم و استبداد را بحال خود گذارند و اهل وطن عزیز را بیدار و هوشیار بحقوق خود نگردانند . لهذا برور ایام از هر صنف فردیرا جلب و تبعید نمودند و اما بجهت اسکات حجج اسلامیه و اخافه علماء و فقهاء و حوزه علمیه که

که پیر ورثیس قوم بود و جناب آقایی که بیهشانه ملاحظه هیچ غاطره نکرده و صدای گلوله تفنگ که از اطراف بلند بود زوزه مگس مینداشتند و گلوله‌ها که از مستحفظین قراولها باطراف میریخت کل وهل میانگاشتند با این حال میدان ارك رسیدند .

یکی از موثقین نقل کرد بجناب حاج شیخ علی گفتند خود را حفظ کنید که گلوله تفنگ بشما نخورد آقا در جواب فرموده بود من که تقصیری نکردم که گلوله مرا بکشد این کلام چه قدر شباهت دارد بمثلی که اهل ایران می‌آورند که : (بای بیگناه بیای دار می‌رود ولی سر بیگناه بیالای دار نمی‌رود) . آقا باقر مجتهد و پسرش آقا میرزا علی محمد از آنطرف رسیدند آقا سید علی مجتهد از طرفی بقدر نیمساعت در میدان جلو ارك توقف شد مستحفظین مانع اذخول بودند تا اذن داده وارد شدند معلوم شد این وقوف برای حرکت دادن آقا بوده بالاخره دو ساعت بغروب مانده روز جمعه ۲۸ شعبان سال ۱۳۲۳ حاج میرزا محمد رضا و آقا شیخ محمد صادق را بطرف بم روانه نمودند و بعد از ورود آقایان به مجلس ظفر السلطنه و استدالات آقا یحیی که اینهمه عبور بشبه گذشته ظفر السلطنه برهر دو شاهزاده متغیر و فوراً فرستاد که آقا را از راه بم (۱) برگردانند و بجلال آباد رفسنجان که ملک خودشان است تحویل بدهند وقتی فرستاده حاکم رسیده بود که آقا در راه برای ادای فریضه ظهر وعصر پیاده شده مشغول دعای سمات بودند .

مأمور که اسفندیارخان است نقل کرد که از حالات آقا تعجب کردم که قبل از این واقعه خدمت آقا رسیدیم و آن روز که ایشان را به ارك بردم و آندم که حرکت دادیم و آنوقت که مژده مراجعت دادم بریک حال بود نه از حرکت به ارك و نه از واقعه ارك و نه از حرکت از ارك هیچ يك تغییر حالی در او مشاهده نشد بلکه وقتی که مشغول دعا بود و من بخیال خود مژده دادم دعای خود را قطع نکرد و توجهی بمن نفرمود .

(۱) بم را صاحب تقویم البلدان بشدید ضبط کرده است و آن شهر یست کوچک بین کرمان و بلوچستان .

روحانیون میباشند آراء خسیسه و افکار خبیثه خود سرانه متفق گردید و براخذ و جلب این علم اسلام و واعظ انام و بعد از مأخوذیت در مقام شتم و ضرب واذیت و تبعید برآیند مقدمه در شوارع و طرق و سربازخانه‌ها چاته سرباز را زیاد نمودند خصوصاً در اطراف محله سرچشمه و سرتخت که خانه ما واقع است در آن و از دو ساعت از شب گذشته اغلب خلق را عجوس مینمودند و رعیت را بزحمت می انداختند و بعضی از دوستان کیفیت مأخوذیت حضرت والدرا محرمانه اطلاع میدادند جواب میفرمودند خیانتی بشریعت ننموده و جنایتی بملت نرسانیده‌ام که خائف باشم شها درپله های بام خود چراغ گذارده و در بام را باز میگذارم که اگر مامورین مانند سایر خانه‌ها در شب از بام وارد شوند مانعی نباشد و اگر اذیتی وارد نمایند چون در راه اسلام است راحت است تا آنکه دو ساعت از آفتاب روز چهارشنبه ۱۷ شهر جمادی الاولی ۱۳۲۴ هجری گذشته از خانه بیرون آمده و برالاغ سوار شده بایک نفر نوکر چون نزدیک خانه مرحوم قنبرعلیخان که در محله سرپولک واقع شده است رسید احمد خان یاور باینچاه نفر سرباز از عقب بمعجله رسیدند چون صدای سرباز را شنیدند ایستادند و بملازم خود فرمودند تترس بامن کاردارند نه باتو . احمدخان گفت بسم الله برویم سوال کرد من کیستم گفت حاج شیخ محمد واعظ

بالاخره ظفر السلطنه آقا یحیی را مخاطب نموده بسیار اظهار ندامت کرد و گفت خدا لعنت کند این دو شاهزاده را حالا متمتیم خودتان بروید و با آقا همراه باشید و از ایشان معذرت خواسته و بی گناهی مرا عرضه دارید .

روز شنبه مردم فهمیدند چه شده جرئت از خانه بیرون آمدن هم نداشتند دروازه‌ها و راه‌ها هم سپرده شده بود که کسی بیرون نرود شب در خانه آقا ازدحامی شده تا صبح مشغول تعزیه‌داری بودند تا پنجم و ششم ماه رمضان تعزیه‌داری بود و از ازدحام جمعیت دالان خانه و چند اطاق خراب شد . یکی از ثقات نوشته است يك شب آقا شیخ محمد تقی که از علماء کرمان است منبر رفته و همینقدر این فقره دعا را خوانده بود (اللهم انا نشكر الیک فقد نیئنا وغیبة ولینا) که فریاد بلند شده بود و آن شب چند نفر را غشوه دست داده بود . علمای کرمان هیچیک بنماز جماعت و مساجد حاضر نشدند الا آقای حاج محمدخان مقتدای شیخه که زن‌ها ازدحام کرده مجبور نمودند او را برفتن به‌لنگر که مزرعه‌ایست در هفت فرسخی شهر کرمان و در آن مزرعه بود بعد از چهارماه مرحوم شد . بعضی از موثقین گویند که عوام کالانعام نجاست زیادی برده در محراب مسجد ریخته و زن‌ها از پنجره‌ها و روزنه‌های بام مسجد شیخه نجاست بسیاری بمسجد ریخته باین جهت آن مرحوم مسجد را ترك کرد و از کرمان مهاجرت نمود .

هیجان مردم کرمان روز بروز در ازدیاد بود یعنی در مساجد و شبها در خانه‌ها مشغول گریه و زاری بودند تا بیست و هشتم رمضان که بسیعی علمای طهران ظفر السلطنه از حکومت کرمان معزول و روانه طهران گردید .

حکومت کرمان را تفویض نمودند بشاهزاده فرمانفرما که تلگرافاً او را امر کردند که از کرمان‌شاه نقل کند بکرمان شهر آرام شد و هر چه اهالی شهر درخواست کردند که حاج میرزا محمد رضا برود کرمان قبول نشد و جواب داد مادام که بارض اقدس نزوم بکرمان مراجعت نمیکنم .

فرمود چه لقب دارم گفت سلطان المحققین فرمود بسیار خوب شما از عقب من بیایید و هر جا که می‌خواهید مرا ببرید بگوئید خدوم می‌روم اگر تخلف کردم از عقب با گلوله مرا بزنید بجهت اینکه اگر در اطراف الاغ من این سربازها جمع باشند و اهل محله از زن و مرد مرا اسیر شما ملاحظه نمایند خوف فتنه و فساد است بهتر آنست يك نفر همراه من باشد بقیه از عقب بیایند احمد خان قبول نکرده اطراف الاغ را سربازها احاطه کرده چون نزدیک مسجد مرحوم حاج ابوالحسن معمار رسیدند و اهل آن گذر و بازارچه و طلاب مدرسه و راهگذر این قسمقهودیت را دیده و بهیجان آمده سؤال میکردند از حضرت والد که شمارا کجا می‌برند در جواب می‌فرمود عین‌الدوله مرا احضار کرده این سربازها غریبند چون مرا نمیشناسند این طور رفتار مینمایند و کسبه بازارچه را سواره در حال عبور تسلیه میداد که صبر نمائید انشاءالله نقلی ندارد چون نزدیک سربازخانه باغ پسته بیک معروف رسانیدند احمدخان گفت پیاده شوید و به سربازخانه داخل گردید در جواب فرمودند مرا اینجا پیاده ننمائید همین‌طور سواره که سرباز احاطه دارد مرا بخوابان برسانید که نزدیک است و آسوده حال شوید بواسطه اینکه اگر مرا وارد درس‌بازخانه نمائید می‌ترسم اهل این محله وسایر کسبه در مقام اقدام استرداد و ارجاع

عدل السلطنه سردار نصرت نایب الحکومه کرمان تلگرافاً سفر آقا را بمشهد بفرمانفرما اطلاع داد فرمانفرما تلگرافاً خواهش کرد سفر را بتأخیر اندازد تا ورود خودش بخاک کرمان این خواهش قبول شد .

دراواخر ماه صفر ۱۳۲۴ شاهزاده فرمانفرما وارد رفسنجان شد با آن همه سفارشات که از طرف آقای بهبهانی و آقای طباطبائی وانجمن مخفی بفرمانفرما شد و مخصوصاً مجد الاسلام از طرف انجمن و آقای طباطبائی رفت در بلده قم و از فرمانفرما قول همراهی گرفت لدی الورود فرمانفرما بخاک کرمان تلگرافش بعین الدوله رسید که استدعا دارم جناب حاج میرزا محمد رضا را اذن دهید برود بزیارت مشهد و در تلگراف محرمانه و رمزش اطلاع داد که توقف حاج میرزا محمد رضا در کرمان صلاح نیست .

فرمانفرما در بهرام آباد رفسنجان چند روزی توقف نمود جنابان بحر العلوم و آقا یحیی را در خلوت خواسته گفت از طرف دولت حکم صادر شده است که حاج میرزا محمد رضا برود بمشهد والبته باید برود ولی برای آنکه مردم ندانند که ایشان را نفی بلد کرده اند من اصرار میکنم که بیاید کرمان و شما را از طرف خود میفرستم که ایشان را حرکت دهید بکرمان لیکن تکلیف اینست که او را بطرف مشهد حرکت دهید روز بعد درملاء عام خطاب بجنابان بحر العلوم و آقا یحیی نمود که از شما خواهش میکنم بروید جلال آباد و جناب آقا را بطرف شهر حرکت دهید آنها علی الظاهر قبول کردند و روانه جلال آباد شدند مطلب را بجناب حاج میرزا محمد رضا رسانیده ایشان را بطرف ارض اقدس حرکت دادند .

روز بیست و هفتم ماه صفر ۱۳۲۴ حاج میرزا محمد رضا روانه مشهد شده در بین راه مردم هرده و قریه نهایت احترام را از او بجای آورده قبل از ورود ایشان بمشهد خبر بطهران رسید علماء طهران سخت متغیر شده که عین الدوله مخالف دستخط شاه و عهدی که با ما کرده بود رفتار نمود

حقیر برآمده و باشما طرف شوند و اسباب فساد فراهم آید . احمدخان قبول نکرده و پیاده کرد از قرار مذکور مأمور بود هر کجا حاج شیخ محمد واعظ را گرفتار نماید در سربازخانه آن محل محبوس سازد یکدسته قزاق را خبر دهند و مشارالیه را بر حیوانی سوار نموده بالابان در برابرش بزنند مانند عماد الاسلام شریعتمدار حاج آقا رضای کرمانی در کرمان جناب حاج شیخ محمد را باموزیک و بالابان و زنجیر با کمال توهین بقریه مبارک آباد عین الدوله بشیران برای سیاست حاضر نمایند در حجره سوم شرقی سربازخانه داخل نمودند و سرباز پیرومربی را بر او گماشتند آن سرباز پیر مرد مریض خدمت آن مهمان عزیز نشست و گفت من عرضی دارم و آن این است در سوابق ایام که این فوج سرباز مأمور بخدمت اهل طهران میشدند فقیر میآمدیم و از ماهانه هفت هزار و ده شاهی بعد از انقضای مدت مالدار باوطن خود بر می گشتیم اما در ایام صدارت عین الدوله هر يك از ما مبلغی نقد و جنس وارد نموده صرف کردیم و بعد اسبابهای خود را فروخته بقناعت گذرانیدیم در این ایام بواسطه ندادن مواجب و جیره چند روز است که غذای ما سربازها شبانه روز منحصر بیک چارک سبب گندیده است تازه دوشب است که بهر سربازی دو قران بتوسط صاحب منصب میدهند با فشنک و امرهم نموده اند که

عین الدوله متمسک بتلکرافات فرمانفرما گردید که در یکی از تلکرافات بود که حاج میرزا محمد رضا نذر کرده بود برود بمشهد و در دیگری بود که آنچه من سعی کردم بیاید کرمان قبول نکرد پس از مقاولات بسیار که بین عین الدوله و علماء طهران رد و بدل شد صورت تلگرافی از طرف عین الدوله آوردند نزد آقای طباطبائی که خطاب بود بفرومانفرما باین مضمون: (چند نفر سوار بفرستید جناب حاج میرزا محمد رضا را ازین راه خراسان برگردانیده وبا احترام او را وارد کنید پس از چند روزی که دید و بازدید بآخر رسید او را مخیر کنید بین آمدن بطهران و رفتن بمشهد الخ).

آقای طباطبائی از خواندن صورت تلگراف متغیر شده که شخص محترمی مانند حاج میرزا محمد رضا از پشت دروازه مشهد برگردانند بکرمان پس از ده روز باز ایشان را نفی بلد کنند که چه شد عین الدوله بمعهد خود وفا نمود.

لذا صورت تلکراف را دور انداخته واقعه را بآقای بهبهانی و سایرین رسانیده همگی آقایان مجدداً از عین الدوله رنجیده و در مقام مخالفت او برآمده چنانکه در موقع خود خواهد آمد. توصیه و سفارش جناب حاج میرزا محمد رضا تلکرافاً و کتباً بعلماء مشهد مخایره و مکاتبه گردید عین الدوله هم برای تسکین حرارت آقایان بآصف الدوله حاکم خراسان توصیه مخایره نمود.

در ورود بمشهد مردم آنجا معنی دین داری و عالم دوستی را آشکار و تا طرق استقبال نمودند جنابش يك فرسخ به شهر مانده پیاده با پای برهنه مشی فرمود و تا ورود بحرم مطهر سه طاقه عبا از ایشان پاره شد هر نفری تیمناً و تبرکاً از پاره های آن بردند و داخل شهر ازدحام باندازه رسید که ضعف برایشان عارض شد خدام حضرتی دورش حلقه زدند تا وارد حرم شدند درهای حرم را بستند در خانه حاج عبدالغفار کرمانی برایش منزل معین کرده و چادر برپا نمودند عموم اهل مشهد دیدن کرده آصف الدوله پانصد تومان برایش هدیه فرستاد جنابش قبول نفرموده و آن مبلغ را مسترد داشت بالاخره پس از توقف دو ماه باصرار علماء و امنای دولت مراجعت بکرمان فرمود که تفصیل آن وسلوک

در شب اگر آخوند و سید را ملاقات نمائیم اگر اطاعت نکنند با گلوله او را بزنیم این چه مسلمانست این چه اسلام است ای مهمان ای آقا اگر تو نوکر سیدالشهداء هستی بگذار ترا حبس نمایند بلکه این ملت بیدار شوند و حق خود را مطالبه نمایند آنقدر عین الدوله حقوق خلق را نخورد بعد از آن سرباز اشکش سرازیر شد و پیش آمد پیشانی مهمان عزیز را بوسید و عرض کرد مگر ارباب شما زین العابدین تقصیر داشت او را زنجیر و اسیر و حقیر کردند غم و غصه غورخدا ترا حفظ میکند از بیرون سربازخانه صداهای زن و مرد بلند شد در مدت ده دقیقه تمام بازارها بسته خلق حرکت بطرف آن سربازخانه نمودند.

و از طرف دیگر بحضور مبارك حجة الاسلام بهبهانی اعلی الله مقامه عرض واقعه نمودند خود وجود مبارك ایشان عازم برآمدن سربازخانه گردید تا اسیر دستگیر محبوس مایوس را از قید اسارت برهاند حاضرین آن محضر مصلحت آمدن بسربازخانه آن سرور را ندانسته ولی ثمره فوآد و ملاذ عباد شریعتمدار السیدالمجتب آقا میرسید احمد نجل زکی خود را با جماعتی از طلاب برای استعجاب آن مبلغ احکام حضرت ختمی مآب مأمور داشتند از این مصیبت اسارت و محنت مظلومیت نفوس

فرمانفرما با آنجناب در موقع خواهد آمد .

این بود مجملی از وقایع کرمان لکن ما رشته تاریخ خود را وصل می کنیم بجائی که جناب حاج میرزا محمد رضا در جلال آباد رفسنجان تشریف داشته و ایشان را در آنجا میگذاریم در حالتی که مشغول عبادت ربّ عباد و پذیرائی عباد میباشد و خود میآئیم در طهران که ملاحظه کنیم و ببینیم پس از رسیدن این خبر موحش بطهران علماء اعلام طهران چه اقدامی نمودند و چه گفتند و شنیدند .

بلی در این واقعه موحشه احدی از اهالی کرمان يك تلگراف مخاپره ننمود و باحدی از آقایان طهران اطلاعی ندادند فقط مجد الاسلام کرمانی در مجلس مشیر السلطنه که در آن ایام وزیر داخله بود باستراق سمع شنید که یکی از علمای کرمان را بفلكه بسته چوب زده اند دیگر از کم و کیف و سبب اطلاعی حاصل ننمود تا اینکه در اواسط ماه مبارك پست کرمان وارد گردید مکاتیب متعدده از طرف علماء اعلام عموماً و حاج شیخعلی مجتهد عموی حاج میرزا محمد رضا خصوصاً و تجار و موثقین رسید واقعه مشثومه را مفصلاً نوشته لذا بنده نگارنده و مجد الاسلام به ملاحظه هوطنی و همشهرئی و جنسیت اخفاء این واقعه فجیعہ را مناسب ندیده پس از مذاکره در انجمن و تهیه استعداد شب ۱۷ ماه مبارك ۱۳۲۳ خدمت آقای طباطبائی رسیده مکاتیب کرمان را اظهار داشته واقعه را آبوتایی داده جنابش از استماع این خبر متغیر شده فرمود :

شاهزاده ظفر السلطنه با من دوست است و هم قسم در وقت عزیمت بکرمان با من معاهده نمود و قسم بقرآن و اسامی خدا ذکر نمود که با علماء و فقراء کرمان بخوبی رفتار نماید و در خصوص حاج میرزا محمد رضا مؤکداً سفارش نمودم که بطور احترام و حسن سلوک رفتار نماید .

حالا که با من برخلاف معاهده رفتار نمود و احترام علماء را منظور ننمود من از دوستی او اغماض مینمایم و او را ملعون ازل و ابد میدانم و هر گونه اقدامی که لازم باشد خواهم نمود تا اول او را عزل نمایند اگرچه از اولاد عباس همین سلوک را متوقع باید بود سایرین هم مثل او خواهند بود

حمیه در حوالی سربازخانه جمعیت کرده و باز بمکالمه و مباحثه و فریاد اشتغال داشته چون آن محبوس احساس اقدام و ازدحام انام نمود بتوسط پیر مرد سرباز باحد خان نام نادان پیغام داد اجازه بدهید از حجره مهجوریت مهاجرت نمایم و در ایوان این سربازخانه قیام نمایم به بیان و زبانی که میدانم خلق را نصیحت کرده آرام نمایم و استدعای مراجعت ملت با غیرت را با تشکرات بی اندازه مشثلت کنم یقین دارم که افراد اجتماعیه استماع بیانات عاجزانه این بیچاره را مینماید پذیرائی کرده متفرق میشوند آن وقت تا این سرباز موجود حقیرا احاطه نموده قبل از آنکه قزاق برسد و جمعیت فوق العاده شود خدا نکرده اسباب زحمت فراهم آید هر کجا مأموریت دارید برابرسانید احمدخان نادان نپذیرفت بلکه در عوض این عجز و نیازیک مأمور سرباز بجهت حجره زیاد کرد چون لسان ملت اتمام حجت نمود و مبیانت آن جماعت را دید بسرباز پیرمرد فرمود قرآن دارید گفت ندارم پس حاضر شد بجوامع قلبیه از برای توجه بمبادهی عالیه روبقبله بطریق اجتنبی و جلسۀ عرفا و متذکر شد بذکر حسبنالله و نعم الوکیل نعم المولی و نعم النصیر که از ابتدای ذکر تا انتهای آن ده دقیقه نکشید که حجة الاسلام زاده آقا میرسید احمد رسید و طلاب مدرسه و غیرتمندان کسبه و غیرهم حتی زنها یکمرتبه هجوم آوردند و

لیکن امیدوارم که جبران این عمل را بعمل آورند لیکن برای استحکام امر و اینکه مخالف ازموالف شناخته شود شما همین امشب آقای بهبهانی و حاج شیخ فضل الله و سایرین را نیز ملاقات نمایید و بگوئید اگر این واقعه را جبران ننمایم دیگر از برای این لباس احترام و وقعی نخواهند گذارد پس از مشاوری بنده نگارنده و مجدداً سلام کرمانی بطرف خانه حاج شیخ فضل الله روانه شدیم و بعضی از اجزاء انجمن را برای ملاقات آقای بهبهانی و آقای صدرالعلماء روانه نمودیم در ساعت پنج از شب گذشته وارد خانه حاج شیخ فضل الله شده جمعی از طلاب و اعضاء انجمن هم در آنجا بودند.

حاج شیخ فضل الله اگرچه از علماء بزرگ طهران بود ولی وضع او وضع اعیانیت بود چه در کتابخانه می نشست و چه در صدارت یارک و چه در مجلس درس همه وقت و همه جا لازماً تعیش او موجود بود مثلاً مجلس درس او هیچ وقت خالی از قهوه و چائی نبود و نان و روغن و شیرینی هم بود قبل از درس و بعد از درس یک نفر روضه خوان میرفت بالای منبر ذکر مصیبتی مینمود آنوقت شروع بدرس میکرد. در این شب که ما دو نفر در آنجا که کتابخانه اش بود وارد شده چائی و قهوه و شربت و اقسام شیرینی و میوه جات در آنجا موجود بود، از بعض کلمات حاج شیخ فضل الله معلوم میشود که مسلک مشارالیه بامسلک سایر علماء مخالف بود.

از آنجمله یکی از ثقات نقل کرد که وارد شدم بر حاج شیخ فضل الله در حالتی که سفره نهار او گسترده بود و باندازه خوراک پنجاه نفر در سفره او حاضر بودند اقسام غذاهای لطیفه و مریات مشتهیه و لحوم طیرمهایستهون نیز حاضر بود سفره او را از سفره صدراعظم ایران بهتر دیدم در آنوقت که مشغول صرف غذا بود گفت ما اهل ایران مادامی که بیرونی و اندرونی داریم باید در ضیق معیشت زندگانی کنیم چه وقتی که در بیرونی یک سفره انداخته شود و در اندرونی هم یک سفره البته در خارج فرق کلی پیدا میشود اما هرگاه هر دو سفره در یکجا انداخته شود هم خرج کمتر خواهد بود و هم سفره رنگین تر.

سربازها هر چه باچوب و چماق و قداره و قنداق تفنگ خلق را میزدند اسباب تفاق و اتفاق آنانرا بیشتر فراهم می آوردند جامی گوید.

و کن و اتقا بالذی لا یخب	اذا استعصب الامر لا تضطرب
کما قال من لا یقول کذب	فیخج الامور منوط به
و یرزقه من حیث لا یحتسب	و من یتق الله یجعل له

به حله واحده و یورش سختی وارد حجره سرباز خانه شدند و آنمظلوم مهموم را از مجلس مستبدان نجات داده و بردوش حمیت و غیرت و همت ملیت سوار کرده مراجعت نمودند.

احمدخان چون دید ماخوذ و محبوس او را بقهر و غلبه بردند امر کرد که حاج شیخ محمد واعظ را با گلوله بزنند احدی از سرباز اقدام نکرد بشلیک مگر چند نفر شلیک کردند باوجود آنکه بیست قدم بیشتر فاصله نشده بود علاوه چون هیکل وقامت بر شانه مردان غیرتمند بود مرتفع مینمود از برکت ذکر حسبن الله حضرت آله از هدف شدن تیر گلوله جانگاہ او را محافظت فرمود مگر آنکه ادیب الذاکرین کرمانی که فعلاً به ادیب المجاهدین ملقب گردید ران او محل تیر حوادث استبداد گردید.

و نیز نگارنده روزی که مشارالیه درخانه آقای طباطبائی آمده بود در مجلس درضمن مذاکره گفت ملای سیصد سال قبل بکار امروز مردم نمیخورد شیخ در جواب گفت خیلی دور رفتی بلکه ملای سی سال قبل بدرد امروز نمیخورد ملای امروز باید عالم بمقتضیات وقت باشد باید مناسبات دول را نیز عالم باشد الخ.

از مذاکرات در این مجلس حالش معلوم خواننده خواهد شد چه پس از ورود ما و بجا آمدن پذیرائی و مرسومات متداوله سخن از واقعه کرمان بیان آمد آن حرارت غریزی و آن آتش غیرتی که در قلب ما مشتعل بود بسختان مشارالیه تسکین یافت از جمله سخنانش اینکه حاکم هر محلی باید در نظم آن محل ساعی باشد هر کس محل نظم باشد باید او را سیاست و تنبیه نمایند خواه ملا باشد خواه سید حاج میرزا محمد رضا باعث فتنه و شرارت بود او را تنبیه نمودند شما هم اگر اقدامی بر ضد دولت کنید تبعید و منفی خواهید کردید.

محمد الاسلام گفت جناب آقا این حاج میرزا محمد رضا از معتبرین علما و پسر مرحوم حاج ابوجعفر نوه مرحوم حاج آقا احمد از شاگردان جناب آخوند ملا کاظم خراسانی است در زهد و ورع و عمل در کرمان شخص اول است ریاست او در کرمان بیش از ریاست جنابعالی است در طهران امروز که ظفر السلطنه او را چوبزد فردا عین الدوله شما را طاب خواهد انداخت. اگر امروز جلو گیری نکنید فردا بصدمه خواهید افتاد.

بنده نگارنده گفت ما نه از راه التجا و اضطرار باینجا آمده ایم چه مقاصد خود را بطور سهل میتوان انجام داد ما بر حسب فرمایش آقای طباطبائی خدمت رسیده برای اطلاع جناب عالی از این واقعه موحشه و اینکه بدانیم آیا شما با خیالات آقایان همراهی دارید یا نه اگر شروع بکار نمودیم شما تا چه اندازه حاضرید.

حاج شیخ گفت من تا يك اندازه همراهی دارم عین الدوله را ملاقات مینمایم يك خلعت برای

بالجمله از خوف رسیدن مدد و قزاق ورود بمدرسه مرحوم حاج ابوالحسن دادند حقیقه احتیاطاً متحصن شدند و انتظار دستور حرکت بوجه احسن میکشیدند از قضایای اتفاقیه کمال مجید و فاضل رشید و عالم وحید و بارع سدید مرحوم سید عبدالحمید شهید سعید رفسی با زبان روزه از حوزه درس ملاذ الاسلام غوث المسلمین العالم الزکی والمجتهد النقی آقامیرزا محمد تقی گرگانی مد ظله مراجعت کرده و کتابهای درس در زیر بغل داشته آن هنگامه و شلیک سرباز را دیده خطاب باحمد خان کرد بطور تغیر (مگر تو مسلمان نیستی چرا امر بشلیک دادی مگر اینها مسلمان نبودند اگر دولت از تو مؤاخذه میکرد میگفتی که ملت هجوم آورده و حبسی را بردند) در خلال این خطابه از قرار مسموع احمد خان کلوله تفنگ را میزند بر سینه این سید سعید و او را شهید مینماید.

زمانیکه سلسله جلیله علمیه و غیرهم متروس و مشحون کرده اند مدرسه را اول ادیب المجاهدین وارد شد در حالتی که خون از ساقی او جریان داشت او را دریاوان قبلی طرف غرب خواندند در این اثنا نقش آقا سیدالحمید رحمه الله را نیز وارد کردند و دریاوان شرقی خواندند جناب خلاق المعانی بر بالین آن سید جتید نشسته و سؤال کردند (آقا چه میخواهی) از آخر حنجره ناله کشید چنین مفهوم شد که

حاج میرزا محمد رضا صادر می کنم .

مجدد الاسلام گفت جناب آقا صدور خلعت کاریست سهل من وناظم الاسلام درسال فرامین و خلاع متعدده از دولت برای هر کس صادر میکنیم در این واقعه آقای طباطبائی عزل ظفر السلطنه را بما وعده داده اند حالاشما بر ما منت میگذارید و قول می دهید که باین اندازه حاضریم که خلعتی صادر کنم دراین بین شیخ رو کرد بمجدد الاسلام و گفت : گفتیم که مفسد و شریر را باید سیاست و تنبیه نمایند ما اهالی ایران شاه لازم داریم ، عین الدوله لازم داریم ، چوب و فلکه و میرغضب لازم داریم ملا غیرملا سید و غیر سید باید در اطاعت حاکم و شاه باشند برای يك نفر آخوند که چوب خورده است نمیتوان مملکتی را بهم انداخت این اقدام تو مثل آن مهملاتی است که در روزنامه مینویسی مشروطه و جمهوریرا در روزنامه اسم بردن و منشاء فساد شدن مشروع نیست دراین اثنا بطرف نگارنده رو آورد و گفت : ناظم الاسلام ترا بحقیقت اسلام قسم میدهم آیا این مدارس جدیدم خلاف شرع نیست و آیا ورود باین مدارس مصادف با اضمحلال دین اسلام نیست آیا درس زبان خارجه و تحصیل شیمی و فیزیک عقاید شاگردانرا سخیف و ضعیف نمی کند مدارس را افتتاح کردید آنچه توانستید درجارید از ترویج مدارس نوشتید حالا شروع به مشروطه و جمهوری کردید نمیدانید در دولت مشروطه اگر من بخواهم روزنه و سوراخ این اطاق را متعدد نمایم باید مالیات بدهم و اگر يك سوراخ را دو سوراخ کنم باید مالیات بدهم و کذا و کذا .

مجدد الاسلام گفت آقای من دولت مشروطه یعنی دولت مشروعه یعنی باید بمواظین شرعیه شاه و کذا در تحت قانون اسلام بالسویه باشند طایفه نصاری که مشروطه میگویند مقصودشان عمل برطبق قوانین موضوعه خودشان است که عقلاء مملکت وضع کرده اند و چون آنها قانون خدائی ندارند و حضرت عیسی (ع) در احکام تکلیفیه قانونی از جانب خدا نیاورده لذا عقلاء مملکت قوانین تکلیفی وضع نمودند و برطبق آن عمل مینمایند . لکن مسلمانان که مشروطه میگویند مقصودشان عمل برطبق احکام

آب میخواهد چون آب آوردند تأسی بجد خود کرده با لب تشنه از دardنيا رحلت نمود رحمة الله علیه . حضرت والد خون آن سید را بر صورت و محاسن مالیده یکمرتبه صداها و ناله ها بگریه و ندبه بلندشد . این اول قبیل در طریق مشروطه بود .

دراین احوال شاهزاده مدیر توپخانه با دسته از قزاق رسید برای نصرت سر بازها چون در مدرسه آن سید شهید را مطروح و ادیب سعید را مجروح دید و ازدحام خلق را مشاهده کرد و در کوی و برزن استعداد مرد و زنرا ملاحظه نمود فطرت اسلامیتش اورا منصرف از خیالات فاسده نموده از جناب و لد دستور العمل خواست فرمود (اگر بخواهید دیگر فعلا اتلاف نفوس و هتک ناموس نشود باید امر نماید آنچه سر باز و قزاق دراین حدود است بروند و منازل و محله را تخلیه نمایند تا ما مشغول تجهیز نعش این سید شهید شده اورا بمسجد جامع برسانیم) پذیرفته و تخلیه نمود سر باز و قزاق رفتند .

در این موقع حضرت مستطاب غیاث الاسلام و غوث المسلمین شریعتمدار آقا سید محمد جعفر صدر العلماء مدظله العالی با جماعت کثیره از علماء و غیرهم وارد شدند و در خفی بعضی خدمت و الدماجد معروض داشتند (که بهتر آنست نعش سید را برداشته روانه خانه عین الدوله شویم ضمناً خانه او را خراب کرده مال

شرعست و چون پیغمبر (ص) ماتکالیف مارا از معاشی و معادی معین فرمود و قرآن را از جانب خدا برای ما نازل کرد ما هم ملتزم هستیم باجاء و عمل بر طبق آن و انگهی مشروطه مقابل مستبد است معنی حقیقی آنرا ماجائی اظهار نکردیم و اصلاً در روزنامه چیزی از آن را درج نمودیم و بمقاد (وامرهم شوری بینهم) جنابعالی هم باید در امور خودتان بمشاورت عمل نمائید و الا شما را مستبد خواهند گفت . نگارنده گفت مشروطه و یا جمهوری مقصود از هر دو یکی است چه جمهوری از افراد مشروطه است و مراد از مشروطه سلطنت عمومی و سلطنت ملی است . امروز هیچ يك از احکام اسلام جاری نمیشود . بنای اسلام بر مساوات است و حال آنکه می بینیم دزد اگر از فقراء باشد او را می کشند و دهنه توپ می بندند و اگر از اغنیاء باشد از او پولی میگیرند و او را مرخص میکنند و اگر آفازاده باشد با او همراهی میکنند .

مشروطه میگوید (ظفر السلطنه حق ندارد حکم شلیک و کشتن جمعی زنان و اطفال را بدهد) اگر ما مشروطه بگوئیم مقصودمان اینست لاغیر .

در این اثنا شیخ ابراهیم معروف بعینکی ملقب بلسان العلماء که حاضر در آن مجلس بود بصدا درآمد و گفت (جناب آقا . . مجد الاسلام و ناظم الاسلام امشب آمده اند در اینجا که از جنابعالی استعلام نمایند آیا در واقعه حاج میرزا محمد رضا همراهی دارید یا نه ؟ آیا برای مظلومین کرمان اقدامی میفرمائید یا نه ؟) دیگر از مشروطه و مشروعه حرفی نبود منکر شاه و عین الدوله نشدند منکر نظم و امنیت نمیشدند .

شیخ گفت خیر مقصود مزاح و شوخی بود خواستم حرارت این دونفر را قدری تسکین دهم و با آنها صحبتی داشته باشم .

مجد الاسلام گفت من قول میدهم هر وقت که دولت ایران مشروطه شود احدی مانع سوراخ شما نشود هر قدر میل دارید سوراخ را متعدد کنید یکشاهی مالیات هم ندهید حاضرین

او را بفارت و یغما دهیم) در جواب فرمود (این رأی صواب نیست زیرا چون جمعیت وارد خیابان شوند بتوسط تلفون اطلاع میدهند بدولت لهذا امر بشلیک قزاق و سرباز می نمایند لا اقل پنجاه نفر بقتل میرسد) از اینجهت اقدام نکرده نش مرحوم سید را بر تخته نهاده علماء اعلام و طلاب عظام از عقب نقش حرکت کرده و جماعتی کفن بگردن انداخته و جزوات قرآن بدست گرفته بوضع استغاثه و تظلم وارد مسجد جامع شدند .

حجة الاسلام والمسلمین آقای بهبهانی و آقای طباطبائی و سایر حجج اسلامیه و تمام طلاب دینی و اغلب تجار و کسبه در مسجد حاضر گردیدند و نش مرحوم سید را در مسجد امانت گذاردند . مناسب است که در این مقام بدرج چند بند از بیست و پنج بند فصیح الزمان سید رضوان شیرازی

پرداخته پس از آن رشته تاریخ را وصل نمائیم .

این درجهای گوهر منظوم شاهوار
افتاد اتفاق که نادیده روزگار
بد نام دین و دولت و بدخواه شهریار

باید که درج کرد بتاریخ روزگار
زیرا که این قضیه بدوران ما چنین
عبدالمجید مفسد فی الارض فتنه جوی

بخنده در افتادند .

نگارنده گفت چه قدر فرق است بین این مجلس و مجلسی که دو ساعت قبل داشتیم یعنی منزل آقای طباطبائی چه آنجا گریه و زاری بود از واقعه کرمان اما اینجا خنده و خوشحالی آنجا محزون بودیم بر شهدای کرمان اینجا خورسند و مسروریم از مزاح آنجا تغیر و تغیر داشتیم اینجا شربت و شیرینی . آقا بان من ما باید لباس سیاه بپوشیم و خون گریه کنیم که در کرمان سه نفر مجتهد مسلم را چوب زدند و سیاست اشرار و قطاع الطریق را دوباره آنان جاری کردند و جمعی از برادران و خواهران مارا بتیروتفنگ مارتین از پا انداختند ما باید عزادار باشیم که یکنفر مثل ظفر السلطنه که پست‌ترین شاهزادگان و از عقل و علم عاریست مسلط باید باشد بر دو کرور جمعیت کرمان و بلوچستان که هر چه دلش بخواهد بجا آورد فعال لمایرید تا کنون هر چه بود باز علماء قوم محترم بودند و رفع ظلم میکردند حالا که خودشان این گونه مظلوم واقع شوند دیگر بسایرین چه خواهد گذشت ، دیگر آنکه فردا شب شب‌نوزدهم رمضان وليلة العزای اسلامی است این خنده و مزاح این مجلس و راح این شربت و شیرینی چیست حاج شیخ خواست جوابی دهد که در این اثناء آقا سید علی آقا یزدی که از علماء تبریز و یزدی الاصل میباشد وارد شد پس از جلوس و بعمل آمدن تعارفات رسمی بقیه مذاکرات در میان آمده جنابش از این واقعه متأثر شده فرمود تا کنون در اسلام چنین اتفاقی نیفتاده و شاید یکی از آدمهای این آقا را چوب زده باشند و شاید بی احترامی بنوکر آقا شده است حاج شیخ گفت خیر بمن هم نوشته اند این پاکت حاج شیخعلی است که بمن نوشته است جناب آقا سید علی آقا متقبل شد که قضیه را بشاه عرض کنند حاج شیخ فضل الله هم متقبل شد تا یک اندازه همراهی کند همان شبانه مراجعت نموده وقایع را خدمت آقای طباطبائی عرض نموده فردای آنشب در مساجد طهران عنوان منبری واقعه کرمان بود آقای طباطبائی خودش منبر رفته شرحی از ظلم دیوانیان عموماً و از عین الدوله خصوصاً بیان فرمود صدای گریه و ندبه مستمعین بلند شد .

اول نهاد تیشه بر آن ریشه کز نخست	اورا نبی نشاند و علی گشت آبیار
یعنی درخت علم و عمل آنکه باشدش	تا حشر لطف قائم بالذات برک و بار
قدرت نمائیش همه این شد که بین روز	از روز اهل علم و عمل آورد دمار
مفتوح کرد باب اهانت بغدر و مکر	اول بروی شخص شخیص بزرگوار
شیخ شیوخ عصر محمد فریید دهر	آن واعظ نکو سخن کامل العیار
میخواست مازد و شکند سد اهل علم	میخواست تا بدوبکند رخنه در هزار
باری علی الرؤس نمودند از دو سو	اورا اسیر همچو اسیران زنگبار
اما همین طریق که بود از برای حفظ	فوجیش دریمین و گروهیش در یسار

طلاب جمله در طلبش و الحمداه

گفتند و ساختند خلاصش ز اشقیا

بی حربه چونکه جیش خداوند ذوالمنن	بر حریان شدند دلیرانه صف شکن
سلطان فوج یاور عبدالمجید داد	فرمان قتل جلگی از خبث خویشان

در مسجد سید عزیز الله جناب صدرا العلماء هم شرحی از واقعه کرمان بیان فرمود .
 در مسجد سیهسالار قدیم هم در حضور آقای بهبهانی با اشاره خود آن حضرت عنوان منبر همین واقعه بود .
 در شب بیست و پنجم همین ماه آقای بهبهانی آمد منزل آقای طباطبائی مذاکره مطالب سری و محرمانه بود آقای بهبهانی فرمود با این حرکات شیعۀ ظفر السلطنه که بتحریر و امر عین الدوله اتفاق افتاده است دیگر سکوت ما مشروع نیست و اگر ساکت باشیم دیگر این نوع را احترامی باقی نمی ماند . در باره ملاها که اینگونه سلوک کنند نسبت بسایر اصناف چه می کنند .
 باری ، در آن شب عهد اتحاد و اتفاق و دوستی بین دو رئیس روحانی محکم و مستحکم گردید مهمانی دوره آقا میرزا مصطفی بشکل پلیتیک جلوه می کرد عین الدوله هم به بی اعتنائی میگذرانید .

عمارت بانك یا مدرسه چال

مدرسه مغرب و قبرستان کهنه در قرب مدرسه خازن الملك و متصل به امامزاده سید ولی بود که نگارنده کراراً مدرسه را دیده در این اواخر اشخاصی که ذغال مو می فروختند محل و مکان خود را در آن مدرسه قرارداد از برای این مدرسه موقوفاتی هم بود که دست تصرف و غصب بلکه مالکیت رویش گذارده شد بمرور زمان مردم اطراف قبرستان را تصرف نموده خانه ساختند بعضی علماء طهران هم بملاحظه تبدیل باحسن و یا بلعاطی دیگر مضایقه از فروش آن زمین نداشتند باین جهت اشخاصی که اطراف مدرسه را خانه ساخته بودند هریک يك قبالة بهر یکی از علماء دردست داشتند . بعضی از دلالتا محرك رئیس بانك استراضی گردیده که هرگاه زمین قبرستان و مدرسه مغرب را خریده عمارتی ساخته و پرداخته کنند و بانك استراضی را در وسط شهر قرار دهد اولی و انسب خواهد بود .

شلیک با تفنگ نمودند حربیان	مجرور ساختند يك حمله چند تن
در آن میانه سید و سالار سروران	عبد الحمید فخر زمان مفخر زمن
غافل زره رسید و ز هنگامه پیغبر	انگشت حیرتش بشد آنگاه دردهن
چشمش بسوی معر که افتاد محوومات	از کارهای چرخ زغوغای مرد و زن
ناگاه بی ملاحظه سلطان فوج دون	تیری زد آتشین بتن شمع انجمن
مابین سینه و گلویش تیر جا گرفت	وزیشت او بدر شد و جانش شد از بدن
هم بیگانه بود هم از خلق منزوی	هم بدغریب و بیگس و هم دور از وطن
تیرش بسینه خورد بمظلومی حسین	قلبش بگشت پاره بمجروحی حسن
تاجان برفت از تن جان جهان برون	زد صیحه جبرئیل که ای حی ذوالمنن
از نوحسین کشته ز جور یزید شد	عبد الحمید کشته عبد المجید شد

خلاصه در مدت یک هفته محاصره بودند و انواع اخافه و اذیت و آزار از جانب عین الدوله به متحصنین خانه خدا رسانیدند روز نوزدهم بعنوان استغاثه دسته از سینه زن که اغلب اهل علم بودند خواستند

رئیس بانك گفت زمین قبرستان و مدرسه را چگونه بخرم و بچه طریق آن را تصرف نمایم .
دلالتها گفتند که یکی از علماء را راضی نموده زمین قبرستان و مدرسه را از او میخریم چه علماء طهران
بیع زمین وقف را بعنوان تبدیل باحسن جایز می دانند .

رئیس بانك بتوسط حاج مستشارالتجار خانه های اطراف را بقیمت گزافی از متصرفین آنها
خریداری نمود نوبت بمدرسه که رسید خدمت آقای طباطبائی آمدند مقصود را عنوان نمودند جواب
را مخالف میل خود شنیدند حتی آنکه متقبل شدند دو هزار تومان تفاوت قیمت را بدهند که درمکانی
دیگر مدرسه بنا کنند جنابش فرمود بیع زمین وقف وانگهی مدرسه که مشتمل برمسجد است جایز
نیست و احدی از علماء اینگونه بیع را جایز نمیدانند .

حضرات ازطرف آقای طباطبائی مأیوس شده از سایر آقایان هم طرفی برنمیستند لذا بطرف
حاج شیخ فضل الله رفته و بزودی مقضی المرام برگشتند حاج شیخ نوشته بآنها داد قریب باین مضمون :
« وقفیت این مدرسه و این قبرستان معلوم و مسلم نیست بر فرض وقفیت بملاحظه تبدیل باحسن
من در هفتصد و پنجاه تومان فروختم که انشاء الله تعالی در جای دیگر مدرسه بهتر بنا کنم الخ » .
زمین قبرستان و مدرسه فروخته شد اجزاء آقا هم بیولی رسیدند تبدیل باحسن بلکه باخس هم
تاکنون نشد .

مجتلاً رئیس بانك برحسب این نوشته مدرسه را خراب نموده عمارتی بس عالی درجایش نقشه
و طراحی نمود .

آقای طباطبائی پیغام داد بر رئیس بانك که این زمین قبرستان و مدرسه را خراب کردن بهیچ
قانونی مشروع نیست نخواهم گذاشت که این زمین در تصرف شما بماند و عمارت بنا کردن در این
مکان تضییع پول خودتان است . رئیس جواب داد که من از مستشارالتجار خریدم و او هم نوشتجات
معتبر در دست دارد .

ببازار روند بین مسجد جامع و چهارسوق بزرگ امر بشلیك دادند المنزه من کل شین .
مرحوم آقا سید حسین و دونفر دیگر بر حمت ایزدی بواسطه گنوله استبدادی واصل گردیدند .
و مسوم شد چند کشته دیگر را سر بازاها درمسجد پهلوی چهار سوق بردند برای اینکه اهل
مسجد ندانند چون شب رسید در گاری ریخته بقبرستان سر قبر آقا دفن نکردند و چند نفر دیگر از طفل
و غیره بواسطه مجروح شدن بعد از چند روز دیگر از دار دنیا رفتند .

و در اواخر ایام محاصره که از شب دوشنبه ۲۲ باشد غدغن بلیغ نمودند که کسیرا نگذارند بر
آقایان وارد شود و در این شب آب و نان را بر مظلومان بستند بلکه خیال توپ بستن بمسجد و اسارت
اهل تحصن را داشتند و عین الدوله بطوری سد ابواب سلطنت نموده که احدی جرئت اظهار حقیقت
این وقایع را نداشته و خاطر مبارك شاهانه مسبوق نبوده بعضی از اوقات معروض میداشتند بطریق
اجمال که جمعی از اشرار درمسجد جامع شرارت مینمایند .

در این ایام محاصره این پدر مهربان بجهت مقهوران و متحصنان چه بیانات و مقالات نافعه در
منبر مسجد جامع اعلان داشتند و بعد از اجازه گرفتن بمسافرت عتبات در منازل طریق قم و ایام تشریف بعثه

آقای طباطبائی کتباً بمشیرالدوله وزیر امور خارجه اطلاع داد و نیز بمشیرالسلطنه وزیر داخله نوشت با پیغامات مؤکده مخوفه که اولاً تصرف در زمین وقف و مسجد جایز نیست و ثانیاً تصرف خارجه در مدرسه و مسجد و قبرستان مسلمانان اهانتی است بعموم مسلمین بلکه باسلام ثالثاً بنای این عمارت در نزدیکی مدرسه خازن الملك و امامزاده سیدولی مستلزم خطرهای بزرگست چه بعد از این در این عمارت رعیت خارجه منزل میکنند و بواسطه اعمال نامشروع و صدای سازهای آنان طلاب مدرسه خازن الملك و خدام امامزاده بصدا درمیآیند و آن مستلزم نزاع و فتنه خواهد بود .

رابعاً آنکه بنای این عمارت در این محل خلاف پلیتیک دولتی است چه این بنا مشرف برابنه و عمارات دولتی و نزدیک به ارك است و فیه مالیخنی علی احد .

جوابی که از طرف وزارت خارجه و داخله داده شد هر دو قریب بیک مضمون بودند و خلاصه مضمون هر دو اینست :

(ملکی رعیت خارجه خریده است بتصدیق يك نفر از علمای بلد وزارت امور خارجه هم امضاء نموده است دیگر دولت حق ندارد و کسی نمیتواند ممانعت کند .)

سواد قباله حاج شیخ فضل الله را هم فرستادند نزد آقای طباطبائی ایشان هم بتوسط نگارنده پیغام دادند که اولاً این زمین و مدرسه وقف است نه ملك ثانی آنکه ما کراً را باجزاء بانک گفتیم این معامله باطل و موافق هیچ قانونی نیست . باری آقای طباطبائی از اصلاح مایوس شده لیکن در بالای منبر کراً را این مسئله مطرح و عنوان بود و بر گیس بانک هم پیغامات مؤکده دادند که از و خامت این امر بترس تا اینکه يك شب متولی باشی امامزاده سید ولی خدمت آقای طباطبائی عرض کرد که امروز در قبرستان در حالتی که مشغول بنائی بودند بدن يك نفر زن از زیر خاک بیرون آمد که تازه بود و معلوم گردید سال گذشته او را دفن کرده بودند و بدن این مرده را بحالت ذلت و خواری انداختند در

سامیه علیاً حضرت فاطمه بنت موسی بن جعفر (ع) در صبح و عصر در صحن مطهر ثمرات مشروطیت و فوائد معدلت و مضار استبداد و ظلم را وجدانی رعیت نمودند و از برکت بقعه رفیعۀ فاطمیه مقضی المرام حجج اسلامیه مراجعت نمودند و بعد از ورود بطهران الی زماننا هذا آنی از خدمت بمشروطیت و زمانی از ارادت بشریت تکامل نورزیده و در زمان استبداد صغیر در محافل معظمه و مساجد جامعه ثلاثه از شیوه مرضیه خویش که بیان حقیقت مشروطه بوده دست برداشته چنانچه بعضی از و کلام مجلس مقدس حاضر بوده و هستند و تعجب از تقریرات او مینمودند . خود حضرت مستطاب هالی که نگارنده بیغرض (تاریخ بیداری ایرانیان) میباشد عدالت خواهان ایمانی و مشروطه طلبان وطنی ایرانی از زمان طلوع آفتاب عدالت و مشروطیت از افق مظلومیت در زمان حال و مستقبل باید قدر این وجود محترم را غنیمت شمارند و این نعمت منیعۀ مشروطه را از آثار او دانند اگر چه در اینصورت تخلف با خلاق ینغمبر و صعود با عواد منبر تحریرات بسیار که نافع نوع بشر است فرموده اند اما سه تألیف مرتب فعلاً موجود است : اول کتاب عوائد الغلابیه فی اوامر الالهیه در فرائض و واجبات رسالت پناهی است . دوم کتاب فوائد الضایه فی نواهی السعایه در نواهی منکرات است و عدد ابیات این دو کتاب تخمیناً هشتاد هزار بیت میشود و بمقتضای وقت کتابی تألیف نموده مسمی به اساس السیاسیه

چاهی که برای پنهان کردن استخوانهای اموات حفر کرده بودند . خدام امامزاده و طلاب مدرسه خازن الملك از این واقعه مطلع گردیده عملها و بناها را زده و از آنجا دور کردند فرداهم محتمل است نزاعی برپا شود .

آقای طباطبائی فرمودند شما ساکت باشید و اقدامی نکنید تا خودمان بخوبی علاج این واقعه را بنمائیم و نگذاریم فتنه احداث شود .

روز بعد از آن از طرف حکومت طهران و نظمیة چند نفر فراش و پلیس مأمور شدند که در آنجا حاضر باشند و نگذارند کسی ممانعت کند .

از طرف آقامیرزا مصطفی آشتیانی بیغام برئیس بانک برده شد که علاج اینکار بفراش و حکومت نمیشود و قوه قهریه هرگز در این امر اثر نخواهد کرد .

در شب شنبه آخر ماه در منزل جناب آقامیرزا مصطفی آشتیانی پیمان و عهد آقایان مجدد و مؤکد گردید . روز شنبه آخر ماه مبارک جناب حاج شیخ محمد واعظ اصفهانی که از معتبرین اهل منبر و بزرگترین واعظین و ناطقین بود کیفیت خلاف شرع بودن عمارت کردن در گورستان مسلمین و نبش قبور مؤمنین و نقل ابدان و خورد کردن استخوان و تصرف در اراضی موقوفه و تأسیس اساس بانک استقراضی روسی در این محوطه و ترویج خارجه و تشدید کسب ربا و تضعیف داخله و اعانت بانم و نصرت کفر باین رسم و بیان نمود و فرمود آقایان علماء چندین دفعه بر حال دولت رسانیده و بیان نموده اند امیدواریم برای اتمام حجت يك عریضه حضور شخص اعلیحضرت مظفرالدینشاه معروض دارند بلکه اثر نماید و مانع شوند اگرچه میدانم عرایض علما را بشاه نمیرسانند فعلا کاریکه از ما ساخته است این است که زحمت دو قدم راه را بر خود گذارده زیارتی از اموات و اجداد خود بکنید بلکه يك وداع آخرین از قبور و استخوانهای آنان بنمائید و فاتحه بر آنها بخوانید و روح آنها را شاد کنید که همین امروز و فردا این قبور لگد کوب روسیان خواهد گردید .

فی تأسیس الریاسة که دو اوزده هزار بیت آن موجود است و ظاهر آختم به سی هزار بیت برسد از برای خواص و عوام در مشروطیت و سیاست بهتر از این مجموعه مدوحه نخواهد شد اگرچه زحمات فوق العاده در شریعت و خدمات بی اندازه در مشروطیت این قوه ناطقه مملکت و سده سنتیه رعیت مشهود اهل کمال و منصف است و هر کس منکر شود از حیث غرض و عداوتست و ارقام عتیقه و توقیعات منبیهله از ذوات مقدسه و حجج اسلامیه و آیات الهیه آقای ملا محمد کاظم خراسانی و آقا شیخ عبدالله مازندرانی متع الله المسلمین بطول بقاءهما که برافرازی این واعظ که فی الحقیقه لسان الشریعه و بیان المله است کشف از عقیده صافیه و اقدامات و افیه و کافیه این قدوة الخلیفه و بر صدق عرایض این بنده شرمند می نماید و بعض از آن رقائم کریمه صادره از آن ناحیه را معروض داشته چون در معنی مشروطیت و اتحاد و بیان حقیقت ظلم و جور و نفاق است و بجهت عامه عباد نافع است در این تاریخ محترم درج فرمائید تا در صفحه روزگار بیاد کار بماند و در عرض این خدمت حضرت عالی قارئین بعد از قرائت بیاد خیر شما را شاد فرمایند و ما توفیقی الا بالله حرره الاحقر محمد علی الملقب به بیان المحققین ابن خلاق المعانی الحاج شیخ محمد واعظ الطهرانی الملقب بسلطان المحققین دامت برکاته . فی پنجم شهر ربیع الثانی من شهرد سنه ۱۳۲۸ هجری

اینکلام معلوم است در روز روزه در وسط طهران با آن جمیعی که در مسجد همه وقت حاضر است که اکثر آنها طلاب و محصلین و مقدسین است چه اثری خواهد نمود و انگهی از دهان چنین واعظی که خودش از علماء باشد و حضور مجتهدی مانند حاج شیخ مرتضی که احدی اندک خلاف و ذره هوس و هوا در او ندیده با آن نطق کدائی که روز قبل این مجتهد بزرگ در همین محل فرمود با آن مقدماتی که سابقاً تمهید شده بود مجمل دو ساعت بغروب مانده روز شنبه حاج شیخ محمد واعظ در بالای منبر مشغول موعظه بود نیم ساعت بغروب مانده اثری از عمارت بانک باقی نمانده بود جز زمین غروب متجاوز از دو بیست نفر بناء و عمله همگی فرار کردند . هر گاه هزار نفر عمله بایبل و کلنگ میخواستند این عمارت را خراب کنند هر آینه ده روز لا اقل طول داشت بقاصله یکساعت چنان منهدم شد که گویا خبری از آن نبوده بنده نگارنده یکساعت بغروب مانده این خبر را شنیده فوراً روانه آن محل شده و قتیکه رسیدم جمعی از

سواد دستخط بندگان آیه الله فی الارضین آقای خراسانی

مد ظلّه العالی است

روی پاکت :

خدمت جناب مستطاب عماد العلماء برهان المتکلمین مروّج الاحکام آقای حاج شیخ محمد واعظ سلطان المحققین دامت برکات وجوده نائل گردد سلخ رجب المرجب ۱۳۲۷

بسم الله الرحمن الرحیم

عرض میشود انشاء الله مزاج شریف با کمال صحت و سعادت و عافیت مقرون و همواره در نشر اخبار و آثار ائمه اطهار علیهم سلام الله الملك الجبار موفق و مؤید بوده مساعی جمیله و بیانات سحریه منبریه جنابعالی در اعلاء کلمه حقّه اسلامیه و تقویت معدلت خواهان و قلع مواد ظلم و استبداد و اشاعه عدل و داد متواتراً مسموع و دوام توفیق آن جناب را درخواست نموده در این موقع که بحمد الله تعالی و حسن تأیید کلیه امور برفیق مرام و نتیجه اقدامات و زحمات حاصل گردید مخصوصاً مزاحمت مینمایم که تمام اوقات خصوص ایام و لیالی متبرکه شعبان و رمضان بموم ملت بفهمانید که غرض ما از این همه زحمت ترفیه حال رعیت و رفع ظلم از آنان و اعانه مظلوم و اغاثه ملهوف و اجراء احکام الهیه عز اسمه و حفظ و وقایه بلاد اسلام از تطاؤل کفار و امر بمعروف و نهی از منکر و غیرها از قوانین اسلامیه نافعه للقوم بوده است و واضحست وزراء مسئول و کلام منتخب کمال مساعدت از جناب عالی فرموده عموم اهالی ایران خصوصاً قاطین طهران امتثال اوامر شریفه خواهند نمود . زیاده زحمت جز التماس دعا ندارد الاحقر الجانی محمد کاظم الخراسانی

صورت سواد دستخط بندگان حضرتین آیتین

آقای خراسانی و آقای مازندرانی مد ظلّهما است

روی پاکت :

(طهران) انشاء الله تعالی جناب مستطاب افاضت مآب مصباح الظلام مصلح الانام مروّج الاحکام مشید الاسلام قدوة الواعظین سلطان المحققین آقای حاج شیخ محمد واعظ سلمه الله تعالی ملاحظه فرمایند ۱۵ شهر صیام ۱۳۲۷ .

اطفال را دیدم که مشغول خرابی تهمانده و باقیمانده آن عمارت هستند . با آنکه اسباب و آجر و آلانی که آنجا بود قیمت معتدبه داشت لکن احدی از اطفال اعتنائی بآنها نمیکرد جز برای خرابی و معدوم کردن آنها را ، آنوقت دانستم که قوه معنویه ملیه يك قوه قاهره خداييست که اگر بجنبش آید میتواند در یکساعت يك لشکر جرار یا یکک سلطنت قهار را منقلب و معدوم نماید .

رئیس بانک فوراً اطلاع بوزارت خارجه داد وزیر امور خارجه هم اطلاع بعین الدوله صدراعظم داد عین الدوله هم با قایان پیغام داده و تشکی از حاج شیخ محمد واعظ که باعث فتنه و خرابی عمارت شده است کرد آقایان جواب دادند که کرا را گفتیم این زمین وقف است و معامله اش جایز نیست و وخامت عاقبت کار را گفتیم و نوشیدید فروختن مسجد و تصرف خارج مذهب در قبرستان مسلمانان خلاف قوانین اسلامی است .

بسم الله الرحمن الرحيم

عرض میشود انشاء الله تعالی همواره در ترویج احکام و تشیید اسلام و هدایت انام بمزید تأیید مخصوص خواهید بود از ابتدای تابش آفتاب عدالت و تأسیس قواعد مشروطیت الی کنون از صدمات وارده بر آن وجود محترم منسوب و مساعی جمیله مبذوله آنجناب که کاشف از کمال استقامت در تدین و حاکی از وفور دانش و تمدن آن وجود شریفست مشروحاً مکشوف و رجاء واثق حاصل است که انشاء الله تعالی تمام مراجع و اولیای امور و طبقات ملت نعمت وجود محترم را مفتتن شمارند و فوائد بیانات و افادات عالی را قدر شناسند و در موجبات مزید تشویق و فراغت خاطر شریف کما ینفی قیام فرمایند بعون الله تعالی قدر این نعمت عظمی که بهای اینهمه نفوس عزیزه و اموال ملت است بحسن بیانات جناب عالی ذهنی تمام مسلمانان گردد همه بدانند که حفظ اساس دیانت و اسلامیت و استقلال مملکتشان باین حصن سعادت منحصر است و در استحکام این اساس قویم بجان و دل بکوشند و هم حقیقت حریت موهوبه الهیه عز اسمہ را که عبارت از آزادی از اسارت و مقهوریت در تحت تحکیمات دل بخواهانه کار گذاران امور و اولیای درباری است نه خروج از ربه عبودیت الهیه عز اسمہ و القاء قیود شرعیه پیوسته مذاکره و ذهنی تمام طبقات مردم فرموده مغالطه و تمویهات مغرضین و تجرّیات ارباب فسوق و مبتدعین را مسدود معنی مساوات راهم که تسویه فیما بین قوی و ضعیف و غنی و فقیر در حقوق و احکامست کما ینفی شرح فرموده حقیقت مشروطیت را که عبارت از عدم تجاوز تمام طبقات از وظایف و حدود مقررّه شرعیه و سیاسیه است وجدانی برای مردم کنند تا آنکه تمام ملت به عین الیقین بدانند که برای تحصیل چه نعمت و فوز بجه شرف و سعادت و خیر دنیا و آخرت اینهمه شداشد را تحمل نموده از مقام لفظ و گفتار ترقی و بمرحله عمل و رفتار قدم نهند و انجمنهای متفرقه اصنافه و غیرها تماماً هم خودشانرا به تکمیل علمیات و عملیات راجعه بصنف خود مصروف داشته مداخله در سیاسیات ملکیه که خارج از وظیفه آنانست بکلی محترز باشند و جز تقدیم لواایح و اخطارات به مجلس محترم ملی که قاطبه ملت حق دارند سایر انحاء مداخلات را که در دوره سابقه از کمال بیعلمی و یا غرضانیت ناشی و مستتبّع آن همه مفاسد شد دشمنی بدین وطن اسلامی و از اعظم محرمات و کبائر دانند و بکلی تحرز نمایند و مخصوصاً عموم ارباب جرائد و ناطقین لازمه وظیفه مقالیه خودشانرا که تربیت و ترقی و تکمیل علمیات و عملیات و تهذیب اخلاق ملت از رذائل و رسوخ دادن مبادی تدین و تمدنست مراقب بوده خروج از این

این اتفاق و این واقعه موجب قوت و باعث بیداری ملت گردید دانشمندان امیدوار شدند .
آقاسید جمال الدین واعظ اصفهانی که تازه از اصفهان آمده و در مسجد شاه و جماعت میرزا ابوالقاسم امام جمعه موعظه می کند این هیجان ملی را تمجید کرده و روی مردم را بطرف علماء میگرداند .
این اقدام و هیجان ملی را حضور اعلیحضرت مظفرالدین شاه عرض کردند شاه فرمود که خسارت بانک را بدهند و زمین را بحال خود وا گذارند .

زمانیکه آقای طباطبائی اعلیحضرت شاه را ملاقات نمود شاه منباب گله فرمود (چرا در واقعه خرابی عمارت بانک بمن اطلاع نداده و اصلاح و علاج اینکار را نخواستید) .

آقای طباطبائی در جواب فرمود این مشیرالدوله وزیر امور خارجه و این مشیرالسلطنه وزیر داخله هر دو حاضر و شاهد هستند که بهر دو اطلاع دادیم و مفاسد و معایب بناء این عمارت را نوشتیم و الان جوابی

وظیفه و تعرض امور لایمی و جسارت بهتک نوامیس الهیه عز آسمه و تجاوز از حدود شرعیه و تعرض بمحترمین مملکت و هتک ارباب شرف و نسبت استبداد بمردم دادن و دستی مستبد تراشیدن را که در دوره سابقه باب الابواب فساد و افساد بود بهیچ وجه روا و جایز ندارند و وظیفه خود را وصل کردن بدانند نه فصل نمودن و لازم است اصل نسبت ملعونه استبداد را تمام مسلمانان بکلی متروک و دودستگی را از میان بردارند و انشاء الله تعالی اولیای امور و خاصه وزارت جلیله معارف در تهنیت ارباب جرائد و ناطقین از اشخاص جاهل و بیبالات در دین چنانچه باید و شاید مراقبت خواهند نمود و تصدی بعضی اشخاص را که بتجربت حالشان معلوم و از جهالت و با عدم دیانت چه مزخرفات و هفوات گفته و نوشته و تخم نفاق در قلوب مسلمانان کاشته و ساده لوحان را بگمان آنکه اساس مشروطیت اینگونه امور را مقتضی است منحرف ساختند بکلی از وظائف منیعہ رفیعہ ممنوع خواهند داشت انشاء الله تعالی والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته . (الاحقر عبد الله المازندرانی) (الاحقر الجانی محمد کاظم الخراسانی)

ایضاً سواد دستخط بندگان حضرت آیه الله فی الارضین

آقای خراسانی مدظله است

روی پاکت :

طهران خدمت جناب مستطاب عمدة العلماء الاعلام والوعاظ المعظام ناصر الاسلام آقای حاج شیخ

محمد واعظ دام تأییده نائل شود . ۴ ذی حجة الحرام ۱۳۲۷

بسم الله الرحمن الرحيم

بعرض میرساند انشاء الله تعالی مزاج شریف باصحت و عافیت مقرون و همواره در نشر آثار احکام حلال و حرام و هدایت و ارشاد انام مؤید بتأییدات خاصه بوده سابقاً شرحی زحمت داده و نوشته شده بود که غرض از زحمات این دوسه ساله و خساراتی که در اعلاء کلمه معدلت تحمل نموده ایم برای عموم ناس بیان نموده تا مرفه الحال اشتغال بتحصيل اموردینی و معادیه نمایند . اینک بازار گوشه و کناره بعضی اطوار ناهنجار غیر مترقب از بعضی اشخاص مسموع میشود لهذا تأکیداً بآنجناب زحمت میدهد تمام اهتمام در جلوگیری عوام از افعال که منافی شریعت مطهره است بفرمایند و مخصوصاً لایحه که در معنی مشروطیت نوشته ایم و طبع شده است و یک نسخه هم ایفاد خدمت نموده توضیحاً تقریر فرمائید زیاده زحمت جز التماس دعا ندارم . والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته (الاحقر الجانی محمد کاظم الخراسانی)

که داده‌اند حاضراست و بخود رئیس بانك هم پیغام دادیم که اقدام باین امر ننماید .
 ازاین واقعه حاج شیخ فضل‌الله خیلی موهون گردید چه فروشنده این زمین او بود وهم باحاج
 شیخ محمد بدبود وغرض شخصی داشته وسابق براین حکم داده بود که استماع مواعط این واعظ
 حرام است و سبب این حکم واقعه تزویج پسر حاج شیخ محمد بود زن متمولی را که آن واقعه از
 موضوع ما خارج است .

شاهزاده عین‌الدوله درمقام جبران توهین حاج شیخ فضل‌الله برآمده اگر حاج شیخ توسطی
 میکرد فوراً قبول و در امضاء و انجاح مقاصدش ساعی و مجد بود بخلاف سایرین که در مقام توهین
 وتخفیف آنان برآمده از آن طرف هم آقایان در بالای منابر علی رؤس الاشهاد مطالب را بخوبی برردم
 میرسانیدند . آقای طباطبائی درروزعید فطر در بالای منبر واقعه کرمان را عنوان فرموده گریه زیادی

صورت سواد لایحه هیئۀ علمیہ نجف اشرف

علی ساکنها الف سلام وتحف

بسم الله الرحمن الرحيم

چون بموجب مکاتیب معتبره واصله از امهات بلاد مواد فاسده مملکت این موقع را مقتضی و باس
 شروطه خواهی خودی بمیان انداخته مقاصده فاسده خود را در لباس مشروطیت اظهار و موجبات تشویش
 اذهان مسلمین را فراهم آورده و مینمایند لهذا محض ستاین باب الابواب فساد و افساد توضیحاً لالواضح
 اظهار مینمائیم مشروطیت هر مملکت عبارت از محدود و مشروط بودن ارادت سلطنت و دوایر دولتی است
 پدم تخطی از حدود و قوانین موضوعه بر طبق مذهب رسمی آن مملکت و طرف مقابل آن که استبدادیت
 دولت است عبارت ازرها و خود سر بودن ارادت سلطنت و دوایر دولتی و فاعل مایشاء و حاکم مایرید و قاهر
 بر رقائب و غیر مسئول ازهر ارتکاب بودن آنها است در مملکت و آزادی هر ملت هم که اساس مشروطیت
 سلطنتی مبتنی بر آنست عبارت است از عدم مقهوریت شان در تحت تحکیمات خود سرانه سلطنت و بیمانی
 در احقاق حقوق مشروعه ملیه و رقیبت مقابله آن هم عبارت از همین مقهوریت مذکوره و فاقد هر چیز بودن
 در مقابل اراده دولت است و چون مذهب رسمی ایران همان دین قویم اسلام و طریقه حقۀ اثنی عشریه
 صلوات الله علیهم اجمعین است . پس حقیقت مشروطیت ایران و آزادی آن عبارت از عدم تجاوز دولت و
 ملت از قوانین منطقه بر احکام خاصه و عامه مستفاده از مذهب و مبتنی بر اجراء احکام الهیه عز اسمہ و حفظ
 نوامیس شرعیه و ملیه و منع از منکرات اسلامیه و اشاعۀ عدالت و محو مبانی ظلم و سد ارتکابات خود سرانه
 و صیانت بیضه اسلام و حوزه مسلمین و صرف مالیه مأخوذه از ملت در مصالح نوعیه راجعه بنظم و حفظ
 و سد ثغور مملکت خواهد بود و مبعوثان ملت هم امنائی خواهند بود که خود ملت بمعاشرت تامه آنها
 را بوثاقت و امانت و درایت کامله شناخته برای مراقبت در این امور انتخاب نمایند .

آنچه این خدام شریعت مطهره بوجوب اهتمام در استقرار و استحکام آن حکم نمودیم و
 بمنزله مجاهدت در رکاب امام زمان ارواحنا فداه دانستیم کرد . مردم هم از استماع واقعه کرمان

و توهین وزیر اکرم مر سید جمال الدین قزوینی را و اهانت حاکم سبزوار بیکی از اهل منبر بهیجان آمده واقعه وزیر اکرم حاکم قزوین بسید جمال الدین چون اهمیتی نداشت لذا از تفصیل آن صرف نظر نمودیم ولیکن این قدر شد که منضم بواقعه کرمان شده کاشف از خیالات عین الدوله گردید این بود که تهییج علماء روز بروز در تزیاید بود همین قدر مردم منتظر بهانه یا اذنی از طرف علماء بودند که داکین را ببندند بلکه گفتگوی جهادی هم درالسنه و افواه عوام افتاده بود اگرچه معلوم بود که مأخذی ندارد لکن موجب هرج و مرج گردیده مردم در خیال يك بلوائی بزرگ بودند دانشمندان و اجزاء انجمن مخفی هم این ایام بخدمات مرجوعه خود کاملاً اشتغال داشتند چند مسئله در مجالس و محافل مطرح بود یکی کردار مسیو نوز دوم واقعه کرمان سویم واقعه قزوین و اهانت وزیر اکرم چهارم کیفیت سبزوار پنجم ظلم شعاع السلطنه در فارس ششم حرکات ظالمانه ابنای

این مطلب بود اساس مسلمانی براین مطلب مبتنی و در فصل دوم متمم قانون اساسی هم که سابقاً مضاف نمودیم ملزوم عدم مخالفت قوانین موضوعه با احکام شرعیه را تصریح و کاملاً این معنی رعایت شده و امیدواریم که انشاء الله تعالی عموم ملت هم در انتخاب مبعوثان از مردمان صحیح و کامل و کسانی که بمعاشرت کامله عدم خیانت ایشان بدین و دولت و مملکت و ملت معلوم شده باشد بذل مراقبت نموده و خواهند نمود و مبعوثان عظام هم حق امانت داری را کمابیش ادا و سرموئی خیانت بهیچ کدام را البته روا نخواهند و بیعون الله تعالی و حسن تأیید همچنانکه مشروطیت و آزادی سائر دول و ملل عالم بر مذهب رسمیه آن مالک استوار است همین طور در ایران هم بر اساس مذهب جعفری علی شریعتیه السلام کاملاً استوار و مصون از خلل و یابدار خواهد بود و هیچ صاحب غرض فاسد و مفسدی متمکن نخواهد بود که خدای نخواست خودی بپیان اندازد و برخلاف قوانین و احکام مذهب جعفری حکم قانون جعل و زندقه و بدعتی احداث و قانون اساسی و اصل مشروطیت ایران را نقض و استبدادی ملمون دیگر بمراتب اشنع از اول برپا نماید .

و البته اسلام پرستان مملکت و سرداران عظام ملت ایدهم الله تعالی که جانهای خود را در طریق این مقصد بزرگ اسلامی فدا نموده اند کاملاً مراقب و هر گز چنین استبداد ملمونی را تن در نخواهند داد انشاء الله تعالی و لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظيم (الاحقر عبد الله المازندرانی) (الاحقر محمد کاظم الخراسانی) غره ذیحجه الحرام ۱۳۲۷ نجف اشرف در مطبعه مبارکه علوی طبع گردید .

تمام سواد مرقومات با سواد لایحه مطابق است با اصول کربیه آنها . حرره الاحقر محمد الواعظ

مؤلف

آنچه از حالات جناب حاج شیخ محمد واعظ بدست آورده در این تاریخ خود درج نموده و همین قدر گوئیم از زمانیکه جناب معزی الیه داخل در حوزه مشروطیت شده الی کنون منافی مشروطیت چیزی از ایشان مشاهده نشده تا این زمان که سال ۱۳۲۸ می باشد صحیح و سالم و بانهایت شرف و افتخار و احترام باقی مانده است نه مطالبه اجز زهاتش نمود و نه ریاست اداره را بخود جلب کرد . نه اسباب چینی برای وکالت پارلمان کرد .

چنانچه در اکثری دیدیم و در تاریخ هم درج نمودیم بلکه این واعظ محترم در این ایام هم که

مظفرالدین شاه در محل حکومت خود .

از علماء طهران آنانیکه با عین الدوله موافق بودند یعنی مخالفت او را نداشتند حاج شیخ فضل الله ، امام جمعه طهران ، آقا سید ریحان الله و میرزا ابوطالب زنجانی بود سایرین عموماً برخلاف عین الدوله بودند جز معدودی از ائمه جماعات که لالی هؤلاء و لالی هؤلاء .

این هیاهو و حرارت و ضدیت با عین الدوله روز بروز در ازدیاد بود تا اینکه واقعاً قند و علاء الدوله اتفاق افتاد بعبارة اخری واقعاً مسجد شاه و هجرت صغری که تفصیل آن در کتاتب دویم انشاء الله خواهد آمد .

قلوب عموم از اوضاع حالیه متنفر گردیده بزبان پند و موعظه و آن نطق کذائی خود بمردم میرسانند که بدی و خبائث بعضی باعث بدی مقصود نمیشود هنوز عقلاً فرصت نکردند قوانین مشروطیت را جاری کنند .

مجملاً الی طبع این تاریخ این واعظ علیم دست از مقصود خود برنداشته و اگر العیاذ بالله مثل بعضی از مشروطه خواهان امروز اقدام بامریکه منافی بامقصودشان است فرمایند البته بعد از این تصریح خواهد شد . عجلاته دانشمندان و عقلاً بوجود این عالم و واعظ مفتخر و سرافرازند .

اللهم وفقه لما تحب وترضی

جلد دوم

تاریخ بیداری ایرانیان

حاوی وقایع مشروطیت ایران

تألیف ناظم الاسلام کرمانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

واقعه مسجد شاه یا هجرت صفری

روز دوشنبه چهاردهم شهر شوال المکرم سال ثیلان ثیل ترکی سنه هزار و سیصد و بیست و سه هجری قمری و ۱۲۸۴ هجری شمسی مطابق با یازدهم دسامبر ماه فرانسه ۱۹۰۵ میلادی قیمت قند در طهران بلکه در ایران گران شد چه تا این روز قند در یکمن پنج قران فروخته میشد در این تاریخ قیمت قند بهفت قران و هشت قران رسید (من ششصد و چهل مثقال است) علاءالدوله حاکم طهران و شخص سفاک و بی‌یاکی بود در هر جا حکومت کرده چشم رعایا را ترسانیده قهاریت و جباریت او گوشزد مردم شده خصوص در این ایام که حاکم طهران بود و صادرات ایران با عین الدوله بود گویا از طرف عین الدوله باو سفارش شده بود که قسمی رفتار کند که ملاها از او بترسند و تجار را که قبل از مسافرت اعلیحضرت مظفرالدین‌شاه بفرنگستان بزائوه مقدسه حضرت عبدالعظیم (ع) پناهنده شده بودند و برضد مسیونوز رئیس گمرک برخورد کرده بودند (در جلد اول اشاره شد) نیز گوشمالی بدهد چه اقدامات تجار طهران در هشت ماه قبل از این بعین الدوله برخورد کرده بود بعد از مراجعت از سفر فرنگستان در خیال تلافی بود و موقعی نیافت پس از برای ملاها که برضد اوقیام کرده بودند و از برای تجار نیز بی‌موقع میگشت این گرانی قند بهانه دست آنها داد علیهذا علاءالدوله حاکم طهران اسر و زهفده نفر از تجار که چهار نفر از آنها تجارت قند را کسب خود قرارداد کرده بودند بدار الحکومه احضار نمود جمعی از تجار جواب دادند که مانه قند میخریم و نه میفروشیم ما تاجر هستیم نه تاجر قند تجارت قند در طهران با چهار نفر است که یکی از آنها آقا سید هاشم معروف به قندی و دیگری حاج سید اسمعیل خان سرهنگ توپخانه است علاءالدوله حکم داد چند نفر از تجار را به فلکه بستند و آنها را مشق نمودند در این اثناء آقا سید هاشم را آوردند حاج سید هاشم از سادات قندی و از سادات محترم و تجار معتبر طهران در حدود شصت و هفت سال داشت سه سفر بمکه معظمه و چهار سفر بعبات عالیات و چهار سفر به مشهد رضوی علیه الصلوٰه والسلام مشرف شده و سه مسجد در طهران بنا کرده و برای تعمیر پلها و راهها ساعی و جاهد بود و صورت سیدی پیر باریش قرمز بلند و ظاهر الصلاح و در مجلس حاکم شد پس از سلام نشست علاءالدوله باو گفت چرا قند را گران کردید حاج

سیدهاشم جواب داد بواسطه جنگ روس و ژاپون قند کمتر از سابق وارد ایران میشود چند تلگراف همین امروز برای من مخبره شاه است که در همدان ورشت هم گران است بلکه قیمت قند در طهران ارزانتر از ورشت و همدان و عراق است علاءالدوله گفت میگویند شما قند را کثرت کردید سید جواب داد اولاً ما قند را کثرت نکرده ایم بلکه از تاجر مخصوص میخریم ثانیاً آنکه در کثرت هم زمان جنگ و مرک عمومی اجراء قانون را اجازه نمیدهد این ایام قند از روسیه کمتر وارد میشود علاءالدوله گفت باید التزام بدهید که قند را مثل سابق بفروشید سید جواب داد من التزام نمیدهم لکن صد صندوق قند دارم آنها را پیشکش جنابعالی میکنم و دست از تجارت برمیدارم در این اثناء منشی وزیر تجارت وارد شد و بطریق نجوی بعلاءالدوله گفت سید هاشم تاجر است معتبر و مقدس سعدالدوله وزیر تجارت مخصوصاً مرا فرستاده است که عرض کنم بی احترامی اوبی مخاطره نیست .

علاءالدوله از این پیغام وزیر تجارت متغیر شده و روبه فراشا کرد که کی رفته است نزد وزیر تجارت فراشا عرض کردند پسر آقا سید هاشم حاج میرعلینقی از این راه رفت منزل وزیر تجارت علاءالدوله رو کرد به آقا سید هاشم و گفت حالا معلوم شد که نزد وزیر تجارت هم رفتید در این اثناء حاج سید اسمعیل خان که یکی از اهل نظام و خرنده و فروشنده قند بود وارد شد و در عوض سلام نظامی و یا تعظیم حکومتی گفت سلام علیکم علاءالدوله بر او متغیر شد که توجه داخل آدمی هستی که بمن سلام میکنی و تعظیم نمیکنی (آها) بچه ها بیایید یک پای این سیدی پروک پای این سرهنگ را بفلکه به بندید فراشا ریختند سید بیچاره و حاج سید اسمعیل خان را بیرون برده آنها را خوابانیدند کفش و جوراب را از پای آنها بیرون آورده پای آنها را بفلکه بستند پنج نفر فراش دست بشلاق و مشغول زدن شدند در این بین حاج میرعلینقی پسر آقا سید هاشم وارد شده خود را انداخت روی پای پدرش و گفت چوب را بمن بزنید تا من زنده باشم نمیتوانم دید پدرم را چوب بزنید فراشا او را عقب کردند ثانیاً خود را از دست فراشا نجات داده و خود را انداخت روی پای پدر و فلکه علاءالدوله گفت پدر را رها کنید و چوب او را به پسر بزنید پای آن دو نفر را از فلکه باز کرده پسر را بفلکه بستند متجاوزان یا نصد شلاق بیای پسر زدند حاج میرعلینقی پسر بزرگ آقا سید هاشم در این وقت سنش به بیست و هفت سال رسیده بود طاقت شلاق خوردن را داشت . در این وقت پیشخدمت وارد شد که نهار حاضر است علاءالدوله گفت سایرین را بعد از نهار بزنید بسم الله آقایان بیایید نهار بخورید و از آن اطلاق بر خواسته به اطلاق نهار خوری رفت آقا سید هاشم را نیز با جمعی دیگر احضار کرد و گفت آقا وقت چوب باید چوب خورد و وقت نهار باید نهار خورد فعلاً مشغول نهار شوید . پس از صرف نهار باز با طاق اول مراجعت کرد و رو کرد بسید هاشم و گفت يك التزام بنویسید که قدری مثل سابق در یکم پنجه از بفروشید سید امتناع کرد و گفت عرض کردم ممکن است ترك تجارت قند کنم ولی ممکن نیست قند را در یکم هفت هزار یخرم و پنج هزار بفروشم علاءالدوله رو کرد به جناب امین التجار کردستانی که از سادات و تجار معتبر و حاضر در آن مجلس بود و گفت آقا شما این آقا را راضی کنید و التزام از او بگیرید .

در این وقت یکنفر وارد شد و سر گذارد در گوش علاءالدوله و گفت شهر بهم خورد دکان

بسته شد مشیرالدوله وزیر امور خارجه گفته است تجار را بفرستید نزد من بلکه آنها را بخوشی راضی کنم امین التجار هم به آقا سید هاشم رسانید که التزامی بدهید و از این مجلس بروید بعد من نوشته شمارا پس میگیم آقا سید هاشم التزامنامه را نوشته و مهر کرد و داد به امین التجار و بامامور وزیر خارجه رفتند منزل مشیرالدوله (میرزا نصرالله خان مشیرالدوله) اگر چه وزیر امور خارجه بود لکن در امور داخله و خارجه هر دو مداخله میکرد و در واقع معاون صدراعظم بود (مشارالیه در مقام استرضاء خاطر تجار بر آمده از آنها معذرت میخواست و خطای علاءالدوله را تصدیق مینمود. سعدالدوله وزیر تجارت از وقوع این واقعه رفت منزل عینالدوله صدراعظم و گفت علاءالدوله حاکم طهران را چه کار بامر تجار و این چوب زدن بی موقع بتجار محترم خصوص يك سید یر مقدس منتج نتایج بدو بی محاطره نخواهد بود .

عینالدوله از آن لجاجت و تکبر و جهالت و تیغتری که داشت گفت چوب زدن علاءالدوله بامر و اجازه من بوده است تو را نمیرسد که در کار علاءالدوله ایرادی وارد آوری علاءالدوله آنچه کرده است مختار بوده امر او امر من است وزیر تجارت از این جواب صدر اعظم متغیر شده بخانه خویش مراجعت نمود در این اثناء بعضی از دکاکین و بازارها و سراها بسته شد مردم در مسجد شاه جمع شدند امام جمعه که خانه اش متصل بمسجد شاه بود اول شب بعضی از تجار را احضار نمود و گفت این تعطیل و بستن دکانهای فایده نخواهد کرد چه طرف ضرورتیك غروب بود کسی ندانست که مقصود چه بود فردا را از صبح تعطیل عمومی کنید و آقایان را در مسجد جمع آورید تا بلکه بدست اتفاق و همراهی علماء کاری از پیش ببرند و همان شبانه هريك از علماء را دیده و قول همراهی از اکثر آنها گرفته و صبح آنشب که روز سه شنبه یازدهم بود بازارها بسته تعطیل عمومی شد تجار در مسجد شاه حاضر شده مقدمات کار را فراهم آورده امام جمعه بآنها دستور العمل میداد و بعینالدوله پیغام که من باشا میباشم تاشب همگی را متفرق و مفسدین را معلوم خواهم داشت طرف عصر محرك مردم شده ریختند بخانه های علماء و هر يك را خواهی نخواهی بمسجد شاه آورده جز حاج شیخ فضل الله که بملاحظه دوستی و اتحاد با عینالدوله در اندرونی خانه رفت و احدی را بخود راه نداد و بهمین ملاحظه کسی هم بطرف او نرفت بمحلاً حجج اسلامیه و علماء اعلام در مسجد شاه مجلس کردند نتیجه مجلس این شد که جبران این توهینی را که بتجار شده است باستدعاء عزل علاءالدوله از حکومت طهران از پیشگاه اعلیحضرت شاهنشاه نمایند و نیز از شاه استدعا نمایند که مجلسی منعقد فرمایند که این مجلس بر عرایض متظلمین برسد و هر دو استدعای مزبور مخالف بود با استبداد عینالدوله و انجاح این دو استدعا منلوییت عینالدوله را واضح و آشکار میداشت این اجتماع اگر چه بر ضد علاءالدوله بود ظاهراً لکن در واقع نفس الامر بر مخالفت عینالدوله و ضدیت با او بود بالاخره آقایان صلاح دیدند که آقا سید جمال الدین واعظ اصفهانی را که از اولین واعظ با علم و سیاسی دان بشمار میرفت و واعظ مخصوص مسجد شاه بود بر منبر نمایند و مقصود آقایان را بمرمدم برساند لذا سید را احضار و امر بصمود بر منبر نمودند سید از منبر رفتن امتناع نمود و گفت عینالدوله بامن عداوتی مخصوص دارد اگر این منبر رفتن را بشنود عداوتش بیشتر خواهد شد امام جمعه اصرار و الحاح نمود که البته باید شما بالای منبر رفته و مردم را بمقصود ما آگاه کنید آقا سید حسن

معروف بسید صاحب الزمانی و عده دیگر از باریک بینان به آقای بهبهانی عرض کردند امام جمعه تغییر مسلک داده و مقصودی دیگر در نظر دارد ملتفت خود باشید آقای بهبهانی اهمیتی بآن نداده فرمود آنچه خداوند خواسته است خواهد شد بالجمله آقا سید جمال الدین بر بالای منبر صعود نمود پس از حمد و ثنای بررسولش آیۀ مبارکه یا داود انا جعلناک خلیفۃ فی الارض را عنوان موعظه قرارداد و آیات و اخباری که در فضیلت عدل بود قرائت نمود پس از آن گفت ای مردم این آقایان و این پیشوایان دین که در این مسجد اجتماع نموده اند همگی رؤساء اسلام و نواب امام زمان میباشند همه متفق القول و متحدند خیال و عزیشان کنندن ریشۀ ظلم و بدعت است عموم مسلمین و جمیع علماء اعلام بلکه هیئت جامعه اسلام با این بزرگواران است هریک از این علماء که در این مجلس نباشند اگر موافقت با این عزم فیها والا اعتنائی بخلافشان نیست قدری هم اشاره بظلم علاءالدوله نمود و بدگفت از علاءالدوله واعمال او را تشریح نمود . . .

پس از آن گفت علیحضرت شاهنشاه اگر مسلمان است با علماء اعلام همراهی خواهد فرمود و عرایض بیغرضانۀ علماء را خواهد شنید والا و اگر . . .

کلام آقا سید جمال الدین که منجر باین شد و باین مقام که رسید یکدفعه حاج میرزا ابوالقاسم امام جمعه طهران فریاد کرد و گفت ای سید بیدین، ای لامذهب، بی احترامی بشاه کردی ایکافر ای بابی، چرا بشاه بندمیکویی . آقا سید جمال الدین از این اعتراض امام جمعه در بالای منبر مبہوت شده و کذلک علماء و آقایان حاضر در مجلس متحیر و حیران شده که با آن اصرار امام جمعه و تہیہ مقدمه بلکه نقشہ موعظه را نیز امام جمعه داد حالا چه شد که در مقام مخالفت برآمد . آقا سید جمال الدین گفت آقای من این قضیہ شرطیہ است خدا به پیغمبر خود میفرماید وَلَوْ اَسْرَکْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُکَ یعنی ای پیغمبر اگر شرک آوری هر آینه میریزد عمل تو . من که بی احترامی بشاه نکردم عرض کردم اگر (والا) لفظ اگر که واضح است چه معنی رامیبخشد امام جمعه دید مغلوب خواهد شد و بمقصد و نیت خود نخواهد رسید فریاد کرد بکشید به بندید این بابی را بنزد آھا بچه ها کجائید . که یکدفعه نوکر های امام جمعه با فراشهای مستعد که مقدمۀ مہیا شده بودند با چوب و چماق و قداره ریختند در بین مردم بعضی هم شش لول در دست داشتند در این بین جمعی هم (گرت) مسجد را در دالان حرکت دادند چون هواتاریک شده بود صدای چرخهای گرت و صدای ہیاہو و فریاد فراشها و نوکر ہارعبی عظیم در مردم احداث نمود آقایان علماء چون وضع را قسمی دیگر دیدند و تاریکی شب عالم را فرا گرفته و چراغهای مسجد را هم روشن نکردند بودند فریاد کردند و امر کردند احدی دست در نیاورد و در مقام مدافعه بر نیایند بعض از خیر خواهان خدمت آقای طباطبائی عرض کردند گویا مقصود امام جمعه تلف کردن آقا سید جمال الدین و بی احترامی بآقای بهبهانی (آقا سید عبدالله) باشد برای انتقام و تلافی که در نظر دارد آقای طباطبائی فوراً ملتفت مطلب شده به آدمهای خود فرمود مواظبت کنید از آقای آقا سید عبدالله و ایشانرا برده بجائی برسانید طلاب و سادات ریخته و آقای بهبهانی را بردند بطرف مدرسہ خان مروی بعضی هم آقای طباطبائی را رسانیدند بغانہ خودشان بحالتی که پاهایش برهنه بود

چه کشفای آقا در نزد نوکرشان بود و او هم فرار کرده بود. آقا سید احمد طباطبائی هم رفت در مدرسه شیخ عبدالحسین. آقا سید جمال الدین افجه و حاج شیخ مرتضی مجتهد آشتیانی آمدند خانه آقای طباطبائی. صدرا العلماء و سایرین که مطلع شدند آقا سید عبدالله در مدرسه خان مروی است رفتند نزد ایشان. کسبه و اصناف هم در کوچه و بازار بطرف خانه های خود فرار می کردند. آقا سید جمال الدین واعظ در گوشه ایستاده بحالت ترس و خوف و از این واقعه مبهوت و متحیر بدون تکلیف نه راه فراری داشت و نه خیالی برای خود دیده یکدفعه دست غیبی کمک و مدد رسان مددی برایش رسانید گویا تا آنوقت از انتظار مخفی و کسی او را ندیده بود چه در این اثناء که احدی بفکر کسی نبود و از ترس عین الدوله و صدای حرکت دادن گرج مسجد و هیاهوی فراشهای مسجد و آدمهای امام جمعه مردم تاریکی شب را غنیمت دانسته فرار می کردند. جناب آقا عبدالهادی فرزند کهنتر آقای طباطبائی با عده از سادات و آدمهای خود که در مقام فحش و جستجوی پدر بزرگوار خود بود چشمان باین سید بیچاره افتاد که تا آنوقت آشنائیت و دوستی بین این واعظ محترم و این سلسله جلیله نبود فوراً پیش آمده دست انداخت کمر سید را گرفت و گفت ای بیچاره بلند شو و مترس قوت قلب داشته باش. سید این عنایت را فوزی دانست و همراه آقا زاده و سادات براه افتاد تا او را بخانه آقای طباطبائی رساندند متجاوز از صد نفر از سادات و جوانان رشید همراه او شدند. نگارنده در بین راه سید را ملاقات نموده دیدم که از شدت ترس و واهمه از خود رفته است و گویا در این عالم نیست و تکیه بشانه یکی داده بدون اراده متحرک است فوراً خود را باو رسانیده چون مرادید دست انداخت بدامن من باو گفتم مترسید این جماعت همه دوست و معین شما میباشند من هم پس از کسب اطلاع و یافتن دوستان میآیم نزد شما سید اندکی بحال آمد و با آقا زاده بمنزل آقای طباطبائی رسیدند با آنکه خانه آقای طباطبائی بست و محل امن بود و سید برسیدن آنجا راحت گردید لکن از صدمه راه و خوف در مسجد حالت تب عارض سید گردید و در بالاخانه آقای طباطبائی که اطاق مخصوص یکی از متحصنین محترم و لقبش معین حضور بود منزل نمود نگارنده با بعضی از اجزاء انجمن مخفی در گردش بودیم شریف الواعظین قمی را دیدم که با حربه آتشین مسلح بود و در صدد فحش از آقای بهجانی و آقای طباطبائی بود پس از استعلام از حالات حجج اسلامیه شریف الواعظین بطرف مدرسه خان مروی برای رسیدن به آقای بهجانی و نگارنده بطرف خانه آقای طباطبائی برای رسیدن بسید جمال الدین روانه شدیم پس از ورود بخانه آقای طباطبائی سید جمال الدین را دیدم بحالت ضعف و تب افتاده بود (معین حضور از بستگان امین السلطان و از اجزاء انجمن مخفی بعنوان تحصن و تغلظ از شمس الملک پسر عین الدوله از ماه مبارک در خانه آقای طباطبائی متحصن بود زیرا که شمس الملک در مقام اذیت و صدمه او برآمده و در خیال بود که ملک او را از دستش بگیرد بگناه اینکه معین حضور از دوستان و هواخواهان امین السلطانست و همین فشار ظلم شمس الملک سبب شد که معین حضور در عداد وطنخواهان وارد و در حوزه انجمن عضویت حاصل نمود) چون سید جمال الدین عادت با استعمال کشیدن افیون داشت و در منزل آقای طباطبائی تهیه این اسباب برایش ممکن نبود و میل نداشت که احدی مطلع شود که عادت بتریاک دارد لذا از بنده

نگارنده علاجی خواست باین جهت نگارنده از آقای طباطبائی استیذان حاصل نموده در ساعت چهار از شب گذشته سید را بیخانه یکی از دوستان که در نزدیکی خانه آقای طباطبائی بود انتقال داده چنانچه بعد از این خواهد آمد نگارنده در این مقام ناچار است از ذکر دومسئله اول آنکه امام جمعه را انتقامی در نظر بود این چه انتقامی بود و چرا در مقام مخالفت آقایان بر آمد دوم آنکه استعداد و تهیه مقدماتی که امام جمعه دیده بود آیا برای همین انتقام بود و یا آنکه مقصود دیگری هم در نظر داشت اما اول که غرض انتقام از آقای بهبهانی وسید جمال الدین باشد این است در چند سال قبل که خبر فوت مرحوم آقا شیخ محمد علی ثقة الاسلام اصفهانی برادر آقای نجفی بطهران رسید علماء اعلام طهران مجالس فاتحه و ختم را عازم و محمد شدند اول در مسجد شاه از طرف دولت مجلسی منعقد گردید و مدیر مجلس را حاج میرزا زین العابدین امام جمعه پدر امام جمعه حالیه قرار داده بودند که برای پذیرائی از مردم نشسته بود این مجلس بخوبی به آخر رسید مجلس دوم در مسجد سید عزیز الله منعقد گردید صاحب مجلس مرحوم آقا سید محمد باقر صدر العلماء پدر صدر العلماء حالیه بود صدر العلماء در اخلاق حمیده و حسن سلوک بی مثل و مانند و مرجع خاص و عام بود علماء اعلام همگی در آن محفل حاضر شدند مرحوم حاج میرزا حسن آشتیانی طاب ثراه و آقا سید عبدالله پهلوی هم نشسته بودند در آخر مجلس حاج شیخ مهدی واعظ ملقب بسلطان المتکلمین چنانچه رسم و معمول بود شروع بموعظه و ذکر مصیبت نمود که در این بین مرحوم امام جمعه وارد مجلس شد و بین مرحوم آشتیانی و بهبهانی نشست صدر الفقهاء یکی از هراهران امام جمعه بود خواست بین بهبهانی و آقا شیخ جعفر کلیایگانی بنشیند که شیخ کلیایگانی باو جا نداد چون مجلس جمعیت زیادی داشت و جا برای احدی باقی نمانده بود لذا مرحوم امام جمعه صدر الفقهاء را پهلوی خود جا داد و هر دو از صف جالسین جلوتر نشستند که در واقع بی احترامی به آقای آشتیانی و آقای بهبهانی هر دو شد سلطان المتکلمین که در بالای منبر بود موعظه را تغییر داده آیات و احادیثی که در فضل اهل علم و علماء وارد شده است بیان نمود و نیز رسانید که اشخاصیکه طالب دنیا و ریاست و صدر نشین میباشند از علماء اعلام خارجند و در زمره اشیاء علماء میباشند و بکنایه مدح نمود حجج اسلامیه را و بالمکس ذم نمود از امام جمعه و صدر الفقهاء موعظه را به آخر رسانید مجلس تمام گشت بین مرحوم امام جمعه و آقایان هم کدورتی واقع گردید .

مجلس سوّم در مدرسه سیهسالار قدیم منعقد گردید صاحب مجلس جناب آقا سید عبدالله بهبهانی بود در یکی از لیالی امام جمعه جناب آقا میرزا محسن برادر صدر العلماء حالیه را با جناب آقا میرزا سید محمد بهبهانی پسر آقای بهبهانی را بعزم ملاقات احضار نمود و فرمود فردا که روز ختم مجلس است من میآیم در مدرسه سیهسالار و در حضور من سلطان المتکلمین نباید منبر رود و موعظه کند و باید حاج شیخ زین العابدین ملک الواعظین منبر برود آقا میرزا محسن و آقا میرزا سید محمد در جواب گفتند واعظ این مسجد و این مدرسه همه وقت سلطان المتکلمین بوده است این تغییر و تبدیل خیلی مشکل است پس بهتر این است که جناب عالی فردا را تشریف نیاورید و یا راضی شوید سلطان منبر برود امام جمعه گفت حتماً میآیم و البته منبر با ملک الواعظین حاج شیخ زین العابدین خواهد بود آقایانهم

گفتند ما هم سعی میکنیم شاید آقای بهبهانی را راضی کنیم که برحسب میل سرکار رفتار نماید و باین قول خدمت آقای بهبهانی رسیدند مطلب را عرض کردند و جنابش را مسبوق بخیالات امام جمعه نموده فردای آن شب مجلس تشکیل یافت علماء اعلام همگی حاضر شده باز صورت نشستن در مجلس همان بود که در مسجد سید عزیزالله واقع شد الا آنکه در وقت نشستن صدرالفقهاء بواسطه تنگی و ضیق مکان آقا شیخ جعفر گلپایگانی افتاد توی محراب و از درج صف ساقط گردید که در این بین يك نفر از طلاب گلپایگانی برخواست و دست انداخت گریبان صدرالفقهاء را گرفت و او را انداخت در وسط مجلس نوکرهای آقایان از اطراف ریختند و آنها را از هم جدا نمودند که آقایان قراء و حافظین قرآن شروع نمودند در خواندن سوره (الرحمن) که علامت ختم مجلس است پس از قرائت الرحمن امام جمعه گفت ملك الواعظین برود متبر آقای بهبهانی گفت سلطان المتکلمین باید روضه بخواند که در این اثناء سلطان المتکلمین بعزم منبر از جای خویش برخواست که یکنفر از آدمهای امام جمعه آمد پای منبر و مانع او گردید که برود بالای منبر که یکدفعه بقدر پنجاه نفر از نوکرهای امام جمعه با جوب و چماق و قداده ریختند در مجلس خبر بطلب رسید از حجرات خود خارج شده آدمهای آقای بهبهانی که حاضر برای دفاع بودند بحمايت طلاب برآمده در زمانی اندک اجزای امام جمعه را پراکنده و مشلق نمودند و ضمناً جسارت و مزاحمت و تصدیع امام جمعه هم فراهم آمد امام جمعه بطرف خانه خویش حرکت نمود در دالان مدرسه حاج شیخ فضل الله رسیده او هم در مقام حمایت از امام جمعه برآمد که طلاب باو اعتنائی نکرده آنها را از مدرسه رانده و دور گردید.

باری یارتی آقایان و طلاب غالب و مظفر آمدند طرفداران امام جمعه مغلوب و مهزوم گردیده بهزیمت رفتند. این اول شکستی بود که بمرحوم امام جمعه وارد آمد دیگر موقعی دست نیامد که درصدد تلافی برآیند تا اینکه امام جمعه از این دار فانی بدار باقی رحلت نمود امام جمعه بعد از آنکه حاج میرزا ابوالقاسم فرزند اکبر آمرحوم باشد این ایام اعتباری فوق العاده بهم رسانیده مسجد شاه که محل امامت او بود بهترین مساجد طهران واقع گردید و این مسجد محل بست و مأمن مظلومین بود در این واقعه که مقدماتی فراهم آورد برای اجتماع آقایان: واستعدادی تهیه دیده بود بخیال انتقام از آن واقعه افتاد باین جهت درحالت تغیر و فریاد او که میگفت بزیند و بکشید و به بندید بعضی صداها مسموع میشد که میگفتند آقا سید عبدالله را بزیند و او را بکشید از این جهت توجه آقایان مصروف حفظ آقای بهبهانی گردید.

اما مسئله دوم که امام جمعه مقصود دیگری هم داشت این است که آقا سید جمال اول واعظی بود که در بیداری ایرانیان جاهد و ساعی بود چند سال قبل از این در اصفهان و شیراز و تبریز در بالای منبر از سیاسیات و منافع عمومی و بیداری مردم و عالم شدن آنان بحقوق خودشان سخن میراند در سال هزار و سیصد و بیست و دو که وارد طهران شد در مسجد شاه که امامت آن مخصوص امام جمعه حاج میرزا ابوالقاسم میباشد رفت منبر و بواسطه میل مردم باستماع مواظط این سید، جلیل جمعیت و ازدحام بسیاری در حوزه و منبر او جمع میشد جناب واعظ هم هیچ ملاحظه از امام مسجد نمی نمود

مثلاً در آخر موعظه که رسم است دعا میکنند و بالفاظ بزرگ و القاب و اوصاف بسیار بزرگ از قبیل حجة الاسلام آية الله و نایب امام و حضرت اشرف و اعلی حضرت قدر قدرت و مالک الرقاب و ... و ... و تفوه و تنطق نمیکرد بلکه بعض اوقات بالصراحه مطالبی را عنوان میکرد که برمیخورد به امام جمعه امام هم محض حفظ جمعیت مأمومین و یا غرضی دیگر متحمل میشد و منع نمیکرد در این اواخر تجری و اعظ بعدی رسید که از شاه و رجال دولت و وزراء مملکت و حکام جور هم ذکر میفرمود و سیئات اعمال عموم متنفذین را میسرود و بد میگفت باین جهت دیوانیان از امام جمعه متنفر شده و گاه گاهی بعض پیغامات برای امام میرسید ولی جمعیت عوام بیشتر اطراف امام را گرفته و ترقی امام بعدی رسید که رساله علیه هم نوشت و بطبع رسانید با آنکه امام جمعه را مرتبه اجتهاد نبود باین جهت امام جمعه را بغاطر رسید که هم انتقامی از آقای بهبهانی بکشد و هم سید واعظ را گوشمالی بدهد و هم عنایت اعلی حضرت و توجه رجال دولت را بطرف خود جلب نماید .

این بود که در روزیکه تجار و کسبه اجتماع نمودند امام جمعه گفت سایر آقایان را نیز در این مسجد حاضر کنید تا با حضور همگی عزل علامه الدوله را از دولت استعفا کنیم و نیز نیامدن حاج شیخ فضل الله و اصرار نکردن امام جمعه برای احضار او اشعار دارد بمقصود بلکه از یکی از موثقین شنیدم که امام جمعه پیغام داد برای حاج شیخ فضل الله که شما حاضر نشوید دیگری از معتمدین گفت امام جمعه گول شیخ فضل الله را خورد و باهم مواضع داشتند .

باری پس از این واقعه خبر بعین الدوله رسید از خوشحالی و این حرکت امام جمعه آنشب را بهترین لبالی زندگانی خویش دانست و پیغامات متوالیه مؤکده بحاج شیخ فضل الله فرستاد که البته با امام جمعه همراه باشید و مراتب را حضور اعلی حضرت شاه راپرت داده که امام جمعه خدمتی بسزا بدولت نمود و ملاها را که مصمم شده بودند ارکان سلطنت را متزلزل سازند متفرق نمود و دماغ آنان را سوخت سقراط عین الدوله امشب بخانه امام جمعه و حاج شیخ فضل الله متوالیاً مراوده مینمودند و آمد و رفتی داشتند .

هواخواهان امین السلطان هم محرمانه بخانه آقایان میرفتند نگارنده اعتصام السلطنه پسر معیر الممالک داماد امین السلطان را دیده که برای ملاقات آقای طباطبائی آمده بود و محرمانه خدمت آقایان رسید و از آنجا بطرف خانه آقای بهبهانی رهسپار گردید و آنها را اطمینان میدادند در واقع اطمینان هم لازم بود چه از عاقبت امر کسی را اطلاعی نبود مجملأ در این شب اکثر از علماء در خانه آقای طباطبائی انجمن کرده از آن جله جنابان آقا سید جمال الدین افجه و حاج شیخ مرتضی آشتیانی هم برای کسب تکلیف حاضر بودند پس از مذاکرات بسیار آقای طباطبائی فرمود حال که کار باینجا رسید کار را یکسره و تمام کنیم آن خیالی را که سه ماه دیگر عازم انجامش بودیم جلو میاندازیم . دیگر آنکه اگر ما فردا در این شهر بمانیم عین الدوله محرک امام جمعه و مردم میشود شاید مقصود منقلب شود چه بعضی از اجزاء ما با اجزاء امام جمعه زد و خوردی خواهند نمود آنوقت نزاع حیدر نعمتی و گفتگوی دو محله و جنگ داخلی بمیان خواهد آمد تجار هم داخل در کار میشوند اگر

همراهی از آنها نکنیم که مناسب نیست و اگر همراهی کنیم آن وقت بمردم الفاء شبهه خواهند نمود و درباریان میگویند ما خواستیم قند را ارزان کنیم آقایان مانع شدند و باین بهانه سایر مأكولات را هم گران خواهند نمود و بیهانه نظم شهر و امنیت مردم را نفی و تبعید میکنند پس صلاح دراین است که چند روزی در این شهر نباشیم و در زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم علیه السلام متوقف و مجاور باشیم. آقایان رأی آقای طباطبائی را صلاح دیده برای آقای بهبهانی هم پیغام دادند که فردا روانه زاویه مقدسه شود سایرین را هم بهمین مقصود پیغام داده آراء همگی بر این قرار گرفت.

روز چهارشنبه شانزدهم شهر شوال المکرم ۱۳۲۳ مطابق سیزدهم دسامبر فرانسه ۱۹۰۵ علماء اعلام طهران بزاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم علیه السلام مهاجرت نمودند. آقای طباطبائی بملاحظه نقاهت سید جمال الدین و اینکه امام جمعه حکم بکفر سید نموده بود عین الدوله هم در خیال گرفتن سید بود و تکلیف آقایان هم معلوم نبود لذا سید را سیردند به بنده نگارنده من هم شبانه سید را بخانه یکی از دوستان نقل داده در وقت سحر یعنی نزدیک بطلوع صبح صادق سید را برداشته بخانه خویش وارد نموده در بین راه سرباز و سوار زیادی را دیده که بطرف ارك دولتی درحرکت بودند پس از ورود بخانه سید را در بیرونی جا داده و اسم او را سید احمد گذارده که کلفت و خانه شاگرد ملتفت او نشوند پس از فراغت از پذیرائی سید اول آفتاب برای ملاقات آقای طباطبائی از خانه خارج شده در بین راه به آقای طباطبائی برخوردم که سواره و عده از فامیل خودشان با ایشان و بعزم هجرت روانه بودند مجدداً سفارش از سید جمال الدین کرده و اخفاء ایشان را توصیه فرمودند.

در این مقام چند سطاری ازحالت سید جمال الدین ذکر کنم آنوقت عودت برشته تاریخ نمائیم پس از ورود سید بخانه نگارنده اول ازطرف خانه اطمینانی لازم بود عنوان مطلب را این قسم کردم این سید که در بیرونی است مقصر دولت است اگر دولت بداند من او را بخانه خود آورده ام مرا خواهند کشت و خانه را خراب خواهند نمود پس از توصیه باینکه احدی نباید مطلع شود اطمینان قسمی هم بعمل آمد و بقرآن مجید اهل خانه را قسم داده پس از آن چند جلد کتاب عربی و کتاب تاریخ و سه جلد کتاب سه تفنگدار و کتب دیگر را برای سید مهیا نموده لوازم تعیش او را از قبیل غلیان و غیره برایش حاضر و در همان اطاق گذارده درب اطاق را برویش قفل نموده درب بیرونی را نیز مقل نموده بخانه او رفته پسر و عیالش را که بی نهایت متزلزل بودند اطمینان داده و گفتم اگر ملاقات او را طالبید در اول شب بیائید او را ملاقات کنید بعد از آن مراجعت بخانه نموده تا عصری نزد سید بودم طرف عصر که خواستم بیرون آیم سید التماس کرد دونفر از دوستان مرا که یکی معین العلماء و دیگری مجدالاسلام باشد اطلاع بدهد که گاه گاهی بیایند نزد من پس از آنکه باو گفتم من حرفی ندارم آنها را اطلاع بدهم لکن اگر مطلب کشف شد ربطی بمن ندارد و خود متقبل وضمانت محرم بودن آنان را نمود برای ملاقات این دونفر از خانه بیرون شده. در شهر اقوال درباره سید مختلف بود بعضی میگفتند او را گرفته در محبس دولتی است بعضی میگفتند در خانه امام جمعه او را حبس کرده اند گروهی معتقد بودند که بطرف عتبات عالیات رفته است تا یکماه که سید در خانه نگارنده بود جز

معمودی از آقایان دیگر احدی بودن او را در خانه من نیدانست و یکره و زوقت ظهر مجد الاسلام وارد شد و گفت منزل دبیر حضور (قوام السلطنه حاليه) بودم در آنجا مذاکره شد که آقا سید جمال رفته است بمقبات و تلگرافش از قصر آمده است من بدبیر حضور گفتم که با اینکه تومنشی عین الدوله صدر اعظم ایرانی نمیدانی سید جمال الدین در کجاست و من میدانم دبیر حضور اصرار کردند لا بد شدم و باو گفتم مکان سید را از شنیدن این واقعه حالت سید و معین العلماء و بنده نگارنده منقلب گردید بنای ملامت را بیکدیگر گذارده علی الظاهر مجد الاسلام هم از کشف و اظهار واقعه نادم گردید گفت خودم این امر را اصلاح میکنم از خانه بیرون رفت نگارنده هم در مقام تعیین مکان و تغییر منزل سید بودم که در اول شب مجد الاسلام معاودت نمود و کاغذی از طرف دبیر حضور آورد قریب باین مضمون :

جناب آقا سید جمال الدین واعظ در همان مکانی که منزل دارید مخفی باشید تا من کار شما را اصلاح کنم و خلعتی برای شما از طرف صدر اعظم صادر کنم چه حضرت صدارت از اینکه شما بزاویه مقدسه نرفته اید خوشحال و از شما تا یک اندازه راضی میباشد لکن بشرطیکه شما هم التزام بدهید دیگر منبر نروید الی آخره .

بعد از رسیدن این کاغذ اگر چه اندک تسلی برای سید حاصل گردید ولی بکلی خاطرش آسوده نگردید این تفصیل را بنده بزاویه مقدسه اطلاع داده شب بعد جناب آقا میرزا محمد صادق پسر آقای طباطبائی از طرف آقایان آمده درشکه آوردند که سید را ببرند بزاویه مقدسه ولی سید جرئت رفتن را نداشت زیرا که جوابداد مراد برین راه خواهند شناخت اگر یک تیر تفنگ مراهدف گلوله فرار دادند چه خواهد شد آنچه باو گفتند در درشکه میبایستی شب است تغییر لباس میدهی قبول نکرد چند قسم لباس برایش حاضر کردند که بهر طوریکه میخواهد تغییر لباس بدهد قبول نکرد دست انداخت دامن آقامیرزا محمد صادق را گرفته گریه و التماس کرد تا اینکه حضرات از بردن او منصرف شدند چون عده خارج از دوستان خبر شدند که سید در خانه بنده نگارنده است لذا صلاح در تغییر منزل و مکان سید بود باین جهت در یکشب آقا سید جمال الدین تغییر لباس داده بامعین العلماء و بنده نگارنده رفیقیم در بازارچه کربلائی عباسطی بغانه یکی از تجار اصفهانی که از دوستان سید بود بورود بآن خانه صاحب خانه رو کرد بمعین العلماء و گفت آقا تو بمن خیانت کردی که بدون اطلاع و خبر مقصد دولت را بر من وارد کردی بنده نگارنده گفت من اصلاً با شما آشنائیت ندارم باطمینان این دو نفر آدم و الاّ بهم مراجعت میکنم و لکن قول بتومیدم تا فردا شب این آقا را از این مکان ببرم این را گفته و از آنجا برخاسته و بغانه خویش مراجعت نمود آنشب را بنا و معماری خبر داده که فردا در خانه خود بنائی دارم و صبح را مشغول خرابی عمارت بیرونی شد که از آمد و رفت بناء و عمله و دیگران مردم ملتفت شوند که در خانه من احدی نیست بعضی از دوستان را هم اطلاع دادم که سید از خانه من خارج شد مجد الاسلام را هم اطلاع دادم که سید شبانه از خانه من خارج شد اما سید جمال الدین و معین العلماء آنشب را در خانه حاج عبدالحسین اصفهانی بیتوته کرده و تا صبح مورد ملامت و عتاب صاحب خانه بودند روز بعد را هم آنجا توقف کرده در شب دیگر تغییر لباس رفتند در خانه جناب حاج میرزا یحیی دولت آبادی یکشب و یکروز

را هم در آنجا بسر برده نهایت مهربانی و پذیرائی از طرف میزبان مزبور باین میهمانان محترم بعمل آمد شب سوم را باز مراجعت بخانه نگارنده کردند .

فایده این نقل مکان همین قدر بود که مجد الاسلام و دیگر حضوری بعض دیگرانرا یقین حاصل شد که سید از خانه من رفته است بجائی دیگر و در این دفعه در اخفاء سید بیشتر دقت شد .

يك روز صبح بين الطلوعين بعزم ملاقات سید از اندرونی وارد پیرونی شدم دیدم سید جمال الدین عمامه بسر گذارده و عبا بدوش از اطاق بیرون آمده در صحن حیاط با رنگ پریده ایستاده و خیلی در حالت قلق و اضطراب است تا مرا دید حالت گریه برایش دست داد و گفت اگر میخواهند مرا ببرند قسمی رفتار کنند که پسر من از خواب بیدار نشود (چون فرزند بزرگش که در سن چهارده سالگی بود و مسمی بمیرزا محمد علی است شهادتیه لوی پدرش میخوايد و سید خیلی اورا دوست میداشت نمیتوانست بیدار شود و از واقعه موهوم مطلع گردد) پس از استفسار بر حالت سید معلوم شد که در مطبخ که هیزم ریخته بودند خروس و مرغ روی هیزمها بوده هروقت که خروس میخواسته است صدا بدهد و بال بهم بزند هیزمها بهم میریخته و صدا میداده است سید گمان کرده است که پلیس و مأمور دولت آمده است با من مذاکره و یا مشاجره دارند سید از ترس اینکه فرزندش بیدار شده و خوف عارض او خواهد شد لباس پوشیده ردا و عمامه را بدوش و سر گذارده که تا مأمور وارد شود سید با او روانه شود چون این حالت سید را دیده اورا تسلی داده و سوگند برایش خوردم که احدی نبوده و خیالی درباره اش نیست . (چون این حالت را خود سید در بالای منبر ذکر میکرد لذا نگارنده در این تاریخ نو شتم والا حالت ترس و خوف سید بیش از این بود که بتصور آید) دو روز قبل از مراجعت مهاجرین از زاویه مقدسه بر حسب خواهش خود سید مجد الاسلام را اطلاع داده در یکشب بنده و مجد الاسلام و معین العلماء سید را برداشته بردیم بخانه خودش شب را با هم بودیم روز بعد سید را برداشته بردیم بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم (ع) و تسلیم آقایان نمودیم که در تاریخ مرقوم شده است .

خلاصه آقایان علماء بزایوه مقدسه مهاجرت نموده این هجرت را هجرت صغری گویند و اسامی رؤسای مهاجرین از این قرار است : آقای بهجانی با فامیل خود ، آقای طباطبائی با فامیل خود ، آقای حاج شیخ مرتضی ، آقای صدر العلماء ، آقا سید جمال الدین افجه ، آقا میرزا مصطفی ، آقا شیخ محمد صادق کاشانی ، آقا شیخ محمد رضای قمی .

عین الدوله حکم کرد التزام از کسبه و اصناف گرفتند که بازارها را نه بندند و هر کس که دکان خود را باز ننمود دکانش را خراب کنند و سرمایه اورا بیغما ببرند و یکی دوتا از دکانین را هم تاراج نمودند فلذا مردم ترسیده دکانین را باز نمودند . دم دروازهها سرباز و فراش ایستاده بعضی را مانع شدند از رفتن بزایوه مقدسه آقا سید جمال الدین افجه داماد حاج میرزا حسین حاج میرزا خلیل که اعلم علمای نجف است و خود آقا سید جمال الدین سیدی است مسن و محترم رسید دم دروازه سربازها جلو کالسکه ایشانرا گرفته مانع عبور شدند که آدم آقا دست بشش لوله برده و يك دوتیربها خالی کرد سربازها عقب رفتند کالسکه چی شلاق کشیده هی با سبها کرد اسبها کالسکه را برداشته و باندک زمانی

رسیدند بزائیه مقدسه. جناب آقا سید احمد طباطبائی رسید دم دروازه درشکه ایشانرا نگاهداشته دم قهوه‌خانه توقف کردند دراین اثناء آقا شیخ عبدالرحیم نوه صاحب‌فصول که از علماء اصفهان بود رسید ایشانرا هم نگاهداشته درشکه‌چی آقا سید احمد خواست درشکه را حرکت دهد که دراین اثناء کالسکه جناب آقامیرزا ابوالقاسم طباطبائی رسید سربازها جلو کالسکه را گرفته جنابش مشغول گفتگو و مذاکره بود که درشکه آقا سید احمد بحرکت آمده تا سربازها خواستند ملتفت شوند که درشکه مسافتی طی کرده بود دراین بین آقا شیخ مرتضی مدیرالذکرین سواره رسید سربازها دست بچوب و چماق کرده اورا مشلق و مضروب نموده دم دروازه هنگامه برپاشده نزدیک بود که سرایت بیازار کند و بازار بسته شود که ازطرف عین‌الدوله ناسخ حکم اول رسید که کسی را مانع نشوند هر کس می‌خواهد برود مختار است چون منع برداشته شد برتجری عوام افزوده عده از عوام الناس بخیال افتادند که بریزند در سر مقبره آقا پیدرامام جمعه و بی احترامی و جسارتی بآنجا کنند و درودیوار و مرقد مطهر را ملوث کنند و انتقام پسر را از پدر و جده بگیرند لکن عقلاء و دانشمندان بآنها رسانیدند که این حرکت عقلانی نیست و آنها را مانع شدند.

درواقع عوام یعنی اشخاص جاهل از اقدام باینگونه اعمال مضایقه ندارند چنانچه درواقع کرمان با شیخیه طرف شدند مسجد آنها را ملوث کردند و درهین ایام در مسجد شاه مرشد منبر امام جمعه را نیز ملوث کردند بطوریکه واعظ بیچاره لباسش ملوث گردید اگر عقلاء مانع جهال نشده بودند مقبره سید محترمی را خراب میکردند چنانچه دراستبداد صغیر قبر مرحوم سید عبدالحمید را خراب کردند و بامیرامیر بهادر بن سید و استخوانهای او را از قبر درآوردند بعقیده بعضی سوخته و بعقیده گروهی در مزبله ریخته (در ترجمه تاریخ پرفسور پروان که مترجم آن فاضل معاصر آقامیرزا احمدخان مترجم گمرک بنادر است چنین نوشته است نعش سید عبدالحمید را در مسجد جامع دفن کردند ولی پس از آنکه مجلس را بحکم شاه خراب کردند نعش سید عبدالحمید را سوزانیده و بدن حاج سید حسین را بمزبله ریختند).

اول مدرسه که طلاب آن مهاجرت نموده و از یاری و معاونت آقایان علماء امتناع ننموده و دراین هوای سرد و برف زحمت و مشقت را بر خود همواره نموده مدرسه صدر بود که بقدری نفر از طلاب آن رفتند بزائیه مقدسه حضرت عبدالعظیم علیه السلام بعد از آن طلاب مدرسه دارالشفاء که در قرب مدرسه صدر و نزدیک بخانه امام جمعه بود مهاجرت نمودند.

با آنکه ریاست این دومدرسه با امام جمعه بود و طلاب از معاونت آقایان مضایقه نکردند سایر مدارس و طلاب که دیدند این دومدرسه با آن خصوصیت و بستگی به امام جمعه اینگونه فتوت نموده و برای تحصیل حریت و آزادی از جان خود گذشته آنها را در سهارا تعطیل کرده از اهل منبر هم عده زیادی به آقایان ملحق شده لکن از طایفه تجار معدودی رفتند و اکثر در خانهای خود چیده و یا بگوشه خزیده مجلا در اندک زمانی متجاوز از دوهزار نفر جمعیت از علماء و سادات و طلاب و اهل منبر در زائیه مقدسه جمع شدند و روزها جناب حاج شیخ محمد واعظ و جناب حاج شیخ مهدی واعظ در بالای منبر نطق و موعظه میکردند.

مخارج این حوزه را دونفروکیل خرج بودند یکی حاج محمد تقی بنکدارویکی دیگر برادرش حاج حسن که این دو برادر متقبل شدند مخارج آقایانرا بدهند ازهر جا که پول میرسید جمع براین دونفر برادر میشد .

(پروفسور براون در تاریخ خود مینویسد در مدت تحصن مردم در شاه عبدالعظیم (ع) میرزا علی اصغر خان صدراعظم قدیم سی هزار تومان بآنها داد) لکن آنچه نگارنده دیده و دانسته است این است که مخارج نهاروشام و ضروریات یومیه از قبیل غلیان و سیگار و چاق و چای با تجار بود که نزد این دو برادر مزبور جمع میشد و آنها هم خرج میکردند و آنچه از خارج میرسید اگر جزوی بود باز جمع بردووکیل خرج میشد و هر گاه کلی بود بین آقایان تقسیم میشد چنانچه پول سالارالدوله را که بتوسط حاج ملک المتکلمین تقسیم شد چهار صد تومان به آقای طباطبائی رسید و نیز پول اعتصام السلطنه و رکن الدوله و امین السلطان و غیرهم بین آنها تقسیم شد . بلی آقا شیخ عبدالرحیم نوه صاحب فصول مدعی بود که من در این مدت از احدی پول نگرفتم جز يك شصت تومانی که از طرف آقای طباطبائی برای مخارج داده شده بود .

باری کار مهاجرین روز بروز در ترقی بود و بر عده آنها افزوده میگردد در ایام پنجشنبه و جمعه يك خروار برنج صرف آنها میشد يك روز جمعه بنده نگارنده و مجد الاسلام بعزم دیدن و زیارت حضرت عبدالعظیم رفتیم مجد الاسلام رو کرد به آقای بهیانی و گفت ما تصور میکردیم که شما زمستانی را در اینجا بسختی خواهید گذرانید و بعد براحتی و بزرگی خواهید رسید لکن حالا معلوم میشود که از همین امروز به آجیل رسیدید چون آقای طباطبائی مسبوق شده بود که مجد الاسلام بعض اخبار را به اجزاء عین الدوله رسانیده است لهذا آهسته بمجد الاسلام فرمود برای اطلاع برفیقت خوب دقت کن و بین همه قسم آسودگی و راحت و مخارج مهیا است قوه ماندن تا یکسال را مهیا کرده ایم مجد الاسلام عرض کرد من مخصوص بعض اخبار را راپورت میدهم که باعث قوت شما و ضعف طرف است لکن دیگران اخباری را اطلاع میدهند که باعث توهین شما خواهد بود بهر جهت آقایان از مجد الاسلام ظنین شده و بنکارنده سفارش کردند که سید جمال الدین را یا روانه بزاویه دارم و یا مکانش را از مجد الاسلام پنهان کنم لکن نگارنده بمجد الاسلام اطمینان داشت و میدانستم اخباری را که راپورت میدهد فقط بدییر حضور خواهد بود او هم مجد الاسلام را شناخته است .

بعد از هجرت صفری امام جمعه دیدن کرد از حاج شیخ فضل الله و باهم تجدید اتحاد نمودند مدرسه خان مروی که از مدارس معتبر طهران است و متولی شرعی آن جناب حاج شیخ مرتضی مجتهد آشتیانی است این ایام بتصرف امام جمعه درآمد يك روز امام جمعه و حاج شیخ فضل الله طلاب را در آن مدرسه دعوت نموده شیرینی و شربت صرف نمودند خطبه و خطابه قرائت نمودند آقا سید صالح کرمانشاهی در بالای منبر دستخط شاه را که مدرسه را واگذار به امام جمعه فرموده قرائت نمود نقیب السادات هم نطقی مفصل کرد و کار امام جمعه بر حسب ظاهر بالا گرفت .

دختر شاه را که زن موقر السلطنه بود و بجبر و قهر و حکم و لیمهد و مأموریت سعید السلطنه رئیس

نظمیه و لیمهد طلاق او را در محضر حاج شیخ فضل الله گرفته بود و چهل هزار تومان بموقر السلطنه دادند در مقابل این زن و تاکنون بدون شوهر مانده بود واحدی او را نگرفته بود این ایام امام جمعه آن زن را بمقد خود در آورد و امام جمعه داماد شاه گردید مدرسه مروی راهم متصرف شد.

مسجد خازن الملك را که تا این ایام در تصرف حاج شیخ مرتضی بود و امامت آن مسجد هم بامعظم له بود و اگذار به آخوند ملا محمد آملی نمود مقدسین که اعتقاد و حسن ظنی به آخوند مزبور داشتند چون دانستند که تصرف آخوند در مسجد بغیر از حاج شیخ مرتضی و برخلاف قانون اسلام میباشد نماز خود را اعاده نمودند و عقیده شان درباره آخوند سلب شد زنود هم از گوشه و کنار عوام را ملتفت کرده که این آخوند ریاست طلب و منافق میباشد کار بجائی رسید که آخوند امام جماعت که هیچ زمانی کمتر ازدوستان الی سیصد نفر مامومین او نبود بیکی و دونفر از بستگانش رسید لدامسجد راترك نمود و نماز جماعت را موقوف کرد.

وضع مساجد تغییر کرد مردم دانستند که رؤسای اسلام و علماء حقه آنانی بودند که مهاجرت نمودند بزائوه مقدسه، مسجد شاه که در اقتدای به امام جمعه مردم برای جانزاع و مشاجره مینمودند خالی ماند و اعظمی مانند سید جمال الدین از میان رفته در جای اوسید صالح کرمانشاهی نشسته همان اندازه که سید جمال الدین محبوب القلوب و منظور خلق بود این سید صالح مبعوض و مطرود در نزد آنها بود مردم متنفر از منبر و موعظه او بودند حتی آنکه يك نفر از عوام رفته بود در عرشه منبر نجاست ریخته بود بیچاره واعظ در وقت نشستن در روی منبر دست و لباس او ملوث گردیده باری مامومین امام جمعه از اقتداء بامام متصرف شده و منحصر گردید بآدمهای شخصی و چند نفر آخوند قاری و بعضی اجزاء و حاشیه نشینان مجلس او هر چه بر اقتدار و جمعیت مهاجرین افزوده میشد از شئون امام جمعه و شیخ فضل الله کاسته میگردد و در دربار دولت هم نفاق بین رجال و درباریان بعد کمال رسیده بود میرزا نصر الله خان مشیر الدوله و دو پسرش مشیر الملك و مؤتمن الملك و ناصر الملك (نایب السلطنه حالیه) و امیرخان سردار (امیر اعظم حالیه) و بعضی دیگر باطناً و قلباً با آقایان همراه بودند و مستعد برای تبدیل سلطنت استبدادی بسلطنت ملی. شاهزاده عین الدوله صدراعظم ایران روز بروز بر تکبر و تبختر او افزوده میگردد که اگر مظفر الدین شاه مانع نبود در يك روز همه علماء و سادات طهران را معدوم مینمود در این اثناء امری اتفاق افتاد که باعث قوت آقایان وضعف شیخ فضل الله و امام جمعه گردید و آن مهاجرت آقامیرزا مهدی پسر حاج شیخ فضل الله و ملحق شدن او به آقایان بود آقامیرزا مهدی مزبور با پنجاه نفر از طلاب مهاجرت نمود این آقا زاده اگر چه جوان است ولی بافضل و زهد از اول تحصیلش طریق آقازادگی را متروک و بطرز فقر و طلبگی حرکت میکرد و نفوذ بهم در محله سنگلج و اطراف خود داشت زیرا که از آقا زاده هائی بود که اذیت و آزارش با حدی نمیرسید و هیچوقت ملاحظه آقازادگی و شئون پدری را نمینمود و یکقدم برخلاف شرع بر نمیداشت این موافقت با آقایان و مخالفت پدر حقانیت مهاجرین را ظاهر میساخت بملاوه از نطق و قدح مخالفین ذره کوتاهی نکرد (بعضی از مردم کوته نظر بر آقامیرزا مهدی ایراد وارد میساختند که چرا مخالفت پدر را نمود ولی

عقلاء و دانشمندان میدانند که لذت حرّیت و نوعیت مقدم بر ملاحظهٔ پدیرست در مقام صیانت وطن و دیانت آدمی از پدر و اولاد بلکه از خود باید گذشت (باری بفاصلهٔ بیست روز عموم ائمه مساجد و علما و سادات و طلاب و بعضی از تجار ملحق شدند با آقایان ایام جمعه در صحن و حرم و مسجد جا بر مردم تنگ بود .

عین‌الدوله دید روز بروز بر جمعیت آقایان افزوده میشود و شاید فتنه بزرگ شود مستمسک بیول شد آنچه را که اول نداد و اگر داده بود شاید بمقصود خویش نایل میشد یعنی امر را بتأخیر میانداخت حاضر بدانش شد بو عدو وعید و بیغام زید را بین عمرورا ملاقات کن از آنجمله پیغام به آقای طباطبائی داد که بیست هزار تومان بشما میدهم بیائید شهر مشرثرمنشد (نگارنده از شخص آقای طباطبائی شنیدم که عین‌الدوله بیست هزار تومان بمن میداد که از آقا سید عبدالله کناره کنم) . از این تشبث هم مایوس شده در خیال تبعید و نفی رؤساء بر آمده سالار اسعد را با چند نفر سوار و یکدسته سرباز فرستاد در حضرت عبدالعظیم که علی‌الظاهر مأمور بودند بحفظ و حراست آقایان میکروز که هوا در شدت سردی بود امیر بهادر جنگ با دویست نفر سوار و چند کالسکه و گاری وارد بزایوهٔ مقدسه گردید و در صحن مقدس ورود نمود آقایان و رؤساء راجع نموده که اعلیحضرت شاهنشاه فرموده است من شمارا حرکت داده و با خود بیرم حضور شاه که خود شاه شفاهاً باشماها گفتگو فرماید و مقاصد تانرا بر آورد و منم در انجام مقاصد شما سعی و جاهد میباشم اخلاص و ارادت مرا بسلسلهٔ جلیلهٔ علماء و ذریهٔ رسول و بنی فاطمه خاص و عام میدانند آقایان چون وضع را قسمی دیگر دیده و از مقاصد دولتیان مسبوق بوده لذا از آمدن بشهر امتناع فرمودند امیر بهادر گفت من مأمورم شمارا از این محل حرکت دهم اگر چه بغراب کردن این گنبد مطهر و اتلاف نفوس منجر گردد و شما میدانید من اطاعت شاه را واجب میدانم جناب آقا سید جمال‌الدین افجه که از علماء بزرگ بود بنای تقیر و تشدد را گذارد و گفت برای خاطر یک خری که دختر خری میگیرد ماباید کشته و تلف و در بدر بیابانها گردیم مقصود آقا سید جمال این بود که بگوید (برای خاطر یک خری که زن یک خری را میخواهد یعنی امام جمعه که زن موقر السلطنه را میخواهد) سهواً و اشتهاً بجای زن لفظ دختر را اداء فرمود و البته این طور عبارت بشاه بر میخورد امیر بهادر که دید لفظ خر را اطلاق بر شاه کرد لذا متغیر شد و سخن آقا را قطع کرد و گفت سید بی احترامی بشاه میکنی و بد از شاه میگوئی آه من زنده باشم و این سید این طور با آقای من و صاحب من و ولی النعمی من بد بگوید الان یا خود را میکشم و یا این سید را این قدر داد و فریاد کرد که حالت غشوه او را دست داد و بزمن افتاد غلامهای کشیکخانه که این حالت امیر بهادر را دیدند دست بتفنگ ریختند در صحن مقدس و اطراف آقایان پراکنده شده جناب حاج شیخ مرتضی آشتیانی از این وضع و پریشانی حال علماء و ذریهٔ فاطمه درهم رفته یکدفعه بحالت غشوه بزمن افتاد آقایان متوحش شده هر دورا بهوش آورده پس از مذاکرات بسیار بنایشان بر حرکت شد و عازم برآمدن بشهر که بعضی از سوارهای کشیکخانه رسانیدند به آقایان که اگر در کالسکه سوار شوید شمارا بشهر نخواهند برد بلکه هر کدامی را بطرفی خواهند برد اول کسبکه مانع از حرکت آقایان

شد آقامیرزا ابوالقاسم طباطبائی بود که آمد جلو پدر را گرفت و گفت من تا زنده باشم نمیگذارم پدرم را بیرید رو کرد بآن بزرگوار و گفت پدرجان کجا میروید مارا میخوانند یتیم کنند ای وای پدرم را یاری کنید سادات طباطبائی اطراف آقارا گرفته طلاب هم که هر کدامی در خیال فرار بودند جمع شده مانع حرکت آقایان شدند طایفه نغریها و خدام حضرت و اهالی شاهزاده عبدالمعظم سینه‌های خود را سیر کرده و گفتند تا ما زنده باشیم نمیگذاریم آقایان را بیرید صدای گریه و ضجه سادات بلند شد زنهار ریختند بسرو سینه میزدند هیاهو و صداها بیازار رسید بازارها بسته شد زن و مرد اطراف صحن را گرفته فریاد و اسلامه و وادینه و اشریتنه از مردم به آسمان میرفت هنگامه برپا شد که تا آنوقت احدی یاد نداشت آقای طباطبائی فرمود من حاضرم آقای بهبهانی را راضی کنید امیربهادر رفت که آقای بهبهانی را بیاورد مردم ریختند و آقای طباطبائی را چنانند توی حرم آقای بهبهانی هم رفت بتوی حرم و مَنْ دَخَلَ كَانَ آمِنًا امیربهادر دید که حرکت آقایان مشکل شد بخيال آنکه شب آنها را حرکت دهد به آقایان گفت من رفتم شما تاشب فکر خود را بکنید بلکه بخوبی امر بگذرد این اخبار بتوسط تلفون بشهر رسید در شهر هم هیاهو و گفتگو در بین مردم افتاد نزدیک بود در شهر بلوای بزرگی حادث شود که از طرف شاه تلفون شد بامیربهادر که متعرض آقایان نشود و مراجعت نماید نگارنده در شهر بود از استماع این خبر رفتم در خانه جناب آقا سید اسدالله طباطبائی برادر آقای طباطبائی دیدم این سید محترم بحالت گریه در روی سجاده افتاده است و دعا میکند و نصرت آقایان را از خدا درخواست مینماید.

حالت این سید بزرگوار و مرجعیت او و داشتن بعضی ادعیه خصوص نسخه صحیح لوح جنة الاسماء و اذن و اجازه در استعمال آن از پدر مرحومش و یا بعضی بزرگان معروف و مشهور است. در این واقعه که اورا دل شکسته و گریان و بحال دعادیدم نگارنده رایقین حاصل گردید که سلطنت مظفرالدین شاه و صدارت عین الدوله بلکه ریاست قاجاریه متزلزل خواهد شد.

یکی از موثقین گوید يك شب وارد شدم بر سالار اسعد و او را دیدم که مشغول قمار بود باو گفتم تواهر قمار نبودی چه شده است که در این مکان قدس خود را مشغول باین خلاف شرع و عمل شنیع نمودی بطریق مزاح یا از روی واقعیت جواب داد که آنچه این سعد در مأموریت خود نمود از بستن آب و نان بر روی اولاد فاطمه و شکستن قلوب طایفه و ظاهره من نیز در این مأموریت خویش بجا آوردم این يك معصیت مانده بود او را نیز بجا آوردم که در مأموریت خود کوتاهی نکرده باشم.

و نیز گویند کاغذی نوشت به امیربهادر جنک که من طرف با اولاد فاطمه و ذراری رسول نمیشوم و از نوکری دیوان و این مأموریت خود استعفا میخواهم استدعا میکنم که کسی دیگر را مأمور باین حفظ و حراست فرمائید که از عهد من خارج است.

عین الدوله دید امر مهاجرین رو بترقی است و عمّا قریب رشته امور از هم گسیخته خواهد شد و طلاب علوم هم که چند نفری در طهران بودند از این واقعه رفتن امیربهادر مهاجرت نموده به آقایان ملحق شدند فلذا تدبیری نمود و بیغام داد برای آقایان که یکنفر امین از طرف خودتان بفرستید که شفاهاً با

شاه مذاکره نماید و مقاصد تانرا اظهار و عرض کند و از شاه جواب بشنود آقایان هر کس را معین کردند عین الدوله عذر میآورد تا اینکه جناب آقا سید احمد طباطبائی را معین و نزد شاه روانه داشتند مقاصدشان را نیز فهرست نموده با جناب آقا فرستادند. در این مقام عرض میکنم یا طبیعت موافقت نمود و میل و اراده عین الدوله مصادف و مطابق شد با انتخاب آقایان و یا آنکه تباری و مواطاة در بین عین الدوله و بعضی بود چه عین الدوله همین را طالب بود که آقا سید احمد وکیل آقایان باشد و بهمین جهت حکمیت آقا را آقایان رد نموده و قبول نکردند لکن نگارنده بر حسب وظیفه خود در این مقام ناچار است از اکتفاء کردن بآنچه که آقا شیخ مرتضی مدیرالذاکرین نوشته است والان نوشته او حاضر است و بر طبق آن نوشته قسم قرآن یاد کرد که يك کلمه از آن خلاف واقع نیست و نگارنده آن نوشته را با قرآن از دست جناب مدیر گرفته و قول دادم که بهمان نوشته اکتفاء کنیم فلذا عین مکتوب ایشان را بدون تصرف در آن درج مینمایم و از خواننده تاریخ معذرت میخواهم چه اینگونه نوشتجات را نگارنده بقیمت گراف خریداری خواهد نمود و در تحصیلش بزحمات کثیره مبادرت مینماید و هذا صورتہ .

بسم الله الرحمن الرحيم

بدبخت و بدعاقبت ترین خلق از بازار مراجعت میکرد و بخانه میرفت در کوچه قهوهچی باشی که معروف بیاچنار است آقای آقا سید احمد و دو نفر آقا زاده و جمعی فراراً بحضرت عبدالعظیم مشرف میشدند رسیدند بمن (مدیر روضه خوان) فرمودند بیا برویم بحضرت عبدالعظیم عرض کردم شما قدری آهسته تر تشریف ببرید تا بنده بروم مالم را سوار شوم و بیایم بتعجیل رفته سوار بر اسب شده نزدیک کاروانسرای امیر به آقا رسیدم در خدمت آقا رفتم تا بیرون دروازه دم قهوهخانه پیاده شدند آقا فرمود گفته ام کالسهک بیاورند قدری صبر کنید مشغول چای خوردن بودند که جماعتی از سربازها همه چوب بدست پستک پوشیده آمدند دست آقا را بوسیدند و عرض داشتند خیال دارید کجا بروید فرمودند بحضرت عبدالعظیم سربازها گفتند بیائید خدمت امام جمعه در شهر اگر آقا اجازه دادند آنوقت بروید والا ما مأموریم که نگذاریم شما بروید در این بین آقا سید علاءالدین داماد آقای آقا سید عبدالله (اعتماد الاسلام) با یک نفر دیگر در شبکه سوار بودند آمدند دم قهوهخانه از این مطلب مطلع شدند مراجعت فرموده از دروازه دولاب بحضرت عبدالعظیم مشرف شدند چیزی نگذشت آقای آقا میرزا ابوالقاسم با در شبکه رسیدند حکایت سربازها را برای آقا نقل کردند آقا میرزا ابوالقاسم متغیر شده بسربازها فرمودند غلط کرده هر کس بشما همچو امری را کرده است بدر شبکهچی فرمودند پسر می کن تادر شبکه حرکت کرد سربازها از عقب دویدند نزدیک کوره ها در شبکه را در میان گرفته در این بین کالسهک آقای آقا سید احمد رسید آقا سوار شدند و فرار کردند مدیر هم سوار بر اسب بود میخواست او هم فرار کند که یکدسته سرباز با چوبهای ارجن رسیدند مدیر را میان گرفتند چوب زیادی بدیدرزند ساعت نقره از بقلش افتاد بردند یکتای کفشش افتاد گم شد آخر اسب همت کرده مدیر را از چنگ دشمن نجات داده او را بحضرت عبدالعظیم رسانید لدی الورد و واقعه را حضور آقایان عرضه داشت آنها با و دلداری داده و اظهار مرحمت فرمودند آقا میرزا کاظم پسر آقای آقا سید احمد مبلغ شش هزار دینار پول بمیدر داد که کفش از برای خودش

خریداری نماید که یا برهنه نباشد و گفت انشاء الله تلافی ساعت را هم میکنم مدیر مشغول بخدمت گذاری شد .
 آقا شیخ مرتضی مدیر در واقع مردانه خدمت کرد به آقایان و طلاب خصوصاً باهل منبر افسوس که
 زحمات و آبروی بیچاره مدیر را برباد دادند که بعد از این خواهد آمد .
 پس از تجدید مطلع و ابتداء بنام خدای تبارک و تعالی والتفات از غیبت بتکم و یازالتفات از تکلم
 بغیبت چنین مینویسد .

خدا را بشهادت گواه میکنیم که آنچه مینویسم صدق است زمانی که آقایان در حضرت
 عبدالمعظم مشرف بودند مدیر در کمال راستی و درستی و خدمتگذاری بطلاب و آقایان بود شب
 یکشنبه چهار ساعت از شب گذشته آقای آقا سید احمد مدیر را خواست ایشان بودند و آقا زاده‌ها
 و میرزا محمد محرم .

آقا بمدریر فرمود که میتوانی کاری بکنی که عین الدوله ما را از حضرت عبدالمعظم (ع) بخواهد
 شاید ما هم مثل دیگران دخلی کرده باشیم مدیر عرض کرد آقایان بنده محبوب القلوب عامه مردم هستم
 میترسم از برای بنده اسباب بدنامی فراهم بیاید دیگر آنکه مراد راهی میفرستی که چاه عمیقی در این
 راه هست تمام جانوران از گزنده و درنده در این چاه هستند بنده در این چاه میافتم ناله غربی بلند میکنم
 شما تشریف میآورید که مرا نجات بدهید سوزنی بیای شما فرو میروید بنده را در تمام این مهالك میگذارید
 آقا فرمود از تو بید میدانم همچو گمانی درباره من ببری بهر حال همان شب وقت سحر مدیر را بیدار کردند
 که وقت میگردد و مبلغ سه تومان آقا از میرزا محمد محرم گرفتند کرایه درشکه بمدریر دادند و او را بشهر
 فرستادند هر کس از مدیر میرسد برای چه بشهر آمده جواب میداد که آمده‌ام از برای آقا پول قرض
 کنم مدیر رفت منزل جناب صدر الممالك (متولی باشی حالیه استان رضوی) گفت آقا خیال دارند که
 عین الدوله را ملاقات بفرمایند از برای اصلاح کار آقایان آفرین بخوش نفسی جناب صدر الممالك که به
 مدیر فرمود فلانکس اگر بجز اصلاح کار آقایان و نفع عموم مردم آقا خیال دیگری داشته باشند من حاضر
 نیستم بهمراهی مدیر قسم یاد کرد که جز اصلاح خیال دیگری ندارند صدر الممالك بمدریر
 گفت حالا شما بروید يك ساعت بغروب مانده تشریف بیاورید بلکه این امر را بخوبی اصلاح کنم
 مدیر هم در ساعت مذکور رفت صدر الممالك با مدیر رفتند منزل امیر علاء الدین خان گروسی مدیر
 نماز نخوانده بود در يك اطاق ایستاد بنماز خواندن بعد از نماز رفت پیش صدر الممالك دید قوام دفتر
 هم آنجا هست ترسید بگوش صدر الممالك بطریق نجوی گفت که قوام دفتر با آقای آقامیرزا مصطفی
 خیلی رفاقت دارد میترسم که این وقعه را بجناب آقامیرزا مصطفی بگویند آنوقت از برای من اسباب
 بدنامی فراهم بیاید جناب صدر الممالك از قوام دفتر خواش نمود که این مسئله آمدن مدیر را بشهر
 جائی اظهار ننماید قوام دفتر هم از ترس عین الدوله قول داد که این مسئله را جائی مذاکره نکند باری
 شیخ مرتضی مدیر الذاکرین و صدر الممالك و امیر علاء الدین خان هر سه در کالسکه امیر علاء الدین خان
 نشسته و رفتند بخانه عین الدوله صدر الممالك تفصیل را برای اعظام الممالك نقل کرد (اعظام الممالك

فرشباشی و بیشکار بلکه جملة الملك عين الدولة بود و شخص بد ذاتی نبود در این اواخر ترقی فوق العاده بهم رسانید (اعظام الممالك خیلی از این مسئله خوشحال شد کمال پذیرائی را از مدیر کرد و گفت حالا عضد السلطان پسر شاه پهلوی شاهزاده تشریف دارند صبر کنید تا ایشان بروند آنوقت من تفصیل را بحضورت و الاعراض میکنم در این بین عضد السلطان از اطاق بیرون آمد با عین الدولة هر دو از باغ بیرون رفتند اعظام الممالك در بین راه تفصیل آمدن این سه نفر را از برای شاهزاده ذکر کرد عین الدولة گفت اگر من حالا برگردم خوب نیست حضرات امشب بروند فردا يك ساعت با آفتاب مانده بیایند حضرات مراجعت کردند فردا صبح قبل از آفتاب رفتند در خلوت شاهزاده را ملاقات کردند صدر الممالك گفت آقای آقا سید احمد میل دارند که ایشان را بطور احترام بخواهید که تشریف بیاورند بین شما و آقایان را اصلاح بفرمایند الحق جناب صدر الممالك خیلی همراهی با ملت و دلسوزی از مردم کردند عین الدولة گفت من اطمینان بقول مدیر ندارم از کجا که این حرف را آقا گفته باشد مدیر گفت اگر حرف مرا کذب میدانید بهترین است که جائی را معین بفرمائید که خارج از منزل خودتان باشد اعظام الممالك بیاید آنجا آقا زاده های آقا هم تشریف میاورند خودشان مقصود پدرشان را به اعظام الممالك بگویند تا صدق و کذب من معلوم بشود عین الدولة این حرف را پسندید و این زحمت را بگردن صدر الممالك انداخت چون خانه ایشان دود داشت بنا همچو شد که قبل از ظهر همان روز اعظام الممالك بیاید منزل صدر الممالك و آقا زاده ها هم بیایند تا یکدیگر را ملاقات نمایند مدیر از خانه عین الدولة بیرون آمده به آقا زاده ها خبر داد که وقایع از این قرار است کمال خوشوقتی از برای ایشان حاصل شد آقا میرزا کاظم و آقا میرزا علینقی و میرزا محمد محمد را مدیر از آن دریکه در کوچه قهوهچی باشی است رفتند منزل صدر الممالك اعظام الممالك هم از آن دریکه بتکیه منوچهر خان است آمد آقا زاده ها را ملاقات کرد بعد از مذاکرات بسیار معلوم شد که مدیر را خودشان فرستاده اند و از طرف آقا آمده است آقا زادگان در خصوص آمدن آقا اصراری داشتند که حکماً باید کالسکه مخصوص شاه را از برای سواری آقا بیاورند در این باب گفتگوی زیادی با اعظام الممالك کردند آخر بنا شد که کالسکه عین الدولة را با اسم کالسکه شاه از برای آقا ببرند کریم خان اکرم نظام را هم معین کردند که او برود عقب آقا اعظام الممالك ده تومان در همان مجلس بمیدر داد که این پول را شما کرایه درشکه بدهید و بروید حضرت عبدالعظیم به آقا اطلاع بدهید و بگویند که مهیا بشوند از برای تشریف آوردن باری آقا از حضرت عبدالعظیم حرکت فرمودند بقصر دوشان تپه (مقدمات انتخاب جناب آقا سید احمد از طرف آقایان دیده شده بود چنانچه در تاریخ ذکر شد و بعد از این هم خواهد آمد) چون در کالسکه آقا جا نبود مدیر درشکه کرایه نشست شیخ رضای لسان الذاکرین که شاگرد آقا سید محمد گنجه بود او را هم با خودش برد بدوشان تپه و قتیکه مدیر رسید دید آقا با امیر بهادر جنگ خدمت شاه رفته اند عین الدولة تحسین زیادی از مدیر کرد و باو مهربانی و محبت کرد مدیر شروع کرد بمعرفی نمودن آقا زاده ها در حضور خودشان باین طور که آقای آقا میرزا کاظم جوهر قدس و تقوی جز طول دادن نماز و دعای بسلطان اسلام و اتابك اعظم کاری دیگر از ایشان ساخته نیست اما آقا زاده کوچک که آقا میرزا علینقی باشد بسیار با جوهر کار کن کلا بر وجودشان بمنزله

شمشیر دودمه هندیست همان قسم برندگی دارند در این گفتگو بودند که آقا از پیش شاه مراجعت فرمود با عین الدوله بنای حرف را گذاردند فرمودند اگر میخواهید که آقایان از شما راضی بشوند و بشهر مراجعت کنند باید چند کار بکنید اول آنکه علاءالدوله را از حکومت طهران معزول بفرمائید دوم آنکه ظفر السلطنه را هم معزول کنید از حکومت کرمان سوم آنکه عسکر گاریچی را چوب بزنید و عزل کنید از راه قم چهارم آنکه يك عصای جواهر نشان بدهید بمن که خودم از برای حاج میرزا محمدرضای کرمانی بفرستم عین الدوله هیچک را قبول نکرد بعد از صرف شام آقا مراجعت فرمود بعضرت عبدالعظیم شب بعد مدیر درب حرم ایستاده بود که فرارش يك پاکت داد بدست مدیر بمهر اعظام الممالك سرپاکت را باز کرد اعظام الممالك نوشته بود حسب الامر حضرت والا وجود شما در دوشان تبه لازم است مدیر آمد خدمت آقا اجازه رفتن خواست آقا مرخص فرمود و گفت بروید آقا میرزا علینقی در حضور آقا بمدير گفت بهر قسم که میدانی از عین الدوله پولی از برای آقا بگیر مدير جان نبادا بی پول برگردی حسب الامر آقا مدير رفت بدوشان تبه پهلوی عین الدوله شاهزاده بمدير گفت چه خبر داری مدير گفت قربان از آنجائیکه آفتاب طلوع میکند تا آنجائی که غروب میکند تمام دشمن شما هستند و همه بشما بدمیگویند اگر نمیتوانید همه را بکشید لکن میتواند همه را از خودتان راضی کنید عین الدوله گفت مدیر دیشب هیچ بنامد که آقا از سایر آقایان جدا بشود چه شد مدير گفت قربان توقع باین بزرگی اول تهیه آسودگی ایشانرا بفرمائید بعد این تمنار از ایشان بفرمائید اول آنکه آقا مراقمه نمیکند که دخل کند دوم آنکه ملک موقوفه هم در دست ایشان نیست که با آن ملک گذران کنند بعلاوه آنکه آقا در حضرت عبدالعظیم خودشان هزار تومان مقروض شده اند و آقا میرزا علی نقی هم یانصد تومان مقروض شده اند عین الدوله گفت جبران تمام این خرابیها را میکنم هزار تومان نقد بخود آقا میدهم یانصد تومان نقد هم به آقا میرزا علینقی میدهم صد تومان هم بخودت و ماهی صد تومان به آقا میدهم ماهی پنجاه تومان با آقا میرزا کاظم ماهی پنجاه تومان با آقا میرزا علی نقی ماهی بیست و پنج تومان هم بتو خواهم داد.

خواست این پولها را بدهد که مدير از برای آقا ببرد مدير قبول نکرد گفت فردا آقا میرزا علینقی شرفیاب میشود پول را بایشان تحویل بدهید که بدست خودشان رسیده باشد او هم قبول کرد فردا بعد از ظهر آقا میرزا علینقی با مدیر رفتند منزل عین الدوله هزار و یانصد تومان اسکناس تحویل آقا زاده دادند صد تومان هم بمدير و عده های سابق هم مکرر شد آقا زاده بعین الدوله گفت خوب است بمدير بفرمائید که به آقا نگوید که حضرت والا یانصد تومان پول بدعا گوهر محبت فرموده اند او هم بمدير سیرد که اظهار نکند آقا میرزا علینقی بعین الدوله گفت قربان آقایان را بنده و آقا راضی کرده ایم که بشهر مراجعت بفرمایند اما چهار نفر نمیگذارند اول آقا میرزا مصطفی دوم آقا میرزا ابوالقاسم سوم آقا میرزا محسن چهارم اعتماد الاسلام داماد آقا سید عبدالله خوب است شما این چهار نفر را با خودتان همراه کنید بنده هم که دست ارادت داده ام آنوقت بخوبی مقاصد خودتانرا انجام خواهید داد (اگر بخواهم تمام فرمایشات آقا زاده وطنخواه ملت پرست را بنویسم مثنوی هفتاد و سه کاغذ شود) آقا زاده با کمال خوشحالی

از خانه عین الدوله بیرون آمده بمدير فرمود خدمت آقا عرض کن که عین الدوله هزار تومان پول داده هشتصد تومان از برای شما صد تومان از برای آقا میرزا علینقی صد تومان هم برای آقا میرزا کاظم اگر غیر از این بگوئیم آقا از مسئله پانصد تومان مطلع میشود مدیر هم قبول کرد آقا میرزا علینقی چهل و چهار تومان از آن پانصد تومان بمیدارد بقیه پول را خدمت آقا بردند آقا هم پنجاه تومان بمیدادند میرزا محمد محرر آقا از این مسئله دلالت کرده که چه جهت دارد که در این قضیه باید مدیر معرّم باشد و دخل ببرد و من بیکاره باشم با مدیر بنای بخل و عداوت را گذارد و بجمعی از دوستان خودش گفت که من باید مدیر را بدنام کنم نمیدانم چه شد که مردمان باهوش از این واقعه مطلع شدند آقا پول را دادند بمدير که این پول را پس بده عین الدوله مدیر پول را برد عین الدوله پس نگرفت چند روزی پول نزد مدیر ماند تا آقا پول را قبول فرمود و از مدیر پس گرفتند دو سه روز از این واقعه گذشت یکشب اعظام المالك و آقا میرزا علینقی رفتند منزل مدیر قول و قرار در خصوص جدا شدن آقا سید احمد از سایر آقایان نمودند آقا میرزا علینقی فرمود من خدمت آقا میرسم و آقا را راضی میکنم که بشهر مراجعت بفرمایند هر چه آقا فرمودند بشما خبر میدهم .

باری شب جمعه مدیر را از حضرت عبدالعظیم فرستادند بشهر گفتند عین الدوله بگو که آقا فرمودند کالسکه بفرستید عقب من که بیایم لکن بچند شرط . اول آنکه پنجهاز تومان قرض مرا فوری بدهید دوم آنکه دوست نفر سوار از دوشان تیه همراه من بکنید که مرا بشهر بیاورند و درب خانه را بروی من به بندند از برای آنکه مردم بگویند که آقا را مجبوراً بشهر آوردند .

مدیر وارد شهر شد بیاغ عین الدوله که جنب دروازه دوشان تیه است در حالتیکه امیر بهادر جنگ هم پهلوی عین الدوله بود تفصیل را گفت عین الدوله جواب داد که شب جمعه است من از دوشان تیه بشهر آمده ام از برای غسل جمعه چه طور برگردم بدوشان تیه باری سه از شب گذشته شاهزاده عین الدوله مراجعت بدوشان تیه کرد امر کرد کالسکه چهاراسبه بستند پیش خدمت خودش را که صدق السلطان لقب داشت او را همراه مدیر کرد که آقا را از حضرت عبدالعظیم بیاورند آقایان مطلع از این قضیه شده بدگمان شدند که این اسباب چینی خود آقا است آقا باین ملاحظه خودشان تشریف نبردند آقای آقا میرزا کاظم آقا زاده بزرگ را همراه صدق السلطان کرده پنهانی از آقایان فرستادند بدوشان تیه که عذر امشب را بخواهند و از جانب آقا قول بدهند که فردا پس از فرستادن کالسکه خود آقا تشریف بیاورند آقا زاده تشریف بردند و فرمایشات آقا را رسانیدند شام را هم در دوشان تیه صرف فرمودند و از برای خواب مراجعت فرمودند بشهر منزل اعظام المالك خوابیدند سحر هم در حمام اعظام المالك وضو گرفته نماز خواندند و بادرشکه کرایه ای اول صبح مراجعت کردند بحضرت عبدالعظیم لکن همه روزه بتوسط کاغذ دستور العمل بمدير میدادند که چه بکن و چه بگو که عین کاغذها بخط و مهر جناب آقا میرزا علینقی موجود است (که نگارنده بچشم خود بعضی از آن کاغذها را دیده) .

میرزا محمد محرر بواسطه عداوت با مدیر تمام وقایع را در حضرت عبدالعظیم باسم مدیر بیچاره شهرت داد و او را بد نام کرد که مدیر هم از ترس آبرو و جاننش آمد بشهر در منزل کربلائی جواد سمسار بسراج آخوند سمسار متحصن گردید و پناه باو برد بواسطه آنکه جواد محل وثوق حجة الاسلام

آقای آقامیرزا سید محمد بود بعد از فکرهای زیاد آخر عریضه بحضور آقای آقا سید احمد نوشت و در آن عریضه تمام دستورالعملهای خود آقا و فرمایشات ایشان را که با و امر فرموده بودند و او را بجهت قسم فرستاده بودند نوشت در پاکت گذارد سر پاکت را نجسبانیده بجواد سمسار گفت این کاغذ را ببر حضرت عبدالعظیم بده با آقای آقا میرزا سید محمد بخوانند و از مظلومی و بیگناهی من مطلع بشوند بعد سر پاکت را بجسبان ببر خدمت آقای آقا سید احمد شاید این خیر را که آقا بدست خودشان بالا برده اند دوبرتبه پائین بیاورند . ندانم چه شد بعضی همچون نقل کردند که جوادیك رأس یعفور و پنجاه تومان پول از آقا سید احمد گرفت و کاغذ را به آقای آقامیرزا سید محمد نشان داد و بدبخت مدیر را نگذارد که از اتهام بیرون بیاید شب همانروز آقامیرزا علینقی بشهر آمدند مدیر را بخانه خود برده او را دلداری داد که ماتلافی این بدنامی را خواهیم کرد بشرط آنکه شما جایی این مطلب را اظهار نکنید که اسباب بدنامی ما میشود فردا صبح دوبرتبه مدیر را بردند حضرت عبدالعظیم چیزی نگذشت که تمام آقایان بشهر مراجعت فرمودند باز بتوسط مدیر همان ماهانه را که عین الدوله برقرار کرده بود از برای آقا فرستادند صد تومان خود آقا پنجاه تومان آقامیرزا کاظم پنجاه تومان آقامیرزا علینقی بیست و پنج تومان خود مدیر بعد از چندی آقا زاده آقامیرزا علینقی بامدیر بی مرحت شده او را از پناه خود دور ساخته بعین الدوله هم گفت که ما او را از اداره خود خارج ساختیم از امروز ببعد امین مامیرزا محمد محرراست و شیخ رضای لسان الذاکرین . باین جهت بیست و پنج تومان مدیر ادرحق شیخ رضای لسان الذاکرین برقرار فرمودند و سی تومانهم از برای میرزا محمد محرر برقرار کردند مدیر هم از خرمای بغداد و هم از حلوائی بصره محروم شد .

از قرار معلوم مدیر بی تقصیر بوده و در این قضیه مظلوم واقع شده است بجهت اینکه خدمتهای نمایان به آقایان کرده بود در هر حال آنچه بنده میدانم از ماه ذی القعدة ۱۳۲۳ تا ماه رجب المرجب ۱۳۲۴ ماهی دوست و پنجاه تومان بتوسط میرزا ابوالقاسم نو کر شخصی اعظام المالك که برادرزن آقامیرزا علینقی بود هم ماهه بادره آقا میرسید و جهت تأخیر افتادن امر مشروطیت بواسطه وجود محترم آقا زاده بود زیرا که آنچه در خلوت در خصوص عدالتخانه و مشروطیت صحبت میداشتند آقا میرزا علینقی بتوسط میرزا محمد محرر و شیخ رضای لسان الذاکرین بعین الدوله میرسیدند . صورت کاغذیکه جناب آقا میرزا علینقی برای مدیر نوشته اند : (عنوان سر پاکت) خدمت جناب مستطاب زبدة الواعظین دوست محترم مکرم آقای مدیر مشرف باد .

(عنوان کاغذ) فدای تو دوست عزیز مهربان - از قرار مذکور دیشب را مشیر السلطنه و حاج ملک آمدند ولی هنوز حرفی و صحبتی نزدند شما تحقیق فرموده قبل از آنکه بما اظهار نمایند که مقصود چیست بما اطلاع بدهید دیگر آنکه جناب اعتماد التولیه خیال دارند امروز یا فردا حضور حضرت اشرف مشرف شود سر کار البته زود رفته خدمت جناب اجل آقای اعظام المالك رسیده بایشان بگوئید مبدا مطالب محرمانه ما را به اعتماد التولیه بگویند و بحضرت اشرف هم برسانید که مقصود اعتماد التولیه اینست که مطالب محرمانه ما را بفهمد با خبر باشید که اگر بروز کند تمام ما مضحک هستیم دیگر نختارید . دیگر آنکه منهم اینجا تابه بینم که مشیر السلطنه و حاج ملک چه صحبت میکنند و خودم عصری خدمت شما میرسم جایی نروید

عصری که من شمارا به بینم ولی الان بروید منزل جناب اعظام الممالک و مطالب مرقومه را بایشان حالی کنید و مسئله که بنا بود اقدام شود که آقا صلاح دانستند و شما رفتید که صحیح کنید معلوم نشد اهلانات را البته ملاحظه فرمودید که چه نوشته اند باخبر باشید زیاده عرضی نیست (علینقی الحسینی الطباطبائی) حضرت حجة الاسلامی مدظله سلام میرسانند چنانچه آقامیرزا محمد محمدرازشما چیزی پیرسد درباب پول یاغیره که خیال شمایست ابدأ حرفی نزنید و ابراز نکنید که قافیه را خواهید باخت و مقصود او این است که یکدستی بزنند با خبر باشید و از قول من خدمت جناب اعظام الممالک سلام برسانید و بگوئید ما در خدمت خود مشغولیم و شما هم درباب مسئله وزیر دربار اقدام کنید ملتفت باشید اگر خواستید بمیرزا محمد حرفی بزنید بگوئید اتابیک پول دادند و آقا پس دادند. (تمام شد مکتوب مدیرالذاکرین) المهدی علی الراوی.

رشته تاریخ ما آنجا بود که آقایان جناب آقا سید احمد را منتخب نمودند و مقاصد خودشان را فهرست نموده فرستادند حضور شاه که از آن جمله عزل عین الدوله بود از صادرات ایران جناب آقا سید احمد وارد بر عین الدوله شده فهرست آقایان را دادند بعین الدوله که گذارد در بغل خود و بتوسط امیر بهادر به اعلیحضرت عرض کرد که آقایان بعضی مستدعیات دارند که بر آوردن آنها ضرری بدولت ندارد شاه فرمود بسیار خوب یک مجلس با هم بنشینید و مقاصد آنان را بر آورده نتیجه را بعرض ما برسانید امیر بهادر که همراه آقا سید احمد رفته بود حضور آمد نزد عین الدوله و فرمایش شاه را ابلاغ نموده عین الدوله متقبل شد انجام مستدعیات آقایان را.

باری نتیجه این حکمت و توسط آقا سید احمد بین دولت و آقایان راجع و عاید دو کس گردید اول عین الدوله که عزل او که منظور و راهم مقاصد آقایان بود از بین رفت و خود عین الدوله متقبل گردید که مستدعیات آقایان را بر آورده نماید و با آنها همراهی نماید دوم عاید جناب آقا سید احمد گردید که با عین الدوله همراه شد و دیگر از طرف او اظهار کدورتی نشد بلکه عین الدوله خواهش نمود از معزی الیه که خوب است شما از همین جا (دوشان تپه) بروید بشهر و تلفون کنید که آقایان بروند شهر و در شهر یک مجلس می نشینیم از جهت مقاصد و مستدعیات مذاکره مینمائیم جناب آقا سید احمد جواب گفت رفتن من بشهر موجب سوءظن آقایان خواهد گردید و نخواهند آمد پس بهترین است که بروم بحضرت عبدالعظیم و آنانرا راضی نموده عودت دهم اتابک قول و همراهی و معاونت از آقا گرفته پس از اطمینان آقا را روانه نمود جناب آقا که وارد بر آقایان شد مذاکره و گفتگو را طوری نمود که آقایان بدگمان شده و قرارداد ایشان را قبول نکرده و همگی تجدید عهد نموده و هم قول شدند که تا عین الدوله را از صدارت معزول نکنند مراجعت نمایند.

در این ایام جاسوسان عین الدوله متوالیاً اخبار را باو میرسانند امام جمعه برای آقایان پیغام داد که اشخاصی که محرم اسرار شما میباشند و شبها لحاف روی شما میاندازند برای من اخبار را میاورند پس مطمئن باین دوستان خود نباشید و بیائید بشهر تا من واسطه شوم نزد دولت که مقاصد شما را بر آورند آقایان درباره مدیرالذاکرین شیخ مرتضی روضه خوان ظنین شده او را از خود دور کرده و

درباره دیگرانهم وضع را تغییر داده و هر کس را بمجالس سرّی خود راه نمیدادند. ارباب حل و عقد آقایان یعنی آنهاییکه مقاصد را پیشنهاد آقایان میکردند چند نفری معدود بودند که از آنجمله جناب آقامیرزا ابوالقاسم طباطبائی و جناب آقا میرزا محسن و جناب آقا میرزا مصطفی و جناب اعتمادالاسلام بودند جناب حاج میرزا یحیی دولت آبادی هم در شهر بتحریرك ملك المتكلمين چند مجلس سفیر عثمانی را ملاقات نموده و سفیر را راضی نمود که واسطه در صلح باشد و مذاکراتی که با سفیر عثمانی کرد بتوسط برادر خود حاج میرزا علی محمد که اوهم از علماء و سادات محترم اصفهان بود و در طهران متوقف برای آقایان پیغام داد و چندین دفعه بین آقایان و سفیر عثمانی رسول واقع شد تا آنکه بتوسط این چهار نفر و مساعدی مشارالیه مستدعیات آقایان روی کاغذ آمده نزد سفیر فرستادند و آن از قرار تفصیل ذیل است :

صورت مُستدعیات اولیه مهاجرین

اول - نبودن عسکر گاریچی در راه قم - چه امتیاز راه باین شخص بود موقتاً که گاری و دلجان و درشکه متعددی در این راه راه انداخته بود و با مردم نهایت بد سلوکی را مینمود آقایان علماء قم از کارهای او بصدأ در آمده بودند لکن کسی بر اریض آنها گوش نمیداد از این جهت آقایان قم متمسك بعلما طهران گردیده و با آقایان طهران معاهده کرده بودند که هر اشاره که از طرف آقایان بشود آنان اجراء دارند و عمل نمایند باین جهت آقایان طهران هم عزل عسکر را جزو مستدعیات خودشان نوشند برای خاطر قمعین .

دوم - مراجعت و معاودت دادن حاج میرزا محمد رضای کرمانی را که در جلال آباد رفسنجان منفی و مبعّد بود محترماً و مجتلاً بکرمان چه از زمانیکه واقعه کرمان اتفاق افتاده بود الی این ایام مشارالیه در رفسنجان توقف نموده بود و دولت مانع بود که عودت بکرمان نماید لذا معاودت دادن او را بکرمان جزء اهم مقاصد و مستدعیات قرار داده بودند .

سوم - برگرداندن مدرسه خان مروی را بجناب حاج شیخ مرتضی چه که تولیت این مدرسه با جناب معظم بود و از اتفاق واقعه مسجد شاه عین الدوله دستخط صادر کرد که تولیت مدرسه با امام جمعه باشد و موقوفه را بتصرف امام جمعه داد باین جهت یکی از مستدعیات آقایان برگشتن مدرسه و موقوفه بود بتولی شرعی آن .

چهارم - بنای عدالتخانه ای در ایران که در هر بلدی از بلاد ایران يك عدالتخانه برپا شود که بر اریض و تظلمات رعیت رسیدگی شود و بطور عدل و مساوات رفتار کنند .

پنجم - اجراء قانون اسلام درباره آحاد و افراد بدون ملاحظه از احدی .

ششم - عزل مسیونوز از ریاست گمرک و مالیه دولت .

هفتم - عزل علاء الدوله از حکومت طهران .

هشتم - موقوف نمودن تومانی دهشاهی کسری موجب و مستمریات مردم را که یکسال است قرار گذارده بودند که صاحبان موجب تومانی دهشاهی بدهند به اجزاء صندوق مالیه .

جناب حاج میرزا یحیی دولت آبادی دومیستله را مدعی بود اول آنکه آقایان عازم بودند که تومانی دهشاهی را مخصوص بطبقه علماء و طلاب و سادات قرار بدهند من پیشنهاد کردم و گفتم که این خواهش را تعمیم دهند. دوم آنکه بنای عدالتخانه در عداد مستدعیات نبود و چون سفیر عثمانی گفت اگر استدعای آقایان نوعیت داشته باشد من توسط در صلح میکنم والا اگر مستدعیات شخصیت داشته باشد من اقدام نخواهم نمود لذا من ملحق نمودم بنوشته آقایان تأسیس عدالتخانه را تا سفیر قبول کرد (رجوع به کتاب ایشان شود که در شرح حالات و زندگانی خویش نوشته اند).

حاج میرزا یحیی دولت آبادی

مؤید فرمایش ایشان آنکه در شب آخر که آقایان روز بعد را معاودت نمودند جناب آقامیرزا محمد صادق طباطبائی بموی خود جناب آقا سید اسدالله مکتوبی نوشته و مژده و عده تأسیس عدالتخانه را داده بود و تا آنوقت این لفظ رسماً و علناً بر زبانها جاری نشده بود لکن نگارنده قبل از این واقعه کراراً خدمت آقای طباطبائی رسیده و این مقصود خود را اظهار میفرمودند حتی آنکه در آن شبی که

آقایان از مسجد شاه رانده شده و در خانه آقای طباطبائی جمع شده بودند جناب حاج شیخ مرتضی از آقای طباطبائی استعلام نمود که تکلیف چیست جنابش فرمود مقصودی که داشتیم جلو میاندازیم و نیز اشخاصی که دور آقایان را در معنی داشتند مقصودی جز این نداشتند پس جمع بین قول آقای دولت آبادی و قول دیگر باین قسم میشود که در عریضه که آقایان بتوسط سفیر عثمانی بشاه عرض کرده بودند این استدعا را ننوشتند و جناب حاج میرزا یحیی نسیان آقایان را متذکر شده و آنانرا متذکر نمود که بنویسند بهر جهت زحمات جنابان حاج میرزا یحیی و حاج میرزا علی محمد برادرش در این موقع بی نهایت مفید افتاد چه پس از تنقید عریضه آقایان سفیر عثمانی فهرست مستدعیات آقایان را در پاکت رسمی گذارده و ایفاد حضور اعلی حضرت مظفر الدین شاه داشت جناب میرزا نصر الله خان مشیر الدوله وزیر امور خارجه پاکت سفیر را در حضور شاه باز نموده و قرائت نمود عین الدوله از این تدبیر آقایان منفعل گردید چه تا این وقت شاه اطلاع نداشت که مقصود آقایان چیست و نظم و هجرت آنان از برای کیست اعلی حضرت فرمود جواب سفیر را بنویسید که مقاصد آقایان را بر آورده و آنها را محترماً عودت خواهیم داد و شفاهاً هم بعین الدوله فرمود البته آقایان را محترماً عودت دهید عین الدوله عرض کرد اطاعت میکنم لکن عودت آنان موقوف است بر مقدماتی که همین دوسه روزه بعمل خواهد آمد.

در ایام تحصن آقایان حاج ملک التجار که در آن ایام اعتباری داشت بزم حرکت دادن آقایان رفت بزائوه مقدسه دیگر معلوم نشد عین الدوله او را فرستاد و یا خودش داوطلبانه عودت آقایانرا تقبل نمود بهر جهت رفتن ملک سودی نکرد چه هر وقت اراده کرد آقایانرا در خلوت ملاقات کند طلاب حاضر شده و مذاکرات علمی فرصت تکلم باو نمیداد و اگر هم تکلمی میکرد لایسمن و لایفنی لذا خائباً و خاسراً مراجعت نمود.

عین الدوله حکومت موقتی زائوه مقدسه را واگذار نمود به برادر زاده خود امیر خان سردار (امیر اعظم) آقایان ملتفت شدند که امیر خان سردار برای حکومت زائوه مقدسه نیامده است بلکه ضمناً مقصود دیگری دارد لذا ندیدن او را کردند و نه او را بمجلس خود دعوت نمودند. امیر خان سردار دید که اگر کار بهمین طریق بگذرد مقصودش حاصل نخواهد شد لذا از راه صداقت و درستی و راستی چنانکه شیوه او بود در آمد و پیغام داد برای آقایان که من برای این آمدم که شمارا عودت دهم بشهر و اگر اجازه میدهید خدمت رسیده مقاصد را مذاکره کنیم آقایان اجازه داده از آقایان دیدن کرد در مجلس اول مذاکره نشد ولی مراد میان او و آقایان بود تا اینکه در یک شب از آقایان دعوتی نموده پس از مذاکرات زیاد به آقایان گفت مگر شما مایل نمیباشید کارتان اصلاح شود آقایان در جواب گفتند البته اصلاح کار را طالبیم امیر خان سردار گفت پس چند نفر از امناء خود را با من روانه نمائید نزد اتابک و حضوراً باهم گفتگو و مباحثه نمایند آقایان قبول نموده چهار نفر از امناء خود را معین و روانه شهر داشته اسامی شریفه آنان از اینقرار است: جناب آقامیرزا ابوالقاسم طباطبائی فرزند اکبر و ارشد آقای طباطبائی.

جناب آقامیرزا مصطفی آشتیانی برادر جناب جاج شیخ مرتضی مجتهد (که در استبداد صغیر شبانه بضر بگلوله شهیدش کردند) .

جناب آقامیرزا محسن برادر جناب صدرالعلماء داماد آقای بهبهانی .

جناب اعتمادالاسلام آقا سید علاءالدین داماد آقای بهبهانی .

بالجمله این چهار نفر سه ساعت از شب چهارشنبه چهاردهم شهر ذی القعدة سنه ۱۳۲۳ مطابق بادهم ژانویه ۱۹۰۶ مسیحی وارد شدند بر عین الدوله پس از مذاکرات بسیار قرار شد آقایان منور

را در منزل اتابك نگاه دارند و شب پنجشنبه را در همان منزل اتابك توقف نمایند تا اتابك مقاصدشان را بشاه عرض کند .

از قرار مسموع ، درباریان بخیال افتادند که این چهار نفر را بطرفی بفرستند و هر کدام را بیک جائی اندازند که هم دماغ آقایان سوخته شود و هم دیگر کسی دز اطراف آقایان نماند بهر قصدی که بود امناء آقایان در منزل اتابك بالطوع والرغبة و یا بالا جبار والا کراه متوقف شدند این خبر بزائوه مقدسه رسید آقایان مهاجرین متزلزل و مضطرب شده در شهر طهران طرف عصر خبر منتشر شد که چهار نفر از آقایان را خیال تبعید دارند مردم و کسبه بخیال افتاده بعضی را هم ترس و واهمه گرفت چه هر کس یک بسته و یا خویش و دوستی در زائوه داشت .

حسن اتفاق و یاسوء تدبیر درباریان روز چهارشنبه چهاردهم اعلیحضرت شاهنشاه

امیر خان سردار (امیر اعظم)

در خانه امیر بهادر مهمان بود نزدیک ظهر آن روز که شاه از کالسکه پیاده شد یک نفر زن عریضه جلوشاه بلند کرد گویا آن عریضه را هم صحافباشی نوشته بود و یک عریضه هم در دالان خانه امیر بهادر بشاه داده شد (رسم عریضه دادن بشاه این طور بود که متظلم ، تظلم و عرض خود را در کاغذی نوشته در معبر شاه میایستاد هر وقت شاه میرسید کاغذ را بادت بلند میکرد یک دفعه فراشها باچوب میدویدند بطرف متظلم آن وقت یاپادشاه و یا صدر اعظم و یا حاجب الدوله صدا میداد که متعرض عارض نشوید و یک نفر پیش خدمت میآمد عریضه را میگرفت اگر شاه دیده بود که میگرفت والا بدست شاه نمیرسید و جواب داده نمیشد)

شاه در اول ورودش بخانه امیربهادر که روی صندلی نشست دوعریضه را ازپاکت بیرون آورده بنا کرد بخواندن مضمون هردو قریب باین مضمون بود :

ای کسیکه تاج سلطنت را بر سر تو گذارده وعصای سلطنت را بدست توداده بترس ازوقتی که تاج را ازسرتو وعصا را ازدستت بگیریم الخ
ازملاحظه این دو کاغذ شاه درهم رفته ومتفکرشد در آنروزیک کاغذ ازانجمن مخفی بشاه نوشته شد دیدگری را هم صحافباشی نوشته بود .

دراین اثناء پیشخدمت وارد شده عرض کرد اعلیحضرتادرشهربلوالمی بزرگ برپا شده بازارها را بسته ومردم خیال شورش دارند شاه سبب را استفسار کرد جوابداد که سبب توقف امنای آقایان است درمنزل اتابک که مردم گمان کرده اند آنها را مجبوراً نگاهداشته اند وخیال تبعید ونفی آنها را دارند درباریان آنچه سعی کردند که بلکه شاه اذن داده بقوه جبریه مردم را ساکت کنند شاه اذن نداد بلکه بیشتر باعث خیال وواهمه شاه شد در این بین سوارهای دولتی حاضر شدند و شاه بطرف ارک حرکت فرمود .

درینراه زنهای اطراف کالسه که سلطنتی را گرفته بفریادبلند وگریه وزاری میگفتند : ما آقایان وپیشوایان دین را میخواهیم ما مسلمانیم وحکم آقایانرا واجب الاطاعه میدانیم عقدمارآقایان بسته اند خانه های ما را آقایان اجاره میداده اند مجلاً تمام امورمادردست آقایان بوده وهست چطورراضی شویم هلم را نفی بلد وتبعید نمایند . ایشاه مسلمان بفرما رؤسای مسلمانانرا احترام کنند . ای پادشاه مسلمان علمای اسلام را ذلیل وخوارنخواهید . ای پادشاه اسلام اگروقتی روس وانگلیس باتوطرف شوندصحت کروز ملت ایران بحکم این آقایان جهاد میکنند (در این مقام نگارنده تاریخ مینویسد مرحوم مظفرالدین شاه اگرعاقبت اندیش بود میتوانست جواب بگوید ای رعیت من هرگاه دولتی بخواهد بادولت ایران طرف شود اول قلوب شما را ازعلماء متنفرمیسازد که شما بدست خود یکی را در میدان بدار بکشید و یکی را در خانه خودش درحالتی که روی سجاده نشسته با تیر موذر بکشید و دیگری را خانه نشین و دیگری را مطرود ومردود کنید حاصل آنکه اول علماء ورؤساء دین شمارا بدست خودتان تلف ومعدوم میکنید) باری شاه وارد ارک شد وزیردربار (یعنی امیربهادر) وحاجب الدوله آمدند دربازار آنچه سعی کردند بلکه مردم را ساکت کنند وآرام دهند بلکه بازارها بسته نشود فایده نکرد بلکه مردم درمقام طرفیت برآمده ازبدگفتن وفحش دادن مضایقه نکردند حتی آنکه درتیمچه حاجب الدوله یکی ازسادات اخوی که مسمی به آقاسید ابراهیم بود باامیربهادرو حاجب الدوله طرف شد که عین الدوله آقایانرا گرفته و خیال تبعید دارد ما مبلغان باشیم و آقایان در این هوای سرد زمستان در حضرت عبدالعظیم گرفتارصدمه واذیت شماها باشند مجلاً بازارها وسراها تماماً بسته شد علاءالدوله حاکم طهران درخیابانها میگذاشت که دکانهای خیابانها بسته نغود که درخیابان جیازانه نزدیک سبزه میدان رسید بججره آقاسید ابوالقاسم مذهب دید آقا سید حسن معروف بسید صاحب الزمانی باچند نفری در آنجا مشغول مذاکره میباشند حکم کرد سید بیچاره را از حجره بیرون کشید وگفت ای سید مفسد

آخر کار خودت را کردی و چوب دست خود را بسر و صورت سید کوفتن گرفت بیچاره سید محترم را مشلق و مضروب نمود دکانین خیابانهم از این سوء تدبیر علاء الدوله بسته شد خبر به اعلیحضرت پادشاه رسید بعین الدوله فرمود البته مقاصد آقایان را اجراء دارید و آنها را تا فردا باید بیاورید بشهر والا من خودم میروم و آنها را میآورم اگر چه عین الدوله فرمایش شاه را اطاعت نمود و تلفون کرد بحضرت عبدالعظیم که شاه مقاصد و مستدعیات آقایان را بر آورده نمود ولی مردم مطمئن نشدند دکانها بسته و شهر بحالت بلوا باقی ماند عده از کسبه هم روانه حضرت عبدالعظیم شدند در واقع حضرت عبدالعظیم و طهران یک پارچه آه و فریاد و متصل بهم گردیده شب جمعه بنده نگارنده و معین العلماء آقا سید جمال الدین را بخانه خودش برده و شب را با او بسر برده صبح زود درشکه سوار و روانه حضرت عبدالعظیم شده در بین راه مردم عوام سید را دیده بطرف درشکه سید ریخته دست و پای آقا را میبوسیدند و صدا بسلام و صلوات بلند میکردند و این عبارت را میگفتند (بر دشمن سادات لعنت) .

با این حالت هجوم مردم رسیدن سید بزایه مقدسه مشکل بود لذا بدرشکه چی سفارش کردیم درشکه را نگاه ندارد درشکه چی شلاق کش اسبهای درشکه را بحرکت آورده رسیدیم دم دروازه حضرت عبدالعظیم از آنجا دیگر عبور و مرور سواره ممکن نبود لذا سید جمال الدین از درشکه پیاده شده تا مردم را چشم باو افتاد دور او را گرفته و او را بحالت صلوات و اجماع بصحن مقدس رسانیده اطراف سید را جمعی گرفته بودند که از صدمه و هجوم مردم سید تلف نشود آقایان اهل منبر که دیدند سید وارد شد و بابودن او شاید منبر امروز از دستشان برود و زحمت آنها بهدر رود خصوص سید اکبر شاه و آقا شیخ مهدی و حاج شیخ محمد که این سه نفر در این چند روزه خیلی زحمت کشیده بودند لذا مذکور داشتند که ظهیر سید صلاح نیست و باید مثل سابق مخفی باشد در این بین جناب آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی رسید و بنکارنده بحالت تغیر فرمود من بعین الدوله قول داده بودم که سید ظاهر نشود و منبر نرود چرا او را آوردید بنکارنده در جواب گفت جناب آقا شما قول دادید بنده که قول نداده بودم وانگهی اگر بنا شد شما شهر بروید پس آقا سید جمال الدین هم باید ظاهر شود .

بالجمله آقایان سید بیچاره را بردند در خانه اعتماد التولیه مخفی کردند چون هم سید متغیر بلکه خائف شده بود و هم جمعی بصدا درآمده بودند لذا جناب آقا میرزا مصطفی آشتیانی به بنده گفت ما هر چه بگوئیم آقا سید جمال باید مخفی باشد شما نشنوید و با هم میرویم شهر من تا کار آقا را اصلاح نکنم دست بر نمیدارم پس از این اطمینان سید راحت شده ولی در خانه اعتماد التولیه یک دو ساعته توقف نمود .

بالجمله صبح جمعه شانزدهم ذی القعدة الحرام سال ۱۳۲۳ هجری که مطابق است با دوازدهم ژانویه ۱۹۰۶ مسیحی بنای آقایان بر مراجعت بشهر طهران شد و زمان تحصن یکماه گردید (بر و فسور براون) در تاریخ خود مینویسد مدت تحصن دوماه طول کشید و این اختیاب و سهواست چه مدت تحصن یکماه بود که سی روز باشد زیرا که پنجشنبه ۱۷ شوال از طهران هجرت نمودند و جمعه شانزدهم ذی القعدة الحرام مراجعت بدارالخلافه طهران نمودند .

و نیز در ترجمه تاریخ آبی که مینویسد در آخر ماه ژانویه مطابق با واسط ماه ذی الحجة ۱۳۲۳

بود غلط است چه مراجعت آقایان از زاویه مقدسه در دوازدهم ژانویه و مطابق با واسطه ماه ذی القعدة است (رسم نگارنده نیست که غلط و اشتباه دیگران را اظهار کنم لکن چون يك زمانی باعث اشتباه خواهد شد و شاید خواننده نسبت سهو و غلط را بنگارنده بدهد باین جهت توضیح و اظهار داشتیم که تاریخ خارجه را در اینخصوص اعتباری نیست و یا مترجمین با اشتباه رفته اند)

بازی روز جمعه شانزدهم امیر بهادر که وزیر دربار بود با اقبال الدوله و نصر السلطنه (۱) و شمس الملك که آنروز میرآخور بلکه حلة الملك بود و امیر خان سردار که حاکم زاویه مقدسه بود و بعضی دیگر از رجال دولت مأمور شدند بحرکت دادن آقایان بازارهای طهران عموماً تعطیل و بسته شد کالسکه های دولتی و درشکه ها باید های متعدده حاضر شده درشکه های کرایه را هم برحسب تلفون امیرخان سردار از طهران احضار نمودند از طرف بزرگان طهران نیز درشکه ها و کالسکه های بسیار حاضر شده خط آهن را هم در امروز مجانی کردند گویا قیمت بلیت های ماشین را امیراعظم از خود داد حرم و مسجد و صحن و دو مدرسه و صحن امامزاده حمزه و بازار حتی بقعه صادقیه ملو و پر بود از مردم ازدحام و جمعیت بعدی بود که خوف خطر و تلف شدن مردم میرفت درسه ساعت بظهر روز جمعه در وسط صحن منبر گذارده جناب حاج شیخ محمد واعظ که از طرف آقایان ملقب شده است بخلاق المعانی رفت بالای منبر و دستخط شاه را در حضور وجوه علماء و اعیان و اشراف و رجال دولت قرائت نمود پس از او جناب آقا شیخ مهدی (سلطان المتکلمین) و سید اکبر شاه (اشرف الواعظین) رفتند بالای منبر و دستخط شاه را با مستدعیات آقایان قرائت نمودند ضمناً اظهار تشکر از زحمات امیر خان سردار نمودند مردم را هم بفریاد بلند صدایشان بزنده باد پادشاه اسلام و زنده باد ملت ایران بلند گردید . این مجلس و این روز اول مجلس و اول روزی بود که صدای زنده باد ملت ایران با آسمان رفت و تا به امروز اهل ایران جرئت نداشتند که علناً بگویند زنده باد ملت ایران از وضع این مجلس برای امیر بهادر و نصر السلطنه و شمس الملك خوش نگذشت چه احدی اسمی از آنها نبرد دعای اهل منبر مخصوص بشاه و علماء و امیرخان سردار بود و دیگر آنکه این صدای زنده باد ملت ایران بگوش آنها تازه رسیده است و معنی قومیت و ملیت را ندانسته اند .

صورت دستخط شاه و مستدعیات آقایان از قرار تفصیل ذیل است :

صورت عریضه مهاجرین حضور شاه

بشرف عرض بندگان اعلیحضرت قدر قدرت شاهنشاه اسلام و اسلامیان پناه میرساند - که این يك مشت دعاگویان از علماء و قاطبه سلسله جلیله علماء و کلیه اصناف رعیت از حضور مبارک بندگان اعلیحضرت شهریاری که با سببان ملت و حامی شریعت است استدعا داریم که مقرر فرمایند مزید الطول العمر و رضاء الخاتم النبیین صلی الله علیه و آله الطاهرین قانون معدلت اسلامی برطبق

(۱) محمدولی خان نصر السلطنه تا در حکومت استبداد کار کرده است او را بلب اول که نصر السلطنه است میشناسیم از وقتی که داخل در خدمات ملی شده است او را بلب سپهدار اعظم ذکر میکنیم .

مذهب شیعه جعفریه در تمام اقطار و بلاد مملکت علیه ایران بین تمام اصناف من دون استثناء جاری شود که احدی خارج از آن قانون احکاماً و حدوداً نباشد و موجب مباحات و مفاخرت بندگان اعلیحضرت شهرباری بر تمام سلاطین وجه الارض باشد .

صورت عریضه اتابك بشاه

قربان خاکپای جواهر آسای بندگان اعلیحضرت قویشوکت اقدس همایونت شوم - بر خاطر مهر مظاهر همایون اعلیحضرت قدر قدرت شاهنشاهی روحانفاده پوشیده نیست که این غلام خانه زاد از بدو افتخار بجاروب کشی اقدس اعلی تا کنون چهل سال است همه وقت در هر مأموریت طالب ارباد دعا گوئی ذات عذیم المثال مبارک بوده و در هیچ مورد از این مقصود غفلت نداشته است ولی در این مقدمه حضرات علماء که قصدی جز دعا و ثنا نداشته اند و همه وقت بوظیفه دعا گوئی خودشان مشغول بودند، اند بطوری پیش آمد کار شده که اصل مقصود از میان رفته و حالا این غلام خانه زاد بيمقدار او در آستان اعلی شفیع انگيخته اند که نظر توجهی از طرف قرین الشرف همایون در انجاء عریض آنها معطوف و با امیدواری بمراحم شاهانه بدعا گوئی ذات بابرکات همایون مشغول شوند و چون عریض آنها از روی دعا گوئی محض است این است که بعرض آستان مبارک میرساند و امیدوار است بشمول مرحام ملوکانه افتخار حاصل نماید .

صورت مقاصد آقایان

- ۱ - محض سلامت ذات اقدس مبارک قیمت تمبر را که برای عامه اسباب از دیاد دعا گوئی است گذشت فرمایند اگر چه در اینجا ضرری بدولت متوجه است ولی این غلام بيمقدار در صورت قبول عرض آنرا محض اجراء این امر خیر و دعا گوئی علماء و امیدواری عامه از خود تقدیم میدارد که بدولت هم ضرری متوجه نشود و اسباب مزید دعا گوئی ذات اقدس نیز فراهم آید .
- ۲ - نظر به بی احترامی که نسبت بجاج میرزا محمد رضا شده چون از دعا گوینان دولت است اظهار مرحمتی بشود که موجب مزید امیدواری و دعا گوئی طبقه علماء اعلام گردد .
- ۳ - سیئات اعمال عسکر گاریچی متصدی راه عراق بعرض اولیاء دولت علیه رسیده و اجزاء و اتباع او از جانب دولت مورد تنبیه شدند خود عسکر را هم مقرر فرمایند از دخالت بکار منفصل و از جانب دولت توجهی در تنبیه او بشود که حتی خلاف کاری خود را باند و موجب امیدواری و دعا گوئی عامه رعایا گردد و در عریض سایر آقایان عظام هم باید اراده مخصوص مبذول فرمایند که آنها هم مقرون به اجابت گردد .

۴ - برای رسیدگی به عرایض کلیه رعایا و مظلومین از جانب سنی الجوانب هایونی ترتیبی در امر عدالتخانه دولتی داده شود که رفع ظلم از مظلوم حقاً و عدلاً بعمل آید و در اجراء عدل ملاحظه از احدی نشود ..

دستخط شاه در جواب عین الدوله

جناب اشرف اتابك اعظم - عریضه شما را ملاحظه نموده توسط شمارا قبول فرمودیم مسلم است علماء عظام دعاگوی دولت هستند عرایض آنها که برای دعاگوئی ما باشد و صحیح باشد پذیرفته میشود نسبت بآنها کمال التفات را داریم همیشه دعاگو بوده اند شما هم التفات و مرحمت مارا بآنها بنمائید ذی القعدة ۱۳۲۳ .

ایضاً دستخط شاه بعلما اعلام

جنابان مستطابان شریعتمداران علماء عظام سلمهم الله تعالی - جنابان آقا میرزا مصطفی و آقا میرزا ابوالقاسم و آقامیرزا محسن و اعتمادالاسلام را که برای اظهار مطالب خودتان نزد جناب اشرف اتابك اعظم فرستاده بودید از شرح بیغامات شما مطلع شدیم این مسئله را باید عموم علماء عظام بدانند که رأفت و معدلت ما همیشه با افراد رعیت شامل بوده خصوصاً نسبت بعلما اعلام که دعاگوی دولت و خیرخواه شخص سلطنت هستند کمال اعتقاد و التفات داشته در مقاصد حق آنها همیشه نهایت توجه کرده ایم حالا هم که شرح اظهارات شما را جناب اشرف اتابك اعظم عرض کرد در صدر عریضه او دستخطی صادر شده است که برای شما خواهند فرستاد با کمال امیدواری بشهر آمده باتفاق جناب اشرف اتابك اعظم شرفیاب شوید که حسن ظن و کمال رأفت و عقیدت خودمانرا مشافهه نیز بآن جنابان انحاء و اظهار کنیم و بانهایت آسوده گی و امیدواری بدعای دولت و مزید تأییدات و توفیقات ما اشتغال ورزید . شهر ذی القعدة ثیل ۱۳۲۳

ایضاً دستخط اعلیحضرت مظفرالدین شاه

جناب اشرف اتابك اعظم - چنانکه مکرر این نیت خودمانرا اظهار فرموده ایم ترتیب و تأسیس عدالتخانه دولتی برای اجراء احکام شرع مطاع و آسایش رعیت از هر مقصود مهمی واجب تر است و این است بالصراحة مقرر میفرماییم برای اجراء این نیت مقدس قانون معدلت اسلامی که عبارت از تعیین حدود و اجراء احکام شریعت معطره است باید در تمام ممالك محروسه

ایران عاجلاً دایر شود بر وجهی که میان هیچیک از طبقات رعیت مطلقاً فرقی گذاشته نشود و در اجراء عدل و سیاسات بطوریکه در نظامنامه این قانون اشاره خواهیم کرد ملاحظه اشخاص و طرفدارهای بی‌وجه قطعاً جداً ممنوع باشد البته بهمین ترتیب کتابچه نوشته مطابق قوانین شرع مطاع فصول آنرا مرتب و بعرض برسانید تا در تمام ولایات دائر و ترتیبات مجلس آنهم بوجه صحیح داده شود و البته این قبیل مستدعیات علماء اعلام که باعث مزید دعاگوئی ماست همه وقت مقبول خواهد بود همین دستخط ما را هم بعموم ولایات ابلاغ کنید . شهر ذی القعدة ۱۲۲۳ .

بعد از قرائت دستخط شاه و مستدعیات آقایان حاج شیخ مهدی سلطان المتکلمین و آقا سید اکبر شاه اشرف الواعظین در بالای منبر گفتند همه علماء و آقایان طلاب متفق و هم قسم شدند بر اینکه عدالتخانه را از دولت خواش و تشکیل دهند شاه هم نهایت مرحمت را فرموده و دستخط تشکیل عدالتخانه صادر فرموده بعد از این ظلم و تعدی باحدی نمیشود الان آقایان روانه شهر خواهند شد طلاب گفتند این دستخط شاه را باید سفراء تصدیق کنند و الا ما نمیگذاریم آقایان از اینجا حرکت نمایند اختلاف بین آقایان و طلاب واقع شد آقایان علماء در جواب طلاب گفتند که تا کنون در قول پادشاه خلاف نشده است و پادشاه بنوشته خود ولیعهد و صدراعظم را برمسند ولایتعهد و صدارت نشانیده است اگر این دستخط اجراء نشود سایر دستخط ها را هم امضاء نخواهیم نمود این سوء ظن درباره دولت که نقض قول و عدم اجراء دستخط باشد بهیچوجه پسندیده نیست و ما اگر بگوئیم سفراء دول دستخط شاه را امضاء و ضمانت نمایند هر آینه خلاف ادب و رسم است و در واقع توهین بیادشاه اسلام کرده ایم و دیگر آنکه حقی بسفراء دادن با رفتن مملکت مصادف خواهد بود بعضی از آقایان از قبیل آقا سید محمد رضا و غیره در خیال بودند که اگر آقایان امروز گول و فریب عین الدوله را بخورند هر آینه آقای بهبهانی و آقای طباطبائی را باتیر بزنند چه اطمینان عموم باین دونفر است و اگر امروز این دونفر با عین الدوله همراه شوند دیگر یأس کلی عموم را حاصل خواهد کردید و در جواب آقایان مذکور داشتند ما نمیگوئیم سفراء امضاء دستخط شاه را بنویسند بلکه ما میگوئیم صدور دستخط شاه بتوسط سفیر عثمانی باشد تا رسمیت حاصل نماید و دیگر صدراعظم نتواند عذری بیاورد آقایان علماء بهر زبانی بود طلاب را ساکت نموده و قول دادند اگر دستخط شاه را اجراء نکنند باز مراجعت کنند بزائوه مقدسه در این اثناء بین مردم شایع شد که باین زحمت حالا که آقایان میخواهند بادوات صلح کنند بایهادرین افتاده و مانع شده اند قول آقایان و این شایعه طلاب را از میدان بیرون کرده خواهی نخواهی ساکت شده و آقایان عازم بر حرکت شدند .

آقایان خواستند سوار کالسکه نشوند امیر بهادر گفت اگر سوار کالسکه نشوید بی احترامی بشاه خواهد شد که کالسکه های سلطنتی خالی بر گردند بهر طور بود آقایان در کالسکه های سلطنتی نشسته و موکب علماء بطرف شهر حرکت نمود .

مراجعت آقایان بدار الخلافه طهران

روز جمعه شانزدهم شهر ذی القعدة الحرام ۱۳۲۳ که مطابق بود با ۱۲ ژانویه ۱۹۰۶ مسیحی یکساعت از ظهر گذشته آقای بهبهانی و آقای طباطبائی و حاج شیخ مرتضی آشتیانی و صدرالعلماء طهرانی با امیر بهادر وزیر دربار در کالسکه شش اسبه سلطنتی نشسته سایر آقایان و طلاب در کالسکه های دولتی و درشکه های سلطنتی سوار شده آقا سید جمال افجه سوار قاطر شده و از درشکه و کالسکه امتناع نمود و در کهای طلا و نقره و سوار های نظامی در جلو آقایان با عزت و احترامی فوق العاده بطرف شهر حرکت کردند تا دم دروازه باین حالت آمدند دم دروازه طلاب و سادات عازم شدند که آقایان را از کالسکه پیاده کنند و سوار قاطر و الاغ شوند تا مردم بغیض دست بوسی نایل آیند آقایان هم برای آنکه مردم بغیض برسند بسی میل نبودند لکن وزیر دربار گفت الان سه ساعت بغروب است اعلیحضرت شاهنشاه در قصر دولتی و عمارت گلستان منتظر ملاقات آقایان است و اگر آقایان از کالسکه پیاده شوند سه ساعت از شب گذشته وارد میشوند مناسب این است که پیاده نشوند بهمین حال وارد بر شاه شویم پس از گفتن این کلام رو بطرف سوارهای کشیکخانه کرده فرمان نظامی داد یکدفعه سوارها اطراف کالسکه را گرفته مردم را عقب کردند و کالسکه را وارد و از راه خیابان روانه شدند و در ارك دم باغ گلستان و تخت مرمر آقایان را پیاده کردند آقایان وارد دربار شده سایر آقایان و آقا زاده ها هم از عقب رسیده در ارك ملحق بآقایان شدند مردم و کسبه ریختند در ارك فراشها درب باغ را بستند آقایان قدری در اطاق اتابك نشسته پس از چند دقیقه با عین الدوله و مشیر الدوله رفتند حضور شاه پس از ورود و تعارفات رسمیه شاه فرمود من سابق بر این اقدام و استدعای شما مایل بودم با افتتاح عدالتخانه و خودم در نیمه شعبان بنظام الملك گفتم که ترتیب عدالتخانه را بدهد بعد از این شما هر کاری داشته باشید بخود من اظهار نمایم من حاضرم از برای اجراء مقاصد شما افتخار من باین است که دین جد شما را ترویج میکنم آقایان اظهار تشکر نمودند پس از آن اعلیحضرت گله فرمود از آقایان که چرا در مسئله خرابی عمارت بانك بخود من اظهار نکردید و چرا خودتان بدون اطلاع بدولت اقدام کردید آقای طباطبائی در جواب شاه عرض کرد مشیر الدوله و مشیر السلطنه هر دو حاضرند که من کرا را بآنها گفتم و نوشتم جوابی که هر دو نوشته اند حاضر است باری در این وقت جناب آقامیرزا ابوالقاسم طباطبائی باینجا نفرسید وارد ارك شدند بعد از آن آقامیرزا مصطفی آشتیانی با جمعی کثیر از طلاب و سادات وارد ارك شده مردم هم که دیدند درهای ارك را بستند و توقف آقایان بطول انجامید از خارج ارك صداهای خود را بصلوات بلند کرده هیاهو و غوغا بلند شد که شاه بگوش خود شنید و مضطرب شد .

آقایان از زحمات امیرخان سردار (امیر اعظم) و کفایت او خدمت شاه اظهار تشکر نمودند اعلیحضرت يك انگشتی بر لبیان از انگشت خود در آورده بامیرخان سردار خلعت و آقایان را اذن مراجعت داد .

این اول مجلسی بود که گفتگوی بین علماء و شاه بطریق مباحثه و رد و بدل بود چه تا این

زمان رسم این بود که هر چه پادشاه میگفت مخاطب و مستمع حق رد و جواب نداشت جز سکوت تکلیف دیگری نبود آنوقت صدراعظم و یا یکی از وزراء در مقام معذرت و شفاعت از طرف مخاطب شاه يك دو کلمه سخن میگفت لکن در این مجلس شاه آنچه میفرمود علماء در مقام جواب ورد مضایقه

نمیکردند و نیز این اول مجلسی بود که شاه در مقام تکلم لفظ (من) و (مرا) ادا کرد سابق برای لفظ (ما) و (مارا) میگفت (ما) فرمودیم ما اذن دادیم ما چنین خواستیم) ولی امروز میفرمود من توقع از شما نداشتم من سروج دین جد شما میباشم من در مقام مقاصد و مستدعیات شما حاضر و نیز سابق برای سلاطین ایران بسید و ملا آخوند میگفتند در این مجلس شاه میفرمود آقایان من از شما خواهش دارم . بالجمله آقایان از حضور شاه برخاسته بخانه های خود مراجعت کردند مردم اطراف آقایان را گرفته جمعی آقای طباطبائی را بخانه آورده جمعی آقای بهبهانی را بخانه اش رسانیده گروهی اطراف آقای صدرالعلماء

امیر بهادر جنگ

را گرفته از درب خانه امام جمعه بمنزل خودشان بردند .

در این روز اجزاء امام جمعه نهایت معقولیت را بخرج دادند زیرا که از ورود مهاجرین اظهار مسرت و خوشحالی مینمودند و از گذشتن آقای صدرالعلماء از درب خانه ایشان با آن بهت و جلال از مخالفت با آقایان نادم شده و در شب چراغانی دکانین متعلق بنایشان را نیز چراغانی نمودند و از

امروز امام جمعه همراه شد و از آقایان دیدن نمود و (تازمان بمباردمان مجلس امام جمعه باعلماء همراه بود) بهر جهت آقایان یانهایت جلال و احترام بمنازل خویش رسیدند آقاسید جمال افجه که سوار قاطر بود و در کالسکه سوار نشد با آقا سید جمال واعظ اول شب را با صدای صلوات و تکبیر مردم بخانه خویش رسیدند .

آقا سید جمال واعظ نخست در خانه آقاسید جمال افجه ورود نمود و اندکی در آنجا مکث کرد متجاوز از سیصد نفر از مردم اجتماع کرده و او را سوار الاغ نموده با احترام تمام او را بخانه خودش که نزد یک سید نصرالدین بود رسانیدند آقا سید جمال واعظ بنگارنده گفت از این ورود دانستم بهتر و بزرگتر ریاسات حجة الاسلامی است و من باید در این رشته کار کنم تا خود را بمقام اجتهاد برسانم این بود که بعد از این بنای درس خواندن را گذارد و نزد یکی از اساتید شروع بخواندن رسائل و فقه کرد و در اخفاء آن نهایت سعی را داشت بعضی اوقات که شبها نزد او میرفتم اشکالات رسائل را از بنده نگارنده میبرد و بطریق مباحثه و ایراد مطالب فقه و اصول را از نگارنده اقتباس مینمود نگارنده اگر چه مضایقه نداشتیم ولیکن بطور افاده حل مشکل او را مینمودم مجلاً معین حضور که از اجزاء انجمن مخفی بود در ورود آقایان نهایت سعی و کوشش را نمود و در چراغان بازار آنچه در قوه داشت ظاهر نمود . اعتصام السلطنه پسر معیر الممالک و اشخاصی که هواخواه امین السلطان بودند نیز خدمات خود را به آقایان ظاهر میساختند .

روز شنبه هفدهم ذی القعدة الحرام سنه ۱۳۲۳ مطابق با ۱۳ ژانویه ماه فرانسه سال ۱۹۰۶ میلادی و یکم شهریور ماه قدیم و ۳۱ کانون الاول و ۲۹ دیماه جلالی مردم طهران استشمام رایحه طیبیه مقدسه حریت را نموده و بنای دیدن از آقایان را گذاردند فوج فوج دسته دسته بدیدن آقایان میآمدند شعراء قصائد خود را میخواندند شب یکشنبه چراغان باشکوهی در طهران بود آقایان چند روزی گرفتار دید و باز دید بودند شاهزاده عین الدوله دیدن از آقایان کرد لیکن در منزل آقایان غلیان و جایی از خودش صرف مینمود یعنی آبدار و قهوه چی همراه خود آورده بود از جای خودش وقتند خودش جای آشامید دیگر از ترس آنکه شاید او را مسموم کنند و یا آنکه برای شاهزادگی خود این کار را اضافه بر صدور سابق کرد معلوم نبود بهر جهت علاء الدوله را از حکومت طهران معزول و شاهزاده نیر الدوله را بجایش منصوب نمود .

عمده و مهم ترین کارهای غیر قانونی علاء الدوله در حکومت طهران از این قرار است اول چوب زدن تجار که سابقاً ذکر شد دوم عسازدن بدست خودش به آقاسید حسن صاحب الزمانی در روزیکه نمایندگان آقایان را در خانه عین الدوله نگاه داشته بود یعنی دو روز قبل از ورود آقایان بشهر سوم بی احترامی بمدیر الممالک مدیر روزنامه تمدن که چرا در وقتی که کالسکه عین الدوله از خیابان عبور کرد سنک بکالسکه خورد و بی احترامی بکالسکه صدراعظم شد مدبر الممالک جواب داد سنک خوردن بکالسکه چه ربطی بمن دارد در جواب گفت کالسکه مقابل منزل شما که رسیده بود سنک باورده شد مدبر الممالک گفت پس تقصیر بر صاحب خانه و آنکه بالاخانه را در خیابان بنا کرده است علاء الدوله

بغضب رفت که این آخوند جوان بامن سؤال و جواب میکند آها بچها سزای این آخوند را بدهید بیچاره مدبر الممالک که در آنوقت مدیر الشریعه بود بتقصیر آنکه زبان آوری کرد نزد حاکم شلاق مفصلی نوش جان کرد لیکن بعدها ملتفت شد که تقصیر از زبانش نبود بلکه از عمامه او بود چه سنک

زدن بکالسکه صدر اعظم در آنوقت جز از اهل عمایم دیگر در قوه احدی نبود (باین جهت مدیر الشریعه معمم مدبر الممالک مکتلا شد و امروز صاحب یک روزنامه بزرگی است و در این انقلاب مشروطیت صدمات و لطومات بسیار باو وارد آمد و در زمان محمد علیشاه بطور مخفی مسافرت بخارجه کرد و اگر گرفتار شده بود حتماً مثل ملک المتکلمین مقتول میشد خدماتش بمشروطیت بعد از این خواهد آمد) لیکن علاء الدوله از جهت تدبیر و ناموس و عفت خواهی و نگرفتن رشوه از اقران و امثالش بهتر است هر جا که حکومت کرد آنجا را بخوبی منظم داشت اگر

علاء الدوله

سفاک بود رشوه خور نبود اگر ظلم میکرد ملاحظه از فقراء مینمود از فاسق و فاجرو قمار متنفر بود در حکومتش اول کاری که میکرد فاحشه خانه ها را می بست از مشروطیت همراهی کرد اگر چشم از اعمال حکومت طهرانش بیوشیم اورا از مؤسسين مشروطه میدانیم زحماتش را در مشروطیت در تاریخ نوشتیم و انشاء الله خواهد آمد بهر جهت علاء الدوله بمراتب شتی از نیرالدوله بهتر بود مردم بلکه آقایان از حکومت علاءالدوله بهتر راضی بودند تا حکومت نیرالدوله در واقع عین الدوله انتقامی کشید از آقایان که حکومت را از علاءالدوله گرفت و بشاهزاده نیرالدوله داد از رباعی که در زمان حکومتش

نشریافت مستفاد میشود تنفر از او بنانکه شاعر در مقام خطاب بمظفرالدین شاه گوید :

خسروا خبط کردنت تاکی

نیرالدوله و حکومت ری

یک نشابور او زیادش بود

به و به عجب عجب هی هی

شاهزاده نیرالدوله حاکم جدید با آنکه با آقای طباطبائی معاهد و هم قسم بود و برآن مجید قسم یاد کرده بود که درخیال مقدس آقای طباطبائی همراهی کند ذره اذلم و مخالفت قسم کوتاهی نکرد و اگر سوگند خورده بود که مخالفت نماید با آقایان و مانع باشد از مقصود مقدس آنها آینه مینوشتم خلاف سوگندش نکرد لیکن چون قسم بر معاونت و همراهی یاد کرده بود مینویسم خلاف کرد و خیلی هم خلاف کرد چنانچه خواهد آمد .

شاهزاده ظفرالسلطنه حاکم کرمان هم وارد طهران شد و آقایان عازم بودند که از او عقبه کنند بلکه در بین طلاب مذاکره بود که باید او را بیاورند در محضر آقایان و سیاست کنند بعنوان مأموریت تبریز و حکومت ارومیه از طهران خارج شد فقط هزار تومانی فدیّه داد ببعض آقا زادها و بسلامتی در گذشت لیکن خواست خدمت آقای طباطبائی برسد و از عمل زشت خود توبه و استغفار کند آقای طباطبائی او را راه نداد تا آنکه جناب آقامیرزا ابوالقاسم مجتهد طباطبائی راشقی نمود باین طور که آقای طباطبائی در خانه جناب معظم له بود که ظفرالسلطنه وارد شد جنابش او را خدمت پدر خود آورد و عذر کارهای خود را خواست و اعتراف بتقصیر خود کرد بعضی را هم بکلی منکر شد که بدون اطلاع و اجازه من اعدل الدوله و برادرش این بی احترامی را بحاج میرزا محمد رضای کرمانی وارد آورده اند بالاخره از طهران خارج شد در ارومیه هم نتوانست حکومت کند در آذربایجانهم زیست نتوانست چه تبریز او را راه ندادند مدتی دردهات سیر میکرد .

عین الدوله چند تلگراف متوالی بجناب حاج میرزا محمد رضا کرمانی مخبره نمود که عمّاقرب فرمانفرما وارد کرمان میشود شمارا مجّلاً بکرمان عودت خواهد داد و تجلیلات شمارا از طهران فراهم میآوریم دیگر از اجراء دستخط شاه و مستدعیات آقایان حرفی نبود و بمسامحه و محاطله امروز را بفردا میکذارانیدند .

روزنامه ادب راهم توقیف کردند برای آنکه نویسنده آن از حدود خویش تجاوز نموده مقالاتی را مینویسد که مشتمل بر الفاظ مغفور سلطنت است از قبیل مشروطه و جمهوری و آزادی و مساوات و برابری . انجمن مخفی هم این ایام شعباتش متعدد است طلاب و اهل علم و شاگردان مدارس از جهت بیداری مردم و شبنامه نوشتن و چرا روزنامه ادب توقیف شده است سعی خودشانرا مینمایند یکروز هم بنده نگارنده از طرف آقای طباطبائی برای ملاقات اعتمادالسلطنه وزیر انطباعات رفتم پس از ملاقات مذاکره از توقیف روزنامه ادب بمیان آمد جواب داد تقصیر از من نیست بر حسب حکم اتابک روزنامه را توقیف کردند .

عین الدوله در خیال تبعید و نفی آقا سید جمال واعظ افتاد برای اینکه این سید جلیل و واعظ نبیل مردم را بخوبی بیدار و آنها را بحقوق خود آگاه مینماید تبعید آقا سید جمال اگر چه کار سهل و

آسانی نیست لکن مقدماتی که عین الدوله تمهید نموده و اشخاصی را دیده که اگر تلف کردن این سید راهم میخواست هر آینه بمقصود خود میرسید لکن چیزی که مانع اتلاف او گردید همانا مسلمانی و تدبیر اعلیحضرت مظفرالدین شاه است.

تبعید سید جمال واعظ و مسافرت او ببلد طیبه قم

بعد از مراجعت حجج اسلامیه و طلاب از زاویه مقدسه بطهران هر يك از آقایان در منزل خود مشغول پذیرائی مردم بودند جز آقا سید جمال واعظ که عین الدوله میگفت شاه از همه کس و همه چیز اغماض و عفو فرموده است مگر از سید جمال علیهذا شب اول ورود آقای طباطبائی پیغام داد بسید که شب را بیائید منزل من بخواهید و درخانه خود نمانید سید شب را درخانه خود نماند و رفت درخانه آقای طباطبائی صبح آنشب امیرخان سردار آمد خدمت آقای طباطبائی و به آقا سید جمال گفت هر چه و هر قدر به اتابك التماس و از او استدعا کردم که شما را عفو کند قبول نکرد عجلتاً چند روزی از انتظار مخفی باشید و با کسی مراد نه نکند تا این عوی لجوج و مستبد را از صرافت شما بیندازم و من تا اندازه که ممکن است باشا و مقصد شما همراه میباشم آقا سید جمال قبول کرد و چندی از خانه خود خارج نشد در این اثناء علاء الدوله از حکومت طهران معزول و نیرالدوله حاکم گردید اول خدمتی که بعین الدوله کرد این بود که نوشت بجناب آقای حاج شیخ مرتضی آشتیانی که بهتر اینست آقا سید جمال مشرف شود بارض اقدس و مشهد مقدس بعنوان زیارت محارج سفرایشان را هم خودم متحمل میشوم (الی آخره) آقای حاج شیخ مرتضی آن کاغذ را فرستاد برای آقا سید جمال در مجلس حاج شیخ مرتضی عده از طلاب علوم حاضر بودند از مضمون کاغذ مطلع شده خبر بسایر طلاب رسید حضرات طلاب در خانه آقای بهبهانی اجتماع نموده و گفتند که ما هرگز نمیگذاریم آقا سید جمال را تبعید کنند امروز که سید را تبعید کردند فردا شمارا تبعید خواهند نمود آقای بهبهانی بملاحظه اینکه حالا تازه با دولت مصالحه شده است میخواست طوری رفتار نماید که باعث کدورت و نقار دربارها نشود لذا حضرات طلاب را هر قسم بود ساکت فرمود يك شب آقا شیخ مهدی سلطان المتکلمین را فرستاد نزد عین الدوله که شاید بتواند او را از این خیال منصرف نماید با اینکه صدراعظم درد پایش را بهانه کرده و کسی را بخود راه نمیداد لیکن حاج شیخ مهدی بر او وارد شده پیغام آقای بهبهانی را رسانید و ضمناً هم از فرمایشات مدبرانه و نصایح عاقلانه فروگذار نکرد عین الدوله گفت محال است این خواهش آقا را قبول کنم البته باید سید جمال دهه عاشوراء را در طهران نباشد چه مذاکرات منبری او باعث فتنه و آشوب خواهد گردید بالاخره عین الدوله صریحاً قسم خورد که اگر سید جمال خودش نرود او را میکشم اما اگر بخوبی خودش رفت قول میدهم که بعد از عاشوراء او را معاودت بدهم و شخص اعلیحضرت همایونی هزار تومان مرحمت میکند برای جبران ضرر آقا سید جمال. سلطان المتکلمین مراجعت نمود و جواب را خدمت آقای بهبهانی عرض کرد جناب سید جمال را احضار نمود و فرمود من میل دارم برای اتمام حجت شما يك سفری ولو مختصراً هم باشد ببلد قم بروید و بشما قول میدهم که بعد از عاشوراء

مراجعت کنید آقا سید جمال گفت مقصود همه ما از علماء اعلام و طلاب و وعاظ و تجار فقط اینست که شاه مجلس شورا بدهد اگر من بدانم مجلس دادن موقوف و منوط بکشته شدن من است با کمال رضا و رغبت و میل برای کشته شدن حاضر میشوم آقای بهبهانی فرمود این لفظ هنوز زود است و بزبان نیاورید فقط بهمان لفظ عدالتخانه اکتفاء کنید تا زمانش برسد باری دوسه روز بعد از این مقدمه جناب آقا میرزا محسن و جناب سلطان المتکلمین رفتند منزل آقا سید جمال درحالتی که آقا سید محمد رضا شیرازی و آقا سید حسین بروجردی (مدیر الاسلام) و آقا شیخ علی بروجردی و آقا شیخ محمد بروجردی و آقا میرزا علی قمی و جمعی دیگر از طلاب نزد سید جمال بودند جناب آقا میرزا محسن فرمود خدا میداند آقای حجة الاسلام آنچه در قوه داشت سعی کرد که شما نروید ولی قبول نشد آقا سید جمال گفت من در چند شب قبل که خدمت حضرت آقا رسیدم عرض کردم اگر صلاح این ملت نجیب ایران بکشته شدن من باشد من حاضر خود و اولاد مرا فدای این مقصود مقدس نمایم سفر کردن و مهاجرت بقم که نهایت آمال من است سلطان المتکلمین هزار تومان بلیت بانک (اسکناس) از جیب خود بیرون آورده تسلیم سید نمود و گفت قبض رسید بنویسید سید مبلغ را دریافت نمود و قبض الواصل داد حضرات حاضرین دیدند سید قدری سکوت نمود بعد از چند دقیقه گفت نوشته رسید را غلط نوشته ام آنرا بدهید عوض کنم نوشته را گرفته و پاره کرد و مجدداً باین مضمون نوشت :

اگرچه من بنده کمال افتخار را دارم که مورد مرحمت پادشاه اسلام خلدالله ملکه واقع شوم ولی در این موقع مسافرت چونکه فقط غرض امتثال امر سلطان اسلام و تشدید شرع مقدس است از قبول این وجه ابا و امتناع دارم . حرره الاحقر جمال الدین الواعظ الموسوی .

حاضرین تعجب کردند از کار سید که در این موقع مسافرت و تنگدستی و قرض داشتن از قبول این مبلغ گراف امتناع نمود لیکن این کار سید و رد او پول را کاری بسیار صحیح بود چه هم شرف و بزرگواری او را ثابت میکند و هم جان او را نگاهداشت اعلیحضرت مظفرالدین شاه از این حالت سید و سفر کردنش بی اندازه متأثر و متغیر شده بود و بعین الدوله فرموده بود باسادات طرف شدن عاقبتی وخیم دارد باری آقا سید جمال مصمم بر عزیمت سفر گردید و حسب الامر کاغذی نوشت بعموم طلاب که مسافرت من از روی کمال میل و رغبت است اگر اه و اجار در کار نیست فوراً از شیخ حسن دلال که همسایه آقا و مرد شایسته است هفتاد تومان بعنوان قرض گرفته و شیخ حسن مزبور يك کالسکه برایش اجاره کرد تا قم طلاب خبر شدند اجتماع نمودند فریادها بلند کردند که الان میرویم بازار و مدارس را تعطیل میکنیم سید به استادی و تدبیر فرمود عجالاً امروز را صبر میکنم و سفر را بتأخیر میاندازم تا پس فردا شاید راه علاج و چاره بجویم بهر طور بود طلاب را ساکت و متفرق نمود کالسکه را هم با پسر و نوکرش فرستاد خارج دروازه دو ساعت بغروب مانده درحالتی که عیالش مشغول وضع حمل بود و همان وقت پسری زائید که بمناسبت نامش را سید رضا گذاردند یعنی راضی خدا باری سید باتفاق سلطان المتکلمین رفت بیرون دروازه (فخرَجَ مِنْهَا خَائِفاً يَتَرَقَّبُ) و با سلطان وداع نموده باپسرش میرزا محمد علی و نوکرش مشهدی مهدی سوار کالسکه شده و بطرف قم روانه شدند .

روز دوشنبه بیست و ششم ذی‌الحجه الحرام ۱۳۲۳ آقا سید جمال باین حالت روانه قم شد دو شب در راه بود روز چهارشنبه (۲۸) وارد قم شد علماء قم نهایت احترام و پذیرائی را درباره او بجا آوردند خصوصاً جناب آقا سید عبدالله مجتهد قمی که بیش از دیگران با سید همراه بود از طرف نیرالدوله حاکم طهران هم تلگرافی درتوصیه و احترام سید به اعتضادالدوله حاکم قم مخایره شد آقا سید جمال درایام عاشورا جائی منبر نرفت و هر کس هم از او دعوت نمود قبول نکرد و با احدی مراده نداشت مگر با آقا میرزا محمدخان لسان‌الممالک رئیس تلگرافخانه قم که مشارالیه نسبت بسید همراه بود آنهم برای توصیه و سفارشی بود که سرّاً ازطرف انجمن مخفی بمشارالیه شده بود از معاونت مالی وغیره درباره سید دریغ نفرمود (لسان‌الممالک دومهاجرت کبری خدمات عمده بمشروطه نمود که در جلد سوّم خواهد آمد).

روز دوشنبه نهم محرم سه تلگراف ازطرف آقای بهبهانی وعین‌الدوله صدراعظم و نیرالدوله حاکم طهران بسید جمال مخایره شد و اذن معاودت بطهران را داده بودند دوروز دیگر هم سید درقم مانده یک روز هم برحسب خواهش لسان‌الممالک منبر رفت و موعظه نمود .

غروب روز جمعه سیزدهم سید جمال الدین وارد زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم گردید طلاب و تجار درخیال بودند که سید را بااحترام وارد شهرطهران نمایند لکن بعضی ازآقایان صلاح ندیدند . صبح روز شنبه چهاردهم جناب آقا میرزا محسن برادر آقای صدرالعلماء و جناب آقا میرزا محمد صادق طباطبائی و یک‌دو نفر ازتجار سید جمال‌الدین را وارد بشهر نمودند درهمان روز پس‌ازدیدن آقای طباطبائی و آقای بهبهانی بهمرای حاج شیخ مهدی سلطان المتکلمین رفتند نزد عین‌الدوله و درآن مجلس بشاهزاده عین‌الدوله گفت من معرفی خود را بشما میکنم من طرفدار و پارتی احدی نیستم و کسی را حمایت نمیکنم فقط غرض من تبدیل سلطنت کنونی است بسلطنت قانونی اسلامی بعبارة آخری مقصود من خدمت بدولت و ملت است منظور من قوام و استحکام دولت است و تاقوه دارم در این کار مجاهده خواهم کرد و امیدوارم هیچ چیز مانع ازاین مقصود من نخواهد بود عین‌الدوله هم آنچه قوه داشت درتخویف سید کوتاهی ننمود باری مبلغ هزار تومان که تا امروز نزد سلطان المتکلمین بود بسید جمال داده شد سید هم دیگر محذوری نداشت قبول نمود و بر احترامات سید افزوده گردید و دربالای مبر صریحاً مطالبه قانون و تشکیل عدالتخانه و اجراء دستخط شاه را مینمود و مردم را بهیجان میآورد . درواسط محرم کاغذی ازتغیبات عالیات رسید که آقا علی اکبر بروجردی از طهران به آقایان نجف نوشته است که اشخاصی که رفته اند بزائیه مقدسه و مطالبه عدالتخانه مینمایند ممدودی از طلاب میباشد ربطی بحجج اسلامیه طهران ندارد حجج اسلامیه طهران اصلاً و ابداً از شهر طهران خارج نشده و با عین‌الدوله نهایت دوستی را دارند و از عدالتخانه متنفر میباشند و یقین دارند اگر عدالت در ایران جاری شود درب خانه های آقایان بسته خواهد شد علی‌الذکور عین‌آن مکتوب را فرستادند خدمت آقای طباطبائی که فحص فرمایند آقا علی اکبر بروجردی کیست و مقصودش چیست این بود که در شب ۱۷ محرم ۱۳۲۴ شریف الواعظین قمی در تکیه درخونتگاه که مجلس روضه و بانای مجلس آقای

طباطبائی بود در حضور آقایان در بالای منبر گفت که اسلام غریب است و پس از مدتی که علماء اعلام طهران دامن همت و فتوت بکمر زده و عازم شده‌اند که اسلام را یاری نمایند و متحمل صدمات شده‌اند که بلکه مسلمین از عدالت بهره‌مند شوند یک نفر از اهالی بروجرده که سالها در این پایتخت از لباس اسلام و از ملت نان خورده چنین و چنان نوشته است و ادیناه و اسلاماء باری چون برادر حاج علی اکبر که آقا عماد باشد در این مجلس حاضر بود و از اشخاص صحیح و درست بود لذا شریف الواعظین بملاحظه احترام این برادر گفت این مکتوب ظاهراً از شخص مسلمان نبوده و شاید عبدالحمود یهودی این کاغذ را برای تضييع يك شخص مسلمانی و یا غرضی دیگر نوشته است بهر جهت هیجان و حرارت فوق العاده در مردم و عامه اهالی یدید آمده است و جداً از حجج اسلامیه مطالبه اجراء دستخط و انعقاد عدالتخانه را مینمایند.

این ایام آقایان علماء کارشان رو بترقی و در نهایت احترام و اعتبار در امور سیاسی و دولتی مداخله میکنند زمانیکه آقایان در زاویه مقدسه متحصن بودند و از رجال درباری و منسوبین سلطنتی احدی جرئت نداشت که ظاهراً با آنها همراهی و از آنها معاونتی نماید جز معدودی که از جان خود گذشته آنها هم با نهایت ملاحظه و خوف رفتار مینمودند لیکن این ایام علی الظاهر وسایل تقرب به آقایان را اهم امانی و مقاصد خود قرار میدهند نگارنده برای مقیاس این زمان با چند روز قبل که آقایان در زاویه مقدسه بودند از برای خواننده تاریخ يك راپورت مخفی و يك مذاکره مخفی را استشهد میآورم و نیز دسایس شاهزاده عین الدوله را که چگونه سلوک میکرد با آقایان و بچه سعی و از چه راه میخواست میان آنها را اختلاف اندازد ذکر میکنم پس از آن برشته تاریخ معاودت مینمایم و راپورت مخفی صورت آن از اینقرار است:

راپورت مخفی

روزیازدهم ذی القعدة (۱۳۲۳) اعتصام السلطنه فرستاد عقب من که نایب حسین هستم رفتم خدمتشان مرا برد در حیات خلوت پشت اندرون فرمود چند کاغذ برای آقایان نوشته‌ام با بعض امانتها باید بروی بزائویه مقدسه حضرت عبدالعظیم کاغذها و امانتها را طوری برسانی که کسی مطلع نشود چه آدمهای عین الدوله و امیر بهادر خیلی مواظب هستند مبادا گیرافتی گفتم اطاعت میکنم و مطمئن باشید بعد سه کاغذ بمن داد که بخطوط مختلفه نوشته بودند خط نسخ، خط زنانه، بلامتھای حروفی و چند امانت هم داد و گفت یکی از اینها مال آقای آقا سید محمد مجتهد است یکی متعلق به آقا سید عبدالله مجتهد است یکی هم مال آقا شیخ مرتضی. کاغذها را گرفتم و سه امانت عبارت بود از سه بسته پول زرد و هر بسته چهل اشرفی چهار تومانی که جمعش میشود صدویست اشرفی چهار تومانی گفت اینها را بهمان آقایانی که صاحب کاغذند بده و رسید بگیر و بیا من گفتم فردا پیش از اذان صبح میروم که کسی مرا نه بیند بعد آدمم خانه يك جیب در توی شلوارم دو ختم و کاغذها و پولها را گذاشتم در توی جیپها و آدمم در طویله بمهتر گفتم صبح پیش از اذان صبح (جو) یابوی کردند را بده که من میخواهم بروم جایی

کاردارم فردای آنروز که روز دوازدهم بود آدم طویله اسب را سوار شده از دروازه غار بیرون رفتم از راه جوانمرد قصاب همه جا از بیراه رفته نیم فرسخ از بالای شاهزاده عبدالعظیم از آنجا سرازیر شدم وقتی رسیدم حضرت عبدالعظیم آفتاب میخواست تازه طلوع کند اسبم را بردم در دکان علانی که آشنا بود بستم و رفتم منزل آقای آقا سید محمد که خانه مشهدی عباسعلی گمر کچی بود در آن اطاعتی که آقا منزل داشت دوفنر هم آنجا بودند که با هم صحبت میداشتند و معلوم بود تازه از حمام آمده بودند یکی از آن دوفنر میگفت حال ما شباهت دارد بحیب بن مظاهر و مسلم بن عوسجه که در حمام قرار گذاردند بروند بکربلا و یاری کنند از حسین بن علی آنها مذاکره میکردند من گریه میکردم بر حال مظلومیت و بیکسی آقایان بهر جهت وارد شدم به اطاق آن دوفنر از ورود من خائف شدند بآنها گفتم نترسید من از دوستانم کاغذ را درآورده دادم به آقا پول را هم دادم رسید گرفتم از آنجا رفتم منزل آقا سید علاءالدین (اعتماد الاسلام) کاغذ را دادم رسید پول گرفته پول را هم دادم بعد رفتم منزل آقا میرزا مصطفی برادر آقا شیخ مرتضی کلغی و پول ایشانرا هم دادم خدمت ایشان دوتومان انعام داد بمن نگر رفتم رفتم در منزل شیخ حسین دوچای و غلیان صرف کرده اسبم را سوار شده آمدم شهر خدمت آقای اعصاب السلطنه و انجام خدمت را با رسیدنها خدمتشان دادم فرمایش کرد نایب حسین باشد تانلانی این کارت را بکنم (امضاء نایب حسین) نایب حسین از صاحب منصبان نظامی و شخصی است راستگو و درستکار.

مذاکره مخفی

این ایام محرم و صفر آقا سید برهان خلخالی نگارنده را ملاقات نمود که وزیر دربار (امیر بهادر) را میشناسی تقریبش را به اعلیحضرت بخوبی میدانی اگر کاری بکنی که بین او و آقای طباطبائی صلح و صفائی واقع شود هر آینه ما بزودی بمقاصد خود نایل خواهیم آمد و همین قدر آقای طباطبائی بزبان خودش بابو بگوید ترقی مملکت و دوات و قوت دین اسلام بتشکیل عدالتخانه است البته وزیر دربار با آقایان همراه خواهد شد و مواد دستخط شاه را اجراء خواهد داشت نگارنده در جواب او گفت عریضه که آقایان در حضرت عبدالعظیم بشاه عرض کردند و مستدعیات خودشان را در آن نوشته بودند بخط جناب حاج شیخ مرتضی آشتیانی است و در ذیل آن بخط آقای طباطبائی کلمه عدالتخانه نوشته شده است و همه علماء اعلام آن را امضاء داشته اند برای وزیر دربار حجت کافی نیست که البته باید از زبان آقای طباطبائی بشنود سفیر عثمانی برای آقای طباطبائی بیغام داد که از الحاق این لفظ عدالتخانه بعریضه مستدعیات اگر مرا ممکن بود و محذوراتی نداشتم هر آینه می آمدم و پای شمارا میبوسیدم چه آنچه بخواهید در این لفظ مندرج است امر باین واضع که حسن آنرا همه کس میداند چه شده است که وزیر دربار مشروعیت آنرا نمیداند که باید از زبان آقا بشنود مقصود و واقع امر را بگوئید سید گفت واقع امر این است که امیر دوستی آقایان را طالب است شما اگر آقای طباطبائی را در خانه خودتان بیاورید و امیر هم بیاید و ثالثی در بین نباشد که مقاصدشانرا بایکدیگر بگویند هر آینه پانصد تومان بتو خواهد داد نگارنده گفت از عهده من خارج است چه اولاً آقایان دیگر مطلع میشوند از این ملاقات مخفی و همین احداث نفاق میکند بین آنها ثانیاً آنکه آقای طباطبائی اگر بدون سابقه وارد شود و امیر را ببیند و یا

امیر بهادر بر او وارد شود همان آن متغیر شده مراجعت میکند سید برهان گفت پس کاری بکنید بلکه با آقا زاده های آقا دوستی کند نگارنده گفت از اینکه به آقا زاده ها مقصود شما را اظهار نمایم مضایقه ندارم لذا با جنابان آقا میرزا ابوالقاسم و آقا میرزا محمد صادق مقصود سید را اظهار داشته هر دو جواب دادند مراوده و ملاقات مخفی امیر بهادر با آقای طباطبائی صلاح نیست بالاخره معلوم شد بطرف آقای بهبهانی و آقایان دیگر هم رفته بودند و از همه مأیوس شده بودند .

اشخاصی که یکماه قبل از مراوده و دوستی آقایان منفور بوده این ایام محرم و صفر واسطه بر میانگیزانند که با آقایان دوستی و معاشرت نمایند اگر چه از تبعید سعدالدوله وزیر تجارت بطرف یزد و مبعث شدن دکتربخش محمد خان احیاء الملک بطرف فرنگستان و سید جمال الدین واعظ بیلده قم تایک اندازه ملاحظه و ترس در کار است .

دکتر محمد خان احیاء الملک طبیب مخصوص امین السلطان از اشخاص با تربیت و حرارت است در شب چهارشنبه سیزدهم ذی الحجه بحکم عین الدوله و تقصیر آنکه چیز فهم و عالم است مبعث شد . سبب تبعید او را کتباً از خودش استعلام نموده آنچه در جواب نگارنده نوشته است عیناً نقل میکنم و هذا صورته .

مکتوب احیاء الملک

اما جهت تبعید را خودم نفهمیدم و هر چه فکر کردم که چه تقصیر شرعی یا عرفی داشته باشم باز نفهمیدم فقط کار خلاف این بنده این بود که دوزخ قبل از تبعید يك درخت توتی توی حیاط داشته بملاحظه اینکه مگس و کثافت نزدیک اطلاق میداد انداخته بودم اگر این فقره چنانچه میگویند و بنده هم تجربه کرده ام اسباب تبعید و در بدری بنده است باری غیر از این کار هیچ خلائی نداشته ام مگر آنکه برای تحصیل معاش که لازمه زندگی است هر کس این بنده را بعیادت میخواست از اعیان و فقراء حاضر بوده شاید آمد و رفت این بنده با مردم چه روز و چه شبها اسباب خیال آن بد سلوک شده شبانه یکی از رفقای مخصوص این بنده را پیغام فرستاده که مریضه داریم و وجود بنده لازم است (اسم آن رفیق و آن کسیکه بخيال خودش بنده را بحقه بازی خواسته بود بیرد لازم بذکر نیست زیرا که این قبیل کارها در آن ایام مایه ترقی هر کس بوده و طرف سؤال نمیتوانند بشوند در آن عصر و حشیکری و استبداد در امور نافع بخود هر که بیشتر بود پیشتر بود) تا آنکه در شب ۱۳ ذی الحجه ۱۳۲۳ ساعت چهار از شب گذشته در فصل زمستان مخصوصاً در راه بدون لباس زمستانی چنانچه افتاده ودانی و بدون بول و سایر لوازم که لازم نبود در درشکه نشسته و با مأمورین رفته براه حضرت عبدالعظیم تا آنکه صبح آن شب بحسن آباد رسیدیم و بعد از يك شب دیگر مأمورین دیگری آمده و مأمورین سابق بنده را تسلیم مأمورین جدید نموده قبض الواصل گرفته مثل آنکه امانت پستی تحویل نموده باشند بعد از آن راه مراجعت داده بطرف قزوین و از آنجا بطرف رشت و بالاخره خارج از وطن خود مجبوراً شده دیگر معلوم است که خیال چه میکند که اهل و عیال چه خواهند کرد مختصر آنکه چرا در بعض از مجالس صحبت نموده

بودم که این قبیل حرکات در مملکت باعث تمامی رؤسای آن مملکت و اهالی آن خواهد بود زیاد معلوم است که با این قبیل اشخاص چه باید بشود که شرح آنرا همه میدانند . (شیخ محمد)

(این بود عین مکتوب احیاء الملک که پس از مراجعتش در جواب نگارنده نوشته است و قبل از بمب باردمان مجلس که نگارنده يك مجلس در انجمن اصلاح احیاء الملک را ملاقات و سبب تبعیدش را مشافهت استعلام نموده تقریباً همین طور جواب داد که گناهی جز انداختن درخت توت نکرده بودم) خواننده تاریخ البته توجه خواهد کرد که چگونه درخت توت انداختن سبب تبعید شخصی مانند احیاء الملک میشود و چه طور این توهم عقیده عالمی مثل احیاء الملک میگردد فلذا برای رفع تعجب چند سطر در این مقام مینویسم و میگویم هر گاه خواننده تاریخ زمان ناصرالدین شاه چهارمین پادشاه سلسله قاجاریه را درک کرده باشد و یا نظر بوقایع بیست سال قبل اندازد میدانند که درخت انداختن و یا درخت کاشتن گاهی سبب حبس و نفی و قتل خواهد شد .

چنانکه حکایت کرد مرا یکی از موثقین که در یکی از سفرهای تفرجی ناصرالدین شاه بجنگلی رسیدیم که جوانی درس بیست و پنج با نهایت رشادت تبری در دست داشت و مشغول انداختن درختی بود تا اینکه درخت را انداخت ناصرالدین شاه حکم کرد آن جوان را آوردند و از او پرسید چرا این درخت را انداختی در جواب گفت این درخت را انداختم که ذغال بعمل آورده و بفروشم شغل و کسب من عمل آوردن ذغال است ناصرالدین شاه میرغضب خواست و حکم کرد سر آن جوان را از بدن جدا ساختند باز خواننده تاریخ گمان نکند که این پادشاه نمیخواست درختهای جنگل بی جهت تلف و ضایع شود چه در زمان همین پادشاه جنگل مازندران بخارجه داده شد و درختهای شمشاد که امروزه باطلا معاوضه میشود ، و دریای مازندران برای آنکه درخت شمشاد میوه خوراکی ندارد و آب دریا شور است و شیرین نیست بدیگران واگذار شد پس درخت انداختن باعث قتل و تبعید خواهد شد چنانچه احیاء الملک توهم کرد و مبعدهم شد باری با آنکه تبعید سعدالدوله و احیاء الملک درماه ذی الحجه بنظر مردم بود و تا يك اندازه ترس و واهمه مردم را گرفته بود باز تقرب با قایان مایه افتخار بود .

عین الدوله هم برای جلب آقایان بطرف خود در این دو ماهه محرم و صفر وسایل و وسایط زیاد برانگیخت چه از تشکیل مجلس روضه و مهمانی و پول دادن بطلاب و بلیط فرستادن نزد آقایان و چه دیدن آفازاده ها را حتی آنکه بتوسط مظفر الممالک يك ساعت طلا و یانصد عدد پنجه ازای زرد برای آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی فرستاد مشارالیه درحالتی که شریف الواعظین و نجم الدین کرین نزد آفازاده بودند وارد شده پیغام صدارت را با هدیه مزبور رسانید جنابش قبول نکرده و رد فرمود اگر چه در زمانیکه آقایان مهاجرت کرده بودند تایک اندازه سعی کرد بلکه بین آنها نفاق اندازد لکن این ایام جداً و واقعاً ساعی است که بتوسط نفاق و اختلاف آقایانرا از مقصود باز دارد تقریر و نقل یکی از شهداء ملت شاهد و مؤید ادعاه اول است و آن از این قرار است .

زمانیکه آقایان در زاویه مقدسه متحصن بودند از طرف عین الدوله کاغذی نوشته شد بجناب آقامیرزا ابوالقاسم و آن مکتوب بتوسط آقا میرزا علینقی به آقا رسید مضمون مکتوب از این قرار است :

رفیق شفیق من - یاد ایام دوستی و محبت بخیر چه شد که معاهدات و دوستها و شبهای سابق را فراموش کردید نقداً از شما خواهم میکنم بقدر دو ساعت محرمانه بیایید شهر مرا ملاقات کنید باهم قدری گفتگو نمایم و آنچه میل شماست من اجراء خواهم کرد و کالسکه خود را فرستادم که در آمدن تمجیل کنید .

آقا میرزا علینفی آقارا در خلوت ملاقات نموده مکتوب را رسانید جناب آقا میرزا ابوالقاسم گفت اولاً من با آقایان قسم خورده‌ام و نمیتوان مخالفت قسم را نمود ثانیاً آمدن من نزد عین الدوله باعث نفاق و کدورت بین آقایان خواهد گردید آقا زاده گفت پس خواهم من این است که جواب کاغذ صدراعظم را بنویسند و این رسالت مراهم کتمان فرمائید جنابش فرمود جز دو نفر که یکی پدرم و دیگری آقای بهبهانی باحدی نخواهم گفت و جوابی قریب باین مضمون برای عین الدوله نوشت که شرفیابی محرمانه باعث بیاد رفتن شرف من و شرف خانواده من است اگر بامن فرمایشی دارید مرا رسماً از آقایان بخواهید آنوقت شرفیاب خواهم شد بشرط آنکه مرا بی انجام مقاصد رجعت ندهید (انتهی) .

آقا میرزا ابوالقاسم واقعه را خدمت آقای طباطبائی و آقای بهبهانی اظهار داشت هردو نفر ثبات ایشانرا تحسین گفتند لیکن این ایام امیر بهادر به آقا میرزا مصطفی آشتیانی گفت من بیست هزار تومان برای شما و بیست هزار تومان برای آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی ازدولت میگیرم بشرط آنکه آقایانرا از تقاضای اجرای دستخط شاه منصرف کنید .

باری آقایان علماء بر خلاف زمان تحصن نهایت اعتبار و اعتماد را بهم رسانیده طلاب علوم بی نهایت عزیز شدند چه جمعی از طلاب اطراف آقای بهبهانی و برخی حوزه آقای طباطبائی و عده هم در مجلس آقای صدرالعلماء لازم بود حسن سلوک آقای صدرالعلماء در زمان مهاجرت باطلاب این ایام نتیجه خود را ظاهر ساخت چه میتوان گفت مجمع طلاب خانه صدرالعلماء بود آقایان دیگر هم طلبه لازم داشتند یا برای حفظ مقامات خود و یا برای اجرای مقصود ،

آقا میرزا علی قمی نقل کرد در شبی که طلاب در خانه صدرالعلماء سینه میزدند یکی از طلاب بطریق نجوا گفت من از صدای این سینه ها صدا های مختلف میشنوم چه یکی میگوید دبیرالملک از دیگری میشنوم سالارالدوله از دیگری امین السلطان از دیگری آقای فلان و کذا هر کس محبوب خود را که میخواهد بریاست و ولیعهدی و صدارت و یا حجة الاسلامی برساند بهمان قصد سینه میزدانین شد که بخیال افتادیم انجمن طلابرا تشکیل دهیم تاطلاب از غیرطلاب تمیز داده شوند و آنانکه برای نجات وطن خدمت میکنند از آنهایکه برای اشخاص میدوند فرق داده شود .

باری مردم علی الظاهر خدمت آقایان میرسند و رجال درباری هم تقرب به آقایانرا اهم مقاصد خویش قرار داده اند .

مظفر الممالک و اعظام الممالک پیشکار صدارت از برای ملاقات آقا زاده ها شب و روز در تلاش میباشند دو مجلس در خانه آقا میرزا مصطفی و آقا میرزا هاشم منعقد شد که آقا زاده ها مشورت کردند آیا صلاح هست بخانه عین الدوله بروند یاخیر مجلس خانه آقا میرزا هاشم را آقا میرزا ابوالقاسم

بی نتیجه گذارد که فرمود صلاح هیچ کدام ما نیست با عین الدوله دوستی کنیم تا مقاصد خود را بر آورده و مدرسه مروی را برنگردانیم بخانه عین الدوله نباید رفت مجلس خانه آقا میرزا مصطفی را چون اعظام الممالک آنجا بود و قول انجام مقاصد را داد بی نتیجه نگذاشتند لکن پس از تفرق مجلس آقا میرزا محمد صادق به اعظام الممالک پیغام داد که من باید شمارا ملاقات کنم مشارالیه آمد باو گفت تادستخط شاه اجراء نشود هیچ يك از این آقایان برای دوستی با عین الدوله همراهی نخواهند کرد بر فرض که همراهی کنند من ضدیت خواهم کرد پدر و برادر خود را مانع خواهم بود بهر جهت قول خود را پس گرفت عین الدوله امر نمود قانونی برای عدلیه بنویسند که بعد از این خواهد آمد و نیز شاه را بعزم بیلاق بیاغ شاه نقل داد و در اوایل ربیع الاول ۱۳۲۴ مجلس مشورتی در دربار تشکیل داد که در باب اجراء دستخط شاه مشاورت نمایند چنانچه بعد از این خواهد آمد .

نوشته جات بعنوان شبنامه و اعلانات ولایتی بسیار در این ایام نشر میشود که مضمون همه تقاضای عدالتخانه و بیداری مردم است نگارنده فقط یکی از شبنامه ها را که چند مسئله تاریخی مبتنی بر آنست در این مقام ذکر میکند که هم وضع مطبوعات این زمان بر خواننده معلوم باشد و هم از رشته تاریخ خود خارج نشود و آن این است :

صورت شبنامه

سوال و جواب میرزا حسینخان با میرزا احمد خان در خیابان علاء الدوله :

سوال - چه طور است احوال شما .

جواب - چه میبرسی برادر از حال من هر روز از خدا مرگ میخواهم شغل و کاری که نیست ، عیالات که زیاد ، نان و گوشت هم حالش معلوم است ، کدائی هم که نمیتوانیم بکنیم ، غیر از مرگ از برای ما صلاح نیست .

س - باید راضی بود خداوند همچو خواسته است باید صبر کرد .

ج - خاک بر سر ما اهل این مملکت بکنند چه طور شد که خدا از برای یکصد و بیست مملکت که در روی زمین است باید عزت و ثروت و امنیت و عدالت و آسایش و مکنت و غنی بخواید با آنکه همه کافر هستند و از برای یککشت مسلمان نکبت و فقر و ذلت و احتیاج و ظلم و پریشانی بخواید اینکه ظلم است خدا ظلم نمیکند .

س - پس شما که میفرمائید این خرابی از جانب خدا نیست پس از جانب کیست .

ج - تقصیر از شاه است که مال و جان سی کرور نفوس را بچند نفر دزد راهزن خدا شناس جاهل داده که این اشخاص با این یککشت مردم درمانده اسیر ذلیل هر چه اراده مینمایند میکنند نه مال از برای مردم مانده و نه جان و نه عرض و نه ناموس يك کشت استخوان این مردم فقیر ذلیل را هم روز در آسباب ظلم خورد مینمایند هر چند سلطان خود بشخصه ظلم نمیکند اما چون ظالم را او مسلط بر مظلوم مینماید ناچار زشتی امر مستند باو خواهد بود .

س - شاه که دستخط تأسیس عدالتخانه و اجراء قانون در کلیه امور مملکتی داده و مکرر حکم فرموده که اجراء نمایند دیگر چه تقصیر دارد .

ج - چه فایده کی حکم شاه بیچاره را میخواند اتابک که خودش يك سلطان مستقلى است . هر چه را که میل دارد اجراء مینماید هر چه را که میل ندارد زیر سبیل میگذازد .

س - اتابک مجلسی فراهم فرموده که وزراء رأى بدهند امیر بهادر و حاجب الدوله و ناصر الملك نگذاشتند که کار مملکت و مسلمانان اصلاح شود .

ج - هر چند امیر بهادر و حاجب الدوله يك پارچه ظلم و حماقت هستند و قانون را مضر بحال خیانتهاى که کرده و میکنند میدانند اما ناصر الملك که مرد عاقلی بود شاید چنین فهمیده که این مجلس صورت سازيست و اتابک باین کار باطناً راضی نیست .

س - ما از حال اتابک چنین فهمیده بودیم که مایل با اجراء قانون است زیرا که فایده این کار از برای خودش بیشتر است بجهت آنکه مال و خانه و درجه او در سلطنت بی قانون بی شرط همواره در معرض تلف است و تا قانون نباشد از این جهات اطمینان برای او حاصل نخواهد شد .

ج - بلى خود اتابک هم ملتفت این نکته هست ولى نخوت و غرور و خود پرستی او را مانع شده که بچون رؤسای ملت مطالبه قانون نمودند اگر اجراء شود باسم آنها خواهد شد پس معلوم شد که اتابک خیلی آدم کم مغزی است که کار باین بزرگی و شرف باین سترگی را از برای يك خیال باین کوچکی واهی تعطیل نماید ما گمان میکردیم که این اتابک آدمی است محال معلوم شد که هیچ بارش نیست .

س - این تقصیر با علماء و آقایانست زیرا که جدوجهد در کاری نمیکند و این خیال پوچ را از کله این مرد بیرون نمینمایند که غرض خود نمائی نیست بلکه غرض اصلاح مفاسد ملك و ملت است باسم هر کس میخواهد بشود بشود .

ج - پس شما خبر ندارید که آقای آقاسید محمد دیروز چه کاغذ خوبی در این باب به اتابک نوشته که ما تاجان دربند داریم دست از مطالبه حقوق ملت برنیماییم .

بلى خبر دارم سواد کاغذ را هم دیدم (بعد از این ذکر میشود) خداوند به آقای آقامیرزا سید محمد عمر بدهد باز میانه ملاها اگر يك نفر باشد اوست که بفکر ملت است آقایان دیگر بفکر خودشان هستند ماها باید زحمت بکشیم و آنها همه روز بفکر ترقی و توسعه اداره و جلب منافع و مداخل خود باشند آخر مگر فایده پیغمبر صلى الله عليه وآله از برای مردم همین بیان طهارت و نجاست بود یا در مقام ترویج احکام سیاسیه و مملکت داری و تهذیب اخلاق هم بود آقایان نجف و اینجا پس از يك عمر که از پرتو اُمت پیغمبر صلى الله عليه وآله میخورند و زندگانی میکنند آخر فایده ایشان منحصر است باینکه در حاشیه رساله یکمرتبه بر عده غسلات استنجاه بیفزایند یا کم کنند دیگر در فکر این نیستند که ظلم عالم را فرا گرفت مسلمانان از دست رفتند دولت و ملت اسلام که پیغمبر و

امیرالمؤمنین و ائمه علیهم السلام برای ترویج آن شهید شدند از میان رفت دشمنان دین از هر طرف روی آوردند و علماء یبعضی از فروع چسبیده اصل را از دست داده اند .

س - شما بفرمایش علماء و آقایان هم گوش بدهید ایشانهم حرفی دارند میگویند ما که زحمت برای مردم میکشیم مردم خودشان بیغیرت و نادان هستند چرا در مقام عدل و داد بر نمیآیند فرض ما نبودیم مردم نباید بفکر حال خودشان باشند مردم میخواهند بی زحمت لقمه توی دهن آنها بگذاریم اگر صدر اسلام را ملاحظه کنید میدانید که حضرت رسول ص یک تنه کار از پیش نمیرد بلکه مردم از جان و مال خود میگذاشتند و پیغمبر خود را یاری مینمودند و پیش میبردند (نابرده رنج گنج میسر نمیشود) مستدعی است مرخص فرمائید انشاء الله فردا شب خدمت جنابعالی در همین موقع میرسم و عرایض لازمہ بنحوا و فی و اتم خواهم کرد تابانید و تصدیق فرمائید این همه ظلمی که بر مردم میشود از بی همتی و بی غیرتی خود مردم است (انتهی) .

در شبنامه مزبور در یکی از سئوالات مینویسد اتابک مجلسی فراهم نموده که وزراء رأی بدهند الی آخر .

در این سؤال اشاره کرده است بمجلسی که بعنوان شورای دولتی در باغ شاه تشکیل یافت و شرح آن از این قرار است که پس از هیاهو و گفتگوهای بسیار بین مردم و انعقاد انجمنهای مخفی و علنی از قبیل حوزه اسلامی که آقایان و علماء در ایام دوشنبه و جمعه مجمعی سیار در خانه های یکدیگر باسم حوزه اسلامی برپا مینمودند و از قبیل انجمن علمی اتحادیه که طلاب تشکیل نموده و سایر مجامع و انداختن اعلانات و شبنامه های ژلاتینی در کوچه ها و خیابانها و مدارس و مکاتب . عین الدوله صدراعظم ایران را بخاطر رسیدن که بتدبیر مردم را ساکت نموده و تقصیر را بگردن کسی دیگر وارد آورد لذا یک روز در باغ شاه که نزدیک شهر و در پشت خندق بین شمال و مغرب طهران واقع است مجلسی منعقد نمود و شاه هم برای رفتن به ییلاق نقل مکان کرده و در آنجا چند روزی توقف فرمود رجال درباری و وزراء دولتی را در آن انجمن گرد آورده و گفت همه میدانید که اعلیحضرت پادشاه دستخط تأسیس عدالتخانه را صادر فرموده اگر چه گفته ام نظامنامه عدلیه را بنویسند و الان مشغول اتمام و تصحیح آن میباشند لکن من تا به امروز بمسامحه و ملاحظه گذرانیده ام و اجراء دستخط شاه و انعقاد عدالتخانه را که ملاها میخواستند بعهده تعویق انداخته لکن آقایان از این کار دست برنمیدارند و هر روز مکاتیب و بیغامات آنها میرسد مردم هم از نوشتن اعلانات و شبنامه ها منصرف نمیشوند آیا صلاح میدانید دستخط اعلیحضرت را بموقع اجراء گذارده و بر طبق آن رفتار و یا صریح جواب گفته آنها را مایوس کنیم و در مقابل ایستاده ممانعت از تقاضای مستدعیات آنها کرده اگر چه باستعمال قوای دولتی باشد اهل مجلس خاموش شده جوابی ندادند مجدداً عنوان و مذاکره نمود و جواب خواست .

احتشام السلطنه که از رجال متدین و متمول بود و هیچوقت ملاحظه از کسی نداشت و غرض نوعی را مقدم بر غرض شخصی میداشت مدتی هم در خارجه بعنوان سفیری و وزیر مختاری بسر برده در جواب گفت صلاح دولت بر اجراء دستخط است چه اگر دستخط اعلیحضرت را اجراء ندارید دیگر ملت اعتماد بقول و دستخط شاه نمیکند و نیز شرف دولت میرود چه ملت آنها هم رؤسای آنها و روحانیون

تقاضای عدالتخانه میکنند تأسیس عدالتخانه و تشکیل آن بطور صحیح ضروری بر دولت وارد نخواهد آورد اگر دولت بر طبق میل ملت رفتار نکند هم مخالف قول خود را نموده و هم در نزد خالق و مخلوق مسئول است.

وزیر دربار (امیر بهادر) گفت خیر چنین نیست صلاح دولت بر عدم اجراء دستخط است البته باید این دستخط اجراء نشود چه اگر عدالتخانه برپا شود آنوقت پسر پادشاه با بقال مساوی خواهد بود و نیز دیگر هیچ حاکمی نمیتواند دخلی بکند و راه دخل امناء دولت مسدود خواهد شد.

احتشام السلطنه گفت جناب وزیر دربار دیگر بس است دخل تا کی ظلم تا چه وقت مردم را ذلیل و رعیت را بچه اندازه فقیر می‌خواهید دخل و جمع مال حدی دارد خوبست قدری بعال رعیت رحم کنید ملت را با دولت طرف نکنید رعیت را از شاه دلخور نخواهید علماء و روحانیین را دشمن شاه قرار ندهید.

حاجب الدوله گفت اگر عدالتخانه برپا شود سلطنت منقرض خواهد شد.

ناصر الملك وزیر مالیه گفت بلی چنین است امروز صلاح نیست هنوز در ایران وقت تأسیس مجلس نیست عدالتخانه منافی با این سلطنت است.

وزیر دربار گفت جناب احتشام السلطنه شما که از قاجاریه می‌باشید نباید راضی شوید بر رفتن سلطنت از این خانواده.

احتشام السلطنه گفت والله قوت دولت و ترقی سلطنت با اتفاق و همراهی ملت است امروز کو کب اقبال دولت طلوع نموده که ملت در مقام اصلاح نواقص برآمده است قدر بدانید با ملت متفق شوید دست بهم داده نواقص را تکمیل کنید دولت را صاحب اعتبار و مایه کنید قانونی در ایران دایر کنید که احدی تخلف از آن نتواند دیگر دخل بس است ظلم کفایت است شاه را بد نام نکنید دولت را مقتضح نسازید.

امیر بهادر روی به اتابک نمود و گفت احتشام السلطنه خیال دارد شاه را ضعیف کند احتشام السلطنه گفت من میل دارم پادشاه و ولی النعمی خود را مانند امپراطور آلمان و انگلیس مقتدر و صاحب اعتبار به بینم لکن شما می‌خواهید پادشاه را مثل خدیو مصر و امیر افغانستان نمائید.

امیر بهادر گفت من تاجان دارم نمیگذارم عدالتخانه برپا شود خوب است شما که احتشام السلطنه می‌باشید بروید به مملکت آلمان و خدمت برای امپراطور آلمان کنید آقای من پادشاه من این گونه خدمات را لازم ندارد.

عین الدوله دید مقصودش بعمل آمد و ویش از این صلاح نیست چشم و گوش مردم باز شود گفت من باید این مذاکرات را خدمت اعلی حضرت عرض کنم و از خود شاه تکلیف بخواهم مجلس منقضى گردید چند روز بعد از آن احتشام السلطنه مأمور بر رفتن بسرحد ایران و عثمانی و از طهران خارج شد.

تبئید احتشام السلطنه با تبئید سعد الدوله تفاوتی که داشت این بود که احتشام السلطنه محترم تبئید

شد و سعدالدوله بطوربد بقول خودش سه فرسخ ییاده باشلاق قزاق طی راه یزد رانمود .
اینکه در شبنامه مینویسد امیربهادر و حاجبالدوله و ناصرالملک نگذاشتند که کار مملکت و مسلمانان اصلاح شود الی آخره .

از قرار مذکور عینالدوله قبل از انعقاد مجلس بناصرالملک گفته بود این طور جواب بگوید و یا آنکه ناصرالملک هنوز صلاح نمیداند درایران این مذاکرات بشود و استعداد ملت را باین اندازه نمیداند که طرف با دولت شوند و با نبودن استعداد ضعف دولت پسندیده نیست و الاناصرالملک کسی نیست که مانع تمدن و ترقی گردد یا مجبور بود باینکه همراهی از عینالدوله بکند و یا واقعاً عقیده اش این بود که هنوز وقت نرسیده است .

اینکه در شبنامه میگوید پس شما خبر ندارید که آقای آقامیرزا سید دیروز چه کاغذ خوبی در این باب به اتابک نوشته که ما تا جان داریم دست از مطالبه حقوق ملت برنمیداریم الی آخره .
شرح آن از این قرار است که بعد از آنکه مردم دیدند از طرف دولت خبری نیشود عینالدوله هم بمسامحه و ماطله و دفع الوقت میگذراند و در مقام اجراء دستخط شاه بر نمیآید حتی آنکه در یک شب آقایان بالا جماع باز دید کردند از عینالدوله آقای طباطبائی بعینالدوله فرمود این عدالتخانه که ما مطالبه میکنیم اول ضررش باماها میرسد که دیگر مردم آسوده میشوند و ظلم نمی بینند و دیگر محتاج باماها نمیشوند و در ب خانه های ما نمیآیند ولی چون عمر من و تو گذشته است کاری بکنید که نام نیکی از شما در عالم بماند و در صحایف تاریخ بنویسند بانی مجلس و عدالتخانه عینالدوله بوده و از تو این یادگار در ایران باقی بماند .

این فرمایشات و نصایح در او اثر نکرد بلکه از شنیدن لفظ مجلس اگر چه آقای طباطبائی بکنایه اداء فرمود ابروهارا در هم کشیده و مکتورشد علیهذا طلاب و دانشمندان برای تذکار آقایان شروع کردند در نوشتن کاغذ ها و خطابه ها به آقایان .

آقای طباطبائی چون دید مردم سخت گرفته اند طلاب هم علی الظاهر ایراد وارد میآوردند فلذا مکتوبی مفصل بعینالدوله نوشت که در شبنامه مذکور اشاره بآن کرده است لیکن نگارنده برای آنکه ترتیب را از دست نداده باشم نخست یکی از کاغذ های ژلاتینی را که بعنوان خطابه نوشته اند نقل میکنم سپس مکتوب آقای طباطبائی را .

از درج همین یک خطابه مضمون سایر لوایح و اعلانات بر قارئین محترم مستفاد و معلوم خواهد شد .

خطابه مردم بآقایان

ای رؤسای دین و پیشوایان مسلمین عرض و استدعای عموم ما بیچارگان و ستمدیدگان اهالی و سکنه طهران از سلسله طلاب و سایر طبقات و اصناف حضور مبارک رؤسای روحانی و پیشوایان دینی حجج الاسلام و علماء اعلام متع الله المسلمین بطول بقائهم آنکه تمام اعضاء و جوارح در مملکت بدن خادم و کار گذار اعضاء رئیسه هستند رفع مضرات و جلب خیرات بواسطه این اعضاء و جوارح است که بحکم

رؤساء این کارکنان بدن در نفع و ضرر و خیر و شر متحرك هستند قوام و دوام و ثبات این مملکت را بقدرالمقدور والاستطاعة برقرار دارند و همچنین شما پیشوایان دین مبین راهنمای منهاج شرع و آئین هستند چشم ملت بر اقدامات حسنه شما آقایانست که این بوستان شریعت مطهره را که خارو خاشاک اختلاف فرا گرفته ریاحین و اشجار آن از بروزات جور و اعتساف اهل ظلم و طغیان از طراوت و ثمر افتاده عنقریب اسم بی رسم دین و آئین از میان برخوایسته بازار عدل و داد که اس اساس شرع قویم و اصل بنیاد طریق مستقیم است کاسد و اخلاق و طبایع اسلامیان بطوری فاسد بشود که جز بفزوات احمد مختار و بحملات حیدر کرار اصلاح نشود هرق دماء را عظمی نماند و سبی نساء را مقداری نباشد نهب و غارت اموال بتطاول خائنین جهان رواج گیرد و اختلاف امور ملک و ملت بدست بوالهوسان خودپرست نفس پسند آشکارتر گردد اگر بوساوس شیطانی و تغیلات نفسانی بعضی مردمان با غرض و مرض خرابی مملکت را بطبقه اهل علم و علماء نسبت میدادند و آنانرا موجب عدم پیشرفت ترقی و اجراء قوانین عدل و نصفت میشمرند بحمدالله رفع این اشتباه از این راه شد و درموقع امتحان (که بکرم الرجل اویهان) برعارف و عامی واضح گردید که در این اقدامات حسنه شما آقایان عظام اول طبقه که در اقدام و خدمتگذاری جانفشانی کردند و خواهان قوانین عدل و داد مقرر در دین مقدس احمدی و مساوات و مساوات مؤسسه در آئین محمدی شدند این سلسله بودند که افتخار مهاجرت و مجاهدت فی سبیل الله را اختیار و شرف خود قرار داده در زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم شب و روز (المستفتا بك یا صاحب الزمان) گویان در طریق دادخواهی یویان بودند و ما رعایا و بیچارگان تأسی بآنها کرده بعد که غرض رانوعی دانسته آسایش عموم را مقصود و ملحوظ شما آقایان دیده بقدر الاستطاعة در همراهی حاضر شده چه گفتید که نکردیم چه خواستید که امتناع نمودیم تا کم کم پرده از روی کار برداشته شد و بعقیده مردم خودبین با غرض شوخی بجدی و اصل مطلب بعرض آستان مبارک ملوکانه رسید و رفع اشتباه خاطر معدلت مظاهر گردید که غرض ثبات و دوام دولت است نه معارضه و ضدیت مقصود دعای وجود مسعود خسروانه است با جراء قوانین معدلت و آبادی مملکت نه مجادله و خصومت روسیاهی خائنان دولت ظاهر و اغراض نفسانی مفسدین ملک و ملت آشکار گردید که آنهائیکه خود را از هواخواهان سلطنت میشمرند اولین دشمن جان و نخستین خصم قوی پنجه شخص سلطان هستند اسم خود را بهانه کاهرانی خویش قرار داده بستگی و نوکری دولت رامایه ثروت و احتشام خود نموده از مراسم رسومات عدالت و افتتاح معدلتخانه چون دیورجیم از کلمه مبارک (لاحول) گریزان و در هراسند بلی اگر قوانین اسلام بمیان آمد هر يك از این نفس پرستان در اندک زمانی دارای دولت بیشمار و صاحب ضیاع و عقار نخواهند شد تا القاء شبهات نمایند و خاطر مبارک شاهانه را بدسایس و مقتریات نیالایند نمیتوانند بمقصود رسید بلکه از مقصود باز میمانند حیل و نیرنگ بهم آمیخته و طرح نوی برانگیخته بخیال خود حیل کردند و صرفه بردند اسکات شما آقایان واضطرار و الهاء ما بیچارگان در صدور دستخط ملوکانه بر انجام مقاصد و تقبیل و القاء شبهه بر اذهان صافیه شما پیشوایان که جز خبرخواهی عموم مردم در نظر نداشتید و ندارید بدان گونه نمودند که دستخط ملوکانه شرف صدور یافته و حاجات شما بخوبی و

خوشی برآمده اگرچه بعضی از مردمان مجرب و نفوس مهذب که همه وقت آثار را از مؤثر شناخته‌اند اظهار داشتند که باین حیل‌های بین و آشکار دست از کار کشیدن شاید که هرگز از گرگ آدمی خوار رسم رحم و شبانی نیاید. نماز گریه عابد برای گرفتن موش است والا در خاطرش جز تصویر طعمه هرچه هست فراموش است مکرر عرض شد تا دست تطاول این گرگ سیرتان آدمی صورت در قبض و بسط امور مملکت مبسوط است و اجراء مصداق دستخط مبارک که حاکی از نیت پاک ملوکانه است بی میل این دزدان منوط و مربوط است از حیز امکان خارج بلکه محقق البطلان است چرا که این سرایای ملت بیچاره را در مقابل خیالات نفسانی خود جزو ترانه و این حکایات جانسوز یکمشت رعیت فلک‌زده آواره را مثل افسانه پندارند هیچ غرض از صدور این دستخط ندارند مگر اینکه وقتی را فرصت شمارند و بعد از اسکات خلق حیل‌ها آغازند بلکه بتوانند در میان علماء و آقایان سنک تفرقه نفاق اندازند تا بر سر خود سوار شده و این یکمشت فقیر بیچارگان گرسنه را در جلوس کب کامرانی و شهوت پرستی خود پیاده بدوانند و از اموال ما بیچارگان که دارای روح و حیات و جان و مال نیستیم باغ و عمارت بسازند هرچه داد زدیم نشنیدید، بلکه در جواب فرمودید قول سلطان تالی امریز دانست و دستخط شاهان قویم البیان و لازم الاذعان چگونه میشود از مصدر منبع سلطنت کبری امری صادر و بامضای صدارت عظمی برسد و قراری داده شود که باجاء نرسد چون کمال امیدواری و اطمینان بفطرت سلیمه و نیت خالص اعلیحضرت همایون داشته و داریم که قلباً مایل بنفوذ قوانین شرع و عدل و داد هستند از صمیم قلب تشکرات فائقه را در حرم محترم امامزاده واجب التعظیم نمودیم با کمال شوق و شمع قلبی و اطمینان خاطر پای کوبان و دست افشان بمنازل خود مراجعت کرده همی خواندیم (حاجت مابرآمده) بانهایت میل و دلبستگی با افتتاح مجلس عدالت تصور نمودیم بعد از رفع خستگی باین نعمت عظمی نایل خواهیم شد هر وقت خدمت شما آفارسیدیم و عرض کردیم جوابی شنیدیم.

یک روز فرمودید حضرت اتابک کسالت دارد روز دیگر بقاقت وجود مبارک شاهانه متعذر شدید گاهی امورات مهمه دولتی را پیش آوردید بمذاکرات و شوری بر گذار کردید تا بخوبی بر تمام مردم معلوم شد نتیجه آن اقدامات و تضررات از دیاد لجاجت گردید و معنی (ولایزید الظالمین الا خساراً) در وجود آنان مکشوف تمام آفاق شد گوشت و نان را بقیمت جان رسانده برادران و خواهران ما در قوچان و سیستان بهمسایگان که قصد مال و جانمان دارند فروختند و مال و منال اندوخته بر ظلم و جور افزودند آنچه از دستشان برآمد نمودند علی رؤس الاشهاد اتابکم مستهزؤن گفتند و شنیدید بر ما بیچارگان بسخره خندیدند.

آخر آقایان دین و پیشوایان آئین (مگر خداوند شرف و ناموس را در اروپا از برای زنان و ناقوس آفریده باید این یکمشت مسلمان دستخوش هوا و هوس نفس پرستان باشند در اول عرض شد) اعضاء و جوارح خدمه اعضاء رئیس هستند و حفظ و حراست شما آقایان که در مملکت اسلام بمنزله اعضاء رئیس هستید بسته بوجود ما بیچارگان است اگر در ماقوه و توان باشد و صلاحیت کار گذاری داشته باشیم که بتوانیم رفع مضرات بکنیم شماها میتوانید آسوده بناید اگر در وقتی در اعضاء استرخاء و

علتی عارض شد که بکلی از حرکت افتادند بی‌خادم و کارگر میمانند آنوقت اول کسیکه دستخوش این هواپرستان و پایمال ستم و ظلم این ظالمان شوند شما خواهید بود و هرچه با آواز بلند و استغاثه (هل من ناصر) بگوئید یارومعین نخواهید دید تازو داست باید نچاره کرد (انتهی).

چون مردم این مقالات و خطابه‌ها را نوشته آقایان مجبور گردیدند که در مقام مطالبه اجراء دستخط شاه برآیند آقای طباطبائی کاغذی بعین‌الدوله نوشت که در شبنامه اشاره بآن شده بود ذیلاً درج گردید و هذا صورته.

صورت مکتوب آقای طباطبائی بعین‌الدوله صدراعظم ایران

کوا آنهمه راز وعهد و پیمان - مسلم است از خرابی این مملکت و استیصال این مردم و خطراتی که این صفحه را احاطه نموده است خوب مطلعید و هم بدیهی است و میدانید اصلاح تمام اینها منحصر است بتأسیس مجلس واتحاد دولت و ملت و رجال دولت با علماء عجب در این است که مرض را شناخته و طریق علاج هم معلوم اقدام نمیفرمائید این اصلاحات عمیق واقع خواهد شد لیکن ما میخواهیم بدست پادشاه و اتابک خودمان باشد نه بدست روس و انگلیس و عثمانی ما نمیخواهیم در صفحات تاریخ بنویسند دولت بمظفرالدین‌شاه منقرض و ایران درعهد آن پادشاه برباد رفته شیعه از آنزمان ذلیل و خوار شدند.

خطر نزدیک و وقت مضیق و حال ایران حال مریض مشرف بموت است احتمال بُره ضعیف در علاج چنین مریض آیامساعحه روست و یا علاج را بتاخیر انداختن سزاوار است بخداوند متعال و بجمیع انبیاء و اولیاء قسم باند کی مساعحه و تأخیر ایران می‌رود لله‌الحمد حضرت والا مسلمان و برخلاف سابقین معتقد بشرع و روز جزا هستبد ملاحظه فرمائید این‌طور که شد جوابی برای امیرالمؤمنین (ع) دارید که بفرمایند دولت شیعه من منحصر بایران بود ایرانرا چرا بیاد داده دولت شیعه را منقرض نمودی من اگر جسارت کرده و بکنم معذوم زیرا که ایران وطن من است اعتبارات من در این مملکت است خدمت من باسلام دراین محل است عزت من عنوان من تمام بسته باین دولت است می‌بینم این مملکت بدست اجانب میافتد و تمام شئون و اعتبارات من می‌رود پس تا نفس دارم در نگهداری این مملکت میکوشم بلکه هنگام لزوم جانرا در راه این کارخواهم گذاشت سیدالشهداء علیه‌السلام برای بقاء طایفه شیعه از جان و اولاد و عشیره و عیال گذشت شهادت آن بزرگوارا گر نبود از شیعه اسمی نمیماند سزاوار است ما برایگان این مملکت

را بچنگ اجانب انداخته این يك مشت شیعه را ضعیف و خوار و ذلیل نمائید امروز باید اغراض شخصیه را کنار گذاشته محض خدا و ابقاء این مذهب جان نثاری کرد و خیال نکرد این کار چرا باسم فلان و فلان انجام گیرد وقت تنگ و مطلب مهم است وقت این خیالات نیست من حاضرم در این راه از همه چیز بگذرم شأن و اعتبار را کنار گذاشته انجام این کار را اگر موقوف باشد باینکه در دولت منزل حضرت والا کفش برداری و در بانی کنم حاضرم (برای ملت و رفع ظلم)

حضرت والا را بخدا و رسول (ص) و صدیقه طاهره و ائمه هدی قسم میدهم بریزید آنچه در دمانست این مملکت و این مردم را اسیر روس و انگلیس و عثمانی نفرمائید عهد چه شد قرآن چه عهد ما برای این کار یعنی تأسیس مجلس بود والا ما به الاشتراك نداشتیم مختصراً اقدام در این کار فرمودید ما هم حاضر و همراهیم اقدام نفرمودید يك تنه اقدام خواهم کرد یا انجام مقصود یا مردن از هیچ پروا ندارم زیرا اول از جان گذشتم بعد اقدام نمودم چیزی از عمر من باقی نمانده و از چیزی محظوظ نمیشوم پس حطم اقدام باین کار و منتهی آمالم انجام این کار است با جان دادن در این راه که مایه آمرزش و افتخار خود و اخلاقم است این کار را بلند و اسمی برای خود در صفحه روزگار باقی بگذارم این کار اگر صورت نگیرد بر ما لعن خواهند کرد چنانکه ما به اسلافمان خوب نمیگوئیم باز عاجزانه التماس میکنم هر چه زودتر این کار را انجام دهید تأخیر این کار ولو يك روز هم باشد اثر سم قاتل را دارد فعلاً دفع شر عثمانی نمیشود مگر باین مجلس و اتحاد ملت و دولت و رجال دولت و علماء نتایج حسنه دیگر محتاج به بیان است فعلاً بیش از این مصدع نمیشوم . والسلام

توضیح یا حاشیه

آقای طباطبائی در اول مکتوب مینویسد (کو آنهمه راز و عهد و پیمان) و نیز در طی آن مینویسد عهد چه شد قرآن چه عهد ما برای این کار یعنی تأسیس مجلس بود والا ما به الاشتراك نداشتیم خواننده تاریخ البته مایل است که بداند این چه عهدیست که رئیس ملت بشخص اول دولت مینویسد فلذا نگارنده چند سطرى توضیحاً و یا حاشیئاً مینویسم آنوقت بر میگردد برشته مطلب :

در اواخر ماه صفر ۱۳۲۴ در یکی از شبها احتشام السلطنه خدمت آقای طباطبائی رسیده دیگر بر حسب تحریک عین الدوله بود و یا بر حسب وطنخواهی مشارالیه پس از آنکه شرحی از همراهی خود با مقصود آقای طباطبائی بیان نموده قرآن را از بغل خویش در آورده و گفت باین کلام الله قسم میخورم

که رسیدن بمقصود منوط است باینکه يك مجلس عین الدوله را تنها ملاقات كنید والا در زحمت خواهید افتاد اگر نجات این مملکت وآسودگی ملت و بقای اسلام را میخواهید که لله وفي الله يك مجلس عین الدوله را ملاقات كنید که مقدمات کار را دیده ایم فقط همین يك مجلس ملاقات است که منتج نتیجه است.

آقای طباطبائی چون بخوبی احتشام السلطنه را شناخته وصحت و درستی و تدین اورا مسبق بود لذا فرمود من برای این مقصود حاضریم که خود را فدا کنم چه جای ملاقات عین الدوله همان آن در ظلمت شب با احتشام السلطنه روانه منزل عین الدوله گردید در آن مجلس محرمانه که احتشام السلطنه هم از آن مجلس خارج شد عین الدوله قرآن حاضر کرد و قسم قرآن یاد نمود که من بامقصود شما حاضریم و قول میدهم که بهمین زودی مجلس تشکیل گردد من خیال شما را مقدس میدانم تاکنون هم که مسامحه کردم خواستم موانع را از جلو بردارم اینك بشما قول میدهم که همین چند روزه عدالتخانه صحیح برپا شود الی آخره .

لیکن کلام اللیل یحوه النهار قول وعزم این شاهزاده بزرگت و سوكند اتابك و صدراعظم ایران همان بود مسامحه و ماطله و تشکیل مجلس باغشاه و تبعید احتشام السلطنه و عزم بر عدم اجراء دستخط شاه همان این شد که پس از مدتی آقای طباطبائی این مکتوبرا باو بعنوانی که ذکر شد نوشت. باری عین الدوله که مکتوب آقای طباطبائی را خواند عبارت (اقدام نفرمودید يك تنه اقدام خواهم کرد) این طور خواند اقدام نفرمودید (يكشنبه) اقدام خواهم کرد لذا ترسید که روز یکشنبه آقایان بلوایی خواهند نمود لذا چند فوجی از نظام که در خارج شهر اردو زده بودند بشهر فرستاد قراولخانهها و ارك دولتی و جاهای لازمه را در تحت نظر آورده از آنطرف بشاه عرض کرد ملاها خیال دارند در روز یکشنبه بلوا کنند و پادشاه را بکشند بهر جهت شاه را ترسانیده و در بین مردم همه افتاد که روز یکشنبه جهاد است لذا متوالیاً از طرف عین الدوله پیغامهای سخت وسست وعد و وعید بترسد و بترساند باقای طباطبائی و سایرین میرسید اگر چه یکشنبه گذشت و کاری نشد لیکن دو نتیجه داد یکی آنکه مردم جری شده دانستند که ممکن است صدر اعظم هم بترسد دیگر آنکه اعلیحضرت پادشاه را از ملت ترسانیده از این جهت در وقت سواری شاه کسی عارض میشد اورا میزدند و از اطراف کالسکه بدور میکردند وبشاه عرض میکردند که این شخص دشمن شاه و قصد جان شاه را نموده اجزاء خلوت و خواجه سرایانرا نیز بوعدو وعید تطمیع و تهدید نموده که شاه را در باره ملاها متغیر نمایند .

فرمانفرماهم از کرمانشاه مأمور بحکومت کرمان گردید در قم توقف نمود بلکه بیهانه وارد طهران شود و آنچه اصرار کرد که اذن بدهند بلکه چند روزی خانه ولانته خود را به بیند عین الدوله مانع گردید تا اینکه این ایام وارد خطه کرمان شد حاج میرزا محمد رضا مجتهد کرمان را که مدتی منفی و مبتد از بلد بود مجبوراً روانه مشهد نمود باینکه معاودت مشارالیه بکرمان جزو مستعینات آقایان بود سبب تخلف از این قول وعدم اجراء دستخط شاه در این مورد باینکه معاودت یکنفر عالم دماغ سوخته و صدمه دیده بکرمان اهمیتی نداشت علی الظاهر شاهزاده فرمانفرما گردید چه شاهزاده فرمانفرما از شاهزادگان بزرگ ایران ومدعی صدارت و سیهسالاری بود پس از ورودش بخاك کرمان باینکه

در رفسنجان که سه منزلی کرمانست چند روزی توقف نمود حاج میرزا محمد رضا نه دیدن از فرمانفرما کرد و نه کسی را فرستاد و نه عریضه عرض کرد فلذا خاطر حاکم رنجیده و این سلوک را منافی با سیاست خود دانسته جنابان آقا یحیی و بحر العلوم را که از مستقبلین و واردین بر حکومت بودند در خلوت طلبید و گفت از طهران حکم شده است که حاج میرزا محمد رضا برود مشهد ولیکن من فردا علی الظاهر شما را میفرستم که او را بطرف کرمان حرکت دهید ولی بدانید که تکلیف او رفتن بمشهد است روز بعد در مجلس علنی گفت از شما دونفر خواهش میکنم که جناب آقا را حرکت داده و بیاورید بکرمان حضرات روانه جلال آباد که در چند فرسخی بود شده جنابش را بطرف ارض اقدس و مشهد مقدس حرکت دادند که سابقاً ذکر شد.

این ایام خبر بطهران رسید که این طور در ماده حاج میرزا محمد رضا رفتار شده است آقای طباطبائی پیغام داد برای عین الدوله که شما قول دادید و شاه دستخط صادر فرمود که حاج میرزا محمد رضا را مجلاً و محترماً عودت بکرمان دهید حالاً برعکس رفتار کردید عین الدوله جواب داد که سفر زیارت را نمیتوان مانع شد بخصوص که بیل و اراده خودش رفته است بمشهد این تلگراف فرمانفرما حاضر است که واسطه و شفیع شده است که ما اذن بدهیم مسافرت او را که بر طبق ندریست که کرده است مجدداً از طرف آقایان پیغامات مؤکده برده شد پس از مقاوله و مکالمه صورت تلگرافی از طرف عین الدوله صادر گردید که قریب باین مضمون بود.

که شاهزاده فرمانفرما چند سوار روانه دارید جناب حاج میرزا محمد رضا را مانع شوند از رفتن بخراسان و ایشانرا وارد کرمان ننمایند پس از دو سه روز ایشان مختارند در رفتن بارض اقدس و یا آمدن به طهران.

آقای طباطبائی که این تلگراف را دید متغیر شد و آن صورت را برای عین الدوله پس فرستاد که این تلگراف اگر مخایره شود باعث اضرار شخص عالمی مانند حاج میرزا محمد رضا خواهد گردید چه امروز ایشان نزدیک بخاک خراسان میباشد او را مجبور کردن بمعادوت بکرمان و پس از سه روز باز او را نفی بلد کنند که برود بخراسان و یا بیاید بطهران البته موجب ضرر بلکه انعدام او خواهد گردید باشد تا خداوند سببی بسازد.

باری حاج میرزا محمد رضا بانهایت عزت و احترام که از طرف ملت خراسان درباره اش بعمل آمد وارد ارض اقدس شده و از طرف علماء طهران بعلماء مشهد تلگراف توصیه مخایره شد و هم مکاتیب مخفیة بعنوان هریک از بزرگان نوشته شد.

حاج شیخ محمد کرمانی که متوقف در مشهد است و از اشخاص متدین و موثق است بنگارنده گفت در ورود حاج میرزا محمد رضا بشهر مشهد هنگامه غریبی برپا شد از طرق تا حرم مطهر بپای پیاده راه رفت چند دفعه عبا غوض کرد که مردم لباس این عالم را برای تبرک یاره پاره کرده و میبردند حاج آصف الدوله که حاکم خراسان بود پانصد تومان تقدیم آقا کرد جنابش قبول نکرد و رد نمود از قرار مذکور فرمانفرما هم از کرمان برایش پول فرستاد قبول نکرد جنابش در مشهد

بود تامهاجرت آقایان طهران بقم پس از عزل عین الدوله و رسیدن شغل صدارت بمشیرالدوله تلگراف آزادی ایشان مخبره گردید (حاج میرزا محمد رضا پسر مرحوم حاج ابو جعفر نوه مرحوم حاج آقا احمد کرمانی است امروز از علماء بزرگ کرمانست این فامیل هیچوقت نان ملائی را نخورده امر معاشان از زراعت و فلاحت گذشته و میگردد).

بلی حاج میرزا محمد رضا دراستبداد صغیر چند تلگراف بمشیرالسلطنه مخبره نمود که برضد ملت خواهی او بود و نگارنده سواد آنها را در مجلدات بعد درج نموده و عمّا قریب خواننده تاریخ خواهد خواند دیگر جمعولیت و یا واقعبت آنها را پس از فحص بلیغ مینویسم بهر جهت با آن احتراماتی که از طرف ملت نسبت بحاج میرزا محمد رضا بعمل آمد طرف سوء ظن ملت واقع گردید. در این ایام اخبار افتشاش شیراز رسید و متوالیاً تلگرافات سخت از علماء اعلام شیراز مخبره میشود.

سبب هیجان اهالی فارس

باعث افتشاش و هیجان اهالی شیراز بطور اجمال از این قرار است که شاهزاده شماع السلطنه ملک منصور میرزا پسر مظفرالدین شاه حاکم فارس بود و املاک خالصه فارس را از دولت در مبغلی قلیل خریداری نمود و شروع کرد در تصرف خالصهجات شیراز و ضمناً املاک خالصه که در زمان ناصرالدین شاه بر عایا فروخته شده بود نیز بحتّ تصرف در میآورد بقول شاعر:

اگر زباغ رعیت ملک خورد سببی برآوردند غلامان او درخت از بیخ

این خریداری خالصهجات و تصرف کردن آنها خورده خورده تجاوز نمود باملاک اجزاء حکومت افتادند بجان و مال مردم صاحب ملک اگر قبالة نداشت که حالش معلوم است و اگر قبالة وسندی اظهار میداشت از دست او گرفته پس از چندی ملک را هم متصرف میشدند تا اینکه شاهزاده حاکم بزم معالجه مرض مسافرت بفرنگستان نمود سردار مکرّم که نایب الحکومه فارس بود بنای بدسلوکی را گذارده مردم از شدت فشار ظلم بشاه چراغ که محل بست و پناه مظلومین بود متحصن گردیده سردار مکرّم بیهانه نظم شهر حکم شلیک داده متجاوز از بیست نفر از اطفال و مردمان بیچاره هدف گلوله ظلم و بختاک هلاک افتادند بعضی هم پناه بقونسولخانه انگلیس بردند این اخبار متوالیاً و متواتراً بطهران رسید شماع السلطنه از حکومت فارس معزول گردید حکومت فارس موقتاً داده شد بوزیر مخصوص (صاحب اختیار) از طرف دولت هم تلگرافی بعلما شیراز شد که وزیر مخصوص را برای اصلاح فرستادیم اگر چه وزیر مخصوص آدم خوش ذات و هواخواه معدلت بود اهالی فارس هم مایل او بودند لیکن چون لفظ اصلاح در تلگراف مندرج بود اهالی شیراز گمان کردند وزیر مخصوص مأموریت اصلاح بین رعایا و شماع السلطنه را دارد نه مأموریت حکومتی را فلذا در جواب تلگراف دولت مخبره کردند اگر وزیر مخصوص برای حکومت میآید ما او را بانهایت تشکر و اطاعت میپذیریم و اگر برای اصلاح بین ما اهالی فارس و شماع السلطنه ما او را راه نمیدهیم آنوقت چشم از مملکت فارس پیوشید باز از طرف دولت مخبره شد که شماع السلطنه بواسطه مرض و نقاهت از حکومت فارس استعفاء داد دولت

هم استعفاء اورا قبول نموده است وزیر مخصوص هم چاپاری در نهایت تعجیل و اختصار روانه کردید این اخبار هم هر روز از طرف شیراز میرسید .

تلگرافی هم از طرف آقایان شیراز بولیعهد که در تبریز است مخابره شد که سواد آنرا برای اطلاع خوانندگان تاریخ درج میکنیم و این تلگراف باملاء جناب حاج میرزا ابراهیم شیرازی که

شاهزاده شعاع السلطنه

از فحول علماء و مربّای مرحوم حجة الاسلام حاج میرزا محمد حسن شیرازیست نوشته شد در همین ایام سواد آن مخابره و در طهران منتشر گردید در واقع این تلگراف قوتی به واخواهان حریت داد چه در این زمان صدور این قسم عبارات از طرف علماء خیلی تازه گی دارد هم علماء طهران از این تلگراف

مستظهر شده و هم مقصود هواخواهانرا کشف و مشعر است بعلاوه معلوم شد که علماء سایر بلاد با علماء طهران همراه و متفقند .

صورت تلگراف علماء شیراز بولیمهد محمدعلی میرزا

حضور حضرت اقدس ولیعهد ایدۀ الله تعالی - حمایت حوزه اسلامیت و رعایت ناموس طریقه اثنی عشریه کسی را شایسته خواهد بود که وارث تخت و تاج است و حارس مملکت و گزیده خراج . اردشیر بابک با همه هوش و فرهنگ تا بادستوران امین همرنگ نشد ایران نیافت آخرین اندرز او بشامپور این بود که سلطنت بامنبر توام است . شاه عباس کبیر با آنکه سرسلسله صفویه بود همینکه شیخ احمد اردبیلی قدس سره برایش در عنوان نگاشت (برادرم) شاه عباس در دربار بارعام داده و گفت این نامه را در کفن من گذارید تا بواسطه اخوت این عالم اسلامی از آتش دوزخ در امان باشم . چنگیز خون ریز با شعله هزاران قشون تاتاری تسخیر بلاد کرد عاقبت اولادش برای حفظ دودمان سلطنت مانند عبد ذلیل در زیر لوای اسلام پناهنده شدند .

اعراب بادیه بقوت کلمه توحید از پشت دیوار چین تا دریای روم را متصرف شدند صلاح الدین ایوب کردی را در جنگ حلب بحماییت اسلام نام یافت تازمانیکه اشخاص مذکور مانند نادر شاه خود را کمر بسته دستور آن امین و علمای دین میدانستند خورشید ملک جهان پرچم بیرق آنها بود همینکه با هیئت جامعه اسلامیہ کج افتادند نه نادر بجا ماند نه نادری .

خاقان مغفور فتحعلیشاه نورالله مضجعہ اساس سلطنت را بر رقعہ جاتی محکم فرمود که بخط خودش بعلماء اسلام فدایت شوم نوشت ؟ از حرم سرای سلطنت تا کلبه دهقانی امهات مسلمین و بنات مسلمات عقد و طلاقش از زبان ما علماء جاری است مصطفیٰ ما یملک مسلمین مسجل به امهات ما است اقامه شهود و یتنه هر حق در محضر علما است .

اینک قریب پنجاه روز است بعلم حضور و شهادت جمهور ارباب بصیرت ملت فارس بر مرکز سلطنت قاهره تظلم نمودیم و تعدیات حاکم غیر محکوم مطلق خود را باز نمودیم جوابی که از مصدر صدارت عظمی رسید تعیین مأموری واحد برای صدق و کذب مجموع علمای جامع الشرایط اسلام است اکنون برای این توهین عظیم و ظلم مالا یطاق حکومت تمام این خادمین شریعت محمدیه و سکنه شهر و توابع شیراز در بقیع متبرکه بباطن شریعت مقدسه پناهنده ایم و تا آخرین شریان در جنبش است برای رفع فاعل این توهین باسلام و رفع حاکم ظالم حاضریم .

تا کنون عقیده ما این بود که دولت عبارت است از هیئت رجال دانشمندان سیاسی دان نه منحصر بیک از فرهنگی مآبان تازه و از طبیعی مذاقان پوسیده و روزنامه خوان خوشیده که لفظ دولت مطلقه مستبدۀ آموخته و حال آنکه ایران جمهوری اسلامی است چه از عهد سلف تا حال خلف علماء ملت هر شهری بحکومت شورش کردند دولت با مصلحت جمهور حاکم را عزل فرمود بلکه رعایای هر دهکده که بکدخدای خود شوریدند مالک قهرراً بعزل کدخدا حکم داد بلکه کلانتر و خان هیچ طایفه و ایلی

را نتوانستند عزل کنند و خارجی را بجای او نصب ، بلکه مجبوراً از همان طایفه و ایل خان و کلانتر را انتخاب نمودند و باین معنی بازیک جمهوری مارشک فرانسه و آمریک است .

الغرض رفع این توهین مشؤم و حاکم ظالم بر ذمه حضرت ولایتعهد است چه که (مادر را دل سوزد و دایه را دامن) .

توئی شمع روشن بفانوس ملک بتو میرسد نذک و ناموس ملک

هر گاه بعراض ما تهاون رود و جهت جامعه اسلامیت رعایت نشود هر آینه عاقبت وخیم خواهد داشت (امضاء علماء و اعیان و رعایای فارس)

تلگرافی هم قریب باین مضمون بتوسط آقای طباطبائی حضور اعلی حضرت مظفر الدین شاه مخایره گردید آقای طباطبائی تلگراف را فرستاد نزد عین الدوله و کتباً هم وخامت مسامحه و تفاؤل را اظهار فرمود عین الدوله در جواب نوشت که دستخط شاه را فرستادم خودتان در جواب علماء شیراز مخایره کنید مضمون دستخط شاه از این قرار بود که علاء الدوله رأ میفرستیم بعراض شما برسد اما در باب خالصه ما این املاک را مرحمت فرمودیم بشعاع السلطنه دیگر برگشت ندارد .

آقای طباطبائی عین دستخط شاه را مخایره نمود اهالی فارس پس از یأس و حرمان از معدلت شاهنشاهی پناه بردند بقونسلخانه انگلیس این اخبار موحشه بی دربی بطهران میرسید در همین اثناء واقعه مشهد و شلیک بحرم مطهر و گنبد رضوی اتفاق افتاد که باعث هیجان عامه و خاصه شد که بمجل آن واقعه عظمی که تا کنون از مسلمان و شیعه دیده و شنیده نشده از این قراست .

واقعه مشهد رضوی

در این سال حکومت خراسان بآصف الدوله تفویض شد مشارالیه شاهسوند و شخص مجربی بود اظهار قدس و زهد میکرد ریش نمیتراشید مسکرات استعمال نمیکرد زیارت عاشوراء میخواند اما از جوانان امری بی ریش بدش نیامد آدم کشی میکرد ظلم را بی نهایت مینمود در شب نماز نوافل را ترک نمیکرد اما در هر شبی جماعتی را بی نان میگذاشت تعقیب نماز را طول میداد لیکن از اول شروع بتعقیب نماز تا فراغ از آن یک بیچاره در زیر چوب قلعه فرمایش جان میداد .

گویند وقتی مشغول با امری بود باو اعتراض کرد که چرا بند شلوارت را ابریشم کردی چه لباس حریر و ابریشم بر مرد حرام است . تجارت میکرد اما تجارت احتکار گندم ، در هر جا که حکومت کرد نخست گندم آنجا را احتکار و حبس میکرد مثلاً گندم را از قرار خرواری دو تومان از خالصه دولت و یا خاصه رعیت میخرید و از قرار خرواری ده یا بیست تومان میفروخت گاه گاهی هم در سایر اجناس از قبیل روغن و گوشت و غیره هم همین رفتار را داشت .

خلاصه در حکومت خراسان بواسطه گران کردن نان و گوشت زن و مرد سیستانی که در خارج شهر مشهد منزل داشتند ازدحام نموده بصحن مقدس و چهار بست ریخته مشغول گردش شدند تا غروب آفتاب در آن محل فیض آثار بودند و از امر نان و گوشت شکایت داشتند فریاد الجوع الجوع ، گرسنه ام

گر سته‌ام، نان کو، گوشت کو، سایر ما کولات کو، پدیرجان از گرسنگی مردم، مادر جان گرسنه گی مرا کشت، برادر جان يك لقمه نان بمن برسان، خواهر جان عمه جان خاله جان دوشب است نان در خواب می بینم، خدایا تخت سلطنت را سرنگون کن یا امام رضا از بقیه انگوری که برای دشمنان گذاردی بدو ستانت برسان و آنها را راحت کن، با آسمان بلند بود (این شیوه غیر مرضیه آصف الدوله سرمشقی گردیده بود برای سایر رؤساء از عین الدوله صدراعظم گرفته تا حاکم سولقان از احتکار فوایدی بردند که هر يك را در مقام خود ذکر می‌کنیم اللهم العن بنی امیه قاطبه) روز دیگر جمعیت فقراء و حزب رنجبر زیاده از روز سابق در صحن و چهاربست از دحام نموده و هجوم آوردند بمدارس وعده از طلاب لنکرانی که رعیت خارجه بودند با جمعی از طلاب متفرقه را بیرون کشیده بصحن رضوی آوردند و اظهار کردند که مارعیت داخله هستیم و مستوجب قبول ظلم اما شما که رعیت خارجه هستید و محترم چرا باید مثل ما در سختی و ضیق باشید علاجی کنید راه چاره بجوئید تکلیف ما را معین کنید طلاب عموماً مقصود را به ایالت عریضه کردند ایالت ابدأ اعتنائی باین هیاهو نکرد و توجهی درباره متظلمین نفرمود چرا که مجرب بود این واقعه بروز بعد منجر شده پس از آنکه همه طلاب جمع شده عموم کسبه و اهل بازار چون ستم‌زدگان دکان خود را بسته بحالت اجتماع بطرف خانه‌های علماء روانه شدند ملاهاییکه با حکومت مراوده و کاری نداشته و همه وقت جانب رعیت را ملحوظ داشته با آنها همراه و بصحن مطهر و مسجد گوهر شاد وارد شده و برای طرفداری طلاب لنکرانی حاج سید ابراهیم و سید عباس لنکرانی که سمت ریاست را بر آنها داشته و دارند با هم متفق و متحد گردیده که از طلاب معاونت و همراهی کنند فلذا پیغام دادند برای آصف الدوله که اگر قول میدهی که عمل نان و گوشت را اصلاح نمائی که ما این بلوا را ساکت و این آتش را خاموش و از دحام را متفرق و عموم رعیت را آسوده و راحت نمائیم و هرگاه قبول این مسئول را نمی‌کنید که ما هم شما را بقوه جبریّه ملیه معزول می‌کنیم تا مردم از ظلم تو آسوده شوند آصف الدوله چندان اعتنائی بحرف آنها نکرد و بر پیغام آنان اثری مترتب ننمود جمعی از متملقین که همه وقت اطراف حکومت را دارند به آصف الدوله گفتند این بلوا را متولی باشی برای عزل شما فراهم نموده چه طلاب با میرزا کاظم آقا متولی باشی خصوصیتی دارند و این تحریک طلاب را اوسبب است والا رعیت هیچوقت قدرت طرفیت با حکومت را ندارد اگرچه آصف الدوله شخص زیرک و هوشیاری بود و امر بر خودش مشتبّه نبود لیکن برای آنکه بهانه دست آورد که باعث هیجان مردم را تحریک متولی باشی جلوه دهد نه گرانی نان و گوشت لذا بمتولی باشی پیغام داد که چون مردم در صحن و بست جمع شده‌اند برعهده شماست که آنها را متفرق نمائید مشارالیه در جواب اظهار داشت من اگرچه متولی باشی آستانه و داماد شام اما از قوه من خارج است که ده هزار نفر گرسنه را متفرق نمایم من نه توپ دارم و نه سرباز حکومت با شماست قوه نظام در دست شماست من هم در واقع از اجزاء شما محسوب می‌شوم این چه تکلیف است که بمن می‌کنید اهالی ازانان و گوشت و ظلم اجزاء حکومت تشکی دارند.

باری همینکه مردم دیدند آصف الدوله اعتنائی نمیکند و بعرض و تظلم رعیت گوش نمیدهد یکمرتبه بنقاره خانه حضرتی ریخته آلات نقاره را بیرون آورده مشغول زدن نقاره شدند چنان حرارتی در

مردم پدید آمد که طلاب هم معاونت میکردند از نثاره زدن ، چون این فعل باعث انقلاب و شورش بزرگ میشد و از بلوای بزرگی خبر میداد لذا بر عده شورشیان افزوده گردید در ضمن این جمعیت بعضی هم میگفتند آصف الدوله بهمدستی حاج معاون التجار دخل نان را میبرد باید اول علاج معاون را کرد . باری مقدمه شورشیان که هموقت و همهجا اطفال بی خیال و مردمان بی حال و سادات ساده میباشند بطرف ارك روانه شدند معاون التجار هم از پیش تهیه دفاع را دیده و میدانست که دخالت او در گرانی نان عاقبتی وخیم برایش دارد لذا قبل از وقت جمعی از رعایا و نوکرهای خویش را که اکثر آنها بربری و ازاکاری و سنی بودند در خانه خود حاضر نموده و هر يك از آنانرا يك قبضه تفنگ و رندل داده بهانه دفاع را دست آویز نمود همینکه جمعیت شورشیان در واقع گروه متظلمین بنزدیک خانه او که در راه ارك واقع بود رسید و هجوم اطفال را بخانه خود معاینه دید امر بشلیک نمود آن نامردها هم که منتظر این امر بودند بنای تیرانداختن را گذارده مردم بیچاره که نه اسلحه داشتند و نه صدای تفنگ را شنیده تاب و طاقت ایستادگی و طریت با آدمهای معاون التجار را نداشته فرار برقرار اختیار کرده رو بصحن مقدس آوردند وقتی که بدرب صحن گوه رشاد رسیدند و دیدند که آدمهای معاون التجار از سقف بازار و روزنهها تیر میاندازند و بعضی مردم برای تحصن بجایی که از تیررس محفوظ بمانند بطرف بانك که در آن محل بود فرار نموده قزاقهایی که مستحفظ بانك بودند بحمايت اجزاء معاون التجار برآمده از اطراف بمردم بیچاره حمله ور گشتند مردم هم ریختند در صحن مطهر رضوی که شاید به احترام آن مکان قدس آن ظالمین از خدا بی خبر دست از آنها بردارند لکن تفنگچی و قزاق ملاحظه احترام را ننموده تا توی صحن عقب جمعیت افتاده گلوله میزدند باین جهت چند گلوله بدر صحن رسید و چند گلوله هم بگنبد منور زده شد عده از سادات و طلاب و غیرها هدف گلوله گردیدند خبر بجاكم رسید دیداگر این واقعه بفردا افتد کار در نهایت سختی خواهد بود آنوقت است که مردم با اسلحه و تهیه حاضر خواهند گردید و انتقام خود و مقتولین را خواهند کشید لذا مجدداً بمتولی باشی اظهار کرد که این نزاع را شما باید مرتفع سازید و راهش این است که آقا سید عباس و حاج سید ابراهیم را که در زمره علماء و سر دسته طلاب میباشند احضار نمایید و آنها را نگاهدارید تا مردم متفرق شوند متولی باشی هم یکنفر را فرستاد نزد سید عباس و سید ابراهیم و بیغام داد که اگر مطلبی و منظوری دارید بیائید که باهم گفتگو و قطع نمائیم .

باری با تهیه مقدمات و وسایل مشارالیهما در تولیتخانه حاضر شده همینکه دیدند متولی باشی از حرفهای آصف الدوله برداشت سخن را مینماید و حمایت از حاکم دارد از نزد او برخاسته خبر حرکت آنها که به آصف الدوله رسید برای متولی باشی پیغام داد که باید این دونفر سید را در آستانه توقیف کنید این خبر بقونسولخانه روس رسید فوراً قائم مقام قونسول روس یکنفر منشی خود را نزد متولی باشی فرستاد که این دونفر سید رعیت دولت روس هستند شما حق بی احترامی بآنها را ندارید و با نهایت احترام سیدین را بطرف قونسولخانه جلب نمود آصف الدوله يك نفر از نوکرهای مخصوص خود را نزد قائم مقام قونسولخانه فرستاد که این دونفر سید باید در قونسولخانه محبوس و توقیف گردند قائم مقام جواب

داد که ما رعیت خود را بدون تقصیر نمیتوانیم توقیف نمائیم باید ایالت مطالب خود را رسماً بکارگذاری بنویسد و اوتقصیرات حاج سید ابراهیم و سید عباس را معین کرده و بمن اظهار دارد تا ما هم استنطاق خود را درباره آنها بعمل آوریم پس از آن قراری که مرسوم است خواهم داد والا بدون جهت و بصرف خواهش شما رعیت خود را توقیف و سلب احترام از آنها نخواهم کرد.

چون آصف الدوله واقعه را موخش دید فوراً بتوسط عبدالحسین خان مظفر نظام وجهی برای قهوه خانه دونفر آقادات و خواهش نمود فردا شما در بلوا و جمعیت حاضر نشوید لذا حضرات در خانه خود خزیده متولی باشی هم از یک طرف بصحن رفته خدام و دربانان حضرتی را حاضر نموده امر نمود درهای مدارس صحن را بستند که عبور و مرور از جای دیگر بشود باین طور و بقل باینکه نان و گوشت فراوان خواهد شد مردم را متفرق نمودند و بتدایر شورش و بلوا را آرام نمودند.

این اخبار باین قسم بطهران نرسید بلکه مشهور گردید بحکم آصف الدوله شلیک نمودند بگنبد منور رضوی و تایک اندازه باعث هیجان عامه گردید آقای طباطبائی در بالای منبر واقعه مشهد را عنوان و گریه زیادی نمود و بعض شبنامه ها در این خصوص منتشر گردید.

آقای طباطبائی عریضه به اعلیحضرت مظفرالدین شاه نوشته شش صورت از آن برداشته از شش طریق فرستادند جوابی بتوسط معتمد الحرم که رئیس خواجه سرایان است رسید که هیچ مطابق با عریضه نبود بلکه در دستخط جوابیه نوشته بود که شما عدالتخانه خواستید ما هم قبول کردیم و عدالتخانه را حکم کردیم برپا کنند عمّا قریب نظامنامه عدلیه طبع و نشر خواهد گردید. آقایان دانستند که این جواب را خود اتابک نوشته است شاه بی اطلاع است و در فکر چاره برآمدند.

باز از طرف مردم خطابه رسید به آقایان و شبنامه های زلاتین طبع شده درب خانه های آقایان و مجامع عمومی دیده میشد خطابه دوم که این ایام با آقایان رسید از این قرار است:

خطابه دوم بعلماء

علاع واقعه قبل از وقوع باید کرد. امروز بفرع پرداختن و اصل مقصود را کنار انداختن و جزئیات فرعی را وجهه مقصود ساختن از طریق حزم و احتیاط دور است چرا که همچنانکه ملت کم کم دارد از خواب غفلت بیدار میشود و مردمان خورده خورده پی بحقوق خود میبرند که امر رزه در هر ملت و دولتی که در روی زمین است از برای عموم رعیت و قاطبه افراد ملت حقوق معینه است که باید از طرف دولت ادای آن حقوق بشود و نیز از برای طبقات نوکر و خدمتگزاران دولت حقوقی است شخصی که باید در راه خدمت بملت و دولت بدان حقوق برسند و بدرستی و راستی و خدمتگذاری و جانفشانی بدرجات و امتیازات عالیه نایل شوند و بهوای نفسانی و اغراض شخصی نمیتوانند رعیت را دستخوش خیالات خود و اجراء مقاصد خود قرار دهند و تایک اندازه راه قلب و دزدی و خیانت مسدود خواهد شد. همچنین خائنان این دولت ابد مدت و نفس پرستان بیمرات که هنوز در مقام انسانیت قدمی نگذاشته و از آدمیت بوئی نشنیده مراتب را منوط بلباس و نشان و نفرو نوکر واسب و استرو اسباب تجمل

وزینت ظاهری میدانند و همین که راهی در بساط قرب سلطنت پیدا کردند ما بیچارگانرا بالاستحقاق اماء و عبید خود دانسته مال و جان مارا بر خود مباح می‌شمردند و می‌بردند و این نکته را نیز درک کرده‌اند که اگر مجلس بزرگ مفتوح شود و این امر بزرگ صورت گیرد و قوانین عدالت و دین نبوی در مملکت شایع گردد هر قدر بر ترقی ملت و آبادی مملکت افزوده شود از قدر و قیمت و شأن این دیوسیرتان کاسته خواهد شد حتی الامکان در مقام ردع و منع هستند که مضمون دستخط ملوکانه مجری نشود و این مجلس صورت خارجی بهم نرساند و نیز در خاطر مبارک شاهانه القاء شبهات مینمایند که مشتی مردمان بی سرو پا بغیالات واهی افتاده اسمی از انارش نیست شنیده می‌خواهند تقلید از آنان بکنند بر ضد سلطنت و دولت اقدام نمایند و مقصودشان جز هرزگی و شرارت چیزی نیست چاره این است که باید چند نفر از ملاها را پولی داد و بقیهٔ مفسدین را دستگیر و تبعید نمود تا سستی در استقلال سلطنت و استبداد ما دزدان دیوسیرت راه ننماید ولی غافلند از اینکه این ترهات از برای همان دورهم نشستن و خلوت کردن و صدق مطلب را پنهان داشتن و بعرض نرسانیدن و خاطر مبارک ملوکانه را از حقیقت امر آگاه نساختن خوب است بعد از اینکه گریهٔ اطفال رضیع که از گرسنگی شیر در پستان مادرها نمانده و نالهٔ یتیمان بی پدر که از شدت جوع با آسمان رسیده و گریهٔ بیوه زنان که کارشان از فقر و استیصال به اضطراب کشیده و ندای تکبیر که از دلهای مردمان دین دار با غیرت ملت پرست شاه دوست بلند و صدای وا ملتاه و ا دیناه و اوطناه از جگرهای بریان پیرو جوان و وطنخواهان از قوی و ناتوان از چند کرور رعیت ایران برخیزد آنوقت چراغ کذب و دو رویشان در پیش آفتاب صدق و حقیقت نور و فروغی نخواهد داشت جز ندامت حاصلی و غیر از وخاومت عاقبت سودی نخواهد دید پشت دست بردندان گزند و باقدمات سیئه خود تأسف خورند نمونهٔ روز محشر را عیان و عذاب الهی را که صاحب شریعت مطهره بدست اهل بیت خود بر آنها نازل فرمود مشاهده نموده (یا بیتی کنت تراباً) گویند و راه چاره و خلاصی بجویند .

خوب آقایان عظام اعلی حضرت اقدس همایونی ارواحنا فداء که خدایش عمر دهد و بحق عصمت و آل عصمت بزودی رفع نقاهت از وجود مسعودش نماید الحق امروزه از برای یکمشت رعیت بیچاره پدریست مهربان کمال میل و رغبت را به افتتاح مجلس عدل و داد دارند همه وقت او امر مطاعه بر اجراء و امضاء دستخط مبارک شده و میشود شما آقایان هم که استدعا و مطلبتان از دربار همایون همین است و سلسلهٔ طلاب و ما بیچارگان و رعایا هم که همین دادخواهی را داریم پس جهت تعویق و سبب تأخیر چیست عیناً همان حکایت عَنبَ و اُزْم و انگور است که تمام یک مقصود داریم و از یک مقصود و مقصد سخن میرانیم پس یک زبان فهم می‌خواهیم که این اختلاف اصطلاح را از میان بردارد تا کارها آسان شده و مردم در راحت و امان باشند چه قدر پست فطرتی و دون همتی است که نیست کرور نفوس که اقلاً امروزه یک کرور بیدار شده دارای هوش و تمیز و چیز فیهی و نکته سنجی شده‌اند زبون و ذلیل چند تن معدود قلیل که واقفاً قابل اشاره حسنه نبوده و نیستند و نخواهند بود ترس و واهمه از چیست بامیل (۱) سلطان رأی شیخ علیخان درخور ملاحظه نیست در صورتیکه تمام طبقات مردم از رعیت و کاسب و عالم و طبقات نوکر

از سرباز و قزاق و سواره و پیاده دین دار و مسلمان و شاه دوست و ملت پرست و وطنخواه هستند جای حرف باقی نمی ماند و اقلاً اگر به القاء شبهه و دسیسه مغرضین امر شود که سرباز و سوار و قزاق مایه چارگان را که برادران و خواهران آنان هستیم و از برای آسایش آنها داد می کشیم و سینه می زنیم و اولاد و عیال ما مادران و خواهران آنان هستند ما را هدف گلوله نمایند ما چرا از سپر کردن سینه و خریدن گلوله را بقیمت جان مضایقه نمائیم من که بایست بمیرم چه از گلوله دولت و چه از گرسنگی و حسرت نان و گوشت با کمال استقامت بدون اینکه در مقام ستیز و آویز یا جنگ و گریز کنیم سر تسلیم و ارادت پیش نهاده قید مذلت و ننگ ملت و دین فروشی را برخود هموار نمیکنیم اگر آنها زیر بار این مطلب بروند که بروی مثنی بی گناه معدلت خواه تیغ کشند که اسم بی شرفی و بی غیرتی در صفحه تواریخ ملل عالم بگذارند نقلی ندارد (سرو جان را نتوان گفت که مقداری هست) والا چگونه میشود سرباز و سواریکه دعوی دین اسلام میکنند شب و روز در نماز و دعا و چشم شفاعت به پیغمبر دارد و آرزوی زیارت کربلا در دل اوست یا کسانیکه در راه اجراء قوانین دین مبین زحمت میکشند و شب و روز هم خود را هم واحد شمرده اند طرف شوند و گلوله بر آنها زنند بچه قسم راضی خواهید شد که خون پدر در پیش چشم یسر و برادر و بر روی خواهر و اطفال در روی سینه مادر ریخته شود بحمد الله امروز قدری چشم و گوشها باز شده تمام طبقات نوکر فهمیده اند که آلت دافعه از توپ و تفنگ از برای مدافعه و جنگ با ملت خارجه است که بخانه ماداخل نشوند و مال و ثروت و شرف و دین ما را ببرند نه از برای ستیز با ملت داخله (انتهی) قریب به همین مضمون شبنامه ها و خطابه های متعدده در خانه های آقایان انداخته میشود آقای طباطبائی مجدداً لایحه بمظفرالدین شاه نوشت که صورت آن از این قرار است :

عریضه آقای طباطبائی به اعلیحضرت مظفرالدین شاه

فریاد دل وطن پرستان - بعرض اعلیحضرت اقدس شهرباری خلد الله سلطانه میرساند چون حضوراً فرمودید هر وقت عرضی دارید بلا واسطه بخود من اظهار دارید باین جهت باین عریض مصدع خاطر مبارک میشود این ایام طرق را بردعاگویان سد نموده اند عریض دعاگویانرا نمی گذارند بحضور مبارک مشرف شود با این حال اگر مطلبی را بر اعلیحضرت همایون مشتبه کرده باشند چگونه رفع اشتباه کنیم محض پیشرفت مقاصد شان دعاگویانرا بدخواه دولت و شخص همایونی قلم داده خاطر مبارک را مشوش نموده اند تا اگر مقاصد اعمال شان را عرض کنیم مقبول نیفتد .

بخداوند متعال و رسول اکرم و امیر المؤمنین (ع) و صدیق طاهره و امام زمان عجل الله فرجه قسم دعاگویان اعلیحضرت را دوست داریم صحت و بقای وجود مبارک را روز و شب از خداوند تعالی می خواهیم پادشاه رؤف مهربان بی طمع با گذشت را چرا نخواهیم راحت و آسایش ماها از دولت

اعلیحضرت اہلبیت مقاصد دعاگویان در زمان ہایونی صورت خواهد گرفت چنین پادشاهی را ممکن است دوست نداشته باشیم حاشا ما ہا طالب دنیا باشیم یا آخرت غرضمان ریاست باشد و جلب نفع یا خدمت بشر منحصر در این دولت است حال علمائی را کہ در ممالک خارجہ هستند میدانیم ایران وطن و محل انجام مقاصد دعاگویان است باید در ترقی ایران و نجات آن از خطرات جہاد باشیم ممکن نیست بد این دولت را بخواہیم عقل حکم نمیکند کہ دعاگویان باین خطرات ساکت و اضمحلال دولت را طالب باشیم نمیکند ازند اعلیحضرت بر حال مملکت و خرابی و خطرات آن و پیریشانی رعیت و ظلم ظلمہ از حکام و غیر ہم و قضایای ناگوار واقعہ مطلع شوند متصل عرض میکنند مملکت آباد و منظم و دور از خطر رعیت راحت و آسودہ بدعاگوئی مشغول و قضیہ ناگواری واقع نشود و نمیشود .

اعلیحضرتا مملکت خراب رعیت پریشان و گداست تعدی حکام و مأمورین بر مال و عرض و جان رعیت دراز ظلم حکام و مأمورین اندازہ ندارد از مال رعیت ہر قدر میلشان اقتضا کند میبرند قوہ غضب و شہوتشان بہرچہ میل و حکم کند از زدن و کشتن و ناقص کردن اطاعت میکنند این عمارت و مبلہا و وجوہات و املاک در اندک زمان از کجا تحصیل شدہ تمام مال رعیت بیچارہ است این ثروت همان فقرای بی مکننت اند کہ اعلیحضرت بر حالشان مطلعید در اندک زمان از مال رعیت صاحب مکننت و ثروت شدند یا رسال دخترہای قوچانی را در عوض سہ ری گندم مالیات کہ نداشتند بدهند گرفتہ بتر کمانہا و ارامنہ عشق آباد بقیمت گزاف فروختند دہ ہزار رعیت قوچانی از ظلم بھاگ روس فرار کردند ہزارہا رعیت ایران از ظلم حکام و مأمورین بممالک خارجہ ہجرت کردہ بحمالی و فعلہ کی گذران میکنند و در ذلت و خواری میمیرند بیان حال این مردم را از ظلم ظلمہ باین مختصر عریضہ ممکن نیست تمام این قضایا را از اعلیحضرت مخفی میکنند و نمیکذارند اعلیحضرت مطلع شدہ در مقام چارہ برآید حالت حالیہ این مملکت اگر اصلاح نشود عنقریب این مملکت جزئہ ممالک خارجہ خواہد شد البتہ اعلیحضرت راضی نمیشوند در تواریخ نوشتہ شود در عہد ہایونی ایران بیاد رفت اسلام ضعیف و مسلمین ذلیل شدند .

اعلیحضرتا تمام این مفاہد را مجلس عدالت یعنی انجمنی مرکب از تمام اصناف مردم کہ در آن انجمن بداد عامہ مردم برسند شاہ و گدا در آن مساوی باشند فواید این مجلس را اعلیحضرت ہایونی بہتر از ہمہ میدانند

مجلس اگر باشد این ظلمها رفع خواهد شد خرابیها آباد خواهد شد خارجه طمع به مملکت نخواهد کرد سیستان و بلوچستان را انگلیس نخواهد برد فلان محل را روس نخواهد برد عثمانی تعدی بایران نمیتواند بکند وضع نان و گوشت که قوت غالب مردم است و مایه الحیوة خلقتند بسیار مغشوش و بد است بیشتر مردم از این دو محروم اند اعلیحضرت همایونی اقدام به اصلاح این دو فرمودند بعضی خیر خواهان حاضر شدند افسوس آنها که روزی مبلغ کزاف از خباز و قصاب میگیرند نمیگذارند این مقصود حاصل و مردم آسوده شوند .

حال سرباز که حافظ دولت و ملت اند بر اعلیحضرت مخفی است جزئی چیره و مواجب را هم بآنها نمیدهند بیشتر بعمله گی و فعله گی قوتی تحصیل میکردند آنرا هم غدن نمودند همه روزه جمعی از آنها از گرسنگی میمیرند برای دولت نقصی از این بالاتر تصور نمیشود .

در زائیه حضرت عبدالعظیم (ع) سی روز با کمال سختی گذرانیدیم تا دستخط همایونی در تأسیس مجلس مقصود صادر شد شکرها بجا آوردیم و بشکرانه مرحمت چراغانی کرده جشن بزرگی گرفته شد بانتظار انجام مضمون دستخط مبارک روز میگذرانیم اثری ظاهر نشد همه را بطفره گذرانیده بلکه صریحاً میگویند اینکار نخواهد شد و تأسیس مجلس منافی سلطنت است نمیدانند سلطنت صحیح بی زوال با بودن مجلس است بی مجلس سلطنت بی معنی و در معرض زوال است .

اعلیحضرتا - سی کرور نفوس را که اولاد پادشاه اند اسیر استبداد یک نفر فرمائید برای خاطر یک نفر مستبد چشم از سی کرور فرزندان خود نبوشید مطلب زیاد است فعلاً بیش از این مصدع نمیشوم مستدعیم این عریضه را بدقت ملاحظه فرمائید و بیش از انقطاع راه چاره فرموده تا مملکت از دست نرفته و یکمشت رعیت بیچاره که بمنزله فرزندان اعلیحضرتند اسیر و ذلیل خارجه نشوند . الامر الاعلی مطاع

(محمد بن صادق الحسینی الطباطبائی)

عریضه مذکور را که آقای طباطبائی نوشتند احدی یافت نشد که آنرا برساند چه عین الدوله طرق را بر روی آقایان بسته بود لیکن حاج غفار خان قوام دیوان که از دوستان آقای طباطبائی است و در راه مشروطیت زحمتی کشیده متقبل شد که بمعتمد الحرم برساند بلکه او شاه بدهد چه معتد الحرم از سادات محترم و رئیس خواجه سرایان و شخص متدبّنی است بالجملة حاجی غفار خان عریضه را بردنزد معتد الحرم و گفت آقای طباطبائی فرموده اند که چون شما از سلسله جلیله سادات صحیح النسب میباشید

لذا خواهشمندم محض استرضای صاحب شریعت این پاکت را بشاه برسانید معتمدالحرم نخست قدری تشدد و نکول ازرسانیدن نمود و گفت پسرۀ فضول میخواهی بدهم سرت را ببرند تو را چه کار این امور و این فضولها و جسارتها برو عقب کارت و متشکر باش که ندادم سرت را ببرند حاج غفارخان گفت من دخیل هیچ کار نیباشم و در این پاکت نمیدانم چه نوشته اند خیر است یا شر ربطی بمن ندارد من از اذات کیشان آقای طباطبائی میباشم بعد از مدتی بمن فرمودند این پاکت را ببر و بده بجناب معتمدالحرم منهم اطاعت مجتهد و رئیس اسلام را نمودم چه اطاعت او امر او را فرض میدانم و بتکلیف خود عمل و تبلیغ رسالت نمودم حالا هم هر چه بفرمائید بایشان عرض میکنم این را گفته و مراجعت کرد (بر خوانندۀ تاریخ واضح باشد که در این تاریخ يك كلمه اغراق و خلاف واقع نوشتم و اگر هم چیزی بنظر اغراق آید نه من اغراق نوشتم بلکه بنظر خواننده اغراق خواهد آمد و مندرجات این تاریخ سابق در کتب دینی نشر یافت و هنوز هم اشخاصی که این وقایع را دیده اند حاضرند مثلاً نوشتم معتمدالحرم گفت میخواهی بدهم سرت را ببرند از این قرار استشماء رایعۀ اغراق میآید ولی خواننده تاریخ اگر زمان قبل را بنظر آورد و یا آنکه حاج غفارخان را ملاقات کند و از او که شخص راست گوئی است استفسار نماید هر آینه صدق و اقامه را تصدیق خواهد کرد .

در پنج سال قبل معتمدالحرم قادر بود که يك عده جماعتی را بقتل برساند واحدی جرئت مخالفت و اعتراض را نداشته باشد معتمدالحرم که سهل است پست تر از او اگر اراده میکرد يك ایل و یا اهل يك ده را بکشتن بدهد هر آینه قادر بود در این مقام نگارنده يك تلگراف را استشهادهایم را دیگر خواننده میدانند آدم کشتن و مال رعبت را بقاتر دادن کار يك فراشی بوده است و نیز خواهد تصدیق کرد که معتمدالحرم در اداره دولت يك سید عادل و نجیب و صحیح العمل و خداترس بود که حاج غفارخان را نکشت و بکشتن هم نداد و پاکت آقای طباطبائی را رسانید در این تاریخ زمان که سنه ۱۳۲۴ هجری است اگر نوکرهای دیوان را از صدر اعظم گرفته تا ادنی فراش تقسیم بسی کنیم یعنی صدر اعظم و شخص اول دولت را نمرۀ يك بدهیم و آخر فراش را که دیگر بعد از او صفر است نمره سی بدهیم میرزا حسینخان صدیق الممالک آشتیانی نمرۀ ۲۵ واقع میشود و این شخص مزبور خود را در عداد نوکرهای شعاع السلطنه پسر شاه داخل نمود و رفت بفارس و يك سال حکومت دشتی دشتستان و بر ازجان با او بود پس از آنکه صدای فارسیها و تظلم آنان بلند شد شعاع السلطنه معزول و علاءالدوله بعنوان حکومت فارس روانه شیراز شد صدیق الممالک در حکومتش باقی بود علاءالدوله او را معزول و در شیراز او را مأخوذ داشت آقای طباطبائی تلگرافی در استخلاص صدیق الممالک بعلاءالدوله مخبره فرمود جوابی که از طرف علاءالدوله مخبره شده است در این مقام درج میکنیم آنوقت خوانندۀ تاریخ میدانند که یایۀ ظلم و ستم بچه حد است و حال آنکه امروز از ده سال قبل ظلم به ده درجه کمتر شده است صورت تلگراف از این قرار است :

شیراز جواب نمره ۴۲ تاریخ ۱۳۲۴

خدمت ذیسعادت جناب مستطاب شریعتدار حجة الاسلام آقای آقا
سید محمد مجتهد دامت افاضاته - تلگراف مبارک را در مسئلۀ صدیق الممالک

درچند روزقبل زیارت نمود مشغول اصلاح کاراوشده امااین آدم کاری نکرده است که بتوان اصلاح کرد هفتاد نفررا بدون جهت کشته است که وارث آنها دراینجاآه وناله دارند ودادخواهی مینمایند مردم با اوخونی شده درصدد تلف اوبودند بیست ودوهزارتومان باقی او بود گفتم برودطهران حسابش را بدهد همین دو روزه حرکت خواهد کرد درانجام فرمایشات حاضرم .
(علاءالدوله)

حالا خواننده تاریخ خواهد دانست که چه میگذشته است بر اهالی زمان استبداد در صورتیکه نمره ۲۵ دریکسال حکومت هفتادنفر رعیت بیچاره رنجبر را بکشد پس معتمدالحرم که نمره (۲۰) واقع است میتوانست حاج غفارخان را سر ببرد وطوریهم نشود .

باری حاج غفار خان هنوز از در خارج نشده که او را برگردانیدند بیچاره رنك از رویش پریده (آیساً من الحیوة عازماً علی الموت) درمقابل معتمدالحرم ایستاد ومنتظر که آیا کدام یک از نوکرهایش باعدام او مبادرت نماید معتمدالحرم گفت به آقای طباطبائی بگو من عریضه شما را بشاه میرسانم لیکن متوقع ومنتظر جواب باشید اگر اعلیحضرت جواب را صادر فرمودند که خودم میفرستم والا دیگر مطالبه جواب نیکنم چه عین الدوله غدغن کرده است که عرایض را مطلقا بشاه ندهم مشارالیه همین طرجواب آورد ولیکن پس ازسه روزجوابی ازطرف اعلیحضرت رسید باین مضمون :

جناب آقا سید محمد مجتهد عرایض شما را خواندیم سفارش باتابك میکنیم که مقاصد شما را انجام دهد لیکن شما هم دروظیفه خود کوتاهی نکنید وبدعاگوئی مشغول باشید البته اشراروالودرا بموعظه ونصیحت ساکت نمائید هیجان وفته را خاموش کنید وراضی نشوید که غضب و قهرما عموم را شامل گردد .

آقایان ملتفت شدند که این جواب ازطرف اتابك بوده واعلیحضرت شاه را ازاین جواب اطلاعی نیست لذا درمقام چاره برآمدند .

عین الدوله هریك از ارباب حل وعقد را دیده که اسبابی فراهم آوردند آقایانرا علناً و بحالت اجماع بیرند بخانه اوچند مجلس دراین باب منعقد گردید تاآنکه يك روزدرخانه آقای بهبهانی مجلسی تشکیل یافت آقای بهبهانی فرمود من چنین صلاح میدانم که بحالت اجماع برویم بخانه عین الدوله و از اوجداً مطالبه عدالتخانه را بنمائیم امر از دوشق خارج نیست باقبول میکند وعدالتخانه را برپا میکند و یا نکول و جواب میدهد اگر قبول کرد فيها المطلوب والا باز میرویم بزاویه مقدسه اکثر از حضاررای آقا را پسندیده نزدیک بود بهمین قسم رفتار کنند که آقای میرزا ابوالقاسم طباطبائی گفت این رأی صحیح نیست و سخیف است چه اگر قبول کرد وگفت مشغول نوشتن نظامنامه عدالتخانه میباشم شما دیگر حقی و ایرادی بر او ندارید و این لااقل دو سال وقت لازم دارد چه اولاً ترجمه قانون عثمانی و بامضاء علماء و دانایان رسانیدن کاریست مشکل و ثانیاً چند سال وقت لازم دارد و دراین مدت آنچه بخواهند میکنند (الیوم که مشغول نوشتن و طبع این تاریخ میباشم پنج سال یا

کمتر از آن وقت فرمایش آفازاده طباطبائی میگردد با آنکه خونها برای این کلمه ریخت و خسارات بر اهل ایران وارد آمده هنوز عدالتخانه بوجود نیامده است یعنی مردم ثمره عدالت را ندیده‌اند و قانون و مجری عدل ظاهر نشده است) و اگر شقی دیگر را بگیریم که نکول کرد آنوقت برگردید بحالت اولیه بر فرض که شما در مقابل او ایستادگی کردید آخرش مثل امروز خواهد شد آقای بهبهانی گفت اگر قبول کرد و گفت دو سال وقت لازم دارد آنوقت سند و نوشته از او میگیریم که پس از انقضاء موعده بوعده وفا کند آفازاده طباطبائی فرموده بر فرض سند و نوشته داد عمل بنوشته خود نمیکنند سند عین الدوله معتبر تر از دستخط شاه نیست که سه ماه قبل دستخط بشمار دادند و امروز اجراء نمیدارند و بطفره میگذرانند همین عذری که امروز میاورد در عدم اجراء دستخط شاه آنروز هم در مقام سند و نوشته خود میاورد دیگر آنکه شاید عین الدوله در دو سال دیگر بر این مسند صدارت متمکن نباشد و کسی دیگر صدر اعظم باشد البته خواهد گفت عمل صدر اعظم سابق ربطی بمن ندارد چنانچه این شیوه مرسوم مسندهای ایرانست آقای بهبهانی فرمود پس لاری لمن لایطاع من دیگر حرفی ندارم آنچه صلاح میدانید عمل کنید آقاشیخ محمد رضا کاشانی گفت خوب است تفال بکلام الله و استخاره بقرآن کنیم رأی او را پسندیده قرآن آوردند آقای طباطبائی گرفته و تفال بقرآن زده این آیه مبارکه در اول صفحه آمد :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ - يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ اللَّهَ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ أَنْ كُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسْرِوْنَ إِلَيْهِم بِالْمُودَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا اخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ .

یعنی ای آنکسانیکه گرویده‌اید بخدا و رسول فرا نگیرید دشمنان من و دشمنان خود را دوستان و با ایشان طرح مصاحبت میفکنید القاء میکنید و میفرستید بسوی ایشان دوستی را بسبب مکاتبه در حالتی که کافرنند و تصدیق نکرده‌اند بآنچه آمده است بشما از سخن درست و راست و کار درست و در حالتی که بیرون میکنند پیغمبر را از مکه و شمارا نیز بسبب آنکه میگردید بخدائیکه پروردگار شماست یعنی ایشان بسبب ایمان شما را از دیار خود بیرون میکنند پس ایشانرا دوست نگیرید و با ایشان مودت نکنید اگر هستی شما که بیرون آمده‌اید از وطنهای خود بجهت جهاد و قتال در راه من و برای طلب خشنودی من و به پنهانی میفرستید بسوی ایشان دوستی را بسبب کتابت یا سخنان سری و محرمانه بایشان میفرستید بسبب دوستی و من دانایم از شما بآنچه پنهان میکنید از مودت اعداء و آنچه ظاهر میسازید از اعتدال و هر که نکند این کار را که القاء خیر است بایشان از شما پس بدرستی که گم کرده راه راست را و خطا نموده طریق حق و صواب را .

ان یتفقو کم یکنوا لکم اعداء ویسطوا الیکم ایدیهم والسنکتکم بالسوء و وودوا لوتکفرون
یعنی اگر بیاند شمارا کفار یعنی بر شما قادر شوند و ظفر بایند میباشند مر شما را دشمنان و بگشایند بسوی شما دستهای خود را و زبانهای خود را بیدی یعنی بزدن و کشتن و دشنام دادن و دوست دارند که شما

کافر شوید چنانکه ایشان هستند و از دین خود برگردید و چون حال ایشان با شما باین طریق است پس مودت نمودن و مناصحه کردن با امثال ایشان خطای عظیم است از شما .
مناسبت این آیه مبارکه با حال حالیه آقایان و مراودت مخفیانه با عین الدوله بعدی واضح و آشکار است که از حد تحریر خارج است .

اشخاصیکه معاصر مامیباشند میدانند چه مینویسم بالجمله حضرات آقایان از رفتن بمنزل عین الدوله بحالت اجماع و آشکار منصرف شدند ولی اکثر از اجزاء مراده مخفیانه داشتند آقای بهبهانی نیز یکشب در ساعت پنج و شش رفت منزل عین الدوله و صبح خبر ملاقات ایشان منتشر گردید لیکن عین الدوله در ترویج از موافقین خود کوتاهی و دریغ نداشت و توسطهای آنانرا بخوبی میپذیرفت در این ایام واقعه پسرهای منتخب الممالک اتفاق افتاد که مختصر آن از اینقرار است که منتخب الممالک مازندرانی با حاج شیخ فضل الله سمت خویشاوندی را داشت يك روز شیخ مزبور بخيال افتاد که خدمتی از برای پسرهای منتخب الممالک از عین الدوله خواهرش نماید لذا آن دوبر را که قابل اشاره حسی بودند با خود برد نزد عین الدوله چون ملاحظه و صحبت آن دو جوان شانزده و هفده ساله را حس نمود تمنای شیخ را بخوبی تلقی نمود و آن دوبر را در عداد پیشخدمتهای خود داخل نمود پس از مراجعت شیخ امیر بهادر وزیر دوبار بر عین الدوله وارد گردید عین الدوله باو گفت برفقت امین السلطان بنویس آن کسبکه تودولت را از او میترسانیدی و از ترس او از صدارت استعفاء دادی امروز از برای من اینگونه خدمات را مینماید (سابقاً شغل جاکشی در ایران از اقباح اعمال و اشغال بود و آن بردن زنی و یا جوان امردی است برای یکی از اعیان) .

از این قرار معلوم میشود صدر اعظم ایران چندان عقیده بشیخ نداشت محلاً پسرهای منتخب الممالک در آنروز جز بردن یکی دو غلیان برای حضرت صدارت پناهی دیگر قبول زحمتی ننمودند شب را که بخانه خویش مراجعت کردند و پدرشان که مطلع بر این منصب و شغل جدید شد که در آن روز باعث افتخار بود و اکثر اعیان و شاهزادگان مایل باین شغل بودند متغیر گردید روز بعد یا چند روز دیگر دو فرزند دلبند خود را برداشته از طهران فرار کرد عین الدوله پس از اطلاع بر فرار آنها بگمانش این واقعه از روی استهزاء بوده و شیخ خیال تضییع او را داشته لذا در فکر تلافی بود و حال آنکه اگر مملکت آذربایجان را برده بودند حضرت والا در مقام تلافی و تکدر خاطر خود بر نیامد و اگر پسرش شمس الملك را برده بودند این اندازه محزون نمیشد و نیز این فرار منتخب الممالک و اظهار غیرتش برای جنبه ایلانی اوست والا اگر یکی دیگر از اعیان و شاهزادگان بود نهایت رضایت مندی را داشت بلکه دو روز بعد یا وزیر تجارت میشد و یا حاکم کرمان و نیز یاداش خدمت شیخ را هم از بین برد چه هر کس دیگر این خدمت را برای صدر اعظم ایران مینمود نیز حکومت يك مملکتی را باو میدادند چنانچه برای امین السلطان هر کس يك زن و یا جوان امردی بردی حاکم شهری و یا وزیر برمسندی شدی باری خیال انتقام در کله صدر اعظم ایران بود تا آنکه در يك روز حاج ملا حسین شریعتمدار مازندرانی که از اجزاء و بستگان شیخ بود وارد شد بر عین الدوله در حالتیکه صدر اعظم ایران بایکی از اجزاء سفارتخانهها

خلوت داشت حجاب و خدام در مقام منع مشارالیه برآمدند که ورود بر حضرت والا غدنغ است آخوند لوس شده واعتنائی باین منع نکرده وبر عین الدوله وارد شد حضرت والا از این عمل آخوند متقیر شده از سابق هم خیال انتقام و خفتی به این آقای آخوند داشت فلذا حکم داد او را بایش گردنی و کتک مفصلی خارج نمودند لیکن چون دید یک نفر از دوستانش کم و بیرعده مغالینش افزوده خواهد گردید لذا در مقام عذرخواهی برآمد پولی (۱) برای حاج آخوند فرستاد و با حاج شیخ فضل الله علی الظاهر صلح نمود یعنی حکومت بیرجند و قایمات را داد بشوکت الملک که واسطه او حاج شیخ فضل الله بود و ضمناً سی هزار تومان بکیسه شیخ و اجزای او داخل گردید .

از طرف دیگر در مقام جلب شاهزاده شجاع السلطنه پسر شاه برآمد و مدتی او را بتبئیر ولایتعهد نوید داد .

آقایان حجج اسلام قرار گذاردند که هر شب مسجد و جماعت را داشته باشند آقای بهبهانی شبهای جمعه را در مسجد سرپولک منبر رفت موعظه شروع و بنای بیداری مردم تجدید گردید مردم باز بخیال بلوا و شورش بلباس جهاد افتادند که مدافعه و احقاق حق قسمی از جهاد است عین الدوله در پشت دروازه شهر تشکیل اردوی مفصلی داده و حکم کرد اگر آقایان شورش کردند سرباز و سوار بریزند بشهر و اموال مردم را غارت کنند در یک شب دوشنبه آقای طباطبائی رفت بالای منبر و فرمود از گوشه و کنار می شنوم که میگویند ملاها خیال جهاد دارند این شایعه دروغ و خلاف واقع است ما نه جنگی داریم و نه نزاعی ما حقوق خود را بتوسط قرآن و دعا مطالبه میکنیم پادشاه ما مسلمانست بپادشاه مسلمان جهاد متصور نیست ولیکن از شما مردم طهران خواهش و استدعا میکنیم چندی صبر و تأمل کنید تا مایک دفعه دیگر مریضه بشاه عرض کنیم و اتمام حجت نمائیم بلکه مظلومیت خود را باهل عالم برسانیم و فرمود خیال نکنید ما پولی گرفته باشیم قرآن را از پیش در آورد و قسم یاد فرمود که ماها پول نگرفته و ساکت نخواهیم شد حاضریم که خود و اولاد خود را در تحصیل آزادی ملت و نجات وطن فدا کنیم تا عدالتخانه تشکیل و تأسیس نیابد آرام نخواهیم نشست مقصود من و آقای بهبهانی این است که تا ممکن باشد خون مسلمان ریخته نشود و مال مردم بتاراج نرود مستمعین عرض کردند فرمایشات حضرت تعالی صحیح و مطاع است احدی نسبت بد و سوء ظنی بساحت مقدست نداده مقصود ما این است که چنانکه ما در فرمایشات شما آقایان حاضر و مطمئیم آقایان هم در خیال ما باشند که ما از دست رفته و دیگر تاب و توان درمانست و قوه تحمل ظلم را نداریم .

این مختصر موعظه آقای طباطبائی هم مردم را بیدار و هم جلوگیری از بلوای بزرگی نمود که در فردای آنشب مطمح نظر و وطن دوستان بود آقای بهبهانی هم جلوگیری فرمود از فتنه که مقدمات آن از دو طرف دیده شده بود عین الدوله دید که اجتماع شبها در مساجد بزودی مردم را بیدار خواهد نمود لذا غدنغ کرد که ساعت سه از شب گذشته احدی در کوچه و خیابان نگذرد و اگر کسی را در ساعت سه از

(۱) - این ایام که زمان طبع این جزوات است از جناب حاج شریعتمدار استعلام نموده مذکور ساخت صد تومان بایک عبا برایم فرستاد عبا را قبول کرده و صد تومان را باو رد نمود .

شب گذشته میدیدند اورا مأخوذ و بنظمیه میبردند و این حکم دربارهٔ همه کس مجری بود هر کس را که میدیدند چه از ارباب عوام و چه از تجار و چه از کسبه میگرفتند در اوایل بعدی این غدغن سحت شد که اجزاء نظمیه منتظر ساعت سه نمیشدند و در ساعت دوازده گذشته شروع بگرفتن میشد تا ساعت سه دیگر احدی را ابقاء نکرده مساجد آقایان در شب موقوف گردید مراوده شبانه ممنوع شد يك عده از سوار و شب گرد در کوچه و بازار و خیابان گردش میکردند در یکی از ایالاتی متجاوز از صد نفر تاجار و مردمان محترم را که از بازار و یا منازل دوستان بخانه های خود مراجعت مینمودند گرفته و بدارهٔ نظمیه بردند صبح آنشب اعظم السلطنه و وزیر نظمیه (سابق بر این وزارت اختصاص بوزراء هشت گانه نداشت هر يك از رؤساء ادارات را وزیر میگفتند) آنانرا احضار نمود که چرا با این غدغن اکید از منازل خود بیرون آمدید بیچاره ها جواب دادند که دولت غدغن کرده است در ساعت سه از شب گذشته کسی در کوچه راه نرود لکن ماها را در ساعت دوازده گذشته بلکه کمتر از شب گذشته بود که گرفتند وزیر نظمیه جواب داد دیشب شیورچی اشتباهاً شیور را کشیده فلذا مرخصید هر جا میخواست بروید کسی را با شما کاری نیست مأخوذین اظهار داشتند وقتی که ما را مأخوذ داشتند کیسه و بغل ما را خالی کردند ساعت واسباب و پول ما را از ما گرفتند بفرمائید آنها را ببارد نمایند اعظم السلطنه و وزیر نظمیه متغیر شده گفت حالا نو کردیوان را متهم مینمائید رو کرد با اجزاء نظمیه و گفت این اشرار را گرفته بپرید بمحبس در زندان. بمانند بعضی را که چیزی اظهار نکرده بودند مرخص کرد اما پس از شفاعت و گرفتن يك تومان جریمه . این حکم سمت رسمیت را حاصل نموده شبهای دیگر هر کس را که میگرفتند علی الرسم يك تومان و دهشاهی از او میگرفتند که يك تومان برای رئیس نظمیه و دهشاهی برای خود گیرنده و تا صبح هم آن بیچاره را نگاه میداشتند اگر تعارفات معتدبه بآن گیرنده میداد بعلاوهٔ مرسومی که او را رها میکردند والا تا صبح او را نگاه داشته و در روز علی الرسم والحکم همان يک تومان و دهشاهی را از او میگرفتند و اگر کسی فقیر و گدا و بی چیز بود در عوض جریمه او را چوب زده و یا در محبس او را نگاه داشته تا مریض و یا تلف میشد و لا اقل در محبس تنگ و تاریک با آن وضع زندان بسر میرد .

زندان

زندان عبارتست از اطاق تاریک مرطوبی کثیف که در آن جز گنده برای یا و زنجر برای کردن و پشه و کیک و شپش و صاص برای اذیت دیگر هیچ پیدا نمیشود در نیست و چهار ساعت شبانه روز پنج سیرنان خشک بهر يك میدهند آب خیلی بندرت و کم میدهند بلا حظه آنکه زیاد محتاج به ادرار نگردد. در او اخر زمان ناصرالدین شاه يك زندانبان عاقلی پیدا شد که دوجز برای حبسها راه انداخت یکی کسب و دیگری نذر . اما کسب عبارتست از درست کردن گلوشور غلیان و افزاز ورشته شتر و قاطر که هر يك نفر میتوانست در نیست و چهار ساعت کاری بکند که صد دینار عایدی او گردد و اما نذر عبارت بود از خیراتی که مردم دربارهٔ زندانها میکردند .

بهر جهت روزی يك دیزی صد دیناری و یا قدری سیرابی بهر يك میرسایند و این عمل خیر.

هنوز در زندان جاریست اگر زندانبان با انصاف باشد. باری این حکم اعظم السلطنه جاری بود و شاید یکنفر که استطاعت داشت و بعلاوه یک تومان و دهشاهی که تعارف میداد و خود را مستخلص مینمود در کوچه دیگر گرفتار دست دیگر میشد و کراراً اتفاق افتاد که یکنفر گیر چند نفر میافتاد از آنجمله خود نگارنده در یک شب به سه دسته برخورد و پنج تومان متضرر شدم که سه تومان بدو دسته و پانزده قران هم بیک نفر دادم که همراه آمد و درب خانه گرفت و در بین راه بچند نفر سوار شب کرد برخورد و لی همان پلیس که همراه بود گفت من مأمورم که این شخص محترم را بخانه اش برسانم و اگر پول همراه بود و پلیس پول را گرفته بود البته این دسته سواریا مرا مأخوذ میداشتند و یا مرسوم را میکردند. باری کار بجائی رسید که اگر در شب کسی عقب طیب میرفت او را میکردند و شاید تا صبح مریض مرده بود بدون دوا و طیب و یا اگر زنی را درد مخاض و زائیدن میکرد و بی قابله میکرد تا صبح زن و طفل تلف میشدند بسیاری از مرضی و عده از زنهای حامله و اطفال بی گناه شهید راه استبداد و این حکم عین الدوله شدند کار بجائی کشید که در دو ساعت از شب گذشته احدی از خانه خود خارج نمیشد مساجد تعطیل دکانین زود بسته میشد باین جهت دخل اجزای نظمی کم شد تدبیری کردند که باز دخل بجای خود آید و آن از راه آب بود باین طور که چون در طهران تمیث مردم از آب جاریست و آب هم کمیاب و عزیز الوجود لذا در شب آبرای می انداختند بخانه های مردم مردم هم یا برای جلب آب و یا برای بستن راه آب که بخانه ها خرابی وارد نیارد از خانه خود بیرون میآمدند و فوراً گرفتار میشدند و چند شبی هم از این راه بر مردم سخت گرفتند.

یک شب پنده نگارنده گرفتار این ظلم شدم ولیکن آخرش بغیر گذشت و تفصیل آن از این قرار است که در یک شب از خانه خارج شدم برای بستن راه آب یکدفعه صدائی بلند شد که اگر از جای خود حرکت کردی گلوله را منتظر باش و تفنگ را بطرف من دراز کرد نگارنده گفت آسوده باش از طرف من ممانعت و فراری نیست ایستاده ام تا بیائی و در جای خود ایستادم آن گوینده پیش آمد او را دوست دیدم پس از سلام علیکم گفتم رفیق اگر چه فراق و نو کردولتی ولی با اینکه از اجزای انجمن مخفی میباشی خوب بود این شغل پست را مقبل نمیشدی جواب داد این شغل را برای این قبول کردم که خدمت کنم برفقای خود چنانچه الان بشما خدمت میکنم گفتم چه خدمت گفت امشب مأمور شدیم مجدداً اسلام کرمانی را مأخوذ داریم (۱) اگر چه مجدداً اسلام از اجرای انجمن مخفی نیست ولی از قراری

(۱) مجدداً اسلام کرمانی مدیر روزنامه ندای وطن اسمش شیخ احمد است پسر آقا یوسف از خانواده خاندانقلی بیک افشار ارومیه که بدست نادر شاه کشته شد در کرمان املاک بسیار داشت که پس از قتل خاندانقلی بیک خالصه دولتی گردید مدرسه خاندانقلی بیک امروز از مدارس معتبره کرمان است مجدداً اسلام در حدود ۱۲۹۰ هجری متولد گردید مقدمات را در کرمان بخوبی تحصیل نموده در سن ۱۳۰۹ به اصفهان سفر کرد پس از چند سال توقف مراجعت نمود بکرمان و زمانی اندک در کرمان توقف نموده پس از تأهل بازمهاجرت نمود باصفهان و در آنجا مشغول تحصیل بود و گاه گاهی در وکالت دارالشرع وارد میشد تا در سال ۱۳۲۲ بحکم ظل السلطان از اصفهان مبدومنی گردید و بطهران آمد در اوایل ورودش منشی بقیه حاشیه در صفحه بعد

که معلوم است نسبتی بانجمن دارد باین جهت خیلی زحمت کشیدیم تا خود را بشما رسانیم و از رفقای خود جدا گشتم دیگر زیاده براین فرصت وقت ندارم نگارنده گفت مجد الاسلام از اعضای رسمی انجمن نیست ولی من او را دعوت کرده ام و قبول دعوت هم کرده است خوب گردید که مرا مطلع نمودید گفت اما شما نبایدست مطلب را بصراحه و آشکارا بمجد الاسلام بگوئید چه مشارالیه با دبیر حضور (قوام السلطنه) حالیه) دوست است فوراً مطلب را باو میگوید بالاخره خواهند دانست که ما او را اطلاع داده ایم ولی بطور کنایه و اشاره فردا او را با خبر کنید که تهیه خود را به پیند و شب را درجائی مخفی گردد.

بقیه حاشیه از صفحه قبل

در اداره روزنامه ادب و پس از مدتی مدیر روزنامه ادب گردید در سال ۱۳۲۳ بجهاتی که در تاریخ مذکور است بکلاتش فرستادند در سال ۱۳۲۴ مراجعت نمود بطهران در زمان استبداد صغیر مردود الطرفین بود تا آنکه در سنه ۱۳۲۶ سفری باصفهان کرد و در محال بختیاری کارها کرد زمان مراجعتش بطهران که بر حسب احضار سعدالدوله وزیر امور خارجه بود مقارن گردید با فتح طهران و مقهور شدن محمدعلی میرزا در ماه شعبان ۱۳۲۷ بحکم هیئت مدیره او را گرفته در باغ شاه با مقصرین یلتیکی مجبوس گردید در ماه مبارک همان سال استنطاق مختصری از او شد و حکم پنجسال حبس در کلات دربارش صادر گردید پس از تبدیل حکم مجازات او بواسطه یاره امور یلتیکی به تبعید ابدی از طهران و توقف در هر مکانی که بخواهد جز در طهران در ماه شوال سال ۱۳۲۷ بطرف کرمان حرکت کرد پس از چندی توقف در یزد الیوم که ماه رجب ۱۳۲۹ میباشد در کرمان مشغول امور عیشیه خود میباشد.

مجد الاسلام در روزنامه ادب و روزنامه ندای وطن و روزنامه محاکمات و روزنامه کشکول و روزنامه الجمال خدمات بزرگ بشروطیت کرد اگرچه او را بحسب ظاهر مقصر کردند ولی اگر بنظر دقت و انصاف در حالات مجد الاسلام تأمل شود چندان گناهی نداشت چه دو تقصیر بر او وارد آوردند اولاً رفتن باصفهان و مأموریت از طرف محمدعلی میرزا برای انداختن نفاق بین بختیاری دوم آنکه راهپورت نویس روسها بود اما تقصیر اولی او اولاً آنکه چهار نفر باین مأموریت از طهران خارج و باصفهان وارد شدند یکی میرزا ابراهیم خان که امروز در عداد و کلاه مجلس است دیگر شاهزاده محمدجعفر میرزا که امروز در یکی از ادارات دولتی است دیگر صدرالانام که امروز بانهایت عزت و احترام در طهران زندگی میکند چه شد که از بین این چهار نفر که بیک عزم و بیک خیال و بیک مقصود باصفهان رفتند فقط همان مجد الاسلام مقصر گردید ثانیاً آنکه پس از ورود این چهار نفر به اصفهان هر چهار نفر را استنطاق نمودند هر یک در جواب گفتند ما برای خدمت بملت آمدم چون در بین راه مانع داشتیم فلذا به امیر بهادر گفتیم که میرویم برای شما خدمت کنیم و بول هم از امیر بهادر گرفتیم و ظاهر گردید که قصد بدی نداشتند.

و اما تقصیر دیگر آنکه مجد الاسلام نه وکیل بود و نه وزیر و نه مأمور دولت این کاری که بر او عیب گرفتند بهر کس رجوع میکردند بانهایت افتخار می پذیرفت و انگهی خبرنگاری روزنامه نویس چندان اهمیتی نداشت چه همان اخباری که در روزنامه مینوشت و بتمام عالم میداد یک روز قبل از انتشار بدیگری میداد دیگر آنکه مجد الاسلام خبرنگاری یکی از روزنامه نگاران روسی بود نه دولت روس و خبرنگار جراید خارجه امروز در مجلس بملت هم خدمت میکند مجلاً حالات تاریخیه مجد الاسلام در تاریخ مسطور است و در هر محلی آنچه کرده است نوشته ایم در آینده اشخاصیکه باعث گرفتاری مجد الاسلام شدند با علت گرفتاری او خواهد آمد انشاء الله.

پس از خدا حافظی روانه گردید و رفت نگارنده هم آمدم بخانه روزبه که جمعه (۲۳) ربیع الثانی ۱۳۲۴ بود انجمن مخفی در خانه جناب ذوالریاستین کرمانی بعنوان مهمانی تشکیل یافت پس از مذاکرات لازمه مجدداً اسلام کرمانی وارد شد باو گفتیم این روزها خطری بزرگ متوجه شماست شبها بخانه ننایید یا بیایید منزل نگارنده و یا جائیکه مطمئن باشید در جواب گفت خودم اطلاع دارم و تا يك اندازه در مقام علاج میباشم و شبها هم در خانه نمیانم.

قبل از آمدن مجدداً اسلام يك مسئله در انجمن مذاکره شد که ذکر آن خالی از فایده تاریخی نیست و آن از این قرار است .

در روز جمعه شانزدهم ربیع الثانی ۱۳۲۴ در انجمن مخفی مذاکره شد که راپورتی بر کز انجمن رسیده است که روز قبل در خانه جناب ذوالریاستین جمعی مجلس و انجمن کرده اند مذاکرات مکتوم و مخفی است و اردین با آنجا آقامیرزا محمد گلیایگانی و صدر العلماء شیرازی - وثوق الدوله - آقا سید محمد رضا شیرازی - آقا میرزا سید علی شیرازی و يك ساعت بغروب مانده آقا میرزا آقا اصفهانی که تازه از اسلامبول آمده است بوده اند چون این راپورت در نظر اهمیتی حاصل کرد و ذوالریاستین هم در این روز حاضر انجمن نبود فلذا قرار گذاردند که روز بعد را در مدرسه سپهسالار جدید در اطاق آقا سید برهان انجمن کنند ذوالریاستین و سایر مؤسسين انجمن را هم اطلاع داده که البته حاضر شوند لذا روز شنبه ۱۷ در اطاق آقا سید برهان گرد آمده صورت راپورت سابق قرائت شد .

جناب ذوالریاستین اظهار داشت ورود آقامیرزا آقا اصفهانی مربوط بطلب نیست چه او برای ملاقات آقا سید محمد رضا آمده بود اما سایرین که در راپورت صورت آنها ثبت است برای امری لازم آمدند که عازم بودم دیروز در انجمن آمده مذاکره نمایم و از اعضای انجمن استمداد و معاونت بجویم ولیکن برای تحقیق همین امر وقت رسیدن بانجمن گذشت تا آنکه در شب خبر رسید که انجمن فوق العاده در امروز تشکیل خواهد شد اینک حاضر که مطلب را اظهار دارم و آن از این قرار است .

تکفیر آقای بهبهانی مظفر الدین شاه را

این چند روزه يك امر غیر مترقب غریبی اتفاق افتاده است که یا از سوء اتفاق است و یا از دسایس درباریان خدا کند دروغ باشد و الا تمام زحمات ما و وطن دوستان بهدر رفته است بلکه يك احداث نقای بد بین مسلمین که ضررش راجع باسلام خواهد بود شده است .

باندازه جناب ذوالریاستین مطلب را اهمیت داد که خیال همه را گرفت بالاخره فرمود از قراری که شنیده شده است عباسعلی خان شوکت که منشی سفارت عثمانی است يك استفتائی از آقای بهبهانی صورت گرفته است که مدلول آن این است هر گاه یکی از امراء اسلام و ادار کنند جمعی از ارامنه را بقتل خلیفه مسلمین و یا آنکه همراهی کند از کفاری که اقدام بقتل سلطان اسلام کرده اند و پناه دهد بچنین اشخاصی حکم او چه خواهد بود .

آقای بهبهانی نوشته اند که چنین شخصی کافر و مهدور الدم است . حالا این حکم بدست سفیر

عثمانی رسیده و آنرا سند قرارداد و بهانه کرده است که مظفرالدین شاه اعانت کرده است از اشخاصی که اقدام بر قتل اعلیحضرت سلطان عبدالحمید کرده اند و بمقاد این حکم مظفرالدین شاه کافر و واجب القتل است .

این اصل مطلب است که سه روز قبل از این حضرات مذکور آمدند که باید علاجی کرد حالا چند احتمال میدهم یکی آنکه این شایعه اصل نداشته باشد و درباریان خائن بتحریر حاج شیخ فضل الله و امام جمعه این شایعه را جعل کرده اند که قلب اعلیحضرت مظفرالدین شاه را از ملت برنجاند و ناسخ دستخط مستدعیات آقایان را صادر و زحمات آقای طباطبائی و آقای بهبهانی و سایر آقایان را ضایع کنند . یکی آنکه شاید میخواهند باین بهانه القاء عداوتی میان ملت اسلام و ارامنه ایران اندازند تا اینکه رفته رفته این فتنه بزرگ شود و یک خونریزی میان ارامنه و مسلمین راه اندازند چنانچه در اسلامبول و قفقاز اليوم واقع است یا اینکه سفیر عثمانی میخواهد این مطلب را بهانه کند و از باب عالی بخواهد که برعهده اردوی سرحدی بیفزاید علی ایحال اگر شایعه صدق باشد کار خیلی مشکل و باید اقدام صحیحی کرد . آقا سید برهان گفت باید هر قسم باشد این مسئله را تعقیب کنم اگر بی اصل باشد و چنین استفتائی نشده باشد و همچو جواب هم نوشته نشده باشد خوشا بحال ما بر فرض که این مطلب را بسمع اعلیحضرت مظفرالدین شاه رسانیده باشند ما میتوانیم که خود سفیر عثمانی را در حضور اعلیحضرت شاه حاضر کنیم تا این اشاعه را تکذیب کند آنوقت اعلیحضرت اغراض این خائنین را خواهد فهمید و دیگر هیچ اعتماد و اعتباری باقوال درباریان نخواهد ماند و شخص اعلیحضرت از این خائنان رنجیده خاطر خواهد شد و بطرف ملت بیشتر مایل خواهد گردید لیکن اگر چنین حکمی صادر شده باشد باید فوراً صاحب این حکم را از میان برداشت تا این حکم رسمیت پیدا نکند و صدور این حکم معلوم و محقق نگردد .

فیلسوف گفت این عباسعلیخان شوکت ازقراری که میگویند خیلی جوان بدقلب بد ذاتی است گویا این جوان عداوت مخصوصی با این ملت دارد (شرح بد رفتاری و سوء سلوک این جوان را نسبت بمنحصنین سفارتخانه عثمانی را در موقع خود شرح خواهیم داد) .

ادیب بهبهانی با کمال تحیر گفت من گمان نمیکنم آقای بهبهانی عالماً عامداً چنین حکمی را نوشته باشد بر فرض که چنین استفتائی شده باشد استفتاء که حکم قطعی در ماده شخص معینی نخواهد شد ذوالریاستین گفت من نمیگویم چنین حکمی صادر شده یا نشده و نمیگویم این استفتاء است یا حکم کاری باین ندارم که عامداً عالماً صادر شده یا نشده من میگویم اشاعه این مطلب و ابراز این صحبت باعث این خواهد شد که بالمره این همه زحمات و خسارات مالی و جانی این ملت بهدر خواهد رفت و خائنین حالا در نظر مظفرالدین شاه چنین جلوه میدهند که اینها همه نتیجه حلم و بردباری است که اعلیحضرت متحمل شده اید اگر همان روز ازل این چهار نفر آخوند و سید را قلع و قمع کرده بودید امروز حکم بکفر شما نمیکردند و حکم بقتل شما نمیدادند فردا است که احکام دیگر هم خواهند کرد بلکه تخت و تاج شما را تصرف خواهند نمود و باینگونه حرفها قلب شاه را از ملت میرنجانند

و حقوق ملت بیچاره بعد از همه این زحمات ضایع و بایمال خواهد شد دیگر نتایج و خیمه آتیه چه بشود و چه پیش آید خدا داناست بالاخره قرارداد نگارنده آقای طباطبائی را ملاقات کنم و این شایعه را بایشان بگویم و آقایان هم هر کدام کاری را مقبل گردیدند .

باین جهت روز جمعه بیست و سوم ربیع الثانی ۱۳۲۴ که در خانه جناب ذوالریاستین مجلس ضیافت بود طرف صبح قبل از آمدن مهمانان که عنوانچمن نبودند اعضاء انچمن حاضر شده و هر يك نتایج اقدامات و زحمات خود را اظهار کردند از آنجمله نگارنده وقایع را گفت که اعضاء خرم و خورسند گردیدند که مجمل و مختصر مطلب را در طی يك مسئله تاریخی در این مقام ذکر میکنیم آنوقت شروع برشته تاریخ خود که گرفتاری آقا میرزا آقا اصفهانی و مجد الاسلام کرمانی و آقا میرزا حسن مدیر رشديه است مینمایم و چون این واقعه مربوط به ارامنه است فلذا مختصری هم از تاریخ ارامنه را در این مقام ذکر کرده از خواننده معذرت میخواهم .

ارمن

ارمن و ارمنی بنابر آنچه در دائرة المعارف نوشته است قدیم تر و بزرگتر طایفه و ملت بوده که بعد از طوفان تشکیل شد که سیصد نفر از اولاد ونوه (یافث بن نوح) از بابل بطرف ارمنستان مسافرت نموده و در آنجا شهری بنا کردند موسوم به (هایکا عمار) یعنی شهر (هایک) که رئیس آن جماعت بود بعضی گویند اصل این طایفه از کلدانیین است این خلدون گوید جد آنها (قوموئیل) پسر (ناحور) برادر حضرت ابراهیم است در اول معروف به (هایکانیین) بودند پس منسوب به ارمن گردیدند چه یکی از ملوک بزرگ این طایفه بعد از (هایک) آرام بوده است بعضی گویند ارمنی منسوب است به (ارمیناک) پسر (هایک) بهر جهت مملکت ارمن بچهار دولت بزرگ منقسم میگردد اول دولت (هیکاطااض) منسوب به (هایک) اول مؤسس دولت ارمن . دوم دولت (ارشاکونیین) منسوب به (ارشاک برئی) که اول پادشاه این سلسله بود . سوم دولت (باکرادونیین) منسوب به (قاشودبا کرادونی) اول پادشاه این سلسله . چهارم دولت (روینین) منسوب برویین کبیر اول پادشاه و اول مؤسس این سلسله . پس از انقراض واضمحلال هر دولتی تا تأسیس و تشکیل دولتی دیگر بعضی اسراء و والیهای غیر قانونی فاصله شدند اما تشکیل دولت اول پس از آنکه (هایک) لشکری گرد آورده و با پادشاه بابل که یکی از نمرودها بود و خلق را بیرستش خود مجبور مینمود جتک کرد و بر نمرودها غالب آمده در سنه ۳۱۰۷ قبل از میلاد تشکیل سلطنت قانونی داد و منظم کرد نظامات سیاسیه و قوانین اساسیه و تعمیر کرد عمارات بسیار را و از جهت عدل و داد قسمی رفتار نمود که دولتش بزرگ و پایدار گردید و پنجاه و نه کس پادشاهان قانونی این دولت بودند و هفت نفر والیه و اسراء که پس از انقراض دولت هریک بقهر و غلبه مدتی در ارمن سلطنت کردند . بالجمله پس از آنکه هایک در سنه ۲۰۲۶ درگذشت پسرش ارمیناک که ولیعهد او بود بجای پدر نشست و برادرهایش را از مرکز حکومت باخود برداشت و بطرف شمال ارمنیه رفت و (ارکاس) را مقر و

مکان خود قرار داد پس جمعیت خانواده پدری او بسیار شدند و بسه طایفه منقسم گردیدند از این قرار (منانافلسیون) (خوریون) (باطلیون یا بظنویو کیون) ارمیناک ۴۶ سال سلطنت کرد و ارمایوس پسر او در سنه ۱۹۸۰ قبل از میلاد بجای پدر نشست و چهل سال سلطنت کرد پس از آن (اماسیوس) در سال ۱۹۴۰ و بعد از ۳۲ سال سلطنت پسرش کیغام در سنه ۱۹۰۸ بجای پدر نشست و پنج سال سلطنت کرد پس پسرش (حارموس) بجای او نشست و ۳۱ سال سلطنت کرد در سنه ۱۸۰۸ قبل از میلاد و بعد از آن پسرش (آرام) در سنه ۱۸۲۷ قبل از میلاد بجای پدر نشست و در این مدت که از سنه ۲۰۲۶ تا سنه ۱۸۲۷ باشد مورخین امر مهمی که قابل باشد ننوشته اند الا آنکه بواسطه تعیش سلاطین و راحت طلبی آنها دشمنان مملکت بر آنها تاخته و بدون مزاحمت و ممانعت اکثر از بلاد ارمنستان را متصرف شدند تا آنکه آرام از خواب غفلت بیدار شده و اعداء مملکت را پراکنده و شهرهای ارمنیه را استرداد نموده و شهری بنامود موسوم به (مازاکا) که بعد معروف به میساریه کبادوکیه گردید و مملکت آرام گرفته و منظم و باحسن حال برگشت پس از ۵۸ سال سلطنت در گذشت و پسرش (قارا اوارا) در سنه ۱۷۶۹ قبل از میلاد بجای پدر نشست و در ایام سلطنت او ملکه سریان مسمی (بشیرانه سیمیرامیس) به ارمنستان تاخت آورد و خواست پادشاه ارمنستان را بشوهری خود اختیار کند پادشاه ارمنستان امتناع کرد و جنگ مابین آنها در گرفت پادشاه ارمنستان کشته گردید و مملکت بتصرف ملکه سریان درآمد و پسر پادشاه را که مسمی به (کارطوس) بود پادشاه ارمن قرار داد و شهری هم بنا کرد موسوم به (شمیراما کرد) که بعد ها موسوم به (فتان اووان) گردید و در آن وقت مملکت ارمنیه در تحت نفوذ ممالک سریان درآمد تا آنکه (نینوس) پسر شمیرانه ملکه مادرش و کارطوس قارطوس را کشت و مملکت را گرفت پس از مدتی (قانوناشانان) پسر (کارطوس) ظاهر شد (نینوس) او را بر قسمتی از ارمنیه حکومت داد و جزیه بر او بر بست و این کار جزیه در سنه ۱۷۲۵ بود و قانوناشانان بتدبیر و حسن خلق سلوک و رفتار مینمود تا آنکه مملکت ارمنیه را بتمامه متصرف گردید پس از آنکه شصت و سه سال سلطنت مطلقه مقتدره کرد وفات نمود چون بلا عقب بود (بارد) یا (باردبد) که از نسل هایک بود در سنه ۱۶۶۲ قبل از میلاد بجای او پادشاه گردید و پنجاه سال سلطنت کرد پس از او پادشاهان یکی از پس دیگری از قرار ذیل سلطنت کردند.

ارباک در سنه ۱۶۱۲ - ظافان در سنه ۱۵۶۸ - بارناک اول در سنه ۱۵۴۱ - سور در سنه ۱۴۷۸ - هافاناک در سنه ۱۴۴۳ - فاشداد در سنه ۱۴۰۳ - هایکاک اول در سنه ۱۳۸۱ - فامباک اول در سنه ۱۳۶۳ - ارناک در سنه ۱۳۴۹ - شافارش اول در سنه ۱۳۳۲ - نوایر در سنه ۱۳۲۶ - فسدام در سنه ۱۳۰۲ - کار در سنه ۱۲۸۵ - کوراک در سنه ۱۲۸۵ - هراوند اول در سنه ۱۲۶۷ - انصاک در سنه ۱۲۴۲ - کلاک در سنه ۱۲۲۷ - هورو در سنه ۱۱۹۷ - ظارما بر در سنه ۱۱۹۴ - شافارش ثانی در سنه ۱۱۱۸ - برج اول در سنه ۱۱۳۷ - اربون در سنه ۱۱۰۲ - برج ثانی در سنه ۱۰۷۵ - باظوک در سنه ۱۰۳۵ - هره در سنه ۹۸۵ - هرساک در سنه ۹۱۰ - کایاک در سنه ۸۸۳ - بارنافاس اول در سنه ۸۳۸ - بارناک ثانی در سنه ۸۰۵ - اسکا ورطی در سنه ۷۶۵ - بارویر در سنه ۷۴۸ - هیراحیا در سنه ۷۰۰ - بارنافاس ثانی در سنه ۶۷۸ - باجوییچ در سنه ۶۶۵ قبل از

میلاد- کورناک ۶۳۰ قبل از میلاد - بافوس ۶۲۲ - هایکاک ثانی ۶۰۰ قبل از میلاد - برفانط اول ۵۶۹ قبل از میلاد - دیکرانس اول ۵۶۵ - فاهاکن ۵۲۰ - ارافان ۴۹۳ - نیر سیح ۴۷۵ - طاریج ۴۴۰ قبل از میلاد - ارموک ۳۹۴ - بایکام ۳۸۵ - فنان ۳۷۱ قبل از میلاد - فناحه ۳۵۱ قبل از میلاد.

والیهای پیش از ارشا کونین از این قرار است :

میخران در سنه ۳۳۵ قبل از میلاد - نیوبولومیوس ۳۱۹ - ارضافارط ۳۱۷ - هراندیم کایظاک ۲۸۴ - ارضافاس ۲۳۹ - ارضا شاس ۱۸۹ - ارضا فاسط ۱۵۹ قبل از میلاد .

در زمان دیکرانوس اول بین ارمنستان و ایران اتحادی واقع شد که در جنگ ارمن بادیلم لشکری از طرف ایران یاری پادشاه ارمن رفت و در جنگ ایران با پادشاه بابل از طرف ارمن از پادشاه ایران همراهی و معاونت کردند و این اتحاد و یگانگی بین ایران و ارمن باقی بود تا زمانی که اسکندر بر ایران غالب آمده و پادشاهی ایران منتقل به اسکندر و یونانیان گردید که در این وقت ارمن ملوک الطوائف و دولت آنها منقرض گردید .

دولت ارشا کونین

در سنه ۱۴۹ قبل از میلاد در حالتیکه ارمنیه در تحت نفوذ سلفکیان بود اگر هم از خود ارمنیه سلطانی چند روزی سلطنت میکرد ولی باج و خراج را با اسم سلفکیان میگرفت تا آنکه آرشاک اول سلطنت یافت و بطریق مدافعه و حصافت عقل رفتار کرد در سنه ۱۴۹ پسرو آرشاک ثانی سلطنت یافت و ممالک ارمن را استرداد نمود برادر خود فاغارشاک را پادشاه کرد بر ارمنیه و رعایا در زمان این دو برادر در راحت و آسایش بودند پس از او آرشاک ثالث در سنه ۱۳۷ قبل از میلاد پادشاهی یافت و قوانین عدل و داد را برقرار نمود پس پسرش ارضایش را در سنه ۱۱۴ جانشین خود قرار داد و در گذشت و در زمان این پادشاه ارمنستان وسعت و قدرتی بیحد و اندازه بهم رسانید فتوحات بسیاری نصیب این پادشاه گردید شهرهای فارس ضمیمه مملکت او گردید در مدت بیست و پنج سال سلطنت بر روم و فارس و ارمنیه کرد تا اینکه او را کشتند پسرش (دیکرانوس ثانی) در سنه ۸۹ قبل از میلاد سلطنت یافت مانند پدرش کارهای خوب کرد و در زمانش چند شهر بنا شد (نصبین) را پایتخت خویش قرار داد تا آنکه بعد از ۵۴ سال سلطنت در گذشت و پسرش ارضا فاسط اول در سنه ۳۵ سلطنت یافت و در زمان این پادشاه ارمن ضعیف گردید بدی که جزیه بدولت رومان میدادند و باج و خراج بدولت ایران در سنه ۳۰ قبل از میلاد ارشام پادشاهی یافت و در زمانش ارمنیه بین پادشاه ایران و ارمن منقسم گردید و بیست و هفت پادشاه از ارمن و بیست و دو والی از طرف پادشاه ایران در ارمنیه فرمانروا بودند و هر یک در حصه خود تا آنکه در زمان خلیفه سوم عثمان بن عفان لشکر عرب بر ارمنستان تاخت آورده رئیس لشکر سلمان بن ربیع باهلی با سر ولید بن عقبه ارمنستان را فتح نمود و فرمانروایان عجم را از آنجا بیرون کرد و از یک طرف هم دولت یونان بعضی شهرهای آنانرا تصرف نمود و آنانرا

ذلیل و خوار کردند تا آنکه دولت (با کرادونین) شروع شد و بواسطه اختلاف مسلمین و یونان و بعضی امراء عجم ارامنه باهم متحد شده قاشود اول در سنه ۸۵۹ بعد از میلاد بر تخت سلطنت نشست و هیچده پادشاه از این سلسله بر ارمنستان سلطنت کردند.

تازمان غلبه اسکندر بر ایران هم وقت ارمنستان در تحت نفوذ و حمایت ایران بود پس از اسکندر مدتی که ایران ملوک الطوایف بود ارمنستان مستقل گردید ولیکن باز در تحت حمایت ایران بودند تا آنکه در زمان غلبه عرب که بکلی مغلوب عرب بودند.

در زمان حجاج بن یوسف هم صدمات بسیار بر ارامنه وارد آمد و بین ذلت و ترقی و استقلال و تبعیت بود تا آنکه در زمان سلاطین سلجوقیه که سنه ۱۰۴۹ بعد از میلاد باشد طغرل بیک ارمنستان را متصرف گردید و در زمان ملک شاه سلجوقی شیرازه سلطنت و ملیت ارامنه از هم گسیخت.

دولت روینن

در سنه ۱۰۸۰ بعد از میلاد تشکیل سلطنت روینن در ارمنستان شد روینن اول در سنه ۱۰۸۰ بتخت سلطنت نشست بیست و دو پادشاه از این سلسله در ارمنستان پادشاهی کردند پنج نفر هم از لوسینیانیون بر ارامنه سلطنت کردند تا آنکه در سنه ۱۳۷۴ بعد از میلاد سلطنت ارامنه از روی زمین منقطع گردید چه در این تاریخ از طرف مصریها لشکری به ارمن حرکت کرد و از تاراج و نهب و قتل فرو گذاری نکردند بلدان ارمن را خراب و سرکشان را اسیر کرده بکلی نام سلطنت و دولت از ارمن برداشته شد.

در زمان سلطان محمد فاتح و شاه عباس پادشاه ایران بین عثمانی و ایران در باب ارمنستان نزاعی واقع شد چه سلطان محمد از ارامنه حمایت میکرد و شاه عباس در این واقعه و وقایع دیگر با سلطان محمد مخالف بود تا آنکه شاه عباس لشکری جرار بطرف ارمن سوق نمود و باقی مانده ارمنستان را محو و نیست کرد و متجاوز از پنج هزار نفر از بزرگان و اهل صنعت را باسیری آورد و در نزدیکی اصفهان قریه موسوم بجلفا برای آنها عطا فرمود بقیه السیف باطراف عالم پراکنده گردیدند عده بسیاری بطرف عثمانی فرار کرده و متحصن بعثمانیها گردیدند در قسطنطنیه و بغداد توقف کرده باسر زراعت و فلاح و تجارت مشغول شده و در عثمانی ترقی نموده در نظام عثمانی و امور دولتی وارد شده و صاحب درجات و مراتب عالی گردیدند جمعیتی بسیار از ارامنه بطرف روسیه ملتهجی شده و در گرجستان و قریم و بولینا و شهرهای دیگر منزل گرفته و در روسیه اجتماعات آنها بسیار و ترقیات فوق العاده برایشان حاصل گردید. آن عده که بایران آمده و در جلفا مسکن گرفته در اوایل بصنعت و علوم معروف و کم کم در همه شهرهای ایران متفرق شدند تا آنکه در زمان نادر شاه این جماعت اهمیت را بدرجه رسانیده ولیکن بعد از کشته شدن نادر شاه بواسطه فتنه و اغتشاش ایران صدمه بزرگی بآنها رسید که اکثر آنها فراری شدند.

جماعت کثیری هم به نمسا و هندوستان مهاجرت نمودند و در آنجا بمذاج عالیہ نایل آمدند بالجمله این طایفه در هر مملکتی نام نیکی بغود جلب نموده و خود را محبوب اهالی آن مملکت نمودند تا آنکه در زمان سلطان عبدالحمید پادشاه عثمانی طرف سوء ظن دولت واقع شده سلطان عبدالحمید حکم به طرد و نفی و قتل آنها داد هر یک که توانستند خود را بطرف و گوشه انداخته عده هم بایران آمدند از آنجمله در عداد مهاجرین یکی پرنس دادیان بود که نگارنده آنچه را که از او شنیده باین رشته وصل میکند .

موسی بیک کرد برادر بحری پاشا حاکم اسکندار پس از مراجعت از فرانسه کارهای زشت و فضیح از قبیل قتل و نهب و بی ناموسی و غیرها را درباره ارامنه که در اسکندار متوطن و مشغول زراعت و فلاحه و تجارت بودند هروقت که بزم شکار سوار میشد هر گاه شکاری هدف گلوله او نمیشد یکی دوتا از اطفال ارامنه را هدف گلوله مینمود ارامنه عرایض تشکی و تظلم به آستانه سلطان عبدالحمید عرض و ارسال داشته مفید نیفتاد تا آنکه بتوسط قونسولهای خارجه متظلم و شاکی شدند از سده سنیه خلافت امر باحضار موسی بیک صادر گردید که در اسلامبول او را بتحت محاکمه در آورند و نود و شش نفر شاهد از مسلمانان و ارامنه با او وارد اسلامبول گردیدند حمایت بحری پاشا و معاونت اجزاء خلوت پادشاهی و حارسین سلطان امر را مشته نمود سلطان عبدالحمید از پرنس دادیان که آدم بیغرض و امینی بود و محل اعتماد سلطان راپورت این امر را خواست پرنس دادیان راپورت را این طور داد که امروز طایفه ارامنه در مملکت عثمانی پراکنده و در زراعت و تجارت و خدمت بدولت مشغول برای خاطر یک نفر ظالم اگر چه برادر بحری پاشا باشد شایسته نیست جمعی را از معدلت سلطان مایوس کرد هر گاه معدلت سلطان موسی بیک را مجازات و کیفر ندهد ارامنه شورش خواهند نمود . . . در این اثنا پرنس دادیان برای فوت مادر زن خود (کنتس) مسافرت به اطیش نمود در غیاب او امر موسی بیک منقلب گردید ظالم خادم بقلم رفت نود و شش نفر شهود را شاهد زور دانستند حکم مجازات درباره شهود صادر گردید بحری پاشا برادر خود موسی بیک را با چهل نفر سوار بطرف کوتاهیه حرکت داد ارامنه از سلطان مایوس گردیدند تشکیل کمیته ها و انجمنهای سری دادند که شورش کنند چند روز بعد از رفتن موسی بیک سفراء خارجه متفقاً رفتند بعمارت سلطنتی و اصرار کردند که باید ثانیاً موسی بیک محاکمه شود امر بصورت اهمیت را حاصل نمود سابقه اعمال او را قونسولها تصدیق کردند و بسطان رسانیدند که عدلیه اظهار غرض کرده است بالاخره سلطان عبدالحمید تلگراف کرد که موسی بیک را در بحریه مأخوذ و روانه داشتند پس از محاکمه محکوم شد بنفی ابدی که در مکه متوقف و محبوس باشد اگر چه شهود بری الذمه و ارامنه از سلطان راضی شدند لیکن کمیته ها و مجامع سری برقرار بود و شروع بعضی اقدامات که مقدمه شورش بود شد پس از چند روز پرنس دادیان از اطیش مراجعت به اسلامبول کرد بحری پاشا بسطان عرض کرد که محرک شورش ارامنه پرنس دادیان است و دلیل او همان راپرتی است که ششماه قبل داد که اگر سلطان عدالت نکند ارامنه شورش خواهند نمود . پرنس دادیان یک روز بر حسب عادت که به بابعالی میرفت بقراول خانه حسام پاشا مستحفظ و

یلدوز که در آنجا پرنس را خواست پس از قدری مذاکره گفت وزیر نظمیه با شما کار مهمی دارد اول بروید نزد او پرنس دادیان از رفتن بدربار منصرف و رفت نزد وزیر نظمیه پس از ملاقات وزیر نظمیه گفت بحکم سلطان مجبوسید زیرا که شورش ارامنه را شما باعث شدید بهر جهت پرنس سه ماه در اطاق وزیر نظمیه محترماً محبوس بود آنچه تقاضای محاکمه کرد کسی گوش بتقاضای او نداد تا آنکه در ماه سوم دستخط سلطان صادر گردید که چون امر باشتباه گذشت لذا باز بیایید سر خدمت و مشغول کار خود باشید پانصد لیره هم بانسان عثمانی باو عطا شد و یکمرتبه هم از درجه که داشت بالا رفت زمانیکه پرنس حضور سلطان رسید و عرض کرد آنچه من نشان دارم از خدمت بوده و هفده سال خدمت کردم صد و پنچ سال اجداد من خدمت کردند بدولت عثمانی هیچ وقت خیانتی ازما دیده نشده حالاکه بدون تحقیق و به صرف سماعت ساعی مرا چندماه حبس کردید من دیگر خدمت نمیکنم و از خدمات نظامی استعفاء میخواهم تا چند روز هم استعفاء او را قبول نکردند جودت پاشا وزیر عدلیه و سایرین هر قدر او را نصیحت کردند فایده نکرد بالاخره دوماء در اسلامبول مستعفی بود پس از آن اذن و اراده سلطانی را حاصل نمود که برود فرنك فلذا باشیرت گرفته وزیر نظمیه و جمعی از اعیان از او مشایعت نمود محترماً از اسلامبول حرکت و روانه ایتالیا گردید و هفده ماه در پاریس ولنبن و سایر جاها سیاحت و گردش کرد چون شاهزاده خانم زن پرنس با زن قوام السلطنه خویش بود و مشارالیه در اطیش از طرف ایران سفیر بود فلذا قوام السلطنه نریمان خان تکلیف آمدن بایرانرا باو نمود پرنس بعزم سیاحت با قوام السلطنه در تاریخ ۱۳۰۹ وارد طهران گردید و بناصرالدین شاه پادشاه ایران معرفی شد شاهزاده خانم زوجه پرنس به انیس الدوله زن شاه نیز معرفی شد چون مشارالیه دختر کنت سهجین از معارف مملکت مجارستان و صاحب کمالات صوری و معنوی و شش زبان را تکلم مینمود فلذا طرف شور و دوستی انیس الدوله واقع شد خود پرنس دادیان هم بعض اوقات طرف شور ناصرالدین شاه واقع گردید که ناصرالدین شاه بعض اوقات پاره تحقیقات از او مینمود صدراعظم ایران امین السلطان نیز تا يك اندازه خوش رفتاری مینمود ولیکن از جهت دوستی پرنس با امین الدوله سوء ظنی باو بهرسانید در این اوقات سفیر کبیر عثمانی در طهران خلید بیک گرد بود که از دوستان بحری پاشا بود بسطان عبدالحمید زاپورت داد که پرنس دادیان آمده است بایران و طرف اعتماد پادشاه و مشغول است که برای ارامنه امتیازی بگیرد وزراء ناصرالدین شاه خصوص امین الدوله با او مراودات مخفی دارند الی آخره سلطان عثمانی که عده بسیاری از ارامنه به اشاره او در يك روز بقتل رسیدند و اگر جلوگیری سفراء خارجه نبود يك نفر از آنها در مملکت عثمانی زنده نمیمانند و آنهمه مقدمات که برای حفظ خود و مملکت خود دیده بود البته از خواندن این راپورت بخيال افتاد علیهذا اولاً از طرف سوریا پاشا منشی باشی سلطان يك تلگراف به پرنس دادیان مخابره شد که سلطان شما را میخواهد البته بیایید اسلامبول پرنس جواب داد که من نوکر نیستم و از نوکری دولت استعفاء دادم کاری با سلطان ندارم و نخواهم آمد ثانیاً از طرف پدر زن پرنس کنت سبی جینی تلگرافی مخابره شد که اگر نیایید در حق خودتان بد کردید پرنس جواب داد که زمستان و سردی هوا مانع است از مسافرت امتناع

اول و معذرت ثانی مؤید و مصدق راپورت سفیر کبیر خلیدپاشا گردید فلذا تلگرافات متوالیه از طرف سلطان و وزیر خارجه بسفارت مخابره شد که او را مانع شوید و نگذارید که بماند قهراً و جبراً او را از دولت ایران بخواهید و روانه دارید خلید بیک به ناصرالدین شاه اظهار کرد ناصرالدین شاه هر وقتی بیک عذری جواب میداد تا آنکه یک روز میرزا ابوترخان نظم الدوله پرنس را ملاقات نموده باو گفت شاه فرموده است که چندی در سری ظاهر نشوید و از منزل خود بیرون نیایید که اجزاء سفارتخانه عثمانی میخواهند تور بگیرند بصدر اعظم امین السلطان سپرده ام که تلگراف کند و کار را اصلاح نماید بالجمله امین السلطان تلگرافاً استفسار نمود که پرنس دادیان مهمان است بر ما نمیتوان بدون جهت او را مأخوذ داشت مگر آنکه جانی و یا مقصر دولت باشد در جواب مخابره نمودند که پرنس نه جانی است و نه مقصر بلکه طرف اعتماد و محبت سلطان است اما چون مرخصی گرفته و نوکر دولت است فلذا سلطان او را خواسته است ناصرالدین شاه جواب داد چون چنین است و خودش مایل نیست من نمیکذارم جبراً او را ببرید باز تلگراف شد که تامت تبعیت او که پنج سال است منقضى نشود کار باور جوع نکنید ریول و مواجی هم باوند هدیه و مالیه او را که در اسلامبول داشت توقیف کردند و نگذارند از خانواده خودش هم کمکى باو بشود پرنس پولی در بانک اطریش داشت آنرا هم توقیف کردند امر گذران بر پرنس مغشوش شد و شاهزاده خانم گرفتار مرض سختی شد ناصرالدین شاه محرمانه یکدفعه بتوسط امین الدوله چهارصد تومان و یکدفعه هم بتوسط امین السلطان پولی برایش فرستاد انیس الدوله هم از شاهزاده خانم همراهی کرد و تولزان طیب مخصوص شاه را برایش فرستاد تا آنکه بهتر شد و پرنس در هر اداره که کار خواست باوند دادند و از سفیر عثمانی ملاحظه داشتند در اداره کمیانی امنیه کار خواست ماهی پنج تومان بیشتر مواجب نمیدادند لذا پرنس از لایبى درو کالت دعاوی وارد شد چند کار بزرگ از پیش برد و پولی جمع کرد امین الدوله پستخانه را باو واگذار قوانینی در پستخانه برقرار کرد که هنوز باقی است لیکن پس از ششماه باز سفارت عثمانی در مقام بازخواست بر آمد لذا پرنس بحکم شاه استعفاء داد . دو روز قبل از مقتول شدن ناصرالدین شاه که روز چهارشنبه بود شاه در قهلهک از او دیدن کرد و در آنجا وعده داد که بعد از جشن حکم تبعیت او را صادر کند .

در زمان مظفرالدین شاه که نصر السلطنه وزیر گمرک شد پرنس دادیان را مدیر کل گمرکات قرارداد هفت ماه و نیم در گمرک ماند باز عثمانیها عقبه کردند و او را از کار انداختند پس از گذشتن مدتی قلیل پنج سال مدت تبعیت او منقضى گردید تذکره تبعیت دولت ایران باوداده شده و او را آجودان مخصوص و رئیس مستحقظین شخصی شاه قرار دادند دیگر عثمانیها اقدامی رسمی نکردند ولی باطناً در کار بودند (۱) .

بواسطه تقرب پرنس دادیان بدیاد شاه مقتدر که یکی ناصرالدین شاه و دیگری مظفرالدین شاه بود آرامنه در ترقی و در ازدیاد بودند در پستخانه و ادارات دولتی وارد شدند این واقعه یا باعث سوء ظن عثمانیها گردید و یا درباریها بخیال افتادند که باین بهانه بین ملت و دولت نفاقى اندازند و (۱) حالات پرنس دادیان با خدمات او بایران بعد از این ذکر میشود .

مظفرالدین شاه را دربارهٔ علماء متغیر کنند لذا صورت استشهادی در اسلامبول و کردستان درخفاء تمام کردند که مظفرالدین شاه محرك شده است ارامنه را بر قتل سلطان عبدالحمید و در همین اثناء يك كالسكه که در آن بامب بود در اسلامبول نزدیک بمسجد سلطان ترکید و يك نفر جوان ارمنی این تدبیر را کرده بود که سلطان را بقتل رساند در این ایام در طهران عباسعلی خان شوکت صورت استفتائی نوشت و از آقای بهبهانی جواب گرفت که صورت سؤال باینمضمون بود :

چيست حکم کسیکه محرك شود ارامنه را بر قتل پادشاه اسلام (صورت جواب قریب باین مضمون بود) هر کس که محرك شود ارامنه را بر قتل سلطان اسلام او مفسد است و حکم مفسد بنص شریفه قرآن قتل و صلب و نفی است الخ

استفتاء را آوردند خدمت آقای طباطبائی که ایشان هم چیزی بنویسند جنابش بواقعه مسبق و کاغذ را دور انداخته متغیر شده و فوراً در مقام علاج بر آمده و بتوسط جناب آقا میرزا حسن بیغام داد برای آقای بهبهانی که اگر این استفتاء را پس نگیرید پادشاه بر ما متغیر خواهد شد و زحمات ما بهدر خواهد رفت دیگران جناب اعتمادالاسلام آقا سید علاءالدین داماد دیگر آقای بهبهانی را دیده او را محرك شدند که آقای بهبهانی را ملاقات کند لیکن جناب آقا میرزا حسن کار را بخوبی انجام داد و آنچه لازم بود بجا آورد و آقای بهبهانی را با آن قوت قلب که همه کس میداند ترسانید تا آنکه آقای بهبهانی بنفس نفیس خود بسفارتخانه عثمانی رفت و بهر قسم بود استفتاء را گرفته پاره کرد و فرمود شما با من دوست و من باشما دوستم این استفتاء يك روزی موجب قتل من میشود باعث اضرار و فتنه باری خورده کاغذها را برداشت و همان ساعت آمد منزل آقای طباطبائی و مؤدّه معدوم شدن استفتاء را داد این بود واقعهٔ تکفیر .

نگارنده که این بیان را بطریق اختصار باجزاء انجمن گفت فرح و انبساطی فوق العاده شامل همگی گردید . دیگر از وقایع تاریخی که این ایام در انجمن مذاکره شد این است که باید داعی به ایلات فرستاد و سرداران ایران را از قبیل سردار ارفع معزالسلطنه و حاج علی قلی خان سردار اسعد و امیر مخم و سایر سرداران بختیاری و سرداران قشقائی و ایل شاهسون و غیرها را با خود کنیم و نیز تجارتخانه های معتبر را از قبیل جمشیدیان و جهانیان و غیره را با خود متحد کنیم که در موقع مفید افتد .

دیگر آنکه از قراریکه مسموع میشود از طرف روسها بعضی اقدامات میشود و بعضی را پول میدهند نمیدانیم مقصود از این پولها چه میباشد و روسها برای چه پول خرج میکنند آقایان علماء اجراء دستخط شاه و عدالتخانه را تقاضا میکنند جمعی از دوستداران وطن در خیال اصلاح ادارهٔ دولت گروهی در خیال عزل عین الدوله و نصب امین السلطان میباشند اینها هیچ کدام راجع بروس نمیباشد خرج کردن روس و انگلیس و دلسوزی آنها برای ما از روی چه مأخذ است .

جناب ذوالریاستین فرمود پول دادن انگلیس و روس را بیعضی منهم شنیده ام لیکن معلوم نیست واقعیت داشته باشد نگارنده گفت من از جاهای دیگر اطلاعی قطعی ندارم ولیکن بطور قطع و یقین میدانم که در چند شب قبل از این هزار تومان از طرف روسها برای آقای طباطبائی برده اند و جنابش رد

فرموده است این هزار تومان از طرف روسها بتوسط ملك ورشيد بيك برده شده است آقای طباطبائی فرموده است اگر اين پول را میدهند که من برنفع آنها اقدامی کنم این امریست محال و اگر باید بر ضرر آنها اقدام کرد که هیچ عاقلی پول نمیدهد که در مقام ضرر دهنده خرج شود و آنکه من آنچه پول بخواهم ملت من خواهد داد و از من مضایقه ندارند پس چگونه من ملت خود را گذارده از دشمن ملت خود پولی که نمیدانم بچه قصد بمن میدهند قبول کنم بالجمله آقای طباطبائی پول را قبول نکرده و رد فرمود حتی آنکه در وقتی که حاج ملك ورشيد بيك از منزل آقا خارج شدند رشيد بيك که از اشخاص درست و صحیح بود عرض میکند باجداد طاهرینت قسم است که اگر این پول نخس را قبول کرده بودی اول کسیکه بشما بی اخلاص میشد و سلب عقیده اش میشد من بودم و از این امتناع و رد من نهایت امیدواری را حاصل نمودم .

حالا که معلوم میشود پولی در کار هست خوبست ما مردم را بیدار کنیم و از این کار جلوگیری نمایم . در این مقام که رشته تاریخ را به اعتراض چند جمله قطع کردم مناسب بود از اداره جمشیدیان و جهانیان و شرح حالات بعضی سرداران ایران خصوص سردار ارفع و سردار اسعد را نیز ذکر کنم لیکن چون این جل مشروح و مفصل است خصوص وقایع ارباب جمشید که حاوی بعض وقایع تاریخی است و در جلب اوبانجمن مخفی دوم که در خانه اسدالله خان ابوالفتح زاده بود و همچنین همراهی اداره جهانیان در بعض مواقع که مشتمل بر بسیاری از وقایع تاریخی است فلذا در این مقام از ذکر آنها اغماض و در آخر همین جلد دوم در طی حالات رجالیه بدرج آنها میردازیم پس بر میگرددیم بر رشته تاریخ و گوئیم .

روز جمعه بیست و سوم ربیع الثانی ۱۳۲۴ که انجمن در خانه جناب ذوالریاستین تشکیل یافت یکساعت بغروب مانده مجدالاسلام رفت منزل دبیر حضور منشی رسائل لدی الورد و دبیر حضور خطری که متوجه بابود بطریق کنایه و اشاره باورسانید لیکن از آنجائیکه مجدالاسلام مطمئن بمبادی عالیه بود اهمیت بواقعه نداد نگارنده آمد بخانه خود در ساعت هشت از شب گذشته در بستر راحت خفته بودم که شنیدم درب حیاط را میکوبند پس از جواب و استفسار معلوم گردید از محل و مکان مجدالاسلام استفسار میکنند بعد از دقت و تأمل معلوم شد جمعی سواره و پیاده که متجاوز از صد نفر بودند اطراف خانه را گرفتند چون از پیش احتیاط خود را دیده بودم و هر شب درب خانه را از پشت قفل مینمودم که احدی نتواند در را باز کند باین جهت درب خانه با نهایت استحکام بود از آنها اصرار از من انکار که صدای نایب هادی خان را که ملقب بخیردربار بود شنیدم که گفت ما مجدالاسلام را میخواهیم اگر اینجاست بگوئید در جواب گفتم تا عصر باهم بودیم او رفت بخانه دبیر حضور من آمدم بخانه خود دیگر مرا اطلاعی نیست بالاخره خیردربار که شخص درویش مسلکی بود و در اینگونه موارد دستگیری از فقراء و مراعات مظلومین را مینمود به آدم مجدالاسلام گفت رفقای مجدالاسلام را بما نشان ده و بعد از اندکی توقف روانه شدند . صبح آنشب معلوم گردید مجدالاسلام را گرفتار و دستگیر نمودند چه بعد از آنکه در خانه فرصت شیرازی و خیر الممالک و غیره ریختند و مجدالاسلام را ندیده اسباب و اموال مردم را بغارت بردند چنانچه

مرسوم آن زمان بود که نوکردیوان بهر خانه وارد میشدند اسباب خانه را بغارت میردند عجب آنکه مأمورین درهر خانه که برای فحص از مجدالاسلام وارد شدند اسباب خانه را که قابل و ممکن الحمل بود با خود بردند جز خانه خود مجدالاسلام که جز نوکر او را گرفتند و اذیت کردند دیگر چیزی نبردند گویا بیچارگی اهل و عیال مجدالاسلام بر آنها مؤثر افتاد.

باری اول طلوع صبح صادق رد مجدالاسلام را بخانه حاجی عبدالحسین تاجر اصفهانی رسانیده از پشت بام بخانه ریخته در حالت خواب مجدالاسلام را گرفتار نموده و آنچه از اسباب خانه حاجی عبدالحسین که ممکن بود بغارت رفت.

مجدالاسلام بنگارنده گفت مرا پیاده آوردند تا نزدیک قهوه خانه ای و آنجا برای حاضر کردن درشکه توقف کردند گفتم قدری آب بدهید کسی آب نداد درشکه حاضر شد مرا در درشکه نشانیده بخانه نیرالدوله حاکم طهران بردند از آنجا بخارج دروازه و در کهریزک و دفرسخی طهران رسانیده ساعت و کیف بغلی و قدری پول که با او بود از او گرفته قبل از گرفتاری مجدالاسلام میرزا حسن آقا مدیر رشیدیه را هم گرفتار نموده و بکهریزک برده بودند دیگر از مأخوذین میرزا آقا اصفهانی بود او را گرفته بخانه عین الدوله برده از آنجا بخانه نیرالدوله و از آنجا به کهریزک رسانیده و از قرار تقریر میرزا آقای اصفهانی هزار تومان اسکناس در بغل مشارالیه بوده آن را هم در خانه نیرالدوله از بغل او بیرون آوردند.

سه نفر از تجار بایته را نیز گرفتار نمودند یکی آقا محمدجواد اصفهانی و دیگری آقامیرزا علی خان اصفهانی و دیگری حاج حیدر نجف آبادی لکن بعد از مدتی از هریک صدوینجاه تومان گرفته و آنها را رها کردند (در زمان صدارت مرحوم مشیرالدوله حاجی حیدر پولش را پس گرفت) بابت این سه نفر چون مشهور بود برای اتهام دیگران نیز بهانه و مستمسکی بود پس از گرفتاری حضرات آنها را تبعید بکلات نمودند آقای طباطبائی پیغام داد برای عین الدوله که سبب گرفتاری مجدالاسلام چه بود مجدالاسلام از دوستان حضرت والا بود که راپورت و اخبارات مارا بشما میداده است عین الدوله در جواب گفت از قراریکه میگویند مجدالاسلام بابی است لکن اعظام الممالک فراشباشی عین الدوله محرمانه پیغام داد که گرفتاری مجدالاسلام برای نوشنجانی بوده که بدست آمده والان حاضر است بعلاوه اعلیحضرت شاهنشاه مدتی است که دستخط فرموده اند که او را نفی بلد کنند.

در گرفتاری مجدالاسلام و سایرین اقوال مختلف است ولی آنچه که نگارنده تحقیق کرد و از هریک از آنها شنیده و دیده در این مقام ذکر میکنم.

سبب گرفتاری مجدالاسلام

مجدالاسلام از اشخاص عالم و طالب تجدد در روزنامه ادب خدمات بزرگ کرد در وی مردم را بدولت باز نمود فضاحت اعمال درباریان را بگوش مردم رسانید اول مقاله که در روزنامه ادب برضد دوات استبدادیه نوشت مقاله ایست که در شماره صد و شصت در صفحه اول بعنوان مجلس مبعوثان مقاله

درج نمود و نیز در همان روزنامه در صفحه سوم که واقعه ارامنه و مسلمانان قفقاز را مینویسد بعضی کتبایات و تعریضات را درج نموده و نیز در شماره صد و شصت و چهار در صفحه پنجم در عنوان بقیه تدین مایه تمدن احتیاج مردم را به مجلس مبعوثان و قانون عدالت و مساوات را با الصراحة و لزوم سلطنت مشروطه را گوشزد مردم مینماید و نیز در کاریکاتورهایش خرابی ادارات دولتی و بیحسی مردم را بخوبی اظهار نشان میدهد. دیگر آنکه مجد الاسلام بدوستی عین الدوله متهم گردید و مردم را گمان این بود که مجد الاسلام را بورت ده و خفیه نویس عین الدوله است و برای رفع اتهام از خود در مجالس علناً از عین الدوله بدمیگفت و کراراً بعین الدوله خبر دادند بدگفتن او را.

دیگر آنکه در واقعه چوب زدن ظفر السلطنه به حاج میرزا محمد رضا کرمانی مجد الاسلام در تهران در مقام مذاکره برآمد و خاطر عین الدوله را مکدر نمود.

دیگر آنکه مجد الاسلام بستگی خود را بانجمن مخفی در مجالس اظهار میداشت بعدیکه موجب خیال عین الدوله گردید و دستخطی از پادشاه صادر کرد که مجد الاسلام را تنبیه و تبعید دارد دبیر حضور بمجد الاسلام رسانید فلذا مجد الاسلام یک شال شیروانی و یک قلمدان تقدیم عین الدوله نمود و عکس او را در روزنامه ادب ترسیم و نقش نمود عریضه عرض کرد و هزار تومان پول خانه از عین الدوله استدعا کرد عین الدوله تقدیمی او را رد نمود و پنجاه تومان هم بر حسب توسط میرزا آقا اصفهانی باو داد اگرچه پول خانه را نداد اما دیگر در مقام تبعید و سیاست مجد الاسلام بر نیامد تا آنکه مجد الاسلام نقل مکان از خانه بخانه نمود پاره از کاغذهای باطله که در طاقچه خانه اش مانده بود بدست یکی از کرمانبها افتاد که در خانه اول او منزل گرفته بود چند کاغذ خطرناک در بین آنها بود بتوسط یکی از اهل کرمان به اعظام الممالک رسید که کاشف از خیالات مجد الاسلام بود.

دیگر آنکه عین الدوله خواست ترسی با قایان بدهد این بیچاره را مأخوذ داشت که دیگران عبرت بگیرند.

علت دیگر علت مشترک بود که در بیان سبب گرفتاری مدیر رشديه خواهد آمد (مجد الاسلام را يك امر بزرگ کرده است در نزد عقلاء و آن این است که در زمان استبداد مجد الاسلام را بکلات فرستادند در زمان خرابی مجلس و بمباردman مجد الاسلام طرف بغض و عداوت امیر بهادر گردید حتی آنکه خواستند او را چوب زده نفی بلد نمایند در زمان مشروطه هم مجد الاسلام را گرفتار و نفی بلد نمودند با آنکه دشمنانش بمجالست و مخالطت و مراودت با او افتخار مینمودند چنانکه در موقع خواهد آمد انشاء الله).

سبب گرفتاری میرزا آقا اصفهانی

میرزا آقا اصفهانی از تجار اصفهان بود که چند سال در اسلامبول بعنوان تجارت زیست کرد در سفر آخر مظفر الدین شاه بفرنگستان بعنوان ملاقات در بارها به فرنگستان مسافرت نمود از معاشرت با رجال دربار هم ضعف آنانرا دانست و هم دند خلاف و نفاق آنانرا فقط از بین آنها ناصر الملك را پسندید

ولیکن مقصود را در دوستی با عین الدوله یافت باین جهت عازم بمسافرت ایران گردید در سیزدهم ماه رجب ۱۳۲۳ وارد طهران شد و حرفهای تازه در مجالس میگفت و از وطن مدافعه مینمود و دوستی خود را با عین الدوله تکمیل مینمود تا اینکه عین الدوله دانست که پاره مقالات حبل المتین از قبیل مدافعه وطن و غیره از ترشحات قلم مشارالیه است فلذا از میرزا آقا خواش نمود که قانونی از برای دولت ایران بنویسد مشارالیه قانونی نوشت و در خیال بود که عین الدوله را وادار نماید باینکه دولت را مقننه نماید کتابچه قانون را داد بعین الدوله او هم داد بممتاز الدوله که آنرا بخواند و اگر کسری دارد بآن ضمیمه نماید ممتاز الدوله پس از خواندن کتابچه بمیرزا آقا گفت خیلی تند رفتی این مرد بغیال خواهد افتاد و سوء ظن از تو حاصل خواهد نمود بهر جهت عین الدوله از کتابچه قانون سخت متوحش گردید نسخه اول آن کتابچه در نزد نگارنده موجود است و عمایرب خواهد آمد.

دیگر آنکه میرزا آقا در مجالس مردم را بیدار و آنان را بحقوق خود آگاه میکرد دیگر آنکه با علماء و آقا زاده ها مراوده مینمود و آنانرا محرك بود.

دیگر آنکه تأسیس کتابخانه منی را باعث شد و در واقع اول مؤسس آن کتابخانه میرزا آقا گردید آقا سید نصرالله که از سادات اخوی بود با نصرة السلطان و ملك المتكلمين و جمعی دیگر از دانشمندان را با خود متحد نمود و پول معتدبه داد و هم جمع نمود تا صورت کتابخانه ملی را دایر نمود این کتابخانه محل اجتماع دانشمندان و وطن دوستان و تجدد خواهان بود چنانچه در موقع خواهد آمد. علت دیگر علت مشترک بود که در واقع مدیر رشديه خواهد آمد (پس از خرابی مجلس الی کنون که وقت تنقید و طبع این تاریخ است پاره امور از میرزا آقا صادر شد که موجب سوء ظن ملت واقع شد و همه وقت يك عده جماعت با او طرف بودند که در موقع خواهد آمد) عجله که وقت رفتن اوست بطرف کلات مبغوض دولت و محبوب در نزد ملت است.

سبب گرفتاری مدیر رشديه

میرزا حسن آقا مدیر رشديه از اشخاص باحرارت و درست کار در زمان امین الدوله صدر اعظم ایران پس از آنکه مدتی در تبریز در تأسیس مدارس و مکاتب زحمات کشیده بطهران آمد و تأسیس مدرسه رشديه را نمود در واقع مؤسس مکاتب بوضع جدید این شخص است در اوایل ورودش مقدسین و بعضی از مردم او را مثل یکنفر کافر نجس العین میدانستند چه که الف و باء را تغییر داد فتحه را که تا آنوقت زیر میگفتند صدای بالا نام نهاد ضمه را که تا آنوقت پیش مینامیدند صدای وسط میگفت کسره را که تا آنوقت زیر میخواندند صدای یائین میخواند و همچنین خط همدی و خط افقی یاد اطفال داد و کذا در مکتب خانه ها که در سر گذرها و بازارها پسران و دختران با هم می نشستند چه ضرر داشت که باید در مدرسه بیابند دیگر آنکه چوب و فلکه در مدرسه نیست اطفال خودسر بار می آیند شیخ سعدی

صد سال قبل گفته است :

استاد معلم که شود کم آزار خرسک بازند طفلان در بازار

فریاد مقدسین در مجالس بلند شد که آخرالزمان نزدیک شده است که جماعتی بابی و لامذهب میخوانند الف و باء ما را تغییر دهند قرآن را ازدست اطفال بگیرند و کتاب بآنها یاد بدهند دیگر آنکه اطفال را زبان خارجه تعلیم داده است که بآنها گفته است شمار لفظی و شمار خطی و این صورت را یاد اطفال داد ۹۸۷۶۵۴۳۲۱ بجلا رساله هم از بعض علماء تألیف شد در رد مدارس و تکفیر اولیاء مدارس لیکن پس اذخول آقای طباطبائی و تأسیس مدرسه اسلام مردم کم کم دانستند که این مدارس عبارت از همان مکاتب است و این ارقام حساب است نه زبان خارجه و تغییری هم در الف و باء داده نشد همان الف و باء قدیم است منتها قدری مشکل تر از آن حاج میرزا حسن آقا هم دانست که این مردم قابل نیستند خورده خورده از حرارت افتاد و برای ترویج مقصود خود روزنامه ایجاد کرد موسوم بروزنامه مکتب خواست که در روزنامه مردم را بیدار کند و بترویج معارف بکوشد لیکن وزیر علوم و وزیر انطباعات از روزنامه او و سایر جراید جلوگیری کردند در این اثنا که متهم بود در نزد عین الدوله که این شخص را اگر بحال خود گذارد علاوه بر اینکه الف و باء را تغییر خواهد داد و روزنامه نویسی هم شده است گناه روزنامه نویسی کمتر از گناه مدرسه تأسیس کردن نیست و گاه گاهی هم بکتابخانه ملی میرود که اینهم گناهی است که عفو ندارد بعض اوقات هم درخانه و مدرسه بعضی را دور خود جمع میکند خبر دادند بعین الدوله که میرزا حسن مدیر رشديه را دیدند که شبانه منتشر مینموده است باز راپورت رسید که عصر سه شنبه ۲۱ ربیع الثانی ۱۳۲۴ هجری در منزل مدیر رشديه انجمنی تشکیل یافته است که اجزاء آن از این قرار است مجد الاسلام کرمانی - ناظم الاسلام کرمانی - میرزا آقا اصفهانی و صدای مدیر رشديه بلند بود که چرا باید (سانسور) برای جراید قرار دهند چرا باید روزنامه علمی بنظر وزیر انطباعات برسد و نیز راپرتی دیگر رسید بعین الدوله که مدیر رشديه عصر چهارشنبه ۲۲ ربیع الثانی ۱۳۲۴ درخانه آقای طباطبائی مذکور داشته است که مواجب خود را تقدیم دولت کردم و بعین الدوله گفتم مواجب و حقوق بگیر از دولت بر سه قسم است اول نظام و مستخدمین در ادارات دولتی - دوم عجزه و فقرا - سوم مفت خورها : حقوق دو قسم اول را بدهید ولی قسم سوم را چند سالی ندهید و در عوض قرض دولت را بدهید و امر مالیه را هم اصلاح کنید و من اول مواجب خود را تقدیم میکنم فرمان مواجب را دادم بعین الدوله عین الدوله پس داد و گفت من متشکر شدم از انسانیت و شاه پرستی تو باو گفتم من این مواجب را بتو ندادم که تو متشکر شوی و بمن رد کنی من تقدیم دولت کردم این رد خیانتی است بنوع عین الدوله فرمانرا قبول کرد پس از ده روز خبر شدم مواجب مرا درباره سه نفر از بستگان خود برقرار کرده است این است که امر دولت اصلاح نخواهد شد تا اینگونه اشخاص جاهل بی علم در این مسندها باشند حال ما ها این قسم خواهد بود راپرت این دو مجلس عین الدوله را ترسانید و سه نفری که در آن مجلس بودند که مجد الاسلام و میرزا آقا و مدیر رشديه است گرفتار شدند نگارنده را بواسطه بستگی با آقای طباطبائی متعرض نشدند این بود علل

گرفتاری این سه نفر ولی نگارنده عمّا قریب نوشتجات این سه نفر را که دست آورده ام درج در این تاریخ میدارم که حالات آنانرا نیز کاشف خواهد بود.

صبح شنبه (۲۴) ربیع الثانی ۱۳۲۴ از جهت تبعید حضرات ترس و واهمه افتاد درین مردم احدی در خیال توسط واستخلاص آنها برنامه چندروز بعد از آن طلاب در خانه آقای طباطبائی اجتماع نموده ادیب المجاهدین کرمانی فریاد بر آورد که امروز مجد الاسلام و میرزا آقا و مدیر رشده را گرفتند و تبعید کردند جواب شما آقایان را دادند که بایی بودند فردا خودتان را گرفته و تبعید میکنند و بهمین اسم و اتهام متهم خواهید شد اگر برای وقایع خودتان هم باشد ساکت نباشید لکن فریاد های ادیب المجاهدین (۱) مفید نیفتاد بلکه این هیاهوی ادیب المجاهدین بصورت يك گلوله شد که بعد ها او را مجروح و نزدیک بود مقتول نماید.

در همین ایام پیچاره صحافشی عریضه بشاه عرض کرد و محبوس گردید که بجل آن از این فرار است:

صحافشی پولی از ارباب جمشید گرفته و خانه عیالش را بعنوان رهن یا بیع شرط داد بارباب جمشید مدت منقضی شد ارباب جمشید در مقام تصرف خانه بر آمد صحافشی عریضه حضور شاه عرض کرد که ارباب جمشید طلبی ازم من دارد و میخواهد خانه سی هزار تومانی عیال مرا در عوض چهارده هزار تومان ببرد مستدعی است که دستخط مبارک را صادر فرمایند که مهلتی بمن بدهد تا برور طلب او را بپردازم حکم جوابیه و دستخط این بود:

جناب اشرف اتابك اعظم - صحافشی را زنجیر کنید تا طلب ارباب جمشید را بپردازد فلذا صحافشی را گرفته حبس نمودند پس از توسط آقایان علمه او را از زندان خارج نموده در خانه شریف الدوله که رئیس محاکمات خارجه بود محترماً حبس نمودند گاه گاهی بنده نگارنده و جناب آقا میرزا محمد صادق پسر آقای طباطبائی دیدن او میرفتیم يك شب که آنجا بودیم مستحفظین و نوکر ها مشغول کار های شخصی خودشان بودند باو گفتیم اگر میل دارید شما را فرار داده ببریم خانه آقای طباطبائی اجزاء انجمن مخفی هم همه گونه با شما همراهی دارند در جواب گفت من مال کسی را نخورده ام خانه سی هزار تومانی مرا میخواهند در مقابل دوازده هزار تومان ببرند دو هزار تومان دستی هم بمن میدهند بگذارید مردم این ظلمهارا به بینند بلکه بیدار شوند تا کنون کسی ندیده است که عارض و متظلم را حبس و زنجیر کنند فقها در تعریف مدعی مینویسند المدعی من لو ترك ترك یعنی مدعی کسی است که اگر ترك دعوی کند و ا گذارد می شود من مدعی و عارض من حالا محبوس و زنجیری شده ام هر قدر از این ظلمها بیشتر شود ملت زود تر بیدار میشود قدر عین الدوله را بدانید که این فشارها را می آورد هر چه فشار بیشتر باشد ملت زود تر بخود خواهد آمد باری صحافشی در خانه شریف الدوله ماند تا آنکه خانه خود را و ا گذار نمود و از ایران خارج شد.

(۱) شرح حالات ادیب المجاهدین بعد از این مشروحاً خواهد آمد انشاء الله.

روز دوشنبه نهم جمادی الاولی تلگراف مجدالاسلام از کلات آمد چند روز بعد هم کاغذهای آنها رسید که نگارنده بعضی از آن مکاتیب را که کاشف از حالات محبوسین است در این تاریخ خود درج مینماید که خوانندگان تاریخ وضع محبوسین و سلوک دولتیان را از این مکاتیب استنباط نمایند.

مکتوب مجدالاسلام بعنوان آقای طباطبائی

از کلات

محضر مبارک حضرت مستطاب حجة الاسلام والمسلمین آقای آقامیرزا سید محمد روحانفاده - شرح حال این بنده شکسته بال بنحو اجمال آنکه بعد از آنکه بر حسب فرمایش شاهزاده نیرالدوله حاکم طهران جمعی فراش اوباش بسرم ریختند و از رختخوابم کشیدند و بمنزل ایشان بردند بدون سؤال و جواب و ملاقات در شکه حاضر با جمعی سواره کشیکخانه بکهریزک (۱) آوردند در آنجا جناب آقا میرزا آقا هم ملحق شد حاج میرزا حسن هم از صبح حاضر بود عصری از آنجا بغاتون آباد آوردند شب را ماندیم و صبح بطرف خراسان حرکت کردیم حالا صد مائیکه در بین راه وارد شده است لایق مذاکره نیست روز هشتم که شنبه غره جمادی الاولی باشد وارد خراسان شدیم سه روز در مشهد بودیم ترتیب پذیرائی جناب حاج آصف الدوله بماند برای هنگام شرفیابی بعد از آن ما را بکلات آورده اند شرح آنچه در عرض راه دیده ایم مناسب با این مختصر عریضه ندارد اجمالاً چهل منزل راه را در سیزده روز طی کردیم والله سیزده ساعت خواب نکردیم اما حالت حالیه طور است که بطور حتم میدانیم که اگر تا یکماه دیگر اینجا باشیم خواهیم مرد زیرا که هوای کلات بقدری گرم است که روزها مثل ماهی که از آب دور افتاده باشد از این طرف بآن طرف هلهل کنان میرویم و دیوانه وار می دویم شبها هم بواسطه زراعت شالی آن قدر بیهوشه دارد که امکان ندارد بشود خوابید اهالی اینجا تماماً بالای بامهای بلند در وسط پشه بند می خوابند ولی ما که جائی غیر از محبس نداریم پشه بند هم نداریم بعلاوه قلمه کلات مارهای غریب دارد کمتر از روزیست یکی دوتا کشته نشود اغلب روزها تب و لرز هم بدیدن ما خواهد آمد اما دوا و غذا چه عرض کنم بلی چیزی که هست حاکم اینجا شخص مسلمانی است والله اگر اوفی الجملة ملاحظه نمیکرد حالا دیگر هزار مرتبه مرده بودیم لباس ماهمان لباسی است که از طهران داشتیم هر قدر که قابل نبوده و یغما نشده باقی است در کلات هم یک نذرع کرباس پیدا نمیشود ما هم که يك دینار پول نداریم بهر کس

(۱) کهریزک مزرعه ایست در دوفرسخی طهران و در آنجا کارخانه قندسازی را دایر کردند.

هم در طهران تلگراف کردیم و جزئی وجهی خواستیم جواب نداد باتمام این مطالب جگرم برای غربت اهل خانه کباب است زیرا که بنده در طهران کسی را ندارم که پرستار عیالم باشد يك زن علویة غریبه حامله در شهری مثل طهران با پنج نفر صغیر معلوم است چه خواهد گذرانید از تمام اطلاعات در اینجا محروم مانده ام پست در اینجا نیست تلگراف هست ولی ما پول نداریم که تلگراف بنمائیم مجملأ خداوند قهار منتقم میداند که بر من بیگناه چه صدمات وارد آورده اند بذات پاک خداوند از هیئت آدمیت خارج شده ایم یکماه است حمام ندیده ایم وووو اگر حالات را شرح بدهم اسباب کسر قلب مبارکت میشود و چون میدانم حضرت حجة الاسلام فراموش نفرموده اید و اگر پیشرفت داشته باشد در استخلاص بیگناه بیچاره آواره اقدام بلکه اهتمام خواهند فرمود لهذا استدعائی ندارم مگر آنکه گاه گاهی بفرستید در بنده منزل از مخدرة علویه و اطفالم دلجوئی نمائید و او را امیدوار کنید و سلامتی آنها را هم تلگرافاً به بنده اطلاع فرمائید که خیالم آسوده باشد وصیت نامه هم شروع کرده ام امید است اجل مهلت بدهد تمام نموده بحضور مبارک بفرستم شاید با سودگی بمیرم با دست بسته و قدم شکسته و تن تبار و هوای آتشبار و مراقبت مستحفظین بهتر از این نمیتوانم جسارت کنم خداوند سایهات را بر اهالی مستدام فرماید و مقاصد قلبیه حضرت رادر اصلاح مملکت و ترقیه حال مسلمانان بر آورد (فدائیت مجد الاسلام)

مکتوب میرزا آقا اصفهانی به آقای طباطبائی

حضور مبارک امام المجاهدین حجة الاسلام والمسلمین ملجاء الفقراء والمساکین آقای آقا میرزا سید محمد دامت برکاته - انقوس امری الی الله - عرفاً باید هنگام حرکت خدا حافظی کرده باشم ولی چون حرکت بلا اراده بود موفق نشدم لذا این عریضه را در مقام شکر و عذر مینویسم اما عذر از عدم شرفیابی هنگام حرکت در کف شیر نریا روباه ماده هر کدام را که تصور فرمائید .

ترتیب حرکت صبح شنبه بیست و چهارم شهر ربیع الثانی ۱۳۲۴ اتابک (عین الدوله) احضارم فرمود بعد از احضار امر بملاقات نیر الدوله و آمدن وزیر دربار (امیر بهادر) با درشکه بکهریزک و از آنجا بطرف خراسان روز هشتم وارد خراسان و بعد از سه روز توقف عازم کلات و امروز نهم است که وارد کلات شده ایم در منزل حکمران کلات که محمد ابراهیم خان از خوانین

یاز کی برادر جلیل الملك بیگری یکی خراسان مهمان هستم هوای کلات با مزاج ما سازی ندارد من که نمیدانم چرا آمده‌ام از مجدالاسلام هم هر چه سؤال میکنم میگوید نمیدانم.

بلازمان سلطان که رساند این دعا را

که بجرم عشق‌بازی ز چه میکشند ما را

اما شکر این است که بعضی از دوستان همچو تصور کرده بودند که این مرد ازمن دلخوشی دارد و من با او هم عقیده هستم ولی هرچه تصور میکنم جز آنکه دستور العملی از من خواست در ۲۴ شهر صفر فرستادم که اساس يك سلطنت مشروع قانونی بود از آن تاریخ بعد ازمن دل‌سرد شده بود بهمه حال گذشته است بهمین قدر گذشته از اینکه بقدرسی هزار تومان ضرر این حرکت را دارم از روز حرکت الی حال از وضع خانه و زندگی خودم هم اطلاع ندارم اگر بخوام از حضور مبارک خواهش کنم که بفکر محبوسین هم باشید لزوم مایلزم است همین قدر خیلی از خودتان محافظت فرمائید کم‌کم خبث فطرت و سریرت این مرد (عین‌الدوله) ظاهر میشود خداوند امورات را بر خیر و صلاح امت جریان دهد از شرح مفصل معذورم بهمین قدر خیلی در خصوص خانه مجدالاسلام باید سفارشی بحضور مبارک کنم که مقرر فرمائید ناظم‌الاسلام از این جهت آسوده‌اش کند توفیق پیشرفت مقاصد شما را از خداوند خواهانم .

(اقل آصفهانی)

مکتوب مجدالاسلام بنگارنده تاریخ بیداری

در کلاتم خم ابروی تو در یاد آمد حالتی رفت که افلاک بفریاد آمد
ازمن اکنون طمع صبر و دل و هوش مدار کان تحمل که تودیدی همه بر باد آمد

شرح حال ما بسیار رقت‌انگیز و قصه پر غصه ما خیلی ملالت خیز است نماند صدمه که نخوردیم و باقی نیست از ما مگر يك جسم بسیار نحیف و قوایی خیلی ضعیف اجمالاً مسافرت از طهران تا خراسان را در هفت روز پیمودیم اما بچه حالت یا بچه جلالت سر و پای برهنه مسلوب العمامه و الرداء در این هوای گرم روزها از شدت گرما مثل ماهی که از آب بیرون افتاده باشد در اضطراب و شها از شدت سرما مثل مرغ سرکنده در التهاب بودیم غذای ما نان خشک و دوای ما غلامان کشیک‌خانه در هیچ‌جا چایارخانه ما را اجازت خواب بلکه توقف و آرام ندادند و هر جا که رسیدیم فوراً اسب عوض کردند و ما را در قمر درشکه انداختند و بسرعت برق و باد تاختند تا

بمنزل دیگر آنقدر رنج دیدیم و بیخوابی کشیدیم که مکرراً ز غلبه خواب از درشکه بزمین خوردیم و خیلی غریب است که در زیر چرخ درشکه خورد نشدیم از طهران رئیس سوارها که سالار نصرت باشد بسرهنک نوشته بود ما را زنجیر کند و گند پیای ما بگذارد اما خوش فطرتی سرهنک اجازه نداد و میدانست ما خود افتادگان مسکینیم و پای فرار نداریم.

سوارهای مستحفظ ما در گاری با سودگی میخواستند اما برای ماها ممکن نیست که نیم ساعت در زمین غیر متحرک بخوابیم در چند محل مردم دهات میخواستند ما را مستخلص نمایند خودمان مانع شدیم و خود را بقضا و قدر سپردیم و گمان داشتیم در ورود بارض اقدس فرج ما قریب باشد و امیدوار بودیم که آصف الدوله با آن همه دیانت از ما کاملاً پذیرائی مینماید ولی بدبختانه چون بخلق امیدوار و از رحمت خداوند فراموش کردیم در خراسان از همه جا بر ما سخت ترونا گوار گذشت و بقدری از مهمانداری آصف الدوله سختی کشیدیم که بهدمات بین راه راضی شدیم عمارتی را که برای پذیرائی ما معین کردند همان انبار دولتی یا محبس حکومتی بود که زیاده از هشتاد نفر مردمان بدبخت اجل برگشته در آنجا محبوس و از تمام لوازم زندگانی مأیوس بودند سیمای آنها مثل خودمان از گرما و سرمای زندان ابد اشباهت بسیمای انسان نداشت از کرسنگی رنگ از روی آنها پریده بود و با این ضعف و ناتوانی در زیر زنجیر بسیار سنگین و گند های خیلی کران خسته و نالان بودند مستحفظین محبس هم گاهی توجهی بآنها نمیکردند و با آهن تفتیده ابدان ناتوان آن بیچارگان را رنج و گاهی هم با اسبابهای دیگر آنها را شکنجه میکردند سبحان الله چگونه میتوان تصور کرد فردی از افراد بنی آدم این طور سنگین دل و بی رحم باشد که بابرادران وطنی خودش این طور سلوک کنند هنوز ناله های جانگداز محبوسین در گوش من صدا میکند و هر وقت متذکر میشوم مثل دیوانگان فریاد میزنم و بطرف مرك میروم خدا گواه است من از روزیکه این محبس را دیده ام از زندگانی خود سیر شدم کلات بهشت من شده است و مرك آرزوی من است و حالا میفهم چه لذتی داشته اند کسانیکه در فرانسه برای تحصیل آزادی ملت و تبدیل اساس ظلم و استبداد به مشروطیت شدن دولت جان داده اند و بسر دارفته اند یا قطعه قطعه شده اند و معلوم میشود آنها هم نظیر همین اوضاع بسیار ناگوار را دیده اند و مرارت حبس و شکنجه را چشیده اند و دانسته اند با استقلال (۱) دولت ممکن نیست افراد بنی آدم روی آسایش به بینند و ساعتی فارغ بنشینند

(۱) گویا مراد از استقلال استبداد بوده است و یا این لفظ سهواً از قلم مجدالاسلام بروی کاغذ آمده است.

آخر برادر عزیزم فکر کن برای چه نصف شب بخانه من ریختند و بچه دلیل اطفال صغیر و نوکرهای فقیر مرا آنقدر اذیت کردند و بکدام سند چندین خانه مرا شبانه غارت کردند و خواب و آسایش را بر جماعتی حرام نمودند فرضاً من مقصر و گناهکار بودم چرا جمعی را بآتش من سوزانیدند و در کدام محکمه عدلیه مرا محاکمه نمودند و از کدام قاضی بر لزوم تبعید من حکم صادر شد خوب بر فرض که بزعم آنها من گناهکار بوده‌ام آیا خانواده من چه گناهی داشته‌اند اجزاء و نوکر مرا چرا اذیت کردند اموال مرا چرا بردند عبا و عمامه و ساعت و وجه نقد و اسناد مرا چرا بردند بدوستان من چرا صدمه زدند از همه گذشته چرا مدت حبس ما را معین نکردند و بچه دلیل سوارهای مستحفظ ما را در بین راه این همه اذیت کردند و هزار هزار چرا چرا که ما حاصل همه این است که تا امنیت تأمه نباشد انسان نمیتواند اساس آسایش خود را فراهم کند و در دولت مستبدّه ظالمه ممکن نیست برای احدی امنیت تأمه حاصل شود و همیشه مثل عین الدوله و نیر الدوله و آصف الدوله پیدا خواهد شد که برای يك ساعت راحت خیالی خودشان عمر چندین خانواده را گرفتار زحمت کنند پس باید فکری کرد که اساس را صحیح نمود من الان از صمیم قلب شکر میکنم که در راه تحصیل نعمت حریت گرفتار اینهمه زحمت و مبتلای خسارت شدم و دشمنی با کسی ندارم و تعدی به حقوق احدی ننموده‌ام و در این محبس تنگ کلات با کمال ناامیدی بسر میبرم و هر روز انتظار حکم قتل خود را دارم از اهل و عیال و اداره خودم هیچوجه خبر ندارم و این اول کاغذیست که از محبس کلات بشما مینویسم ولی ابدأ راضی نیستم جنابعالی و سایر اعضاء انجمن فقط در فکر استغلام من باشید و ابدأ نباید قوای خودتان را در این امور حزبی صرف نمائید بلکه صریحاً عرض میکنم کاری بکنید اساس را درست کنید اگر اساس درست شد هزار محبوس بدبخت مثل من از محبسهای تنگ و تاریک آزاد میشوند و این گونه محبسها موقوف میشود والا از اینکه مرا مرخص و رفقایم را مستخلص نمایند چه نتیجه عاید ملت و مملکت میشود بعلاوه من و رفقایم امروز بواسطه حسن فطرت و عالم اسلامیت آقای محمد ابراهیم خان حاکم کلات در نهایت خوبی میگذرانیم و چندان زحمتی نداریم و دو سال هم بهمین وضع میتوانیم عمر بگذرانیم برای کسان هم آنقدرها نقلی ندارد هر قسم باشد میگذرد ولی حالا که دست زده‌ایم باید انجام بدهیم و ناکام نمائیم اگر در خاطر داشته باشید در مجلس آخر که در منزل ذوالریاستین مهمان بودیم یعنی روز جمعه بیست و دوم شهر ربیع الثانی ۱۳۲۴ که همان شب بنده گرفتار شدم و در حضور تمام رفقای حاضر صریحاً گفتم برای

شخص من خطر نیست نزدیک و از شما ها ابدآ توقع حمایت ندارم اما استدعا دارم رشته مطلب را که سه چهار سال است دنبال کرده ایم از دست ندهید امروز هم همین کلمه را عرض میکنم و میگندم شخص آقای آقا میرزا سید محمد را همه وقت درمۀ نظر داشته باشید بلکه چند نفر از اجزاء انجمن را برای محافظت وجود او بگمارید چرا که تمام امیدواری آزادی طلبان بوجود اوست اگر خدای نخواست بر او صدمۀ وارد شود تمام رشته های ما چلۀ خواهد شد .

در باب اهل خانه ماچندان فکر نکنید عیال من یکی از زن های مجرب روزگار است تا کنون چهارده سال است که در خانه من است و سه سال با هم نبوده ایم و سه مرتبه تبعید مرا دیده است و از این حرفها وحشت نخواهد کرد همین قدر کاری بکنید که از حیث مخارج بر آنها بد نگذرد و راه معاش آنها این است که آنچه کتاب و اسباب دارم تدریجاً بفروشند و مخارج کنند ولی تا جنابعالی شخصاً توجه نفرمائید فروش کتاب و اسباب انجام نخواهد گرفت و کتابهای بسیار خوب اعلی دارم اما تا اهل خیره فروشنده نباشد بقیمت مناسب فروخته نخواهد شد از کرمان هم پول برای آنها خواهد رسید و انشاء الله کرسنه نخواهند ماند خود علویه هم مقداری اسباب و آلات زنانه دارد اگر محتاج باشند بفروشند اگر بنده زنده ماندم نقلی ندارد ممکن است باز هم برایش بخرم و اگر مردم نورچشمی میرزا محمد را در مدرسه ببرید نگذارید فاسد شود . هر چند خیلی زحمت دادم و خسته شدم اما در آخر عریضه بازجسارت میکنم که از مسلك معهود خارج نشوید و مبادا بترسید که اگر ترسیدید تمام زحمات ما باطل خواهد شد رفقا سلام میرسانند راستی اینهم از خوشبختی من است که در این محبس تنها نیستم و دو نفر رفیق دارم مخصوصاً آقا میرزا آقا هم زبان دانشمندیست و نصف زحمت حبس مارا موانست و مجالست رفقا تخفیف میدهد - از اوضاع طهران ابدآ خبر ندارم استدعا میکنم همه هفته به آدرس ذیل بنویسید :

(خاکستر) توسط میرزا هدایت الله خان رئیس پست و کمرک در کلات نادری کبود کنید بقلانی برسد . از طرف من تمام اعضاء انجمن مقدس را سلام برسانید و بهمه بگوئید

(سر که نه اندر ره ملت بود بارگرانی است کشیدن بدوش)

کاری بکنید که این یکمشت ملت فلک زده را از چنگال ظلم عین الدوله نوعی مستخلص کنید والا نفی عین الدوله شخصی چندان فایده ندارد دیگری بجایش می نشیند بدتر و ظالم تر . (زیاده قربانت احمد کرمانی)

اینکه مکاتیب محبوسین را در این تاریخ درج میکنم برای این است که خواننده بداند با این همه ظلم وستم و خواری و ذلت که دیده اند چگونه میشود دشمن مشروطه و حریت باشند و حال آنکه اگر دولت ایران مشروطه نشده بود حضرات در کلات مرده بودند باری پس از آمدن محمدالاسلام بطهران که نگارنده تاریخ بیداری را بطریق اختصار در روزنامه کوکب دری درج و نشر میداد مکتوبی بنکارنده نوشت و خواهش نمود که ضمیمه تاریخ نمایم چون در کوکب دری درج شد لذا در این تاریخ ملحق شد و صورت آن از این قرار است :

خدمت ذی شرافت جناب آقای ناظم الاسلام دامت افاضاته عرض مینماید در شماره یازدهم از سال چهارم جریده شریفه (کوکب دری) در ضمن تاریخ بیداری بمناسبت مقام شرح گرفتاری و مسافرت و حبس و تبعید این بنده بکلات مرقوم شده بود و مشتمل بر بعضی مطالب مهمه بود برای آنکه تاریخ جنابعالی ناقص نماند بعضی توضیحات را که جنابعالی از قلم انداخته اید یا مسبوق نبوده اید بعرض میرسانم و استدعا دارم در ضمن همان تاریخ مرقوم بفرمائید .

اولا - در خصوص دوستی بنده با عین الدوله اشاره فرموده اید که مبنی بر مصلحت بوده ولی تعیین آن مصلحت را نفرموده اید و حال آنکه خودتان خوب مستحضر هستید با عین الدوله ارتباط و آشنائی و مراوده نداشته ام و هرگز با او مکالمه و محاوره نکرده ام ولی با جناب دبیر حضور دوستی داشتم و گاهی خدمتشان میرسیدم و ایشانهم از حسن فطرت و کرم اخلاق در بعضی مقاصد مساعدت داشتند چنانکه در موقع طرد و تبعید جناب آقا سید جمال و اختفاء ایشان در منزل جنابعالی بحکم و تصویب انجمن قرار شد بنده با ایشان ملاقات نموده و او را نزد عین الدوله شفیع نموده که چشم از اذیت جناب آقا سید جمال الدین بپوشند و در ملاقات اولی صریحاً گفتند این کار غیر ممکن است و شاه حکم فرموده اند که هر جا سید جمال الدین را به بینند با گلوله بزنند و حالت وحشت آقا سید جمال و کسان ایشانرا خودتان خوب مسبوقید حق هم داشتند بنده بزحمت بسیار و التماس و اصرار بی شمار جناب دبیر حضور را راضی کردم که در مقام شفاعت بر آید و اوهم زحمتهای کشید تا بالاخره نوشته امان برای حفظ جان آقا سید جمال صادر کرد به بنده داد ولی مشروط بر اینکه دیگر در منابر از آن چیزی عنوان نکنند بلکه تا چند روزی از اصل منبر نروند و از خانه بیرون نیاید و آن نوشته را شبانه بعد از ملاحظه انجمن در منزل جناب عالی بجناب آقا سید جمال ارائه کردم و قدری مایه تسلای ایشان شد .

اما مسئله اعانه فرستادن انجمن برای بنده بکلات البتّه وظیفهٔ دوستان و معاهدین من همین بوده که جاناً و مالاً در مقام آسایش بنده اهتمام فرمایند بلی یک نفر جوانمرد هم در تمام این مملکت پیدا شده که هنوز اظهاری از فتوّت او نکرده ام اما امروز میگویم که در تاریخ ثبت شود . روزیکه بنده را بکلات بردند هزار و چهارصد تومان وجه نقد در طهران در چند محل داشتم و قریب دوهزار تومان مطالبات و حساب در طهران و سایر ولایات داشتم اما وجه نقد ابدأ نداشتم قدری اسکناس که کمتر از هشتاد تومان بود در بقیل بنده بود و چند عدد اشرفی کهنهٔ آنتیک در کیف بنده که آنها را بضمیمهٔ باقی بردند و چون اهل بیت من غریب و بی اطلاع از معاملات بنده با هر کس بوده اند خیلی وحشت داشتم که مبادا از بی بولی بر آنها بدو سخت بگذرد اما از مرقومات آنها معلوم شد که بخوبی و خوشی گذرانیده اند بعد از مراجعت از کلات حضوراً تحقیق کردم و هر چه پول از کرمان و انجمن برای آنها فرستاده بودند مطابق ثبت شمرند از جمله گفتند که روز دوّم حرکت شما شخصی آمد در خانه سؤال کرد که مخارج شما در ماه چقدر است ما گفتیم اگر قناعت کنیم ماهی سی تومان کفایت است آن شخص گفت از امروز تا هروقت که مجدداً اسلام برگردد ماه بماء این وجه بشما میرسد خیالتان آسوده باشد و فوراً سی تومان داد و هکذا و ابدأ از خودش معرفی نکرد چهار ماه بعد از این واقعه سمیدخان گماشتهٔ بنده بزحمت زیاد در مقام شناسائی او برآمده و خیلی زحمت کشیده و فحوص کرد تا بالاخره معلوم شد که آورندهٔ پول گماشتهٔ حضرت مستطاب اجل آقای سردار اعظم میباشد که بامرایشان این وجه را ماه بماء بخانهٔ ما میرساند و عجب تر آنکه بعد از اینکه بنده بطهران آمدم و چندین مرتبه خدمت ایشان رسیدم ابدأ اظهاری نفرمودند بلکه دومرتبه هم بنده بکنایه اظهار داشتم غیر از تجاّهل جوابی نشنیدم .

این عمل را جز بر فتوّت و کمال انسانیت حمل کنیم ابدأ محل دیگر بنظر بنده نمیرسد و تأقیام قیامت از وجود این مرد محترم متشکرم و برای استحضار جناب عالی مینویسم که سردار اعظم صلوات الله علیه و ارشاد کبر حضرت علیه بانوی عظمی صاحب مقامات جلیلهٔ علمیّه و اخلاقیه است و بنده در طایفهٔ قاجاریه تا کنون کسی را باین فضل و اخلاق و مروت و فتوّت ندیده ام و اگر اسم او را در تاریخ بیداری ننوشته باشید بتاریخ خوانان ظلم کرده بودید تا اهل ایران بدانند عمل خیر هر گز کم نمیشود و هروقت باشد نتیجه خواهد داد ایام افاضت مستدام باد (داعی مجد الاسلام)

نظیر این فتوت سردار اعظم از چند نفر دیگر تا کنون دیده شده است اوّل از صحافباشی دیده شد که در زمان اختفاء سید جمال در خانه نگارنده این شخص ملت دوست رفت درب خانه آقا سید جمال و گفت تا مادامیکه آقا سید جمال ظاهر نشود و بیخانه نیاید ماهی دوازده تومانرا هر ماهه میرسانم بشما و مبلغ دوازده تومان بخانه سید داد و ساعی بود که دیگرانرا محرك شود که اعانت نمایند . دوّم رشید بیک قفقازی که از اجزاء بانک استقراضی است اینمرد در زمان پنهان شدن نگارنده که در یوم بمباردمان مجلس بود بتوسط جناب آقا میرزا ابوالقاسم مجتهد طباطبائی بیست تومان بنگارنده رسانید درحالتی که هیچ قسم دوستی و آشنائیت مابین نبود و شاید اگر زمان اختفاء طول کشیده بود در ماه دوّم هم این مبلغ را میرسانید .

سوّم آقا میرزا عبدالمطلب خلف مرحوم آقا شیخ صادق مجتهد یزدی بود که در زمان اختفاء مرحوم شاطر باشی ملک خود را فروخت و مخارج آن مرحوم را داد شاطر باشی از مشروطه خواهان واقعی بود که از ترس محمدعلی میرزا مخفی شده بود و در موقع خواهد آمد .

در این ایام مهدی گاو کش که مدعوّ بیوزباشی است بحکم عین الدوله گرفتار گردید باینکه برادرش نایب میدان و نوکر دیوان بود بواسطه بستگی او به آقای بهبهانی طرف سوء ظنّ عین الدوله واقع شد یک روز در یکی از قهوه خانه ها بد گفته بود بعین الدوله و راپورت کارهایش بعین الدوله داده شد عین الدوله دید که این شخص در محله سرپولک اقتداری دارد و جمعی اطراف او را دارند اگر وقتی بخواهد صدمه بیکمی از بستگان آقا وارد آورد این شخص قدرت جمع آوری هزار نفر از مشدیها و جوانان دارد لذا بی بهانه بود که شنید مهدی گاو کش علناً در حضور جمعی از مردم اعمال سیئه او را ذکر نموده باین جهت جمعی را مأمور نمود که او را دستگیر نمودند باین طور که در ساعت پنج از شب گذشته در حالتی که بیچاره در بستر راحت خوابیده بود از بالای بام ریختند بخانه او عیالش که حامله بود مانع گردید که نگذارد او را باین حال گرفتار و ببرند او را با چوب و قدّاره بعدی زدند که طفل جنین او سقط شد و یک طفل چهار پنج ساله او را درحوض انداختند که همان شب زندگانی را وداع گفت و چند نفر دیگر از اطفال و بستگان آن بیچاره را زخمی و تلف نمودند اموال و اسباب خانه او را بغارت بردند اگرچه در زمان استبداد بالاتر و بزرگتر از این ظلم بمردم میرسد خانه ها غارت کردند نفوس را کشتند اطفال را بآب و آتش انداختند ولی برای جبران اعمال خودشان اسمی رویش میگذاردند مثلاً میگفتند فلان شخص بابی بوده خانه اش را باید غارت کرد مالش را حلال دانست زنش را مباح اطفالش را کشت و یا فلان کس مقصر و یاغی دولت است هستی او را بیاد فنا باید داد نام او و فامیلش را از صفحه عالم برانداخت لیکن این وحشیگری عین الدوله خیلی مؤثر افتاد چه مهدی گاو کش را نمیشد بابی گفت و نه یاغی دولت و نه دزد و نه غیر آن بر فرض مهدی گاو کش دشمن گاو و مقصر حضرت والا لیکن زن و طفل جنین و اطفال خورده سال بی گناه را تقصیری نبودباری صبح آنشب مهدی گاو کش را بردند حضور عین الدوله چوب و شلاق مفصلی باو زده و در انبار دولتی و محبس بزرگ او را انداختند که چندین وقت پایا و بدن او مجروح بود (این قدر در زندان و انبار دولتی

بر این بیچاره سخت گذشت که زمانیکه محمد علی میرزا مخالفت با ملت را ظاهر کرد و آثار غلبه در او ظاهر شد مهدی گاوکش که آنزمان بواسطه مشروطه شدن دولت ایران آزاد بود از ترس گرفتاری و افتادن بزندان مجدداً بانهایت آزادی خود را مسموم نمود و یک مثقال تریاک خورد که دیگر علاج و برئی برایش نباشد و از زحمت و صدمات پادشاه ایران خلاصی یافت.

چون امر بر اهالی طهران سخت شد و شبها احدی جرئت نمیکرد از خانه خود خارج شود و ایام وفات حضرت صدیقه علیها السلام رسید مردم بنای ذکر مصیبت را گذاردند مجالس ذکر مصیبت برپا گردید طرف صبح در خانه آقای بهیانی و طرف عصر در خانه آقای طباطبائی مجلس روضه منعقد گردید عصر روز چهاردهم شهر جمادی الاولی سال ۱۳۲۴ آقای طباطبائی بر حسب اصرار مردم تشریف بردند بالای منبر از دحام و جمعیت مردم بعدی بود که مافوق آن متصور نبود و جمعی از حاضرین موعظه ایشانرا نوشتند از آنجمله لواء الدوله که از اعضاء انجمن مخفی است نوشت که نگارنده تحریر خود را مطابق با تحریر ایشان نموده پس از آنکه بنظر آقای طباطبائی رسانیده درج تاریخ بیداری نمودم و می همد.

موعظه آقای طباطبائی در چهاردهم جمادی الاولی ۱۳۲۴ هجری

پس از حمد خدا و ثنای بر پیغمبر صلی الله علیه و آله فرمود **أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ** یا داودُ اِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِی الْاَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعْ الْهَوٰی فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ یعنی ای داود بدرستی که گردانیدم تو را جانشین در روی زمین یعنی تدبیر امور عباد را در کف با کفایت تو نهادیم پس حکم کن میان مردمان بر راستی و درستی یعنی برفوق امر ما اشیاء را در موضع خود وضع نما و پیروی مکن هوای نفس و آرزوهای آنانرا که اگر تابع نفس شوی و بخلاف حق حکم کنی پس گمراه سازد تو را هوای نفس و بگرداند تو را از راه خدا و طریق حق که آن جاده شریعت و قانون خدائی است.

خداوند حکم میفرماید بر آنکه مردم بطریق عدل رفتار نمایند انبیاء و اولیاء مردم را واداشتند بعدل باینکه عدل و مساوات تکلیف اولیه انسانیت است و بقاء نوع منوط بعدل است و در قرآن و اخبار معصوم تأکید شده است بعدل ان الله یا امرکم ان تؤدوا الامانات الی اهلها و اذا حکمتم بین الناس ان تحکموا بالعدل ان الله نعماً یعظکم به ان الله کان سمیعاً بصیراً.

یا ایها الذین آمنوا کونوا قوامین لله شهداء بالقسط ولا یجرمکم شان قوم علی الا تعدلوا اعدلوا هو اقرب للتقوی و اتقوا الله ان الله خیر بما تعملون.

امروز کفار و ملل اجانب طریق عدل را مسلوک داشته اند ما مسلمانان از طریق عدل منحرف شده ایم یا ظالم و ستمکاریم و یا معاون ظلمه میباشیم هشت ماه بلکه زیاده تر میباشد که بجز این یک کلمه عدل دیگر چیزی نگفته ایم در خلوت و جلوت در بالای منبر در مسجد و خانه واضح و آشکار صراحتاً و علناً این کلمه را گفتیم و از دولت تا کنون جز عدل چیزی نخواسته ایم حالا بعضی میگویند ما مشروطه طلب

و یا جمهوری طلب میباشیم بخدای عالمان و باجداد ظاهرینم قسم است که این حرفها را مردم بما میبندند اگر گفتیم معدلت میخواهیم غرض این بوده که مجلسی تشکیل شود و مجلس و انجمنی داشته باشیم که در آن مجلس بداد مردم برسند و بدانند که این رعیت بیچاره چه قدر از دست ظلم حکام ستم میکشند و بچه اندازه نفوس و عرض رعیت از ظلم دیوانیان در سال تلف میشوند ما نکفتیم پادشاه نمیخواهیم ما نکفتیم دشمن پادشاه میباشیم مکرر چه در حضرت عبدالعظیم و چه در شهر و چه در منبر تمام را از این پادشاه اظهار رضایت کردیم الحق والانصاف پادشاه رؤف و مهربان و رحم دل میباشد و اگر عدالتخانه برپا شود درعهد این پادشاه رؤف و رحم دل میباشد اگر اصلاحی شود در زمان این پادشاه مسلمان خواهد شد حالا مرض و ناخوشی و علت و بیحالی مانع باشد ربعلی باو ندارد ولی آنچه داد کردیم و آنچه نوشتیم تمام را بعکس حالیش کردند و گفتند مردم تو را نمیخواهند و غرضشان عزل شاه میباشد و حال آنکه بتمام انبیاء و اولیاء قسم است که ما بجز مجلسی که جمعی در آن باشند که بدردمردم و رعیت برسند کاری دیگر و غرضی نداریم قدری که سخت میگیریم میگویند مشروطه و جمهوری را میخواهند زمانیکه سکوت میکنیم میگویند آقایان زیر زانوئی گرفته اند که دیگر صدایشان بریده شده است یکدفعه میگویند بیست هزار تومان گرفته اند یکدفعه میگویند مقصودشان مدرسه خان مروست آخر ای مردم فکر کنید مدرسه خان بر فرض که به متولی شرعی برگردد چه بدرد ما میخورد (مدرسه خان مروی از مدارس معتبره طهرانست تولیت آن باجناب حاج شیخ مرتضی مجتهد آشتیانی بود بعد از واقعه مسجد شاه عین الدوله مدرسه را واگذار بمیرزا ابوالقاسم امام جمعه طهران نمود) اگر زیر زانوئی میخواستیم تابعال صدر مرتبه کار گذشته بود بخدا قسم است که اینمطالب و شایعات دروغ است مدرسه را میخواهیم چکنیم قصد ما عدل و رفع ظلم است که رعیت از دست نرود مردم بخارجه پناه نبرند مملکت خراب نشود از بسکه حکام ظلم و ستم بمردم میکنند میترسم رفته رفته رعیتی باقی نماند یکسال است اهل فارس متظلم اند چندین تلگراف کرده اند جواب ندادند حال یکماه است دکانین را بسته اند در اینخصوص کراراً عریضه بشاه نوشتیم جوابش را اثابك نوشته و شاه هم دستخط کرده بود که املاک مال دولت است و بشعاع السلطنه مرحت کردیم رعیت حق گفتگو ندارد و بعلاء الدوله که حاکم فارس شده است حکم کردیم که رسیدگی نماید اعظام الممالک که جواب را آورد باو گفتیم شاه خالصه فارس را داده است بشعاع السلطنه نه املاک مردم را شعاع السلطنه هر ملک خوبی را در فارس تصرف کرده است صاحب ملک عارض شده که این ملک است نه خالصه مطالبه سند کرده اند از متصرف اگر صاحب ملک قباله نداشته است که ملک او را بیهانه خالصه تصرف کرده اند و اگر اظهار قباله و حکم شرعی کرده است اسناد او را گرفته و یاره کرده اند هر کس هم از طرف دولت برود بفارس ملاحظه پسر شاه را میکنند گفتیم صحیح و مناسب این است که خود درباریان رسیدگی نمایند و در دفتر و کتابچه خالصه جات رجوع نمایند و صحیح نیست که اینگونه به اهالی فارس رفتار شود و اگر رعایای فارس مأیوس شوند خوش آیند نخواهد بود جواب دادند شاه دستخط فرموده که املاک را دادیم بشعاع السلطنه و

باید بر طبق دستخط عمل شود گفتم همین دستخط را در جواب اهالی فارس مغایره میکنم گفت مغایره کنید باز سه مرتبه پیغام دادم که اگر این دستخط باهل فارس برسد نتیجه خوشی نخواهد داشت جواب دادند که جواب همین است که گفتیم ماهم تلگراف کردیم همینکه اهالی فارس دیدند که اینگونه جواب آنها را دادند بقونسولخانه انگلیس پناهنده شدند آنچه نباید بشود شد حالا فارس هم ازدست مارت نه تنها فارس خواهد رفت بلکه تمام بنادر و سرحدات ایران رفته است اگر این مطالب را بطوریکه مامیگوئیم بشاه بگویند و برسانند گمان ندارم که کارها این شکل بشود ازقراریکه یکی ازاهل دربخانه نقل کرد و میگفت آنچه شما ها میگوئید بشاه نمیرسانند و اگر هم بعضی اوقات بعرض شاه برسانند میگویند که اینها شاه را نمیخواهند اینها جمهوری طلب میباشند والله بخدا وبه اجداد طاهرینم و بصد ویست و چهار هزار پیغمبر قسم است که مقصود ما یک کلمه عدل است مگر در مملکتی که پادشاه هست نباید مجلس عدلی بوده باشد این یکمشت مردم بیچاره ایران بکه عرض و داد کنند شماها نمیدانید که درولایتها این حکام چه ظلمها میکنند رعیت بیچاره ایران خودش و اهل و عیالش باید نان ذرت و جو بخورند که مالیات دیوان را بپردازند نه رعیتی باقی مانده و نه درخزانه پادشاه چیزی موجود است پادشاه بواسطه خزانه پادشاه خواهد بود و خزانه معمور نمیشود مگر بواسطه آبادی مملکت و مملکت آباد نمیشود مگر بواسطه عدل . حکایت قوچان را مگر نشنیده اید که یارسال زراعت بعمل نیامد و میبایست هر یک نفر مسلمان قوچانی سهری گندم مالیات بدهد (سهری گندم دوازده من گندم است بوزن تبریز که هر یکمن تبریز ششصد و چهل مثقال است و هر مثقالی بوزن بیست و چهار نخود است) چون نداشتند و کسی هم بداد آنها نرسید حاکم آنجا سیصد نفر دختر مسلمانرا در عوض گندم مالیات گرفته هر دختری به ازاء دوازده من گندم محسوب و بتر کمان فروخت گویند بعضی از دخترها را در حالت خواب از مادرهایشان جدا میکردند زیرا که بیچاره ها راضی بتفرقه نبودند .

حالا انصاف دهید ظلم از این بیشتر تصور میشود همه جا خراب است از طهران بگذرید هر چه باشد پایتخت است بملاحظه ماهم باشد چندان متعرض نمیشوند در سایر ولایات نه رعیتی مانده و نه مالی مانده چیزی نگذرد که تماماً خودشانرا از دست این ظلمها بروس و انگلیس خواهند بست خداوند خودش رحم کند هر چه ما داد میکنیم بخرج نمیرود و مردم نمی فهمند که غرض ما غرض شخصی نیست والله بخدا و انبیاء و اولیاء قسم است اگر مجلسی باشد هم بجهت دولت خوبست و هم برای ملت و رعیت اما کو کسی که بفهمد اگر هم هزار مرتبه در بالای منبر بگوئیم و فریاد کنیم که نخواهند فهمید ای مردم بدانید و بفهمید همه شماها مکلفید برفع ظلم در زمان حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام اهل مصر خدمت حضرت امیرالمؤمنین (ع) شکایت از عمال عثمان کردند حضرت فرمود عده مظلومین زیادتراست یا عده ظالمین عرض کردند عده مظلومین زیادتراست فرمودند پس سبب ظلم خودتان میباشید عارضین مقصود را درک کرده جمع شدند و عثمانرا ازین برداشته عمال عثمانرا از کار انداختند و ریشه ظلم را کشیدند اینک بشما اعلام میدهم امروز هم باعث ظلم یک نفر شده است که اتابک باشد او را علاج کنید شاه رؤف و مهربان و مریض است راضی بظلم و تعدی نیست خبر از مملکت ندارد . آه چه کنیم که همین

مقصود و حرفهای مرا نمی فهمید و عمل نمیکنید گوش ببو اعظه و نصیحت نمیدهد کو کسیکه بفهمد حکایت ما و شما حکایت آن واعظ است که در بالای منبر موعظه میکرد و دریای منبرش یکی از همه بیشتر گریه میکرد و بسر و سینه میزد واعظ بمردم گفت خوب است همه شما مثل این مرد چیز بفهمید و متعظ و متأثر شوید به بینید این مرد چه گونه گریه میکند و چه طور موعظه و پند دراو اثر کرد پس معلوم میشود که این مرد پیر چیز فهم و عاقل و با شعور است آن مرد گفت والله من هیچ نمی فهمم که آقای واعظ چه میفرمایند مردم گفتند پس برای چه گریه میکنی و بسر و سینه میزنی گفت از فراق از فراق از جدائی از جدائی مردم گفتند خوب است واضح تر بگوئی و سبب فراق و گریه و زاری خود را بما نقل کنی گفت سبب گریه من این است وقتی که آقای واعظ حرف میزند ریشش تکان میخورد و من بیاد بزی که داشتم میافتم که آنهم ریشی داشت مانند ریش آقای واعظ و تکان میخورد و میلرزید مانند ریش آقا. حالا شاهم دریای این منبر که موعظه مرا ظاهراً استماع مینمائید هر کدامی بخیال کارهای شخصی خودتان میافتید بلی بعضی در این مجلس میباشند که می فهمند من چه میگویم ولی آنها هم که چیزی از آنها ساخته نیست و کاری اذ دست آنها بر نمیآید و نمیتوانند کاری صورت بدهند آنها هم که کار و باری دارند متصل در خیال جمع مال و اندوخته میباشند و هیچ نمیدانند و فکر نمیکنند که اگر عدل و معدلت باشد برای آنها بهتر است سابقاً مردم میگفتند ما میخواهیم کاری صورت بدهیم آقایان علماء مانع میشوند و نمیگذارند ای مردم حال چه شده است که هر چه ما داد میزنیم کسی نمیشنود نه غیرت در شما مانده و نه تعصب همین ظلمهاست که روز بروز زیادتیر میشود حاکم وقتی که دید مردم کنیز و غلام اویند معلومست آنوقت هر جازن خوشگل به بیند میبرد و هر جا مال و ملک خوبی دید تصرف میکند من که چیزی ندارم که بجهت خودم دفع ظلم را طالب باشم و اگر هم داشته باشم میتوانم مال خودم را حفظ کنم تمام این داد و فریاد ها بجهت شماست شما نمیدانید که معنی سلطنت چیست شما نمیدانید معنی عدل چیست از تاریخ ربعلی ندارید از علوم جدید اطلاعی ندارید یک وقتی مردم علوم قدیم را تحصیل میکردند و در صدد علوم جدید نبودند حال میگویم که علوم جدید هم دانستنش لازم است هر وقت اقتضائی دارد شما باید علم حقوق بین المللی را هم بدانید بلکه علوم ریاضی بلکه زبان خارجه را تا یک اندازه باید بدانید چه سبب دارد که از تمام ملل داعی و نماینده بطرف ژاپون رفت و از ایران نرفت چرا باید در یک ایران یک نفر از علماء زبان خارجه را نداند شما اگر از علوم جدید ربعلی داشتید اگر از تاریخ و علم حقوق اطلاعی داشتید اگر عالم بودید آنوقت معنی سلطنت را میدانستید در بین حیوانات انسان مدنی بالطبع است انسان محتاج بتمتع است زیرا که خداوند عالم هر حیوانی را که خلق کرده است اسباب معاش آنرا هم با خود آن خلق کرده است مثلاً شیر محتاج است بچنگال که بدرد و به دندان که بخورد و پیوست محکمی که از سرما و گرما محفوظ باشد هر سه را هم با خود دارد و کذا سایر حیوانات لکن انسان در امور معاش چنین نیست محتاج به امور متعدده و اسباب و آلات زیاد است آب و آتش و نان و لباس و دوا و غذا و مسکن و همارت و خیلی چیزها را لازم دارد یک نفر نمیتواند همه را مهیا و آماده نماید مثلاً در امر غذا نان میخواهد نان از گندم بمعل می آید گندم از زراعت حاصل میشود زراعت

آب و آهن و آتش و خیلی چیزهای دیگر، خیاط لازم است که لباس بدوزد، آهنگر لازم است که اسباب زراعت را درست نماید، بافنده لازم است که نخ لباس را ببافد، زارع لازم است که پنبه را زراعت کند، نجار لازم است، خباز لازم است و و و . . . یک نفر نمیتواند همه اسباب و ادوات و لوازم را مهیا نماید پس باید جماعتی تشکیل شود برای انتظام امر یک نفر و این جماعت بواسطه دوقوه شهوت و غضبیه که دارند باهم مزاحمت خواهند کرد زیرا که شهوت جذب ملایم است و غضب دفع منافق هر شخصی بواسطه قوه شهوتیه طالب است ملایم را و هر کس مخالف او شود در مقام دفع او خواهد برآمد و کذلک رفیقش پس معلوم شد که انسان محتاج است بتمدن و اجتماع بانوع خود و این است معنی *الإنسان مُدْنِي بِالطَّبَعِ*.

عقلا و دانشمندان یک نفر را مشخص و معین و انتخاب نمودند برای حفظ نوع خود و گفتند ما مال و جان میدهم که شما را حفظ کنی از اینکه یکدیگر ظلم و ستم و اجحاف و تعدی نمائیم ما مال یعنی مالیات و جان یعنی سرباز میدهم و تو بقوه جان و مال محافظ و نگهبان ما باش این شخص را پادشاه گویند پس پادشاه یعنی کسیکه از جانب ملت منصوب شود و مالیات و سرباز بگیرد برای حفظ رعیت از ظلم کردن یکدیگر این پادشاه مادامیکه حفظ کند رعیت را و ناظر بحال رعیت باشد رعیت باید مال و جان بدهد اما اگر پادشاه بیحال و شهوت پرست و خود غرض باشد رعیت باید مال و جان باو ندهد و مال و جان را بکسی دیگر بدهد که حافظ رعیت باشد زیرا که مالیات باید بمخارج قشون برسد تا آنکه قشون در حراست و حفظ آنها مستغنی باشد پس سلطان یعنی کسیکه داد مظلوم را از ظالم بگیرد نه اینکه هر کار دلش بخواهد بکند و مردم را عید و امان خود داند پس علوم جدیدی لازم است که همه کس آنرا تحصیل کند تا معنی سلطنت را بدانند.

باباجان پادشاه هم مثل ما یک نفر است نه اینکه بقول بعضی مالک الرقاب و آنچه بخواهد بکند مگر در اروپا پادشاه نیست کی این کارها که در این مملکت اتفاق میافتد آنجا باشد روز بروز کارشان بهتر و مملکتشان آبادتر هر چه خرابی و ظلم هست در سرائین یک مشت ایرانی بیچاره است و اینهم بواسطه این است که نمیدانیم معنی سلطنت را تمام انبیاء برای عدل و داد آمدند این همه شورش در خارجه برای عدل است و ماهر چه داد و فریاد میکنیم بخرج مردم نمیرود و تمام را مشته کاری میکنند که آقایان ریاست میخواهند ریاست نمیخواهیم جمهوری طلب نیستیم باین زودی مشروطه نمیخواهیم یعنی مردم ایران هنوز بآن درجه تربیت نشده اند و قابل مشروطیت و جمهوریت نمیشوند زیرا که مشروطیت در وقتی است که افراد ملت عالم باشند. ما میگوئیم این همه ظلم و ستم بر رعیت چرا میکنید آخر اگر این رعیت نباشد توهیج نداری مثل اینکه رعیت فراری شده خزانه تهی گردیده چیزی ندارد حتی لجنش هم تمام شده این همه قرض باز هم سعی در قرض، طوای نیکش که این کارها رعیت و مملکت را بخارجه خواهد داد یعنی داده و میدهد مطالب و مقاصد ماها این است والا بمن تنها چه میشود چه کار خواهد کرد بر فرض گفتند از اینجا بروید یا اینکه آمدند مرا کشتند باز اولادهایم میانند و این حرفها را خواهند گفت بقول آقا سید قاسم مرحوم که گفت ای مردم میگویند آقا سید حسن مرحوم شده این آقا سید حسن

آن آقا سید حسن و اولاد های آقا سید حسن را نشان میداد فرض میکنم مرا کشتند اولاد بجای خواهد ماند سایرین را کشتند اولاد هایشان باقی خواهند ماند آنها مقاصد ما را اجراء خواهند داشت باجداد قسم است تا زنده ام دست بردار نیستم و قتیکه من نباشم سایرین هستند منکه باید بمیرم حال کشته شوم بهتر است جدم را کشتند اسم مبارکش شرق و غرب عالم را گرفت يك روز و یکشب تشنه ماند دین اسلام را آبیاری و زنده داشت منهم اگر کشته شوم اسمم تا دامن قیامت باقی خواهد ماند خون من عدالت را استوار خواهد نمود و ظلم ظالمین را دافع و مانع خواهد گردید گفتم بعضی نمی فهمند که من چه میگویم و بعضی که میدانند قوه حرکت را ندارند و بعضی هم که در این مجلس هستند نمیدانم چه اسم دارند راپورت ده یا خفیه نویس . مرد که اگر مینویسی درست بنویس صدق و راست راپورت بده آنچه من میگویم بنویس نه اینکه هرچه دلت میخواهد بنویسی . این مسئله راپورت نویسی تازگی ندارد سابق هم بوده ولی نه این شکل این قرار را سلاطین و وزراء عادل با کفایت گذاشته اند چون دست مردم بشاه نمیرسد یا راهش دور بوده و یا آنکه قوه نداشته یباید دریای تخت و عرض خود را بکند و یا آنکه مدعیان آنها نمیگذارند و مانع بودند این قرار را گذاشتند که در هر شهری يك یا دو نفر خفیه نویس داشته باشند تا از وضع مردم با اطلاع باشند و بواسطه راپورت ده و خفیه نویس بشاه برسانند که در آن مملکت چه رخ داده و چه شده و چه کرده اند ظالم کی و مظلوم کدام است حالا کارها بعکس شده است صد هزار دروغ و راست از خودشان جعل کرده اسمش را راپورت نویسی میگذارند آخرای احمق آنچه میشنوی بنویس بقول یکی کسی راپورت صحیحی داده بود برده بود پیش یکی از وزراء آن وزیر بعد از خواندن گفته بود اینجا که چیزی نبود یعنی خبر دروغی باید نوشته باشی والا اگر مقاصد و مذاکرات ما را بشاه برسانند این همه طول و تفصیل نخواهد کشید غرضم این است که اگر بخوانند مملکت داشته باشند باید رعیت داری کنند نه اینکه این قدر ظلم و ستم کنند که مملکت از دستشان برود .

آقا سید احمد پسر عمو وقتی که در عتبات بود نقل کرد از امیر نظام اتابك مرحوم که خدایش رحمت کند حیف آن اسم و لقب که بدیگران داده اند اینها گفتش یای او حساب نمیشوند باری سید عمو زاده در شماره منزلش در بنده منزل بود تعریف میکرد که یکی از آقا زاده های تبریز در خیال مسافرت بوطن خویش بود پول برای مخارج سفر نداشت آمد نزد من پول معتد به ازمین قرض کرد و رفت بعد از مدتی که دیدم پول را نفرستاد رفتم تبریز آنچه کردم پول وصول نشد بمساعجه و ماطله میگردانید آخرش بانکار کشید خداوند چه بکنم بکی درد دل خود را اظهار نمایم با امام جمعه که نمیشود طرف شد عدلیه و محکمه و حاکمی که به او اظهار تو ظلم کنم نیست دوستی داشتم رفتم نزد او مطلب را باو گفته از او استمداد خواستم گفت میروی در فلان مکان و سه مرتبه به آواز بلند میگوئی ای امیر کبیر ای اتابك اعظم بفریاد من برس من گفتم این امریست محال امیر کبیر در طهران من در تبریز دست من کوتاه و خرما برنخیل و آنکھی طرف شدن من غریب با کسیکه امروز رئیس این شهر است خارج از عقل است دوست من گفت من آنچه شرط بلاغ است با تو میگویم جز این راه راهی برای وصول طلب

خود نداری لاعلاج و ناچار روزی بآن محل رفته دیدم تلی در آنجا واقع است و شخص آجیل فروشی طبق آجیل خود را آنجا گذارده و خود محض رفع خستگی آنجا خوابیده است چون او را در خواب پنداشته سه مرتبه با او بلند گفتم ای امیر کبیرای اتابک اعظم بفریاد من برس و طلب مرا از این آقا... وصول کن اسم آقای مدیون را هم بردم بعد دیدم اشخاصیکه برای گردش و بیکاری گردش میکنند دوسه نفری آنجا جمع شدند محض اینکه کسی بر حال من مطلع نشود و نگوید این سید دیوانه است بر خواسته بمنزل خویش مراجعت نمودم بعد از مدتی یعنی بقدری که چایار تبریز برود بطهران و مراجعت کند یکروز آقا فرستاد عقب من رفتم نزد او بالتماس و اصرار گفت نصف پول تو را نقد میدهم و نصف دیگر را ششماه دیگر میدهم گفتم من حرفی ندارم ولی نمیتوانم ششماه در تبریز بمانم باید بروم طهران گفت حواله تاجر میدهم بفرجه ششماه که در طهران بپردازند قبول کرده نصف پول را نقد و نصف دیگر را حواله طهران گرفته بطرف طهران حرکت کردم روزی در کوچه از کوچه های طهران گردش میکردم کوکبه امیر نمودار شد محض تماشای امیر گوشه ایستاده امیر اتابک رسید سلامی کردم جواب شنیدم فرمود آقا سید احمد شما میباید عرض کردم بلی فرمود چرا راضی شدی که نصف پول را ششماه دیگر بگیری میبایست تمام را نقد بگیری گفتم من از این پول مایوس بودم فرمود بعد از آنکه مرا بفریاد درسی طلب کردی و صدا زدی البته بفریادت میرسیدم دیگر یأس و حرمان چه بوده خیلی تعجب کردم و اظهار تشکر و دعا گوئی نمودم فرمود تعجب و تشکری ندارد تکلیف من دادرسی و رسیدگی بعراض و اعانت مظلومین است من بتکلیف خود عمل نمودم بر کسی مثنی ندارم.

باری حال و تفصیل خود را یکی از دوستان خویش که اسمش میر هاشم آقا بود گفتم جواب داد که در آن وقتی که فریاد کردی ای امیر بفریاد من برس و مقصود خود را گفتی کسی آنجا بود یا نه گفتم یک نفر طبق دار آجیل فروش بود در آنجا خوابیده بود گفت همان شخص آجیل فروش خفه نویس و راپورت نویس امیر بوده و حال بیچارگی تو را اطلاع داده است بامیر این است معنی راپورت نویسی آخرای مردم احق اگر کاری میکنید اقلاً اینگونه راپورت نویسی کنید نه اینکه صد هزار دروغ بهم بسته مردم را بهم اندازید بکنید تا به بینیم آخر چه خواهد شد ما که تا جان داریم دست بردار نیستیم ای مسلمانان اینهمه کار است آن از کارهای حکومتها و اینهم کارهای بی معنی که شبها بیدار بمانند تا چه اندازه ظلم مکرما یاغی هستیم مکرما فاشون و لشکری داریم که شما این قسم رفتار میکنید من نمیبگویم فلان لوطی را تنبیه نکنید من نمیبگویم نظم ندهید آخر سیاست و نظم حدی دارد مثلاً مهدی گاو کش را گرفته اید که هرزگی کرده است بد به اتابک گفته است دیگر بچه شیرخواره اش چه کرده است که او را از بغل مادرش بگیرند و در آب حوض اندازند و او را غرق کنند، زنش چه تقصیر کرده بود که بازخم شمشیر او را مجروح کرده اند، جوان شانزده ساله او را چرا بضرب ته تفنگ کشتند عجب است که مردی می رود بی طبیب که بچه اش خناق گرفته بلکه او را معالجه کند در راه بیچاره را گرفته تاصبح نگاه میدارند صبح که بر میگردد که پسرش مرده است زن حامله است میروند بی (ماما) و قایله او را میگیرند صبح که بر میگردد زن و طفل هر دو مرده اند کدام يك از کارها را بگویم اگر بداند در این شبها چه ظلمها

که میشود مردم که یاغی دولت نمیشدند يك كلمه عدل که این همه داد و فریاد و صدمه ندارد .

باری ای مردم بیدار شوید درد خود را بدانید دواى درد را پیدا کنید و زود در مقام معالجه بر آئید هر دردى يك دوائى دارد انسان و قتيكه سرش درد بگیرد همان سرش درد دارد دواى آنرا استعمال میکند دست و پايش درد کند دوايش را که استعمال کرد دست و پايش خوب و مرض او رفع میشود دلش درد کند ساير اعضايش ديگر درد ندارد اما ظلم دردى است که تمام اعضاء را بدرد میآورد عالجوا دائلكم بالهواء معالجه داء را بدوا کنید داء بمعنی درد است دوا چیزىست که رفع درد را کند بعضی میگویند داء ظلمست و دوايش عدل است چون عدل ریشه کن ظلم است فلذا دوايش عدالت است بعضی گویند داء شرك است (ان الشرك لظلم عظيم) و دوايش توحيد است بعضی میگویند داء استبداد است و دوايش شور و مشاورت است معنى استبداد این است که چیزی را که شهوت و نفس اماره میخواهد او را بکند .

انسان که خالى از شهوت نیست همین استبداد است که وقتی زن خوش صورت می بیند دلش میخواهد حاکم هم که هست مانعی ندارد یا ملك خوبى می بیند میخواهد استبداد ضد عدل و انصاف است همین استبداد بود که جدهام زهرا را سبلى زدند برای مطالبه حقوقش بود که استبداد بازویش را بتازیانه سیاه کرد استبداد طفلش را سقط نمود آه همین استبداد بود که حضرت سیدالشهداء را شهید کرد چه آنحضرت فرمود ای مردم بنشینید مجلس کنید با هم شور و مشاورت نمائید به بینید صلاح است که مرا بقتل آورید الى آخر .

پس از ذکر مصیبت فرمود امروز پادشاه حقیقی و بزرگ ما امام زمان عجل الله تعالی فرجه میباشد و ما نوکر آن حضرت میباشیم و از احدی ترس و واهمه نداریم و در راه عدالت کشته شویم و از آنحضرت کمک میخواهیم و مدد میطلبیم و در سر این مقصود باقی هستیم اگر چه يك سال یا ده سال طول بکشد ما عدل و التخانه میخواهیم ما اجرای قانون اسلام را میخواهیم ما مجلسی میخواهیم که در آن مجلس شاه و گدا در حدود قانونی مساوی باشند ما میگوئیم مشروطه و جمهوری ما میگوئیم مجلس مشروطه و التخانه تمام شد موعظه آقای طباطبائی پس از موعظه آقای طباطبائی شور غریبی در مردم احداث شد در بارها بخيال افتادند که تفرقه اندازند بین آقایان علماء فلذا المجلسی عین الدوله (صدراعظم) در پارک خود تشکیل داد که ذیلاً نگاشته میشود .

شورای سرى عین الدوله

عین الدوله اتابك معظم صدراعظم چون شنید آقای طباطبائی در بالای منبر مقصود خود را بلفظ مشروطیت ادا کرد جمهوریت را لباس مشروطیت و مشروعبیت پوشانید و اگر تسامح کند آقایان مسند را از وجودش خالی مینمایند فلذا مجلس شورائی در خانه خودش منعقد نمود پس از تشکیل مجلس و جمع وزراء و دوستانش شروع به مذاکرات نمودند نتیجه آن مجلس خلاصه آراء آن شد که نفاق و تفرقه اندازند بین آقای بهبهانی و آقای طباطبائی یعنی کاری کنند که آقای طباطبائی را از این مقصود مقدس منصرف

نمایند و پس از انصراف ایشان آقای بهبهانی را بآسانی میتوان علاج نمود حالا چگونه میتوان آقای طباطبائی را از این مقصود منصرف نمود زیرا که یولکی ورشوهای نیست که یول سد طریق ایشان شود و جاهل نیست که بگویند عدالت خلاف اسلامیت است طالب ریاست هم نیست که بگویند مشروطه خلاف نفوذ و مانع ریاست و مضربمسند است پس چه کنند و چه گویند باید یکنفر از اشخاص بی غرض که در نزد جنابش محل وثوق و اطمینان است بطریق برهان و دلیل مبرهن و محقق دارد که امروزه صلاح ایرانی و ایران در مشروطیت و جمهوریت نیست مشروطیت امری است مرغوب و مستحسن و منظور نظر تمام عقلاء و دانشمندان اما امروز صلاح در استبداد است چه استبداد استقلال را حافظ است و مشروطیت زوال را موجب و لکن این خیال را بصورت برهان آوردن در نزد شخص حجة الاسلام امریست مشکل و محال فلهذا ناصر الملك که در بین وزراء بسادگی و صلاح و علم و وطنخواهی موصوف است و محل وثوق آقای طباطبائی است لایحه در اینخصوص بآقای طباطبائی مرقوم دارد و بعضی از واعظین و ناطقین را هم بتخویف و تهدید و تطمیع اشغال دارند و نظامنامه عدالتخانه راهم طبع و منتشر دارند آنوقت هم خلاف نفاق بین آقای بهبهانی و آقای طباطبائی می افتد و هم واعظین خاموش میشوند و هم مردم بنظامنامه عدلیه امیدوار میشوند فلذا شروع بمقصود کردند اول لایحه را نوشتند دوم آنکه حکم گرفتاری بعضی از واعظین را دادند سوم آنکه نظامنامه را به اداره روزنامه ایران و اطلاع فرستادند که نگارنده صورت لایحه را در این جلد دوم و نظامنامه را در جلد سوم تاریخ بیداری مندرج میدارد.

صورت لایحه ناصر الملك که بآقای طباطبائی نوشته است

بشرف عرض حضور مقدس عالی میرساند این بنده یکی از ستایش کنندگان وجود مبارک حضرتعالی هستم بجهت اینکه از روی انصاف می بینم درد وطن دارید و بترقی ملت شایقید و ملتفت بدبختی های نوع خود شده اید و آرزو دارید که علاجی برای این دردها پیدا کنید و باب سعادت و نیکبختی را بروی این ملت قدیم که در شرف زوال است بگشایید و همچو فهمیده ام که این همه داد و فریاد و قتال و مقاتل شما از روی نفس پرستی نیست مقصودتان چاره امراض ملی است ولی خیلی افسوس و غصه میخورم وقتی که می بینم از شدت شوق و عجله که در علاج این مریض دارید نمیدانید بکدام معالجه دست بزنید و از کدام دوا شروع بفرمائید که بحال مریض مفید باشد چون نتیجه رفع مرض و عود صحت را در رفتار جست و جالاک مریض میدانید این بیچاره مریض که قادر بر حرکت و قدرت تکلم ندارد تازایانه برداشته کتکش میزنید که بدود و از خندق جست و خیز نماید و این بدبختی که بواسطه طول مرض و نخوردن غذا همه روده هایش خشکیده و امعاء و احشایش از کار افتاده يك ران شتر نیم پخته بدھانش فرو میبکشد که ببلند واضح است نتیجه آن دوا و این غذا چه خواهد شد طیب حاذق که تشخیص مرض را داد اول باستعمال داروهای مفیده دمدم میبرد از اگر از راه گلو نتوانست ترزیق میکند آب گوشت غلیظ روانی بدو آهسته آهسته بحلقش میچکاند باز اگر نشد بوسائل دیگر بمده او میرساند تا کم کم قوت بگیرد بعد.

زیر بازوهایش را میگیرند روزی چند قدم توی اطاق راهش میبرند پس از آن بحیاط و باغ آورده ملایم میگردانند تا وقتی که تدریجاً قوت دوبدن و استعداد جست و خیز را پیدا کند .

امروز تقاضای مجلس مبعوثان و اصرار در ایجاد قانون مساوات و دم زدن از حریت و عدالت کامله (آنطوریکه در تمام ملل متمدنه سعادتمند وجود دارد) در ایران همان حکایت تازیانه زدن و ران شتر طپانیدن است خدای قادر عالم گواه است که در این عرایض خود تملق از احدی منظورم نیست فقط قصدم حق گوئی و توضیح ریشه مسئله است لاغیر همه جای مملکت وسیع ایران مثل خیابانهای طهران نیست کوه دارد کتل جنگل دارد ماهور دارد سباع دارد وحوش دارد الوار دارد اکراد دارد شاهسون دارد قشقای دارد مسلماً پادشاهان ممالك درهمه جا برای رعایای خود حالت پدر را دارند بصیرتشان بحال رعیت و ملت از افراد آن قوم بیشتر و مهر محبتشان در حق آنها از خودشان زیاده تر است قسم بر بکعبه و مناکه اعلیحضرت نیکلای دوم امپراطور روسیه برای حفظ استبداد بوالهوسانه نیست که بملت روسیه آزادی نمیدهد بلکه از روی بصیرت شاهانه و محبت پدرانه هنوز آن ملت را قابل نمیداند که بتوانند با آزادی حرکت نمایند هنوز در آنها آنقدر علم و تربیت سراغ ندارد که از عهده اداره امور خود بر آیند پس این حرفها که درهمه جای دنیا عصارت و شرافت و افتخار است بقیده بنده در ایران امروز مایه هرج و مرج و خرابی و ذلت و عدم امنیت و هزاران مفاسد دیگر خواهد بود زیرا که برای استقرار و اجرای ترتیبات جدید هنوز علم و استعداد نداریم و نشر این حرفها رعب و صلابت قدرت حاکمه را هم از انظار میبرد - نتیجه پیدا است که چه میشود !!! کبک نشدیم کلاغی هم از یادمان رفت !!! فرض بفرمائید امروز بندگان اعلیحضرت شاهنشاهی ببیل خاطر و کمال رضایت باین مملکت دستخط آزادی کامل مرحمت فرماید و بشخص محترم مقدس حضرت مستطاب حجة الاسلام عالی امر بشود که مجلس مبعوثان تشکیل بدهد چه خواهید کرد اقلاً هزار نفر آدم کامل بصیر بمقتضای عصر آگاه از حقوق ملل و دول لازم دارید تا این يك مجلس تشکیل یابد حالا سایر شعب و ادارات که همه مربوط بهم است و اجزای عالم لازم دارد بماند استدعا میکنم از روی بیطرفی و بیغرضی چنانچه شیوه طبیعی حضرت تعالی است نه از روی طرفداری و خاطرخواهی دویست نفر آنطور آدم برای بنده بشمارید اما این را هم فراموش نفرمائید اگر کسی تمام اشعار عرب و عجم را حفظ داشته باشد و برای فهمیدن کلماتش شخص محتاج بقاموس و فرهنگ باشد و تمام لغاتش از مقامات حریری باشد برای عضویت آن مجلس کافی و قابل نیست بلکه اشخاصی باید باشند که وقتی از ایشان بپرسند چه جهت دارد که روز بروز یول ما در تنزل است و حال آنکه نقره اش از نقره فرنك و مارك و شیلنك و بن و رویه بیشتر بار ندارد جهت صحیحش را بگوید و چاره اش را هم بداند یا از سایر شعبات سیاسی و مالیاتی و تجارتنی و فلاحتی و نظامی آنچه امروز بکار زندگی و ترقی يك ملتی میخورد همه را بتواند بمطرح مذاکره و حل و عقد بیاورند گمان بلکه یقینم این است بر صحتش قسم میخورم که اگر از روی انصاف بخواهید انتخاب بفرمائید در تمام ایران يكصد نفر نمیتوانید پیدا کنید - پس برای چه فریاد میکنید ؟ برای که سنك بسینه میزنید ؟ . . . خوب نتیجه این درازنسیهای بنده چه شد و مقصود بنده چه چیز است ؟ مقصودم این است

که حضرت تعالی را از این اقدامات غیورانه که خیر و سعادت و عزت و افتخار ملت منحصر به نتیجه آن است بازدارم - نه والله - مقصودم این است که طرفداری تملق آمیزی ازدولتیان بکنم - نه بالله - بلکه میخواهم این اقدامات از راه صحیح باشد که منتج نتیجه صحیح بشود در این صورت اگر اجازه بدهید راهش را هم عرض میکنم بشرط اینکه از روی دقت و انصاف در آن غور بفرمائید . آیا این مسئله یقین و مسلم شد که برای تغییر اوضاع حالیه و اختیار طرز و ترتیبات جدیده آدم عالم لازم داریم (یعنی عالم معلوم عصر جدید) . والله آدم عالم لازم داریم . بالله عالم لازم داریم . بقرآن عالم لازم داریم . به پیغمبر عالم لازم داریم . بر تفضی علی عالم لازم داریم . باسلام بکعبه بدین بذهب عالم لازم داریم . عالم لازم داریم عالم لازم داریم ! ! ! پس معلوم شد و تصدیق میفرمائید که منتهای وسیله ترقیات و مساوات و عدالت و سعادت و سیادت و سرافرازی بوجود علم و عالمین بمقتضیات عصر است در این صورت ملت ایرانی در روز حساب در پیشگاه عدالت کامله مطلقه با حضور جد بزرگوارت دامن حضرت را خواهند گرفت و عرض خواهند کرد الهی خیر و سعادت مادر درست پادشاه نبود در دست اتابکها و صدور نبود در دست وزراء نبود فقط در دست این آقایان که میتوانند و نکردند و ما را در ذلت و بدبختی و اسارت در دست ملل اجنبیه باقی گذاردند حضرت تعالی هم البته جواب عرض خواهید کرد بارالها هم را میداند . که من و رفقای من همه قسم اقدامات کردیم حضرت عبدالعظیم رفتیم ؟ کاغذهای سخت نوشتیم جوابهای سخت شنیدیم ؟ چه شبها که با تزلزل بروز آوردیم ؟ چه روزها که در تحمل ناملایمات شب کردیم ولی پیشرفت نکرد تقصیر ما چیست ؟ ملت جواب خواهند گفت تمام این اقدامات شما ناصواب بود و شالوده و بنیائین بر آب بجهت اینکه از راهش بر نیامدید ؟ راهش این بود که اول ما را عالم بمقتضیات عصر و زمان بکنید و از جهل و عمی خلاصی بخشید که بالطبع بانور علم لوازم شرف و نیکبختی خود را فراهم کنیم و بعد با شرحی که ذیلًا بعرض خواهد رسید استدلال میکنند و به ثبوت میرسانند که وسیله تعمیم علوم فقط در دست آقایان علماء بود لا غیر ؟ آنوقت یقین دارم حضرت مستطاب عالی جوابی نخواهید داشت این يك فقره را تمثیلًا عرض کنم بعد باصل مطلب بیردازم . امروز حالت آقایان علماء یعنی آنهاییکه با حضرت تعالی هم عقیده هستند و درد دین و وطن و ملت دارند و دلشان میخواهد این ملت را باوج سعادت برسانند یقین مثل حالت کسی است که در انبارهای متمدنه قسم حبوبات و ارزاق و گوشت و روغن ذخیره انباشته داشته باشد و خود با يك جمعیت کثیری از عیال و اطفال از گرسنگی نزدیک بهلاکت و این دروآند بر برای يك کرده نان تکدی نمایند یا مثل کسیکه تمام لوازم طعامی را در دیگ ریخته و حاضر کرده زیر دیگ را هم هیزم چیده در یکدست دسته گونی و در دست دیگر چراغی گرفته بدرخانه های همسایه برای يك گل آتش میدود که زیر دیگ را روشن نماید و تلفت نیست که آتش هم در دست خود دارد کون راروی شعله چراغ بگیرد مشتعل میشود .

اعطای حکم بمثال بس است این مطلب را عرض کنم و عرض را بدعای وجود مبارک ختم نمایم هیچیک از دول متمدنه بمنتهای درجه عزت و سعادت نرسیدند مگر وقتی که دولت و ملت با هم متحد شده دلشان را بروی سم گذارده باتفاق رفع نواقص خود را نموده اسباب ترقیات ملی را فراهم کردند و این

اتفاق و اتحاد برای هیچ دولت و ملتی دست نداده مگر وقتی که افراد و اجزای آن ملت بنور علم و تربیت منور شده پرورش یافتند هیچ پادشاه و امپراطوری بطلب خاطر اقتدار خود را محدود و ملتها را شريك سلطنت و طرف مشورت قرار نداد مگر اعلیحضرت ميكادو (موتسواي تو) امپراطور ژاپون و چون طلوع كوكب اقبال ژاپون از عجایب و اوقات روزگار است و امروز برای سرمشق ملل غافل خواب آلوده هیچ نمونه بهتر از ژاپون نیست اگر اجازه بدهید مختصری از شرح احوال آن ملت نجیب و آن امپراطور بزرگوار بعرض برسانم .

اگر بتواریخ رجوع شود هیچ ملتی وحشی تر از ژاپون دیده نمیشود ترتیب حکومت این مملکت تا سنه ۱۸۶۸ میلادی که سی و هشت سال قبل از این باشد این بود که يك نفر امپراطور داشته ملقب بميكادو که دوهزار و چهارصد سال است همین خانواده در ژاپون سلطنت دارند ولی فقط اسم سلطنت باميكادو بود ولی رسم آن با (تایکونها) بوده است تایکون کسی بود که بر حسب ظاهر از طرف ميكادو منصوب و نامیده میشد ولی عادت بر این جاری شده بود که اقتدار ميكادو فقط همین قدر بود که فرمان تایکون را امضاء کند و يك ذره درامورات سلطنت با و مداخله نمیدادند و چون رئیس روحانی و مذهبی هم خود ميكادو بود او را همیشه در پرده غیب الغیوب مخفی میداشتند تمام اختیارات بابتایکونها بود و تایکونها در يك شهر دیگر اقامت داشته و معمولاً آنها را پادشاه ظاهر و ميكادو را پادشاه باطن مینامیدند کلیه مملکت ژاپون بچند ایالت تقسیم شده و سلطنت هر ایالتی با يكی از شاهزاده های بزرگ بود که آنها هم همیشه میان خود جنگ و نزاع داشته و ابداً گوش باوامر ميكادو نمیکردند اگر حسابی میبردند باز تایکون بود تا سنه ۱۸۶۸ که ميكادو پدر ميكادوی حاليه وفات کرد و این ميكادو در سن هفده سالگی بجای پدر ميكادو شد مقارن همان حال تایکون عصر هم ترك حیات گفت و نفر از بزرگترین شاهزاده های حکام ایالات بشهر پایتخت تاخت آورده داخل عمارت سلطنتی شده ميكادوی جوان را در تحت حراست خود محبوس نگاهداشته خود آنها باسم او بسلطنت شروع کردند و از قبل ميكادو احکام صادر میکردند و از عمارت سلطنتی بیرون میفرستادند و چون مقام تایکونیت رفته رفته موروثی شده بود بعد از فوت تایکون سابق پسر جوان بلکه طفل او را تایکون کرده بودند آن دونفر شاهزاده که به اسم ميكادو سلطنت میکردند اول کاری که از پیش بردند مقام تایکونی را برانداخته سلطنت ظاهره و باطنه خود را منحصر بشخص ميكادو قرار دادند قریب دو سال بهمین منوال گذشت تا اینکه ميكادوی جوان با قوت عقلانی آمد و شاهزاده هارا از میان برداشته مستقلاً زمام سلطنت را بدست گرفته مشغول حکمرانی گردید در سال سوم سلطنت خود مسافرتی بقطعه اروپا کرد شیفته وضع و ترتیبات و تربیت آنها شد بدقت و غور رسی این نکته را درك کرد که تمام آن ترقیات بواسطه اتحاد ملت و دولت و عدم استبداد است مصمم شد که در مملکت خود همان رسم را بجری دارد ولی بخوبی ملتفت شد که يك ملت وحشی بی علم و تربیتی نمیتوان آزادی داد و از يك مشت مردمان جاهل بهیچوجه امیدواری نمیتوان حاصل کرد پس در کمال عجله تربیت را پیشنهاد همت ساخته هزاران معلم ماهر از هر علم و صنعت از ممالك مختلفه فرنگ بژاپون خواست و کروه ها شاگرد از ژاپون

بمدارس فرنك فرستاد بسرعت برق مشغول تربیت ملت گردید تا بعد از هجده یا بیست سال که سه چهار طبقه شاگردهای عالم فارغ التحصیل شدند و افکار و خیالات وحشیانه بکلی در مملکت زایون تغییر کرد در سنه ۱۸۸۹ که هفده سال قبل باشد دیدم ملت قدری عالم شده است که میتواند از عهدۀ امورات خود برآید فوراً اعلان وحکم مشروطیت و آزادی داد مجالس پارلمان منعقد شد و ملت شروع بکار کرد این است که در ظرف شانزده هفده سال خود را بجائی رسانیده اند که دولت روس را بدان روز نشانید که ملاحظه فرمودید .

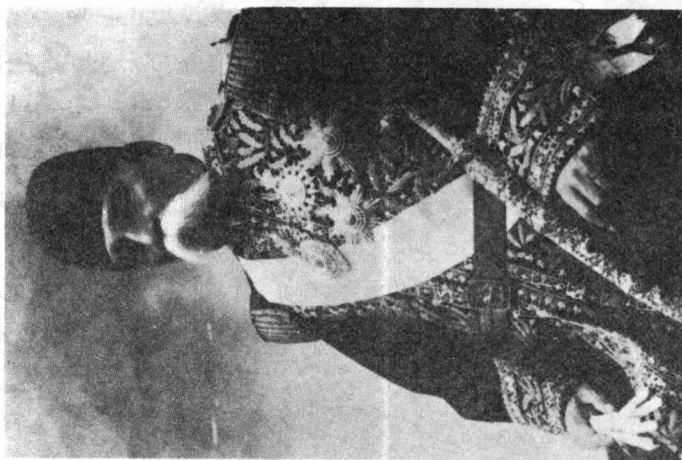
اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی پدر تاجدار ما مظفرالدین شاه خلدالله ملکه در احساسات قلبیه و افکار تمدن بر مراتب بالاتر از میکادو است ولی با اینکه از اول جلوس بتخت سلطنت کمال جدوجهد در تأسیس مدارس و نشر معارف و تعمیم علوم بعمل آورده کاری از پیش نبرده اند چند مدرسه ناقص در این یازده سال ایجاد شده که جز اسم بی رسم چیزی نیست و جهت اینکه نتوانسته اند مثل میکادو کار را از پیش ببرند بعقیدۀ بنده این است که چون میکادوریاست روحانی و مذهبی هم دارد و ملت زایون او را از اول الامر میدانند نفاذ فرمانش بیشتر و موافقتش در اجرای افکار مقدسه خیلی کمتر بود پس تأسیس مدارس ملی در ایران . تکلیف آقایان و علمای روحانی و رؤسای مذهب است و از حسن اتفاق و باطن شریعت مطهره اسلامیۀ اساس مدارس ملی و اسباب نشر علوم آنطوریکه در ایران فراهم است در هیچ جای دنیا نبوده است سایر ملل وقتی که از خواب غفلت بیدار شده بخیال تربیت و تعلیم ملت افتادند چه زحمتهای کشیدند و چه جانها کردند تا يك مدرسه ایجاد کردند ولی در ایران امروز هزاران مدارس ملی حاضر و موجود که همه صاحب موقوفات معین و ترتیبات صحیحه است فقط در طهران قریب یکصد وسی و پنج مدرسه ملی بزرگ و کوچک داریم و در سایر بلاد ایران حتی قصبات مدارس ملیه موجود است که روی هم باید سه هزار مدارس در تمام ایران داشته باشیم منتها از سوء اداره آنها تمام این وسایل نازنین ضایع و عاقل مانده بقدر دیناری برای ملت فایده ندارد فلان گاوچران طالقانی یا زارع مازندرانی در سن بیست سالگی داخل مدرسه میشود حجره را معطل میکند حاصل موقوفه را مصرف میرساند در هفتاد سالگی نقش را از مدرسه بیرون میرند در صورتیکه هنوز در ترکیب میم الکلمه (۱) مبهوت و مات است و با روز اول

(۱) صاحب انموزج شبی دیروقت بمدرسه وارد شد در حجره ای روشنائی مشاهده کرد در وقت داخل شد طلبه قوی الهیکل طویل اللعجه دید که بروی کتابی افتاده غرق مطالعه است بعجز و فروتنی گفت غریبم جائی ندارم اجازه بدهید امشب در این حجره ببتوته نمایم صاحب حجره بر آشفت که ای مرد احق مرا از مطالعه بازداشتی و حواسم را مختل ساختی بیدار آن گوشه بترگ و مرا آسوده بگذار صاحب انموزج در گوشه نشست مدتی ملتفت آن طلبه بود که چشم را از نقطه معینی از کتاب بر نمیدارد با خود خیال کرد که آیا این چه کتابست و در چه مطلب غامض این شخص تفکر مینماید با کمال احتیاط گردن کشید دید کتاب انموزج است و همان صفحه اول است که اینقدر باعث دقت طلبه شده است گفت جناب آخوند این چه کتاب است و در چه مسئله از برای شما اشکال پیش آمده است من هم از اهل علمم بفرمائید شاید چیزی بدانم و بمرض برسانم آخوند با کمال تغییر گفت کتاب انموزج است مصنف میگوید الکلمه مفرد در ترکیب آن معطلم الف الف استفهام لام حرف جر کاف کاف تشبیه لام باز حرف جر این میم و ت چه است صاحب انموزج گفت مرده شور تر کبیت ببرد آن میم میم مرک و تاه تاه تابوت است یا شو کبه مرک کن الکلمه خودش يك لفظ است و تر کبیت هم ندارد .

فرقی نکرده است و در حقیقت این مدارس ملی ما را بصورت تنبل‌خانه درآورده‌اند در این مدت کدام مجتهد محازم مدارس ایران خارج شده است بنده عرض نمیکنم ترتیب مدارس را بکلی برهم بزنید

مظفر الدین شاه

عین الدوله

که مخالف شریعت و منافی با نیت واقف باشد بنده با جرئت میتوانم قسم بخورم که ترتیبات حالیه مدارس ملیه ما هیچکدام با نیت اصلی واقف موافق نیست پس باندك اهتمام و همت آقایان علماء ممکن است تمام این مدارس مصداق صحیح پیدا کنند و مدرسه ملی بشوند نه کاروانسرا و مهمانخانه و آن کاری

که درید قدرت آفایان است این است که همه با هم متفق شده پروگرام یا فهرست مرتبی برای تحصیل و درسهای مدارس بنویسند و مدت و دوره تحصیل را هم معین کنند همین دوفقره را منظم کرده لوازمش را فراهم ننایند و در آن فهرست برای هر مدرسه يك دوره از علوم عصر جدید را مجبوری قرار بدهند دوازده سال نمیکندرد که دو طبقه شاگردهای فارغ التحصیل از این مدارس بیرون خواهد آمد آنوقت مملکت ایران بقدر کفایت آدم عالم خواهد داشت که بتواند این حرفهائی که امروز میزنند وابدأ ثمر و فایده ندارد از روی علم و بصیرت بموقع اجراء بگذارند .

بخدای متعال خون ازدلم جاری میشود و قتیکه فکر میکنم این همه استعداد حاضر و وسایل موجود این طور عاطل مانده و ضایع میشود اگرچه این ترتیب برای مدارس ملیه بسیار کار سهل آسانی است (یعنی در صورت میل و اتفاق علماء) ولی بقدری مهم و بزرگ است که مؤسسين آن واسم بزرگوارشان را با هزار سلام و صلوة ذکر کنند .

گوهر یگانه این خیال مقدس را من بنده بحضور مبارك تقدیم کردم و بعقیده خودم در عالم انسانیت و اسلامیت دارای اجر جمیل خواهم بود حالا البته شرح و بسط و موشکافیا و ترتیب مفصل این کار بزرگ بسته بمذاکرات و مجالس عدیده است چون این بنده اسباب ژلالتین و محرو و میرزا ندارم و ضعف باصره ام نیز مانع از تحریر زیاد است استعفا میکنم سواد این عریضه بنده را از لحاظ اقدس انور سایر آفایان بزرگوار هم که با حضرتعالی در این افکار عالیه متفق هستند برسانید - زیاده سلامتی و عزت و اقبال وجود مبارك حضرتعالی و همه آفایان عظام را طالبم .

صاحب این خیال مقدس را که الحق بکنز خفی میتوان تعبیر کرد اگر دوست داشتید که بشناسید (یعنی اگر این خیال مطبوع طبع مبارك شد) بعد از آنکه آفایان همه در اجرای آن متفق شدند سرافش را در مدرسه عبدالله خان از جناب مستطاب علام فقام آقای شریعتمدار سلمه الله تعالى بگیریید او حاضر است که يك کتابچه برای ترتیبات این کار بحضور مبارك تقدیم نماید که اجرای آن در کمال سهولت از قوه بعمل آید (بنده دولتشوخواه وطن پرست ملت دوست . . . کم نامست) .

عین الدوله را از این خیال چند چیز در خاطر بود اول آنکه آقای طباطبائی را واقف از این خیال منصرف دارد ثانی آنکه از انصراف آقای طباطبائی سایر آفایان را عموماً و آقای بهبهانی را خصوصاً همراه و یا معدوم نماید ثالث آنکه از اشتغال ذهن و توجه آفایان بمدارس و اوقاف اوقات آنان را مصروف این شغل دارد .

باری عجب است از ناصر الملك که با اینکه در لایحه خود مینویسد مدارس ملی چنین و چنانست در مدت ریاست و نایب السلطنه گی خود نمیتواند يك مدرسه سپهسالار را که بعهدۀ شخص اوست و تکلیف شرعی و عرفی و سلطنتی او تنظیم آن است منظم و مرتب دارد و لااقل در مدرسه باین بزرگی که نزدیک مجلس و پارلمانست و هر روز در منظر و مرای داخله و خارجه است ده نفر طلبه صحیح و طالب علم و محصل واقعی بر قرار دارد با این عدم استطاعت چه گونه میتوان چشم اصلاح از سایرین داشت لعل الله یحدث بعد ذلك امراً .

در این ایام اعلیحضرت اقدس شاهنشاه مظفرالدین شاه در ییلاق گرفتار مرض و ناخوشی است از این هیاهو و هیجان مردم اطلاعی ندارد عین الدوله هم بخیال انصراف آقایان علماء از این مقصود مقدس و تقاضای اجرای دستخط و هم در خیال اظهار قدرت و مخدول نمودن اعوان و انصار آقایان و هواخواهان

سید جعفر صدر العلماء

سید محمد امام جمعه

میرزا علی اصغر خان امین السلطان اتابک سابق است چه عین الدوله را گفتند آقای بهبهانی را مقصودی جز آوردن امین السلطان نیست و خرج این اجتماعات از پول امین السلطان است باین جهت در مقام

اذیت و آزار بعضی برآمده و هم برای جلب قلوب شاهزادگان و ابناء سلطنت بیعضی از دوستان خود گفت امین السلطان در تعیین و لیعهد خیانت کرد من باید پادشاه را وادارم که محمد علی میرزا را عزل و شماع السلطنه یا سالارالدوله و یا ناصرالدین میرزا را بولایتعهد برقرار نماید این مسئله هم موجب جلب قلوب شاهزادگان شد و هم باعث خیال آفایان چه بعضی مایل بشماع السلطنه و بعضی طالب سالارالدوله بودند ولی التاء این خیال باعث طمع شاهزادگان گردید و هر یک بطرف عینالدوله مایل شدند و از همراهی آفایان منصرف اما احداث نفاق بین آفایانرا موجب نگردید چه عقلاء بخوبی آفایانرا ناظر بودند ترقی آقای بهبهانی و آقای طباطبائی و آقای صدرالعلماء باندازه مشهور و بعدی رسید که انصراف شاهزادگان مضر بآنها نبود هر چه عینالدوله سخت گیری میکرد بر اعتبار آفایان افزوده میگرددید بعلاوه آقای بهبهانی بنای خراجی را گذارد ائمه مساجد و نیمچه ملاها را در اطراف خود نگاهداری میفرمود از طلاب بخوبی ترویج مینمود کابینه و اداره تحریر در خانه خود برقرار نمود و نوشتجات و مکاتیب وارده را نمره میگذازدند که باعث تعطیل جواب و اغتشاش نوشتجات نگردد آقای صدرالعلماء هم جلب قلوب طلاب را بمهربانی و مساوات و مواسات دانسته این طریق عقلانی را سلوک داشته بعدی رسید که میتواندست مجمع طلاب و ملاذ فضلاء را خانه صدر دانست بخصوص حسن سلوک جناب آقامیرزا محسن برادر ایشان و بودن آقاشیخ محمد ربیع شریفالعلماء همدانی در اداره ایشان که این شریفالعلماء از اشخاص عالم و عاقل و بصیر بنکات است صدرالعلماء را قسمی برآه ترقی انداخته است که اگر طبیعت مانع تراشی نکند و اراده خداوندی باشد يك زمان خیلی نزدیکی خواهد آمد که صدرالعلماء شخص اول ایران و اسلام خواهد گردید .

اما آقای طباطبائی برخلاف هر دو رفتار خود را قرار داده نه جلب خواص را طالب و نه میل عوام را مایل فقط سعی و کوشش خود را در تأسیس مجلس عدالتخانه می بیند .

آفایان بهبهانی و صدر رسیدن بمقصود را بریاست و نفوذ کلمه خود میدانند و در رسیدن بآن مقام کوشش مینمایند آقای طباطبائی رسیدن بمقصود را در هیجان عموم و نفوذ شخصی را مضر و مانع میدانند فلذا مردم را از خود تنفر میدهد باشتغال بگلدان و گل و باغ و باغچه آنچه را که موجب ترقی و ریاست است از خود دور میکند کار بجائی رسید که اجزاء انجمن مخفی دوم در مقام برآمدند که به آقای طباطبائی برسانند که این طور سلوک و رفتار منافعی با رسیدن بمقصود است فلذا با تمهید مقدمات يك روز ظهر بعنوان دعوت بنهار آقای طباطبائی را در خانه بهاء دفتر حاضر کردند يك دفعه آقا ملتفت شد که تنها در میان جمعی گرفتار است و مآشر این واقعه را در کتاب سوم تاریخ بیداری درج کردیم که عمأقرب خواهد آمد ولی در این مقام اشاره اجمالیه بتأسیس و مؤسس انجمن مخفی دوم مینمائیم و تتمه آنرا در کتاب سوم مینویسیم .

مؤسس انجمن مخفی دوم جناب آقا میرزا محمد صادق طباطبائی است که شرح حالش را در مقدمه تاریخ ذکر نمودیم بواسطه بودن بعضی از اعضاء انجمن اولیه در این انجمن میتوان گفت این انجمن

شعبه از آن انجمن است ولی چون مؤسس قصدش استقلال بود و در مسلك هم اخیراً مخالف شدند فلذا نگارنده مینویسد انجمن مخفی دوم .

بجلاً این انجمن بعد از مراجعت آقایان از حضرت عبدالعظیم (ع) بطریق خفا منعقد گردید و در هفته يك یا دو جلسه شبها بطور سیار تشکیل می یافت و اعضاء آن از این قرار است :

آقا میرزا محمدصادق طباطبائی پسر آقای طباطبائی - آقا میرزا مهدی پسر حاج شیخ فضل الله
آقا میرزا محمود اصفهانی - اسدالله خان ابوالفتح زاده - سیف الله خان ابوالفتح زاده - قزاق برادر
اسدالله خان - حاج جلال الممالك - لواء الدوله - معین حضور - بهاء دفتر - آقا سید فریش - آقا
شیخ محمد مازندرانی - میرزا ابراهیمخان منشی زاده - ناظم الاسلام نگارنده تاریخ بیداری - شوکت
الوزاره - میرزا کاظم خان مستعان السلطان - آقا میرزا علی محمد زرگر .

کارهای این انجمن با بعض دیگر از اعضاء را که بعد از این وارد بانجمن شدند و علت تعطیل آنرا در کتاب سوم نوشته ام که انشاء الله خواهد آمد .

در این ایام اشخاصی که امور معاشیه آنها از ظلم و استبداد میگذرد مایل بعدل و مشروطه شده و با آقایان همراه شدند از جمله بعض از اشخاصی که در انجمن مذکور وارد شده اند جدا کار میکنند در حالتی که سابقاً ظالم و مستبد بوده و شاید این ورود و این الحاق موجب پیشرفت مقصود آقایانهم شود ولیکن عقلاء میدانند که عدل و سلطنت ملی باید بر حسب تقاضا و هیجان فقراء و مظلومین و عامه باشد مشروطیت یا جمهوریت و یا بنای عدالتخانه اگر از راه و طریق خاصه شد بنایش محکم و پایدار نخواهد بود چه همین ظالم و همین رئیس و همین مستبد و دزد که امروز معدلت خواه شده است فردا که دید مخالف میل شخصی او رفتار میشود بر ضد سلوک میکند و حالت ارتجاع را حاصل مینماید دیگر آنکه همین اشخاص فردا بر مردم مسلط میشوند امروز يك عين الدوله داریم فردا هزار عين الدوله پیدا میشود شاید همین آقا که امروز رأیت عدالت را درست گرفته است فردا رأیت استبداد را بدست بگیرد پس نبایست خورسند شد از اینکه بعضی با آقایان همراه شده اند بلی همراهی این اشخاص متنفعند با آقایان قوتی میدهد ولی مقصود بوجه اتم و اکمل حاصل نمیشود جز به بیداری عامه و عالم شدن عموم این است که فیلسوف در انجمن مخفی اول گفت دعوت رئیس و ایلخانی ایل قشقائی مثلاً مضر بمقصد است چه این شخص امورش از استبداد و ظلم گذشته و خواهد گذشت ولی فایده که دارد بتوسط او میتوان فقراء ایل را بیدار کرد که بداند ظلم و ستم بد است خواه در دست شاه جاری شود خواه در دست ایلخانی رئیس ظالم را باید برداشت خواه عين الدوله باشد یا قوام الملك مسندی که برخلاف اسلام گسترده شده است باید بهم پیچید خواه مسند صدارت باشد و خواه مسند وزیر تجارت خواه مسند فلان ملا باشد خواه مسند فلان درویش حاصل آنکه باید ظلم را برداشت و عدل را بجایش گذارد چهل را باید دور انداخت و علم را باید ترویج کرد و الا این ره که تو میروی بتر کستاست .

این ایام اعضاء انجمن مخفی چنین صلاح دیدند که از طرف رئیس ملت آقای طباطبائی تلگرافی

پادشاه مملکت ژاپون مخبره شود فلذا صورت تلگرافی از طرف آقای طباطبائی صادر شد که سواد آن از این قرار است :

سواد تلگراف آقای طباطبائی به اعلیحضرت پادشاه ژاپون

حضور میمنت ظهور اعلیحضرت امپراطور معظم دولت بهیه ژاپون
اگرچه بااخلاق مرضیه آن اعلیحضرت و تمدن فوق العاده دولت بهیه ژاپون
باین اظهار احتیاج نبود ولی مقام اخوت با برادران مسلمین ساکنین آن
مملکت مقتضی این توصیه شده است دعا مینمایم که توجه ملوکانه نسبت بآن
برادران دینی طوری باشد که آسوده و محترم بتوانند از عهده تکالیف دینی
و دنیوی برآیند . (رئیس ملت اسلام در ایران محمدالحسینی الطباطبائی)

اگرچه فواید این تلگراف و نتایج مترتبه بر آن بر احدی مخفی و مستور نیست ولیکن مقصود
و منظور اعضاء انجمن از صدور این تلگراف تشویق و تهییج آقای بهبهانی بود که عین خط آقای
طباطبائی و امضاء ایشانرا بردند نزد آقای بهبهانی و مذکور داشتند یکی از فواید همراهی با ملت
این است که امروز آقای طباطبائی طرف باسلطین و امپراطوران سترک شده است شما هم اگر
براین عزم و خیال باقی هستید که بکلی مراودات مخفیانه اجزاء خودتانرا با عین الدوله مانع شوید و جدأ
در مقام تأسیس عدالتخانه برآئید و اگر ملت بمقاصد خود نایل آید که اختیار تاج و تخت ایران باحضرت
آقا خواهد بود بالاخره آقای بهبهانی در مقام تجدید و استحکام پایه عهد قول صریح و عهد مؤکد
داده اعضاء انجمن هم قول دادند که بعد از این این گونه تلگرافاترا با امضاء ایشان هم برسانند

عین الدوله دید که بهیچوجه نمیتواند آقایانرا بهم اندازد و اگر بخواهد از راه پول و طرز و طور
امین السلطان جلوگیری نماید آن قوه و قدرت و آن بلند همتی را ندارد فلذا همان شیوه استبدادی
خویش را پیش گرفته جمعی را صورت داد که مأخوذ و نفی نمایند که از آن جمله بود عده از واعظین
و ناطقین بزرگ مانند سید جمال الدین اصفهانی و حاج شیخ محمد واعظ و حاج شیخ مهدی واعظ و غیرهم
را که در کتاب سوم تاریخ بیداری خواهد آمد و دیگر عده از بستگان امین السلطان که با آقایان
مراوده دارند که از آن جمله است معین حضور که در خانه آقای طباطبائی علی الظاهر متحصن است
و چون کارهای عمده و مهم از معین حضور صادر شد فلذا اشاره اجمالیه بتحصن معین حضور در این مقام
مینمائیم که بعد از این خواننده تاریخ معین حضور را بشناسد و هم وضع زمان استبداد بخوبی ظاهر شود
میرزا حسینخان معین حضور پسر میرزا ابوالقاسم خانست که از خویشان و بستگان و اجزاء امین السلطان
بود و در بانه امین السلطان صدراعظم سابق مقامی عالی داشت و طرف وثوق و اعتماد و حله الملك
امین السلطان بود پس از عزل امین السلطان و رفتن او بفرنگ معین حضور بعضی از دهات خالصه خوار
و ورامین را اجاره نمود و يك مزرعه ملکى هم که متجاوز از صد هزار تومان قیمت او بود در نزدیکی

ایوان کیف و در راه طهران و خراسان داشت شمس‌الملک پسر عین‌الدوله طالب‌ومایل آن ملک گردید و سایل و وسایل برانگیخت که آن ملک را در شصت هزار تومان بخرد معین حضور راضی نشده اباه و امتناع نمود شمس‌الملک اگرچه پسر عین‌الدوله و در نزد مظفرالدین شاه بی‌نهایت مقبول و مقرب بود ولی بملاحظه حفظ مقامات مسند پدر هنوز دست اندازی باموال و نفوس و ناموس رعیت نکرده است و علی‌الظاهر نمیخواهد اورا ظالم و متعدی بدانند و چون ریاست خالصه و رامین و ایلات آن سامان ضمیمه شغلهاش بود در خفاء محرك ایلی گردید که زراعت آن خالصه را که با جاره معین حضور بود غارت کرده و آتش زدند و در ملک معین حضور هم خیلی خرابی وارد آوردند و مدعی هم برایش پیدا کردند از اینطرف هم مطالبه مال الاجاره و جنس خالصه را نمود معین حضور چون حال را بدین منوال دید در اواسط ماه مبارک ۱۳۲۳ بخانه آقای طباطبائی آمد و بآنحضرت پناهنده گردیده تقریباً هشت ماه در آنجا متحصن بود در زمانی که آقایان بزاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم (ع) مهاجرت نمودند معین حضور در خانه‌ها محفی بود در این اثناء نگارنده اورا بانجمن مخفی دعوت نمود در روزیکه آقایان از زاویه مقدسه بطهران مراجعت نمودند معین حضور در استقبال و ورود آقایان و در جشن و چراغانی بسیار خدمت کرد باین جهت امیرخان سردار (امیراعظم) متقبل شد که در نزد عین‌الدوله شفاعت کرده و معین حضور را آسوده کند ولی این ایام امیرخان سردار برای خلاف عهد عمومی و اینکه بآقایان قول داده بود که دستخط اعلیحضرت را اجراء و مقاصد آقایانرا برآورده نماید از عم خویش رنجش حاصل نمود و از طهران بیهانه شکار خارج شد بلکه عین‌الدوله خدمات امیرخان سردار را فراموش و اورا با آقایان و ملت همدست و هم مسلک دانسته عازم گردید که گوشمالی‌ها بیسر برادر خویش بدهد باری معین حضور از هر جهت بیچاره گردید این ایام بی‌یغام داد بشمس‌الملک که برای فروش ملک راضی شده و ملک را تقدیم حضرت والا میدارم شمس‌الملک جواب داد که ملک بیش از سی هزار تومان ارزش ندارد مرا هم بآن ملک بی‌میل کرده اند فلذا بیچاره معین حضور ملک را علی‌الظاهر بجای سیف‌الدوله عموی شمس‌الملک که این ایام ریاست تجار و وزارت تجارت با اوست فروخت در شصت هزار تومان که نصف پول را باو بدهند و نصف دیگر را بابت باقی او محسوب دارند اگرچه این ملک از دست معین حضور خارج شد ولی بعضی از مقاصد آقایان از این پول پیشرفت کرد (انتهی).

نگارنده را عزم جزم بود که در آخر هر کتابی از کتب بیداری حالات رجال را که اسامی آنها در تاریخ برده شده است درج نمایم لیکن بملاحظه انقلابات اخیر و تغییر حالات رجال و اینکه بسیاری از خادمین خائن وعده از خائنین خادم شده اند از این عزم منصرف شده عجله حالات رجالیه را می‌گذارم بوقتی دیگر و جلدی غیر از این جلد فلذا حالات چند نفر از بزرگان و مؤسسين مشروطیت را که مسلم عندالکلی و خالی از شایبه ریب و ریاء است و هم حالات آنها محتوی بروایع تاریخی است در این مقام درج میدارد و امیدوار است که خدایم توفیق دهد که در ضمن مجلدات دیگر حالات رجالیه را درج و منتشر دارم.

حالات آقای سید مهدی طباطبائی

که یکی از مؤسسين بزرگ مشروطيت است

عالم عامل فاضل کامل سید کافی آقای سید محمد مهدی طباطبائی ابن مرحوم حجة الاسلام آقا میرزا جعفر طاب نراه پسر اکبر ارشد اعلم مرحوم حجة الاسلام آقا سید صادق طباطبائی اعلی الله مقامه در سنه ۱۲۷۵ در طهران متولد شد پس از سه سال در خدمت والدش بنجف اشرف مشرف شد پس از تشرف ناصرالدین شاه بعقبات بر حسب خواهش پادشاه ایران و امر مرحوم آقا سید صادق و تصدیق اساتید برفراغت از تحصیل مرحوم آقا میرزا جعفر بطهران مراجعت کردند و مرجع اتمام شدند در سال ۱۲۸۹ آقا میرزا جعفر مرحوم شد و آقا سید مهدی در حجر جد بزرگوارش تربیت یافته در ماه محرم ۱۳۰۴ برای تکمیل مراتب علمیه و عملیه بسامره مشرف شده در آن محل قدس در حوزة درس آیة الله میرزای شیرازی و خدمت عم خود آقای طباطبائی اقباس علوم میفرمود تا اینکه مرحوم حاج میرزا محمد حسن شیرازی در ۲۴ شهر شعبان ۱۳۱۲ بدار باقی رحلت فرمود بعد از آن مرحوم دوسال در خدمت جناب آقا میرزا محمد تقی شیرازی مستفید میگردد در غره شهر رجب ۱۳۱۴ بطهران مراجعت نموده از کثرت احتیاط و زهد مشغول امری نگردد جز آنکه بر حسب اصرار مردم گاه گاهی مسجد چاله حصار را امامت میفرمود و در مهاجرت اولیة آقایان بزایوة مقدسه و در مهاجرت ثانویه بقم با آقای طباطبائی همراه و در تمام وقایع داخل و قبول همه گونه زحمات و صدمات را نمود زمان واقعه بامباردمان مجلس در باغ شاه در عداد آقایان گرفتار بود تا اینکه آقای طباطبائی از طهران بارض اقدس و مشهد مقدس مشرف شده جناب آقا سید محمد مهدی هم با آن جناب روانه مشهد گردید مدت زمانی در آن مکان مقدس بسر برده تا اینکه در ماه شوال ۱۳۲۶ بطهران مراجعت فرمود و در ماه ذی القعدة همان سال بسفارتخانه عثمانی بجهت مطالبه حق مشروع ملت متحصن گردید مدت پنج ماه در شدت سرمای زمستان با سایر علماء اعلام در سفارتخانه عثمانی هر ساعتی منتظر قتل خود بودند و بانواع صدمات روحانی گرفتار بودند تا آثار فرج ظاهر و دستخط مشروطه صادر و حقوق مقصوبه ملت را مسترد فرمودند تا آنکه در غره شهر ذی القعدة ۱۳۲۷ مجلس شورای ملی مفتوح گردید و در جشن مبارک مجلس حاضر بودند جنابش در همه مجالس حاضر و ناظر بود تا اینکه امر منقلب خواص خانه نشین جوانان غیر مجرب روی کار آمدند و آنچه که مقصود از مشروطه بود حاصل نشد بلکه بر عکس نتیجه داد و کلاه در عوض خدمت بموکلین خود مشغول نزاع مسلکی و جنگ انقلاب و اعتدال و هم خود را مصروف گرفتن ماهیانه و دخل خود کردند و وزراء در خیال جمع مال و اندوخته علماء طهران بهمان برقراری مستمری قانع گردیدند گویا نتیجه قتل نفوس و خسارت ملت همین بود که کردند عموم رعیت در صدمه و اذیت مالیات بر همه چیز حتی سفیدی نمک و سیاهی ذغال بسته بلکه افزوده رؤساء روحانی را خانه نشین احکامشان را پشت گوش انداخته صریح گفتند و نوشتند تفکیک قوای روحانی از قوای جسمانی مرحوم آقای بهبهانی را درازا آنهمه صدمه و اذیت که در طریق مشروطیت متحمل شد مقتول نمودند آقای طباطبائی را در خانه خود نشانند و پیغام

دادند که اگر مداخله در امور کنید مثل آقای بهبهانی خواهید شد اما عدالتخانه چه عدلیه چه اشخاص و چه اعضاء امید است در موقع خود ذکر شود در این مقام بیک سطر جمله معترضه میبردیم و آن این است یکی از موثقین نقل کرد که روزی رئیس اداره جهاد ارباب بهرام که از تجار بزرگ طایفه زردشتی و شخص عاقل بزرگی است در عدلیه بود رو کرد بیک از سادات و گفت مشروطه مانند اسلام شد چه جد شما زحمتی در اسلام کشید ولی نفعش را بنیامیه بردند و اولادش را کشتند حالا زحمت مشروطه را آقایان علماء و طلاب و سادات کشیدند نتیجه را این جوانان بی اطلاع و غیر مجرب میبرند و مؤسسين را هم میکشند باری جناب آقا سید محمد مهدی طباطبائی که اینگونه پیش آمد امور را دید با عدم استطاعت عازم بر مهاجرت از طهران گردید در ماه رمضان سال ۱۳۲۹ کتابخانه و اسباب خانه خود را حراج کرد و با فرزند خود آقامیرزا جعفر که جوانی است در حدود سی و اذیت علم و تربیت آراسته و در همه جا با یدربزرگوارش بود بطرف ارض اقدس و مشهد مقدس حرکت فرمود الی اکنون که زمان طبع جلد دوم تاریخ بیداریست این سید جلیل در جوار حضرت ثامن الائمه (ع) مشغول خدمت بشرع مطهر است اگرچه این سید بزرگوار مثل سایر مؤسسين مشروطه در طهران دشنام و بدگویی از علماء مردم نشنید و از اعمال بعضی خجالت نکشید ولی صدمات دیگر را خواهد دید مگر آنکه عقلاء و دانشمندان خراسان قدر زحمتش را بدانند چه اشخاص عالم بصیر بخوبی میدانند و می بینند زمانی را که اهالی آن زمان قدر این گوهر گرانبهای مشروطه را خواهند دانست و نیز امیدواریم که بزودی قوانین مشروطیت مجری شود و عموم ایرانیان از زیر بار استبداد و رقت خلاص شوند تا عامه مردم لذت حریت و معنی عدالت و سلطنت ملی را بدانند نگارنده در این موقع آقایان علماء اعلام که در زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم و در بلده قم و در سفارتخانه عثمانی متحصن بوده متذکر میسازیم و نیز خاطر محترم بعضی از تجار محترم را که در سفارتخانه عثمانی متحصن بودند جلب مینمائیم که از جمله مؤسسين بزرگ مشروطه که خالصاً و مخلصاً بدون ریه و ریا و بدون توقع اجری زحمت در این راه مقدس کشید و در واقع در مقام فداکاری از مال و اولاد مضایقه نکرد چنانچه تاریخ ایام شاهد حال است جناب آقا سید محمد مهدی طباطبائی است که صورت ایشانرا تیمناً و تبرکاً صحایف تاریخ مترسم خواهد نمود .

حالات آقا شیخ یحیی مدیر روزنامه مجلس

بیدار کننده ایرانیان متادی مسلمانان هواخواه حریت مؤسس مشروطیت دبیر و مدیر جریده مجلس آقا شیخ یحیی کاشانی تولدش در دهم ذی الحجه الحرام ۱۲۹۳ در بلده کاشان بوده بعد از تحصیلات فارسی و مقدمات عربی در نزد جد خود مرحوم ملا محمد حسین نطنزی تلمذ نمود مختصری از هیئت و حساب قدیم را نیز در نزد والد خود آموخته در سال ۱۳۱۲ برای تکمیل تحصیلات خود باصفهان مسافرت نموده یک سال و نیم در خدمت مرحوم آقا میرزا محمد هاشم چهارسوئی و آقا سید محمد باقر دریچه فقه و اصول خارج را استفاده نموده بالاخره مهاجرت بنجف اشرف نمود و در حوزة درس آقای خراسانی و سایر علماء اعلام وارد شد از آن بحار فیاض استفاضه فرموده بعزم وطن معاودت بکاشان و از آنجا در

سال ۱۳۱۶ هجری بعزم سیاحت و تکمیل علوم عقلیه وارد طهران شده در سال ۱۳۱۷ در مدرسه افتتاحیه بتعلیم علوم عربی و فارسی بطرز جدید مشغول بود در آنجا از اختلال و خرابی انجمن معارف اطلاعی حاصل نموده مدرسه را ترك و مقاله بعنوان مقاله مخصوص بآداره حبل المتین كلكته نوشته و در آن مقاله بملأه قلبهای انجمن معارف را آشكار كردن از امین السلطان هم بد نوشته بود از جهت استقرار و غیره و قتیكه روزنامه حبل المتین در طهران انتشار یافت اشخاصی كه مطلع شدند براینكه نویسنده آن مقاله بطوریغرضی و اطلاع معلومات خود را روی كاغذ آورده است او را دعوت كردند بانجمن سرری و اجزاء آن انجمن آقا میرزا سید حسن برادر مؤید الاسلام و مرحوم آقا میرزا محمدعلیخان یسر مؤتمن لشكر و اعتضاد السلطان رئیس فوج خلیج و متمر الملك و جمعی دیگر بودند مسلك انجمن قلع و قمع امین السلطان و كشف خیالات انجمن معارف بود و اصلاحات معارف باین جهت اورا بمدرسه رشديه و انجمن سرری جلب نمودند.

در انجمن سرری مشغول نوشتن مقالات و فرستادن بآداره حبل المتین بود مقاله چند در اعمال امین السلطان و رساله مفصلی در تاریخ بلیتیکي امین السلطان نیز نوشته و این مقالات در حبل المتین كلكته درج و نشر شده و تدریجاً بمدیروزنامه پرورش سرایت نمود این مقالات باعث شد كه امین السلطان عموم جراید فارسی را كه در خارج طهران طبع میشد غنغن و منع از ورود بایران كرد و هر چه این انجمن سعی در آزادی جراید كرد مفید نیفتاد تا آنكه قراردادند كه امتیاز روزنامه گرفته در طهران شروع بكار كنند دستخط مظفرالدین شاه بتوسط میزرا نصرالله خان مشیرالدوله صادر و امین السلطان آنرا ضبط و منع كرد ناچار مطالب خود را در كتابیكه برای اطفال رشديه باید نوشت نوشتند و در زیر هزار پرده بعضی بیانات میكردند در بین طبع اعتماد السلطنه وزیر مطبوعات كتاب را گرفته مانع از طبع آن شد و این مطلب را بامین السلطان راپرت داد كه يك جمعی بزضد او در مدرسه رشديه تشكيل شده امین السلطان چند نفر را در خفیة بر آنها گماشت كه راپورت اعمال آنها را باو بدهند خفیة نویسه اطراف آنها را احاطه كرده بمحض آنكه يك كلمه در اثناء درس بشاگردان حالی میكردند فوراً راپورت آنها می دادند امین السلطان باین مجمع كه هنوز اجزایش را نمی شناخت دشمن شده بامدرسه رشديه هم بواسطه مؤسس آن كه امین الدوله بود و برای آنكه در بیداری اهالی سعی بود بد شد و سخت در صدد این مجمع و انجمن برآمد این هیئت هم موقع را مناسب دیدند كه مسئله استقرار را عنوان كرده در بیداری ملت كوشش كنند و بواسطه منع جراید و نطق ناچار از نوشتن لوابیح و اوراق ژلاتینی شدند و اوراق زیاد كه همه بدون فحش مشتمل بر حقایق تاریخی و بلیتیکي بود نشر دادند مظفرالدین شاه كه ساده لوح و خیلی زود حرف در او اثر میكرد نیز پادشاه وقت بود امین السلطان هم دشمن درباری زیاد داشت این اوراق ژلاتینی را بشاه عرضه میكردند در یکی از آن اوراق يك مقاله بلیتیکي و يك غزل مندرج بود مقاله مبتنی بود بر بیان علت ترجیح دادن امین السلطان روس را بر انگلیس و قرض كردن از روس و غزل از اثر طبع فخر الواعظین كاشانی بود و چند بیتش این است :

ارمنی زاده مبارز مسلمانانرا	بکف کفر مده سلطنت ایمانرا
عاقبت خانه ظلم تو کند شاه خراب	پس چه حاجت که با فلاک کشی ایوانرا
درس غیرت چه شود در کف ملت ظاهر	یاک از لوث وجود تو کند بستانرا
عورت مردوزن از ظلم نمودی مکشوف	باش تا برکنم از پای تو این تنبانرا
کاسه لیسّی تو از روس نه آرد ثمری	کاین سبه کاسه در آخر بکشد مهمانرا

امین السلطان مضطرب شد که مباد اینگونه لوايح بشاه رسیده مؤثر گردد و شاه او را عزل کند کسبیکه تمام جراید را غنغن کرده و معارف را محو نموده پیداست که چه حد پریشان خواهد شد . اکیداً به آقا بالا خان (سردار افخم) سیرد که این اشخاص را باید پیدا کنید و باو حالی کرد که در مدرسه رشديه يك خبری هست بهر شکلی بود خانباخان نامی بعنوان ناظمی رخنه در مدرسه کرده و میرزا حسین برادر میرزا حسن رشديه را باخود متفق کرده و او را بقبطریه برده سیصد تومان میرزا حسین گرفت و نوشت که من میدانم برادرم باشیخ یحیی و آقا سید حسن جبل المتین و میرزا محمدعلیخان و مشر الملک همه بایی و این فتنه ها را برپا میکنند و این اوراق خط آنهاست اعتضاد السلطان اتفاقاً یکماه قبل از این واقعه بساوه رفته بود والا اوهم گرفتار میشد .

شب ۱۹ جمادی الاخر ۱۳۱۹ آقا شیخ یحیی را در خانه اش که در محله هفت تن بود گرفتار نموده با صاحب خانه و چند نفر دیگر که بعد از چند ساعت آنها را آزاد کردند و در همان شب اشخاص ذیل نیز گرفتار شدند :

آقا سید حسن جبل المتین - میرزا مهدیخان وزیرهایون - قوام الدوله - ناصر خاقان - موقر السلطنه - مشر الملک - میرزا محمدعلیخان - میرزا سید محمد مؤتمن لشکر نوری . میرزا محمد هلیخان در موقع گرفتاری از شدت اضطراب راه بام را گرفته مأمورین او را تعاقب نموده یا خودش افتاد یا او را افکندند هر چه بود از بام افتاد و بعد از چند ساعت در نظمیة بدرد حیات گفت باری آقا شیخ یحیی را در آنشب در خانه عین الدوله که در آنزمان حاکم طهران بودند نگاه داشتند و کاغذهای او را آورده جستجو کردند و چیزی نیافتند فردای آنشب آقا شیخ یحیی و آقا میرزا سید حسن را بردند بقریه مبارک آباد که ملک عین الدوله و در نزدیکی طهران است آقا میرزا سید حسن را در آنجا محبوس نموده متجاوز از دو سال او را بواسطه ملاحظه از برادرش مؤید الاسلام که مدیر روزنامه جبل المتین بود در محوطه باغ مبارک آباد محبوس داشتند .

خلاصه عکس آقا شیخ یحیی را برداشته و به امین السلطان دادند او هم بنظر شاه رسانیده که این شخص میخواست شاه را بکشد و بقدری مسئله را اهمیت داد که پس از دو سال و نیم که عین الدوله صدراعظم شده بود و امین السلطان مطرود و مغضوب بود باز مظفرالدین شاه راضی نمیشد که شیخ یحیی آزاد باشد در سیستم جمادی الاولی ۱۳۱۹ چهار نفر سوار کشبکخانه حاضر شد دستهای آقا شیخ یحیی را بسته و او را سوار کرده بطرف اردبیل حرکت کردند پس از هشت روز او را بار دبیل رسانیده و قبض و سید گرفته مراجعت کردند حاکم اردبیل شاهزاده امامقلی میرزا و نایب الحکومه او شاهزاده

محمد حسین میرزا ظهیرالسلطان بودند و فوق العاده در آسایش این محبوس همراهی کردند چه آنزمان اهل علم را مراعات میکردند و اعمال آقا شیخ یحیی هم شاهد بر مظلومیت او بود.

در این اثناء آقا شیخ یحیی مریض شد این دونفر اصیل مسلمان کمال مراعات و مواظبت را از او داشتند از هر حیث راحت و آسوده بود و برای استخلاص او هم زحمت کشیدند ولی بالجاست امین السلطان مفید واقع نشد از قرائیکه فخرالاطباء برادر لقمان الممالک برای آقا شیخ یحیی نقل کرده بود و بعضی شواهد صدق هم داشت امین السلطان تلگراف کرد که این شیخ را در چاه افکنند چاه هم تهبه شد ولی امامقلی میرزا حکم را اجراء نکرد و بهانه نمود که اردبیل جزء آذربایجانست باید حکم از طرف ولیعهد صادر شود نه از طهران.

علماء طهران و اردبیل و کاشان هر چه بامین السلطان در باب استخلاص شیخ گفتند و نوشتند مفید نیفتاد تا امین السلطان از صدارت ایران معزول و عین الدوله بجایش منصوب گردید در این بین طلاب را که در مقدمه تاریخ ذکر شد مغلولا باردبیل فرستادند و در آنجا مغلول و پاهایشان در خلیلی بود آقا شیخ یحیی بواسطه آزادی مختصری که داشت بآنها سرکشی میکرد و همروزه ازمال خود یا ازرققای موقتی که در آن مدت تحصیل کرده بود و اکثر آنها از علماء بودند بآنها مخارج میرسانید بالاخره در (۱۵) رمضان تلگراف آزادی از طرف عین الدوله مخبره شد در این هنگام از قلعہ خارج شده منزل نایب عبادالله مسکن گرفته در این مدت رساله در حجیت قطع نوشته بجناب میرزا علی اکبر مجتهد ارائه داده و شرح حالش را گفته آقای مجتهد زیاده متألم شد تا موقع حرکت نهایت همراهی را از او نموده اعانه نقدی بعنوان خرج حرکت برایش فرستاد.

نهم شوال ۱۳۲۱ از راه آستارا برشت آمده مرحوم امین الدوله مسبوق شد مبلغی وجه برایش فرستاد و عماد السلطانرا فرمود که باتفاق خود شیخ را بطهران رساند و او را راحت سازد.

باری پس از مراجعت از اردبیل حرارتش زیاده گردید و کار خود را منحصر بنوشتن مقالات سیاسی داشته دو سال برای جبل المتین کلکته مقالات و اخبار نوشته و فرستاد که از نمره (۲۱) سال یازده شروع شده تا اواسط سال سیزده ممتد میشود از آنجمله مقاله اصلاحات جدید و ملاحظه حال شرق و غرب و ملاحظات تجارتی راجع بر آه و غیره و غیره یکسال هم مدرسه رشیدیه را اداره کرد بالاخره میل بوطن اصلی نموده بطرف کاشان حرکت نمود و یک سال تقریباً در کاشان اقامت نمود و یکباب مدرسه بنام مدرسه علمیه در آنجا دائر نمود در بدو مشروطیت بطهران آمده و دبیری جریده جبل المتین یومیه را برعهده گرفته از شماره اول تا نمره (۲۲۰) یا بیشتر نوشته آنگاه تحریر جریده مجلس را متقبل شده از نمره هجده از سال دوم تا نمره (۱۵۴) که تعطیل شد تحریر مینمود در موقع استبداد صغیر بقدر مقدور در سفارت عثمانی و مجلس سری بعضی خدمات نموده بعد از اعاده مشروطیت روزنامه مجلس را درغیاب مدیر اداره نمود پس از نایل شدن آقا میرزا محمد صادق بوکالت مجلس آقا شیخ یحیی دبیری روزنامه را برعهده خود گرفته تا کنون که زمان طبع این تاریخ است بانهایت راستی

ودرستی و وطن دوستی و ملاحظه نراکت رفتار نموده ولیکن این ایام از دماغ سوختگی و خجالت از اعمال جوانان جاهل بی اندازه کدر و تیره است و اعجب من ذلك بی احترامی باین شخص محترم و مؤسس مشروطیت است که در این اوقات واقع شد که نگارنده را شرمساری مانع است که در این موقع درج سازد و امیدوارم که در موقع ذکر شود ولی همین قدر مینویسم آقا شیخ یحیی مانند سایر مؤسسان مشروطیت صدمه دید و اگر همراهی نایب السلطنه و بعض وزراء نبود شاید بکلی اجر خدماتش را برعکس میدید.

جلد سوم

تاریخ بیداری ایرانیان

حاوی وقایع مشروطیت ایران

در سال ۱۳۲۴ هجری

تألیف ناظم الاسلام کرمانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

در کتاب دوم مرقوم شد که عین الدوله صدراعظم و شخص اول ایران که بقلب اتابک اعظم خوانده میشد از طرف اعلیحضرت مظفرالدین شاه در مقام نفی و تبعید و تفریق آقایان و ارباب حل و عقد بر آمد نخست شروع نمود بگرفتاری اشخاصیکه چندان محل اعتناء نبودند ولی در کار آقایان و بیداری مردم هم دخالتی داشتند که هم بمقصود خود رسیده باشد و هم ضمناً امتحانی ازاها لی کرده باشد ؟ چه در تبعید میرزا آقا اصفهانی و میرزا حسن رشیدیه و مجد الاسلام کرمانی اذهان عامه را مشوب کردند باینکه آنها بابی و لامذهب بودند و در گرفتاری مهدی کاو کش که مقارن همین ایام بود چنین شهرت دادند که او از الواد و اشرا بود پس باید نفاق اندازد میان علماء و دور کند اشخاص کافی را از اطراف آنان . مقام اول را اتابک اندازد بیش برد و طوری سلوک کرد که آقایان علماء طهران به یکدیگر اطمینان نداشته که اگر تحریکات باطنی در کار نبود خود آقایان بهم افتاده بودند چه میرزا ابوالقاسم امام جمعه گرم عروس تازه دختر مظفرالدین شاه که از موقر السلطنه طلاق او را اگر اها گرفته بودند شد ، حاج شیخ فضل الله بدخالت در امور دولتی و توسط برای گرفتن حکومت برای هر کس مشغول گردید ، حاج میرزا ابوطالب زنجانى باینکه اعلیحضرت معتقد باستخاره او میناشد قناعت کرده است ، آقا سید علی آقا یزدی از آقایانی است که در تبریز اعلیحضرت را پیشوا و مقتدا بود و این ایام اعلیحضرت باو عقیده تامی دارند این آقا باید بیطرف باشد که شاید يك روزی توسطی کند از آقایان او هم بهمین اندازه اکتفاء نموده است ، حاج آقا محسن عراقی که در عراق خیلی ظلم کرده است و مغضوب دولت بوده حالا تازه شاه از تقصیرات او گذشته ساکت بلکه در خیال است خدمتی بصدر اعظم کند که از اوراضی شود ، آقا سید ریحان الله که اهل حرم و اندرون شاه باو عقیده دارند و از او رساله گرفته اند و در خیالند که از او تقلید نمایند اگر داخل در حوزه آقایان شود خیلی متضرر خواهد شد و دیگر سهم امام باو نخواهند داد ، حاج شیخ عبدالنبی هم که مطیع حضرت والا است هر طوریکه عین الدوله بخواهد او حرکت میکند ، آقا سید محمد پسر آقا سید علی اکبر تفرشی هم که تازه کار و بی پول و مایل بعین الدوله ، آقا سید احمد بهبهانی بیک جواب سلام قانع است ، آخوند ملاحمد آملی را بیک دادن مسجد و مدرسه را بقبول او بحال تطبیع نگاه داشته ، آقا سید احمد طباطبائی را که از نجباء و اهل دعاست دعا گو کرده است . پس میماند چند نفری معنود که عبارت از آقای طباطبائی و آقای بهبهانی و حاج شیخ مرتضی و صدر العلماء و آقا شیخ محمد رضا قمی و معدودی دیگر که اینها هم بیک فشار از هم دررفته و شیرازه آنها کسیخته خواهد شد این آقایان هم بحدی ترس و بیم و رجا و امید دارند که در يك شب حاج شیخ مهدی سلطان الذاکرین از طرف جمعی که در خانه آقا میرزا مصطفی انجمن کرده رفت منزل آقا سید علی آقا یزدی و خواهش نمود که آقا در میان افتد و بین صدراعظم و آقای بهبهانی را صلح دهد دیگر آقا بچه

ملاحظه مسامحه فرمود و اقدام باین صلح نکرد بماند در موقعی دیگر ذکر خواهد شد اما مقام دوم که تبعید ونفی و تفریق آقاییان باشد چون محتمل است موجب بلوا و شورش گردد مقدمه شروع نمود به تبعید اشخاصی که اطراف آقاییان را دارند و صورتی داد به اعظام الممالك که متجاوز از صد نفر را نوشته بودند که از آنجمله بود حاج شیخ محمد واعظ که از واعظین بزرگ و مقدسین از اهل منبر بود که مدتی در مهاجرت صغری در زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم در بیداری مردم سخن میراند و نطق میکرد در این ایام هم که ایام وفات صدیقه کبری فاطمه زهراء دختر پیغمبر خداست در مجالس روضه و مصیبت در بالای منابر صریح و آشکار بر ضد عین الدوله نطق میکند اگر چه بعضی از عقلاء که اطراف عین الدوله بودند و بشیخ واعظ ارادتی داشتند قصد عین الدوله را با آقاییان اطلاع داده و در شبها حاج شیخ محمد واعظ در خانه خود نمیانند و از صدماتیکه باهل و عیال مهدی گاو کش وارد آمده بود حاج شیخ واعظ بی میل نبود که او را در روز و در خارج خانه خود بگیرند اگر چه عین الدوله در این مقام خبط و خطای بزرگی کرد که مانند مهدی گاو کش شخصی را در شب میگیرند که اگر در روز هم او را می گرفتند احدی در مقام معاونت او و نمائنت مأمورین دولت بر نمی آمد ولی مثل حاج شیخ محمد واعظ کسی را که هم از علماء و مقدسین و هم طرف و ثوق و اعتماد عامه است حکم میدهد که هر زمان دست بآویافتند او را مأخوذ دارند اگر چه در روز باشد باین جهت بمقصود خود نایل نگردید و شد آنچه شد .

بجملاً روز چهارشنبه هجدهم جمادی الاولی سنه ۱۳۲۴ هجری مطابق سال ۱۹۰۶ میلادی دو ساعت از آفتاب گذشته حاج شیخ محمد واعظ اصفهانی سواره رسید نزدیک خانه قنبر علیخان که در محله سریولک واقع است و برخورد بمأمورین دولت که عبارت بود از یک نفر صاحب منصب مستمی بمیرزا احمدخان و دو یست نفر سرباز از فوج قزوین در این مقام هم عین الدوله خطا کرد چه ممکن بود یک نفر فراش شیخ واعظ را به احترام ببرد نزد عین الدوله دیگر جمعیت و سربازی لازم نبود .

باری میرزا احمدخان شیخ را نگاه داشت و گفت بسم الله برویم حاج شیخ محمد گفت کجا برویم و من کیستم میرزا احمدخان گفت تو حاج شیخ محمد واعظ سلطان المحققین میباشی اما کجا برویم عجله خانه اتابک بعد محبس دولتی (ان جهنم لموعدهم اجمعین) شیخ واعظ گفت من مطیع امر و حاضر من لیکن خوبست شما از عقب من بیایید و هر جا که میخواهید مرا ببرید بگوئید خودم میروم خواه خانه اتابک و خواه جای دیگر اگر تغلف کردم از عقب مرا با گلوله بزنید بجهت آنکه اگر اهالی طهران مرا اسیر شما ملاحظه نمایند خوف فتنه و فساد است بهتر آنست که یک نفر همراه من باشد سرباز و فراش از عقب بیایند احمدخان قبول نکرده اطراف الاغ شیخ را احاطه کردند چون نزدیک مسجد و مدرسه حاج ابوالحسن معمارباشی رسیدند طلاب مدرسه با اهل گذر اجماع کرده مانع عبور و بردن حاج شیخ شده احمدخان واعظ را پیاده و داخل در سربازخانه نمود که نزدیک مدرسه واقع بود واعظ حالت مظلومیت خود را بغض و خشوع و اذکار و ادعیه بمردم مینمود که در آن زمان اسلحه خوبی بود برای دفاع از ظالم دقیقه بدقیقه براجتماع مردم افزوده گردید طلاب از اطراف خبر شده و در آنجا جمع گردیدند خبر با آقای بهبهانی رسید آقا سید احمد پسر خود را با عده از طلاب و سادات برای استخلاص واعظ

فرستاد طلاب که خود را غالب تصور نموده ریختند بطرف سربازخانه در این اثناء شیخ حسین ادیب الدار کریم کرمانی که بعد بلقب ادیب المجاهدین و شغل ناظمی از طرف ملت معرفی گردید و از فضلا از اهل منبر بود و صدمات بسیار در بیداری مردم متحمل شد رو کرد ب مردم و گفت ای مسلمانان پیغمبر ما را امر کرده است به اعانت از مظلوم اینک من خودم را فدائی این واعظ مظلوم و خادم سید الشهداء مبنایم شما خود دانید و تکلیف خود و رو آورد بطرف سربازخانه و درب سربازخانه را مفتوح نموده بامعاونت طلاب شیخ واعظ را بیرون آورده بطرف مدرسه حرکت کردند احمدخان سلطان چون دید اسیر و محبوس او را در بردند بسرباز حکم داد که واعظ را با گلوله بزنید سرباز اطاعت نکرد دفعه ثانی حکم شلیک داد این دفعه چند تیر تفنگ خالی شد يك تیر آمد بران ادیب المجاهدین خورد و او را بزمین انداخت .

مقتول شدن سید عبدالحمید

از قضایای اتفاقیه کامل مجید فاضل رشید سید سعید مرحوم سید عبدالحمید که از طلاب و اهل علم بود بازبان روزه از درس آقامیرزا محمد تقی مجتهد کرگانی مراجعت کرده و کتابهای درس خود را در زیر بغل داشت بآن محل رسید و آن هنگامه و شلیک سرباز را دید خطاب به احمدخان کرد و گفت مگر تو مسلمان نیستی چرا امر بشلیک کردی مگر اینها مسلمان نیستند مگر این ادیب نوکر سید الشهداء نیست که در خون خود میغلطد اگر دولت از تو مؤاخذه میگرد میگفتی که ملت هجوم آورد و حبسی را برد احمدخان از غیظ و تغییر تفنگی از یکی از سربازها گرفت و بطرف سید غریب بی کس خالی نمود بعضی گویند در شلیک اول تیر احمدخان بسید گرفت و تیر پسر احمدخان بادیب المجاهدین رسید . بالجمله سید عبدالحمید بهمان رسیدن تیر افتاد ولی ادیب المجاهدین خود را بمدرسه رسانید و در آنجا افتاد .

مردم سید عبدالحمید را آوردند بمدرسه معمارباشی و در آنجا خوابانیدند حاج شیخ محمدخود را انداخت روی نعش سید و گفت آقای من چه میخواهی سید جواب داد قدری آب که عطش مرا اذیت میکند تا آب حاضر شد سید از این دارفانی بدار باقی رحلت فرمود حاج شیخ محمد که مظلومیت سید را مشاهده نمود خون سید را بصورت و محاسن خود مالید صدای گریه و ضجه از مردم بلند شد سادات و طلاب صداهای خود را بلند کرده زنها بنای شیون و گریه را گذارده در این بین قزاقها با سیف الدین میرزا مدیر توپخانه رسیدند حال را که بدین منوال دیدند نعش سید را برداشته و در بردند چه رسم دیوانیان این بود که در این گونه موارد کشته را در میبردند که مستمسکی بدست علماء و اهالی نباشد فلذا نعش سید را برداشته و بردند بعضی از مردم که حال را چنین دیدند ادیب المجاهدین را بر پشت گرفته او را برده و بخانه اش رسانیدند .

در بین این واقعات جناب آقا میرزا سید جعفر صدرالعلماء با عده زیادی از سادات و طلاب رسیدند (علی کوهی) که یکی از جوانان غیور آن محله بود چون چشمش بصدرالعلماء افتاد و دانست که مسئله

بزرگ است از قزاق و سرباز تعاقب نمود و نعش سید عبدالحمید را پس گرفته و معاونت داشت بمدرسه و بامر صدرالعلماء و معاونت طلاب و سادات نعش سید را بردند در مسجد جامع آقای بهبهانی و صدرالعلماء و سایر بستگان ایشان در مسجد جامع اجتماع نموده دکانین و بازارها و سراها عموماً بسته شد .

ادیبالمجاهدین کرمانی درخانه خود افتاده خون از ران او جاری زن و اطفال او اطرافش را گرفته در عوض معالجه برایش گریه میکنند بیچاره باین صدمه و باین بیچارگی ترس دارد که او را ببرند نزد عین الدوله اگر چه بعد از این اعلیحضرت مظفرالدین شاه دستخط فرمود که او را ببرند بمریضخانه دولتی و طبیب و جراح برایش فرستادند و پس از چهارماه که هستی و اندوخته او تلف شد حالش خوب و از بستر برخاست و در واقعه بمباردمان مجلس هم تیر خورد دروازه آباد و مازندران هم خیلی صدمه دید ولیکن البوم درخانه خود در بین خون غلط میزند و تکلیف خود را نمیداند .

نگارنده در این مقام استشهاد میآورم بیک بند از بیست و پنج بند اشعار فسیح الزمان سید رضوان که گفته است :

بر حریبان شدند دلیرانه صف شکن	بی حربه چونکه جیش خداوند ذوالمنن
فرمان قتل جلگی از خبث خویشتن	سلطان فوج یاور عبدالمجید داد
مجروح ساختند بیک حمله چند تن	شلیک با تفنگ نمودند حریبان
عبدالحمید فخر زمان مفر زمن	در آن میانه سید و سالار سروران
انگشت حیرتش بشد آنگاه در دهن	غافل ز ره رسید و ز هنگامه بیخبر
از کارهای چرخ ز غوغای مرد و زن	چشمش بسوی معرکه افتاد محو و مات
تیری زد آتشین بتن شمع انجمن	ناگاه بملاحظه سلطان فوج دون
وزیشت او بدر شد و جانش شد از بدن	مابین سینه و گلویش تیر جا گرفت
هم بد غریب و بیکیس و هم دور از وطن	هم بیگناه بود و هم از خلق منزوی
قلبش بگشت پاره بمجروحی حسن	تیرش بسینه خورد بمظلومی حسین
زد صیحه جبرئیل که ای حی ذوالمنن	تا جان برفت از تن جان جهان برون

از نو حسین کشته ز جور یزید شد

عبدالحمید کشته عبدالمجید شد

(عبدالمجید اسم عین الدوله است و این اشعار بیست و پنج بند است که اگر نگارنده را مانعی نباشد بیست و چهار بند دیگر را هم در موقع درج تاریخ میدارد) .

بملاً نعش سید عبدالحمید و حاج شیخ محمد واعظ را آوردند در مسجد جامع آقای بهبهانی هم قبل از دیگران خود را رسانید بمسجد جامع آقایان علماء هم که شنیدند آقای بهبهانی رفته بمسجد جامع هریک خود را باورسانیدند .

جناب آقا شیخ محمد رضا مجتهد قمی که از مشایخ علماء و مرجع امور شرعی و در نزد خواص و عوام اهمیتی بسزا و ملجاء و پناه عموم اند با عده از طلاب وارد بمسجد جامع شدند با اینکه در مهاجرت اولیه

نیز در زاویه مقدسه بودند قوتی به آقایان داد چه مقدسین و طلاب را نظر تامی بایشان بود صدماتی که باین وجود محترم وارد آمد در موقع خواهد آمد انشاء الله .

باری جمعیت آقایان ساعت بساعت در مسجد جامع زیاد میشد و ضمناً هر يك از آقایان که از محله خود حرکت میکردند مدارس آن محل تعطیل مردم و کسبه با آقایان حرکت میکردند و اکثر از آقایان در مسجد جامع جمع شده جز آقای طباطبائی که جنابش در مسجد شیخ عبدالحسین که از مساجد و مدارس معتبره طهران است وارد شد و آنجا را اختیار فرمود در این اثناء از طرف آقای بهبهانی جمعی آمدند نزد آقای طباطبائی که مردم نقش سید را آورده اند در مسجد جامع و ما هم همگی در اینجا جمع شده ایم بملاحظاتی مسجد جامع بهتر است از مسجد شیخ عبدالحسین خواهشمندم شاهم تشریف بیاورید بمسجد جامع و اگر شاهم ملاحظه اهتبی را ننوده اید بفرمائید تا ما آمده و آنجا جمع شویم پس از مذاکرات معلوم شد مسجد جامع اولی و اناسب است از مساجد دیگر فلذا آقای طباطبائی در اول ظهر روز چهارشنبه هیجدهم جمادی الاولی از مسجد شیخ عبدالحسین حرکت فرمود متجاوز از پانصد نفر سادات و طلاب و کسبه از عقب بودند بنده نگارنده در آن روز شوری در مردم دیده جمعی از جوانان و اطفال این شهر را بلند میخواندند (برس فریاد امت یا محمد) حاج شیخ فضل الله که تا بامروز وارد حوزه اسلامی نشده بود نیز با کوکبه و جلال وعده از مردم محله سنگلج وارد مسجد جامع گردید در وقت ورود بر آقایان سید احمد بامناری دست بقداره نمود که مردم را عقب کند و راه برای ورود شیخ باز نماید که آدمهای شیخ گمان کردند کشیدن قداره برای نزاع است آنها هم مستمند و مهیا شدند و در مقام مدافعه حاضر شدند که عقلا زود ملتفت شده و رفع اشتباه نمودند . آقای طباطبائی فرمود ای مردم امروز روز اتحاد و یگانگی است بغض و کینه دیرینه و اغراض شخصی را کنار گذارده در زیر لواء اتحاد و توحید در این دوره سلطنت که وزراء خائن و پادشاه رؤف و مهربان و مایل بمعدلت و مساوات است همگی متفقاً نواقص سلطنت را تکمیل نمائید و سلطنت اساسی را از پادشاه بخواهید قانون معدلت را دائر کنید آقایان گفتند عین الدوله را باید از کار انداخت که امروز مانع پیشرفت کارها و مقاصد ماست آقای طباطبائی فرمود اگر عدالتخانه را برپا نمودیم دیگر عین الدوله داخل آدمی نیست آراء همگی بر این قرار گرفت که در مسجد بمانند و سایر آقایان را هم حاضر نمایند تا مقاصد انجام بگیرد مردم رفتند برای حاضر کردن سایر آقایان جمعی هم رفتند برای آوردن آقا سید ریحان الله مجتهد بروجردی چون آقا ضعیف البینه و علیل المزاج بود خود را بحالت ضعف انداخت و اظهار مرض نمود ولی مردم اصرار نموده آقا را سواره بمسجد جامع رسانیدند لدی الورود آقا بحالت غشوه افتاد آقایان گفتند حالا که شما مریض و علیل میباشید اگر مایل بماندن نمیباشید مراجعت فرمائید بخانه آقا فرمود بلی میروم ولیکن در مقاصد شما حاضر و مخالفت نمیکم پس از یکساعت توقف بخانه خویش معاودت نمود جز معدودی از علماء سایرین هم حاضر شده مردم هم نقش عبدالحمید را در وسط مسجد گذارده و سینه میزدند بر آزاها هم فوراً چادری آورده در صحن مسجد سرپرده عزارا برپا نمودند .

روزی پنجمین (۱۹) جمادی الاولی سال ۱۳۲۴ هجری - امروز دكا كین و سراها را بسته تجار

و کسبه در مسجد و اطراف مسجد جامع جمع شدند از طرف دولت سربازها در کوچه و بازار چاته زدند عین الدوله و نصر السلطنه و امیر بهادر وزیر دربار از نیاوران که عمارت بیلافی سلطنتی در آن واقع است. شهر مراجعت نمودند اگرچه نیاوران در یک فرسخی و نزدیک شهر است و آمدن صدراعظم شهر ازومی نداشت ولیکن قتل سید عبدالحمید در نزد شاه امری فوق العاده بنظر میآید یادشاهی که از صدای رعد و برق بترسد و سید بحرینی او را بحر ز خودنگاهداری کند يك دفعه بشنود که یکنفر سید عالم غریب بدون تقصیر بجیش او کشته شد البته احتمال خرابی طهران و تزلزل تخت سلطنت را خواهد داد خصوصاً که مریض هم هست باین جهت صدراعظم مجلس مشاورت درباری را در شهر قرارداد که بلکه يك ساعت زودتر بمقصود خود برسد و نگذارد آتش فتنه مشتعل تر گردد و از طرف دولت که عبارت از رای و خیال عین الدوله است پیغام آمد برای آقایان که شما بروید در خانه های خود تا ما امور شما را اصلاح نمایم آقایان جواب دادند مقصود ما تأسیس مجلس عدل است که بعد از این کسی ظلم و تعدی و اجفاف ننماید و چون عین الدوله مانع عدالتخانه است و دستخط شاه را اجراء ننماید و قول شاه را بفعلیت نمیرساند پس خائن دولت و ملت است باید ازمسند وزارت برخیزد.

عصر امروز حضرات بزازها که بعد از طلاب دومین انصار حجج اسلامیه بودند پیراهن خون آلوده سید عبدالحمید را بجوبی نصب نموده و دسته بسته بحالت سینه زدن که خبر از مصیبت بزرگی میدهد در بازارها و اطراف مسجد جامع و مسجد شاه حرکت کرده پس از آن به مسجد جامع مراجعت نمودند. کسی متعرض و مانع آنها نشد. شب جمعه را آقایان در مسجد ماندند باینکه اطراف مسجد را سرباز گرفته بود باز مردم میآمدند آقایان هم مشغول عبادت و بندگی خدا بودند عده از آقا زاده ها هم در یک گوشه مشغول مذاکره و تهیه مقدمات فردا میباشند چون هوا گرم است و سطح بام مسجد جامع هم برای هوا خوری و تبرید مناسب فلذا حاج شیخ محمد واعظ وقت را غنیمت دانسته رفت بالای منبر و قدری مردم را موعظه و ذکر مصیبتی هم نمود در وقت سحر آقا میرزا مهدی پسر حاج شیخ فضل الله طلاب را بیدار نموده مشغول عبادت شدند کم کم مردم بیکار و عوام هم که در مسجد خوابیده بودند بیدار شده صدای یا الله در تمام شهر پیچیده بود و اگر شاه در شهر بود البته این صدا در او اثر تأملی مینخشد ولی افسوس که شاه در نیاوران بود و اگر در بین این صداها یکنفر برای رفاهیت نوع یا الله میگفت هر آینه خداوند تبارک و تعالی می شنید و دعوتش را اجابت میفرمود و روزگار آتیه ایرانیان باین حال حالیه نمیرسید ولیکن نبات مختلف و مقاصد متشت با اینحال نگارنده را قسمی حالت متقلب بود که نزدیک بود واقعا باور کنم صدق و صفای حالت را و بروم بطرف خدا که ناگاه چشم بگوشه افتاد جمعی از آقا زاده ها را دیدم که بحالت خنده و ذوق کثانه رو کرده اند باین مردم بیچاره و میگویند ای آلت اجرای خیالات جنگ ما دولتی نیست والا تهیه سلاح میدیدیم بلکه نزاع پلتیکی شخصی است صدا را به (یا الله) بلندتر کنید تا ترکها که در شهر میباشند بهیجان آیند و خبر بشاه برسانند و عین الدوله را معزول نمایند در این اثناء که حال یأس مرا گرفته بود یکدفعه آقا سید جمال الدین را در حرکت دیدم و التفات خود را باو اظهار کردم گفت مقصود ما باید در ضمن همین کارها و همین اشخاص و همین اغراض انجام داده شود.

هر مقصود مقدسی در ضمن مقاصد و اغراض باطله حاصل آمد قدری حالم بجا آمده شروع کردم بگفتن یا الله بجدی صدایم بلند شد که سینه‌ام گرفت و در ضمن دعا میکردم خدا یا مردم را از شر این آفازدها آسوده بفرما گویا دعایم مستجاب نشد چه بعض از آنها را امروز می بینم بر عرض و ناموس مردم مسلط شده‌اند و در این شش سال مقدمات ریاست خود را بعمل می آورده‌اند .

باری دانشمندان و وطن دوستان امشب را در شهر پراکنده و در جماع غفنی مشغول کار می باشند میرزا عباسقلی خان قزوینی که مدیر انجمن غفنی آدمیت بود شنید سر بازها را عوض نموده‌اند و آنها را امر نموده‌اند بقتل و غارت لذا در ساعت سه از شب گذشته خود را رسانید در قراولخانه پای قاپوق که صاحب منصبها در آنجا جمع بودند و بر آنها وارد شده تا ساعت پنج از شب گذشته مشغول نصیحت و اندرز آنها بود و گفت فوج شقاقی اگر نسب خود و تاریخ زمان گذشته را نمیدانند من میدانم صدماتی که از طایفه قاجاریه بر رؤسای این طایفه رسید با حدی نرسیده است و انگهی بکدام مواجب و کدام حیره خود را طرف با ملت خود میکنید آیا میدانید طرف شما کیست آیا میدانید طرف علماء و سادات و ذریه فاطمه و اولاد امام حسین می باشند اگر یک نفر سید بتیر شما کشته شود تا ابد فوج شقاقی مورد لعن و سالها روضه خوانها در بالای منبر شما را همدوش بنی امیه بزبان می آورند فوج قزوین که شلیک کردند و سید عبدالحمید را کشتند امروز مورد لعن و نفرین و تنفر عمومی واقع شده‌اند بالاخره مدیر آدمیت در امشب تا پنج ساعت از شب گذشته در قراولخانه میدان پای قاپوق ماند و از صاحب منصبان فوج شقاقی قول و عهد گرفت که شلیک بمردم نکنند و اگر حکم دولت بر شلیک شد مخالفت نکنند هر یک از صاحب منصبان و رؤساء فوج که آنجا حاضر بودند قول داده و بر طبق عهد خود قسم یاد کرده از آنجا بیرون شد دیگران مانند مدیر آدمیت در بین سر باز توپچی افتاده از آنها قول و عهد گرفتند باین جهت مردم در این دو روز دسته بسته در بازار و خیابان و سبزه میدان تانزدیک ارك دولتی رفته احدی متعرض آنان نگردید .

روز جمعه بیستم جمادی الاولی ۱۳۲۴ هجری - در این روز تمام بازارها بسته است و بر عده سر بازها افزوده گردید مردم نقش سید عبدالحمید را در مسجد امانت گذارده مجلس ترحیم و ختم را منعقد نموده و لباس مظلومیت و عزا را پوشیده . عین الدوله هم امروز سر بازها را که محافظت شهر با آنها بود عوض و تبدیل نمود فوج دیروزی را در کوچه های دور از مسجد و اطراف مسجد را فوجی دیگر گذارد طلاب و سادات پیراهن و عمامه خون آلود سید عبدالحمید را بالای چوبی علم نموده مردم هم اطراف آنها را گرفته بسرو سینه میزنند آقا سید ذبیح الله روضه خوان که از سادات با فضل می باشد در جلو سادات این مصرع را بحالت حزن و عزا میخواند (یا حضرت صاحب زمان الامان) طلاب و سادات هم همین مصرع را جواب میگفتند سایر کسبه هم در زیر علمی دیگر که از عمامه سید مقتول حاضر کرده بودند باین مصرع متکلم بودند (یا محمد امت از دست رفت) اطفال کوچک از سید و غیر سید ازدحام نموده همگی بسرو سینه میزدند و در جلوه دست عزا داران حرکت میکردند چون در مسجد جمیع زیاد بود و هوا گرم برای آنکه هوا متعفن و غلیظ نشود و با قایان اذیتی وارد نشود عازم شدند که مانند روز گذشته بروند در بازار و بحال گردش در بازار سینه بزنند آقای بهبهانی ملتفت شد و در مقام منع برآمد که از مسجد خارج

نشوند حسام‌الذاکرین و اعتماد‌الذاکرین که هر دو از معتبرین اهل منبر بودند اظهار داشتند که دیروز هم مردم بحالت سینه زدن تا نزدیک ارك و سبزه میدان رفتند طوری نشد چه مقصود این جمع عزاداری برای اولاد پیغمبر است با نهایت معقولیت میروند و جوش و حرارت خود را بسینه زدن خاموش کرده و فرومی‌نشانند آنوقت مراجعت مینمایند آقایان گفتند سربازهای امروز غیر از سربازهای دیروز میباشند مخصوصاً باین فوج حکم داده‌اند که شلیک کنند طلاب جواب دادند که اولاً ماها حربه و سلاحی نداریم و با کسی جنگ و نزاع و طرقت نداریم ثانیاً آنکه این جماعت اکثر آنها سادات میباشند و احدی متعرض آنان نخواهد شد بالاخره به اصرار زیاد علم را از مسجد بیرون برده مردم سینه زنان دنبال علم را گرفته طلاب و سادات محترم معتز قرآن‌ها را روی دست گرفته عمامهای سبز و سیاه بگردن پیچیده بودند دیگر غافل از حکم نظامی بوده چند قدمی که از مسجد دور شدند در برابر مدرسه میرزا موسی که بین چهارسوق و مسجد جامع است رسیدند سرباز جلو آنها را گرفته و مانع از عبور شدند سادات گفتند از عقب ما جمعیت بسیاریست که مراجعت دشوار است راه دهید از طرف چهارسوق میرویم و از بازار اُروسی دوزها بر میگردیم بمسجد شاه و این جمع سینه زن را در مسجد شاه سرگرم میداریم تا آقایان در مسجد جامع بتوانند زیست نمایند و ختم سید را بآخ رسانند سرباز قبول نکرد از عقب هم مردم هجوم آوردند سرباز لا بد شده قدری عقب نشست علی‌الذکور میرزا احمد خان آشتیانی که از خویشان حاج آقا محسن عراقی بود و منصب سلطانی فوج را داشت حکم شلیک بسرباز را داد سربازها تفنگ‌ها را بسقف بازار خالی نمودند مردم بیچاره که صدای تفنگ را شنیدند قدری عقب نشستند از بالای بام اطفال بنای سنک انداختن را گذاردند از عقب هم هجوم آوردند باز حکم شلیک از طرف مشارالیه یا از رئیس بزرگ صادر گردید این دفعه باز سرباز به سقف بازار و دیوارها و زمین شلیک نمود ولیکن چند تیر بطرف مردم خالی شد و جمعی هدف گلوله گردیدند از آنجمله یک نفر سید که ستنش متجاوز از پنجاه سال بود و اسمش حاج سید حسین و از صلحاء و زاهدین و نیکان و چند سفرهم بمکه معظمه مشرف شده و در همانروز صائم بود تیر تفنگ آمد بسینه آنجناب و جان بجان آفرین تسلیم نمود مردم نقش سید را برداشت بطرف مسجد جامع فرار نمودند نقش را آوردند توی مسجد سایرین که این حال را دیدند بنای گریه و زاری را گذارده فریاد یا محمد یا علی یا حسن یا حسین از همگی بلند شد زن‌ها هجوم آورده اطراف آقایان را گرفتند پدر در پی پسر میگشت پسر در عقب پدر میدوید کفش و کلاه بسیاری دم درب مسجد ریخته که صاحبانش معلوم نبودند مردم خدمت آقایان عرض کردند اذن جهاد بدهید اقلاً این سربازها را دفع و علاج کنیم آقایان جلوی مردم را گرفته و اذن دفاع ندادند کوچه و بازار مملو بود از سرباز و توپچی و فراش سرباز مشغول بغارت و نهب اموال نگردید زیرا که از بالای سقف بام و سقف بازار اطفال سنک و آجر بطرف آنها پرتاب مینمودند از قرار مذکور نصر السلطنه در چهارسوق بود و چون رئیس مسلمانی بود مانع شلیک سرباز گردید چه هم میدانست فتنه بالاتر خواهد شد و هم از طرف دولت اذن نداشت منتصر الدوله که آنوقت معروف بعلیخان بود نیز در آنروز اظهار کفایت نمود و در واقع ترقی منتصر الدوله از آنروز شروع شد .

در تعداد مقتولین امروز اختلاف است بعضی میگویند صد و پانزده نفر بود بعضی ذکر میکنند

پنجاه و هشت نفر بعضی نقل کردند بسیاری از مجروحین را در چاهی که نزدیک چهارسوق میاشد انداختند یکنفر سرباز نقل کرد که اشخاصی را که به گلوله زخمی شدند در زندان چارسوق روی هم ریخته يك نفر سید فریاد میکرد ای سرباز ها فرض کنید من از اولاد پیغمبر نمیباشم آیا مسلمان هستم و اگر مسلمانی گناه است فرض کنید من مسلمان نیستم اما نوع و جنس شما میباشم تیر تفنگ بیای من رسیده من زخم مهلکی ندارم مرا ببرید بخانه خود که اطفال صغیر دارم و اگر باید اینجا باینحالت جان بدهم پس قدری آب بمن برسانید که جگرم از تشنگی کباب شد و نیز گفت یکنفر بچه سید را دیدم که التماس میکرد مرا از این مکان بیرون برید اگر چه مرا در خارج بکشید طلبه میگفت ای بی انصافها در این هوای گرم سرطان مرا از این جای متعفن خارج کنید که زخم مهلکی ندارم سرباز حافظ گفت رفتم نزد صاحب منصب و گفتم اذن بدهید دوسه نفر سید و بچه را که زخهای آنها مهلك است ببرم بمنزلهشان در جواب گفت رئیس کل غدغن کرده است احدی نفهمد و نداند که این جماعت در اینجا میباشند گفتم پس اذن بدهید قدری آب بآنها بدهم در این اثناء مارا مأمور نمودند بر رفتن پشت بامها و سنگر بستن دیگر ندانستم سادات زخمی را چه کردند .

بالجمله عدهٔ مقتولین و مجروحین را بطور صحت و واقعیت کسی ندانست چه اکثر مجروحین و مقتولین در طهران کسی را نداشتند و غریب بودند یا عارض و متظلم بودند که از ولایات بعیده باین یابخت آمده بودند آنچه که نگارنده برای العین دید فقط يك نعش حاج سید حسین را دید و دوسه نفر زخمی را که حاج سید حسین تیر بسینه و گلویش خورده بود و نعش آنها در مسجد جامع خوابانیده بودند و یکی هم تیر کمانه کرده و صورت او را معیوب کرده بود دو نفر زخمی هم فرار میکردند که دستگیر نشوند چه دیوانیان مجدّ و ساعی بودند که مجروحین را مخفی نمایند که هیجان عامه را ساکت کنند از طرف دولتیان هم چند نفری از سرباز زخمی شد و در این دوروز یکنفر قزاق به تیر شلول آقا سید محمد رضای شیرازی زخمی و بعد مقتول گردید از قرار مذکور در وقت احتضار وصیت کرده بود که متعرض قاتل نشوند چه قاتل را مقصودی جز دفاع نبوده است .

خلاصه نصر السلطنه و شاهزادهٔ سیف الدین میرزا مدیر توپخانه آمدند در چارسوق نشستند سرباز و توپچی و غلامهای کشیکخانه اطراف را گرفتند زمانخان میربنج با پنجاه نفر توپچی مأمور شد که بالای بامهای بازار سنگر بندی نمایند جمعی از تفنگچی و اهالی کشیکخانه مأمور شدند بالای شمس العماره را که بزرگترین عمارات شهر بود نگاهدارند چه از اینجا گلوله بمسجد جامع بخوبی میرسید از طرف رئیس کل امر شد آب جاری را که در مسجد جامع جاری بود به بندند که دیگر آب در مسجد نیاید و آقایان از این سختی متفرق شوند و از امروز آبرا بر روی سادات بستند (الیوم که زمان طبع تاریخ است نگارنده را آن آزادی نیست که بتواند اسم مانع آبرا روی کاغذ آورد و مورخین زمان آتیه نگارنده را در این مسئله جزئی معذور خواهند دانست) .

چند ساعت پس از قتل حاج سید حسین یکدفعه بفتهٔ دو تیر در مسجد جامع خالی شد و مرتکب را

کسی ندانست از این صدای تغذک که پی‌درپی خالی شد مردم بنای فرار را گذاردند آقایان از صحن مسجد بطرف ایوان و شبستان فرار کردند آقای طباطبائی رنک از رویش رفته پسرهایش راجستجو و از حال آنها فحص مینمود هر کس بخیال خود گرفتار و انفساه گویان در حال فرار . نگارنده با آقا شیخ محمد فیلسوف از ترس و واهمه بطرف اطاق خادم مسجد پناه بردیم و هر چند التماس کردیم خادم

حاج آقا محسن عراقی

بی‌انصاف ما را راه نداد حاج سید عبدالحسین واعظ را دیدم فرامیکرد در حالتی که پسر هفت ساله خود را فراموش نمود و همانجا گذارد که آن طفل گریه کنان خود را خارج مسجد بپدر رسانید در این بین که مردم فرار میکردند و صحن مسجد نزدیک بود خالی شود آقای بهبهانی را دیدم که روی بلندی

ایستاده و سینه خود را باز نمود و گفت ای مردم نترسید و اِهه نکنید اینها کاری داشته بامن دارند این سینه من کجاست آنکه بزند شهادت و کشته شدن ارث ماست اجداد من را کشتند در راه دین خدا مرا هم بکشند این قدر ایستاد و نطق فرمود تا قدری باعث تسکین و آرامی قلوب گردید بستگان آقای بهبهانی هم افتادند در بین مردم و گفتند این دو تیر تفنگ ازدولتیان نبود یک نفر از خود ما این صدا را بلند کرد که سر باز هابدانند در مسجد اسلحه هم هست و جلوتر نیایند نگارنده دید که اطراف آقایان خالی خواهد شد فلذا با فیلسوف از مسجد خارج شدیم و در کوچه و بازار افتاده فریاد میکردیم ای مردم اولاد رسول را یاری کنید علمای خود را تنها نگذارید با اینحال خود را بغضه ادیب بهبهانی رسانیده نهار را در آنجا صرف کرده عصر مراجعت کردیم و دیدیم آقایان سلامت میباشند . میرزا محمد نایب آدم آقای طباطبائی یک دستمال فشنگ بیهانه آذوقه برای آقایان داد بعسین نامی که در زیر عبا وارد مسجد نماید دم در سر بازها فشنگها را گرفته حسین را فوراً بردند بمیدان توپخانه و او را بستند بتازیانه پس از زدن دویست شلاق او را حبس و بعد از مدتی او را نفی بلد کردند تا کنون که تقریباً شش سال میگذرد از آن جوان کسی خبر ندارد .

عصر امروز حاج آقا محسن عراقی آمد برای اصلاح کاری نکرد زفت مجدداً شب را از طرف عین الدوله آمد که آقایان را ببرد نزد عین الدوله آقای طباطبائی دید که بعضی مایل خواهند شد فلذا با تغیر و سختی رو کرد به حاج آقا محسن و فرمود سید تو را چه کار که در کار ما دخالت کنی همان ظلمها و کارها بیکه در عراق کردی تو را کافی نیست که آمده خدمت برای عین الدوله کنی صدراعظم در نزد تو اهمیت دارد و بنظر تو داخل آدم هست علمای مرکز از اینگونه صدور بسیار دیده اند حد خود را نگاه دار . باری حاج آقا محسن مجتهد عراقی بحال یاس مراجعت نمود . آقامیرزا مصطفی آشتیانی با امیر بهادر بنای مراوده را گذارد بلکه برای اصلاح کاری کند ولی کاری نکرد بلکه پیغام آورد که من از طرف شاه مأمورم تا فردا کار را یکسره نمایم یا قتل و نفی و تبعید و یا رفتن آقایان بمنازل خود و ضمناً به آقامیرزا ابوالقاسم طباطبائی پیغام آورد که پول زیادی بشما میدهند که آقایان را متفرق کنید . جنابش جواب داد که نه صلاح من و نه صلاح شماست تفرقه بین آقایان ، باید کار یک سره و انجام گیرد یا تأسیس عدالتخانه و عزل عین الدوله و یا ماندن در اینجا که تکلیف معلوم شود .

دو ساعت بغروب مانده امروز مشکوة الدوله از طرف نایب السلطنه کامران میرزا آمد خدمت آقایان و پیغام آورد که شاه متغیر است فردا کار را یکسره مینمایند صلاح در این است که مردم را متفرق کنید آقایان جواب دادند که ما مردم را امر نمیکنیم دکا کین را باز کنند و متفرق شوند لکن خودمان در همین مسجد میمانیم تا مقصود ما انجام گیرد و ما هم مقصودی نداریم جز اجراء دستخط شاه و تأسیس عدالتخانه و چون عین الدوله مانع و محفل و دشمن سادات است عزل او را نیز استدعا داریم .

نزدیک غروب امروز دستخطی که اعلیحضرت شاهنشاه در جواب پسرش عضد السلطان دستخط کرده بود آوردند خدمت آقایان که سواد آن از این قرار است :

عریضه عضدالسلطان حضور پدر تاجدارش مظفرالدینشاه

قربان خاکبای اقدس همایون کردم - غلام خانزاد پس از مرخصی از حضور مهر ظهور مبارک اقدس همایون ارواحنا فداء مبتلا بمرض تب شده چون پاکتی از جناب مستطاب آقامیرزا سید محمد مجتهد برای این خانزاد آوردند که عیناً تقدیم آستان مبارک داشته آنچه رأی انور همایون اقتضا فرماید جواب داده شود . الامر الاقدس الاعلی مطاع

صورت دستخط شاهنشاه مظفرالدینشاه

عضدالسلطان . عریضه شما و کاغذ جناب آقا سید محمد مجتهد را ملاحظه کردیم عجب است که میگویند علماء را در حضور ما معارض دولت و مفسد قلم داده اند و هیچ تصور نمیکند که اولاً احدی را قدرت خلاف گوئی در حضور ما نیست ثانیاً کی میتواند معارض دولت شود و از او امر دولت نمرد کند جناب آقا سید محمد و سایر علماء وقتی که بتکلیف دعا گوئی خودشان رفتار کنند مفسد بقلم نمیروند و ما هم آنها را مفسد نمیدانیم بلکه وظیفه شرعی آنها این است که خیر خواه و صلاح جوی دولت و ملت باشد اما این مسئله را هم تصدیق نمیکنم که مثل آقا میرزا سید محمد عالم متدین خیر خواهی خودش را داخل فساد کند و این رفتار را برای دین و دولت رکبک شمارد و سبب فتنه نشود . اجماع شیوه مردمان یست و خسایس مردم است از مثل ایشان آدمی هیچ منتظر این اقدامات نیست مخصوصاً این دستخط را بفرستید به بینند مطلب و عرض حسابی هیچ محتاج باین عنوانات نیست در شهر غائله نمایند بیایند مطلب خودشان را بگویند و جواب بشنوند تا ما هم مطالب حسابی آنها را بطوریکه صلاح دولت است بپذیریم و رفع غائله بشود والا باین شکل و این عنوان جز اینکه بیشتر ایقاف فساد شود و مردم بیچاره دوچار فقر و غضب و بزهت بیفتند هیچ نتیجه ندارد و البته تکلیف شرعی غیر این است که رفتار میکنند . ۲۰ جمادی الاولی ۱۳۲۴

پس از رسیدن این دستخط و بیغامات دیگر از طرف شاه و صدراعظم و سخت گرفتن با قایان از جهت آمد و شد مردم و سختی آذوقه آقای بهبهانی و آقای طباطبائی خطاب به خواندند و فرمودند ای مردم ماقول وعهد شمارا بشما مسترد میداریم خواهش داریم که مارا بگذارید بحال خود و بروید اگر میکشند مارا بکشند و اگر میگیرند مارا بگیرند از شما کاری هم ساخته نیست جز آنکه تفرقه حواس مارا باعث میشود البته بروید و دکانهای خود را باز نمائید . طلاب اظهار داشتند که ما از شما آقایان جدا نمیشویم

مردم را هم نخواهیم گذارد که دکان را باز نمایند. آقای سید عبدالله بهبهانی قرآن را بر سر دست گرفته مردم را قسم داد که متفرق شوند و در مسجد توقف نکنند و ضمناً بیگانه‌ای که کتباً از طرف شاه فرستاده شده بود در حضور جمع قرائت نمود پس از آن فرمود ای مردم آنچه را که در باب عدالت تقاضا و خواش نمودید عاقبت جز گلوله جوابی نشدید کار بنامالایات و سختی خواهد رسید پس هر چه زودتر است بروید البته بروید. مردم که این فرمایشات را شنیدند متفرق شده و رفتند بخانه‌های خود از طرفی دولتیان بعضی را محرک شده و جار کشیدند که آقایان میفرمایند آمدن شما بیاری ما و بستن دکان حرام است البته دکان را باز کنید عوام بیچاره باور نموده رفتند بخانه‌های خود و معدودی از خواص باقی ماندند. نعش حاج سید حسین را بعضی گفتند در جای دیگر دفن کنند تا بالاخره نعش را بردند در امامزاده زید دفن نمودند شب را آقایان در پشت بام مسجد ماندند آقای میرزا مصطفی آشتیانی بیبانه مرض مادرش از مسجد بیرون آمده و رفت بخانه امیر بهادر با امیر بهادر تا صبح از صلح مذاکره مینمود علی‌الذکور امیر بهادر گفته بود از نیابوران آمده‌ام بشهر و تا کار را یکسره ننمایم نزد شاه نمیروم و اگر تو با من همراهی کنی یکنفر از این ملاهارا در شهر نمیگذارم یا آنهارا میکشم و با بطرفی تبعید میکنم آقای میرزا مصطفی در جواب گفت که آقا سید عبدالله و آقا سید محمد را بطرفی بفراستید دیگران خاموش میشوند امیر بهادر گفت چند نفری را سیاهه کردیم و نوشتم که باید اخراج و نفی بلد شوند و عده آنها بیانصد نفر میرسد و نیز مذکور شد که نوشته امان از برای خود و بستگانش گرفته و نیز امیر بهادر قول داد که قروض آقای میرزا مصطفی را اداء نماید و ده هزار تومان با لقب شیخ الاسلامی برایش بگیرد در صورتیکه آقایان را متفرق سازد.

بجملات روز شنبه بیست و یکم را صبح از منزل امیر بهادر بیرون آمده و بطرف مسجد روانه گردید در وقت ورود بمسجد آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی ملتفت شد که مشارالیه با نوکر امیر بهادر وارد بمسجد گردید و فوراً رو کرد بمشارالیه و گفت این شخص که با شما بود نوکر امیر است آقای میرزا مصطفی گفت چون شنیدم مردم را مانع میشوند از دخول بمسجد فلذا فرستادم این شخص را که با من آشنائیت دارد آوردند و همراه خود آوردم که کسی ممانعت ننماید از دخول بمسجد و الا مرا مانع میشدند از ورود بمسجد. روز شنبه بیست و یکم جمادی الاولی سنه ۱۳۲۴ - امروز بازارها باز شد مردم مشغول کسب و کار خود شده قریب بچهار فوج سرباز اطراف و روی بام مسجد را گرفته احدی را نیگذاشتند که داخل مسجد شود آب جاری را بسختی غدغن نموده و مانع بودند که وارد مسجد بشود خوردنی از قبیل نان و میوه و رودش نیز امروز ممنوع شد و مانع میشدند از اینکه کسی با آقایان ملحق شود آقای میرزا سید علی پسر آقای بهبهانی خواست وارد مسجد و نزد پدر خویش ملحق شود صاحب منصب چنان سبلی بصورت آقا زاده زد که دوازی عارض سید گردید و فوراً بر زمین نشست صاحب منصب از این حرکت نادم گردید چند قدمی پس رفته و روی خود را بطرفی گردانید آقا زاده وارد مسجد گردید و با چشم گریان پدر را ملاقات نمود.

نزدیک ظهر امروز نصر السلطنه خدمت آقایان رسیده عرض کرد من از طرف دولت مأمورم که شما را بمنزل های خودتان بیرم ولی نظر بارادت باطنی خود شما را با احترام بخانه های خودتان برمیگردانم آقایان گفتند تا سرباز نیاید و ما را مجبور نکند ما از این مجلس و مسجد بیرون نخواهیم رفت یا باید عدالتخانه برپا شود و یا ما را بکشند نصر السلطنه دید که فساد بزرگ و فتنه عظیمی برپا خواهد شد و مسبوق بحال شاه هم بود فلذا اصرار نکرد و از نزد آقایان مراجعت نمود .

امر نان و خوراک بر آقایان قدری سخت تر از روز سابق گردید حاج غفارخان قوام دیوان یکدانه نان و قدری پنیر گرفته و دوهزار داد بسرباز قراول درب مسجد و اصرار کرد تا وارد شده و نان را به آقای طباطبائی رسانید و کذا بستگان هریک از آقایان اینگونه نان و غذا را میسرانیدند . امروز آقای بهبهانی خطابه خواند و خواص خود را مختار کرد در رفتن و ماندن و فرمود صدراعظم با من غرض دارد نه باشما اگر صدمه وارد آید بر شما برای خاطر من است پس بهترین است که هر کس هر جا میخواهد برود اگر کسی بیرون برود مانع نمیشاند ما از اولاد خود توقع یاری و معاونت نداریم ما کشتن و اسیری و تبعید و نفی بلد بلکه حبس در بلاد دیگر را برخود می بینیم خواص اصحاب گفتند ماها که اینجا میباشیم هر جا برویم ما را میگیرند و میکشند پس مردن با شما آقایان برای ما بهتر و خوشتر است و انگیهی سعادت ابدی را با افتخار و شرف داریم .

(در تاریخ آبی مینوید از سیزدهم تا پانزدهم ذواله (مطابق ۲۱ تا ۲۲ جمادی الاولی) علماء و مجتهدین از مسجد نتوانستند خارج شوند و چنان محاصره شده بودند که آذوقه و نان با کمال اشکال و بطور مخفی بآنها میرسید) اما نگارنده مینوید از ورود بمسجد همه کس را مانع میشدند حتی آذوقه و آب را مانع بودند اما از خارج شدن کسی را مانع نبودند اینکه آقایان خارج نمیشدند برای این بود که مظلومیت خود را ظاهر سازند و شناعت امر را بر عامه ثابت نمایند و البته اگر مسامحه شبانه قراولها نبود و آذوقه بآقایان بکلی میرسید هر آینه هیجان عامه را سبب میگشت بعلاوه در نظر مردم عوام محقق بود که قاجاریه از اولاد بنی امیه میباشند و این عقیده بعدی در مردم رسوخ دارد که میگویند خنجری که با آن سر حضرت سید الشهداء (ع) را بریده اند بارث رسیده است بخانواده علاء الدوله و الیوم در خانه علاء الدوله است این شایعه سرباز و قراولها را مانع بود که جداً مانع آب و آذوقه شوند باین جهت در شبها بتکلیف خود عمل نمیکردند و در منع آذوقه مسامحه مینمودند و انگیهی سربازی که در ماه هفت قران و دهشاهی موجب داشت بطمع دوسه قران که باو میدادند و در خدمت بآقایان حاضر بودند .

روزیکشنبه بیست و دوم جمادی الاولی ۱۳۲۴ هجری - طرف صبح احدی وارد و خارج نمیشد جناب آقا سیدعلی آقا مجتهد یزدی با عده کثیری از طلاب و سادات از خانه حرکت کرد و بطرف مسجد جامع روانه شد دم درب مسجد سرباز آمد جلو و گفت آقا تنها در دخول مختار است ولی سایرین از ورود بمسجد ممنوعند آقا سیدعلی آقا فرمود کسی را نمیرسد که همراهان مرا از ورود بمسجد مانع شود سربازها چون جلالت قدر آقا و اعتبار مخصوص او را در نزد شاه میدانستند در مقام معذرت برآمده مذکور ساختند

برای احترام حضرت آقا سادات و طلاب را ممانعت نمیکنیم ولی کلاهی و بازاری را ممانعت میکنیم باین جهت عده بسیاری از سادات و طلاب با حضرت آقا وارد مسجد شدند .

از طرف اتابک اعظم عین الدوله در این روز پیغامات محرمانه برای بعضی از آقایان علماء میآمد که بهر شکل باشد چه بطور تهدید و چه بطور وعده و نوید چه بطریق دوستی و خواهش و چه بطریقی دیگر که از همراهی با آقای بهبهانی منصرف و از مسجد جامع خارج شوند از آنجمله چند دفعه پیغام از برای جناب آقا شیخ محمد رضا مجتهد قمی آوردند و این آقا چون مرجع مراجعات و محاکمات شرعی طهران بود و اعتباری در نزد خواص و عوام داشت و همراهی جدی از آقای بهبهانی داشت و از اول شورش الی امروز طوری سلوک فرمود که زبان بدگویان نسبت بمقامات ایشان کوتاه والکن بود فلذا عین الدوله نهایت سعی را مبذول داشت بلکه ایشانرا از حوزه آقایان خارج نماید ولیکن جنابش قبول نفرمود و مسئله را مستور داشت که سرایت بدیگران نکند و ترس آنانرا نگیرد فقط کسیکه ملتفت شد آقای بهبهانی بود و مخصوص از جواب دادن ایشان بسفراء عین الدوله مطلع شد و اظهار تشکر نمود . نگارنده را لازم آمد که چند سطر از حالات تاریخی این شخص جلیل و عالم نبیل در این مقام بطریق اختصار ذکر نماید تا خواننده این صحایف بداند که چگونه علماء اعلام در این مقصود مقدس جدّ و جهدی داشتند و بجه قسم از بذل مال و جان دریغ نفرمودند .

حالات جناب آقای شیخ محمد رضا مجتهد قمی

جناب آقا شیخ محمد رضا مجتهد قمی از طراز اول علماء این عصر و از معظم فقهاء پایتخت و حجج اسلام و مرجع ناس و ملاذ انام است مسقط الرأس ایشان در قم در بیست و یکم شهر شعبان المعظم سنه ۱۲۶۹ متولد گشته پس از فراغ از تحصیل علوم نقلیه مسافرت بتهران نموده و در خدمت مرحوم آقا محمد رضا حکیم قمی اصفهانی تحصیل علوم عقلیه فرمود در سنه یک هزار و سیصد مسافرت بمقبات نموده و در سامراء که محط فحول علماء و مجمع فقهاء بود بحوزه درس مرحوم آیه الله حاج میرزا محمد حسن شیرازی وارد شده و در آن حوزه قدس تکمیل مدارج علمیه و عملیه را فرمود تصنیف کتاب دلائل الاصول شرح بر فرائد الاصول مرحوم خلد مقام شیخ مرتضی و کشف المطالب شرح بر مکاسب آن مرحوم و همچنین کتاب ذرایع الاحکام در شرح شرایع الاسلام را در آنجا نمود و در نزد مرحوم آیه الله بحدی محل وثوق و اعتماد گردید که آن مرحوم بعض از اجوبه مسائل ناس را رجوع بایشان میداشتند و اکتفاء بنظر و اجتهاد ایشان میفرمود در سنه یک هزار و سیصد و یازده بامر مرحوم آیه الله بزم اقامت بطهران از عتبات مراجعت فرمود در ماه جمادی الاولی از سنه مذکور وارد طهران و تا کنون که سال ۱۳۳۰ زمان طبع این تاریخ است جنابش با نهایت دقت و نظرمشغول اصلاح امور ناس است در مهاجرت اولیه و ثانویه با آقایان بود در زمان مبارکدمان مجلس در مقام نصیحت و اندرز بیادشاه ایران محمد علی شاه برآمد چون مفید نیفتاد در خانه نشست و از امور سیاسی دم در بست در اوایل زمان احمد شاه یک نفر در مقام معادات و دشمنی با آن جناب برآمده و یک تیر ششلول غفله بآن جناب خالی نمود که قدری از پشت گوش را زخم نمود ضارب

را گرفته پس از استنطاق حکم مجزاتش صادر گردید که جناب معظم او را عفو نمود بلکه در مقام شفاعت او بر آمده از حبس هم نجاتش دادند .

امروز خبر رسید که دولت در مقام سخت گیری بر آمده است چه بشاه عرض کردند آقا سید عبدالله و آقا سید محمد جمعی از الواد شهر را دور خود جمع نموده و خیال دارند سلطنت را از بین بردارند و دولت جمهوری تشکیل دهند فلذا شاه هم بعین الدوله اذن داده است که این عده جماعت را پراکنده و متفرق سازد عین الدوله هم اکیداً دستور العمل بنصر السلطنه داده است رسیدن این خبر بشهر هم قدری آقایان را ترسانید و هم دانشمندان را بخیال انداخت از این جهت آقای بهجانی

اعضاء یکی از انجمنهای ملی در موقع قسم خوردن

در همین ملاقات اولیه آقا سید علی آقا مجتهد را که از واردین امروز بود بگوشه کشانید و از او خواهش نمود که برود در سلطنت آباد و شاه را ملاقات نماید بلکه مقصود آقایان را بشاه برساند عده اجزاء انجمن مخفی چنین صلاح دیدند که علاء الملک وزیر علوم را ملاقات نمایند و او را وادارند که بلکه شاه را منصرف نماید از خیال سوء نسبت بعلما و سادات چه علاء الملک هم وزیر علوم است و در زمان استبداد امور علما و طلاب راجع بوزیر علوم است و هم بملاحظه سیادت و سن علاء الملک و خدمات او در دولت شاه را با اطمینانی تام است علاوه بر اینکه جنبه سیادت و اسلامیت علاء الملک یک امیدواری باجاء انجمن میدهد که ملاقات سری او مفید واقع خواهد افتاد در این مقام چند سطری از حالات این وزیر علوم ذکر مینمائیم آنوقت بر میگردیم بمأموریت آقا سید علی آقا یزدی .

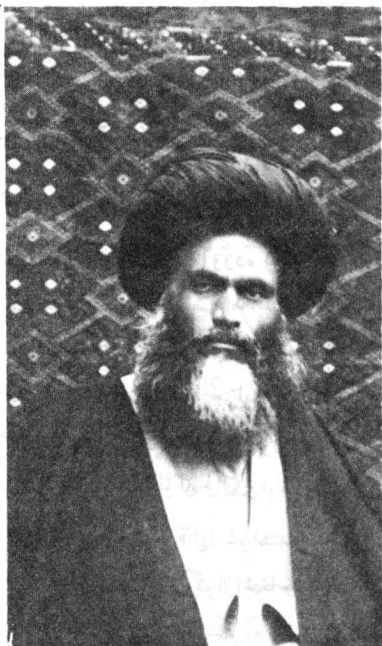
حالات علاء المالك وزیر علوم

میرزا محمود خان علاء المالك از رجال دولت و از سادات صحیح النسب و فامیل نظام العلماء تبریزی و معروف بسادات طباطبائی سلسله جلیل و خانواده نبیلش معروف و مشهور است زمان پنج پادشاه ایران را درک نمود و اکثر اوقات متصدی امور معظمه دولتی بود .

تولدش در چهارشنبه غره شهر شعبان اودئیل ۱۲۵۸ هجری بوده بعد از اینکه ده سال تحصیل مقدمات و علوم متداوله ایرانی را نمود برای تحصیل عازم تغلیس شد پس از چند سال توقف در آنجا بتبریز مراجعت نمود و در عداد اجزاء دیوانخانه تبریز که در آن زمان تشکیل یافته بود معرفی شد بعد از دو سال اشتغال بخدمت بعزم زیارت عتبات و همراه بودن با جنازه پدر از تبریز عقیبات رفته در مراجعت از عتبات بطهران آمده دروزارت امور خارجه وارد و پس از زمانی مأمور تغلیس گردید و از آنجا به تبریز رفت و بشغل و کیل دفتری و عمل تسویه محاسبات نایل گردید تا آنکه بامر حرم عزیز خان سردار بتهران آمده باز دروزارت خارجه داخل و بمأموریت مخصوص بلندن مأمور شد پس از ششماه توقف در لندن بطهران مراجعت نمود و به سمت قونسولی معرفی شد تا آنکه ناصرالدین شاه عازم فرنگستان گردید علاء المالك برای تهیه لوازم ورود شاه بجای ترخان رفت و از آنجا تا مسکو در رکاب شاه بود چون اندرون ناصرالدینشاه تا سرحد ایران با شاه بود لذا علاء المالك مأمور بمراجعت دادن اندرون شاهی شد پس از مدتی او را جنرال قونسول نموده مأمور تغلیس گردید شش سال در آنجا توقف نمود و بعد با مرحوم میرزا حسینخان صدراعظم که بسمت سفیری مأمور بطرزبورغ بود همراه شد و بعد از مدتی بسمت مستشاری به طرزبورغ مأمور شد بعد از یکسال بسمت شارژدافری در روسیه بود پس از آن بسمت سفارت کبری مأمور اسلامبول گردید و شش سال در اسلامبول توقف کرد و بعد بایران آمده بجکومت و فرمانفرمائی کرمان منصوب شد در کرمان آثار نیک گذارد باینکه زمان استبداد بود و حاکم فقال مایشاء قسمی سلوک نمود که الی کنون اهالی کرمان آرزوی حکومت او را دارند زیرا که در کرمان مرسوم بود حاکم هر گاه سوار میشد برای دیدن و بازدید علماء و غیر آن متجاوز از صد فراش خوب بدست در جلوساب حاکم میافتادند و مرد مرا ازیت میرسانیدند علاء المالك این کار زشت را موقوف نمود و خود سوار الاغ میشد یکنفر از نوکرهایش هم سوار اسب یا الاغ میشد و با او حرکت میکرد چنانکه معروف بجاکم دو خره شده است (در مقابل دواسه) در رسیدگی بعراض رعایا بنفسه رسیدگی مینمود در سیستان با انگلیسها مشغول مذاکره و تسویه امور سرحدیه گردید با علماء کرمان مباحثه و مذاکره علمی مینمود سطح شرح لعمه و شرایع را مستند احکامش قرار میداد در هنگام حرکت از کرمان اهالی کرمان برای فقدان چنین حاکمی در حسرت و افسوس بودند پس از مراجعت از کرمان بوزارت علوم و معارف نایل گردیده در زمان وزارت علوم در ترویج از مدارس ساعی بود و مدارس در آن زمان روبرقی گذارد چه رسیدگی و دقت را بنفسه مینمود و غفله بدون خبر و اطلاع وارد هریک از مدارس میشد مدتی هم بوزارت عدلیه ایران مشغول بود مدتی هم در اصفهان حکومت داشت در زمان استبداد و مشروطه

طوری سلوک نمود که وطن‌دوستان و حریت‌خواهان را امیدواری بخشید بعد از خرابی مجلس و روز بمباردمان پارلمان بامر محمدعلیشاه با وکیل‌الملک مأمور خارجه گردید در ظاهر برای تعزیت و تسلیت امپراطور روسیه در فوت عمویش حرکت کردند لیکن در واقع مقصود آن بود که خیال دول را درباره مشروطیت ایران بدانند و استعلا ازال آنها نسبت بایران نمایند علاوه‌الملک شخص عالم هافل متمدن متدینی است که اعلیحضرت مظفرالدین شاه را باو وثوق و اعتمادی است بیش از دیگران و الی‌کنون که سال ۱۳۳۰ و زمان طبع و نشر این تاریخ است علاوه‌الملک قسمی سلوک نموده است که

مورد تحسین و تمجید عامه است و هم در این ایام وزارت علوم و معارف را باو عرضه داشتند ولی بیاره ملاحظات هنوز قبول نکرده است نگارنده آنچه که در زمان مشروطیت ایران از این شخص بزرگ صادر شده است در موقع ذکر نموده و متدرجاً خواهد آمد .

مجملاً آقاسید برهان‌الدین خلخالی متقبل گردید ملاقات وزیر علوم را اما مأموریت جناب آقاسید علی آقا یزدی از این قرار است که پس از ورود بمسجد جامع با آقای بهبهانی و حاج شیخ فضل‌الله در گوشه خلوت کردند آقاسید علی آقا گفت عین‌الدوله کار را بر شما سخت گرفته است و خاطر شاه را از شما رنجانیده و شما را یاغی دولت قلمداده است همین امروز وفردا کار را یکسره خواهد کرد اگر بمن قول میدهید تا من مراجعت نکنم از این مسجد خارج نشوید و بجائی نروید من بروم شاه را ملاقات کنم و واسطه در صلح و اصلاح شوم حاج شیخ فضل‌الله گفت البته مصلح و واسطه از خود ما باشد بهتر است تا اینکه

آقا سید علی آقا یزدی

خارجی باشد و زود اقدام کنید که کار امروز بنهایت خواهد رسید آقای بهبهانی فرمود آنچه که صلاح میدانید بکنید ما از مسجد خارج نمیشویم تا خبر شما ما برسد پس از عهد و قرارداد آقاسید علی آقا از مسجد خارج شده تا تهیه کالسکه دید نزدیک بظهر رسید نهار را در خانه صرف کرده و سوار شد دوسه ساعت بعد در سلطنت آباد در منزل صدیق‌الحرم پیاده شده لدی‌الورود پیغام داد بشاه که باید پنج دقیقه خدمت اعلیحضرت برسم و هراضی دارم که باید در خلوت بشاه عرض کنم جواب آمد که شاه فرموده است تشریف بیاورید در این اثناء از طرف خانهای اندرون پیغامات متوالیه برای آقا آمد که در باب آقایان علماء مذاکره و عرضی نکنید که خاطر شاه رنجیده و بی‌نهایت متغیر است آقا سید علی آقا جواب داد که عرض لازمی دارم که صلاح شاه در آنست باری آقا وارد بر پادشاه ایران و شاه در بستر مرض افتاده امیر بهادر اهل خلوت دورش را گرفته لدی‌الورود قبل از تعارفات رسمی آقا عرض کرد بعض عرایض

دارم که باید بدون ثالث حضور مبارک عرض کنم شاه نگاهی به امیربهادر کرد او و اجزای خلوت چند قدمی عقب رفتند بطوریکه مذاکرات شنیده نشود شاه رو کرد بسید و گفت بعضی از آخوندهای مفسد اطراف سید بهبهانی را گرفته اورا بیعض حرکات و ادا کرده اند و ما برحسب تکلیف سلطنتی خود گفتیم آنها را طرد و منع ونفی کنند آقا سیدعلی آقا گفت علماء همه وقت دعا گوی دولت بوده و میباشند شاه فرصت نداد که سید کلامش را به آخر برساند فرمود میرزا علی اصغر خان امین السلطان آخوندهارا بدعادت کرد هرچه خواستند داد آنچه گفتند شنید تا اینکه نوبت صدارت بعین الدوله رسید در سال گذشته پسر آقا سید عبدالله از عتبات مراجعت کرد سید فرستاد نزد عین الدوله که کالسکه خود را بفرستید باستقبال آقا زاده عین الدوله جواب داد که آنکه کالسکه برای آقا زاده میفرستاد و پول بشما میداد امین السلطان بود و رفت بفرنگ . فرستاده سید چند کلمه هم رویش گذارد و بسید گفت فلذا سید با عین الدوله بنای بد رفتاری را گذارده مغرضین هم اطرافش را گرفتند واقعه مسیونوز را پیش آوردند تا بمهاجرت زاویه حضرت عبدالعظیم منجر شد من هم بملاحظه حفظ اسلام و اینکه طرف شدند جمعی از علماء با شخص کافری فرستادم آنانرا از زاویه مقدسه آوردند و بآنها محبت کرده مقاصدشان را گفتم برآورده کنند حالا جمع شدند که ما عدالتخانه میخواهیم شما میدانید که آقا سید عبدالله و حاج شیخ فضل الله طالب عدالتخانه نمیباشند عدالتخانه مضر بحال اینها میباشد بفرض امروز عدالتخانه در مملکت منعقد شود اول صدای همین اشخاص بلند خواهد شد که ما عدالت نمیخواهیم پس معلوم است قصد ملاها جز این است و عمیقاً شورش در مملکت احداث خواهد شد بلی یک نفر آقامیرزا سید محمد است که مایل بجمهوریت است او هم امری را خواهانست که در ایران امکان پذیر نیست و بر ذمه شاهانه ماست که مملکت را منظم داشته و از چند نفر آخوند مفسد چشم پوشیده و ضمناً عده قلیلی از خوابان هم بآتش آنها خواهند سوخت آقا سیدعلی آقا یزدی در جواب عرض کرد گویا براعلیحضرت پوشیده نباشد که دعا گوازا اشخاص بی غرض و دعا گوی خاص اعلیحضرت میباشد و هیچوقت خود را داخل در این جماعت و اجماعها نکرده ولیکن دوشب است که صدای زاری و گریه مردم از مسجد بلند است و در بین این جماعت اشخاصی میباشد که قصدشان خیر و صلاح است علی ای حال امروز همگی بیچاره شده اند و بمسجد پناه برده اند و خدا را میخوانند چنانچه اعلیحضرت اجازه دهند ملاها را بر احم اعلیحضرت امیدوار نموده آنها را حضور آورده اظهار مرحتی درباره آنان بفرمائید و نیز حکم مبارک صادر شود عدلیه را قدری منظم نگاهدارند که هم رعیت آسوده شود و هم ملاها بمقصود خود رسیده باشند اعلیحضرت فرمود بسیار خوب آنها را همین امشب تافردا بیاورند حضور که علی قدر مراتبهم درباره آنها اظهار مرحت بشود در این اثناء اجزاء خلوت وارد شده دور شاه را گرفته و هر کدام بنای بد گفتن از ملاها را گذارده شاه رو کرد به امیربهادر فرمود کالسکه حاضر کنند تا آقا سیدعلی آقا برود شهر و آقا یانرا بیاور و حضور مابلیکه این غائله خاموش شود امیربهادر عرض کرد من خودم باید بروم شهر آقا در کالسکه خودم سوار میشود و اگر آقا یان راضی بآمدن شدند در همان شهر کالسکه فراهم است و جداً مانع گردید از اینکه کالسکه شاه برای ملاها فرستاده شود آقا سیدعلی آقا بیش از آنچه کرد دیگر نتوانست مقاومت کند از

نزد شاه بیرون آمد در منزل امیر بهادر وارد شد امیر بهادر بدفع الوقت و ملاحظه گذرانید طوری آقا را با خود حرکت داد که چهار ساعت از شب گذشته وارد شهر شدند لابد سید خدا حافظ نموده در خانه خود وارد شد صبح خبر رسید که آقا بانرا نفی بلد نموده یعنی بطرف عتبات روانه نمودند فوراً آقا سید علی آقا در شکه خواسته بطرف ابن بابویه که در یک فرسخی طهران واقع است حرکت نمود آنجا که رسید آقای بهبهانی و آقای طباطبائی را ملاقات نمود مذاکرات باشاه را نقل نمود و فرمود باینکه شما بمن قول دادید که از مسجد خارج نشوید تا من مراجعت کنم چرا خلاف قول کردید آقای بهبهانی فرمود ما را مجبور کردند به اخراج و اگر خارج نشده بودیم منجر باتلاف نفوس میگردید آقا سید علی آقا مذکور داشت من شاه را تا یکدرجه ساکت کردم صلاح در این است که در همین مکان توقف فرمائید تا کالسه سلطنتی آورده شما را بیرم حضور آقای بهبهانی فرمود دیگر کار گذشته است جز رفتن بعتبات دیگر علاجی نیست اگر چه میدانم درین راه خطراتی هست و شاید ما را متفرق یا معدوم نمایند ولی چاره نیست بعلاوه عهد و پیمان کردیم لاف را قلم برویم و اگر مانع نکردند که برویم بعتبات والا آنجا را که مقتدرمان باشد . این است مختصری از زحمات جناب آقا سید علی آقا مجتهد یزدی .

روزی که شنبه ۲۲ جمادی الاولی ۱۳۲۴ هجری طرف صبح احدی وارد و خارج از مسجد نمیشد طرف عصر نصر السلطنه و مدیر تویخانه سیف الدین میرزا آمدند و مذکور داشتند که حکم بقی قطعی از شاه صادر شده است که شما آقایان را بهر شکلی که باشد از مسجد جامع خارج کنیم آقای بهبهانی فرمود اگر چنین است پس بگوئید فراش و سر باز بیایند و ما را بقهر و جبر از خانه خدا بیرون برند نصر السلطنه قبول نموده وعازم گردید که حکم دهد آقایان را بجبر متفرق نمایند آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی گفت اگر ما را باینحالت که ذکر شد بیرون ببرند مردم ساکت نخواهند نشست دست در میآوردند آنوقت جنگ و نزاع میشود دشمن هم درین میافتد و کار خود را میکند دولت و ملت متهم و خون ما بهدر خواهد رفت آقایان ملتفت شدند که این رای با صوابی است آقای طباطبائی فرمود اگر ما بخانههای خود برگردیم باز در خانههای ما همین اجماع و ازدحام میباشد چاره جز این نیست که با عداالتخانه برپا شود و با دستخط امنیت برای ما گرفته شود تا ما برویم بعتبات و از مسئولیت و تکلیف خارج شویم . نصر السلطنه گفت واقعا میروید به عتبات و یا مزاح میفرمائید آقایان گفتند البته میرویم و نهایت میل را بر رفتن داریم باری نتیجه این مذاکرات این شد که یک ساعت بغروب مانده صدور دستخط امنیت تلفون شد و بتوسط مدیر تویخانه آورده شد تا نیم ساعت از شب دوشنبه بیست و سوم جمادی الاولی آقایان در مسجد جامع بودند بعد از نماز مغرب از مسجد بیرون آمده بخانههای خود رفتند آقای طباطبائی بخانه خود نرفت و رفت بخانه آقای بهبهانی جمعی دیگر از سادات و آقایان نیز با ایشان بودند لیکن سایرین هر یک بخانههای خودشان رفتند صبح علی الطلوع بطرف حضرت عبدالعظیم رهسپار شدند و در ابن بابویه که نزدیک زاویه مقدسه است وارد شدند از اتفاقات آنکه در شب دوشنبه ۲۳ جمادی الاولی که مطابق است با ۲۰ سرطان ازاول شب تا صبح در طهران باران سختی باریده رعد و برق میجهید بعدی که در زمستان و بهار چنین

بارانی در طهران دیده نشده بود و حضرات تركها چنین گمان میکردند که این رعد و برق بواسطه بی احترامی بملأه است .

امروز حاج میرزا نصرالله بهشتی ملقب بملك المتكلمين كه از واعظین بزرگ و ناطقین سترك است بآقایان ملحق شد و سعی اودر بیداری مردم برای صدماتی است كه از ملاهای اصفهان دیده است ولیكن در رسانیدن سالارالدوله را بتخت سلطنت از طریق تغییر ولایت عهد و یا طریق بر انداختن عین الدوله بی اندازه سعی است و اگر این قصد دراو نبود هر آینه از اولین اشخاصی بود كه در بیداری مردم سعی نمود باری ملك المتكلمين با آقا میرزا سید علی شیرازی در شیران در قرية سعدآباد باغ میرزا عبدالوهاب خان آصف الدوله شیرازی مهمان و ثوق الدوله بودند كه خبر بآنها رسید بحكم عین الدوله دوسر ملك المتكلمين را گرفتار کرده و بردند بنظمیه كه از آنها استنطاق نمایند مكان ملك را ، ملك از شنیدن این خبر خائف شده و ثوق الدوله هم بملاحظه برادرش دبیر حضور كه منشی عین الدوله بودوهم بملاحظه پدرش معتمد السلطنه ترسید بعديكه آقا میرزا سید علی مقبل شد كه ملك را ببرد جائی پنهان كند و چون چشم ملك آب آورده بود و نوری نداشت فلذا او را در درشكه نشاند و رفتند در دربند كه در دوفرسخی طهران است اطاقی از مشهدی ابوطالب دربندی كرایه کرده در آنجا مخفی شدند صبح روز دیگر آقا میرزا سید علی رفت منزل و ثوق الدوله برای استعلام خبر كه شنید واقعه مسجد جامع و اجتماع آقایان را در آنجا فلذا نصره السلطان را كه از دوستان ملك و از اشخاص با حرارت و از كسانی است كه در بیداری مردم بی نهایت سعی است ملاقات نمود قرار بر این شد كه اول شب درشكه بیاورد در دربند و ملك را با خود ببرد بشهر و برساند به آقایان علیهذا نصره السلطان در اول شب خود را رسانید و دربند و ملك المتكلمين را با خود در درشكه نشاند و آورد در مسجد جامع و دست او را گذارد در دست آقای طباطبائی ملك المتكلمين از امروز شروع بترقی نمود چه تا به امروز بواسطه لوث اتهام گاهی او را بابی و گاهی او را لامذهب میخواندند و پیوسته در فشار آقای نجفی (۱) بود حتی آنكه از خانه و زندگی خود دست برداشت و خود را بست بسالارالدوله پسر مظفرالدین شاه باز راحت و آسوده نبود در واقعه مهاجرت صفری و زمان بعد بآقایان فی الجمله مراده داشت و مورد سوء ظن عین الدوله واقع گردید ولی از آمدنش بمسجد جامع و شروع بمقاصد وطنیه علناً رو بمدارج عالیه آورد و در زمرة ناطقین بزرگ محسوب گردید یعنی از امروز با آقا سید جمال الدین مهدوش و هم ملك گردیدند . و ثوق الدوله از اینکه مهمانان عزیز خود را بجرم وطن دوستی از منزلش عذرخواست قدری در نزد عقلاء مذموم شد ولیكن زحمات سابقه و لاحق و ثوق الدوله این گناه را شست و بمقاد (الحسنات ینهین السيئات) نگارنده هم باعمال نيكش نگرانست نه بكارهای زشت . و اما نصره السلطان را تا كنون كه زمان طبع این جلد سوم است به نيكی ستایش میكنم چه این مرد با حرارت را از زمان ناصرالدین شاه الی كنون بیک حال و يك مقصد شناخته حتی آنكه در معاونت حكومت كرمان در بیداری مردم و ترقی وطن سعی و جاهد بود خدایش اجر عنایت فرماید .

روزدوشنبه ۲۳ جمادی الاولی ۱۳۲۴- آقایان بهبهانی و طباطبائی و جمعی دیگر نقل مکان کردند
 بابن بابویه که در نزدیکی زاویه مقدسه حضرت عبدالعظیم (ع) واقع است .

سالارالدوله

بازارها بعضی بسته و بعضی مفتوح است مردم سرگردان و حیران بدون تکلیف طلاب و تجار
 در حال خوف و ترس احدی جرئت نمیکند در کوچه و بازار راه برود نگارنده خواست برود بابن بابویه
 جرئت نکرد که از خانه خود خارج شود کوچه و بازار مملو بود از سر بازو توپچی که گویا مأمور بودند بکشتن
 اهل علم و سادات اگر در کوچه و بازار یکنفر آخوند وسید دیده میشد طوری باو نگاه میکنند که گاه
 قاتل پدر و برادر خود را می بینند .

(عصر امروز شروع بواقعه تحصن بسفارت انگلیس شد که بعد از این خواهد آمد)

امروز عین الدوله در حضور جمعی از رجال دولت گفت شب گذشته باران آمد و کتافهای شهر را برد و شهر را پاک نمود. باری آقایانیکه در امروز مهاجرت کردند از این قرار است.

آقای بهبهانی. آقای طباطبائی. صدرالعلماء. آقا سید جمال افجه. حاج شیخ مرتضی. آقا سید مصطفی قنات آبادی. آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی. آقا میرزا محمد صادق طباطبائی. آقا سید مهدی طباطبائی. آقا شیخ عبدالرحیم نوه صاحب فصول. آقا سید احمد طباطبائی. آقا میرزا محسن. آقا شیخ محمد رضا استر آبادی. آقا سید علاء الدین اعتماد الاسلام. آقا شیخ محمد رضا کاشی. پسرهای آقای طباطبائی. پسرهای آقای بهبهانی. طلاب و سادات متجاوز از دویست نفر.

آقایانیکه بعد ملحق شدند

حاج شیخ فضل الله. حاج علی اکبر. آقا سید اسدالله طباطبائی. آقا میرزا سید حسن طباطبائی. طلاب و سادات تقریباً پانصد نفر. آقا میرزا سید حسین قمی و آقا شیخ محمد رضای قمی هم مهاجرت نمودند. آقایان بهبهانی و طباطبائی و صدرالعلماء و آقا سید جمال در یک کالسکه سوار شدند سایرین سوار درشکه و کجاوه و فاطر و اسب و الاغ بودند جمعی کثیر از طلاب و غیرهم با پای پیاده از دروازه طهران خارج شدند. قریب بظهر امروز آقا سید علی آقا یزدی از برای معاودت آقایان وارد ابن بابویه شد آقایان راضی نشده گفتند در مملکتی که عدالتخانه نباشد نیمه انیم در یک ساعت بفروپ از ابن بابویه حرکت کردند در جنب بقعه صادقه قدری توقف و مکث نمودند حضرات خدام و اهالی حضرت عبدالعظیم خدمت آقایان رسیده تکلیف ورود بزاویه مقدسه را نمودند و گفتند ما تا جان داریم دریاری آقایان کوشش میکنیم لیکن آقایان قبول نکردند و بملاحظات از یکساعت زیارت کردن هم رایشان منصرف و منحرف گردید جناب آقا شیخ محمد رضای استر آبادی که چند سال در عتبات عالیات مشغول تحصیل و عبادت بود و از زهاد و عباد و در منبر نطقی گویا داشت این ایام از عتبات هراجمت نموده در زاویه مقدسه وارد جمعی از مؤمنین از ایشان استقبال نموده امروز باید وارد ابن یابخت شود این اتفاق افتاد فلذا جنابش از ورود بطهران منصرف شد و با آقایان حرکت نمود نگارنده را دل بحالت این آقا سوخت چه بانهایت سختی از عتبات تا دروازه طهران آمده است حالا با عدم استطاعت باز معاودت بعتبات مینماید.

امروز صبح مکتوب آقای بهبهانی که محرمانه بسفارتخانه دولت انگلیس مرقوم داشته به (مستر کرنف) رسید و این مکتوب دوم بود که آقای بهبهانی از راه التجاه بآن سفارتخانه نوشته بود مضمون مکتوب اول را نگارنده ندانست ولی مضمون مکتوب دوم از این قرار است که: ما علماء و مجتهدین چون راضی نیستیم خونریزی بشود لهذا حرکت با ما کن مقدسه را عازم گشتیم و از آن جناب تمنا داریم که در دفع ظلم و تعدی همراهی خود را از ما دریغ ندارد. چون آقایان حرکت کرده بودند و موقع گذشته بود (مستر کرنف) شارژ دافرهین قدر جواب داد که نسبت بیازماندگان و آنانکه التجاه آورند همراهی خواهد شد این بود که آقای بهبهانی در ابن بابویه بعضی از تجار فرمود که اجزاء سفارتخانه بمن وعده همراهی

داده‌اند هر گاه پس از من متعرض شام شدند بآنها متوسل شده و بآن مکان متحصن و ملتجی شوید اگر چه وزیر مختار در طهران نیست ولیکن شارژدافرو سایر اجزاء سفارتخانه از شما همراهی خواهند نمود .

روز سه شنبه ۲۴ جمادی الاولی که مطابق بود با هفدهم ژوئیه ۱۹۰۶ میلادی آقایان مهاجرین که در بقعه صادقیه متصل بزایه مقدسه حضرت عبدالعظیم (ع) جمع شده حرکت کردند بسمت کهریزک در یک ساعت از شب گذشته وارد کهریزک شدند آنها تیکه بعد از این روز بآقایان ملحق شدند در آن روز و روز بعد حرکت کردند بستانگان و نوکرهای آقایان که تهیه و تدارک سفر را دیده با اسباب و لوازم سفر در کهریزک ملحق شدند . از طرف دولت متوالیاً برای آقایان پیغام میرسید نصر السلطنه و مدیر توپخانه و سالار فیروز کوهی آمدند و گفتند و شنیدند و رفتند . بازار دوا کاین و سراها امروز باز است احدی از کسبه در خیال همراهی از مهاجرین نیست اگر هم کسی مهاجرت کند نه برای همراهی و معاونت از آقایان بلکه از ترس مال و جان خودشان میباشد و اگر شارژی و انبان و حرکات شنبه و اعمال قبیحه آنان نباشد احدی از کسبه و تجار بآقایان مهاجرت نمیکرد عجله یک حالت خوف و ترس مردم را فرا گرفته است نه مأمنی که بآنجا پناه برند و نه ملجائی که بآن متوسل شوند سابقه اگر ظلمی ب مردم میشد پناه بخانه‌های آقایان میبردند ولی دیگر جانی را ندارند که بآنجا پناه ببرند اکثر علماء مهاجرت نموده‌اند حاج شیخ فضل الله هم در خیال حرکت است مردم در منزل حاج شیخ فضل الله زیاد مراده و آمد و شد میکنند بعضی ایشان را مانع میشوند از همراهی با عین الدوله گروهی او را تحریم و ترغیب میکنند بر دوستی عین الدوله .

شب چهارشنبه بیست و پنجم هفت ساعت از شب گذشته مدیر توپخانه سیف الدین میرزا در کهریزک خدمت آقایان رسیده گفتگوئی محرمانه کرد و رفت ولی مسموع شد که بآقایان گفته است مستدعیات شما را شاه قبول میکند جز عزل عین الدوله و افتتاح عدالتخانه که اجابت این دوازمحالات است و نیز گفته است که اگر از قم حرکت کنید در مخاطره میباشد .

آقایان در کهریزک ملتفت شدند که برای مخارج این سفر پول بسیاری لازم است لذا در مقام توجه و نظر به اندوخته خود بر آمده آقای طباطبائی چهارقران پول در جیب داشت آقای بهبهانی صد و پنجاه تومان پول نقد همراه داشت و این پول کفایت تا قم را نداشت لذا آقا زاده‌ها را فرستادند بشهر برای تحصیل پول و هر کدامی تهیه و جوه نموده آقا میرزا محمد صادق پسر آقای طباطبائی که برای تحصیل پول آمده بود بشهر ابتداءً از بانک روس خواست پول قرض کند اجزاء بانک مطالبه گرو کردند باینکه سابق بر این ملاها اگر پولی از بانک می گرفتند بدون گرو میدادند از باب چشم بدم ترس عین الدوله را بهانه کرد حتی آنکه گفت اگر پولی هم بدهید که حواله و برات بدهم قبول نخواهم کرد آقا زاده متحیر ماند که چه کند تا آنکه معین حضور ملتفت شد که اگر پول نرسد شاید آقای طباطبائی از مهاجرت منصرف شود فلذا آقا زاده را ملاقات نمود و گفت من تازه ملک خود را فروخته‌ام سی هزار تومان حاضر است هر قدر میخواهید بدهم از هر جامه که پول لازم شد حواله کنید من میپردازم و اگر یکی از تجار هم بخواهید بدهم و برات میگیرم آقا زاده دوازده تومان اسکناس گرفت و مانند حرز دعا بر بازوی خویش

بست و دوستان را وداع گفته دستور العمل داد و گرفت و حرکت کرد در حسن آباد که شش فرسخی طهرانست ملحق با قایان شد چون معین حضور از اجزاء انجمن مخفی بود نگارنده از او پرسید قدر پول را جواب داد چهار هزار تومان دادم دوهزار تومان را پس دادند و اگر هم حواله ایشان از بین برآمده بود تا سی هزار تومان میدادم باری از جاهای دیگر هم پول با قایان رسید و از جهت پول بهیچوجه نگرانی نبود مراجعت آقا شیخ محمد رضا مجتهد استرآبادی از حضرت عبدالمعظم بمقتبات و حرکت کردن با آقایان خیلی باعث قوت مهاجرین شد آقا میرزا سید حسین قمی و آقا شیخ محمد رضای قمی هم که حرکت کردند مهاجرین را قوتی فوق العاده داد. آقا سید ریحان الله هم نقل بغیر و آباد که از آنجا برود بمشهد مقدس. حاجی شیخ فضل الله هم در صدد تهیه حرکت و مهاجرت است این مهاجرت را مهاجرت کبری گویند و مهاجرت اولیه را که بزایه مقدسه حضرت عبدالمعظم پناهنده شده بودند مهاجرت صغری گفته اند چه در این مهاجرت هم مقصود اعظم است از اول و هم عده مهاجرین بیشتر و هم زحمات و صدمات وارده بر آنان زیادتر بود.

روز چهارشنبه ۲۰ جمادی الاولی ۱۳۲۴ - حاجی شیخ فضل الله در تهیه حرکت است نصر السلطنه بر او وارد و چند ساعتی با هم خلوت نمودند بعضی گفته اند مشارالیه بر حسب میل عین الدوله تا قم خواهد رفت چه اگر نتوانست آقایان را منصرف مینماید از رفتن بمقتبات و آنها را معاودت خواهد داد و این خدمتی است که بصدر اعظم کرده است و اگر نتوانست آنان را عودت دهد همان مراجعت خودش اهمیت خواهد داشت و شاه را از خیالات بزرگ خواهد انداخت بعضی را عقیده آنستکه واقعاً در خیال مهاجرت است چه در مهاجرت اولیه که تغلف و وزید خیلی متضرر گردید علاوه بر این حاجی شیخ فضل الله اگر چند ماهی در عقبات توقف کند شخص اول علماء اسلام خواهد گردید چه هم حسن سلوک دارد و هم مراتب علمیه و هم نکات ریاست را بهتر از دیگران داراست. حاجی شیخ عبدالنبی هم رفته است به عوین که در دوفرسخی طهران واقع است. آقا میرزا مصطفی آشتیانی هم مادرش مریض است و خیالاتش را کسی نمیداند. از طایفه طباطبائی جزیک پسرش آقا عبدالمهدی که ماند برای سرپرستی خانواده و اینکه بعدها بستگان را حرکت دهد دیگر همگی مهاجرت نمودند. دیگر از مهاجرین که از مهاجرت او آقایان را قوت و عین الدوله را ضعیف نمود جناب آقا سید اسد الله طباطبائی برادر آقا طباطبائی است که امروز حرکت فرمود با فرزندان خویش آقا میرزا سید حسن و میرزا سید حسین و ابن سید بزرگوار محل وثوق عامه و خاصه است چه از اهل ذکر و دعا است و نسخه صحیح جنة الاسماء که از حضرت امیر المؤمنین علیه السلام وارد است ابا عن جد بطریق اجازه در نزد ابن بزرگوار موجود و آثارش مشهود است از آنجمله چندی قبل شخص دیوانه را از همدان آوردند بظهران برای معالجه پس از یاس از معالجه بتوسط شریف العلماء که از خصمیین جناب صدر العلماء است او را آوردند خدمت ابن سید بزرگوار و با اجتماع شرایط لوح جنه را باو دادند پس از چندی دیوانه عاقل و مرض او بکلی بر طرف شد از اینگونه کارها از ابن سید جلیل و عالم نبیل بسیار دیده شد و در اغلب ادعیه از جهة شفای امراض از اشخاص بزرگ مجاز شده و در تمام شایده و مصائب با برادر بزرگوار خود همراه بود و بهیچ اسم و رسم هم فائده از دولت و ملت نبرد و متوقع اجری نگردید و از خدمات بزرگش تقبل ریاست و مدیری مدرسه اسلام است چه اگر اهماطات

این مدیر محترم نبود لعلمه بزرگی بمدارس طهران میرسد زیرا که ورود اینگونه اشخاص صحیح و بزرگ بمعارف جبران نمیکند توهیناتی را که برای مدارس ومعارف حاصل شد از دخالت اشخاص نامناسب و فاسدالعقیده زیرا که اهالی ایران عموماً دیانت و اسلامیت ابنه وطن را مقدم میدانند بر سایر چیزهای دیگر این بود که اقدام آقای طباطبائی بافتتاح وتأسیس مدرسه اسلام باعث شد که ملاها ساکت شدند وضدیتی که در اوائل اظهار داشتند مبدل بمعاونت ومساعدت شد باری جناب آقا سید اسدالله طباطبائی مدیرحالیه مدرسه اسلام ۱۲ سال از آقای طباطبائی کوچکتر است ومحل وثوق واعتماد خواص وعوام نسب شریفش ابا واما در حالات آقای طباطبائی سابقاً ذکر شد از مهاجرت این سید جلیل تزلزلی در هواخواهان عین الدوله حاصل گردید .

نگارنده تیمناً وتبرکاً چند سطر از این صحایف را برای ترسیم تصویر ایشان میگذارم که خواننده تاریخ بداند چگونه اشخاص بزرگ مؤسس مشروطه ایران بودند و چطور از جان ومال در مقابل مطالبه عدلت واجراء احکام اسلام خودداری نفرمودند امیدواریم که یک روزی نتیجه اقدامات این اشخاص بیغرض را به چشم خود ببینیم واگر هم مقدر نشده باشد که بمقصود خود برسیم لااقل اولاد و اخلاف ما ثمرات این شجره را دست آورند ولعن ونفرین کنند بمائین وخائنین باین آب و خاک و بدانند که بزرگان دین پیشوایان مذهب مقدسه اسلام در هیچ امری کوتاهی نکردند ومفاد این شعر را مثال کرده . اولک آبائی فجثنی بمثلهم اذا جمعنا یا جریر الجماع .

برگردیم برشته تاریخ خود :

پس از بیرون رفتن آقایان ازدروازه طهران عین الدوله هم بنای بدرفتاری وسلوک را گذارده از یکطرف در مقام انتقام برآمد مسئله را بعدی تعمیم داد که از انتقام آن طرف افتاد یعنی اقدام بکارهایی نمود که از صدر اعظم وشخص اول یک مملکتی بعید بود از آن جمله واقعه زن حاج محمدحسن برادر حاجی محمد تقی بنکدار بود که در واقعه سفارت اشاره بآن خواهد شد از یکطرف در مقام گرفتاری بعضی تجار برآمد که نیز در واقعه سفارت خواهد آمد از یکطرف شخص سلطانی که تیر بسید عبدالعحید زده بود اورا ترقی منصبی ودرجه بالاتر داد و اضافه مواجب که خدمت کرده است سربازهاییکه تیر انداخته و در واقعه مسجد جامع شلیک کرده بودند هر کدام را در خور لیاقت انعام داد میرزا احمدخان آشتیانی قاتل حاجی سید حسین را که از طایفه قائم مقامی است باز دیاد مواجب ودرجه سرتیپی مفتخر داشت برای آنکه مرحوم آقا سید حسین را در مسجد جامع بقتل رسانیده بود دیگر آنکه پس از رفتن آقایان عین الدوله در مجلس گفت دیشب باران بارید و کثافات شهر را زایل نمود این عبارت موجب تزلزل مردم گردید چه مردم هر گز راضی نخواهند شد بصدر اعظمی که معتقد بعلما نباشد بجملاً هر روز بلکه هر ساعتی آثاری ظاهر میشود از دیوانیان که موجب قوت آقایان میگردد اگر چه احدی در مقام همراهی آقایان نمی باشد هر کس هم از تجار و کسبه که با آقایان هجرت نمود از ترس جان ومال خودش بود که بعد از آقایان عین الدوله در مقام گرفتاری آنان خواهد برآمد .

روزی پنجمین ۲۶ جمادی الاولی ۱۳۲۴ اول آفتاب حاجی شیخ فضل الله مجتهد با جمعیت بسیاری

مهاجرت نمود که در حسن آباد ملحق با آقایان گردد در این سه روز هم که در شهر ماند متصل و متوالیاً با آقایان مکاتبه و مراسله داشت حاجی علی اکبر بروجردی را رسول نمود نزد آقایان و سوگند یاد نمود که بشما خواهیم رسید هر جا که بروید من هم می‌آیم و نیز چندین مرتبه نصر السلطنه اورا ملاقات نمود آنچه کرد که اواز قصد خود برگردد قبول ننمود تا آنکه امروز صبح علی الطلوع از دروازه طهران خارج شد نگارنده را با واقع امر کاری نیست و قصد شیخ را نمیداند ولیکن علی الظاهر حرکت حاج شیخ فضل الله خیلی امر آقایان را قوت داد چه مراتب علمیه او از دیگران بهتر و سلوکش نسبت با طلاب و اهل علم از دیگران خوشتر بود عین الدوله از حرکت حاج شیخ فضل الله بی اندازه ضعیف شد و پس از اینکه شنید حاج شیخ فضل الله مهاجرت نمود گفت هزار نفر از ملاها رفتند اما بیست کرو راهالی ایران از دست آنها خلاص و راحت شدند و هم امروز تلگراف نمود بیلدان و ایالات ایران و حکام را دستور العمل داد که هر کس خواست برود بعقب مانع نشوند و بگذارند برود و نیز امروز پانصد نفر سوار بریاست سردار فیروز کوهی مأمور شدند که با آقایان حرکت کنند علی الظاهر میگفتند چون امنیت داده ایم با آقایان پس باید محافظت نمود آنها را تا از خاک ایران خارج شوند و این سوارها برای امنیت طرق و شوارع و حفظ آقایان حرکت کرده اند ولیکن چند کاری کند و زنجیر و اسبابهای شکنجه و غیره با آنها بود و علی المذکور سردار فیروز کوهی مأمور بود که از قم آقایان را متفرق نماید بعضی را بطرف کلات و بعضی را بطرف اردبیل و بعضی را بطرف کرمان نفی کند و نیز امیر بهادر جنگ گفته بود که اگر شاه اذن بدهد من ملاها را قبل از ورود بقم علاج میکنم.

آقا میرزا مصطفی آشتیانی با عنوان مرض مادرش حرکت کرد ولی از دم دروازه حضرت عبدالعظیم سوارهای دولتی اورا برگردانیدند بردند نیاوران حضور شاه و امروز آمد بشهر که انشاء الله تفصیل این واقعه را بعد از این اشاره خواهیم کرد.

شب پنجشنبه ۲۶ جمادی الاولی سه ساعت از شب گذشته آقایان از کهریزک حرکت نموده و در ساعت هفت از شب گذشته وارد حسن آباد شده و تا صبح آنجا خوابیده رفع خستگی نمودند روز را هم بملاحظه پیاده ها آنجا ماندند در یک ساعت بغروب از حسن آباد حرکت دوساعت و نیم از شب گذشته وارد قلعه محمد علیخان شدند و در آنجا آب بقدر کفایت آنها نبود بصدمات و زحمت بسیار تهیه آبی دیده شام مختصری صرف نموده نزدیک بطلوع فجر از آنجا حرکت نموده در اول طلوع آفتاب وارد علی آباد شدند.

عین الدوله علاوه بر آن پانصد سوار دو بیست نفر سوار و قزاق فرستاده که اگر در بین راه کسی در مقام حمایت آقایان بر آید اورا هدف گلوله سازند در شهر هم احدی جرئت نمیکند اسم آقایان را ببرد بخوبی. شخص بنائی در کوچه طهران گفته بود با ادعای مسلمانی این گونه سلوک با سادات و ذریه فاطمه محل حیرت و تعجب است سادات و علماء برای آسودگی مادر میان بیابان تشنه و گرسنه و برهنه و پای پیاده در رنج و تعب میباشند ما باید ساکت باشیم مجلاً این شخص بتا در شب پنجشنبه در حالتی که در پهلوی زنش خوابیده بود با گلوله تفنگ مقتول گردید یعنی گلوله برانش خورده بعد از دو روز مرحوم شد

حالا عمداً او را کشتند و با اتفاقاً گلوله تفنگ بیایش خورد خدا دانا است نه قاتل معلوم شد و نه قصد این قدر معلوم است که جزشب کرد و نظامی احدی درشب با حربه و سلاح نیکرود پس معلوم است که قاتل از دیوانیان بوده و آن بتا ازدوستان و حامیان مهاجرین بوده است .

و نیز در این روز يك نفر سید در خیابان شمس العماره با امرامیر بهادر دستگیر و بطرف محبس دولتی او را بردند دیگر تفصیر او چه بوده و با او چه کردند معلوم نشد .

امروز واقعه سفارتخانه انگلیس مسموع گردید و مشهور شد که عده از تجار آنجا متحصن شدند و جمعی از طلاب مدرسه صدور دارالشفاء را از طرف تجار بردند بسفارتخانه و هر کدامی را يك تومان پول دادند که شب را آنجا بمانند که در واقعه فردا خواهد آمد .

روز جمعه ۲۷ جمادی الاولی ۱۳۲۴ - امروز بعضی از اوراق قرآن دیده شد که گلوله تفنگ آنها را سوراخ و خراب کرده بود میگفتند از شصت پاره هائیکه در واقعه مسجد جامع هدف گلوله واقع شده بودند این اوراق و مجلدات محترمه هیجان غریبی در مردم احداث کرده . امروز طرف صبح نگارنده رفت بسفارتخانه انگلیس متجاوز از پانصد نفر جمعیت در آنجا دیده با اینکه طرف عصر محل اجتماع و مذاکره است علت تحصن و پناه بردن اهالی از این قرار است .

واقعه تحصن ملت بسفارتخانه انگلیس

در ایران معمول و مرسوم است که هنگامیکه يك یا جماعتی در فشار حاکم یا پادشاه واقع شوند پناه بخانه یکی از بزرگان ببرند و بآن مکان مقدس پناهیده میشوند خواه آن متحصن ظالم باشد خواه مظلوم مثلاً شاه یا مأمورین دولت کسی را بخواهند مأخوذ دارند اگر قبلاً باو اطلاع بدهند بجائی متحصن میشود تا امر او اصلاح بشود و اگر کسی هم مال دیوان را بخورد و یاورشکسته و مفلس شود پس از تهیه خود بجائی متحصن میشود اما محل تحصن راجائی قرار میدهند که محل ملاحظه شاه و حاکم باشد مثلاً اما مزاده معتبری اگر باشد بآنجا پناه میبرند و میگویند فلان در بست رفته است و اگر اما مزاده نباشد بخانه یکی از علماء بزرگ آن شهر پناه میبرند و او را واسطه در اصلاح قرار میدهد مثلاً در مشهد مقدس از چوب بست محل امن و تحصن است . در شیراز اطراف اما مزاده شاه چراغ محل بست است در کرمان خانه علماء و اطراف خانه هر عالمی محترم محل بست است . در طهران مقصرین و یا غارمین از حکومت بزایوه مقدسه حضرت عبدالعظیم پناهنده میشوند و در آنجا میمانند تا رفع ظلم از آنها کنند بمضی از اوقات در زیر توپ مروارید میشینند و این توپ بزرگی است که موسوم بتوپ مروارید است و در نزدیکی درب ارك که زیر تقارمه خانه است آنرا گذارده اند پناهندگان باین مکان زودتر امر آنها اصلاح میشود چه هر که باین مکان پناه آورد شاه و صدراعظم زودتر بر حال عارض مطلع میشوند در این اواخر سلطنت ناصرالدین شاه و زمان مظفرالدین شاه امر بست نشستن تعمیم پیدا کرده است باین معنی سرطویه شاهی و طولیله های شاهزادگان هم محل امنی شده است چه هر کس بسرطویه پناه ببرد مهترها و جلودارها و امیر آخورها از او همراهی میکنند و اتفاقاً کار عارض هم اصلاح میشود در واقع

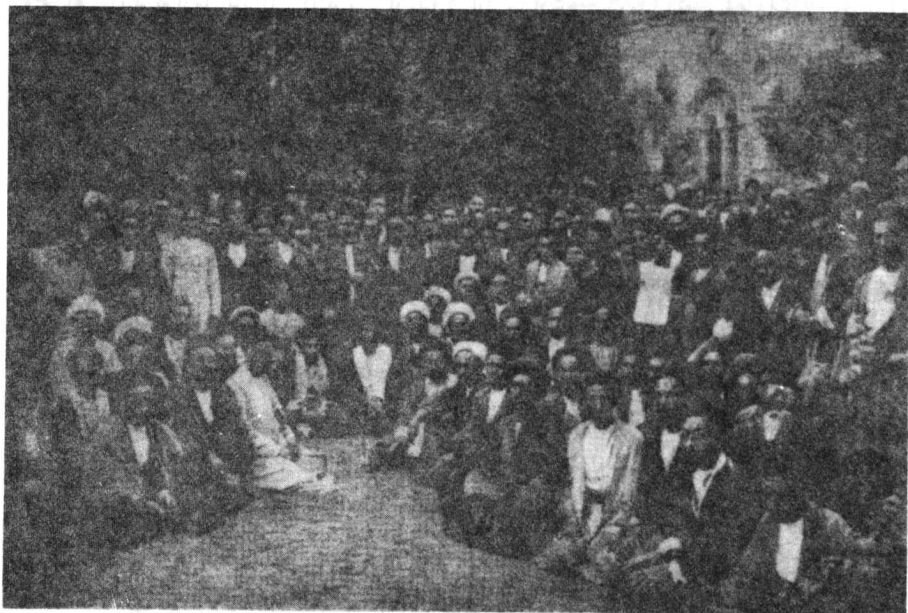
ناصرالدین شاه ملتفت شده بود که گفته بود باید وسایط را تعمیم داد که مظلومین از خدمت منصرف نشوند چه در امکان مقدسه شاید یک نفر متوجه بخدا گردد آنوقت خانواده ظالم تباه و هلاک میشوند باینجهت امکان غیر مقدسه را نیز ضمیمه امکان مقدسه نمودند تا بکلی مردم را نظر بواسطه باشد و ظالم راحت و آسوده بخوابد این شد که هر کس عارض یا ورشکسته و یا مظلوم واقع میشد و یا مستحق سیاستی میگردد پناه میبرد به توپ مروارید و یا سرطوله شاهی و یا منزل یکی از خانهای درباری و یا خواجه های سلطانی و خورده خورده و کم کم امکان بست بسیار و فراوان میشد و گاه گاهی هم بملاحظه شأن عارض و یا بزرگی مطلب پناهنده یکی از

سفارتخانه ها می شدند مثلاً در (۱۸۴۸) میلادی تقریباً هفتاد سال قبل اعیان و بزرگان مملکت ایران از ظلم حاجی میرزا آقاسی وزیر محمد شاه و صدر اعظم ایران بجان آمده بسفارت روس و انگلیس ملتجی شدند و در آنجا بست نشسته عزل او را از شاه خواستگار بودند و در هیچده و بیست سال قبل ناظم العلماء ملایری که از علماء و بزرگان و شرفاء ملایر بود با چند نفر از اهالی ملایر بسفارتخانه روس ملتجی شدند از ظلم و ستم سیف الدوله برادر عین الدوله که در آنوقت حاکم ملایر بود حتی آنکه آقا میرزا ابوالحسن میرزا شیخ رئیس سید محمد طباطبائی که تازه از عقبات مراجعت فرموده بود فرستاد ناظم العلماء را آوردند و فرمود با بودن علماء در طهران مناسب نیست شما پناه بسفارتخانه روس ببرید من خودم کلات را اصلاح مینمایم ناظم العلماء باز جرئت نکرد خارج شود تا اطمینان تام باو داده شد و همچنین در ماه گذشته حاج شیخ رئیس که از علماء و شاهزادگان است باتهام حریت طلبی طرف سوء ظن دولت واقع شد بمحض آنکه دانست که عین الدوله در خیال گرفتاری او است پناه بسفارتخانه عثمانی برد و از آنجا خارج نشد تا آنکه بتوسط سفارت تأمین نامه ازدولت برای او گرفته و در دفتر سفارت ضبط نمودند .

خلاصه از مکاتبات آقای بهبهانی بسفارت انگلیس و اینکه صریح بیعت تجار فرموده بود اگر عین الدوله بشما سخت گرفت ملتجی بسفارت انگلیس شوید تجار باین خیال بودند تا آنکه در شب دوشنبه ۲۳ جمادی الاولی که روزش آقایان از شهر خارج شدند چند نفر فراش و غلام کشیکخانه میروند درب خانه حاجی حسن برادر حاجی محمد تقی که در مهاجرت صغری و کیل خرج آقایان بودند و خدمات بزرگ با آقایان کرده بودند خلاصه میگویند بیفامی از حاجی داریم که باید بخانه بگوئیم زن حاجی حسن آمد پشت درب خانه فوراً او را گرفته با درشکه خانم را میبرند بطرف منزل عین الدوله و باو میگویند مأموریم شوهرت را بگیریم ولی با تو محترمانه سلوک خواهد شد چه شاهزاده عین الدوله تعریف و توصیف حسن تو را شنیده و تعلق خاطری بتو بهمرسانیده زن بیچاره خواهی نخواهی ساکت شد نگارنده ندانست مقصود عین الدوله از بردن این زن چه بود و چه انتقامی را در نظر داشت بلی

شوهر این زن حاجی حسن در واقعه تحصن بزایه مقدسه حضرت عبدالعظیم وکیل خرج آقایان بوده یا برادرش حاج محمدتقی دامن همت و مردانگی را بکمر زده مخارج مهاجرین را مبداد مجملات زن را در عوض دشوهر گرفتند و بردند و چند روز بعد از این واقعه حاج حسن آن زن را طلاق داده و صداش را بتمامه داده بعضی را عقیده این بود که این زن دائمی حاجی حسن نبود بلکه صیغه او بوده بعضی را عقیده این بود که نه زن دائمی بود و نه انقطاعی بلکه مترس حاجی ولی اقرار حاج حسن حضور آقای طباطبائی باینکه او را طلاق داده ام و دیگر بهلوی او نرفتم دلیل است بر اینکه زن دائمی او بوده و اگر

عده‌ای از متحصنین در سفارت انگلیس

این اقرار نبود نگارنده این واقعه را تکذیب مینمود چه از شاهزاده عین الدوله این طور شنایع و قضایح دیده نشده و احدی ندید این شاهزاده بناموس کسی دست اندازی نماید خلاصه این شایعه مردم را بی اندازه خائف نمود روز دوشنبه ۲۳ در خانه آقا محمد دلال بانک روسی مجلس جشنی منعقد گردید که آقا محمد ربیبه معزالسلطان را عقد کرده و جمعی از تجار و صرافها را مهمان کرده بود که در این اثنا حاج محمدتقی و حاج حسن برادرش وارد شدند و مذکور داشتند خیالات عین الدوله را در باره خودشان و دیگران. حضرات تجار فوراً این دو برادر را بردند باطاعتی دیگر که کسی آنها را نبیند و کسی را فرستادند به ابن بابویه نزد آقایان که تکلیف ما چیست پس از چند ساعتی فرستاده مراجعت نمود و از طرف آقای بهبهانی پیغام آورد که من استخاره کرده ام که پناه یبیرید بسفارتخانه انگلیس خوب آمده است البته بروید در سفارتخانه انگلیس و در آنجا متحصن باشید تا امنیت برایتان بگیرند تجار با هم

مشورت نمودند که ما با سفارتخانه انگلیس راه و آشنائی نداریم آقا میرزا محمود اصفهانی که از تجار معتبر و از اجزاء انجمن مخفی بود گفت آقا سید علاء الدین سید نصر الدینی بامن همسایه و دوست است با اجزاء سفارت مراده دارد من او را ملاقات مینمایم و از او تکلیف میخوام بالاخره قرار بر این گذاردند که شب را در خانه آقا میرزا محمود حاضر شوند فلذا شبانه را حاضر شدند در محل مذکور و از آنجا میروند بخانه سید علاء الدین پس از عرض حال سید علاء الدین گفت کار بست بسی صعب و دشوار است ولی من يك اندازه کار را بجائی میرسانم تجارت میگویند ما سیصد تومان بشما میدهیم که ما را ببرید در سفارتخانه انگلیس و همراهی کنید که از ما پذیرائی کنند پس از مذاکرات بسیار شصت تومان نقد و بقیه را قبض دادند آقا سید علاء الدین کاغذی نوشت یکی از اجزاء سفارتخانه پسرش را حامل آن قرار داد میرزا حاجی آقا تاجر با آقا زاده رفتند بقلهک که محل بیلاق سفارتخانه است و در دو فرسخی طهران واقع و از حیث آب و هوا بهترین امکنه شمیرانات است اجزاء سفارتخانه در اول امتناع و بالاخره جواب دادند که پذیرائی از تجار میشود لیکن بشرائطی که از آنجمله است عدم جنجه و جنایت و مفلس بودن و ورشکستگی که بخواهد مال مردم را بخورد میرزا حاجی آقا گفت هیچ تقصیری ندارند جز آنکه از آقایان همراهی کرده اند و بر حسب اشاره آقای بهبهانی از ترس جان پناه می آورند بسفارتخانه اجزاء میگویند بیایند بقلهک که مکان بیلاقی است میرزا حاجی آقا گفت جرئت ندار نداز شهر خارج شوند و در سفارتخانه شهر متحصن میشوند خلاصه قول از آنها گرفته و میآیند شهر و مزده قبول را بتجار دادند فلذا شب سه شنبه ۲۴ جمادی الاخری ۱۳۲۴ نه نفر از تجار معتبر از قراذیل بسفارتخانه انگلیس پناهنده میشوند و اسامی آنها از این قرار است :

آقا میرزا محمود تاجر اصفهانی - حاجی محمد تقی - حاج محمد حسن - حاج محمد ابراهیم - ملا حسن وارث - حاج علی ماهوت فروش - میرزا حاج آقا حریر فروش - آقا محمد تقی صراف - حاج سید آقا صراف پس از آمدن این نه نفر بسفارتخانه دو نفر سوار هندی و چند نفر قزاق از طرف زادفر آمدند شهر برای محافظت متحصنین سفارتخانه .

از طرف شازدافر پیغام رفت برای میرزا نصر الله خان مشیر الدوله وزیر امور خارجه که جمعی از تجار عازم شده اند پناه آورند بسفارتخانه جلوگیری کنید وزیر امور خارجه با بمساعده و ماطله گذرانید و با عمداً در مقام خرابی کار عین الدوله بر آمده چه مشیر الدوله وزیر امور خارجه بی میل نبود که عین الدوله از کار بیفتد بلکه انقلاب سلطنت و تزلزل دولت قاجاریه را مایل بود چنانچه بعد از این ذکر خواهد شد و هم میدانست که اگر عین الدوله از کار بیفتد دیگر احدی قابل صدارت نیست و این مسند و منصب باو خواهد رسید بهر جهت مشیر الدوله وزیر امور خارجه در مقام اصلاح و جلوگیری از هجوم متحصنین بر نیامد بلکه بدولت هم اطلاعی نداد تا بکلی امر سفارتیهها محکم شد و امر ظاهر و علنی گردید .

دو نفر از اجزاء سفارتخانه یکی حسینقلی خان نواب و دیگری میرزا یحیی خان منشی سفارتخانه امروز وارد شدند بسفارتخانه و بتجار گفتند حالا که شما آمده اید و متحصن شده اید بهتر اینست که مقصود را اهمیت دهید و صرف امنیت خواستن برای خودتان را تنها عنوان نکنید بلکه معاودت آقایان را

عنوان کنید که لازمه آن امنیت خودتان است و هم چند نفری از سادات و اهل علم را نیز با خود همراه کنید هر چه عده زیاده تر و هر قدر از سادات و طلاب با شما باشند بهتر است این شد که تجار در این دو سه روز جمعی از طلاب مدرسه صدرو دارالشفاء را با خود نموده بعضی را پول داده بعضی را بدون پول بردند بسفارتخانه باین طور که آقا سید محمد تقی سمنانی را که از اجزاء آقای بهبهانی بود و برای همین گونه مطالب در شهر مانده بود با آقا میرزا محمود قمی را دیده پنجاه تومان با آقا سید محمد تقی دادند و با آقا میرزا محمود هم دستور العمل دادند این دو نفر هم آنچه ممکن بود از زحمت و صدمه متحمل شدند عده زیادی از سادات و اهل علم را وارد نمودند .

امروز طایفه بزازها و صرافها دکان خود را بسته و رفتند بسفارتخانه حتی صراف و بزاز خیابانها و بازارچهها که ایام جمعه را نمی بستند امروز را بستند این شایعه در تمام شهر منتشر گردید مردم دسته دسته داخل میشوند طلاب مدرسه ناصریه بحالت اجتماع داخل شدند با اینکه این مدرسه دولتی بود و از طرف ظهیر الاسلام که داماد مظفرالدین شاه و متولی امور مدرسه بود ممانعت و جلوگیری شد باز طلاب اعتنا نکرده و رفتند بسفارتخانه رونود هم در بین افتاده مردم را تحریص و ترغیب مینمودند چون هوا گرم بود در صحن سفارتخانه چادرهای متعدد برپا شد عده سر پرده امروزه ده رسیده آشنی خانه عمومی منعقد گردید مخارج جمیع را از هر جهت حاجی محمد تقی و برادرش حاج حسن برعهده گرفته ذوالریاستین کرمانی که از اعضاء انجمن مخفی بود امامت جماعت نمود بعد از نماز جماعت صندلی گذارده رفت بالای صندلی مردم را موعظه و بیدار نمود فخر الاسلام نیز ملحق شده و رفت منبر و شروع بنطق نمود .

اجزاء انجمن مخفی تازه پیدا شدند و یکدیگر را ملاقات نمودند ولیکن احدی جرئت نمیکند جزمعاودت آقایان دیگر عنوانی نماید حتی فیلسوف بهبهانی در یک چادر عنوان کرد که باید ما قانونی از شاه مطالبه کنیم فوراً دورش را گرفتند و خواستند او را خارج نمایند . در عصر امروز اعلانی با ژلاتین طبع شد از چادر مخصوص که جزمعدودی در آن نبود بیرون آمد یکی از آنها در پاکت گذارده شد برای شاه فرستاده شد که صورت آن از این قرار است .

عریضه ملت حضور اعلی حضرت بندگان شاهنشاه

مظفرالدین شاه خلدالله ملکه

بشرف عرض مقدس بندگان اعلی حضرت اقدس شاهنشاه حجه اسلام بنه خلدالله مملکت و سلطانه میرساند - نظر بکلمه طیبه رضویه ثامن الائمه صلوات الله علیه که فرمودند (الْأَسْلَاطَانُ ظِلُّ اللَّهِ يَأْوِي إِلَيْهِ كُلُّ مَظْلُومٍ) دعا گوین اصله از طرف خود و وکاله از طرف برادران ایمانی عرضه میداریم که دو سال تمام است علمای اعلام قبه الاسلام دارالخلافه از دست ظلم و تعدی حکام جور محض و مبارک ذات پاک اعلی حضرت اقدس شاهنشاه متظلم شده استدعا نمودند که بساط عدل گسترده شود و این صفت عدل که بزرگترین صفات

حضرت اقدس احدیت عزّ شأنه است و علی الدّوام مکنون خاطر مقدس آن پادشاه رؤف و عطف بوده چنانچه دستخط آفتاب نقط بر طبق آن شرف صدور یافته و پرتو عکسش چون آفتاب جهان تاب بهر برزن و روزن تابیده اشاعه شود خائنین دولت ابدملت این عنوان عرض صحیح شایسته را بلباس ناشایسته بحضور مقدس وانمود داده اند و خاطر مبارک اعلی حضرت اقدس را رنجه کردند علماء اعلام و سایر رعایا را که تمام ناموس و عرض پادشاه اند یافی و طافی قلم داده و اکابر علماء ملت را در ساحت پاک بفساد و سرکشی نسبت داده و رفته رفته کار را بجائی رساندند که جمعی از آل رسول و دوستان علی بن ابیطالب را بگلوله کشتند و در مسجد که خانه یزدان و محل امن و امان عباد الله است علماء اعلام و وزراری رسول را محاصره نموده و آب و نان بر روی آنها بستند و قرآن مجید را که شفیع عرض خود نموده بودند نشانه تیر کردند و علماء اعلام و ائمه جماعت را بنهت از شهر بیرون و از وطن آواره نمودند محض رفع شبهه کاری هائیکه خائنین دولت در ساحت طاهره اعلی حضرت اقدس شاهنشاه نموده اند عرضه میداریم که استدعای رعایا که نوامیس و عیال پادشاه اند آنست که مجلس معدلتی که حاوی بر اجراء احکام قانون محمدی (ص) و مشتمل است بر حفظ نفوس و اموال و اعراض و ناموس و دماء مسلمین و امنیت دوستان محمد و آل محمد (ص) اقامه شود که اجزاء آن اجراء احکام محمدی و فرمایشات پادشاه که تمام مأخوذ از قانون احمدی است دانیان بطریقه شرع احمدی و امنای پادشاه که در درستی و راستی علی بن یقین وقت و عقلای و الامقام که تمام دولتخواه محمدی مذهب و علوی مشرب خدا جو هستند باشند تا احکام نازله از ساحت قدس و مقام احدیت حضرت پروردگار و قوانین وارده در قرآن را که تمام یارۀ تن و فلذۀ کبد رسول الله هست که خون مظلوم ایوب عبد الله الحسین بجهت ابقاء آن احکام ریخته شده است اجراء بدارند تا بارادۀ نافذۀ و مشیت ماضیه ذات مقدس پادشاه این قانون احمدی و زاکون محمدی (ص) که سر بود تمام قوانین است الیوم مندرس و از میان رفته است جوانی از سر گیرد و چشم اسلام و اهالی محمد پرستان روشن و این گلشن ایران گلشن در گلشن شود و مایۀ رشک سایر دول گردد و قلب همایون که مظهر اتمّ نامّ ذوالجلال حضرت قائم آل محمد از ملال و کلال است بیرون آید باقی ایام دولت و قدرت و سلطنت مستدام باد .

سربازها که در کوچه و بازار چاته زده بودند و مردم را اذیت میکردند باردوی خارج شهر رفتند يك نفر سرباز در شهر دیده نمیشد جز عده سرباز که در خیابان علاءالدوله گذاردند برای محافظت مردم که مبادا یکی از دیوانیان یکی از متحصنین بی احترامی کند مردم با این حال که دیده شد بطرف سفارتخانه میرفتند یا برای الحاق بمتحصنین یا برای تماشا و سیاحت.

امروز در اول صبح آقایان وارد علی آباد شدند روز را بواسطه گرما و ملحق شدن پیاده‌ها در علی آباد توقف نمودند.

روزشنبه ۲۸ جمادی الاولی ۱۳۲۴ - امروز مهاجرین تا عصر در علی آباد که دو منزلی قم است توقف نمودند طرف عصر حرکت و چند ساعت از شب گذشته وارد کوشک نصره شدند

امروز بازارها بسته شد تجار و طلاب و بزازها و صرافها عموماً وارد بسفارتخانه شدند و با نهایت نظم و معقولیت رفتار میکنند اجزاء سفارتخانه نهایت حسن سلوک و پذیرائی را ظاهر میسازند میتوان گفت سفارتخانه در حکم يك مدرسه شده است چه در زیر هر چادر و هر گوشه جمعی دور هم نشسته‌اند و يك نفر عالم سیاسی ازشاگردان مدارس و غیره آنها را تعلیم میدهد یعنی چیزهای تازه بگوش مردم میخورد که تاکنون احدی جرئت نداشت بر زبان آورد فیلسوف بهمانی و بعضی از اجزاء انجمن مخفی روزنامه جبل‌المتین را در دست گرفته بر مردم قرائت مینماید آقا سید رضا کاشی که از زندانیان حریت است و آقا سید حسین بروجردی ملقب بمذیر الاسلام و بعضی دیگر در چادرها وارد میشوند قند و چای و غیره توزیع مینمایند گاریهای خوردنی متوالاً داخل میشود قند و چای و نان و برنج و غیره میآورند جمیع مخارج و لوازم را حاج محمد تقی و برادرش حاج حسن میدهند اگر هم از جائی هم محرمانه بولی برسد جمع بر این دوبرادر میشود وزیر مختار انگلیس هنوز وارد نشده است رازد فرسارت هم با ملت همراه است مشهور شد که رازد افر رفته است نیاوران در قصر صاحبقرانی که حضور اعلیحضرت مشرف شود و تغلیم تجار و مردم را بر مرض برساند عین‌الدوله مانع شد و خودش هم از او پذیرائی نکرد و عذر آورد که شاه مریض است چنانچه عرضی دارید بتوسط وزیر امور خارجه کتباً عرض کنید این شایعات اگر چه دروغ و یا مخالف مرسوم باشد باز عوام باور کرده موجب قوت قلب آنها میگردد بر عده آنها افزوده میشود.

روزنامه ایران که روزنامه رسمی دولتی است مورخه نوزدهم جمادی الاولی امروز از تحت طبع خارج شد و قانون عدلیه را که درج کردند چند نسخه از آن را بدست بعضی داده آوردند در سفارتخانه و در بین مردم منتشر ساختند ولی هر کس دستش آمد پاره کرد چه عین‌الدوله پس از آنکه شنید تجار در سفارتخانه متحصن شده‌اند از عاقبت امر اندیشه نمود فوراً حکم داد نظامنامه برای عدلیه نوشته و فرستاد بداره روزنامه ایران و اطلاع و در بین مردم شایع ساختند که عدالتخانه عداً قریب تأسیس خواهد شد نویسنده نظامنامه گویا ممتازالدوله پسر مکرّم السلطنه است که تازه بداره عین‌الدوله وارد شده است و اعلم از او در دستگاه عین‌الدوله کسی نیست زیرا که مشارالیه از اشخاص تحصیل کرده زبان فرانسه و ترکی عثمانی را بخوبی تعلیم گرفته و مدتی هم در اسلامبول بوده قوانین عدلیه عثمانی را از زبان ترکی

ترجمه نموده و هم بحالات عین الدوله مسبق و هم مقتضیات زمان را میداند (ممتاز الدوله در زمان مشروطیت اول مدتی رئیس مجلس بوده و امروز هم که زمان طبع و تنقید تاریخ بیداری است وزیر عدلیه است شرح حالاتش عمّا قریب خواهد آمد .

نگارنده این نظامنامه را در تاریخ درج مینماید که وضع تألیفات و اندازه ترقی این زمان و مرتبه دانش اهالی دست خواننده تاریخ آید .

در شماره نهم از سال پنجاه و نهم روزنامه ایران که روزنامه دولتی است که مورخه پنجشنبه ۱۹ جمادی الاولی سنه ۱۳۲۴ هجری موافق ۲۱ ژوئیه ماه فرانسه این نظامنامه مندرج است و صورت آن از این قرار است :

قانون عدلیه

بتاریخ ربیع الثانی یونتئیل ۱۳۲۴ بمدد تأییدات حضرت قادر متعال ترتیب و اساس دیوان عدالت عظمی که مظهر عدل و نصف ملوکانه است مطابق فصول و فقرات ذیل تشکیل و مرتب میشود :

فصل اول - تکالیف و حدود وزارت عدلیه

فقره اول - مطابق دعاوی و تظلماتی که در ممالک محروسه ایران طرح میشود اعم از اینکه متداعین رعیت خارجه یا داخله یا از طبقه نظام یا از صنف تجار باشند رسیدگی و حکم قضیه بالا انحصار راجع بوزارت عدلیه عظمی است .

فقره دوم - در موقع محاکمات نظامی و خارجه و تجارتی حضور امناء وزارتخانه های جلیله جنک و خارجه و تجارت دروزارت عدلیه شرط است .

فقره سیم - دایره وزارت عدلیه در حکم محضر مبارک شخص شخیص هایونی شاهنشاهی است اعم از شاهزادگان عظام و وزراء و ارباب مناصب لشکری و کشوری و سایر طبقات مردم مطلقاً هر کس را وزارت عدلیه احضار کند باید خود او یا وکیل ثابت الوکاله او دروزارت عدلیه بدون تأمل و تجافی در موقع مقرر حاضر شود .

فقره چهارم - وزارت عدلیه در احضار اشخاص مدت معینی را مهلت قرار خواهد داد که بتوانند در زمان مهلت خود را برای حضور دروزارت عدلیه حاضر کنند و اگر با رعایت این مهلت حاضر نشوند مطابق فصول جداگانه بتفاوت موضوع مطالب و دعاوی مورد مجازات خواهند بود .

فقره پنجم - احکام و مقررات وزارت عدلیه تالی حکم پادشاه و تغلف از آن بدون عفو و اغماض مستوجب مجازات است .

فقره ششم - مهر دولتی وزارت عدلیه در حکم امضاء شخص هایون و احکام این وزارتخانه مستغنی از امضاء شخص اول دولست .

فقره هفتم - وزارت عدلیه برای هر یک از ولایات و ممالک محروسه امناء عدلیه مأمور خواهد کرد و حدود و تکالیف آنها مطابق مدرجات فصول ترتیب اداره وزارت عدلیه معلوم خواهد شد .

فقره هشتم - رؤساء عدلیه ولایات و اجزاء وزارت عدلیه بتصویب شخص وزیر عدلیه معین و در

پیشگاه دولت معرفی میشوند و وزیر عدلیه حق عزل و انفصال آنها را نخواهد داشت مگر بعد از ثبوت تقصیر و یا اجازه و امضای همایونی .

فقره نهم - وزارت عدلیه ماهی یکبار راپورت کارهای تمام شده را بتوسط جناب اشرف اتابک اعظم تقدیم حضور همایونی خواهد کرد .

فقره دهم - درمطلق دعاوی قدیمه که مدت آن زاید بر بیست و پنجسال است وزارت عدلیه برای مدعی جز تکلیف قسم بر مدعی علیه حتی نخواهد شناخت و این نوع دعاوی در صورتی محکوم باین حکم است که در مدت مزبور مدعی بهیچوجه طرح و عنوان دعاوی خود را نکرده باشد .

فقره یازدهم - وزارت عدلیه باید با کمال بیغرضی و بیطرفی بقانون شرع مطاع بمراضی معظمین رسیدگی کند و یقین بداند که چنانچه طرف شکایت احدی واقع شود در مجلس شورای دولتی در تحت استنطاق داخل و چنانچه اندک تجافی در حدود مقررہ او ثابت شود مورد مؤاخذہ و مشولیت سخت خواهد بود و همچنین اگر خلاف عرض عارض و بیگناهی وزیر عدلیه معلوم و محقق خواهد شد سیاست مفتری مطابق فصول مجازات جداً باجرا خواهد رسید .

فقره دوازدهم - وزارت عدلیه هریک از کسبه و اصناف شهری را در موقع لزوم با اطلاع حکومت دارالخلافه بدائرة عدلیه احضار خواهد کرد .

فقره سیزدهم - در هر نوع مطلب و دعوی که در وزارت عدلیه طرح میشود بعد از ثبوت حقیقت احداً الطرفین و حکم بحقیقت او باید مستندات طرف دیگر را که فساد آن معلوم شده و از صورت سندیت خارج و در کابینه وزارت عدلیه ضبط نمایند که مجدداً وسیله عنوان مطلب و تجدید دعاوی او در دست مدعی نباشد .

فقره چهاردهم - مطالبی که در دائرة حکومت دارالخلافه سابقاً طرح و ختم شده است چنانچه مجدداً بوزارت عدلیه رجوع شود یا رجوع بتحقیقات و قرارداد حکومت دارالخلافه در مجلس استیناف وزارت عدلیه تجدید رسیدگی خواهد شد .

فصل دوم - ترتیب اداره وزارت عدلیه

شعبه اول - ترتیب اداره عدلیه مرکزیه :

فقره اول - دائرة وزارت عدلیه در یکی از بیوتات دولتی تشکیل خواهد شد .

فقره (۲) - دائرة وزارت عدلیه بشرح ذیل دارای مجالس و دوائر مخصوصه خواهد بود :

(۱) مجلس وزیر عدلیه (۲) کابینه وزارت عدلیه (۳) مجلس محاکمات داخله (۴) مجلس تقش واستنطاق (۵) مجلس استیناف (۶) دائرة اخذ حقوق (۷) فراشخانه وزارت عدلیه (۸) دائرة ماوراجراء (۹) مجلس محاکمات خارجه مجلس وزیر عدلیه .

فقره (۱) اجزاء مجلس (اول) وزیر عدلیه (دوم) معاون وزیر عدلیه (سوم) منشی باشی وزارت عدلیه (چهارم) یکنفر معاون منشی باشی .

فقره (۲) - کلیه دعاوی و تظلمات بدو در طی يك ورقه مهور در حضور شخص وزیر عدلیه

طرح میشود و وزیر عدلیه بمناسبت مطلب بتوسط اداره کابینه وزارت عدلیه بمجالس مقتضیه رجوع خواهد کرد یعنی فقط در ظهر ورقه اسم آن مجلس را یادداشت و بداره کابینه خواهد فرستاد.

فقره (۳) - عرایض و اوراقی که از این مجلس بکابینه وزارت عدلیه فرستاده میشود منشی‌باشی وزارت عدلیه اسم عارض و موضوع دعوی را در کتابچه مخصوص یادداشت خواهد کرد که در آخر هر روز معلوم شود چند فقره مطلب بوزارت عدلیه اظهار شده و موضوع تظلمات چه بوده و بتوسط اداره کابینه بکدام يك از ادارات وزارت عدلیه رجوع شده است.

کابینه وزارت عدلیه :

فقره (۱) - اجزاء مجلس (اول) رئیس کابینه (دوم) یکنفر معاون رئیس (سوم) یکنفر ضابط ثبت اسناد (چهارم) یک نفر محاسب (پنجم) یکنفر محرو.

فقره (۲) - اداره کابینه بشرح ذیل دارای دفاتر مخصوصه خواهد بود :

(۱) دفتر منگنه و یادداشت (۲) دفتر ثبت و ضبط اسناد (۳) دفتر تعیین حقوق دفتر منگنه و یادداشت.

فقره اول - اوراقی که از مجلس وزیر عدلیه بکابینه فرستاده میشود اول باین دفتر خواهد رسید. فقره دوم - این دفتر باسم هریک از ادارات کتابچه‌های مخصوص که نمره واسم روز و سال در آن طبع شده است مرتب خواهد کرد.

فقره سوم - از روی ورقه اسم صاحب مطلب و موضوع تظلم در این کتابچه یادداشت و پشت ورقه منگنه میشود بعد ورقه و کتابچه را اداره کابینه برای رئیس آن اداره که مطلب بانجا راجع است میفرستند ورقه را بر رئیس آن اداره تسلیم و در ذیل یادداشت مطلب بمهر مخصوص آن مجلس رسید میگیرند و همچنین کتابچه‌هاییکه برای رسید نوشتجات طبع و مرتب میشود با یا کتھای صادره از وزارت عدلیه بداره فراشخانه وزارت عدلیه می‌رود یا کتھا را فراش‌باشی تحویل و بعد از تبلیغ نوشتجات رسید یا کتھا را در همان کتابچه بمهر صاحبان یا کتھا گرفته کتابچه‌ها را آخر هر روز بداره کابینه رد میکند.

فقره چهارم - این دفتر هفته دو مرتبه از روی یادداشت‌های اوراقی که بدارت وزارت عدلیه فرستاده است نتیجه اقدامات آن اداره را از رئیس اداره استعلام میکند و پس از یکمرتبه اظهار اگر بلا اقدام مانده باشد بشخص وزیر عدلیه رجوع خواهد کرد.

دفتر ثبت و ضبط اسناد :

فقره اول - این دفتر مطابق شرح ذیل بدفاتر مخصوصه منقسم میشود :

(۱) دفتر دعاوی نقدیه (۲) دفتر دعاوی ملکیه (۳) دفتر جنایات (۴) دفتر مواردی.

هریک از این دفاتر دارای دوشعبه خواهد بود (شعبه خارجه) (شعبه داخله).

شعبه داخله بر دو قسم است : (داخله عامه) (داخله خاصه).

و داخله خاصه نیز بر دو قسم است : (داخله خاصه نظامی) (داخله خاصه تجارتنی). و از این قرار

مجموع شعب و اقسام هریک از این دفاتر بر چهار دفتر توزیع میشود پس در دفتر ثبت و ضبط اسناد بشرح فوق

شانزده دفتر مخصوص ترتیب خواهد شد و فهرست مجموع دفاتر از این قرار است :

(۱) دفتر دعاوی نقدیه خارجه (۲) دفتر دعاوی ملکیه خارجه (۳) دفتر جنایات خارجه (۴) دفتر موارد خارجه (۵) دفتر جنایات داخله عامه (۶) دفتر دعاوی ملکیه داخله عامه (۷) دفتر دعاوی نقدیه داخله عامه (۸) دفتر موارد داخله عامه (۹) دفتر دعاوی نقدیه خاصه نظامی (۱۰) دفتر دعاوی ملکیه خاصه نظامی (۱۱) دفتر جنایات خاصه نظامی (۱۲) دفتر موارد خاصه نظامی (۱۳) دفتر دعاوی نقدیه خاصه تجارتي (۱۴) دفتر دعاوی ملکیه تجارتي (۱۵) دفتر جنایات خاصه تجارتي (۱۶) دفتر موارد خاصه تجارتي .

فقره (۲) - از آغاز شروع برسدگی هر مطلب تا انجام نوشتجات و اورافی که در آن قضیه بوزارت عدلیه میرسد و تحقیقاتیکه میشود وثبت نوشتجاتی که در آن موضوع صادر شده با ثبت حکم قطعی که در انجام امر میدهند تمام بترتیب نمره در یک محفظه مخصوصی ضبط خواهد شد .

فقره (۳) - اسناد باطله که بعد از کشف فساد امر ضبط میشود در این دفتر محفوظ خواهد بود

دفتر تعیین حقوق :

فقره اول - احکام صادره از وزارت عدلیه در این دفتر ملاحظه و حقوق ده یک معمول آنرا محاسب این دفتر معلوم کرده حکم را با ورقه مخصوصی که در آنجا مبلغ و میزان حقوق ذکر شده است بدارد . اخذ حقوق میفرستد و بعد از آنکه اداره اخذ حقوق حکم را بصاحبش رساند پس از اجراء مدلول حکم حقوق ده یک را دریافت و آن ورقه را مهوراً بدارد کابینه رد میکند و در دفتر تعیین حقوق ضبط مینمایند

فقره دوم - این دفتر هر هفته صورت عایدات وزارت عدلیه را از اداره اخذ حقوق مطالبه کرده در کتابچه مخصوص ثبت خواهد کرد .

مجلس محاکمات داخله :

فقره (۱) - احزاء مجلس (اول) رئیس محاکمات (دوم) دو نفر معاون رئیس (سوم) یک نفر محرر (چهارم) دو نفر معاون تحریر (پنجم) دو نفر ثبات .

فقره (۲) مطلق دعاوی و تظلمات داخله اعم از اینکه متداعیین از طبقه نظام یا از صنف تجار و غیره باشند از وزارت عدلیه بتوسط اداره کابینه باین مجلس رجوع میشود .

فقره سوم - این مجلس با حضور متداعیین یا وکلای آنها با کمال دقت با اسناد طرفین رسیدگی کرده رأی و استنباط خود را مینویسد و اگر محتاج بمرافعه شرعیه باشد از این مجلس بمراقبت یک نفر مأمور وزارت عدلیه بتراضی طرفین رجوع بمحضر شرع مطاع خواهد شد .

فقره چهارم - عموم مردم از هر طبقه شرعاً و عرفاً در محضر محاکمات حق مساوات دارند .

فقره پنجم - رئیس مجلس باید محیط بمسائل شرعیه و عرفیه و از شوائب غرض مبرا و دارای کمال دیانت و امانت باشد و همچنین دقت نظر و قوه فهم اسناد شرعیه برای سایر اعضاء این مجلس شرطست .

فقره ششم - اوراق و نوشتجاتیکه در این مجلس محل حاجت فوری نیست بدارد کابینه میفرستد و باز در موقع حاجت استعاده میکنند .

فقره هفتم - نوشتجاتیکه از این مجلس برای تحقیق مطالب لازمه یا برای احضار اشخاص صادر میشود بالتام بادره کابینه فرستاده میشود و از آنجا بعد از ثبت و یادداشت بادره فراشخانه وزارت عدلیه خواهد فرستاد.

فقره هشتم - احضارنامه های این مجلس تمام از طرف وزیر عدلیه و بمهر وزارت عدلیه فرستاده خواهد شد.

فقره نهم - احکامی که بعد از رسیدگی و تحقیق از این مجلس صادر و بمهر وزارت عدلیه میرسد ثبات محاکمات اصل و سواد حکم را بادره کابینه میبرد و بعد از مقابله و تطبیق سواد را در دفتر کابینه ضبط و اصل حکم را اداره کابینه بتوسط اداره اخذ حقوق بصاحب مطلب میرساند.

مجلس تفتیش و استنطاق :

فقره (۱) - اجزاء مجلس (اول) یک نفر رئیس (دوم) دو نفر معاون (سوم) یک نفر محرر (چهارم) یک نفر معاون تحریر.

فقره دوم - مطلق مطالب التباسی و اسناد مخدوشه و اشخاصی که متهم بجرم و جنایتی هستند باین مجلس رجوع خواهد شد.

فقره سوم - رئیس و مرؤس در این مجلس علاوه بر شرایط صدق و تقوی باید تا یکدرجه صاحب علم و عمل و از اشخاص زرنک و زکی الحس انتخاب شوند.

فقره چهارم - در رجوعاتی که باین مجلس میشود بعد از رسیدگی و استنطاق راپورت قضیه را مطابق قرائن و امارات معلومه بمجلس وزیر عدلیه میفرستند و آنچه راجع باسناد مخدوشه است بموجب حکم وزیر عدلیه سند مزبور از صورت سندیت خارج و با راپورت قضیه بادره کابینه ارجاع و در آنجا ضبط میشود و آنچه راجع بسایر مطالب التباسی و جنایات است حکم تنبیه مرتکب را وزیر عدلیه مطابق فصول مجازات تعیین و امضاء نموده بتوسط اداره کابینه بادره مأمور اجرا احکام خواهد فرستاد و راپورتیکه در این قضیه داده شده است اداره کابینه ضبط خواهند کرد.

مجلس استیناف :

فقره اول - اجزاء مجلس (اول) رئیس (دوم) دو نفر معاون (سوم) یک نفر محرر.

فقره دوم - در هر قضیه بعد از رسیدگی و محاکمه چنانچه احدی از عارضین حکم مجلس محاکمات را منسوب بغرض و اشتباه کند و با براهین قطعیه ثبوت حق خود و بطلان تحقیقات را بتواند مدلل نماید حق دارد رسیدگی بدعوی خود را استیناف از وزیر عدلیه بخواهد و این رسیدگی مجدداً از مجلس وزیر عدلیه باین مجلس رجوع خواهد شد.

فقره سیم - مطابق فقره سیم مجلس تفتیش و استنطاق اجزاء این مجلس نیز باید دارای همان شرایط و معلومات باشند.

فقره چهارم - این مجلس بدو معلومات و تحقیقات سایر دوائر را درموضع دعوی از رؤساء آن دوائر استفاده نموده و با کمال غور و دقت در مطالب راجعه رسیدگی و معلومات خود را کتباً بمجلس وزیر

عدلیه راپورت میدهد و چنانچه بعد از این رسیدگی مجدد سهواً اشتباهی که در حکم سابق محتمل بوده است معلوم و مسجل شود حکم سابق را وزیر عدلیه بتوسط مأمور اجراء احکام استرداد و باطله کزده ناسخ آن را در مجلس محاکمات مجدداً تحریر و بامضاء وزارت عدلیه رسانیده اصل و سواد این حکم و باطله حکم سابق را با اداره کابینه میفرستند سواد این حکم و باطله را در دفتر کابینه ضبط و سواد حکم سابق از دفتر کابینه استخراج میشود و این حکم مجدد را بترتیب معمول اداره کابینه بتوسط اداره اخذ حقوق بعارض تسلیم مینماید .

فقره پنجم - بعد از رجوع بمجلس استیناف چنانچه باز محال سخنی برای مدعی باشد و بتحقیقات این مجلس متقاعد نشود میتواند تعریض بمجلس دارالشوری دولتی عرض و دلائل شکایت خود را در آنجا ذکر کند در این صورت مجلس دارالشوری با کمال دقت رسیدگی و صحت و بطلان حکم وزارت عدلیه را معلوم خواهد کرد .

فقره ششم - بعد از رسیدگی مجلس استیناف با رسیدگی مجلس دارالشوری سهواً و غفلت اجزاء محاکمات یا خلاف عرض مدعی هر کدام ثابت شود برای هر یک مطابق فصول مجازات مؤاخذ و جزای معلومی مقرر خواهد بود .

دائرة اخذ حقوق :

فقره اول - اجزاء مجلس (اول) رئیس اداره (دوم) یکنفر محاسب (سوم) یکنفر تحویلدار .
فقره دوم - کلیه احکام قطعیه وزارت عدلیه راجع بدعاوی و مطالبی که فیصل یافته است بتوسط اداره کابینه باین اداره خواهد رسید .
فقره سوم - این اداره مطابق فقره اول از تکالیف دفتر تعیین حقوق حکم وزارت عدلیه را بعد از اخذ حقوق ده یک بعارضین ابلاغ و کلیه عایدات در نزد تحویلدار جمع خواهد شد .
فقره چهارم - این اداره همراه کتابچه وجوه عاید و وزارت عدلیه را تحریر و بمجلس وزیر عدلیه خواهد فرستاد .

فقره پنجم - وزیر عدلیه کتابچه عایدات را بتوسط جناب اشرف اتابک اعظم بعرض حضور همایونی میرساند و حقوق رئیس و مرؤس بر حسب امر همایونی بصندوق وزارت عدلیه حواله خواهد شد .
فقره ششم - هر سال کتابچه جمع و خرج وزارت عدلیه در این اداره تحریر و بعد از عرض حضور همایون بوزارت مالیه تسلیم میشود .

دائرة فراشخانه وزارت عدلیه :

فقره اول - یک نفر نائب فراشخانه و بیست نفر فراش از فراشخانه مبارکه همایونی مأمور خدمات وزارت عدلیه خواهند بود .
فقره دوم - فراشباشی وزارت عدلیه مسئول است که در موقع احضار اشخاص نسبت باحدی سوء ادب و ترک احترام نشود .
فقره سوم - نوشتجاتیکه از اداره کابینه وزارت عدلیه باین اداره رجوع میشود فراشباشی همراه

در لاف کتابچه‌های مخصوص تحویل و بفراشها قسمت میکند و بعد از تبلیغ نوشتجات کتابچه‌ها که صاحبان یا کت رسید داده‌اند به اداره کابینه مسترد خواهد داشت .

فقره چهارم - هر يك از فراشها که از اشخاص مدعی عليهم قبول عذر و رشوت کند و در حاضر کردن آنها تأخیر و تقاعد نماید بمجلس انبار فراشخانه مبارکه همایونی خواهد رفت .

دائرة مأمور احکام اجراء

فقره (۱) - رئیس اجراء احکام (اول) یکنفر معاون (دوم) يك نفر محرر .

فقره (۲) - رئیس این اداره یکنفر از رجال کافی بیغرض و نافذ القول دولت خواهد بود .

فقره سوم - پس از صدور احکام قطعی در صورتیکه موضوع آن محاکمه راجع بحکومت دارالخلافه یا وزارتخانه‌های جلیله جنگ و خارجه و تجارت و غیره باشد اجراء احکام را جداً از رئیس ادارات مزبور مطالبه نموده تا آخرین نقطه مراقبت تأتم در اتمام عمل خواهد داشت و در هر موضوع اقدامات خود را بمجلس وزیر عدلیه راپورت میکند و این راپورت در کابینه وزارت عدلیه ضبط خواهد شد .

شعبه دوم - ترتیب عدالتخانه های ولایات .

فقره اول - برای دوایر عدلیه ولایات مأمورین امین با دیانت که محیط بمسائل شرعی و عرفیه و مصون از شوائب اغراض و متحلی بصفات حسنه باشد بتصویب وزیر عدلیه فرستاده میشود که اهالی هر محلی بدون احتیاج رجوع بر کز بدیوان مظالم آن محل رجوع کند .

فقره دوم - احکام و تصدیقات این مأمورین نازل منزله حکم وزارت عدلیه است .

فقره سیم - در هر ولایت فقط يك نفر مأمور عدلیه از مرکز فرستاده میشود و سایر اجزاء بقدر احتیاج از محترمین و اعیان محل بشرف عضویت نائل میشوند .

فقره چهارم - در هر مملکت از ممالک محروسه یکنفر رئیس عدلیه و یکنفر معاون رئیس فرستاده خواهد شد .

فقره پنجم - معاون رئیس را رئیس عدلیه با تصویب وزارت عدلیه معین خواهد کرد .

فقره ششم - رئیس عدلیه میتواند معاون مخصوص خود را از اهالی آن مملکت تعیین کند .

فقره هفتم - در هر مملکت از وجوه اعیان و محترمین آنجا معدودی در دائرة عدلیه سمت معاونت و عضویت خواهند داشت و اسامی آنها در دفتر عدلیه محلی ثبت میشود .

فقره هشتم - این اشخاص بتصویب وزیر عدلیه و تصدیق حاکم محل و بر حسب اجازه و امضای همایونی بشرف عضویت نایل میشوند .

فقره نهم - این مأمورین هر هفته راپورت مسائل راجعه بمحل مأموریت خود را بوزارت عدلیه میفرستند .

فقره دهم - بهر يك از مأمورین عدالتخانه‌ها يك نسخه از نظامنامه وزارت عدلیه داده میشود .

فقره یازدهم - احکام صادره از دیوانخانه‌های ولایات بدست حکام اجراء میشود و حکومت هر

محل دراجراء احكام و تقويت ديوانخانه مسئوليت تامه خواهد داشت .

فقره دوازدهم - چنانچه اجراء امر مهمي در هريك از ولايات متمسك افتاد مأمور عدليه آن محل متداعين را بر حسب حكم و احضار وزير عدليه بعدالتخانه مر كزيه مي فرستد و در اينجا بامراجعه بتحقيقات محليه رسيدگي و احقاق حق خواهد شد .

فقره سيزدهم - بمر ايش اهالي هر محل آنچه راجع بعدليه است وقتي جواب گفته ميشود كه شكايات از شخص رئيس عدليه داشته باشند در اين صورت اگر بمكاتبه و تحقيقات محلي مطلب كشف نشود عارض هر كس باشد با مأمور عدليه بعدالتخانه مر كزيه احضار و در اينجا بگفتگوي طرفين رسيدگي ميشود و تقصير بر هريك وارد شود مطابق فصول مجازات مورد تنبيه و سياست خواهد بود .

فقره چهاردهم - در هر مملكت و ولايت نظامنامه عدليه مر كزيه را از ترتيب محاكمات و استنطاق و استيناف و حفظ اسناد كاملاً رعايت خواهند كرد .

سواد دستخط همايوني

جناب اشرف اتابك اعظم - آنچه در اين كتابچه نوشته شده همه صحيح و مطابق مقررات عليه ما است بايد از اين تاريخ بيعد وزارت عدليه بهمين ترتيب دائر شود و از حدود و احكاميكه مقرر شده است هيچكس حتي اولاد مستثني نخواهد بود و تمام فصول و فقرات فوق بلامتخلف بايد بموقع اجراء برسد . جمادى الاولى يونن ثيل ۱۳۲۴

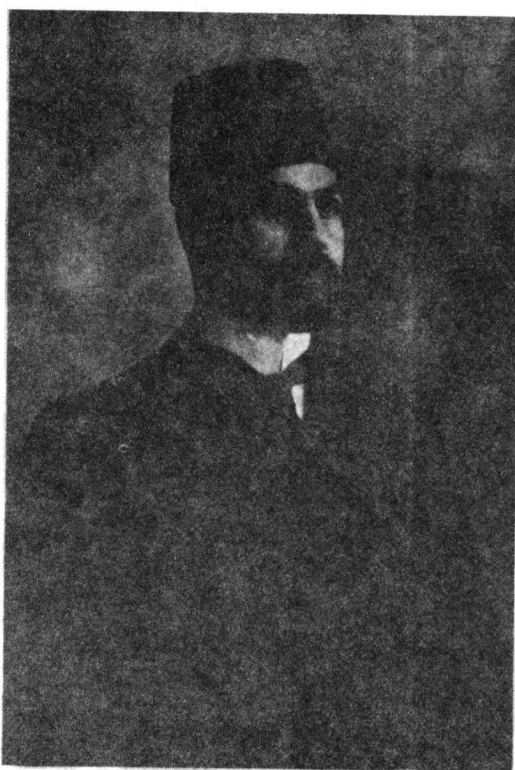
امروز خبر رسيد كه بعضى بلدان ايران تعطيل عمومى کرده اند اين شايعه نيز متحصنين را قوتى بى اندازه داد .

مشير الدوله

ميرزا نصر الله خان مشير الدوله نائينى پدرش مستى به آقا محمد و مسقط الراس اوقصبه نائين است (نائين بلو كى است از مملكت يزد) آباء و اجدادش از سلسله فقراء و عرفاء بوده جد پدرى او حاجى عبدالكريم وجد مادرى او حاج محمد حسن معروف نائينى هستند و هر دو از مشاهير عرفا بوده اند ليكن حاج محمد حسن جد مادرى او كه مدفنش در نائين و داراى تكبه و بقمه و محل اجتماع فقراء و حوزة عرفاء و از جمله اخبار بلو كه از او تاد بشمار مي آيد مقامش بالا تر از حاج عبدالكريم جد پدرى او است مشير الدوله اگرچه نسبتاً از خانواده بزرگ و داخل در خوانين نبوده بلكه از مردمان فقير بى بضاعت بوده ولى سلسله آنها همه از معاريف و درویش مسلک بوده و بعضيها عقیده کامل در حق حاج محمد حسن نائينى جد مادرى او دارند و اورا از بزرگان عرفاء و داراى مقام عالى ميدانند چنانكه از جناب آقا ميرزا اسد الله خان موفق السلطان كه سالها بسمت منشى باشى گرى در نزد مشير الدوله بوده شنيدم كه از قول مشير الدوله نقل ميكرد كه يك شب مرحوم حاج محمد حسن جد خود را در خواب ديدم كه يك كيسه بمن داد و گفت نصر الله در اين كيسه هر چه هست متعلق بتمي باشد كيسه را باز كردم ديدم سه عدد مهر در آن كيسه ميباشد كه يكي مهر وزارت لشكر ميباشد و ديگرى مهر وزارت خارجه و ديگرى مهر صدارت .

مشیرالدوله در بدایت عمر که از نائین جلا وطن کرده بطهران آمده بود میگویند يك مدتی بکتابت تحصیل معاش میکرده بعد در اداره میرزا عبدالوهاب خان نصیرالدوله (آصف الدوله) نوکری پیدا کرد که تقریباً ماهی به دوسه تومان موجب خدمت میکرد تا زمانی که میرزا سعیدخان مؤتمن الملک وزیر امور خارجه میشود میرزا نصرالله خان هم آن اوقات داخل بوزارت امور خارجه میشود و پس از مدتی که در آن اداره خدمت میکند مرحوم میرزا ابراهیم خان نایب الوزاره بکارگذاری مهم خارجه آذربایجان مأمور میرزا نصرالله هم بسمت منشی گری با میرزا ابراهیم خان بتمبریز میرود و در آنجا متأهل میشود دختر حاجی میرزا تقی آجودان کارگذاری را که مادر میرزا حسن خان (مشیرالدوله حالیه) وسایر اولاد مشیرالدوله است اختیار میکند بعد از فوت میرزا ابراهیم خان نایب الوزاره او هم بطهران مراجعت می نماید و باز در وزارت خارجه مشغول خدمت میشود و چون بسیار آدم کارکن وزحمت کش و در نوکری پشت کار فوق العاده داشته در سنه ۱۲۹۹ بنیابت دوم وزارت امور خارجه و مدیری تحریرات اداره روس منصوب و پس از مدتی بمنصب خانی و لقب مصباح الملکی ملقب و بر تبه نیابت اول وزارت خارجه نائل و در سنه ۱۳۰۸ بلقب مشیرالملکی ملقب میشود و آن اوقات وزارت امور خارجه با مرحوم میرزا عباس خان قوام الدوله بوده و چون میرزا علی اصغر خان امین السلطان در آنوقت در پیشگاه و دربار سلطنت ناصرالدین شاه تقرب فوق العاده داشته میخواست رشته یلبیکی امور مملکت را هم در دست باشد لیکن از آنجا که مرحوم میرزا عباسخان قوام الدوله وزیر امور خارجه بسیار آدم غیور و متین و صاحب نخوت و غرور فوق العاده بوده نمیخواست امین السلطان در کارهای وزارت خارجه مربوط باشد بعبارة اخری زیر بار تمکین امین السلطان نمیرفته اما امین السلطان چون قرب فوق العاده در نزد شاه داشت باین واسطه بوزارت امور خارجه نیز دخالت داشت و برای اینکه مقاصد خود را در امور یلبیکی بدست آورده باشد مشیرالملک را پیش میکشد و بواسطه اوبتمام کارهای وزارت خارجه دخل و تصرف میکرد که در واقع مشیرالملک را نوکر خودش میدانست و کارهای راجع بخارجه را ببیل و اراده خودش اداره میکرد تا کم کم مشیرالملک اعتماد و وثوق فوق العاده در نزد امین السلطان پیدا کرد که علاوه بر کارهای وزارت خارجه در امور داخله مملکت هم از قبیل تعیین حکام وسایر امور بزرگ دولتی دخالت تامه داشته که در همان اوقات با تکال و اعتماد با امین السلطان و همراهی او از حیث ثروت و مکننت پیش افتاد تا اینکه در سال ۱۳۱۰ بمعاونت و مدیری کل وزارت امور خارجه و اعطاء یکتوب خلعت جبّه ترمه شمشه مرصع نائل میشود و در سنه ۱۳۱۴ که امین السلطان صدراعظم از صدارت معزول و بقم تبعید شد و صدارت ایران بمرحوم میرزا علی خان امین الدوله رسید و وزارت جنگ بشاهزاده فرمانفرما عبدالحمید میرزا مفوض گردید از آنجا که مشیرالملک آدم سلیم النفس و با حسن سلوکی بود با وجود مخالفت مرحوم امین الدوله با امین السلطان و با وجود مخالفت امین السلطان باشاهزاده فرمانفرما وزیر جنگ و با آن اعتماد و وثوق و محرمیتی که مشیرالملک با امین السلطان داشت با همه این کفایت که ظاهر داشته باز شاهزاده فرمانفرما مشیرالملک را بوزارت لشکر انتخاب نموده و شرط قبول وزارت جنگی خود را موکول بتفویض وزارت لشکر بمشیرالملک نمود و باین واسطه از مدیری و معاونت وزارت خارجه منفصل و بوزارت لشکر

منصوب گردید و با اینکه تا آن اوقات نوکری مشیرالملک تماماً دروزارت امور خارجه بوده و بکارهای وزارت لشکرهیچ مربوط نبوده چون در اداره کردن کار يك سبك مخصوصی داشته مدت سه سال هم کارهای وزارت لشکر را در نهایت خوبی از پیش برد و آن اوقات وزارت امور خارجه با مرحوم شیخ محسن خان مشیرالدوله بود و برای استعلاج مسافرت بفرنگ کرده بود و درپاریس داعی حق را لیلیک گفت نظر بسابقه اطلاعات مشیرالملک دروزارت امور خارجه و امور پلتیکی و روابط دول خارجه با داخله این شغل خطیر که وزارت خارجه باشد با لقب مشیرالدوله باو داده شد و چندین سال در نهایت خوبی

مشیرالدوله میرزا حسن خان پیرنیا

و اقتدار وزارت خارجه را اداره کرد و از يك طرف هم میرزا حسن خان (مشیرالدوله) حالیه پسر بزرگ او که سالها در اروپا تحصیل کرده و تربیت شده بود در کارهای وزارت خارجه خیلی کمک و همراهی با پدرش میکرد که تأسیس کابینه و دفتر جدید وزارت خارجه از حسن اقدامات مشارالیه است و نیز مدرسه سیاسی که امروز منبع ترقی دانشمندان و شاگردان این دوره و عهد است از توجه و مراقبت و نتایج افکار میرزا حسن خان مشیرالملک (مشیرالدوله حالیه) است اگرچه مشیرالدوله چندان آدم فطن و زیرکی نبود لیکن بسیار آدم عاقلی بوده و صفات ممدوحه او از قبیل بردباری و متانت و معقولیت و ادب و پاکدامنی او در کمتری از اشخاص بزرگ دیده شده نگارنده از میرزا اسدالله خان موفق السلطان که منشی باشی او بوده حکایاتی شنیده که در ضمن صفات حمیده و اوصاف پسندیده

او بیان میکرد که در کمتر کسی از بزرگان ایران دیده شده است مخصوصاً در صفت عفو و اغماض و پرده پوشی معایب مردم دوسه حکایت از مشیرالدوله نقل کرده که اگر ذکر شود خواننده حمل بر اغراق خواهد کرد بالجمله بعد از چند سال که وزیر امور خارجه بود مقدمات مشروطه در ایران پیش آمد و آن اوقات صدارت ایران با شاهزاده عین الدوله بود و چون عین الدوله با اساس مشروطیت همراهی نداشت بواسطه اقدامات مردم و انقلاب و شورش ایران برای پیشرفت مشروطیت عین الدوله از صدارت معزول و مشیرالدوله صدر اعظم ایران شد .

مشیرالدوله اگرچه در تقریر و بیان خوب نبود بلکه در زبانش کندی ولکنت ظاهر میشد لکن کارهای او از روی عقل و کیاست بود مخصوصاً در تربیت اولاد خود اهتمام فوق العاده بعمل آورد یکی از پسرهای او که کوچکتر از همه و مستی بمیرزا علیخان بود و بسیار خوب تحصیل کرده بود بمرض سل در اول جوانی بدرد جهان را گفت و این دویسر که میرزا حسنخان مشیرالملک (مشیرالدوله حالیه) و میرزا حسین خان مؤتمنالملک باشند با یک دختر از او باقی مانده است که در واقع این دویسر در حسن تربیت و تمدن ممتاز و مشارالبنان و محسود امثال و اقربان هستند ولی وضع اینها با پدرشان تباین کلی دارد در واقع از مشیرالدوله دو چیز بزرگ و دوائر

مشترک باقی مانده یکی تمول فوق العاده است که بیشتر بواسطه همراهی های امین السلطان و در زمان ریاست او تحصیل کرد و دیگر این هدو نفر اولاد است که الحق و الانصاف اسباب نیکنامی پدرشان هستند و دانشمندان که زحمات برای تحصیل مشروطیت و سلطنت ملی میکشیدند هرگز منتظر و متوقع نبودند که باین زودی باین نتیجه و این ثمر برسند بلکه مقدمات را برای ده سال بعد ترتیب میدادند مردم هم که در سفارتخانه بودند در آخر امر دولت قانونی را تقاضا مینمودند در این اثنا بر حسب علم و اطلاعی که پسرهای مشیرالدوله داشتند لفظ (کنسی توسیون) را در فرمان و دستخط مظفرالدین شاه مندرج ساختند و پس از رسمیت و اطلاع بسفراء کار از دست دربارها خارج شد

میرزا حسین خان پیرنیا (مؤتمنالملک)

چنانچه بعد از این ذکر خواهد شد بجملاً علت همراهی مشیرالدوله و پسرهایش بر حسب عقیده نگارنده تأسیس مدرسه مبارکه سیاسی بود چه پس از افتتاح مدرسه سیاسی اقدام مشیرالدوله بترقی آن مدرسه امور مدرسه با میرزا حسین خان مشیرالملک و میرزا حسینخان مؤتمنالملک بود و این دو شخص عالم متمدن علاوه بر معلومات و تحصیلات ایشان فضلاء و دانشمندان مملکت اطراف آن را گرفته از خارج هم ممد و اعانت از آنها شد تا کار بجائی رسید که هواخواهان حریت از اطراف عالم چشم باین دونفر عالم انداخته و نجات اهل ایران را منحصر باقدام این دونفر دانسته و این دونفر هم الحق کوتاهی نکردند و الیوم هم که زمان تنقید این تاریخ است امیدواری نجات و برطرف شدن این هر ج و مرج منوط بزحمات این دو

برادر است باری جمع شدن فضلاء و علماء در مدرسهٔ سیاسی باعث شد که مشیرالدوله متفرشاد از استبداد و همراه شد با ملت تا بمقصود خود نائل آید اما یکی از دوستان این طور نقل کرد که در سال گذشته ۱۳۲۳ میرزا رضاخان ارفع الدوله سفیر ایران مقیم در اسلامبول که سالها بعنوان وزیر مختاری در روسیه و عثمانی مأمور بود بر حسب امر عین الدوله احضار بطهران شد و منزل را پس از ورود در خانهٔ عین الدوله قرارداد پس از دید و بازدید و پذیرائی کاملی که عین الدوله از ارفع الدوله نمود و از هرجیت او را ترجیح داد بر سایرین و احترامات فوق العاده که از ارفع الدوله بجا آورد پیغام داد برای مشیرالدوله وزیر امور خارجه که ارفع الدوله بر من وارد شده است و صدهزار تومان برای شغل وزارت امور خارجه میدهد که هشتاد هزار تومان تقدیم اعلیحضرت و بیست هزار تومان تقدیمی خود من است و چون من با تو دوست میباشم میتوانم از بیست هزار تومان حق خود چشم ببوشم ولی اعلیحضرت از این مبلغ نمیگذرد حالا یا این وجه را متقبل شوید و یا در مقام استعفاء بر آئید مشیرالدوله پس از استماع این پیغام فوراً قلم روی کاغذ آورد هشتاد هزار تومان باسم اعلیحضرت و بیست هزار تومان باسم شاهزاده عین الدوله حواله نوشت بتجارخانهٔ طومانیا و یا بدارهٔ دیگر بجهت پول را داد و ختم عمل نمود عین الدوله قریب بهمین اندازه از ارفع الدوله گرفت و او را بمحل مأموریت خود روانه نمود پس از چند روز که واقعه را پیسرهای خود مذکور داشت مؤتمن الملک پدر را ملامت نمود و گفت خبط بسیار بزرگی کردید چه ما تا کنون تمول و ثروت خود را مخفی نموده و املاک خود را متفرق قراردادیم که دولت یا کسی دیگر مطلع بر قدر ثروت ما نباشد حالا که صدر اعظم دانست که در فاصلهٔ یک ساعت و بیست پیغام ممکن است صدهزار تومان از شما بگیرد دیگر دست از شما بر نخواهد داشت و هر ساله همین بازی است که دیدید و نسبت بدیگران هم می بینید مشیرالدوله ملتفت شد که مؤتمن الملک صحیح میگوید پس از تفکر زیادی علاج را استفسار و استعلام نمود مؤتمن الملک گفت هلاچی نیست جز برداشتن عین الدوله را از این مسند و یا تزلزلی و انقلابی در وضع سلطنت بهم رسد این بود که مشیرالدوله در مقام تحصن ملت بسفارتخانه مسامحه نمود و از ملت کمال همراهی را نمود و الا کسیکه از رتبهٔ فقر باین مرتبه رسیده باشد چگونه سعی و جهد میکند در زوال استقلال ریاست خود و چه طور راضی میشود در محو شغل خود این اصرار و ابرام عین الدوله در اضمحلال ملاها اگر قوت میگرفت بمعاونت و همراهی مشیرالدوله هر آینه عین الدوله بمقصود خود نائل میگردد ولیکن مشیرالدوله علاوه بر مسامحه و ملاحظه و علاج نکردن امر سفارتها را بخوبی کاشف است از اینکه باملت همراهی داشت و در مقاصد عین الدوله همراه نبود ولی علت تأمه همراهی مشیرالدوله از ملت تحصیلات پیسرهای او و تأسیس مدرسه سیاسی بود بهر جهت مشیرالدوله از اولین اشخاص مؤسسه است که سرپردهٔ مشروطیت را بلند نمود چون در این اوان که زمان طبع و تنقید این تاریخ است فلذا این چند سطر را بر حالات مشیرالدوله می افزایم مشیرالدوله در زمان صدارتش بخوبی سلوک نمود چنانچه در موقع ذکر خواهد شد ظلمی نکرد کسی را معدوم و خانه را آتش نزد وطن فروشی ننمود با خارجه نساخت آثار بدی در عالم نگذارد وقتی که تاج کیانی را بدست گرفت و رفت روی پله تخت که بسم محمد علی شاه گذارد تاج را و ارونه بر شاه ایران گذارد باینطور که جلوی تاج را که میبایست بطرف پیش گذارد بطرف

عقب گردانید وقتی که شاه گفت مشیرالدوله این تاج خیلی سنگین است در جواب گفت بلی اعلیحضرتا بسرما خیلی سنگین است آن کردار و این گفتار دلالت میکنند بر اینکه مشیرالدوله راضی بسلطنت محمد علی نبود و اشاره رسانید که سلطنت شما در زوالست پس از استقرار محمد علی بخت سلطنت از صدارت استعفا داد ولی محمد علی شاه در مقام انتقام برآمد و او را مسموم نمود چه مشیرالدوله غفلت و بدون مرض در گذشت از طرف مجلس هم این سوء ظن حاصل شد و جمعی از اطباء را مأمور و معین نمودند که بدن مشیرالدوله را ملاحظه نمایند و چون در موقع مفصلاً و مشروحاً این وقایع مذکور است فلذا در این مقام حواس خواننده را متفرق نمیکم و بر میگردد بر رشته اصل تاریخ که مشیرالدوله وزیر امور خارجه در امر سفارتها مسامحه نمود و در مجلسیکه منعقد میشد برای شوری یاساکت و یا همراهی از ملت مینمود و در جواب اجزاء سفارتخانه بسمامحه و دفع الوقت میگذرانید.

دیگر از وقایع امروز آنکه نورالدوله مادر عضد السلطان وقایع را بحالتی بس حزن گین و اندوه با اعلیحضرت شاه عرض کرد که مناسب نیست در زمان اعلیحضرت رعیت پناه بخارجه بیرد این دیگر مسئله ملاها نیست بلکه از ظلم و ستم عین الدوله رعایا بتنگ آمدند در سفارتخانه انگلیس متجاوز از پنجاه هزار نفر متحصن شده اند شاه از شنیدن عرایض نورالدوله متأثر شده و فرمود فردا وزراء مجلس کنند و تکلیف معلوم خواهد شد اطباء حضور بتحریر عین الدوله با اجزاء اندرون و حرم شاه اکیداً غدغن کرده بودند که اگر شاه مطلع بر این وقایع شود مرض شاه سنگین و شاه تلف خواهد شد زنهار و خواهها و مقربین سده سنه سلطنت باور کرده بشاه عرض نمیکردند معدودی هم از هواخواهان حریت از قبیل مستعان الملك و غیره که در بین اجزاء خلوت بودند از ترس عین الدوله چیزی عرض نمیکردند بیچاره شاه از امر سفارتها بی اطلاع بود فقط نورالدوله در این مقام مردانه سلوک نمود و این خدمت را بعالم انسانیت کرد که شاه را از هنگامه سفارتخانه مطلع نمود.

متحصنین سفارتخانه سه مطلب را امروز عنوان کرده اند.

اول آنکه عدالتخانه میخواهیم. دوم آنکه علماء و رؤساء روحانی باید مراجعت کنند چه نوشته جات و قبالة املاک و اسناد ما مسجل بسجلات آقایان علماء میباشد. سیم آنکه همما امنیت نداریم و امنیت تامة میخواهیم.

صنف صراف ضمناً این تقاضا را هم مینمایند که مامتجاوز از صد هزار تومان از دولت طلب داریم دولت بدهد بعضی هم از عزل عین الدوله سخن میرانند.

روز دوشنبه غرة ماه جمادی الاخرة ۱۳۲۴ هجری امروز دكا كین عموماً بسته است عده چادرهای متحصنین به پنجاه رسیده است عكاس آمده است عكس مردم را بر می دارند. امروز آقایان وارد قم شده اند مردم دیدن می آیند از کثرت جمعیت و ازدحام آقایان در صدمه میباشند عین الدوله با وزراء امروز مجلسی کردند ولی منتج نتیجه نگردید و مانند سایر مجالس بود. امروز شبنامه بازلاتین طبع شده است در سفارتخانه و کوچه های طهران انداخته اند که ما سواد آنرا درج می نمایم:

شبنامه

سؤال وجواب میرزا حسین خان با میرزا احمد خان

سؤال - باز این چه نیرنگی بود که عین الدوله زد و سادات را کشت و علماء را اخراج کرد .

جواب - نیرنگی نبود خدا مرگش بدهد خودش را رسوا کرد کفر باطنی خود را ظاهر کرد برای علماء خوب شد بعضی گمان میکردند که این مرد عقیده بمنصب اسلام و سادات دارد الحمدلله کفرش ظاهر شد و بر همه آشکارا شد که معتقد باین مذهب نیست از آنرو که من همان روزی که شنیدم که جمعی از سادات و اهل علم را حکم کرد در میان حرم امام رضا (ع) بضرب گلوله شهید کردند و گنبد حضرت رضا را گلوله باران کردند بشما عرض کردم که این مرد عقیده باین مذهب ندارد .

س - چرا شاه راضی بشود که این قدر جور و ظلمها بشود .

ج - ای برادر کی این مطالبها را میگذازد که بشاه برسد شاهی چه ، کاری چه ، شاه را برده است در شمیران میان يك باغ باچند نفر جوان بی ریش انداخته است ، شب و روز مشغول کار خود هستند کجا از مملکت خبر دارد .

س - حال که این مطالب بشاه نمیرسد پس کار دولت بکجا خواهد رسید .

ج - آسوده باشید من بشما صریح میگویم که اگر کار بهمین قسم باشد سلطنت از این طایفه منقرض خواهد شد و مردم برای خودشان فکری خواهند کرد . آخر تابکی مردم تحمل این ظلمها را بکنند ، تا کی به بینند که دخترهای مسلمانان را حکام بارامنه بفروشد ، و سادات را بکشند ، تا کی مردم نان خود را در سفره دیگران به بینند .

س - چرا سایر رجال دولت از قبیل نایب السلطنه و نیرالدوله و مشیرالدوله مطالب را بشما عرض نمی کنند .

ج - اولاً اینها با عین الدوله عداوت دارند ، میخوانند درست معایب کار های عین الدوله واضح شود . ثانیاً میترسند که اگر مطالب را بشاه عرض کنند آنها هم مثل فخرالملک و سعادالدوله و مشیرالسلطنه و ظهیرالدوله و سعیدالسلطنه و وزیر اقتم اخراج بشوند .
س - علماء خوب کاری کردند که رفتند یانه .

ج - غیر از رفتن چاره نداشتند بیچاره ها یکسال بود که فریاد میزدند که در ایران قوانین قرآن اجرا شود کسی نشنید آخر بآن اقتضای علماء را از شهر بیرون کردند و سادات را کشتند .

س - میگویند که میخوانند عدالتخانه باز کنند و نظام الملک را رئیس کنند .

ج - عدالتخانه که بود ، و نظام الملک هم که رئیس بود ، فریاد مردم از دست ظلم همین نظام الملک و حکام و عدالتخانه بود .

س - میخوانند بطرح نو عدالتخانه باز کنند ، در روزنامه ایران قانون آنرا نوشته بودند .

ج - بلی روزنامه را دیدم معلوم میشود عین الدوله دیوانه شده است علماء و سادات و مسلمین فریاد میزدند که قانون اسلام و قرآن در ایران دایر شود عین الدوله قانون مذهب خود را نوشته است . میخواهد مردم را بمذهب خودش دعوت کند ، قانون مذهب خودش را در روزنامه نوشته است ، تمام آن مخالف قرآن است . من از اول تا آخر خواندم يك كلمه آن موافق مذهب اسلام نیست میخواهد مذهب خودش را ترویج کند خدا لعنتش کند .

س - این مردم و تجار و طلاب که رفتند زیر بیدق (بیرق) انگلیس نشسته اند حرفشان چیست .
ج - مطلب آنها دو فقره است : اول آنکه عین الدوله علماء را بدون تقصیر اینقدر ظلم کرده است و سادات را کشته از عهده بر آید . دوم اگر پادشاه مسلمان است يك مجلس ملی در ایران دایر کند که قوانین اسلام در ایران بواسطه این مجلس ملی اجراء شود دیگر کسی نتواند بکسی ظلم بکند مردم مجلس ملی میخواهند که از ظلم خلاص شوند .

در این شبنامه اشاره کرده است بروزنامه ایران که قانون عدلیه را نوشته است و ماصورت آنرا در ورقه علیحده ضمیمه تاریخ می نمایم بعلامت نمره (۱) .

روز سه شنبه دوم جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - در این روز همه بازارها و کاروانسراها بسته شد مردم همگی رفتند در سفارتخانه انگلیس از طرف اجزاء سفارتخانه بخوبی پذیرائی و رفتار میشود روز گذشته ژادفر سفارت پیغام داد بوزیر خارجه مشیرالدوله که بقدر ربع ساعت باید خدمت اعلیحضرت شاهنشاه برسم و تلگرافی از لندن مخایره شده است که باید بشاه ارائه دهم جواب دادند که فردا دو ساعت بظهر بقدر ربع ساعت از برای حضور شاه حاضر شوید لذا امروز ژادفر رفت به نیاوران اتابک را ملاقات نمود اتابک گفت شاه مریض است از برای ملاقات شاه موقع نیست ژادفر گفت من از شما وقت خواستم شما وقت معین کردید حالا مگوئید موقع نیست و شاه مریض است با اینکه روز گذشته وزیر مختار ایتالیا يك ساعت حضور شاه مشرف شده اتابک گفت جواب همان است که گفتم ژادفر گفت من بر حسب تکلیف ربع ساعت توقف می کنم آنوقت میروم باری پس از توقف ربع ساعت مراجعت نموده و مهربانیش نسبت به متحصنین زیادتیر گردید امروز خبر رسید که اخبار شهر را بشاه عرض کرده اند و شاه دوباره امیر بهادر کم لطف شده است و فرموده است میل ندارم شکل وزراء خود را به بینم و رفته است در اندرون زنها دور شاه را گرفته و مراتب را بشاه عرض کرده اند .

امروز خبر رسید نظام الملك را از وزارت عدلیه معزول نموده اند و ریاست عدلیه را دادند بشاع السلطنه و لقب جهانمداری را هم باو خواهند داد .

امروز آقایان در قم مجلس روضه در صحن برپا نموده اند و صبح و عصر مجلس روضه منعقد است يك روز آقا سید جمال منبر میروند و يك روز آقاشیخ محمد منبر میروند .

روز چهارشنبه سویم جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - امروز جمیع دکانین و سراها بسته است بر عده اشخاص سفارت افزوده گردید محترم السلطنه از طرف دولت رفت در سفارتخانه مردم گفتند

دوسال است که عارض هستیم رؤساء و علماء را جواب با کلوله دادید حال ماجز باشخص شاه که شفاهاً عراض خود را بشاه عرض کنیم دیگر عرضی نداریم بقیه سادات که در طهران مانده بودند دراین روز بطرف قم حرکت نمودند . مسموع گردید که شاه نسبت باتابک متغیر شده است .

جناب فخر الاسلام در سفارت درچادر توتون فروشها منبر میروند جناب حاج سید عبدالعسین واعظ اصفهانی درچادر روضه خوانها منبر میروند جناب آقا شیخ علی زرنندی درچادر طلاب ناطق است . حاج ملک المتکلمین که در واقعه هجرت آقایان در شمرانات بود بخانه اوربختند و او فرار کرد پسرش را گرفته بودند از خودش خبری نداریم ولی پسرش را رها کردند امروز یکی گفت پسرش را در شمرانات دیدم بعضی از طلاب مدرسه سیهسالار که شمرانات رفته بودند امروز آمدند بسفارتخانه از طرف ظهیر الاسلام پیغام آوردند برای طلاب مدرسه سیهسالار که از سفارت بیرون آئید والا از مدرسه خارج شوید طلاب بالا جماع جواب دادند ما که در سفارتخانه آمده ایم از جان خود گذشتیم چه جای مدرسه آنچه می توانی بکن .

روز پنجشنبه چهارم جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - امروز عین الدوله جمعی از تجار معتبر را از قبیل حاج حسین آقای امین الضرب وغیره را فرستاد برای فریب دادن تجار و کسبه لذا حضرات تجار وارد شدند بسفارتخانه ابتداء مردم اعتنائی بآنها نکردند لکن پس از اصرار و ابرام قرآن آوردند و قسم خوردند که ما باشما همراه می باشیم و در مقصود شما باشما متفق و متحدیم پس از قسم خوردن متحصنین گفتند حال که باما می باشید اگر میل دارید توقف کنید والا مختارید تجار گفتند مقصود شما بر شاه مشتبّه شده است آقایان متحصنین گفتند ما عراض خود را بتوسط زادفر سفارت حضور شاه فرستادیم امروز مقصود و عرض ما منحصر است بسه مطلب : اول مراجعت آقایان ورؤساء روحانی که اسناد و قبالات صد اقامه های زنهای ما بخط ومهر و اعتبار آنها بوده . دوم افتتاح عدالتخانه که شاه و گدا در آن مساوی باشند . سوم آنکه قبوض و براتهای مواجها را که از مردم خریدیم باعتبار دولت پول مارا بدهند .

شب را جناب ذوالریاستین کرمانی امامت جماعت را نمود پس از نماز حدیث کسا را در روی صندلی برای مردم قرائت نمود .

عده اشخاصی که شب در سفارتخانه مانده اند به پنج هزار نفر رسیده است .

امروز خبر رسید که اهالی زرنند و ساوه و سایر دهات در قم حاضر شده و با آقایان همراه اند . روز جمعه پنجم جمادی الاخری ۱۳۲۴ - امروز متجاوز از صد چادر در سفارتخانه زده اند و در زیر هر چادری اصناف و طلاب و تجار و کسبه می باشند جمیع دکانین و سراها بسته است دیگهای بزرگ و کوچک برای صبح در کار است قند مثل یخ روی گاری میآورند در چادرها قسمت میکنند خوراکی و قند و سوچای و تنباکو سیل است خرج همه با حاج محمد تقی و برادرش حاج محمد حسن میباشد . جمعی از اعضاء انجمن غنی در بین مردم افتاده بآنها میگویند عزل عین الدوله را استدعا نکنید چه امروز

اگر او را عزل کنند شش ماه دیگر باز او را منصوب میکنند مجلس بخواهید که بآبودن مجلس دیگر نه عین الدوله میماند و نه غیر عین الدوله اصل را محکم کنید فروع درست میشود فقط عین الدوله ظالم نیست عین الدوله نوعی را علاج کنید بافتتاح مجلس و عدالتخانه . امروز تلگرافی در بین مردم افتاد و از روی آن استنساخ میکنند . مآخذ آنرا ندانستم .

ولی سواد آنرا در کاغذ غیر رسمی دیده که در اینجا نقل میکنم دیگر صحت و سقم او را نمیدانم.

صورت تلگراف

از طرف اعلیحضرت پادشاه مملکت انگلستان و امیر اطور ممالک وسیع هندوستان بعموم طلاب مدارس روحانی و تجار و کسبه شهر طهران - تلگراف تظلم آن برادران عزیز که چهارشنبه ۲۵ ژوئیه بتوسط سفیر کبیر با کفایت خود مان نموده بودید رسید قلباً از تعذبات مستبدانه وارده و مظلومیت علماء واجب التکریم روحانی و قاطبه رعیت متأسف و متألم شدم جواب عریضه شما را بمجلس شورای ملی رجوع نمودم و امیدوارم برادر ارجمند تاجدار اعلیحضرت مظفرالدینشاه خواهش بی غرضانه مجلس شورای ملی انگلستان را با تمنای شخصی خودم در دفع ظلم بسمیع قبول اصفا فرمایند و رفع و دفع تعذبات را شخصاً از رعیت با وفای خودشان خواهند فرمود .

عصر چهارشنبه ۲۵ ژوئیه از قصر بیلاقی کریستان

(دوست ملت ایران آدوارد هفتم)

اگر چه مآخذ این تلگراف معلوم نیست بلکه از مضامین آن آثار کذب هویدا است ولی برای عوام باعث اطمینان گردید و از روی آن بقدر هزار نسخه استنساخ شد و مردم را هیجانی حاصل گردید و بگوش آنها لفظ مجلس شورای ملی رسید و دانستند که نجات دهنده همه از ظلم و تعدی مجلس شورای ملی است .

روز شنبه ششم جمادی الاخری ۱۳۲۴ - در این روز جمیع دکانین و سراها بسته شد بلکه عطارها و دکانین گذرها را نیز بستند تمام مردم رفتند بطرف سفارتخانه عصر هم در سفارتخانه عکس مردم را برداشتند پسر واعظ قزوینی و سید شرفه را که دوست و راپرت نویس امیر بهادر بودند و آمده بودند در سفارتخانه لدی الورد از سفارتخانه بیرون کردند. همه مردم متفق و متحد مثل برادر با یکدیگر سلوک می نمایند و در نهایت معقولیت سلوک مینمایند . امروز تلگرافاتی از تبریز مخابره شده است بطهران و قم که ما صورت بعضی از آن تلگرافات را بعد از این درج خواهیم کرد ولی يك تلگراف را که اهمیت دارد در امروز درج مینمایم که خواننده تاریخ چندان در انتظار نباشد .

عریضه تلگرافی حضرات علماء اعلام

و حجج الاسلام تبریز حضور شاه

خلدالله ملکه

عرض حضور مبارک پادشاه اسلام پناه خلدالله سلطانه - دستخط مبارک از جانب سنی الجوانب هایونی در جواب عریضه تلگرافی این دعاگویان زیارت شد این خادمان شریعت مطهره هیچ وقت از تقویت دولت اسلام فروگذار نبوده وجود مبارک پادشاه ظل الله را بر مشق عدالت و دینداری و شرع پرستی دانسته و میدانیم و واضح می بینیم که مغرضین درباری نمی گذارند عرایض ما و سایر خادمان شریعت مطهره چه در طهران و چه در سایر نقاط ممالک محروسه درست بعرض حضور حضرت سلطانی برسد و مقاصد حق مشروحه ما را در البسه که منافی اغراض خودشان نباشد جلوه میدهند ما خادمان شریعت مطهره و سایر اهل آذربایجان که چهل سال است بفرمایشات ملوکانه آشنا هستیم می بینیم که عرایض ما را هیچ کدام از لحاظ مبارک نگذرانیده اند و هیچ یک از عبارات دستخط جوابیه از الفاظ دردبار و زایش طبع عدالت پرور ملوکانه نیست و اوضح من الشمس است که نص عبارات خائن بوده این است مختصری از اوضاع مملکت را از اول مذاکره که علمای دارالخلافه باهره با اولیای دولت روز افزون داشته اند الی یومنا هذا بعرض میرسانیم و باقی را به تکلیف دینداری خود بندگان حضرت هایونی می گذاریم سابقاً علمای دارالخلافه طهران بارضای کافه علمای ممالک محروسه از اولیای دولت خواستار شدند که قراری در اصلاح وضع محاکمات و دفتر مالیه دولت علیه داده اید که در ظل پادشاه اسلام عموم رعایا از بی اعتدالیهای عدیده آسوده در مهد امن و امان باشند چون هردو این مقصود منافی با طریقه استبداد و ظلم و وزرای درباری بود . علمای دارالخلافه را بوعده های بی اساس امیدوار کرده آنها را از مهاجرت اولیه به آستان مطهر حضرت عبدالعظیم رجعت دادند و بمواعید کاذبه چندی سرگردان نگاه داشته از آنطرف خاطر خطیر سلطانی را از انجراح حوائج آن مطمئن ساختند علمای دارالخلافه هر چه منتظر شدند که مواعید اولیای دولت صورت خارجی بهمرسانند نتیجه ندیدند و کم کم از جانب اولیای دولت و وزرای درباری اقدام در نفی

و طرد جمعی از ضعیف و شریف که جز خیر خواهی ملت و دولت اسلام گناهی نداشتند، شده علمای دارالخلافه که این نقض عهد و حرکات مستبدانه را از وزرای درباری دیدند مجدداً مستدعیات خود را مجدداً خواستند و این مرتبه یقین داریم همان وزرای خائن بدون اطلاع خاطر مهر مظاهرهایونی دست برشته تشدد و سختی گذاشته جواب علمای دارالخلافه را به تهدیدات دادند آخر الامر که آنها را مصمم در کندن اساس این ظلم و رکز علم عدل دیدند فلذا دانستند اگر این طرح بر روی کار آید دست استبداد و ظلم آنها کوتاه و خیانت‌های آنها مشهود خواهد شد محض حفظ خود و منافع خود طلاب علم و ذریه رسول را هدف گلوله سرباز کردند مسجد و معبد اسلام و خانه خدا را مثل قلاع اشراک و متمردين محاصره نمودند پیام مساجد سرباز و قراول گذاشتند نان و آب بروی علمای اسلام بستند گوئی یاغی و قاتل بودند از صدر اسلام الی یومنا هذا از هیچ ملت کفری نسبت بعلمای اسلام این توهین وارد نشده بود این بی احترامی نه تنها بشخص علماء اسلام شده بلکه در واقع بشرع محمد صلی الله علیه و آله گردیده و ناموس شریعت هتک شده است اکنون جمیع هیئات علمای مذهب و بلکه تمام مسلمین اثنی عشریه جبر این توهین را بوجه کامل از حضور اقدس همايونی خواستگارند که امر و مقرر شود مقصد حضرات علماء مهاجرین را انجام کرده و دلجوئی از ایشان نموده و با احترام تمام بوطن مألوف معاودت دهند و خصوص دعاگویان تبریز در دولتخواهی خاص که از سابق مشهود خاطر دریا مقاطرات جسارت میکنند که قبول این استدعا و ارجاع مهاجرین مقضی‌المرأ عاجلاً لازم است بوعده و قول اصلاح و اسکات عامه ممکن نیست مترقب است بلوای محیطی باشد که رشته ازدست دعاگویان رفته و بحکم ضرورت والجاه اقداماتی شود که باعث رو سیاهی دعاگویان گردد.

جواب این تلگراف را بعد از این درج مینمائیم.

روز یکشنبه هفتم جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - در این روز بر عده متحصنین سفارت خانه افزوده گردیده و بازارها و سراها عموماً بسته گردیده حتی سرگذر ها نیز دکانش بسته گردید مردم مبهوت و حیران و سرگردان می باشند احدی بعرض آنها نمی رسد کسبه حضرت عبدالعظیم نیز آمدند بسفارتخانه اهالی شمراوات و دهات اطراف هم بعداً درآمده اداره قزاقخانه نیز در خیال آمدن بسفارتخانه می باشند همه درین آنها افتاده است. طایفه زن‌ها هم گفتگوئی بین آنها هست که بیابند در خیابان علاءالدوله که متصل بسفارتخانه است چادر بزنند از طرف علماء اهلام که در قم میباشند

امروز قاصدشان آمد همگی سلامت بوده‌اند میرزا ابراهیم عطار که خانه و دکانش نزدیک خانه آقای طباطبائی است حامل کاغذ و پاکت آقایان بود که بایای پیاده از بیراهه آمده است و سلامت رسید مذکور داشت سوار کشیکخانه و یانصد قزاق اطراف بلده قم را محاصره کردند که دهات اطراف اغتشاش نکنند خداوند بر فقرا و ضعفا رحم کند که کار خیلی خراب است زیرا که شاه خبر از وقایع ندارد اطراف و اجزاء دولت هم از عین الدوله ملاحظه می‌نمایند و نمی‌گذارند خبر صحیح بشاه برسد. در این روزها آقا سید جمال در قم موعظه میکند مردم جمع شده‌اند که حاکم مامتمد خاقان گندم را جلو گرفته است و بقیمت گران به‌خباز می‌دهد آقا هم در بالای منبر گفته است تقصیر از خود شماست قبول ظلم نکنید لذا مردم اجتماع نموده و بر حاکم خود شوریدند حاکم هم متوسل بآقایان شده آقایان اصلاح نموده و بنا شد گندم را بقیمت مناسب بمردم بدهند و شروع در دادن گندم به‌خبازها نمود و نیز متولی‌باشی در شب گذشته چراغهای حرم و صحن را در یکساعت از شب گذشته خاموش نمود و مانع شد از اینکه مردم در صحن بمانند و این توهینی بزرگ بود که بر آقایان وارد آمد.

امروز تلگرافی از طرف اعلیحضرت مظفرالدین‌شاه در جواب تلگرافات علماء آذربایجان مخابره گردید که ما صورت آنرا درج مینمائیم.

دستخط تلگرافی اعلیحضرت شاهنشاه مظفرالدین‌شاه

در جواب علمای تبریز خطاب به حضرت ولیعهد

ولیعهد - بجنابان مستطابان حاجی میرزا حسن آقای مجتهد و آقای امام جمعه و آقای حاج میرزا محسن آقا و آقای میرزا صادق آقای مجتهد و آقای ثقة الاسلام التفات ما را برسانید و از طرف ما بگوئید که مراحم ملوکانه همیشه شامل عموم طبقات مردم خاصه بعلمای اعلام و مخصوصاً بعلمای آذربایجان بوده و خواهد بود همگی دعاگوی دولت و ملت و طرف توجه ملوکانه ما هستند و نسبت به همه التفات داریم و همین است که بشفاعت و توسط شما استدعای علمای آذربایجان را در معاودت علمای طهران قبول فرموده مشیرالدوله وزیر امور خارجه را برای معاودت دادن آنها روانه کردیم بزودی علمای طهران شرفیاب میشوند و عرایض حق آنها را هم که مبنی بر صلاح دولت و ملت باشد قبول خواهیم فرمود.

هفتم شهر جمادی الثانیه ۱۳۲۴

(مظفرالدین‌شاه قاجار)

امروز خبر در طهران منتشر گردید که بعضی از بلدان ایران از قبیل آذربایجان و غیره شروع

در تعطیل نمودند.

امروز نیز تلگرافی از طرف ولیعهد مخابره شده است که صورتش این است :

تلگراف ولیعهد از تبریز حضور مهر ظهور

اعلیحضرت مظفرالدین شاه خلدالله ملکه

بتوسط حضرت والا شاهزاده اتابیک اعظم بخاکیای اقدس اعلی ارواحنا فداه . تصدق خاکهای اقدس همایونت شوم - در خاکهای مملکت آرای همایونی تاحال محقق ومشهود شده است که این غلامخانه زاد ازاول عمر از وظیفه جان نثاری و استرضای خاطر آفتاب مظاهر تقاعد و غفلت نداشته و اگر تصور آنرا میکرد که عرایض علمای اعلام خدای نخواستہ متضمن خلاف مصلحت ومضر بحال دولت است ابدآ اسمی از آنها در خاکهای معدلت یزأ نمیکرد در این حادثه بقدر امکان نگذاشته است که علمای آذربایجان از طرف قرین الشرف همایونی مأیوسی حاصل بکنند امروزهم که به تلگرافخانه حاضر شده محض آنست که شخصاً از علمای مهاجر دار الخلافه شفاعت نماید در کمال عجز وضراعت بعرض جسارت مینمایم که قاطبه رعایای ایران ودایع الهی وبمنزله اولاد اعلیحضرت اقدس ظل اللهی هستند حفظ شئون اهل اسلام و علمای اسلام هم از فرایض ذمه سلطنت است مع هذا هرگاه در این موقع از طرف قرین الشرف همایونی از ماضی صرف نظر شود و در مقام تسلیه و ترضیه و اعاده محترمانه آنها برآیند مزید شکوه دولت وقوت اسلام و افتخار این غلام خانه زاد در بین الدول خواهد شد رعیت که بمنزله اولاد سلطان است بواسطه خبط وخطائی مستحق قهر و سیاست شدن با رحمت و نصف کامله سزاوار نیست امیدوارم این شفاعت صادقانه چاکر جان نثار بمنزله انجام مقرون افتد .

(غلام خانه زاد محمدعلی) هفتم شهر جمادی الثانیه ۱۳۲۴

جواب تلگراف ولیعهد از طرف اعلیحضرت

شاهنشاه مظفرالدینشاه قاجار

از صاحبقرانی به تبریز - دستخط مبارک .

ولیعهد - عریضه تلگرافی شما بتوسط جناب اشراف اتابیک اعظم بعرض رسیدم مقام مرحمت خودمانرا نسبت بعموم علماء اعلام وتوجهات کامله که بیشتر در ترویج شرع محمدی صلی الله علیه وآله وآسایش ودعاگوئی علماء

داشته و داریم محتاج بفرمایش نمیدانیم معلوم است علمای عظام همه دعا گوی دولت و وجودشان برای دولت و ملت مطلوب و در واقع لشکر دعا هستند همه وقت لازم التکریم و توقیر آنها و حفظ حدود آنها را بر خودمان لازم دانسته ایم چند روز پیش که علمای عظام آذربایجان در ضمن عریضه تلگرافی شرحی را جاع بعلما عرض کرده بودند نیت مقدسه خودمان را به آنها خاطر نشان کرده ایم و آنها هم باید خوب دانسته باشند که حسن ظن ما و التفات ما نسبت بعلما تا چه درجه است حالا هم در مقابل شفاعت شما و استدعای علماء تبریز مقرر فرمودیم مشیرالدوله وزیر امور خارجه بقم برود و علمای عظام را محترماً معاودت بدهد البته شما هم این مرحمت شاهانه را به آنها ابلاغ و آنها را بمرام کامله ملوکانه امیدوار خواهید داشت باید همگی باکمال امیدواری مراجعت و مراحم شاهانه را نسبت بخود و علمای آذربایجان بدانند که نیت مقدسه ماهیسه بترویج شرع مطاع و آسایش علمای عظام مصروف و معطوف بوده و هیچ وقت مراحم خودمان را درباره آنها دریغ نخواهیم فرمود .

هفتم جمادی الثانیه سنه ۱۳۲۴

(مظفرالدین شاه)

امروز جمعی از تجار بانواب و میرزا یحیی خان منشی باشی سفارتخانه نشسته بعضی مذاکرات محرمانه می نمایند .

روز دوشنبه هشتم جمادی الاخری ۱۳۲۴ - امروز تمام بازارها بسته است شهرت گرفته است زنهای خیال اجماع و بلوائی دارند برای اینکه شوهران آنها مدتی است در سفارتخانه مانده اند و نیز شهرت گرفته است طایفه قاجاریه خیال دارند بسفارتخانه آیند تجار امروز پولی قسمت کردند که اساتید هر صنفی قسمت کنند روی شاگردهای که عیال دارند که زنهای و اطفال آنها بی مخارج نمانند و از گرسنگی تلف نشوند و این مساوات و موااسات باعث اطمینان و امیدواری مردم گردید .

یک نفر زن ناشناس آمد درب سفارتخانه و حاجی محمدتی را طلب نمود و یک دسته اسکناس داد باو و گفت این پول را خرج متحصنین کن حاج محمدتی پول را گرفت و آنچه کرد آن زن را بشناسد و بداند کی است و از کجاست آن زن خود را معرفی نمود و قبضی هم نگرفت . طرف عصر شهرت گرفت که عین الدوله از صدارت معزول گردید .

از قم هم خبر رسید که جمعیت آقایان زیاد شده اند از کرمانشاه پسر امام جمعه کرمانشاه از طرف اهالی کرمانشاه آمد بقم برای یاری آقایان از اصفهان هم جناب آقا شیخ حسن شیخ العراقرین که از متولین اصفهان است از طرف علماء و اهالی اصفهان وارد قم شد و اظهار نمود همه اهل اصفهان هازمند بر حرکت و مرا فرستاده اند که کسب تکلیف نمایم و آنچه که بفرمائید اطاعت خواهد شد .

(پسر امام جمعه کرمانشاه و شیخ العراقین با آقایان تا طهران آمدند و متجاوز از یکماه در طهران بودند از طرف دولت و ملت نهایت احترام از آنها شد پس از مدتی سالماً غانماً بوطن خود هریک مراجعت نمودند).

از تبریز تلگراف مخبره شد که مردم تبریز اجماع کرده‌اند بعضی بسفارت انگلیس پناه برده و درقونسلخانه انگلیس متحصن شده‌اند و بعضی مجلس ختم وفاتعه برای سادات واشخاصیکه درطهران کشته شده‌اند. ازخمسه وزنجان ورشت هم خبررسید که مردم بلوا کرده‌اند برای اینکه علمای طهران را نفی ازبلد کرده‌اند.

امروز صبح مدیر توپخانه سیف‌الدین میرزا که رفته بود قم و مأمور بود اگر آقایان از قم حرکت نمایند آنها را گرفته و متفرق و هریک را بطرفی فرستد بارئیس تلگرافخانه قم که اسمش و لقبش لسان‌الممالک است خدمت آقایان رسیده تلگراف عزل اتابیک را خدمت آقایان ارائه داد ازامروز تلگرافات از اطراف با آقایان میرسد زیرا که تا بامروز اتابیک حکم کرده بود تلگرافاتی که مخبره میشود نرسانند.

روز سه‌شنبه نهم جمادی‌الآخری ۱۳۲۴ - دراین روز اخبار موحشه ازبلدان وشهرها رسید - بنده نگارنده یک‌شب نزد نایب‌السلطنه بودم واطهار خدمت خود را می‌نمود فرمود درعزل عین‌الدوله اگر من سعی نکرده بودم اعلیحضرت او را عزل نمی‌فرمود ازاصرار من عین‌الدوله استعفاء نمود باری نایب‌السلطنه برحسب مرسوم استعفاء نامه عین‌الدوله را برد خدمت اعلیحضرت شاه وشاه استعفاء عین‌الدوله را قبول فرموده عین‌الدوله پای‌شاه را بوسیده و بطرف ده خود مبارک آباد حرکت نمود. نایب‌السلطنه برحسب حکم اعلیحضرت مظفرالدین شاه وزراء را احضار کرد مشیرالدوله که وزیر امور خارجه بود رئیس‌الوزراء گردید عضد‌الملک باحاج نظام‌الدوله مأمور شدند که روانه قم شوند برای معاونت دادن آقایان لکن باز ارا هنوز بسته است مردم همگی درسفارتخانه جمع می‌باشند میگویند تا عدالت‌خانه مفتوح ومنعقد نگردد ما از اینجا حرکت نمی‌کنیم.

روز چهارشنبه دهم جمادی‌الآخری سال ۱۳۲۴ هجری - دراین روز بازارها بسته وتعطیل عمومی است شاگردان مدارس نیز درسفارتخانه چادر زدند. ازهر صنفی بلا استثناء حتی بستخانه وتلگرافخانه نماینده در سفارتخانه چادر زدند.

امروز شخصی سوار قاطر بود وارد سفارتخانه شد وگفت مردم مژده دهید که عین‌الدوله معزول گردید نزدیک بود مردم از خوشحالی متفرق شوند که عقلاً واجزاء سفارتخانه او را دور کردند واز سفارتخانه بیرون کردند وگفتند مقصود ما عزل عین‌الدوله نبود خواه عین‌الدوله معزول باشد خواه منصوب چه ربطی بمادارد که عزل شده‌است. باری منصب صدارت را دادند بمشیرالدوله واین مشیرالدوله از اهالی ناین است که بین یزد و قم واقع است ودرسی سال قبل منشی نظام‌السلطنه بود وموجب اودر ماه سه تومان بود واین جدرا عظم اگرچه شخص باعلمی نیست لکن او را دویسر است که عالم و تربیت

شده می باشند یکی مشیرالملک است که وزیر مختار ایران در روسیه بود از حیث علم و تربیت بد نیست اگر بتواند تصرفی در کار پدرش بکند کاری از پیش خواهد رفت و الا کار خراب تر خواهد شد یکی دیگر از پسرهایش مؤتمن الملک است که این جوان هم با علم و باتربیت است از این دو جوان که یکی بسن بیست و دوسه سال است و دیگری بسن بیست و نوزده امیدی هست چه هر دو در مدارس جدید تحصیل کرده اند .

امروز متحصنین تلگرافی بعلماء و مهاجرین مخایره کردند و بآنها رسانیدند که بدون اجراء مقاصد و اشاره ما مراجعت نکنید و فریب نخورید جوابی که رسید از این قرار است .

تلگراف مهاجرین به متحصنین سفارت

بتوسط جناب شارژدفر انگلیس . بعموم علماء و تجار و کسبه متحصنین سفارت در جواب تلگراف شما اطلاع میدهم که آسوده خاطر باشید . ما فریب نمی خوریم آنچه شنیده اید و می شنوید دروغ و ساختگی است تا مقصود بعمل نیاید و تأمین از طرف سفارت انگلیس و اطمینان به من ندهند حرکت نخواهم کرد بجای خود آسوده بمانید بیش از این نمیگویم خواهش دارم این مطلب را فوراً به تجار و کسبه برسانید .

امضاء سید عبدالله

از قم خبر رسید که دولت با علماء اعلام در گفتگوی تلگرافی می باشد که مابعض از آن تلگرافات را در اینجا درج می نمائیم .

عضدالملک هم آقایان را مانع از رفتن بعقبات گردید و آنچه لازم بود تلگراف کرد معین حضور که از اجزاء انجمن مخفی بود و در سفارت خانه بود امروز رفت در مبارک آباد که بداند عزل عین الدوله بواقعی است و یا دروغ و غیر واقع است پس از ورود بمبارک آباد دید که جز حاج مشیرلشکر و امیرخان سردار بزرادرزاده عین الدوله و اعظام الممالک احدی اطرافش نیست پس از ملاقات عین الدوله رو کرد به معین حضور و گفت معین حضور برای چه آمدی این جا مگر نمیدانی من از کار افتاده ام . معین حضور گفت در زمان صدارت مرا تمام کردی و هستی مرا گرفتی آمده ام که دو کلمه نوشته بمن بدهی که من سندی در دست داشته باشم عین الدوله گفت من چیزی نمی نویسم دیگر از شر من خلاص شدید بروید نزد رئیس الوزراء و آنچه می خواهید آزاو بخواهید و بگیریید معین حضور گفت امیدوارم چنانکه مرا تمام کردی خداوند تورا تمام کند و من دیگر آرزوئی ندارم و خداوند دعای مرا مستجاب کرد و مرا و امثال مرا از شر تو خلاص نمود .

اعظام الممالک گفت جناب معین حضور امروز آمدی که حضرت والارا شامت کنی معین حضور گفت من آمده ام که اتمام حجت کنم که حضرت والا شاید متنبه و متذکر شود .

باری معین حضور یقین کرد که عین الدوله از صدارت خلع شده است و آنچه هم که لازم بود گفت و مراجعت نمود و خبر باشخاص متحصنین رسانید و مردم بطور یقین و حزم دانستند که از شر عین الدوله خلاص شدند .

روزی پنجشنبه یازدهم جمادی الاخری سنه ۱۳۲۴ هجری - در این روز بازارها و سراها بسته است مردم در سفارتخانه ازدحام کرده اند مفتاح الدوله پسر مفتاح الملك از طرف دولت حامل دستخطی گردید که برود بقم .

مشهور است که سردار افغم مأمور است که از اتابک نگهداری کند تا حساب او را بخواهند . مشیر الدوله هنوز در صدارتش کاری نکرده است .

تلگرافی از مجلس کلات از طرف آقا میرزا آقای اصفهانی بعنوان جناب حاج میرزا یحیی دولت آبادی رسید باین مضمون ،

دیدنی که خون ناحق پروانه شمع را

چندان امان نداد که شب را سحر کند

حضور حضرت اشرف رئیس الوزراء آقای مشیر الدوله حلام میرسانم . مشارالیه تلگراف را بمشیر الدوله ارائه داد مشیر الدوله گفت از اعلیحضرت شاهنشاه استدعا میکنم که محبوسین را مرخص نمایند شهرت گرفته است که تلگراف کرده اند اشخاصیکه تبعید شده بودند مراجعت نمایند و سعد الدوله و سعید السلطنه هم که تبعید و نفی از طهران شده اند معاودت کنند و هم نظام السلطان و معتمد خاقان که از تبعید شدگان بودند بوطن خود برگردند اگرچه معتمد خاقان در قم و نظام السلطان در مازندران حکومت و ریاست داشتند و باعلیحضرت مظفرالدین شاه خادم بودند ولی نسبت بعین الدوله نهایت عداوت را اظهار میکردند خصوص نظام السلطان که در مجالس سری ، سرسری داشت چنانچه در شرح حالات ایشان خواهد آمد جناب حاج نظام الدوله و جناب مستشار الملك مأمور شدند که معجلا روانه قم شوند و از آقایان نگهداری و پذیرائی کنند تا جناب عضد الملك که از طرف اعلیحضرت مأمور معاودت دادن آقایان می باشد حرکت کنند و وارد قم شوند . اول خبریکه از عزل عین الدوله بآقایان رسید بتوسط لسان الممالک رئیس تلگرافخانه قم بود ولی اول تلگرافیکه از طهران بآقایان رسید تلگراف آقا شیخ محمود ملای زرگنده بود که در شب جمعه دوازدهم بخابره کرد و مابعض از تلگرافات را که دست آوردیم متدرجاً درج می نمائیم .

تلگراف آقا شیخ محمود از طهران بقم

به آقایان مهاجرین

حضور مبارک حضرت آقای حاج میرزا سید محمد مجتهد و سایر

حجج اسلامیه دامت برکاتهم - از سفارت روس اخبار رسید بملاحظه احترام آقایان و رعایت ملت شاهزاده اتابیک خلع شد .

(شیخ محمود زنجانی ملای زرگنده)

تلگراف نظام الدوله با قایان مهاجرین

حضور مبارك حضرت مستطاب ملاذالانام اسلامیان پناه آقا سید محمد مجتهد دامت برکاته - پیغام دیر و زبنده بعرض رسیده محض خدمت بشریعت مطهره آنچه لازمه دولتخواهی بود بعرض خاکبای جواهر آسای اعلیحضرت قدر قدرت شاهنشاهی ارواحنا فداء رسانیده از جانی که خاطر مهر مظاهر ملوکانه همیشه مصروف ترویج شرع مقدس و آسودگی مردم است نسبت باهالی مملکت و آقایان کمال مرحمت را مبذول فرمودند خود بنده عاجز و کم هستم بدون اینکه تاحال بزیارت حضرت عالی مشرف شده باشم فدویت و ارادت غایبانه خالصانه داشته‌ام باید حضرتعالی توجه کاملی فرموده بنده را بدون شناسائی در فدویت خودتان مستدام دارید . (نظام الدوله)

روز جمعه ۱۲ جادی الاخری ۱۳۲۴ - در این روز دکا کین عموماً بسته است دم سفارتخانه تهیه چراغان شب مولود شاه رامی بینند وضع سفارتخانه امروز از هر روز منظم تر و جمعیت بیشتر می باشد امیرخان سردار متقبل شده است که با عین الدوله برود بمشهد مقدس یعنی در یکی از دهات خودش که در نزدیکی مشهد واقع است و موسوم بفریدان و تهیه حرکت را دیده که خیلی محترم حرکت کند . بقم هم تلگراف مخابره شده است و تلگرافات سابقه را که قدغن بود نرسانند امروز رسانیده اند که ما صورت بعضی را دست آورده و درج می نمائیم لکن يك تلگرافی از شعاع السلطنه پسر شاه مخابره شده است بعنوان آقا سید علاءالدین داماد آقای بهبهانی که صورتش از این قرار است .

تلگراف شعاع السلطنه بقم

جناب مستطاب آقا سید علاءالدین تلگراف شما رسید از مندرجات آن عوض آنکه خوشوقت شوم ملول شدم نمی دانم ملتفت هستید می دانید که خاتم انبیاء روگردان با کمال افسوس نگاه بحالت حالیه خود نموده کلمه ما اوذی نبی مثل ما اوذیت را وقتی حکایت از دشمنان خود فرموده حالا به ذراوی خود خطاب فرموده و تکرار میفرماید این چه حالت است برای خرابی این دین و آئین شرع و این مشتم مسلمان بچه اندازه حاضر هستید و چه خواهید گفت بجد مطهر مقدس خودتان . خواهید فرمود یا رسول الله بجهت حفظ و رعایت ظاهریه و حقوق دنیویه خارج شدیم و يك مشتم جاهل را ول کردیم که هر نوع استبدال و خفت که ممکن بود باین شرع و باین آئین وارد آوردند دیدیم و شنیدیم که محمدی متوسل بمسیحی شد بجهت رعایت

حقوق خودمان راضی شدیم بلکه تحسین کردیم و تشجیع نمودیم خوب است عرض بکنید ای حجج اسلامیه اگر اسلام باشد شما حجت آن خواهید بود والا خارج حجت و دلیل لازم ندارند هنوز آنوقت نرسیده است که بر حسب تکلیف شرعی خود را مکلف دینیه بدانید که فوراً بر خواسته بیابید این مفاسد را بخواهید بپوشانید از این راضی بغضات رسول الله نشوید تشریف ببرید که بلا به بینید علماء اعلام آن زاویه مقدسه راضی خواهند بود که شما شهری را باین حالت بگذارید بیرون بروید تا اینجا عرض با آقایان بود حال بخود شما که سید علاء الدین هستید میگویم من تو را آدم و وطن پرست میدانستم این چه بی غیرتی است که تحمل میکنی این ننگ را بکجا میبری که فرنگی از ترس طلبه بیرون نمی آمد حالا سید و طلبه بخانه فرنگی برود در صورتیکه قطعی و یقین است که اگر یکسال هم بمانند گشایشی از این جهت برای آنها نخواهد بود نزدیک است بکلی رشته اعتقاد و الفت من از شخص شما بریده شود و البته یقین دارم آقایان ملتفت نیستند و شما هم نمیگوئید اگر مسلمانی يك عرق و حمیت دارد هر قدر آن بی حس و لجوج باشد باز در این موقع نمی تواند خودداری کند منتظر جواب حجج آنجا هستم . الساعة که صبح جمعه می باشد جناب سید مطهر الدین را دیدم عصری با آقای شرفه حرکت کرده خواهند آمد شخص دیگری هم که از محترمین و طرف و ثوق است باید رسیده باشد . باید حضرت حجة الاسلام آقای آقا سید عبدالله و شما از دوستی من صرف نظر نکنید و باینکه يك جو عرق مسلمانی شما و دینداری بجوش آمده اقدامات سریع نکنید منتظر جواب هستم ولی نه جواب سربالائی .

کهریزك (ملك منصور)

تلگراف مشیرالدوله

رئیس الوزراء به آقایان

خدمت ذی شرافت جناب مستطاب شریعتمدار حجة الاسلام آقای آقا سید محمد مجتهد سلمه الله تعالی - چون استمقای حضرت مستطاب اشرف ارفع افخم والا شاهزاده اتابيك اعظم دام اجلاله در خاکهای جواهر آسای همایونی روحنا فدامه موقع قبول یافت و حسب الامر اقدس اعلی خدمات مقرر دولتی باراد تمند محول گردیده است برای جلب تأییدات مأموله خود استعلام سلامت حالات خدمت جناب مستطاب عالی را وسیله سعادت ابدی داده ضمناً زحمت میدهد

که برای ابلاغ مقررات علیه همایون و تجلیل مقررہ کہ برای مزید امیدواری و معاونت داده و بمرام فوق العادہ ملوکانہ امیدوار سازند و امیدوارم مخلص ہم این موقع را برای ظهور ازادت قلبی مفتنم شمرده بدرک ملاقات موفق و از مزده سلامت حالات مسرورم فرمائید (مشیرالدوله)

دستخط تلگرافی اعلیٰ حضرت اقدس

مظفر الدین شاه قاجار

بعنوان مهاجرین

جنابان مستطابان شریعتمداران علماء اعلام دارالخلافہ سلمہم اللہ تعالیٰ چون باقتضای حسن ظن کہ ہمیشہ نسبت بعموم علماء اعلام داشته ایم . ہمہ وقت آنہارا دعاگوی دوام دولت اسلام و خیر خواہ شخص خودمان میدانیم . و در این مدت کہ بارہ حوادث جنابان شمارا از مرکز سلطنت مہجور ساختہ بود . این مسافرت و مہاجرت شمارا خیلی بر خودتان ناگوار میدیدیم و بعلاوہ در این اشتداد گرما و عدم اقتضای فصل و موسم بیش از این دوری از مرکز سلطنت مقتضی نبود این دستخط را مزید بر ابلاغات شفافیہ فرمودیم کہ ہمہ شاہا و مراحم قلبیہ ملوکانہ را بیش از پیش نسبت بخودتان شامل دانید و عرایض خیرخواہانہ خودتانرا ہمہ وقت در حضور ملوکانہ مسموع و مقبول شمارید مخصوصاً محض تکمیل مراحم شاہانہ نسبت بجنابان شما مثل جناب مستطاب اجل عضدالملک نوکر محترمی را کہ از اولین رجال محترم دولت و طرف اعلیٰ درجہ و ثوق و اعتماد خودمان است مأمور بمفرمائیم کہ جنابان شمارا بمرام شاہانہ مستظہر و امیدوار داشته فرمایشات مارا حضوراً ابلاغ و شمارا بتجلیل کامل معاونت بدہد جناب معزی الیہ ہرچہ بگوید عین فرمایشات ما است و ہرچہ ابلاغ کنند در حکم این است کہ خودمان شفائاً اظہار فرمودیم در این صورت با ترتیباتی کہ شروع شدہ است باید ہمگی بعواطف شاہانہ امیدوار و مطمئن باشید و بدانید کہ ہمہ وقت رعایت تکریم و تجلیل علماء اعلام باعلیٰ درجہ در حضور ملوکانہ ما منظور و آنہا را خیر خواہ حقیقی خودمان دانستہ توقیر و احترامات آنہارا ہمیشہ بر خودمان واجب می شماریم و یقین داریم جنابان شما ہم باقتضای تکالیف شرعیہ خودتان بیش از این طول زمان مسافرت را جایز ندانستہ ہرچہ زودتر در معیت جناب معزی الیہ معاونت خواهید کرد تا ما ہم مراحم قلبی خودمانرا کاملاً در موقع شرفیابی مشہود و معلوم داریم .

عریضه تلگرافی آقایان مهاجرین از قم

حضور اعلیٰ حضرت مظفر الدین شاه

از آنجائیکه خادمان شریعت مطهره و داعیان بقای دولت قاهره بالقطع والیقین میدانستیم که بجهت اختلال واغتششات جاریه در امور مملکت از تجاوزات و تعدیات اولیاء امور و عدم اعتناء در اجراء احکام الهیه و اوامر شرعیه و اشاعه فواحش و منهیات و ارتکاب محذورات دینیه در خاطر خطیر همایونی مکنون و مرکوز است که تأسیس مجمع و مجلس عدالت فرمائید که مظهر عدالت و مظهر رأفت پادشاهی نسبت به مملکت ورعیت و مورث رفع اختلال و قلع ماده فساد در کلیه امور دولت و ملت باشد این است که از طرف دعاگویان نیز دو سال است استدعا و ابراز و اجراء این نیت مقدس از ساحت عتبه سلطانیه شده و خاطر مقدس ملوکانه هم بصرافت طبع و اقتضای میل مبارک صلاح حال مملکت را منظور و امر به تشکیل آن فرمودید لکن تسلیات و ترتیبات خارجیه این استدعا را طوری جلو داده و عریض را طوری القاء و اظهار نموده که ترتیب این امر مقدس تا کنون معوق و معطل مانده در این موقع که رأفت شامله ملوکانه و مراحم کامله خسروانه نسبت به عامه رعایا در مقام بروز و شمول است لازم دانستیم که این مقصد مهم اسلامی را که بموجب اعلام کلمه حق و مزید قوت سلطنت اسلامی و حفظ مملکت و رفع ایادی و نفوذ و منع تصرفات خارجیه است در عالم دولتخواهی و ملت دوستی و اسلام پرستی در این ورقه بعرض سده سنیة ملوکانه رسانیده حسب التکلیف و الوظیفه قبول و اجراء مستدعیات بی غرضانه خود را از حضور اقدس همایونی استدعا نمائیم استدعای دولت خواهانه جهات دعاگویان و قاطبه علماء اعلام و رعایای پادشاه اسلام این است که امر و اجازه سنیة ملوکانه صادر شود به تشکیل و تأسیس مجلس که اعضای آن مرکب باشد از جمعی از وزراء و امناء بزرگ دولت که در امور مملکت با ربط و اذاغراض نفسانی بری باشند و جمعی از تجار محترم که در صناعات و تجارت با اطلاع و از مصالح امور دولت و ملت مستحضر و برای مشاورت صالح باشند و چند نفر از منتخبین از علماء عاملین که بی غرض و با بصیرت باشند و جمعی از عقلاء و فضلاء و اشراف و اهل بصیرت و اطلاع و این مجلس عدالت مظفریه که مرکب از امناء پادشاه است در تحت نظارت و ریاست و فرمان فرمائی شخص شخیص پادشاه اسلام که پدر رئوف و خیرخواه است حاکم و ناظر بر تمام ادارات دولتی و مراتب

انتظام و اصلاح امور مملکتی از تعیین حدود و وظایف و تشخیص دستور و تکالیف تمام دوائر مملکت و اصلاح نواقص امور داخله و خارجه و مالیه و بلدیّه و تعیین حدود و احکام اولیاء امور و ترتیب سایر شعب امور مملکيه و مهمام خلیقه و منع ارتکاب منهیات و منکرات الهیه و امر بمعروف و اجابات شرعیه و ترتیب مقاولات و مقابلات و معاملات داخله با خارجه بمیزان احکام شرعیه و تحریر فصول و ابواب و ترتیب کتابچه و اوراق آنها و بوسیله نظارت و اهتمام و مراقبت این مجلس مظفریه بتمام حدود و حقوق و تکالیف عموم طبقات رعیت معین و محفوظ احقاقی حقوق ملهوفین و مجازات ظالمین و اصلاح امور مسلمین بر طبق قانون مقدس و احکام متقن شرع مطاع که قانون رسمی و سلطنتی مملکت است معلوم و مجری شود تمام افراد رعیت دانسته و میدانند که مکنونات و ارادات صمیمه و مقاصد و نیات مقدسه و توجهات خاطر معدلت مظاهر ملوکانه سالهای دراز است معطوف بر ترتیب این امر مشروع اسلامی بوده چنانچه فرمایشات و اوامر ملوکانه و نطقهای خسروانه در مواقع رسمیه و غیر رسمیه شاهد این مدعاست حالاهم دعاگویان بمتابعت و موافقت نیت مقدسه ملوکانه تشکیل این مجلس را عاجلاً در روز معین استدعا میکنیم که انشاء الله تعالی بحسن نیت پادشاه اسلام پناه این مجلس که مظهر عدالت شاهانه است به نظارت بر امور مملکت و اعمال مساوات بین طبقات رعیت در اجراء احکام مقدس اسلام اصلاح نواقص حالیه رفع اختلافات جاریه را نموده باعث مزید قوت و شوکت دولت و ملت و آبادی و اصلاح و حفظ حدود و ثغور مملکت و استحکام و دوام سلطنت اسلامی گردد و امیدواریم که محض مزید امیدواری عامه رعایا تشکرات خالصانه دولتخواهی خود را پس از زیارت فرمان مبارک بحکم رسمی دولتی و تشکیل مجلس و مجمع مظفری و تعیین اعضاء و تحریر کتابچه و نظامنامه داخله آن شروع و بترتیب این مشروع مقدس در تحت قبه مطهره حضرت فاطمه معصومه سلام الله علیها بعرض حضور شاهنشاهی رسانیده و بعموم رعایای پادشاه اطلاع نماییم و بر حسب استظهارات رأفت آمیز پادشاهی معاودت بدار الخلافه نموده تمام هم و اوقات وجد و جهد خود را صرف تدارک و جبران تعطیلات و توقیفات وارده که در این مدت از روی اضطراب و ناچاری از رعایای مطیع پادشاه ناشی و صادر شده نموده با کمال امیدواری و اطمینان به معاضدت و معاونت عموم ملت و رعیت از این توجهات خاصه پادشاهی بتقویت دولت و ملت و دعاگوئی ذات اقدس پادشاه اسلام اشتغال ورزیم .

روز شنبه ۱۲ جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - دو ساعت از شب شنبه دیشب گذشته میرزا حسین خان پسر کهنر مشیرالدوله و (صدر اعظم) دستخطی آورد در سفارتخانه انگلیس که مجلس را افتتاح می کنیم اما در طهران فقط نه در سایر بلدان ایران و در قضا یا بعد از مشاورت اعضاء و حکم مجلس و تصدیق وزراء دربار اگر اعلیحضرت پادشاه ایران امضاء فرمود آن حکم اجراء خواهد شد و سمت رسمیت را حاصل خواهد نمود والا فلا بعبارة اخری مجلس تابع اراده سلطانی باشد نه آنکه شاه ملزم باشد باجراء حکم مجلس . تجار و کسبه گفتند ما چنین مجلسی لازم نداریم مجلس باید حاکم مطلق باشد و شعوبات آن در تمام بلدان و دهات و قری دایر باشد و چنانچه در قضیه مجلس حکم داد باید اعلیحضرت آن حکم را حتماً امضاء و اجرا فرمایند . امروز خبر رسید که دستخط را عوض کردند و تغییر دادند و دستخط صادر شده است که مجلس بتصویب و میل علماء اعلام تشکیل شود و صورت دستخط را بردند بمطبعه شاهنشاهی که طبع کنند و در تمام بلدان ایران منتشر سازند . و نیز از قم خبر رسید که آقایان مراجعت نمی کنند . اصفهان و کاشان و دهات اطراف قم بهیچان آمده اند تلگرافات بسیاری از شهرها بآقایان مخابره شد که ما در عنوان هر روزی بعض از آنها را درج مینمائیم .

تلگراف اعلیحضرت شاهنشاه بقم

بعنوان مستشار الملک

مستشار الملک تلگراف شما را وزیر دربار بنظر ما رسانید از خدمات شما کمال خوشوقتی و رضایت داریم شما فعلاً همانجا بمانید تا عضاء الملک هم بایند آقایان و علماء را بیاورید از جانب ما احوال تمام آقایان و علماء را پرسیده و اظهار مرحمت ما را بیکایک ایشان برسانید (مظفرالدین شاه)

تلگراف از اصفهان بقم

حضور مبارک حجج اسلامیه دامت برکاته - اخبار باختلاف مسموع اسباب حیرت در تکلیف حالات شریفه را اطلاع تکلیف معلوم از سلامتی شاگرد گرد

(شیخ جمال الدین اصفهانی)

از تبریز به قم

خدمت حضرت حجة الاسلام والمسلمین آقای آقا سید عبدالله مجتهد سلمه الله تعالی و برکاته از وقوع قضیه هایله داعی و سایر علماء آذربایجان زیاده از حد متألم گشته و شریک مصیبت شما هستیم ثلث فی الاسلام لایسیده ها شیء الی یوم القیمة . بقدر مقدور مشغول اقدامات لازمه هستیم همه اوقات تمامی حالات شریفه خود و سایر آقایان را مرقوم فرمائید (مجتهد)

ایضاً از تبریز

از تبریز بطهران بتوسط حاج عبدالرزاق اسکوئی

خدمت ذی شرافت جناب مستطاب شریعتمدار ملاذالانام مروج الاحکام
آقای حاج سید محمد مجتهد دامت برکاته مدتی است از سلامت حالات
میمنت اطلاع نداده اید نگرانی خاطر حاصل است محض رفع نگرانی سلامت
مزاج بهاج واحوالات اتفاقیه اعلام فرمائید . (خادم شریعت عبدالکریم)
این تلگرافات را از طهران فرستادند بقم خدمت آقایان . از عتبات عالیات هم تلگرافات
متعددہ مخبره شد که ما بعضی را درج نمودیم .

تلگراف مهاجرین به تبریز

خدمت جناب مستطاب حجة الاسلام آقای مجتهد دامت برکاته تلگراف
تفقد آمیز زیارت از ملاطفت آقایان عظام تبریز متشکروالبته در این موقع بذل
مجاهدات بر عود علماء و اهل اسلام لازم داعی وسایرین حجج اسلامیه
مهاجرین در بلده طیبه نایب الزیارة و به تهیه مسافرت مشغولیم .
(سید عبدالله)

تلگراف از عتبات عالیات

حجج اسلام دامت برکاتهم - تلگراف اخبار موخش از طهران رسید
موجب پیریشانی فوق العاده گردید مطالب چیست عاجلاً اطلاع بدهید تا
اقدامات لازمه بنمائیم . (الاحقر عبدالله مازندرانی) (الاحقر محمد کاظم
خراسانی) (حاج میرزا حسین نجل مرحوم حاج میرزا خلیل)

تلگراف از اصفهان

حضور محترم علماء و حجج اسلام دامت برکاتهم . قلوب منکسرہ عموم
مخلصین از تأسف خاطر محترم افسرده و غمگین است برای اجراء مقاصد مقدسه
بمحضور مبارک حضرت بقية الله ارواحنا فداءه متوسلیم تلگرافی هم بطهران شد
امید است جواب مساعد مرحمت شود اکنون هم محض اظهار خلوص و داد
ویک جهتی واتحاد بعرض این مختصر مبادرت نموده هر گونه خدمتی و فرمایشی
باشد اعلام فرمائید برای همراهی و متابعت با نهایت امتنان و ارادت حاضر
هستیم . (مسبح الموسوی) (ابراهیم الموسوی) (جمال الدین محمد هاشم)
(محمد باقر طباطبائی) (ابوالحسن الطباطبائی) (علی الموسوی)

ایضاً تلگراف از اصفهان

حضور مبارک حجج اسلام دام ظلهم - هشتم وارد شدم حضرت آیه الله آقای نجفی دام ظلّه و آقای ثقة الاسلام چند روز است با سایر علماء اعلام تدارک حرکت دیدند و عازم قم بودند و هستند مدت مکث حجج اسلام و تکلیف اعلام فرمائید .
(ملاعلی اکبر)

این تلگراف را جناب آخوند ملاعلی اکبر مجتهد قم که سفیر و داعی بود از طرف آقایان ورفته بود باصفهان بخابره کرده است و این شخص از جمله علماء عاملین و مقدسین می باشد بنده نگارنده در ده سال قبل خدمتشان رسید صاحب ذوق و حرارت و قدسی بکمال است .

روز یکشنبه ۱۴ جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - در این روز دکان عموماً بسته و جمعیت سفارتخانه زیاده از هر روز است از قم هم جمعی آمدند از طرف آقایان مکتوبی بعنوان متحصنین رسید که مراجعت ما موقوف و منوط بافتتاح عدالتخانه و حرکت شما از سفارتخانه است شهرت مراجعت ما می‌مآخذ و بی اصل است

پس از ورود عضدالملک بقم یک روز در خانه نشست که آقایان از او دیدن کنند آقایانهم ملتفت شده اعتنائی باو نکردند و چند دفعه بین عضدالملک و آقایان سفرای یکدیگر آمد و شد کردند تا بالاخره با هم دوست و درست آمدند از طهرانهم متوالیاً تلگراف بعضدالملک می‌شود و اصرار در حرکت آقایان می‌کند .

دستخط تلگرافی اعلیحضرت مظفرالدین شاه قاجار

بعنوان عضدالملک

جناب عضدالملک . عریضه تلگرافی شما رسید از سلامتی شما خوشوقت شدم و بحمدالله حال خودمان هم خوب است البته مراحم ماراهم بطوریکه فرموده ایم بعلما اعلام ابلاغ داشته اید بازهم از جانب ما بجنابان مستطابان آقاسید عبدالله و آقای آقاسید محمد و حاج شیخ فضل الله احوالیرسی کنید و بگوئید با این گرمی هوا بیشتر از این طول اقامت شما در قم ابدأ مقتضی نیست کمال مرحمت نسبت بآنها داشته و داریم چرا باید در حرکت خودشان تأخیر بکنند هر عرضی دارند بیایند حضوراً بما عرض کنند عرایض آنها را قبول می‌فرمائیم و کمال مرحمت را نسبت بآنها خواهیم فرمود البته آنها را برامح ما خیلی امیدوار بکنید یکقره فرمایش هم بجناب اشرف صدراعظم (مشیرالدوله) فرموده ایم ابلاغ میکنند شما هم از سلامت خودتان

و حالات علماء عظام تلگرافاً بمرض برسانید البتہ آقایان را برای فردا حرکت بدهید میخواهد خودتان حضوراً برایش آنها برسید در اینصورت بیش از این ماندن آنها مقتضی نیست ما که مکرر قول داده ایم که کمال همراهی و مرحمت را نسبت بآنها میکنیم.

(در شب ۱۳ جمادی الثانیہ ۱۳۲۴)

شب گذشته که شب مولود شاه بود چون بازارها بسته بود مردم دم سفارت و خیابان علاءالدوله را چراغان کردند.

امروز باز از طرف سفارتخانه جمعی رفتند نزد مشیرالدوله و یارۀ مذاکرات نمودند دستخطی از اعلیحضرت صادر گردید که خطاب به مشیرالدوله است و عین دستخط را مخبره نمودند بقم و صورتی هم برای رؤساء متحصنین فرستادند.

دستخط اعلیحضرت شاهنشاه مظفرالدین شاه

بصدر اعظم مشیرالدوله که در ذیل تلگراف

بقم مخبره شده است . بتاريخ ۱۴ جمادی الاخری

خدمت ذیشوکت حضرت مستطاب اجل اکرم افخم عالی آقایی عضدالملک دام اجلاله العالی - چون خاطر خطیر اقدس ملوکانه ارواحنا فداه جدّاً مصروف آسایش رعایا و امنیت و ترقی بلاد و مملکت محروسه خود است به میمنت عید مولود شاهنشاهی چنین اراده ملیّه شرف صدور یافت که بتشکیل مجلس ملی آسایش و امنیت را مبنای مستحکمی مقرر فرمایند و بدین لحاظ دستخط مبارک از ناحیه مقدسه خسروانه صادر شد که عیناً آن را اینک در همین تلگراف مندرج میدارد :

دستخط

جناب اشرف صدراعظم - از آنجائیکه حضرت باری تعالی جل شأنه سر رشته ترقی و سعادت مملکت محروسه ایران را بکف کفایت ماسپرده و شخص همایون ما را حافظ حقوق قاطبه اهالی ایران و رعایای صدیق خودمان قرار داده در این موقع که رأی همایون ملوکانه مابدان تعلق گرفته که برای رفاهیت و آسودگی قاطبه اهالی ایران و تأیید مبانی دولت اصلاحات مقتضیه بررّوز در دوائر دولتی و مملکت بموقع اجراء گذارده شود چنان مصمم شدیم که مجلسی از منتخبین شاهزادگان و علماء و قاجاریه و اعیان و اشراف و ملاکین

و تجار و اصناف و منتخبات طبقات مرقومه در دار الخلافه طهران تشکیل و تنظیم شود که در موارد لازمه درمهم امور دولتی و مملکتی و مصالح عامه مشاوره و مذاقه لازمه را بعمل آورده و به هیئت وزرای ما در اصلاحاتی که برای سعادت و خوشبختی ایران خواهد شد اعانت و کمک لازم را بنمایند در کمال امنیت و اطمینان عقاید خودشان را در خرید دولت و ملت و مصالح عامه و احتیاجات مهمه قاطبه اهالی مملکت بتوسط شخص اول دولت بعرض برسانند که بصره مبارکه موشح و بموقع اجراء گذارده شود بدیهی است که بموجب این دستخط مبارک نظامنامه و ترتیبات این مجلس و اسباب و لوازم تشکیل آن را مرتب و مهیا خواهیم نمود که بعون الله تعالی این مجلس افتتاح و باصلاحات لازمه شروع شود و نیز مقرر می فرمائیم که سواد دستخط مبارک را اعلان و اعلام نمائید که تاقاطبه اهالی از نیات حسنه ما که تماماً راجع بترقی دولت و ملت ایران است گما نبغی مطلع و مرفه الحال مشغول دعا گوئی باشند .

(در قمر صاحبقرانیه بتاريخ چهاردهم جمادی الاخری ۱۳۲۴)

در سال یازدهم سلطنت ما (مظفرالدین شاه)

بعد از استحضار بر مراتب این دستخط مبارک و اطلاع بیدل این عنایت کلمه شاهنشاهی که از مآثر این عهد مظفریست خدمت جنابان مستطابان آقایان عظام حجج الاسلام دامت برکاتهم تفصیل را اشعار و مدلول دستخط مبارک را ابلاغ فرموده خاطر محترمشان را متذکر خواهید فرمود که بیش از این غیبت حجج اسلامیه شایسته نیست هر چه زودتر تشریف فرمای دار الخلافه شوند که بمدد نیات عالیّه و همت انفاس قدسیه ایشان مذاکرات مجلس بر نظام باشد و تشکیل آن شده بحول و قوه الهی هر چه زودتر باجرا این اراده علیّه موفق گردیم و مسلم است که دیگر بعد از این مساعدت مبذوله از جانب سنی الجوانب ملوکانه یک ساعت تأخیر در ساعت حرکت آقایان عظام جایز نبوده و هر قدر زودتر عزیمت فرمایند برای آسایش و راحت بندگان خدا و رفع نگرانیهای مردم انساب و الزم است که خیر الخیر ما کانه عاجله امیدوارم که در جواب این تلگراف بشارت زیارت حضر تعالی و حضرات عظام هر چه زودتر موجب مسرت و امتنان مخلص گردد انشاء الله تعالی (مشیرالدوله) .

تلگراف مشیرالدوله صدر اعظم دام اقباله

به آقایان مهاجرین دامت برکاتهم

خدمت ذی سعادت جنابان مستطابان شریعتمداران آقایان عظام حضرات حجج اسلامیه دامت برکاتهم امیدوارم وجود مقدس شریعتمداران عالی در

حفظ الهی قرین بعافیت و استقامت بوده و مکره‌هی بخاطر گرامی از هیچ یابست ملالی نباشد تلگرافی حسب الامر اقدس اعلی ارواحنا فداء خدمت ذیشوکت حضرت مستطاب اجل اکرم افخم آقای عضدالملک دام اجلاله العالی زحمت داده‌ام که از ملاحظه آقایان عظام متع الله المسلمین بطول بقائهم خواهند گذرانید و تصدیق خواهند فرمود که تاجه درجه ذات مقدس ملوکانه ارواحنا فداء ساعی در ترقی ملک و ملت و توجه آسایش و رفاه است و تاجه اندازه مایل است بر اینکه مستدعیات حق رعایای خود را در نظر عنایت بود و محض رعایت مقرر فرمودند پس در این صورت بدیهی است که آقایان و حجج اسلام دامت افاضاتهم نیز باقتضای خیرخواهی تدارک خدمت گذاری این عنایت خاص خسروانه روحانفاده را بعمل آورده چون موکب ملوکانه برای اینکه به تجویز اطباء باید در هوای ملایم چند روزی مداومت فرمایند روز بیستم باوشان تپه ده‌روزه تشریف فرما خواهند بود و اقدام و شروع باین امر خطیر هم که امروز بر عهده اولیای دولت و ملت مسلم گردیده است از محذور تأخیر باید مصون باشد میل ملوکانه آن است که آقایان عظام دامت برکاتهم بزودی که ممکن است بدار الخلافه معاودت فرمایند که به مقدمات این خدمت بزرگ مبادرت شده و بفضل خدا و توجهات سایه خداوند و انقباس قدسیه اولیای شرع شریعت و همت کافه اولیای دولت علیه بحسن تشکیل و تنظیم مرتب آید امیدوارم که انشاء الله تعالی تأخیر در حرکت را پس از این تکالیف شرعی خود خارج و برای کمک اولیای دولت علیه در خدمت دولت و ملت تعجیل فرمایند (مشیرالدوله)

روز دوشنبه ۱۰ جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - در این روز نیز بازارها و سراها بسته و مردم در سفارتخانه می‌باشند طرف صبح اعلانی بدر و دیوار سفارت و خیابانها و کوچه‌ها چسبیده شد لکن مردم قبول نکرده و اعلان مطبوعه را پاره کردند و آنچه که ممکن بود اذدر و دیوار کنندند. ماصورت آنرا نوشته و درج تاریخ خود نموده.

سواد دستخط اعلی حضرت شاهنشاه خلد الله ملکه

مظفر الدین شاه که بدر و دیوار چسبانیده بود و کردند

جناب اشرف صدراعظم - از آنجائیکه حضرت باری تعالی جل شأنه سر رشته ترقی و سعادت ممالک محروسه ایران را بکف با کفایت ما سپرده و شخص همایون ما را حافظ حقوق قاطبه اهالی ایران و رعایای صدیق خودمان قرار داده لهذا در این موقع که رأی همایون ملوکانه مابدان تسلق گرفته که

برای رفاهیت و آسودگی قاطبه اهالی ایران وتشیید وثائید میانی دولت اصلاحات مقتضیه بررور دردوایر دولتی ومملکتی بموقع اجراء گذارده شود چنان مصمم شدیم که مجلسی ازممنتخبین شاهزادگان وعلماء وقاجاریه واعیان و اشراف وملاکین وتجار واصناف باننتخاب طبقات مرقومه در دارالخلافه طهران تشکیل وتنظیم شود که درموارد لازمه درهمام امور دولتی ومملکتی ومصالح عامه مشاوره ومدافعه لازمه را بعمل آورده وبهیئت وزرای مادراسیلاتی که برای سعادت وخوشبختی ایران خواه شد اعانت و کمک لازم را بنمایند ودر کمال امنیت واطمینان عقاید خودشان را درخیر دولت وملت ومصالح عامه واحتیاجات مهمه قاطبه اهالی مملکت بتوسط شخص اول دولت بعرض برسانند که بصره مبارکه موشح وبوقع اجری گذارده شود (۱) بدیهی است که بموجب این دستخط مبارک نظامنامه و ترتیبات این مجلس واسباب ولوازم تشکیل آنرا مرتب ومهیا خواهید نمود که بعون الله تعالی این مجلس افتتاح وباصلاحات لازمه شروع شود ونیز مقرر میفرمائیم که سواد دستخط مبارک را اعلان واعلام نمائید که تاقاطبه اهالی ازنیات حسنه ما که تماماً راجع بترقی دولت وملت ایران است کما ینبغی مطلع ومرفقه الحال مشغول دعا گوئی باشید . درقصر صاحب قرانیه بتاریخ ۱۴ شهر جمادی الاخره ۱۳۲۴ در سال یازدهم سلطنت ما (این سواد مطابق بااصل دستخط مبارک بندگان اعلیحضرت اقدس همایون شاهنشاهی روحنا فداء است) (مشیرالدوله) درمطبعه مبارکه شاهنشاهی روحنا فداء بطبع رسیده

(همین دستخط را جناب صدراعظم مشیرالدوله درطی تلگراف خویش باآقایان مهاجرین غایره نمود که مادرعنوان روز یکشنبه ۱۴ دراین تاریخ خود درج نمودیم) .
از طرف تجار بولی تهیه شد که برای آقایان بفرستند .

(۱) بموقع اجری لفظیست مرکب ازمضاف که لفظ بموقع باشد وازمضاف الیه که لفظ اجری است یعنی بمقام اجراء ولی مردم عوام معنی آنرا نفهمیده وگفتند یعنی درموقعی ومحلی که ما صلاح دانیم و شاید دولتیان صلاح ندانند و باین جهت وجهات دیگر اکثریت آراء باعوام شد و این دستخط را قبول نکردند بچند جهت یکی لفظ موقع یعنی هروقت که موقع باشد خواص هم بواسطه آنکه شاید یک زمانی همین جزئی کلی شودوبهانه دست مستبدین افتد متابعت عوام را نمودند دویم آنکه بازتوسط شخص اول درکار است ثالثاً آنکه شاید بعد از این ، این دستخط هم مانند دستخطهای سابق گردد وایفاء بمضمون آن نکنند بلکه باید وزیر مختار انگلیس ضمانت اجراء آن را بنماید چه دستخط اولی که درحضرت عبدالعظیم داده شد ازاین معتبرتر بود و کسی آنرا اجراء نداشت .

تلگراف از طهران بقم

حضور سرکار حجة الاسلام آقای آقا سید محمد مجتهد طباطبائی
سلمه الله تعالی - از برکات انفاس قدسیه اسباب آسایش حاضر و امیدوارم منتهی
به نتایج خیریه شود سلامت وجود مبارک را بشارت فرمائید که مسرور شوم .
(ظهیر الاسلام)

این ظهیر الاسلام داماد شاه و برادر امام جمعه و مباشر و رئیس مدرسه سیهسالار است در اوایل تابانامروز با
آقایان مخالف و متابع برادر بزرگتر خود را می نمود لکن امروز با آقایان همراه شده و در ورود آقایان
نیز استقبال نمود .

ایضاً از طهران بقم

خدمت ذی سعادت جناب مستطاب بندگان آقای آقامیرزا محمد صادق
رئیس مدخله از مرزده سلامتی حضرت آقا و جنابعالی نهایت تشکر بعمل آمد
آقایان عظام را سلام عرض بکنید منتظر اوامر مطاعه هستم . (نصرالله)
این تلگراف را حاج میرزا نصرالله ملك المتکلمین بمنوان جناب آقا میرزا محمد صادق رئیس
مدرسه اسلام پسر دویم آقای طباطبائی مخبره نموده است . (آقامیرزا محمد صادق مدیر روزنامه مجلس است) .

از اصفهان بقم

حجج اسلام مهاجرین الی دارالسلام بر کافه مسلمین همراهی این
فرقه واجب است امید است کوتاهی نشود (محمد باقر الموسوی)
آقا سید باقر صاحب این تلگراف از علماء معتبر اصفهان است .

ایضاً از اصفهان

حضور مبارک حجج اسلام دامت برکاتهم چشم اسلام و اسلامیان روشن
یریدون لیطفوا نور الله والله متم نوره جناب شریعتمدار آقا شیخ علی اکبر
سلمه الله تعالی سالم اشتغال به شرح حالات ذوات مقدس دارند همه قسم
حاضر بوده از قصد مبارک ایشان و احقر را مسرور فرمائید .
(حاج شیخ جمال الدین)

صاحب تلگراف فوق آقا جمال پسر آقای نجفی است و مراد از شیخ علی اکبر آخوند ملا علی اکبر
مجتهد قم است که از طرف آقایان داعی بود و از اصفهان مشغول دعوت بوده است .

از کلات بقم

حضور مبارک بنده کان حضرت آیه الله آقای آقا سید محمد رئیس حوزه مقدسه اسلامیه مد ظله العالی در این موقع تبریکات خالصانه خود را با احترامات فائقه تقدیم می نماید .
(میرزا آقا)

صاحب این تلگراف آقا میرزا آقای مجاهد اصفهانی است که بحکم عین الدوله در کلات محبوس گردید و از جمله منفیین و مبعدین از طهران است اینکه می نویسد رئیس حوزه مقدسه اسلامیه مقصود از حوزه اسلامیه انجمن اسلامیه است و این انجمن اول انجمن علنی است که در طهران تأسیس یافت و زمان تأسیس این انجمن از سال ۱۳۲۳ بود .

ایضاً از کلات بقم

حضور حضرت آیه الله آقای آقا سید محمد مجتهد روحانفاده الحمد لله الذی اذهب عنا الحزن کفی علمک عن المقال و کفی کرمک عن السؤال .
(اصحاب السجن مجد الاسلام و میرزا آقا)

از بروجرد

حاج ملک المتکلمین : تلگراف تسلیت آمیز شما دوا زدم ملاحظه شد سلام خالصانه را خدمت جنابان مستطابان قدوتی الانام و حجج اسلام آقای آقا سید عبدالله و آقای آقا سید محمد مجتهد ادام الله بر کاتهم برسانید حالا که بالهامات خاطر خطیر خسروانه مقصودیکه در خیر خواهی عامه داشتند حاصل شد و این حرکت و مسافرت ادراک سعادت زیارتی هم فرمودند خوب است آزر دگی خاطر انور اقدس همایونی را نخواهند بدار الخلافه مراجعت فرمایند کمال تأسف را دارم که در آنجا حضور ندارم که در سعادت موافقت آن وجودهای محترم را تا تهران همراه می بردم . (سالارالدوله)

حاج ملک المتکلمین در این ایام بعزم سفر لرستان و رفتن نزد سالارالدوله حرکت نمود و در قم تلگرافی به سالارالدوله غایب نمود لذا سالارالدوله این تلگراف را بتوسط او غایب نمود .

از شیراز بقم

خدمت حجج اسلام و آقایان عظام و علماء مهاجرین از دار الخلافه طهران دامت بر کاتهم روز گذشته بتوسط آقایان آذربایجان از اهانت وارده

و ظلم واصله بآقایان دارالخلافه مطلع چشم اسلامیان کورو گوش کرباد که این واقعات را نشنومیم باینکه هنوز خود گرفتار بلیه عظیمه وارده از ایالت هستیم بکار و اقدامات که تدارک این ظلم جدیده کند بر حسب تکلیف اسلامیت حاضر و مشغول هستیم خاطر محترم مطمئن باشد و باعانت شریعت مستظهر باشید بشرطیکه امروز متفرقه ثانیاً رخنه در اجراء مقاصد حق نکنند در اطلاع بوقایع کاملاً استظهار از ناحیه شریفه داریم . (ابراهیم الشریف) (یعنی امام جمعه) (سید غفار) (حاج سید محمد علی) (میرزا محمد) (شیخ غفار) (سید محمد) (آقا محمد) (سید علی) (شیخ محمد رضا) (سایر علماء شیراز).

صاحبان این تلگراف علماء اعلام شیراز میباشند و ما سه نفر را می شناسیم اول جناب حاج میرزا ابراهیم است که ازمعتبرین و فحول علماء اعلام است . دوم جناب حاج میرزا یحیی امام جمعه شیراز است که متجاوز از نود سال سن ایشان است و مردی است عیاش و خوش گذران و صاحب مال و اعتبار و بذل و مهمان دوست . سوم آقا سید محمد یسر مرحوم حاج سید علی اکبر فاراسیلی است .

روز سه شنبه ۱۶ جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - در این روز بازارها و عموم کسبه نیز بقرار ایام سابقه بسته و در سفارتخانه متحصن و مقیمند دستخط مطبوعه را از درو دیوار کنده و در این روز جمعیت سفارتخانه بیش از هر روز است بولی هم تقسیم کردند روی کسبه و اساتید هر صنفی که بدهند به شاگردهایشان که عیال دارند مساوات و مواسات و برادری بین متحصنین بوجه اتم و اکمل برقرار است .

در این روز جناب آقا میرزا سید محمد صادق پسر آقای طباطبائی و جناب آقا سید مطهر ... و جناب آقا سید علاء الدین داماد آقای بهبهانی از طرف آقایان و علماء مهاجرین از قم تشریف آورده لدیالورد آمدند به سفارتخانه دیدنی از متحصنین فرموده برای حضور و ملاقات اعلیحضرت شاهنشاه و ملاقات صدراعظم و وزراء درباری بروند به قصر صاحبقرانیه البته این سید جوان با کفایت که حضور شاه مشرف شود عمل به خوبی اصلاح خواهد شد چه این سید بزرگوار جوان بخت بمنابعت نیت مقدسه پدر بزرگوارش قصدی جز رفاهیت و آسایش عموم ندارد آنچه بگوید خیر مردم را ملاحظه خواهد نمود نه غرض شخصی دارد و نه طمع و نه هوی و هوس جوان در سن بیست و پنج به سن ایشان و اینگونه خیر خواه عموم کمتر دیدیم اگر چه مردم از بودن آقا سید مطهر و آقا سید علاء الدین اعتماد الاسلام بایشان در خوف و خطرند چه سوء ظن درباره دو رفیقش حاصل است و در واقع اگر مداخله در این امر خطیر نمی کردند و کار مردم را بخودشان واگذار مینمودند و می گذاردند که مردم خودشان کار را بجائی میرسانند بهتر بود و مردم از اعتماد الاسلام و آقا میرزا محسن خیلی بد میگویند و خائف می باشند چه بیک تعارف و يك وعده دستمالی قیصریه را آتش خواهند زد باری از مصداق این مثل هم بگذریم و دست از کار خود برنداریم طرف عصری جناب آقا میرزا سید محمد صادق از قصر صاحبقرانیه مراجعت نمود ولی در این دفعه رفقایش جرئت نکردند وارد سفارتخانه شوند چه مردم علایقه از اعتماد الاسلام و سید مطهر بد میگویند از این جهت جناب آقا میرزا محمد صادق تنها آمد

به سفارتخانه و مزده انجام مقاصد آقایان را به متحصنین داد و مقاصد آقایان عبارت بود از شش مقصد ، مقصد اول - تأسیس مجلس بطریق صحیح .

مقصد دوم - امنیت عمومی به متحصنین سفارتخانه و سایر اهل تهران .

مقصد سوم - نیامدن عین الدوله به طهران مطلقاً .

مقصد چهارم - عودت دادن منفین بطهران جز مجدالاسلام که در غیر طهران هر جا بخواهد برود یا بماند .

مقصد پنجم - راضی نمودن ورثه مقتولین را بدادن دیه و صلح والاقتصاص بر حسب قانون مقدس اسلام .

مقصد ششم - گرفتن قبوض مواجب را از صرافان و تجار و پول دادن بآنها .

یک دستخط مختصری هم بر طبق مقاصد آقایان داده شد بدین صورت :

دستخط اعلیحضرت شاهنشاه

مظفرالدینشاه قاجار

جناب اشرف صدراعظم. در تکمیل دستخط سابق خودمان بتاریخ چهاردهم جمادی الاخری ۱۳۲۴ - امروز اجازه صریحه در تأسیس مجلس منتخبین فرموده بودیم مجدداً برای اینکه عموم اهالی و افراد ملت از توجهات کامله همایونی ما واقف باشند امروز مقرر میداریم که مجلس مزبور را بشرح دستخط سابق صحیحاً دایر نموده بعد از انتخاب اعضاء مجلس فصول و شرایط نظامنامه مجلس شورای اسلامی را موافق تصویب و امضاء منتخبین بطوریکه موجب اصلاح عموم مملکت و اجرای قوانین شرع مقدس مرتب نمایند که بشرف عرض و امضای همایونی ما موشع و مطابق نظامنامه مزبور این مقصود مقدس صورت و انجام پذیرد . ۱۶ جمادی الثانیه ۱۳۲۴

طرفداری صدراعظم (مشیرالدوله) از ملت اگرچه بر حسب تکلیف صدارتی و حسنینت و پاکتی طینت و فطانت و زکاوت و دولت خواهی او است چه امروز بقای دولت ایران منوط و بسته بانجام مقاصد آقایان و علماء و متحصنین در سفارتخانه می باشد ولی بعضی پاکتهای مجهول و شبانامه ها با اسم صدراعظم و بیسرها و بستگانش می نویسند اگرچه این نوشتجات از اشخاص بی اصل و مجهول است لکن ما یکی از آن کاغذ ها را درج می نمایم دیگر خوانندگان وضع و حالات را می دانند .

سواد مکتوب

آقای مؤتمن الملک : به پدر بزرگوارتان عرض کنید چون تا بحال از شما بدنفسی دیده نشده شرّاً شما را نمی خواهیم بجهت اینکه شاهم برادرما و

مملکتی ما هستید پس شما را برادرانه اطلاع میدهم اگر نمی توانید مقصود ما را انجام کنید و از امیربهاذر و حاجب الدوله میترسید حقیقت حال مملکت و ملت را بشاه عرض و از خواب غفلت بیدارشان کنید و درک کنید که بعد از این بقای سلطنت و صدارت و اصلاح خزانه و همه چیز بسته بوجود مجلس ملی است فوراً استعفا کنید والا بزودی . . . و اسباب عبرت دیگران خواهید شد تا دیگری قبول این مقام نکند ما تا امروز کشته شدیم و نکشتیم ولی حالا ناچار می شویم . آنها که دلشان برای ما نمی سوزد و میخواهند ما را گول بزنند جزائی بدهیم که دیگران عبرت بگیرند حالا آنچه صلاح خودتان است بکنید ما هم آنچه صلاح خود و نوعمان و ملت و مملکت مان است می کنیم شاید هر دقیقه که اراده کنیم از شخص شما و شاه و وزرا در چنگ ما باشید .

این مؤتمن الملك که در اول مکتوب عنوان شده است پسر كوچك صدراعظم مشیرالدوله است که صدراعظم خیلی اعتماد به عقل و کفایت این پسر دارد .

کاغذی از یک نفر از تجار تبریز رسیده چون کاشف از حالات تاریخی اهل تبریز است مابینه قدری از آن کاغذ را درج مینمائیم که خوانندگان ملتفت وقایع تبریز هم باشند .

نقل از مکتوب یکی از تجار تبریز

درباب اغتشاش طهران در تبریز که اراجیف بسیار بسیار است که جمعی از علماء و سایرین به قتل رسانیده شده و طایفه رعیت اجماع کرده خانه وزیر دربار را داغون کرده اند حرف زیاد ولی تا حال خبر صحیح مکتوبی نرسید ولی احوالات تبریز همین است که عرض می نمایم چند روز قبل علماء طهران که در قم جمع شده اند از آنجا تلگرافی خیلی طولانی به علماء تبریز کرده و زیاد اظهار تظلم نموده و از علماء استمداد خواسته بودند علماء شهر هم تماماً متفق شده هر روز در خانه یکی مجلس فراهم کرده و درهای مسجدها را قفل کرده امورات شرع را تماماً موقوف نمودند از نماز جماعت و مجلس عقد و مرافعه و غیره همگی متفق شده حتی جناب مستطاب حاج میرزا حسن آقا مجتهد که با جناب مستطاب حاجی میرزا کریم آقا عداوت سخت دارند در این مسئله تاسی کرده . عموماً متفق شده و متعدد تلگرافات بطهران و اصفهان و قم و شیراز نموده و در ضمن آن تلگراف طولانی به خاکپای مبارک قبله عالم نمودند از راه کمپانی از قرائیکه مذاکره کردند دوست تومان پول تلگراف داده اند . یک فقره جواب از طهران رسیده حسب الامر بود اینها باور نکردند ساکت نشدند مجدداً تلگرافی بتوسط وزیر مختار به قبله عالم نمودند جواب آن را دیروز عصر که در خانه یکی از مجتهدین که همه در آنجا جمع بودند یعنی در خانه حاجی میرزا محسن آقا بودند تلگراف از جانب قبله عالم رسیده و خواهش و عرایض علماء را قبول فرموده اند و علماء طهران را هم بزودی بطهران با کمال احترام مراجعت داده و عرایض آنها را که صلاح دولت

و ملت است قبول فرمایند بهماز رسیدن تلگراف بازاینها گفتند که دراینخصوص باید خودحضرت اقدس ضمانت نمایند مجدداً سؤال و جواب کرده و حضرت اقدس دستخط مرحمت فرموده و متعهد شده سواد دستخط حضرت اقدس درجوف عریضه است ولی سواد تلگراف طهران هنوز بدست من نیامده در نزد مجتهدین است گویا امروزچاپ خواهند کرد هفته آتی به سواد آنرا خواهم فرستاد حالا مطلب واضح شده و مردم مقصود را دانسته اند . انتهى .

صورت بعض تلگرافات را ما سابقاً درج نمودیم ولی سواد دستخط حضرت اقدس ولیعهد را اینک درج می‌نمائیم و هذاصورته .

دستخط ولیعهد

جناب مستطاب شریعتمدار آقای مجتهد سلمه الله تعالی کمال تشکر از فضل خداوند متعال دارم که بحمدالله تعالی شفاعت و عرایض من و علماء اعلام دارالسلطنه تبریزمبنی بر اعاده علماء اعلام دارالخلافه طهران و رسیدگی به مطالب حقه ایشان که صرفه و صلاح دولت و ملت است قبول کرده اند و من متعهدم که بهمدلول دستخط جهانمطاع مبارک ملوکانه بعد از مراجعت علماء اعلام باوظان خودشان به معیت جناب اجل اکرم مشیرالدوله وزیر امور خارجه ذات مقدس ملوکانه که همیشه حامی شرع اقدس است قرار اجابت مطالب حقه آنها را که صلاح ملک و ملت بطوری که خودشان امروز دستخط فرموده اند انشاء الله انجام بدهند . هفتم شهر جمادی الاخره ۱۳۲۴ .

این دستخط چون چند روز بعد از تاریخ صدورش بما رسید لذا در وقایع روز هفتم درج نشد رؤساء تجار امروز در چادری مخصوص مشغول مذاکره میباشند اهل طهران در این ایام تحصن در سفارتخانه بعدی پیدا شده و یا بدایره تمدن و حقوق گذارده که در مدت دهسال این قسم ممکن نبود اشخاصیکه در خارجه تربیت شده اند و سالها آزادی این ایام را می‌بردند شب و روز در کار بیداری مردم می باشند اجزاء انجمن مخفی تمام هژشان مصروف این است که آقا زاده ها و عالم زاده های بی سواد دخالت در این امر مقدس خطیر ننمایند که خدای نا کرده فردا خارجه باهل ایران نخندند و نگویند جاهل بودند و از عهده بر نیامدند چه پیشرفت این امر مقدس بازمناط به همراهی دولت و دخالت وزراء بصیر و عالم است . چنانچه ملاهای طهران و یا آقا زاده های ایشان داخل در این امر خطیر شدند دیگر کار مشکل است زیرا که هر قدر دولت ضعیف گردد عقلا و دانشمندان از پیشرفت این امر مقدس مأیوس و ناامید خواهند بود . روز چهارشنبه ۱۷ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - امروز جناب آقامیرزا سید محمد صادق طباطبائی با جمعی از محترمین و معتبرین تجار رفتند در تلگرافخانه و تا ظهر مشغول غمخواره با آقایان مهاجرین بودند از طرف دولت هم صدراعظم نوشت به رئیس تلگرافخانه که آنچه تلگراف غمخواره کنند بجانی باشد و

قیمت مطالبه نکنند لذا جناب آقامیرزا سید محمد صادق صورت دستخط ثانی را مخایره کرد و تا اول شب آنچه مطالبه جواب نمودند جوابی نرسید .

در میان متحصنین سفارتخانه قاله قاله در گرفت می گویند تاسفارت انگلیس ضمانت اجراء دستخط را و عمل به مضمون آن نکنند و قول تأسیس و تشکیل مجلس را ندهند ما از این سفارتخانه حرکت نمیکنیم و خارج نمی شویم و بازارها را باز نمیکنیم چند نفر از معتبرین تجار و اهل سفارتخانه یعنی متحصنین رفتند به نیاوران که در صاحبقرانیه خودشان با دولت گفتگو کنند و یا در رستم آباد که مزرعه مشیرالدوله صدراعظم است با خود صدراعظم مذاکره نمایند اسامی آنها از اینقرار است :

جناب حاج سید عبدالحسین واعظ - حاج محمد تقی - حاج محمد ابراهیم وارث - جناب آقا میرزا محمود قمی - حاج سید صراف - آقا سید محمد تقی سمنانی - جناب آقا سید حسین بروجردی - زارزد فردول انگلیس - مشیرالدوله و پسرش مشیرالملک - محتشم السلطنه هم آنجا بودند در باب مجلس شوری مذاکره بود صدراعظم میگفت که شورای اسلامی باید باشد آقا سید حسین بروجردی گفت شورای ملی باید باشد صدراعظم گفت من شورای ملی نمیدهم آقا سید حسین گفت ما بقوه ملت شورای ملی را بگیریم پس از مذاکرات بسیار بنام آقایان با مشیرالملک و محتشم السلطنه در مجلسی دیگر نشسته گفتگو کنند پس از مذاکرات نتیجه مجلس این شد که مجلس شورای ملی باشد امروز یکی از دوستان ماده تاریخ کشته شدن سید عبدالحمید را خواند چون اشعارش مفصل بود ما از درج آن اغماض نمودیم لکن مصرع از آنرا که دلالت بر تاریخ و زمان داشت درج می نمائیم (بتیر سلطان شهید سید عبدالحمید) که مجموع حرف مقطعه این مصرع عدد ۱۳۲۴ میباشد در صورتیکه اول مصرع باء و بعد از آن تاء باشد که بتیر است نه اینکه به تیر نویسند با هاء بعد از باء .

در این روز نیز بقرار هر روز بازارها و سراها بسته است مردم همگی در زیر چادرها نشسته اند یا واعظ مشغول موعظه است و یا مردم با هم نشسته سیاسی میگویند .

مشهور شده است تلگرافی از لندن برای زارذفر مخایره شده است قریب باین مضمون انجام مقاصد مشروعه متحصنین را از دولت ایران بخواهید و این تلگراف در جواب تلگراف تجار که دوروز قبل از این مخایره کرده بودند مخایره شد و تلگراف تجار قریب باین مضمون بود که بیست روز است در سفارتخانه متحصن میباشیم . لذا تجار چند نفر از رؤساء را فرستادند قلهک که مزرعه و دهیلاقی سفارتخانه است و از آنجا با زارذفر رفتند منزل صدراعظم و مذاکره کردند و قرار شد دودستخط سابق را تغییر دهند و مضامین هر دورا در یک دستخط بنویسند و نیز در دستخط که مجلس شورای اسلامی نوشته اند باید باین عبارت مجلس شورای ملی تبدیل شود چه شاید بعضی باغراض شخصی یکی از مبعوثین را تکفیر کنند و آنوقت بگویند کافر در مجلس اسلامی چه میکند و شاید یکزمانی مانند شیخ فضل الله ملائی پیدا شود که بغرض شخصی خود همه اهل مجلس را تکفیر و لا اقل تفسیق کند آنوقت محرم مردم شود که کافر و فاسق را به مجلس اسلامی چه کار است دیگر آنکه طایفه یهود و ارمنه و مجوس نیز باید منتخب خود را باین مجلس بفرستند و لفظ اسلامی با ورود آنها نمیسازد مناسب لفظ ملی است بازی پس از مذاکرات

بسیار صدراعظم متقبل گردید که همه مقاصد آقایان و تجار و کسبه را برآورده نماید .
 در سفارتخانه هم جمعی از مردمان عالم و تربیت شده افتاده اند در بین مردم و آنچه که میدانند بر مردم
 یاد میدهند در این اجماع اگر ضروری بر مردم رسید لکن بر علم و تربیت آنها افزوده گردید .

تلگراف از مراغه به مهاجرین

محضر حضرت حجة الاسلام والمسلمین آقای آقا سید محمد مجتهد
 ادام الله تأییده از وقوع قضیه هایله داعی و علماء مراغه زیاده از حد متألم شد
 يك مصیبت بوده ثلث فی الاسلام ثلثة لایسد ها شیئی الی یوم النشور جز تحمل
 چاره نبوده حتی بحکم الله همه اوقات شریف مترصد سلام ارادت حضور
 سایر آقایان عظام دارد .

(خادم الشریعة سید هدایت الله)

آقایان در قم مشغول مخابره با اطراف میباشند و در تهیه حرکت جناب عضد الملك هم با آقایان
 بطور ملائمت و خوبی معاشرت می کنند کالسکه و درشکه و مال تهیه می بینند از برای حرکت دادن آقایان
 قروض آقایان مهاجرین که از کسبه و اصناف قم نسبه کرده بودند نیز پرداخته شد از طهران هم تجار پولی
 برای آقایان فرستادند که قسمت نموده بهر کدامی حصه دادند .

روزی پنجشنبه ۱۸ جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - در این روز نیز بازارها عموماً بسته است
 شاگردهای مدرسه دارالفنون و مدرسه نظامی و مدرسه فلاحت نیز داخل شده و چادر مخصوصی برای
 آنها نیز بر سر پا کردند تلگرافی که بقم مخابره کرده بودند امروز جوابی رسید جناب آقامیرزا سید محمد
 صادق که از طرف علماء اعلام از قم آمده بود شهر، امروز نیز با اعتماد الاسلام آقا سید علاء الدین رفتند نزد
 صدراعظم تا کنون آنچه باین صدراعظم عرض شده است بدون زیاده و نقصان باعلیحضرت شاهنشاه
 رسانیده است و شخص خودش هم در نهایت دقت و رؤف با مردم و عرایض مردم و امورات دولتی و کار
 خود رسیدگی مینماید تا کنون در ایران بلوا باین معقولی و نجابت نکرده بودند بلکه تاریخ در هیچ
 مملکتی نشان نمیدهد این قسم بلوا را . باین جهت امید است که بزودی به مقصد برسند اگرچه عقلاء
 و اشخاص بهر میگویند مجلسی که بنا شد بتوسط خارجه گرفته شود بنائی است بر روی آب . چه مردم
 قدر نمی دانند و شاید به همین زودی باز از دست بدهند و انگهی آن شرف و افتخار را که دیگران در بردند
 از گرفتن مجلس ماها نداریم زیرا که خیلی فرق است بین دادن و گرفتن بما دادند نه ما گرفتیم و نیز
 خیلی فرق است بین اینکه خود بگیرند و یا آنکه واسطه در کار باشد .

امروز عصر مقارن غروب آفتاب جناب مشیر الملك پسر بزرگتر صدراعظم که امروز وزیر امور خارجه
 است . با جناب آقا میرزا محمد صادق و جمعی دیگر از صاحبقرانیه آمدند و بهر وارد سفارتخانه شدند
 و رفتند در چادر بزرگ تجار مشیر الملك که این ایام باو میگویند مشیر الدوله در مجلس جلوس نموده جناب
 آقا سید عبدالعسین واعظ رفت بالای منبر و اظهار مراحم و الطاف باعلیحضرت را به مردم نمود و از طرف

مردم هم اظهار تشکر نمود دعایش را کرد بعد مشیرالدوله حایه پسر صدر اعظم رفت روی صندوقی فرمان اعلیحضرت شاهنشاه را که ذیلاً نگاشته میشود قرائت نمود و کاشف ازاذن و اجازه تأسیس و تشکیل مجلس شورای ملی بود بعد از آن قرائت نمود دستخطی را که کاشف از عفو و اغماض از متحصنین بود و امنیت دادن باشخاصیکه در سفارتخانه بودند بعد از آن قرائت نمود تلگراف قم را که از طرف علماء اعلام بود که مخبره کرده بودند به متحصنین که مقاصد شما و ما انجام گرفت از سفارتخانه برخیزید و بیش ازین نمایند که مفاسدی برماندن زیاد میباشد که در تلگراف نمی توانیم اظهار کنیم اگر مقاصد شما بقیه دارد مادرزایه مقدسه حضرت عبدالعظیم می مانیم تا آن بقیه هم انجام بگیرد لذا مردم در نهایت رضا و امتنان و تشکر قبول نمودند لکن چون تهیه شام و غذا در ادیده بودند اکثر ماندند و بعضی از مردم رفتند بخانه های خودشان فردا هم که روز جمعه است و نبایست بازارها باز شود قرار گذاردند دکانین را باز کنند اگر چه روز جمعه هم باشد فردا شب را هم خیال دارند شهر را چراغان نمایند صورت دستخط شاه اگر چه با دستخط سابق چندان فرقی ندارد لکن بر حسب وظیفه تاریخ نویسی آنرا نیز درج می نمایم :

دستخط اعلیحضرت شاهنشاه مظفر الدین شاه

که در سفارتخانه قرائت شد

جناب اشرف صدر اعظم - از آنجائیکه حضرت باری جل شانّه سر رشته ترقی و سعادت ممالک محروسه ایران را بکف کفایت ما سپرده و شخص هایون مارا حافظ حقوق قاطبه اهالی ایران و رعایای صدیق خودمان قرار داده لهذا در این موقع که رأی و اراده هایون ما بدان تعلق گرفته که برای رفاهیت و امنیت قاطبه اهالی ایران و تشدید مبانی دوات و اصلاحات مقتضیه بهرورد و در دوا یر دولتی و مملکتی بموقع اجرا گذارده شود چنان مصمم شدیم که مجلس شورای ملی از منتخبین شاهزادگان و علماء قاجاریه و اعیان و اشراف و ملاکین و تجار و اصناف با انتخاب طبقات مرقومه در دار الخلافه طهران تشکیل و تنظیم شود در مهام امور دولتی و مملکتی و مصالح عامه مشاوره و مداخله لازم را بعمل آورده و بهیئت وزراء دولتخواه ما در اصلاحاتی که برای سعادت و خوشبختی ایران خواهد شد اعانت و کمک لازمه را بنمایند و در کمال امنیت و اطمینان عقاید خودشان را در خبر دولت و ملت بعرض برسانند که بصحه ملوکانه موشح و بمون الله تعالی بموقع اجرا گذارده شود. بدیهی است که به موجب این دستخط مبارک نظامنامه ترتیبات این مجلس و اسباب و لوازم تشکیل آن را موافق تصویب و امضای منتخبین از این تاریخ مرتب و مهیا خواهید نمود این مجلس شورای مرقوم که نگهدارنده عدل ماست افتتاح و باصلاحات لازمه امور مملکت و اجرای قوانین شرع مقدس شروع

نمائید و نیز مقرر می‌مائیم که سواد این دستخط مبارک را اعلام و منتشر نمائید تا قاطبه اهالی از نیات حسنه ما که تماماً راجع بترقی دولت و ملت ایران است کما ینفی مطلع و مرصه الحال مشغول دعا گوئی دولت و این نعمت بی زوال باشند .

(در قصر صاحبزانیه)

بتاریخ ۱۴ جمادی الثانیه در سال یازدهم سلطنت

تاریخ این دستخط در هجدهم بوده ولی محض اینکه مطابق باشد با روز تولد شاهنشاه تاریخ آن را در چهاردهم نوشتند کما لا ینفی. باز بعضی از مردم نادان در لفظ بموقع اجرا مذاکره نمودند ولی اشخاص دانا و چیز فهم آنانرا ساکت نموده و بآنها فهمانیدند معنی این کلام را .

در واقع اعلیحضرت شاهنشاه مظفرالدین شاه قاجار پادشاه رؤف و مهربان و پادشاه مسلمانی است این شاه مثل آفتابی است که در زیر ابر مستور و متواری است اگر صدر اعظم ظالم و مستبد و سفاک و بی‌علم دانش باشد آنوقت ابر یست مظلم و تاریک که نمی‌گذارند آفتاب شعاع خویش را بر زمین افکند چنانچه در زمان صدارت عین الدوله دیدیم که در آن صدارت شاه را چگونه قلم داد کرده بودند اما در این زمان و این صدارت یعنی زمان صدارت مشیرالدوله ابری نازک و باریک و روشن جلو آفتاب گرفته است که اگر کسی بدقت نظر کند شعاع آفتاب از زیر ابر نمایان خواهد بود این است که در زمان این صدر اعظم علت و سببی که مانع ترقی باشد دیده نمی‌شود چه شاه رؤف و مهربان ، صدر اعظم عالم و تربیت شده ، علمه مایل و مقدم ، طلاب و محصلین راغب ، مردم تائب و اندازه بیدار ، شاگردان مدارس جدید بزرگ شده و با تربیت می‌باشند باین جهات امید است که آقایان بزودی مراجعت کنند . از قرار بکه شهرت گرفته است بین جناب آقا سید عبدالله و حاج شیخ فضل الله کدورتی واقع شده است و حاج شیخ فضل الله چند روز زود تر حرکت کرده است و جلو تر از مهاجرین آمده است در کهریزك مانده است تا مهاجرین برسند ولی بنده نگارنده نورستکاری در جبین شیخ فضل الله نمی‌بینم چه این آقای دنیا دوست و دنیا پرست قصدی جز عیش و عشرت و ساختن یارک و رنگین کردن سفره خویش ندارد با اینکه املاک بسیار دارد موقوفه زیادی را جلو گرفته است باز حریص در کار دنیا و باندك رشوه بر میگردد هر کس را مانع پیشرفت خیالات خویش داند حکم بکفرش میکند بلکه اگر بتواند حکم قتل يك اهل شهری را برای رسیدن به صد تومان بدهد در این مقام که می‌بیند آقا سید عبدالله و آقا میرزا سید محمد جلو افتادند از غصه و اندوه نزدیک است تمام شود دیرش میشود که خود را برساند و شاه را نادم کند بلکه بتواند این کار را برهم زند و یا باسم خویش کند مردم هم این شخص را شناخته‌اند که خودخواه و شهوت پرست است لکن چون جمعی از مفت خورها و اهل دنیا دورش را دارند و باطرافیهای خود که دلالتان مظلّمه و شرخرند می‌رساند لذا همه وقت از او می‌ترسند چه هر کس مخالفت او را کند یا زانش بغضه اش حرام و یا قباله و سندی از برای ملک خانه او ظاهر میکنند و بیچاره را گدا و خانه نشین می‌کنند اگر هیچ نداشته باشد حکم کفر او را میدهد اطرافیهای او منتشر

میکند مگر آنکه خداوند متعال شر او را کفایت کند باینکه هفتاد و سه سال از سنش میگذرد مانند اشخاص چهل ساله گردن کلفت و چاق و قره است بنده نگارنده تقریباً بیست سال است که او را بیک حالت می بینم بلکه روز بروز جوان تر میشود نمی دانم خداوند عالم چه صلاح در بقای او می بیند باری مانمی که بنده نگارنده از برای این ملت ضعیف می بینم حاج شیخ فضل الله و امثال او است که در هر شهری از شهرهای ایران یکی دوتا از این قبیل شخص می باشد عجب است که بمفاد یخرج الحی من البیت پسر این حاج شیخ فضل الله جناب آقا میرزا مهدی از اشخاص عالم متدین متمدن مقدس خیر خواه ملاحظه نوع و ایرانیت و اسلامیت بر غرض شخص مقدم میدارد درست نقطه برابر و مخالف طریقه پدرش می باشد از پدرش مخارج نمیگیرد و بخانه پدرش زیاد آمد و شد نمی کند در کوچه و بازار تنها می رود باینکه مراتب علمی اش از دیگران کمتر نیست و اگر در محکمه شرع جلوس کند اطرافش را میگیرند اصلاً قابل بدتدلیس و نفاقه نیست در قم معاون علماست باندازه صد نفر از طلاب را ریاست دارد تا همه طلاب غذا نخورند این آقا غذا نمیخورد و در ذیل مجلس طلاب می نشیند روزها طلاب را می آورد و در صحن مقدس حضرت معصومه و آنها را مشق نظام میدهد و آنها را ترویج و تشویق می نماید بر حفظ اسلام و همه وقت میگوید مردم مظلوم واقع نشوید مردم قبول ظلم نکنید صاحب یک حرارتی فوق العاده است برخلاف پدر و برادرهایش با فقرا و ضعفا به حسن سلوک معاشرت میکند و شاید بطور قطع عرض کنم ضرر هائیکه از حاج شیخ فضل الله باین مذهب اسلام و اهل ایران رسیده است جبران همه را تا بامروز این پسر میکند یعنی وجود آقا میرزا مهدی بمنزله حسنه است که سیئات را میبرد پس بمقادان الحسنات یدهن السیئات ماجبران سیئات حاج شیخ فضل الله را بوجود آقا میرزا مهدی میکنیم و مینویسیم انشاء الله تعالی دیگر حاج شیخ فضل الله خوب خواهد شد و به مقتضای عفی الله عما سلف از کارهای گذشته و اعمال حاج شیخ فضل الله در این سفر قم چشم پوشیدیم امیدواریم خداوند او را توفیق خدمت باسلام و مسلمین عطا فرماید باری محض خاطر این پسر مراتب پدر را محفوظ میداریم و می نویسم حاج شیخ فضل الله محض بدی هوای قم و گرمی هوا و بودن تب و نوبه در آنجا زودتر از آقایان حرکت کرد و الان در کهریزک دوفرسخی طهران متوقف است تا مهاجرین برسند .

امروز جناب آقا میرزا محمد صادق و جناب آقا میرزا محسن و آقا سید علاء الدین رفتند صاحب قرائنه و در آنجا وزراء مجلس کردند امیر بهادر وزیر دربار گفت آقایان هرگز مجلس نمی خوانند و راضی بمجلس نخواهند شد زیرا که مجلس شوری خلاف شرع است و اگر مجلس تشکیل کردید دیگر کسی ظلم نمی کند و اگر کسی ظلم نکرد دیگر احدی مظلوم نخواهد شد و اگر کسی مظلوم واقع نشود دیگر درب خانه های آقایان کسی نمیرود و دیگر کسی کاری با آقایان ندارد .

جناب آقا میرزا محمد صادق در جواب گفت مجلس شورا موافق دین ما میباشد زیرا که خداوند در قرآن بر رسول خود مبفرماید و شاورهم فی الامر و درجائی دیگر فرموده است و امرهم شوری بینهم (افسوس که جناب آقای میرزا محمد صادق معنی آیه را ترجمه نکرد و شاید وزیر دربار چنین فهمیده که این دو آیه برخلاف شورای است) .

وزیر دربار گفت شوزای اسلامی خوب است چرا بشورای ملی بدل گردید جناب آقا میرزا محمد صادق جواب داد برای اینکه رعیت این لفظ را خواست که فردا اگر کسی را از محل مجلس بخواهید نفی و تبعید کنید خواهید گفت این بی دین و خارج از اسلام است. باین بهانه اشخاصیکه مخالف میل شما رفتار نموده اند باید خارج شوند اما لفظ ملی این عیب را مانع خواهد بود دیگر آنکه اگر اسلامی مبدل به ملی نشود مردم از سفارتخانه بیرون نخواهند آمد باری دیگر از مذاکرات آن روز آنکه و کلاه آقایان گفتند دستخط شاه باید بصورت ملفوفه نوشته شود که بملاوه صحنه شاه مهر شاه را نیز داشته باشد و صدراعظم هم فرمان را مهر کند و ثبت دفتر هم بشود که آنوقت رسمیت داشته باشد دیگر آنکه بعض عبارات تغییر و تبدیل نشود صدراعظم گفت باید برطبق میل علماء و ملت رفتار کنیم نایب السلطنه گفت ضرری ندارد که عرایض ملت را حضور اعلیحضرت عرض کنیم لذا صدراعظم بانایب السلطنه حرکت کردند که بروند حضور اعلیحضرت شاهنشاه بجناب آقا میرزا سید محمد صادق و سایرین هم تکلیف کردند که شما هم بیائید حضور و باهم عرایض ملت را عرض کنیم و کلاه آقایان بملاحظه اینکه شاید در حضور اعلیحضرت مجبور شوند بقبول آنچه که میل دربارها در آنست لذا عذر آوردند و گفتند که ما از طرف علماء و آقایان مهاجرین آمده ایم که با وزراء مذاکره نمائیم نه باشاه نایب السلطنه چون میدانست اگر امیر بهادر حضور اعلیحضرت مشرف شود سنک جلو می اندازد و مانع اصلاح خواهد گردید لذا بصدر اعظم رسانید و گفت شاید شما بخواهید که با شاه بعض مطالب محرمانه را گفتگو نمائید و شاید شاه بخواهد بعض فرمایشات محرمانه سری بفرماید من با وزیر دربار نمی آیم صدراعظم قبول نمود و تنها رفت حضور شاه و آنچه میدانست عرض کرد اعلیحضرت شاهنشاه مستعیبات را قبول فرمود فرمانرا امضاء و مهر نمودند کار تمام شد فرمان را آورد و داد بو کلاه آقایان.

امروز بعضی از دانشمندان صورت دستخطی نوشتند و در سفارتخانه خواندند و گفتند باید اینطور دستخط نوشته شود و بامضاء شاه برسانند لکن رؤساء تجار گفتند دیگر کار گذشته است و هر ساعت نمی توان شاه را مجبور نمود که دستخط را عوض کنند ولی ما صورت آنرا ذیلا درج میکنیم که خوانندگان تاریخ بدانند اگر و کلاه آقایان نیامده بودند مردم بهتر کار را میگذرانیدند و این صورت بهتر از آن صورتی است که صدراعظم صادر کرد و هذا صورته.

صورت سواد دستخطی که بامضاء نرسانیدند

محض دوام دولت و بقای سلطنت و قوام هیئت اجتماعیه ملت تأسیس مجلس شورای ملی که عبارت از مجلس تنظیمات و مرکب از و کلاه منتخبین ملت و رجال باسیاست امین دولت به حیثیتی که حاکم باشد بر جمیع دوائر دولتی و امورات مملکتی و تمام ادارات لشکری و کشوری از قبیل اداره معارف و وزارت تجارت و فلاحت و صناعت و معادن و شوارع و طرق و اداره نظمی و هیئت نظام عسکری و اداره مالیه و وزارت عدلیه با شمول منتخبین قصبات و ولایات بعبه در هیئت انجمن شورای ملی مقرر

فرمودیم و باید شعب وزارت عدلیه بقانون جدید در جمیع ولایات حاکم نشین دائر و تأسیس و برقرار شود و در تمام بلاد و قوی، کلیه مطالب غامضه سیاسیه رجوع بانجمن شورای ملی مرکزی شود و در امورات جزئی داخلی بهمان شعبات وزارت عدلیه که در ولایات حاکم نشین قائم است فیصل دهند و باید احکام مبعوث علت‌های در مجلس شورای ملی بنابر قاعده اکثریت آراء مردود و مقبول افتد و بتوسط یکی از اعضای منتخب مجلس شورا بحضور مبارک مرور و البته مجری شود و باید این دستخط صادره را سفرای دول متعده تصدیق نمایند. این صورت را اگر رسانیده بودند بصدر اعظم بامضاء میرسانید ولی حیف که بهمان صورت فرمان قناعت کردند.

روز جمعه ۱۹ جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - امروز اکثر اهل سفارتخانه و متحصنین از سفارتخانه خارج شده و بازارها را با اینکه جمعه بود باز کردند تهیه چراغانی را دیده ولی رؤساء و تجار و اساتید حرفی هنوز در سفارتخانه میباشند چادرها هنوز سرپا می باشد تا آقایان مراجعت کنند.

جناب آقا میرزا محمد صادق تلگراف مفصلی بقم مخبره نموده و صریح در تلگراف نوشتند که اگر حرکت نکنید و بطرف طهران نیائید کار خراب میشود مسلمین اذ دست میروند زیرا که دولت قبول کرده است مجلس شورا را بدهد بلکه متقبل شده است آنچه را که بخواهید دیگر مسامحه و ملاحظه روانیست لکن باین اصرار امروز و دیروز که مخبره کرد جوابی نرسید مردم حیران و بدون تکلیف میباشند.

در قم هم آقایان مشغول تهیه حرکت می باشند جناب آقا میرزا مهدی ولد حاج شیخ فضل الله که همراه پدرش حرکت نکرد این ایام نزد آقایان و مشغول مشق پیاده نظام است به طایفه طلاب و محصلین ابتدای ورود بسفارتخانه از روز چهارشنبه بیست و چهارم جمادی الاولی ۱۳۲۴ بود الی امروز که جمعه ۱۹ جمادی الاخری می باشد بیست و پنج روز است لکن تا چادرها کهنه و بساط برچیده شد یکماه طول کشید چه روز دوشنبه ۲۲ شروع باین کار شد که مطابق با حرکت آقایان و هجرت آنان باشد و انتهایش نیز آمدن آقایان بود که جناب آقا سید عبدالله و جناب آقا میرزا سید محمد آمدند دم سفارتخانه و بقیه السیف را حرکت دادند پس مدت تحصن در سفارتخانه و هجرت آقایان از طهران بقم و معاودت آنان دزست یکماه بود العجب کل العجب بین الجمادی والرجب در واقع اشاره ایست باین واقعه بزرگ تاریخی باری اکثر از مردم امروز از سفارتخانه خارج شدند.

روز شنبه بیستم جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - امروز بازارها باز شد اکثر مردم آمدند در بازار برای تهیه چراغانی و بعضی هم ماندند در سفارتخانه تا تأسیس مجلس و آمدن آقایان شب گذشته بملاحظه عدم تهیه، چراغان صحیحی نشد از طرف صدر اعظم بتمام بلدان ایران تلگراف شد که آقایان مهاجرین مراجعت می کنند و باید در شهرهای ایران چراغانی کنند و جشن انعقاد مجلس شورای ملی را بگیرند.

حاج محمد تقی و برادرش حاج حسن که وکیل خرج بودند در سفارتخانه با حاج سید صراف که او هم زحمت کشیده و از مال و جان دریغ نکرد امروز آمدند منزل آقای طباطبائی که با جناب آقا

میرزا محمد صادق قراری برای استقبال از آقایان گذارند بناشد حاج سید صراف تاحسن آباد برودولی حاج محمد تقی در سفارتخانه باشد تا دستورالعمل برای او از حسن آباد تلقن شود امروز جناب آقا میرزا محمد صادق نیز فرستاد در تلگرافخانه و مطالبه جواب نمود معلوم شد هنوز آقایان جواب تلگراف را نداده اند و حرکشان معلوم نیست. اهل بازار امشب را نیز در تهیه چراغانی میباشند.

روز یکشنبه ۲۱ جمادی الاخری سنه ۱۳۲۴ هجری - دیشب چراغان باشکوهی بود جمیع بازار و سراها چراغان بود مردم خوشحال و خرم بودند جناب صدراعظم باجمی از رجال دولت آمدند بازار درسرای امیر در حجره حاج حسین آقا بقدریک ساعت نشسته موزیک حاضر شد بقدر نیم ساعت موزیک زدند بعد از صرف چای و قلیان و شربت و شربنی درسرای حاج حسن هم نیم ساعت نشستند در بازار مردم را تبریک گفته بسیار بخوبی سلوک می نمود مردم این سلوک صدراعظم را که میدیدند عداوت عین الدوله را در سینه بیشتر قرار میدادند.

یک شبنامه هم در این روزها در مجامع و مدارس و کوچه ها افتاده شد که صورت آن از این قرار است.

صورت شبنامه

مجلس ملّیه اسلامی

در آن نمره اشاره کردیم که مجلس ملی عبارت است از آنکه هر طبقه از طبقات ملت مثل علماء و ملاکین و تجار و ارباب صنایع و کسبه از قبیل عطار و بقال و علاف و کفاش و غیره و غیره هر صنفی از اصناف رعیت یک نفر دانشمند امین هر طبقه از طبقات خودشان حاضر شوند در باب مصالح و مفاسد مملکت و ملت سخن رانند و مشورت نمایند که هر چیز باعث آسایش ملت و موجب آبادی مملکت است در صدد او بر آیند و کدام کس علت خرابی مملکت و صدمه ملت است قلع و قمع نمایند از چه راه مملکت صاحب ثروت و امنیت خواهد شد و بچه چیز مفاسد و معایب بر اثر آن رفع شود و هم باید از سایر بلدان ایران از هر ولایت از طرف رعیت یک نفر دانشمند با صداقت در مجلس مرکز حاضر باشد چنانچه شرح آن در نمره سابق عرض شد چنانچه مسلم است مهام ملّتی و مملکتی جزاً و کلاً از عزل و نصب حکام مطلقاً و غیره تمام در مجلس مذاکره شود اهل مجلس هر چه رأی دادند باید از آن قرار گرفتار کرد و نیز پوشیده نماند امانت مزبوره مادامیکه از طرف ملت و کالت دارند که خلاف امانت و دیانت از آنها ظاهر نشود که اگر بقدر خردلی خیانت از هر یک ظاهر شود اتحاد و افراد ملت حق دارند که در مجلس حاضر شوند و خیانت او را برسانند و معزول نمایند او را و دیگری را بجای او منصوب نمایند و این مطلب هم مسلم است که شرافت در مجلس معدلت ملی بدانند و امانت است چه آنکه دیده خواهد شد بسا کسانی که دارای منصب و ثروت و دولت و پسر فلان و بهمان بلکه دارای تخت و تاج کیان در این مجلس راه نیابد و اشخاصیکه زاویه نشین عزلت گزین در این مجلس سمت عضویت بهمرسانند و دارای درجات عالیّه گردند این نمره را هم در کمال دقت ملاحظه فرمائید.

آقایان مهاجرین از قم حرکت کردند با این حال که يك منزل آقایان بیایند آنوقت کاری و دورشكه و مالها را برگردانند طلاب و سادات را حرکت دهند بعضی از طلاب که پیاده با آقایان آمده بودند در بین راه اسبهای غلامهای کشیکخانه و سوارهایی که مأمور بودند با آقایان باشند گرفته و سوار شدند بی چاره سوارها التماس میکردند حالا که اسبهای مارا سوارشدید تفنگهای مارانیز گرفته باخود داشته باشید چه مارا قوه حمل این تفنگها در این هوای گرم نیست اگرچه طلاب اکثرشان مریض و علیل بودند و هوای گرم قم بآنها صدمه زده بود لکن باز با سوارها همراهی میکردند گاهی دونفر یکی از طلاب و یکی از سوارها دو پشته سوار می شدند بعضی از اوقات سواره و پیاده بودند یعنی يك فرسخ طلبه سوار می شد و يك فرسخ سوار صاحب اسب باری اگرچه طلاب علی الظاهر اجحاف بسوارها میکردند لکن در عوض سرمنزله آنها را بغذا و چای و قلیان و سیگار سیرو تلافی میکردند سوارها هم در مراجعت راضی بودند که صدمه از آنها به اهل علم و اولاد پیغمبر نرسید بلکه خود را خادم آنها قرار دادند با این حال آقایان منزل بمنزل راه را می گذاراندند .

روز دوشنبه ۲۲ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - در این روز دوشنبه مردم در تهیه استقبال از آقایان مهاجرین می باشند از حضرت عبدالعظیم الی حسن آباد در اکثر نقاط چادرها زده اند و تهیه ورود و اردین را دیده بقدر پنجاه شصت نفر از تجار ارامنه در کهریزك چادر زده اند . اشخاصیکه در سفارتخانه متحصن بودند در هر چادری دم نفرمانند مابقی رفتند استقبال شب گذشته در شهر نیز چراغانی بود از قرار مسموع اعلیحضرت شاهنشاه از جهت انعقاد مجلس خیلی خوشحال و خورسند می باشند روز گذشته تغییر و تشددی به نیرالدوله حاکم طهران و سپهدار فرمودند که شما را کی حکم داد که با سادات و علماء طرف شوید و سادات را تفنگ زنی و بکشید که تا دامنه قیامت طایفه قاجاریه مورد لعن و طرد مردم واقع شوند و اسم آنانرا در تواریخ به بدی به برند .

از طرف دولت هم از برای استقبال از آقایان تهیه خوبی دیده شده است که فردا يدك و کالسکه و دورشکهای دولتی راهم جلو آقایان ببرند .

جمعی از طلاب در مدرسه خان مروی انجمنی کرده اند و میگویند نظامنامه مجلس شورای ملی را باید باطلاع ما بنویسند و خودشان شروع کرده اند در نوشتن نظامنامه .

حاجی سید عبدالحسین واعظ و آقا سید محمد تقی سمنانی هم رفته اند در مسجد جامع و در آنجا مجلس دارند تعجب میکنم آن روزی را که در مسجد جامع تیر تفنگ خالی شد همین حاج سید عبدالحسین را دیدم که پسر خود را که ده سال داشت گذارده و فرار کرد ولی امروز این آقا بانهایت قوه قلب در همان مجلس مسجد نشسته و فریاد مشروطیت را با آسمان میرساند بفاصله يك ماه آن ترس خوف کجا رفت و این قوه قلب از کجا آمد کسی که پسر کوچک و طفل صغیر خود را گذارده و فرار میکرد امروز برای ابناء وطن کار میکند .

روز سه شنبه ۲۳ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - شب گذشته در شهر نیز چراغانی مفصلی بود ولی بعضی از مردم چراغان نکرده و چراغانی را گذاشتند برای ورود آقایان امروز حضرات آقایان و علماء

مهاجرین ظهر را وارد کهریزك شدند عصر دم زنجیر عصرانه میل نمودند نزدیک غروب آفتاب وارد حضرت عبدالعظیم شدند از قم تا ورود بحضرت عبدالعظیم هنگامه بود که صفحه تاریخ یاد داده است طایفه ارامنه بقدر صد نفر در کهریزك چادر زده بودند ، طایفه یهود بین حضرت عبدالعظیم و کهریزك بقدر پانصد نفر در زیر چادری بودند گوسفند بسیاری برای قربانی و کشتن آورده بودند بمحل و مختصر آنکه از کهریزك تا حضرت عبدالعظیم زیر چادر بود طنابهای چادرها بهم وصل بود اصناف و کسبه بعضی در سفارتخانه و اکثر در حضرت عبدالعظیم می باشند شاگردا دکانین را باز کرده اند ولی امروز جار کشیدند که فردا دکانین را به بندند .

روز چهارشنبه ۲۴ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - امروز جمیع بازارها و سراها بسته شد همه مردم و کسبه از مسلمانان و ارامنه و یهود و گبرها برای استقبال ورود آقایان رفتند به شاهزاده عبدالعظیم اشغابی که جلوتر رفته بود آنها هم دروازه حضرت عبدالعظیم حاضر بودند از طرف دولت وزیر علوم حکم کرد مدارس را تعطیل نمودند خود وزیر علوم هم آمد بحضرت عبدالعظیم .

دیشب مستشار الملك از طرف دولت پذیرائی نمود و مردم را شام و غذا داد حاج مدیر الدوله و شهاب الممالک و جمعی دیگر از بزرگان از طرف دولت آمدند بحضرت عبدالعظیم در سه ساعت از دست گذشته حضرات مهاجرین سوار شدند کالسکهها و دورشکههای دولتی حاضر شده طلاب و سادات را سوار کردند درش ساعت از دست گذشته وارد دروازه شدند بقدر پنج شش هزار نفر مردم پیاده اطراف کالسکه آقای طباطبائی و آقای بهبهانی را گرفته در این هوای گرم همراه کالسکه پیاده میدویدند در آب انبار قاسم خان که قبرستان است پیاده شده و در قهوه خانه که آنجا بود قدری مکث و توقف کردند نایب السلطنه برادر شاه که سپهسالار است با پانصد نفر قزاق و سواره تا آب انبار استقبال نمودند کالسکه مخصوص شاه را آوردند که آقایان سوار شوند آقایان قبول نکردند نایب السلطنه رفت در قهوه خانه و التماس نمود که بقدر صد قدمی هم باشد سوار کالسکه شاهی بشوید که شاه مکنر نشود لذا حضرت آقای طباطبائی و آقای بهبهانی در کالسکه شاهی سوار شده بقدر صد قدم بدروازه مانده پیاده شدند و سوار قاطر شدند دیگر جمعیت سواره و پیاده را خدا میدادند یدک متجاوز از صد و پنجاه عدد بود که سی عددش از طرف دولت بود کالسکه و دورشکه بقدر پانصد عدد مجانی بود چه دولتی و چه غیر دولتی از آب انبار قاسم خان تا دم دروازه سی و شش گوسفند کشته شد دیگر از دم دروازه تا منازل آقایان از شماره خارج و لایم و لایحی بود در جلو آقایان جناب معتمد خاقان که حاکم قم بود و از قم تا شهر با آقایان بود با جناب معین حضور سواره حرکت میکردند و مردم را امر و نهی میکردند و نظم و انتظام مستقبلین را میدادند دیگر هر کس از هواخواهان ملت در خدمت خود حاضر بود حاج شیخ فضل الله تحت الشعاع بود کسی را نظری باو نبود بعدی کله بود که بنده نگارنده دل بحالتش سوخت چه با آن حب ریاست احدی دست او را نبوسید و کسی اعتنا باو نمیکرد . در حضرت عبدالعظیم سه مسئله طرح شد و همه آقایان متفق و متحد شدند بر این سه مسئله و خطا به هم خوانده شد و این سه مسئله را بمعوم مردم گفتند .

اول - آنکه دید و بازدید آقایان موقوف گردد تا انعقاد مجلس یعنی تاجمجلس منعقد نگردد آقایان از احدی بازدید نکنند و منزل احدی نروند .

دویم - آنکه مراعات و رسیدگی علماء بامورات شرعیه تا انعقاد مجلس موقوف باشد .

سویم - آنکه آقایان از شاه دیدن نکنند تا اینکه مجلس منعقد شود آنوقت برای اظهار تشکر حضور شاه بروند بحالت اجماع و هیئت اتفاق . باری در ساعت پنج بفروب حضرت حجة الاسلام آقای طباطبائی و آقای بهبهانی احیاء کننده دین اسلام و موجد و باعث تمدن در ایران وارد خانه خویش گردیدند و مردم شربت و چای صرف نموده بخانه های خودشان مراجعت نمودند . در سفارتخانه هم امروز جمعیت از دیروز زیادتر میباشد تاجمجلس برپا نشود خارج نخواهند شد .

امروز عصر آقایان برای دیدن بیرون نیامدند هر کس آمد قلبانی کشیده مراجعت میکند . روز پنجشنبه ۲۵ - شب گذشته بازارها و سراها چراغان مفصل باشکوهی بود در سرائی حاج حسن و سرائی گبرها موزیک میزدند باز مردم در سفارتخانه زیاد شدند و میگویند تاجمجلس منعقد نشود ما از این محل خارج نخواهیم شد لکن طرف عصر آقای آقا سید عبدالله و آقای طباطبائی رفتند دم سفارتخانه در قراولخانه که نزدیک سفارتخانه بود جلوس فرمودند متحصنین آمدند نزد آقایان پس از مذاکرات بسیار آقایان مردم راضی نموده و بیرون آوردند . لکن اسباب ها و چادرها را بنامش فردا ببرند . امروز حکمی از صدر اعظم صادر گردید باین مضمون :

حکم صدراعظم

جناب جلالتمآب اجل اکرم محقق السلطنه دام اقباله - برای افتتاح و انعقاد مجلس محترم شورای ملی مقرر گردیده است از فردا که روز جمعه بیست و ششم است عمارت بزرگ وسط باغ بهارستان بجهت اجزاء محترم مجلس معین شود البته حسب الامر از فردا صبح قدغن نمائید عمارت مزبوره را تنظیف کرده اجزاء و سرایداران حاضر باشند که اجزاء مجلس به میمنت در ظل مراحم بندگان اعلی حضرت اقدس همایون شاهنشاهی ارواحنا فداء در آنجا حاضر و شروع بکار نمایند زیاده زحمت است .

روز جمعه ۲۶ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - امروز بنا بود در باغ بهارستان که نزدیک مدرسه سپهسالار می باشد مجلس منعقد گردد لکن آقایان قبول نکردند که این مکان در وسط شهر واقع نیست و مجلس باید در وسط شهر باشد که دسترس عموم مردم باشد و انگهی عمل این مکان باید باذن و اجازه ورثه مرحوم سپهسالار بگذرد و آن زمانی را می خواهد ، لذا قرار شد در مدرسه نظامی از فردا که روز شنبه است مدعوین و علماء اعلام در آنجا حاضر باشند و اگر مانعی نرسد طرّف عصر را بروند حضور شاه در صاحبقرانیه برای اظهار تشکر . امروز حاج حسین آقا و حاج محمد اسمعیل مغازه و معین بوشهری و جمعی دیگر از تجار معتبر آمدند خدمت حضرت حجة الاسلام آقای آقا میرزا سید محمد طباطبائی برای کسب تکلیف و طرف عصری هم جناب آقای بهبهانی و جناب حاج شیخ فضل الله و جناب صدرالعلماء آمدند نزد آقای طباطبائی برای تکلیف فردا . اشخاصیکه در سفارتخانه باقی مانده بودند امروز رفتند

چند نفر از تجار دم در چادرها را تفحص میکردند هر چه قند و چای و برنج و اشیاء دیگر در بین آنها در این چند روزه بعضی ذخیره کرده بودند پس میگرفتند. خبر تلگرافی رسیده دیشب در اصفهان چراغان بوده علماء اعلام جشن مجلس را گرفته اند.

روز شنبه ۲۷ جمادی الاخری سنه ۱۳۲۴ هجری - امروز مجلس در مدرسه نظامیه برپا شد قریب سه چهار هزار نفر جمعیت در مجلس و خارج مجلس جمع شدند بقدر یانصد نفر از علماء و وزراء و ابناء سلطنت و نایب السلطنه در مجلس نشسته بودند صدراعظم بعد از پذیرائی برخاست و لایحه خواند اهل مجلس محض احترام و تشکر از این مجلس برخاستند بعد از قرائت لایحه صدر اعظم جناب حاج شیخ مهدی سلطان المتکلمین که از اعظم و اعظین و ملت خواهان است برخاست از طرف ملت لایحه خواند که مشتمل بود بر اظهار تشکر از طرف ملت بعد از اتمام لایحه جناب اجل عضد الملک که رئیس مجلس بود يك طاقه شال ترمه کشمیری خلعت داد بجناب حاج شیخ مهدی حضرات واردین که بر حسب دعوتنامه دولتی حاضر بودند صرف شربت و شیرینی نموده جناب عضد الملک از طرف اعلیحضرت اظهار محبت بمردم نموده پس از اتمام لایحه ملت عموم حضار صداها را بزنده باد ملت، شاه، ایرانیان و پیانده باد ملت ایران بلند کردند و صرف شربت و شیرینی نموده با خاطرهاى شاد متفرق گشتند.

صورت لایحه مشیر الدوله صدر اعظم

البته هر کدام از ماها که در این مجلس شرف حضور داریم مختصراً میدانیم که مقصود از تشکیل این مجلس محترم و اجتماع آقایان علماء و وزراء و اعیان و اشراف و تجار و اصناف در این مجلس چیست ولی محض اینکه نیت پاک و مقدس بندگان اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی خلد الله ملکه بطور شایسته مکشوف و معلوم باشد لزوماً باستحضار خاطر محترم آقایان عظام میرسانیم که چنانکه البته خاطر شریف همگی مسبوق است بندگان اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی معصم شدند که ابواب نیکبختی و سعادت بروی قاطبه اهالی ممالك محروسه ایران باز شود و اصلاحات مفیده لازمه که باعث مزید استحکام مبانی دولت و خوش بختی ملت است بمرور ایام بموقع اجراء گذارده شود و چون این خیال مقدس شاهانه بدون همدستی و معاونت قاطبه اهالی ایران بآن طوریکه منظور نظر معدلت اثر همایونی است انجام پذیر نمی شد رأى مبارك همایون شاهنشاهی بر آن تعلق گرفت که مجلس شورائی از منتخبین طبقات معینه بطوریکه تفصیل آن در دستخط از تاریخ ۱۴ شهر جمادی الثانیه یونتئیل ۱۳۲۴ مشروح است در دارالخلافه طهران تشکیل و تنظیم شود چون لایحه قواعد انتخابات و لایحه نظامنامه این مجلس شورای ملی باید با کمال دقت موافق دستخط مبارك همایونی ترتیب داده شود و البته میدانید که انجام این کار مستلزم وقت و فرصت معینی است لهذا برای اینکه بندگان اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی خلد الله ملکه دلیلی واضح و حجتی کافی در تصمیم رأى مبارك خودشان برای تشکیل و ترتیب مجلس شورای ملی بقاطبه اهالی ایران داده باشند مقرر فرمودند که عجاله محل موقتی این مجلس محترم معین و در آنجا با حضور آقایان علماء و وزراء و اعیان و اشراف و تجار و اصناف صرف شیرینی و شربت بشود

بدیهی است که اولیاء دولت اهتمام بلیغ خواهند نمود که قواعد انتخابات و نظامنامه مجلس شورای ملی بزودی موافق دستخط مبارک همایونی از ۱۴ جمادی الثانیه مرتب و اعضای مجلس ملی در طهران جمع و بافتتاح این مجلس محترم نایل شویم از خداوند خواهانیم که سایه بلند پایه اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی را بر قاطبه اهالی ایران مستدام و بفرزندان صدیق وطن مقدس توفیق کرامت فرماید که متفقاً با اولیای دولت در افتتاح ابواب نیک بختی بروی ایرانیان بکوشند و این دولت و ملت قدیمه پنجاه هزار ساله ایران را باوج سعادت برسانند .

صورت لایحه ملت که سلطان المتکلمین آقا شیخ مهدی

از طرف ملت قرائت نمود

بسم الله الرحمن الرحیم - الحمد لله رب العالمین والصلوة والسلام علی سیدنا محمد وآله الطاهیرین وبعد فقد قال الله تبارک وتعالی فی کتابه المجید . اعوذ بالله من الشیطان الرجیم الحمد لله الذی اذهب عنا الغزن ان ربنا لغفور شکور . خدایرا شکر که از توجه ظاهر و باطن امام عصر عجل الله فرجه الشریف و از شمول توجهات کامله پادشاه رعیت پرور عدالت گستر امروز شب تاریکی و بی نوائی ملت ایرانیان سر آمد و آفتاب سعادت و اقبال ایشان طلوع نمود حسن استعداد و قبول قابلیت ملت سبب شد که پادشاه دل آگاه نیت مقدس که در نجات مملکت و حیات ملت در خاطر الهام مظاهر نهفته بود در این زمان سعادت فرجام به منصفه شهود رسانید و فرزندان عزیز خود را که در حجر رافت پرورده بود اینک در مصالح خود مطلق و آزاد داشت تا آنچه را که برای مصلحت وقت خود لازم دانند بگویند و بکنند و خرابیهای گذشته وطن عزیز خود را مرمت نمایند .

شبهه نیست که استقلال سلطنت موقوف به ثروت رعیت و تربیت ملت است و تربیت ملت موکول با استقلال سلطنت ، ملت اگر رأی شخصی و شورای ملی خواست برای حفظ بیضه اسلام و قدرت سلطنت بود و دولت هم که قبول این استدعا را فرمود برای تقویت ملت و اختیار تمامه آنها در ترقی مملکت بوده و اینک که بمنایات کامله خداوندی و بموجب دستخط آفتاب نقط همایونی این طور اتحادی محکم فیما بین نمایندگان دولت و ملت حاصل گشت و حسن استعداد ملت سبب شد که دولت حقوق شخصی و ملی آنان را تصدیق فرمود جای آنست که این هیئت مجلس در بیداری ملت و آگاهی آنها بحقوق مشروعه خود نهایت مساعدت را بجای آورند تا ملت هم بتواند بانهاست قدرت حقوق سلطنت خود را محفوظ دارد و حالا که از خواب غفلت برخاسته در مقام مرمت خرابیها برآمده براهنمائی علماء دین پرور و وزرای دولت خواه وطن پرست معایب کلیه نواقص حالیه که مدار مملکت را از کار بازداشته دور دارند و اصلاحات لازمه در تمام دوائر دولتی و ادارات مملکتی مرتب کنند و مطمئن باشند که آنچه از رؤساء روحانی و وزرای بزرگ برآید و لازم باشد در مساعدت با آنها بدون تأمل بعمل خواهد آمد و به موقع اجراء خواهند گذاشت در این وقت با کمال مسرت و خوشبختی از طرف خود اصالة و از جانب

هیئت ملت وکالت تشکیل این مجلس شورای ملی را که فقط برای رسم افتتاح است شکر موفور بعمل آورده تشکرات قلبیه و ادعیه خالصانه تقدیم حضور مبارک اعلیحضرت پادشاه معظم ومتبوع مفخم ایرانیان می‌نمائیم و عجله باین معدود ازو کلا که منتخین ازبای تخت می‌باشند شروع بمقصود نموده انتظار میبریم که بفرصت و کلائیکه باید اتمام بلاد منتخب شوند به ترتیب مخصوص انتخاب شده در دارالخلافه حاضر شوند و هر چه زودتر این مجلس که مجلس شورای ملی باشد موافق نظامنامه تکمیل نواقص خود را نموده در استحکام مبانی سلطنت و استقرار حقوق ملت نتایج متحسنة را بعون الهی ظاهر سازد والسلام علی من اتبع الهدی .

روزی که شنبه ۲۸ جمادی الاخری ۱۳۲۴ هجری - در این روز میرزا نصرالله خان مشیرالدوله صدراعظم دیدن کرد از آقایان علماء اول آمد منزل حضرت حجة الاسلام آقای آقامیرزا سید محمد طباطبائی مشیرالملک پسر بزرگترش نیز با او بود مذاکره در مجلس از ترویج معارف و تشکیل مجلس شورای ملی بود جناب حجة الاسلام آقای طباطبائی توسطی از محبوسین کلات فرمود و خصوصاً از مجد الاسلام . صدراعظم گفت تلگراف مرخصی آنها را غماز کردیم ولی شاه فرموده است مجد الاسلام طهران نباید در غیر طهران هر جا بخواهد برود دوست تومانهم بنامش به مجد الاسلام بدهند که صد تومان تلگراف نمایند در خراسان باو بدهند بیست تومان هم بخانه او بدهند مابقی راهم بعدها باو برسانند بعد از صرف جای و شربت و قلیان باجناب حجة الاسلام آمدند بیرونی برای ملاقات شاگردان مدرسه دارالفنون و مدرسه فلاح که بعضی از آنها در سفارتخانه بودند و بقدر صد نفری از آنها عارض شده و در تالار خانه حجة الاسلام نشسته بودند همگی را خواسته آمدند توی حیاط جناب صدراعظم فرمود که چه مطلب دارید و چرا متحصن شده‌اید شاگردان دومدرسه عرض کردند که مسیوداشر رئیس مدرسه فلاح یکی از شاگردان را حبس کرده است بجرم آنکه رفته است در سفارتخانه و جزو متحصنین بوده است صدراعظم گفت اعلیحضرت شاهنشاه عفو عمومی داده است البته از رئیس مؤاخذه خواهد شد چرا بی جهت شاگرد محترم مدرسه را حبس نموده است بعد از آن رو کرد به شاگردان مدرسه دارالفنون که شما چه میگوئید آنها عرض کردند ما درس خواندیم زحمت کشیدیم چرا دولت بما کار نمیدهد صدراعظم گفت دیلم یعنی تصدیق نامه دارید جواب دادند هفت نفر تصدیق نامه داریم فرمود تصدیق نامه خود را بیاورید در مجلس شوری البته شما بهتر نمی رود بشما کار خواهیم داد هر کدام هم که تصدیق نامه نداشتند هر وقت تحصیلات شما با خرسید تصدیق نامه مدرسه را بیاورید در مجلس شوری اجزاء مجلس بشما کار میدهند یکی از شاگردان گفت شاگرد طب چه کند صدراعظم گفت ما طبیب و مهندس و محاسب و جغرافی دان لازم داریم فرق نمی کنند هر چه باشد کار خواهیم داد نهایت تشویق را فرمود و رفت منزل جناب حاج شیخ فضل الله ظهر برای نهار آنجا مانده چه منزل آقای بهبهانی اول رفته بود جناب حجة الاسلام آقای آقامیرزا سید محمد و جناب عضدالملک هم تشریف بردند آنجا با حاج شیخ فضل الله و صدراعظم خلوت کرده مطالب سری را عنوان کردند از مطالب و مذاکرات علنی آنکه باید قانون مالیات را بر طبق قانون اسلام کتابچه و مدون کنند و قانون اسلام را اجراء دارند .

طرف عصر تمام آقایان و علماء اعلام دارالخلافه برای عرض تشکر و تقدیم دعا بحضور همایون با دعوت مخصوص از طرف قرین الشرف خسروانی شهر یاری به کالسکهای سلطنتی سوار شده از شهر به صاحبقرانیه رفتند ابتداء رفتند منزل وزیر دربار هر چه منتظر نشستند جناب آقا سید عبدالله نیامد لذا آقایان حضور شاه مشرف شده شاه کبیر اظهار مرحمت و رؤف خویش را فرمود آقایان هم اظهار تشکر نموده پس از مراجعت آنان جناب آقا سید عبدالله وارد شد و تنها رفت حضور شاه . در امروز این حرکت جناب آقا سید عبدالله اسباب خیال آقایان شد و از امروز حاج شیخ فضل الله در خیال افتاد و دید که آقای بهبهانی جلو افتاده است باری عصای آقای آقامیرزا سید محمد که وقت رفتن حضور شاه در اطاق وزیر دربار ماند در مراجعت آنچه فحص کردند عصا را نیافتند اگر چه عصای آقا قیمتی نداشت لکن چون بی عصا عادی بر قتن نبودند ایستادند و فرمودند عصای دیگری بیاورید امیر بهادر وزیر دربار انسانیت نموده عصای سر طلای خود را که قیمتی معتدبه داشت تقدیم حضرت آقای طباطبائی نمود .

حسب الامر شاه وزارت عدلیه را دادند بجناب میرزا احمد خان مشیر السلطنه حکومت طهران و مضافات را دادند بجناب غلام حسین خان غفاری وزیر مخصوص که سابقاً وزیر عدلیه بود . ارباب حل و عقد هم مشغول نوشتن نظامنامه انتخابات می باشند پس از معاودت آقایان از قصر سلطنتی صاحبقرانیه صرف چای و شیرینی را در کارانه به میزبانی حضرت والا نایب السلطنه امیر کبیر نمودند وزیر جنگ اعنی نایب السلطنه اظهار دوستی و یگانگی و اتحاد و اتفاق را با آقایان نموده مجدداً معاهده و داد و یک جهتی نمودند .

روز دوشنبه ۲۹ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - امروز تجار و اعیان بنای دیدن را از آقایان گذارده و دیدن می کنند تلگرافاتی هم از اطراف مخبره می شود که ما بتدریج صورت بعضی را درج مینمائیم .

تلگراف از باجگیران قفقازی

حضور سرکار سید الاحرار حاج سید محمد آقا طباطبائی - از نایل شدن حضرت تعالی بمرام آزادی ملت از صمیم دل تشکر ارا در تمندان تقدیم محضر انور عالی مینمائیم و توفیق حضرت تعالی در خوشبختی ایران از خدا خواهانیم .
(مسلمین قفقاز)

جواب

باجگیران - خدمت عموم برادران قفقازی از حسن نیت و خلوص عقیدت آن برادران معظم که حاکی از غیرت ملیت و حمیت اسلامیت است خوشوقت و از اطمینان شادمانی و همراهی که از اصلاح حال ملت و آزادی اسلامی مملکت و افتتاح مجلس شورایی ملی ایران فرموده بودید متشکر از خداوند

استحکام و قوام این بنای مقدس و مزید افتخار و شوکت و شرافت آن برادران دینی را مسئلت نموده و بر حسب وظیفه حتمی و تکلیف شرعی از مساعدت با نیات حسنه ملت و معاضدت مظلومین مملکت کوتاهی نخواهم داشت .

(محمد بن صادق الطباطبائی)

تلگراف از عشق آباد

بم حضور مبارک سیدالابرار آقای حاج سید محمد آقا طباطبائی اقدامات مروثانه حضرت تعالی را در آزادی ایرانیان و بنیان قانون اساسی که باعث استحکام دائمی دولت و ملت است با کمال خلوص صمیمی عرض و تشکر میکنم و بدین شکرانه مشغول جشن میباشم امیدواریم که دنباله اقدامات را رها نفرمایند تا اشخاص مغرض زحمات حضرت تعالی را بهدر ندهند .

(از طرف عموم طایفه ایران حاج اسدالله امینالتجار)

جواب تلگراف عشق آباد

عشق آباد - بتوسط جناب مستطاب حاج اسدالله امینالتجار خدمت عموم برادران ایرانی از حسن نیت آن برادران محترم که حاکی از حمیت اسلامیت و غیرت ملت است خوشوقت و از اظهار شادمانی که از اصلاح حال ملت و آزادی اسلامی مملکت و افتتاح دارالشورای ملی ایران کرده مسرور از خداوند استحکام این بنا و مزید خوشبختی برادران دینی را سائل و بر حسب وظیفه حتمی و تکلیف شرعی تا آخرین نقطه از مساعدت با نیات حسنه ملت کوتاهی نخواهم داشت .

(محمد بن صادق الطباطبائی)

روز سه شنبه سلخ جمادی الاخری ۱۳۲۴ - در این روز جناب حجة الاسلام آقای طباطبائی و جناب حجة الاسلام آقای بهبهانی تشریف بردند منزل جناب شیخ العراقین که از اصفهان آمده بود قم و از قم همراه آقایان آمده بود تهران دیگر امری مهم اتفاق نیافتاد .

روز چهارشنبه غره شهر رجب ۱۳۲۴ - امروز طرف عصر مجلسی در مدرسه نظامی منعقد گردید از رؤساء روحانیین آقای طباطبائی و آقای بهبهانی و حاج شیخ فضل الله و آقا سید جمال افجه و آقای صدر العلماء و سایر علماء اعلام و آقا زاده ها از اعیان و درباریها ، مشیر الملک پسر صدراعظم و وزیر امور خارجه و محترم السلطنه و مؤتمن الملک و بعضی دیگر حاضر بودند از تجار هم جمع کثیری بودند نظامنامه که مشتمل بر چهل فصل بود قرائت شد بناسد آقایان علماء بعض فصول دیگر بآن ملحق کنند و بعض تغییرات

در آن بدهند آنوقت بطبع برسانند. وزارت تجارت داده شد بشعاع السلطنه پسر شاه لکن آقایان قبول فرمودند زیرا که بدون اطلاع بمجلس تصویب رؤساء بوده است دیوانیان میگویند چون هنوز مجلس رسمی نشده است ونظامنامه آن بصحة اعلیحضرت نرسیده است پس اعطاء این منصب وشغل باید امضاء شود در این مذاکره حضرات تجار بالا جماع قبول نکردند و گفتند ما در مجلس این وزیر حاضر نمیشویم و کلیه وراثت را نمودند وزارت او را . چند روز قبل که آقایان حضور شاه رفتند نوشتیم وزیر دربار امیر بهادر عصای سرطلای خویش را تقدیم حضرت آقای طباطبائی نمود در عوض عصای خودشان که مفقود شده بود . پس از مراجعت آقایان شهرت گرفت که امیر بهادر حضور شاه عرض کرده بود عصای سرطلای خود را دادم به آقا سید محمد و یا نصیب تومانهم دادم . با آقا سید جمال مجتهد افجه و هر دو را راضی کردم این خبر که بحضرت حجة الاسلام رسید عصارا پس فرستادند یعنی عصا را دادند به حاجی غفارخان که فردا به برد و بدهد بامیر بهادر .

روز پنجشنبه دویم رجب ۱۳۲۴ - امروز حاج غفارخان از طرف حضرت حجة الاسلام آقای طباطبائی رفت بصاحبقرانیه و عصای امیر بهادر را برد و باو رد نموده و گفت حضرت آقا فرمودند مرا گمان این بود که سراین عصا برنج است از این جهت قبول کردم اینک معلوم میشود که طلاست و من طلارا در دست نمیگیرم امیر بهادر چون با حضور صدر اعظم و نایب السلطنه خجالت کشید از این رد عصا لذا خود را کنار کشیده و گفت حضرت آقا نهایت بی مرحمتی را درباره من فرمودند لکن من دست از اخلاص خویش برنمیدارم و حضور حضرت حجة الاسلام عرض کنید باجداد طاهرین شما که من عصای سرکار را پس نمیدهم و نباید هم پس بدهم این رد عصا خیلی بشرف امیر بهادر بر خورد و مردم از این رد عصا خیلی خوشحال شدند .

طرف عصر امروز وزیر مختار روس خدمت حضرت حجة الاسلام رسید بقدر نیم ساعت نشسته و گفتگوی سیاسی و پولتیکی کردند .

اول شب نیرالدوله حاکم تهران که معزول شده خدمت حضرت آقای طباطبائی رسید .
روز جمعه سویم رجب ۱۳۲۴ - امروز جمعی از بزرگان و طلاب حضور مبارک حضرت حجة الاسلام آقای طباطبائی رسیدند در باب نظامنامه مذاکره نمودند .

انجمن مخفی ثانوی

بعد از رفتن آقایان بقم انجمن مخفی اولی که فقط همتان مصروف ترویج معارف و علوم و تشویق از مدارس و مکاتب بود موقوف گردید و اجزاء آن پراکنده و متفرق شدند پس از مراجعت آقایان جناب آقامیرزا محمد صادق پسر دویمی آقای طباطبائی را ملاقات نموده گفتم آقای من ، ما امروز بیشتر از سابق محتاجیم بانجمن چه ما سابق مقصود رافقط مذاکره از مدارس و معارف میدانستیم و در بیداری مردم و تشویق آنان بمعارف و علوم سعی و جاهد بودیم لکن خداوند عالم بر ما تفضل نمود و بقلب پادشاه انداخت که مجلس شورای ملی بماملت مرحمت فرمود و امروز می بینیم اشخاصی در بین افتاده اند

که نه دلشان بمملکت سوخته و نه ملت را چیزی میدادند عمأقرب حق را مزوج بیاطل میکنند مملکت را دچار خرابی و ملت را بادت مضمحل میکنند کلمه حق را در آنها الباطل حق را مستسک و ترویج باطل میکنند عمأقرب دست علماء و عقلاء را کوتاه کرده جمعی باغرض در کار خواهند دخالت کرد و رشته کار از دست دولت و ملت خارج دیگر نه اسمی ازدولت و ملت و دین بلکه از ایران و مملکت باقی نخواهد ماند پس بیائید انجمنی تشکیل کنیم مخفی که شبها منعقد گردد و کار اجزاء انجمن فقط نظارت در امر مجلس و جلوگیری از مفاسد باشد بالاخره جناب آقا میرزا محمدصادق قبول نمود و انجمنی تشکیل یافت که اجزاء و اعضای آن از این قرار است: آقا میرزا کاظم خان مستعان السلطان — شوکت الوزارة — آقا سید نصرالله اخوی — جناب آقا میرزا محمدصادق — بنده نگارنده ناظم الاسلام — جناب آقا شیخ محمد مازندرانی ولد آخوند ملا عبدالله — حاج جلال الممالک — لواء الدولة — جناب آقا میرزا محمود اصفهانی — میرزا حسن خان پدرزن شعاع السلطنه — آقا سید قریش — آقا میرزا مهدی پسر بزرگ حاج شیخ فضل الله — اسدالله خان سر تیب قزاق خان — سیف الله خان سر هنگ قزاقخانه برادر اسدالله خان — ابراهیم خان سر تیب قزاقخانه — بهاء دفتر — این اجزاء هفته دو شب حاضر میشدند و انجمن هم ستیاری بود هر شبی در خانه یکی از اجزاء منعقد میگردد نظامنامه هم نوشتند لکن کار معتد بهی که از این انجمن بظهور رسید چند امر بود که ذیلا نکاشته اند اولاً — آنکه حاج آخوند شریعتمدار حاج شیخ فضل الله از سیه دار پولی گرفت که حاج شیخ فضل الله را با آقایان مخالف کند و در یکی از مجالس هم به آقا میرزا مهدی پسر شیخ که از اعضاء انجمن بود جسارتی کرده بود پس از مذاکره در انجمن قرار شد که در یکی از لیالی عقب او را گرفته و ریش بلند او را مقراض کنند که عبرت دیگران شود قرار بر این شد شب بعد اجزاء در خانه آقای طباطبائی حاضر شدند مقراض و اسباب کار را فراهم نموده جناب آقا میرزا محمدصادق صلاح ندانست و گفت همین کار را معیوب میکند و باعث رنجش حاج شیخ فضل الله میشود و در اول امر باعث اختلاف خواهد شد جناب آقا میرزا مهدی اصرار میکرد اگر شما اقدام نکنید من تنها اقدام میکنم و خودم جواب پدرم را میدهم بالاخره آراء بر این قرار گرفت که از اذیت او منصرف شویم ولی باو برسانند که این قصد را کردند و او را بترسانند دیگر رشوه نگیرد و شیطنت نکند باری خبر بحاج آخوند رسید لکن ترك شغل خویش را ننمود.

امر دوم — آنکه يك شب در انجمن مذاکره شد که جناب حجة الاسلام آقای طباطبائی قدری با مردم به تغیر و تشدد سلوک میکند باید در مقام اصلاح حال ایشان برآمد و نیز اجزای جناب آقا سید عبدالله از مردم تعارف و رشوه میگیرند و ما هر قدر بغواهییم به اشاره و کنایه یا به پیغام برسانیم اثر نخواهد کرد باید آقای بهبهانی را هم در انجمن حاضر کنیم بالاخره نتیجه مذاکرات این شب این شد که چند روز بعد جناب آقای طباطبائی را بعنوان مهمانی در ظهر بیخانه جناب بهاء دفتر آوردیم بطوریکه آقای طباطبائی ملتفت شد یکدفعه خود را تنها دید آدمها و اجزای ایشان را گفتیم رفتند که برای سه ساعت بغروب بیایند و حضرت آقا را ببرند پس از خالی شدن مجلس از اغیار و منحصر شدن بهمان اجزاء انجمن عنوان سخن را اینطور کردیم که امروز بر حسب مشیت خداوند بتوجه امام زمان

ریاست مطلقه ملت تفویض شده است بحضرت عالی آقای بهبهانی اما حضرتعالی با مردم بدسلوک میفرماید آیه مبارکه ولو كنت فظاً غليظ القلب لانفضوا من حولك . حکم میکند که شخص رئیس باید بحسن سلوک و خوش رفتاری و مهربانی و رؤفت با مردم سلوک نماید اگر مردم از شما مأیوس شوند به کی پناه ببرند و به چه کسی ملتجی شوند و اما آقای بهبهانی این سلوک اجزاء و اطرافیان ایشان مردم را مستأصل و تباه میکند آنوقت خدای ناکرده سستی در اعتقاد مردم پدید خواهد شد آقای طباطبائی در اول امر قدری بخیال افتادند لکن چون پسر عزیز خود را در آن حوزه وانجمن دیده قوه قلبی بخود داده فرمودند امامن چون طمعی بمال مردم ندارم و ازدنیا توقعی ندارم لذا تملق و چاپلوسی را ندارم لکن تا يك اندازه هم حق با شما است و تصدیق دارم و البته تغییر اسلوب و سلیقه میدهم از هريك از شما ها خواهش دارم چنانچه دیدید بخطا رفتم مرا آگاه و متنبه نمائید .

ازحرف حق و نصیحت دوستان بدم نمیآید . و اما آقای بهبهانی چندشب قبل ازاین جناب حاج میرزا مرتضی آشتیانی داماد من دعوت نمود از من و آقای آقا سید عبدالله و در مجلس نظیر همین مذاکرات را نمود و گفت شما دو عیب دارید یکی آنکه زود متغیر میشوید و مردم را از خود میرنجانید بدون جهت . دوم - آنکه پسرهای شما از جهت لباس از ذی خود تجاوز نمودند و ازوضع لباس خود خارج شده پسر ملا را چکار بلباس ستره و شلوار و پوتین من هردو ایراد ایشان را قبول کردم و تصدیق داشتم و قول دادم هردو را اصلاح کنم بعد از آن رو کرد با آقای آقا سید عبدالله و گفت اجزای درب خانه شما از مردم رشوه و پول میگیرند و شما را بدنام و ضایع میکنند جناب آقا سید عبدالله در جواب فرمود اگر مرا عاقل میدانید . پس عاقل میداند چه کند و تکلیف خود را میداند . دیگر آنکه اجزای من چهل سال است که عادت باینکار دارند چطور میشود عادت چهل سال آنها را مانع شوم انشاء الله برور ایام اینکار هم اصلاح خواهد شد . اجزاء انجمن عرض کردند صلاح میدانید ایشان را حاضر کرده یا باصرار و التماس و یا ترس و تخویف ایشان را اصلاح کنیم . فرمودند سعی کنید عدالتخانه تأسیس شود . پس از تشکیل عدالتخانه همه اینکار ها اصلاح میشود باری در آن انجمن قرار گذاردیم مفاسد امور را بنویسیم و بتوسط جناب آقا میرزا محمد صادق بنظر حضرت آقا برسانیم .

امر سویم - آنکه پس از شروع بانتخابات چنانکه بعد از این خواهد آمد مسموع افتاد که طایفه یهود و ارمنه و زردشتها اصرار دارند که و کیلی از خود انتخاب کنند و این مطلب باعث ایراد علماء نجف و اصفهان خواهد شد و یکدفعه اختلافی بزرگ پدید خواهد آمد که شاید مغل و مانع مقصود گردد لذا اجزای انجمن رأی دادند که حضرات را دیده آنها را منصرف کنیم از انتخاب و کیل از نوع خودشان پس از زحمات بسیار طایفه ارمنه بانهایت نجابت و معقولیت حق خود را در انتخاب اول منتقل نمودند بجناب آقای طباطبائی که یا حضرت آقا حق آنرا را در این انتخاب ساقط نماید و یا خودشان از طرف آنان و کیل باشند و اما طایفه آنها هم حق خودشان را واگذار بجناب آقای بهبهانی نمودند لکن طایفه زردشتی چون ارباب جمشید را و کیل خود قرار دادند لذا قرار شد اسدالله خان سرتیب قراقرغانه برود ارباب جمشید را بخانه خود دعوت نماید از اینجهت اسدالله خان مأموریت

خود را انجام داده ارباب جمشید را عصر امروز بخانه خود دعوت نمود. اجزاء انجمن قبل از آمدن ارباب جمشید حاضر شدند ارباب جمشید هم آمد پس از تعارفات مرسومه بنده نگارنده روی کردم برباب جمشید و گفتم علاوه بر این که شما صاحب این آب و خاک و از ابنه این مملکت می باشید یک اندازه متمول و صاحب مایه و اعتبار و با اکثر از مردم و اعیان و تجار طرف معامله می باشید اگر این مملکت بهرج و مرج افتد و اختلافی بین اهالی پدید آید ضررش بشما بیشتر عاید خواهد گردید بلکه نوع شما و ملت شما دچار زحمت و صدمه خواهند گردید پس شما باید بیش از ما طالب نظم و امنیت و عدالت باشید و امروز ما بزحمات زیاد صاحب این مجلس شدیم و چون اهالی ما هنوز معنی مجلس و کار مجلس را نمی دانند لذا آنطوریکه باید قدر این نعمت را نمیدانند و شاید بادی اختلافی این نعمت خدا داده را از دست بدهند و علماء اعلام اصفهان و عتبات عالیات اگر بدانند که خارج از مذهب اسلام هم در این مجلس وارد خواهد شد البته امضاء نمیکند بلکه جداً مخالفت خواهند کرد و مانع از پیشرفت مقصود خواهند بود پس مناسب اینست که شما هم مانند طایفه آرامنه و یهود یا حق خود را ساقط و یا بکسی دیگر از مسلمانان منتقل ننمایید و یا آنکه وکیل خود را از مسلمانان انتخاب ننمایید تا مجلس قوتی بگیرد بعد از نضج و قوت مجلس آن وقت مختارید هر که را معین و انتخاب ننمایید پذیرفته خواهد شد اجزاء هم هر کدامی همین مضمون را ذکر کردند ارباب جمشید مذاکرات را تصدیق نمود و گفت من باید در انجمن طایفه و ملت زردشتی این مسئله را عنوان بکنم اگر آنها قبول کردند منم حرفی ندارم ولی تا بتوانم آنها را راضی میکنم. باری ارباب جمشید رفت و تا یک اندازه هم سعی خویش را نمود لکن یکروز جناب آقای بهبهانی در مجلس علناً حمایت فرمود از طایفه زردشتی و فرمود این طایفه را بر مملکت ایران حق آب و خاک است بزرگان این طایفه در خارجه تحصیل نموده و تربیت شده میباشند در پارلمان انگلیس وکیل دارند و تاکنون هم بمعقولیت و نجابت رفتار نمودند البته ارباب جمشید وکیل طایفه زردشتی باید در مجلس شورای ملی وارد شود و از حمایت آقای بهبهانی از ارباب جمشید هم دیگران ساکت شدند و هم ارباب جمشید بر وکالت خود مصر گردید (گویند تعارفی باقا داد و کار تمام شد).

امر چهارم - از امور معتد به انجمن مخفی ثانوی اتفاق و اتحاد و بیداری اجزاء بریکاد قزاقخانه است که اسدالله خان و برادرش سیف الله خان پسران ابوالفتح خان میرنجه قزاقخانه و میرزا ابراهیم خان سرتیب قزاقخانه دامن فتوت را بکمر زده و در انجمن مخفی و سایر جاها خدمات نمایان نمودند بجهل از مفصل و مختصر از مطلق آنکه، اسدالله خان سرتیب قزاق که از جوانان باتریت و هواخواهان وطن میباشد و در این عالم جدید که اتفاقاتی افتاد خدمات خوب بملت نموده و خود و برادرش سیف الله خان در حوزة اسلامیات و ایرانیت ارادت صادقانه و نجابت و فقرت اصلیه را مشهود و جلوه داد و در انجمن وطن زحمتش مذکور گردید چه اسدالله خان سرتیب اول کسی هست که در نظام فریاد نظم و معدلت را کشید و تقاضای عدل و مساوات و قانون را نمود چه در چند روز قبل در قزاقخانه هویدا و آشکارا برای جلب قلوب فرقه بریکاد این عنوان را نمود که امروز اتحاد عموم در یک میزان و کافه طبقات در یک رأی و عقیدت

شدند و عموماً لذت عدالت و آسایش را بی‌برده‌اند و همگی در تشخیص مرض و تعیین علاج متفق‌الرأی و القول شده‌اند جز طایفه قزاق مغرض ناسپاس و خائن خدانشناس که نه از خدا شرم دارند و نه از پادشاه کافر نعمت و لی نعمت بی‌منت‌اند و مضرت با استقلال دولت و ملت و طرفدار استبداد و جهالت‌اند چه باینکه بالعیان و الشهود می‌بینند و بچشم خود ملاحظه می‌کنند که این وزراء خائن و این رؤساء جاهل مال‌دولت و ملت را می‌خورند و هزاران خیانت پادشاه خویش می‌کنند باز اطاعت آنان را می‌کنند باینکه پادشاه اسلام امروز نهایت میل را باجراء قانون اسلام و تشکیل مجلس دارند. عین‌الدوله مارا باذیت ملت واداشت و چقدر در آن لالی و ایام مارا باذیت و آزار مردم واداشت امروز که علماء اعلام و عموم ملت از پادشاه، معدلت خانه خواستند و فرمان تأسیس مجلس صادر گردید چرا ما باید در زیر بار عبودیت باشیم چرا نظام و قزاقخانه عدالت نخواهند چرا ساکت باشیم و به‌بینیم که رئیس ما حقوق مارا بخورد و تازیانه استبداد را بر ما بزند پس بیایید اتفاق کنید اتحاد کنید شما هم مجلس داشته باشید که رئیس شما نتواند بشما تحکمی کند و شما را بدون جهت باملت طرف کند و حقوق شما را پایمال نماید نقص و ملالت و بی‌شریفی متوجه شما خواهد گردید که تمام طبقات مردم در تحت قانون و معدلت باشند و ما که اهل نظام می‌باشیم خارج از حکم باشیم دیگر آنکه علماء و سادات و صلحاء و خوبانند که حمایت می‌کنند از مظلومین چرا ما باید معاون ظالمین باشیم سابقاً ما مردم روحانیان و رؤساء ملت را در میان دولت و ملت یک‌حد فاصلی میدانستیم و فرقه جلیله علماء راضد پاره عوالم و مانع ترقیات دولت و ملت می‌پنداشتیم اینک می‌بینیم خلاف آنچه را که توهم میکردیم. حالا وقت آن است که ما هم مجلس معدلت بخواهیم و خودمان را شریک ملت و هوخواه وطن دانیم پادشاه خود را مقتدر کنیم و خود را دشمن استبداد نماییم چه ضرر دارد ما هم مجلس معدلت داشته باشیم تا رئیس ما نتواند بما ظلمی کند این حرفها در قزاقخانه مؤثر افتاد و خورده خورده عموم قزاق بیدار شدند.

خبر بر رئیس رسید اسدالله‌خان را اخضار نموده و حکم حبس داد اسدالله‌خان گفت تقصیر من در نظام چه باشد و چرا من در محبس بروم تمرّد نموده و سخت ایستادگی نمود رئیس نیز سخت گرفت اسدالله‌خان هم در مانعت و عدم انقیاد مقاومت نمود رئیس شمشیر کشیده اجزاء قزاقخانه و صاحب منصبان که این بی‌قاعده‌گی و خلاف ترتیب را از رئیس دیدند به اسدالله‌خان گفتند چون رئیس خلاف نظام نمود و شما شمشیر کشید پس بهتر این است که شما ملایم شوید تا تقصیر او مسلم و محقق گردد اسدالله‌خان چون این خیرخواهی را دید لذا خودش بطرف محبس روانه گردید یک‌روز در محبس ماند خبر بحضرت حجة الاسلام رسید حضرت آقای طباطبائی بعضی پیغامات با اسدالله‌خان داده و برای نایب السلطنه که وزیر جنگ بود نیز یاکتی نوشتند رئیس قزاق بغیال افتاده ترسید و فوراً اسدالله‌خان را از محبس بیرون آورد و معذرت خواست رؤساء قزاقخانه جمع شدند و کتابچه مهر کردند که البته باید قزاقخانه هم مجلسی داشته باشد لذا آراء همگی بر این قرار گرفت که مجلس مشاورت نظامی را تأسیس کنند ولی بعد از اتمام کتابچه اختلافی بین صاحب منصبان و رؤساء بریکاد در نگهداری و ضبط کتابچه واقع گردید این مشاجره و اختلاف سبب شد که کتابچه را پاره کردند لکن بعضی عقلاء در بین افتاده میان آنها را التیام

داده باز مجدداً عقد اتحاد و اتفاق بین آنها بسته گردید و آراء همگی بر مجلس نظامی خاص درین بریکاد قرار و تعلق یافت و این اول مجلسی است که در نظام تشکیل یافت و سبب آن در واقع اجزاء انجمن بودند که محرک اسدالله خان و برادرش سیف الله خان شدند.

امروز جناب آقا میرزا محمدصادق تشریف بردند صاحبقرانیه برای گفتگوی نظامنامه و اتمام امر انتخاب.

روز شنبه ۴ شهر رجب ۱۳۲۴ - امروز جناب حجة الاسلام آقای طباطبائی کاغذی نوشتند برای نایب السلطنه در باب اسدالله خان سر تیپ قزاقخانه که او را بدون جهت حبس کرده اند و نوشتند که این شخص رئیس معلم است که باید این جماعت را تعلیم و مشق نظام بدهد دیگر حق کشیدن شمشیر بر روی شخص محترمی مثل اسدالله خان را ندارد الی آخره.

این کاغذ و این بیغام موجب خوف و ترس رئیس گردیده فوراً اسدالله خان را از محبس بیرون آورده و معذرت خواست و قبول مجلس را هم نمود و اجزاء متفقاً همعهد و متحد شدند بر تشکیل مجلس جناب آقا سید قریش که از اجزاء حضرت حجة الاسلام و از سادات غیور بود در تأسیس نهایت سعی را متحمل گردیده و از طرف حضرت آقای طباطبائی و انجمن مخفی حامل بیغامات و رسول بود و صورت عهدنامه برای طایفه قزاق نوشته که همگی آن را مهر کردند ما صورت آنرا ذیلا درج مینمائیم.

صورت عهد نامه بریکاد

ار آنجائیکه ترقی نوع انسان در هر عهدی و زمانی بسته با اتحاد و اتفاق بوده و هر قومی که نفاق داشته اند تمام شنیده اند و هر جماعتی که اتفاق داشته اند از حیث علم و شرف ترقیها کرده نام نیک در صفحه روزگار گذاشته اند و این اتفاق و اتحاد امریست معنوی و قوه ایست روحانی که یک قومی را مانند اهل یک خانه یگانه میسازد و فرد فرد اجزاء را شریک نفع و ضرر می نماید و در هر قومی که این کوکب سعادت طلوع نماید خوشبختانه از هر حادثه و فتنه مره العال خواهند بود علی هذا این اوقات بذل خداوندی شامل حال عموم صاحب منصبان بریکاد گردید و جزئی نفاق که در میان داشتیم مبدل باتفاق گردید و از تاریخ سویم شهر رجب المرجب (۱۳۲۴) اتفاق و اتحاد نمودیم کما فی السابق بر استی و درستی بدولت و ملت خدمت و جانفشانی نمائیم چنانچه از ابتدای انعقاد بریکاد هم تا کنون خدمات جانفشانه این چاکران بر اولیاء دولت و ملت مکشوف و مبرهن است برای استحکام قلوب خودمان چنان صلاح دیدیم اتفاق نموده برادرانه در تکمیل جانفشانی کما فی السابق پرداخته و در پیشرفت ترقی خودمان و شرف دولت و ملت کمال جد و جهد را داشته باشیم لهذا این ورقه را بر رسم یادگار نگاشته و عموماً مهر نموده و در نزد یکی از ارکان بریکاد بر رسم امانت می نهیم که عند الحاجة حجت باشد و این اتحادنامه یک سرمشقی است که بر سبیل وصیت نامه برای اولاد و اعقاب خود میگذاریم به همین قسم که پدرشان اتحاد داشته اند آنها هم این رشته اتحاد را محکم و استوار نمایند امیدواریم که این رشته اتحاد در روز بروز محکم تر و

استوارتر شود و این نعمت عظمی را از این قوم سلب نفرماید توضیح آنکه موافق این اتحاد نامه اشخاصیکه این هورقه را امضاء نموده و بقید قسم ملتزم شده اند هرگاه از آنها خیانتی ظاهر آید و باطناً نسبت بدولت و ملت بروز و ظهور نمایند و بدرجه یقین و علم برسد اورا بدست اولیاء دولت و ملت خواهیم داد که معدوم صرف نمایند که عبره للناظرین شود و بهیچوجه هم بیازماندگان اورعایتی از طرف صاحب منصبان بریکاد نخواهد شد فی سویم شهر رجب ۱۳۲۴ .

روز یکشنبه پنجم شهر رجب ۱۳۲۴ - امروز حضرت آقای طباطبائی نقاهت و نوبه عارض ایشان گردید کمتر بیرون تشریف آوردند لکن اعیان و بزرگان دیدن می آیند .
آقای بهبهانی هم مشغول پذیرائی واردین می باشند دیگران هم در مدرسه نظامی نشسته مشغول مذاکره در امر انتخاب می باشند .
امروز حکم تکفیر سپه دار از اصفهان از طرف آقای نجفی رسید که مشعر بر کفر او بود که مسلمانان را امر باجتناب از او فرموده اند تلگرافاتی هم از ولایات مخبره شده است که ماصورت بعضی از آنها را درج می نمائیم .

تلگراف از مشهد

حجج الاسلام و حمات حوزه شرع سید الانام را بعرض سلام مصدعیم و در آستان قدس بدعا گوئی مشغولیم البته این مساعی جلیله منظور نظر حضرت حجة عصر عجل الله فرجه و علیه و علی آباءه افضل الصلوة و السلام میباشد و چون صلاح ملت و دولت است تمام طبقات از عواطف شاهنشاه اسلامیان یناه خلد الله ملکه قرین تشکر و امتنان اند . سید اسد الله قزوینی - شیخ ذبیح الله - سید عبدالمجید - شیخ محمد تقی تربتی الاصل - زین العابدین - رئیس الطلاب - شیخ حسن - امضاء آت این تلگراف از علماء اعلام مشهد مقدس میباشد .

از کرمان

حضور مبارک حضرت مستطاب اجل شیخ الطائفه رئیس فرقه - سرکار حجة الاسلام آقای طباطبائی دام ظلّه در این موقع که نتایج اقدامات عالیّه بموجب نفاذ دولت و ترقی ملت مشهور شده با کمال خلوص عرض تبریک می نماید .

(خادم ملت محمود)

امضاء فوق از آقا میرزا محمود مجتهد است

ایضاً از کرمان

آستان مقدس حضرت آیه الله رئیس المسلمین آقای آقا میرزا سید محمد روحی فدا - ورود موکب مسعود وفوزیه مقصود موجب سعادت دولت وملت مبارک ومیمون باد .

(فدوی منتصر الممالک)

امضاء فوق از منتصر الممالک یگلریکی کرمان است که در زمره بزرگان واعیان کرمان است .

از همدان

حضور مبارک بندگان حضرت مستطاب حجة الاسلام والمسلمین آقای آقا میرزا سید محمد مدظله العالی - شکر خدا را که تیردعای یرما به هدف واقع و کوکب اقبال آنحضرت از مطلع سعادت طالع بخت اهل ایران سربلندی کرد و بار دیگر آفتاب عواطف حضرت مستطاب عالی مدظله العالی وسایر علماء اعلام مدظله العالی بر عموم اهالی بلاد مسلمین پرتو افکند فعلا برود مسعود تبریک معروض میدارد و مزید اقبال واجلال حضرت مستطاب عالی وسایر علماء اعلام را همواره از ایزد متان مسئلت می نماید .

(الاحقر حاجی آقا حسین قاضی)

از کلات

حضور مبارک حضرت مستطاب آیه الله رئیس حوزه مقدسه اسلامیة آقای آقا میرزا سید محمد مدظله العالی تعظیمات آتیه ملیه را در خدمت امنای حوزه مقدسه اسلامیة قبول تجدید تبریکات خود در موقع حصول این سعادت ابدی وعید بزرگ اسلامی قرار میدهم و یومئذ یفرح المؤمنون بنصر الله بنصر من یشاء وهو عزیز رحیم .

(میرزا آقا)

امضاء تلکراف فوق از آقا میرزا آقا مجاهد اصفهانی است که در کلات محبوس است .

از همدان

حضور مبارک آقایان حجج الاسلام ادام الله اظلالهم از عرض خلوص

بمرض تبریک مصدع واز انجام مقاصد ملیّه اسلامیّه که موجب رفاهیت عموم اهالی است متشکر ومزده شرح مقاصد مهمّه اسلامیّه را حسب وعده منتظریم .
(محمد باقر رضوی - امام جمعه)

از کلات

خدمت جناب ناظم الاسلام - تبریکات داعی در حوزة مقدسه تقدیم .
(مجد الاسلام)

از شیراز

خدمت سرکار حجة الاسلام آقای آقامیرزا سید محمد طباطبائی دامت برکاته - انشاء الله تعالی ورود جناب مستطاب عالی وسایر آقایان عظام میمون و مبارک خواهد بود اّمّ مستدعیات اهالی فارس از ناحیه شریفه خلاص قوام الملك واصلاح امور ایشان است وامروز اگر جداً باتفاق در این مقام بر آئید قطعاً نتیجه مقصوده حاصل وعموم اهالی متشکر خواهند بود خدا میداند این تدابیر برای تجدید ایالت فارس با حال وحشت که در خلق مشهود است آهن سرد کوبیدن است . خدمت آقای شیخ وآقای بهبهانی هم عرض شد منتظر جواب میباشم .

(ابراهیم الشریف)

تلگراف فوق را جناب حاج میرزا ابراهیم مجتهد شیراز از خط کمیانی انگلیس مخبره نموده است چون از وقتی که شعاع السلطنه از حکومت فارس معزول گردید و وزیر مخصوص بحکومت رفت و هلا الدوله هم که بود قوام الملك را در طهران نگاهداشته بودند لذا استدعای جناب آقا این است قوام الملك را مرخص کنند و آقایان توسط کنند از او که برود بفارس تا امر ملت قوت بگیرد و یا مقصودش همراهی از قوام الملك بوده که به خواش پسر هایش این تلگراف را مخبره نموده است دیگر العلم هند الله و چون هنوز حاج شیخ فضل الله مخالفتی ظاهر آنکرده است لذا اشاره هم باو کرده است . روز دوشنبه ششم شهر رجب (۱۳۲۴) - امروز جناب عضد الملك آمد نزد حضرت آقای طباطبائی که استدعا کند حضرت حجة الاسلام طرف عصر تشریف ببرند در مجلس شورای ملی لکن نقاحت حضرت حجة الاسلام رفع نشده است مشکل بتوانند حضور بهم رسانند صدراعظم میرزا نصر الله خان مشیر الدوله امروز نهار مهمان است منزل حاج آقا علی اکبر برو جردی جناب حاج شیخ فضل الله هم آنجا بود با جمعی دیگر بعد از صرف نهار همانجا خوابیدند که عصر را بروند بمجلس شورای ملی برای امضاء و تصحیح نظامنامه چون جناب حجة الاسلام آقای آقامیرزا سید محمد تشریف نبردند در مجلس صدراعظم هم نرفت لکن سایرین با مشیر الملك پسر صدراعظم رفتند و در مجلس حاضر شدند

لکن صحبت امروز از امر نان و گوشت بود و کتابچه امتیاز آنرا نوشتند که بنظر صدراعظم و آقایان برسانند.

جناب آقا سید برهان الدین خلخالی که از بستگان امیر بهادر وزیر دربار بود امروز آمد نزد بنده و گفت امیر بهادر شخص مسلمانی است و امروز در ذهن او جا گرفته است که مجلس مشاورت خلاف شرع است و اگر حضرت آقای طباطبائی در یک مجلس با ایشان بنشینند و صریح بفرمایند که این مجلس موافق شرع است و بدلیل و برهان و حکم بتی لزوم آنرا بفرمایند هر آینه این مرد باور میکند و دیگر همراه میشود موافقت او بهتر است از مخالفت چه این شخص همیشه اوقات نزد شاه می باشد لذا باید او را همراه نمود بنده گفتم حضرت آقای طباطبائی بخانه او نمی رود و راضی هم نمیشود که او به خانه آقا آید چه آنوقت مردم میگویند آقا تعارف و رشوه گرفته است باین جهت ملاقات این دو نفر مشکل است آقا سید برهان گفت اولاً در مجلس علنی ملاقات کنند نه در خلوت و دیگر آنکه در خانه خود شما باشد که از هر دو دعوت کنید و باعث ملاقات شوید لذا بنده نگارنده خدمت حضرت آقای طباطبائی عرض کردم حضرت آقا قبول فرمودند یا در خانه خودشان در مجلس علنی باشد و یا در منزل بنده نگارنده قرار بر این شد که جناب آقا میرزا محمد صادق ملتفت شده و مانع شد و گفت موجب اتهام و بدنامی ماها می باشد آنوقت مردم بدمیگویند از این جهت زحمت بنده نگارنده و جناب آقا سید برهان الدین بهدر رفت.

روز سه شنبه هفتم رجب ۱۳۲۴ - امروز جناب آقا سید عبدالله را احضار کرده بودند برای رفتن حضور شاه و حضرت آقای بهبهانی مستعد و مهیا از برای رفتن به صاحبقرانیه شده که طلاب خدمت جناب آقا رسیده و جداً مانع شدند و عرض کردند این رفتن شما تنها نزد شاه موجب اتهام است جناب آقا سید عبدالله طلاب را خاموش و بدلیل و برهان مدلل نمودند که رفتن نزد اعلیحضرت لازم است و اگر نروند کار مایوس خواهد گردید طلاب عرض کردند پس تنها نروید جناب آقا گفت شاه مرا تنها خواسته است شاید بخواد حرفی محرمانه بفرماید و بودن ثالث مانع باشد بهر جهت جناب آقا تشریف بردند بصاحبقرانیه و مراجعت را آمدند منزل حضرت آقای آقا میرزا سید محمد لکن هنوز معلوم ما نگردید که مطلب چه بوده است.

حاج سیف الدولة وزیر تجارت هم امروز بقدر صد نفر از تجار را احضار نمود که ما هم باید مجلسی داشته باشیم خوب است تجاریان زنده نفر را وکیل کنند که این یا زنده نفر در مجلس محاکمه وزارت حاضر شده و در امور تجارت ناظر باشند نوشته هم نوشتند بعضی مهر کرده بعضی عذر آورده که باید فکری کنیم و در این امر تأملی نمائیم آنوقت جواب میدهیم.

حاج محمد تقی و حاج حسن مطالبه خرج این مدت تحصن را نموده مدعی بودند که سی و دو هزار تومان از خود خرج کردیم تجارت صورت خواسته تا هیجده هزار تومان صورت دادند لذا تجارت گفتند بیست هزار تومان شما منتها خرج کردید. از خارج هم خبر داریم که بشما معاونتی شده است حاج محمد تقی و برادرش مدعی بودند که ماسی و دو هزار تومان پول داشته و اینک دیگر چیزی در دست

نداریم باری آقایان از تجار خواهش نمودند که آنچه می گویند بآنها بدهید حضرات تجار صورتی نوشته و پولی رویهم تقسیم کردند از قرار صورت ذیل گرفته شده و بآنها دادند .

صورت اشخاصیکه پول دادند به حاج محمدتقی برای آنچه که در سفارتخانه خرج شده بود

حاج حسین آقا امین الضرب . حاج معین بوشهری . حاج محمد اسماعیل آقا مغازه . آقامیرزا محمود اصفهانی . ارباب جشید .

باری پول حاج محمدتقی و حاج محمد حسن را که در سفارتخانه خرج کرده بودند بر حسب خواهش آقایان جمع آوری نموده و دادند .

ادیب المجاهدین کرمانی که در واقعه گرفتاری جناب حاج شیخ محمد واعظ کلوله تغنک به رانش خورده تا کنون مشغول معالجه او می باشند این ایام حالش بهتر شده است یعنی از خطر گذشته است دستخطی هم از اعلیحضرت خطاب به اعلم الملك که از اطباء مخصوص شاه می باشند صادر شده است که از ادیب المجاهدین توجه و پرستاری کنند اعلم الدوله هم نوشته به جناب آقا سید ابوتراب که از اطباء مریضخانه دولتی است در دست ادیب است که ما صورت آنرا درج تاریخ خود مینمائیم و هذا صورته :

عنوان پاکت

خدمت ذی شرافت جناب فخامت نصاب آقای آقامیرزا سید ابوتراب خان حکیمباشی مقیم مریضخانه مبارک دولتی زید اقباله .

قربانت شوم - پس از تقدیم مراتب اخلاص و ارادت حسب الامر قدر قدرت همایون شاهنشاهی ارواحنا له الفداء ابلاغ مینماید از جناب ادیب نگاهداری نموده اگر حمل و نقل و امکن است که به مریضخانه مبارک بیاید در آنجا و الا در منزل خود او همه روزه عبادت فرموده تا وقتیکه شفای کامل یافته راپورت سلامتی او را بعد باین ارادت مند مرحمت بفرمائید تا بعرض خاکبای اقدس مقدس اعلیحضرت ظل اللهی ارواحنا فداه رسانیده خدمات جنابعالی معروض شود .

(ارادت مند صمیمی خلیل است)

چهاردهم جمادی الثانیه ۱۳۲۴

این مکتوب را دکتر خلیل خان ملقب با علم الدوله رئیس اطباء دولتی برای آقا سید ابوتراب خان که از اطباء مریضخانه دولتی است نوشته است و از اقدامات و توجهات و پرستاری آقا سید ابوتراب خان این ایلم حال ادیب المجاهدین رو به بهتری است .

روز چهارشنبه هفتم رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز صبح نظام الملك وزیر عدلیه و جناب آقای صدر العلماء خدمت حضرت آقای طباطبائی رسیدند برای احوال پرسی . رفتن جناب آقا سید عبدالله حضور

شاه باعث گفتگوی مردم گردیده قلوب عموم عامه متزلزل گردیده که بعد از این همه هیاهو و این همه ضرروخسارت و اتلاف نفوس عمّا قریب این آقا ملت ضعیف جاهل را خواهد فروخت به ثمن بخش خداوند! خودت رحم کن مقصود ما این بود که اول ملت عالم شود پس از علم و تصحیح و تنقیح ادارات دولتی و منظم شدن وزارتخانه‌ها و امنیت آنوقت قهرآ دولت مشروطه و حریت حاصل خواهد گردید ولی حالا این ملت جاهل که از علم و صنعت عاریند چه گونه قدراین نعمت خدا داده و این گوهر گران بها را بدانند و آیا بتوانند بخوبی باخبرسانند .

طرف عصر امروز آقایان تجار آمدند منزل آقای طباطبائی و عنوان کردند که از رفتن جناب آقا سید عبدالله حضور شاه مردم در وحشت و خیالات افتادند میترسیم آخر ما ملت را بفروشد جناب حجة الاسلام آقای طباطبائی اطمینان بایشان داده و فرمودند جناب آقا سید عبدالله که تا با امروز صد هزار قسم زحمت و مرامت کشیده است و متجاوز از بیست و کرورتومان بر مردم ضرر وارد آورده است چگونه میتواند گول بخورد و جانب ملت را فرو گذارد . بجملاً اطمینان به تجار داده بعد فرمود نظامنامه که چند روز قبل در مجلس قرائت شد آنرا دولت تغییر داده است ماده سوم را بکلی از بین برداشته است یعنی و کلای شهرها را زده‌اند و بعضی تغییرات دیگر در نظامنامه داده‌اند ولی ما قبول نکرده‌ایم امشب باید فصول نظامنامه را بنویسیم که پس فردا روز جمعه در مجلس قرائت شود و صورت نظامنامه را در مجلس قرائت نمود . تجار بالاجماع و الاتفاق گفتند ما این نظامنامه را قبول نداریم .

روزی پنجم نهم رجب ۱۳۲۴ هجری - در این روز با زین تجار و کسبه گفتگوی رفتن جناب آقا سید عبدالله حضور شاه می باشد کسبه و اصناف طرف عصر بقدر صد نفری آمدند منزل آقای طباطبائی و نیز شکایت از جناب آقا سید عبدالله نموده جناب حجة الاسلام با آنها اطمینان داده و فرمود ما منتظر تصحیح نظامنامه می باشیم و الا مسامحه و محاطله را سببی دیگر نیست .

امروز شنبه با زلاتین طبع شده است در کوچه و بازار و مجامع و مدارس انداخته شد که ما صورت آنرا دست آورده و درج تاریخ خود نمودیم و هذا صورته :

شبهنامه

بدبخت اگر مسجد آدینه بسازد یا طاق فرود آید یا قبله کج آید

ای افسوس که زحمت و خسارت ما ملت بی نتیجه ماند بلکه نزدیک شد که نتایج آن عاید بعضی از اجزاء محترمین گردد ای خاک بر سر ما ایرانیان جاهل که با آنکه هزار مرتبه تجربه در امری نمائیم باز خیر و شر خود را نمیدانیم پس از آنکه ظالمین خدانشناس جمع کثیری از مظلومین متظلمین را بی جرم و گناه در خون خود غلطانیدند و ابواب آسایش و امنیت را بر ما مسدود نمودند ناچار پناه بدولت معدلت گستر انگلیس بردیم آن حامی عدل و داد ما را پناه داد و دست ظالمین را از ما کوتاه نمود مقاصد خویش را در شرف انجام دیدیم .

علماء اعلام که عطف عنان از مسافرت نمودند شخص شخیص بسوی سفارتخانه تاختند و ما را

بمواعید انجام مقصود و انقاد مجلس شورای ملی و ائق کردند بدین اطمینان از دربار معدلت مدار انگلیس کناره کردیم و هر روز انتظار فرج کشیدیم پس از مدتی نه از مقصود اثری ونه از مطلوب نشانی هیداست چه شده دولت را که بوعید خود وفا نمی نماید و چه شد علماء را که به عهد خویش عمل نمی نمایند چنانچه روزی چند بدین منوال بما بگذرد که به مقاصد خود نرسیم در مقام دادخواهی از دولت و علماء ملت بر خواهیم آمد و روز گارا بر چشم ظالمین غدار و منافقین کج رفتار تیره و تار خواهیم کرد و در طلب حقوق ملی خویش از احدی تبعیت نخواهیم نمود و جانهای خود را در سر این کار خواهیم گذاشت - بقیه دارد .

این شب نامه منتشر گردید دیگر بقیه آنرا ندیدیم مسامحه و ماطله که مردم گمان میکردند همانا مرتب نشدن نظامنامه بود که هنوز طبع نشده است مردم هم گاهی در مدرسه نظامی یعنی مدرسه که سابقاً مدرسه بود و این ایام برای مجلس و امر انتخابات معین شده است جمع میشوند بعضی هم در خانه های آقایان آمد و شد میکنند اعلی حضرت شاهنشاه هم در قصر صاحبقرانیه با حالت مرض و کسالت بسر میبرند شاهزاده عین الدوله هم در شیرانات تهیه مسافرت می بیند ولی هنوز عازم بر مسافرت نیست و به مسامحه و ماطله و دفع الوقت میگذرانند صدراعظم حالیه مشیر الدوله هم تا عین الدوله در اطراف تهران باشد ملاحظه میکند مردم هم از حرکت نکردن عین الدوله بیخیاال افتاده اند .

روز جمعه دهم رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز عده کثیری از تجار و کسبه که عده آنان به پانصد نفر میرسد آمدند منزل آقای طباطبائی که جناب آقا سید عبدالله از همراهی ملت منصرف و مایل بدولتبان شده است بعضی از مردم هم رفته بودند منزل حاج شیخ فضل الله و شکایت از آقای بهبهانی کرده و میکنند . بعضی از مردم هم قسم خورده اند که جناب آقای بهبهانی را بقتل رسانند . حضرت حجة الاسلام آقای طباطبائی فرمودند ای مردم در این امری که ما زحمات بسیار کشیده و جمعی بقتل رسیده و متجاوز از بیست کرویرا برانبان ضرر رسیده چه طور تصور می شود که شخص عاقلی مانند آقای آقا سید عبدالله را بی جهت متهم نمود و باور نکنید که ایشان از این مقصود بزرک منصرف شوند این سوء ظن را نسبت بجناب آقا سید عبدالله نکنید من تاجان دارم از همراهی درباره ملت دریغ نخواهم نمود . بالاخره مردم را از بعضی خیالات منصرف فرمودند .

طرف عصر سه ساعت بغروب مانده مجلس منعقد گردید علماء اعلام و بعضی از وزراء حاضر شدند نظامنامه نوشته قرائت نمودند لکن بعضی قبول نکردند ، نظامنامه دولت را هم رد نمودند پس از مذاکرات بسیار آراء براین قرار گرفت که تا روز دوشنبه تجار و علماء باهم بنشینند و نظامنامه بنویسند و روز دوشنبه بیاورند و علناً فصول و مواد آنرا بخوانند جناب حجة الاسلام آقای آقا سید عبدالله در مجلس بر خواسته و قسم خوردند که من از دولت چیزی نگرفته ام و از خیال خود منصرف نشده ام چرا شما مردم صبر و حوصله ندارید کار باین بزرگی را چگونه میتوان در دوسه روز انجام داد مجلاً بصد هزار قسم و گفتگو مردم را اطمینان دادند . جناب حجة الاسلام آقای آقا میرزا سید محمد نیز بر خواسته خطابه خواندند مردم را اطمینان داده از فرمایشات ایشان مردم مطمئن شده آرام گرفتند .

روز شنبه یازدهم شهر رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز تجار و آقایان مشغول نوشتن نظامنامه

می باشند امروز عصر جناب شیخ الملك کرمانی که تازه از فرنگستان مراجعت نموده آمد بنده منزل و گفتم ما اهالی ایران تا کنون در خط مجلس وقانون و حقوق نبودیم این مدارس هم که تأسیس شده است چون تازه سن و شاگردانش مبتدی بودند از این علم حقوق و علم اداره بی ربط می باشند تجربیات ما هم در این خطوط نبوده است هر یک از ماها هم که بخارجه سفر کردیم اولاً آنکه در این خیالات نبودیم ثانیاً آنکه جوانان ما که جز اشتغال به عیش و عشرت و تماشای مجالس تیاتر و لهو و تیاتر دیگر کاری نداشتند پیران ما هم مشغول به کسب و تجارت و کار و شغل خویش بودند . امروز که خداوند عالم علمای ما را موفق و مؤید فرمود بر بیداری مردم و همراهی از اهالی ایران و پادشاه ما ، زیادتر از توقع ما پاداد افسوس و هزار افسوس که نه ما را علم و تجربیات خارجه است تا بآن ترتیب پیش به بریم و نه خودمان بحال خودفکری میکنیم . اشخاص مغرض هم در بین افتاده اند و عملاً قریب کار را خراب میکنند دولت انگلیس سالهای دراز هر یک از نکات را دانسته و ضرر و نفع هر چیز را دیده و از روی تجربه و علم باین حال حالیه رسیده است پس خوب است شما خدمت حضرت آقای طباطبائی رسیده محرمانه عرض کنید یک نفر معلم از دولت انگلیس بخواهند تا وضع مجلس و ترتیب مجلس و تدوین قوانین مجلس را بدستبازی او بکنند چه این مجلس باید در امور مملکتی و وضع قوانین دولتی مذاکره نماید و تشکیل و ترتیب و وضع آن ربطی بدین و مذهب ندارد بالاخره بنده نگارنده و جناب شیخ الملك دراول غروب امروز خدمت آقای طباطبائی رسیده چون اجنبی در مجلس نبود عنوان مقصود را نمود حضرت آقا تا یک اندازه قبول فرمودند و نزدیک بود بهمین منوال امر بگذرد که دکتر رضاخان که حاضر در مجلس بود گفت ما معلم از خارجه لازم نداریم چند نفر عاقل دور هم نشستن و مشاورت نمودن معلم نمیخواهد و کاری بزرگ و مشکل نیست چنانچه دیگران با هم نشستند و مشورت نمودند ما هم با هم می نشینیم و مذاکره از کارهای خود میکنیم نواقص خود را عنوان میکنیم و در تکمیل آن سعی میکنیم بجملاً این دکتر اینقدر گفت تا اهل مجلس با او همراهی شدند و حضرت آقا را از این خیال منصرف نمودند ما هم که چنین دیدیم دیگر ساکت شدیم .

روز یکشنبه دوازدهم رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز نظامنامه انتخابات را نوشتند و آوردند خدمت حضرت آقای طباطبائی ارائه دادند حضرت آقا فرمودند اگر عموم مردم پسندیدند ضرر ندارد لذا نسخه های متعدد نوشته شد که بنظر عموم برسانند و برای عامه قرائت کنند امروز باز جناب آقا سید برهان خلخالی بنده نگارنده را دید که درباره امیر بهادر وزیر دربار کاری کنم که یک دفعه حضرت آقا با ایشان ملاقاتی بفرمایند و مشروع بودن مجلس مشاوره را باو بربان خود بفرمایند لکن بنده نگارنده آنچه سعی میکنم جناب آقای میرزا محمدصادق یاره میکند و مایل باین امر نمی باشد . حضرات طلاب و تجار هم در منازل آقایان امروز باز بعضی مذاکرات می نمایند که راجع بامیر بهادر و اقبال الدوله و سیه دار است .

از طرف سیه دار واسطه آمد و جناب آقا میرزا ابوالقاسم طباطبائی بسر بزرگ آقای طباطبائی را دیده که سیه دار ده هزار تومان بشما میدهد که اسباب دوستی و ملاقات او را با حضرت آقای والد

فراهم آوردید و رفع اتهام از او بفرمائید جناب آقا میرزا ابوالقاسم گفت من برای ده هزار تومان پدرم را متهم نمی‌توانم دید در این موقع که علماء اصفهان تاخت آورده اند به سیه‌دار مناسب نیست من اسباب ملاقات سیه‌دار را با پدرم فراهم آورم واسطه آنچه اصرار نمود جناب آقا میرزا ابوالقاسم انکار نمود.

روز دوشنبه ۱۳ رجب ۱۳۲۴ هجری - که عید سعید مولود حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام است طرف عصر درازگ در مدرسه نظامیه مجلس منعقد گردید نظامنامه را قرائت نمودند همگی پسندیده بنا شد بامضاء دولت برسانند چون امر نان و گوشت را از طرف دولت واگذار نمودند بامیربهادر و اقبال‌الدوله و نصرالسلطنه سیه‌دار که نان را از قرار یکمن تبریز در یک قران بفروشد لذا در مجلس مذاکره شد آقایان قبول نکردند و گفتند باید امر نان و گوشت را واگذار نمود به تجار معتبر که از قرار یکمن چهار عباسی بفروشد و ضمانت هم بدهند چه این سه نفر امروز که اول خرمن است یکمن یک قران می‌فروشد لکن آخر سال باز گران می‌کنند ما تا حرف بزیم خواهند گفت ما با دولت این قسم قرار گذاشتیم. بعضی هم در مجلس از اقبال‌الدوله و امیربهادر و سیه‌دار بدگفتند اختلافات در باره این سه نفر زیاد شد.

روز سه‌شنبه چهاردهم رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز نظامنامه را که ملت نوشت فرستادند حضور شاه که امضاء نمایند و شهرتی گرفته است که دولت زمین درشت را با پول زیادی داده است بجناب آقا سید عبدالله باینجهت مردم دل شکسته شده‌اند و از جانب آقا سید عبدالله و اجزایش مأیوس شده‌اند. مجمل از فصل زمین درشت که اعلیحضرت دستخط فرموده‌اند و داده‌اند باقای بهبهانی این است که درشت ده و مزرعه‌ایست در سمت شمال تهران واقع است و زمین درشت در چند سال قبل متصل بود به باغ شاه که الآن متصل به خندق و دروازه شهر تهران است و چون فرمانفرمای مرحوم نصرالدوله پدر فرمانفرمای حالیه که مستقی بعدالحسین میرزا است آبی را جاری نمود که موسوم بآب فرمانفرما است و در بیرون شهر آسیاب و باغ احداث نمود و اطراف آبراه تجویر نمود لذا رعایای درشت در مقام مزاحمت و تصدیع و ممانعت فرمانفرما برآمدند فرمانفرما هم چون احتیاج خود را بآن زمینها میدانست رعایا را بهر طور بود ساکت نمود یا بصلح و خریدن و یا بهر روزور هر چه بود مدعی از بین رفت و فرمانفرما فرمانی را از مرحوم ناصرالدین شاه صادر کرد و احتیاطاً هم از مرحوم میرزای آشتیانی خرید آن زمین را بعنوان زمین ممات و مجهول‌المالک نوشتجات شرعی و عرفی را تمام و در صندوق خود گذارد، پس از کشته شدن ناصرالدین شاه به تیر میرزا رضای کرمانی و عزل فرمانفرما عبدالحسین میرزا پسر مرحوم فرمانفرما نصرالدوله از ریاست وزارت جنگ و سیهسالاری رعایای درشت مدعی به را مصاحبه کردند باقا سید علاءالدین اعتمادالاسلام و یکی از پسرهای آقا سید عبدالله در این ایام که فرمانفرما عبدالحسین میرزا در کرمان حکومت میکند آقایانهم پیش افتاده‌اند اعتمادالاسلام بتوسط آقا سید عبدالله دستخطی صادر نمود و فرستادند زمین را متصرف شوند مجیر دیوان پیشکار فرمانفرما مراتب را تلگرافاً به فرمانفرما اطلاع داد فرمانفرماهم آنچه توانست بهر کس

ملتجی و تلگراف نمود لکن بخرج نفرت ولی مسئله دستخط دادن زمین دَرَشت امروز بمردم رسید و درین مردم افتاد در مجالس و محافل مردم این اعطاء را عنوان میکنند تا در موقع چه پیش آید و فرمانفرما چقدر متضرر شود.

روز چهارشنبه یازدهم رجب ۱۳۲۴ هجری - جمعی از تجار و اصناف آمدند درخانه آقای طباطبائی و گفتند ماجناب آقا سید عبدالله را خواهیم کشت چه این ملت را فروخته و رشوه گرفت و زمینهای دَرَشت را ازدولت برای خود و پسر و داماد خویش گرفته است جناب آقای طباطبائی مردم را به نصیحت ساکت نمود و فرمود مسئله زمین مدتی است در بین است و متنازع فیه میباشد ربعلی بر شوه ندارد البته این عنوان را نکنید که در اول امر زحمات مابعد خواهد رفت .

امروز حاج معین التجار بوشهری هزار تومان داد به جناب آقا میرزا محمد صادق که بدهد با جزاء انجمن مخفی که مواظبت داشته باشند بد گویان اورا ساکت نمایند بلکه بتوان در وکالت از طرف ملت داخل شده و اورا در جزو مبعوثان ملت برقرار نماید جناب آقا میرزا محمد صادق ده بیست تومانی با قاشیخ محمد مازندرانی و قدری هم بحاج جلال الممالک و یک و دوفتر دیگر داد و مابقی رامیل فرمود .

روز پنجشنبه ۱۶ رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز آقایان رفتند بمجلس گویا نظامنامه را امضاء نکردند مردم هم از مجلس آمدند درخانه جناب آقای طباطبائی و اجتماع و ازدحامی شد آقای بهبهانی و حاج شیخ فضل الله و جناب صدر العلماء و سایرین هم آمدند هیاهو و قیل و قال زیاد شد قرار گذاردند که روز شنبه دکانها را باز نکنند بعضی اذن گرفتند که عین الدوله را بکشند زیرا که آمده است شهرورفته است در یارک و خانه خود . آقایان مردم را ساکت نموده تا روز شنبه مهلت خواسته و گفتند مستشار الملک رفته است حضور اعلی حضرت شاهنشاه که نظامنامه را بصره برساند شما تا روز شنبه صبر کنید اگر نظامنامه بصره و امضاء نرسید آنوقت آنچه باید خواهد شد و ما هم باشما هرجا بروید خواهیم بود و اما آمدن عین الدوله بشهر شاید آمده است که تدارک خود را به بیند و خانه و اسباب خانه خود را رسیدگی و بکسی بسپارد . طلاب باین حرفها و مواعید متقاعد نشدند تا اینکه جناب آقای طباطبائی فرمودند تاپس فردا مهلت خواسته اند و من از طرف شما مهلت داده ام و قول داده ام شما صبر کنید الا کرام بالا انعام اگر تاپس فردا مجلس رسمی منعقد نکردید و نظامنامه با امضاء نرسید من حاضر م که بر حسب میل شما رفتار نمایم مردم متفرق شدند .

در اول شب خبر رسید که تجار رفتند بسفارتخانه انگلیس متحصن شدند برای تأخیر نظامنامه امروز مکتوبی از مسلمانان قفقاز رسید که نوشته بودند پنجاه هزار نفر فدائیهای قفقاز برای یاری کردن ایرانیان از جان و مال گذشته اند هر وقت اشاره شود می آیند بایران . اگرچه اثری مترتب بر این حرفها نخواهد شد و کسی پیدا نمی شود که از جان و مال بگذرد لکن تا یک اندازه باعث قوه قلب عوام خواهد گردید و ما هم بر حسب وظیفه تاریخ نویسی آنچه بدست آریم می نگاریم صورت یکی از مکاتیب قفقاز به این است که ذیلاً نگاهشته آمد .

مکتوب فدائیان قفقاز

حضور مبارک حضرت مستطاب حجة الاسلام آقای آقا سید محمد طباطبائی مدظله العالی - امروز ترجمه رفته حضرت مستطاب عالی را که درخصوص آزادی ملت از دست ظلم حکومت مستبد و تأسیس مجلس دارالشورای ملت و ایجاد قانون اساسی و عدلیه برای اداره کردن دولت و استحکام پایه سلطنت شش هزار ساله که بحضرت مستطاب اشرف اتابک اعظم مدظله العالی مرقوم فرموده بودید در روزنامه محترم ارشاد زیارت گردید و یک دنیا مفتخر و یک عالم شاد و سربلند و نهایت امیدوار شدیم که هنوز بکلی خون در عروق ما ملت ایرانیان خشک نشده و از میان بیست ملیان نفوس باز یک نفر مثل حضرت مستطاب عالی و حضرت مستطاب حجة الاسلام آقای آقا سید عبدالله دامت برکاته بیرون آمدند و پیروی بجهت مکرم معظم خود حضرت رسالت پناهی ارواحنا فداء فرموده صدای واملتا بلند و بداد رعایای مظلوم بیچاره رسیده درصدد درخواست قانون عدالت برآمدند که بیست ملیون نفوس بیچاره را از دست پانصد نفر ظالم جابر خلاص بفرمایند بطوریکه خاطر مبارک مسبوق است یکصد و پنجاه سال قبل دولت ما از تمام آسیا باج می گرفت ولی بدبختانه امروز همسایگان ما راضی به باج گرفتن از ما نشده درصدد قسمت کردن وطن عزیز ما هستند آیا رواست که یک دولت شش هزار سال با کمال استقلال سلطنت نماید و امروز استبداد و خود پسندی و اغراض شخصی وزراء کار بجائی بکشد که احدی حرف حسابی را هم گوش نداده بگویند شماها چون قانون ندارید وحشی هستید ما باید ترتیب خانه شمارا بدهیم در داخله مملکت خود که جرئت حرف زدن نداشتیم و نداریم در خانه هم هر چه فریاد کردیم کسی بداد ما نرسید رئیس هم نداشتیم که دست اتحاد بیکدیگر داده جان و مال و ناموس خود را از دست بعضی ظالمان خوش خط و خال خلاص نموده به جواب همسایگان بپردازیم ولی حالا صد هزار مرتبه خدا را شکر میکنیم که پرده از روی کار برداشته شده عموم اهالی وطن و برادران عزیز ما صدای همسایگان ما را شنیده بدانند چه باید بکنند و رافت و مهربانی پدر مهربان و شاهنشاه تاجدار ما را هم فهمیده میدانند که شخص پادشاه هرگز راضی بجبر و ظلم نیست سهل است نهایت درجه مایل است که قانون عدالت برپا و اساس سلطنت و خانواده خود محکم شود پس در اینصورت حالا تکلیف ما عموم ایرانیان است که پیروی با و امر مقدسه حضرت مستطاب عالی و شخص پادشاه کرده ریشه ظلم را از بین برند ازیم و هر کدام از وزراء که مانع پیشرفت خیالات حضرت مستطاب عالی بوده با او چنان رفتار نمائیم که ملت روس باوزرای خود کردند و میکنند و جان و دل را از دست ظلم آنها خلاص نمائیم . تا حال ما گمان میکردیم که تقصیر از علماء ملت است که ماها این طور بدبخت مانده ایم ولی حالا که حضرت مستطاب حاضر شده اید تا اینکه جان خود را در این راه صرف فرمائید ما پنجاه هزار نفر رعایای ایران که از دست ظلم و تعدی زلیای دولت علیه ایران ترك جان و مال خود کرده در باد کوبه مشغول کسب و قعله گئی هستیم با کمال شوق و افتخار و از صمیم قلب حاضریم که از جان و مال و اهل و عیال خود گذشته بحضرت مستطاب عالی همراهی نمائیم و جان خود را در این راه نثار نمائیم که بازماندگان ما آسوده باشند و سلطنت ما از میان نرود نه اینکه ماها

یقین داریم بلکه يك مليون نفوس ایران که در روسیه اقامت دارند همه همراهی خواهند کرد در خود ایران هم مسلم است هیچ کس از بذل مال و جان در این راه مضایقه نخواهند کرد .

(فدائیان ملت - ایرانیان مقیم بادکوبه)

روز جمعه هفدهم رجب ۱۳۲۴ - امروز جمع کثیری از تجار رفتند بسفارتخانه از صاحبقرانیه تلفن شد که نایب السلطنه و صدراعظم می آیند شهر و در مجلس حاضر میشوند باین جهت سایرین تأمل و صبر کرده اند که عصر در مجلس حاضر شوند اگر بروفق میل مردم عمل نشد آنوقت عموم مردم بروند به سفارتخانه و در آنجا بمانند و تعطیل عمومی بکنند تا بمقتضای مرام خود برسند .

عصر آقایان علماء حاضر در مجلس نشدند صدر اعظم و نایب السلطنه هم که بنابود بیابند شهر نیامدند طلاب هم عده زیادی رفتند بطرف سفارتخانه انگلیس اول شب جناب مشیر دیوان از طرف صدراعظم آمد بخانه حضرت آقای طباطبائی در حالتیکه حامل دستخط شاه بود دستخط را داد بحضرت آقای طباطبائی و اصرار و الحاح نمود که فردا آقایان در مجلس حاضر شوند که صدر اعظم و نایب السلطنه و سایر وزراء هم حاضر خواهند شد در باب عین الدوله هم حکم شده است که معجلاً برود بخراسان .

دستخط اعلی حضرت شاهنشاه مظفرالدین شاه

که در جواب لایحه علماء اعلام صادر فرمودند

جناب اشرف صدراعظم - کاغذ جنابان آقا میرزا سید محمد و آقا سید عبدالله را ملاحظه فرمودیم عین الدوله در اول قصدش رفتن بزیارت بود و مرخص هم شده بود فقط بواسطه کسالت مزاج چند روزی برای معالجه اینجا آمد حالا که حالش خوب شده است امشب نقل مکان خواهد کرد بخراسان برود و خواهد رفت دیگر چه ضرورت بود این قدر مطالب را بعرض برسانند همین دستخط را بعلما ابلاغ نمایند .

۱۷ رجب ۱۳۲۴

مشیر دیوان خدمت حضرت آقای طباطبائی عرض کرد نظامنامه هم بامضاء و صحنه اعلی حضرت موشح شده است در باب محبوسین کلات هم بنا شده است که مرخص شوند بقیه یول مجدالاسلام را نباشد فردا بمیالش برسانند .

روزشنبه هیجدهم رجب ۱۳۲۴ - امروز بعضی دکانها و سراها را بستند تجار در سفارتخانه بودند مردم هم عازم برملاحظه شدن بآنها گردیدند جناب آقای طباطبائی و آقای بهبهانی فرستادند در بازار که البته دکانین را باز کنید و عصر در مجلس حاضر شوید چنانچه بروفق میل شما رفتار نشد آنوقت بازارها را به بندید . مردم اطاعت نموده بازارها را باز کردند طرف عصر صدراعظم و نایب السلطنه و سایر وزراء

درباری با حضور علماء اعلام و رؤساء تجار حاضر در مجلس شدند نظامنامه را قرائت نمودند صدای زنده باد پادشاه ایران زنده باد آقایان علماء پابنده باد ملت ایران و مستدام باد اسلام از مردم بلند گردید بعد از قرائت نظامنامه و تشکر مردم بعضی فریاد کردند که ما چهار نفر را نمی‌خواهیم باید از اطراف پادشاه رؤف مانفی و تبعید شوند یکی امیر بهادر و دیگری نصر السلطنه سومی حاجب الدوله چهارمی نیرالدوله و خیلی بد گفتند از این چهار نفر نیرالدوله هم حاضر بود و شنید زودتر از همه رفت قرار شد نظامنامه را مجدداً بنظر شاه برسانند از فردا شروع در انتخابات کنند . امروز وزراء مجلس کردند امیر بهادر در مجلس گفته بود دولت باید ملاها را علاج کند و دماغ آنها را بسوزاند مجدالدوله برخلاف او حمایت از آقایان کرده بود شب را مجدالدوله آمد منزل آقای طباطبائی و اظهار خدمت نمود که امیر چه گفت و من چطور جواب دادم .

روزیکشنبه ۱۹ رجب ۱۳۲۴ - امروز دکا کین مفتوح گردید تجار و رؤساء اصناف و صرافها در سفارتخانه می‌باشند میگویند تا مجلس صحیحاً تشکیل نیابد و مطمئن نشویم خارج نخواهیم شد دیروز بواسطه نزاعی که بین مجدالدوله و امیر بهادر شده بود در مجلس صدراعظم و بشرف‌صدارت بر خورده بود لذا صدراعظم در مقام استعفاء برآمد و مراتب را حضور شاه عرض کرد اعلیحضرت متغیر شده و فرمود آنچه صلاح دانید معمول و اجراء دارید وزیر دربار راجه باین مذاکرات .

روز دوشنبه بیستم رجب ۱۳۲۴ - امروز طرف عصر مجلس منعقد گردید نظامنامه را آوردند که بصفحه شاه موشع و به مهر دولتی مزین شده بود مردم دعا و ثنای شاه را ورد زبانها ساخته آنچه لازمه تشکر بود بجا آوردند قرار بر این شد که روز دوشنبه ۲۷ که روز مبعث است شروع در انتخابات بموئین شود .

روز سه‌شنبه ۲۱ رجب ۱۳۲۴ - امروز آقایان علماء از صدراعظم خواهش نمودند که تلگرافی بولایات از طرف دولت مخابره کنند صدر اعظم قبول و مراتب را حضور اعلیحضرت عرض کرد طایفه صرافها هم که در سفارت می‌باشند مطالبه طلب و براتهای دولتی را که از مردم خریده‌اند مینمایند متجاوز از صد هزار تومان برات و قبوض مواجب در دست صرافها میباشد .

روز چهارشنبه ۲۲ رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز دستخطی از اعلیحضرت شاهنشاه صادر گردیده که صورت آن از اینقرار است .

صورت دستخط شاه

صاحبقرانیه مورخه ۲۲ رجب ۱۳۲۴

جناب اشرف صدراعظم فهرست مطالب راجعه به مجلس را که بحضور فرستاده بودید ملاحظه شد اینکه خواسته‌اند تلگرافی در صدور نظامنامه بتمام ولایات مخابره شود چون لازم است از تمام مندرجات نظامنامه عموماً مطلع شوند صدور تلگراف کافی نیست قدغن نمائید عین نظامنامه

مجلس را زودتر طبع نموده برای هر ولایت يك نسخه بفرستند که از آن قرار ترتیب انتخابات و شرایط آن عمل شود بشاهزادگان و قاجاریه هم همین طور که خواسته اند اطلاع بدهید که پس از انعقاد مجلس منتخبین خودشان را معرفی نمایند مطالب راجعه به مجلس هم که باید در روزنامه طبع شود قدغن نمائید آنچه مقتضی است بعد از آنکه نوشته شد در روزنامه دولتی چاپ کنند عین الدوله هم که چند روزی تأخیر کرده است مشغول تسویه کارهای شخصی خودش است و البته حرکت خواهد کرد.

۲۲ شهر رجب ۱۳۲۴

شب گذشته در شهر تهران چراغانی با شکوهی کردند برای تصحیح و اتمام نظامنامه و ماهم تیرکات صورت نظامنامه را در تاریخ بیداری درج میکنیم که اگر زمانی اهالی ایران بخوبی از خواب بیدار شوند و چرت و کسالت خواب از چشم آنان بیرون رفت حسن و قبح و یا عیب و نقص آنرا بفهمند

نظامنامه انتخابات مجلس شورای ملی

دستخط همایونی در تصدیق و امضاء نظامنامه

بسم الله الرحمن الرحيم

جناب اشرف صدراعظم این نظامنامه صحیح است.

۲۰ شهر رجب المرجب ۱۳۲۴

بسم الله الرحمن الرحيم

نظامنامه انتخابات (مجلس شورای ملی) مطابق دستخط مبارک بندگان (اعلیحضرت همایونی خلدالله ملکه) که در تاریخ ۱۴ جمادی الثانیه سال ۱۳۲۴ - شرف صدور یافته از قرار شرح ذیل است :

فصل اول قواعد انتخابات

ماده اول - انتخاب کنندگان ملت در ممالك محروسه ایران از ایالت و ولایت باید طبقات ذیل باشند :

شاهزادگان و قاجاریه - علماء - طلاب - اعیان و اشراف - تجار - ملاکین و فلاحین - اصناف (۱) (۲).

(تنبیه ۱) ایلات هریالتی جزو سکنه آن ایالت بوده و با شرایط مقرر حق انتخاب دارند .

(تنبیه ۲) ملاک عبارت از اصحاب ملک و فلاح عبارت از زارع است .

ماده دوم - انتخاب کنندگان باید دارای ذیل باشند :

اولاً - سن آنها کمتر از بیست و پنج سال نباشد .

ثانیاً - رعیت ایران باشند .

ثالثاً - معروفیت محلی داشته باشند .

رابعاً - ملاکین و فلاحین آنها باید صاحب ملکی باشند که هزار تومان قیمت داشته باشد .

خامساً - تجار آنها حجره و تجارت معینی داشته باشند .

سادساً - اصناف باید از اهل صنف و کار معین صنفی داشته باشند و دارای دکانی باشند که کرایه

آن دکان مطابق کرایه های حد وسط محلی باشد .

ماده سوم - اشخاصی که از انتخاب نمودن کلبه محروم هستند از قرار تفصیل ذیل اند :

اولاً - طایفه نسوان .

ثانیاً - اشخاص خارج از رشد و آنهائیکه محتاج به قیم شرعی میباشند .

ثالثاً - تبعه خارجه .

رابعاً - اشخاصی که سن آنها کمتر از بیست و پنج سال باشد .

خامساً - اشخاصی که معروف بفساد عقیده هستند .

سادساً - ورشکسته که بی تقصیری خود را ثابت نکرده باشد .

سابعاً - مرتکبین قتل و سرقت و معتزین و آنهائیکه مجازات اسلامی قانونی دیده اند و متهمین

به قتل و سرقت و غیره که شرعاً رفع تهمت از خود نکرده باشند .

ثامناً - اهل نظام برّی و بحری که مشغول خدمت اند .

اشخاصی که از انتخاب نمودن به شروط ممنوعه : اولاً - حکام و معاونین حکام در محل حکومت .

ثانیاً - مستخدمین اداره نظمیه و ضبطیه در محل مأموریت خودشان .

ماده چهارم - انتخاب شدگان باید دارای مقامات ذیل باشند :

۱ - زبان فارسی بدانند . ۲ - سواد فارسی داشته باشند . ۳ - رعیت داخله باشند .

۴ - معروفیت محلی داشته باشند . ۵ - داخل در خدمت دولتی نباشند . ۶ - سن آنها کمتر از

سی سال و اضافه از هفتاد سال نباشد . ۷ - در امور مملکتی بصیرتی داشته باشند .

ماده پنجم - اشخاصی که از انتخاب محروم هستند :

۱ - طایفه نسوان . ۲ - تبعه خارجه . ۳ - اهل نظام برّی و بحری که مشغول خدمت اند .

۴ - ورشکسته به تقصیر . ۵ - مرتکبین به قتل و سرقت و غیره که شرعاً رفع تهمت از خود نکرده

باشند . ۷ - آنهائیکه سنشان از سی سال کمتر باشد . ۷ - اشخاصی که معروف به فساد عقیده

هستند و متظاهر به فسق .

ماده ششم - عده انتخاب شدگان ملت در بلاد ایران متناسب با جمعیت سکنة آن بلد است

و از هر ایالتی شش یا دوازده نفر موافق صورت ذیل باید انتخاب شود مگر (تهران) که عده

انتخاب شدگان آن بموجب تفصیل ذیل است :

شاهزادگان و قاجاریه	چهار نفر	۴ نفر
علماء و طلاب	چهار نفر	۴
تجار	ده نفر	۱۰
ملاکین و فلاحین	ده نفر	۱۰
اصناف از هر صنفی	یک نفر	۳۲

که جمعاً سی و دو نفر میشود (مجموع و کلای تهران) شصت نفر (۶۰ نفر) است در سایر ایالات و ولایات از قرار تفصیل ذیل است :

آذربایجان	۱۲ نفر
خراسان و سیستان و تربت و ترشیز و قوچان و بجنورد و شاهرود و بسطام	۱۲
گیلان و طالش	۶
مازندران و تنکابن و استرآباد و فیروز کوه	۶
خسره و قزوین و سمنان و دامغان	۶
کرمان و بلوچستان	۶
فارس و بنادر	۱۲
عربستان و لرستان و بروجرد	۶
کرمانشاهان و گرگان	۶
کردستان و همدان	۶
اصفهان و یزد و کاشان و قم و ساوه	۱۲
عراق و ملایر و تویسرکان و نهاوند و کمره و کلیایگان و خونسار	۶

ماده هفتم - هر يك از انتخاب كنندگان صاحب يك رأی میباشند و فقط در يك طبقه می توانند انتخاب كنند.

ماده هشتم - عده انتخاب شدگان برای (مجلس شورای ملی) در تمام ممالك محروسه ایران بیش از دویست نفر نمی تواند باشد در شهرهای جزو هریالتی هر طبقه علیحده جمع شده يك نفر را انتخاب نموده به کرسی ایالت میفرستند این انتخاب شدگان باید در همان شهری که انتخاب میشوند و یادرمحال آن شهر سکنی داشته باشند.

انتخاب شدگان در شهرهای جزو ایالات در کرسی ایالت جمع شده به عده که در صورت فوق برای هریالت معین شده از برای مجلس شورای ملی اعضاء انتخاب میکنند تا در مجلس شورای ملی حضور بهم رسانیده در مدت مأموریت بوظیفه و تکلیف خود که حفظ حقوق دولت و ملت است عمل نمایند انتخاب کنندگان مجبور نیستند که حتماً از صنف و طبقه خودشان انتخاب کنند.

ماده نهم - در هر محلی که انتخابات بعمل می آید انجمنی برای نظارت انتخابات از معارف طبقات ششگانه انتخاب کنندگان آن محل (مرکب از شش نفر) و در تحت نظارت موقتی (حاکم) یا

(نایب‌الحکومه) همان محل تشکیل خواهد شد از اینقرار دوانجمن تشکیل میشود (انجمن محلی) و (ایالتی) انجمن محلی در شهرهای جزو ایالات و انجمن ایالتی در کرسی ایالت .

ماده دهم - شکایات راجعه بانتخابات مانع از اجرای انتخابات نخواهد بود یعنی انجمنهای مذکور در ماده نهم رسیدگی خواهند کرد بدون اینکه انتخابات توقیف شود .

ماده یازدهم - اگر از انجمن محلی کسی متشکی باشد بانجمن ایالتی رجوع خواهد کرد و اگر نتیجه حاصل نشد به مجلس شورای ملی باید رجوع نماید .

ماده دوازدهم - هرگاه یکی از اعضای مجلس شورای ملی استعفا یا فوت نماید و بیش از شش ماه به انتخابات جدید باقی باشد اعضاء مجلس بجای او يك نفر از اهل ایالت خودش انتخاب خواهند کرد .

ماده سیزدهم - اسامی انتخاب کنندگان و انتخاب شدگان هر ولایت را انجمنهای محلی و ایالتی بدفترخانه (مجلس شورای ملی) بفرستند که در دفترخانه مجلس اسامی آنها را به ترتیب حروف هجائیه ثبت و برای اطلاع عموم طبع و نشر نمایند کذلک بعد از اتمام عمل انتخابات انجمن محلی نتیجه عمل را در ظرف يك هفته بانجمن ایالتی خواهد داد .

ماده چهاردهم - انتخاب شدگان در شهرهای جزو ایالات باید از انجمن محلی اعتبارنامه در دست داشته باشند و کذلک انتخاب شدگان در کرسی ایالت باید اعتبارنامه از انجمن ایالتی در دست داشته باشند در مجلس شورای ملی ارائه دهند .

ماده پانزدهم - انتخاب اشخاص مقرر به قرعه و به اکثریت آراء خواهد بود .

ماده شانزدهم - بعد از انتخاب اعضای (مجلس شورای ملی) اسامی انتخاب شدگان در دفتر مجلس ثبت شده و در روزنامه ها اعلان خواهد شد .

ماده هفدهم - مجلس انتخاب کننده ملی در شهرهای حاکم نشین که بدو درجه منقسم می شود برقرار خواهد بود و بنا بر اقتضا و مکان حاکم محل میتواند محل مجلس انتخاب را معین نماید .

ماده هیجدهم - موعد و ميعاد انتخاب باید يك ماه قبل از وقت بتوسط حکومت محل به عموم اهالی به اعانت اوراق چاپی و سایر اعلانات مقتضیه اعلام شود .

ماده نوزدهم - انتخاب شدگان دارالخلافه و سایر ایالات هر چه زودتر باید در تهران حاضر شوند چون انتخاب شدگان ولایات بموجب نظامنامه باید منتخب شوند و حضور آنها فعلا مدتی طول خواهد کشید لهذا منتخبین تهران حالا انتخاب میشوند و مجلس تشکیل خواهد شد و بوظایف خود رفتار خواهد نمود تا منتخبین ولایات حضور بهم رسانند و تأخیر آنها سبب تعطیل مجلس نخواهد شد .

ماده بیستم - خرج سفره و مقرری سالیانه اعضای مجلس شورای ملی موقوف به تشخیص و تصویب خود مجلس است .

ماده بیست و یکم - مدت مأموریت نمایندگان ملت دو سال خواهد بود و بعد از دو سال در تمام ممالك ایران تجدید انتخابات خواهد شد .

ماده بیست و دوم - شکایات راجعه به مجلس و اعضای آن در عمل انتخابات و غیره آنچه راجع به مجلس است باید کتباً به رئیس مجلس اظهار شود که در مجلس شورای ملی به ماده شکایت رسیدگی شده و حکم آن صادر شود.

ماده بیست و سوم - بدون اجازه مجلس احدی از اجزای مجلس را نمیتوان بهیچ عنوان گرفتار و دستگیر نمود مگر مرتکب به جنحه یا جنایتی باشد بطرز علنی. و کلیه تحریر و تقریر اعضای مجلس در مصالح دولت و ملت آزاد و هیچکس حق مزاحمت آنها را ندارد مگر در صورتیکه تحریرات و تقریرات عضوی برخلاف مصالح عامه و موافق قوانین شرع انور مستوجب مجازات باشد در اینصورت به اجازه مجلس این نوع اشخاص به محکمه عدلیه جلب خواهند شد.

ماده بیست و چهارم - اشخاصی که از رجال دولت و اعضاء دوائر دولتی بسمت نمایندگی به عضویت مجلس شورای ملی منتخب میشوند از خدمت سابقه منقصل و در مدت این مأموریت حق مداخله و اشتغال به خدمت سابقه یا خدمت دیگری ندارند والا نمایندگی و عضویت ایشان باطل میشود.

فصل دوم - ترتیب انتخابات و کشیدن قرعه و شرائط آن

ماده بیست و پنجم - انتخاب اعضای مجلس شورای ملی در پایتخت و شهرهای بزرگ و متوسط و کوچک بعمل خواهد آمد با حضور حاکم یا نایب الحکومه و در تحت نظارت انجمن مذکور در ماده نهم.

ماده بیست و ششم - انتخاب به قرعه و اکثریت آراء تامه کتبی باید باشد و در صورت تساوی آراء باید به قرعه تشخیص انتخاب شده داده شود.

ماده بیست و هفتم - روز انتخاب اعضاء مجلس و کشیدن قرعه در هر سال که شد روز جمعه خواهد بود با رعایت ترتیبات ذیل :

۱ - کشیدن قرعه باید در حضور حاکم و انجمن محلی و حضور انتخاب کنندگان باشد.

۲ - نظام مجلس قرعه کشی به عهده انجمنهای مذکور در ماده نهم خواهد بود.

۳ - ورقه قرعه کشی باید کاغذ سفید بی نشان باشد.

۴ - هر يك از انتخاب کنندگان باید در خارج مجلس رأی خود را در آن ورقه نوشته سر بسته بدست یکنفر از اعضای انجمن مذکور که معین خواهد شد بدهد که مشارالیه در حضور جمع در صندوق بیندازد يك نفر از اعضای انجمن مذکور در ماده نهم اسامی انتخاب کنندگان را با صورتی که دارد مطابق کند.

ماده بیست و هشتم - قبل از کشیدن قرعه یکنفر از اعضای انجمن درب صندوق را قفل نموده و دو نفر دیگر آنرا مهر میکنند و کلید صندوق را یکی از اعضای انجمن ضبط میکنند.

ماده بیست و نهم - پس از انجام کشیدن قرعه درب صندوق را باز نموده در حضور جماعت

اوراق را شمرده و کمی آنرا از زوری صورت اسامی تشخیص میدهند و چند نفر در حضور جماعت بانظارت انجمن مشغول استخراج آراء می‌هوند.

ماده سی ام - از اوراق آنچه غیر مکتوب یا لایقراً باشد یا اینکه معرفی انتخاب شده را واضح نکرده باشند یا صاحب رأی خودش را در آن معرفی کرده باشد از درجه اعتبار ساقط است و منظم بیادداشتها میشود بعد نتیجه قرعه را بلند فریاد میکنند و از طرف رئیس مجلس اعلان میشود.

ماده سی و یکم - هرگاه عده انتخاب شدگان ملت زیاده از عده مقررده باشد اشخاصی از آن میان انتخاب خواهند شد که از حیث سن برتری و رجحان داشته باشند والا باوجود فرصت تجدید قرعه میشود اگر پس از شمردن اوراق معلوم شد که عده اوراق زاید از عده انتخاب کنندگان است قرعه را باطل کرده تجدید قرعه مینمایند.

ماده سی و دوم - انتخاب شدگان يك نفر رئیس و دو نفر نایب رئیس و منشی‌ها باتصویب اعضای مجلس سالی یکمرتبه تبدیل میشوند و در تجدید انتخاب اشخاص رعایت اکثریت آراء مجلس همیشه ملحوظ است.

صحة مبارك اعلی حضرت را مامقدماتاً نوشتیم این نظامنامه را در نهایت استعجال نوشتند اگرچه محتاج است به تنقید و تصحیح و زیاده و کم نمودن ولی با این تمجیل و عدم تهیه نبودن اسباب کار باز تا يك درجه خوب است.

روز پنجشنبه ۲۳ شهر رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز آقایان در مدرسه نظامی مشغول انتخابات و مذاکرات میباشند صنیع الدوله و مخبر السلطنه و مخبر الملک پسرهای مرحوم مخبر الدوله که مردمان عالم و با تربیت و دانش میباشند داخل در کار شده‌اند و امیدواریم که مداخله اشخاص عالم اثر خود را بنماید والا بر زحمات جهال اثری کامل مترتب نخواهد شد و نتیجه خوبی نخواهد داد.

امروز ورقه چایی از قفقاز رسید اگر چه این اوراق متعدد است ولی ما یکی از آنها را درج مینماییم و مضمون سایرین هم بهمین مضمون قریب است و هذا صورته.

انتباه نامه فرقه اجتماعيون عاميون ايران

ای قزای ایران جمع شوی‌ای اهالی کاسبه ایران ای زراعت کاران ایران ای اهل دهاتیان ایران همت کرده اتحاد نموده اجتماع بکنید خودتان را از ظلم این ظالمان خوش خط وخال استبداد مذهب خلاص نموده رهائی یابید چرا گوش شماها کر شده شنوا نیست چرا دل شما مرده حس ندارد خبر بگیرد دنیا چطور پر آشوب است اهالی همسایه شمالی از خبر و ظلم سلطنت مستقلی جدوجهد و سربازی میکنند روحانیان و کشیشان ایشان هم خود را جانشین حضرت عیسی علیه السلام دانسته در راه دفع ظلم مانند عیسی دست از جان شسته خود را چطور در طریق رضای عیسی فدا میکنند خوب شما تا بحال میگوئید که علماء اعلام مانع از پیشرفت خیالات جماعت فقرا بوده اند یعنی شريك دزد و رفیق قافله هستند لله الحمد این افترا هم بدروغ بی‌بوسه الآن بچشم خودتان می‌بینید و بگوش خودتان

میشنید که آقای طباطبائی و آقا سید عبدالله مجتهد چطور اقدام خالصانه نموده و خود را برای نجات امت جدش وقف کرده مگر نشنیدید این ابن زیاد ثانی امیر بهادر جنگ چطور در تهران اذیت و آزار میکند کجاست آنها که همیشه آه کشیده با چشم نمناک میگویند ای کاش ما هم در میدان کربلا حاضر بودیم تاجان خود را فدای حسین مظلوم علیه السلام میکردیم کجا مانده است آندروغکوبان بی همت مگر الحال میدان تهران کم از میدان کربلاست مگر آقای سید محمد طباطبائی فرزند زاده‌های حسین مظلوم که در میدان تهران یکه و تنها مانده دورش را اشرار تهران گرفته که عبارت باشد از وزرای بیدین خودخواه اگر در میدان کربلا هفتاد و دو نفر اعوان و انصار حسین مظلوم را شهید کردند اما در میدان تهران دویست نفر متبعمان طباطبائی قربان راه حریت شده‌اند مگر مظفر الدینشاه سلطان مظلوم شما ایرانیان نیست در میدان تهران تنها و مظلوم مانده چهار اطرافش را این وزیران بیدین لامذهب تنگ گرفته هردم با کمال یأس و ناامیدی بطرف راست مینگرد سربازخانه و توپخانه و قورخانه را خراب و یغما شده می‌بیند طرف چپ را ملاحظه فرماید خزینة را خالی می‌بیند پیش روی خود نگاه میکند رعیت عریان گرسنه مظلوم و بگدائی بی عاری غافل مشغول سرگرم موهومات می‌بیند اگر به پشت سر توجه فرماید دشمن را حاضر عسکر را مشغول محالی دیده هول نموده حیران و سرگردان مانده میگوید خداوند! تو خائن ملت و دولت را سرنگون فرمای منکه سلطان این ملت هستم این طور بخرابی رعیت خود راضی نیستم و برگشته با صدای نجیف مظلوم اهالی ایران را مخاطب نموده میفرماید ای ملت ایران و ای اولاد عزیزانم ای برادران دینی و وطنم آیا شما را چه شده چرا خون ملت و دولت پرستی در رگ شما خشکیده چرا اینطور بی‌عار شده‌اید حمیت نموده و لینعت خود را از دست این خائنان ملک و دولت نجات بدهید ای جماعت ایران قسم بخون مطهر حسین مظلوم الآن مظلومیت ملت ایران از شهدای کربلای معلی زیادتر است و امیر بهادر یزید پلید است و متابعتش بدتر از ابن زیاد و شمر ملعون و خولی بی حیاست ای ملت ایران بخدا قسم هر کس از افراد ملت در طریق حاصل نمودن حریت ملک و ملت شهید بشود کمتر از درجه شهدای کربلای معلی نیست ای اهالی ایران ای فقرای کاسب ایران جمع شوید اتفاق نمایند از بدل مال و تلقی جان مضایقه نکنید خودتان را از دست این حاکمان خود مختار ظالم جبار لامذهب بیدین خارج از دین محمدی علیه السلام خلاص نمائید مگر خبر ندارید در تبریز هر روز پنج نفر از گرسنگی هلاک میشوند بخدا قسم هر هفته در کاغذهای تبریز مندرج است فلانکس در فلان محله اهل عیال خود را بواسطه نیافتن کرده نان ناامید شده لاعلاج مانده زهر داده کشته است تا رفته گدائی نکند مگر در روزنامه‌ها قرائت نمی‌نمودید حاکم بی‌غیرت قوچان برای اخذ رشوت بسرا اهالی بیچاره چقدر اذیت و آزار نموده ناموسشان را بر باد داده جماعت بجان آمده ترك خانمان کرده دختران خود را بترکانه‌ها فروخته بهای اولادشان را آورده داده تا خود را از تعدی این حاکم ظالم خلاص نمایند مگر نمی‌بینید هر هفته از عراق بارهای شراب بار نموده برشت می‌برند مگر نشنیدید خانه فراشان رشت و خانه امام جمعه رشت فاحشه خانه شده است این مسکرات مشغوم را آنجا صرف میکنند آه فریاد شریعت همه از دست رفت پس چه وقت اهالی ایران

وظیفه اسلامیت باید ادا بکند والله مجبور شدیم يك واقعه حیرت آمیز را شرح بدهیم تا بدانید چقدر ظلم اولیاء دولت زیاد شده شریعت زیر پا افتاده از آستارا یکنفر دوست ملت و دولت احوالات را برای ما نوشته است تا در میان ملت خارجه سربلند بشویم میگویند درپیش دکانی نشسته بودم یکدفعه دیدم دونفر از طایفه اناث آمده و ایستادند خیال کردم یقین اهل سثوال هستند خواستم يك چیزی بدهم دیدم يك آه سرد کشیده گفتند برادر تو را بغداد قسم میدهم مارا بلد شده از گمر کخانه بگذرانید گفتیم شما کجائی هستید و کجا میروید جواب دادند که ما ایرانی هستیم و لکن عزم روسیه داریم پرسیدم پس چرا بی صاحب میروید گفتند برادر صاحب ماهشت سال است که از ظلم اولیای دولت بروسیه گریخته از ما سراغ ندارد ما لاعلاج ماندهیم بسراغ شوهر خودمان میرویم گفتیم چه میدهد من شما را از گمر کخانه بگذرانم جواب دادند ما چیزی نداریم تا در این جا کدائی نموده آمده ایم اگر هر آینه شما چشم داشتی از ما دارید باید عمل بدبیا نمائید والا والله ما چیز نداریم که بشما بدهیم ای کاش زبانم لال بود این مذاکرات را نکرده بودم بعد از آن دلم کباب شده همیشه جگرم میسوزد خداوند عالم خودش بداد اهلای ایران برسد اگر باور ندارید سواد کاغذ حاضر است میتوانم بواسطه روزنامه ارشاد بچشم اولیائی برسانم ای سربازهای ایران ای توپچیهای ایران ای قزاقها و فراشای بی ناموس ایرانیان اینها مگر ناموس شما نیست مگر خواهر شما نیست اینها مگر عیال برادر دینی شما نیست شما مگر محافظ ناموس ایرانیان نیستید اینطور از ظلم اولیای دولت پراکنده شده بی صاحب روبراه روسیه نموده در سرحد سالداتهای روسیه این بیچاره ها را گرفته یعصمت نموده رها میکنند شما اگر غیرت دارید این ناموس خود را محافظت کنید تا آواره نشده بروسیه نیاید تا سالدات در سرحد و اراجیف در داخله بواسطه نان بی عصمت نکنند آقای طباطبائی ناموس شما را کُشیده میخواهد شمارا از چنگ این حاکمان مستقل نجات بخشد . تا ناموس شما پامال نشود ای بی غیرتان مگر شمارا چه شده حکم امیر بهادر بدتر از یزید ملعون را اطاعت کرده تیشه بر ریشه خود زده رفته آقای طباطبائی را محاصره می کنید و هر کس از ظلم اولیای دولت بجان آمده میخواهد قدم براه حریت بگذارد ریخته مثل خارجی میکشید وظیفه شما بی عاری است شما خودتان باید در راه حریت جان بدهید نه اینکه هر کس از فقرا اقدام کرد ریخته میکشید اگر در ایران حریت بود، عدالت بود رعیت آواره نمی شد قونسل خارجه بصاحب منصبان شما بلکه بسطان شما تحکم نمی کرد پادشاه ما مثل امیر بخارا نمی بود و شما در کوچه های داخله جگرک فروشی هیزم کش و حمال و در خارجه جاروب کش نبودید وزن های شما اینطور بی عصمت نمی شد و هیچکس یارائی این نداشته بود مواجب شما را خورده و شمارا آواره بکند ای اهلای ایران این ظلمها بشما میشود این بی ناموسها بر شما می آید بواسطه استبداد این حاکمان خود مختار جابر ظالم است ای ملت ایران امام حسین شهید برای نجات دادن شما امت ییعار با هفتاد و دو نفر جان مبارک خود را در راه رضای خداوند خود تثار فرمود چرا بخواب غفلت مست اندر شدید چرا همت ننموده جان و مال خود را در راه سعادت ابدی ملك و ملت بذل نموده بر ریشه این بدتر از مرتدان کربلای معلی تیشه بزنید تا حریت گرفته سلطنت مشروطه تأسیس نموده این لکه بیماری از روی ملت و دولت بشوئید ماها که از ظلم اولیاء دولت فرار نموده بصولیجات

قفقازیه پناهنده شدیم آناله ملت ایران مارا در روسیه هم نگذاشت بدر خود مبتلا شویم از این زندگی پنجروزه دست شسته هم قسم شده دست اتحاد یکدیگر داده حاضر شدیم که جان در راه ملک و ملت فدا کنیم (تاجان رسد بجانان یا جان زتن بر آید) ای اهلای ایران جهت بکنید در باز یافت کردن حقوق شری خودتان با آقای طباطبائی کمک بکنید و در راه حریت از کشته شدن نترسید از روسها عبرت نموده حیا کنید شما بارها بروسها بی ناموس میگوئید بی ناموسی شما از حد گذشته آنها در مسکو یکدفعه بیست هزار نفر در راه حریت جان فدا نمودند ما اهلای ایران که در قفقازیه ساکن هستیم از هر جهت حاضر شدیم تا در موقع خود را بر اه دولت و ملت فدا بکنیم ای وزیران بیدین بیغیرت ایران حال خیال کنید این طور ملت ایران را بنما کرده میخورد عشرت میکنند برای شما میگردد نه والله بعد از این نمیکذارند رعیت بیدار شده حقوق خود را دانسته بعد از این مثل خروس و گوسفند خود را قربان شما بیعاران نمیدانند صد مثل شمارا نو کر خود میداند شما کمان نو کر رعیت هستید شما باید از حکومتهای روسیه عبرت نموده حیا بکنید مگر ندیدید آنها بکیفر اعمال نحسشان چطور بآتش غضب ملت گرفتار شده جزا یافتند ما ملت ایران هم انشاء الله بزودی بحول و قوه پروردگار معاینه شما بد کرداران لامذهبان بدنیتان مینمایم چنان خیال نکنید نارنجک بمب ما میگوئیم دروغ است نه بسر نامبارک شما انشاء الله بزودی می بینید چطور بدن کثیف شمارا می سوزانیم همت ای ملت ایران غیرت، ای اهلای ایران غیرت، زننده باد طرفداران حریت و ملیت، نیست بود طرفداران استبداد از طرف اجتماعین عامیون فرقه ایران قومیه مرکزی قفقاز م. ۱۰. ع. ف. (همت) ك مطبعه سی این ورقه چاپی را دادم یکی از دوستان برایم استنساخ نمود بعد بعض عبارات و الفاظ آن قابل خواندن نبود لذا بعض غلطها در آن دیده میشود لکن مضمون دست میآید .

روز جمعه ۲۴ رجب ۱۳۲۴ - امروز در مدرسه نظامیه مشغول امر انتخابات می باشند بعض شب نامها نوشته و در کوچه و مجامع انداخته شده است که صورت یکی از آنها را درج می نمایم .

شبنامه

بنام خداوند حکیم علیم

ای حامیان اتحاد و برادران و داد این استدعای عموم را بحجة الاسلام حاجی شیخ فضل الله عرض کنید دوسال است بواسطه مخالفت شما با علماء این همه توهین باسلام و خسارت بعموم مسلمین وارد آمد باز دست از ارادت برداشته ایم تا اینکه رفع غبار شبهات شده دانستید مقاصد مان شاه پرستی وطن خواهی قانون اسلام ترویج احکام است که بعدها در سایه شورای ملی و مساوات و مواسات زندگی نماییم و برای اخلاف خود راه صلاح و منزل فلاحی بسازیم اگر بخط و خطا و یا تمرد از احکام خدا و یا برای اخذ رشا از ظلمه و مظلومین پس از این بازمی بینیم اصحاب سر و اجزاء محرم شما با مردودین ملت آمد و شد دارند با اشخاصی که حجج اسلام تکفیر و منع از معاشرت با آنها نموده اند معاشر و محشور و از غلبه با ایشان مبتهج و مسرور میشوند و در منازل و محافل ایشان میروند رشوه و تعارف میگیرند که بشما و سایر علما

شبهه کاری نمایند و مردودین ملت را که خدا و اولیای خدا از آنها بیزارند بمحضر علماء بیارند و بمهر مبارک شما بر ضد احکام و سایر علماء و حجج اسلام برای ایشان اثبات اسلام نمایند نه جهنم از وجود آن نامسلمانها پر میشود نه شکم اصحاب سرشما سیر. چرا این بیدینها را از خودتان دور نمی فرمایید چرا مهر خودتان را بدست آنها میدهید که تلگراف و کاغذ بعنوان حجة الاسلام آقای نجفی و دیگران مهر نمایند و حضرت را بدنام تا کی تا چند صبر نمائیم و حفظ احترامات و شئون شما را بکنیم که شیخ ابوالقاسم و حاجی شریعتمدار در شیران و چالهرز و سایر منازل مردودین دین مبین و دشمنان شرع سید المرسلین چرا میروند و چه مراده است که دارند مگر آنکه در ارتداد با آنها شریک دزد و رهنان مسلمین سهم باشند امان از دست آقا زاده امان از دست لامذهبها که اصحاب سرشماها می شوند و شمارا مسخر می نمایند آخر الامر لابد میشویم دفع و رفع آنها را بنمائیم و آسوده از حدوث نفاق بین علماء اعلام شویم خدا بیامرزد کسیرا که این مطلب و این نامه را بایشان برساند ۲۳ رجب المرجب ۱۳۲۴ .

دیشب گذشته علماء اعلام در خانه آقای طباطبائی مهمان بودند برای انتخاب چهار نفر وکیل از طرف علماء اعلام .

روز شنبه ۲۵ رجب ۱۳۲۴ - در حالیکه حضرت والا نایب السلطنه امیر کبیر وزیر جنگ و جناب اشرف صدراعظم و جمعی دیگر از وجوه وزراء در فرح آباد شرفیاب حضور مهر ظهور شاهنشاه بودند بنندگان اعلیحضرت مظفرالدین شاه چون پدیری مهربان که فرزندان گرامی خود را برفق و رافت اندرز فرماید شرحی در محاسن اتفاق و لزوم اتحاد بین دولت و ملت بیان فرمودند که ماعین نطق ایشان را دست آورده در این تاریخ خود در عنوان همین روز که از زبان الهام ترجمان مبارک شرف تقریر داده و صادر فرموده درج می نمائیم .

نطق اعلیحضرت شاهنشاه مظفرالدین شاه

در روز شنبه ۲۵ رجب ۱۳۲۵

تاریخ دنیا و تجربه ایام گذشته نشان میدهد که هیچ کاری صورت انجام نمی یابد مگر باتحاد و اتفاق نوع بشر باهمدیگر و این اتحاد و اتفاق نه فقط برای کارهای مهم و امور معظم لازم و واجب است بلکه اگر درست تدقیق و تحقیق شود هویدا است که کارهای عادی روزانه هم محتاج باتحاد و اتفاق است تا آنکه بطور دلخواه صورت خارجی یابد مثلاً همین عمارتی که مشاهده می نمائید اقلاً بدستکاری صد نفر معمار و بناء و کارگر و غیره باین شکل و هیبت در آمده است بدیهی است نظم و ترتیبی در میان این صد نفر بوده که هر کدام بواقفت همدیگر تکلیف خود را اجرا نموده اند و درازای آن تکلیف حقی داشته تا آنکه کار آنها پیشرفت نموده است این عمارت که اول طرح و نقشه بوده است و بس حالا باین طور صورت خارجی یافته

ورفع احتیاجات معینی را مینماید در صورتیکه بنای عمارتی اقلاً اتحاد و اتفاق صد نفر را لازم داشته باشد آنهم باترتیبات مخصوص معین بدیهی است که تشکیل يك دولت و ترتیب و تنظیم امور يك مملکت و مملکت بطریق اولی محتاج باتحاد و اتفاق است منتهی در اینجا باتفاق صد و هزار نفر کارگر ساخته و پرداخته نمیشود بلکه باتفاق تمام افراد و اعضای دولت و ملت لازم است تا امور دولتی و مملکتی بطور شایسته اداره شود و هر کدام از اعضاء که بمنزله سرو دست و پیاوتنند بوظایف خود عمل نمایند تا هیكلی بطور صحیح تشکیل شود طبقات مختلفه و ایالات متنوعه در حوزه دولت حکم اعضا و جوارح بدن را دارند چنانکه بواسطه دردمندی عضوی تمام اعضای بدن بیقرار میشوند هیئت دولت هم از پیریشانی و عدم رفاهیت تبعه خود آزرده و متألم میگردد غم رعیت غم دولت است شادی آنها شادی دولت پس باید در آسودگی و رفاهیت مردم کوشید و مثل فرزند خویش آنها را جمع کرد و لوازم زندگانی و اسباب تن آسائی ایشان را فراهم آورد تا همه دولت را مربی خود دانند و پادشاه را پدر مهربان خویش خوانند خردمندان آنکس است که همواره باقتضای زمان رفتار کند فی المثل در عهد کیخسرو آئین جهان داری و وضع اداره امور دولت و حفظ ثغور مملکت بطرزی بوده که آن عهد و زمان اقتضا می نموده ولی آن اصول و قواعد ملک داری بکار امروزه مانعی خورد چه هر عصری اقتضائی دارد و در هر دوری طرز و طوری متداول است و چنانکه نمی توان مثلاً امروز لباسهای قدیم و کلاههای یکذرعی را دیگر باره میان طبقات نوکر از وزراء و اهل قلم و لشکر متداول نمود کذا لك اصول اداره و قواعد سیاست و مملکت داری هم باید امروز و رای ایام گذشته باشد این است که من مصمم شدم مجلس شورای ملی را تشکیل و تنظیم نمایم تا بدین وسیله بنیان اتحاد و اتفاق دولت و ملت بطوریکه دلخواه من است مستحکم شود و امیدوارم انشاء الله تعالی باین آرزو نایل شوم و طوری اساس اتحاد ما بین دولت و ملت استوار شود که در سختی و نرمی کار و سرفردی و گرمی روزگار و اوقماً هر دو شریک و سهیم باشند و سعادت و خوشبختی دیگری را نيك بختی خود دانند ولی هر تکلیفی متضمن حقی است و بالعکس هر حقی متضمن تکلیفی باید اساس موافقت میان دولت و ملت بر شالوده صحیحی گذارده شود تا خیالات و نیات صحیحه نتیجه بسکس نبخشند و حدود محفوظ باشد تا در ایفای حقوق هم افراط و تفریط نشود تکلیف مالمطف و مهربانی است و تألیف قلوب تکلیف نوکر اطاعت فرمان است و احرای وظایف خدمت سلطان ولی هر کدام در جای خود .

(شا اگر لطف بی‌عدد راند بنده باید که حدّ خود داند)

نوکر نظامی باید بگوید من امثال امر و اجرای فرمان پادشاه را میکنم بهره‌چر فرماید ولی پادشاه دانا که بخیر و مصلحت رعیت و تبعه خود واقف و بصیر است میداند چه فرماید پادشاهی که رعایای خود را مانند فرزندان خویش دارد و تفاوتی ما بین آنها نمیکندارد یقین است جز مهربانی در باره رعیت خود چیزی روا نمیدارد مگر وقتی که رعیت از حد خود تجاوز نماید و به نصیحت و موعظت گوش ندهد در این صورت البته باید آنها را متنبه نمود و این تنبیه هم از روی محبت است مانند تنبیهی که پدر فرزند رامی نماید که جز از راه مهربانی نیست باری باید اساس اتحاد و اتفاق دولت و ملت را استوار کرد و حدود را هم معین نمود که تمام مردم در کمال امنیت و رفاهیت و آسودگی زندگانی نموده فرداً فرد خود را عضویت معظمی که ما آنرا دولت ایران یا وطن عزیز می‌نامیم بشمارند و در خوب و بد و نیکیبختی و بدبختی خود را سهم و شریک یکدیگر بدانند.

مضمون نطق اعلیحضرت همایونی این بود که ما باین عبارات دست آورده و صورت آنرا برای بعضی جراید خارجه درج نمودیم.

روزیکشنبه ۲۶ رجب ۱۳۲۴ - مردم در مدرسه نظامیه جمع و ازدحام نموده طرف صبح اصناف و طرف عصر علما و طلاب حاضر مجلس شده در حضور معرفین اوراق انتخاب را گرفته ماهر زمان که ورقه انتخاب خود را گرفتیم صورت آنرا نیز درج می‌نمایم.

روز دوشنبه ۲۷ رجب المرجب ۱۳۲۴ - امروز مردم مشغول انتخابات میباشند تلگرافی هم بولایات غابره شد که مردم و کلای خود را انتخاب کنند.

روز سه شنبه ۲۸ رجب ۱۳۲۴ - امروز مردم در مدرسه نظامیه حاضرند برای انتخابات تلگرافانی هم از هرجا رسیده است که ما بعضی از آنها را دست آوردیم.

(تلگراف از بوشهر از خط کمپانی ترجمه)

حضرت ملاذ الانام حجة الاسلام آقای حاجی میرزا سید محمد طباطبائی و سایر علمای اعلام دام ظلهم العالی - بتوسط صدارت عظمی تلگراف دستخط مبارک اعلیحضرت دام ملکه رسید در خصوص فرمان تشکیل مجلس شورای ملی در طهران و قانون موافق خواهش حضرتعالی و سایر آقایان استعلام فرموده اظهار تشکر شد.

(سلیمان صدرالاسلام)

روز چهارشنبه ۲۹ رجب ۱۳۲۴ هجری - امروز در مدرسه نظامیه مشغول انتخابات میباشند طرف عصر آقایان علماء حاضر میشوند.

از تبریز تلگرافاً خبر رسید که اهالی تبریز تعطیل و به قونسلخانه انگلیس رفته اند ولی معلوم ما نگردیده که برای چه مسئله بوده است هر وقت خبر کتبی رسید وقایع تبریز را مینویسیم .

روز پنجشنبه غره شعبان المعظم سنه ۱۳۲۴ هجری - امروز بقرار هر روز آقایان مشغول امر انتخاب میشوند طرف صبح اصناف و تجار طرف عصر آقایان علماء و طلاب حاضر میشوند امروز بعض تلگرافات از رشت و تبریز مخابره شده است که ذیلاً نگاشته آمد :

(تلگراف از رشت)

در مجلس شورای ملی حضور مبارک حجج الاسلام و پیشوایان دین عرض و استدعا مینمائیم چون پس از تظلمات و دادخواهی اهالی طهران به تفصیلی که مشهود خاطر مهر مظاهر ملوکانه افتاد و مکرر دستخط مرحمت آیت در آزادی و خلاص قاطبه اهالی ایران شرف صدور یافته و ما رعایای فقیر گیلانی که تا کنون دچار وضع سابق بودیم و نتوانستیم بجز وساطت و شفاعت یکی از دول متحابه دایره اظهاری در آزادی و خلاصی خودمان حاصل نمائیم ناچار به قونسلخانه دولت انگلیس پناه برده و این عرضحال را بدارالشورای ملی تقدیم میداریم و عاجزانه استدعا مینمائیم که اگر حکم آزادی در حق قاطبه رعایا شرف صدور یافته است پس بقای استبداد حکومت و ملاحظه قوی از ضعیف و اغراض نفسانی و صدور احکام بی محابا نسبت بما رعایای فقیر گیلان چیست و اگر حکم مطاع دولت ابد آیت عمومی است پس مقرر فرمائید که با این فدویان هم همان معامله طهرانیا را نموده چنانچه آنها مشمول به عواطف ملوکانه گردیده اند بوجود عدالتخانه نایل شدند ما فدویان فقیر هم نایل باین نعمت بزرگ شده بر مراتب دعا گوئی و شاه پرستی خودمان بیفزائیم علیحده هم بتوسط حضرت مستطاب اشرف آقای صدر اعظم دامت شوکته بخاک پای جواهر آسای مبارک بندگان اعلی حضرت اقدس شاهنشاهی ارواح العالمین فداءه عریضه تظلمانه تقدیم داشته ایم و بوجود مبارکشان نهایت امیدواری داریم که عمأ قریب این فدویان را از ظلم ظالمین خود مختار بوسیله مجلس دارالشورای ملی خلاص و بآزادی تظلمات خودمان را اظهار نمائیم .

امضاء : محمد تقی - اکبر محمود - ادیب السلطان - محمد تقی - ملک الحکماء - سید ربیع آقا - جعفر - نجد الدوله - محمد - محمد علی - اسد الله - محمد جواد - محمد صادق - موسی - علی - حسین الموسوی - علی حسین - قوام مجد .

(ایضاً تلگراف از رشت)

عرض عمومی گیلانی - حضور مبارک حجج الاسلام و پیشوایان دین مبین است از قراریکه مسموع شد و بتحقیق پیوست ینکنفر از علماء رشت که خود را رئیس مسلم و مسن میدانند برای ریاست دوروزه رضای بعضی عبادظام را برضای معبود ترجیح میدهد تلگرافی نوشت برای حکومت آنوقت فرستاده که بعضی جهال و نادان به قونسولخانه دولت انگلیس رفته و قابل اعتنا نیستند البته صورت این تلگراف بموقف حضور صدارت کبری تقدیم شده است ما فدویان دولت ابد مدت عرض میکنیم که جناب آقای معهود از این جهت مارا منسوب به جهل و نادانی کرده که از هر جهت خود را مالک جان و مال ماینداشتند و اغراض شخصیه خود را در هر مورد بزور مجری داشته جهل و نادانی فدویان که امروز فی الجمله و با علم و نادانی مبدل شده است هیچ برای امثال اینگونه مردم مقرون بصرفه نیست که ما را تصدیق کنند و بگویند نباید بامایبچارگان فقر اظلم کرد بهر حال عرض میکنیم عده آقایان علماء بحمد الله در رشت زیاده و همگی بلم و زهد موصوفند و تصدیق دارند که ظلم از هبوط حضرت آدم الی زمانهاذا حذوموم و مقدوح بوده تا قیامت هم خواهد بود البته آن وجودات مقدس هم بحکم وجدان عمومی و باقتضای عدل و انصاف و انسانیت تصدیق خواهند فرمود که ظلم و بقای ظلم قبیح است پس بنا بر این قلوب محترم و عقول وزین و انصاف جبلی آن حجج الاسلام تکذیب آقای معهود را فرموده اند لازم به بیان فدویان نیست فریاد و اویلای فدویان جز این نیست که شفیع و باعث شوند تا قانون عدالت و حریت را در حق ما مجری داشته تا بفواید آن که یکی رفع همین اغراض و سخنان فاسده است نایل شویم و علاوه بر دعا گوئی ذات اقدس ملوکانه که فریضه صبح و شام فدویان است دعا گوئی وجود مقدس حجج الاسلام باشیم .

(امضاء : صد و خورده اسم نوشته شده است)

(منع گمرک یا تجدید گمرک)

در سابق در تمام بلدان و دهات ایران مرسوم بود که دم دروازه و یا در محل ورود به شهر و قصبه گمرک می گرفتند و این گرفتن گمرکانه از روی عشر بود بلکه بهر اندازه که رئیس گمرک میل داشت مثلاً از یکمن روغن ششصد و چهل مثقال بود در بعضی جاها دهشاهی و در بعضی شهرها یکقران و در بعضی جاها زیاده و کمتر می گرفتند بنده نگارنده در بیست سال قبل که از کرمان به طهران آمدم در رفسنجان از من احترام کردند چه مرا می شناختند و بار مرا فحص نکردند ولی در ورود به یزد یکساعت مرا

دم کوچه اول شهر معطل نموده و بارالاغ مرا تفحص کردند چون در حصار و خندق نداشت لذا دم اول کوچه اجزاء گمرک حاضر بودند و قتیکه از یزد خارج شدم بقدر نیم ساعت مرا معطل نمودند که مال التجاره شاید بیرون برده باشم چون فحوص کردند چیزی نیافتند عقب رفتند در کاشان و ناین و قم و دم دروازه طهران کذا لک هم از واردین گمرک می گرفتند و هم از خارجین . باندازه انسان را معطل میکردند و فحوص اسباب و خورجین انسان را می نمودند که انسان بمرک خویش راضی بود بعضی اوقات زیر پالان الاغ و زیر چادر و لباس زنها را می گشتند در ده سال قبل که سال اول سلطنت اعلیحضرت مظفرالدین شاه بود این بدعت و خلاف شرع و تمدن را موقوف کردند باصطلاح ما که در روزنامه نوروز نوشتیم شاه گمرک داخله را بخشید و این بخشیدن گمرک داخله در سال ۱۳۱۴ بود و گمرک را واگذار به مسیونوز کردند که منحصر نمود بخارج و سرحد در سابق که در همه شهرها گمرک می گرفتند در سال ششصد هزار تومان عایدی گمرک بود لیکن مسیونوز گمرک شهرها را موقوف و ممنوع نمود ولی از خارج که داخل میشدند و یا خارج می شدند از مال التجاره مأخوذ می داشت و عایدی این گمرک محدود رسید به شش کرورباری . حکومت های شهرها دم دروازه از ذغال و بنیر و بقول و میوه جات باسم حق العرض نه باسم گمرک از واردین چیزی می گرفتند باز گمرک باسمی دیگر و لباس دیگر مرسوم و معمول گردید . در این روز اول ماه شعبان دستخط اعلیحضرت شاهنشاه مظفرالدین شاه بر منع این گمرک غیر مرسوم صادر گردید از قرار مضمون ذیل :

(دستخط همایون شاهنشاهی)

جناب اشرف صدراعظم - از آنجا که رای جهان آرای بیضا ضای ملوکانه بیوسه بر فاه عامه رعیت و به اوزاتی و فراواتی قوت و غذای ناس معطوف و مصروف است محض سلامت ذات سنی العفقات همایون خسروانه از تاریخ صدور این دستخط انجم نقط مبارک کلیه بارهائی را که از خارج شهر داخل و وارد دارالخلافه میشود اعم از تره بار و حبوبات و بقولات و ماکولات و ذغال و هیزم و برنج و روغن و سایر اقسام ماکولات و آذوقه مردم به التمام و بالکلیه باستثنای (خانات محمدیه و سوق الدواب) که مالیات و معمولی خود را کمافی السابق باید بدیوان اعلی ادا و ایفا نمایند بالمره از باری سی شاهی و هر قبیل عوارض و تحمیلات سنوات قبل مرفوع القلم فرمودیم که هیچک از اهالی بهیچ رسم دیناری باین اسم و رسم از بارهای وارد بشهر مطالبه و دریافت نکرده راحدی در خارج شهر استقبال از بارهای وارده ننموده و صاحبان بار بمیل و رضای خود بارها و اتمه خود را در کمال آزادی و اختیار بهر جا میل دارند وارد نموده بمظنه روز بفروش برسانند .

آن جناب اشرف اکیداً بحکومت مر کزیه بدار الخلافه دستور العمل

داده و غدغن نمایند که حسب المقرر اراده علیه همایونی را در نهایت مراقبت بموقع اجرا گذاشته طوری مواظبت بکنند که دیناری از بابت معمولات و تحمیلات مذکور از بارهای وارده بشهر اخذ و مطالبه نشده و چنانکه ممکن خاطر خطیر دریا مقاطر ماست این معافی و آزادی بارها اسباب خصب و ارزانی و فراوانی قوت و غذای عامه مردم شده وسایل دعا گوئی ذات ملکوتی صفات مبارک کاملاً فراهم آید و نیز محض امیدواری و اطلاع قاطبه رعیت مقرر میداریم که مضمون این دستخط مبارک و مدلول این رأفت مخصوصه ملوکانه ما را در جزو اعلانات روزنامه عموم اهالی و افراد ناس اعلام و ابلاغ کنید که از مزاحم ملوکانه ذات همایون بحال عموم رعایا مطلع و متشکر باشند.

فی سره شعبان المعظم سنه ۱۳۲۴

اگر چه شخص اعلیحضرت مظفرالدین شاه مسلمان و متدین و رؤف و مهربان است لکن صدراعظم میرزا نصرالله خان هم بانهایت میل و شغف با ملت همراهی دارد.

روز جمعه دوم شهر شعبان المعظم سنه ۱۳۲۴ - امروز بقرار هر روز در مدرسه نظامیه مشغول انتخابات می باشند بنده نگارنده هم در امروز ورقه انتخاب گرفته و خود را در امروز صاحب افتخار و شرف و حق میدانم و صورت ورقه انتخاب را در این تاریخ نیز درج می نمایم اولاً شرح مجلس را عرض کنم جمعی از موثقین و مقدسین و اشخاص بی غرض در مجلس نشسته اند منشی و ثبات و دفتر دار و کاتب هم نشسته اند هر کس وارد میشود بعد از معرفی کامل و اجماع شرایط ورقه را نوشته باو میدهند و اصل ورقه چایی است آنچه که در اوراق عموم نوشته میشود با مرکب چایی نوشته شده است و آنچه خاص است با مرکب معمولی می نویسند و هذا صورته :

ورقه انتخاب که صاحب این ورقه حق رأی در باب انتخاب دارد

بتاریخ ۲ شهر شعبان سنه ۱۳۲۴ محل شیرخورشید نمره ۳۷۱

ورقه انتخاب

ایالت	تهران	صنف	سلسله علمی
اسم	جناب مستطاب شریعتمدار	اسم پدر	مرحوم آقا شیخ علی
	آقای ناظم الاسلام دامت برکاته		طاب ثراه کرمانی
مولد	کرمان	محل اقامت	تهران کوچه وزیر دفتر
محل حجره یا دکان	ندارد	سن	۴۳

هیئت مصدقین و معرفین طبقه علماء و طلاب بانجمن نظارت مجلس شورای ملی شهادت میدهم که دارنده این ورقه بموجب نظامنامه مورخ بیستم شهر رجب المرجب سنه ۱۳۲۴ موشح بدستخط

اعلیحضرت اقدس مغلطالدین شاه خلدالله ملکه دارای شرایط انتخاب است و میتواند رأی خود را درموقع انتخاب صنف و طبقه خود اظهار نماید این ورقه فقط بجهت انتخاباتی که درتایخ . . . واقع خواهد شد مضی و معتبر است. درظهر ورقه چند نفر از معرفین و نظار مهر کردهاند این است ورقه چایی انتخاب که نوشته شد. امضاء پشت صفحه.

روز شنبه سوم شعبان سال ۱۳۲۴ - امروز مردم بقرار هر روز مشغول امر انتخاب شدند چون امر مهمی جز اخبار ورود شاهنشاه ازقصر بیلاقی سلطنتی بشهر نداریم مناسب این است که واقعه آذربایجان را برشته تحریر درآوریم و هذا صورته:

واقعه تبریز

روز چهارشنبه ۲۹ رجب ۱۳۲۴ - طرف صبح چند نفر از آقایان و ائمه جماعت و سادات بقونسلخانه انگلیس رفته و در آنجا اقامت کرده تلگراف بتوسط وزیر مختار بمجلس شورای ملی مخابره نموده که مضمون و ما حصل آن این است که اصول مشروطیتی که در دارالخلافه طهران اجرا گردیده و مجلس شورای ملی تأسیس یافته و این خبر در تمامی ولایات داخله و خارجه منتشر و رسماً اعلان شده جشنها چیده و چراغانی ها نموده اند چطور شده است در تبریز که مرکز آذربایجان و چشم چراغ ممالک محروسه ایران است هیچ خبری از این اخبار و رایحه از این عوالم نیست امر مبارک همایونی در این باب شرف صدور مقرون گردیده و تاریخ نیک بختی ایرانیان را احیا فرموده آیا مابینت افکاری درمیان عراقیان و آذربایجان افتاده و یا جماعت تبریز که گوی سبقت اتفاق و همت در هر حال قسمت ما بوده صحایف این تاریخ مقدس ایران را لکهدار خواهیم نمود. جمعی از سادات در راسته بازار ریخته چندتیر ششلول و طپانچه خالی کردند عموم بازاریان دکا کین و سراها را بسته بطرف قونسلخانه روانه شدند شب پنجشنبه غره ماه شعبان بقدر یکمصد نفر در قونسلخانه خوابیدند.

روز پنجشنبه و جمعه اکثر تجار و معتبرین و محترمین آمده وسه اطاقی برای علما و تجارو اصناف معین کرده.

روز شنبه سوم هم يك اطلاق تحویلخانه بنا کرده صندوق بزرگ آورده تحویلدار و دفتردار مخصوص معین کردند و تمامی تجار و اصناف علی القدر مراتبهم پول نقد برای مصارف این کار داده و اشخاصیکه بواسطه پاره ملاحظه محذور حضور نداشتند آنها را رقمه مخصوصی می نوشتند ایشان نیز می آمدند و اسامی خودشانرا نویسانیده و وجه اعانه بصندوق داده و میرفتند انجمن عدالت طلبان اسلام اعتبار و اقتداری پیدا نمودند و بسیاری از بزرگان مملکت اسامی خود را در دفتر انجمن نوشته و باطناً داخل انجمن شدند پاره از علماء در مسجد حاجی صمصام خان ازدحام نموده و در مقصد با متحصنین قونسلخانه متحد شدند جناب حاجی سید محمد قرا باغی که از سلسله علماء شیخیه است بیای برخاسته بدین وتیره سرود ایها الناس مخالفت شیخیه با مشرعه و حاجی کریم خانی و سید محمد باقری هم اینها برای جلب نفع و ریاست است در مذهب ابدأ اختلافی نیست و هم. سالک يك طریق هستیم و هیچ

مغایرتی در بین نیست خصوصاً در این مسئله که حاوی سعادت و سیادت ملی و دولتی ما است پس باید برای خیر ملک و ملت و مشروطیت سلطنت و افتتاح مجلس شورای ملی و اجرای قانون اساسی مجتهدانه باتفاق حرکت نماییم.

در این اثنا واقعه حیرت انگیزی رخ نموده که موجب دهشت عموم گردید و آن این است که از آغاز کار و جنبش طهرانیان و آذربایجانیان مفسدین چنین گوشزد تبریزیان نموده بودند که چون این عمل سبب ناراضائی حکومت است و اگر از اهل تبریز اقداماتی در این کار شود لشکر گاهی که در تبریز بسررداری جناب وزیر نظام چند ماهی است بر قرار شده و برای دفع طواری از عثمانی از هر جهت عدداً و عداً آماده جنگ است فی الفور و مغافه بشهر تبریز ریخته و همه را از تیغ خواهند در گذرانید. و از اینرو بود که عموم اصلاح خواهان از هر طبقه مسلح بودند در این روز که مجمع عام بود و سید معظم له خطبه و خطابه خوانده بود فرقه از لشکرگاه مزبور از خاج شهر به جامع صمصام آمده و از طرف خود و ضباط و عموم سپاه بهضرات علماء و اهل شهر چنین تبلیغ کردند.

اهالی اردو و عموم عسکر بر آنچه امر فرمایند در اجرای آن حاضرند.

حضرات معلمین از اتحاد لشکری با کشوری محکم بی کار شده جداً بی تنظیم و ترتیب کار خود شدند از طرف حکومت فوراً نان و گوشت را ارزان کردند بلکه عوام الناس فریفته شوند بالعکس مردم متأذی شدند که ما گرسنه نان و گوشت نیستیم بلکه ما تشنه و گرسنه قانون اساسی و اصول مشروطیت هستیم کجا رواست که برادران ما در طهران در راه سعادت ملی آغشته بخون خویش شوند و ما بفکر نان و خورش و خواب باشیم طایفه ارمن تبریز حب السیاسة ظاهراً آرام بوده ولی باطناً با مسلمانان شهر یکدل و یکزبان بودند و شریک و سهم آنان بودند اگر چه مفسدین خیلی کوشیدند که ایشان را از اتحاد با مسلمین باز دارند ولی آن ملت بیدار سخنان واهی مفسدین را نشنیده و داد هم خاکی را در این قضیه به نیکوئی دادند و باطناً از معاونت و همراهی دریغ نکردند.

حضرات علماء و واعظین نطقهای بلیغ و مؤثری ایراد کرده معنی مشروطیت و فواید مشاورت و منافع دارالشورای ملی را گوشزد عموم اهالی نمودند و چنان حالیشان میفرمودند که میتوان گفت امروز حس عموم اهالی تبریز از عالم و جاهل دریک میزان است همه روزه عموم اهالی در حیاطهای قونسلخانه جمع شده و گوش هوش بر آواز متکلمین افراشته و با جان و دل اصفا میکردند و با آواز بلند میگفتند و نعره میکشیدند (زننده باد شاهنشاه ایران) (زننده باد عدالت طلبان) (زننده باد آزادی) (نیست و نابود باد استبداد) و در روز دوم که روز پنجشنبه غره شبان بود آقایان روحانیان عموماً بدون استثناء احدی در مسجد حاجی صفر علی مرحوم جمع شدند فردایش بمسجد جنب قونسلخانه جمع شدند روزها با حضرات متحصنین قونسلخانه در یکجا بودند و شبها بخانه هاشان میرفتند و بعضیها در خانه خدا بیتوته میفرمودند و چون در اول کار سوء ظنی بمیان آمده بود لهذا يك جلد قرآن بزرگی آورده چند تن از فدائیان راه ترقی وطن عقد اخوت و اتحاد بسته و کلام الله مجید را مهر و امضاء نمودند و دارو ندار خود را در سر اینکار تقدیم و کتاب مقدس آسمانی را حکم قرار داده و عهدی بستند که حمایت یکدیگر را با مال و جان

بکنند هر یکی نطق مخصوصی کردند و طوع و رغبت خود را با وضعهای بسیار مؤثر تقریر نموده و عموماً مهر و امضاء نمودند بعد از امضاء عموم يك حالت رقتی فرا گرفته ساعتی بر مظلومیت ملیت خود اشك خونین فرو ریخته و مطاعن ظلام بی وجدان را بر شمرده سپس دست اخوت و مودت بهم دیگر داده و یکدیگر را در آغوش گرفته مانند برادران صلبی و بطنی که بعد از ده سال مفارقت بهم دیگر میرسند از همدیگر جدا شدن نمیخواستند .

بعد از آنکه این جوانان خون پاک و صاحبان حمیت و انهماك این عهد بزرگ را بسته و جان شیرین خود را در راه سعادت وطن عزیز بر طبق اخلاص نهادند حضرات تجار ذوی الاحترام نیز عموماً همان قرآن مجید را مهر و امضاء نمودند سپس آقایان علماء اعلام بدون استثناء در مسجد جوار قونسلخانه يك بیک پاشده علی رؤس الاشهاد در همان مضمون کلام خدا را سجلی نوشته و مهر فرمودند یکبار هیاهوی غریبی از اهالی و عوام الناس که در باغچه قونسلخانه جمع شده بودند بلند گردید و با حالت بسی مؤثر و رقت آمیزی می گفتند مگر خون و دارائی ما از مال شماها عزیز تر است که ماها جان و مال خود را در این راه مضایقه نمائیم قرآن را بیاورند که مهر و امضاء نمایند لذا قرآن را آوردند چون صحایف قرآن ممهور و کنجایش مهر تمامی را نداشت لذا يك کتابچه بزرگی بهم دوخته و آیتی از آیات قرآن مبین را در آن نگاشته عموم حاضرین ذیل همان آیه شریف را ممهور داشتند .

در این کیرودار شاگردان مدرسه لقمانیه با حالت محزون وارد جامع شده و کودک ده ساله از آنها بمنبر شده خطبه آغازیده و بعد در این جمله منتهی نمود :

ما کودکان نا بالغ هم در راه حریت ملت حاضریم جانهای کوچک خود را فدای وطن نمائیم - در این اثنا قضیه رنگ دیگر گرفت و هیجان و حرارت و شور ملی مردم را گرفته لهذا مقام منع ولایت عهد که تاکنون از سعایت و وشایت مفسدین و مفرضین در انظار ملت متهم بر بقاء استبداد شده بود از شورش عام مطلع شده یکی از امنای خود را بسوی ملت گسیل و روانه داشت باعث اجتماع عام و شورش عمومی را پرسیدند و در جواب او مردم چنین گفتند .

پدر تاجدار و مهربان شما و ما در طهران مشروطیت سلطنت و تأسیس مجلس شورای ملی را بخواهد پادشاهانه پذیرفته و اعلان فرمودند از شما که ولیمهد دولت و تالی سلطان هستید خواهش داریم که مشروطیت سلطنت و تأسیس مجلس شورای ملی را قبول فرموده و محضی داشته و جمیع و کلای دول خارجه رسماً اطلاع بدهید .

والاحضرت ولیمهد در پاسخ چنین فرمود که با کمال شوق مراتب را استقبال می نمایم ولی استعلام از طهران لازم است فوراً باتلگراف استدعا و تمثیلات رعایا را معروض حضور ملوکانه نموده که ماصورت تلگرافات را بعد از این درج خواهیم نمود، باری اتفاق و اتحاد و هم عهدی اهالی ازادانی و اهالی بجائی رسید که از فقر و صدا بلند شد و داد می کشیدند و میگفتند که مافقرا و کسبه و مساکین و عجزه حاضریم برای اینکه دست از کار باز داشته دار و ندار خود را خورده و تمام نمائیم و بعد جان خود را فدای وطن و راه وطن سازیم مبادا هیچ خیال بکنید که ماها از بستن بازار و نبودن کسب و کار بسته آمده و نقض عهدی خواهیم نمود

قربان همتان بکوشید و خسته مشوید مرایض و دردهای مارا به پادشاه مابرسانید امانست مارا از ظلم و استبداد برهانید یکی از آقایان متکلمین در ضمن نطق خود خطاب بر رؤسای روحانی و سایرین گفت ای آقایان عظام امان است امان دیگر بس است دست از این بیچارگان بردارید اینهارا گذشت فرمائید بس است غلط کرده اند که خورده اند دیگر آنها را ول کنید امانست رحمی بر حال آنها فرمائید از اینکه اصل مطلب را دریافته و حقیقت را فهمیده اند مؤاخذه نفرمائید و دست از گردن و گریبان اینها بردارید بعد از این اینها گول نمی خورند خلاصه کلام اتفاق و اتحاد و یک جهتی آقایان اهل تبریز و کمال متانت و نجابت ایشان ملل متمدنه را بحیرت آورده تلگرافاتی هم بطهران مخابره نمودند که مایکی از آنها را درج نمودیم و در بقیه واقعه تبریز خواهد آمد .

روز یکشنبه چهارم شعبان ۱۳۲۴ - امروز تلگرافی از تبریز مخابره شده که صورت آن از این قرار است :

تلگراف از تبریز

بتوسط سفارت سنیه دولت فخمه انگلیس - حضور مبارک حضرت مستطاب حجة الاسلام آقای آقا سید محمد مجتهد و سایر حجج اسلام ادام الله ظلهم العالی ای ملی اسلامیان و افتخار تاریخ ایرانیان زبان از ستایش مساعی مشکور و نیایش مجاهده موفور و اقدامات ملت پرورانه حضرت تعالی و سایرین قاصر است الآن بازار و دکانین مسدود تمامی علماء و امنای تجارت و معتبرین و اهالی در قونسلخانه دولت انگلیس و جمعی از علماء اعلام در مسجد پناهنده جناب قونسلگری در هر گونه اقدامات مجدانه حاضر و مستعد هستند که پیشتر اقدامات خودتان بکتابچه قانون اساسی که موافق شرایط استمعین فرمائید بماها برسانید که بر طبق آن معمول و رفتار شود .

(امضاء : از طرف اهالی تبریز و عموم آذربایجان)

در مدرسه نظامیه اصحاب حل و عقد مشغول انتخابات میباشند از ولایاتهم متوالیاً تلگرافات مخابره میشود . امروز اعلیحضرت اقدس شاهنشاه مظفرالدین شاه از قصر ییلاقی صاحبقرانیه وارد شهر شدند شاگردان مدارس و طلاب و محصلین و سادات و تجار و کسبه و اصناف استقبال نمودند با همه شاگردان و طلاب اظهار لطف و مهربانی فرمود کوسفتند زیادی در هر گذر و هر قدمی جلوشاه قربانی کردند خطابه ها خوانده شد صدای زنده باد شاه ایران از هر طرف بلند بود تا کنون برای ورود هیچ شاهی از ییلاق این گونه استقبال نکرده بودند دوشب مردم چراغان ورود شاه را نمودند .

روز دوشنبه پنجم شعبان ۱۳۲۴ - دیشب در شهر چراغانی مفصلی کردند صدای زنده باد شاهنشاه از مردم بلند بود در مدرسه نظامیه هم مردم مشغول انتخاب میباشند در این روز هم تلگرافات بسیار از ولایات مخابره شد .

تلگراف از کرمان

حضور مبارک حضرت مستطاب حجة الاسلام آقای آقامیرزا سید محمد دامت برکاته از مراحم مبذوله ممنون و متشکر تأسیس مجلس ملی را که موجب حفظ شریعت است تبریک عرض می نماید ملتس دعا هستم .
(خادم شریعت مطهره محمد رضا)

ایضاً تلگراف از کرمان

حضور مبارک حضرت مستطاب حجة الاسلام آقای آقامیرزا سید محمد محبی اسلام و آزاد کننده ایرانیان تبریک تأسیس مجلس شورای ملی که مستلزم رفع ظلم و جور است با اقدامات مجدانه حضرت عالی در ظل عنایت و توجه امام زمان عجل الله فرجه تبریک عرض می نماید عموم ملت کرمان در اطاعت اوامر و نواهی آنحضرت حاضر و مطیعند .

(شمس الحكماء)

تلگراف اول کرمان از جناب حاجی میرزا محمد رضای مجتهد است که سابقاً شرح حالات ایشان نگاشته آمد تلگراف دوم کرمان از طرف برادر نگارنده جناب شمس الحكماء دکتر کرمانی است که شرح حالات ایشان در ضمن وکالت ایشان خواهد آمد .

روز سه شنبه ششم شعبان ۱۳۲۴ - امروز رجال دولت و وزراء عظام و علماء اعلام حضور اعلی حضرت مشرف می شوند در مدرسه نظامیه هم مردم مشغول امر انتخاب می باشند اکثر ازو کلا معین شدند در تعیین وکیل علماء طهران اختلافی پدید آمده است که بعد از این ذکر خواهد شد امروز دستخطی از طرف شاه مشتمل بر تشکر از اقدامات ملت صادر گردید که اینک درج گردید .

جناب اشرف صدر اعظم از زحمات عموم ملت که در موقع ورود و مکب همایون ما از صمیم قلب اظهار سرور و انبساط نموده اند خاطر ملوکانه ما فوق العاده خوشوقت و مسرور گردید البته شرح مراحم و توجهات علیهم ملوکانه ما را نسبت بعموم ابلاغ نموده اظهار التفات مخصوص ما را بهمه برسانید .

۶ شعبان ۱۳۲۴ - صبحه همایونی بامهر شاه در بالای ورقه موشع است .

طایفه قاجاریه و شاهزادگان از انتخاب وکیل خودشان سرپیچیده و اقدام بانقلاب نمی کنند .

روز چهارشنبه هفتم شعبان ۱۳۲۴ - در این روز مردم در مدرسه نظامیه مشغول امر انتخاب می باشند لیکن بعضی می گویند این مجلس انتخاب بر وفق نظامنامه نمی باشد دست قلب و تدلیس در کار داخل شد بعضی از متولین و تجار پول دار بنای رشوه و تعارف را در کار گذارده اند ارباب جهشید پولی به بعضی آقایان داده است حاجی معین نوشهری هم به بعضی اشخاص پول داد . از آن جمله بانجمن مخفی

ماهم چیزی داد. که جناب آقا میرزا محمد صادق گرفته و میل فرمودند.

عمده خرابی کار اهل ایران همین رشوه و پول است که آنان را از همه چیز انداخته و خواهد انداخت و این دادن پول با جزاء انجمن مخفی يك امر خرابی انجمن و تفرقه اعضاء اوست از آن جمله بنده نگارنده در خیال مستمسک و بهانه میباشم که دیگر داخل باین انجمن نشوم اگر ملاحظه دوستی جناب آقامیرزا محمد صادق نبود از همین امروز استعفا می خواستم بعضی از اجزاء هم مانند بنده در خیال مستمسک و بهانه می باشند.

در این روز از طرف ولیعهد تلگرافات متوالیه از تبریز بخابره شده است در طهران هم مشهور شده است که ولیعهد مایل باین اقدام و اعطاء یعنی مجلس مشاورت نمی باشد.

روزی پنجمشنبه هجدهم شعبان ۱۳۲۴ هجری - در این روز دستخط اعلیحضرت هایونی تلگرافاً بتبریز بخابره گردیده که در ذیل عنوان بقیه واقعه تبریز خواهد آمد و هذا صورت.

بقیه واقعه تبریز

تریت و تمدن اهالی تبریز ما را بحیرت آورده که در ظرف این مدت که بازارها تماماً بسته و مردم در کوچه های محله ارمنستان و قونسلخانه و مسجد همجوار جمع بودند و باینکه خیلی از مفسدین و خائنین موقعی بدست آورده و در خیال افساد عظیمی بودند ابداً صدائی در نیامد و ناملایمی ظاهر نشد این اهالی مظلوم که عموماً فقیر و در دست فاقه و احتیاج اسیرند و اکثر ایشان بکلی مضطر و ناچارند باین حال نجات و تربیت خود را بآخر رسانده حیثیت خود را نشکسته و در تمامی محلات و بازار و اطراف و اکناف شهر از توجه مخصوص عقلا و دانشمندان و اشخاص با تربیت ابدی آحاد نه بوقوع نه پیوست و امنیت در سرحد کمال بود باری روزی پنجمشنبه هجدهم ماه دستخط هایونی تلگرافاً و دستخط ولیعهد صادر گردید و در پاسخ قونسلگری و سپس در مسجد قرائت گردید چاوشها و در اویش پیش روی اهالی افتاده بطرف بازارشان بردند و بازار را باز و چراغانی مفصلی نمودند و این چراغانی در چندین شب متوالی بود.

سواد دستخط مبارک اعلیحضرت شاهنشاه

مظفرالدین شاه قاجار معطی مشروطیت

بتوسط ولیعهد با اهالی مملکت آذربایجان تشکیل مجلس شورایی ملی و نظامنامه آنرا بشما اجازه و مرحمت فرمودیم و کلای شهر تبریز و سایر ولایات بطهران بیایند و به ترتیبات کار مشغول بشوند و نسبت بموم متحصنین قونسلگری انگلیس عفو عمومی شامل خواهد شد.

سواد حکم ولیعهد محمد علی میرزا

اولاً از طرف قرین الشرف بندگان اعلیحضرت اقدس شاهنشاهی ارواحانفاده از طرف خودم باین اشخاص که در قونسلخانه و مسجد متحصن هستند اطمینان میدهم که درباره آنها عفو عمومی خواهد.

شد و مطلقاً در اذای این اقدامات آنها مزاحمتی از طرف حکومت و غیره نخواهد شد.

دوم - مجلس شورای ملی را بطوریکه بنده کان اعلیحضرت اقدس همایونی بملت اعطاء و مرحمت کرده من هم تصدیق دارم و اجراء خواهم نمود و بولایات جزو هم اعلام خواهد شد.

سوم - برای اعطاء مجلس شورای ملی که اساس آبادانی و ثروت و ترقی دولت و ملت است عموم رعیت چه در شهر تبریز چه در ولایات مملکت آذربایجان چراغان بکنند.

چهارم - در تعیین انتخاب و کلاهم بزودی قراری بدهند که و کلای تبریز و سایر ولایات معین شده روانه طهران شوند.

دستخط ولیعهد و امضاء او حکم را

این چهار فصل که نوشته شده صحیح است

پنجشنبه هشتم شعبان ۱۳۲۴

از سفارت انگلیس بقونسلگری تبریز

صدراعظم باینجناب اطلاع داده نسخه های چاپی دستخط اعلیحضرت همایونی در اعطاء مشروطیت و ترتیبات مجلس بامنای آذربایجان و حکام ولایات فرستاده شد و انتخاب و کلاهم در موقع اجراست شما هم باید پناهندگان و بستی ها را اطلاع بدهید و توضیح نمائید اجرای وعده های اعلیحضرت شهرباری فقط مربوط بدولت ایران است ضمانت سایر دول در آن باب جایز نیست بگوئید مسلم و آشکارا است ترتیب مجلس ملی ممکن نیست مگر بمروور.

(امضاء - فرانکوف)

دستخط ولیعهد بژنرال قونسل انگلیس

مسیو راتسلو چهار فقره را که اهالی استدعا کرده بودند بر طبق مقررات علیه همایونی مهر و امضاء نموده دادم دستخط تلگرافی را هم فرستادم که با اهالی داده همگی مطلع و شکر گذار باشند بطوریکه آنها تمهید کرده اند مطمئناً بروند و بازار را باز کرده مشغول کسب کار خودشان باشند.

(امضاء - ولیعهد دولت علیه ایران)

تبریزیان بعد از این اطمینان و حصول مرام دل خوش و آسوده برگشته یک هفته روزان و شبان بازارها را بسته بسور و کله رانی مشغول شدند. سابقاً نوشتیم طایفه قاجاریه و شاهزادگان عظام از گرفتن ورقه انتخاب و تعیین منتخب در مجلس شورای ملی سرباز می پیچیدند و امتناع ایشان مورث احداث مفاسد میگردد قلوب حجج الاسلام و دیگر طبقات ملت را از ایشان متاثر و متنفر می نمود و بلکه آثار قبل و قال در مجالس خاصه نیز دیده می شد تا اینکه اخبار خطرات قضیه و اهمیت واقعه بجناب صدراعظم رسید ایشانهم وقایع را بمعرض اعلیحضرت شهرباری رسانیده و بنا بر این اعلیحضرت همایون هم

شاهزادگان و امراء قاجاریه را در امروز احضار فرموده و همگی را بامهر پدرا نه پذیرفته و بعد خطابه بلیغ متضمن بر مکتوبات ضمیر شاهانه در این خصوص سرودند و من نطق ایشان اینست :

نطق اعلیحضرت شاهنشاه مظفرالدین شاه قاجار

بر شاهزادگان و امراء سلسله قاجاریه

مانیکو میدانیم علت عدم دخالت شما تا کنون در امور راجعه بشورای ملی از آقاء شبهه کسانی است که از نیات مقدسه ما بیخبرند و شما هم نظر بشاه پرستی آقاء شبهات آتائرا قبول نموده خود را شریک و سهیم شرف ملی نکرده اید پس لازم است حضوراً بشماعقاید مقدسه خودمان را حالی نمائیم .

زمانیکه و لیمهد این دولت بودم از ظلم و جور حکام و مأمورین دیوان نسبت بر عایا و هرج و مرج امور داخله و خارجه مملکت همواره در فکر و اندیشه بودم تا راهی برای رفع این خرابیها بدست آورده در موقع اجرا گذارم چون بطریق کلی ممنوع از دخالت در امور بوده چاره بدست نیاوردم تا بحکم تقدیر زمام امور مملکت بدست ما افتاد بعد از ورود بطهران کراراً مقاصد خودمان را به امین السلطان فرمودیم بعد از تصدیق موانع و معاذیر چند بیان نمود که معلوم شد باطناً با مقاصد ما همراهی ندارد از آنجائیکه میدانستیم میرزا علی خان امین الدوله همواره با خیالات مکتونه ما همراهی داشته و دارد صدارت را با توقیض نمودیم و از نیات مقدسه خودمان او را کاملاً مسبوق و مستحضر نمودیم حق این است که بر علو خیالاتمان بسی افزوده و با جتئی کافی در اجرای مقاصد عالیه ما حاضر گردید ولی موانعی چند بیان نمود که سد پیشرفت مقاصد بود برای برداشتن موانع دستوری باو دادیم چون مقدرات خداوندی با میل ما مضایقه نکرد مجدداً صدارت را با امین السلطان واگذار نمودیم و بفرنگستان سفر کردیم در فرنگستان همواره با امین السلطان برای اجرای نیات خودمان درمذاکره و مشاوره بودیم جداً قول در این باب بما داد که حین ورود بایران در مقدمات کار اقدام نماید بعد از ورود بطهران باز حرکت او شدیم تا مجلس مشاوره را وسعت داد ولی ملاحظه کردیم که احدی فعلاً با خیالات ما همراهی ندارد و در جلو مقاصد عالیه ما سدهای آهنین بسته شده پس دانستیم که هنوز مشیت الهی با اجرای مقاصد ما تعلق نگرفته است .

باز در سفر دویم فرنگستان مکان و مقام را خالی از اغیار و اوضاع دیدیم به تکرار مافی الضمیر خود به امین السلطان پرداخته در این دفعه چنان مرا

اطمینان داد که به مجرد ورود به طهران به مقدمات کار خواهد پرداخت بعد از ورود بازمانع را در جلو آورد خواستم شخصاً باجرات مقاصد خویش اقدام نمایم به جهاتی چند صلاح ندیدم و تکراراً اصرار به امین السلطان کردیم باز اقامه موانع نمود چون اصرار امراء ما را ملاحظه کرد راضی گردیدید یوان خانه منظمی مثل دیوانخانه های ممالک متدنه آزاد برقرار دارد ولی آنهم صورت خارجی پیدا نکرد عاقبت زمام امور مملکت را به عین الدوله مرحمت فرمودیم و از نیات مقدسه خودمان او را مستحضر کردیم خوب خیالات مقدسه ما را استقبال کرد ولی او هم بذکر موانع مشغول گردید و اول شرط این عمل را اصلاح مالیه دانسته و فکر خود را در آن مصرف نمود و در مقدمات عمل بر موانع پیچ در پیچ که تولیدش بواسطه اهمال در خود عمل بود مصادف گردید.

تا در این اوان که امور مملکتی را بشخص تربیت شده خودمان میرزا نصرالله خان مشیرالدوله سپردیم و اصلاح و اجرای مقاصد خیریه همایون خودمان را سریماً خواستیم مشیرالدوله هم بملاحظه شرف سلطنت و صرفه ملت با کمال متانت و عجله با اجرای مقاصد عالیّه ما پرداخت همگی موانع را بحسن تدبیر اصلاح کرد خاطر ما را از هر جهت آسوده گردانید.

در این موقع ما از مشیرالدوله و حجج اسلامیه عموماً و خصوص از آقا میرزا سید محمد مجتهد سنکلی خوشنودیم که نیات مقدسه ما را در امور مملکت بخوبی استقبال نموده و عموم ملت را یکدل و یک زبان بدون نفاق و صدا پیرو خیالات دیرینه ما نمودند و راحت را از خودشان بکلی برای بیشرفت مجلس شورایی ملی و اصلاحات ملکی دور کردند.

پس همه بدانید که ما بصرافت طبع این آزادی و مشروع و مجلس شورایی ملی را به ملت شاه پرست خود عنایت فرمودیم و ریاست این مجلس را با نهایت شوق خودمان قبول کرده ایم و این مجلس محترم مجلس خودماست هر کس ضدیت با این مجلس نماید به شخص ما ضدیت کرده است اگر رضایت ما را منظور دارید خیلی زود منتخبین خود را معین نماید که به خواست خداوندی مقدمات انتخابات تا روز دهم بخوبی انجام داده شود و از روز یازدهم شروع به تمین و کلاء و کار نموده و محض میمنت و مبارکی روز یازدهم همین ماه که یوم مولود مسعود حضرت حجة الله فی الارضین است برای افتتاح خودمان به مجلس حاضر و آنروز میمون را تاریخ افتتاح مجلس شورایی ملی قرار خواهیم داد. بعد جناب صدراعظم را مخاطب نمود و فرمود:

از طرف مجلس اعلانی منتشر نمایند که اگر هر طبقه تا روز دهم همین

ماه شعبان منتخبین خود را معین نمایند از شرف و فایده این مجلس محروم و بعد از این هم حق انتخاب و تعیین و کلا برای خودشان نخواهند داشت .
همان آن حسب الامر مبارک اعلی حضرت شاهنشاه جناب مشیرالدوله صدراعظم به جناب وزیر مخصوص حاکم تهران امر داد که اعلان تعیین و کلا را انتشار نمایند و شاهزادگان و امراء سلسله جلیله قاجاریه نیز به تعیین و کلائی خود بداشت خاطر اقدام نمودند .

روز جمعه نهم ماه شعبان - در این روز اعلان مطبوعه منتشر گردید برای اینکه مجلس نظار بطور رسمیت کار کند از امر و زدر تحت نظارت حکومت تهران برآمدن کثرت و کلا را منتخب نمودند از برای انتخاب معطلی ندارند جز اینکه در یک مجلس که حکومت باشد صورت انتخابات را ملاحظه نماید جناب آقا سید عبدالله و جناب آقا میرزا سید محمد و سایر علماء اعلام هر روز در مجلس جلوس میفرمایند .

صورت اعلان حکومت تهران

چون موافق نظامنامه انتخابات امراء و اعیان و اشراف و ملاکین باید نمایندگان خود را برای مجلس شورای ملی معین نمایند لهذا با کمال احترام و توقیر خواهش میشود از اعیان و خوانین و اهل قلم و اطباء و ملاکین و صاحبان مستغلات شهری بحدودیکه در نظامنامه مقرر است و طبقات نوکرسوای اهل نظام هر گاه در جزو شاهزادگان عظام و علماء اعلام و امراء و قاجاریه و طلاب و خوانین و اصناف انتخاب نکرده اند روز شنبه دهم شعبان از یکساعت بعد از ظهر الی یکساعت بغروب مانده بعنوان ملاک در مجلس انتخابات ملی حاضر شده شش نفر نمایندگان ملاکین را در شش قرعه انتخاب نمایند محض سهولت امر توضیح میشود که آقایان معزی البهم شش نفر نمایندگان خود هر کس را میخواهند نمایندۀ خودشان را باید از پیش در نظر بگیرند که در وقت انتخاب معطل و متردد و مردود نباشند صاحبان مستغلات در صورتیکه مستغلات ایشان از هزار تومان کمتر نباشد در حکم ملاکین هستند هر یک از آقایان معزی البهم که حاضر نشدند بموجب اعلان حق انتخاب ایشان در این نوبت ساقط خواهد شد .

(امضاء - غلامحسین غفاری)

پس از انتشار این اعلان روزها در مدرسه نظامیه با حضور حکومت و یانایب الحکومه مجلس سمت رسمیت را حاصل نمود .

روز شنبه دهم شعبان ۱۳۲۴ - نظار با حضور علماء اعلام و حجج اسلامیه شروع در امر انتخابات نمودند اشخاصیکه برای نظارت در امر انتخاب معین شدند که هر روز با حضور حاکم و حجج اسلامیه مشغول امر انتخاب میباشند از این قرار است :

نظار و اعضاء مجلس نظارت

جناب مخبر السلطنه رئیس مجلس نظار	حسب الامر هما یونی
جناب مشیر دیوان منشی باشی	حسب الامر صدراعظم
جناب اعظم السلطنه رئیس نظمیه	از طرف حکومت تهران

جناب خازن الملک	ایضاً از طرف حکومت تهران
شاهزاده اسدالله میرزا	از طرف شاهزادگان
شاهزاده یحیی میرزا	از طرف شاهزادگان
امجدالسلطان پسر کوچک مجدالدوله	از طرف قاجاریه
جناب آقا سید حاجی آقا	از طرف علماء و طلاب
جناب آقا سید محمد تقی هراتی	از طرف علماء
جناب حاجی شیخ سیف الدین	از طرف علماء
جناب حاجی سید محمد تاجر	از طرف تجار
جناب حاجی محمد ابراهیم	از طرف تجار
جناب آقا شیخ حسین سقطفروش	از طرف اصناف

همینکه هیئت مجلس نظاره قرار این اعلان تشکیل یافت عموم طبقات و کلاه خود را معین و منتخب کرده و میکنند و با کثرت آراء و باعانت قرعه مطابق نظامنامه منتخب گردیدند لکن باز دست تقلب و رشوه در کار است چه امجدالسلطان سنش بیست و یکسال است بر حسب نظامنامه که باید سن منتخب بیست و پنجسال و سی سال در مورد امجد تغلف و رزید هیا هوو ایراد وارد می آورند ولی کسی اعتناء نمی کند چرا که امجدالدوله ابلیغانی و رئیس طایفه قاجاریه است .

روزی کشنبه یازدهم شعبان ۱۳۲۴ - امروز در مدرسه نظامیه مشغول امر انتخاب میباشند درباره نصره السلطان و دبیر السلطان گفتگو و حرف و ایراد زیاد وارد آوردند دبیر السلطان پسر وکیل الدوله جوان با حرارت و درست و صحیح است ایرادی که بر او وارد آورده اند میگویند مستوفی اصفهان و نوکر دیوان است این جوان با حرارت فوراً از شغل خویش استعفا خواست و نوکری دیوان را ترک و دست از کار و شغل خویش برداشت فرمانفرما هم از کرمان تلگرافات متوالیه می نماید در باب زمینهای دَر شت که بستگان آقای آقا سید عبدالله مدعی ملکیت آن زمین میباشند و دستخط اعلیحضرت را نیز صادر کرده اند جناب حاجی شیخ فضل الله هم در خیال بهانه است از اینکه آقا سید عبدالله و آقا میرزا سید محمد جلوا افتاده و ترقی کرده است جناب امام جمعه هم امروز آمد منزل آقای آقا میرزا سید محمد دبیری و آقای آقا بقدر یک ساعت نشست ولی جناب آقای طباطبائی از اندرون بیرون نیامد و به بهانه اینکه وقت ضیق است و باید نماز بخوانم و شما بایست خبر کنید تا من پذیرائی کنم از کتابخانه خویش بیرون نیامد و تا کنون جناب آقای طباطبائی اینطور وارد بر خانه خود را بی اعتنائی نکرده بود باری امام جمعه بقدر یک ساعت نشست و قلبان و چای صرف نمود رفت اگر چه عقلا را این حرکت آقای طباطبائی خوش نیامد و ایراد وارد آوردند لیکن جنابش جواب داد اگر از اندرون بیرون آمده بوده و پذیرائی میکردم هر آینه مردم بد میگفتند و در مقام تهمت و سوء ظن واقع می شدم .

روز دوشنبه دوازدهم شعبان ۱۳۲۴ - امروز برقرار هر روز مشغول امر انتخابات میباشند اکثر از کلاه منتخب و معین شدند اگر چه فی الجمله تغییری در امر و کلاه بهم رسید لکن ما در این مقام اسامی

وکلای تهران را درج می‌نمائیم و در موقع هم می‌نویسیم تغییر برای چه بوده و تقلب و تدلیس در این امر مشروع را کی باعث و سبب شد و چگونه در این امر مقدس و مشروع دست دزدی و خلاف واقع افتاد.

مبعوثین ملت

اسامی انتخاب شدگان تهران

منتخبین شاهزادگان

- ۱ - شاهزاده اسدالله میرزا نجل شاهزاده شمس الشعراء
 - ۲ - شاهزاده یحیی میرزا نقة السلطنه
- منتخب شاهزادگان منتخب شاهزادگان

منتخبین سلسله قاجاریه

- ۳ - امجدالسلطان پسر محمدالدوله
 - ۴ - معظم السلطان
- وکیل بزور قاجاریه

منتخبین علماء تهران

- ۵ - جناب آقا میرزا محمد تقی کرکانی
 - ۶ - جناب حاجی شیخ علی نوری حکمی
- وکیل علماء وکیل علماء و حکماء

منتخبین طلاب

- ۷ - جناب آقا میرزا طاهر
- ۸ - جناب آقا سید نصرالله از سادات اخوی

منتخبین تجار

- ۹ - جناب حاجی محمد حسین آقا امین الضرب
- ۱۰ - جناب حاجی محمد اسماعیل آقا فراهه
- ۱۱ - جناب حاجی سید مرتضی مرتضوی
- ۱۲ - جناب حاجی محمد معین التجار بوشهری
- ۱۳ - جناب آقا میرزا محمود تاجر اصفهانی
- ۱۴ - جناب حاجی محمد علی تاجر شال فروش
- ۱۵ - جناب حاجی محمد تقی تاجر شاهرودی
- ۱۶ - جناب وثوق الدوله مستوفی
- ۱۷ - جناب محقق الدوله ناظم مدرسه سیاسی
- ۱۸ - جناب مخبر الملک

منتخبین اعیان و ملاکین

- ۱۹ - جناب صنیع الدوله
- ۲۰ - جناب نصره السلطان (که بعد معزول شد)
- ۲۱ - جناب صدیق حضرت
- ۲۲ - جناب حاجی میرزا محمود خان احتشام السلطنه
- ۲۳ - جناب میرزا جواد خان سعد الدوله

احتشام السلطنه و سعد الدوله هر دو در تهران نمی‌باشند چه احتشام السلطنه از روزیکه به مأموریت سرحد عثمانی و ایران رفت بطرف ارومیه هنوز نیامده است و در موصل و عتبات و سایر اماکن روز بشی می‌رساند و اما سعد الدوله هم از روزیکه نفی بلد شده در یزد گاهی در قونسلخانه و تلگرافخانه انگلیس

پنهانده است گاهی در جلو قزاقها میدود چون هر دو کار آمد و بعد از این خواهد آمد لذا هر دو را وکیل و منتخب نمودند.

۲۴ - جناب میرزا حسینعلیخان خلف مرحوم مخبرالدوله

منتخبین اشراف و ملاکین توابع تهران

۲۵ - جناب میرزا حسینخان مشارالملک

۲۶ - جناب میرزا اسماعیلخان عونالدوله

۲۷ - جناب میرزا علی اکبرخان دبیرالسلطان که از استیفاء اصفهان استعفاء داد و شغل خدمت

بملت و دولت و وکالت را بر کار و استعفاء مقدم داشت

۲۸ - جناب حاجی سیدباقر معروف به سادات اخوی

۲۹ - جناب حاجی سیدیجی سیدالحکماء

منتخب اصناف چهارگانه تهران

مذهب و صحاف و کاغذفروش و کتاب فروش

۳۰ - جناب آقا میرزا محمود تاجر کتاب فروش

منتخب اصناف شش گانه تهران

خیاط و روفوگر و عبا دوز و رخت دوز و پرده دوز و قلاب دوز

۳۱ - جناب حاجی میرزا ابراهیم

منتخب اصناف چهارگانه

بزاز و حریر فروش و زبره فروش و دوره گرد

۳۲ - جناب حاجی سید ابراهیم تاجر حریر فروش

منتخب چهارگانه عطار و دوا فروش و چای فروش و سقط فروش

۳۳ - جناب حاجی شیخ حسین سقط فروش

منتخب اصناف چهارگانه سه سار و حلاج و لحاف دوز و کهنه فروش

۳۴ - جناب آقا سید مصطفی سه سار

منتخب اصناف چهارگانه زرگر و دوات گر و آهن گر و حلبی ساز

۳۵ - جناب حاجی میرزا احمد پسر جناب زرگر باشی

منتخب اصناف سه گانه توتون فروش و سیگار فروش و تنباکو فروش

۳۶ - جناب آقا میرزا حسین قلی سیکار فروش

منتخب اصناف سه گانه خباز و علاف و نار فروش

۳۷ - جناب حاجی عباس قلی آقا

منتخب اصناف پنجگانه چوب فروش و نجار و صندلی ساز و خراط و حصیر باف

۳۸ - جناب حاجی سید آقا باقر چوب فروش

منتخب اصناف پنجگانه علاقہ بند و زردوز و یراق دوز و یراق باف و زرکش

۳۹ - جناب آقا شیخ حسن علاقہ بند

منتخب اصناف شش گانه یخدان ساز و سراج و لباف و ترکشدوز و پالان دوز و چادر دوز

۴۰ - جناب استاد غلام رضا یخدان ساز

منتخب اصناف شش گانه بقال و بنکدار و آجیل فروش و میوه فروش و علاف جزء ورز

۴۱ - جناب آقا مشہدی باقر بقال

منتخب اصناف اربعہ کلاهدوز و کلاه مال و پوست دوز و خراز

۴۲ - جناب حاجی عبدالوہاب

منتخب اصناف دو گانه کفش دوز و پارمہ دوز

۴۳ - جناب آقا شیخ حسینقلی دلال

۴۴ - جناب آقا ملا حسن دلال

منتخبین اصناف چہار گانہ قصاب و دباغ و مرغ فروش و برہ فروش

۴۵ - جناب امین التجار کردستانی

منتخب صنف قہوہ چی

۴۶ - جناب آقا سید مہدی معروف بہ سقط فروش

منتخب اصناف چہار گانہ قناد و گیوہ فروش و جوراب فروش و جوراب دوز

۴۷ - جناب حاجی محمد تقی باقر معروف بدہنبدہ

منتخب طایفہ جلیلہ صرافین و صیرفیہ

۴۸ - جناب حاجی سید محمد صراف

منتخب اصناف نه گانه مقنی و معمار و فخار و بناء

و کاشی پز و کوزه فروش و کوره پز و نقاش و سنگتراش

۴۹ - استاد حسین پنجه علی بناء

منتخب اصناف پنج گانه عصار و شمع و صابون پز

و صابون فروش و نفت فروش

۵۰ - جناب حاجی محمد باقر

منتخب اصناف هفت گانه مسگر و تفنگ ساز و کالاسکه ساز

و غداره ساز و ریخته گر و سفید گر و خورده فروش

۵۱ - جناب آقا سید محمد تقی هراتی

منتخب اصناف هفت گانه آهن گر و چلانگر و نعل بند و میخ بر

و نعل بر و نعل ساز و طارمی ساز

۵۲ - جناب آقا سید حسین بروجردی ملقب به مدیر الاسلام

منتخب اصناف پنج گانه سلمانی و حمامی و یخ چالی و میراب

۵۳ - جناب آقا سید ولی الله خان دکتر

منتخب اصناف سه گانه خرازی فروش

و ساعت ساز و جوراب باف

۵۴ - جناب حاجی سید محمد آقا تاجر ساعت فروش

منتخب اصناف هفت گانه پلوی و چلوی و آشپز

و کبابی و کله پز و یخی پز و جگر پز

۵۵ - جناب حاجی علی اکبر بلوین

منتخب اصناف دو گانه بلور فروش و شیشه بر

۵۶ - جناب حاج شیخ اسماعیل تاجر بلور فروش

منتخب ملت زردشته

۵۷ - از باب جمشید تاجر فارسی

منتخب طایفه ارامنه

و کالت خود را واگذار و تفویض بآقای طباطبائی نمودند و حق خود را در انتخاب اول

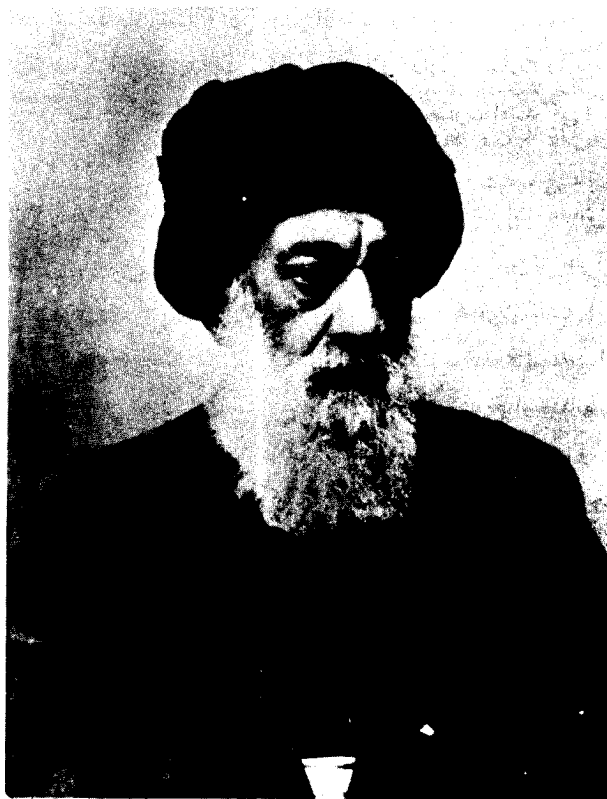
ساقط نمودند .

منتخب طایفه هنود

حق خود را در این انتخاب واگذار بآقای بهجانی نمودند .

فلاحین و برزگران منتخب خود را هنوز معین نکرده‌اند باینکه در تهران مردمان کافی و عالم و جوانان با تربیت و باهوش و تحصیل کرده موجود و متعدد و بی‌شمارند سبب اینکه آنها و کیل و منتخب نشدند و اینگونه مردمان جاهل و بی‌تربیت داخل در این امر خطر شدند چند چیز بود اول اینکه هنوز اهل تهران معنی مجلس و وکالت و منتخب و امین را ندانسته و نفهمیده‌اند بگمانشان اینکه و کیل ملت باید مثل و کیل‌های دارالشرع و درخانه‌های ملاها و قضاة باشد از بسکه از و کیل مراعات می‌ترسند و از بس که از آنها صدمه و اذیت و ضرر دیده‌اند لذا باینگونه اشخاص راضی شده‌اند دوم اینکه دست

آقای آقا سید محمد طباطبائی

تقلب و رشوه در کار آمد باین جهت جناب آقا میرزا محمد تقی گرکانی که و کیل علماء بود استعفا داد و درجایش آقا میرزا محسن برادر صدرالعلماء و داماد آقای بهبهانی وارد شد بدون انتخاب و بدون شرایط همین قدر که آقا میرزا محمد تقی استعفا داد و جناب آقا سید عبدالله داماد خویش را بجای او منصوب کرد هر قدر عتلا داد و فریاد کردند بجائی نرسید و همچنین نصره السلطان و دبیر السلطان که هر دو جوانان با کفایت و دانا بودند از و کالت باصرار مردم استعفا دادند بیچاره دبیر السلطان هم از نوکری

افتاد وهم ازو کالت . سوم اینکه اهالی تهران خود را تسلی میدادند باینکه اگر وکلای طهران صبح و درست و کافی وعالم نمیشدند وکلای بلاد البته خوب وصحیح وعالم خواهند بود در مجلسی که دوست نفر اجزای این مجلس باشد پنجاه نفر جاهل چه میتوانند بکنند ولی افسوس که وکلای سایر بلاد هم همین درد وهمین خیال را داشتند در آنجاها هم بعینه مانند تهران شد چهارم آنکه بر حسب فرمایش جناب آقا سید عبدالله چنانکه در موقوف و مقام خواهد آمد اکتفاء کردند که فرمود من بزجت عمارتی را روی دویست یا کمتر ستون چوبی قرار دادم هر وقت يك ستون آدمی دیدم یکی از ستونهای چوبی را بر میدارم و آن ستون آدمی را بجایش میگذارم و ها کذا تا تمام ستونها از آدم و انسان گردد لکن این آقا غافل است که يك دفعه آتش در می افتد بعمارت و ستونهای چوبی در آن واحد بيك طرفه العین آتش خواهد گرفت این عمارت ستون آدمی لازم دارد که عمارت را بر سر گذارد و آب و اسباب اطفاء نار در دست بگیرد که هر وقت خواست آتش بعمارت افتد فوراً آتش را خاموش و منطقی سازد .

باری وکیل جاهل و کور که بصیرت بحال مملکت وسلطنت نداشته باشد عدمش به از وجود است روز سه شنبه سیزدهم ماه شعبان ۱۳۲۴ هجری - در این روز کدورتی علیالواقع بین آقای بهبهانی و آقا شیخ فضل الله واقع افتاد که مختصر از مفصل این است که ذیلا نکاشته آمد و این کدورت منجر بواقعات و جزئی و کلی خواهد شد یکی از موقوفات بزرگ موقوفه قائم مقامی است که از حاصل این موقوفه در سال دو هزار تومان باید بمقتبات عالیات برود و چند هزار تومانهم باید بمصارف دیگر برسد این موقوفه با جعبه که مهر مبارك حضرت سید سجاد در آن است و آن جعبه مرصع بجواهرات است در دست اولاد قائم مقام است که خود قائم مقام واقف این موقوفه بوده و چند سال این موقوفه در دست میرزا محمود خان که نوه قائم مقام است بوده و چون میرزا محمود خان شخص بی حالی بود ورثه قائم مقام مدعی او شده موقوفه را از او انتزاع نمودند میرزا محمود خان هم بهمان جعبه مهر قناعت و اکتفاء نمود موقوفه را واگذار بمیرزا علی اکبر خان نمود میرزا علی اکبر خان چون دخترش را بزنی بامیر بهادر داده بود بقوه و استظهار امیر بهادر تمام موقوفه را حیف ومیل می نمود این ایام ادیب الممالك مدیر روزنامه ادب که از ورثه قائم مقام و از اشخاص با کفایت و درایت است خدمت آقای طباطبائی عارض گردیده وقف نامه را اظهار داشت جناب آقای طباطبائی این امر را واگذار به بنده نگارنده فرمود بنده نگارنده بر حسب فرمایش آقای طباطبائی و دوستی با ادیب الممالك میرزا علی اکبر خان را احضار کرده تقریرات و دعاوی ادیب الممالك را ذکر نمودم و از آن جمله گفتم ادیب الممالك مدعی است که شما در امر موقوفه خیانت کردید و منافع و نماء موقوفه را بمصارف وقف نرسانیدید و قدری از زمین فلان مزرعه را که نزدیک راه آستارا می باشد در هیجده هزار تومان بکمیانی راه فروخته اید فروختن عین موقوفه را دلیلی است واضح برخیان شما میرزا علی اکبر خان گفت هفته دیگر خودم خدمت آقای طباطبائی رسیده جواب شمارا و جواب ادیب را حضور مبارك حضرت حجة الاسلام

عرض میکنم پس از این قرارداد میرزا علی اکبر خان متوسل به حاجی شیخ فضل الله نوری میشود از جناب آقا دعوتی میکند جناب آقا يك روز را برای نهار میروند منزل میرزا علی اکبر خان پس از صرف نهار هزار تومان اسکناس تقدیم حاجی شیخ فضل الله می نمایند و حتی این مشکل را از جناب آقا میخواهد جناب آقا دوسه روز قبل از این بنده نگارنده را احضار نموده بنده نگارنده از ملاقات استنکاف و عذر آورده باینکه از راه استدعا و خواهش ملاقات بنده را درخواست نمود چون از طریق انسانیت

و استدعا اصرار در ملاقات نمود روز گذشته را قبل از ظهر آنجا رفتم جناب آقا در کتابخانه مخصوص خود بود پسرش حاجی آقاها دی که سنش از بیست متجاوز نبود و جناب حاجی شیخ سیف الدین هم آنجا بودند پس از قلیان و قهوه با حاجی شیخ سیف الدین صحبت می نمود در مسئله قتلی که در عراق واقع شده بود گویا برادر حاجی شیخ سیف الدین را بقتل رسانیده بودند و طرف حاج شیخ سیف الدین. گویا حاج سهم الملك عراقی بود بنده نگارنده شنیده بودم بعضی از ملاها رشوه میگیرند و رشوه میخورند لکن ندیده بودم که ملا خودش علناً و آشکارا مطالبه رشوه و تعارف را بنماید بلکه بتوسط یکی از اجزاء و محارم و یا بکنایه و اشاره مطالبه می نمود مثلاً قرض دارم مقروضم در خیال روضه و سفر میباشم و یا فلان مزرعه و ده و خانه را باید بخرم و یا بنده زاده را باید داماد کنم

حاج شیخ فضل الله نوری

و یا عروسی دارم و یا بانگ از من طلب دارند نمیدانم چه کنم آنوقت طرف مقابل می گفت آقا غصه نخورید خداوند کریم است من اینقدر و فلان مبلغ را تقدیم میکنم باقی را دعا کنید خداوند برساند باینطور و یا تقریباً چیزی می گرفت لکن جناب حاجی شیخ فضل الله را دیدم که بالصراحه از حاجی شیخ سیف الدین مطالبه پول کرد در مقابل حکمی که میخواست باری بعد از قطع و فصل امر مقاطعة شیخ سیف الدین رفت بنده ماندم و حاجی شیخ فضل الله که شروع در مطلب و سخن نمود در آغاز قدری از تند روی آقای آقا سید عبدالله شکایت نمود قدری هم از آقای طباطبائی تعریف و توصیف نمود سپس گفت چون تورا (یعنی من) آدم با کفایت و عاقل میدانم لذا از تو خواهش میکنم آقای طباطبائی را منصرف کنی از

این موقوفه قائم مقامی بنده گفتم شما آقای طباطبائی را میشناسید که در این گونه موارد دخالت نمیکند ولی جوابی بمدعی باید داد چه ادیب‌المالک متوسل باقا شده است و اصراری هم دارد حاجی شیخ گفت آنچه که باید بعثبات فرستاد هر ساله بااطلاع من میفرستند نزد جناب آخوند ملا کاظم رسیدهم در دست میرزا علی اکبر خان هست آنچه باید درهمین تهران بمصرف رسانند بااطلاع من بمصرف رسانیده و قبض باو دادم اما در مسئله فروختن زمین هنوز فروخته است چه من گفتم از کپانی زمین را در هجده هزار تومان میخرند بملاحظه صرفه و غبطه وقف بفروشد و درجائی بهتر ملکی بغرنده و ضمیمه وقف نمایند لکن کمیانی بیش از نه هزار تومان پول نمی دهد باین جهت هنوز فروخته نشده است باری چون بنده را رسول قرار داد لذا دیگر من اصرار نکردم و مراتب را خدمت حضرت آقای طباطبائی عرض کردم حضرت آقا ابتداء قدری متغیر شدند ولی جناب آقامیرزا ابوالقاسم پسر آقا گفت در اول امر مشروطیت رنجاندن آقا شیخ فضل الله صلاح نیست شما منصرف شوید و دخالت در امر موقوفه نکنید بهر طور بود آقای طباطبائی را منصرف نمودیم لکن جناب آقا سید عبدالله از واقعه مطلع شده و از مسئله مسبوق گردید و در مقام تصرف موقوفه برآمد باین جهت حاجی شیخ فضل الله مکدر شد . دیگر از اموری که سبب رنجش حاجی شیخ فضل الله گردید واقعه آقا میرزا مهدی پسر حاج شیخ فضل الله بود که ما این واقعه را در عنوان فردا می نگاریم .

روز چهارشنبه چهاردهم شعبان المعظم ۱۳۲۴ هجری - امروز مردم در خیال تهیه جشن فردا که عید مولود امام زمان عجل الله فرجه میباشد، میباشند از ظهر امروز در خانه آقای طباطبائی و خانه سادات اخوی و خانه سید قندی چراغان و جشنی است اهل بازار هم چراغانی را مهیا و مستعد میباشند دولت هم آتشبازی و سور را مهیا و مشغولند یکی از وکلای علماء جناب آقا میرزا محمد تقی گرکانی است و این مرد چون تکلیف را شاق دانست و دید از عهده بر نمی آید لذا از این شغل خطیر استعفاء داد و عقب نشست جناب آقای طباطبائی فوراً داماد خود آقامیرزا محسن را بجای او منصوب کرد مردم در مقام ایراد بر آمده جنابش اعتنائی نکرد و در جواب فرمود من بزحمات بسیار و ریختن خون صلحا و سادات عمارتی را برپا نمودم لیکن ستونهای این عمارت که باید بر سرانسان گذارم از چوب قرار دادم هر وقت انسانی دیدم که طاقت حمل این عمارت را داشته باشد یکی از ستونها را برداشته آن آدم را بجای آنستون قرار میدهم و کذا سایر ستونها را تا اینکه تمام این ستونها و عمایه انسان با علم گردد این مسئله اگرچه عوام را ساکت نمود لیکن خواص را ساکت و متقاعد ننمود در انجمن مخفی ثانوی قرار بر این شد که وکالت آقا میرزا محسن را بهم زنند جناب آقا میرزا مهدی پسر حاجی شیخ فضل الله که واقعا لله و فی الله حرکت میکرد و خیلی زحمت میکشید همه وقت باعده از طلاب اطراف آقای طباطبائی را داشت و آنچه در قوه داشت از بنل مال و جان دریغ نمی فرمود و دامن و ساحتش به لوٹ رشوه و تعارف ملوث نگردیدم متقبل شد که در مجلس طرف شود ولی بشرط اینکه دیگران از او عقبه کنند يك نفر از آنها یککه وطن فروش بود این خبر را با آقای بهبهائی رسانید ایشان هم مستعد و مهیا از برای مدافعه گردیدند باری آقا میرزا مهدی در وسط مجلس جلوس نمود تا شروع بمطلب و مقصود نمود یکدفعه جناب

آقا سید هبه‌الله بنای پرخاش را گذارد باینکه در مجلس حاجی شیخ فضل‌الله نشسته بود بعدی تغیر و تشدد نمود که تا آنوقت احدی جناب آقای بهبهانی را این‌طور متغیر ندیده و در ضمن تغیر هم میگفت آقای من شما عالم و عالم زاده‌اید نبایست این‌طور در وسط مجلس بنشینید آقا را بلند کنید ها بچه‌ها بیایید آقا را از این جا بلند کنید و در جای خود بنشاند آقا میرزا مهدی که خود را تنها و غریب‌ویی‌یار و یاور دید ملتفت شد که نزدیک است رشته اتحاد و اتفاق گسیخته شود فوراً از جایش برخاست و آمد در حوزة پشت بدیوار نشست آقایانیکه با آقا میرزا مهدی معاهد بودند احدی سخنی نگفت از آن طرف هواخواهان آقای بهبهانی و بادنجان دور قباچه‌ها و حاشیه‌نشینها بنای معایب و فساد را گذارده بلی آقا بابی‌ها میخواندند این بنا را خراب کنند باینها این اسباب را فراهم می‌آورند که مسلمین را ذلیل و نابود کنند (در ایران رسم شده است هر گاه بخوانند کسی را مغلوب و از میدان بیرون کنند نسبت او را به بایه میدهند مثلاً امروز الی وقتی که مجلس قوتی داشته باشد اگر بخواند حرفی بزند که مخالف میل طرف باشد فوراً میگویند بایها دشمن مجلس میباشند و نمی‌خوانند در ایران مجلس باشد و اگر یک وقتی خدای نا کرده سلطان و یا علماء با مجلس بد شوند و آثار مغلوبیت در مجلس خواهان باشند آنوقت میگویند این مجلس را بایها برپا کردند چنانچه در امر مدارس و مکاتب دیدیم در اول تأسیس مدارس مردم میگفتند این مدارس را بایها تأسیس و تشکیل میدهند بعد از آنکه جناب حجة الاسلام آقای آقا میرزا سید محمد طباطبائی مدرسه اسلام را تأسیس نمود و عمومیت پیدا کرد آنوقت هر کس از مدرسه بد میگفت و او را بابی میدانستند این است حال ما اهالی ایران که باین‌طور مدعی را از میدان بیرون میکنیم) باری گفتند گفتند تا آقا میرزا مهدی ساکت شد و گفت از هر چه بدترش آقا میرزا محسن که من برای او این خفت را بکشم بهر جهت حاجی شیخ فضل‌الله اگر چه میل باین پسر ندارد و مایل بود قدری دماغش سوخته شود لیکن نه این اندازه که در حضور خودش این‌طور بی احترامی به پسرش کنند بهر جهت شب انجمن مخفی برپا شد آقا میرزا مهدی گله کرد که شما بعضی حاضر بودید و ساکت نشستید حالا گذشته گذشت لکن بدانید من حتماً آقا سید هبه‌الله را باین ششلول جواب میدهم و دست در بغل نموده ششلول را بیرون آورد بنده نگارنده چون میدانستم آقا شوخی میکند هنوز در ایران خصوص در این سلسله جلیله ازجان گذشته کسی نیست وانگهی در مقابل سید عالم آنهم مثل آقای بهبهانی کسی نیست که بتواند این خیال را بکند وانگهی عقاید مذهبی جناب آقا میرزا مهدی مانع است از اقدام بقتل نفس لکن مخصوص اداء تکلیف و اینکه باعث خجالت آقا میرزا مهدی خواهد گردید گفتم آقای من در اول انعقاد مجلس و مقام اتحاد و اتفاق کاری نکنید که باعث خرابی امر و تفرقه متحدین و سبب شق عصای مسلمین گردد خواهش دارم این خفت را محض رضای خالق متحمل شوید و اظهار نافرمانی بلکه بر روی خود نیاورید جناب آقا میرزا مهدی اگر چه گذشت و مدتی هم در خانه نشست ولی آقایان و طلاب رفتند عذرخواهی کردند و معذرت خواستند و رفع کدورت و تقارایشان شد لکن این سوء اتفاق دو نتیجه داد اول رنجش حاجی شیخ فضل‌الله و بهانه دست او آمدن ثانی تعرفه انجمن مخفی که دیدیم انجمن فقط راه دخلی شده است که دوهزار تومان از حاجی معین بوشهری بگیرند

و بعضی نوش جان کنند دیگر در مقام کار و خدمت نباشند لاقلاً از یکدیگر همراهی کنند ز آنجمله بنده نگارنده از این اتفاق و نیامدن جناب آقا میرزا مهدی بانجمن، دیگر وارد بانجمن نشدم دیگر این انجمن منعقد نگردید الا بطور غیر رسمی که گاه گاه در خانه های یکدیگر سه چهار نفری بهم میرسیدیم.

روز پنجشنبه ۱۵ شعبان ۱۳۲۴ - امروز بازارها بسته مردم دسته بدسته فوج فوج در خانه آقای طباطبائی می آیند و تبریک عبد مولود را میگویند شاگردان مدارس بحالت نظام وارد میشوند خطبه و خطابه میخوانند دیشب هم چراغانی باشکوه در شهر بود در سلام دولتی هم امر اعلیحضرت صادر شد که تمام سفرا و رجال دولت و بزرگان و علماء و وکلای ملت را دعوت کنند برای روز هجدهم که در آن روز مجلس شورای ملی رسماً منعقد گردد و بموئین ملت حضور اعلیحضرت شاهنشاهی معرفی گردند.

روز جمعه شانزدهم ماه شعبان ۱۳۲۴ - امروز از طرف جناب صدراعظم مشیرالدوله دعوت نامه حسب الامر اعلیحضرت که دیروز امر مبارک صادر گردیده بود طبع شد بمعموم حضرات علماء اعلام و شاهزادگان عظام و امراء و وزراء و اعیان کرام و سفراء دول خارجه بدین مضمون فرستاده شد. بعد الاقاب روز یکشنبه هجدهم شعبان سه ساعت بغروب مانده در عمارت گلستان افتتاح مجلس شورای ملی خواهد شد مستدعی است در ساعت مذکور سه ساعت بغروب مانده سلام عام در تالار جنب بریلان شرف انعقاد یافت و شاهنشاه زادگان و مدعوین بشرف حضور نایل آمدند.

روز شنبه ۱۷ شعبان ۱۳۲۴ - امروز تهیه مجلس را می بینند که فردا در عمارت باغ گلستان در حضور اعلیحضرت منعقد گردد صدراعظم میرزا نصرالله خان مشیرالدوله و دو پسرش نهایت سعی را دارند در تشکیل مجلس و سبب همراهی و سعی و کوشش و جهد بلیغ صدر اعظم را مردم تربیت شدن پسرهایش را میگویند لیکن ما علاوه بر میل اعلیحضرت بمشروطیت و تربیت شدن پسرهای مشیرالدوله بیک نکته دیگر برخوردیم و در آن مقام ذکر می نمائیم جناب میرزا نصرالله خان مشیرالدوله صدراعظم ایران روزیکه یا بدایره نوکری گذارد در ماه اول موجب او پانزده قران بود که هر قرانی یکمقال نقره است و از این رتبه سال بسال روبرقی نهاد تا بمقام وزارت خارجه رسید البته چنین شخصی که از این رتبه نازل باین مقام رسد اگر بولی تحصیل کند قدر پول را بخوبی میداند و خرج پیهوده نمیکند املاک مشیرالدوله هم چون متفرق بود و مهمانی شایانی نمیکرد و بغلی نمیکرد لذا کسی مطلع بر تمول و مکت مشیرالدوله نگردید عین الدوله هم که بر مصدر صدارت نشست بملاحظه اینکه مشیرالدوله در کارهای میرزا علی اصغر خان اتابک دخالت داشته و از امورات دولتی با اطلاع است لذا مشیرالدوله را که وزیر امور خارجه بود باخود در مشاورت داخل نمود و در امور پولتیکی از او استعلام و استفسار مینمود و در امور وزارت خارجه هم بهمین جهت احتیاج بمشیرالدوله تصرفی نمیکرد نه چیزی میداد و نه میگرفت مشیرالدوله هم بهمین قدر قناعت داشت و از عین الدوله کوچکی مینمود تا اینکه در چند ماه قبل ارفع الدوله سفیر کبیر ایران را از اسلامبول خواسته ارفع الدوله در یارک عین الدوله منزل کرد چون لابد بود بولی تقدیم شاه و اتابک نماید لذا مدعی وزارت خارجه گردید و گفت صد هزار تومان میدهم که وزیر امور خارجه بشوم

عین الدوله محض دوستی بامشیر الدوله برای مشیر الدوله پیغام داد که ارفع الدوله صد هزار تومان تقدیم میکند برای گرفتن وزارت خارجه شما چه میگوئید مشیر الدوله که شخصی عاقل باتدبیر و زرنگی بود گفت در صورتیکه ارفع الدوله صد هزار تومان بدهد او مقدم است باو و اگذار نمائید مشیر الملک و مؤتمن الملک پسرهای مشیر الدوله بیدر گفتند اگر ارفع الدوله وزیر امور خارجه گردد کار ما خراب خواهد شد و اگر در این مقام پولی مایه گذاریم نصف آنرا از خود ارفع الدوله در می آوریم و نصف دیگر را از محل های دیگر باری

اصرار و ابرام و الجاج پسر هابا عث شد که مشیر الدوله راضی شد که هشتاد هزار تومان بدهد و وزیر امور خارجه خودش باشد عین الدوله دید که هشتاد هزار تومان مشیر الدوله بهتر است از صد هزار تومان ارفع الدوله چه هم مشیر الدوله را دارد و هم بیست هزار تومان دیگر از ارفع الدوله در می آید .

لذا شب مشیر الملک و مؤتمن الملک پسرهای مشیر الدوله را خواست و گفت من برای پول مثل مشیر الدوله شخصی را مکدر نمیکنم و هشتاد هزار تومان را بدهید که تقدیم اعلیحضرت نمایم و ارفع الدوله را هم چون بر من وارد شده است و شاه را با او میل است خوب است بهمان مأموریت سابق برقرار

اتابک اعظم

داریم بالاخره در همان مجلس مشیر الملک حواله هشتاد هزار تومان به طومانیانس تاجر نمود حواله را نوشت و داد به عین الدوله و از آنجا بیرون آمد مراتب را به پیدر بزرگوار خودشان گفته مشیر الدوله گفت عین الدوله گمان این قدر پول برای ما نداشت حالا که دید باین آسانی و سهلی هشتاد هزار تومان گرفت فردا بهانه دیگر خواهد گرفت بفرض از من احترام و ملاحظه کند بعد از مردن من دیگر شما صاحب یکشاهی نخواهید بود این مالیه را که با صد هزار خون جگر در این مدت متمادی برای شما ذخیره گذاردم با اندک زمانی از شما خواهند گرفت و چنانچه در مورد دیگران دیدیم و دانستید باین جهت همان روزیکه عین الدوله معزول و مشیر الدوله به صدارت منصوب گردید این دو پسر در مشروطه شدن ایران نهایت سعی را مبذول نمودند بلکه فوق العاده سعی و جهد کردند صدر اعظم در مقاصد آنها فوق العاده همراهی کرد.

چه میدانند اگر دولت ایران دولت عادلانه و سلطنت ایران سلطنت مشروطه و اساسی گردد دیگر ماله صدر اعظم را نمی برد و آنچه جمع کرده است برای اولادش باقی می ماند این بود که نهایت آمال این صدر اعظم مشروطه شدن سلطنت ایران بود و برای حفظ ماله و اندوخته خویش قلعه محکم و حصار سیدی بنا کرد و آن مشروطه شدن سلطنت میباشد و الحق صدر اعظم نهایت سعی و جهد را در این امر نمود .

روزی کشنبه هیجدهم شعبان المعظم ۱۳۲۴ - هجری سال یونت قبل وقت عصر سلام عام منعقد گردید حجج اسلام و علماء اعلام دار الخلافه عموماً در تالار جلوس نمودند بمعوتین ملت همه حاضر بودند اعلیحضرت همایونی در تالار گلستان بتخت سلطنت عادلانه جلوس فرمود . نخست کلمه که به پیشوایان اعلم و رؤسای معظم ملت فرمود این بود که الحمد لله به آرزوی دهساله خود رسیدم سپس و کلامی منتخبراً بآستان ملایک نشان طلبیدند و با تفقد شاهانه و با تلفت پدرا نه جمله را بتأییدات خسروانی مستظهر داشتند و بدرستی و راستی و رعایت جانب رعیت خاصه ضعیف و مردم بی دست و پا ترغیب و تشویق کردند جناب نظام الملك حسب المقرر و الرسوم شرف مخاطبت داشتند نخست خطیب الممالك علی الرسم خطبه غرائی عرض و قرائت نمود تمام علماء اعلام و سایر حضار از جوه اعیان و اشراف وجود مسعود همایونی را از صمیم قلب بمرض رسانیدند تمام سفرای کبار و وزرای مختار دول متحابه خارجه مقیمین دربار دولت نیز حسب الدعوه در تالار موزه مبارک حاضر شده بودند احتساب الملك از طرف قرین الشرف بآنها تبلیغ تفقد و احوالیرسی نمود و مقتدر الملك نایب رئیس اداره تشریفات وزارت خارجه مشغول پذیرائی آنها بود از اول شروع در سلام و جلوس اعلیحضرت علی الرسم شلیک توپ متوالی بود خطابه را که برای ادای مقاصد مقدسه و اظهار مکنونات ضمیر الهام پذیر اقدس و شمول کمال معدلات و سر بلندی و افتخار مملکت و قوت و قدرت دولت و ترقی و ثروت ملت و شیوع تمدن و اشاعه تربیت و اتحاد فریقین و موافقت فئیتن ترتیب داده بودند جناب نظام الملك قرائت نموده عموم باریافتگان باصغای آن روح و روانی تازه یافته و از دل و جان حالاً قالاً بمرض تشکر و دعا و ثنا و مدح و منقبت ذات فرخنده صفات معلی پرداختند چون تمام شرایط سلام عام بعمل آمد سر بلند ان اجازه انصراف حاصل نموده بمنازل خود باز گشتند و شهر خود یکباره هیکل شمع یافت و صورت مسرت گرفت که ممالك محروسه ایران صباه الله عن الحدثان دارای تاریخ تازه شد و از این خطابه مقدسه ملوکانه که جناب نظام الملك قرائت نمود مراتب شاهنشاه ما مظفر الدین شاه بخوبی مشهود و مکشوف خواهد گردید در واقع روز هیجدهم شعبان که در همد السنه مقارن چهاردهم میزان است بزرگترین عید نیکبختی ایران است و البته ملتفت مزیت و شرافت این روز فیر و زده اند که قول دولت امروز بفعلیت رسید و از روز صدور دستخط مشروطیت و حریت تا امروز در تهیه مقدمات انتخابات بودند لکن امروز تأسیس و تشکیل مجلس شورای ملی رسمیت را حاصل نمود و با حضور سفراء کبار دول ، بمعوتین و و کلاء ملت معرفی شدند .

باری صورت خطابه ملوکانه از اینقرار است :

خطابه اعلیحضرت شاهنشاه مظفرالدین شاه قاجار

بسم الله الرحمن الرحيم - منت خدای را که آنچه سالها در نظر داشتیم امروز بمون الله تعالی از قوه بفعل آمد و بانجام آن مقصود مهم بنیای الهیه موفق شدیم زهی روز مبارک و میمون که روز افتتاح مجلس شورای ملی است مجلسی که رشته های امور دولتی و مملکتی را بهم مربوط و متصل میدارد و علایق ما بین دولت و ملت را متین و محکم میسازد مجلسی که مظهر افکار عامه و احتیاجات اهالی مملکت است مجلسی که نگهدارنده عدل و داد شخص هایون ماست در حفظ و دایمی که ذات واجب الوجود بکف کفایت ما سپرده امروز روزی است که بروداد و اتحاد مابین دولت و ملت افزوده میشود و اساس دولت و ملت بر شالوده محکم گذارده میشود امروز روزی است که یقین داریم رؤسای محترم ملت و وزرای دولتخواه دولت و امانت و اعیان و تجار و عموم رعایای صدیق مملکت در اجرای قوانین شرع انور و ترتیب و تنظیم دوائر دولتی و اجرای اصلاحات لازمه و تهیه اسباب و لوازم امنیت و رفاهیت قاطبه اهالی وطن ما بکوشند و هیچ منظوری نداشته باشند جز مصالح دولت و ملت و منافع اهالی و مملکت و البته میدانید که اینست اساس مقدسی که به ملاحظات شخصی مشوب و مختل نشود و باغراض نفسانی فاسد نگردد حالا بر انتخاب شدگان است که تکالیف خود را چنانکه منظور نظر دولت و ملت است انجام بدهند بدیهی است که هیچکدام از شماها منتخبین انتخاب نشدید مگر بواسطه تفوق و رجحانی که از حیث اخلاق و معلومات بر اغلب از مردم داشته اید و خود این نکته باعث اطمینان خاطر و قوت قلب ماست و رجاء و اتق داریم که با کمال دانش و بینش و بیغرضی در این جاده مقدس قدم خواهید زد و تکالیف خود را با کمال صداقت و درستی انجام خواهید داد ولی با وجود این چون قاطبه اهالی را مثل فرزندان خود دوست داریم و نیک و بد آنها را نیک و بد خودمان میدانیم و درخشندگی و مسرت و غم و الم آنها سهم و شریکیم باز لازم است خاطر شماها را باین نکته معطوف داریم که تا امروز نتیجه اعمال هر کدام از شما فقط عاید بخودتان بود و بس ولی از امروز شامل حال هزاران نفوس است که شماها را انتخاب کرده اند و منتظرند که شماها با خلوص نیت و پاک کی عقیدت بدولت و ملت خود خدمت نمائید و از اموری که باعث فساد است احتراز نمائید پس باید کاری بکنید که در پیش خدا مسئول و در نزد ما شرمنده و خجل نباشید این پند و نصیحت ما را هیچوقت فراموش

نکنید و آنی از مسئولیت بزرگی که برعهده گرفته‌اید غافل نباشید و بدانید که خداوند متعال ناظر حقیقی اعمال ماهاست و حافظ حق و حقانیت . دست‌خدا همراه شما بروید مسئولیتی را که برعهده گرفته‌اید با صداقت و درستی انجام بدهید و بفضل قادرمتعال و توجه ما مستظهر و امیدوار باشید .

هجدهم شعبان المعظم ۱۳۲۴

پس از اختتام خطابه موزیک نظام بترنم عیش و سرور و تبریک مترنم آمد تا کنون ذرا بران چنین سلامی دیده نشده بود که با حضور هفده نفر مجتهد مسلم لازم الاتباع زهاد عباد صدای موزیک بلند شود چون تعظیم شعائر الله را باعث بود . لذا آقایان در مقام منع بر نیامده بلکه موزیک شرعی را مستمع آمدند باری پس از اختتام سلام و تشریفات شایان که امروز را نخستین روز استقلال دولت و بقاء و دوام ملت نامیدند سزاست حضرات منتخبین مجلس شورای ملی برگشته مختصراً مشغول مذاکرات تألیف نظامنامه داخلی مجلس شدند و به سبب تنگی وقت مقرر نمودند که در عصر روز دوشنبه نوزدهم ماه شعبان منتخبین ملت در مجلس شورای ملی حاضر شده و بیاد سلامت ذات خجسته صفات اعلی حضرت شاهنشاهی صرف شربت و شیرینی نموده و هم یک نفر را از خودشان رئیس مجلس شوری با بقیه اعضای هیئت مجلس انتخاب نموده و هم نظامنامه داخلی شوری را مرتب نمایند .

روز دوشنبه نوزدهم شعبان المعظم ۱۳۲۴ هجری - یونتیل - امروز منتخبین ملت در مدرسه نظامیه مجلس کردند پس از صرف شربت و شیرینی و جای و قلبان با اکثریت آراء جناب صنیع الدوله پسر مرحوم مخبر الدوله بسمت ریاست مجلس برقرار گردید این شخص از اشخاص با تربیت و تحصیل کرده با ملاحظه و با علم سنین عمرش بین چهل و پنجاه مدتی هم در خارجه تحصیل کرده است جناب و ثوق الدوله پسر معتمد السلطنه شیرازی که از جوانان با علم و دانش است نایب اولی رئیس گردید جناب حاجی محمد حسین آقا امین الضرب بدومین نیابت ریاست مجلس برقرار آمد جناب آقا سید محمد تقی هراتی و جناب آقامیرزا علی اکبر خان دبیر السلطان و جناب میرزا اسماعیل خان عون الدوله را نیز با اکثریت آراء اعضای دفتر کابینه مجلس شورای ملی انتخاب نمودند پس از اتمام کار به صحن عمارت آمده شاهزاده عبدالله میرزا عکاس مخصوص همایونی سه دستگاه عکس فتوگرافی (کروپ) از منتخبین با گروه دیگر از محترمین که مدعواً حاضر بودند برداشت .

از طرف ریاست مجلس شوری مقرر شد که مجلس تا روز یکشنبه ۲۴ ماه شعبان تعطیل باشد ولی جماعتی مر کب از منتخبین حاضر شوند که نظامنامه داخلی مجلس را مرتب نموده و در روز یکشنبه مزبور به منتخبین مجلس شورای ملی تسلیم نمایند تا بعد از تنقیح و تحریر با اکثریت آراء مصحح گشته مجری گردد مقصود جناب صنیع الدوله از این تعطیل دو چیز است و الا جمعی در مجلس نشسته نظامنامه را بنویسند منافات با دایر بودن مجلس ندارد چه ضرر داشت که روزی دو ساعت مجلس دایر باشد و در اطلاق دیگری جمعی مشغول نوشتن نظامنامه باشند امر اول آنکه اهل مجلس از اول امر عادت نکنند که بدون نظامنامه مجلس کنند . امر دوم دولتیان و اهل علم نکنند و رأی اعلی حضرت را منصرف ننمایند و

بدانند مجلس ضرری بآنها ندارد يك امرديگرهم تصور ميشود و آن اين است كه مسامحه بكنند تا كتابچه‌های قوانين كه از خارجه خواسته است برسد در هر صورت اگر صنيع الدوله مانعی در جلو خود نه بيند بقاعده حرکت خواهد كرد چه هم خودش عالم است و هم برادرهایش كه با او متفق و متحدند .

روز سه شنبه بيستم ماه شعبان ۱۳۲۴ - در چند روز قبل آقای طباطبائی بنجاب صدراعظم گفت كه اخباری كه از تبريز ميرسد كاشف از اين است كه وليعهد ماييل بمجلس نيست و اخلاص ميكند جناب صدراعظم بحضرت حجة الاسلام اطمینان داد و قول داد كه مخالفتی از وليعهد ظاهر نكردد و تلگراف رمز بوليعهد مخابره كرد از اين جهت تلگرافی از ولايت عهد برای صدراعظم و تلگرافی بنجاب عضد الملك مخابره گرديد و چون امروز بدست ما آمد لذا در عنوان امروز درج گرديد و هذاصورته .

از تبريز بطهران (تلگراف وليعهد)

جناب مستطاب اجل اشرف اکرم افخم ارفع صدراعظم زیده مجده

الآن كه دو ساعت از شب گذشته تلگراف جتایمالي رسيد و كشف شد از اين اظهار جناب حجة الاسلام آقاسيد محمد آقای مجتهد سلمه الله تعالى تعجب كردم در صورتيكه شاهدی مثل جنابمالي دارم كه صدور دستخط تلگرافی را بر حسب خواهش جماعت من خودم استدعا كردم و صادر شد چه طور بچه قسم من اورا مكتوم نگاه داشته ام در وصول دستخط تلگرافی همان دستخط را بتوسط قونسل انگليس بمردم داده و آنها را فوراً از قونسلخانه بيرون آورده باشادی تمام بازار را باز كردند و الآن چهار شب است مشغول چراغان اند و روزهم مشغول تعيين و كلاء هستند تفصيل اين است كه زحمت دادم خواهش دارم كه عين اين تلگراف را برای جناب حجة الاسلام آقا سيد محمد آقای مجتهد طباطبائی سلمه الله فرستاده و ایشان را مطلع و مستحضر سازيد . منتظر جوابم .

شب ۱۴ شعبان - پنج ساعت از شب گذشته

(وليعهد)

تلگراف از تهران بتبريز

حضور مبارك حضرت مستطاب اشرف اقدس اعظم والا وليعهد دامت شوكة العالي - اظهار مرحمت و تفقد و احوال پرسي كه بتوسط حضرت اشرف آقای عضد الملك فرموده بوديد باعث مزيد تشكر و دعا گوئی گرديد اميدوارم بتوجهات و اهتمامات و عنايات مخصوصه حضرت اقدس زحمت دعا گويان در خدمات دولت و ملت موجب مزيد شوكت سلطنت و قوت دولت و ترقی ملت

و آبادی مملکت و رفاه و اصلاح حال رعیت گردیده و ادعیه صمیمانه دعا گوینان و عامه ملت اسباب مزید سعادت و سلامت وجود مقدس پادشاه اسلام و حضرت اقدس والا باشد .
(امضاء - محمد بن صادق طباطبائی)

این تلگراف از طرف حضرت حجة الاسلام آقای طباطبائی بعنوان حضرت والا و لبعهد مخبره گردید لکن تلگراف و لبعهد که بجناب عضد الملك مخبره کرده بود بدست ما نرسید از این جهت درج نگردید .

روز چهارشنبه ۲۱ شعبان ۱۳۲۴ - در این روز در مدرسه نظامی گفتگو است که چرا صنیع الدوله یک هفته مجلس را تعطیل نموده است جناب دبیر خاقان که متخلص به نیر میباشد و از گویندگان با فرو فروغ عصر است قصیده در مدح و ثنای اعلی حضرت گفته است چون در این تاریخ از هر گونه مطلبی برشته نشود کتابت در می آورم مناسب این است که این قصیده را هم درج کنم .

«شهر»

ز حسن اتفاق خلق و لطف خسرو ایران
بلی از ظلم و از عدل است این آثار در هالم
بنسبت عدل و عقل و ظلم چون نفس ستم پرور
شه از دردین بود کاهل چو دارد عدل و داد و فر
و گردین دارد و آئین او ظلم است در کیتی
بزیر سایه عدل شهان گردد جهان ایمن
رعیت چون رعایت دید از راعی دانشور
ببفرزاید از این بابت بسی بر شوکت دولت
کنون شاهنشاه ایران مظفر شاه دین پرور
بساط معدلت گسترده و راحت کرد ملت را
مگر آموخت شاه از سرو قدان رسم آزادی
بماند پایدار این عدل در ظل چنین شاهی
خدایا این خداوند زمین را عمر وافی ده
نخیزد فتنه دیگر جز ز چشم مست مه رویان
بجای این عطوفت خلق را واجب دو چیز آمد
بسی آید شکفتم گر نداند ملت این نعمت
نمیداند نفاق است اینکه آسانها کند مشکل
سه چیز آمد دلیل اشریت نوع انسان را
هر آن ذی نفس کامل پیروی کرد این سه خصلت را
هر آنکس کوندارد هیچیک زین خصلت نیکو

مشید گشت قصر عدل و کاخ ظلم شد ویران
کران آباد ویران گشت وزین ویران شد آبادان
بحکم عقل بساید کرد دیو نفس را زندان
بماند سالها ملکش مصون از آفت حدشان
مسلم دان نیماند بدو این ملک جاویدان
چنان کرهت آنان فزاید رونق ایمان
فزون گردد نفوس و علم و کسب و ثروت آنان
بر فرزاد لوای برتری از سایر اقران
که در بنل است چون قان و در عدل است نوشروان
ز ایداء زبر دستان و ناهنجاری شیطان
که کرد آزاد ملت را ز قید و ذلت و خذلان
که بر بوده است گوی نیکی از شاهان در این میدان
قرین بنا عدل و داد و حال نیک و خاطر شادان
نه بیند کس پریشانی مگر در طره جانان
یکی شکر خدا دیگر دعای دولت سلطان
ز نادانی گراید زی نفاق و بشکند پیمان
چنان کر اتفاق است اینکه مشکلها شود آسان
نخستین عقل و دویم علم و سوم رأفت و احسان
مکرم دارش و میدان ورا از زمره انسان
نشاید خواندش انسان بلکه باشد کمتر از حیوان

چرا اسلام و تشکیل مجلس در هیجدهم شعبان برپا شد

میل مبارک اعلیحضرت این بود که در روز عید مولود امام زمان یعنی در یازدهم شعبان مجلس منعقد گردد لیکن صدر اعظم و ارباب حل و عقد مملکت بعرض رسانیدند که شأن و شرافت روز افتتاح مجلس کمتر از اعیاد نیست البته در هر سال روز افتتاح مجلس را جشن خواهند گرفت هر گاه افتتاح

حاجی میرزا یحیی دولت آبادی

در یازدهم شعبان باشد این دو جشن بزرگ مشترك بوده جشن افتتاح داخل در جشن عید مولود و شاید مضمحل گردد از این جهت شاه قبول فرمود و در هیجدهم ماه شعبان افتتاح رسمی مجلس و مجلس شورای

ملی تشکیل یافت الیوم اکملت لکم دینکم و اتممت علیکم نعمتی و رضیت لکم الاسلام دیناً
 رازیکه نهان بود پس پرده حریفان کردند عیان بادف و نی در سربازار
 مسبو نوز و پریم و چند نفر دیگر از مسیحیان کلاه بخارا ئی ایرانی بسر گذارده و جبهه ترمه پوشیده در صف
 وزراء ایستاده بودند .

روز پنجشنبه ۲۹ شعبان ۱۳۲۴ هجری - سابقاً نوشتیم که آقامیرزا محمد تقی گرکانی از وکالت
 علماء استعفا داد آقای آقا سید عبدالله داماد خویش را بجایش منصوب کرد و نیز نصره السلطان و
 دبیر السلطان که هر دو از جوانان عالم و کافی بودند با سبب چینی و دسایس مفرضین از وکالت استعفا دادند
 جناب حاجی میرزا یحیی دولت آبادی که از سادات دولت آباد اصفهان و پسر حاجی میرزا هادی
 دولت آبادی است و چندی است که با اتهام بایگیری در تهران متوقف شدند و مردم میگویند و لیعهد
 و نایب مناب میرزا یحیی ازل میباشد و حاجی میرزا هادی ستنش تقریباً نود سال میباشد و در منبرید طولانی
 دارد صاحب پنج پسر میباشد پسر بزرگش آقامیرزا احمد است که در اصفهان بر مسند شرع نشسته است
 پسر دومی او حاجی میرزا یحیی است که در علم و ادب و خط و منبر و هنرهای دیگر بکمال و آراسته
 است پسر سویمی او حاجی میرزا محمد علی است این مردهم با کمال و صاحب اخلاق حسنه است پسر
 چهارمی او آقا میرزا مهدی است که بسیار جوان با ادبی است پسر پنجمی او میرزا علی محمد است
 درین پسرهای حاجی میرزا هادی مردم درباره حاجی میرزا یحیی حرف میزنند و میگویند حاجی میرزا
 هادی که بعد از ازل باید نایب باشد نیابت خویش را بحاجی میرزا یحیی واگذار کرده است و لیعهد ازل
 حاجی میرزا یحیی را قرار داده است ولی بد بختانه هنوز ازل زنده است نه حاجی میرزا هادی بهره برد
 و نه حاجی میرزا یحیی خواهد برد بنده نگارنده ده سال با این خانواده قدم زدم و بر اسرار آنهایی بردم
 چیزی نفهمیدم بلکه تقصیر حاجی میرزا یحیی و سبب این اتهام کمالات صوری و معنوی حاجی میرزا
 یحیی است که محسود خلایق شده است والا باید گفت حاجی میرزا یحیی از اصل دین دارد و زیر مذهب
 نخواهد رفت و الا شأن او اجل و اشرف و اعظم از این است که نسبت داده شود باین طایفه ضاله بی علم و دانش
 باری حاجی میرزا یحیی بخیال افتاد که امتیاز روزنامه با اسم روزنامه مجلس از دولت بگیرد و برای
 مشیرالدوله صدر اعظم هم کاغذی نوشت صدر اعظم وعده باو داد و آقا میرزا محسن داماد آقای بهبهانی
 این مسئله را شنید و خیال حاجی میرزا یحیی را دانست با آقامیرزا محمد صادق پسر آقای طباطبائی عنوان
 مقصود حاجی میرزا یحیی را نمود آقا میرزا محمد صادق که سالها در این خیال بود و محرك بنده نگارنده
 بود که روزنامه نوروز را که مدتی تعطیل است دائر کنم و من بنده جواب میدادم تا آزادی قلم را نداشته
 باشم نمی توانم روزنامه را دایر کنم بجناب آقامیرزا محسن گفت امتیاز روزنامه مجلس را برای خود بگیر
 و بامن شراکت کن چرا باید حاجی میرزا یحیی اینکار بزرگ و دخل هنگفت را در برید خلاصه آقامیرزا
 محسن عازم گردیده مراتب را بمشیر الملک پسر صدر اعظم در میان آورد مشیر الملک گفت چون صدر اعظم
 قول بحاجی میرزا یحیی داده است بلکه نوشته هم بمشارالیه داده است لذا راه این است که شما عریضه
 بشاه عرض کنید و من دستخط شاه را میگیرم آنوقت بهانه برای صدر اعظم هست بالاخره جناب آقا

میرزا محسن دستخط امتیاز روزنامه مجلس را صادر نموده با جناب آقا میرزا محمدصادق و پسر جناب آقاسید عبدالله شریک شده بنایشان براین قرار گرفت که آقامیرزا محسن صاحب امتیاز و آقا میرزا محمد صادق مدیر روزنامه مجلس گردد حاجی میرزایحیی بیچاره هرچه دستویا کرد بجائی نرسید و از این خیال منصرف گردید .

روز جمعه غره رمضان المبارک ۱۳۲۴ - در این روز جلد سوم تاریخ خود را ختم مینمایم با آنچه

آقا سید محمد صادق طباطبائی

که در دوره سلطنت مظفرالدین شاه در ایران دایر گردید؛ جشن عیدمولود حضرت سیدالشهدا (ع) در سال اول سلطنت در سنه ۱۳۱۳ - رواج کلاه نمذ برای اهل نظام بتوسط عبدالحسین میرزا فرمانفرما در سال دوم سلطنت - تأسیس مدارس ملی بطرز جدید در سال سوم سلطنت در سنه ۱۳۱۵ - انعقاد انجمن معارف و روزنامه معارف و شرکت طبع کتب در تهران در سال پنجم سلطنت ۱۳۱۶ - تکثیر و تعدد جراید و روزنامه ها در این عهد میمنت و بتعداد ذیل ؛

روزنامه ایران در سابق بود . روزنامه اطلاع در سابق بود . این دو روزنامه دولتی از سابق دایر بوده است .

روزنامه ادب مدیر و نویسنده آن جناب ادیب الممالک در اواخر نویسنده آن مجدالاسلام .

روزنامه نامه مصور موسوم بشرافت نویسنده آن مجیرالدوله مدیرش اعتمادالسلطنه .

روزنامه تربیت مدیر و دبیرش ذکاءالملک .

روزنامه ثریا مدتی در مصر دایر بود اواخر عمرش در تهران بمدیری آقاسید فرج الله کاشانی دایر گردید .

روزنامه مظفری در بوشهر بمدیری میرزا علی آقا شیرازی منتشر گردید .

روزنامه الحدید در تبریز و در اواسط حدید و در اواخر عدالت نشر و طبع میگردد مدیرش آقاسید محمد و در اواخر سید حسین خان بود .

روزنامه نوروز از قلم بنده نگارنده بعالم ظهور میرسید و در اواخر موسوم بکوکب درّی گردید .

روزنامه انجمن اخوت که در انجمن ظهیرالدوله طبع و نشر میگردد .
روزنامه احتیاج .

روزنامه معارف مدیرش در اول مفتاح الملك و در اواخر میرزا محمد علی بهجت دزنولی بود .
روزنامه دعوت الحق مدیرش نیز بهجت بود .

روزنامه صور اسرافیل مدیرش میرزا جهانگیرخان و دبیرش میرزا علی اکبرخان دخو بود .
روزنامه آدمیت مدیر و دبیرش میرزا عبدالمطلب .

روزنامه مساوات مدیرش آقاسید محمد رضا شیرازی و دبیرش سید جلال خلخالی بود .
روزنامه تنبیه مدیر و دبیرش میرزا ابراهیم خان طیب .

روزنامه ندای وطن مدیرش مجدالاسلام (یومیه)
روزنامه هفتگی کشکول مدیرش مجدالاسلام .

روزنامه محاکمات که در اواخر مظفرالدین شاه امتیازش را گرفت و در زمان محمدعلی شاه نشر یافت
روزنامه الجمال مدیرش میرزا محمد حسین اصفهانی .

روزنامه نیراعظم مدیرش آقاسید عبدالوهاب معین العلماء بود که امتیاز آن در زمان مظفرالدین
شاه گرفته شد .

روزنامه تمدن مدیرش مدبرالممالك هرندی .

روزنامه عراق عجم مدیرش ادیبالممالك .

روزنامه وطن مدیرش ملكالمورخین .

روزنامه شاهنشاهی مدیرش نیز ملكالمورخین .

روزنامه روح القدس .

روزنامه روح الامین مدیرش آقا سیدمحمدعلی عراقی .

روزنامه تدین مدیرش فخرالاسلام .

روزنامه عیب نما باعین مهمله در اواخر غیب نما باعین معجمه مدیرش آقامیرزا عبدالرحیم کاشانی .

روزنامه اقیانوس که امتیاز آن در زمان مظفرالدین شاه گرفته شد .

روزنامه مجلس مدیرش آقا میرزا محمدصادق و دبیرش دراوایل ادیبالممالك در اواخر آقاشیخ

یحیی کاشانی .

روزنامه رهنما مدیرش آقامیرزا عبدالرحیم کاشانی .

روزنامه مکتب رشديه در اواخر موسوم بتهران گردید .

روزنامه تهران مدیرش آقامیرزا حسن مدیر مدرسه رشديه .

روزنامه بامداد صاحب امتیاز آن حاجی میرزا یحیی دولت آبادی .

روزنامه مجله استبداد مدیرش شیخالممالك قمی .

روزنامه حقوق مدیرش شاهزاده سلیمان میرزا .

روزنامه جبل‌المتین یومیه مدیرش میرزا سیدحسن برادر مؤیدالاسلام .

روزنامه صبح صادق مدیرش مؤیدالمالک کرمانی .

روزنامه حلم آموز مدیرش میرزا جعفرخان کرمانی .

روزنامه شرف و شرافت مدیرش برادر تقی زاده .

روزنامه معرفت درانجمن ظهیرالدوله نوشته میشد .

روزنامه فلاح که در مدرسه فلاحت بریاست مسیوداشرطیع و نشر میگردید .

روزنامه جفنگ مفنگ که در اداره صوراسرافیل نشر میگردید .

روزنامه دانش، روزنامه بلدییه مدیرش معتمدالاسلام رشتی - روزنامه شورای بلدی مدیرش نیز

معتمدالاسلام رشتی - روزنامه اتحاد مدیرش نیز معتمدالاسلام رشتی - روزنامه بیداری - روزنامه زشت

وزیا - روزنامه خلاصه الحوادث در تهران بطریق یومیه در سال ۱۳۱۶ سال چهارم سلطنت .

روزنامه‌های فارسی که از خارج بایران وارد گردید و برای بنده نگارنده آمد .

روزنامه جبل‌المتین هفتگی مدیرش مؤیدالاسلام و در کلکته طبع و نشر می شد .

روزنامه انجمن ملی تبریز - روزنامه اتحاد تبریز - روزنامه ملانصرالدین - روزنامه آذربایجان

مصور - روزنامه عدالت در تبریز - روزنامه حکمت از قاهره مصر - روزنامه ندای اسلام از شیراز -

روزنامه مظفری که سابق نوشته شده - روزنامه اصفهان - روزنامه جهاد اکبر اصفهان - روزنامه

انجمن اصفهان - روزنامه انصار اصفهان که مجله بود بسیار قشنگ و زیبا - روزنامه خورشید از مشهد -

روزنامه بشارت از مشهد رضوی - روزنامه از رشت مدیرش افصح المتکلمین - روزنامه از همدان - چند

روزنامه دیگر هم برای بنده نگارنده می آمد که حالا اسمشان در نظر من نیست . ایجاد کارخانه قند در سال

دویم سلطنت در کاریزک تهران . موقوف کردن مالیات خبازخانه و قصابخانه در سال اول سلطنت . اقامه

ودایر کردن تجزیه حضرت فاطمه زهرا علیها السلام در سال پنجم سلطنت . انکشاف صنعت کاشی طلائی

(زلفلیما تیک) در تهران بدستکاری خواجه عبدالکریم تاجر کلدانی در سال چهارم سلطنت . ایجاد

مدارس جدید در تهران و آنچه را که بنده نگارنده دیده و در آن وارد شده از قرار ذیل است :

- ۱- مدرسه اسلام مؤسس آن جناب حجة الاسلام آقامیرزا سید محمد طباطبائی . ۲- مدرسه علمیه مؤسس آن مفتاح‌الملك واحتشام السلطنه وانجمن معارف . ۳- مدرسه رشديه مؤسس آن آقامیرزا حسن تبریزی . ۴- مدرسه علمیه اول مؤسس آن شیخ‌الملك سیرجانی کرمانی . ۵- مدرسه افتتاحیه مؤسس آن مفتاح‌الملك . ۶- مدرسه هدایت مؤسس آقا سید مهدی . ۷- مدرسه شرف مؤسس آن ناظم‌الاطباء کرمانی . ۸- مدرسه ثروت . ۹- مدرسه سلطانی . ۱۰- مدرسه تربیت . ۱۱- مدرسه ادب مؤسس آن حاجی میرزا یحیی . ۱۲- مدرسه سادات مؤسس آن حاجی میرزا یحیی . ۱۳- مدرسه خرد مؤسس آن میرزا عبدالرضا خان . ۱۴- مدرسه معرفت مؤسس آن ظهیرالدوله . ۱۵- مدرسه سعادت مؤسس آن مترجم الدوله . ۱۶- مدرسه امانت . ۱۷- مدرسه اقبال . ۱۸- مکتب رشديه ناموسه . ۱۹- مدرسه فلاح . ۲۰- مدرسه سیاسی مؤسس آن مشیرالدوله . ۲۱- مدرسه

دبستان دانش مؤسس آن حاجی میرزا یحیی به یول ارفع الدوله . ۲۲- مدرسه خیریه مؤسس آن میرزا کریم خان سردار . ۲۳- مدرسه مدیریه . ۲۴- مدرسه قوامیه . ۲۵- مدرسه تمدن . ۲۶- مدرسه شرافت . ۲۷- مدرسه فرهنگ . ۲۸- مدرسه مدیریه . ۲۹- مدرسه ایمانیه . ۳۰- مدرسه نظامیه . ۳۱- مدرسه قزاقخانه . ۳۲- مدرسه قدسیه مؤسس آن نظام الحکماء . ۳۳- مدرسه اقدسیه . ۳۴- مدرسه همایون . ۳۵- مدرسه افتخاریه . ۳۶- مدرسه اعتضادیه . ۳۷- مدرسه الیانس . ۳۸- مدرسه ارامنه . ۳۹- مدرسه پرزت-تانیجا . ۴۰- مدرسه تأدیب . ۴۱- مدرسه دارالرشاد . ۴۲- مدرسه رفعت . ۴۳- مدرسه شریعت مؤسس آقا شیخ باقر . ۴۴- مدرسه فضیلت . ۴۵- مدرسه کمالیه . ۴۶- مدرسه مظفریه . ۴۷- مدرسه یهود . ۴۸- مدرسه اتفاق جاوید . ۴۹- مدرسه شاه آباد

بعض مدارس دیگر هم افتتاح شد که اسامی آنها در نظر نیست این مدارس بغلاوه مدرسه دارالفنون بود که در زمانهای سابق وعهد ناصرالدینشاه مفتوح شده بود در سایر شهرهای ایران از قبیل آذربایجان و اصفهان و یزد و کرمان و مشهد و همدان و کرمانشاهان و شیراز و بوشهر و رشت مدارس و مکاتب متعدده مفتوح گردید.

شیوع ماشین زراعت در خالصجات دولتی در سال چهارم سلطنت که ناصر السلطنه از فرنگستان بطهران خواست. ازدیاد قزاق که سابقاً پانصد نفر بودند در سال چهارم سلطنت به هزار و دوست نفر رسید و پس از آن قریب بدو هزار نفر گردیدند. تأسیس راه شوسه از رشت بطهران در سال سوم سلطنت. شروع به سنگ فرش و تسطیح معابر طهران در سال سوم سلطنت. کاوش شهر شوش که امتیازش به فرانسه ها داده شده که هر چه پیدا شود بدولت ایران هم بهره بدهد. آزادی روزنامه بیک اندازه در ایران در سال پنجم سلطنت. شیوع تلمیه های بخاری در سال ششم سلطنت که از چاه آب جاری آب بالا آورند. رواج یول نیکل در ایران در سال ششم سلطنت. بنای قصر فرح آباد و ضرابخانه جدید در سال ۱۳۲۰ در تهران. شیوع عکس باطن (زنگن) در تهران در سال هشتم سلطنت. بنای عمارت جدید در عمارت گلستان و سقف بلور و چراغهای برق در ایران در سال هفتم سلطنت. ازدیاد چراغ برق در عمارت سلطنتی در سال هفتم سلطنت. بروز تخم جای در گیلان و تخم جنگل در جاجرود در سال ششم سلطنت. ترقی گمرک و تذکره و پست ایران که چندین برابر شده و گمرک را مخصوص سرحدات قراردادند و گمرک داخله را موقوف کردند در سال هفتم سلطنت. در روزنامه نوروز نوشته ام بخشیدن گمرک داخله در سنه ۱۳۱۹ هجری است. ایجاد اختراع وزارت کابینه برای ثبت و ضبط احکام در سال دهم بامر شاهزاده عین الدوله اتابک اعظم. ایجاد صندوق مالیات در سال دهم سلطنت. آوردن چرخ خود نویس در تهران در سال هفتم سلطنت. شیوع تلفن و فتوگراف در سال سوم سلطنت. شیوع چراغ برق در کوچه های تهران با اقدام و همت حاج حسین آقا امین الضرب در سال یازدهم سلطنت. در رشت در سال نهم سلطنت. تأسیس آسیای بخار در تهران بدستبازی صنیع الدوله در سال ششم سلطنت. شیوع (اتومبیل) کالسکه بخار در تهران در سال هشتم سلطنت. شیوع چراغ برق در خانه ها و مساجد و مدارس در سال یازدهم سلطنت. تأسیس راه شسته آستارا در سال هشتم سلطنت. احداث رخت شوی خانه در سال دهم سلطنت. ایجاد ماشین آجر پزی در تهران در سال یازدهم سلطنت به همت و فتوت حاجی حسین آقا امین الضرب. در سال یازدهم سلطنت سقف تکیه دولت تهران که مدتی خراب بود به نخاراج گراف از نو ساخته شد. ایجاد تمبر بروات

دولتی در سال ۱۳۲۳ مطابق سال دهم سلطنت، تأسیس چاه نفت کرمانشاه در قصر شیرین در سال هفتم سلطنت، افتتاح کارخانه ریسمان بافی در حوالی دروازه شمیران تهران به همت صنایع الدوله و شرکت حاجی محمد تقی شاهرودی در ربیع الثانی در سال ۱۳۱۵ ریسمانش بیرون آمد، شیوع آستر کلاه چاپ و منگنه دار بلفظ زنده باد شاهنشاه ایران به برش و دوخت اسلامبول اختراع میرزا حسنقلی خان نقاش (که مصور روزنامه کوکب دری است)، گراور چاپ عکس در سال یازدهم سلطنت در تهران رواج یافت، (لترماژیک) چراغ سحری در سال ششم سلطنت در تهران بروز یافت، ماشین عکس بی عکاس در سال ششم سلطنت دایر شد، ظاهر شدن بی پولی دولت ایران و خالی بودن خزانه دولتی نیز در این عهد گردید، ظاهر و آشکار گرفتن ملاها در تهران رشوه و تعارف در عهد همین شاهنشاه شد (اول کسی که این بدعت را گذارد حاجی میرزا حسن آشتیانی و شیخ فضل الله بود)، اختراع توپ و مسلسل که در دقیقه شصت تیر میاندازد و در عهد همین شاهنشاه بود مخترع این توپ استاد جعفر خیاط تبریزی است که نمره آنرا ساخته و در اطاق موزه گذارده است ولی این مخترع را دیدم که از گرسنگی و فقری مینالید و در خیال فرار بتبریز بود و بقدر کرایه خود نداشت، ظاهر شدن کتابهای رمان بترجمه های کتب خارجه از قبیل سه تفنگدار و کنت منت کریستو و غیره ها و از توقیف در آمدن آنها نیز در زمان همین شاهنشاه بود، مشروطه شدن دولت و سلطنت ایران نیز در همین سلطنت بود، اداره بلدییه و کشیدن تلفون بخانه ها در همین عهد بود، بیداری ایرانیان و آگاه شدن مردم بحقوق خویش نیز در همین سلطنت بود.

فهرست اعلام

بهبهانی ۱۸۴، ~ و میرزا ابوالقاسم طباطبائی
 ۴۱۴، ~ و ناظم الاسلام کربانی ۳۰۱
 آصف الدوله: ۱۷۹، ۲۵۳، ۳۲۹
 ۴۲۲، ۴۴۴، ~ و امین السلطان ۱۸۰
 ~ و حکومت کرمان ۱۷۹، ۱۸۰، ~
 و قونسولخانه روس ۳۳۵، ~ و میرزا
 کاظم آقامتولی باشی ۳۳۴، ۳۳۵
 آصفیه (مدرسه): ۱۳۲
 آقا سیدعلی بن عباس: ۲۴۰، ~ و شیخیه ۲۴
 آقا نجفی، محمد تقی بن محمد باقر: ۱۳۱، ۱۷، ~
 و حکم تکفیر سپهدار ۵۰۱، ~ و مسعود
 میرزا ظل السلطان ۱۳۱
 آقا نورالله: ۱۳۱
 آملی، آخوند ملا محمد: ۲۸۶، ۴۰۲
 آواجق چالدران: ۱۵۴
 آینه سکندری: ۷، ۲
 ابراهیم آبدار: ۱۰۰
 ابروچف (ژنرال): ۶۵
 ابن بابویه: ۴۲۱، ~ و مهاجرین ۴۲۴
 اتابک، علی اصغر خان ← امین السلطان،
 علی اصغر خان
 اتحاد اسلامی: ۶
 احتساب الملک: ۵۵۲
 احتشام الدوله: ۱۳۲

آخوند خراسانی، ملا محمد کاظم ← خراسانی،
 محمد کاظم بن حسین
 آدمیت (دو زنامه): ۵۶۰
 آدمیت، عباسقلی خان: ۴۰۸، ~ و انجمن
 مخفی آدمیت: ۴۰۸
 آدینه، محمد خان: ۱۶۵ پ
 آرسن: ۴۴ - ۴۲، ~ و امین السلطان ۴۴،
 ~ و تحریم تنباکو ۴۴، ~ و سفرای
 خارجی ۴۴
 آزادی طلاب زندانی: ۱۳۸
 آشتیانی، شیخ مرتضی: ۱۴۰، ۲۷۷، ۲۸۵،
 ۲۸۷، ۲۹۹
 آشتیانی، محمد حسن: ۱۲، ۲۶، ۳۷، ۲۷۸،
 افکار: ۲۰ - ۱۶، ~ و امین السلطان
 ۲۲، ~ و تحریم تنباکو ۱۲، ۱۳، ~
 و عمارت بانک استقراضی روس ۲۴۶ پ،
 ~ و محمد حسن شیرازی ۲۶، ۲۹، ~
 و مسأله بانک و راه آهن ۱۷، ~ و
 مظفرالدین شاه ۲۴۶، ~ و ناصرالدین-
 شاه ۲۰ - ۱۵
 آشتیانی، میرزا احمد خان: ۴۰۹، ۴۲۷، ~ و
 حکم شلیک به مردم ۴۰۹
 آشتیانی، میرزا مصطفی: ۱۳۹، ۲۲۹، ۲۶۳،
 ۴۱۲، ۴۱۴، ~ و امیر بهادر ۴۱۴،
 ~ و انجمن مخفی ۱۸۴، ~ و سید عبدالله

ارزن الروم: ۵۲

ارشاد (دوژنامه): ۵۱۱

ارفع الدوله، رضا خان: ۴۴۷، ۱.۱، ~ و
تقاضای شغل وزارت خارجه ۵۵.

ارنستین: ۲۲

استیداد: ۲۲

استرآبادی، شیخ محمد رضا: ۴۲۴

اسدآباد افشار (قصبه): ۶۰

اسدالله میرزا بن شاهزاده شمس الشعرا: ۵۴،
۵۴۱

اسعدپاشا: ۵۲

اسفندیارخان: ۲۵۰

اسلام (مدرسه): ۴۷

اسلم خان، محمد: ۵۴

اشراف الواعظین: ۳.۵، ۳.۲، ~ و دستخط
مظفرالدین شاه ۳۵

اصفهان: ۴۲، تجار تنباکوی ~ ۴۲

اصفهان، حاج عبدالحسین: ۲۸۲، ۳۶۰

اصفهان، سیدجمال الدین ← جمال واعظ،
جمال الدین بن عیسیاصفهان، سید عبدالرحیم: ۹۴ پ، ~ و میرزا
رضا کرمانی ۹۴ پ

اصفهان، عبدالصمد ← همدانی، عبدالصمد

اصفهان، عبدالوهاب ← معین العلماء

اصفهان، محمدجواد: ۳۶۰

اصفهان، محمدحسین ← معتمد الشریعه

اصفهان، میرزا آقا: ۳۴۹، ۳۶۰، ۳۶۱، ~ و

سید محمد طباطبائی ۳۶۶، ~ و عین الدوله

۳۶۲، ۳۶۶، ۳۶۷، ~ و کتابچه قانون

۳۶۲، ~ و کتابخانه ملی ۳۶۲، ~ و

ماجرای محبوس شدن در کلات ۳۶۶،

~ و مجد الاسلام کرمانی ۳۶۳، ~ و

مقاله مدافعه وطن قبل المتین ۳۶۲

اصفهان، میرزا علی خان: ۳۶۰

اصفهان، میرزا محمود بن احمد: ۲۱۷، ۲۲۷

احتشام السلطنه، میرزا محمود: ۳۲۱، ۳۲۷،

۵۴۱، ~ و امیر بهادر جنگ ۳۲۲، ~ و

وسید محمد طباطبائی ۳۲۷، ۳۲۸، ~ و

عدالتخانه ۳۲۱، ۳۲۲

احمدخان نسادان: ۲۵۴ پ، ~ و ادیب

المجاهدین ۲۵۵، ۴.۴، ~ و قتل

سید عبدالحمید ۲۵۶، ~ و شیخ محمد واعظ

اصفهان، ۲۵۰ پ، ۲۵۲ پ، ۴.۳

احیاء الملک، شیخ محمد (دکتر): ۳۱۶

اخبار ناصری (دوژنامه): ۱۰۱

اختر (دوژنامه): ۱۸۳ پ

اختلاف ایران و روس: ۶۶، ۶۵

اخوی، سید محمد: ۳۰

ادب (دوژنامه): ۱۹۰، ۳۱۰، ۳۴۸

ادب (مدرسه): ۵۶۱

ادیب الذاکرین ← ادیب المجاهدین

ادیب المجاهدین کرمانی، شیخ حسین: ۲۵۵ پ،

۳۶۴، ۴.۴، ۴.۵

ادیب الممالک: ۵۴۶، ~ و طباطبائی ۵۴۶

ادیب بهبهانی، حسینعلی: ۱۷۱، ۱۸۸، ۲۱۱،

۲۱۶، ۳۵۰، ۴۱۲، ~ و انجمن مخفی

۱۷۱، ۱۸۴-۱۸۲، ~ و جنایات

دستگاه حکومت ۲.۲، ۲.۳، ~ و

ذوالریاستین ۲.۲، ۲.۶، ~ و سید عبدالله

بهبهانی ۳۵۰، ~ و قانون اسلام ۱۸۲،

۱۸۳، ~ و لفظ مشروطیت ۲۱۳

ادیب کرمانی، شیخ احمد: ۷

اراسنه: ۵۳۱، ~ و اتحاد با مسلمانان تبریز

۵۳۱، تاریخ ~ ۳۵۲، ۳۵۳، ~ و

سلطان عبدالحمید ۳۵۵، شورش ~ ۷،

~ و مهاجرت به عثمانی ۳۵۴

ارباب، میرزا آقا: ۶۴

ارباب بهرام (رئیس اداره جهاد): ۳۹۵

ارباب جمشید: ۵۴۴

اردبیلی، خسرو خان: ۱۹۶

اقتتاحتیه (مدرسه): ۱۷۳، ۳۹۶، ۵۶۱

افجه ای، سیدجمال الدین: ۲۷۷، ۲۸۳، ۳۰۶

~ و امیر بهادر جنگ ۲۸۷

افضل خان، محمد: ۵۴

افغانستان (تاریخ): ۵۴، ۵۵

افغانی ← سیدجمال الدین اسدآبادی

افغانی: ۲۳۵ پ، ~ و دوزنامه کلید سعادت

۲۳۵ پ

اقبال الدوله کاشانی، محمد: ۱۳۰، ۲۰۱

۲۳۳ پ، ~ و امین السلطان. ۱۳

اقبال السلطنه: ۱۹۸

اقیانوس (دوزنامه): ۵۶

اکرم نظام، کریم خان: ۲۹۱

الجمال (دوزنامه): ۳۴۸ پ، ۵۶

الحدید (دوزنامه): ۵۵۹

ام الخاقان: ۱۹۳

ام القری، انجمن ← انجمن ام القری

امام جمعه، زین العابدین: ۲۶، ۳۱، ۱۵۶

۲۷۸، تحریم تنباکو و نقش ~ ۳۱

~ و سلطان المتکلمین ۲۷۸، ۲۷۹

~ و سیدعبدالله بهبهانی ۲۷۹، ~ و

سیدعلی اکبر تفرشی ۳۱، ~ و صدر

الفقه ۲۷۸، ~ و علی اصغرامین السلطان

۳۱، ۳۲، ~ و محمدحسن شیرازی ۳۱

~ و میرزا محسن ۲۷۸، ~ و ناصرالدین-

شاه ۳۲

امام جمعه، میرزا ابوالقاسم بن زین العابدین حسن

حسینی: ۳۷، ۲۶۶، ۴۰۲، ~ و اختلاف

با سیدعبدالله بهبهانی و سیدجمال الدین

اسدآبادی ۲۸-۲۷۸، ~ و امین

السلطان ۱۳، ~ و تجار ۲۷۵، ~ و

دیوانیان ۲۸، زن موقر السلطنه و رفتار

~ ۲۳، ۲۸۶، ~ و سیدجمال الدین

واعظ اصفهانی ۲۷۵، ۲۷۶، ~ و سید

عدالله بهبهانی ۱۳۳، ~ و شیخ فضل الله

۴۳۲، ۵۴۱، اقدامات ~ ۲۲۹، ۲۳۰

انجمن اصفهان و عضویت ~ ۲۳۲، ~

و انجمن مخفی ۲۳۰، ۲۳۱ پ، ~ و

تحصن در سفارتخانه عثمانی ۲۳۷ پ،

~ و جشن تولد محمدعلی میرزا در انجمن

اصفهان ۲۳۳ پ، ~ و حکومت ظل السلطان

۲۲۸ پ، ~ و مسأله تریاک ۲۳۸ پ،

~ و میرزا کریم خان علی آبادی ۲۳۵ پ

اطلاع (دوزنامه): ۵۵۹

اعتبارالدوله، غلامحسین میرزا: ۱۳۸

اعتصام السلطنه، دوستعلی بن معیرالمالک:

۱۳۹، ۲۸۰، ۲۸۵، ~ و سید عبدالله

بهبهانی ۲۸۰، ~ و سیدمحمد طباطبائی

۲۸۰، ~ و نایب حسین ۳۱۴

اعتضاد السلطنه، علیقلی میرزا، شاهپور ایران:

۲۱۴

اعتماد الاسلام، سیدعلاء الدین: ۱۳۲، ۲۸۹

۲۹۶، ~ و سیدعبدالله بهبهانی ۵۰۹

~ و عین الدوله ۱۳۲

اعتماد الذاکرین: ۴۰۹

اعتماد السلطنه، محمدحسن بن علی: ۶۳، ۹۶

~ و امین السلطان ۳۹۶

اعدل الدوله: ۲۴۶، ~ و ظفر السلطنه ۲۴۶

~ و فلک کردن میرزا محمد رضا کرمانی

۲۴۸

اعظام المالک (فرشباشی عین الدوله): ۲۹۰

~ و عین الدوله ۲۹۱، ~ و گرفتاری

مجدد الاسلام ۳۶۰، ۳۶۱، ~ و

مدیرالذاکرین ۲۹۱، ۲۹۲

اعظم السلطنه: ۳۴۶، ۵۳۹، ~ و دستگیر

شدگان شبانه ۳۴۶

اعظم خان، محمد: ۵۴، ۵۵

اعلم الدوله، خلیل خان (رئیس اطباء دولتی):

۵۰۵، ~ و سیدابو تراب خان ۵۰۵

اعلم الملک (طیب همایونی): ۵۰۵

اعنایف: ۶۵

~ و سیدعلی آقا یزدی ۴۲۱، ~ و
عدالتخانه ۳۲۲، ~ و قبر سیدعبدالحمید
۲۸۴، ~ و مشروطیت ۲۳۶، ۲۳۷، ~
ومظفرالدین شاه ۴۲، ~ و مهاجرت علماء
۴۲۸، ~ و میرزا مصطفی آشتیانی ۳۱۸
۴۱۴

امیر تومان، علی خان بن صاحب اختیار: ۶۱،
~ و سیدجمال الدین اسدآبادی ۶۱

امیرخان سردار ← امیراعظم، نصرالله خان
امیرکبیر، تقی: ۵۰، ۹۹، ~ و ادعای مخالفین
۵۳، افکار ~ ۵۲، اقدامات ~ ۵۱، ~
و مساجرای سید صالح ۵۳، مردم داری ~
۳۸، مرگ «قتل» ~ ۵۳، مشاغل ~

۵۱، ~ و واقعه ارزنة الروم ۵۲

امیرنظام، حسنعلی خان: ۱۸۴ پ

امیرنظام ← زنگنه، محمد

امین التجار کردستانی: ۲۷۴، ۵۴۳، ~ و
سیدهاشم قندی ۲۷۵، ~ و مشیرالدوله

۲۷۵

امین الدوله، علی بن محمد: ۹، ۶۳، ۱۰۰،
۱۰۱، ۱۲۱، ۱۲۷، ۱۷۲، ~ و
آذربایجان ۱۲۴، ~ و اتحاد اسلامی
۱۲۶، ~ و اداره پست ۱۲۲، اقدامات
~ ۱۲۳، ۱۲۴، ۱۲۶، ~ و اسراییلی
دولت ۱۲۶، ~ و امین السلطان ۱۲۶،
~ و پرنس دادیان ۳۵۷، ~ و ذکاء
الملک ۱۲۶، ~ و رساله مجدیة ۱۲۲،
~ و رشوه گیری ۱۲۶، ~ و سیدجمال
الدین اسدآبادی ۶۲، ۱۲۶، ~ و
سیدمحمدطباطبائی ۱۲۶، ~ و شیخ هادی
نجم آبادی ۱۲۶، شیوة نوشتن ~ ۱۲۷،
~ و کتابچه قانون ۱۲۳، ~ و مدرسه
رشدیه ۱۲۴، مشاغل ~ ۱۲۲، ۱۲۳،
~ و مظفرالدین شاه ۱۲۵، ۱۲۶، ~ و
ناصرالدین شاه ۱۲۲

نوری. ۲۸، ۲۸۵، ~ و عین الدوله ۲۷۵،
۲۸، ~ و مدرسه صدر ۱۳۲، ~ و
مدرسه مروی ۲۸۵، ~ و مسجدخازن
الملك ۲۸۶، ~ و مسجدشاه ۲۷۹، ~
و مسأله شفاعت از طلاب ۱۳۹، ورود
مهاجرین به طهران و طرفداران ~ ۳۰۷
امام جمعه، میرزا کریم آقا (امام جمعه تبریز):
۱۹۵

امامزاده حمزه: ۳۰۲

امامزاده قاسم: ۲۲۹ پ

امامقلی میرزا، شاهپور ایران: ۳۹۷

امتیازنامه تنباکو: ۳۷، صورت فرمان ~ ۳۸،

۳۹، مدت زمان ~ ۳۸، ~ و اسورگرکی

۳۹، حق انحصار ~ ۳۹، ۴۰، ~ و

حقوق دولت ایران ۳۹، حقوق صاحبان

~ ۳۹، ۴۰، ~ و زارعین تنباکو

۴۱-۳۹، لغو ~ ۲۷-۲۵، ۲۹، ۳۰،

نظریات صاحب ~ ۴۱

امجدالسلطان، نصرالله: ۵۴۰، ۵۴۱

امیراعظم، نصرالله خان بن وجیه الله میرزا: ۱۳۲،

۱۵۹ پ، ۲۳۷، ۲۸۶، ۲۹۶، ۳۰۲،

تبعید ~ ۱۶۲ پ، تحصیلات ~ ۱۵۹ پ،

~ و دستخط انعقاد عدالتخانه ۱۶۰ پ،

~ و سران ترکمن ۱۶۳ پ، ۱۷۱ پ،

~ و سیدجمال واعظ ۳۱۱، ~ علما

۳۹۳، ~ و عین الدوله ۳۹۳، ~ و قیام

ملت ۱۶۲ پ ~ و محمدعلی میرزا ولیعهد

۱۶۲ پ، ~ و مدرسه امیریة ۱۶۴،

پ، ~ و مردم استرآباد ۱۶۵ پ، ~ و

مشروطیت ۱۶۵ پ، ~ و مظفرالدین شاه

۱۶۰، ۱۶۱، ~ و مهاجرین ۲۹۸، ~ و

وزارت داخله ۱۷۰، ۱۷۱

امیرالامرا: ۲۳۸، ~ و مقرری مالیات ۲۳۸

امیر بهادر جنگ، حسین پاشا: ۱۳۴، ~ و

احتشام السلطنه ۳۲۲، ~ و روحانیون

۵۱۳، ~ و سیدجمال افجه ای ۲۸۷،

امین الدوله، فرخ خان: ۱۱۷، ۱۱۹
 امین السلطان، علی اصغرین ابراهیم: ۳۷، ۱۰۱
 ۱۲۷، ۲۸۵، ~ و آقا بالاخان سردار
 افخم ۳۹۷، ~ و امتیازنامه تنباکو ۳۷،
 ۳۸، ~ و امین الدوله ۱۷۳، ۳۹۶، ~
 و تاریخ پلیتیک ۳۹۶، ~ و تحریم
 تنباکو ۲۸، ۴۸، ~ و جراید فارسی
 ۳۹۶، ~ و حکام ولایات ۲۸، ~ و دربار
 ۱۲۹، ~ و روسیه تزاری ۶۵، ~ و
 سیدجمال الدین اسدآبادی ۵۹، ۶۳، ~
 و سیدعلی تفرشی ۱۳، ~ و شیخ احمد
 روحی ۸، ~ و شیخ فضل الله نوری
 ۳۹۷، ~ و شیخ یحیی کاشانی ۹، ~
 و قتل حسن خان خیبرالملک ۹، ~ و قتل
 شیخ احمد روحی ۹، ~ و قتل میرزا آقا
 خان کرمانی ۹، ~ و کتاب قانون-
 فاهری ۱۱۶، ~ و کتابچه بلیطملک التجار
 ۱۷۴، ~ و لغو امتیازنامه تنباکو ۲۸،
 ۲۹، مرگ ~ ۱۹۸، ~ و محمدحسن
 امین الضرب ۶۶، ~ و محمدحسن شیرازی
 ۴۵، ~ و محمدعلی میرزا ۱۹۷، ~ و
 مشیرالملک (مشیرالدوله) ۴۴۴، ~ و
 میرزا حسن آشتیانی ۲۴-۲۲، ~ و
 میرزا علی خان امین الدوله ۱۲۴، ~ و
 ناصرالدین شاه ۴۴۴، ~ و نوزیدلژیکی
 ۱۸۸، ۱۸۷
 امین الضرب، محمدحسن: ۶۲، ۶۴، ۶۷، ~ و
 جمال الدین اسدآبادی ۶۲، ۶۳، ۶۷
 امین الضرب محمدحسن آقا: ۵۴۱، ۵۵۴، ~
 و چراغ برق ۵۶۲
 امین خاقان: ۸۰
 امین خان، محمد: ۵۴
 امین الملک: ۱۲۸
 امین همایون، غلامعلی (قهوهچی باشی): ۹۴
 انتباهنامه: ۵۲۲، ~ و آزادی ۵۲۲، ~ و اسام-

جمعه رشت ۵۲، ~ و امیربها درجنگ
 ۵۲، ۵۲۱، ~ و انقلاب ۵۲۲، ~ و
 اوضاع تبریز ۵۲، اوضاع سیاسی ایران
 در ~ ۵۲، ~ و حکام ۵۲، ~ و دوزنامه
 (شاد ۵۲۱، ~ و زنان ۵۲۱، ~ و سلطنت
 مشروطه ۵۲۱، ~ و سیدمحمد طباطبائی
 ۵۲، ۵۲۱، ~ و فرقه اجتماعیون عامیون
 ۵۱۹، ۵۲، ~ و مظفرالدین شاه ۵۲،
 ~ و نظامیان ۵۲۱

انتخابات: ۵۳۴، ۵۳۵، ۵۴۰، تقلب و تدلیس
 در ~ ۵۳۴، ۵۳۵، ۵۴۰
 انجمن اخوت (دوژنامه): ۵۶۰
 انجمن اصفهان: ۲۳۲ پ
 انجمن اصلاح: ۳۱۷
 انجمن ام القری: ۶۴
 انجمن برادران: ۲۰۰
 انجمن سری: ۳۹۶، اعضا و مسلک ~ ۳۹۶
 انجمن سعادت اسلامبول: ۱۷۶ پ
 انجمن طلاب: ۳۱۸
 انجمن عدالت طلبان اسلام: ۵۳۰
 انجمن علمی اتحادیه: ۳۲۱

انجمن مخفی: ۴۷، ۱۳۹، ۱۶۲، ~ و اتحاد
 طباطبائی و بهبهانی ۱۹۱، ۱۹۲، ~ و
 اعانه فرستادن به کلات ۳۷۲، ~ و
 اقدامات ۲۳۱، ~ و تبلیغات ۱۸۹، ~
 و تجار ۲۱۷، ۲۱۹، ~ و تحصن تجار در
 سفارتخانه انگلیس ۴۳۳، ~ و تلگراف
 طباطبائی به پادشاه ژاپن ۳۹۱، ۳۹۲، ~
 و توطئه میان مسلمین و ارامنه ۳۵، ~
 و حکومت خفقان ۲۰۳، ۲۰۴، ~ و
 ذوالریاستین ۲۲۳-۲۲۰، ~ و راپرت
 ۱۸۴، ~ و دوزنامه ادب ۳۱، ~ و
 سران بختیاری ۳۵۸، ~ و سلطان المتکلمین
 ۱۹۲، میاحتمانه ابراهیم بیگ و خواندن
 آن در ~ ۱۶۵، ~ و سیدعبدالله بهبهانی

~ ۲۱. ~ و یوسف خان مستشارالدوله

پ ۱۷۷

انجمن مخفی دوم: ۱۷۷، اعضاء ~ ۳۹۱،

تصمیمات ~ ۱۷۷، تعطیل ~ ۵۵،

و مجلس مشاورت نظامی ۵۰۰

انجمن مخفی آدمیت: ۴۰۸

انجمن معارف: ۵۵۹

انجمن معارف اسلامبول ۵۶

انجمن ملی تبریز (روزنامه): ۵۶۱

انجمن وطنیه عروۃ الوثقی: ۵۸

انجمن ولایتی استرآباد: ۱۶۷ پ، ~ و مکتوب

به نصرالله خان امیر اعظم ۱۶۷ پ

انحصار دخانیات ← دخانیات (انحصار)

اندرمائی، شیخ محمد: ۸۵، ~ و میرزا رضا

کرمائی ۸۵

انقلاب مشروطه: ۱۴، وقایع ~ ۱۴۰

انیس الدوله: ۳۵۶

اوین: ۴۲۶

ایران: ۱۲۷، آداب و رسوم سیاسی ~ ۱۲۷،

~ و استعمار انگلیس ۳۵، اولین استقراض

~ ۱۳، اولین استقراض از روسیه

تزاری ۱.۱، ~ و جدا شدن افغانستان

۹۸، ~ و دولت و تحریم تنباکو ۳۳،

۴۳، ~ و مظاهر تمدن غرب ۵۶۲،

۵۶۳

ایران (دوژنامه): ۱.۷، ۱.۸، ۴۳۵، ۴۳۶،

۵۵۹، ~ و قانون عدلیه ۴۳۶، ~ و

مشیرالدوله ۱.۸، ۱.۹

ایوانکی (یوان کیف): ۳۹۳

باب عالی ← عبدالحمیدخان سلطان عثمانی

بایبها: ۵۴۹

باجگیری شبانه: ۳۴۷

باختر (دوژنامه): ۴۱، ~ و امتیازنامه تنباکو

۴۱، ۴۲

۱۸۸، ۱۹۰، ۱۹۱، ۳۹۲، ~ و شرایط

عضویت ۲.۹، ۲۱. ~ و شیخ احمد

مجددالاسلام کرمائی ۳۴۸، ~ شیخ محمد

سلطان المحققین (واعظ اصفهانی) ۱۹۲،

~ و صحافباشی ۳۶۴، ~ و صدرالعلماء

۲۱۷، ۲۵۵، ~ و طایفه باییه ۱۸۹، ~

طرفداران بهبهانی ۱۹۰، ~ و عزل امین

السلطان ۱۸۵، ~ و علماء الملک ۴۱۷،

~ و عین الدوله ۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۷،

۲۲۸، ~ و فتوای سیدعبدالله بهبهانی

۳۴۹، ۳۵۰، ~ و فرمانفرما ۲۵۲، ~ و

فصول دوازده گانه قانون ۲۲۸، ~ و فلكه

شدن حاج میرزا محمد رضا ۲۵۴، ۲۵۵، ~

و قانون ۱۷۴، ۲۲۸ - ۲۲۶، ~ و کتاب

احتجاج ۲.۹ - ۲.۷، ~ و کتاب يك

کلمه ۱۸۶، ~ و لایحه درباره ایران

۲۲۴، ۲۲۶، ۲۲۷، ~ و لایحه فیلسوف

شیرازی ۲۱۹، ۲۱۳، ~ و محمد علی میرزا

و لیعهد ۱۹۳، ۲۲۳، ~ و مدرسه سپهسالار

جدید ۳۴۹، ~ و مدعوین ۲۱۴، ~ و

مسائل مطروحه ۲۶۸، ~ و مشروطیت

۱۹۳، ~ و مشکلات عضوگیری ۲۱۶ -

۲۱۴، ~ و مظفرالدین شاه ۳۰۰، ~ و ملا

عباسعلی واعظ ۲۱۶، ~ و ملکم ۱۸۶،

مناسبات اعضاء ~ ۲۱۰، ~ و میرزا

محمدخان لسان الممالک ۳۱۳، ~ و

میرزا محمد گلپایگانی ۲۱۶، ~ و میرزا

مهدی نوری ۵۴۹، ~ و ناظم الاسلام

کرمائی ۲۱۱، ~ و نجفی ۱۹۱، نظامنامه

~ ۲.۹، ۲۱۰، ~ و نظریات ذوالریاستین

۲.۶، ~ و نظریات فیلسوف شیرازی ۲۰۴،

۲.۵، ~ و نظریات ناظم الاسلام کرمائی

۲.۵، ۲.۶، ۲۱۴، ۲۲۳، ~ و

نوبلزبکی ۱۸۸، ~ و وثوق الدوله ۲۱۶

~ و وکالت میرزا محسن ۵۴۸، هدفهای

باسمه چی، سید مرتضی: ۱۷۲

باغ ناصریه: ۲۴۴

باقر واعظ: ۲۷

باقر، محمدتقی ← دهبنده

بامداد (دوژانه): ۵۶۰

بانکی، عبدالمحمود: ۲۳۳

بحری پاشا: ۳۵۵

براون، ادوارد گرانویل: ۳۰، ۲۸۵، ~ و بهبود

نثر در عصر جدید، کتاب قادیخ بیداری

ایرانیان و عقیده ~، مدت تحصن علماء

و نظریه ~ ۳۰۱

برسیر: ۶

بروجردی، آقا سیدحسین ← مدیر الاسلام

بروجردی، سید ریحان الله: ۴۰۶

بروجری، علی اکبر: ۱۲، ۱۳، ~ و عدالتخانه

۳۱۳

بروجردی بابی، آقا جمال: ۱۱۶

بریگاد قزاق: ۵۰۰، اتحادنامه ~ ۵۰۰

بقال، آقا مشهدی باقر: ۵۴۳

بقعه صادقیه: ۳۰۲

بلدیه (دوژانه): ۵۶۱

بلور فروش، حاجی شیخ اسماعیل: ۵۴۴

بم: ۲۵۰

بنکدار، محمدتقی: ۲۸۵، ~ و مخارج بست

نشینان ۴۳۵، ~ و مشروطیت ۲۳۰،

۲۳۱ ~ و مطالبه خرج تحصن ۵۰۴

بنکدار، محمدحسن: ۲۳۰، ۲۸۵، ۴۳۰

بوشهر: ۶۱

بهارستان (عمارت): ۱۰۵

بهارلو (ایل): ۲۳۵

بهبهانی، سیداحمد: ۴۰۲

بهبهانی، سیدعبدالله: ۳۷، ۱۰۲، ۱۳۹،

۲۷۸، ۴۱۱، ۴۰۸، ۴۱۵-۴۱۳،

اقد مات ~ ۳۹۰، ~ و ارتباط مخفی با

عین الدوله ۳۴۴، انتخاب میرزا محسن

به و کالت مجلس و نقش ~ ۵۴۵،

۵۴۸، ~ و برخورد با میرزا مهدی نوری

۵۴۹، تحصن تجار در سفارتخانه انگلیس و

~ ۴۳۱، جماعت مسجد جامع و ~

۴۱۲، دستخط دادن زمین درشت توسط

~ ۵۰۹، ~ و سفارتخانه عثمانی ۳۵۸

، ~ و سیدجمال واعظ ۳۱۱، ۳۱۲، ~ و

سیدعلی آقا مجتهدیزدی ۴۱۷، ۴۱۹،

۴۲۱، ~ و سید محمد طباطبائی ۲۶۰،

۴۰۶، ~ و شیخ فضل الله نوری ۵۴۶،

~ و شیخ محمد واعظ اصفهانی ۲۵۳،

~ و شیخ مهدی سلطان المتکلمین ۳۱۱،

طلاب حمله کننده به ~ ۱۳۴، ~ و

ظفر السلطنه ۲۶۰، ~ و عین الدوله

۱۳۲، ۱۹۰، ۳۱۱، ۳۴۲، ۳۴۳، عقیده

مردم نسبت به ~ ۵۰۷، ۵۱۲، ~ و

مظفرالدین شاه ۵۰۴، ~ و معتمد الاسلام

رشتی ۱۳۳، ~ و مکتوب به سفارتخانه

انگلیس ۴۲۴، ۴۲۵، موقوفه قائم

مقامی و عمل ~ ۵۴۸، ~ و عمل ~ ۵۴۷،

~ و میرزا ابوالقاسم طباطبائی ۳۴۲، ۳۴۳،

~ و میرزا حسن آشتیانی ۱۴، ~ و واقعه

رژ ۱۴، ~ و نوزیلژیکی ۱۸۷، ۱۸۸

بهبهانی، سیدعلی: ۴۱۴

بهشتی، میرزا نصرالله ← ملک المتکلمین

بیگ، محمد حسین: ۱۲۸، ~ و سید محمد

طباطبائی ۱۲۸

بیگ گرد، خلید ← خلید پاشا (سفیر عثمانی)

بیگ گرد، موسی: ۳۵۵، ~ و ارامنه ۳۵۵

بیگ یاور، جواد: ۱۳۷

پازوکی، محمد ابراهیم خان (پازکی): ۳۶۶

پامناری، سیداحمد: ۴۰۶

پچاچی، اسفندیار خان: ۲۴۸، ~ و حاج میرزا

محمد رضا ۲۴۸

۲۱۷ -

تحریم تنباکو: ۱۲، ۱۳، زنان و ~ ۴۲، ~ و
میرزای شیرازی ۱۲، ۲۰، ۲۶، ۲۸، ۳۳

۳۴

تحصن (= بست نشستن): ۴۲۹

تدین (دوژنامه): ۵۶.

تربیت (دوژنامه یومیه): ۱۲۶، ۵۵۹

ترکمان جای (معاهده تجارتی): ۱۰۲

تعلیم الاطفال (کتاب): ۱۷۷ پ

تقرشی، سیدعلی اکبر: ۲۶، ۳۱، ۳۲، ۳۷،

امتیازنامه تنباکو و ~ ۳۸، ~ و امین-

السلطان ۱۳، ~ و مدرسه محمدیه ۱۳۲،

~ و مشیرالدوله ۳۸، ~ و میرزا محمد

حسن آشتیانی ۲۹

تکیه در خونگاه: ۳۱۳

تمدن (دوژنامه): ۳۰۸، ۵۶.

تنبيه (دوژنامه): ۵۶.

تهران (دوژنامه): ۵۶.

ثریا (دوژنامه): ۵۵۹

ثقة الاسلام اصفهانی، شیخ محمدعلی: ۲۷۸

ثقة الاسلام، موسی: ۱۵۶

ثقة السلطنة، یحیی میرزا، شاهپور ایران: ۵۴.

۵۴۱

جفنگ مفرنگ (دوژنامه): ۵۶۱

جلال الدوله: ۲۰۰

جلوه، ابوالحسن: ۴۸، ~ و سیدجمال الدین

اسدآبادی ۶۲

جمال الدین حسینی ← سید جمال الدین

اسدآبادی

جمال واعظ، جمال الدین بن عیسی (اصفهانی):

۹۱، ۲۰۱، ۲۷۵، ۴۰۷، ~ و اعتماد

التولیه ۳۰۱، ~ و سیدجمال افجه‌ای

۳۰۸، شکنجه فرزندان ~ ۹۱ پ ~ و

پرنس دادیان: ۳۵۵، ~ و امین الدوله ۳۵۶،

دگرگونی پستخانه و کوشش ~ ۳۵۷،

کشتار ارامنه و اقدامات ~ ۳۵۶، ~

و گمرکات ۳۵۷

پرنس ملکم خان ← ملکم

پرویش (دوژنامه): ۲۰۲، ۳۹۶

پورش، علی محمدخان: ۲۰۲

پزشکی نامه در علم تراپوتیک و علم مایتر

مدیکال: ۲۲۱ پ

پست کرمان: ۱۲۲

پلویش، حاجی علی اکبر: ۵۴۴

پنجه علی بناء، استاد حسین: ۵۴۴

پول خری (اصطلاح): ۲۳۳ پ

پیرنیا، میرزا حسن بن نصرالله: ۲۸۶، ۵۵۱،

۵۵۸، ~ و عین الدوله ۵۵۱، مدرسه

سیاسی و ~ ۴۴۵، ۴۴۶، ~ و میرزا

نصرالله خان مشیرالدوله ۴۴۷

پیرنیا، میرزا حسین بن نصرالله: ۲۸۶، ۴۴۶

تاجر، سیدمحمد: ۵۴.

تاجر کلدانی، عبدالکریم: ۵۶۱

تاریخ آبی: ۳۰۱

تاریخ سالاریه: ۷، ۱۴۰

تاریخ مسعودی: ۱۲۰ - ۱۱۸

تاریخ هفت هزار سال: ۱۱

تالپوت، مازور: ۳۸

تبریزی، عباس آقا: ۱۹۸

تجارت: ۲۱۷، ۲۱۹، ~ و انجمن مخفی

۲۱۷، ۲۱۹، ~ و به حضور شاه رفتن

بهیبهانی ۵۰۶، ۵۰۷، ~ و تحصن در

سفارتخانه انگلیس ۵۱، ۵۱۲، ~ و

طلاب مدرسه دارالشفاء ۴۲۹، ۴۳۳، ~

و طلاب مدرسه صدر ۴۲۹، ۴۳۳، ~ و

عین الدوله ۲۷۳، ~ و میرزا محمود

اصفهانی ۲۳۲ پ، ~ و نوزیلژیکی ۲۱۹

حجاج: ۱۷۷، ~ و مأمورین وزارت خارجه
۱۷۷

حجت کرمانی، سید محمد: ۱۷۹

حریر فروش، حاج سید ابراهیم: ۵۴۲

حزب دولتیها: ۲۳۶ پ، ~ و صدرالعلماء
۲۳۶ پ

حزب رنجبر: ۲۳۴

حسام الذاکرین: ۴۰۹

حسام السلطنه: ۹۸

حسام الملک: ۶۳

حسن آباد: ۴۲۶

حسین میرزا، شاهپور ایران: ۲۴۷

حشمت الممالک: یب

حقوق (دو نامه): ۵۶۰

حکام: ۳۳۷، ۳۳۹، ~ و رعایا ۳۳۷، ۳۳۹

حکم آموز (دو نامه): ۵۶۱

حکومت کرمان: ۲۳۵ - ۲۳۳، دادوستد مردم

و کارشکنی ~ ۲۳۵ - ۲۳۳

حکیم الملک، محمودخان: ۱۰۲، ۱۳۰، ~ و

محمدعلی میرزا ۱۹۷، ~ و سید جمال-

الدین اسدآبادی ۱۵۵، ~ و میرزا آقا-

خان کرمانی ۱۵۵

حمزه میرزا (عموی ناصرالدین شاه): ۹۸

حوزه اسلامی: ۳۲۱

خازن الملک، محمد رحیم: ۵۴۰

خازن الملک (مدرس): ۲۶۰

خانبا با خان: ۳۹۷، ~ و میرزا حسین رشديه

۳۹۷

خاندانقلی بیك (مدرس): ۳۴۷ پ

خان سروی (مدرس): ۲۷۵، ۲۷۶، ۲۸۵

خبیرالملک، میرزا حسن خان: ۷۸، ۲۰۲

به قتل رسیدن ~ ۹، شورش ارامنه و ~

۷

خبیرالممالک: ۳۵۹

شیخ حسن دلال ۳۱۲، ~ و علاءالدوله

۲۷۶، مجلس از احه شبهات دینیه و ~

۲۰۸، ~ و ناظم الاسلام کرمانی ۲۷۷،

۲۸۳، ۳۰۸، ~ و نامه به طلاب ۳۱۲،

~ و نامه به مظفرالدین شاه ۳۱۲،

نیابت و افکار ~ ۳۱۳

جواد آقا: ۳۴، ~ و محمد حسن شیرازی ۳۴

جواد سمسار: ۲۹۴، ~ و سید احمد طباطبائی

۲۹۴

چال (مدرس): ۲۶۰

چونفروش، حاجی سید آقا باقر: ۵۴۳

حاج ابوالحسن (مدرس): ۲۵۶

حاج امین بابی: ۸۱

حاجب الدوله، محمد حسن خان: ۹۴، عدالتخانه

~ ۳۲۲، ~ و مستشارالدوله ۱۸۳ پ

حاج رجبعلی (مدرس): یو

حاج سید حسین: ۴۰۹

حاج محمدخان (رئیس شیخیه): ۱۳، ~ و

واقعۀ رژی ۱۳، ~ و واقعۀ کرمان ۲۳۹

حاج میرزا حسن مجتهد: ۱۹۵

حاج ندیمباشی: ۲۴۴، ~ و رکن الدوله ۲۴۴

حاجی ابراهیم: ۵۴۰

حاجی عبدالوهاب: ۵۴۳

حاجی محمد باقر: ۵۴۴

حاجی ملاعلی: ۱۰۶، ~ و مشیرالدوله ۱۰۶

حاجی میرزا ابراهیم: ۵۴۲

حاکم اردبیل - امامقلی میرزا، شاهپور ایران

حاکم کرمان: ۱۳۵ پ، ~ و پول بی ادبی

پ ۱۳۵

حبل المتین (دو نامه): ۱۰۲، ۱۳۱، ۱۷۸،

۲۰۳، ۲۲۴، ۳۹۶، ۵۶۱، مقالات شیخ

یحیی کاشانی و ~ ۳۹۸

حبل المتین، میرزا سید حسن: ۲۰۳، ۳۹۷

خیر دربار، نایب هادی خان: ۳۵۹، ~ و
 ناظم الاسلام کرمانی ۳۵۹
 و خرازین: ۱۲۶
 خراسانی، شیخ احمد: ۱۳۹، ~ و عین الدوله
 ۱۳۹
 خراسانی، عبدالله ۶۴
 خراسانی، محمد کاظم بن حسین: ۲۶۳، ~ و
 توصیه به شیخ محمد واعظ اصفهانی
 ۲۶۴-۲۶۶، ~ و مشروطیت ۲۶۸-
 ۲۶۶
 خرد (مدرسه): ۵۶۱
 خرقانی، سید اسدالله: ۶۱، ~ و سید جمال الدین
 اسدآبادی ۶۱
 خطیب الممالک: ۵۵۲
 خلاصه العوامل (کتاب): ۴۷
 خلاصه النحو (کتاب): ۴۷
 خلاق المعانی، شیخ محمد: ۲۵۶، ۲۵۷،
 ۴۰۴، ~ و سید عبد الحمید ۲۵۶، ۲۵۷،
 ۴۰۴
 خلخالی، سید برهان الدین: ۱۷۰، ۱۸۵، ۲۱۶،
 ۲۲۳، ۲۲۴، ۳۱۵، ۳۴۹، ~ و امیر
 بهادر جنگ ۵۰۴، انجمن مخفی و ~
 ۱۷۰، ۱۸۵، ۱۸۶، ~ و حکم تکفیری
 که بهبهانی صادر کرده بود ۳۵۰، ~ و
 سید محمد طباطبائی ۱۸۵، ~ و عین الدوله
 ۱۸۶، ~ و ناظم الاسلام کرمانی ۳۱۵،
 ۵۰۴، ۵۰۸، ~ و نوزبلیژیکی ۱۸۸
 خلیدپاشا (سفیر کبیر عثمانی): ۳۵۶، ~ و
 ناصرالدین شاه ۳۵۷
 خوانین ابراهیمیه: ۲۳۸
 خوانین و کیلی: ۲۴۰، ۲۳۸
 خیاط تبریزی، جعفر: ۵۶۳
 خیریه (مدرسه): ۵۶۲
 دارالشفاء (مدرسه): ۱۳۳، ۲۸۴
 دارالفنون (مدرسه): ۵۱، ۵۳، ۵۶۳
 دارالفنون ترکیه (مدرسه): ۵۶
 داغ یولی: ۱۵۶
 دانش (دبستان): ۵۶۲
 دانش (دوژنامه): ۵۶۱
 دبیرالسلطان، علی اکبر: ۵۴۰، ۵۴۲، ۵۴۵،
 ۵۵۴
 دبیرحضور (قوام السلطنه) ← قوام السلطنه
 دبیرخاقان ← نیر
 دخانیات (انحصار): ۳۹-۳۷
 دخانیات، (تجارت): ۲۸، ۲۹، ۴۶، ~ و
 انعقاد قرار داد ۲۸، ۲۹، ۴۶
 دخانیات و دولت (کمپانی): ۲۲-۳۵، ۱۸
 دخانیات و مردم (کمپانی): ۲۱-۱۹
 دربار اعظم: ۱۱۰، وزارتخانه های ~ ۱۱۰
 درباریان: ۴۹، ~ و سید جمال الدین اسدآبادی
 ۴۹، ~ و سید محمد طباطبائی ۴۹
 دربند: ۴۲۲
 دربندی، سید علی: ۱۲۰
 درشت: ۵۰۹، ۵۱۰
 دزفولی، شیخ محمد علی: ۹۷
 دعوالحق (دوژنامه): ۵۶۰
 دکتر رضاخان: ۵۰۸، ~ و پیشنهاد شیخ-
 الملک کرمانی ۵۰۸
 دلال، شیخ حسینقلی: ۵۴۳
 دلال، ملاحسن: ۵۴۳
 دلائل الاصول شرح بر فوائد الاصول کتاب:
 ۴۱۶
 دولت آبادی، میرزا یحیی بن هادی: ۲۸۲، ۵۵۸،
 ~ و اتهام بایبگری ۵۵۸، ~ و اقدامات
 امین السلطان ۱۷۳، ~ و انجمن اصفهان
 ۲۳۲، تأسیس عدالتخانه و ~ ۲۹۷، ~ و
 (دوژنامه مجلس ۵۵۸، ~ و سفیر عثمانی
 ۲۹۶، فرزند حاجی میرزا هادی ~ ۵۵۸
 دولت آبادی، میرزا هادی: ۵۵۸
 دولت آبادی، میرزا علی محمد: ۲۹۶، ~ و میرزا

خیر دربار، نایب هادی خان: ۳۵۹، ~ و
 ناظم الاسلام کرمانی ۳۵۹
 و خرازین: ۱۲۶
 خراسانی، شیخ احمد: ۱۳۹، ~ و عین الدوله
 ۱۳۹
 خراسانی، عبدالله ۶۴
 خراسانی، محمد کاظم بن حسین: ۲۶۳، ~ و
 توصیه به شیخ محمد واعظ اصفهانی
 ۲۶۴-۲۶۶، ~ و مشروطیت ۲۶۸-
 ۲۶۶
 خرد (مدرسه): ۵۶۱
 خرقانی، سید اسدالله: ۶۱، ~ و سید جمال الدین
 اسدآبادی ۶۱
 خطیب الممالک: ۵۵۲
 خلاصه العوامل (کتاب): ۴۷
 خلاصه النحو (کتاب): ۴۷
 خلاق المعانی، شیخ محمد: ۲۵۶، ۲۵۷،
 ۴۰۴، ~ و سید عبد الحمید ۲۵۶، ۲۵۷،
 ۴۰۴
 خلخالی، سید برهان الدین: ۱۷۰، ۱۸۵، ۲۱۶،
 ۲۲۳، ۲۲۴، ۳۱۵، ۳۴۹، ~ و امیر
 بهادر جنگ ۵۰۴، انجمن مخفی و ~
 ۱۷۰، ۱۸۵، ۱۸۶، ~ و حکم تکفیری
 که بهبهانی صادر کرده بود ۳۵۰، ~ و
 سید محمد طباطبائی ۱۸۵، ~ و عین الدوله
 ۱۸۶، ~ و ناظم الاسلام کرمانی ۳۱۵،
 ۵۰۴، ۵۰۸، ~ و نوزبلیژیکی ۱۸۸
 خلیدپاشا (سفیر کبیر عثمانی): ۳۵۶، ~ و
 ناصرالدین شاه ۳۵۷
 خوانین ابراهیمیه: ۲۳۸
 خوانین و کیلی: ۲۴۰، ۲۳۸
 خیاط تبریزی، جعفر: ۵۶۳
 خیریه (مدرسه): ۵۶۲
 دارالشفاء (مدرسه): ۱۳۳، ۲۸۴
 دارالفنون (مدرسه): ۵۱، ۵۳، ۵۶۳

محمد رضا کرمانی ۲۴۱

دهبند: ۵۴۳

دیختر (= دیشتر): ۶۵

ذرایع الاحکام در شرح شرایع الاملا: ۴۱۶
ذکاء الملک فروغی ← فروغی، محمد حسین بن
محمد مهدی

ذوالریاستین، میرزا احمد: ۱۶۴، ۱۷۴، ۱۹۰،
۱۹۱، ۲۱۱، ۲۱۳، ۲۱۶، ۲۲۴، ۲۵۸،
۴۳۳، ~ وانجن مخفی. ۱۷، ۱۷۱، ۲۲۹،
۳۴۹، ~ و تدوین نظامنامه انجن مخفی
۲۰۹، ۲۱۱، توطئه مخالفین و ~ ۳۵۰،
~ و عین الدوله ۱۸۶، ~ و نوزبلیکی
۱۸۸

راور: ۲۳۹

راه‌آب: ۳۴۷، مأمورین نظمیه و وضع ~ ۳۴۷

رجبعلی خان: ۸۱

رزی (کنپانی): ۲۲، ۴۱

رساله اصول عقاید و مناهل: ۴۷

رساله تعلیمات ابتدائی: ۲۲۰

رساله درجهیت قطع: ۳۹۸

رساله در حقوق: ۶۴

رساله در دد دهریین و طبعیین: ۶۴

رساله در دد مذهب دهریین: ۵۸

رساله مجدیه: ۱۲۲

رساله مسائل لازمه: ۴۷

رساله دد معانی و بیان: ۴۷

رساله عملیه: ۲۸۰

رساله فضایح الاستبداد: ۶۴

رستم خان (برادر عدل السلطنه): ۲۳۸

رسم عریضه دادن: ۲۹۹

رشتی، حاج سید کاظم: ۵

رشدیه (مدرسه): ۹۸، ۱۲۴، ۳۶۲، ۳۹۶

۵۶۱

رشدیه، میرزا حسن: ۳۶۰، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۹۷،
دگرگونی آموزشی و نقش ~ ۳۶۲، ۳۶۳،
دوژنامه مکتب و ~ ۳۶۳، سانسور و
عقیده ~ ۳۶۳، ~ و عین الدوله ۳۶۳،
مدرسه رشدیه و ~ ۳۶۲

رشید الدوله: ۱۳۸

رشید الملک: ۱۹۸

رشید بیگ: ۳۵۹

رضوی، محمد باقر (امام جمعه همدان): ۵۰۳

رفعه السلطنه: ۲۳۸

رفیق خان، محمد: ۵۴

رکن الدوله: ۱۳۲، ۲۳۷، ۲۸۵، ~ و حاج میرزا
محمد رضا ۲۴۵، طایفه شیخیه و ~ ۲۴۵،

مردم کرمان و ~ ۲۳۷

رمیوسفی (کتاب): ۱۷۷ پ

رفسانی، ابراهیم: یج

رنان، ارنست: ۵۸

روح الامین (دوژنامه): ۵۶۰

روح الاقدس (دوژنامه): ۵۶۰

روحانیون: ۳۷، ۳۸، ~ و امتیازنامه تنباکو ۳۷

۳۸، ~ و امین السلطان ۱۲۹، ۱۳۱

و نوزبلیکی ۱۸۷

روحي، شیخ ابوالقاسم: ۹، ۷۷

روحي، شیخ احمد بن محمد جعفر: ۹، ۱۵۵، ۲۰۲

به قتل رسیدن ~ ۹، زندگی ~ ۸، شورش

ارامنه و ~ ۷، ~ و مرگ ناصرالدین شاه

~ ۱۵۵

روزنامه‌های فارسی که در خارج طبع می‌شد:

۵۶۱

رؤسای دولت: ۳۷، ۳۸، ~ و امتیاز نامه

تنباکو ۳۷، ۳۸

رؤسای ملت: ۳۷، ۳۸، ~ و امتیازنامه تنباکو

۳۸، ۳۷

روسها: ۳۵۸، سیاست مداخله ~ ۳۵۸

دوخته‌الصفای فاضری: الف پ

روضه خوان، سید ذبیح الله: ۴۰۸
 دهنما (دو زنامه): ۵۶۰
 ریاض پاشا: ۵۶، ~ و سید جمال الدین اسدآبادی
 ۵۶

زبان آموز فادسی: ۲۲۰ پ
 زرگر باشی، میرزا احمد: ۵۴۲
 زمان، ملا علی اکبر: ۴ پ
 زنان: ۴۲، ~ و تحریم تنباکو ۴۲، ~ و
 مظفر الدین شاه ۳۰۰
 زنان کرمان: ۲۵۱، ~ و حاج محمد خان
 (مقتدای شیخیه) ۲۵۱
 زنجانی، شیخ زین الدین: ۱۳۲
 زنجانی، میرزا ابوطالب: ۱۹۲، ۲۲۱، ۴۰۲
 زندان: ۳۴۶
 زنگنه، محمد: ۵۱، ~ و میرزا تقی خان امیر کبیر
 ۵۱
 زیدان، جرجی بن سید علی: ۵۳، ۶۴، ~
 و سید جمال الدین اسدآبادی ۶۴

سادات (مدرسه): ۵۶۱
 سادات اخوی، سید باقر: ۵۴۲
 سادات اخوی، سید نصرالله: ۵۴۱
 سادات قمی: ۱۳۲
 سادات میرزا حسین خان: ۲۴۰
 ساعت ساز، علی اکبر (حکیم): ۶۴
 ساعت فروش، سید محمد آقا: ۵۴۴
 ساعد الملک: ۱۹۵
 سالار اسعد: ۲۸۷، ۲۸۸، ~ و امیر بهادر ۲۸۷
 ۲۸۸
 سالار الدوله، ابوالفتح میرزا: ۱۰۵، ۱۳۲، ۱۹۸
 ۲۸۵
 سالار مقتدر، میر سعاد الله خان: ۱۷۰ پ
 سالار نصرت: ۳۶۸
 سالاریه (تاریخ): ۷، ۱۴۰

سپهدار اعظم ← نصر السلطنه
 سپهسالار اعظم ← امیر بهادر جنگ
 سپهسالار، میرزا حسین خان ← مشیر الدوله،
 میرزا حسین خان
 سپهسالار (مدرسه): ۱۷۸، ۱۸۵، ۲۷۸
 سرتیپ، رستم خان: ۹
 سردار اعظم صارم الدوله، بن اکبر: ۳۷۲، ~
 و کمک مالی به خانواده مجدالاسلام
 ۳۷۲
 سردار افخم، آقا بالاخان (معین نظام): ۱۳،
 ۸۱، ~ و میرزا رضای کرمانی ۷۵، ۹۲
 ~ و نایب السلطنه کامران میرزا ۷۵
 سردار فیروز کوهی: ۴۲۸، ~ و مهاجرت علماء
 ۴۲۸
 سردار کل ← محمد علی میرزا
 سردار محبی ← معز السلطان، عبدالحسین
 سردار مکرم: ۳۳۰، ~ و کشتار مردم ۳۳۰
 سردار منصور: ۲۰۰ پ
 سردار نصرت، میرزا حسین خان ← عدل السلطنه،
 میرزا حسین خان
 سعادت (مدرسه): ۵۶۱
 سعد الدوله: ۲۱۷، ~ و تجار ۲۱۹، ۲۳۰ پ،
 ~ و سید هاشم قندی ۲۷۴، ~ و
 عین الدوله ۲۱۷، ۲۱۸، ۲۷۵
 سعد السلطنه: ۱۳۶، ~ و طلاب زندانی ۱۳۷
 سعید السلطنه: ۲۳۰، ۲۸۵
 سفارتخانه انگلیس [اسامی متحصنین و درخواست
 آنها]: ۴۳۲، ۴۴۸، ۴۵۱
 سفارتخانه عثمانی: ۲۳۷ پ، ۲۳۸ پ، اسامی
 متحصنین و بانیان تحصن در ~ ۲۳۷ پ،
 ۲۳۸ پ
 سفیر روس: ۴۳، ۴۴، ~ و آرسن (صاحب
 کمپانی دخانیات) ۴۳، ۴۴، ~ و اتحاد
 اسلامی ۴۲، ~ و تحریم تنباکو ۴۳
 سفیر عثمانی: ۳۱۵، ~ و آقا سید محمد طباطبائی

سید ابراهیم: ۳۰۰

سید اسماعیل خان: ۲۷۴

سید اکبر شاه ← اشرف الواعظین

سید حکماء، سید یحیی: ۵۴۲

سید جمال الدین اسدآبادی: ۶، ۴۹، ۵۳، ۵۴،

۸۲، ۱۰۰، ۲۰۲، اصل و نسب ~

۵۳، ۶۰، سفرهای ~ ۵۹ - ۵۴، مرگ

~ ۶، اتحاد اسلامی و کوشش ~ ۵۸،

~ ۶، ۶۴، ۸۹، ۱۵۵، ~ وارنست

رنان ۵۸، ~ و استبداد، ۶۲، ۶۴، ۶۸،

و افغانستان ۵۵، افکار ~ ۶۷، ۶۸،

۸۵، ۹۰، ~ و امیر دوست محمدخان

۵۴، ~ و امین السلطان ۶۷ - ۶۵، ~

و انتساب وی به افغان ۶۱، انجمن

ام القری و ~ ۶۴، بستگان ~ ۶۱،

تألیفات ~ ۶۴، تبعید ~ ۶۰، ~ و

تحصن در حضرت عبدالعظیم ۶۲، ۶۳،

تحصیلات ~ ۵۴، ۶۰، ۶۱، دلایل درباره

ایرانی الاصل بودن ~ ۶۰، ۶۱، ~ و

رابطه با روحانیون ۷۲، ~ و روزنامه

عروة السوئی ۵۸، شورش ارامنه و

~ ۷، ~ و شیخ الاسلام ۵۶، ~ و

شیخ محمد عبده ۵۸، ~ و طلاب مصری

۵۷، ۵۸، ~ و فراماسونری ۵۸، ~ و

محمد اعظم خان ۵۴، ~ و محمد حسن

شیرازی ۷۱ - ۶۸، مسافرت به پترزبورگ

و اقدامات ~ ۶۵، مقدمات مشروطیت و

فعالیت ~ ۸۳، مکتوبات ~ ۷۴ - ۶۴،

~ و رابطه با میرزا رضای کرمانی ۶۳،

۹۰، ۹۵، ~ و ناصرالدین شاه ۶۰، ۶۵،

همفکران ~ ۶۳، ۶۴

سید جمال واعظ ← جمال واعظ، جمال الدین -

بن عیسی

سید حاجی آقا: ۵۴۰

سید حسن ← صاحب الزمانی، سید حسن

۳۱۵، ~ و مظفرالدین شاه ۲۹۸، ۳۰۵

سقط فروش، سید مهدی: ۵۴۳

سقط فروش، شیخ حسین: ۵۴۰، ۵۴۲

سلطان، احمدخان ← احمدخان نادان

سلطان الذاکرین، شیخ مهدی: ۴۰۲، ~ و

سید علی آقا یزدی ۴۰۲

سلطان الذاکرین، میرزا ابوالفتح: ۲۲۲

سلطان العلماء: ۱۳۸

سلطان المتکلمین، شیخ مهدی: ۱۹۲، ۲۷۸،

۲۸۴، ۳۰۲، ۳۰۵، ~ و حاج میرزا

زین العابدین امام جمعه ۲۷۸، ~ و

سید جمال الدین واعظ ۳۱۲، ۳۱۳، ~ و

صدر الفقهاء ۲۷۸، ~ و عین الدوله ۳۱۱

سلطان المحققین، شیخ محمد ← واعظ اصفهانی،

شیخ محمد

سلطان عبدالحمید (امپراطور عثمانی): ۳۵۵،

~ و ارامنه ۳۵۵، ~ و پرنس دادیان

۳۵۵، ۳۵۶، ~ و سید جمال الدین اسد -

آبادی ۵۶

سلمانی، محمد تقی: ۱۸۰

سمسار، جواد: ۲۹۳

سمسار، سید مصطفی: ۵۴۲

سمنانی، سید محمد تقی: ۴۳۳

سنگلج (محلّه): ۱۷۰

سنگلجی، شیخ حسن: ۲۳۴، ~ محمد علی و

میرزا ۲۳۴

سیاحتنامه ابراهیم بیگ: ۱۶۵، ۱۷۸، ~ و

بررسی وضع ارتش و ارتشیان ۱۸۱، ۱۸۲،

~ و اوضاع اجتماعی و اقتصادی ایران

۱۶۹ - ۱۶۶، ~ و اعمال مأمورین وزارت

خارج ۱۷۷ - ۱۷۵، ~ و وضع

انتظامات ۱۶۷

سیاح محلاتی: ۶۱، ۶۴، ۸۴، ۲۰۲، ~ و

سید جمال الدین اسدآبادی ۶۱، ۶۲

سیاسی (مدرسه): ۵۶۱

۲۲۹

شریعت (مدرسه): ۵۶۲

شریعتمدار، شیخ علی بن محمد جعفر: ۱۱۴،
اختراعات ~ ۱۱۶ - ۱۱۴، تحصیلات ~۱۱۴، ۱۱۵، وضع خانوادگی ~ ۱۱۵،
ناصرالدین شاه ۱۱۷شریعتمدار، شیخ محمدحسن: ۳۴، ۷۶، ۱۱۶
~ و آقا جمال بروجرودی بابی ۱۱۶، ~ وسیدجمال الدین اسدآبادی ۶۲، ~ ومیرزارضا
کرمانی ۷۶

شریعتمدار، شیخ محمدرضا: ۷۷، ۱۱۵

شریعتمدار، میرزا محمدعلی: ۳۴

شریعتمدار مازندرانی، ملا حسین بن محمدعلی:
۳۴۴، ۳۴۵، ~ وعین الدوله ۳۴۵

۳۴۴ ~ ومیرزارضا کرمانی ۸۶

شریف العلماء همدانی، شیخ محمد ربیع: ۳۹۰
شریف الواعظین قمی: ۲۷۷، ۳۱۳، ~ و علی

اکبر بروجرودی ۳۱۴

شعاع السلطنه، ملک منصور: ۱۰۲، ۱۰۵،
۱۳۲، ۲۲۹، ۲۳۲، ۳۳۰، ~ وغصب

زمینهای مردم ۳۳۰

شعاعی کرمانی، سیدجمال: بیج

شعشعانی، سیدمحمد: ۱۰

شکفته زندانیان: ۳۶۸

شکوه السلطنه (دختر شعاع السلطنه): ۱۹۴

شمرزادی، علی اکبر: ۹۱

شمس التصادیف: یز، ۴۷

شمس الحكماء کرمانی، میرزا هدایت الله: بیج، ۱۱،
~ و تلگراف تبریک به سیدمحمدطباطبائی

۵۳۴

شمس اللغات: یز، ۴۷

شمس الملك (میرآخور): ۳۰۲

شمس الملك بن عبدالمجید میرزا: ۳۹۳، ~ و

میرزا حسین خان معین حضور ۳۹۳

شودای بلدی (دوژنامه): ۵۶۱، شورش ارامنه

سید ریحان الله: ۴۰۲

سیدصنذر (پدر سیدجمال الدین اسدآبادی): ۶۰
سیدعبدالحمید: ۴۵۶، ۴۰۴، ~ و احمدخان

نادان ۴۰۴

سیدمحمدرضا طباطبائی ← طباطبائی، سیدمحمد
بن صادق

سیدمحمدتقی ← هراتی، سیدمحمدتقی

سیدنصرالدین، علاء الدین: ۴۳۲

سیرجانی، سید یوسف: ۱۹۰

سیستانی، شیخ علی اصغر: ۱۳۳

سیف الدوله: ۳۹۳، ~ و تجار ۵۰۴

سیف الدین میرزا (مدیر توپخانه): ۴۰۴، ۴۲۱،

~ و علماء ۴۲۵

سیگار فروش، آقامیرزا حسینقلی: ۵۴۲

شاطرباشی: ۳۷۳

شال فروش، محمدعلی: ۲۳۰، ۵۴۱

شاهروزی، محمدتقی: ۵۴۱

شاهنشاهی (دوژنامه): ۵۶۰

شایعه جهاد: ۳۶، ۴۲

شب نامه: ۳۱۹، ۳۲۰، تقاضای عدالتخانه و

~ ۳۱۹، ۳۲۰، ~ وسید محمد طباطبائی

۳۲۰، ~ وعین الدوله ۳۲۰، ۴۴۹،

۴۵۰، قانون عدالتخانه و ~ ۴۴۹،

۴۵۰، مهاجرت علماء و ~ ۴۴۹، ~ و

نظام الملك ۴۴۹، ~ وهشدار به شیخ

فضل الله نوری ۵۲۲، ۵۲۳

شجاع السلطنه: ۹۶

شجاع لشکر: ۲۱۵، ~ وانجمن مخفی ۲۱۵،

وسیدعبدالله بهبهانی ۲۱۵

شرف (دوژنامه): ۱۲۱

شرف (مدرسه): ۲۱۸، ۵۶۱

شرف و شرافت (دوژنامه): ۵۶۱

شرق (دوژنامه): ۱۶۸ پ

شرکت متفقه: ۲۳۹، ~ و اقدامات مخالفان

شیرازی، سید محمد رضا: ۳۴۹، ۴۱۰
 شیرازی، شیخ محمد ← فیلسوف شیرازی،
 شیخ محمد
 شیرازی عبدالوهاب خان ← آصف الدوله
 شیرازی، فرصت: ۳۵۹
 شیرازی، محمد حسن (آیت الله آقا سید میرزای
 شیرازی): ۱۲، ۱۶، ۴۷، افکار ~ ۲۸،
 و تحریم تنباکو ۱۶، ۲۰، ۲۴، ۲۸،
 ۳۲، ۳۳، ۳۴، ۳۶، ~ و حاج شیخ محمد
 تقی ۳۴، ~ و حاج میرزا جواد آقا ۳۴،
 ~ و زین العابدین امام جمعه ۳۳، ~
 و سید محمد طباطبائی ۴۹، ~ و شیخ
 محمد حسن شریعتمدار ۳۴، ~ و علماء
 تهران ۲۶، ~ و محمد حسن آشتیانی ۲۶
 ۲۸، ۳۲ مداخلات خارجی در ایران و
 ~ ۲۴، ۲۵، ~ و میرزا محمد علی
 ۳۴، ~ و ناصرالدین شاه ۲۴، ۲۵، ۲۷
 شیرعلی خان، امیر: ۵۴، ~ و دولت انگلیس ۵۵،
 ~ و سید جمال الدین اسدآبادی ۵۵
 صاحب الزمائی، سید حسن: ۸۶، ۳۰۰، ~ و
 آقا سید عبدالله بهبهانی ۲۷۶، جمهوریت و
 ~ ۸۶ پ
 صاحب جمع، علی اصغر خان: ۱۰۰
 صاحب دیوان، حسن خان: ۹۳
 صارم الدوله ← سردار افخم
 صبح صادق (دوزخنامه): ۵۶۱
 صحافباشی: ۲۹۹، ۳۶۴، ~ و آریاب جمشید ۳۶۴
 ~ و اعانت به خانواده سید جمال واعظ
 ۳۷۳، ~ و انجمن مخفی ۲۱۵
 صدر (مدرسه): ۱۳۲، ۲۸۴
 صدر: اسم هائی، سید اسماعیل: ۴۷
 صدراعظم: ۱۱۰، ۱۱۲، مسئولیت ~ ۱۱۰،
 ۱۱۲
 صدراالاسلام، سلیمان: ۵۲۵، تلگراف ~ به

← آرامنه، شورش
 شوکت، عباسعلی خان: ۳۴۹، ~ و فتوای
 سید عبدالله بهبهانی ۳۴۹
 شوکت الملک: ۱۳۱، ۳۴۵
 شهاب الملک ← آصف الدوله
 شهاب الملک، امان الله خان: ۲۴۲
 شهید (اصطلاح شهید در مشروطیت): ۱۵۸
 شیخ الاسلام: ۵۶
 شیخ حسن دلال: ۳۱۲
 شیخ حسین: ۸۵
 شیخ الرئيس، ابوالحسن میرزا: ۶۱، ۴۳۰
 شیخ سیف الدین: ۵۴۰، ۵۴۷
 شیخ شمشیری برینی: ۲۳۸، ~ و شیخیه ۲۳۹
 شیخ عبدالحسین (مدرسه): ۲۷۷
 شیخ عبدالرحیم (نوه صاحب فصول): ۲۸۴،
 ۲۸۵
 شیخ عبدالنبی: ۱۹۲، ۴۰۲
 شیخ عبیدالله: ۱۰۶
 شیخ علی مجتهد: ۲۵۰، ۲۵۴
 شیخ محمد تقی: ۲۵۱
 شیخ الملک کرمانی: ۵۰۸، مجلس و ~ ۵۰۸
 ~ و ناظم الاسلام کرمانی ۵۰۸
 شیخ محمد صادق مجتهد ← مجتهد، شیخ محمد
 صادق
 شیخ مهدی واعظ ← سلطان المتکلمین، شیخ
 مهدی
 شیراز: ۲۴، واقعه شاه چراغ ~ ۲۴
 شیرازی، سید رضوان: ۲۶۰ - ۲۵۸، اشعار ~
 ۲۶۰ - ۲۵۸
 شیرازی، میرزا سید علی: ۲۱۶، ۳۴۹، ۴۲۲
 شیرازی، حاج میرزا ابراهیم: ۱۳۰، ۱۳۱، ۳۳۱
 ۳۴، ۳۴۸، ~ و تلگراف به سید محمد
 طباطبائی ۵۰۳، ~ و قوام الملک ۵۰۳
 شیرازی، سید جواد (اسام جمعه کرمان): ۴،
 ۲۴۹

ملاقات سید محمد طباطبائی و امیر بهادر
جنگ و نقش مخالفت ~ ۵۰۴، ~ و
ملکم خان ۱۲۰، ~ و ناظم الاسلام یز
طباطبائی، سید محمد مهدی بن صادق: ۳۹۴

۳۹۵

طباطبائی، عبدالهادی بن محمد: ۲۲۷، ~ و
سید جمال الدین واعظ اصفهانی ۲۷۷

طباطبائی، میرزا ابوالقاسم بن محمد: ۱۸۵، ۵۰
۲۸۹، ۲۹۶، ۴۱۲، ۴۲۱، ۵۰۹، ~ و
امین السلطان ۱۳۰، ~ و سید عبدالله
بهبهانی ۳۴۲، ۳۴۳، ~ و سید محمد
طباطبائی ۲۸۸، ~ و عین الدوله ۳۱۸
و میرزا مصطفی آشتیانی ۴۱۴ ~ و ناظم-
الاسلام کرمانی ۳۰۱

طباطبائی، میرزا کاظم: ۲۹۱، ~ و اعظام-
الممالک ۲۹۳

طباطبائی، میرزا محسن: ۲۹۶، ~ و سید جمال-
الدین واعظ ۳۱۲

طباطبائی، میرزا علینقی: ۲۹۱، ~ و اعتماد-
التولیه ۲۹۴، ~ و اعظام الممالک ۲۹۴،
~ و عین الدوله ۲۹۲، ۲۹۴، ~ و
مدیرالذاکرین ۲۹۴ - ۲۹۲، ~ و میرزا

محمد محرر ۲۹۵

طباطبائی، میرزا مصطفی: ۲۹۰، ۲۹۶

طیب، میرزا داودخان: ۶۴

طیب، میرزا عبدالله: ۹۲

طیب کرمانی، کاظم خان: ی

طلاب لنکرانی: ۳۳۴

طلاب مدرسه خازن الملک: ۲۶۳، ~ و واقعه

قبرستان ۲۶۳

طوبانیانس تاجر: ۵۵۱

طوبانیانس تاجر (تجارتخانه): ۴۴۷

ظفر السلطنه، عزیزالله میرزا: ۱۴۰، ~ و حاج

میرزا محمدرضا ۲۴۵، ۲۵۰، ~ و

۱۳۲، ۲۳۱، ۲۵۳، ۲۵۹، ۳۲۳، ۳۶۰، ~ و

فرماسونری ۱۲۰، فلکه شدن حاج

محمدرضا و ~ ۲۵۴، ۲۵۵، کودکی

~ ۴۸، مجلس عدالت و ~ ۳۳۹، ~

و محمد حسن شیرازی ۳۰، ~ و مدرسه

اسلام ۵۰، ~ و مدرسه چال ۲۶۱، ۲۶۲،

~ و مدرسه خان مروی ۳۷۵،

مردم تهران و ~ ۵۱۲، مردم فارس

و ~ ۳۷۵، ۳۷۶، ~ و مشروطیت ۳۷۸

~ و مشیرالدوله ۲۶۲، ~ و مشیر-

السلطنه ۲۶۲، ~ و مظفرالدین شاه ۲۶۶،

۳۰۶، ۳۷۵، مهاجرت به شاه عبدالعظیم

۲۸۰، ۲۸۱، ~ و مهدی گاوکش ۳۸۰،

~ و میرزا حسین خان صدیق الممالک

آشتیانی ۳۴۱، ~ و میرزا محمدرضا کرمانی

۲۴۴، ~ و ناظم الاسلام کرمانی ۴۷، ~

و ناظم العلماء ملایری ۴۳۰، ~ و نایب-

السلطنه ۵۰۰، ~ و نیرالدوله ۲۳۰،

~ و واقعه کرمان ۲۶۷، ~ و واقعه

مشهد ۳۳۶، ~ و وزیر مخصوص ۲۳۰،

وظایف پادشاه و نظریات ~ ۳۷۸

طباطبائی، سید محمد صادق بن محمد: یو، ۵۰،

۱۲۰، ۱۶۰، ۵۱۰، ~ و آقا میرزا

محسن ۵۵۸، ~ و ارباب جمشید ۴۲۵، ~

و اعظام الممالک ۳۱۹، ~ و انجمن سعادت

اسلامبول ۲۱۰، ~ و انجمن مخفی مردم

۳۹۰، ~ و بمباران مجلس شورای ملی

۲۱۰، تأسیس کارخانجات و ~ ۲۰۷،

~ و تحصیلات ۲۰۷ - ۲۰۵، ~ و

دو زنامه مجلس ۲۰۹، دو زنامه نودوز و ~

۵۵۸، دو زنامه یومیه و ~ ۲۰۹، ~ و

سید اسدالله طباطبائی ۲۹۷، ~ و

فرماسونری ۲۱۱، مجلس شورای ملی و

~ ۴۸۳، ~ و مدرسه اسلام یو، ۲۰۶،

۲۰۷، ~ و مدرسه دوشیزگان ۶۰،

عقاد: ۷۴

علاقه‌بند، شیخ حسن: ۵۴۳

علاءالدوله: ۱۴۰، ۲۷۳، اقدامات غیرقانونی

~ ۳۰۸، ~ و تلگراف به سید محمد

طباطبائی ۳۴۲، ~ و حاج سید اسماعیل

خان ۲۷۴، ~ و حاج میرعلینقی ۲۷۴،

~ و سیدحسن صاحب الزمانی ۳۰۰،

~ ۳۰۱، ~ و سید هاشم قندی ۲۷۳، ~ و

مخالفین مسیو نوز بلکزیکی ۲۷۳، ~ و

مدیرالمالک ۳۰۸، ۳۰۹، ~ و میرزا

حسین خان صدیق‌المالک آشتیانی

۳۴۲، ۳۴۱

علاءالملک، محمودبن علی: ۷، ۹، ۶۳، ۷۸،

۱۳۵، ۱۵۱، ۴۱۸، ~ و پول چوب

۱۳۵ پ، ~ و حکومت کرمان ۴۱۸،

~ و سعدالدوله ۲۱۷، ~ و سیدجمال-

الدین اسدآبادی ۷، ~ و شیخ احمد

روحی ۷، ۱۰، ۷۸، مشاغل ~ ۴۱۸،

~ و میرزا آقاخان کرمانی ۷، ۱۰، ۷۸،

~ و میرزا حسن خان خیبرالملک ۷، ۱۰،

۷۸، ~ و میرزا رضای کرمانی ۷

علماء: ۳۰۵، ~ و امیربهادر جنگ ۳۰۵

علماء تبریز: ۵۳۰، ~ و تحصن درقونسولخانه

انگلیس ۵۳۰

علماء تهران: ۲۴۷، ~ و استبدادعلاءالدوله

۲۴۷، ~ و تولیت مدرسه‌خان مروی

۲۹۶، ~ و حاج میرزا محمد رضا کرمانی

۲۹۶، ~ و عزل ظفرالسلطنه ۲۵۱، ~

و عزل عسکرگاریچی ۲۹۶، ~ و عین‌الدوله

۲۵۲، ۲۵۳، ~ و محمد حسن شیرازی

۲۵، ~ و مشیرالدوله (میرزا حسین خان)

۱۰۶، رجعت از تحصن و اقدامات

مخالفین ~ ۲۹۲

علمای شیراز: ۳۳۲، تظلم خواهی ~ از محمد

علی میرزا ولیعهد ۳۳۲

حکومت کرمان ۲۴۳، ~ و سید محمد

طباطبائی ۳۱۰

ظل‌السلطان، مسعود میرزا: ۳۴۷ پ، ~ و

شیخ احمد مجدالاسلام کرمانی ۳۴۷ پ

~ و میرزا تقی خان امیرکبیر ۵۱، ~ و

میرزا حسین خان سپهسالار ۱۱۲، ۱۱۳،

~ و میرزا ملکم خان ۱۱۸

ظهیرالسلطان، محمد حسین میرزا: ۳۹۸، ۴۳۳

عارف افندی، ابوتراب: ۶۱، ~ و سیدجمال-

الدین اسدآبادی ۶۱

عباسقلی آقا: ۵۴۲

عباس صفوی (شاه ایران): ۳۵۴، ~ و

ارامنه ۳۵۴

عبدالحمید خان (سلطان عثمانی): ۶۳، ~ و

اتحاد اسلامی ۶۴، و ~ سید جمال‌الدین

اسدآبادی ۸۹، ~ و ناصرالدین شاه ۸۹،

۹۵

عبدالصمد اصفهانی ← همدانی، عبدالصمد

عبدالله خان (مدرسه): ۳۸۸

عبدالله میرزا، شاپور ایران (عکاس مخصوص

همایونی): ۵۵۴

عبده، شیخ محمد: ۵۸

عثمانی (دولت): ۴۱، تجارت توتون ~ ۴۱

عدل‌السلطنه، میرزا حسین خان: ۱۸۱، ۲۳۸،

۲۵۲

عراق عجم (دوژنامه): ۵۶۰

عراقی، حاج آقا محسن: ۴۰۲، ۴۱۲

عرب، سید صالح: ۵۲، ۱۰۶

عروة الوثقی (دوژنامه): ۵۸

عزیزالسلطان (ملیجک‌ثانی): ۸۰

عسکرگاریچی: ۲۹۶

عضدالسلطان: ۱۰۵

عضدالملک: ۲۳۸، ۵۵۵، ~ و سید محمد

طباطبائی ۵۰۳

۱. ۵ ~ و شعاع السلطنه ۱۹۸، ~ و
شورای دولتی ۳۲۱، ~ و شیخ فضل الله
نوری ۱۳۱، ~ و شیخ محمد رضا مجتهد
قمی ۴۱۶، ۴۰۳، ~ و شیخ محمد واعظ
اصفهانی ۲۶۵، ~ و عریضه سید محمد
طباطبائی به مظفرالدین شاه ۳۴۲، ~ و
علاء الدوله ۲۷۳، ~ و علماء و روحانیون
۳. ۸، ۴. ۷، فرار منتخب الممالک و
عکس العمل ~ ۳۴۴، ~ و فرمانفرما
۳۲۸، ۳۲۹، ~ و متحصنین مسجد
جامع ۲۶. ۲۶۱، ~ و مخالفین ۱۴.
~ و مذاکره محرماته با سید محمد
طباطبائی ۳۲۸، مسافرت مظفرالدین شاه
به خارجه و اعمال ~ ۲۳۹، ~ و
مکتوب به میرزا ابوالقاسم طباطبائی ۳۱۷،
۳۱۷، ۳۱۸، مکتوب سید محمد طباطبائی
به ~ ۳۲۸، ~ و ملاحسین شریعتمدار
مازندرانی ۳۴۵، ~ و موافقین او ۲۶۹، ~
و مهاجرت علماء ۲۸۸، ۴۲۸، ~ و میرزا
احمدخان آشتیانی ۴۲۷، ~ و میرزا
رضاخان ارفع الدوله ۴۴۷، ~ و میرزا
سید احمد طباطبائی ۲۹۵، ~ و میرزا
نصرت الله خان مشیرالدوله ۴۴۷، ~ و
ناصرالملک ۳۲۳، ۳۸۲، ~ و نظامنامه
عدلیه ۴۳۵، ~ و تفاف افکنی بین
طباطبائی و بهبهانی ۳۸۲، ~ و تفاف-
افکنی بین علماء ۳۱۸ - ۳۱۴، ۴. ۳،
~ و نوزیلژیکی ۱۸۷، ۱۸۸، واقعه
حمله به آقا سید عبدالله بهبهانی و اقدام
~ ۱۳۳، ~ و وزیر همایون ۱۳۹
عین الملک: ۲۴۶، ۲۴۷، ~ و مظفر السلطنه
محمد رضا ۲۴۸

علمای فارس: ۳۳۳، هشدار به رژیم توسط ~
۳۳۳
علمای متحصن ۲۹۵، ~ و شیخ مرتضی مدیر-
الذاکرین ۲۹۵
علمای مشهد: ۵. ۱، ~ و تلگراف تبریک به علماء
تهران ۵. ۱
علمای نجف: ۳۱۳، ~ و طباطبائی ۳۱۳
علماء و روحانیون: ۴۱۵، ~ و عدالتخانه
۴۱۵
علمیه (مدرسه): ۳۹۸، ۵۶۱
علی آباد: ۴۳۵
علی آبادی، میرزا کریم بن محمد حسین: ۲۳۵ پ
علی خان امین الدوله ← امین الدوله، علی بن
محمد
علی کوهی: ۴. ۴
عندلیب السادات: ۲۲. ۰
عون الدوله، میرزا اسماعیل خان: ۵۴۲، ۵۵۴
عوین ← اوین
عیب نما (دو نامه): ۵۶. ۰
عین الدوله، عبدالمجید میرزا: ۱. ۲، ۱۳. ۰
۱۳۱، ۲۸۶، ۳۱۳، ۴. ۲، ۴. ۸، ~ و
آقا سید عبدالله بهبهانی ۱۳۴، ~ و
اعظام الممالک ۴. ۳، ~ و امتیاز آب
۱۷۹، ~ و امیر بهادر جنگ ۳۴۴، ~
و امین السلطان ۳۸۹، ۳۹. ۰، ~ و تجار
۲۱۷، ۲۷۳، ~ و حاج میرزا محمد رضا
کرمائی ۲۵۳، ۳۱. ۰، ~ و حکومت
نظامی ۳۴۵، ۳۴۶، ~ و رشوه ۱۷۱،
۲۸۷، ~ و روزنامه ادب ۳۱. ۰، ~
و روزنامه حبل المتین ۱۳۱، ~ و روزنامه
مظفری ۲۲۴، زن حاجی حسن بنکدار و
عمل ~ ۴۳. ۰، ۴۳۱، ~ و سعد الدوله
۲۷۵، ~ و سعد السلطنه ۱۳۶، ~ و سید جمال
واعظ ۳۱۱، ۳۱۳، ~ و سید عبدالله بهبهانی
۴۲. ۰، شاهزادگان قاجار و برخورد ~

فخرالاسلام: ۴۳۳
 فخرالواعظین کاشانی ← کاشانی، فخر-
 الواعظین
 فروغی، محمدحسین بن محمد مهدی: ۶۳، ~ و
 سیدجمال الدین اسدآبادی ۶۲، ~ و
 شیرالدوله ۱۰۷
 فصول دوازده گانه قانون ← قانون (فصول
 دوازده گانه)
 فیلسوف شیرازی، شیخ محمد: ۱۷۸، ~ و
 انجمن مخفی ۱۷۰، ۱۷۸، ~ و خواندن
 کتاب میاحتنامۀ ابراهیم بیگ ۱۷۸، ~
 و تشریح وضع دربار ۱۸، لایحه ~ ۲۱۲،
 ۲۱۳
 قاضی، آقا حسین: ۵۰۲، ~ و تلگراف به سید محمد
 طباطبائی ۵۰۲
 قانون (فصول دوازده گانه): ۲۲۸
 قانون اساسی (امضاء متمم): ۱۹۹
 قانون عدلیه: ۴۳۹، ~ و احکام صادره و دفتر
 تعیین حقوق ۴۳۹، ~ و تشکیلات
 وزارت عدلیه ۴۳۷، ~ و دفتر ثبت و
 ضبط اسناد ۴۳۸، ~ و کابینه وزارت
 عدلیه ۴۳۸، ~ و وظایف و مسئولیت
 وزارت عدلیه ۴۳۶، ۴۳۷
 قانون ناصری: ۱۱۴
 قائم مقام فراهانی: ۵۱، ~ و میرزا تقی خان
 امیر کبیر ۵۱
 قائم مقام قونسول روس: ۳۳۵، ~ و میرزا
 کاظم آقا متولی باشی ۳۳۵
 قبر آقا: ۱۸۶ پ
 قدسیه (مدرسه): ۵۶۲
 قزاقی، حاجی سید محمد: ۵۳۰
 قزاقه داغی، رستم خان: ۱۵۴
 قزاقه داغی، هاشم خان: ۱۹۶
 قراندوف: ۴۲۴، ۵۳۶، ~ و بست نشینان

قونسولگری تبریز ۴۲۴، ۵۳۶
 قزاقه داغی، بابا خان: ۱۳۴
 قریش، آتاسید: ۵۰۰، ~ و مجلس مشاورت
 نظامی ۵۰۰
 قریه مبارک آباد: ۳۹۷
 قزوینی، سید جمال الدین: ۱۴۰
 قزوینی، میرزا عباسقلی خان ← آدمیت، عباسقلی
 خان
 قطب، میرزا حسین: ۲۲۹ پ
 قفقازی، رشید بیگ: ۳۷۳، ~ و ناظم الاسلام
 کرمانی ۳۷۳
 قلعه کلات: ۳۶۵
 قلعه محمودی، نوروزعلی خان: ۸۱
 قلهک: ۴۳۲
 قلیخان، شیخ حسین: ۱۵۶
 قمی، سید تقی: ۱۳۶
 قمی، میرزا علی: ۳۱۸
 قمی، میرزا محمود: ۴۳۳
 قندی، سید هاشم: ۱۴۰، ۲۳۰، ~ و علا الدوله
 ۲۷۴
 قندی، میرعلی تقی: ۲۷۴
 قوام الدوله، میرزا عباس خان: ۳۷، ۴۴۴، امتیاز-
 نامه تنباکو و ~ ۳۸، ~ و امین السلطان
 ۴۴۴
 قوام السلطنه، نریمان خان: ۳۵۶، ۳۷۱، ~ و
 پرنس دادیان ۳۵۶، ۳۷۱، ~ و سید جمال
 واعظ ۲۸۲، ۳۷۱، ~ و مجد الاسلام
 کرمانی ۳۵۹
 قوام دفتر (حسین آشتیانی): ۲۹۰
 قوام دیوان، غفارخان: ۳۴۰، ۴۱۵، ~ و
 معتمد الحرم ۳۴۱
 قیام مردم: ۳۳۵، ~ و حاج معاون التجار ۳۳۵
 ~ و واقعه رژی ۱۳
 قیام مردم مشهد: ۳۳۴، ۳۳۵

سیاح محلاتی ۸۴، خانواده ۹۶ ~ ۹۶،
 دوران مجلس ۸۱، رفتار و کردار ۹۱ ~
 روحیات مردم و ۸۳، ~ و زن و
 فرزند ۸۱، سالگرد مرگ ۹۷، ~ و
 سردار افخم آقا بالا خان (معین نظام)
 ۷۹، ۸۰، و سید جمال الدین اسدآبادی
 ۷۴، ۷۵، ۸۵، ۹۶، ~ و سید علی اکبر
 تفرشی ۸۸، شرح زندگانی ۹۱، ۹۲،
 شکنجه ۸۱، شهادت ۹۶، ~
 ~ و شیخ ابوالقاسم روحی ۷۷، ~ و شیخ
 هادی نجم آبادی ۸۹ - ۸۷، ~ و علی
 اصغر خان امین السلطان ۹۶، ۹۷، ~ و
 غلامرضا ۷۸، ~ و ملاحسین ۸۶، ~ و
 میرزا احمد کرمانی ۷۵، ۸۷، ~ و
 ناصرالدین شاه ۷۶، ۸۰، ۸۲، ۸۴، ۸۵،
 و ~ و نایب السلطنه ۸۱ - ۷۹، ۸۴
 کرمانی، میرزا محمد ← ناظم الاسلام کرمانی،
 محمد بن علی
 کرمانی، میرزا محمدرضا: ۱۴۰، ۲۴۰، ۲۹۶،
 ۳۰۵، ۳۳۰، ~ و شیخ شمشیری برینی
 ۲۴۱
 کریم خان، حاج محمد: ۵
 کَشکول (دوژنامه): ۳۴۸، ۵۶۰
 کشیکچی باشی، اسکندری: ۱۵۴، ۱۵۵
 کلات: ۳۵۶
 کلا دستون: ۵۸، ~ و لویایح سید جمال الدین
 اسدآبادی ۵۸
 کلید سعادت (دوژنامه): ۳۳۴
 کمال (دوژنامه): ۲۰۳
 کورین قاعد: ۱۳۸
 کوکب دی (دوژنامه): ی، ۲۳۴، ۳۴۱،
 ۳۷۱
 کهریزک: ۱۲۶، ۳۶۰، ۳۶۵
 کیا، احمدخان: ۶۱
 کیوسرث میرزا: ۴

کاسب کرمانی (اشعار): ۲۴۹
 کاشانی، شیخ محمدرضا: ۳۴۳
 کاشانی، شیخ یحیی: ۱۳۱، ۱۳۶، ۳۰۳،
 ۳۹۵، ۳۹۷، ~ و اداره جبل المتین
 کلکته ۳۹۶، ۳۹۸، ~ و امین السلطان
 ۱۳۷، ۳۹۶، انجمن سری و ~ ۳۹۶، ~ و
 انجمن معارف ۳۹۶، تحصیلات ۳۹۵،
 ۳۹۶، ~ و جریده مجلس ۳۹۸، ~
 روزنامه جبل المتین ۱۳۱، ۳۹۸، ~ و
 (دوژنامه مجلس ۳۹۸، طلاب زندانی و
 ~ ۱۳۶، ۱۳۷، ~ و مدرسه رشديه
 ۳۹۸، ~ و مدرسه علمیه کاشانی ۳۹۸
 کاشانی، فخر الواعظین: ۳۹۶
 کاشی، سیدرضا: ۴۳۵
 کاشی، ملا محمد تقی: ۳۷
 کامران میرزا آقا جارا، شاهپور ایران (نایب السلطنه):
 ۱۳، ۳۷، ۸۱، ~ و آقا بالا خان
 وکیل الدوله معین نظام ۸۹، ~ و میرزا
 رضای کرمانی ۸۱، ۸۴، ۹۲
 کبیر، سید علی: ۴۷
 کتابچه (راه آهن از طهران به خراسان: ۱۸۲ پ
 کتابچه قانون: ۳۶۲
 کتاب فروش، میرزا محمود: ۵۴۲
 کرمانشاهی، سید صالح: ۲۸۵، ۲۸۶
 کرمانی، آقا باقر: ۲۳۹، ۲۴۰
 کرمانی، سید محمد: ۷۶، ۳۲۹
 کرمانی، شیخ عطاء الله: ۱۱۲
 کرمانی، علی محمد بن باقر: ۲۴۱
 کرمانی، شیخ الملک: ۵۰۸
 کرمانی، میرزا آقاخان ← میرزا آقاخان کرمانی
 کرمانی، میرزا احمد: ۷۵
 کرمانی، میرزا رضا: ۷، ۲۰۲، افکار ۷۶ -
 ۷۴، ۸۲، ۸۳، ۸۸، ۹۵، اعلامیه علیه
 امتیاز تنباکو و ~ ۹۲، ~ و اسامی جمعه
 ۸۸، ~ و تحریم تنباکو ۸۰، ~ و حاج

۳۹۷، و ناصرالدین شاه ۹۸
 مترجم، میرزا احمدخان: ۲۸۴
 متولی باشی، میرزا کاظم آقا: ۳۳۴، و
 حاج سید ابراهیم ۳۳۵
 مجاهد، سید محمد: ۴۷، تألیفات ~ ۴۷
 مجاهد اصفهانی، میرزا آقا: ۵۰۲، و تلگراف
 به سید محمد طباطبائی ۵۰۲
 مجاهد همدانی، علی: ۶۱، و سیدجمال -
 الدین اسدآبادی ۶۱
 مجتهد، شیخ محمدصادق: ۲۴۸
 مجتهد، میرزا آقاین جواد: ۱۵۴
 مجتهد، میرزا علی اکبر: ۳۹۸
 مجتهد، میرزا محمود: ۵۰۱، و تلگراف به -
 سید محمد طباطبائی ۵۰۱
 مجتهد تبریزی، میرزا اجواد: ۱۷، ۳۴
 مجتهد سنگلجی، سید محمد - طباطبائی، سید -
 محمد
 مجتهد شیراز، میرزا ابراهیم - شیرازی، میرزا
 ابراهیم
 مجتهد قمی، سید عبدالله: ۳۱۳
 مجتهد قمی، سید محمد رضا: ۴۰۵، ۴۱۶
 تحصیلات ~ ۴۱۶، و سید عبدالله
 بهبهانی ۱۸۷
 مجتهد کرمانی، احمد: ۵
 مجد الاسلام کرمان، شیخ احمد: ۲۵۴، ۲۸۱
 ۳۴۷، ۳۵۹، ۳۶۰، و امیر بهادر
 جنگ ۳۶۱، و انجمن مخفی ۲۱۵،
 ۳۴۸، ۳۴۹، ۳۶۱، ۳۷۱-۳۶۹، و
 تلگراف به ناظم الاسلام کرمانی ۵۰۳، و
 دبیر حضور (قوام السلطنه) ۲۸۲، ۳۷۱
 و روزنامه ادب ۱۹۰، ۳۴۸، ۳۶۰،
 و سلطنت مشروطه ۳۴۸، ۳۶۱، و
 و سید عبدالله بهبهانی ۲۸۵، و سید
 محمد طباطبائی ۱۹۲، ۳۸۵، ۳۶۵،
 ۳۷۰، و شیخ فضل الله نوری ۲۵۸ -

گروسی، امیر علاء الدین خان: ۲۹۰
 گلپایگانی، شیخ جعفر: ۲۷۸
 گلپایگانی، میرزا محمد تقی: ۳۴۹، ۵۴۱، ۵۴۵،
 ۵۴۸
 گمرک: ۱۸۷، ۵۲۸، و وضع تجارت ۱۸۷،
 ۵۲۸
 لسان الذاکرین، شیخ رضا: ۲۹۴، و شیخ
 مرتضی مدیر الذاکرین ۲۹۱
 لسان العلماء شیخ ابراهیم (عینکی): ۲۵۸
 لسان الممالک، محمدخان: ۳۱۳
 لغتنامه فادسی: ۲۲۵ - ۲۲۱
 لله باشی، رضاقلی خان (امیر الشعراء): الف
 لنکرانی، سید ابراهیم: ۳۳۴، و آصف الدوله
 ۳۳۴
 لنکرانی، سید عباس: ۳۳۴، و آصف الدوله
 ۳۳۴
 لنکر (مزرعه): ۲۵۱
 لواء الدوله: ۳۷۴، و انجمن مخفی ۳۷۴
 مازندرانی، شیخ عبدالله: ۲۶۳، و شیخ محمد
 واعظ اصفهانی ۲۶۶-۲۶۴، و
 مشروطیت ۲۶۷، ۲۶۸
 مأمورین دولت: ۴۱۰، و رفتار با مجروحین
 ۴۱۰
 مؤتمن، محمد علی خان: ۲۰۲
 مؤتمن الملک - پیرنیا، میرزا حسین خان
 مؤتمن الملک، میرزا سعیدخان: ۱۱۴، تألیفات
 ~ ۱۱۴، و شیخ علی شریعتمدار ۱۱۳،
 و فراما سوری ۱۱۳، ۱۱۴، مشاغل
 ~ ۱۱۳، ۱۱۴
 مؤدب الدوله، میرزا علی اصغر خان: ۲۲۶ پ
 مؤسسين کتابخانه ملی (اسامی): ۳۶۲
 مؤید الاسلام: ۹۸، و روزنامه حبل المتین

۲۰۰، ~ و تجار ۲۱۹، ۲۳۶، ~ و
 جنگ با ملت ۲۰۰، ~ و حسن خان خبیر-
 الملك ۱۵۴، ۱۵۶، ~ و خرافات ۱۹۶،
 ۱۹۷، ~ و اتسلاو ۵۳۶، ~ و رعایا
 ۱۹۶، ~ و رکن الدوله ۲۴۳، ~ و روسیه
 تزاری ۱۹۹، ~ و سید جمال الدین
 اصفهانی ۲۰۱، ~ و سید عبدالله بهبهانی
 ۲۲۳، ~ و سید محمد طباطبائی ۵۵۵،
 ~ و شیخ احمد روحی ۹، ۱۵۶، ~ و
 شیخ فضل الله نوری ۲۰۱، ~ و مجلس-
 شورای ملی ۱۹۹، ۵۳۶، ~ و مشروطیت
 ۱۹۹-۱۹۷، ~ و میرزا آقاخان کرمانی
 ۱۵۶، ~ و میرزا صالح خان، وزیرا کرم
 ۱۵۶، ~ و میرزا نصرالله خان مشیرالدوله
 ۴۴۸

محمدیه (مدرسه): ۱۳۲
 مخبرالدوله ← هدایت، علیقلی
 مخبرالسلطنه ← هدایت، مهدیقلی
 مخبرالملک: ۵۴۱
 مختارالملک، نصرالله: ۲۳۸
 محمودخان علاءالملک ← علاءالملک، محمود-
 بن علی
 مدارس جدید تهران: ۵۶۱
 مدبرالمالک: ۳۰۹
 مدرس، میرسیدعلی: ۳۴
 مدرسه دارالشفاء طلاب: ۲۸۴، ~ و مهاجرت
 به شاه عبدالعظیم ۲۸۴
 مدرسه صدر (طلاب): ۲۸۴، ~ و مهاجرت
 به شاه عبدالعظیم ۲۸۴
 مدیزالاسلام: ۴۳۵، ۵۴۴
 مدیرالذکرین، آقا شیخ مرتضی: ۱۸۷، ۲۶۴،
 ۲۸۴، ۲۸۹، ~ و سید احمد طباطبائی
 ۲۸۹، ~ و عمارت بانک استقراضی روس
 ۲۴۷، ~ و عین الدوله ۲۹۳-۲۹۱،
 و مدرسه خان مروی ۲۹۶

۲۵۶، ~ و عین الدوله ۲۸۵، ۳۶۱،
 ۳۷۱، ~ و مجلس کلات ۳۶۹، ۳۶۵،
 ~ و مقاله «بقیه تدین مایه تمدن» ۳۶۱،
 ~ و مقاله «مجلس مبعوثان» ۳۶، ~
 و مکتوب به ناظم الاسلام کرمانی ۳۷۱،
 ~ و ناظم الاسلام کرمانی ۳۶، ۳۶۷،
 ~ و نیرالدوله ۳۶۵
 مجدالدوله: ۱۲، ۱۳، ~ و امیربهادر جنگ
 ۵۱۳
 مجدالملک (برادر امین الدوله): ۱۲۴
 مجلس ازاحه شبهات دینی: ۲۰۷
 مجلس دربار: ۳۷، ~ و اساسی نمایندگان ملت
 و دولت ۳۷
 مجلس (دو نامه): ۱۷۵، ۵۶، ~ و نصرالله
 خان امیراعظم ۱۷۵
 مجلس شورای ملی: ۵۵، افتتاح ~ ۵۵، ~
 و رسمیت، تأسیس و تشکیل ۵۵۲
 مجلس عدالت: ۳۳۹
 مجلس محرمانه: ۳۲۸
 مجلس مشاورت نظامی: ۴۹۹
 مجله استبداد (دو نامه): ۵۶
 محاکمات (دو نامه): ۳۴۸، ۵۶
 محرر، میرزا محمد: ۲۹۰، ۲۹۱، ~ و مدیر
 ۲۹۳
 محقق الدوله: ۵۴۱
 محمد تقی خان: ۱۳۹
 محمد تقی سفارتی ← بنکدار، محمد تقی
 محمد جعفر میرزا، شاهزاده ایران: ۳۴۸
 محمدخان، امیر دوست: ۵۴
 محمدعلی میرزا قاجار: ۱۰۵، ۱۹۳، توطئه
 مرگ ~ ۱۹۹، جوانی ~ ۱۹۴، خصوصیات
 اخلاقی ~ ۱۹۶-۱۹۴، ۲۰۰،
 ۲۰۱، میراث ~ ۲۰۱، ۲۰۲، ~ و اداره
 راهبرتمی و خفیه نویسی ۱۹۸، ~ و امین-
 السلطان ۱۹۸، ~ و به توط بستن مجلس

۱۷۷ پ، مشاغل ~ ۱۷۸، ۱۷۹، ~ و
اتحاد اسلامی. ۲۰۰ پ، ~ و دول خارجی
۲۰۰ پ - ۱۹۸ پ، ۲۰۱، ~ و لزوم
اصلاحات ۲۰۲، ۲۰۳، ~ و لزوم قانون
۱۹۳ - ۱۹۱، ۱۹۶، ~ و لزوم مشورت
(مشروطه) ۱۹۴ پ، ~ و محمود خان ناصر
الملک ۱۸۱، ~ و مظفرالدین شاه ۸۶ پ،
~ و میرزا حسین خان سپهسالار ۱۸۱،
~ و میرزا ملکم خان ۱۷۹
مستشارالوزاره ← مستشارالدوله
مستعان الملک: ۲۳۸
مسجد شاه: ۲۴۳، ۲۷۵، ۲۷۸
مسجد جامع: ۴۰۵
مسجد چاله حصار: ۳۹۴
مسجد حاج ابوالحسن معمار: ۲۵۱
مسجد حاجی صفرعلی: ۵۳۱
مسجد خازن الملک: ۲۸۶
مسجد سرپولک: ۳۴۵
مسجد سیدعزیزالله: ۲۶۰، ۲۷۸
مسجد شیخ عبدالحسین: ۴۰۶
مسیو کیرس: ۶۵
مشار الملک: ۵۴۲
مشار، حسن ← مشار الملک
مشاهیرالشرق ۵۳
مشرف کرمانی، میرزا احمد: ۳، ۸۶ پ
مشروطیت (اولین شهید): ۲۵۶
مشروطیت (اولین صدای زنده بادمیت): ۳۰۲
مشکوةالدوله: ۴۱۲
مشیرالدوله، حسن ← پیرنیا، میرزا حسن خان
مشیرالدوله، حسین خان بن بقی خان: ۳۷، ۴۶،
۹۹، ۱۰۰، ۲۷۵، ۴۴۵، ۴۴۶، اصلاحات
حکومتی ~ ۱۱۳ - ۱۱۰، افکار ~
۱۰۹، اقدامات ~ ۱۰۸، ۱۰۹، القاب
~ ۱۰۶، ~ و امتیازنامه تنباکو ۳۸،
تحصیلات ~ ۱۰۵، ~ و تشکیل دربار

مدیرالشریعه ← مدبر الممالک
مذهب، سید ابوالقاسم: ۳۰۰
مرتضوی، سید مرتضی: ۵۴۱
مردم: ۸۲، ~ و استبداد ۸۲، ~ و به تعویق
اقتادن امضاء نظامنامه مجلس ۵۱۰، ~
و تحریم تنباکو ۳۷ - ۳۵، ~ و توقف
نمایندگان مهاجرین در منزل اتابک. ۳۰،
~ و حکومت ۳۳۷، ~ و حکومت
مشروطه ۵۳، ۵۳۱، ~ و درخواست از
علماء ۳۳۶، ~ و رفتن بهیانی به حضور
شاه ۵۰۶، ~ و روحانیون ۳۲۶ - ۳۲۴،
~ و سید محمد طباطبائی ۲۸۸، ~ و
شیخ فضل الله نوری ۴۲۵، ~ و عدالتخانه
۳۲۴، ۳۲۵، ~ و عمارت بانک استقراضی
روس ۲۶۴، ۲۶۵، ~ و عین الدوله ۵۱،
~ و مخارج تحصن علماء ۲۸۵، ~ و
میرزا ابوالقاسم امام جمعه ۲۸۴
مردم تبریز: ۵۳۳، ~ و تلگراف به سید محمد
طباطبائی ۵۳۳، ~ و محمدعلی میرزا -
ولیعهد ۵۳۲، ~ و مشروطیت ۵۳۱
مردم رشت: ۵۲۷، ~ و آقای معهود ۵۲۷،
~ و تظلم خواهی از مجلس شورای ملی
۵۲۶، ~ و دادخواهی از علمای دین
۵۲۷
مردم زنجان: ۱۳۸، ~ و طلاب زندانی ۱۳۸
مردم کرمان: ۲۳۴، ~ و قتل ناصرالدین شاه
یو، ~ و میرزا محمدرضا کرمانی ۲۴۶،
۲۵۱، ~ و ناظم الاسلام کرمانی ک
مردم مشهد: ۲۵۳، ۳۲۹، ~ و میرزا محمد -
رضا ۲۵۳، ۳۲۹
مزند: ۱۵۴
مساوات (دو نامه): ۵۶۰
مستشارالتجار: ۲۶۱
مستشارالدوله، یوسف خان: ۱۷۷ پ، ۲۰۲،
افکار ~ ۱۹۰ پ - ۱۸۸ پ، تألیفات ~

اعظم ۱.۹، ۱.۱، ثروت ۵۵.۰، ~ و
سلطنت مشروطه ۵۵۲، ~ و طغیان شیخ
عبدالله ۱.۶، ۱.۷، ~ و علی اکبرخان
ناظم الاطبایه ۲۱۵، ~ و عین الدوله ۵۵،
~ و فراموشخانه ۱.۷، ~ و قحطی سال
(۱۲۸۸) ۱.۸، ~ و قرارنامه راه آهن ۴۶، ~
و لایحه هیئت وزراء ۱۱.۰، مشاغل
~ ۱.۵، ۱.۶ و ناصرالدین شاه
۱.۶، ۱.۸، ۱.۱۲، ۱.۱۳، ~ و ناصر-
الملک ۱۸۲
مشیرالدوله، محسن خان: ۶۳، ۱۳۵، ۴۴۵،
~ و امین الدوله ۱۲۵، ~ و مستشار-
الدوله ۱۸۵
مشیرالدوله نائینی، میرزا نصرالله خان: ۱.۲،
۲۸۶، ۲۹۸، ۴۳۲، ۴۳۳، ~ و آصف
الدوله ۴۴۴، اصل و نسب ۴۴۳، ~
و محمدعلی شاه ۴۴۷، ~ و مشروطیت
۴۴۷، مشاغل ۴۴۴، ۴۴۵، ~ و
قانون اساسی ۱.۲، فرزندان ۴۴۶،
و میرزا تقی آجودان ۴۴۴، ~ و نایب-
الوزاره، میرزا ابراهیم خان ۴۴۴، ~ و وزیر
مخصوص ۵۳۹
مشیرالدوله قزوینی، یحیی خان: ۱۸۲، پ و
مستشارالدوله ۱۸۳
مشیرالملک ← پیرنیا، میرزا حسن خان
مشیرالملک ← مشیرالدوله، میرزا حسین خان
مشیرالملک ← مشیرالدوله نائینی، میرزا نصرالله-
خان
مشیردیوان (منشی باشی): ۵۳۹، ~ و سید
محمد طباطبائی ۵۱۲
مصباح الملک ← مشیرالدوله نائینی، میرزا
نصرالله خان
مظفرالدین قاجار (شاه ایران): ۷۶، ۳.۱،
افکار ~ ۵۲۴، ۵۲۵، خصوصیات رفتاری
~ ۱.۳-۱.۱، سفرهای ~ ۱.۱، ۱.۲

نحوه حکومت ~ ۱.۳، ۱.۵، ~ و
اتحاد ملی ۵۲۳، ۵۲۴، ~ و امتیازات
خارجی ۱.۴، ~ و امین الدوله ۱۲۴، ۵۳۷،
۵۳۸، ~ و امین السلطان ۱۳۱، ۵۳۷،
۵۳۸، ~ و اولین جلسه گفتگو با علماء
۳.۶، ۳.۷، ~ و تأسیس عدالتخانه
دولتی ۳.۴، ۳.۵، ~ و تشکر از اقدامات
ملت ۵۳۴، ~ و توطئه قتل سلطان
عبدالحمید ۳۵۸، ~ و دستخط به عضد-
السلطان ۴۱۳، ~ و دستخط به عین الدوله
در باره عدالتخانه ۲۹۸، ۳.۱، ۵۱۲، ۵۳۸،
~ و سلام عام ۵۵۲، ~ و سید حسن
صاحب الزمانی ۸۶، پ، ~ و سید عبدالله
بهبهانی ۴۲.۰، ~ و سید محمد طباطبائی ۴۲.۰،
۵۳۸، ~ و شیخ یحیی کاشانی ۳۹۷، ~
و صحافباشی ۳۶۴، ~ و طبع نظامنامه
مجلس ۵۱۳، ۵۱۴، ~ و ظلم و جور
حکام ۵۳۷، ~ و عدالتخانه ۳.۵، ۳.۶
~ و کتابچه قانون عدلیه ۴۴۳، ~ و
مجلس شورای ملی ۵۳۸، ~ و مجلس
مشاوره ۵۳۷، ~ و مخالفان مجلس شورای
ملی ۵۳۸، ~ و مردم آذربایجان ۵۳۵،
~ و میرزا احمد کرمانی ۸۶، پ، ~ و
میرزا رضا کرمانی ۷۶، پ، ~ و میرزا سید
محمد مجتهد ۴۱۳، ~ و میرزا صالح خان
وزیر اکرم ۱۵۷، ~ و نصرالله خان مشیر
الدوله ۵۳۸، ~ و نظام الملک ۲۳۶، ~
و نمایندگان مجلس ۵۵۳
مظفر الممالک: ۳۱۷
مظفری (دوژنامه): ۲.۳، ۲۲۴، ۵۵۹
مظفری، میرزا علی: ۲.۳
معارف (دوژنامه): ۵۵۹، ۵۶.۰
معاون التجار کرمانشاهی: ۳۳۵، ~ و گرانی نان
۳۳۵

معتضد دیوان، رضا بالا: ۲۴۸
 معتمد الاسلام رشتی: ۱۳۲، ۱۹۱، ~ و مدرسه
 آصفیه ۱۳۲
 معتمد الحرم، آقا جوهر: ۳۴، ~ و حاج غفارخان
 ۳۴۲
 معتمد الحكماء، عبدالرحیم: ۱۵۵
 معتمد الشریعه: ۸۸
 معرفت (دوژنامه): ۵۶۱
 معرفت (مدرسه): ۵۶۱
 معز السلطان، عبدالحسین: ۲۳۹ پ
 معظم السلطان: ۵۴۱
 معمارباشی (مدرسه): ۴۰۴
 معبر المالك: ۲۸۰
 معینی التجار اصفهانی، سید عبدالرحیم: ۷۴
 معین التجار بوشهری، محمد: ۵۱۰، ۵۴۱، ~
 و رشوه دادن به اجزاء انجمن مخفی دوم
 ۵۳۴، ~ و میرزا محمد صادق طباطبائی
 ۵۱۰
 معین العلماء: ۲۸۱، ۲۸۲، ~ و سید جمال -
 الدین واعظ اصفهانی ۳۰۱
 معین الملک (پسر امین الدوله): ۱۲۴
 معین حضور، میرزا حسین خان: ۱۳۹، ۲۷۷،
 ۳۰۸، ۳۹۲، ~ و امین السلطان ۲۷۷،
 ۳۹۲، ~ و انجمن مخفی ۲۱۵، ۲۷۷،
 ۳۹۳، ~ و سید محمد طباطبائی ۳۹۳، ~
 و شمس الملک ۲۷۷، ~ و محمد صادق
 طباطبائی ۴۲۵، ~ و ورود آقایان مهاجرین
 ۳۰۸
 مغازه‌ای، محمد اسماعیل: ۲۳۰، ۵۴۱، ~ و
 میرزا محمود اصفهانی ۲۳۴، ۲۳۵
 مفاتیح: ۴۷
 مفتاح الملک، موسی: ۱۷۳، ~ و مدرسه افتتاحیه
 ۱۷۳
 مقامات حریری: ۴۷
 مقصرین حمله به آقای بهبهانی: ۱۳۳، ۱۳۴

مکتب رشديه (روزنامه): ۳۶۳، ۵۶
 ملا آقای طالقانی ← شیخ الرئيس
 ملاحسین بن محمد علی: ۸۶، ~ و میرزا رضای
 کرمانی ۸۶
 ملا فیض الله: ۲۲۲
 ملت: ۳۳۸، ~ و سربازان ۳۳۸، ~ و مظفرالدین
 شاه ۳۳۷، و مرگ میرزا رضا کرمانی ۹۷
 ملک التجار: ۲۲، ۲۹، ۹۶، ۱۷۳، ۱۷۴،
 ۲۹۸، ~ و استنطاق میرزا رضا کرمانی
 ۹۶، ~ و امین السلطان ۲۲، ~ و میرزا
 حسن آشتیانی ۲۲
 ملک المتکلمین: ۲۰۰، ۲۹۶، ۴۲۲، ~ و
 سالار الدوله، ابوالفتح میرزا ۴۲۲ ملک
 الواغظین، زین العابدین: ۲۷۸
 ملکم: ۴۹، ۸۹، ۱۰۰، ۱۰۷، ۱۱۷، ۱۵۱،
 ۲۰۲، اقدامات ~ ۱۱۷، تحصیلات ~
 ۱۱۷، ~ و سید جمال الدین اسدآبادی ۸۹،
 و سید صادق طباطبائی ۱۲۰، ~ و فراموش -
 خانه ۱۱۸، ~ و فرخ خان امین الدوله
 ۱۱۹، ~ و مستشار الدوله ۱۸۰، ۱۸۱،
 مشاغل ~ ۱۱۸، ~ و ناصرالدین شاه ۱۲
 ملکم، میرزا یعقوب خان: ۱۲۱
 ملکه جهان: ۱۹۶
 ممتاز الدوله، اسماعیل: ۳۶۲، ۴۳۵، ~ و
 نظامنامه عدلیه ۴۳۵
 منتخب الممالک مازندرانی: ۳۴۴، ~
 شیخ فضل الله نوری ۳۴۴
 منتصر الدوله، علی: ۴۰۹
 منتصر الممالک، شایه الله: ۵۰۲، ~ و تلگراف
 به سید محمد طباطبائی ۵۰۲ موثق الدوله،
 مغرور میرزا: ۱۲۸
 موفق السلطان، میرزا اسدالله: ۴۴۳، ۴۴۵،
 و میرزا نصرالله خان شیرالدوله نائینی
 ۴۴۳، ۴۴۵
 مهاجرت صغری: ۴۲۶

میرزا نصرالله خان: ۶۳، ۹۲
 میرزا هدایت الله خان: ۳۷۰
 میرزا یحیی خان (منشی سفارت عثمانی): ۴۳۲
 میرزای شیرازی - شیرازی، محمدحسن
 میر محمد هاشم: ۱۰
 نارین قلعه (زندان): ۱۳۶، ~ و زندانیان ۱۳۶
 ناسخ التواریخ: ۵۲
 ناصرالدوله عبدالحمید میرزا: ۷۵، ۱۴۵، ~ و
 میرزا آقاخان کرمانی ۱۴۵ پ
 ناصرالدین شاه - ناصرالدین قاجار (شاه ایران)
 ناصرالدین قاجار (شاه ایران): ۲۰، آثار و ائینه
 دوره ~ ۱۰۰، ۱۰۱، استبداد ~ ۱۰۰،
 امتیازها و مقاوله نامه عهد ~ ۹۹،
 امکنه بست دوره ~ ۴۳، ~ و پرنس
 دادیان ۳۵۷، ~ و تحریم تنباکو ۱۴،
 ۱۵، ۲۰، ۲۱، جنگهای داخلی ~ ۹۹،
 جوان ذغال فروش و برخورد ~ ۳۱۷،
 حکومت ~ ۹۹، خصوصیات اخلاقی ~
 ۱۰۰، ~ و روسیه تزاری ۹۹، سیاست
 خارجی ~ ۹۹، ~ و سید جمال الدین
 اسدآبادی ۵۹، ۶۰، ۶۲، ۶۳، ~ و
 سید محمد طباطبائی ۴۹، ~ و شیخ علی
 شریعتمدار ۱۱۷ - ۱۱۵، ~ و فرامین و
 امتیازات دخانیات ۲۰، ماجرای قتل ~
 ۸۵، ~ و مستشارالدوله ۱۸۴ پ، ~ و
 مشیرالدوله میرزا حسین خان ۱۰۷، ۱۰۸،
 ۱۱۳، برگ ~ ۷۶، ۱۰۰، ممالکی که از
 ایران منترع شد در زمان ~ ۹۹، ~ و
 میرزا تقی خان امیر کبیر ۵۳، ~ و میرزا محمد
 حسن آشتیانی ۱۴، ۱۵، ۱۸، ۱۹، ۲۷،
 ۴۸، ~ و واقعه رژی و عکس العمل
 ۱۳، و تسایع سلطنت ~ ۱۰۱ - ۹۸
 ناصرالدین میرزا (شاهپور ایران): ۱۰۵
 ناصرالملک، محمودخان: ۱۲۴، ۱۸۱، ۲۸۶

مهاجرت علماء: ۴۲۸، ۴۲۹، ~ و
 عکس العمل مردم ۴۲۸، ۴۲۹
 مهاجرت کبری: ۴۲۶
 مهدی گاوکش یوزباشی: ۳۷۳، خودکشی ~
 ۳۷۴، ~ و وحشیگری عین الدوله ۳۷۳
 مهرآباد: ۱۳۴
 میرپنج، زمان خان: ۴۱۰
 میرزا آقا اصفهانی - اصفهانی، میرزا آقا
 میرزا آقاخان کرمانی، عبدالحسین: نیر، ۵،
 ۱۴۲، ۲۰۲، اشعار ~ ۱۵۳ - ۱۴۳،
 بقتل رسیدن ~ ۹، تألیفات ~ ۲، ۷، ~
 و سلطان عبدالحمید میرزا ۶، ~ و سید
 جمال الدین اسدآبادی ۶، ~ و شورش
 ارامنه ۷، ~ و شیخ احمد روحی ۶، ~ و
 ظل السلطان ۶، ~ و ناظم السلطنه ۱۵۱
 میرزا تقی خان امیر کبیر - امیر کبیر، تقی میرزا
 حسین خان کرمانی - عون السلطنه، میرزا
 حسین خان
 میرزا داودخان طیب - طیب، میرزا داودخان
 میرزا سعیدخان - مؤتمن الملک، میرزا سعیدخان
 میرزا سلیمان خان: ۲۰۰
 میرزا سیدحسن خان: یو
 میرزا ظاهر: ۵۴۱
 میرزا عبدالوهاب خان نصیرالدوله - آصف الدوله
 میرزا علی اکبرخان: ۵۴۷، ~ و شیخ فضل الله
 نوری ۵۴۷، ~ و موقوفه قائم مقامی ۵۴۶
 میرزا فرج الله خان: ۶۳، ۹۲
 میرزا محسن: ۵۵۸، ۵۵۹، ~ و امتیاز روزنامه
 مجلس ۵۵۸، ۵۵۹، ~ و میرزا یحیی
 دولت آبادی ۵۵۸
 میرزا محمد علی خان: ۳۹۷
 میرزا محمد گلپایگانی - گلپایگانی، میرزا محمد تقی
 میرزا محمودخان - حکیم فرمانفرما، محمودخان
 میرزا ملک خان اصفهانی - ملک
 میرزا موسی (مدرسه): ۴۰۹

۱۶۳، ۱۶۴، ~ و سید محمد صادق طباطبائی یز، ۲۱۲، ~ و سید مرتضی باسمة چی ۱۷۲، شعر و شاعری و عقیده او ۱۴۱، ۱۴۲، شغل قضاوت ~ یط، ~ و شیخ ابوجعفر مجتهد ید، ~ و شیخ احمد روحی ید، ~ و شیخ علی شریعتمداری ۱۱۶، ~ و شیخ فضل الله نوری ۲۵۶، ۵۴۸، طرفداران سید عبد الله بهبهانی و قضاوت ~ ۲۱۲، ~ و قانون ۱۷۲، ۱۷۳، ~ و کتاب تاریخ بیداری ایرانیان ید، ~ و کتاب مقامات حریری ید، ~ و کودکی ~ ید، ید، ۴، ~ و مدرسه اسلام یز، ~ و مدرسه حاج رجبعلی یو، مرگ ~ ک، ~ و مشروطیت ید، ۲۵۸، ~ و معین حضور ۴۲۶، ~ و موثق الدوله ۱۲۸، ~ و میرزا آقاخان کرمانی ید، ید، ~ و میرزا رضا کرمانی ۷۶، ~ و میرزا علی اکبر خان ۵۴۶، ~ و میرزا مهدی نوری ۵۴۹، ~ و میرزا یحیی دولت آبادی ۵۵۸، ~ و نظامنامه مجلس شورای ملی ۵۱۹، ~ و واقعه رژی ید، ~ و واقعه کرمان ۲۵۹، ~ و وقایع و مقدمات مشروطیت ۲۲۹، وکلای انتخابی و عقیده ~ ۵۴۵، ~ و وکیل الممالک کرمانی ۷۶ ناظم الاطباء ~ نفیسی علی اکبر

ناظم التجار: ۲۴۶

ناظم الدوله ~ ملکم

ناظم الشریعه کرمانی، سید احمد: ۱۸۹، ۱۹۰،

۲۲۴، ~ و انجمن مخفی ۲۱۵، ~ و شجاع

لشکر ۲۱۵

ناظم العلماء ملایری: ۴۳۰

ناظم الملک ~ ملکم

ناظم زاده شعاعی، علی: یج

ناظم زاده شعاعی، محمد: یج

افکار ~ ۳۸۳، ۳۸۴، ~ و حسین خان سپهسالار (مشیرالدوله) ۱۸۱، ~ و سید محمد طباطبائی ۳۸۳، ~ و عقیده در باره عدالتخانه ۳۲۲، ~ و مدارس ایران ۳۸۸ - ۳۸۶، ~ و مدرسه سپهسالار ۳۸۸، ~ و مظفرالدین شاه ۳۸۶، ~ و ملت ژاپون ۳۸۵، ~ و نیکلای دوم ۳۸۳

ناصری (مدرسه) ~ سپهسالار جدید (مدرسه)

ناصریه (مدرسه) ~ سپهسالار جدید (مدرسه)

ناصریه (مدرسه): ۴۳۳، طلاب ~ ۴۳۳

ناظم الاسلام، محمد ~ ناظم الاسلام کرمانی، محمد بن علی

ناظم الاسلام کرمانی، محمد بن علی: ید،

آزادخواهی ~ ید، ~ و ادیب الممالک

۵۴۶، ~ و امین السلطان ید، یز، ۳۲، پ،

۱۸۸، انجمن مخفی و فعالیت ~ ۱۶۵ -

۱۶۲، ۱۶۹، ۱۸۶، ~ و تاریخ ارامنه

۳۵۱، ۳۵۲، ~ و تاریخ ایران ۲، ~ و

تاریخنویسی ۱۴۰، ۱۴۱، تألیفات ~ ید،

یز، ۴۷، تحصیلات ~ ید، ید، ۵، ۱۰،

۱۱، ۴۶، توقیف دوزنامه ادب و عقیده

~ ۳۱۰، ~ و رفتار ثروت‌مندان ۲۳۵،

۲۳۶، ~ و رابطه عین الدوله با محمد

علی میرزا ولیعهد ۲۲۰، ~ و رجعت

به کرمان یج، یط، ~ و رشوه‌گیری ملاها

۵۴۷، دوزنامه کوکب ددی و فعالیت

~ ی، ید، ۲۳۴، ۳۷۱، ~ و روزنامه‌های

کشور ۵۵۹، ~ و دوزنامه هفتگی

نوروزی پ، زندگانی و جوانی ~ ۱۰،

سیاحتنامه ابراهیم پیگت و استفاده ~

۱۶۵، ~ و سید اسد الله طباطبائی یج، ~ و

سید جمال الدین و اعراض صفهانی ۲۸۳ -

۲۸۱، ۴۰۷، ~ و سید محمد تقی ۱۸۹، ~

و سید محمد طباطبائی ۱۵۹، ۱۶۱

نامه باستان: ۷، ۲

نامه مصود (دوژنامه) ← شرافت (دوژنامه)

نایب حسین: ۳۱۴

نایب السلطنه ← ناصرالملک

نایب عبادالله زندانبان: ۱۳۶

نایب محمودخان: ۹۴

نایب میرزا محمد: ۴۱۲

نجف آبادی، حیدر: ۳۶۰

نجفی اصفهانی ← آقا نجفی، محمدتقی بن باقر
نجفی، محمدتقی ← آقا نجفی، محمدتقی بن
محمدباقرنجم آبادی، شیخ هادی: ۱۴، ۶۳، ۱۰۶، ~
و تحریم تنباکو ۱۴، ~ و ترحیم میرزا
رضا کرمانی ۹۷، ~ و سید جمال الدین
اسدآبادی ۸۹، ~ و سید حسن صاحب
الزمانی ۸۶ پ، ~ و میرزا احمد کرمانی
۸۶ پنجم الدوله: ۲۰۶ پ، ~ و میرزا سید محمد
صادق طباطبائی ۲۰۶ پندای وطن (دوژنامه): ۳۴۷ پ، ۳۴۸، ۵۶۰
نصرالدوله، میرزا عبدالوهاب خان ← آصف الدوله
نصرالسلطنه، محمدولی خان (سپهدار اعظم):
۳۰۲، ۳۰۲ پ، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۱۵، ۴۲۱
~ و تقاضای دوستی از سید محمد

طباطبائی ۵۰۸، ۵۰۹

نصرة السلطان: ۴۲۲، ۵۴۱، ۵۴۵، ~ و
ملک المتکلمین ۴۲۲

نظام السلطان: ۲۳۷

نظام الملک: ۱۷۲، ~ و سید مرتضی باسمه چی
۱۷۲، ~ و عدلید ۲۲۹، ۲۳۰نظامنامه: ۵۱۳، تصویب ۵۱۳، تغییر در ~
۵۰۶، ~ و قواعد انتخاب ۵۱۴، ۵۱۵،
~ و محرومین از انتخابات ۵۱۵، ~ و
نحوه انتخاب نمایندگان ۵۱۸، ۵۱۹
نظامنامه عدلیه: ۴۳۶، ۴۴۳، مندرجات ~

۴۴۳، ۴۳۶

نظامیان: ۲۵۲، نظامیان ~ ۲۵۲

نظامیه (مدرسه): ۵۰۷، ۵۰۹

نظم الدوله، ابوتراب خان: ۷۷، ۳۵۷، ~ و
میرزا رضا کرمانی ۹۱نفیسی، علی اکبر: ۱۷۳، ۲۱۲، ۲۱۳، ~ و
انجمن معارف ۲۱۸، تألیفات ~ ۲۲۱ -
۲۱۹، تحصیلات ~ ۲۱۳، خصوصیات
اخلاقی ~ ۲۱۹ پ ~ و مدرسه شرف
۲۱۸، مشاغل ~ ۲۱۶ - ۲۱۴، ~ و
مشروطیت ۲۱۸ پ، ~ و مظفرالدین شاه
۲۱۶، ۲۱۷

نفیسی، لقمان: یا

نقاش، میرزا حسنقلی خان: ۵۶۳

نقیب السادات: ۲۸۵

نمایندگان: ۵۵۶، ~ و اعتراض به تعطیل
مجلس ۵۵۶نمایندگان مهاجرین: ۲۹۸، ۲۹۹، ~ و مذاکره
با عین الدوله ۲۹۸، ۲۹۹

نواب، حسینقلی خان: ۴۳۲

نودیکف: ۶۵

نورالدوله (مادر عضدالسلطان): ۴۴۸، ~ و
مظفرالدین شاه ۴۴۸

نودوز (دوژنامه): ۵۲۸، ۵۵۹

نوری، حسین: ۳۵، ~ و شیخ فضل الله نوری
۳۵، ~ و میرزا ابراهیم ۳۴، ~ و میرسید
علی مدرس ۳۴نوری، شیخ فضل الله: ۲۶، ۳۷، ۱۳۰، ۲۵۵،
۴۰۲، ۴۰۶، ۵۴۰، اجازه استعمال
تنباکو و عقیده ~ ۳۰، ~ و امین السلطان
۱۳۰، ~ و بدعت رشوه ۵۶۳، ~ و
حاج محمد علی اصفهانی ۳۰، ~ و حاجی
شیخ سیف الدین ۵۴۷، ~ و حاجی علی
اکبر بروجردی ۴۲۸، ~ و دولت مشروطه
۲۵۷، ~ و سید علی آقازدی ۴۱۹، ~ و

شوکت‌الملک ۱۳۱، ~ و شیخ عبدالنبی
 ۱۹۲، ~ و شیخ محمد واعظ اصفهانی
 ۲۶۷، طلاق زن موقر السلطنه و رفتار ~
 ۲۸۶، ~ و عین الدوله ۲۷۵، ۳۴۴،
 فلکه شدن حاج میرزا محمد رضا کرمانی و
 عکس العمل ~ ۲۵۶، ~ و مجد الاسلام
 ۲۵۷، ~ و محمد حسن شیرازی ۳.
 موقوفه قائم مقامی و اقدام ~ ۵۴۸، ~ و
 مهاجرت کبری ۴۲۸-۴۲۶، ~ و میرزا
 ابوالقاسم امام جمعه ۲۳، ~ و ناظم
 الاسلام کرمانی ۲۵۷، ۵۴۷، و قفیت مدرسه
 چال و اقدام ~ ۲۶۱
 نوری، میرزا مهدی بن فضل الله: ۲۸۶، ۴۰۷، ~
 و سید عبدالله بهبهانی ۵۴۸ نوری حکمی،
 شیخ علی: ۵۴۱
 نوزیلژیکی: ۱۳۹، ۲۴۷، ۵۲۸، ~ و
 افتتاح مجلس شورای ملی ۵۵۸، ~ و
 گمرک ۵۲۸
 نیاوران: ۴۰۷
 نیر: ۵۵۶
 نیراعظم (دو زنامه): ۵۶۰
 نیرالدوله (حاکم تهران): ۳۱۳، ~ و اعتضاد
 الدوله ۳۱۳، ~ و سید محمد طباطبائی
 ۳۱، ~ و نامه به حاج شیخ مرتضی
 آشتیانی ۳۱۱
 نیرالسلطان، قهرمان خان: ۱۵۵
 واعظ، سید عبدالحسین: ۴۱۱
 واعظ اصفهانی، شیخ محمد: ۱۹۲، ۲۴۰، پ،
 ۲۴۴، ۲۸۴، ۳۰۲، ۴۰۳، ۴۰۷، اصل
 و نسب ~ ۲۴۴، ۲۴۴، تألیفات ~
 ۲۶۲، ۲۶۳، ~ و احمد خان یاور ۲۵۱
 پ، عمارت بانک استقراضی روس و ~
 ۲۴۷، ۲۶۳، ۲۶۴، ~ و مدرسه صدر
 ۲۴۳، پ، ~ و مشروطیت ۲۶۱، ۲۶۲،

۲۶۸، ۲۶۹، واقعه شاه عبدالعظیم و ~
 پ ۲۴۸
 واقعه رژی: ۱۱-۱۳
 واقعه کرمان: ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۵۱، ~ و نقش
 زنان ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۵۱
 والی، عبدالله خان: ۹۲
 وثوق الدوله شیرازی: ۳۴۹، ۴۲۲، ۵۵۴
 وزارت خارجه: ۲۶۲، ~ و سید محمد طباطبائی
 ۲۶۲
 وزارت عدلیه: ۴۴۳-۴۳۷، ترتیب اداره
 ~ ۴۴۳-۴۳۷، دایره اخذ حقوق ~ ۴۴۱،
 دایره فراشخانه ~ ۴۴۱، دایره مأمور
 اجرا احکام ~ ۴۴۲، دفتر ثبت و ضبط
 اسناد ~ ۴۳۸، ۴۳۹
 وزراء: ۱۱۰، اختیارات ~ ۱۱۰، مسئولیت‌های
 ~ ۱۱۱، ۱۱۲
 وزیر افخم، سلطان علی خان: ۱۳۰
 وزیر اکرم، صالح خان: ۱۵۷، ~ و موثق
 الدوله ۱۵۷، ~ و شیخ احمد روحی ۱۵۴،
 ~ و فرمانفرما ۱۵۷، ~ و محمد علی
 میرزا ولیعهد ۱۵۴، ۱۵۵، ~ و ناظم-
 الاسلام کرمانی ۱۵۳
 وزیر داخله: ۱۷۲، ۱۷۳، پ، ~ و تلگراف
 به نصرالله خان امیراعظم ۱۷۲، ۱۷۳، پ
 وزیر علوم ← اعتضاد السلطنه، علیقلی میرزا
 وزیر مطبوعات ← اعتماد السلطنه
 وزیر تنظیم ← اعظم السلطنه
 وزیر همایون: ۱۳۷، طلاب زندانی و ~ ۱۳۷،
 ۱۳۸، ~ و عین الدوله ۱۳۸
 وضع ایرانیان در خارجه: ۸۲، ۱۷۵، ۱۷۶
 واعظ اصفهانی ← جمال واعظ، جمال الدین بن
 عیسی
 وطن (دو زنامه): ۵۶۰
 وکیل الدوله، آقابالا خان ← سردار افخم، آقابالا
 خان معین نظام

۵۵۴، ۵۴۴

هفتگی نودوز (دو نامه): ی، ۵۵۹

همدانی، عبدالصمد: ۶۳

همدانی، میرزا آقا: ۱۳۶

هیئت علمیه نجف: ۲۶۷، ۲۶۸، ~ و

مشروطیت ایران ۲۶۷، ۲۶۸

یک کلمه: ۱۷۷ پ

یحیی میرزا، شاهزاده قاجار ← ثقة السلطنه،

یحیی میرزا

یخدان ساز، غلامرضا: ۵۴۳

یزدی، میرزا عبدالمطلب بن صادق: ۳۷۳

یزدی، سید علی آقا: ۲۵۹، ۴۰۲، ۴۱۵، ~ و

شیخ فضل الله نوری ۴۱۹، ~ و سید

عبدالله بهبهانی ۴۱۹، ~ و مظفرالدین

شاه ۴۱۹، ۴۲۰، معاودت علما و ~

۴۲۴

یعقوب خان: ۵۵

وکیل الدوله، عبدالرحیم: ۲۹

وکیل الدوله کرمانشاهی، حسن: ۲۹، ۶۳

وکیل الملک نوری، محمد اسماعیل خان: ۴،

۸۱، ۱۲۳، ~ و کرمان ۴، ~ و میرزا

رضا کرمانی ۹۱

وکیل الممالک کرمانی: ۷۶

ولی الله خان دکتر: ۵۴۴

ولی خان (عموی عدل السلطنه): ۲۳۸

هاشمی کرمانی، سید محمد: الف، ی، یا، یب،

~ و کتاب قادیخ بیدادی ایرانیان الف،

ی، یا، یب، ~ و لقمان نفیسی یج

هجرت صغیر: ۲۸۳، ۲۸۵، ~ و اساسی رؤسای

سهاجرین ۲۸۳

هدایت (مدرسه): ۵۶۱

هدایت، علیقلی: ۳۷، ۱۲۷، ۲۱۵ پ

هدایت، مهدیقلی: ۵۳۹

هراتی، حسینعلی بن عبدالعظیم: ۶۴

هراتی، سید محمد تقی: ۱۹۰-۱۸۸، ۵۴۰،